TITEL II VAN HET VLAREM

BESLUIT VAN DE VLAAMSE REGERING VAN 1 JUNI 1995 HOUDENDE ALGEMENE EN SECTORALE BEPALINGEN INZAKE MILIEUHYGIËNE

(*B.S.* 31 juli 1995)

Gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van:

6 september 1995 (*B.S.* 29 september 1995),
26 juni 1996 (*B.S.* 3 juli 1996),
3 juni 1997 (*B.S.* 25 juli 1997),
17 december 1997 (*B.S.* 24 januari 1998 en 16 april 1998),
24 maart 1998 (*B.S.* 30 april 1998, tweede editie),
6 oktober 1998 (*B.S.* 20 oktober 1998),
19 januari 1999 (*B.S.* 31 maart 1999, eerste editie),
15 juni 1999 (*B.S.* 4 september 1999),
3 maart 2000 (*B.S.* 3 juni 2000),
17 maart 2000 (*B.S.* 17 mei 2000),
17 juli 2000 *(B.S.* 5 augustus 2000),
13 oktober 2000 *(B.S.* 7 februari 2001),
19 januari 2001 *(B.S.* 30 maart 2001),
20 april 2001 *(B.S.* 10 juli 2001),
20 april 2001 (*B.S.* 31 augustus 2001, tweede editie*),*
13 juli 2001 (*B.S.* 19 september 2001),
18 januari 2002 (*B.S.* 14 februari 2002, derde editie),
25 januari 2002 (*B.S.* 19 februari 2002),
31 mei 2002 (*B.S.* 19 juni 2002, tweede editie),
14 maart 2003 (*B.S.* 14 april 2003, besluiten (1) en (2)),
21 maart 2003 (*B.S.* 1 augustus 2003),
19 september 2003 (*B.S.* 10 oktober 2003),
28 november 2003 (*B.S.* 13 februari 2004, eerste editie),
5 december 2003 (*B.S.* 30 april 2004),
12 december 2003 (*B.S.* 13 februari 2004, tweede editie),
9 januari 2004 (*B.S.* 18 maart 2004),
6 februari 2004 (*B.S.* 1 april 2004),
26 maart 2004 (*B.S.* 28 juni 2004, tweede editie)
2 april 2004 (*B.S.* 4 juni 2004),
23 april 2004 (*B.S.* 30 juni 2004, eerste editie, erratum *B.S.* 15 oktober 2004, tweede editie),
23 april 2004 (*B.S.* 5 augustus 2004),
14 mei 2004 (*B.S.* 16 juli 2004, eerste editie),
14 juli 2004 (*B.S.* 8 oktober 2004),
4 februari 2005 (*B.S.* 28 februari 2005),
7 januari 2005 (*B.S.* 3 mei 2005, eerste editie),
22 juli 2005 (*B.S.* 31 augustus 2005, tweede editie),
27 januari 2006 (*B.S.* 24 februari 2006, derde editie),
12 mei 2006 (*B.S.* 30 juni 2006, derde editie),
15 september 2006 (*B.S.* 28 december 2006),
8 december 2006 (*B.S.* 25 januari 2007, tweede editie),
8 december 2006 (*B.S.* 14 februari 2007),
8 december 2006 (*B.S.* 27 april 2007, tweede editie),
22 december 2006 (*B.S.* 6 maart 2007),
9 februari 2007 (*B.S.* 22 maart 2007),
7 december 2007 (*B.S.* 21 december 2007, tweede editie),

21 maart 2008 (*B.S.* 5 mei 2008),
14 december 2007 (*B.S.* 22 april 2008),
7 maart 2008 (*B.S.* 21 mei 2008),
9 mei 2008 *(B.S.* 23 juni 2008),
6 juni 2008 (*B.S.* 25 augustus 2008),
19 september 2008 (*B.S.* 27 januari 2009),
16 januari 2009 (*B.S.* 17 februari 2009),
20 februari 2009 (*B.S.* 8 april 2009, tweede editie),
24 april 2009 (*B.S.* 15 juli 2009),
30 april 2009 (*B.S.* 25 juni 2009*),*
19 juni 2009 (*B.S.* 28 augustus 2009*),*
4 september 2009 (*B.S.* 22 oktober 2009, tweede editie),
4 september 2009 (*B.S.* 27 oktober 2009),
20 november 2009 (*B.S.* 23 februari 2010) en
21 mei 2010 (*B.S.* 9 juli 2010).

Inhoudsopgave

DEEL 1. ALGEMENE BEPALINGEN 1

HOOFDSTUK 1.1. RECHTSGROND EN DEFINITIES 1

Rechtsgrond 1
Definities 1
Definities algemeen 1
Definities bedrijfsinterne milieuzorg (artikelen 4.1.9.1. tot en met 4.1.9.3.1. van hoofdstuk 4.1.) 3
Definities afvalstoffenverwerking (hoofdstuk 5.2.) 4
Definities asbestbeheersing (hoofdstukken 2.6., 4.7. en [6.4.]) 7
Definities bedekkingsmiddelen (hoofdstuk 5.4.) 7
Definities bestrijdingsmiddelen (hoofdstuk 5.5.) 8
Definitie brandstoffen (vaste) (hoofdstuk 5.6.) 9
Definities dieren/opslag mest (hoofdstukken 5.9. en 5.28.) 9
Definities emissiejaarverslag (hoofdstuk 4.1 en bijlage 4.1.8) 10
Definities gassen (hoofdstuk 5.16.) 10
Definities ozonafbrekende stoffen en gefluoreerde broeikasgassen 10
Definities koelinstallaties 11
Definities geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (delen 3, 4 en 5) 12
Definities geluid (hoofdstukken 2.2. en 4.5.) 12
Definities genetisch gemodificeerde en/of pathogene organismen 14
Definities gevaarlijke producten (productie en opslag) (hoofdstukken 4.1., 5.17. en 6.5.) 14
Definities lichthinder (hoofdstukken 4.6. en 6.3.) 16
Definities luchtverontreiniging (hoofdstukken 2.5., 4.4.,5.20, 5.43. en 6.6.) 16
Definities beleidstaken inzake emissieplafonds voor SO_2, NO_X, VOS en NH_3 (hoofdstuk 2.10.) 21
Definities metalen (hoofdstuk 5.29.) 21
Definities minerale producten (hoofdstuk 5.30.) 22
Definities ontspanningsinrichtingen (hoofdstuk 5.32.) 22
[Definities oppervlaktewater- en grondwaterbescherming (integraal waterbeleid) (hoofdstukken 2.3, 4.2, 5.3 en 6.2 (oppervlaktewater) en 2.4, 4.3, 5.52, 5.53, 5.54 en 5.55 (grondwater))] 23
[Definities pcb's en pct's (hoofdstukken 2.7 en 4.8)] 29
Definities vliegvelden (hoofdstuk 5.57) 29
Definities zeehavengebieden (hoofdstuk 5.48.) 29
Definities activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen (hoofdstuk 5.59) 29
Definities energieplanning (hoofdstuk 4.9) 31
Definities emissies van broeikasgassen (hoofdstuk 4.10) 31
[Definities afval van winningsindustrieën (Hoofdstuk 2.12, 5.2 (afdeling 5.2.6) en 5.18; Bijlagen 5.2.6.1, 5.2.6.2 en 5.2.6.3) 31

HOOFDSTUK 1.2. WIJZIGINGSBEVOEGDHEDEN EN HET VERLENEN VAN AFWIJKINGEN 32

Afdeling 1.2.1. Wijzigingsbevoegdheden 32
Afdeling 1.2.2. Individuele afwijkingsmogelijkheden voor alle inrichtingen 32
Afdeling 1.2.3. Verlenen van afwijkingen op algemene of per categorie van inrichtingen geldende voorwaarden 33
Afdeling 1.2.4. Vroeger toegestane afwijkingen 33

HOOFDSTUK 1.3. ERKENDE MILIEUDESKUNDIGEN 33

Afdeling 1.3.1. Algemene bepalingen 33
Afdeling 1.3.2. Erkenningsvoorwaarden en procedure 34
Afdeling 1.3.3. Verplichtingen van de erkende milieudeskundige 36
Afdeling 1.3.4. Overheidslaboratoria 36

DEEL 2. MILIEUKWALITEITSNORMEN EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE 38

HOOFDSTUK 2.1. ALGEMENE BEPALINGEN 38

HOOFDSTUK 2.2. MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR GELUID EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE 38

Afdeling 2.2.1. Milieukwaliteitsnormen en richtwaarden voor geluid in open lucht 38
Afdeling 2.2.2. Richtwaarden voor binnenshuis waargenomen geluid 38
[Afdeling 2.2.3. Milieukwaliteitsnormen voor omgevingslawaai 38
Afdeling 2.2.4. Beleidstaken betreffende de evaluatie en beheersing van omgevingslawaai 38

Subafdeling 2.2.4.1. Doelstelling. 39
Subafdeling 2.2.4.2. Uitvoering en verantwoordelijkheden. 39
Subafdeling 2.2.4.3. Strategische geluidsbelastingkaarten 39
Subafdeling 2.2.4.4. Geluidsactieprogramma's 39
Subafdeling 2.2.4.5. Grensoverschrijdende samenwerking 40
Subafdeling 2.2.4.6. Indiening van informatie en verslagen 40

HOOFDSTUK 2.3. MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OPPERVLAKTEWATEREN EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE 40
Afdeling 2.3.1. Basismilieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater 40
Afdeling 2.3.2. Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, bestemd voor drinkwaterproductie 41
Afdeling 2.3.3. Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, met de bestemming zwemwater 41
Afdeling 2.3.4. Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, met de bestemming viswater 41
Afdeling 2.3.5. Milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, bestemd voor schelpdieren 41
Afdeling 2.3.6. Beleidstaken 41
[Afdeling 2.3.7. Beoordeling en beheer van de zwemwaterkwaliteit 42
Onderafdeling 2.3.7.1. Doelstellingen en toepassingsgebied 43
Onderafdeling 2.3.7.2. Aanwijzing van zwemwateren 43
Onderafdeling 2.3.7.3. Indeling en kwaliteitsstatus van zwemwateren 43
Onderafdeling 2.3.7.4. Opstellen van een zwemwaterprofiel 44
Onderafdeling 2.3.7.5. Beheersmaatregelen voor uitzonderlijke omstandigheden 44
Onderafdeling 2.3.7.6. Samenwerking inzake grensoverschrijdende wateren 44
Onderafdeling 2.3.7.7. Voorlichting van het publiek 44
Onderafdeling 2.3.7.8. Meldpunt voor het publiek 45
Onderafdeling 2.3.7.9. Rapportage aan de Europese Commissie 45

HOOFDSTUK 2.4. MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR BODEM EN GRONDWATER EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE 45
Afdeling 2.4.1. Milieukwaliteitsnormen voor grondwater 45
Afdeling 2.4.2. Milieukwaliteitsnormen voor bodem 46
Afdeling 2.4.3. Beleidstaken 46

HOOFDSTUK 2.5. MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR LUCHT EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE 47
Afdeling 2.5.1. Milieukwaliteitsnormen voor de lucht 47
[Afdeling 2.5.2. Beleidstaken] 47
Afdeling 2.5.3. Beoordeling en beheer van de luchtkwaliteit 47
Subafdeling 2.5.3.1. Doelstellingen 47
Subafdeling 2.5.3.2. Uitvoering en verantwoordelijkheden 48
Subafdeling 2.5.3.3. Vaststelling van de grenswaarden en alarmdrempels voor de lucht 48
Subafdeling 2.5.3.4. Voorafgaande beoordeling van de luchtkwaliteit 48
Subafdeling 2.5.3.5. Beoordeling van de luchtkwaliteit 48
Subafdeling 2.5.3.6. Algemene eisen inzake verbetering van de luchtkwaliteit 49
Subafdeling 2.5.3.7. Maatregelen die van toepassing zijn in zones waar de niveaus hoger liggen dan de grenswaarde 49
Subafdeling 2.5.3.8. Eisen die van toepassing zijn in zones waar de niveaus onder de grenswaarde liggen 50
Subafdeling 2.5.3.9. Maatregelen voor gevallen waarin de niveaus boven de alarmdrempels liggen 50
Subafdeling 2.5.3.10. Indiening van informatie en verslagen 50
Afdeling 2.5.4. Beoordeling en beheer van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes en lood 50
Onderafdeling 2.5.4.1. Zwaveldioxide 50
Onderafdeling 2.5.4.2. Stikstofdioxide en stikstofoxiden 51
Onderafdeling 2.5.4.3. Zwevende deeltjes 51
Onderafdeling 2.5.4.4. Lood 51
Onderafdeling 2.5.4.5. Beoordeling van de concentraties 52
Onderafdeling 2.5.4.6. Informatie van het publiek 52
Afdeling 2.5.5. Beoordeling en beheer van benzeen en koolmonoxide 52
Onderafdeling 2.5.5.1. Benzeen 52
Onderafdeling 2.5.5.2. Koolmonoxide 52
Onderafdeling 2.5.5.3. Beoordeling van de concentraties 53
Onderafdeling 2.5.5.4. Informatie voor de bevolking 53
Afdeling 2.5.6. Beoordeling en beheer van ozon 53
Subafdeling 2.5.6.1. Richtwaarden en langetermijndoelstellingen 53
Subafdeling 2.5.6.2. Beoordeling van de ozon- en precursorenconcentraties 53

Subafdeling 2.5.6.3. Eisen in zones en agglomeraties om de richtwaarden en langetermijndoelstellingen te bewerkstelligen ... 54
Subafdeling 2.5.6.4. Informatie voor de bevolking ... 55
Subafdeling 2.5.6.5. Veiligheidsmaatregelen ... 55
Subafdeling 2.5.6.6. Grensoverschrijdende luchtverontreiniging ... 55
Subafdeling 2.5.6.7. Indiening van informatie en verslagen aan de Europese Commissie ... 56
[Afdeling 2.5.7. Beoordeling en beheer van arseen, cadmium, nikkel en polycyclische aromatische koolwaterstoffen, en beoordeling van kwik ... 56
Onderafdeling 2.5.7.1. Milieukwaliteitsnormen voor arseen, cadmium, nikkel en polycyclische aromatische koolwaterstoffen ... 56
Onderafdeling 2.5.7.2. Beoordeling van concentraties in de buitenlucht en van deposities ... 56
Onderafdeling 2.5.7.3. Indiening van informatie en verslagen aan de Europese Commissie ... 57
Onderafdeling 2.5.7.4. Informatie voor de bevolking ... 58

HOOFDSTUK 2.6. BELEIDSTAKEN TERZAKE ASBESTBEHEERSING ... 58

[HOOFDSTUK 2.7. BELEIDSTAKEN INZAKE AFVALSTOFFEN ... 58
Afdeling 2.7.1. Verslaggeving aan de Europese Commissie ... 58

HOOFDSTUK 2.8. BELEIDSTAKEN TER ZAKE GEÏNTEGREERDE PREVENTIE EN BESTRIJDING VAN VERONTREINIGING ... 59

[HOOFDSTUK 2.8bis. BELEIDSTAKEN MET BETREKKING TOT HET EUROPEES REGISTER VOOR VERONTREINIGENDE STOFFEN ... 59

HOOFDSTUK 2.9. BELEIDSTAKEN INZAKE DE BEPERKING VAN DE EMISSIE VAN VLUCHTIGE ORGANISCHE STOFFEN TEN GEVOLGE VAN HET GEBRUIK VAN ORGANISCHE OPLOSMIDDELEN BIJ BEPAALDE WERKZAAMHEDEN EN INSTALLATIES. ... 60

HOOFDSTUK 2.10. BELEIDSTAKEN INZAKE EMISSIEPLAFONDS VOOR SO_2, NO_X, VOS EN NH_3 ... 60
Afdeling 2.10.1. Emissieplafonds ... 60
Afdeling 2.10.2. Tussentijdse beleidsdoelstellingen ... 61
Afdeling 2.10.3. Programma's ... 61
Afdeling 2.10.4. Emissie-inventarissen en -prognoses ... 61
Afdeling 2.10.5. Verslaggeving aan de Europese Commissie ... 61

HOOFDSTUK 2.11. BELEIDSTAKEN INZAKE DE BEPERKING VAN EMISSIES VAN NO_X, SO_2 EN STOF TEN GEVOLGE VAN DE UITSTOOT VAN GROTE STOOKINSTALLATIES, GASTURBINES EN STOOM- EN GASTURBINE-INSTALLATIES VANAF 50 MW ... 61
Afdeling 2.11.1. Emissie-inventaris en verslaggeving aan de Europese Commissie ... 62
Afdeling 2.11.2. Verslaggeving aan de Europese Commissie ... 62

[HOOFDSTUK 2.12. BELEIDSTAKEN INZAKE HET BEHEER VAN AFVAL VAN WINNINGSINDUSTRIEËN ... 62

[HOOFDSTUK 2.13. BELEIDSTAKEN VOOR DE BEPERKING VAN HET GEBRUIK VAN PERFLUOROCTAANSULFONATEN ... 63

DEEL 3. TOEPASSINGSGEBIED VAN EN OVERGANGSBEPALINGEN VOOR DE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN; HET OPLEGGEN VAN BIJZONDERE VERGUNNINGSVOORWAARDEN ... 63

HOOFDSTUK 3.1. TOEPASSINGSGEBIED ... 63

HOOFDSTUK 3.2. OVERGANGSBEPALINGEN ... 64
Afdeling 3.2.1. Overgangsbepalingen voor bestaande inrichtingen ... 64
Afdeling 3.2.2. Veranderingen aan bestaande inrichtingen ... 64

HOOFDSTUK 3.3. BIJZONDERE VERGUNNINGSVOORWAARDEN ... 65

DEEL 4. ALGEMENE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN. 66

HOOFDSTUK 4.1. ALGEMENE VOORSCHRIFTEN ... 66
Afdeling 4.1.1. Algemeen inplantingsvoorschrift voor inrichtingen van derde klasse ... 66
Afdeling 4.1.2. Beste Beschikbare Technieken (BBT) ... 66

Afdeling 4.1.3. Hygiëne, risico- en hinderbeheersing 66
Afdeling 4.1.4. Meet- en registratieverplichtingen 67
Afdeling 4.1.5. Informatieplicht 67
Afdeling 4.1.6. Beheer van afvalstoffen en van buiten bedrijf gestelde installaties 67
Afdeling 4.1.7. Opslag van gevaarlijke stoffen 68
Afdeling 4.1.8. Het milieujaarverslag 68
Afdeling 4.1.9. Bedrijfsinterne milieuzorg 70
Subafdeling 4.1.9.1. De milieucoördinator 70
Subafdeling 4.1.9.2. De milieuaudit 73
Subafdeling 4.1.9.3. De rol van het comité voor preventie en bescherming op het werk 76
Afdeling 4.1.10. Bijzondere onderzoekscommissies 77
[Afdeling 4.1.11. Gebruik van gevaarlijke stoffen (verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie) 77

HOOFDSTUK 4.2. BEHEERSING VAN OPPERVLAKTEWATERVERONTREINIGING 78
Afdeling 4.2.1. Toepassingsgebied en algemene bepalingen 78
Tussentitel: lozing van bedrijfsafvalwater en koelwater 78
Afdeling 4.2.2. Lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat 78
Subafdeling 4.2.2.1. [Lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat in de gewone oppervlaktewateren en/of gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied] 79
Subafdeling 4.2.2.2. [Lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat in de openbare riolering van een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld] 79
[Subafdeling 4.2.2.3. Lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat in het centraal gebied, het collectief geoptimaliseerde buitengebied, het collectief te optimaliseren buitengebied en het individueel te optimaliseren buitengebied van een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld. 79
Afdeling 4.2.3. Lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat 80
Afdeling 4.2.4. Lozing van koelwater 80
Tussentitel: metingen en controle bij lozing van bedrijfsafvalwater, koelwater en influent/effluent van waterzuiveringsinstallaties 81
Afdeling 4.2.5. Metingen en controle 81
Subafdeling 4.2.5.1. Controle-inrichting en bemonsteringsapparatuur 81
Subafdeling 4.2.5.2. Zelfcontroleprogramma bij de lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat 82
Subafdeling 4.2.5.3. Zelfcontroleprogramma bij de lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat 82
Subafdeling 4.2.5.4. Controleprogramma bij de lozing van afvalwaterzuiveringsinstallaties waarin 'stedelijk' afvalwater wordt behandeld 83
Afdeling 4.2.6. Beoordeling van de meetresultaten bij controle door de toezichthoudende overheid 83
Tussentitel: lozing van huishoudelijk afvalwater 84
[Afdeling 4.2.7. Lozing van huishoudelijk afvalwater in een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld] 84
Subafdeling 4.2.7.1. Lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewaters of in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater 84
Subafdeling 4.2.7.2. Lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering 84
Subafdeling 4.2.7.3. Werking en onderhoud van inidividuele voorbehandelingsinstallaties, zoals septische putten 85
[AFDELING 4.2.8. Lozing van huishoudelijk afvalwater in een gemeente waarvoor het gemeentelijk zonderingsplan definitief is vastgesteld 85
Subafdeling 4.2.8.1. Lozing van huishoudelijk afvalwater in het individueel te optimaliseren buitengebied of het collectief te optimaliseren buitengebied 85
[Subafdeling 4.2.8.2. Lozing van huishoudelijk afvalwater in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied] 86
Subafdeling 4.2.8.3. Werking en onderhoud van inidividuele voorbehandelingsinstallaties 86
Subafdeling 4.2.8.4. Overgangsregels 86

HOOFDSTUK 4.3. BEHEERSING VAN BODEM- EN GRONDWATERVERONTREINIGING 86
Afdeling 4.3.1. Algemene bepalingen 86
Afdeling 4.3.2. Indirecte lozing in grondwater van bedrijfsafvalwater dat stoffen van lijst II van bijlage 2B bevat.. 87
Afdeling 4.3.3. Indirecte lozing in grondwater van huishoudelijk afvalwater 88

HOOFDSTUK 4.4. BEHEERSING VAN LUCHTVERONTREINIGING 88
Afdeling 4.4.1. Algemene bepalingen 88
Afdeling 4.4.2. Algemene installatievoorschriften 89
BBT 89
Evacuatie afvalgassen 89
Minimumhoogte schoorstenen of geleide kanalen 89
Mededelingsplicht 89
Overgangsregeling voor bestaande installaties 90
Afdeling 4.4.3. Algemene emissiegrenswaarden 90
Afdeling 4.4.4. Meetstrategie en toetsing meetwaarden 91
Afdeling 4.4.5. Wintersmogperiodes 93
[Afdeling 4.4.6 Meten en beheersen van fugitieve VOS-emissies 94
Subafdeling 4.4.6.1 Algemene bepalingen 94
Subafdeling 4.4.6.2. Meet- en beheersprogramma 94

HOOFDSTUK 4.5. BEHEERSING VAN GELUIDSHINDER 96
Afdeling 4.5.1. Algemene bepalingen 96
Afdeling 4.5.2. Richtwaarden voor het specifieke geluid in open lucht en binnenshuis 96
Afdeling 4.5.3. Voorwaarden voor nieuwe inrichtingen van klasse 1 en 2 en voor veranderingen van bestaande inrichtingen van klasse 1 en 2 96
Afdeling 4.5.4. Voorwaarden voor bestaande inrichtingen van klasse 1 en 2 96
Afdeling 4.5.5. Voorwaarden voor inrichtingen van klasse 3 97
Afdeling 4.5.6. Bijzondere voorwaarden 97

HOOFDSTUK 4.6. BEHEERSING VAN HINDER DOOR LICHT 98

HOOFDSTUK 4.7. BEHEERSING VAN ASBEST 98

[HOOFDSTUK 4.8. VERWIJDERING VAN PCB'S EN PCT'S] 99

HOOFDSTUK 4.9. ENERGIEPLANNING 99

HOOFDSTUK 4.10. EMISSIES VAN BROEIKASGASSEN 99

DEEL 5. SECTORALE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN 101

HOOFDSTUK 5.1. AARDOLIE OF AARDOLIEPRODUCTEN 101

HOOFDSTUK 5.2. INRICHTINGEN VOOR DE VERWERKING VAN AFVALSTOFFEN 101
Afdeling 5.2.1. Algemene bepalingen 101
Toepassingsgebied 101
De aanvaarding en registratie van afvalstoffen 101
Het werkplan 102
Inrichting en infrastructuur 102
De uitbating 103
Brandvoorkoming en brandbestrijding 103
Afdeling 5.2.2. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afvalstoffen 104
Subafdeling 5.2.2.1. Containerparken 104
Subafdeling 5.2.2.2. Inrichtingen voor het opslaan en sorteren van klein gevaarlijk afval van huishoudelijke oorsprong, aansluitend bij containerparken 105
[Subafdeling 5.2.2.3. Biologische behandeling van groenafval, GFT-afval en organisch-biologische bedrijfsafvalstoffen 105
Subafdeling 5.2.2.3bis. Opslag en voorbehandeling van maaisel in afwachting van een nuttige toepassing 106
Subafdeling 5.2.2.4. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van bepaalde ongevaarlijke vaste afvalstoffen 106
Subafdeling 5.2.2.5. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van gevaarlijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen, niet elders vermeld 107
Subafdeling 5.2.2.6. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van voertuigwrakken 109
Subafdeling 5.2.2.7. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van schroot 111
Subafdeling 5.2.2.8. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie 112
Subafdeling 5.2.2.9. Inrichtingen voor het reinigen van recipiënten waarin stoffen werden opgeslagen of vervoerd 112
Subafdeling 5.2.2.10. Inrichtingen voor het opslaan en verwerken van dierlijk afval 113
Subafdeling 5.2.2.11. Inrichtingen voor het behandelen van afvalstoffen in, of deel uitmakend van, een rioolwaterzuiveringsinstallatie 114

[Afdeling 5.2.3. Verbrandingsinrichtingen voor afvalstoffen] 115
Afdeling 5.2.3bis. Verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties voor afvalstoffen 115
Subafdeling 5.2.3bis.1. Algemeen geldende voorwaarden voor verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties 115
Subafdeling 5.2.3bis.2. Voorwaarden voor experimentele verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties 126
Subafdeling 5.2.3bis.3. Voorwaarden voor dierencrematoria 126
Subafdeling 5.2.3bis.4. Voorwaarden voor verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties van biomassa-afval 128
Afdeling 5.2.4. Stortplaatsen van afvalstoffen in of op de bodem 135
[Subafdeling 5.2.4.1. De aanvaarding van afvalstoffen op de stortplaats 136
Subafdeling 5.2.4.2. Werkplan 147
Subafdeling 5.2.4.3. Inrichting en infrastructuur van de stortplaats 148
Subafdeling 5.2.4.4. De uitbating 150
Subafdeling 5.2.4.5. De afwerking en nazorg 151
Subafdeling 5.2.4.6. Controle- en toezichtsprocedures in de exploitatie- en nazorgfase 153
Subafdeling 5.2.4.7. Financiële zekerheid 155
[Afdeling 5.2.5. Monostortplaatsen voor baggerspecie afkomstig uit de oppervlaktewateren behorende tot het openbaar hydrografisch net] 156
Subafdeling 5.2.5.1. Algemene bepalingen 156
Subafdeling 5.2.5.2. De aanvaarding van baggerspecie op de monostortplaats 157
Subafdeling 5.2.5.3. Criteria voor de aanvaarding van baggerspecie 158
Subafdeling 5.2.5.4. Werkplan 161
Subafdeling 5.2.5.5. Inrichting, infrastructuur en afwerking van de stortplaats 161
Subafdeling 5.2.5.6. De exploitatie, afwerking en nazorg 163
[Afdeling 5.2.6. Afval van winningsindustrieën 164
Subafdeling 5.2.6.1. Algemene voorschriften 164
Subafdeling 5.2.6.2. Afvalbeheersplan 165
Subafdeling 5.2.6.3. Preventie van zware ongevallen 165
Subafdeling 5.2.6.4. Uitgegraven ruimten 166
Subafdeling 5.2.6.5. Bouw en beheer van afvalvoorzieningen 166
Subafdeling 5.2.6.6. Procedures voor de sluiting van de afvalvoorzieningen en de fase na de sluiting 167
Subafdeling 5.2.6.7. Preventie van de verslechtering van de toestand van het water, van lucht- en bodemverontreiniging 167
Subafdeling 5.2.6.8. Financiële zekerheid 168
Subafdeling 5.2.6.9. Inspecties door de bevoegde autoriteit 168
Subafdeling 5.2.6.10. Overgangsbepalingen 168

HOOFDSTUK 5.3. HET LOZEN VAN AFVALWATER EN KOELWATER 168
Afdeling 5.3.1. Stedelijk afvalwater 168
Afdeling 5.3.2. Bedrijfsafvalwaters 169

HOOFDSTUK 5.4. BEDEKKINGSMIDDELEN (VERVEN, VERNISSEN, INKTEN, EMAILS, METAALPOEDERS EN ANALOGE PRODUCTEN, AFBIJT EN BEITSMIDDELEN), KLEURSTOFFEN EN PIGMENTEN 171
Afdeling 5.4.1. Algemene bepalingen 171
Afdeling 5.4.2. Productie van lak, verf, drukinkten, kleurstoffen en/of pigmenten 172
Afdeling 5.4.3. Aanbrengen van bedekkingsmiddelen 174
Subafdeling 5.4.3.1. Algemene bepalingen 174
Subafdeling 5.4.3.2. Overspuiten van voertuigen 177
Afdeling 5.4.4. Thermisch behandelen van voorwerpen bedekt met bedekkingsmiddelen 178

HOOFDSTUK 5.5. BIOCIDEN (PESTICIDEN, HERBICIDEN, INSECTICIDEN, ENZ.) 179

HOOFDSTUK 5.6. VASTE BRANDSTOFFEN 181
Afdeling 5.6.1. Algemene bepalingen 181
Afdeling 5.6.2. Mechanische behandeling en verwerking van stuivende vaste brandstoffen 181
Afdeling 5.6.3. Opslagplaatsen 181

HOOFDSTUK 5.7. CHEMICALIËN 182
Afdeling 5.7.1. Algemene bepalingen 182
Afdeling 5.7.2. Productie van titaandioxyde 183
Afdeling 5.7.3. Productie van zwaveldioxyde, zwaveltrioxyde, zwavelzuur of oleum 184
Afdeling 5.7.4. Productie van salpeterzuur 185
Afdeling 5.7.5. Productie van chloor 185
Afdeling 5.7.6. Productie van zwavel 186
Afdeling 5.7.7. Productie van organische chemicaliën of oplosmiddelen 186

Afdeling 5.7.8. Productie van koolwaterstoffen in petrochemische installaties niet behorend tot een petroleumraffinaderij ... 187
Afdeling 5.7.9. Productie van koolstof ... 187
Afdeling 5.7.10. Fabricatie van peroxyden ... 187
Afdeling 5.7.11. Productie van polyvinylchloride ... 188
Afdeling 5.7.12. Productie van caprolactam ... 188
Afdeling 5.7.13. Productie van polyacrylonitril-kunststoffen ... 188
Afdeling 5.7.14. Productie en verwerking van viscose ... 189
Afdeling 5.7.15. Productie van email ... 189
Afdeling 5.7.16. Batchprocessen in de fijnchemie en de farmacie ... 189

HOOFDSTUK 5.8. DIAMANTBEWERKING ... 190

HOOFDSTUK 5.9. DIEREN ... 190
Afdeling 5.9.1. Toepassingsgebied ... 190
Afdeling 5.9.2. Constructievoorschriften voor stallen en mestopslagplaatsen en plaatsen voor mestbewerking en mestverwerking ... 190
Stallen ... 190
Bijkomende constructievoorwaarden voor stallen met betrekking tot de beperking van ammoniakemissie ... 190
Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal ... 191
Opslagplaatsen voor mengmest ... 191
Plaatsen voorzien voor mestbewerkings- of mestverwerkingsinstallaties ... 192
Afdeling 5.9.3. Algemene voorwaarden met betrekking tot de ligging van stallen ... 192
Afdeling 5.9.4. Bijkomende voorwaarden met betrekking tot de ligging van varkensstallen ... 192
Waarderingspunten ... 192
Waarderingspunten per inrichting ... 193
Verbods- en afstandsregels ... 193
Afdeling 5.9.5. Bijkomende voorwaarden met betrekking tot de ligging van pluimveestallen ... 194
Waarderingspunten ... 194
Waarderingspunten per inrichting ... 194
Verbods- en afstandsregels ... 195
Afdeling 5.9.6. Bijkomende voorwaarden met betrekking tot de ligging van stallen, andere dan varkens en pluimveestallen ... 196
Afdeling 5.9.7. Voorwaarden met betrekking tot controle-inrichtingen ... 196
Afdeling 5.9.8. Voorwaarden met betrekking tot de beperking van de milieuhinder ... 196
Voorkoming van geurhinder bij verluchting van stallen ... 196
Voorkoming van stofhinder afkomstig van droogvoeder ... 197
Dierlijke mest ... 197
Algemene milieuhygiënische maatregelen ... 197
Afvalwaters ... 197
Afdeling 5.9.9. Voorwaarden met betrekking tot het toezicht ... 197
Afdeling 5.9.10. Voorwaarden met betrekking tot bestaande stallen en mestopslagplaatsen ... 198
Afdeling 5.9.11. Bijkomende voorwaarden met betrekking tot mestbewerking en/of mestverwerking bij stallen ... 198
De opvolging van de nutriëntenstroom ... 198
Afdeling 5.9.12. Milieuvoorwaarden met betrekking tot inrichtingen waarin honden worden gehouden ... 198

HOOFDSTUK 5.10. DRANKEN ... 198

HOOFDSTUK 5.11. DRUKKERIJEN EN FOTOGRAFISCHE INDUSTRIEËN ... 199

HOOFDSTUK 5.12. ELEKTRICITEIT ... 201

HOOFDSTUK 5.13. FARMACEUTISCHE STOFFEN ... 202

HOOFDSTUK 5.14. FOTOGRAFISCHE PRODUCTEN ... 203

HOOFDSTUK 5.15. GARAGES, PARKEERPLAATSEN EN HERSTELLINGSWERKPLAATSEN VOOR MOTORVOERTUIGEN ... 204

HOOFDSTUK 5.16. GASSEN ... 205
Afdeling 5.16.1. Gemeenschappelijke bepalingen ... 205
Afdeling 5.16.2. Productie of omzetting van gassen ... 210
Afdeling 5.16.3. Installaties voor het fysisch behandelen van gassen ... 210
[Afdeling 5.16.4. Niet-huishoudelijk vullen van verplaatsbare recipiënten en bevoorrading van motorvoertuigen] 214
Subafdeling 5.16.4.1. Algemene bepalingen ... 214
Subafdeling 5.16.4.2. Verplaatsbare recipiënten ... 215

Subafdeling 5.16.4.3. Vulinstallaties en overtappingscentra van vloeibaar gemaakte petroleumgassen voor het vullen van verplaatsbare recipiënten, andere dan de brandstoftanken geplaatst op motorvoertuigen 215
Subafdeling 5.16.4.4. Stations tot bevoorrading van motorvoertuigen met vloeibaar gemaakte petroleumgassen (L.P.G.) 218
Afdeling 5.16.5. Opslagplaatsen in verplaatsbare recipiënten 224
Afdeling 5.16.6. Opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste reservoirs 226
Afdeling 5.16.7. Aardgasaflevereenheden ("home compressors") voor motorvoertuigen met een maximale capaciteit van 20 m³/uur 230

HOOFDSTUK 5.17. OPSLAG VAN GEVAARLIJKE PRODUCTEN 232
Afdeling 5.17.1. Algemene bepalingen 232
Afdeling 5.17.2. Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in ondergrondse houders 236
Afdeling 5.17.3. Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in bovengrondse houders 241
Afdeling 5.17.4. Beheersing van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS) bij de opslag en verlading [van gevaarlijke vloeistoffen] 245
Subafdeling 5.17.4.1. Damprecuperatie fase 1 245
Subafdeling 5.17.4.2. Damprecuperatie fase 2 246
Subafdeling 5.17.4.3. Op- en overslagactiviteiten in petroleumraffinaderijen 248
[Subafdeling 5.17.4.4. Beheersing van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS) bij de opslag en verlading van vluchtige vloeistoffen (exclusief benzine) in onafhankelijke opslagdepots. 248
Afdeling 5.17.5. Brandstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen 249

HOOFDSTUK 5.18. ONTGINNINGEN 250
Afdeling 5.18.1. algemene bepalingen 250
Afdeling 5.18.2. Voorwaarden betreffende de ontginningswerken 251

HOOFDSTUK 5.19. HOUT 252
Afdeling 5.19.1. Algemene bepalingen 252
Afdeling 5.19.2. Chemisch behandelen van hout en soortgelijke producten 256
Subafdeling 5.19.2.1. Gemeenschappelijke bepalingen 256
Subafdeling 5.19.2.2. Indompeling in vloeistoffen bij atmosferische druk 257
Subafdeling 5.19.2.3. Behandeling in druktoestellen 257

HOOFDSTUK 5.20. INDUSTRIËLE INRICHTINGEN DIE LUCHTVERONTREINIGING KUNNEN VEROORZAKEN 258
Afdeling 5.20.1. Algemene bepalingen 258
Afdeling 5.20.2. Petroleumraffinaderijen 258
Afdeling 5.20.3. Installaties voor de droge destillatie van steenkool (cokesovens) 263
Afdeling 5.20.4. Productie van glas of rotsvezels en glaswol, fabricage van glas (plat, hol en speciaal glas) en fabricage van grove keramiek 264
Subafdeling 5.20.4.1. Productie van glas (plat, hol en speciaal glas) en van glas of rotsvezels en glasvezel 264
Subafdeling 5.20.4.2. Inrichtingen voor de fabricage van keramische producten 264
Afdeling 5.20.5. Installaties voor de productie van hydro-elektrische energie alsook installaties voor de winning van windenergie voor de energieproductie 264

HOOFDSTUK 5.21. KLEURSTOFFEN EN PIGMENTEN 264

HOOFDSTUK 5.22. KOSMETISCHE STOFFEN 264

HOOFDSTUK 5.23. KUNSTSTOFFEN 265

HOOFDSTUK 5.24. LABORATORIA 265

HOOFDSTUK 5.25. LEDER 265

HOOFDSTUK 5.26. LIJMEN EN NIET VOOR CONSUMPTIE BESTEMDE GELATINE 266

HOOFDSTUK 5.27. LUCIFERS, TOORTSEN EN ANALOGE PRODUCTEN 266

HOOFDSTUK 5.28. MINERALE MESTSTOFFEN EN DIERLIJKE MEST 266
Afdeling 5.28.1. Minerale meststoffen 266
Afdeling 5.28.2. Dierlijke mest 267
Toepassingsgebied 267
Verbods- en afstandsregels 268
Uitvoering opslagplaatsen 268
Afdeling 5.28.3. Bewerking en verwerking van dierlijke mest 269
Subafdeling 5.28.3.1. Toepassingsgebied 269

Subafdeling 5.28.3.2. De aanvaarding van dierlijke mest en nutriëntenstroom ... 269
Subafdeling 5.28.3.3. Het werkplan ... 270
Subafdeling 5.28.3.4. Uitbating ... 271
Subafdeling 5.28.3.5. Emissiegrenswaarden ... 272

HOOFDSTUK 5.29. METALEN ... 272

HOOFDSTUK 5.30. BOUWMATERIALEN EN MINERALE PRODUCTEN ... 278
Afdeling 5.30.0. Algemene Bepalingen ... 278
Afdeling 5.30.1. Inrichtingen voor de fabricage van keramische producten ... 278
Afdeling 5.30.2. Asfaltbetoncentrales ... 280

HOOFDSTUK 5.31. MOTOREN MET INWENDIGE VERBRANDING ... 281
Afdeling 5.31.1. Vast opgestelde machines met 360 of meer bedrijfsuren per jaar ... 281
Afdeling 5.31.2. Vast opgestelde machines met minder dan 360 bedrijfsuren per jaar ... 283
Afdeling 5.31.3. Testbanken ... 284

HOOFDSTUK 5.32. ONTSPANNINGSINRICHTINGEN EN SCHIETSTANDEN ... 284
Afdeling 5.32.1. Algemene bepalingen ... 284
Afdeling 5.32.2. Lokalen met dansgelegenheid ... 284
Afdeling 5.32.3. Schouwspelzalen ... 286
Afdeling 5.32.4. Bijzondere voorschriften ten aanzien van schouwburgen, variététheaters en feestzalen, met een speelruimte langs boven of langs onder uitgerust met mechanische toestellen ... 288
Afdeling 5.32.5. Bijzondere voorschriften ten aanzien van bioscopen waar ontvlambare films afgedraaid worden 289
Afdeling 5.32.6. Modelvliegtuigen ... 290
Afdeling 5.32.7. Schietstanden in een lokaal ... 291
Subafdeling 5.32.7.1. Algemene bepalingen ... 291
Subafdeling 5.32.7.2. Schietstanden van categorie A ... 291
Subafdeling 5.32.7.3. Schietstanden van categorie B ... 294
Subafdeling 5.32.7.4. Schietstanden van categorie C ... 295
Subafdeling 5.32.7.5. Schietstanden van categorie D ... 296
Subafdeling 5.32.7.6. Schietstanden van categorie E ... 297
Afdeling 5.32.8. Schietstanden in open lucht ... 298
Subafdeling 5.32.8.1. Algemene bepalingen ... 298
Subafdeling 5.32.8.2. Kleiduivenschietstanden ... 298
Afdeling 5.32.9. Zwembaden ... 299
Subafdeling 5.32.9.1. Algemene bepalingen ... 299
Subafdeling 5.32.9.2. Overdekte circulatiebaden ... 300
Subafdeling 5.32.9.3. Niet overdekte circulatiebaden ... 304
Subafdeling 5.32.9.4. Hot whirlpools ... 308
Subafdeling 5.32.9.5. Dompelbaden ... 309
Subafdeling 5.32.9.6. Plonsbaden ... 310
Subafdeling 5.32.9.7. Therapiebaden ... 310
Subafdeling 5.32.9.8. Open zwemgelegenheden en waterrecreatie in meren, vijvers en dergelijke ... 313
Afdeling 5.32.10. [Omlopen voor motorvoertuigen en motorvaartuigen] ... 315

HOOFDSTUK 5.33. PAPIER ... 317
Afdeling 5.33.1. Installaties voor het behandelen van papier en karton, voor het vervaardigen van golfkarton of waren uit papier of karton ... 317

HOOFDSTUK 5.34. REINIGINGSMIDDELEN EN POETSMIDDELEN ... 318

HOOFDSTUK 5.35. ROUWKAMERS ... 318
Afdeling 5.35.1. Algemene bepalingen ... 318
Afdeling 5.35.2. Rouwkamers waar geen balseming wordt toegepast ... 319
Afdeling 5.35.3. Rouwkamers waar balseming wordt toegegepast ... 319

HOOFDSTUK 5.36. RUBBER ... 320

HOOFDSTUK 5.37. SLOPERIJEN ... 320

HOOFDSTUK 5.38. SPRINGSTOFFEN ... 320

HOOFDSTUK 5.39. STOOMTOESTELLEN ... 321

HOOFDSTUK 5.40. TABAK ... 321

HOOFDSTUK 5.41. TEXTIEL ... 321

[Afdeling 5.41.1. Algemene bepalingen] ... 321
[Afdeling 5.41.2. Inrichtingen voor het chemisch reinigen van textiel ... 322

HOOFDSTUK 5.42. TRANSPORTMIDDELENFABRIEKEN ... 324

HOOFDSTUK 5.43. NIET IN RUBRIEK 2 EN 28 BEGREPEN VERBRANDINGSINRICHTINGEN ... 324
Afdeling 5.43.1. Algemene bepalingen ... 324
Afdeling 5.43.2. Voorwaarden met betrekking tot stookinstallaties, met uitzondering van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties ... 324
Subafdeling 5.43.2.1. Grote stookinstallaties ... 324
Subafdeling 5.43.2.2. Middelgrote stookinstallaties ... 332
Subafdeling 5.43.2.3. Kleine stookinstallaties ... 335
Afdeling 5.43.3. Voorwaarden met betrekking tot gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties ... 338
Afdeling 5.43.4. Immissiecontroleprocedures ... 343

HOOFDSTUK 5.44. VETTEN, WASSEN, OLIËN, PARAFFINE, GLYCERINE, STEARINE, HARSEN EN ANDERE NIET VOOR VOEDING BESTEMDE SOORTGELIJKE PRODUCTEN ... 343

HOOFDSTUK 5.45. VOEDINGSNIJVERHEID EN -HANDEL ... 344
Afdeling 5.45.1. Algemene bepalingen ... 344
Afdeling 5.45.2. Slachthuizen en slachterijen ... 344
Afdeling 5.45.2bis. Uitsnijderijen ... 346
Afdeling 5.45.3. Visverwerking ... 346
Afdeling 5.45.4. Branderijen voor koffie of cichorei ... 346
Afdeling 5.45.5. Bereiding van azijn ... 346
Afdeling 5.45.6. Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van dierlijke bijproducten, andere dan deze opgenomen onder rubriek 2. ... 346

HOOFDSTUK 5.46. WASSERIJEN ... 347

HOOFDSTUK 5.47. WINKELS VOOR KLEIN EN/OF GROOTHANDEL ... 347

HOOFDSTUK 5.48. DOORVOEROPSLAGPLAATSEN IN ZEEHAVENGEBIEDEN ... 347

HOOFDSTUK 5.49. ZIEKENHUIZEN ... 347

HOOFDSTUK 5.50. ZOUT ... 348

HOOFDSTUK 5.51. INGEPERKT GEBRUIK VAN GENETISCH GEMODIFICEERDE EN/OF PATHOGENE ORGANISMEN ... 348
Afdeling 5.51.1. Toepassingsgebied ... 348
Afdeling 5.51.2. Algemene bepalingen ... 348
Afdeling 5.51.3. Risicoanalyse / Inperkings- en andere beschermingsmaatregelen ... 348
Afdeling 5.51.4. Verplichtingen van de gebruiker en toezicht ... 349
Afdeling 5.51.5. Ongevallen ... 349
Afdeling 5.51.6. Bijlagen ... 349

HOOFDSTUK 5.52. LOZINGEN IN GRONDWATER ... 350

HOOFDSTUK 5.53. WINNING VAN GRONDWATER ... 350
Afdeling 5.53.1. Algemene bepalingen ... 350
Afdeling 5.53.2. Algemene voorwaarden ... 350
Afdeling 5.53.3. Meetinrichtingen voor het opgepompte grondwater ... 350
Afdeling 5.53.4. Grondwaterwinningen waarvan het vergunde volume meer dan 30.000 kubieke meter per jaar bedraagt ... 351
Afdeling 5.53.5. Aanleg, wijziging of verbouwing van een grondwaterwinning buitendienststellingen ... 352
Afdeling 5.53.6. Specifieke voorschriften ... 353
Subafdeling 5.53.6.1. Bronbemalingen en draineringen ... 353
Subafdeling 5.53.6.2. Grondwaterwinningen voor koudewarmtepompen ... 353
Subafdeling 5.53.6.3. Grondwaterwinningen voor de openbare watervoorziening ... 353

HOOFDSTUK 5.54. HET KUNSTMATIG AANVULLEN VAN GRONDWATER ... 354

HOOFDSTUK 5.55. BORINGEN ... 355

HOOFDSTUK 5.57. VLIEGVELDEN ... 355

Afdeling 5.57.1. Algemene bepalingen 355
Afdeling 5.57.2. Bijzondere voorwaarden 356

HOOFDSTUK 5.58. CREMATORIA 357

HOOFDSTUK 5.59. ACTIVITEITEN DIE GEBRUIKMAKEN VAN ORGANISCHE OPLOSMIDDELEN 357
Afdeling 5.59.1. Algemene bepalingen 357
Afdeling 5.59.2. Voorwaarden voor de beperking van de VOS-emissies 358
Afdeling 5.59.3. Toezicht, metingen en naleving van emissiegrenswaarden 359

HOOFDSTUK 5.60. OPVULLING MET NIET-VERONTREINIGDE UITGEGRAVEN BODEM 360

HOOFDSTUK 5.61. TUSSENTIJDSE OPSLAGPLAATSEN VOOR UITGEGRAVEN BODEM .361
Aanvaarding en registratie van uitgegraven bodem. 361
Het werkplan. 361

[DEEL 5BIS. PAKKETTEN MILIEUVOORWAARDEN VOOR BEPAALDE INGEDEELDE INRICHTINGEN DERDE KLASSE 363

HOOFDSTUK 5BIS.0. ALGEMENE BEPALINGEN 363

HOOFDSTUK 5BIS.15.5. INRICHTINGEN BEDOELD IN RUBRIEK 15.5. STANDAARDGARAGES EN –CARROSSERIEBEDRIJVEN 363
Afdeling 5BIS.15.5.1. Algemene bepalingen 363
Afdeling 5BIS.15.5.2. Algemene milieuvoorwaarden voor standaardgarages en corroseriebedrijven 363
Afdeling 5BIS.15.5.3. Sectorale milieuvoorwaarden voor standaardgarages en corrosseriebedrijven 365
Afdeling 5BIS.15.5.4. Aanvullende sectorale milieuvoorwaarden voor bepaalde onderdelen van standaardgarages (met inbegrip van carrosseriebedrijven) 369
Subafdeling 5BIS.15.5.4.1. Werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen 369
Subafdeling 5BIS.15.5.4.2. Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen 370
Subafdeling 5BIS.15.5.4.3. Het lozen van afvalwater 372
Subafdeling 5BIS.15.5.4.4. Parkeerruimten voor motorvoertuigen 375
Subafdeling 5BIS.15.5.4.5. Luchtcompressoren, koel- en airconditioningsinstallaties 375
Subafdeling 5BIS.15.5.4.6. Opslag van gassen 377
Subafdeling 5BIS.15.5.4.7. Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten 377
Subafdeling 5BIS.15.5.4.8. Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste houders 378
Subafdeling 5BIS.15.5.4.9. Dieselverdeelinstallatie voor motorvoertuigen 380
Subafdeling 5BIS.15.5.4.10. Stookinstallaties 381
Subafdeling 5BIS.15.5.4.11. Motoren met inwendige verbranding behorende bij elektrische noodgroep 382
Subafdeling 5BIS.15.5.4.12. Elektrische installatie behorende bij elektrische noodgroep 383

HOOFDSTUK 5BIS.19.8. INRICHTINGEN BEDOELD IN RUBRIEK 19.8. STANDAARDHOUTBEWERKINGSBEDRIJVEN 384
Afdeling 5BIS.19.8.1. Algemene bepalingen 384
Afdeling 5BIS.19.8.2. Algemene milieuvoorwaarden voor standaardhoutbewerkingsbedrijven 384
Afdeling 5BIS.19.8.3. Sectorale milieuvoorwaarden voor staandaardhoutbewerkingsbedrijven 386
Afdeling 5BIS.19.8.4. Aanvullende sectorale milieuvoorwaarden in functie van de bijkomende onderdelen die de inrichting omvat 390
Subafdeling 5BIS.19.8.4.1. Mechanische houtbewerking 390
Subafdeling 5BIS.19.8.4.2. Verduurzamen van hout 390
Subafdeling 5BIS.19.8.4.3. Drogen van hout 393
Subafdeling 5BIS.19.8.4.4. Opslag van brandbare vaste stoffen 393
Subafdeling 5BIS.19.8.4.5. Het lozen van afvalwater 393
Subafdeling 5BIS.19.8.4.6. Parkeerruimten voor motorvoertuigen 396
Subafdeling 5BIS.19.8.4.7. Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen 396
Subafdeling 5BIS.19.8.4.8. Luchtcompressoren, koel- en airconditioningsinstallaties 399
Subafdeling 5BIS.19.8.4.9. Opslag van gassen 401
Subafdeling 5BIS.19.8.4.10. Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten 402
Subafdeling 5BIS.19.8.4.11. Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste houders 402
Subafdeling 5BIS.19.8.4.12. Dieselverdeelinstallatie voor motorvoertuigen 405

Subafdeling 5BIS.19.8.4.13. Stookinstallaties 405
Subafdeling 5BIS.19.8.4.14. Motoren met inwendige verbranding behorende bij elektrische noodgroep 406
Subafdeling 5BIS.19.8.4.15. Elektrische installatie behorende bij elektrische noodgroep 407

DEEL 6 MILIEUVOORWAARDEN VOOR NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN 409

HOOFDSTUK 6.1. TOEPASSINGSGEBIED VAN DE MILIEUVOORWAARDEN VOOR NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN 409

HOOFDSTUK 6.2. BEHEERSING VAN OPPERVLAKTEWATERVERONTREINIGING 409
Afdeling 6.2.1. Lozing van niet-verontreinigd hemelwater en/of bemalingswater, van huishoudelijk afvalwater afkomstig van woongelegenheden en van huishoudelijk afvalwater, ander dan afkomstig van woongelegenheden, met een biologisch afbreekbare organische belasting van maximum 20 inwonersequivalenten in een gemeente waarvoor het gemeentelijk zonderingsplan nog niet definitief is vastgesteld 409
Afdeling 6.2.2 Lozing van niet-verontreinigd hemelwater en/of bemalingswater, van huishoudelijk afvalwater afkomstig van woongelegenheden en van huishoudelijk afvalwater, ander dan afkomstig van woongelegenheden, met een biologisch afbreekbare organische belasting van maximum 20 inwonersequivalenten in een gemeente waarvoor het gemeentelijk zonderingsplan definitief is vastgesteld 410
Subafdeling 6.2.2.1. Algemeen 410
Subafdeling 6.2.2.2. De lozing van huishoudelijk afvalwater in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied 411
Subafdeling 6.2.2.3. De lozing van huishoudelijk afvalwater in het collectief te optimaliseren buitengebied 411
Subafdeling 6.2.2.4. De lozing van huishoudelijk afvalwater in het individueel te optimaliseren buitengebied 411
Subafdeling 6.2.2.5. Werking en onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties 412

HOOFDSTUK 6.3. BEHEERSING VAN HINDER DOOR LICHT 412

HOOFDSTUK 6.4. BEHEERSING VAN ASBEST 412

HOOFDSTUK 6.5. PARTICULIERE STOOKOLIETANKS MET EEN WATERINHOUD VAN MINDER DAN 5000 LITER 413
Afdeling 6.5.1. Gemeenschappelijke bepalingen 413
Afdeling 6.5.2. Bepalingen voor opslaginstallaties met bovengrondse houders 413
Afdeling 6.5.3. Bepalingen voor opslaginstallaties met ondergrondse houders 414
Afdeling 6.5.4. De controle op de bouw van de houders en de plaatsing van een opslaginstallatie 414
Afdeling 6.5.5. Periodieke controles, onderhoud en buitengebruikstelling 415
Afdeling 6.5.6. Erkende technici en gemachtigde installaties 416
Afdeling 6.5.7. Voorwaarden voor bestaande houders 417

HOOFDSTUK 6.6. NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN VOOR VERWARMING VAN GEBOUWEN 417

HOOFDSTUK 6.7. NIET-INGEDEELDE MUZIEKACTIVITEITEN 417

HOOFDSTUK 6.8. NIET-INGEDEELDE KOELINSTALLATIES 418

[Hoofdstuk 6.9: beheersing van bodem- en grondwaterverontreiniging 418
Afdeling 6.9.1 Winning van grondwater en boringen 418
Afdeling 6.9.2. Indirecte lozing in grondwater van huishoudelijk afvalwater 418

DEEL 7. WIJZIGINGS-, OPHEFFINGS- EN SLOTBEPALINGEN 420

HOOFDSTUK 7.1. WIJZIGINGSBEPALING 420
Afdeling 7.1.1. Titel I van het VLAREM 420
Afdeling 7.1.2. Overige wijzigingsbepalingen 420

HOOFDSTUK 7.2. OPHEFFINGSBEPALINGEN 420

HOOFDSTUK 7.3. SLOTBEPALINGEN 422

DEEL 1.
ALGEMENE BEPALINGEN

HOOFDSTUK 1.1.
RECHTSGROND EN DEFINITIES

RECHTSGROND

Art. 1.1.1. Behoudens andersluidende bepaling, is dit uitvoeringsbesluit uitgevaardigd in uitvoering van art. 20 van het decreet betreffende de milieuvergunning.

DEFINITIES

Art. 1.1.2. De begrippen en definities vermeld in artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende het algemeen reglement voor de milieuvergunning, hierna Titel I van het VLAREM genoemd, zijn ook van toepassing op dit besluit.
Voor de toepassing van dit besluit gelden bijkomend de hierna opgenomen definities. Deze zijn thematisch gerangschikt in functie van de betrokken tekstonderdelen, maar zijn - behoudens afwijkende bepaling - eveneens van toepassing op dezelfde termen en begrippen in andere tekstonderdelen.

Definities algemeen

- **"decreet betreffende de milieuvergunning":**
  het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.
- **[…]***Geschrapt bij art. 141, 1°, B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.*
- **[…]***Geschrapt bij art. 141, 1°, B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.*
- **[…]***Geschrapt bij art. 141, 1°, B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.*
- [**"toezichthoudende overheid":**
  de overheid en/of de ambtenaar die krachtens dit besluit of krachtens titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid bevoegd zijn om toezicht uit te oefenen.]

  Vervangen bij art. 37 B.Vl.Reg. 30 april 2009, B.S. 25 juni 2009.
- **"verontreinigingsfactoren":**
  vaste stoffen, vloeistoffen, gassen, micro-organismen, energievormen zoals warmte, stralingen, licht, geluid en andere trillingen;
- **"verontreinigen":**
  het veroorzaken van een emissie die mens of milieu op rechtstreekse of onrechtstreekse wijze nadelig beïnvloedt of kan beïnvloeden;
- **"immissie":**
  de wijziging van de aanwezigheid van verontreinigingsfactoren in atmosfeer, bodem of water rond één of meer bronnen van verontreiniging ten gevolge van emissie uit deze bron of bronnen;
- **"gebied":**
  […] *Opgeheven bij art. 33, 1°, a), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*
- **"waterwingebied en beschermingszone type I, II en III":**
  het als dusdanig in toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer afgebakende gebied, respectievelijk zone;
- **"bijlage 2B":**
  lijst 2B van bijlage 2 bij Titel I van het VLAREM
- **"bijlage 2C":**
  lijst 2C van bijlage 2 bij Titel I van het VLAREM
- **"code van goede praktijk":**
  geschreven en publiek toegankelijke regels met betrekking tot de bouw, het transport, het plaatsen, het uitbaten, het onderhouden en het eventueel ontmantelen van een inrichting of een onderdeel ervan, met inbegrip van de toepasselijke productnormen en de bij de betrokken beroepscategorieën algemeen aanvaarde regels van goed vakmanschap.
  Worden in elk geval beschouwd als code van goede praktijk
  a. de toepasselijke bepalingen in de Belgische wetten, decreten en besluiten,
  b. de Belgische normen,
  c. de normen uitgegeven door het Comité Européen de Normalisation (C.E.N.),
  d. de normen uitgegeven door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO),
  e. de normen uitgegeven door de International Organisation for Standardisation (I.S.O.),
  f. de regels uitgegeven door de erkende controle-instellingen of de milieudeskundigen, erkend in de toepasselijke disciplines,
  g. de regels uitgegeven door de constructeurs of verdelers van installaties of onderdelen ervan;
  in geval van onderlinge tegenstrijdigheden is bovenvermelde volgorde bepalend;

  Gewijzigd bij art. 1, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

- **"milieu-technische eenheid":**
  verschillende ingedeelde inrichtingen, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee zij verbonden zijn, die als een geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu.
  Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieutechnische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen ten opzichte van andere inrichtingen.
  Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechnische eenheid kunnen vormen.
- **"ingedeelde inrichting":**
  elke inrichting die meldings- of vergunningsplichtig is krachtens het decreet betreffende de milieuvergunning en die vermeld is op de in Bijlage 1 bij Titel I van het VLAREM gevoegde lijst.
- **"bestaande inrichting":**
  tenzij anders in de bepalingen (met inbegrip van de andere definities) van dit besluit vermeld, de ingedeelde inrichtingen of onderdelen van ingedeelde inrichtingen:
  - waarvoor de exploitatie op 1 januari 1993 was vergund, of waarvoor vóór 1 september 1991 een vergunningsaanvraag is ingediend;
  - of, die op 1 januari 1993 in bedrijf zijn gesteld, vóór 1 september 1991 niet vergunningsplichtig waren, en waarvoor voor 1 maart 1993 een vergunningsaanvraag is ingediend;
  - of, wanneer het in de derde klasse ingedeelde inrichtingen betreft, die op 1 januari 1993 in bedrijf zijn gesteld en waarvoor de melding gebeurde voor 1 maart 1993;
  - of, die op 1 januari 1993 niet ingedeeld waren, en het tengevolge een wijziging van of aanvulling op de indelingslijst nadien wel werden of worden, en die op dat ogenblik reeds in uitbating of gebruik waren of zijn.
- **"nieuwe inrichting":**
  §1. ingedeelde inrichtingen die niet beantwoorden aan de criteria terzake "bestaande inrichtingen",
  §2. worden eveneens als nieuwe inrichtingen beschouwd, en dit voor wat de subrubriek 3.4. en 3.6.3. van de indelingslijst betreft, de hierna aangegeven ingedeelde inrichtingen die niet in werking waren op de erbij vermelde data, of waarvan de verwerkingscapaciteit sinds die data voor de desbetreffende stoffen met meer dan 100% is vergroot:
  - op 27 maart 1982, voor lozingen van kwik, zoals bedoeld in Richtlijn 82/176/EEG;
  - op 24 oktober 1983, voor lozingen van cadmium, zoals bedoeld in Richtlijn 83/513/EEG;
  - op 17 maart 1984, voor lozingen van kwik, zoals bedoeld in Richtlijn 84/156/EEG;
  - op 17 oktober 1984, voor lozingen van hexachloorcyclohexaan (HCH), zoals bedoeld in Richtlijn 84/491/EEG;
  - op 4 juli 1987, voor lozingen van tetrachloorkoolstof, zoals bedoeld in Richtlijn 86/280/EEG;
  - op 4 juli 1987, voor lozingen van DDT, zoals bedoeld in Richtlijn 86/280/EEG;
  - op 4 juli 1987, voor lozingen van 2,3,4,5,6-pentachloorfenol-l-hydroxy-benzeen en haar zouten (PCP), zoals bedoeld in Richtlijn 86/280/EEG;
  - op 25 juni 1989, voor lozingen van aldrin, dieldrin, endrin en isodrin, zoals bedoeld in Richtlijn 88/347/EEG;
  - op 25 juni 1989, voor lozingen van hexachloorbenzeen (HCB), zoals bedoeld in Richtlijn 88/347/EEG;
  - op 25 juni 1989, voor lozingen van hexachloorbutadieen (HCBD), zoals bedoeld in Richtlijn 88/347/EEG;
  - op 25 juni 1989, voor lozingen van chloroform, zoals bedoeld in Richtlijn 88/347/EEG;

  §3. worden eveneens als nieuwe inrichtingen beschouwd, en dit voor wat de subrubrieken 20 en 43 van de indelingslijst betreft, de grote stookinstallaties, die niet in werking, gebouwd of vergund waren op 1 juli 1987;
- **"aanzienlijke verandering":**
  de vergroting met meer dan 100% van de capaciteit, de drijfkracht of de perceelsoppervlakte, ten aanzien van de vóór 1 januari 1993 vergunde situatie.
- **"constructie-eisen":**
  technische voorschriften met betrekking tot de wijze waarop een inrichting of onderdeel ervan moet worden gebouwd, geplaatst of uitgerust, andere dan inplantingsregels;
- **"inplantingsregels":**
  inplantingsregels omvatten verbodsbepalingen en afstandsbepalingen. Verbodsbepalingen betreffen de onverenigbaarheid tussen, enerzijds, bepaalde inrichtingen of onderdelen ervan en, anderzijds, bepaalde activiteiten, zones of gebieden. Afstandsbepalingen betreffen de na te leven minimumafstanden van inrichtingen of onderdelen ervan ten opzichte van bepaalde activiteiten, zones of gebieden.
- **dioxinen en furanen:**
  [alle meervoudig gechloreerde dibenzo-p-dioxinen en dibenzofuranen die in de hierna volgende tabel worden opgesomd; bij de bepaling van de totale concentratie (TE) van dioxinen en furanen worden de massaconcentraties van de volgende dioxinen en dibenzofuranen vóór het optellen met de volgende equivalentiefactoren vermenigvuldigd:]

Dioxinen en furanen	Toxiciteitsequivalentie-factor
2, 3, 7, 8-Tetrachloordibenzodioxine (TCCD)	1
1, 2, 3, 7, 8-Pentachloordibenzodioxine (PeCDD)	0,5
1, 2, 3, 4, 7, 8-Hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9-Hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8-Hexachloordibenzodioxine (HxCDD)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8-Heptachloordibenzodioxine (HpCDD)	0,01
Octachloordibenzodioxine (OCDD)	0,001
2, 3, 7, 8-Tetrachloordibenzofuraan (TCDF)	0,1

2, 3, 4, 7, 8-Pentachloordibenzofuraan (PeCDF)	0,5
1, 2, 3, 7, 8-Pentachloordibenzofuraan (PeCDF)	0,05
1, 2, 3, 4, 7, 8-Hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 7, 8, 9-Hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 6, 7, 8-Hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
2, 3, 4, 6, 7, 8-Hexachloordibenzofuraan (HxCDF)	0,1
1, 2, 3, 4, 6, 7, 8-Heptachloordibenzofuraan (HpCDF)	0,01
1, 2, 3, 4, 7, 8, 9-Heptachloordibenzofuraan (HpCDF)	0,01
Octachloordibenzofuraan (OCDF)	0,001

]

Toegevoegd bij art. 4, 1°, B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).
Gewijzigd bij art. 33, 1°, b), B.Vl.Reg 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- [**"de afdeling, bevoegd voor geluidshinder":**
  de afdeling Lucht, Hinder, Risicobeheer, Milieu & Gezondheid van het Departement, zoals thans bepaald met toepassing van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen van de Vlaamse ministeries;
- "**de afdeling, bevoegd voor het internationaal milieubeleid":**
  de afdeling Internationaal Milieubeleid van het Departement, zoals thans bepaald met toepassing van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen van de Vlaamse ministeries;]

Gewijzigd bij art. 141, 2°, B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Definities bedrijfsinterne milieuzorg
(artikelen 4.1.9.1. tot en met 4.1.9.3.1. van hoofdstuk 4.1.)

Gewijzigd bij art. 2 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie (toevoeging definities bedrijfsinterne milieuzorg).
Gewijzigd bij art. 1, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

- **"milieubeleid":**
  de algemene doeleinden en beginselen voor het handelen van het bedrijf op milieugebied, met inbegrip van de naleving van alle relevante wettelijke milieuvoorschriften;
- **"milieuanalyse":**
  een voorafgaand alomvattend onderzoek naar de milieuproblemen en -effecten en naar de met milieubewust handelen behaalde resultaten, die verband houden met de op een locatie plaatsvindende activiteiten;
- **"milieuprogramma:**
  een beschrijving van de specifieke doelstellingen en activiteiten van een bedrijf met het oog op de verbetering van de milieubescherming op een bepaalde locaties, met inbegrip van een beschrijving van de maatregelen die zijn genomen of die worden overwogen om die doelstellingen te verwezenlijken en in voorkomend geval de voor de uitvoering van die maatregelen vastgestelde streefdata te bereiken;
- **"milieudoelstellingen":**
  de door een bedrijf voor zichzelf vastgestelde gedetailleerde doelstellingen ten aanzien van de met milieubewust handelen te behalen resultaten;
- **"milieubeheersysteem":**
  dat gedeelte van het algemene beheersysteem dat de organisatiestructuur, de verantwoordelijkheden, praktijken, procedures, processen en hulpbronnen omvat die voor het vaststellen en uitvoering van het milieubeleid nodig zijn;
- **"milieuaudit":**
  een beheersinstrument dat een systematische, gedocumenteerde, periodieke en objectieve evaluatie omvat van de wijze van functioneren van de organisatie, van het beheersysteem en van de werkwijzen die voor de milieubescherming bedoeld zijn, ten einde:
  i) de beheerscontrole op de activiteiten die van invloed kunnen zijn op het milieu te vergemakkelijken;
  ii) erop toe te zien dat het milieubeleid van het bedrijf wordt nageleefd;
- **"auditcyclus":**
  de termijn waarbinnen alle activiteiten op een bepaalde locatie, overeenkomstig de voorschriften van afdeling 4.1.9. aan een audit worden onderworpen wat alle relevante milieuaspecten betreft;
- **"milieuverklaring":**
  de verklaring die door het bedrijf overeenkomstig de bepalingen van afdeling 4.1.9. wordt opgesteld;
- **"industriële activiteit":**
  elke activiteit die in de secties C en D van de Statistische Nomenclatuur van de economische activiteiten in de Europese Gemeenschappen (NACE, REV 1) als vastgesteld bij de EU-verordening 3037/90, is vermeld, alsmede de elektriciteits-, gas-, stoom- en warmwaterproductie, en de recycling, behandeling, vernietiging of verwijdering van afval in vaste of vloeibare vorm;
- **"bedrijf":**
  elke organisatie die een algemene beheerscontrole over de activiteiten op een bepaalde locatie uitoefent;
- **"locatie":**
  elk terrein waarop industriële activiteiten onder controle van een bedrijf op een gegeven plaats worden uitgevoerd met inbegrip van de daarmee gepaard gaande of daarbij behorende opslag van grondstoffen, van bij-, tussen- en eindproducten en van afval en met inbegrip van de al dan niet vaste infrastructuur en uitrusting die met deze activiteiten gemoeid zijn;
- **"auditor":**
  een persoon of een team van personen, al dan niet behorend tot het bedrijfspersoneel, handelend in opdracht van het hoogste niveau van de bedrijfsleiding, die individueel respectievelijk dat gezamenlijk beschikt over de in afdeling 4.1.9. genoemde

capaciteiten en een voldoende mate van onafhankelijkheid ten opzichte van de te onderzoeken activiteiten bezit om een objectief oordeel te kunnen vellen;

- **"erkend milieuverificateur":**
elke persoon of organisatie die niet betrokken is bij het te controleren bedrijf en die een erkenning heeft verkregen overeenkomstig de in afdeling 4.1.9. bedoelde voorwaarden en procedures;
- **"erkenningssysteem":**
een systeem voor erkenning van en toezicht op milieuverificateurs, dat wordt toegepast door de daartoe in de afdeling 4.1.9. aangewezen onpartijdige instelling die over voldoende middelen, technische kennis en de nodige procedures beschikt om de in afdeling 4.1.9. voor dit systeem vastgestelde taken te verrichten;
- **"bevoegde instantie":**
[het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie].

Gewijzigd bij art. 141, 3°, B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Definities afvalstoffenverwerking (hoofdstuk 5.2.)

ALGEMEEN

- **"werkplan":**
het geheel van plannen, maatregelen en richtlijnen noodzakelijk voor de organisatie van de uitbating;
- **"register":**
boek met genummerde bladzijden of de dagelijkse uitprint van een geïnformatiseerd systeem met de gegevens die de exploitant moet noteren overeenkomstig de bepalingen van dit reglement;
- **"zwerfvuil":**
vaste afvalstoffen die ingevolge het verwaaien of een andere ongewilde verspreiding worden aangetroffen op een niet daarvoor bestemde, willekeurige plaats;
- **"verdunnen": […]**

Opgeheven bij art. 10.2.1, 6°, B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

- **"bewerkt voertuigwrak": […]**

Opgeheven bij art. 10.2.1, 6°, B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

- **"lekkend voertuigwrak": […]**

Opgeheven bij art. 10.2.1, 6°, B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

- **stapelen van voertuigwrakken": […]**

Opgeheven bij art. 10.2.1, 6°, B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

VERBRANDINGSINRICHTINGEN VOOR AFVALSTOFFEN

- **"verbrandingsinrichting":**
elke technische inrichting die voor de verbranding van afvalstoffen door oxidatie wordt gebruikt, met inbegrip van voorbehandeling, pyrolyse of andere thermische behandelingsprocessen, (bijvoorbeeld het plasmaproces), voor zover de producten daarvan vervolgens worden verbrand, al dan niet met terugwinning van de geproduceerde verbrandingswarmte.
Deze definitie omvat het terrein en de gehele installatie met de verbrandingsoven, de systemen voor de toevoer van afval, brandstof en lucht, de voorzieningen voor rookgas- en afvalwaterbehandeling alsook de apparatuur en systemen voor de regeling van het verbrandingsproces en voor het continu registreren en bewaken van de verbrandingsomstandigheden.
- **"nominale capaciteit van de verbrandingsinrichting": [...]**

Opgeheven bij art. 4, 2°, B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).

- **"bestaande inrichting voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen": [...]**

Opgeheven bij art. 4, 2°, B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).

- **"nieuwe inrichting voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen": [...]**

Opgeheven bij art. 4, 2°, B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).

- **"bestaande inrichting voor de verbranding van huishoudelijk afval": [...]**

Opgeheven bij art. 4, 2°, B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).

- **"nieuwe inrichting voor de verbranding van huishoudelijk afval": [...]**

Opgeheven bij art. 4, 2°, B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).
Gewijzigd bij art. 1, 4°, a), B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

- **"as":**
de as van de verbranding van afvalstoffen, o.m. opgevangen als bodemas, roosteras, met uitzondering van vliegas;
- **"vliegas":**
de fijne as van de verbranding van de afvalstoffen die wordt opgevangen bij de ontstoffing of een andere behandeling van de rookgassen;

[VERBRANDINGS-EN MEEVERBRANDINGSINSTALLATIES VOOR AFVALSTOFFEN

- **verbrandingsinstallatie:**
een vaste of mobiele technische eenheid of inrichting die specifiek bestemd is voor de thermische behandeling van afval, al dan niet met terugwinning van de geproduceerde verbrandingswarmte. Dit bevat onder meer de verbranding door oxidatie van afval alsmede andere thermische behandelingsprocessen zoals pyrolyse, vergassing en plasmaproces, voorzover de producten van de behandeling vervolgens worden verbrand.
Deze definitie omvat het terrein en de gehele verbrandingsinstallatie met inbegrip van alle verbrandingslijnen en de voorzieningen voor ontvangst, opslag en voorbehandeling ter plaatse van het afval, de systemen voor de toevoer van afval, brandstof en lucht, de stoomketel, de voorzieningen voor het behandelen van rookgassen, de voorzieningen voor de behandeling of opslag ter plaatse van residuen en afvalwater, de schoorsteen, alsook de apparatuur en de systemen voor de regeling van het verbrandingsproces en voor de registratie en bewaking van de verbrandingsomstandigheden;

- **meeverbrandingsinstallatie:**
  een vaste of mobiele installatie die in hoofdzaak bestemd is voor de opwekking van energie of de fabricage van materiële producten waarin afval als normale of aanvullende brandstof wordt gebruikt, of waarin afval thermisch wordt behandeld voor verwijdering. Deze definitie omvat het terrein en de gehele installatie met inbegrip van alle meeverbrandingslijnen en de voorzieningen voor ontvangst, opslag en voorbehandeling ter plaatse van het afval, de systemen voor de toevoer van afval, brandstof en lucht, de stoomketel, de voorzieningen voor het behandelen van rookgassen, de voorzieningen voor de behandeling of opslag ter plaatse van residuen en afvalwater, de schoorsteen, alsmede de apparatuur en de systemen voor de regeling van het verbrandingsproces en voor de registratie en bewaking van de verbrandingsomstandigheden.
  Indien meeverbranding zodanig plaatsvindt dat de installatie niet in hoofdzaak voor de opwekking van energie of de fabricage van materiële producten maar wel voor thermische behandeling van afval bestemd is, wordt de installatie beschouwd als een verbrandingsinstallatie;
- **experimentele verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie:**
  een installatie die voor onderzoek, ontwikkeling en beproeving ter verbetering van het verbrandings- of meeverbrandingsproces van afvalstoffen wordt gebruikt. Het kan zowel een installatie betreffen die uitsluitend geëxploiteerd wordt voor experimenten, als een bestaande verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die gebruikt wordt voor één of meer experimenten;
- **bestaande verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie**:
  een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die vóór 28 december 2002 over een milieuvergunning beschikt en vóór 28 december 2002 in werking werd gesteld voor de verbranding of meeverbranding van afvalstoffen;
- **nieuwe verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie:**
  een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die op of na 28 december 2002 in werking wordt gesteld en over een milieuvergunning beschikt voor de verbranding of meeverbranding van afvalstoffen;
- **nominale capaciteit**:
  de gezamenlijke verbrandingscapaciteit van de ovens waaruit de installatie bestaat, zoals berekend door de fabrikant en bevestigd door de exploitant, met inachtneming van in het bijzonder de calorische waarde van de afvalstoffen, uitgedrukt als de hoeveelheid afvalstoffen die per uur kan worden verbrand of meeverbrand;
- **totale capaciteit:**
  de nominale capaciteit per jaar berekend, rekening houdend met de calorische waarde van de afvalstoffen en de gemiddelde beschikbaarheid van de installatie. Deze totale capaciteit wordt bij voorkeur afgeleid uit het stookdiagram;
- **emissie**:
  directe of indirecte lozing van stoffen, trillingen, warmte of geluid, uit puntbronnen of diffuse bronnen van de installatie, in de lucht, het water of de bodem;
- **emissiegrenswaarde:**
  de massa, gerelateerd aan bepaalde specifieke parameters, de concentratie en/of het niveau van een emissie, die gedurende één of meer vastgestelde perioden niet mag worden overschreden;
- **residu:**
  een vloeibaar of vast materiaal (met inbegrip van bodemas, slakken, vliegas en ketelas, vaste reactieproducten die ontstaan bij de gasreiniging, zuiveringsslib van de zuivering van afvalwater, afgewerkte katalysatoren en afgewerkte actieve kool) dat valt onder de omschrijving van afvalstoffen, zoals gedefinieerd in artikel 2 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en dat wordt geproduceerd bij het verbrandings- of meeverbrandingsproces, de zuivering van rookgassen of afvalwater of andere processen in de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie;]

Ingevoegd bij art. 4, 3°, B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).

VERBRANDINGSINRICHTINGEN VOOR HOUTAFVAL

[…] *Opgeheven bij art. 33, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

[VERBRANDINGS- EN MEEVERBRANDINGSINSTALLATIES VOOR BIOMASSA-AFVAL:

- **bestaande verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie voor biomassa-afval:**
  een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die vóór 28 december 2002 over een milieuvergunning beschikt en in werking werd gesteld voor de verbranding of meeverbranding van biomassa-afval;
- **nieuwe verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie voor biomassa-afval:**
  een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die op of na 28 december 2002 in werking wordt gesteld en over een milieuvergunning beschikt voor de verbranding of meeverbranding van biomassa-afval;
- **nominaal thermisch vermogen:**
  de warmte-inhoud van de nominale hoeveelheid brandstof die per tijdseenheid kan worden toegevoerd aan een verbrandingsinstallatie of meeverbrandingsinstallatie, uitgedrukt in MW, en die is vermeld in de milieuvergunning voor de installatie in kwestie;
- **biomassa:**
  producten, bestaande uit plantaardige materialen of delen daarvan van landbouw of bosbouw, die kunnen worden gebruikt om de energie-inhoud terug te winnen, alsmede biomassa-afval;
- **biomassa-afval:**
  [de volgende als brandstof gebruikte afvalstoffen:]
  - plantaardig afval van land- en bosbouw;
  - [plantaardig afval van de levensmiddelenindustrie, indien de opgewekte warmte wordt teruggewonnen];
  - vezelachtig afval afkomstig van de productie van ruwe pulp en van de productie van papier uit pulp, dat op de plaats van productie wordt meeverbrand en waarvan de vrijgekomen energie wordt teruggewonnen;
  - […]
  - kurkafval;
  - [houtafval, met uitzondering van houtmateriaal dat als gevolg van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of van het aanbrengen van een beschermingslaag, gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, met inbegrip van met name dergelijk houtafval dat afkomstig is van constructie- en sloopafval;]
- **verontreinigd behandeld houtafval:**
  [houtafval dat als gevolg van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of van het aanbrengen van een beschermingslaag, gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, met inbegrip van met name dergelijk houtafval dat afkomstig is van constructie- en sloopafval;]

  Gewijzigd bij art. 33, 3°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
- [**directe spaandroger:**

droger waarin rechtstreeks warme gassen (meestal afkomstig van een verbrandingsinstallatie) worden doorgevoerd met de bedoeling spanen te drogen;

Toegevoegd bij art. 33, 3°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **Indirecte spaandroger:**
  droger waarin de spanen gedroogd worden met warmte via een warmtewisselaar;

  Toegevoegd bij art. 33, 3°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
- **Hybride droger:**
  indirecte droger, waarbij een beperkt deel warme gassen van de verbrandingsinstallatie rechtstreeks over de spanen gevoerd wordt teneinde de waterdamp af te voeren;

  Toegevoegd bij art. 33, 3°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
- **Type-droger:**
  ofwel direct, ofwel indirect ofwel hybride droger;

  Toegevoegd bij art. 33, 3°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
- **Bestaande droger:**
  de som van alle type-drogers van de inrichting die vóór 28 december 2002 zijn vergund en waarbij de som van de individuele capaciteiten bepalend is voor de capaciteitscategorie;

  Toegevoegd bij art. 33, 3°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
- **Nieuwe droger:**
  de individuele drooginstallatie die op of na 28 december 2002 is vergund en waarbij de individuele capaciteit bepalend is voor de capaciteitscategorie;]

  Toegevoegd bij art. 33, 3°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Ingevoegd bij art. 4, 5°, B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).
Gewijzigd bij art. 19,1°, B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

DIERLIJK AFVAL

- **"natuurlijk vet":**
  het vet dat van nature in de meeste grondstoffen aanwezig is; een kleine hoeveelheid gerecycleerde verwerkte talk kan worden toegevoegd om het droogproces te bevorderen, maar de tijd die ten minste vereist is om de deeltjes een volledige behandeling te laten ondergaan, moet steeds in acht worden genomen.
- **"toegevoegd vet":**
  aanzienlijke hoeveelheden talk die aan de grondstof worden toegevoegd voordat met het steriliseren wordt begonnen; verhoudingen kalk/grondstof van 0.5:1 tot en met 5:1 zijn gebruikelijk; wijzigingen in het aandeel gerecycleerd vet kunnen invloed hebben op de behandelingsduur van de grondstof en op de in aanmerking te nemen parameters;

  Gewijzigd bij art. 1, 4°, c), B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
- **"ontvet":**
  de grondstof wordt geschikt gemaakt om te worden ontvet door coagulatie onder invloed van warmte, gevolgd door mechanische persing. Het eiwitresidu met een laag vetgehalte wordt vervolgens gedroogd en gesteriliseerd.

  Gewijzigd bij art. 1, 4°, d), B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
- **"scheiding":**
  de eerste scheiding of voorscheiding van vet uit gedroogd en gesteriliseerd materiaal; deze scheiding kan plaatsvinden door indrogen of centrifugeren. "meelproductie":hierbij wordt meestal het gescheiden materiaal geperst tot een perskoek, tenzij dit reeds vooraf is gebeurd; vervolgens wordt de perskoek/het meel gemalen en wordt voor distributie geschikt meel verkregen.

STORTPLAATSEN

- **"stortplaats":**
  een afvalverwijderingsterrein voor het storten van afvalstoffen op of in de bodem, met inbegrip van :
  - interne afvalstortplaatsen (d.w.z. waar een afvalproducent zijn eigen afval op de plaats van de productie verwijdert), en
  - een terrein dat permanent (d.w.z. meer dan een jaar lang) wordt gebruikt voor de tijdelijke opslag van afval,

  maar met uitsluiting van :
  - voorzieningen waar afvalstoffen worden uitgeladen ter voorbereiding van verder transport voor terugwinning, behandeling of verwijdering elders, en
  - van opslag van afval voorafgaand aan terugwinning of behandeling voor een periode van in de regel minder dan drie jaar,of
  - van opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering, voor een periode van minder dan een jaar;

  Gewijzigd bij art. 5 B.Vl.Reg. 13 juli 2001, B.S. 19 september 2001.
- **"monostortplaats":**
  elke stortplaats waar een bepaalde afvalstof die in grote hoeveelheden ontstaat afzonderlijk wordt gestort;
- **"stortvak":**
  genummerd onderdeel van het totale beschikbare stortvolume;
- **"stortzone":**
  zone van de stortplaats waar de stort- en verdichtingsactiviteiten geschieden en waar de afvalstoffen in de loop van de werkdag niet hoeven afgedekt te worden;
- **"stortfront":**
  breedte van de stortzone waar de aflaadactiviteiten van afvalstoffen geschieden;
- **"afsluitlaag":**
  laag op de bodem en wanden van de stortplaats die het doorsijpelen van percolaat naar bodem en grondwater moet verhinderen;
- **"afdichtlaag":**
  laag aangebracht op een stortvak waar de stortactiviteiten definitief beëindigd zijn en die het binnendringen van water in de gestorte afvalstoffen moet beletten;
- **"eindafdek":**
  laag aangebracht op een stortvak boven op de afdichtlaag bij de definitieve beëindiging van de stortactiviteiten;
- **"percolaat":**
  iedere vloeistof die door de gestorte afvalstoffen sijpelt en afkomstig is uit de stortplaats of zich daarin bevindt;

- **"steekvast":**
  voldoende ontwaterd zodat de betreedbaarheid en de stabiliteit van de stortplaats nooit in het gedrang komen;
- **"solidificatie":**
  fysico-chemische behandeling waarbij de in de afvalstof aanwezige gevaarlijke stoffen worden geïmmobiliseerd via chemische of fysico-chemische omlegging;
- **"openbare stortplaats":**
  iedere stortplaats die krachtens het Afvalstoffenplan een openbare functie heeft;
- **"stortdijken":**
  dijken die de stortplaats begrenzen;
  "dijkbelopen": schuine gedeelten (taluds) van de dijken;
  "binnenbeloop": talud aan de zijde waar gestort wordt;
  "buitenbeloop": talud aan de zijde van de omliggende percelen;
  "dijkkruin": bovenste horizontale gedeelte van de dijk tussen binnen- en buitenbeloop;
- **"exploitatiefase":**
  periode gedurende de welke de stortplaats wordt uitgebaat met inbegrip van de definitieve afwerking van de stortplaats;
- **"nazorgfase":**
  periode volgend op de exploitatiefase;
- **"inerte afvalstoffen":**
  afvalstoffen die geen significante fysische, chemische of biologische veranderingen ondergaan. Inerte afvalstoffen lossen niet op, verbranden niet en vertonen ook geen andere fysische of chemische reacties, worden niet biologisch afgebroken en hebben geen zodanige negatieve effecten op andere stoffen waarmee zij in contact komen dat milieuverontreiniging of schade aan de volksgezondheid dreigt te ontstaan. De totale uitloogbaarheid en het gehalte aan verontreinigende componenten van de afvalstoffen, en de ecotoxiciteit van het percolaat mogen niet significant zijn en met name de kwaliteit van het oppervlaktewater en/of grondwater niet in gevaar brengen.

  Toegevoegd bij art. 6 B.Vl.Reg. 13 juli 2001, B.S. 19 september 2001.
- **" stortplaatsgas":**
  alle gassen die door de gestorte afvalstoffen worden gevormd;

  Toegevoegd bij art. 6 B.Vl.Reg. 13 juli 2001, B.S. 19 september 2001.
- **" eluaat":**
  de oplossing die wordt verkregen door een doorsijpelingstest in het laboratorium;

  Toegevoegd bij art. 6 B.Vl.Reg. 13 juli 2001, B.S. 19 september 2001.

Definities asbestbeheersing (hoofdstukken 2.6., 4.7. en [6.4.])

Gewijzigd bij art. 33, 4°, a), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **"asbest":**
  de vezelachtige silicaten actinoliet, amosiet (bruin asbest), anthofylliet, chrysotiel (wit asbest), crocidoliet (blauw asbest) en tremoliet;
- **"ruw asbest":**
  het product verkregen bij een eerste verbrijzeling van asbesthoudend gesteente;
- [**"Hechtgebonden asbest":**
  asbestcement, asbesthoudende vloertegels en vloerbekledingen, asbesthoudende bitumen en roofingproducten en asbesthoudende pakkingen en dichtingen waarvan het bindmiddel bestaat uit cement, bitumen, kunststof of lijm;

  Ingevoegd bij art. 33, 4°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
- **"Niet hechtgebonden asbest":**
  alle andere asbesthoudende materialen;]

  Ingevoegd bij art. 33, 4°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
- **"gebruik van asbest":**
  werkzaamheden waarbij per jaar een hoeveelheid van meer dan 100 kg ruwe asbest wordt behandeld en die betrekking hebben op:
  a) de productie van ruw asbest uit asbest-houdend gesteente met uitzondering van alle procédé's die rechtstreeks verbonden zijn met het winnen van het gesteente; en/of
  b) de vervaardiging en industriële afwerking van producten die ruwe asbest bevatten, zoals asbestfrictiemateriaal, asbestfilters, asbestweefsels, asbestpapier en -karton, koppelings-, dichtings-, verpakkings- en verstevigingsmateriaal van asbest, vloerbedekkingen van asbest en asbesthoudende vulmiddelen;

  Gewijzigd bij art. 1, 5°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
- **"werken met asbesthoudende producten":**
  andere werkzaamheden dan gebruik van asbest, ten gevolge waarvan asbest in het milieu terecht kan komen;

Definities bedekkingsmiddelen (hoofdstuk 5.4.)

- **"verf of lak":**
  bereidingen met inbegrip van alle componenten nodig voor het aanbrengen ervan, die in een continue laag op een voorwerp worden aangebracht om daaraan een decoratief, beschermend of ander functioneel effect te verlenen;
- **"organische oplosmiddelen":**
  iedere organische stof die bij een temperatuur van 293,15 K een dampdruk heeft van 0,133 kPa of hoger, of die onder de specifieke gebruiksomstandigheden een overeenkomstige vluchtigheid heeft, en die:
  - ofwel afzonderlijk of in combinatie met andere agentia gebruikt wordt om grondstoffen, producten, of afvalstoffen op te lossen;
  - ofwel als een reinigingsproduct gebruikt wordt om verontreinigende stoffen op te lossen of als een oplossend product of als een dispersiemedium of als een viscositeitsregelend product, of als een weekmaker of als een bewaarmiddel;

- **"voorbehandeling":**
  het verwijderen van vuil, olie en vet, hamerslag, gloei-, wals- of lashuid, roest of andere corrosieproducten, oude laklagen, enz. van voorwerpen die moeten worden geverfd, gelakt of vernist;
- **"mechanische voorbehandeling":**
  voorbehandeling op mechanische wijze zoals bikken, borstelen, schuren en (pneumatisch, werp- of nat)stralen;
- **"thermische voorbehandeling":**
  voorbehandeling door het afbranden of het vlamstralen;
- **"chemische voorbehandeling":**
  a) het chemisch reinigen met:
     - een alkalisch ontvettingsmiddel in ontvettingsbaden, in sproeitunnels of met een stoomstraal;
     - organische oplosmiddelen in dompelbakken, sproeitunnels, met de hand of in dampontvettingstoestellen;
     - emulsies of met producten die tijdens het reinigen emulsies vormen;

  b) het beitsen om oxyden of een walshuid te verwijderen;
  c) het aanbrengen van anorganische conversielagen gevormd door inwerking van chemische stoffen waarbij het metaal zelf aan de deklaag meewerkt;
- **"pneumatisch spuiten":**
  het verstuiven van verf door een snelle luchtstroom;
- **"warm spuiten":**
  het spuiten van verf waarvan de viscositeit van de verf is verlaagd door het verhogen van de temperatuur van de verf;
- **"airless spuiten":**
  het verstuiven van de verf zonder luchtstroom door deze onder zeer hoge druk van circa 4.000 tot circa 20.000 kPa door een nauwe hardmetalen sproeier te spuiten;
- **"elektrostatisch spuiten":**
  het verstuiven van verf door middel van een elektrische hoogspanning van circa 90 tot circa 175 kV;
- **"elektroforetisch lakken":**
  het aanbrengen van lak door middel van een dompeltank waarin zich de met water verdunbare lak bevindt en waarbij tussen het voorwerp en de wand van de tank een elektrische gelijkspanning wordt aangelegd.
- **"emailleren":**
  het op voorwerpen tot smelten brengen van een glasachtige massa die vervolgens in een emailleeroven op hoge temperatuur (circa 800 tot circa 900° C) wordt gebrand met email als resultaat;
- **"moffelen":**
  het versneld laten drogen en doorharden van laklagen op voorwerpen door toepassing van objecttemperaturen boven 100 °C.

Definities bestrijdingsmiddelen (hoofdstuk 5.5.)

Gewijzigd bij art. 1, 6°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

- **"bestrijdingsmiddelen":**
  stoffen, preparaten, micro-organismen en virussen ter vernietiging of afwering van schadelijke dieren, planten, micro-organismen of virussen;
- **"bestrijdingsmiddelen voor landbouwkundig gebruik":**
  gewasbeschermingsmiddelen en andere bestrijdingsmiddelen die in de landbouw gebruikt kunnen worden;
- **"gewasbeschermingsmiddelen":**
  werkzame stoffen en één of meer werkzame stoffen bevattende preparaten, in de vorm waarin ze aan de gebruiker worden geleverd en bestemd om :
  - ofwel, planten of plantaardige producten te beschermen tegen alle schadelijke organismen of de werking van dergelijke organismen te voorkomen, voorzover die stoffen of preparaten hierna niet anders worden gedefinieerd;
  - ofwel, de levensprocessen van planten te beïnvloeden, voorzover het niet gaat om nutritieve stoffen;
  - ofwel, plantaardige producten te bewaren, voorzover die stoffen of producten niet onder bijzondere bepalingen van de Raad of van de Commissie van de Europese Gemeenschappen inzake bewaarmiddelen vallen;
  - ofwel, ongewenste planten te doden;
  - ofwel, delen van planten te vernietigen of een ongewenste groei van planten af te remmen of te voorkomen;
- **"andere bestrijdingsmiddelen die in de landbouw gebruikt kunnen worden":**
  a) stoffen en preparaten voor het bestrijden of verdelgen van ectoparasieten van fok- en gebruiksdieren, duiven inbegrepen en de stoffen en preparaten voor het behandelen van oppervlakken in en rond gebouwen bestemd voor veeteelt en vervoermiddelen, ter bestrijding of verdelging van de micro-organismen die ziekten kunnen veroorzaken bij bovenvermelde dieren;
  b) de uitvloeiers, hechtmiddelen, synergisten, safeners en ander toevoegingsmiddelen die bestemd zijn om de werking van de onder 2° en 3°, a) en gewasbeschermingsmiddelen genoemde stoffen en preparaten te bevorderen, voorzover ze met dat doel op de markt worden gebracht;
- **"bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik":**
  stoffen en preparaten, alsmede micro-organismen en virussen, bestemd om te worden gebruikt buiten de landbouwsector voor :
  a) het bestrijden of verdelgen van dieren die schade kunnen berokkenen aan dierlijke producten;
  b) het voorkomen van het bederf van dierlijke producten;
  c) het bestrijden en verdelgen van schadelijke dieren, planten of micro-organismen in de woningen, in gebouwen, in vervoermiddelen, in zwembaden, op vuilnisbelten en in riolen;
  d) het behandelen van materialen en voorwerpen ter bestrijding of verdelging van dieren, planten en micro-organismen;
  e) het behandelen van planten, grond of water, ter bestrijding of verdelging van organismen die ziekten kunnen veroorzaken bij de mens of bij dieren;
  f) het bestrijden of verdelgen van ectoparasieten van kleine huisdieren;
  g) ter voorkoming dat micro-organismen, planten of dieren aangroeien op scheepsrompen, fuiken, drijvers, netten, en alle overige uitrusting en apparatuur die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt, en op alle apparatuur of uitrusting die zich geheel of gedeeltelijk onder water bevindt;
  h) ter voorkoming van het bederf van zware industriële textielproducten en garens bestemd voor de fabricage daarvan;
  i) het behandelen van industrieel water ter bestrijding of verdelging van dieren, planten of micro-organismen;
  j) het voorkomen van het bederf van waterige industriële producten en hun hulpstoffen;
  k) het voorkomen van schade aan synthetische polymeren veroorzaakt door micro-organismen of knaagdieren;";

Definitie brandstoffen (vaste) (hoofdstuk 5.6.)

- **"stuivende stoffen":**
  stoffen die bij het transport, de verwerking of opslag tot stofimmissies kunnen leiden.

Definities dieren/opslag mest (hoofdstukken 5.9. en 5.28.)

Gewijzigd bij art. 1, 7°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

- **"vee":**
  alle voor gebruiks- of winstdoeleinden gehouden dieren;
- **"gevogelte":**
  gevogelte zoals leg- en mestkippen, kalkoenen, parelhoenders, eenden, ganzen, fazanten, kwartels, met uitzondering van geringde duiven voor wedstrijddoeleinden, ouder dan één week;
- **"varkens":**
  zeugen, beren en/of gebruiksvarkens ouder dan 10 weken;
- **"zeug":**
  een vrouwelijk varken dat na de eerste worp in productie wordt gehouden;
- **"inheemse grote zoogdieren":**
  dieren zoals paarden, koeien, runderen, die gespeend zijn;
- **"kleine herkauwers":**
  dieren zoals geiten, schapen, damherten, edelherten, reeën, die gespeend zijn;
- **"inheemse kleine zoogdieren":**
  dieren zoals konijnen, knaagdieren, katten, die gespeend zijn;
- **"pelsdieren":**
  dieren zoals vossen, marterachtigen, beverachtigen, chincilla's, die gespeend zijn;
- [**"honden":**
  inheemse en uitheemse honden vanaf een leeftijd van 6 maanden;]

  Vervangen bij art. 3, 1°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.
- **"meststof":**
  [elke één of meer stikstof- of fosforverbindingen bevattende stof die op het land wordt gebruikt ter bevordering van de gewasgroei, met inbegrip van dierlijke mest, afval van visteeltbedrijven en zuiveringsslib;]

  Gewijzigd bij art. 33, 5°, a), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
- **"dierlijke mest":**
  [excrementen van vee of een mengsel van strooisel en excrementen van vee, alsook producten daarvan, met inbegrip van champost en van afval van visteeltbedrijven;]

  Gewijzigd bij art. 33, 5°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
- **"mengmest":**
  dierlijke mest in vloeibare vorm, met een gehalte aan droge stof lager dan 20%;
- **"vaste dierlijke mest":**
  dierlijke mest andere dan mengmest;
- **"opslagplaats voor vaste dierlijke mest":**
  permanente stapelplaats voor vaste dierlijke mest;
- **"opslagplaats voor mengmest":**
  boven- of ondergronds reservoir voor de opslag van mengmest;
- **"foliebassin":**
  opslagplaats voor mengmest, uitgevoerd als een met folie beklede grondput;
- **"mestzak":**
  opslagplaats voor mengmest, geheel of gedeeltelijk gelegen boven het maaiveld, voornamelijk gebouwd uit kunststoffolies waarvan de bodemafdichting en afdichting één geheel vormen;
- **"mestkelder":**
  opslagplaats voor mengmest, geheel of gedeeltelijk gelegen onder het maaiveld en voorzien van een afdekking die als vloer moet kunnen fungeren;
- **"mestsilo":**
  opslagplaats voor mengmest, niet zijnde foliebassin, mestzak of mestkelder
- **"mestdicht":**
  met een zodanig kleine doorlatendheid ten opzichte van dierlijke mest dat verontreiniging van bodem, grond- en oppervlaktewater is uitgesloten;
- **"gesloten varkenshouderij":**
  [...] *Opgeheven bij art. 33, 5°, d), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*
- **"bijzondere varkenshouderijen":**

  [...] *Opgeheven bij art. 33, 5°, e), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*
- **"kwetsbare zones":**
  geografisch afgebakende zones die vanuit milieu-oogpunt als uiterst bijzonder kwetsbaar, zeer bijzonder kwetsbaar of bijzonder kwetsbaar dienen beschouwd ten aanzien van verontreiniging uit organische bronnen.
- **"bestaande landbouwinrichting":**
  [...] *Opgeheven bij art. 33, 5°, f), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*
- **"bestaande veeteeltinrichting":**
  [...] *Opgeheven bij art. 33, 5°, g), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*
- **"bestaand landbouwbedrijf":**
  [...] *Opgeheven bij art. 33, 5°, h), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

- **"landbouwinrichting":**
  [...] *Opgeheven bij art. 33, 5°, i), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*
- **"veeteeltinrichting":**
  [...] *Opgeheven bij art. 33, 5°, j), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*
- [**"ammoniakemissiearme stal":**
  een stal wordt als ammoniakemissiearm beschouwd indien hij is gebouwd volgens één van de technieken zoals beschreven in de lijst vast te stellen bij besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu;
- **"stalmest":**
  [mengsel van stro en uitwerpselen van runderen, paarden, schapen of varkens, met een drogestofgehalte van het mengsel van minimum 20 procent, en waarbij het mengsel als vaste mest is ontstaan door het huisvesten van deze dieren in ingestrooide stallen of door het bewerken van dierlijke mest met stro. Mengsels met uitwerpselen van pluimvee worden niet beschouwd als stalmest, ongeacht het drogestofgehalte of de ontstaanswijze;]

Gewijzigd bij art. 33, 5°, c), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Gewijzigd art. 4 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

Definities emissiejaarverslag (hoofdstuk 4.1 en bijlage 4.1.8)

Gewijzigd art. 1, 8°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

- **"geleide emissie":**
  een emissie afkomstig van een bron (uitlaat, schoorsteen) waarvoor bepaalde fysische kenmerken bestaan (ligging, afmetingen) én een in principe meetbare volumestroom (debiet).
- **"niet-geleide emissie":**
  elke emissie, andere dan de geleide emissie.
- **"totale emissie":**
  de som van de geleide en de niet-geleide emissies

Definities gassen (hoofdstuk 5.16.)

- **"open opslagplaats":**
  een opslagplaats in open lucht of in een ruimte die maximum voor 3/4de van de omtrek van de opslagplaats gesloten is;
- **"gesloten opslagplaats":**
  een opslagplaats in een gesloten lokaal of in een ruimte die voor meer dan 3/4de van de omtrek van de opslagplaats gesloten is;
- **"opslagcapaciteit":**
  het totaal waterinhoudsvermogen van de recipiënten, zowel de volle als de ledige, die maximaal opgeslagen worden zoals opgegeven in de milieuvergunning of in de melding;
- **"stockeringszone":**
  in de inrichting voorziene zone voor het stockeren van verplaatsbare recipiënten;
- **"veiligheidsscherm" (opslag van gassen in verplaatsbare recipiënten):**
  scherm dat tot doel heeft de opslagplaats voor een brand van buitenaf te beschermen; het gaat ofwel om een tussenmuur ofwel om één of meerdere muren van de opslagplaats of de stockeringszone.
- **"inhoudsvermogen van de houders":**
  hun waterinhoudsvermogen;
- **"veiligheidsscherm" (opslag van gassen in vaste houders):**
  a) voor opslagplaatsen met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van meer dan 3.000 l: wand of muur ofwel van metselwerk met een dikte van tenminste 18 cm, ofwel van beton met een dikte van tenminste 10 cm, ofwel van enig ander materiaal met een dikte die een equivalente vuurweerstandscoëfficiënt hebben; dit scherm heeft een hoogte van minimaal 2 m en moet de maximale hoogte van de gashouder met minimaal 0,5 m overschrijden;

     Gewijzigd art. 1, 9°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

  b) voor opslagplaatsen met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen tot en met 3.000 l: dicht en onbrandbaar scherm; dit scherm heeft een hoogte van minimaal 2 m en moet de maximale hoogte van de gashouder met minimaal 0,5 m overschrijden.
- [**"LPG-station"**:
  publiek toegankelijke verdeelinstallatie voor de bevoorrading van motorvoertuigen met vloeibaar gemaakte petroleumgassen (LPG);
- **"kwetsbare locatie"**:
  een locatie waar veel personen verblijven of kunnen verblijven, inzonderheid scholen, ziekenhuizen, bejaardentehuizen en gelijkaardige risico groepen;
- **"potentiële woning"**:
  een woning die volgens de regelgeving inzake ruimtelijke ordening op een onbebouwd bouwperceel kan worden gebouwd.]

Toegevoegd bij art. 3, 2°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Definities ozonafbrekende stoffen en gefluoreerde broeikasgassen

Ingevoegd bij art. 1 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(1), B.S. 14 april 2003.

- **"ozonafbrekende stoffen":**
  de stoffen opgesomd in de tabel in bijlage I van Verordening (EG) Nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en haar latere wijzigingen;
- **"chloorfluorkoolstoffen (CFK's)":**
  de stoffen die zijn opgenomen in groep I van de tabel in bijlage I van Verordening (EG) Nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en haar latere wijzigingen, met inbegrip van de isomeren ervan;
- **"halonen":**
  de stoffen die zijn opgenomen in groep III van de tabel in bijlage I van Verordening (EG) Nr. 2037/2000 van het Europees

Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en haar latere wijzigingen, met inbegrip van de isomeren ervan;

- **"gefluoreerde broeikasgassen":**
  fluorkoolwaterstoffen, perfluorkoolstoffen, zwavelhexafluoride, afzonderlijk of in een mengsel;
- **"fluorkoolwaterstoffen (HFK's)":**
  de gefluoreerde broeikasgassen die zijn opgenomen in groep I van bijlage 5.16.5, met inbegrip van de isomeren ervan;
- **"perfluorkoolstoffen":**
  de gefluoreerde broeikasgassen die zijn opgenomen in groep II van bijlage 5.16.5, met inbegrip van de isomeren ervan;
- **"zwavelhexafluoride":**
  het gefluoreerde broeikasgas in groep III van bijlage 5.16.5.

Definities koelinstallaties

Ingevoegd bij art. 1 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(1), B.S. 14 april 2003.

- **"koelinstallatie":**
  het geheel van de onderdelen en apparaten die nodig zijn voor de werking van een koelsysteem; het gaat hier ook om luchtconditioneringsinstallaties en warmtepompen die een koelsysteem bevatten;
- **"koelmiddel":**
  fluïdum dat in een koelinstallatie wordt gebruikt voor warmtetransport, dat warmte absorbeert bij een lage temperatuur en druk en die warmte afstaat bij een hogere temperatuur en druk waarbij de aggregatietoestand van het fluïdum doorgaans verandert;
- **"koelsysteem":**
  geheel van delen die koelmiddel bevatten en die met elkaar verbonden zijn in een gesloten systeem waarin het koelmiddel circuleert met als oogmerk het onttrekken of verwijderen van warmte;
- **"nominale koelmiddelinhoud":**
  de hoeveelheid koelmiddel waarmee een koelsysteem is gevuld om te functioneren onder de voorwaarden waarvoor het is ontworpen; dat is normaliter de hoeveelheid die is ingebracht bij de eerste indienststelling;
- **"hermetisch gesloten koelsysteem":**
  […] *Opgeheven bij art. 1, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .*
- **"relatief lekverlies**":
  de fractie van de nominale koelmiddelinhoud die ten gevolge van emissies over een periode herleid tot 1 jaar werd verloren, in verhouding tot de nominale koelmiddelinhoud. De berekening van het relatief lekverlies gebeurt aan de hand van de hoeveelheden koelmiddel die aan een systeem worden toegevoegd of afgetapt en die in het logboek worden genoteerd. Hierbij kunnen de hoeveelheden die in de twee voorgaande jaren zijn bijgevoegd of afgetapt in rekening worden gebracht, als die bekend zijn.
- ["**bevoegd koeltechnicus":**
  een technicus die is aangewezen om werkzaamheden aan koelinstallaties op een verantwoorde manier uit te voeren, ofwel rechtstreeks door de exploitant, ofwel door het koeltechnische bedrijf dat werkzaamheden aan de koelinstallatie uitvoert. Voor werkzaamheden aan koelinstallaties die ozonafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten, waarbij er een mogelijk risico op emissies van koelmiddelen bestaat, en voor de uitvoering van lekdichtheidscontroles als vermeld in artikel 5.16.3.3, § 6 en § 7, geldt als aanvullende voorwaarde dat de persoon werkt in een koeltechnisch bedrijf dat is gecertificeerd overeenkomstig de bepalingen, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici. Die aanvullende voorwaarde geldt niet voor lekkagecontroles waarbij het koelmiddelcircuit dat ozonafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevat, niet wordt geopend, en die worden uitgevoerd door een gecertificeerde technicus in de koeltechniek die in het bezit is van een certificaat van categorie I, II of IV, overeenkomstig de bepalingen van het voormelde besluit;]

  Gewijzigd bij art. 1 B.Vl.Reg. 20 februari 2009, B.S. 8 april 2009 (NVDR: dit besluit heeft uitwerking met ingang van 31 december 2008).
  Vervangen bij art. 33, 1°, B.Vl.Reg. 4 september 2009, B.S. 22 oktober 2010, tweede editie.
- **"erkend melkkoeltanktechnicus**":
  […] *Opgeheven bij art. 33, 2°, B.Vl.Reg. 4 september 2009, B.S. 22 oktober 2010, tweede editie.*
- **"melkkoeltank":**
  […] *Opgeheven bij art. 33, 2°, B.Vl.Reg. 4 september 2009, B.S. 22 oktober 2010, tweede editie.*
- **"airconditioningsysteem":**
  een combinatie van alle bestanddelen die nodig zijn voor een vorm van luchtbehandeling waarbij de temperatuur wordt geregeld of kan worden verlaagd, eventueel samen met een regeling van de ventilatie, luchtvochtigheid en luchtzuiverheid.]

Definities ingevoegd bij art. 19 B.Vl.Reg. 8 december 2006, B.S. 14 februari 2007.

[- **"een bevoegde deskundige":**
een bevoegde deskundige als vermeld in artikel 5.16.3.3, §3, 4°, is een persoon die voldoet aan minstens één van de volgende voorwaarden:

1° een certificaat, vermeld in artikel 14, §1, 1° en 2°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici, behaald hebben;

2° een bachelor in de elektromechanica, afstudeerrichting klimatisering behaald hebben;

3° een diploma van het secundair onderwijs in koel- en warmtetechnieken, industriële koeltechnieken of koeltechnische installaties behaald hebben;

4° een van de volgende door de Vlaamse overheid erkende getuigschriften behaald hebben:

a) een getuigschrift van technicus klimaatbeheersing – airconditioning;

b) een getuigschrift van installateur airco- en warmtepompen;

c) een getuigschrift van koeltechnicus;

d) een modulegetuigschrift airco;

5° in het volwassenenonderwijs het diploma van koeltechnieker, het certificaat van aircotechnicus of het certificaat van koeltechnicus behaald hebben;

6° onderdaan zijn van een EU-lidstaat en in het bezit zijn van de kwalificatie of erkenning die in het andere gewest of in de andere EU-lidstaat verplicht wordt gesteld voor de keuring van airconditioningsystemen zoals bedoeld in artikel 9 en 10 van de richtlijn 2002/91/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestatie van gebouwen;

7° minstens drie jaar aantoonbare ervaring hebben inzake onderhoud en afregelaspecten van airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW.

De definitie van bevoegd deskundige voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2002/91/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestaties van gebouwen]

Toegevoegd bij art. 3, 3°, B.Vl. Reg 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Definities geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (delen 3, 4 en 5)

Ingevoegd bij art. 1, 2°, B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.

- **"stof" :**
  een chemisch element en de verbindingen daarvan, met uitzondering van radioactieve stoffen en genetisch gemodificeerde organismen;
- **"verontreiniging" :**
  de directe of indirecte inbreng door menselijke activiteiten van stoffen, trillingen, warmte of geluid in lucht, water of bodem, die de gezondheid van de mens of de milieukwaliteit kan aantasten, schade kan toebrengen aan materiële goederen, dan wel de belevingswaarde van het milieu of ander rechtmatig milieugebruik kan aantasten of in de weg kan staan;
- **"installatie" :**
  een vaste technische eenheid waarin een of meer van de in bijlage 1 bij titel I van het VLAREM vermelde activiteiten en processen alsmede andere daarmee rechtstreeks samenhangende activiteiten plaatsvinden, die technisch in verband staan met de op die plaats ten uitvoer gebrachte activiteiten en die gevolgen kunnen hebben voor de emissies en de verontreiniging;
- **"bestaande installatie" :**
  een installatie :
  - ofwel, die op 30 oktober 1996 reeds in bedrijf was;
  - ofwel, die op 30 oktober 1996 in het kader van titel I van het VLAREM was vergund;
  - ofwel, waarvoor de milieuvergunningsaanvraag voor 30 oktober 1996 overeenkomstig titel I van het VLAREM ontvankelijk en volledig werd verklaard en op voorwaarde dat die installatie uiterlijk op 30 oktober 1997 in werking werd gesteld;
- **"emissie" :**
  de directe of indirecte lozing, uit puntbronnen of diffuse bronnen van de installatie, van stoffen, trillingen, warmte of geluid in de lucht, het water of de bodem;
- **"emissiegrenswaarde" of "emissienorm" :**
  de massa, gerelateerd aan bepaalde specifieke parameters; de concentratie en/of het niveau van een emissie, die gedurende een of meer vastgestelde perioden niet mogen worden overschreden; de emissiegrenswaarden kunnen ook voor bepaalde groepen, families of categorieën van stoffen, met name die welke in bijlage 1.1.2 worden vermeld, worden vastgesteld;
  de grenswaarden voor de emissies van stoffen gelden normaliter op het punt waar de emissies de installatie verlaten en worden bepaald zonder rekening te houden met een eventuele verdunning;
  voor indirecte lozingen in water mag bij de bepaling van de emissiegrenswaarden van de installatie rekening worden gehouden met het effect van een zuiveringsstation, op voorwaarde dat een equivalent niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel wordt gewaarborgd en dat zulks niet leidt tot een hogere belasting van het milieu met verontreinigende stoffen, onverminderd de overeenkomstig de EG-richtlijn 76/464/EEG en de ter toepassing daarvan aangenomen richtlijnen door dit reglement vastgestelde bepalingen betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu worden geloosd;
- **"milieukwaliteitsnorm" :**
  alle eisen waaraan op een gegeven ogenblik in een bepaald milieucompartiment of een bepaald gedeelte daarvan moet worden voldaan overeenkomstig dit besluit;

Definities geluid (hoofdstukken 2.2. en 4.5.)

[**Algemeen**]

Ingevoegd bij art. 1 B.Vl.Reg. 22 juli 2005, B.S. 31 augustus 2005, tweede editie.

- **"A-weging":**
  weging volgens de A-curve gedefinieerd in de Belgische norm NBN C 97-122 "geluidspeilmeters";
- **"A-gewogen geluidsdrukniveau L_{pA}":**
  het A-gewogen momentane niveau van de geluidsdruk;
- **"A-gewogen equivalent continu geluidsdrukniveau $L_{Aeq,T}$":**
  het constante A-gewogen geluidsdrukniveau dat gedurende het tijdsinterval T dezelfde geluidsenergie zou veroorzaken als het werkelijk gemeten A-gewogen geluidsdrukniveau gedurende hetzelfde tijdsinterval T;
- **"A-gewogen procentueel niveau L_{ANT}":**
  het A-gewogen geluidsdrukniveau dat gedurende N % van het tijdsinterval T wordt overschreden;
- **"stabiel geluid":**
  geluid waarvan de niveauschommelingen, gemeten als $L_{Aeq,1s}$ niet meer bedragen dan 5 dB(A);
- **"intermitterend geluid":**
  geluid waarvan het niveau meerdere keren terugvalt tot dat van het residuele geluid en waarbij het geluidsniveau tijdens de verhoging aanhoudt gedurende een periode in de orde van grootte van 2 seconden; de niveauverhogingen worden gemeten als $L_{Aeq,1s}$ en duren in het totaal niet langer dan 10 % van de duur van de desbetreffende beoordelingsperiode(n);
- **"fluctuerend geluid":**
  geluid waarvan het niveau voortdurend en in belangrijke mate varieert; de variaties kunnen zowel periodisch als niet-periodisch zijn; de niveauverhogingen worden gemeten als $L_{Aeq,1s}$ en duren in het totaal niet langer dan 10 % van de desbetreffende beoordelingsperiode(n);
- **"impulsachtig geluid":**
  geluid veroorzaakt door zeer kortstondige gebeurtenissen, korter dan 2 seconden, en waarvan het niveau meerdere keren abrupt terugvalt tot dat van het residuele geluid of het oorspronkelijke omgevingsgeluid; de niveauverhogingen worden gemeten als $L_{Aeq,1s}$ en duren in het totaal niet langer dan 10 % van de desbetreffende beoordelingsperiode(n);
- **"incidenteel geluid":**
  geluid waarvan het niveau weinig frequent verhoogt ingevolge gebeurtenissen die langer dan 2 seconden duren; de niveauverhogingen worden gemeten als $L_{Aeq,1s}$ en duren in het totaal niet langer dan 10 % van de duur van de desbetreffende beoordelingsperiode(n);

- **"tonaal geluid":**
  geluid waarvan het tonale karakter in het frequentiegebied van 50 Hz tot 10.000 Hz wordt aangetoond door:
  - ofwel een lineaire tertsbandanalyse (waarde van minstens één tertsband ten minste 5 dB hoger dan waarde van beide aanliggende tertsbanden);
  - ofwel hoorbaarheid en een smalbandanalyse;
- **"omgevingsgeluid":**
  het geluid op een gegeven plaats en op een gegeven ogenblik; dat geldt zowel in open lucht als in een gesloten ruimte;
- **"relevante waarde":**
  de getalwaarde van de akoestische grootheid die het geluid van een inrichting, of een deel ervan karakteriseert;
- **"specifiek geluid":**
  de relevante waarde die eventueel aangepast wordt met een beoordelingsgetal; tot het specifieke geluid van een inrichting wordt eveneens geluid (lawaai) gerekend, voortgebracht door transport, laad- en losverrichtingen, verkeer, het opwarmen en laten draaien van motoren op het terrein van de inrichting, evenals door het in- en uitgaande verkeer;
- **"residueel geluid":**
  geluid dat bestaat na stopzetting of opheffing van één of meer welbepaalde geluidsbronnen van een inrichting die op significante wijze bijdragen tot het omgevingsgeluid;
- **"oorspronkelijk omgevingsgeluid":**
  omgevingsgeluid dat aanwezig is vóór het exploiteren of veranderen van een inrichting;
- **"beoordelingsperiode":**
  overdag: de periode van 7 tot 19 uur;
  's avonds: de periode van 19 tot 22 uur;
  's nachts: de periode van 22 tot 7 uur;
- **"meetduur":**
  de totale duur van een periode waarin het geluid effectief wordt gemeten;
- **"meetperiode":**
  niet noodzakelijk aaneengesloten periode die meerdere meetduren kan omvatten;
- **"volledig akoestisch onderzoek":**
  onderzoek dat een evaluatie volgens dit besluit beoogt van een akoestische situatie op basis van immissieniveaus eventueel aangevuld met saneringsvoorstellen;
- **"beperkt akoestisch onderzoek":**
  onderzoek dat enkel de technische controle omvat, bedoeld in artikel 62, §4 van titel I van het VLAREM, en wordt uitgevoerd door of onder de verantwoordelijkheid van de toezichthoudende ambtenaren;

[Beleidstaken betreffende de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai (afdeling 2.2.4)

- **"omgevingslawaai":**
  ongewenst of schadelijk geluid buitenshuis dat door menselijke activiteiten wordt veroorzaakt, inclusief geluid dat wordt voortgebracht door wegverkeer, spoorwegverkeer, luchtverkeer, door het gebruik van vervoermiddelen of door GPBV-installaties zoals omschreven in artikel 1,16° van titel I van het VLAREM;
  Omgevingslawaai omvat niet het ongewenst of schadelijk geluid veroorzaakt door de eraan blootgestelde persoon zelf, door huishoudelijke activiteiten, door buren, op de arbeidsplaats, binnen vervoermiddelen of door militaire activiteiten op militaire terreinen.
- "**schadelijke effecten**":
  negatieve effecten op de gezondheid van de mens;
- "**geluidshinder**":
  mate van voor de bevolking door omgevingslawaai veroorzaakte hinder als bepaald met veldonderzoek ;
- "**geluidsbelastingindicator**":
  natuurkundige grootheid voor de beschrijving van het omgevingslawaai die een verband heeft met een schadelijk effect;
- "**bepaling**":
  methode voor de berekening, voorspelling, raming of meting van de waarde van een geluidsbelastingindicator of van de schadelijke effecten die ermee verband houden;
- "**L_{den} (dag-avond-nacht-geluidsbelastingsindicator)**":
  geluidsbelastingindicator voor de hinder tijdens de etmaalperiode, zoals nader gedefinieerd in Bijlage 2.2.4.1. van dit besluit;
- "**L_{day} (dag-geluidsbelastingsindicator)**":
  geluidsbelastingindicator voor de hinder tijdens de dagperiode, zoals nader gedefinieerd in Bijlage 2.2.4.1.van dit besluit;
- "**$L_{evening}$ (avond-geluidsbelastingsindicator)**":
  geluidsbelastingindicator voor hinder tijdens de avondperiode, zoals nader gedefinieerd in Bijlage 2.2.4.1. van dit besluit;
- "**L_{night} (nacht-geluidsbelastingsindicator)**":
  geluidsbelastingindicator voor slaapverstoringen tijdens de nachtperiode, zoals nader gedefinieerd in bijlage 2.2.4.1.van dit besluit;
- "**dosis/effectrelatie**":
  relatie tussen de waarde van een geluidsbelastingindicator en een schadelijk effect;
- "**zone**":
  een afgebakend gedeelte van het grondgebied van het Vlaamse Gewest;
- "**agglomeratie**":
  een door de Vlaamse Regering vastgestelde zone met een bevolking van meer dan 100.000 inwoners en met een zodanige bevolkingsdichtheid dat de evaluatie en beheersing van omgevingslawaai gerechtvaardigd is;
- "**stiltegebied in een agglomeratie**":
  zone binnen een agglomeratie die niet of nauwelijks is blootgesteld aan omgevingslawaai en die voldoet aan specifieke criteria die de Vlaamse Regering vaststelt;
- "**stiltegebied op het platteland**":
  zone buiten een agglomeratie die niet of nauwelijks is blootgesteld aan omgevingslawaai, waar natuurlijke geluiden overheersen en die voldoet aan specifieke criteria die de Vlaamse Regering vaststelt;
- "**bestuur**":
  [de afdeling, bevoegd voor geluidshinder] en de andere overheidsdiensten die de Vlaamse Regering voor voorafgaand overleg ter uitvoering van afdeling 2.2.4. aanwijst;
- "**belangrijke weg**":
  weg op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, zoals aangeduid door de Vlaamse Regering op voorstel van het bestuur, waarop jaarlijks meer dan drie miljoen voertuigen passeren;

- **“belangrijke spoorweg”:**
  spoorweg op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, zoals aangeduid door de Vlaamse Regering op voorstel van het bestuur, waarop jaarlijks meer dan 30.000 treinen passeren;
- **“belangrijke luchthaven”:**
  burgerluchthaven op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, zoals aangeduid door de Vlaamse Regering op voorstel van het bestuur, waarop jaarlijks meer dan 50.000 vliegtuigbewegingen plaatsvinden, en de vliegvelden ingedeeld in rubriek 57, klasse 1
- **“geluidsbelastingkaart”:**
  weergave van een bestaande, vroegere of voorspelde geluidssituatie. De geluidssituatie wordt weergegeven in termen van een geluidsbelastingindicator, van overschrijdingen van de toepasselijke milieukwaliteitsnormen, van het geschatte aantal blootgestelde personen of van het geschatte aantal woningen, scholen en ziekenhuizen dat in een bepaalde zone is blootgesteld aan een bepaalde waarde van een geluidsbelastingindicator;
- **“strategische geluidsbelastingkaart”:**
  een geluidsbelastingkaart voor de algemene evaluatie of prognose van de geluidssituatie in een zone, veroorzaakt door de onderscheiden geluidsbronnen;
- **“geluidsactieprogramma’s”**:
  programma’s met brongerichte en effectgerichte maatregelen voor de beheersing van het omgevingslawaai met het oog op het respecteren van de milieukwaliteitsnormen voor omgevingslawaai;
- **“geluidsplanning”**:
  de planning van maatregelen, onder meer in het kader van milieubeleid, ruimtelijke ordening en mobiliteit zoals de ontwikkeling van verkeerssystemen, verkeersplanning, geluidszonering, isolatiemaatregelen en lawaaibeheersing aan de bron met het oog op het vermijden van toekomstige geluidshinder
- **“milieukwaliteitsnormen”**:
  grenswaarden of richtwaarden, overeenkomstig artikel 2.2.4. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zijn]

Titel en bijhorende definities toegevoegd bij art. 1 B.Vl.Reg. 22 juli 2005, B.S. 31 augustus 2005, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 141, 4°, B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Definities genetisch gemodificeerde en/of pathogene organismen

Vervangen bij art. 8 B.Vl.Reg. 6 februari 2004, B.S. 1 april 2004.
Gewijzigd bij art. 19, 2°, B.Vl.reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

- **"pathogeen micro-organisme of organisme":**
  het geheel van menselijke, fytopathogene en zoöpathogene agentia van risiconiveau 2, 3 en 4, bedoeld in artikel 5.51.3.1, §2, van dit besluit;
- **"organismen die zich actief kunnen verspreiden":**
  de eukaryoten die behoren tot de insecten, de ongewervelde dieren, de vissen, de vogels, de knaagdieren, de lagomorfen en de planten die kunnen bestuiven;
- **"ongeval":**
  elk incident tijdens het ingeperkte gebruik waarbij onbedoeld een significante hoeveelheid pathogene en/of genetisch gemodificeerde micro-organismen of organismen vrijkomt waardoor de menselijke gezondheid of het milieu onmiddellijk of op termijn in gevaar kan worden gebracht;

Definities gevaarlijke producten (productie en opslag) (hoofdstukken 4.1., 5.17. en 6.5.)

Gewijzigd art. 1, 11°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, 1e editie.

GEVAARLIJKE PRODUCTEN

- **"hoofdeigenschap":**
  de catalogisering volgens de EG-richtlijn 67/548 EEG van 27 juni 1967 betreffende de indeling, verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en de EG-richtlijn 88/379 EEG van 7 juni 1988 betreffende de indeling, verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten; indien een product wordt gekenmerkt met twee of meer gevaarsymbolen, moet het meest relevante risico in aanmerking worden genomen; indien dit niet wordt gepreciseerd in de EG-richtlijn hiervoor vermeld, moet de indeling worden gevolgd van de ADRreglementering, vastgesteld door het koninklijk besluit van 16 september 1991 betreffende het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg met uitzondering van ontplofbare en radioactieve stoffen zoals bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 18 juni 1997;
- **"vlampunt":**
  temperatuur, bepaald volgens de voorschriften van de normen NBN T52-900,NBN T 52-110 en NBN T 52.075;
- **"niet-brandbare materialen":**
  een materiaal wordt niet-brandbaar genoemd (NBN S21 201) wanneer het geen enkel uitwendig verschijnsel van merkbare warmteontwikkeling vertoont tijdens een genormaliseerde proef waarbij het aan een voorgeschreven verhitting blootgesteld wordt;
- **"P_1-producten":**
  zeer licht en licht ontvlambare vloeistoffen, met name vloeistoffen met een vlampunt lager dan 21°C;
- **"P_2 -producten":**
  ontvlambare vloeistoffen, met name vloeistoffen met een vlampunt gelijk aan of hoger dan 21 °C en gelijk aan of lager dan 55°C;
- **"P_3-producten":**
  brandbare vloeistoffen met een vlampunt hoger dan 55°C en gelijk aan of lager dan 100°C;
- **"P_4-producten":**
  brandbare vloeistoffen met een vlampunt hoger dan 100°C en gelijk aan of lager dan 250°C;
- **"vloeistofdicht/ondoordringbaar":**
  met een zodanig kleine doorlatendheid ten opzichte van de te weerhouden producten dat verontreiniging van bodem, grond- en oppervlaktewater uitgesloten is;
- **"inkuiping":**
  een kuipvormige uitgevoerde vloeistofdichte constructie uit niet-brandbare materialen, die in staat is om de lekvloeistof te weerhouden; onder deze definitie valt tevens de "opvanglade" bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones;

- **"groeve":**
een ondergrondse constructie in metselwerk of beton die geen deel uitmaakt van een gebouw en die begrensd is door een vloer, wanden en eventueel een dakplaat, waarin houders zijn geplaatst en die in staat is om de lekvloeistof te weerhouden, derwijze opgevat dat:
  a) de erin geplaatste houder(s) zich beneden het peil van de belendende grond bevindt(en) zodanig dat het bovenste gedeelte van de houder(s) op ten minste 50 cm onder vermeld peil is gelegen;
  b) geen grondwater in de groeve kan terechtkomen;
  c) geen hemelwater in de groeve kan terechtkomen of indien de groeve niet is afgedekt, deze is uitgerust met een systeem dat toelaat het water te verwijderen, nadat is vastgesteld dat hierin geen van de opgeslagen producten aanwezig is;
- **"permanent lekdetectiesysteem":**
een bestendig aanwezig systeem dat toelaat op een gemakkelijke manier lekken vast te stellen;
- **"tankenpark":**
een verzameling van één of meer bovengrondse houders binnen één inkuiping en met een totale capaciteit van meer dan 250 m^3;
- **"tankenpark voor P-producten (P_1, P_2, P_3, P_4)":**
een verzameling van één of meerdere bovengrondse houders voor de opslag van P-producten binnen één inkuiping en met een totale capaciteit van de houders voor P-producten van meer dan 250 m^3;
- **"tankenpark voor andere dan P-producten (P_1, P_2, P_3, P_4)":**
een verzameling van één of meer bovengrondse houders voor de opslag van andere dan P-producten binnen één inkuiping en met een totale capaciteit van de houders voor andere dan P-producten van meer dan 250 m^3;
- **"erkend technicus":**
milieudeskundige, erkend in de discipline verwarmingsinstallaties die gevoed zijn met vloeibare brandstof, in het bezit van een geldig en erkend attest inzake de controle en het onderhoud van stookolietanks als bedoeld in artikel 6.5.6.3;
- **"bevoegd deskundige":**
een aan een inrichting verbonden deskundige waarvan de bevoegdheid voor de bouw, beveiliging, onderhoud en controle van houders, leidingen en toebehoren overeenkomstig bijlage 5.17.8 bij dit besluit door de afdeling [, bevoegd voor erkenningen] is aanvaard;
- **"benzine":**
een aardoliederivaat, met of zonder additieven, met een volgens de Reidmethode bepaalde dampdruk van 27,6 kilopascal of meer, dat voor gebruik als brandstof voor motorvoertuigen is bestemd, met uitzondering van vloeibaar petroleumgas (LPG);
- **"mobiele tank":**
een over de weg, per spoor of over het water vervoerde houder met uitzondering van zeeschepen die wordt gebruikt voor de overbrenging van gevaarlijke vloeistoffen;
- **"schip":**
een binnenschip zoals gedefinieerd in artikel 3 van het koninklijk besluit van 1 juni 1993 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen;
- **"verdeelinstallatie":**
een installatie waar gevaarlijke vloeistoffen overgeladen worden van een vaste houder naar een mobiele tank of naar verplaatsbare recipiënten;
- **"vaste stof":**
een product dat bij standaardvoorwaarden, met name 20°C en 1 bar absoluut, een dynamische viscositeit heeft van meer dan 5.000 mPa.s;
- **"vloeistof":**
een product dat bij standaardvoorwaarden, met name 20°C en 1 bar absoluut, niet gasvormig is en een dynamische viscositeit heeft die kleiner is of gelijk aan dan 5.000 mPa.s;
- **"opslagplaats":**
de ruimten of plaatsen in gebouwen, ondergronds of in open lucht, waarin de in dit reglement bedoelde gevaarlijke producten in vaste houders of in verplaatsbare recipiënten zijn opgeslagen in een hoeveelheid die het dagverbruik (24 uur) overschrijdt; hierbij wordt verstaan onder :
  - 'vaste houders' : houders welke worden gevuld of bijgevuld op de plaats van gebruik;
  - 'verplaatsbare recipiënten' : houders welke worden gevuld of bijgevuld op een plaats andere dan de plaats van gebruik;

  worden niet als opslagplaats beschouwd :
  - transportvoertuigen;
  - fabricagetoestellen waarin de producten een bewerking moeten ondergaan en de pompen en buffervaten, gekoppeld aan de productie;

Gewijzigd bij art. 141, 5°, B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

- [“**onafhankelijk opslagdepot**”:
inrichting waar enkel opslagtanks gebruikt worden voor de tijdelijke opslag van gevaarlijke producten in opdracht van derden, die noch het product, noch de grondstof zijn van of voor een procesinstallatie van dezelfde exploitant.]

Toegevoegd bij art. 1, 1°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .

BEHEERSING VAN DE UITSTOOT VAN VLUCHTIGE ORGANISCHE STOFFEN (VOS) (AFDELING 5.17.4)

- **"damp":**
een gasvormige, uit benzine vervluchtigde verbinding;
- **"opslaginstallatie":**
een of meerdere vaste houders die op een terminal voor de opslag van benzine wordt gebruikt;
- **"overslaginstallatie":**
het geheel van leidingen, pompen, laadarmen, tellers en injectiesystemen op een terminal of in een verdeelinstallatie met uitzondering van de ermee verbonden opslaginstallatie(s) waardoor benzine in mobiele tanks kan worden geladen en overgeslagen; overslaginstallaties voor tankwagens omvatten één of meer laadportalen;
- **"laadportaal":**
een constructie op een terminal waarmee te allen tijde benzine in een tankwagen kan worden geladen;
- **"terminal":**
een geheel van voorzieningen omvattende opslaginstallaties, overslaginstallaties en alle toebehoren, die voor de opslag en het laden of overslaan van benzine in tankwagens, tankwagons of schepen wordt gebruikt;
- **"bestaande opslaginstallatie, overslaginstallatie, verdeelinstallatie voor benzine":**
installatie waarvan de exploitatie op 1 augustus 1995 is vergund of waarvoor de aanvraag tot hernieuwing van de milieuvergunning op deze datum in behandeling was;

- **"nieuwe opslaginstallatie, overslaginstallatie, verdeelinstallatie voor benzine":**
  installatie die niet beantwoordt aan de criteria van een "bestaande opslaginstallatie, overslaginstallatie, verdeelinstallatie";
- **"doorzet":**
  de in de vermelde referentiejaren gemeten grootste totale jaarlijkse hoeveelheid benzine die vanuit of via de opslag- of overslaginstallatie van een terminal of van een verdeelinstallatie wordt overgeslagen in mobiele tanks;
- **"dampterugwinningseenheid":**
  een installatie voor de terugwinning van benzine uit damp, met inbegrip van eventuele buffertanksystemen van een terminal;
- **"streefreferentiewaarde":**
  het richtsnoer dat is vastgesteld voor de algemene beoordeling van de overeenstemming met de technische voorschriften in de bijlagen en dat niet bedoeld is als een grenswaarde waaraan de prestaties van afzonderlijke installaties, terminals en verdeelinstallaties voor benzine zullen worden afgemeten;
- **"voorlopige dampopslag":**
  de voorlopige dampopslag in een houder met vast dak op een terminal voor latere overbrenging naar en terugwinning op een andere terminal; de overbrenging van damp van de ene naar de andere opslaginstallatie op een terminal wordt niet beschouwd als voorlopige dampopslag zoals in dit besluit gedefinieerd.
- **"Fase 2 damprecuperatiesysteem"** : het geheel van vulpistolen, slangen, dampretourleidingen en overige toebehoren waarmee de uit de autotanks verdrongen benzinedampen tijdens het vullen ervan met benzine, teruggevoerd worden naar de benzinehouder(s).

Laatste definitie ingevoegd bij art. 1 B.Vl.Reg. 20 april 2001, B.S. 31 augustus 2001.

Definities lichthinder
(hoofdstukken 4.6. en 6.3.)

- **"lichthinder":**
  hinder tengevolge van kunstlicht;
- **"klemtoonverlichting":**
  verlichting, bedoeld om de aandacht te trekken of om het verlichte onderwerp te accentueren;
- **"lichtreclame":**
  door middel van lichtgevende boodschappen de aandacht vestigen op een product, een merknaam of de naam van een inrichting.

Definities luchtverontreiniging
(hoofdstukken 2.5., 4.4.,5.20, 5.43. en 6.6.)

Gewijzigd art. 1, 3° en 4°; B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.

ALGEMEEN

- **"beschermingszone":**
  een geografisch afgebakende zone die vanuit milieu-oogpunt bijzonder moet worden beschermd;
  als beschermingszones worden aangeduid de natuurgebieden met wetenschappelijke waarde of natuurreservaten, als bedoeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, de bosreservaten als bedoeld in het Bosdecreet van 13 juli 1990 en de natuurreservaten en natuurparken zoals bedoeld in de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.
- **"speciale beschermingszone":**
  zone waarin de te verwachten toename van de verontreiniging ten gevolge van stedelijke en industriële ontwikkelingen moet worden beperkt of voorkomen;
  als speciale beschermingszones worden aangeduid:
  1° zone Antwerpen: de gemeenten Antwerpen, Borsbeek, Edegem, Mortsel, Schoten, Wijnegem, Wommelgem en Zwijndrecht;
  2° zone Gent: de gemeenten Destelbergen, Evergem en Gent;
  3° zone Brussel-rand: de gemeenten Drogenbos, Kraainem, Machelen, Vilvoorde, Wezembeek-Oppem en Zaventem.
- **"Nm³":**
  Normaal kubieke meter, of het volume gas, herleid tot de genormaliseerde temperatuur (273 K) en druk (101,3 kPa), na aftrek van het waterdampgehalte, behoudens anders vermeld.
- **"waarnemingsdrempel":**
  het laagste gehalte of de laagste concentratie voor de betrokken parameter die kan worden waargenomen;

  Nieuwe definitie ingevoegd bij art. 1, 12°, a), B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
- **"bepalingsdrempel":**
  het/de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalbare gehalte of concentratie van een gegeven stof die nog van nul kan worden onderscheiden;

  Nieuwe definitie ingevoegd bij art. 1, 12°, a), B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
- **["emissiegrenswaarde":**
  concentratie of massa van verontreinigende stoffen, gedurende een bepaalde periode, in emissies afkomstig van inrichtingen, die in normale bedrijfsomstandigheden niet mag worden overschreden; bij verbrandingsinrichtingen wordt ze bepaald in massa per volume van de rookgassen, uitgedrukt in mg/Nm³, uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 3 volumepercent in het geval van vloeibare en gasvormige brandstoffen, van 6 volumepercent in het geval van vaste brandstoffen, 11 volumepercent in het geval van biomassa, van 5 volumepercent in het geval van dieselmotoren en gasmotoren en van 15 volumepercent in het geval van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties.]

  Gewijzigd bij art. 1, 12°, b), B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
  Vervangen bij art.1,1°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004.
- **"geleide emissie":**
  is een bron (uitlaat, schoorsteen) waarvoor welbepaalde fysische kenmerken bestaan (ligging, hoogte, diameter) én een in principe meetbare volumestroom (debiet);
- **"normale bedrijfsomstandigheden":**
  bedrijfsomstandigheden buiten de opstart- of stillegprocedures, tenzij anders vermeld;

- **"percentielwaarde X_q":**
  is de waarde als volgt berekend uit de over het gehele jaar gemeten waarden:
  a) alle werkelijk gemeten waarden, afgerond op de eenheid van 1 µg/m^3, behoudens voor de parameters waarvoor een grenswaarde < 5 µg/m^3 is voorgeschreven in welk geval de afronding dient te gebeuren op 0,01 µg/m^3, worden op een rij gezet en wel voor elk meetpunt in volgorde van grootte:
  $X_1 \leq X_2 \leq X_3 \leq ..... \leq X_k \leq ..... \leq X_{n-1} \leq X_n$;
  b) het q-percentiel is de waarde van het element met volgnummer k, waarbij k berekend wordt met de volgende formule:
  $k = q \times n$
  waarin:
  - q = 0,98 voor het 98ste percentiel, 0,50 voor het 50ste percentiel, enz.;
  - n = het aantal werkelijk gemeten waarden;

  de berekende waarde van k wordt hierbij afgerond op het naastbij gelegen gehele getal;
  voormelde percentielwaarde wordt slechts als geldig beschouwd indien tenminste 75% van de mogelijke waarden beschikbaar zijn en voor het bewuste meetpunt zoveel mogelijk gelijkelijk over de gehele referentieperiode zijn verdeeld;
- **"meetwaarde":**
  een zo nauwkeurig mogelijke benadering van de werkelijke gemiddelde concentratie of massa van een verontreinigende stof over een volledige referentieperiode;
- **"referentieperiode":**
  in principe een uur, behalve voor metingen bij discontinue productieactiviteiten (batch-procédé's), waarvoor de tijdsduur van de activiteit (batch) met een max. van 4 uur dient genomen;
- **"inadembaar stof":**
  is de inadembare fraktie van stof t.t.z. de deeltjes welke tot in de alveolen van de longen doordringen. Deze fraktie wordt gedefinieerd als de cumulatieve lognormale verdeling met een aerodynamische mediane diameter van 4,25 µm en een geometrische standaardafwijking van 1,5;
- **"lucht" :**
  de buitenlucht in de troposfeer, met uitsluiting van de werkplek;
- **"verontreinigende stof" :**
  een stof die direct of indirect door de mens in de lucht wordt gebracht en die schadelijke gevolgen kan hebben voor de gezondheid van de mens of het milieu in zijn geheel;
- **"niveau" :**
  de concentratie van een verontreinigende stof in de lucht of de depositie daarvan op oppervlakken binnen een bepaalde tijd;
- **"beoordeling" :**
  een methode die wordt gebruikt om het niveau van een verontreinigende stof in de lucht te meten, te berekenen, te voorspellen of te ramen;
- **"grenswaarde voor luchtkwaliteit" :**
  een niveau dat op basis van wetenschappelijke kennis is vastgesteld teneinde schadelijke gevolgen voor de gezondheid van de mens en/of voor het milieu in zijn geheel te voorkomen, te verhinderen of te verminderen en dat binnen een bepaalde termijn moet worden bereikt en, als het eenmaal is bereikt, niet meer mag worden overschreden;
- **"streefwaarde of richtwaarde voor luchtkwaliteit" :**
  een niveau dat is vastgesteld om schadelijke effecten voor de gezondheid van de mens en/of voor het milieu in zijn geheel op lange termijn te vermijden, en dat zoveel mogelijk binnen een gegeven periode moet worden bereikt;
- **"alarmdrempel" :**
  een niveau, waarboven een kortstondige blootstelling risico's voor de gezondheid van de mens inhoudt en er bij overschrijding onmiddellijk maatregelen moeten genomen worden;
- **[“langetermijndoelstelling voor de ozonconcentratie in de lucht”:**
  een ozonconcentratie in de lucht waarbeneden volgens de huidige wetenschappelijke inzichten vermoedelijk geen directe schadelijke gevolgen voor de gezondheid van de mens en/of voor het milieu in zijn geheel optreden. Deze doelstelling moet op lange termijn worden bereikt, behalve in gevallen waarin dit niet door middel van proportionele maatregelen realiseerbaar is, om een doeltreffende bescherming voor de gezondheid van de mens en voor het milieu te bieden;
- **“alarmwaarde voor ozon”:**
  een ozonconcentratie in de lucht waarboven een kortstondige blootstelling een gezondheidsrisico voor de gehele bevolking inhoudt en waarbij bij overschrijding onmiddellijk veiligheidsmaatregelen overeenkomstig de subafdelingen 2.5.6.4 en 2.5.6.5 genomen worden;
- **“informatiewaarde voor ozon":**
  een ozonconcentratie in de lucht waarboven kortstondige blootstelling een gezondheidsrisico voor bijzonder gevoelige bevolkingsgroepen inhoudt, en waarbij geactualiseerde informatie noodzakelijk is;
- **“AOT40 voor ozon”:**
  het gesommeerde verschil (uitgedrukt in (µg/m³).uur) tussen de uurgemiddelde ozonconcentraties op leefniveau boven 80 µg/m³ (= 40 deeltjes per miljard) en 80 µg/m³ over een bepaalde periode, waarbij uitsluitend gebruik wordt gemaakt van de uurwaarden die elke dag tussen 08.00 uur en 20.00 uur Midden-Europese tijd worden gemeten;
- **"ozon op leefniveau":**
  ozon in het laagste gedeelte van de troposfeer;]

  Ingevoegd bij art. 1, 2°, B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.
- **"overschrijdingsmarge" :**
  het percentage van de grenswaarde voor luchtkwaliteit waarmee deze onder de in dit besluit vastgelegde voorwaarden kan worden overschreden;
- **"zone" :**
  een afgebakend gedeelte van het grondgebied, gelegen in het Vlaamse gewest;
- **"agglomeratie" :**
  een zone die wordt gekenmerkt door een bevolkingsconcentratie van meer dan 250 000 inwoners of, bij een bevolkingsconcentratie van 250 000 inwoners of minder, door een bevolkingsdichtheid per km2 die beoordeling en beheer van de luchtkwaliteit rechtvaardigt;
- **"immissieniveau of immissieconcentratie" :**
  de concentratie van een bepaalde stof in de omgevingslucht op een bepaalde plaats, als resultante van verschillende bronnen, incl. natuurlijke, en meteorologische verspreidingskarakteristieken;
- [**“ozonprecursoren”:**
  stoffen die bijdragen tot de vorming van ozon op leefniveau, waarvan sommige in de bijlage 2.5.7 genoemd worden;

- **"vluchtige organische stoffen (VOS)":**
antropogene en biogene organische verbindingen, uitgezonderd methaan, die onder de invloed van zonlicht door reactie met stikstofoxiden fotochemische oxidanten kunnen produceren (definitie van toepassing op hoofdstuk 2.5);]

Ingevoegd bij art. 1, 3°, B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

- **"stikstofoxiden"** :
het totaal aantal delen stikstofmonoxide en stikstofdioxide per miljard, uitgedrukt in microgrammen stikstofdioxide per kubieke meter;
- **"PM_{10}"** :
deeltjes die een op grootte selecterende instroomopening [, zoals gedefinieerd in NBN en 12341,] passeren met een efficiëntiegrens van 50 % bij een aërodynamische diameter van 10 µm;

Gewijzigd bij art. 1, 2°, B.Vl.Reg. 22 december 2006, B.S. 6 maart 2007.

- **"$PM_{2,5}$"** :
deeltjes die een op grootte selecterende instroomopening passeren met een efficiëntiegrens van 50 % bij een aërodynamische diameter van 2,5 µm;
- **"bovenste beoordelingsdrempel"** :
een niveau waaronder een combinatie van metingen en modellen kan worden toegepast voor de beoordeling van de luchtkwaliteit;
- **"onderste beoordelingsdrempel"** :
een niveau waaronder enkel technieken op basis van modellen of objectieve ramingen mogen worden toegepast voor de beoordeling van de luchtkwaliteit;
- **"natuurverschijnse**l" :
vulkaanuitbarstingen, seismische activiteit, geothermale activiteit, spontane branden, stormverschijnselen of atmosferische resuspensie of verplaatsing van natuurlijke deeltjes uit droge gebieden.]

Toegevoegd bij art. 1 B.Vl.Reg. 18 januari 2002, B.S. 14 februari 2002, derde editie.
Gewijzigd bij art. 1, 1°, B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

- [**"vaste metingen":**
metingen op vaste plaatsen, continu dan wel steekproefgewijs, waarbij het aantal metingen voldoende dient te zijn om de waargenomen niveaus te kunnen vaststellen.]

Toegevoegd bij art. 2 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(1), B.S. 14 april 2003.

- ["**totale depositie of bulkdepositie"**:
de totale massa aan verontreinigende stoffen die binnen een gegeven gebied en gegeven tijdspanne van de atmosfeer wordt overgebracht naar oppervlakten (bijvoorbeeld bodem, vegetatie, water, gebouwen, enzovoort);
- "**arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen":**
het totale gehalte van die elementen en verbindingen in de PM_{10}-fractie;
- "**polycyclische aromatische koolwaterstoffen":**
organische verbindingen die bestaan uit ten minste twee versmolten aromatische ringen die volledig uit koolstof en waterstof bestaan;
- "**totaal gasvormig kwik":**
elementaire kwikdamp (Hg°) en reactief gasvormig kwik, dat wil zeggen in water oplosbare kwikverbindingen met een voldoende hoge dampdruk om in de gasfase te bestaan;]

Nieuwe definities toegevoegd bij art. 1, 1°, B.Vl.Reg. 22 december 2006, B.S. 6 maart 2007.

STOOKINSTALLATIES

- [**"rookgassen":**
gasvormige uitworp die vaste, vloeibare of gasvormige emissies bevat; het debiet van rookgassen wordt berekend in m^3/uur bij genormaliseerde temperatuur (273 K) en druk (101,3 kPa) en na aftrek van het waterdampgehalte, en wordt uitgedrukt in Nm^3/h;]

Vervangen bij art. 1, 2°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

- [**"ontzwavelingspercentage":**
de verhouding tussen de hoeveelheid zwavel die gedurende een bepaalde periode op de locatie van een stookinstallatie niet wordt uitgestoten en de hoeveelheid zwavel die aanwezig is in de brandstof die in de stookinstallatie en de bijbehorende voorzieningen wordt ingevoerd en in dezelfde periode wordt verbruikt;]

Vervangen bij art. 1, 3°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

- [**"brandstof":**
elke vaste, vloeibare of gasvormige brandbare stof waarmee de stookinstallatie wordt gevoed, met uitzondering van de afvalstoffen die vallen onder het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en met uitzondering van de meststoffen die vallen onder het decreet van 23 januari 1993 tot bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen;]

Vervangen bij art. 1, 4°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

- **["stookinstallatie":**
elk technisch toestel waarin brandstoffen worden geoxideerd ten einde de aldus opgewekte warmte te gebruiken, met uitzondering van gasmotoren en dieselmotoren;]

Gewijzigd art. 1, 12°, c), B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Vervangen bij art. 1, 5°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

- [**"grote stookinstalllatie":**
stookinstallatie met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW of meer;]

Vervangen bij art. 1, 6°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

- [**"middelgrote stookinstallatie":**
stookinstallatie met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW tot 50 MW;]

Vervangen bij art. 1, 7°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

- [**"kleine stookinstallatie":**
stookinstallatie met een nominaal thermisch vermogen van 300 kW tot en met 5 MW;]

Vervangen bij art. 1, 8°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

- **"gemengde stookinstallatie":**
  iedere stookinstallatie die terzelfdertijd of beurtelings met twee of meer brandstoffen kan worden gevoed;
- **"nominaal thermisch vermogen":**
  de warmte-inhoud van de nominale hoeveelheid brandstof die per tijdseenheid kan worden toegevoerd aan een stookinstallatie uitgedrukt in MW en die is vermeld in de milieuvergunning voor de betrokken installatie.
- [**"biomassa":**
  producten, bestaande uit plantaardige materialen of delen daarvan van landbouw of bosbouw, die kunnen worden gebruikt om de energie-inhoud terug te winnen, alsmede biomassa-afval;
- **"biomassa-afval":**
  [de volgende als brandstof gebruikte afvalstoffen:]
  - plantaardig afval van land- en bosbouw;
  - [plantaardig afval van de levensmiddelenindustrie, indien de opgewekte warmte wordt teruggewonnen;]
  - vezelachtig afval afkomstig van de productie van ruwe pulp en van de productie van papier uit pulp, dat op de plaats van productie wordt meeverbrand en waarvan de vrijgekomen energie wordt teruggewonnen;
  - […]
  - kurkafval;
  - [houtafval, met uitzondering van houtmateriaal dat als gevolg van een behandeling met houtbeschermingsmiddelen of van het aanbrengen van een beschermingslaag, gehalogeneerde organische verbindingen dan wel zware metalen kan bevatten, met inbegrip van met name dergelijk houtafval dat afkomstig is van constructie- en sloopafval;]

Vervangen bij art. 4, 6°, B.Vl.Reg.12 december 2004, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).
Gewijzigd bij art. 19, 3°, B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

[a) **"emissiegrenswaarde":**
toelaatbare hoeveelheid van een stof die met de rookgassen van een stookinstallatie gedurende een bepaalde periode in de lucht mag worden uitgestoten; de emissiegrenswaarde wordt berekend in massa per volume rookgassen bij een zuurstofgehalte in de rookgassen van 3 volumepercent in het geval van vloeibare en gasvormige brandstoffen, van 6 volumepercent in het geval van vaste brandstoffen, van 11 volumepercent in het geval van biomassa en van 15 volumepercent in het geval van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties, en wordt uitgedrukt in mg/Nm^3;

b) **"exploitant":**:
iedere natuurlijke of rechtspersoon die de stookinstallatie exploiteert of daarover beslissende economische zeggenschap heeft of aan wie een dergelijke zeggenschap is overgedragen;

c) **"gasturbine":**
een roterende machine die thermische energie in arbeid omzet, in hoofdzaak bestaande uit een compressor, een thermisch toestel waarin brandstof wordt geoxideerd om het werkmedium te verhitten en een turbine;

d) **"gasturbine in warmtekrachttoepassing":**
een gasturbine opgesteld in een installatie voor de opwekking in één proces van thermische energie en elektrische energie en/of mechanische energie;

e) **"stoom- en gasturbine-installatie (STEG)":**
een installatie, bestaande uit een gasturbine, waarin een vloeibare of een gasvormige brandstof wordt verbrand, met een bijbehorende ketel waardoor de verbrandingsgassen van de gasturbine gevoerd worden, om warmte over te dragen aan water dat niet in contact treedt met die gassen, met als doel stoom te produceren dat vervolgens wordt omgezet in elektriciteit in een stoomturbine; in de bijbehorende ketel wordt al of niet een brandstof gestookt, waarbij geen dan wel nagenoeg geen extra lucht voor de verbranding wordt toegevoegd;

f) **"stoom- en gasturbine-installatie (STEG) in warmtekrachttoepassing":**
een STEG opgesteld in een installatie voor de opwekking in één proces van thermische energie en elektrische energie en/of mechanische energie;]

Nieuwe definities a) t.e.m. f) toegevoegd bij art. 1, 9°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

PRODUCTIE TITAANDIOXIDE

- Sulfaatproces :
  a) **"vaste afvalstoffen":**
     - onoplosbare ertsresiduen die bij het productieproces niet door zwavelzuur worden ontsloten;
     - gekristalliseerd ijzersulfaat ($FeSO_4.7H_2O$);
  b) **"sterk zure afvalstoffen":**
     de moederlogen afkomstig uit de filtratiefase na de hydrolyse van de oplossing van titanylsulfaat. Zijn deze moederlogen gecombineerd met zwak zure afvalstoffen, met gemiddeld meer dan 0,5% vrij zwavelzuur en met verschillende zware metalen dan worden de twee te zamen als sterk zure afvalstoffen beschouwd;
  c) **"zuiveringsafvalstoffen":**
     filterzouten en slibvormige en vloeibare afvalstoffen die vrijkomen bij de behandeling (concentratie en neutralisatie) van sterk zure afvalstoffen en die verschillende zware metalen bevatten, maar met uitsluiting van geneutraliseerde en gefilterde of gedecanteerde afvalstoffen die slechts sporen van zware metalen bevatten en die vóór enigerlei verdunning een pH-waarde van meer dan 5,5 hebben;
  d) **"zwak zure afvalstoffen":**
     waswater, koelwater, condenswater en andere, niet onder voornoemde omschrijvingen vallende slibvormige en vloeibare afvalstoffen, met 0,5% of minder vrij zwavelzuur;
  e) **"geneutraliseerde afvalstoffen":**
     vloeistoffen met een pH-waarde van meer dan 5,5 die slechts sporen van zware metalen bevatten en rechtstreeks door filtratie of decantatie uit sterk of zwak zure afvalstoffen zijn verkregen nadat deze een behandeling hebben ondergaan om de zuurgraad en het gehalte aan zware metalen te verminderen;
  f) **"stof":**
     stofdeeltjes van welke aard ook, afkomstig van de productie-inrichtingen, en met name stofdeeltjes afkomstig van erts en pigment;
  g) **"SOx":**
     gasvormig zwaveldioxide en zwaveltrioxide, afkomstig van de verschillende fasen van het productieproces en van interne behandeling van de afvalstoffen, met inbegrip van zuurdruppels;

h) **"dumping":**
iedere opzettelijke lozing in oppervlaktewateren in het binnenland, in de interne kustwateren, in de territoriale wateren of in volle zee van stoffen en materialen door of vanuit schepen of luchtvaartuigen.

- Chloorproces :

a) **"vaste afvalstoffen":**
- ontplofbare ertsresiduen die bij het productieproces niet door chloor worden ontsloten;
- metaalchloriden en -hydroxiden (filterstoffen) die in vaste vorm vrijkomen bij de titaantetrachloridefabricage;
- cokesresiduen die bij de titaantetrachloridefabricage vrijkomen;

b) **"sterk zure afvalstoffen":**
afvalstoffen met meer dan 0,5% vrij zoutzuur en met verschillende zware metalen;

c) **"zuiveringsafvalstoffen":**
filterzouten en slibvormige en vloeibare afvalstoffen die vrijkomen bij de behandeling (concentratie of neutralisatie) van sterk zure afvalstoffen en die verschillende zware metalen bevatten, maar met uitsluiting van geneutraliseerde en gefilterde of gedecanteerde afvalstoffen die uitsluitend sporen van zware metalen bevatten en die vóór de verdunning een pH-waarde van meer dan 5,5 hebben;

d) **"zwak zure afvalstoffen":**
waswater, koelwater, condenswater en andere niet onder voornoemde omschrijvingen vallende slibvormige en vloeibare afvalstoffen, met 0,5% of minder vrij zoutzuur;

e) **"geneutraliseerde afvalstoffen":**
vloeistoffen met een pH-waarde van meer dan 5,5 die slechts sporen van zware metalen bevatten en rehtstreeks door filtratie of decantatie uit sterk of zwak zure afvalstoffen zijn verkregen nadat deze een behandeling hebben ondergaan om de zuurgraad en het gehalte aan zware metalen te verminderen;

f) **"stof":**
stofdeeltjes van welke aard ook, afkomstig van de productie-inrichtingen, en met name stofdeeltjes van erts, pigment en cokes;

g) **"chloor":**
gasvormige chloor, afkomstig van de verschillende fasen van het productieproces;

h) **"dumping":**
iedere opzetetelijke lozing in oppervlaktewateren in het binnenland, in de interne kustwateren, in de territoriale wateren of in volle zee van stoffen en materialen door of vanuit schepen of luchtvaartuigen.

[LUCHTVERONTREINIGING DOOR OZON]

Subtitel opgeheven bij art. 3 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

MACHINES MET INWENDIGE VERBRANDING (HOOFDSTUK 5.31)

- "Stoom- en gasturbine-installatie (STEG)": [...]

Nieuwe definitie ingevoegd bij art. 1, 12°, d), B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Opgeheven bij art. 1, 10°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

[a) **"rookgassen":**
gasvormige uitworp die vaste, vloeibare of gasvormige emissies bevat; het debiet van rookgassen wordt berekend in m^3/uur bij genormaliseerde temperatuur (273 K) en druk (101,3 kPa) en na aftrek van het waterdampgehalte, en wordt uitgedrukt in Nm^3/h;

b) **"brandstof":**
elke vaste, vloeibare of gasvormige brandbare stof waarmee de machine met inwendige verbranding wordt gevoed, met uitzondering van de afvalstoffen die vallen onder het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en met uitzondering van de meststoffen die vallen onder het decreet van 23 januari 1993 tot bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen;

c) **"nominaal thermisch vermogen":**
de warmte-inhoud van de nominale hoeveelheid brandstof die per tijdseenheid kan worden toegevoerd aan een machine met inwendige verbranding, uitgedrukt in MW, en die is vermeld in de milieuvergunning voor de installatie in kwestie;

d) **"gasmotor":**
een verbrandingsmotor die thermische energie in arbeid omzet door gas te verbranden in een cilinder en die hierdoor een zuiger in beweging te brengt;

e) **"gasmotor in warmtekrachttoepassing":**
een gasmotor opgesteld in een installatie voor de opwekking in één proces van thermische energie en elektrische energie en/of mechanische energie;

f) **"nominaal motorrendement":**
het door de constructeur opgegeven procentuele aandeel van de warmte-inhoud van de toegevoerde brandstoffen dat, bij de hoogste belasting waarbij de zuigermotor continu kan worden bedreven, bij ISO-luchtcondities in arbeid wordt omgezet;

g) **"dieselmotor":**
een verbrandingsmotor die thermische energie in arbeid omzet door ontbranding van fijn verdeelde diesel in een cilinder en die hierdoor een zuiger in beweging brengt;

h) **"dieselmotor in warmtekrachttoepassing":**
een dieselmotor opgesteld in een installatie voor de opwekking in één proces van thermische energie en elektrische energie en/of mechanische energie;]

Nieuwe definties a) t.e.m. h) toegevoegd bij art. 1, 10°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

[METEN EN BEHEERSEN VAN FUGITIEVE VOS-EMISSIES

Toegevoegd bij art. 33, 7°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

1° **"fugitieve emissie":**
emissie van vluchtige organische stoffen (exclusief methaan) door lekverliezen van apparaten en leiding(onderdelen);

2° **"apparaten":**
alle onderdelen van een inrichting (inclusief de randapparatuur van op- en overslaginstallaties) die fugitieve emissies kunnen veroorzaken. Het betreft onder meer:

a) spindeldoorvoeringen van afsluit- en regelorganen;
b) veiligheidskleppen die met de afblaas niet aangesloten zijn op een opvang- of verwerkingseenheid;
c) open – einden;
d pompen, compressoren en roerwerken (asafdichting);
e) flenzen en andere verbindingen (inclusief flenzen en andere verbindingen van kleppen, pompen, compressoren, en roerwerken);
f) monsternamepunten;

3° **"meetblok":**
een verzameling apparaten die voorkomen in een duidelijk afgebakend onderdeel van de inrichting, zoals een productie-eenheid, een productstroom, een tankenpark…;

4° **"meetwaarde":**
het resultaat van een meting van een apparaat volgens de meetmethode van hoofdstuk II van bijlage 4.4.6;

5° **"registratiecriterium":**
concentratie die bepalend is voor opname van het apparaat in de inventaris; het registratiecriterium wordt vastgelegd op de bepalingslimiet, namelijk als de meetwaarde een concentratie van 9 ppm overschrijdt;

6° **"lekkend apparaat":**
a) voor apparaten die in contact komen met product type 1: een apparaat waarvan de meetwaarde een concentratie van 500 ppm overschrijdt;
b) voor apparaten die in contact komen met product type 2: een apparaat waarvan de meetwaarde een concentratie van 1.000 ppm overschrijdt;

7° **"herstelcriterium":**
de meetwaarde vanaf wanneer het apparaat hersteld of vervangen moet worden;

8° **"product type 1":**
product met een gemiddelde concentratie van 5 gew% of meer aan stoffen waaraan overeenkomstig bijlage 7II D van titel I van het Vlarem, één of meer van de risicozinnen R45, R46, R49, R60 en R61 zijn toegekend;

9° **"product type 2":**
product met een gemiddelde concentratie van minder dan 5 gew% aan stoffen waaraan overeenkomstig bijlage 7II D van titel I van het Vlarem, één of meer van de risicozinnen R45, R46, R49, R60 en R61 zijn toegekend;

10° **"steekproef":**
het percentage van het totale aantal apparaten dat minstens jaarlijks gemeten moet worden;

11° **"initiële steekproef":**
steekproef die bij de start van het meet- en beheersprogramma toegepast moet worden zoals bepaald in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6 van dit besluit;

12° **"aangepaste steekproef":**
steekproef die aangepast wordt afhankelijk van het aantal lekkende apparaten uit een vorige steekproef zoals bepaald in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6 van dit besluit.]

Definities beleidstaken inzake emissieplafonds voor SO_2, NO_X, VOS en NH_3 (hoofdstuk 2.10.)

Ingevoegd bij art. 2 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

- **"AOT40 voor ozon":**
het gesommeerde verschil (uitgedrukt in (µg/m³).uur) tussen de uurgemiddelde ozonconcentraties op leefniveau boven 80 µg/m³ (= 40 deeltjes per miljard) en 80 µg/m³ tijdens uren met daglicht, opgeteld gedurende de maanden mei, juni en juli van elk jaar;
- **"AOT60 voor ozon":**
het gesommeerde verschil (uitgedrukt in (µg/m³).uur) tussen de uurgemiddelde ozonconcentraties op leefniveau boven 120 µg/m³ (= 60 deeltjes per miljard) en 120 µg/m³, opgeteld gedurende het gehele jaar;
- **"kritische belasting":**
de kwantitatieve schatting van een blootstelling aan een of meer verontreinigende stoffen waarbeneden volgens de huidige kennis geen significante schadelijke gevolgen op nader gespecificeerde kwetsbare milieucomponenten optreden;
- **"kritisch niveau":**
de concentratie van verontreinigende stoffen in de atmosfeer waarboven er volgens de huidige kennis voor receptoren als mensen, planten, ecosystemen of materialen rechtstreekse schadelijke gevolgen kunnen zijn;
- **"emissie":**
het vrijkomen van stoffen in de atmosfeer uit een puntbron of een diffuse bron;
- **"roostervak":**
een vierkant van 150 x 150 km, overeenkomend met de resolutie die gehanteerd wordt bij de kartering van de kritische belasting op Europese schaal en eveneens bij de bewaking van de uitstoot en depositie van luchtverontreinigende stoffen in het kader van het Programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP);
- **"emissieplafond":** de maximumhoeveelheid van een stof, uitgedrukt in kiloton, die in een kalenderjaar mag worden uitgestoten;
- **"stikstofoxiden (NO_x)":**
stikstofmonoxide en stikstofdioxide, uitgedrukt als stikstofdioxide;
- **"ozon op leefniveau":**
ozon in het laagste gedeelte van de troposfeer;
- **"vluchtige organische stoffen (VOS)":**
alle organische stoffen van antropogene aard, uitgezonderd methaan, die onder de invloed van zonlicht door reactie met stikstofoxiden fotochemische oxidanten kunnen produceren;"

Definities metalen (hoofdstuk 5.29.)

- **"stuivende stoffen":**
stoffen die bij het transport, de verwerking of opslag tot stofimmissies kunnen leiden.

Definities minerale producten (hoofdstuk 5.30.)

- **"stuivende minerale stoffen":**
  minerale stoffen met een korrelgrootte kleiner dan 80 µm die bij het transport, de verwerking of opslag tot stofimmissies kunnen leiden.
- **"mortel- of betoncentrale":**
  een vaste inrichting voor het vervaardigen van mortel- of betonbeslag omvattende tenminste een granulatensilo en een mengmolen.

INRICHTINGEN VOOR DE FABRICAGE VAN KERAMISCHE PRODUCTEN (AFDELING 5.30.1.)

- **"bestaande inrichting":** als bestaande inrichtingen worden beschouwd :
  a) inrichtingen of gedeelten van inrichtingen waarvoor de exploitatie vóór 1 augustus 1995 was vergund overeenkomstig een akte van verklaring van aanhorigheden bij een graverij conform het koninklijk besluit van 5 mei 1919, houdende het algemeen politiereglement op de mijnen, graverijen en ondergrondse groeven, gewijzigd door de wet van 19 augustus 1948 en de koninklijke besluiten van 20 september 1950 en 25 maart 1966, of waarvoor een in toepassing van datzelfde koninklijk besluit vóór 1 augustus 1995 aanvraag tot vergunning bij de bevoegde overheid is ingediend;
  b) inrichtingen of gedeelten van inrichtingen waarvoor de exploitatie vóór 1 augustus 1995 was vergund overeenkomstig titel 1 van het Algemeen Reglement voor Arbeidsbescherming of waarvoor een in toepassing van datzelfde reglement vóór 1 augustus 1995 ingediende aanvraag tot vergunning bij de bevoegde overheid is ingediend;
  c) inrichtingen of gedeelten van inrichtingen waarvoor de exploitatie vóór 1 augustus 1995 was vergund overeenkomstig titel I van het VLAREM;
  d) inrichtingen of gedeelten van inrichtingen die vóór 1 augustus 1995 in gebruik werden genomen en vóór deze datum overeenkomstig titel 1 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming niet als gevaarlijk, ongezond of hinderlijk ingedeeld waren;

  als bestaande inrichtingen worden tevens beschouwd, de uitbreidingen van bestaande inrichtingen met een vergroting van minder dan 100 % van de capaciteit, drijfkracht of de perceelsoppervlakte, ten aanzien van de vergunde situatie vóór 1 augustus 1995, de datum van inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering, houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne;
- **"nieuwe inrichting":**
  een inrichting waarvoor vergunning tot exploitatie op of na 1 augustus 1995 is aangevraagd;
- **"keramische producten":**
  tot de keramische producten behoren o.a. bakstenen, kleidakpannen, vuurvaste stenen, tegels, aardewerk of porselein, geëxpandeerde kleiproducten, gresbuizen, agrarische keramiek zoals voederbakken, bloempotten en draineerbuizen;
- **"verhittingsinstallatie":**
  productie-installatie waarin via directe verhitting van gevormde en/of gedroogde kleimassa, onder de gepaste atmosfeer en volgens een welbepaald tijdschema, de gewenste kenmerken van het keramisch eindproduct worden verkregen;
- **"rookgassen":**
  gasvormige uitworp met de vaste, vloeibare of gasvormige emissies die zich daarin bevinden; het debiet van deze gassen wordt uitgedrukt in m^3/uur herleid tot de genormaliseerde temperatuur (273 K of 0°C) en druk (101,3 kPa of 1013 mbar) na aftrek van het waterdampgehalte (m^3/u), en herleid tot het referentiezuurstofgehalte;
- **"emissiegrenswaarde":**
  de concentratie en/of massa van verontreinigende stoffen gedurende een bepaalde periode, in emissies afkomstig van inrichtingen voor de fabricage van keramische producten, die onder normale bedrijfsomstandigheden niet mag worden overschreden; ze wordt bepaald in massa per volume van de rookgassen, uitgedrukt in mg/Nm^3, en herleid tot het referentiezuurstofgehalte van 18 % O_2;
- **"primaire grondstof":**
  alle klei en/of leemgrondstoffen, inclusief afmageringszanden, en alle andere natuurlijke grondstoffen geschikt voor de fabricage van keramische producten.
- **["hoofdgrondstof":**
  het mengsel van alle klei en/of leemsoorten die voor de fabricage van het keramische product worden ingezet; toevoegstoffen (hulpstoffen, zanden e.a.) maken geen deel uit van de hoofdgrondstof].

  Toegevoegd bij art. 1 B.Vl.Reg. 21 maart 2003, B.S. 1 augustus 2003.

Nieuwe definities ingevoegd bij art. 1, 13°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Definities ontspanningsinrichtingen (hoofdstuk 5.32.)

LOKALEN MET DANSGELEGENHEID (AFDELING 5.32.2.)

- **"muziek":**
  alle vormen van muziek-emissie elektronisch versterkt en voortkomend van blijvende of tijdelijke geluidsbronnen;
- **"lokalen met een dansgelegenheid":**
  alle lokalen met een dansvloer, ongeacht de oppervlakte van deze dansvloer, alsmede hun aanhorigheden die, al dan niet tegen betaling, voor het publiek toegankelijk zijn, ook al is de toegang tot bepaalde categorieën van personen beperkt;

SCHOUWSPELZALEN (AFDELING 5.32.3. EN 5.32.4.)

- **"langs boven met mechanische toestellen uitgerust":**
  bovenste gedeelte van de toneelkooi (toneelzoldering) met uitgerust rooster, dat de behandeling en het bergen van onderdelen van schermen tijdens de vertoning, voor of na het gebruik ervan op het toneel, mogelijk maakt;
- **"langs onder met mechanische toestellen uitgerust":**
  ruimte gelegen onder het plateau (toneelvloer) uitgerust met één of meerdere mechanische toestellen die het bedienen of het bergen van één of meerdere schermen mogelijk maken;
- **"uitgerust rooster":**
  een opengewerkte zoldering, die de katrollen of de takels van de toneeluitrusting draagt, het is te zeggen, een geheel van koorden (kabels), katrollen, machines (windassen, trommels, tegengewichten, enz.) en draagbomen, dat de behandeling van onderdelen van schermen en van opgehangen verlichtingstoestellen toelaat.

SCHIETSTANDEN IN LOKAAL (AFDELING 5.32.7.)

- **"schietstand":**
  een gebouw of een gedeelte van een gebouw dat minimum uit de volgende ruimten bestaat:
  1° de schietruimte: de ruimte waar effectief geschoten wordt en waarin zich de schietzone bevindt;
  2° de schietzone: de ruimte tussen de schutter en het objectief;
  en waarin zich verder ook de volgende lokalen kunnen bevinden:
  1° de wapenkamer: de ruimte waar wapens en munitie opgeslagen worden;
  2° de onderhoudsplaats: de ruimte waar de wapens gebruiksklaar gemaakt of onderhouden worden voor of na het schieten;
  3° de berging: de ruimte waar de schijveninstallatie wordt opgeborgen; deze ruimte dient te grenzen aan de schietruimte;

SCHIETSTANDEN OPEN LUCHT (AFDELING 5.32.8.)

- **"schietstand":**
  het geheel van werpmachines, schietplaats en schietveld dat dienstig is voor één bepaalde discipline;
- **"schietterrein":**
  het geheel van de percelen waarop een schietstand ingericht is;
- **"schietveld":**
  het gedeelte van het schietterrein, te rekenen vanaf de standplaats der schutters, dat bij normaal schietgedrag kan bestreken worden door de projectielen;
- **"werpplaats":**
  plaats waar de werpmachine(s) opgesteld is (zijn);
- **"schietplaats":**
  plaats waar de schutters plaatsnemen wanneer zij schieten;
- **"operatoren":**
  de personen bij de werpmachines, die deze rechtstreeks bedienen;
- **"werpleider":**
  de persoon die vanop afstand de machine bedient of bevelen geeft aan de operatoren.

ZWEMBADEN (AFDELING 5.32.9.)

- [**"vaste baden"]:**
  a) [zwem-, instructie- en stoeibaden]
  al dan niet overdekt, met uitzondering van inrichtingen binnen privé-woningen die niet worden opengesteld tegen enige directe of indirecte vergoeding;

  Gewijzigd bij art. 3, 4°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

  b) hot whirlpools,
  zijnde circulatiebaden voorzien van zitbanken met maximale diepte van 1 meter, waarin er vanuit de bodem of wand lucht geïnjecteerd wordt en die gevuld worden met water van meer dan 32°C;
  c) plonsbaden,
  zijnde onverwarmde openlucht baden met een diepte van maximum 35 cm, continu doorstroomd met vers suppletiewater;
  d) dompelbaden,
  zijnde baden, continu doorstroomd met vers suppletiewater, met een maximale diameter van 2.5 m, met temperaturen beneden de 20° C met als doel een kortstondige, plotse afkoeling van de gebruiker door middel van onderdompeling;
  e) therapiebaden,
  zijnde baden welke uitsluitend aangewend worden voor medische behandelingsdoeleinden.
- **"zwemgelegenheden en waterrecreatie":**
  vijvers, meren en waterlopen evenals inrichtingen voor waterrecreatie waar één of meerdere van volgende activiteiten worden beoefend: zwemmen, duiken, windsurfen, waterskiën, met uitzondering van zeebadzones.

OMLOPEN VOOR MOTORVOERTUIGEN

- **"motorvoertuig":**
  voertuig, te land en/of te water, aangedreven door een verbrandingsmotor, ongeacht de gebruikte brandstof;
- **"omloop":**
  de in niet gesloten ruimten en niet op de openbare weg of openbare waterweg gelegen terreinen of wateren, of gedeelten van terreinen of wateren, waarop snelheidswedstrijden, hinderniswedstrijden, testritten, oefenritten of ander recreatief gebruik van motorvoertuigen plaatsvindt;
- **"stilte-behoevende inrichting":**
  verplegingsinrichting, bejaardentehuis, wetenschappelijke en onderwijsinrichting, cultureel centrum, openbare bibliotheek of museum, in gebruik tijdens de exploitatie van een omloop voor motorvoertuigen;
- **"natuurreservaat, natuurpark, bosreservaat":**
  de gebieden als bedoeld in artikel 13 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, als bedoeld in het Bosdecreet van 13 juli 1990 en als bedoeld in de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

[Definities oppervlaktewater- en grondwaterbescherming (integraal waterbeleid) (hoofdstukken 2.3, 4.2, 5.3 en 6.2 (oppervlaktewater) en 2.4, 4.3, 5.52, 5.53, 5.54 en 5.55 (grondwater))]

Vervangen bij art. 19, 4°, B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

[INTEGRAAL WATERBELEID
(EG-richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid)

DE BEGRIPPEN EN DEFINITIES, VERMELD IN ARTIKEL 3, §2, VAN HET DECREET VAN 18 JULI 2003 BETREFFENDE HET INTEGRAAL WATERBELEID ZIJN OOK VAN TOEPASSING OP DIT BESLUIT.]

Opschrift ingevoegd bij art. 19, 4°, B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

ALGEMEEN

- **"specifiek referentievolume":**
  de hoeveelheid geloosd afvalwater per eenheid gefabriceerd of behandeld product of per tewerkgestelde persoon in de onderneming.
- **"estuarium":**
  het overgangsgebied aan de monding van een rivier, tussen zoet water en kustwateren;
- **"hemelwater":**
  verzamelnaam voor regen, sneeuw en hagel, met inbegrip van dooiwater;
- **"bemalingswater":**
  opgepompt grond- en bodemwater;
- **"bodemwater":**
  het water aanwezig in de onverzadigde zone tussen het aardoppervlak en de grondwatertafel;
- **"lozing van afvalwater":**
  de emissie van afvalwater door daartoe bestemde afvoerkanalen;
- **"afvalwater":**
  water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, met uitzondering van niet-verontreinigd hemelwater;
- **"gewone oppervlaktewateren":**
  alle oppervlaktewateren met uitzondering van de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater en de openluchtgreppels, behorend tot de openbare riolering;
- **"openbare riolering":**
  het geheel van openbare leidingen en openluchtgreppels bestemd voor het opvangen en transporteren van afvalwater;
- **"gescheiden riolering":**
  een dubbel stelsel van leidingen of openluchtgreppels waarvan het ene stelsel bestemd is voor het opvangen en transporteren van afvalwater en het andere stelsel bestemd is voor de afvoer van hemelwater;
- **"collector(en)":**
  de bovengemeentelijke openbare leidingen die bestemd zijn om de openbare riolering te verbinden met een openbare afvalwaterzuiveringsinstallatie en die beheerd worden door de in art. 32 septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bedoelde vennootschap;
- **"openbare afvalwaterzuiveringsinstallatie":**
  een openbare installatie waarin afvalwater wordt gezuiverd; hiermee worden gelijkgesteld de installaties die beheerd worden door de in art. 32 septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bedoelde vennootschap;
- **"Zuiveringszone A" of "openbaar waterzuiveringssysteem":**
  een geheel bestaande uit een operationele openbare afvalwaterzuiveringsinstallatie, het stelsel van de openbare rioleringen en collectoren die ermee verbonden zijn, alsook de zone van 50 meter gelegen rond dit stelsel;
- **"Zuiveringszone B":**
  de zone van 50 meter gelegen rond het stelsel van de openbare riolering en collectoren waarvan de aansluiting op een operationele openbare afvalwaterzuiveringsinstallatie is gepland:
  - hetzij, op basis van het investeringsprogramma bedoeld in artikel *32octies* van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;
  - hetzij, op basis van het subsidiëringsprogramma bedoeld in artikel *32duo decies* van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;
- **"Zuiveringszone C":**
  het gedeelte van het stelsel van de openbare riolering en collectoren dat niet valt onder zuiveringszone A noch onder zuiveringszone B, alsook de zone van 50 meter gelegen rond dit stelsel;

  Vervanging definities zuiveringszone A, B en C bij art. 4 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie
- **"kunstmatige afvoerweg voor hemelwater":**
  de greppels, grachten, duikers en leidingen bestemd voor het afvoeren van hemelwater, bodemwater, grondwater, bemalingswater en desgevallend ook afvalwater, behandeld conform de van toepassing zijnde wetgeving;
- [**"individuele voorbehandelingsinstallatie":**
  septische putten of gelijkaardige inrichtingen voor de behandeling van huishoudelijk afvalwater ter verwijdering van vetstoffen, bezinkbare en drijvende stoffen;]

  Vervangen bij art. 2, 1°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.
- **"septisch materiaal":**
  bijzondere afvalstoffen afkomstig van septische putten resulterend uit bezinkingsprocessen en biologische omzettingsprocessen.
- **"eutrofiëring":**
  aanrijking van het oppervlaktewater door voedingsstoffen, vooral stikstof- en fosforverbindingen, die leidt tot een versnelde groei van algen en hogere plantaardige levensvormen met als gevolg een ongewenste verstoring van het evenwicht tussen de verschillende in het water aanwezige organismen en verslechtering van de waterkwaliteit;
- [**"sanering":**
  het ondernemen van alle acties nodig voor de organisatie en de uitvoering van het opvangen, transporteren, collecteren en zuiveren van afvalwater;
- **"het centrale gebied":**
  het deel van het gemeentelijke grondgebied dat geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een of meer agglomeraties;
- **"het buitengebied":**
  het deel van het gemeentelijke grondgebied dat niet binnen het centrale gebied ligt;
- **"het collectief geoptimaliseerde buitengebied":**
  het deel van het buitengebied waar, om de bestaande sanering van het afvalwater te optimaliseren, gekozen is voor collectieve inzameling en zuivering en waar die reeds gerealiseerd is;
- **"het collectief te optimaliseren buitengebied":**
  het deel van het buitengebied, waar om de bestaande sanering van het afvalwater te optimaliseren, gekozen is voor collectieve inzameling en zuivering en waar die nog te realiseren is;

- **"het individueel te optimaliseren buitengebied":**
  het deel van het buitengebied waar, om de bestaande sanering van het afvalwater te optimaliseren, gekozen is voor individuele afvalwaterzuivering en waar voor de burger overeenkomstig dit besluit een individuele zuiveringsplicht geldt;
- **"het gemeentelijk zoneringsplan":**
  het plan dat voor een gemeente een onderscheid maakt tussen de gebieden met collectieve sanering en de gebieden met individuele sanering. In het centrale gebied werd reeds in collectieve sanering voorzien;
- **"het uitvoeringsplan":**
  het plan dat de uitvoering en de timing van de projecten regelt met betrekking tot de gemeentelijke en de bovengemeentelijke saneringsverplichting, evenals de noodzakelijke afstemming van de projecten;
- **"individuele behandelingsinstallatie voor afvalwater" of IBA":**
  een lekvrije installatie die huishoudelijk afvalwater behandelt tot de vooropgestelde normen.]

Toegevoegd bij art. 2, 2°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

[MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OPPERVLAKTEWATER (UITGEZONDERD BEHEER VAN ZWEMWATERKWALITEIT)]

Vervangen bij art. 1, 1°, B.Vl.Reg. 21 maart 2008, B.S. 5 mei 2008.

- **"oppervlaktewater":**
  - het stilstaande of stromende zoet, brak of zout water dat permanent of op geregelde tijdstippen op natuurlijke of kunstmatige wijze een deel van het aardoppervlak inneemt en dat deel uitmaakt van een waterhuishoudkundig systeem;
  - het stilstaande water dat permanent of op geregelde tijdstippen op natuurlijke wijze een deel van het aardoppervlak inneemt, dat niet in verbinding staat met het waterhuishoudkundig systeem maar wordt gevoed door hemelwater;
- **"zoetwatergrens":**
  de plaats in een waterloop waar bij hoog tij en in een periode met gering zoetwaterdebiet, het zoutgehalte stijgt ten gevolge van de aanwezigheid van al dan niet fossiel zeewater;
- **"brak water":**
  de wateren waarvan het chloridegehalte op natuurlijke wijze 600 mg Cl/l kan overschrijden;
- **"zoet water":**
  de oppervlaktewateren in het binnenland tot de plaats waar bij hoog tij en in een periode met gering zoetwaterdebiet, het zoutgehalte stijgt ten gevolge van de aanwezigheid van zeewater;
- **"drinkwater A1, A2 en A3":**
  de niet brakke oppervlaktewateren bestemd voor de productie van drinkwater bedoeld in de Richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen 75/440/EEG van 16 juni 1975 die als dusdanig zijn aangeduid door het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 1987 tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle oppervlaktewateren van het openbaar hydrografische net en tot aanduiding van de oppervlaktewateren bestemd voor drinkwater, zwemwater, viswater en schelpdierwater en waarbij onder de groepen A1, A2 en A3 wordt verstaan de volgende wijze van behandeling waardoor het oppervlaktewater tot drinkwater kan worden verwerkt:
  a. groep A1: eenvoudige fysische behandeling en desinfectie, bij voorbeeld: snelle filtratie en desinfectie;
  b. groep A2: normale fysische en chemische behandeling en desinfectie, bij voorbeeld: voorbehandeling met chloor, coagulatie, uitvlokking, decanteren, filtratie, desinfectie (definitieve behandeling met chloor);
  c. groep A3: grondige chemische en fysische behandeling, raffinage en desinfectie, bij voorbeeld: chloorbehandeling op het "break point", coagulatie, uitvlokking, decanteren, filtratie, raffinage (actieve kool), desinfectie (ozon, definitieve chloorbehandeling);
- **"zwemwater":**
  […] *opgeheven bij art.1, 2°, B.Vl.Reg. 21 maart 2008, B.S. 5 mei 2008.*
- **"viswater":**
  de oppervlaktewateren die zo zijn aangeduid door het besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 1987 als "water voor zalmachtigen" of "water voor karperachtigen"; hierbij wordt verstaan onder:
  a. "water voor zalmachtigen": water waarin vissoorten zoals zalm (*Salmo salar*), forel (*Salmo trutta*), vlagzalm (*Thymallus thymallus*) en coregonidae (Coregonus) leven of zouden kunnen leven;
  b. "water voor karperachtigen": water waarin karperachtigen (Cyprinidae) of soorten zoals snoek (*Esox lucius*), baars (*Perca fluviatilis*) en paling (*Anguilla anguilla*) leven of zouden kunnen leven;
- **"schelpdierwater":**
  de oppervlaktewateren die zo zijn aangeduid door het besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 1987;
- **"winplaats":**
  de plaats waar het oppervlaktewater voor drinkwaterproductie vóór de zuiveringsbehandeling wordt onttrokken;
- **"badzone":**
  […] *opgeheven bij art.1, 2°, B.Vl.Reg. 21 maart 2008, B.S. 5 mei 2008.*
- **"badseizoen":**
  […] *opgeheven bij art.1, 2°, B.Vl.Reg. 21 maart 2008, B.S. 5 mei 2008.*
- **"natuurlijke aanrijking":**
  het proces waarbij water, zonder invloed van de mens, bepaalde in de bodem aanwezige stoffen opneemt;
- **"verontreiniging":**
  het direct of indirect door de mens lozen van stoffen of energie in het aquatisch milieu, ten gevolge waarvan de gezondheid van de mens in gevaar kan worden gebracht, het leven en de eco-systemen in het water kunnen worden geschaad, of enig rechtmatig gebruik van het water kan worden gehinderd;

[ZWEMWATERKWALITEIT
(EG-RICHTLIJN 2006/7/EG VAN 15 FEBRUARI 2006 BETREFFENDE HET BEHEER VAN DE ZWEMWATERKWALITEIT EN TOT INTREKKING VAN RICHTLIJN 76/160/EEG) (AFDELING 2.3.3, AFDELING 2.3.7, ARTIKEL 5.32.9.8.2 EN DEEL II VAN BIJLAGE 2.3.3)

Rubriek ingevoegd bij art. 1, 3°, B.Vl.Reg. 21 maart 2008, B.S. 5 mei 2008.

1° "oppervlaktewater": binnenwateren, met uitzondering van grondwater; overgangswater en strandwateren;

2° "binnenwater": al het stilstaande of stromende water op het landoppervlak en al het grondwater aan de landzijde van de basislijn vanwaar de breedte van de territoriale wateren wordt gemeten;

3° “overgangswater”: een oppervlaktewaterlichaam in de nabijheid van een riviermonding dat gedeeltelijk zout is door de nabijheid van kustwateren, maar dat in belangrijke mate door zoetwaterstromen beïnvloed wordt;

4° “strandwater”: de oppervlaktewateren, gelegen aan de landzijde van de basislijn vanwaar de breedte van de territoriale wateren wordt gemeten, zo nodig uitgebreid tot de buitengrens van een overgangswater;

5° “stroomgebied”: een gebied vanwaar al het over het oppervlak lopende water via een reeks stromen, rivieren en eventueel meren door één riviermond, estuarium of delta in zee stroomt;

6° “permanent”: met betrekking tot een zwemverbod of een negatief zwemadvies, voor de duur van ten minste één volledig badseizoen;

7° “groot aantal”: met betrekking tot zwemmers, een aantal dat op het ogenblik van de aanduiding als zwemwater, overeenkomstig de bepalingen van dit besluit, groot wordt geacht, met name gelet op tendensen uit het verleden of op de beschikbare infrastructuur of faciliteiten, dan wel op de maatregelen die getroffen zijn ter bevordering van het zwemmen;

8° “verontreiniging”: de aanwezigheid van microbiologische besmetting of van andere organismen of afval, die de zwemwaterkwaliteit aantast en een risico voor de gezondheid van de zwemmers inhoudt, vermeld in artikel 2.3.7.3.2, 2.3.7.3.4 en in artikel 1, §1, kolom A van deel II van bijlage 2.3.3;

9° “badseizoen”: de periode waarin grote aantallen zwemmers kunnen worden verwacht;

10° “beheersmaatregelen”: de volgende maatregelen die met betrekking tot zwemwater worden genomen:
a) vaststelling en actualisering van een zwemwaterprofiel;
b) vaststelling van een tijdschema voor controle;
c) controle van het zwemwater;
d) beoordeling van de zwemwaterkwaliteit;
e) indeling van het zwemwater;
f) een beschrijving en beoordeling van oorzaken van verontreiniging die het zwemwater kunnen aantasten en schade toebrengen aan de gezondheid van de zwemmers;
g) verstrekken van informatie aan het publiek;
h) uitvoering van maatregelen om blootstelling van zwemmers aan verontreiniging te voorkomen;
i) uitvoering van maatregelen om de gevaren van verontreiniging te verminderen;

11° “kortstondige verontreiniging”: een microbiologische besmetting als vermeld in artikel 1, §1, kolom A, van deel II van bijlage 2.3.3, met duidelijk aantoonbare oorzaken, waarvan normaliter niet wordt verwacht dat ze de zwemwaterkwaliteit langer zal aantasten dan ongeveer 72 uur vanaf het begin van de aantasting, en waarvoor de Vlaamse Milieumaatschappij overeenkomstig artikel 1, §4, van deel II van bijlage 2.3.3 procedures voor de voorspelling en de aanpak heeft ingesteld;

12° “abnormale situatie”: gebeurtenis of combinatie van gebeurtenissen die de zwemwaterkwaliteit op de locatie in kwestie beïnvloedt, en die zich naar verwachting gemiddeld niet meer dan eens in de vier jaar zal voordoen;

13° “reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens”: gegevens, verkregen overeenkomstig artikel 2 van deel II van bijlage 2.3.3;

14° “beoordeling van de zwemwaterkwaliteit”: het proces van de beoordeling van de zwemwaterkwaliteit, volgens de beoordelingsmethode vermeld in artikel 3 van deel II van bijlage 2.3.3;

15° “proliferatie van cyanobacteriën”: de ophoping van cyanobacteriën in de vorm van bloei, tapijt of drijflaag.]

AFVALWATERCONTROLES

- **"referentie-meetmethode":** […]

  Geschrapt bij art. 33, 6°, a), 1), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **"waarnemingsdrempel":** […]

  Geschrapt bij art. 33, 6°, a), 1), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **"bepalingsdrempel":** […]

  Geschrapt bij art. 33, 6°, a), 1), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **"precisie":** […]

  Geschrapt bij art. 33, 6°, a), 1), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **"nauwkeurigheid":** […]

  Geschrapt bij art. 33, 6°, a), 1), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **"daggemiddelde":**
  het/de gehalte of concentratie bepaald op basis van een met het debiet evenredige 24-uurmonstername;
- **"maandgemiddelde":**
  de waarde bepaald op basis van een met het debiet evenredige samenstelling van alle 24-uurmonsternames voor de betrokken maand.
- **[“referentiemeetmethode”:**
  werkwijze die voor de bepaling van een bepaalde parameter dient te worden toegepast; de referentiemeetmethoden omvatten Europese (EN), internationale (ISO) of andere genormeerde methoden of methoden die door het referentielaboratorium van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) werden gevalideerd in opdracht van de Vlaamse Overheid. Deze meetmethoden worden beschreven in het compendium voor analyse van water (WAC). Het compendium wordt goedgekeurd bij ministerieel besluit en de inhoudstabel van het WAC wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

  Naast de meetmethoden in het compendium kunnen ook andere meetmethoden worden gebruikt die door de afdeling bevoegd voor erkenningen gelijkwaardig zijn verklaard aan het betrokken laboratorium. Als het laboratorium andere analysemethoden wil gebruiken dan opgenomen in het compendium, moet het de gelijkwaardigheid aantonen. De resultaten van het gelijkwaardigheidsonderzoek worden aan de afdeling bevoegd voor erkenningen en de VITO bezorgd. De afdeling bevoegd voor erkenningen beslist na advies van de VITO of de analysemethode al dan niet gelijkwaardig is en deelt de beslissing mee met een aangetekende brief aan het laboratorium.

  Toegevoegd bij art. 33, 6°, a), 2), B.Vl.Reg 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **“aantoonbaarheidsgrens”:**
de kleinste hoeveelheid stof of laagste concentratie van de component in het monster waarvan de aanwezigheid nog kan worden vastgesteld.

Toegevoegd bij art. 33, 6°, a), 2), B.Vl.Reg 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **“bepalingsgrens”:**
de kleinste hoeveelheid stof of laagste concentratie van de component in het monster die met de analysemethode nog gekwantificeerd kan worden.

Toegevoegd bij art. 33, 6°, a), 2), B.Vl.Reg 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **“rapportagegrens”:**
de waarde beneden welke een component als niet kwantificeerbaar (‘<’) wordt gerapporteerd, deze bedraagt minimaal de bepalingsgrens.

Toegevoegd bij art. 33, 6°, a), 2), B.Vl.Reg 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **“precisie”:**
de mate van spreiding in de analyseresultaten. Bij een uitspraak m.b.t. precisie dient aangegeven te worden welke condities (tijd, kalibratie, operator, toestel, ...) bij het uitvoeren van de analyse veranderd werden; als minimale eis hiervoor wordt vooropgesteld dat de factor tijd gevarieerd wordt, m.a.w. dat de betreffende analysen op verschillende dagen en in verschillende reeksen worden uitgevoerd; de in bijlage 4.2.5.2, Art.4, opgegeven aanvaardbare precisie is uitgedrukt als het procentueel interval rond de gemiddelde waarde waarin 95% van de resultaten worden gevonden van metingen die op bovenvermelde wijze werden uitgevoerd.

Toegevoegd bij art. 33, 6°, a), 2), B.Vl.Reg 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

- **“juistheid”:**
de mate van overeenstemming tussen de gemiddelde waarde die verkregen werd uit een (groot) aantal waarnemingen en de werkelijke waarde; de in bijlage 4.2.5.2, Art.4, opgegeven aanvaardbare juistheid is uitgedrukt als de procentuele systematische afwijking of bias, die berekend wordt als het verschil tussen de gemiddelde experimentele waarde en de werkelijke waarde, verrekend op de werkelijke waarde.]

Toegevoegd bij art. 33, 6°, a), 2), B.Vl.Reg 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

STEDELIJK AFVALWATER

- **"stedelijk afvalwater":**
huishoudelijk afvalwater of het mengsel van huishoudelijk afvalwater en/of bedrijfsafvalwater en/of afvloeiend hemelwater;
- **"opvangsysteem":**
een systeem van ledingen waardoor stedelijk afvalwater wordt opgevangen en afgevoerd;
- **"primaire behandeling":**
behandeling van afvalwater door middel van een fysisch en/of chemisch proces van bezinking van gesuspendeerde stoffen, of andere processen waarbij het biochemisch zuurstofverbruik in 5 dagen bij 20°C van het binnenkomende afvalwater vóór de lozing met tenminste 20% wordt verminderd en de totale hoeveelheid gesuspendeerde stoffen in het binnenkomende afvalwater met tenminste 50% wordt verminderd;
- **"secundaire behandeling":**
behandeling van afvalwater door middel van een proces waarbij in het algemeen biologische zuivering met secundaire bezinking plaatsvindt, of een ander proces waarbij de waarden van de sectoriële emissiegrenswaarden voor het effluentwater vastgesteld door dit reglement worden in acht genomen;
- **"toereikende behandeling":**
behandeling van afvalwater door middel van een proces en/of afvoersysteem waardoor de ontvangende oppervlaktewateren na de lozing aan de relevante milieukwaliteitsnormen en aan de relevante bepalingen van dit reglement voldoen;
- **"slib":**
uit waterzuiveringsinstallaties afkomstig behandeld of onbehandeld restslib;
- **"agglomeratie":**
een gebied waar de bevolking en/of de economische activiteiten voldoende geconcentreerd zijn om stedelijk afvalwater op te vangen en naar een rioolwaterzuiveringsinstallatie en/of een definitieve lozingsplaats af te voeren;
- **"kwetsbare gebieden":**
overeenkomstig Richtlijn 91/271/EEG inzake de behandeling van stedelijk afvalwater wordt voor de toepassing van afdeling 2.3.6. en 5.3.1. onder kwetsbare gebieden verstaan een watermassa die onder een van de volgende groepen valt:
  1° natuurlijke zoetwatermeren, andere zoetwatermassa's, estuaria en kustwateren die eutroof zijn of in de nabije toekomst eutroof kunnen worden indien geen beschermende maatregelen worden genomen;
  2° voor de winning van drinkwater bestemde oppervlaktewateren, die een hogere nitraatconcentratie zouden kunnen bevatten dan is vastgesteld overeenkomstig de desbetreffende immissienormen indien geen maatregelen worden genomen;
  3° gebieden waar verdere behandeling dan bepaald in afdeling 5.3.1. nodig is om te voldoen aan Richtlijn 91/271/EEG.

  Met betrekking tot de groep sub 1° kunnen de volgende elementen in aanmerking worden genomen wanneer wordt bepaald welke nutriënten door verdere behandeling moeten worden verminderd:
  a) meren en in meren, reservoirs of gesloten baaien uitmondende rivieren waarin een geringe wateruitwisseling wordt vastgesteld, waardoor accumulatie kan optreden; in deze gebieden moet ook fosfor uit het afvalwater worden verwijderd, tenzij kan worden aangetoond dat de verwijdering daarvan geen effect heeft op het eutrofiëringsniveau; waar lozingen van grote agglomeraties plaatsvinden kan ook de verwijdering van stikstof worden overwogen;
  b) estuaria, baaien en andere kustwateren waarin een geringe wateruitwisseling wordt vastgesteld, of die grote hoeveelheden nutriënten ontvangen; lozingen van kleine agglomeraties zijn in deze gebieden meestal van minder belang, maar voor grote agglomeraties moeten ook fosfor en/of stikstof worden verwijderd tenzij kan worden aangetoond dat de verwijdering daarvan geen effect heeft op het eutrofiëringsniveau.
- **"Inwonerequivalent (I.E.)":**
de biologisch afbreekbare organische belasting met een biochemisch zuurstofverbruik gedurende vijf dagen bij 20°C (BZV520) van 60 g zuurstof.

AFVALWATERPARAMETERS: AFKORTINGEN

a) **"pH":**
zuurtegraad
b) **"BZV":**
biochemisch zuurstofverbruik in 5 dagen bij 20°C
c) **"CZV":**
het chemisch zuurstofverbruik;
d) **"CCl4 extraheerbare stoffen":**
het gehalte aan apolaire koolwaterstoffen extraheerbaar met tetrachloorkoolstof
e) **"PCB":**
polychloorbifenylen
f) **"T.O.C.":**
het gehalte aan totaal organische koolstof
g) **"T.O.X.":**
het gehalte aan totaal organisch gebonden halogeen, uitgedrukt in chloor

SECTORALE VOORWAARDEN: AFKORTINGEN

a) **"n.v.t.":**
niet van toepassing
b) **"n.v.w.b.":**
niet visueel waarneembaar
c) **"v.g.t.g.":**
in de vergunning vast te stellen toegelaten gehalte in de gevallen waarin voor de betrokken parameter geen sectorale lozingsvoorwaarden zijn vastgesteld

CONCORDANTIETABEL VOOR BEPAALDE LOZINGSPARAMETERS

Toegevoegd bij art.33, 6°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

In plaats van de benamingen van de eerste kolom worden de corresponderende benamingen van de tweede kolom gebruikt:

Oude terminologie	Nieuwe terminologie
actief chloor	vrije chloor
actief chloor en broom	vrije chloor
ammoniakale stikstof	ammonium
boraten	boor
CCl_4 extraheerbare stoffen	perchloorethyleen extraheerbare apolaire stoffen
chlooranilines	gechloreerde aromatische amines
chloor oxideerbare cyaniden	vrije cyanide
cobalt	kobalt
cyanide(n)	totaal cyanide
DDT	som van p,p'-DDT, o,p'-DDT, p,p'-DDE en p,p'-DDD
detergent(en)	som van anionische, niet-ionogene en kationische oppervlakteactieve stoffen
drins	som van aldrin, dieldrin, endrin en isodrin
faecale colibacteriën	*E. coli*
faecale streptokokken	enterokokken
fluoride	totaal anorganisch gebonden fluoride
fosfaten of totaal fosfaat	totaal fosfor
gechloreerde koolwaterstoffen of gehalogeneerde koolwaterstoffen of organohalogenen of organische halogeenverbindingen	som van vluchtige organische halogeenverbindingen, matig vluchtige organische halogeenverbindingen, PCB's en organochloorpesticiden
geleidingsvermogen	elektrische geleidbaarheid
gemakkelijk ontbindbare cyanide	vrije cyanide

gemakkelijk ontbindbare cyanide (Bucksteeg)	vrije cyanide
hexachloorcyclohexaan (HCH)	som van α, β, γ en δ–HCH
kleuring	kleur
nitraten	nitraat
ontbindbare cyanide (Bucksteeg)	vrije cyanide
oppervlakteactieve stoffen	som van anionische, niet-ionogene en kationische oppervlakteactieve stoffen
organische chloor	AOX
organische fosfor pesticiden	organofosforpesticiden
pesticiden	som van organochloorpesticiden, organofosforpesticiden, stikstofpesticiden, zure herbiciden en fenolen
selenium	seleen
sulfiden	som van opgelost sulfide en zuur milieu oplosbare sulfide
TOX	AOX
totaal fluor	totaal anorganisch gebonden fluoride
trichloorbenzeen (TCB)	som van 1,3,5-, 1,2,4- en 1,2,3-trichloorbenzeen

[Definities pcb's en pct's (hoofdstukken 2.7 en 4.8)]

Ingevoegd bij art. 1, 5°, B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.
Opgeheven bij art. 10.2.1, 5°, B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

Definities vliegvelden (hoofdstuk 5.57)

Definitie ingevoegd bij art. 2 B.Vl.Reg. 22 juli 2005, B.S. 31 augustus 2005, tweede editie.

- **"A-gewogen geluidblootstellingsniveau van een geluidsgebeurtenis SEL"**:
  het constante A-gewogen geluidsdrukniveau dat gedurende een tijdsinterval van 1 seconde dezelfde geluidsenergie zou veroorzaken als het werkelijke A-gewogen geluidsdrukniveau gedurende de duurtijd van de geluidsgebeurtenis;

Definities zeehavengebieden (hoofdstuk 5.48.)

- **"behandelen":**
  het laden, lossen, stuwen, ontstuwen, trimmen, storten en ander handelingen die inherent zijn aan de laad- en losactiviteiten;
- **"doorvoeropslagplaats":**
  opslagplaats waarin goederen, producten of stoffen hetzij in afwachting van hun verscheping of verzending, hetzij na verscheping of verzending, tijdelijk worden opgeslagen gedurende een periode die de maximum tijdsduur voor opslag in havengebieden, bepaald in de ter zake door de havenbeheerder uitgevaardigde verordeningen, niet overschrijdt;
- **"kortstondige opslag":**
  opslag op de voorkaai van via de zeehaven verscheepte of te verschepen goederen, producten of stoffen, gedurende een periode van maximum 30 opeenvolgende kalenderdagen voor IMDG-goederen en gedurende een periode, waarvan de maximum duurtijd bepaald wordt door de havenkapitein, voor de andere dan IMDG-goederen;
- **"zeehavengebied":**
  de voor opslag bestemde exploitatiezone die door de zeehavenbeheerder in concessie of erfpacht gegeven wordt of waarover de exploitant de beschikking heeft, met het doel er enkel doorvoergoederen te behandelen, begrensd overeenkomstig bijlage 1 van het koninklijk besluit van 2 februari 1993 tot vaststelling van de lijst van de havens en hun aanhorigheden overgedragen van de Staat aan het Vlaamse Gewest;
- **"voorkaaien":**
  de voor kortstondige opslag bestemde exploitatiezone die aansluit bij een kademuur en die door de zeehavenbeheerder in concessie of erfpacht gegeven wordt, of waarover de exploitant de beschikking heeft, met het doel er enkel doorvoergoederen te behandelen en waarop het havenreglement van toepassing is.

Definities activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen (hoofdstuk 5.59)

Ingevoegd bij art. 6 B.Vl.Reg. 20 april 2001, B.S. 10 juli 2001.

1. installatie: een vaste technische eenheid waar een of meer van de onder artikel 5.59.1.1 vallende activiteiten plaatsvinden, en alle andere activiteiten die daar rechtstreeks mee samenhangen en die technisch verband houden met de op die locatie verrichte activiteiten en die invloed kunnen hebben op emissies;
2. bestaande installatie: een installatie waarvoor vóór 1 april 2001 een vergunning is verleend of een melding is gebeurd of waarvoor voor die datum een volledige vergunningsaanvraag is ingediend, mits de installatie uiterlijk een jaar na die datum in gebruik wordt

genomen. Installaties die op 1 april 2001 niet ingedeeld waren, worden als bestaande installatie beschouwd als ze voor die datum in bedrijf waren;

3. kleine installatie: een installatie met de laagste drempelwaarde van de punten 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16, 17 van bijlage 5.59.1 of, voor de andere activiteiten van bijlage 5.59.1, die minder dan 10 ton oplosmiddel per jaar verbruikt;
4. belangrijke wijziging:
   a) voor een installatie die valt onder bijlage 2.8 van dit besluit: een aanzienlijke verandering zoals gedefinieerd onder Definities algemeen van artikel 1.1.2 van dit besluit;
   b) voor een kleine installatie: een verandering van de nominale capaciteit die leidt tot een toename van de emissies van vluchtige organische stoffen met meer dan 25%. Iedere verandering die naar de mening van de bevoegde autoriteit aanzienlijke negatieve gevolgen voor de menselijke gezondheid of het milieu kan hebben is tevens een belangrijke verandering;
   c) voor alle andere installaties: een verandering van de nominale capaciteit die leidt tot een toename van de emissies van vluchtige organische stoffen met meer dan 10%. Iedere verandering die naar de mening van de bevoegde autoriteit aanzienlijke negatieve gevolgen voor de menselijke gezondheid of het milieu kan hebben is tevens een belangrijke verandering;
5. emissie: de uitstoot van vluchtige organische stoffen uit een installatie in het milieu;
6. diffuse emissies: emissies, in een andere vorm dan van afgassen, van vluchtige organische stoffen in lucht, bodem of water alsmede, tenzij anders vermeld in bijlage 5.59.1, oplosmiddelen die zich in enig product bevinden. Hieronder zijn begrepen de niet-opgevangen emissies die via ramen, deuren, ventilatiekanalen, ontluchtingen en soortgelijke openingen in het milieu terechtkomen;
7. afgassen: de uiteindelijke uitworp in de lucht van gassen met vluchtige organische stoffen of andere verontreinigende stoffen uit een afgaskanaal of uit nabehandelingsapparatuur in de lucht. Het volumetrisch debiet wordt uitgedrukt in Nm^3/uur;
8. totale emissie: de som van diffuse emissies en emissies van afgassen;
9. emissiegrenswaarde: de massa van de vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als bepaalde specifieke parameters, concentratie, percentage en/of niveau van een emissie, berekend in standaardomstandigheden (een temperatuur van 273,15 kelvin en een druk van 101,3 kPa, uitgedrukt als Nm^3) die gedurende een of meer periodes niet overschreden mogen worden;
10. stoffen: chemische elementen en hun verbindingen die in de natuur voorkomen of door de industrie worden geproduceerd, in vaste of vloeibare vorm of in gasvorm;
11. preparaat: een mengsel of oplossing, bestaande uit twee of meer stoffen;
12. organische verbinding: een verbinding die ten minste het element koolstof bevat en daarnaast een of meer van de volgende elementen: waterstof, halogenen, zuurstof, zwavel, fosfor, silicium en stikstof, met uitzondering van koolstofoxiden en anorganische carbonaten en bicarbonaten;
13. vluchtige organische stof (VOS): een organische verbinding die bij 293,15 K een dampspanning van 0,01 kPa of meer heeft of die onder de specifieke gebruiksomstandigheden een vergelijkbare vluchtigheid heeft. De fractie creosoot die deze dampspanning overschrijdt bij 293,15 K, wordt beschouwd als een VOS;
14. organisch oplosmiddel: een vluchtige organische stof die alleen of in combinatie met andere stoffen en zonder een chemische verandering te ondergaan wordt gebruikt om grondstoffen, producten of afvalmaterialen op te lossen of als schoonmaakmiddel om verontreinigingen op te lossen, dan wel als verdunner, als dispergeermiddel, om de viscositeit aan te passen, om de oppervlaktespanning aan te passen, als weekmaker of als conserveermiddel;
15. gehalogeneerd organisch oplosmiddel: een organisch oplosmiddel dat ten minste één broom-, chloor-, fluor- of jodiumatoom per molecuul bevat;
16. coating: een preparaat, met inbegrip van alle voor een juist gebruik benodigde organische oplosmiddelen of preparaten die organische oplosmiddelen bevatten, dat wordt gebruikt om op een oppervlak voor een decoratief, beschermend of ander functioneel effect te zorgen;
17. kleefstof: een preparaat, met inbegrip van alle voor een juist gebruik benodigde organische oplosmiddelen of preparaten die organische oplosmiddelen bevatten, dat wordt gebruikt om afzonderlijke delen van een product samen te kleven;
18. inkt: een preparaat, met inbegrip van alle voor een juist gebruik benodigde organische oplosmiddelen of preparaten die organische oplosmiddelen bevatten, dat bij een drukactiviteit wordt gebruikt om een tekst of afbeeldingen op een oppervlak af te drukken;
19. lak: een doorzichtige coating;
20. verbruik: de totale input van organische oplosmiddelen per kalenderjaar of een andere periode van twaalf maanden in een installatie, verminderd met eventuele VOS die voor hergebruik worden teruggewonnen;
21. input: de hoeveelheid organische oplosmiddelen en de hoeveelheid daarvan in preparaten die tijdens het uitoefenen van een activiteit worden gebruikt, met inbegrip van de binnen en buiten de installatie gerecycleerde oplosmiddelen die telkens worden meegerekend wanneer ze worden gebruikt om de activiteit uit te oefenen;
22. hergebruik van organische oplosmiddelen: het gebruik van uit een installatie teruggewonnen organische oplosmiddelen voor elk technisch of commercieel doel, met inbegrip van het gebruik als brandstof, maar met uitzondering van de definitieve verwijdering van deze teruggewonnen organische oplosmiddelen als afval;
23. massastroom: de hoeveelheid vrijgekomen VOS in eenheden of massa/uur;
24. nominale capaciteit: de massa van de organische oplosmiddelen die een installatie gemiddeld over één dag maximaal als input gebruikt, als de installatie onder normale bedrijfsomstandigheden bij de ontwerpoutput functioneert;
25. normaal bedrijf: alle perioden waarin een installatie of een activiteit in bedrijf is, met uitzondering van het opstarten en stilleggen en het onderhoud van apparatuur;
26. gesloten systeem: een systeem dat zo functioneert dat de uit de activiteit vrijkomende VOS beheerst worden afgevangen en uitgestoten, via een afgaskanaal of via nabehandelingsapparatuur, en derhalve niet volledig diffuus zijn;
27. gemiddelde over 24 uur: het rekenkundig gemiddelde van alle valide waarden die gedurende een periode van 24 uur bij normale exploitatie zijn geregistreerd;
28. opstarten en stilleggen: activiteiten de worden uitgevoerd wanneer een activiteit, een deel van de installatie of een reservoir in of buiten bedrijf wordt gesteld of in of uit de onbelaste toestand wordt gebracht. Regelmatig oscillerende activiteitenfasen worden niet als opstarten of stilleggen beschouwd.
29. voertuig: ieder voor deelname aan het wegverkeer bestemd compleet of niet-compleet motorvoertuig op ten minste vier wielen met een door de constructie bepaalde maximumsnelheid van meer dan 25 km/h, alsmede aanhangwagens daarvan, met uitzondering van voertuigen die zich over rails voortbewegen, landbouw- en bosbouwtrekkers en alle mobiele machines;
30. aanhangwagen: voertuigen zoals bedoeld in artikel 1, §2, 14° van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen;
31. land- en bosbouwtrekker : voertuigen zoals bedoeld in artikel 1, §2, 16° van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen;
32. mobiele machine : machine zoals bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 februari 1999 betreffende de bescherming van de atmosfeer tegen de uitstoot van gassen en deeltjes door niet voor de weg bestemde mobiele machines;

33. oplegger : voertuig zoals bedoeld in artikel 1, §2, 17° van het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen.

Definities energieplanning (hoofdstuk 4.9)

Toegevoegd bij art. 13 B.Vl.Reg. 14 mei 2004, B.S. 16 juli 2004.

- **"energieplan"**:
  een energieplan overeenkomstig de bepalingen uit artikel 3 van het besluit inzake energieplanning voor ingedeelde energie-intensieve inrichtingen;
- **"geactualiseerd energieplan":**
  een geactualiseerd energieplan overeenkomstig de bepalingen uit artikel 6 van het besluit inzake energieplanning voor ingedeelde energie-intensieve inrichtingen;
- **"energiestudie":**
  een energiestudie overeenkomstig de bepalingen uit artikel 3 van het besluit inzake energieplanning voor ingedeelde energie-intensieve inrichtingen;
- **"energiegebruik":**
  het primair elektriciteitsgebruik en primair energetisch gebruik van energiedragers en niet het non-energetisch gebruik van energiedragers in de vorm van als grondstof ingezette energiedragers.

Definities emissies van broeikasgassen (hoofdstuk 4.10)

Toegevoegd bij art. 43 B.Vl.Reg. 4 februari 2005, B.S. 28 februari 2005.

- **"ton koolstofdioxide-equivalent"**:
  een metrische ton koolstofdioxide (CO_2) of een hoeveelheid van de andere in artikel 1 van titel I van het VLAREM genoemde broeikasgassen met een gelijkwaardig aardopwarmingspotentieel;
- **"emissierecht":**
  een overdraagbaar recht om gedurende een bepaalde periode één ton koolstofdioxide-equivalent aan broeikasgassen uit te stoten;
- **"handelsperiode:**
  een periode zoals bepaald in artikel 1 van het besluit inzake de verhandelbare emissierechten;"
- "[**monitoringplan]":**
  het [monitoringplan] zoals bepaald in artikel 5, §9 van titel I van het VLAREM;"
- *[de definitie van "**geldige emissierechten**" werd geschrapt]*

Gewijzigd bij art. 5 B.Vl.Reg. 7 december 2007, B.S. 21 december 2007, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 141, 6°, B.Vl.Reg. 7 maart 2007, B.S. 21 mei 2008.

[Definities afval van winningsindustrieën (Hoofdstuk 2.12, 5.2 (afdeling 5.2.6) en 5.18; Bijlagen 5.2.6.1, 5.2.6.2 en 5.2.6.3)

Toegevoegd bij art. 11 B.Vl.Reg 6 juni 2008, B.S. 25 augustus 2008.

1° "**winningsafval":**
afval dat afkomstig is van de prospectie, de winning, de behandeling en de opslag van mineralen en de exploitatie van groeven;

2° "**winningsindustrieën":**
alle ondernemingen die zich bezighouden met de bovengrondse of ondergrondse winning van mineralen voor commerciële doeleinden, met inbegrip van de winning door middel van het boren van boorputten of behandeling van het gewonnen materiaal;

3° "**terrein":**
alle land op een afzonderlijke geografische locatie onder de beheerscontrole van een exploitant;

4° "**exploitant":**
de natuurlijke persoon of rechtspersoon die verantwoordelijk is voor het beheer van winningsafval, tevens voor de tijdelijke opslag van winningsafval, alsmede voor de exploitatiefasen en de fase na sluiting;

5° "**niet-verontreinigde bodem":**
grond die tijdens de winning is verwijderd van de bovenste laag van de bodem en die conform het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering niet verontreinigd is;

6° "**minerale bron of mineraal":**
een van nature voorkomende afzetting in de aardkorst van een organische of anorganische stof, zoals brandstoffen, metaalertsen, industriële mineralen en mineralen voor de bouwsector, uitgezonderd water;

7° "**behandeling":**
een mechanisch, fysisch, biologisch, thermisch of chemisch proces of een combinatie van dergelijke processen die op minerale bronnen worden uitgevoerd, met inbegrip van de exploitatie van groeven met de bedoeling het mineraal te extraheren, inclusief het wijzigen van de grootte ervan, het classificeren, het scheiden en uitlogen, en het opnieuw verwerken van eerder weggegooid afval, maar exclusief smelten, thermische productieprocessen (exclusief de verbranding van kalksteen), of metallurgische processen;

8° "**inert afval**":
afval dat geen significante fysische, chemische of biologische veranderingen ondergaat. Inert afval lost niet op, verbrandt niet en vertoont ook geen andere fysische of chemische reacties, het wordt niet biologisch afgebroken en heeft geen zodanige nadelige effecten op andere stoffen waarmee het in contact komt dat milieuverontreiniging of schade aan de menselijke gezondheid dreigt te ontstaan. De totale uitloogbaarheid en het gehalte aan vervuilende componenten van het afval en de ecotoxiciteit van het percolaat mogen niet significant zijn en mogen vooral de kwaliteit van het oppervlaktewater of grondwater niet in gevaar brengen;

9° "**percolaat":**
elke vloeistof die door de gestorte afvalstoffen sijpelt en afkomstig is uit een afvalvoorziening of zich daarin bevindt, met

inbegrip van verontreinigd afvoerwater dat, als het niet op de juiste wijze wordt behandeld, nadelige effecten op het milieu kan hebben;

10° "**afvalvoorziening":**
een terrein dat is aangewezen voor het verzamelen of storten van winningsafval, ongeacht of dat afval zich in vaste vorm, in een oplossing, in een suspensie, of in een vloeibare toestand bevindt, gedurende de volgende termijnen:
a) geen termijn voor afvalvoorzieningen van categorie A en voorzieningen voor in het afvalbeheersplan als gevaarlijk gekarakteriseerd afval;
b) een termijn van meer dan zes maanden voor voorzieningen voor gevaarlijk afval dat onverwacht wordt gegenereerd;
c) een termijn van meer dat één jaar voor voorzieningen voor niet-gevaarlijk niet-inert afval;
d) een termijn van meer dan drie jaar voor voorzieningen voor niet-verontreinigde grond, niet-gevaarlijk afval uit prospectie, afval uit de winning, de behandeling en de opslag van turf en inert afval.
Tot dergelijke voorzieningen worden dammen of andere structuren gerekend voor het bevatten, vasthouden, beperken of anderszins ondersteunen van een dergelijke voorziening, alsmede, maar niet uitsluitend, afvalbergen en bekkens, maar met uitzondering van uitgravingen waarin afval wordt teruggeplaatst na extractie van het mineraal met het oog op rehabilitatie- en bouwdoeleinden;

11° "**afvalvoorziening van categorie A":**
een afvalvoorziening, ingedeeld in categorie A overeenkomstig bijlage 5.2.6.3;

12° "**zwaar ongeval":**
een gebeurtenis op het terrein tijdens een exploitatie die het beheer van afval in een onder deze richtlijn begrepen inrichting omvat, waardoor hetzij onmiddellijk, hetzij na verloop van tijd, op het terrein of daarbuiten, ernstig gevaar voor de gezondheid van de mens of het milieu ontstaat;

13° "**off-shore":**
het deel van de zee en de zeebodem dat zich vanaf de laagwaterlijn bij normaal of gemiddeld tij zee-inwaarts uitstrekt;

14° "**afvalberg":**
een aangelegde voorziening voor het storten van vast afval op het aardoppervlak;

15° "**dam":**
een aangelegde structuur die tot doel heeft water en afval binnen een bekken vast te houden of in op te sluiten;

16° "**bekken":**
een natuurlijke of aangelegde voorziening voor het storten van fijnkorrelig afval, doorgaans tailings, samen met wisselende hoeveelheden vrij water, afkomstig van de behandeling van minerale bronnen, en het zuiveren en recyclen van proceswater;

17° "**tailings":**
de vaste afvalstoffen en de slurries die achterblijven na de behandeling van mineralen door middel van scheidingsprocessen, bijvoorbeeld verbrijzelen, malen, sorteren naar grootte, flotatie en andere fysisch-chemische technieken, waarbij de waardevolle mineralen worden gescheiden van het minder waardevolle gesteente;

18° "**rehabilitatie":**
de behandeling van het land dat nadelige invloed heeft ondervonden van een afvalvoorziening, op een zodanige manier dat het land weer in een bevredigende toestand wordt gebracht, en met speciale aandacht voor de bodemkwaliteit, in het wild levende dieren, de natuurlijke habitats, de zoetwatersystemen, het landschap en toepasselijk gunstig gebruik;

19° "**prospectie":**
het zoeken naar economisch winbare ertslagen, tevens inhoudende bemonstering, bulkbemonstering, boren en graven, maar geen werkzaamheden in de ontwikkelingsfase die voorafgaat aan de productiefase van dergelijke lagen, noch activiteiten die rechtstreeks verbonden zijn met bestaande winning;

20° "**in zwak zuur scheidbaar cyanide":**
cyanide en cyanideverbindingen die kunnen worden gescheiden door of met behulp van een zwak zuur bij een bepaalde pH;

21° "**gevaarlijke stof":**
een stof, mengsel of preparaat dat gevaarlijk is in de zin van deel II van bijlage 7 bij titel I van het VLAREM;

22° "**competente persoon":**
een natuurlijke persoon die over de technische kennis en ervaring beschikt om de taken uit te voeren die uit afdeling 5.2.6 voortvloeien.]

HOOFDSTUK 1.2.
WIJZIGINGSBEVOEGDHEDEN EN HET VERLENEN VAN AFWIJKINGEN

AFDELING 1.2.1.
WIJZIGINGSBEVOEGDHEDEN

Art. 1.2.1.1. De bepalingen, opgenomen in de bijlagen bij dit besluit, met betrekking tot meet- en analysemethodes en codes van goede praktijken kunnen door de Vlaamse Minister gewijzigd worden.

AFDELING 1.2.2.
INDIVIDUELE AFWIJKINGSMOGELIJKHEDEN VOOR ALLE INRICHTINGEN

Art. 1.2.2.1. §1. De Vlaamse minister kan bij gemotiveerd besluit individuele afwijkingen toestaan op de milieuvoorwaarden uit dit besluit, mits de aanvrager het bepaalde in het art. 4.1.2.1. naleeft.
In zoverre de bepalingen waarop de afwijking betrekking hebben tevens zijn opgelegd in de milieuvergunning, geldt ze ook voor deze vergunningsvoorwaarden.

Gewijzigd art. 2, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Deze afwijkingen kunnen slechts worden toegestaan voor maximaal twintig jaar. Zij vervallen in elk geval zodra de geldigheidsduur verstrijkt van de milieuvergunning waarop zij betrekking heeft of van de milieuvergunning die op grond van die afwijking is verleend.

Gewijzigd art. 2, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[§3. Deze afwijkingen kunnen geen versoepeling inhouden van de in dit besluit vastgestelde emissiegrenswaarden, met uitzondering van de algemene emissiegrenswaarden voor lucht vermeld in bijlage 4.4.2 van titel II van het VLAREM, voor zover deze afwijkingsmogelijkheid expliciet in deze bijlage is aangegeven.]

Vervangen bij art. 34 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. De vergunningverlenende overheid kan in de milieuvergunning slechts die afwijkingen opnemen die voor de datum van indiening van de vergunningsaanvraag waren toegestaan.

Art. 1.2.2.2. §1. De in art. 1.2.2.1. bedoelde individuele afwijking moet schriftelijk worden aangevraagd door de exploitant van de inrichting. De aanvraag moet volgende elementen omvatten:
1° de vermelding van de voorwaarden en de artikelen waarvoor de afwijking wordt aangevraagd;
2° de technische redenen die de afwijking motiveren;
3° een voorstel van maatregelen die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan gevraagd wordt te mogen afwijken;
4° een nota waarin wordt aangetoond dat de voorgestelde maatregelen beantwoorden aan de beste beschikbare technieken.

§2. De Vlaamse minister doet binnen een termijn van drie maanden na de indiening ervan, uitspraak over de afwijkingsaanvraag. Voorafgaand aan deze uitspraak wint de minister het advies in van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] en van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. Wordt de afwijking toegestaan, dan maakt het besluit melding van de na te leven voorwaarden die van aard zijn gelijkwaardige waarborgen te bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan de afwijking wordt toegestaan.

Gewijzigd bij art. 142 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 1.2.2.3. Bijzondere afwijkingsmogelijkheden voor sommige inrichtingen ingedeeld in de derde klasse
Op de algemene en per categorie van inrichting geldende milieuvoorschriften van dit besluit (de delen 4 en 5), kunnen voor in de derde klasse ingedeelde inrichtingen individuele afwijkingen worden toegestaan door het College van Burgemeester en Schepenen. Deze afwijkingsbevoegdheid geldt slechts indien ze in de desbetreffende hoofdstukken uitdrukkelijk is voorzien ten aanzien van vergunningsplichtige inrichtingen.

AFDELING 1.2.3.
VERLENEN VAN AFWIJKINGEN OP ALGEMENE OF PER CATEGORIE VAN INRICHTINGEN GELDENDE VOORWAARDEN

Art. 1.2.3.1. §1. Een wijziging van de voorwaarden bepaald in de delen 4, 5 en 6 van dit besluit kan, voor een bepaalde sector of categorie van inrichtingen, worden aangevraagd door één of meer van de representatieve organisaties, vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, door deze Raad zelf, door één of meer van de milieu- en natuurverenigingen vertegenwoordigd in de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, of door deze Raad zelf.

§2. De met redenen omklede aanvraag wordt ingediend bij de Vlaamse minister. Deze wint het advies in van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. Behoudens wanneer de aanvraag uitgaat van de betrokken Raad zelf, wordt de aanvraag tot wijziging eveneens voor advies voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

Gewijzigd art. 3 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Na de adviezen bedoeld in §2 te hebben ingewonnen, legt de Vlaamse minister de aanvraag voor aan de Vlaamse Regering, die erover beslist bij met redenen omkleed besluit.

AFDELING 1.2.4.
VROEGER TOEGESTANE AFWIJKINGEN

Art. 1.2.4.1. De vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit toegestane afwijkingen van de bepalingen van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming of van andere reglementaire bepalingen, met inbegrip van het Besluit van de Vlaamse Regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement inzake milieuvoorwaarden voor Hinderlijke Inrichtingen, blijven tot het einde van de vergunningstermijn van toepassing overeenkomstig de voorwaarden in de afwijkingsbesluiten.
Deze besluiten dienen door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaren.

HOOFDSTUK 1.3.
ERKENDE MILIEUDESKUNDIGEN

AFDELING 1.3.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 1.3.1.1. §1. Milieudeskundigen kunnen door de Vlaamse minister worden erkend voor het onderzoek van bepaalde inrichtingen of onderdelen van inrichtingen enerzijds alsmede voor de uitvoering van bemonsteringen, metingen en analyses anderzijds en dit in een of meerdere van de volgende disciplines of deeldomeinen van deze disciplines:
1° geluid en trillingen;
2° oppervlaktewater;
3° grondwater;
4° bodem;
5° lucht;
6° afval;
7° verwarmingsinstallaties gevoed met vloeibare brandstof;

8° niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen;
9° bodemcorrosie;
10° houders voor gassen of gevaarlijke stoffen.

§2. In afwijking van de bepalingen van §1 van dit artikel zijn voor de toepassing van dit besluit de hierna vermelde personen van rechtswege erkend als milieudeskundige, en dit tot intrekking of uitdoving van hun erkenning:
1° de deskundigen die in toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieu-effectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen en/of van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 1989 houdende bepaling voor het Vlaamse Gewest van de categorieën van werken en handelingen, andere dan hinderlijke inrichtingen, waarvoor een milieu-effect-rapport is vereist voor de volledigheid van de aanvraag om bouwvergunning, als milieudeskundige in een welbepaalde discipline zijn erkend, en dit in dezelfde discipline(s) als deze waarvoor bedoelde erkenning is verleend;
2° de deskundigen die in toepassing van titel I van het VLAREM in de discipline "externe veiligheid, risico's voor zware ongevallen" zijn erkend, en dit in dezelfde discipline als deze waarvoor bedoelde erkenning is verleend;
3° de deskundigen die door de federale overheid in toepassing van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming als erkend organisme respectievelijk zijn erkend voor:
- elektrische installaties, en dit in de discipline elektrische installaties;
- toestellen onder druk, en dit in de discipline toestellen onder druk;
- recipiënten voor samengeperst, vloeibaar gemaakt, of opgelost gas, en dit in de discipline recipiënten voor samengeperst, vloeibaar gemaakt, of opgelost gas.

4° de laboratoria erkend in toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 1994 tot vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning van laboratoria voor wateranalyses zijn binnen de perken van hun erkenning voor de toepassing van dit reglement erkend in de disciplines water en grondwater.
[5° de laboratoria erkend met toepassing van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen zijn binnen de perken van hun erkenning voor de toepassing van dit reglement erkend in de disciplines afval en bodem.]
6° de laboratoria en instellingen erkend in toepassing van het koninklijk besluit van 13 december 1966 betreffende de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van laboratoria en instellingen die belast zijn met de monsternemingen, ontledingen, proeven en onderzoekingen in het kader van de bestrijding van de luchtverontreiniging, zijn binnen de perken van hun erkenning voor de toepassing van dit reglement erkend in de discipline lucht.
7° de laboratoria en lichamen erkend in toepassing van het koninklijk besluit van 2 april 1974 houdende de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van laboratoria en lichamen die in het kader van de bestrijding van de geluidshinder, belast zijn met het beproeven van en de controle op apparaten en inrichtingen, zijn binnen de perken van hun erkenning voor de toepassing van dit reglement erkend in de discipline geluid en trillingen.

Gewijzigd bij art. 10.1.3 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

§3. De in §2 bedoelde erkenning is, in voorkomend geval, beperkt tot het deeldomein, respectievelijk de deeldomeinen van de disciplines waarvoor in toepassing van de in voormelde paragraaf vermelde besluiten de erkenning werd verkregen.

[§4. In afwijking van §1, zijn overeenkomstig de EU-richtlijn 2005/36/EG van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en de EU-richtlijn 2006/123/EG van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt, voor de toepassing van dit besluit van rechtswege als milieudeskundige erkend, de onderdanen van een EU-lidstaat die in het bezit zijn van het bekwaamheidsattest dat of de opleidingstitel die in het andere Gewest of in de andere EU-lidstaat verplicht wordt gesteld voor de toegang tot of uitoefening van hetzelfde beroep van milieudeskundige in de overeenkomstige discipline(s) of deeldomein(en) van deze discipline(s).

De onderdanen, vermeld in het eerste lid, moeten door middel van een schriftelijke verklaring, met daarin de gegevens betreffende verzekeringsdekking of soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming inzake beroepsaansprakelijkheid, de afdeling bevoegd voor erkenningen vooraf in kennis stellen van het zullen verrichten van bedoelde diensten in het Vlaamse Gewest. Overeenkomstig artikel 7 van de EU-richtlijn 2005/36/EG moet deze verklaring vergezeld gaat van de volgende documenten:
1° een bewijs van de nationaliteit van de dienstverrichter;
2° een attest dat de houder ervan rechtmatig in een lidstaat gevestigd is om er de betrokken werkzaamheden uit te oefenen, en dat hem op het moment van afgifte van het attest geen beroepsuitoefeningsverbod is opgelegd, ook al is het maar tijdelijk;
3° bewijs van beroepskwalificaties.

De van rechtswege erkenning als milieudeskundige, vermeld in het eerste lid, gaat in vanaf de datum van akteneming van deze schriftelijke verklaring door de afdeling bevoegd voor erkenningen.]

Toegevoegd bij art. 35 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 1.3.2.
ERKENNINGSVOORWAARDEN EN PROCEDURE

Art. 1.3.2.1. De erkenning als milieudeskundige in de disciplines:
a. geluid en trillingen;
b. oppervlaktewater;
c. grondwater;
d. bodem;
e. [...]
f. afval;
g. verwarmingsinstallaties gevoed met vloeibare brandstof;
geschiedt respectievelijk overeenkomstig de voorwaarden en procedures, vermeld in de navolgende besluiten:

a. het koninklijk besluit van 2 april 1974 houdende de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van laboratoria en lichamen die in het kader van de bestrijding van de geluidshinder belast zijn met het beproeven van en de controle op apparaten en inrichtingen;
b. en c. het besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 1994 tot vaststelling van de voorwaarden voor de erkenning van laboratoria voor wateranalyse;
[...]
d. en f. [het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams Reglement inzake afvalvoorkoming en –beheer (VLAREA);]

Vervangen bij art. 20 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

g. het [besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater].

Gewijzigd bij art. 41 B.Vl.Reg. 8 december 2006, B.S. 27 april 2007, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 4 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 1.3.2.2. §1. De erkenning als milieudeskundige in de disciplines:

a. niet-ioniserende stralingen, infrasonen en ultrasonen;
b. bodemcorrosie;
c. houders voor gassen of gevaarlijke stoffen;

Gewijzigd bij art. 5, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

d. lucht;

Gewijzigd bij art. 5, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[e. bodem, deeldomein bodembescherming;
f. water, exclusief de deeldomeinen oppervlaktewater en grondwater bedoeld in artikel 1.3.2.1, b en c.]

Toegevoegd bij art. 36, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

geschiedt overeenkomstig de volgende voorwaarden en procedure:

1° als het een natuurlijke persoon betreft moet deze voldoen aan de volgende voorwaarden:
   a) van de burgerlijke en politieke rechten genieten;
   b) houder zijn van een door de Vlaamse Overheid erkend diploma of getuigschrift van hoger of universitair onderwijs;
   c) zich niet in een positie bevinden die van aard is om een onafhankelijke taakuitoefening overeenkomstig de regels geldend voor een erkende milieudeskundige in het gedrang te brengen;
   d) in de vennootschappen die inrichtingen exploiteren die aan zijn controle zijn onderworpen, noch in een daarmee verbonden onderneming, geen andere taak, mandaat of opdracht aanvaarden die zal worden vervuld tijdens de duur van de erkenning of erna en die van aard zou zijn de onafhankelijke uitoefening van zijn taak als erkend milieudeskundige in het gedrang te brengen;
   e) over het materieel beschikken dat nodig is om de opdrachten waarvoor hij erkend is uit te voeren;
   f) over een voldoende geachte ervaring en onderlegdheid beschikken in het domein van de beschouwde disciplines;
2° als het een rechtspersoon betreft moet deze voldoen aan de volgende voorwaarden:
   a) een vennootschap of vereniging zijn waarvan de statuten geen enkele bepaling bevatten die strijdig is met dit besluit;
   b) beschikken over één of meerdere erkende milieudeskundigen als vennoot of in dienstverband die belast zullen worden met de uitvoering van de in dit besluit bedoelde opdrachten;
   c) over het materieel beschikken dat nodig is om de opdrachten waarvoor hij erkend is uit te voeren.
   d) in de vennootschappen die inrichtingen exploiteren die aan zijn controle zijn onderworpen, noch in een daarmee verbonden onderneming, geen andere taak, mandaat of opdracht aanvaarden die zal worden vervuld tijdens de duur van de erkenning of erna en die van aard zou zijn de onafhankelijke uitoefening van zijn taak als erkend milieudeskundige in het gedrang te brengen.

§2. De aanvraag tot erkenning als milieudeskundige conform §1 moet per ter post aangetekende zending worden ingediend bij de [afdeling, bevoegd voor erkenningen] en moet, onverminderd de voorwaarden gesteld in §1 van dit artikel, ten minste bevatten:

1° de vermelding van de discipline(s) waarvoor de erkenning wordt aangevraagd;
2° de vermelding van het voorwerp waarvoor de erkenning wordt aangevraagd:
   a) het onderzoek van inrichtingen of onderdelen van inrichtingen in het domein van de sub 1° aangegeven discipline(s);
   b) de uitvoering van bemonsteringen en metingen in het domein van de sub 1° aangegeven discipline(s);
   c) de uitvoering van analyses van bemonsteringen in het domein van de sub 1° aangegeven discipline(s);
3° de nodige attesten en/of bewijzen dat voldaan is aan de erkenningsvoorwaarden vermeld in §1 van dit artikel;
4° als het om een rechtspersoon gaat, de namen van de in dienst zijnde deskundigen, de statuten van de vennootschap of vereniging evenals de namen van de persoon gelast met de feitelijke leiding, van zijn plaatsvervanger alsmede van de beheerders.
5° de volledige personeelslijst, met vermelding van de naam, de voornamen, de kwalificaties en de functies, aangevuld met een [kopie] van de diploma's van de aanvrager respectievelijk van de personen, bedoeld in 4°;
6° een plattegrond van de lokalen;
7° een volledige lijst van de wetenschappelijke apparatuur waarover de deskundige beschikt;
8° een volledige lijst van de technische en wetenschappelijke documentatie, de literatuur en de wettelijke en wetenschappelijke normen die voorhanden zijn;
9° indien de aanvraag betrekking heeft op de discipline lucht, de opdrachten uit de lijst van opdrachten, vermeld in bijlage 1.3.2.2, waarvoor de erkenning wordt aangevraagd.
[10° indien de aanvraag betrekking heeft op de discipline bodem, deeldomein bodembescherming, de verklaring dat de monsterneming en de analyse zullen gebeuren conform het 'Compendium voor monsterneming en analyse in het kader van bodembescherming' en dat de adviezen zullen opgesteld worden conform de 'Code van goede praktijk bodembescherming.]

Gewijzigd bij art. 36, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Gewijzigd bij art. 5, 2°, 3° en 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 10, 1°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 5 augustus 2004.

§3. De [afdeling, bevoegd voor erkenningen] onderzoekt de aanvraag en maakt deze samen met haar advies over aan de Vlaamse Minister, die bij gemotiveerd besluit uitspraak doet over de aanvraag.

§4. De aanvrager is ertoe gehouden al de door de [afdeling, bevoegd voor erkenningen] met het oog op het onderzoek van de in §2 bedoelde erkenningsaanvraag gevraagde aanvullende gegevens en/of documenten te verstrekken.

§5. De erkenning als milieudeskundige in één of meer disciplines met een bepaald voorwerp wordt verleend voor een termijn van maximum vijf jaar. Deze erkenning kan door de Vlaamse Minister worden verlengd overeenkomstig de hierboven beschreven modaliteiten.

§6. De erkenning kan door de Vlaamse minister te allen tijde worden ingetrokken wanneer niet meer aan de erkenningsvoorwaarden is voldaan of wanneer de milieudeskundige de taken waarmee hij is belast door dit reglement niet reglementair of objectief uitvoert.

Gewijzigd bij art. 5, 5°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§7. De aanvrager voert, in het kader van het onderzoek van de aanvraag tot erkenning, kosteloos alle proefnemingen uit op typemonsters en referentiestalen. Deze proefmetingen worden georganiseerd en begeleid door het referentielaboratorium in de bedoelde discipline en bestaan in de opdrachten waarvoor de erkenning wordt aangevraagd. Voor alle opdrachten waarvoor de erkenning wordt aangevraagd, kunnen proeven worden opgelegd. Het referentielaboratorium in de bedoelde discipline stelt een

beoordelingsverslag op van de uitgevoerde proefmetingen en stuurt dat verslag naar de [afdeling, bevoegd voor erkenningen] binnen 45 kalenderdagen nadat het alle resultaten vanwege de aanvrager ontvangen heeft. Indien bedoeld verslag niet binnen de voorziene termijn van 45 kalenderdagen is verstuurd wordt dit geacht gunstig te zijn.

Ingevoegd bij art. 5, 6°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 143 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 1.3.2.3. Enkel de milieudeskundigen krachtens de bepalingen van dit reglement erkend, mogen de benaming "Door de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu erkende milieudeskundige voor de discipline..." voeren.

AFDELING 1.3.3.
VERPLICHTINGEN VAN DE ERKENDE MILIEUDESKUNDIGE

Art. 1.3.3.1. De erkende milieudeskundige verbindt er zich toe zich niet te onttrekken aan zijn burgerlijke verantwoordelijkheid ten opzichte van de personen die in het kader van dit reglement op zijn diensten een beroep doen.
De erkende milieudeskundige onderschrijft een beroepsaansprakelijkheidsverzekering, ten einde zijn aansprakelijkheid jegens derden, voortvloeiend uit fouten of nalatigheid bij de uitoefening van zijn opdrachten, in redelijkheid te dekken.
De erkende milieudeskundige moet verder:
1° in staat zijn de opdrachten waarvoor de erkenning wordt aangevraagd zelf uit te voeren;
2° te allen tijde de ambtenaren van de [afdeling, bevoegd voor erkenningen] alsook de personeelsleden van het referentielaboratorium in de beschouwde discipline toegang verlenen tot het laboratorium;
3° [de norm ISO 17025] toepassen en over een kwaliteitshandboek beschikken;
4° verplicht deelnemen en actief meewerken aan de door de [afdeling, bevoegd voor erkenningen] of het referentielaboratorium in de beschouwde discipline georganiseerde externe kwaliteitscontroles van de opdrachten waarvoor hij erkend is; de resultaten van deze controles worden anoniem kenbaar gemaakt aan de deelnemende erkende milieudeskundigen.

Gewijzigd bij art. 6 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 144 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.
Gewijzigd bij art. 13 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

Art. 1.3.3.2. §1. Het is de erkende milieudeskundige verboden, zelfs na het beëindigen van zijn functie, gegevens inzake procédés en handelsgeheimen kenbaar te maken waarvan hij ten gevolge van zijn opdrachten kennis zou hebben gekregen.

§2.De erkende milieudeskundige noch zijn personeel mag handelingen verrichten of commerciële activiteiten uitoefenen die de onafhankelijkheid van zijn deskundige tussenkomst in het gedrang kunnen brengen.

Gewijzigd bij art. 7 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De attesten, vaststellingen, verslagen en andere documenten die krachtens dit reglement door een erkende milieudeskundige worden afgeleverd moeten voldoende duidelijk en uitgebreid zijn opdat uit de lezing ervan het mogelijk weze na te gaan of aan de reglementaire voorschriften is voldaan. Voormelde attesten, vaststellingen, verslagen en andere documenten waarvan het opstellen door dit reglement is voorgeschreven moeten ondertekend worden door de erkende milieudeskundige.

AFDELING 1.3.4.
OVERHEIDSLABORATORIA

Ingevoegd bij art. 8 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 1.3.4.1. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), afdeling Meetnetten en Onderzoek, wordt erkend voor het uitbouwen en exploiteren van meetnetten voor het meten van de verontreiniging van de omgevingslucht en het bewaken van de luchtkwaliteit zoals bedoeld in artikel 32quater van de wet van 26 maart 1971 houdende bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging.
Hierbij gaat het om het exploiteren en het meten van de verontreiniging van de omgevingslucht in het kader van de volgende meetnetten:
1° telemetrisch meetnet lucht, voor de voortgangsbewaking van de algemene luchtkwaliteit voor luchtverontreinigende stoffen, inzonderheid : SO_2, NO, NO_2, O_3, CO, CO_2, BTX, VOS, totaal koolwaterstoffen, bemonstering en analyse zwarte rook volgens de OESO-methode, bemonstering en gravimetrische bepaling van stofdeeltjes, de continue meting van stofdeeltjes met specifieke groottekarakteristiek;
2° lokale meetnetten in gebieden met acute lokale problemen van luchtverontreiniging, inzonderheid : SO_2, H_2S, organische zwavelverbindingen, NO, NO_2, O_3, CO, CO_2, BTX, VOS, bemonstering en analyse zwarte rook volgens de OESO-methode, bemonstering en gravimetrische bepaling van stofdeeltjes, de continue meting van stofdeeltjes met specifieke groottekarakteristiek;
3° mobiele metingen van luchtverontreiniging voor luchtverontreinigende stoffen, inzonderheid : SO_2, H_2S, organische zwavelverbindingen, NO, NO_2, O_3, CO, CO_2, BTX, VOS, totaal koolwaterstoffen en totaal stofgehalte;
4° meetnet voor zware metalen in zwevend stof, inzonderheid : As, Cd, Cu, Ni, Pb, Sb en Zn;
5° meetnet voor zware metalen in neervallend stof, inzonderheid : As, Cd, Cu, Ni, Pb en Zn;
6° regenmeetnet en meetnet natuurgebieden voor de bepaling van anorganische stoffen in de omgevingslucht, in droge, natte en totale depositie, inzonderheid : ammoniak, ammonium, calcium, chloriden, fluoriden, kalium, magnesium, natrium en sulfaten;
7° meetnetten voor de bepaling van organische stoffen in de omgevingslucht, in droge, natte en totale depositie, inzonderheid : PAK's, nitro-aromatische koolwaterstoffen, VOS en ZVOS;

Art. 1.3.4.2. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), afdeling Meetnetten en Onderzoek :
1° maakt jaarlijks een verslag op over de geleverde prestaties en de interne kwaliteitszorg, en stuurt dit aan de [afdeling, bevoegd voor erkenningen];
2° neemt deel, rechtstreeks of via de [Intergewestelijke] Cel voor Leefmilieu (IRCEL), aan de door het referentielaboratorium van de EU georganiseerde externe kwaliteitscontroles inzake meetnetten voor de luchtkwaliteit; de resultaten van deze activiteiten worden opgenomen in het jaarverslag, bedoeld in 1°.

Gewijzigd bij art. 145 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.
Gewijzigd bij art. 4 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010

Art. 1.3.4.3. §1. Als referentiestandaard voor immissiemetingen, bedoeld in artikel 1.3.4.1, geldt de ijkbank van de [Intergewestelijke] Cel voor Leefmilieu (IRCEL).

Gewijzigd bij art. 4 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

[§2. De Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) wordt aangewezen als referentielaboratorium voor de disciplines lucht, bodem, deeldomein bodembescherming en water, inclusief de deeldomeinen oppervlaktewater en grondwater.]

Vervangen bij art. 37 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

DEEL 2.
MILIEUKWALITEITSNORMEN EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE

HOOFDSTUK 2.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 2.1.1. §1. De in dit deel vastgestelde milieukwaliteitsnormen bepalen, tenzij uitdrukkelijk anders aangegeven, de kwaliteitseisen waaraan het betrokken onderdeel van het milieu in heel het Vlaamse Gewest moet voldoen.

§2. De in dit deel opgenomen beleidstaken hebben betrekking op een aantal van de taken die de overheid moet waarnemen om de gestelde kwaliteitsnormen te handhaven of te realiseren (zoals op het vlak van het vergunningenbeleid), op gegevensinventarisatie, op informatieverstrekking en op communicatie aan de EU-commissie of aan andere lid-staten.

§3. De beleidstaken met betrekking tot de gegevensinventarisatie, de informatieverstrekking en de communicatie aan de EU-commissie of aan andere lid-staten worden waargenomen door de minister, mits voorbereiding door de vermelde administraties.

Art. 2.1.2. De in dit deel vastgestelde milieukwaliteitsnormen worden door de overheid gehanteerd bij het plannen en bij het realiseren van haar beleid.

Art. 2.1.3. De duurzame ontwikkeling en de bescherming van een gezond leefmilieu, zijn algemene basismilieukwaliteitsnormen.

HOOFDSTUK 2.2.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR GELUID EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE

Art. 2.2.0.1. De milieukwaliteitsnormen voor geluid worden vastgesteld in uitvoering van de wet van 18 juli 1973 op de geluidshinder.

AFDELING 2.2.1.
MILIEUKWALITEITSNORMEN EN RICHTWAARDEN VOOR GELUID IN OPEN LUCHT

Art. 2.2.1.1. De in bijlage 2.2.1. aangegeven waarden in dB(A) gelden als milieukwaliteitsnormen voor het L A95,1h -niveau van het omgevingsgeluid in open lucht.
Ter beoordeling van het geluid van inrichtingen gelden deze waarden in dB(A) als richtwaarden waaraan het specifieke geluid van een inrichting wordt getoetst.

AFDELING 2.2.2.
RICHTWAARDEN VOOR BINNENSHUIS WAARGENOMEN GELUID

Art. 2.2.2.1. Ter beoordeling van het geluid van inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken gelden de in bijlage 2.2.2. aangegegeven waarden in dB(A) als richtwaarden voor binnenshuis waaraan het specifieke geluid van een inrichting wordt getoetst.

Gewijzigd bij art. 9 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[AFDELING 2.2.3.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OMGEVINGSLAWAAI

Ingevoegd bij art. 3 B.Vl.Reg. 22 juli 2005, B.S. 31 augustus 2005, tweede editie.

Art. 2.2.3.1. §1. Overeenkomstig artikel 2.2.1. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, kan de Vlaamse Regering milieukwaliteitsnormen vaststellen voor omgevingslawaai.

§2. De Vlaamse Regering kan bijzondere milieukwaliteitsnormen vaststellen voor stiltegebieden en probleemzones, zoals vastgesteld in de strategische geluidsbelastingkaarten.

§3. Bijzondere milieukwaliteitsnormen kunnen uitgewerkt worden naargelang van de omgeving of de gevoeligheid van de bevolkingsgroep, naargelang het gaat om bestaande of nieuwe situaties en naargelang van het type omgevingslawaai.]

AFDELING 2.2.4.
BELEIDSTAKEN BETREFFENDE DE EVALUATIE EN BEHEERSING VAN OMGEVINGSLAWAAI

Toegevoegd bij art. 4 B.Vl.Reg. 22 juli 2005, B.S. 31 augustus 2005, tweede editie.

Subafdeling 2.2.4.1.
Doelstelling.

Art. 2.2.4.1. Deze afdeling heeft als doelstelling het omgevingslawaai en de hieruit voortkomende geluidshinder en schadelijke effecten te vermijden, te voorkomen of te verminderen en een goede geluidskwaliteit te bewaren.

Ter evaluatie en beheersing van het omgevingslawaai worden de volgende maatregelen getroffen:

1° het opstellen van geluidsbelastingkaarten en strategische geluidsbelastingkaarten;

2° het opmaken van een geluidsplanning en het opstellen van geluidsactieprogramma's op basis van de geluidsbelastingkaarten;

3° het voorlichten van het publiek.

Subafdeling 2.2.4.2.
Uitvoering en verantwoordelijkheden.

Artikel 2.2.4.2.1. Met het oog op de uitvoering van de doelstelling, bedoeld in artikel 2.2.4.1.1, zorgt het bestuur voor:

1° het opstellen van lijsten met de agglomeraties, belangrijke wegen, belangrijke spoorwegen en belangrijke luchthavens;

2° het opstellen of laten opstellen van geluidsbelastingskaarten en strategische geluidsbelastingskaarten;

3° het opstellen van de geluidsplanning en geluidsactieprogramma's;

4° het voorstellen van beperkingsmaatregelen aan de Vlaamse Regering in geval van overschrijding van de toepasselijke milieukwaliteitsnormen voor omgevingslawaai;

5° de samenwerking met de andere gewesten en de buurlanden voor de zones die grenzen aan hun grondgebied;

6° de raadpleging van het publiek over de voorgestelde geluidsplanning en geluidsactieprogramma's.

Subafdeling 2.2.4.3.
Strategische geluidsbelastingkaarten

Artikel 2.2.4.3.1. §1. Uiterlijk op 30 juni 2007 keurt de Vlaamse Regering, op voorstel van het bestuur, voor agglomeraties met meer dan 250.000 inwoners, voor belangrijke wegen waarop jaarlijks meer dan zes miljoen voertuigen passeren, voor belangrijke spoorwegen waarop jaarlijks meer dan 60.000 treinen passeren en voor belangrijke luchthavens, de strategische geluidsbelastingkaarten goed over de situatie in het voorgaande kalenderjaar.

§2. Uiterlijk op 30 juni 2012, keurt de Vlaamse Regering, op voorstel van het bestuur, voor agglomeraties met meer dan 100.000 inwoners, voor belangrijke wegen waarop jaarlijks meer dan drie miljoen voertuigen passeren en voor belangrijke spoorwegen waarop jaarlijks meer dan 30.000 treinen passeren de strategische geluidsbelastingkaarten goed over de situatie in het voorgaande kalenderjaar.

§3. De strategische geluidsbelastingkaarten worden opgesteld en herzien op basis van minstens de geluidsbelastingsindicatoren L_{den} en L_{night} als omschreven in Bijlage 2.2.4.1 van dit besluit en moeten voldoen aan de minimumeisen vermeld in Bijlage 2.2.4.4.van dit besluit.

§4. Voor speciale gevallen als genoemd in bijlage 2.2.4.1.(punt 3.) kunnen aanvullende geluidsbelastingsindicatoren gebruikt worden. Voor luchtverkeer wordt ook rekening gehouden met geluidspieken. Zowel aantal en niveau als een combinatie van beide worden in aanmerking genomen.

§5. De waarden van de gebruikte geluidsbelastingindicatoren L_{den} en L_{night} worden bepaald aan de hand van de in Bijlage 2.2.4.2. van dit besluit omschreven bepalingsmethoden.

§6. De schadelijke effecten worden minimaal bepaald aan de hand van de in Bijlage 2.2.4.3. van dit besluit bedoelde dosis/effectrelaties. Voor speciale gevallen als genoemd in bijlage 2.2.4.1 (punt 3.) kunnen aangepaste dosis/effectrelaties gebruikt worden.

§7. Onverminderd de regeling voor luchthavens worden de strategische geluidsbelastingkaarten en de daarmee samenhangende geluidsplanning minstens om de vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van hun opstelling, geëvalueerd en zo nodig aangepast.

Subafdeling 2.2.4.4.
Geluidsactieprogramma's

Artikel 2.2.4.4.1. §1. Uiterlijk tegen 18 juli 2008, legt de Vlaamse Minister, op voorstel van het bestuur, de geluidsplanning en de geluidsactieprogramma's die bestemd zijn voor de beheersing van het omgevingslawaai:

a) op plaatsen nabij belangrijke wegen waarop jaarlijks meer dan zes miljoen voertuigen passeren, nabij belangrijke spoorwegen waarop jaarlijks meer dan 60.000 treinen passeren en nabij belangrijke luchthavens;

b) in agglomeraties met meer dan 250.000 inwoners;

ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering voor.

§2. Uiterlijk tegen 18 juli 2013, legt de Vlaamse Minister, op voorstel van het bestuur, de geluidsplanning en de geluidsactieprogramma's die bestemd zijn voor de beheersing van het omgevingslawaai op plaatsen nabij belangrijke wegen waarop jaarlijks meer dan 3 miljoen voertuigen passeren en belangrijke spoorwegen waarop jaarlijks meer dan 30.000 treinen passeren en in alle agglomeraties met meer dan 100.000 inwoners, ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering voor.

§3. Voor de geluidsplanning en de geluidsactieprogramma's kunnen andere geluidsbelastingsindicatoren worden gehanteerd dan L_{den} en L_{night}.

§4. De geluidsactieprogramma's hebben onder meer tot doel de stiltegebieden in agglomeraties en stiltegebieden op het platteland te beschermen tegen een toename van geluidshinder.

§5. De uitgewerkte maatregelen zijn gericht op het oplossen van prioritaire problemen voortvloeiend uit de overschrijding van toepasselijke milieukwaliteitsnormen en zijn in de eerste plaats van toepassing op de belangrijkste zones zoals vastgesteld in de strategische geluidsbelastingkaarten.

§6. De geluidsactieprogramma's moeten voldoen aan de minimumeisen vermeld in Bijlage 2.2.4.5 van dit besluit.

§7. De geluidsactieprogramma's worden in geval van een belangrijke ontwikkeling die van invloed is op de geluidssituatie en in ieder geval om de vijf jaar na de datum van goedkeuring geëvalueerd en zo nodig aangepast.

[§8. De geluidsactieprogramma's en elke wijziging en herziening ervan worden als volgt opgesteld:
1° het ontwerp van geluidsplanning en geluidsactieprogramma's worden door de Vlaamse minister na kennisgeving aan de Vlaamse Regering bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en voor een termijn van een maand ter inzage gelegd bij het bestuur. Gedurende deze termijn kan iedereen bezwaren of opmerkingen schriftelijk ter kennis brengen van het bestuur;
2° tegelijkertijd met de bekendmaking ervan wordt het ontwerp bezorgd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, die een met redenen omkleed advies uitbrengen binnen een vervaltermijn van een maand na ontvangst van het ontwerp. Deze adviezen zijn niet bindend;
3° de geluidsplanning en geluidsactieprogramma's worden vastgesteld door de Vlaamse Regering, rekening houdend met de gegeven adviezen en met de ingediende bezwaren of opmerkingen. Wanneer de regering het door de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen of de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen uitgebrachte advies niet volgt, hetzij geheel of gedeeltelijk, dan verantwoordt ze dit in een verslag, gevoegd bij de in punt 4 bedoelde bekendmaking;
4° de geluidsplanning en geluidsactieprogramma's worden bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en liggen met het oog op een degelijke informering, ter inzage bij het bestuur.

§9. Dit artikel voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai.]

Toegevoegd bij art. 5 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Subafdeling 2.2.4.5.
Grensoverschrijdende samenwerking

Artikel 2.2.4.5.1. Om de strategische geluidsbelastingkaarten, de geluidsplanning en geluidsactieprogramma's op te stellen voor de zones aan de grenzen van het grondgebied van het Vlaamse Gewest werkt het bestuur samen met de buurlanden of met de andere gewesten.

Subafdeling 2.2.4.6.
Indiening van informatie en verslagen

Artikel 2.2.4.6.1. De Afdeling [, bevoegd voor de geluidshinder] zorgt er voor dat via de geëigende kanalen aan de Europese Commissie volgende gegevens, haar verstrekt door het bestuur, worden toegezonden:

1° de door de Vlaamse Regering aangewezen diensten die de Afdeling [, bevoegd voor de geluidshinder] bijstaan en samen met deze afdeling het bestuur uitmaken tegen uiterlijk 18 juli 2005;

2° de in artikel 2.2.4.3.1, §1, bedoelde wegen, spoorwegen, luchthavens en agglomeraties tegen uiterlijk 30 juni 2005;

3° de in artikel 2.2.4.3.1, §2, bedoelde agglomeraties, wegen en spoorwegen tegen uiterlijk 31 december 2008;

4° de geldende of geplande milieukwaliteitsnormen voor het omgevingslawaai, ook voor de onderscheiden geluidsbronnen, uitgedrukt in geluidsbelastingindicatoren voor het omgevingslawaai, beschreven in bijlage 2.2.4.1., met een toelichting over de implementatie ervan, tegen uiterlijk 18 juli 2005.

5° de gegevens zoals omschreven in Bijlage 2.2.4.6. van dit besluit.

Gewijzigd bij art. 146 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

HOOFDSTUK 2.3.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OPPERVLAKTEWATEREN EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE

Art. 2.3.0.1. De bepaling van dit hoofdstuk worden vastgesteld in uitvoering van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

AFDELING 2.3.1.
BASISMILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OPPERVLAKTEWATER

Art. 2.3.1.1. Als basismilieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren gelden de normen, opgenomen in bijlage 2.3.1.

Art. 2.3.1.2. De in artikel 2.3.1.1. vermelde basismilieukwaliteitsnormen gelden ook voor de oppervlaktewateren bedoeld in de afdelingen 2.3.2., 2.3.3., 2.3.4. en 2.3.5. van dit hoofdstuk, in zoverre ze de voor die wateren geldende, bijzondere milieukwaliteitsnormen aanvullen of verstrengen

AFDELING 2.3.2.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OPPERVLAKTEWATEREN, BESTEMD VOOR DRINKWATERPRODUCTIE

Art. 2.3.2.1. De fysische, chemische en microbiologische eigenschappen waaraan het oppervlaktewater, bestemd voor de productie van drinkwater op de winplaats dient te voldoen zijn opgenomen in de tabel onder art. 1 van bijlage 2.3.2.

AFDELING 2.3.3.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OPPERVLAKTEWATEREN, MET DE BESTEMMING ZWEMWATER

[Art. 2.3.3.1. De milieukwaliteitsnormen waaraan de zwemwateren moeten voldoen, zijn bepaald in artikel 1 van deel II van bijlage 2.3.3.

De bemonstering, controle, kwaliteitsbeoordeling en de indeling en kwaliteitsstatus worden uitgevoerd conform artikel 1 tot en met 3 van deel II van bijlage 2.3.3]

Vervangen bij art. 2 B.Vl.Reg. 21 maart 2008, B.S. 5 mei 2008.

AFDELING 2.3.4.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OPPERVLAKTEWATEREN, MET DE BESTEMMING VISWATER

Art. 2.3.4.1. De milieukwaliteitsnormen waaraan het oppervlaktewater, aangeduid als viswaterzone dient te voldoen zijn opgenomen in bijlage 2.3.4., onder de tabellen die van toepassing zijn op water voor karperachtigen.

Art. 2.3.4.2. De oppervlaktewateren in het Vlaamse Gewest, aangeduid als viswater, zijn bestemd voor karperachtigen (Cyprinidae) of soorten zoals snoek (Esox lucius), baars (Perca fluviatilis) en paling (Anguilla anguilla). Er worden geen oppervlaktewateren, bestemd voor zalmachtigen, aangeduid.

AFDELING 2.3.5.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR OPPERVLAKTEWATEREN, BESTEMD VOOR SCHELPDIEREN

Art. 2.3.5.1. De milieukwaliteitsnormen waaraan de schelpdierwaters in alle als dusdanig aangeduide wateren dienen te voldoen zijn opgenomen in bijlage 2.3.5.

AFDELING 2.3.6.
BELEIDSTAKEN

Art. 2.3.6.1. §1. Overeenkomstig de Richtlijn 76/464/EEG kan een vergunning tot lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat enkel worden verleend met in acht name van de volgende voorwaarden:

1° verontreiniging van de wateren door de gevaarlijke stoffen als bedoeld in lijst I van bijlage 2C dient te worden beëindigd overeenkomstig de bepalingen van dit besluit;

2° de verontreiniging van de wateren door de gevaarlijke stoffen als bedoeld in lijst II van bijlage 2C dient te worden verminderd overeenkomstig de bepalingen van dit besluit;

3° de toepassing van dit besluit mag er in geen geval toe leiden dat de verontreiniging van de wateren direct of indirect toeneemt.

§2. Ter vermindering van de verontreiniging van de wateren door de gevaarlijke stoffen als bedoeld in lijst II van bijlage 2C van titel I van het VLAREM worden door de Vlaamse minister, op voorstel van de Vlaamse Milieumaatschappij, programma's goedgekeurd. De Vlaamse Milieumaatschappij treedt hiervoor vooraf in overleg met andere betrokken overheidsorganen.
Deze programma's bevatten:

1. de selectie van de relevante stoffen uit lijst II van bijlage 2C van titel I van het VLAREM;
2. desgevallend voorstellen voor milieukwaliteitsnormen voor de oppervlaktewateren;
3. desgevallend voorstellen voor algemene en/of sectorale voorwaarden;
4. desgevallend voorstellen voor herziening van de vergunningsvoorwaarden;
5. desgevallend voorstellen voor specifieke voorschriften die betrekking hebben op het gebruik van zowel stoffen of groepen van stoffen als van producten;
6. de termijnen voor de tenuitvoerlegging ervan.

In deze programma's wordt rekening gehouden met de jongste technische ontwikkelingen die economisch te verwezenlijken zijn, in het bijzonder de beste beschikbare technieken (BBT), bedoeld in artikel 4.1.2.1.

§3. Uiterlijk één jaar na goedkeuring van het milieubeleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.7 van het decreet van 5 april houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, worden de reductieprogramma's door de Vlaamse minister, op voorstel van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevestigd of bijgestuurd.

§4. Onverminderd het bepaalde in artikel 3.3.0.1 en 4.2.3.1, worden, ter uitvoering van de programma's, de in de milieuvergunning op te leggen bijzondere lozingsvoorwaarden (concentraties en/of vrachten), berekend aan de hand van de vastgestelde milieukwaliteitsnormen.
Teneinde de doelstellingen van de reductieprogramma's te realiseren kunnen in de milieuvergunning, naast lozingsvoorwaarden, ook beperkingen inzake het gebruik van gevaarlijke stoffen worden opgelegd, indien deze aanleiding zouden kunnen geven tot een rechtstreekse of onrechtstreekse lozing in het oppervlaktewater.

§5. De in §2 bedoelde programma's alsmede de resultaten van de toepassing ervan worden overeenkomstig artikel 2.1.1, §3 door de Vlaamse minister op voorstel van de Vlaamse Milieumaatschappij in beknopte vorm aan de EU-Commissie meegedeeld.
Op verzoek van de EU-Commissie worden eveneens alle nodige inlichtingen bezorgd met name:

1° bijzonderheden betreffende de verleende milieuvergunningen;

2° de resultaten van de in §6 bedoelde inventarisatie;

3° aanvullende inlichtingen betreffende de in §2 bedoelde programma's.

§6. De Vlaamse Milieumaatschappij maakt en actualiseert de inventaris van de lozingen van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen kan bevatten als bedoeld in bijlage 2C van titel I van het VLAREM.
De diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de instellingen die afhangen van het Vlaamse Gewest stellen, op eenvoudig verzoek van de Vlaamse Milieumaatschappij, alle informatie waarover zij beschikken en die nodig is voor het opstellen van deze inventaris ter beschikking van de Vlaamse Milieumaatschappij.

Gewijzigd bij art. 4 B.Vl.Reg. 20 april 2001, B.S. 10 juli 2001.

Art. 2.3.6.2. Overeenkomstig de bepalingen van de Richtlijn 91/271/EEG:
- worden de controlegegevens met betrekking tot de naleving van de door dit reglement aan stedelijke waterzuiveringsinstallaties gestelde eisen bewaard en binnen 6 maanden na ontvangst van een verzoek daartoe door de Vlaamse Milieumaatschappij via de geëigende kanalen ter beschikking gesteld van de EU-Commissie;
- wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij via de geëigende kanalen aan de EU-Commissie uiterlijk op 1 januari 1996 informatie verstrekt over het programma dat voor de tenuitvoerlegging van de Richtlijn 91/271/EEG inzake de behandeling van stedelijk afvalwater dient opgesteld.
- dient de Vlaamse Milieumaatschappij om de twee jaar een rapport te publiceren over de situatie inzake de afvoer van stedelijk afvalwater en slib in het Vlaamse Gewest. De in art. 32 septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bedoelde vennootschap moet hiertoe aan de Vlaamse Milieumaatschappij de nodige informatie betreffende de afvoer van slib verstrekken. Deze rapporten worden beschikbaar gehouden voor overmaking aan de Commissie.
- stelt de Vlaamse Milieumaatschappij om de twee jaar het programma voor de behandeling van stedelijk afvalwater voor het Vlaamse Gewest op overeenkomstig de tabellen in Beschikking 93/481/EU. Deze informatie wordt conform artikel 17 van de richtlijn via de geëigende kanalen aan de Commissie ter beschikking gesteld telkens uiterlijk op 30 juni en het volgende programma uiterlijk op 30 juni 1996.
- moet de Vlaamse Milieumaatschappij het net voor het meten van de waterkwaliteit van de oppervlaktewateren permanent afstemmen op de lozingen van de zuiveringsinstallaties en op de rechtstreekse lozingen van bedrijven wanneer mag worden verwacht dat het ontvangende milieu significant zal worden beïnvloed, en dit indien het lozingen betreft van installaties die tenminste 4.000 i.e. vertegenwoordigen (onder rechtstreekse lozing wordt verstaan elke lozing die niet via openbare waterzuiveringssystemen in ontvangende wateren wordt geloosd).
- organiseert de Vlaamse Milieumaatschappij, indien het Vlaams Gewest in kennis wordt gesteld van een nadelige beïnvloeding van wateren die onder de jurisdictie van een Lidstaat van de EU of de bevoegdheid van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest of het Waalse Gewest vallen door lozingen van stedelijk afvalwater uit het Vlaamse Gewest, het nodige overleg om na te gaan om welke lozingen het gaat en welke maatregelen aan de bron moeten worden genomen om de getroffen wateren te beschermen.
- worden alle oppervlaktewateren van het Vlaamse Gewest overeenkomstig art. 5, lid 1 van Richtlijn 91/271/EEG aangeduid als "kwetsbaar gebied". In het Vlaamse Gewest worden geen "minder kwetsbare gebieden" als bedoeld in art. 6, lid 1 van dezelfde Richtlijn, aangewezen.

Gewijzigd art. 10, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
- wordt op het gehele grondgebied van het Vlaamse Gewest een minimumpercentage van de vermindering van de totale vracht voor de totaliteit van de openbare waterzuiveringsinstallaties vastgelegd van tenminste 75% voor de totale fosfor en tenminste 75% voor de totale stikstof.

Gewijzigd art. 10, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
- indien de in artikel 32septies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bedoelde vennootschap gebruik wenst te maken van de uitzonderingsbepaling opgenomen in voetnoot (5) bij bijlage 5.3.1.a. van titel II van het VLAREM, is deze vennootschap gelast op basis van een wetenschappelijke studie aan te tonen dat hiermee op jaarbasis hetzelfde beschermingsniveau wordt verkregen; in dit geval stelt de Vlaamse Milieumaatschappij, via de geëigende kanalen, de Commissie hiervan in kennis.

Negende gedachtenstreep toegevoegd bij art. 1 B. Vl. Reg. 6 oktober 1998, B.S. 20 oktober 1998.

Art. 2.3.6.3. §1. Een opvangsysteem voor stedelijk afvalwater dient voorzien:

1° uiterlijk op 31 december 1998 voor agglomeraties met meer dan 10.000 inwonerequivalenten;

2° uiterlijk op 31 december 2005 voor agglomeraties met minder dan 10.000 inwonerequivalenten;

§2. Wanneer de aanleg van de in §1 bedoelde opvangsystemen niet verantwoord is omdat het vanuit milieuoogpunt geen voordeel zou opleveren of omdat het buitensporig duur zou zijn, moet gebruik worden gemaakt van afzonderlijke of andere passende systemen waarmee dezelfde graad van milieubescherming wordt bereikt;

§3. De in §1 bedoelde opvangsystemen moeten worden ontworpen, gebouwd, aangepast en onderhouden overeenkomstig de beste beschikbare technieken, met name ten aanzien van:

1° volume en eigenschappen van het stedelijk afvalwater;

2° voorkoming van lekkages;

3° beperking van verontreiniging van de ontvangende wateren door overstorting van hemelwater;

Gewijzigd art. 11 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. De plaatsen voor lozing van stedelijk afvalwater moeten voor zover mogelijk zodanig worden gekozen dat het effect op de ontvangende oppervlaktewateren zo gering mogelijk is.

[Art. 2.3.6.4. De sanering van het collectief te optimaliseren buitengebied gebeurt door middel van een gescheiden stelsel en binnen de timing zoals die in het uitvoeringsplan is bepaald.
Bij aanleg en heraanleg van een openbare riolering, ongeacht het gebied, moet een gescheiden stelsel worden aangelegd, tenzij anders bepaald in het uitvoeringsplan.]

Toegevoegd bij art. 3 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

[AFDELING 2.3.7. BEOORDELING EN BEHEER VAN DE ZWEMWATERKWALITEIT

Afdeling toegevoegd bij art. 3 B.Vl.Reg. 21 maart 2008, B.S. 5 mei 2008.

Onderafdeling 2.3.7.1. Doelstellingen en toepassingsgebied

Art. 2.3.7.1.1. §1. Deze afdeling heeft, overeenkomstig Richtlijn 2006/7/EG van 15 februari 2006 betreffende het beheer van de zwemwaterkwaliteit en tot intrekking van Richtlijn 76/160/EEG en overeenkomstig artikel 51*bis* van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, als algemene doelstelling het behoud, de bescherming en de verbetering van de milieukwaliteit en de bescherming van de gezondheid van de mens, en is aanvullend op de andere doelstellingen van dit hoofdstuk.

§2. Deze afdeling is van toepassing op alle zwemwateren, aangewezen conform de bepalingen van deze afdeling.

§3. Deze afdeling is niet van toepassing op:

1° zwembaden en gezondheidsbaden;

2° ingesloten wateren die behandeld worden of gebruikt worden voor therapeutische doeleinden;

3° kunstmatig gecreëerde, van het oppervlaktewater en het grondwater gescheiden ingesloten wateren.

Onderafdeling 2.3.7.2. Aanwijzing van zwemwateren

Art. 2.3.7.2.1. De Vlaamse ministers bevoegd voor leefmilieu en waterbeleid, en de Vlaamse minster bevoegd voor gezondheidsbeleid wijzen gezamenlijk, uiterlijk op 31 maart van elk kalenderjaar, alle zwemwateren aan. Bij de aanwijzingen worden de aanvang en de duur van het badseizoen bepaald.

Art. 2.3.7.2.2. §1. Ten minste drie maanden voor het besluit over de aanwijzing van zwemwateren vermeld in artikel 2.3.7.2.1. wordt voor de opstelling, de herziening en de bijwerking van lijsten van zwemwateren een ontwerplijst van zwemwateren aangekondigd met het oog op inspraak van het publiek. Gedurende een periode van dertig dagen kan iedereen voorstellen, opmerkingen of klachten formuleren over de ontwerplijst.

§2. De aankondiging gebeurt door:

1° een bericht op de website van de Vlaamse overheid;

2° publicatie in ten minste drie dag- of weekbladen;

3° een aanplakking in elke gemeente waarin een zwemwater ligt dat is opgenomen in de ontwerplijst.

§3. De ontwerplijst van zwemwateren wordt aangekondigd door:

1° de situering van elk zwemwater op de ontwerplijst;

2° de voorgestelde aanvang en duur van het badseizoen;

3° de plaats van de instantie waar informatie over elk zwemwater kan worden verkregen;

4° de periode waarin voorstellen, opmerkingen of klachten kunnen worden ingediend;

5° de adressen en contactgegevens van de instanties waar voorstellen, opmerkingen of klachten kunnen ingediend worden.

§4. De Vlaamse Milieumaatschappij maakt een synthese van de ingediende voorstellen, opmerkingen of klachten over de ontwerplijst. Na overleg met het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid wordt, rekening houdend met de voormelde synthese, onverwijld een gemotiveerd definitief voorstel van een lijst van de zwemwateren en de aanvang en duur van het badseizoen geformuleerd voor het besluit vermeld in artikel 2.3.7.2.1.

Art. 2.3.7.2.3. Het besluit vermeld in artikel 2.3.7.2.1 wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. De vaststelling als zwemwater in de zin van dit besluit wordt ook uiterlijk de dag voor de aanvang van het badseizoen ter plaatse kenbaar gemaakt overeenkomstig artikel 2.3.7.2.1. De Commissie wordt onverwijld in kennis gesteld van het besluit en, in voorkomend geval, van de redenen van een wijziging in de lijst van zwemwateren.

Onderafdeling 2.3.7.3. Indeling en kwaliteitsstatus van zwemwateren

Art. 2.3.7.3.1. Op basis van de resultaten van de zwemwaterkwaliteitsbeoordeling, uitgevoerd overeenkomstig artikel 3 van deel II van bijlage 2.3.3, deelt de Vlaamse Milieumaatschappij het zwemwater, overeenkomstig de criteria, vermeld in artikel 4 van deel II van de bijlage 2.3.3., als volgt in:

1° slecht;

2° aanvaardbaar;

3° goed, of

4° uitstekend.

Art. 2.3.7.3.2. De eerste indeling overeenkomstig de voorschriften van deze onderafdeling wordt uiterlijk op het einde van het badseizoen van 2015 voltooid.

Art. 2.3.7.3.3. De bevoegde instanties nemen realistische en evenredige maatregelen die naar hun oordeel passend zijn om het aantal als “uitstekend” of “goed” ingedeelde zwemwateren te doen toenemen. Op het einde van het badseizoen van 2015 moeten alle zwemwateren ten minste “aanvaardbaar” zijn. De Vlaamse Milieumaatschappij ziet erop toe dat die maatregelen tijdig worden genomen, neemt daartoe zo nodig zelf initiatieven of formuleert voorstellen aan de bevoegde instanties.

Art. 2.3.7.3.4. Ondanks de algemene bepaling van artikel 2.3.7.3.3 kunnen zwemwateren echter tijdelijk als “slecht” worden ingedeeld, en nog steeds aan de voorwaarden van deze afdeling voldoen. In dergelijke gevallen zorgen de Vlaamse Milieumaatschappij en het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, elk op hun domein, dat aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1° voor elk als “slecht” ingedeeld zwemwater worden met ingang van het badseizoen volgend op dat van de indeling, de volgende maatregelen genomen:

a) het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid of de Vlaamse Milieumaatschappij neemt passende beheersmaatregelen, waaronder wat eerstvermelde betreft, een zwemverbod of een negatief zwemadvies, teneinde de blootstelling van zwemmers aan verontreiniging te voorkomen;

b) de Vlaamse Milieumaatschappij identificeert de oorzaken en redenen van het niet-bereiken van de “aanvaardbare” kwaliteitsstatus;

c) de Vlaamse Milieumaatschappij neemt passende maatregelen om de oorzaken van verontreiniging te voorkomen, te verkleinen of weg te nemen, en formuleert zo nodig voorstellen aan de bevoegde instanties tot het nemen van maatregelen;

d) de Vlaamse Milieumaatschappij zorgt voor de waarschuwing en voorlichting van het publiek, door middel van een duidelijk en eenvoudig teken, over de oorzaken van de verontreiniging en de op basis van het zwemwaterprofiel genomen maatregelen;

2° als een zwemwater vijf opeenvolgende jaren als "slecht" ingedeeld is, wordt door het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid een permanent zwemverbod ingesteld of een permanent negatief zwemadvies uitgebracht. Het Agentschap Zorg en Gezondheid kan evenwel voor het einde van de periode van vijf jaar een permanent zwemverbod instellen of een permanent negatief zwemadvies uitbrengen, als de Vlaamse Milieumaatschappij van oordeel is dat de verwezenlijking van de kwaliteit "aanvaardbaar" onhaalbaar of onevenredig duur is.

Onderafdeling 2.3.7.4. Opstellen van een zwemwaterprofiel

Art. 2.3.7.4.1. §1 De Vlaamse Milieumaatschappij zorgt ervoor dat een zwemwaterprofiel wordt opgesteld. Elk zwemwaterprofiel mag betrekking hebben op één zwemwater of op meerdere aangrenzende zwemwateren.

§2. De inhoud en de wijze van beoordeling, vaststelling en actualisatie van het zwemwaterprofiel worden bepaald in artikel 5 en 6 van deel II van bijlage 2.3.3.

§3. Zwemwaterprofielen worden voor het eerst vastgesteld uiterlijk op 24 maart 2011.

Onderafdeling 2.3.7.5. Beheersmaatregelen voor uitzonderlijke omstandigheden

Art. 2.3.7.5.1. De Vlaamse Milieumaatschappij en het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, elk op hun domein, zien erop toe dat er tijdig passende beheersmaatregelen worden genomen als ze op de hoogte zijn van onverwachte situaties die een negatief effect hebben of redelijkerwijs kunnen hebben op de zwemwaterkwaliteit en op de gezondheid van de zwemmers. Deze maatregelen omvatten voorlichting van het publiek en, zo nodig, een tijdelijk zwemverbod, opgelegd door het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid.

Art. 2.3.7.5.2. §1. Als het zwemwaterprofiel, vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van deel II van bijlage 2.3.3, wijst op een mogelijke proliferatie van cyanobacteriën, wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij en het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid een passende controle uitgevoerd om tijdig de gezondheidsrisico's te kunnen vaststellen.

§2. Als er zich een proliferatie van cyanobacteriën voordoet en er een gezondheidsrisico is vastgesteld of wordt vermoed, worden onmiddellijk passende beheersmaatregelen genomen ter voorkoming van blootstelling, waaronder voorlichting van het publiek.

Art. 2.3.7.5.3. Als het zwemwaterprofiel, vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van deel II van bijlage 2.3.3, een neiging tot proliferatie van macroalgen of marien fytoplankton vertoont, wordt er door de Vlaamse Milieumaatschappij en het Vlaamse Agentschap Zorg en Gezondheid onderzoek verricht om de aanvaardbaarheid en gezondheidsrisico's ervan vast te stellen en passende beheersmaatregelen te nemen, waaronder voorlichting van het publiek.

Art. 2.3.7.5.4. Zwemwateren worden visueel door de Vlaamse Milieumaatschappij en het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid geïnspecteerd op verontreiniging door teerachtige residuen, glas, plastic, rubber of ander afval.

Als die soort verontreiniging is vastgesteld, worden passende beheersmaatregelen genomen door het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, waaronder, zo nodig, voorlichting van het publiek.

Onderafdeling 2.3.7.6. Samenwerking inzake grensoverschrijdende wateren

Art. 2.3.7.6.1. Als de situatie in een stroomgebied grensoverschrijdende effecten heeft op de zwemwaterkwaliteit, werken de bevoegde instanties naar behoren samen, onder meer door passende informatie-uitwisseling en gezamenlijk optreden om die effecten te beheersen. De Vlaamse Milieumaatschappij] neemt daartoe in voorkomend geval de nodige initiatieven in relatie tot de samenwerkingsorganen die werden belast met taken inzake het waterkwaliteitsbeheer van de internationale stroomgebieden ingevolge internationale verdragen waarbij het Vlaamse Gewest partij is.

Onderafdeling 2.3.7.7. Voorlichting van het publiek

Art. 2.3.7.7.1. §1. De Vlaamse Milieumaatschappij en het Vlaams Agenschap Zorg en Gezondheid zorgen er gezamenlijk voor dat de volgende informatie actief verspreid wordt, en zo snel mogelijk tijdens het badseizoen op een gemakkelijk toegankelijke plaats in de onmiddellijke nabijheid van elk zwemwater beschikbaar wordt gesteld:

1° de actuele indeling van het zwemwater alsmede elk zwemverbod of negatief zwemadvies door middel van een duidelijk en eenvoudig teken of symbool;

2° een algemene beschrijving van het zwemwater, in niet-technische bewoordingen, op basis van het zwemwaterprofiel, vermeld in afdeling 4 van deel II van bijlage 2.3.3;

3° in geval van zwemwateren waarin zich een kortstondige verontreiniging kan voordoen:
   a) een mededeling dat zich in het zwemwater een kortstondige verontreiniging kan voordoen;
   b) een opgave van het aantal dagen waarop er tijdens het vorige badseizoen wegens dergelijke verontreiniging een zwemverbod of een negatief zwemadvies van kracht was;
   c) een waarschuwing, telkens als een dergelijke verontreiniging voorspeld wordt of zich voordoet;

4° informatie over de aard en de verwachte duur van abnormale situaties tijdens zulke gebeurtenissen;

5° bij een zwemverbod of een negatief zwemadvies: een waarschuwingsbord voor het publiek met de redenen daarvoor;

6° bij invoering van een permanent zwemverbod of een permanent negatief advies: het feit dat het gebied in kwestie geen zwemwater meer is en de redenen daarvoor;

7° een verwijzing naar bronnen met meer informatie in overeenstemming met §2.

§2. De Vlaamse Milieumaatschappij en het Vlaams Agenschap Zorg en Gezondheid gebruiken passende media en technologieën, waaronder het internet, om de informatie over de zwemwaterkwaliteit, vermeld in §1, alsmede de hieronder vermelde informatie, actief en snel, waar nodig in verscheidene talen, te verspreiden:

1° de lijst van zwemwateren;

2° de indeling van elk zwemwater en het desbetreffende zwemwaterprofiel gedurende de laatste drie jaar, inclusief de resultaten van de controles die sinds de laatste indeling overeenkomstig deze afdeling zijn uitgevoerd;

3° in het geval van zwemwateren die als "slecht" worden ingedeeld, informatie over de oorzaken van de verontreiniging en over de maatregelen die zijn genomen om blootstelling van de zwemmers aan de verontreiniging te voorkomen en de oorzaken ervan aan te pakken, als vermeld in artikel 2.3.7.3.4;

4° in geval van zwemwateren waarin zich een kortstondige verontreiniging kan voordoen, algemene informatie over:
a) de omstandigheden waarvan aannemelijk is dat ze een kortstondige verontreiniging tot gevolg kunnen hebben;
b) het risico van een dergelijke verontreiniging en de waarschijnlijke duur ervan;
c) de oorzaken van de verontreiniging en de maatregelen die genomen zijn om bloot¬stelling van de zwemmers aan de verontreiniging te voorkomen en de oorzaken ervan aan te pakken.

De lijst vermeld in 1° wordt elk jaar voor de aanvang van het badseizoen beschikbaar gesteld. De resultaten van de controles vermeld onder 2° worden na de voltooiing van de analyses beschikbaar gesteld op het internet.

§3. Met ingang van de aanvang van het vijfde badseizoen na 24 maart 2008 wordt de informatie vermeld in §1 en §2, verspreid zodra ze beschikbaar is.

§4. De Vlaamse Milieumaatschappij en het Vlaams Agenschap Zorg en Gezondheid verstrekken het publiek, waar mogelijk, informatie op basis van technologie met geografische referenties, en presenteren die op duidelijke en coherente wijze, in het bijzonder met gebruikmaking van tekens en symbolen.

Onderafdeling 2.3.7.8. Meldpunt voor het publiek

Art. 2.3.7.8.1. Met behoud van de toepassing van de procedure vermeld in artikel 2.3.7.2.2, richt de Vlaamse Milieumaatschappij een permanent meldpunt op. Via dat meldpunt kan het publiek met alle mogelijke communicatiemiddelen voorstellen, opmerkingen of klachten formuleren over de toestand van de zwemwaterkwaliteit.

Onderafdeling 2.3.7.9. Rapportage aan de Europese Commissie

Toegevoegd bij art. 3 B.Vl.Reg. 21 maart 2008, B.S. 5 mei 2008.

Art. 2.3.7.9.1. §1. De Vlaamse Milieumaatschappij verstrekt, via de geëigende kanalen, jaarlijks aan de Europese Commissie:
1° voor elk zwemwater de bij de controles verkregen resultaten;
2° de zwemwaterkwaliteitsbeoordeling overeenkomstig artikel 3 van deel II van bijlage 2.3.3;
3° een beschrijving van de belangrijkste beheersmaatregelen die werden genomen.

Ze verschaft die informatie uiterlijk op 31 december van elk jaar met betrekking tot het voorafgaande badseizoen. Ze begint daarmee nadat de eerste zwemwaterkwaliteitsbeoordeling is uitgevoerd.

§2. De Vlaamse Milieumaatschappij stelt, via de geëigende kanalen, de Europese Commissie jaarlijks, voor het begin van het badseizoen, in kennis van alle als zwemwater aangewezen wateren en van de redenen voor een mogelijke wijziging ten opzichte van het voorgaande jaar. Ze doet dit voor het eerst voor de aanvang van het eerste badseizoen na 24 maart 2008.]

HOOFDSTUK 2.4.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR BODEM EN GRONDWATER EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE

Art. 2.4.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk worden vastgesteld in uitvoering van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer.

AFDELING 2.4.1.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR GRONDWATER

[Art. 2.4.1.1. §1. Deze afdeling voorziet in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn 2006/118/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand.

§2. Als milieukwaliteitsnormen voor de beoordeling van de chemische toestand van grondwater gelden de minst strenge van de volgende richtwaarden:
1° de grondwaterkwaliteitsnormen, vermeld in artikel 1 van bijlage 2.4.1.;
2° de achtergrondniveaus, eigen aan het grondwaterlichaam en niet beïnvloed door lozingen, vermeld in artikel 2 van bijlage 2.4.1.

De Vlaamse Regering zal op gezette tijden en minstens bij de herziening van de stroomgebiedbeheerplannen de milieukwaliteitsnormen evalueren en in voorkomend geval aanpassen, zoals bepaald in artikel 2.2.3, §4, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

§3. Drempelwaarden worden per grondwaterlichaam zodanig vastgesteld dat, als de meetresultaten in een representatief meetpunt de drempelwaarden overschrijden, dat wijst op een risico dat er niet is voldaan aan een of meer van de voorwaarden voor een goede chemische toestand van het grondwaterlichaam.

Als drempelwaarden gelden de richtwaarden, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.4.1.

§4. De ligging en de grenzen van de grondwaterlichamen worden door de Vlaamse Regering vastgesteld, ter uitvoering van artikel 60 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

§5. De achtergrondniveaus en drempelwaarden zullen worden gewijzigd als dat noodzakelijk is op basis van nieuwe informatie over verontreinigende stoffen, groepen van verontreinigende stoffen of indicatoren van verontreiniging, die voortvloeit uit de analyses en beoordelingen, vermeld in artikel 60 van hetzelfde decreet, of uit de meetprogramma's, vermeld in artikel 67 van voormelde decreet.

Voor de beschermde gebieden, vermeld in artikel 71 van hetzelfde decreet, kunnen strengere milieukwaliteitsnormen vastgesteld worden in de stroomgebiedbeheer- of bekkenbeheerplannen.

Er kan alleen van de milieukwaliteitsnormen worden afgeweken in de stroomgebiedbeheer- of bekkenbeheerplannen, overeenkomstig artikel 53, 54 en 56 van hetzelfde decreet.

§6. De kwantitatieve toestand van een grondwaterlichaam wordt bepaald door de criteria, vermeld in artikel 4 van bijlage 2.4.1.

De Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu stelt nadere regels vast voor de beoordeling van die criteria, zodat bepaald kan worden wanneer een grondwaterlichaam zich in een goede kwantitatieve toestand bevindt.]

Gewijzigd bij art. 147 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.
Vervangen bij art. 9 B.Vl.Reg. 21 mei 2010, B.S. 9 juli 2010.

AFDELING 2.4.2.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR BODEM

Art. 2.4.2.1. Als milieukwaliteitsnormen voor bodem gelden als streefwaarden de normen, opgenomen in bijlage 2.4.2.

Gewijzigd art. 12 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 2.4.3.
BELEIDSTAKEN

Behandeling van milieuvergunningsaanvragen voor handelingen die een indirecte lozing van gevaarlijke stoffen in het grondwater tot gevolg hebben of kunnen hebben

Art. 2.4.3.1. Handelingen, zoals bedoeld in de rubrieken 52.1.1.3°, 52.1.2. en 52.2.3°, kunnen slechts vergund worden indien uit een voorafgaand onderzoek blijkt dat alle technische voorzorgsmaatregelen zijn getroffen opdat deze stoffen geen aquatische systemen kunnen bereiken of schade kunnen veroorzaken aan andere eco-systemen.

Art. 2.4.3.2. Een vergunning voor de indirecte lozing in grondwater van stoffen van lijst II van bijlage 2B kan enkel worden verleend mits alle vereiste voorzorgsmaatregelen zijn getroffen op dat de lozing:

a) de gezondheid van de menes of de watervoorziening niet in gevaar kan brengen;

b) het leven en de eco-systemen in het water niet kan schaden;

c) een ander rechtmatig gebruik van het water niet kan hinderen.

Art. 2.4.3.3. De toepassing van de krachtens dit besluit genomen maatregelen mag in geen geval leiden tot directe of indirecte verontreinging van het grondwater.

Art. 2.4.3.4. In de milieuvergunning voor een indirecte lozing van gevaarlijke stoffen opgenomen in de lijst II van bijlage 2B of voor een andere handeling die een indirecte lozing tot gevolg kan hebben als bedoeld in de rubrieken 52 en 2 van de indelingslijst, wordt, onverminderd de bepalingen van dit besluit, ten minste bepaald:

1° de plaats van de gebeurlijke lozing;

2° de lozingsmethode en - zo van toepassing - de voor de verwijdering gebruikte methode;

3° de vereiste voorzorgsmaatregelen, waarbij in het bijzonder reking wordt gehouden met de aard en de concentratie van de in de te lozen/verwijderen materie aanwezige stoffen en met de kenmerken van het ontvangende milieu, alsmede met de nabijheid van waterwingebieden en beschermingszones, vooral voor drink-, thermaal- en mineraalwater;

4° de maximaal toelaatbare hoeveelheid van een bepaalde stof in de te lozen/verwijderen materie gedurende één of meer vastgestelde periodes en passende voorwaarden voor de concentratie van deze stof; hierbij wordt in het bijzonder rekening gehouden met de milieuwkwaliteitsnormen, vastgesteld in de afdelingen 2.4.1. en 2.4.2.;

5° de technische voorzorgsmaatregelen die moeten getroffen wordenn om elke lozing van stoffen van lijst I te verhinderen of verontreiniging van het grondwater door lozing van stoffen van lijst II te voorkomen;

6° indien nodig, maatregelen waarmee het grondwater, en met name de kwaliteit ervan kan worden gecontroleerd.

Art. 2.4.3.5. Overeenkomstig de Richtlijn 80/68/EEG:

1° wordt een inventaris bijgehouden van de milieuvergunningen verleend overeenkomstig art. 2.4.3.2.;

2° worden, in geval overwogen wordt een handeling toe te laten die een lozing in grensoverschrijdend grondwater zou kunnen meebrengen, vóór de afgifte van de desbetreffende milieuvergunning via de geëigende kanalen de andere betrokken buurlanden en -gewesten hiervan op de hoogte gebracht; op verzoek van deze buurlanden vindt vóór de afgifte van de desbetreffende milieuvergunning via de geëigende kanalen overleg met deze betrokken buurlanden en -gewesten plaats; de EU-Commissie kan aan dit overleg deelnemen;

Gewijzigd art. 13 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

3° worden aan de EU-Commissie op haar verzoek via de geëigende kanalen alle nodige inlichtingen voor de toepassing van voormelde Richtlijn verstrekt, inzonderheid:

a) de resultaten van de in artikel 2.4.3.1. bedoelde voorafgaande onderzoeken;

b) de bijzonderheden inzake de verleende milieuvergunningen;

c) de resultaten van toezicht en controle;

d) de gegevens van de sub 1° van deze paragraaf bedoelde inventaris.

4° de verschillende taken, omschreven in dit artikel, worden waargenomen door [het Departement].

Gewijzigd bij art. 148 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

HOOFDSTUK 2.5.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR LUCHT EN BELEIDSTAKEN TER ZAKE

Art. 2.5.0.1. De milieukwaliteitsnormen voor de lucht worden vastgesteld in uitvoering van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging.

AFDELING 2.5.1.
MILIEUKWALITEITSNORMEN VOOR DE LUCHT

Art. 2.5.1.1. §1. Als milieukwaliteitsnormen voor de lucht gelden de normen, opgenomen in de bijlagen [2.5.1, 2.5.5, 2.5.6.,2.5.7. en 2.5.8.]

Vervangen bij art. 3 B.Vl.Reg. 18 januari 2002, B.S. 14 februari 2002, derde editie.
Gewijzigd bij art. 4, 1°, B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.
Gewijzigd bij art. 2, 1°, B.Vl.Reg. 22 december 2006, B.S. 6 maart 2007.

§2. Als milieukwaliteitsnormen voor stofneerslag gelden de normen, opgenomen in bijlage 2.5.2.

§3. [...]

Opgeheven bij art. 4, 2°, B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

§4. De in bijlage [2.5.1. en 2.5.2.] vermelde grens- en richtwaarden zijn van toepassing in alle gebieden, andere dan beschermingszones en speciale beschermingszones.

Gewijzigd bij art. 2, 2°, B.Vl.Reg. 22 december 2006, B.S. 6 maart 2007.

§5. Voor de grenswaarden vermeld in bijlage 2.5.1 en bijlage 2.5.2 worden de tijdelijke overschrijdingsmargen zoals voorzien in §3 van artikel 2.5.3.3 gelijkgesteld aan nul.

Gewijzigd bij art. 2 B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.

Art. 2.5.1.2.[§1. In de speciale beschermingszones gelden als milieukwaliteitsnormen voor de lucht de normen die vermeld worden in de bijlagen 2.5.1. en 2.5.2.

In afwijking van het eerste lid gelden tot 1 januari 2005, voor wat zwevende deeltjes en zwaveldioxide (SO_2) betreft, als grenswaarde 80% van de grenswaarden, vermeld in de bijlage 2.5.1.

In afwijking van het eerste lid gelden tot 1 januari 2010, voor wat stikstofoxiden (NO_2) betreft, als grenswaarde 80% van de grenswaarden, vermeld in de bijlage 2.5.1.];

Gewijzigd bij art. 8 B.Vl.Reg. 18 januari 2002, B.S. 14 februari 2002, derde editie.
Vervangen bij art. 5, 1°, B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

§2. In de beschermingszones gelden [...] als grenswaarden de richtwaarden vermeld in de bijlagen 2.5.1. en 2.5.2. Voor de parameters waarvoor in deze bijlagen geen richtwaarden zijn vastgesteld gelden als grenswaarden 80% van de grenswaarden vermeld in deze bijlagen.

Gewijzigd bij art. 5, 2°, B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

[AFDELING 2.5.2.
BELEIDSTAKEN]

Gewijzigd bij art. 3 B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.
Art. 2.5.2.3, 2.5.2.4. en 2.5.2.5. opgeheven bij art. 4 B.Vl.Reg. 18 januari 2002, B.S. 14 februari 2002, derde editie.
Afdeling 2.5.2 opgeheven bij art.7 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

AFDELING 2.5.3.
BEOORDELING EN BEHEER VAN DE LUCHTKWALITEIT

Ingevoegd bij art. 4 B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.

Subafdeling 2.5.3.1.

Doelstellingen

Art. 2.5.3.1. Deze afdeling heeft overeenkomstig de EG-richtlijn 96/62/EG van 27 september 1996 als algemene doelstelling de grondbeginselen van een gemeenschappelijke strategie te formuleren die erop is gericht:

1° doelstellingen voor de luchtkwaliteit te omschrijven en vast te stellen, teneinde schadelijke gevolgen voor de gezondheid van de mens en het milieu als geheel te voorkomen, te verhinderen of te verminderen;
2° de luchtkwaliteit op basis van gemeenschappelijke methoden en criteria te beoordelen;
3° te beschikken over adequate informatie over de luchtkwaliteit en ervoor te zorgen dat de bevolking daarover wordt ingelicht, onder andere door middel van alarmdrempels;
4° goede luchtkwaliteit in stand te houden en die in de andere gevallen te verbeteren.

Subafdeling 2.5.3.2.
Uitvoering en verantwoordelijkheden

Art. 2.5.3.2. §1. Met het oog op de uitvoering van onderhavige afdeling 2.5.3 worden als bevoegde instanties en organen aangewezen:
1° de Vlaamse Milieumaatschappij die belast is met :
   a) de beoordeling van de kwaliteit van de lucht;
   b) het garanderen van de goede kwaliteit van de met behulp van de meetvoorzieningen uitgevoerde metingen, door met name door interne kwaliteitscontroles overeenkomstig onder meer de eisen van de Europese normen voor kwaliteitsborging, toe te zien op de handhaving van deze kwaliteit door middel van deze voorzieningen;
   c) de analyse van de beoordelingsmethoden;
2° de Intergewestelijke Cel voor Leefmilieu (IRCEL) bedoeld in artikel 6 van de samenwerkingsovereenkomst tussen het Brusselse, Vlaamse en Waalse gewest van 18 mei 1994 inzake het toezicht op emissies in de lucht en op de structurering van de gegevens, die belast is met de coördinatie van de door de Europese Commissie georganiseerde communautaire programma's voor kwaliteitsborging;
3° de minister die belast is met de erkenning van de meetvoorzieningen (methoden, apparaten, netten).

§2. De EU-Commissie wordt overeenkomstig de EG-richtlijn 96/62/EG van 27 september 1996 door de Vlaamse Milieumaatschappij via de geëigende kanalen ingelicht over de in §1 bedoelde informatie.
De Vlaamse Milieumaatschappij stelt deze informatie tevens ter beschikking van het publiek.

§3. De Vlaamse Milieumaatschappij zendt een kopie van de in §1 bedoelde informatie aan [het Departement].

Gewijzigd bij art. 149 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Subafdeling 2.5.3.3.
Vaststelling van de grenswaarden en alarmdrempels voor de lucht

Art. 2.5.3.3. §1. Voor de luchtverontreinigende stoffen opgesomd in bijlage 2.5.4.A stelt de Vlaamse Regering de grenswaarden en, zo nodig, alarmdrempels vast.
Bij vaststelling van de grenswaarden, en zo nodig, de alarmdrempels, wordt bij wijze van voorbeeld rekening gehouden met de factoren in bijlage 2.5.4.B.
Bijlage 2.5.4.C bevat criteria voor het selecteren van luchtverontreinigende stoffen, andere dan deze vermeld in bijlage 2.5.4.A, die in aanmerking kunnen genomen worden voor de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit, indien uit wetenschappelijke gegevens blijkt dat de schadelijke gevolgen van deze verontreinigende stoffen voor de gezondheid van de mens en/of het milieu in zijn geheel moeten worden voorkomen, verhinderd of verminderd.

§2. Bij de vaststelling van de grenswaarden en alarmdrempels worden criteria en technieken bepaald voor:
1° de metingen die moeten worden verricht bij de uitvoering van de in §1 bedoelde bepalingen:
   a) de plaats van de bemonsteringspunten;
   b) het minimum aantal bemonsteringspunten;
   c) referentiemeettechnieken en bemonsteringstechnieken;
2° het gebruik van andere technieken voor de beoordeling van de luchtkwaliteit, met name modellen:
   a) de ruimtelijke resolutie voor de modellen en de methoden voor objectieve beoordeling;
   b) de referentietechnieken voor de modellen.
   Deze criteria en technieken worden voor elke verontreinigende stof vastgesteld, waarbij rekening wordt gehouden met de omvang van de agglomeraties of de niveaus van de verontreinigende stoffen in de bestudeerde zones.

§3. Om rekening te houden met de werkelijke niveaus van een bepaalde verontreinigende stof bij de vaststelling van de grenswaarden en met de tijd die nodig is voor de invoering van maatregelen ter verbetering van de luchtkwaliteit, kan overeenkomstig de EG-richtlijn 96/62/EG van 27 september 1996 ook een tijdelijke overschrijdingsmarge voor de grenswaarden vastgesteld worden.
Deze overschrijdingsmarge wordt op een voor elke verontreinigende stof vast te stellen wijze verlaagd, zodat de grenswaarde, uiterlijk aan het einde van de voor elke verontreinigende stof bij de vaststelling ervan te bepalen termijn, wordt bereikt.

§4. Wanneer strengere maatregelen worden genomen voor de in bijlage 2.5.4.A vermelde stoffen dan deze opgelegd overeenkomstig de EG-richtlijn 96/62/EG van 27 september 1996 stelt de minister de Europese Commissie daarvan op de hoogte.

§5. In voorkomend geval deelt de minister aan de EU-Commissie het voornemen mee om grenswaarden of alarmdrempels vast te stellen voor niet in bijlage 2.5.4.A bedoelde verontreinigende stoffen, die niet onder de EG-voorschriften betreffende de luchtkwaliteit in de Europese Gemeenschap vallen.

Subafdeling 2.5.3.4.
Voorafgaande beoordeling van de luchtkwaliteit

Art. 2.5.3.4. Wanneer niet voor alle zones en agglomeraties representatieve metingen van de niveaus van de verontreinigende stoffen beschikbaar zijn, organiseert de Vlaamse Milieumaatschappij representatieve meet-, onderzoek- of beoordelingscampagnes om ter uitvoering van de in artikel 2.5.3.3 bedoelde regeling tijdig over deze gegevens te beschikken.

Subafdeling 2.5.3.5.
Beoordeling van de luchtkwaliteit

Art. 2.5.3.5. §1. Wanneer de grenswaarden en alarmdrempels zijn vastgesteld, wordt de luchtkwaliteit op heel het grondgebied van het Vlaamse gewest beoordeeld overeenkomstig dit artikel.

§2. Overeenkomstig de criteria van §2 van artikel 2.5.3.3, en voor de betrokken verontreinigende stoffen uit hoofde van de bepalingen van dezelfde §2, voert de Vlaamse Milieumaatschappij in het kader van de uitbouw en de exploitatie van haar meetnet van de verontreiniging van de omgevingslucht de metingen uit in ten minste de volgende zones:

1° de agglomeraties zoals omschreven in het punt "Algemeen" van sub "Definities luchtverontreiniging" van artikel 1.1.2;

2° de zones waar de niveaus tussen de grenswaarden en de in §3 van dit artikel bepaalde niveaus liggen;

3° de andere zones waar de niveaus hoger dan de grenswaarden liggen. De voorgeschreven metingen kunnen met op modellen gebaseerde technieken worden aangevuld ter verkrijging van de nodige informatie over de luchtkwaliteit.

§3. Voor de beoordeling van de luchtkwaliteit kan een combinatie van metingen en modellen worden gebruikt wanneer de niveaus over een representatieve periode lager liggen dan een beneden de grenswaarde liggend niveau dat overeenkomstig de EG-richtlijn 96/62/EG van 27 september 1996 is vastgelegd.

§4. Wanneer de niveaus lager liggen dan voormeld vastgelegd niveau, is het toegestaan om voor de beoordeling van de niveaus uitsluitend technieken op basis van modellen of objectieve ramingen te gebruiken. Deze bepaling geldt ten aanzien van de agglomeraties niet voor de verontreinigende stoffen waarvoor overeenkomstig de EG-richtlijn 96/62/EG van 27 september 1996 alarmdrempels zijn vastgesteld.

§5. Wanneer verontreinigende stoffen moeten worden gemeten, gebeurt dit op vaste plaatsen, continu dan wel steekproefsgewijs. Het aantal metingen dient voldoende te zijn om de waargenomen niveaus te kunnen vaststellen.

Subafdeling 2.5.3.6.
Algemene eisen inzake verbetering van de luchtkwaliteit

Art. 2.5.3.6. §1. De nodige maatregelen worden getroffen om ervoor te zorgen dat de grenswaarden worden nageleefd.

§2. Voor de maatregelen ter verwezenlijking van de in artikel 2.5.3.1 bedoelde doelstellingen geldt het volgende:

1° er moet rekening worden gehouden met een geïntegreerde aanpak voor de bescherming van lucht, water en bodem;

2° de EU-wetgeving inzake de bescherming van de veiligheid en de gezondheid van werknemers op het werk mag niet worden overtreden;

3° zij mogen geen significante negatieve gevolgen hebben voor het milieu in een ander Gewest noch in andere Lid-Staten van de Europese Unie.

§3. De maatregelen die bij een dreigende overschrijding van de grenswaarden en/of de alarmdrempels op korte termijn moeten worden genomen om het risico van overschrijding te verkleinen en de duur ervan te beperken, zijn vermeld in de respectieve actieplannen vastgesteld door dit besluit, inzonderheid in de afdelingen [2.5.6] en 4.4.5.
Al naar gelang van het geval behelzen voormelde actieplannen controlemaatregelen en, zo nodig, schorsing van de activiteiten die bijdragen tot overschrijding van de grenswaarden, met inbegrip van het gemotoriseerde verkeer.

Gewijzigd bij art. 6 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

Subafdeling 2.5.3.7.
Maatregelen die van toepassing zijn in zones waar de niveaus hoger liggen dan de grenswaarde

Art. 2.5.3.7. §1. Op basis van de resultaten van haar meetnet van de verontreiniging van de omgevingslucht stelt de Vlaamse Milieumaatschappij:

1° de lijst op van zones en agglomeraties waar de niveaus van een of meer verontreinigende stoffen de grenswaarde, verhoogd met de overschrijdingsmarge, overschrijden;

2° de lijst op van de zones en agglomeraties waar de niveaus van een of meer verontreinigende stoffen tussen de grenswaarde en met de overschrijdingsmarge verhoogde grenswaarde liggen.
Wanneer voor een bepaalde verontreinigende stof geen overschrijdingsmarge is vastgesteld, worden de zones en agglomeraties waar het niveau van deze verontreinigende stof de grenswaarde overschrijdt, gelijkgesteld met de in sub 1° van het eerste lid bedoelde zones en agglomeraties en zijn de §§ 2 tot en met 4 van dit artikel erop van toepassing.

§2. In de in §1 bedoelde zones en agglomeraties treft de minister maatregelen om ervoor te zorgen dat er een plan of programma wordt opgesteld en uitgevoerd dat ertoe leidt dat binnen de daarvoor gestelde termijn aan de grenswaarde wordt voldaan.
Dit plan of programma, waartoe het publiek toegang heeft, bevat ten minste de in bijlage 2.5.4.D vermelde informatie.
[De plannen of programma's, bedoeld in het tweede lid, en elke wijziging of herziening ervan, met inachtneming van de EG-richtlijn 2003/35/EG van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad, worden als volgt opgesteld:

1° de Vlaamse Milieumaatschappij betrekt de meest belanghebbende overheidsorganen, instellingen en privaatrechtelijke organisaties bij het ontwerpen van het plan of programma; het betreffen inzonderheid:
   a) [het Departement] Leefmilieu, Natuur en Energie;
   b) het Agentschap voor Natuur en Bos;
   c) de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij;
   d) de Vlaamse Landmaatschappij;
   e) het departement Mobiliteit en Openbare Werken;
   f) Waterwegen en Zeekanaal;
   g) RO-Vlaanderen;
   h) de NV Aquafin;
   i) de betrokken watervoorzieningsmaatschappijen;

2° het ontwerp van plan of programma wordt door de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu na kennisgeving aan de Vlaamse Regering bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en voor een termijn van twee maanden ter inzage gelegd bij de betrokken gemeenten en bij de Vlaamse Milieumaatschappij; gedurende deze termijn kan iedereen bezwaren of opmerkingen schriftelijk ter kennis brengen van de Vlaamse Milieumaatschappij;

3° tegelijkertijd met de bekendmaking ervan wordt het ontwerp bezorgd aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, die een met redenen omkleed advies uitbrengen binnen een vervaltermijn van twee maanden na ontvangst van het ontwerp; deze adviezen zijn niet bindend;

4° het plan of programma wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering, rekening houdend met de gegeven adviezen en met de ingediende bezwaren of opmerkingen; wanneer de regering het door de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen of de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen uitgebrachte advies niet volgt, hetzij geheel of gedeeltelijk, dan verantwoordt ze dit in een verslag, gevoegd bij de in punt 5° bedoelde bekendmaking;

5° het plan of programma wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*; het ligt ter inzage bij de Vlaamse Milieumaatschappij en de betrokken gemeenten.]

§3. In de in §1 bedoelde zones en agglomeraties waar het niveau van meer dan één verontreinigende stof hoger ligt dan de grenswaarden, zorgt de minister voor een geïntegreerd plan voor alle betrokken verontreinigende stoffen.

§4. Wanneer het niveau van een verontreinigende stof ten gevolge van een significante verontreiniging vanuit een andere Lid-Staat of Gewest boven de met de overschrijdingsmarge verhoogde grenswaarde of, in voorkomend geval, de alarmdrempel ligt of dreigt te komen, pleegt de minister met de betrokken Lid-Staat of het betrokken Gewest overleg om een oplossing te vinden. De Europese Commissie wordt hiervan via de geëigende kanalen op de hoogte gesteld en kan dit overleg bijwonen.

Paragraaf 2, derde lid, toegevoegd bij art. 21 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.
Gewijzigd bij art. 150 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Subafdeling 2.5.3.8.
Eisen die van toepassing zijn in zones waar de niveaus onder de grenswaarde liggen

Art. 2.5.3.8. Op basis van de resultaten van haar meetnet van de verontreiniging van de omgevingslucht stelt de Vlaamse Milieumaatschappij een lijst op van de zones en agglomeraties waar de niveaus van de verontreinigende stoffen onder de grenswaarden liggen.
In die zones en agglomeraties worden de niveaus van de verontreinigende stoffen beneden de grenswaarden gehouden en wordt ernaar gestreefd de met duurzame ontwikkeling verenigbare optimale luchtkwaliteit te beschermen.

Subafdeling 2.5.3.9.
Maatregelen voor gevallen waarin de niveaus boven de alarmdrempels liggen

Art. 2.5.3.9. Tenzij anders vermeld in de specifieke actieplannen voor welbepaalde verontreinigende stoffen opgenomen in dit besluit neemt de Vlaamse Milieumaatschappij, wanneer de alarmdrempels worden overschreden, de nodige maatregelen om het publiek daarvan op de hoogte te stellen door het verspreiden via de media van de gegevens vermeld op de lijst die tegelijk met de vaststelling van de alarmdrempels is opgesteld.
Tenzij anders vermeld in de specifieke actieplannen voor welbepaalde verontreinigende stoffen opgenomen in dit besluit, zendt de Vlaamse Milieumaatschappij via de geëigende kanalen voorlopig binnen drie maanden na de overschrijding informatie over de geregistreerde niveaus en de duur van de periode(n) aan de EU-Commissie.

Subafdeling 2.5.3.10.
Indiening van informatie en verslagen

Art. 2.5.3.10. Nadat de Europese Raad een eerste dochterrichtlijn met grens- en richtwaarden, conform artikel 4, lid 1 van de EG-richtlijn 96/62/EEG van 27 september 1996 inzake de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit, heeft goedgekeurd, verstrekt de minister aan de Europese Commissie de volgende informatie:

1° de bevoegde instanties en organen aangewezen in artikel 2.5.3.2, §1;
2° voor de in artikel 2.5.3.7, §1, 1° bedoelde zones:
   a) inlichtingen over waarneming van niveaus die hoger liggen dan de grenswaarden verhoogd met de overschrijdingsmarge, de datum (data) waarop of de periode(n) waarin die worden waargenomen en de geregistreerde waarden, en wel binnen negen maanden na het einde van elk jaar;
   b) inlichtingen over de redenen van elke waargenomen overschrijding, en wel binnen negen maanden na het einde van elk jaar;
   c) de plannen of programma's, bedoeld in artikel 2.5.3.7, §2, en wel uiterlijk twee jaar na het eind van het jaar waarin de niveaus werden waargenomen;
   d) om de drie jaar informatie over de stand van de vooruitgang bij de uitvoering van het plan of programma;
   wanneer er voor een bepaalde verontreinigende stof geen overschrijdingsmarge is vastgesteld, worden de zones en agglomeraties waar het niveau van die verontreinigende stof de grenswaarde overschrijdt, aan de sub a) genoemde zones en agglomeraties gelijkgesteld;
3° de lijsten van de in de artikelen 2.5.3.7, §1, 1° en 2° en 2.5.3.8 bedoelde zones en agglomeraties, en dit elk jaar uiterlijk negen maanden na het einde van elk jaar;
4° de informatie met een samenvatting van de niveaus die al naar gelang van het geval zijn waargenomen of geraamd voor de in de artikelen 2.5.3.7 en 2.5.3.8 bedoelde zones en agglomeraties, in het kader van de in artikel 4 van EG-richtlijn 91/692/EEG van 23 december 1991 tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde richtlijnen op milieugebied bedoelde verslaggeving per sector, en dit om de drie jaar en uiterlijk negen maanden na het einde van elke periode van drie jaar;
5° de methoden die zijn gebruikt voor de in artikel 2.5.3.4 voorgeschreven voorafgaande beoordeling van de luchtkwaliteit.

[Alle overschrijdingen van de in bijlage 2.5.1, 1° vastgestelde grenswaarden, de gemeten waarden, de reden voor overschrijding en de maatregelen om herhaling te voorkomen worden [tot 1 januari 2010] meegedeeld aan de Europese [Commissie] conform de procedure van dit artikel.]

Tweede lid toegevoegd bij art. 5 B.Vl.Reg. 18 januari 2002, derde editie.
Gewijzigd bij art. 9 B.Vl.Reg. 18 januari 2002, B.S. 14 februari 2002.
Gewijzigd bij art. 8, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

AFDELING 2.5.4.
BEOORDELING EN BEHEER VAN ZWAVELDIOXIDE, STIKSTOFDIOXIDE EN STIKSTOFOXIDEN, ZWEVENDE DEELTJES EN LOOD

Ingevoegd bij art. 2 B.Vl.Reg. 18 januari 2002, B.S. 14 februari 2002, derde editie.

Onderafdeling 2.5.4.1.
Zwaveldioxide

Art. 2.5.4.1. §1. De minister neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de concentraties van zwaveldioxide in de lucht,

zoals beoordeeld overeenkomstig artikel 2.5.4.5, met ingang van de in bijlage 2.5.5.1, deel I, vermelde data de daarin bepaalde grenswaarden niet overschrijden.

De in bijlage 2.5.5.1, deel I, bepaalde overschrijdingsmarges zijn van toepassing overeenkomstig artikel 2.5.3.7.

§2. De alarmdrempel voor de concentraties van zwaveldioxide in de lucht is bepaald in bijlage 2.5.5.1, deel II.

§3. Om de Commissie bij te staan bij de opstelling van haar verslaggeving registreert de Vlaamse Milieumaatschappij, indien mogelijk, tot en met 31 december 2003 gegevens over zwaveldioxideconcentraties, waarop een tienminutenmiddeling is toegepast, die ze ontvangt van een aantal meetstations die geselecteerd zijn als representatief voor de luchtkwaliteit in woongebieden in de nabijheid van de bronnen en die uurconcentraties meten. Gelijktijdig met de gegevens over de uurconcentraties rapporteert de Vlaamse Milieumaatschappij, via de geëigende kanalen, aan de Europese Commissie voor deze geselecteerde meetstations het aantal tienminutenconcentraties van meer dan 500 µg/m³, het aantal dagen waarop die grens in het kalenderjaar werd overschreden, het aantal dagen waarop tegelijkertijd de uurconcentraties zwaveldioxide 350 µg/m³ werden overschreden, en de hoogste geregistreerde tienminutenconcentratie.

§4. De minister mag zones of agglomeraties aanwijzen waar de in bijlage 2.5.5.1, deel I, bedoelde grenswaarden voor zwaveldioxide als gevolg van de aanwezigheid van concentraties van zwaveldioxide van natuurlijke oorsprong in de lucht worden overschreden. De minister verstrekt de Europese Commissie overeenkomstig artikel 2.5.3.10 een lijst van al deze zones of agglomeraties en geeft haar informatie over de daar aanwezige concentraties en bronnen van zwaveldioxide, samen met de nodige bewijzen dat deze overschrijdingen aan natuurlijke bronnen te wijten zijn. In deze zones of agglomeraties is de minister alleen verplicht actieplannen op te stellen als de grenswaarden voor zwaveldioxide (SO_2) vanwege antropogene emissies worden overschreden.

Onderafdeling 2.5.4.2.
Stikstofdioxide en stikstofoxiden

Art. 2.5.4.2. §1. De minister neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de concentraties in de lucht van stikstofdioxide en, waar van toepassing, van stikstofoxiden, zoals beoordeeld overeenkomstig artikel 2.5.4.5, met ingang van de in bijlage 2.5.5.2, deel I, vermelde data de daarin bepaalde grenswaarden niet overschrijden.

De in bijlage 2.5.5.2, deel I, bepaalde overschrijdingsmarges zijn van toepassing overeenkomstig artikel 2.5.3.7.

§2. De alarmdrempel voor de concentraties van stikstofdioxide in de lucht is bepaald in bijlage 2.5.5.2, deel II.

Onderafdeling 2.5.4.3.
Zwevende deeltjes

Art. 2.5.4.3. §1. De minister neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de concentraties van PM_{10} in de lucht, zoals beoordeeld overeenkomstig artikel 2.5.4.5, met ingang van de in bijlage 2.5.5.3 vermelde data de daarin bepaalde grenswaarden niet overschrijden.

De in bijlage 2.5.5.3 bepaalde overschrijdingsmarges zijn van toepassing overeenkomstig artikel 2.5.3.7.

§2. De Vlaamse Milieumaatschappij zorgt voor de installatie en werking van meetstations die gegevens over $PM_{2,5}$-concentraties verstrekken. Het aantal stations waar $PM_{2,5}$ wordt gemeten en de ligging ervan, worden zo gekozen dat die stations representatief zijn voor de $PM_{2,5}$-concentraties in Vlaanderen. Als het mogelijk is, moeten de monsternemingspunten samenvallen met de stations waar PM_{10} wordt gemeten.

De Vlaamse Milieumaatschappij deelt de Europese Commissie via de geëigende kanalen jaarlijks, uiterlijk negen maanden na afloop van elk jaar, het rekenkundig gemiddelde, de mediaan, het 98-percentiel en de maximale concentratie mee, berekend op basis van de $PM_{2,5}$-metingen over 24 uur gedurende dat jaar. Het 98-percentiel wordt berekend volgens de procedure die is beschreven in bijlage I, punt 4, van beschikking 97/101/EG van de Raad van 27 januari 1997 tot invoering van een regeling voor de onderlinge uitwisseling van informatie over en gegevens van meetnetten en meetstations voor luchtverontreiniging in de lidstaten.

§3. In de krachtens artikel 2.5.3.7 opgestelde actieplannen voor PM_{10} en de algemene strategieën om de PM_{10}-concentraties terug te dringen, wordt ook naar een vermindering van de $PM_{2,5}$-concentraties gestreefd.

§4. Als de in bijlage 2.5.5.3 bedoelde grenswaarden voor PM_{10} worden overschreden doordat er concentraties van PM_{10} in de lucht aanwezig zijn ingevolge natuurverschijnselen waardoor er concentraties voorkomen die significante overschrijdingen van de normale achtergrondniveaus van natuurlijke oorsprong inhouden, stelt de minister de Europese Commissie via de geëigende kanalen daarvan overeenkomstig artikel 2.5.3.10 in kennis met de nodige bewijzen dat dergelijke overschrijdingen aan natuurverschijnselen te wijten zijn. In dergelijke gevallen is de minister alleen verplicht om overeenkomstig artikel 2.5.3.7, §2, actieplannen uit te voeren wanneer de in de bijlage 2.5.5.3, FASE 1, bedoelde grenswaarden om andere redenen worden overschreden dan door natuurverschijnselen.

§5. De minister kan zones of agglomeraties aanwijzen waar de in de bijlage 2.5.5.3, FASE 1, bedoelde grenswaarden voor PM_{10} worden overschreden als gevolg van PM_{10}-concentraties in de lucht die ontstaan als, bij het strooien van zand op wegen, in de winter opwerveling van deeltjes optreedt. De minister verstrekt de Europese Commissie een lijst van al deze zones of agglomeraties en tevens informatie over de daar aanwezige PM_{10}-concentraties en -bronnen. Wanneer de minister de Europese Commissie daarvan overeenkomstig artikel 2.5.3.10 in kennis stelt, levert hij de nodige bewijzen dat deze overschrijdingen aan dergelijke opwervelende deeltjes te wijten zijn, en dat in redelijke mate is getracht om die overschrijdingen te verlagen.

In deze zones of agglomeraties is de minister alleen verplicht actieplannen overeenkomstig artikel 2.5.3.7, §2, uit te voeren, als de in bijlage 2.5.5.3, FASE 1, bedoelde grenswaarden worden overschreden vanwege andere PM_{10}-niveaus dan die welke te wijten zijn aan het strooien van zand op wegen in de winter.

Onderafdeling 2.5.4.4.
Lood

Art. 2.5.4.4. De minister neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de concentraties van lood in de lucht, zoals beoordeeld overeenkomstig artikel 2.5.4.5, met ingang van de in bijlage 2.5.5.4 vermelde data de daarin bepaalde grenswaarde niet overschrijden.

De in bijlage 2.5.5.4 bepaalde overschrijdingsmarges zijn van toepassing overeenkomstig artikel 2.5.3.7.

Onderafdeling 2.5.4.5.
Beoordeling van de concentraties

Art. 2.5.4.5. §1. In bijlage 2.5.5.5, deel I, zijn voor de toepassing van artikel 2.5.3.5 voor zwaveldioxide, stikstofoxide en stikstofdioxiden, zwevende deeltjes en lood de bovenste en onderste beoordelingsdrempel vastgelegd.

De indeling van elke zone of agglomeratie voor de toepassing van artikel 2.5.3.5 wordt ten minste om de vijf jaar volgens de in bijlage 2.5.5.5, deel II, vastgestelde procedure geëvalueerd. De indeling wordt eerder geëvalueerd wanneer significante wijzigingen optreden in de activiteiten die relevant zijn voor de concentraties van zwaveldioxide, stikstofdioxide of, indien van toepassing, voor de concentraties van stikstofdioxide plus stikstofmonoxide, zwevende deeltjes of lood in de lucht.

§2. Bijlage 2.5.5.6 bevat criteria om de plaats van de monsternemingspunten voor de meting van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes en lood in de lucht te bepalen. In bijlage 2.5.5.7 is het minimum aantal monsternemingspunten vermeld voor vaste metingen van de concentraties van elk van de betreffende verontreinigende stoffen als meting de enige bron is van gegevens over concentraties. De monsternemingspunten moeten worden geïnstalleerd in alle zones of agglomeraties waar metingen vereist zijn.

§3. In zones of agglomeraties waarin de informatie uit continu werkende meetstations wordt aangevuld met gegevens uit andere bronnen, zoals emissie-inventarissen, indicatieve meetmethoden of luchtkwaliteitsmodellen, moeten het aantal geïnstalleerde continu werkende meetstations en de ruimtelijke resolutie van andere technieken toereikend zijn om de concentraties van verontreinigende stoffen in de lucht overeenkomstig bijlage 2.5.5.6, deel I, en overeenkomstig bijlage 2.5.5.8, deel I, te kunnen vaststellen.

§4. Voor de zones en agglomeraties waar metingen niet vereist zijn, kunnen technieken op basis van modellen of objectieve ramingen worden gebruikt.

§5. In bijlage 2.5.5.9, delen I tot en met III, zijn referentiemethoden voor de analyse van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden en voor de monsterneming en de analyse van lood vastgesteld.

De referentiemethode voor de monsterneming en de meting van PM_{10} staat in bijlage 2.5.5.9, deel IV.

De voorlopige ontwerpreferentiemethode voor de monsterneming en de meting van $PM_{2,5}$ staat in bijlage 2.5.5.9, deel V.

In bijlage 2.5.5.9, deel VI, zijn referentietechnieken voor luchtkwaliteitsmodellen vastgesteld.

§6. De Vlaamse Milieumaatschappij stelt de Europese Commissie via de geëigende kanalen krachtens artikel 2.5.3.10, 5°, in kennis van de methoden die voor de voorafgaande beoordeling van de luchtkwaliteit zijn gebruikt.

Onderafdeling 2.5.4.6.
Informatie van het publiek

Art. 2.5.4.6. §1. De Vlaamse Milieumaatschappij zorgt ervoor dat recente informatie over de concentraties van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes en lood in de lucht stelselmatig toegankelijk wordt gemaakt voor het publiek en voor de geëigende organisaties zoals milieu- en consumentenorganisaties, organisaties die de belangen van gevoelige bevolkingsgroepen behartigen en andere relevante instanties voor de gezondheidszorg, bijvoorbeeld via radio en televisie, pers, informatieschermen of computernetwerkdiensten.

Informatie over de concentraties van zwaveldioxide, stikstofdioxide en zwevende deeltjes in de lucht wordt ten minste dagelijks bijgewerkt en in het geval van uurwaarden voor zwaveldioxide en stikstofdioxide wordt deze informatie, als dat praktisch haalbaar is, per uur bijgewerkt. Informatie over de concentraties van lood in de lucht wordt ten minste driemaandelijks bijgewerkt.

Deze informatie behelst ten minste alle overschrijdingen van de concentraties van de grenswaarden en de alarmdrempels gedurende de middelingstijden die in de bijlagen 2.5.5.1 tot en met 2.5.5.4 zijn vermeld. Indien mogelijk worden de gegevens ook verstrekt als de vervuiling boven of onder deze grenswaarden en alarmdrempels ligt of ze bereikt. Voorts omvat deze informatie een summiere beoordeling ten aanzien van grenswaarden en alarmdrempels, alsmede passende voorlichting over de gezondheidseffecten.

§2. Als de minister krachtens artikel 2.5.3.7, §2, plannen of programma's voor het publiek toegankelijk maakt, met inbegrip van de plannen en programma's voor de zones en agglomeraties die overeenkomstig artikel 2.5.4.1, §4, en artikel 2.5.4.3, §4 en §5, werden vastgelegd, maakt hij die tevens toegankelijk voor de in §1 bedoelde organisaties.

§3. Wanneer de in deel II van bijlage 2.5.5.1 en bijlage 2.5.5.2 vermelde alarmdrempel wordt overschreden, omvat de overeenkomstig artikel 2.5.3.9 aan het publiek verstrekte informatie minimaal de in deel III van bijlage 2.5.5.1 en bijlage 2.5.5.2 vermelde gegevens.

AFDELING 2.5.5.
BEOORDELING EN BEHEER VAN BENZEEN EN KOOLMONOXIDE

Ingevoegd bij art. 3 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(1), B.S. 14 april 2003.

Onderafdeling 2.5.5.1.
Benzeen

Art. 2.5.5.1. De concentraties van benzeen in de lucht, zoals beoordeeld overeenkomstig artikel 2.5.5.3, mogen met ingang van de in bijlage 2.5.6.1 vermelde data, de daarin bepaalde grenswaarde niet overschrijden.

De in bijlage 2.5.6.1 bepaalde overschrijdingsmarge is daarbij van toepassing overeenkomstig artikel 2.5.3.7.

Onderafdeling 2.5.5.2.
Koolmonoxide

Art. 2.5.5.2. De concentraties van koolmonoxide in de lucht, zoals beoordeeld overeenkomstig artikel 2.5.5.3, mogen met ingang van de in bijlage 2.5.6.2 vermelde data de daarin bepaalde grenswaarde niet overschrijden.

De in bijlage 2.5.6.2 bepaalde overschrijdingsmarge is daarbij van toepassing overeenkomstig artikel 2.5.3.7.

Onderafdeling 2.5.5.3.
Beoordeling van de concentraties

Art. 2.5.5.3. §1. Voor benzeen en koolmonoxide gelden de in bijlage 2.5.6.3, deel I, vastgestelde bovenste en onderste beoordelingsdrempels.

De indeling van elke zone of agglomeratie voor de toepassing van artikel 2.5.3.5 wordt ten minste om de vijf jaar volgens de in bijlage 2.5.6.3, deel II, vastgestelde procedure geëvalueerd. De indeling wordt eerder geëvalueerd wanneer significante wijzigingen optreden in de activiteiten die relevant zijn voor de concentraties van benzeen en koolmonoxide in de lucht.

§2. De criteria voor de bepaling van de plaats van de monsternemingspunten voor de meting van benzeen en koolmonoxide in de lucht, zijn vermeld in bijlage 2.5.6.4. Het minimum aantal monsternemingspunten voor vaste metingen van de concentraties van elke relevante verontreinigende stof is vermeld in bijlage 2.5.6.5. Zij worden geïnstalleerd in elke zone of agglomeratie waar metingen moeten worden uitgevoerd, indien vaste metingen de enige bron van gegevens zijn over de concentraties binnen die zone of agglomeratie.

§3. In zones of agglomeraties waarin de informatie uit vaste meetstations wordt aangevuld met informatie uit andere bronnen, zoals emissie-inventarissen, indicatieve meetmethoden of luchtkwaliteitsmodellen, moeten het aantal geïnstalleerde vaste meetstations en de ruimtelijke resolutie van andere technieken toereikend zijn om de concentraties van verontreinigende stoffen in de lucht overeenkomstig bijlage 2.5.6.4, deel I, en overeenkomstig bijlage 2.5.6.6, deel I, te kunnen vaststellen.

§4. Voor de zones en agglomeraties waar metingen niet vereist zijn, kunnen technieken op basis van modellen of objectieve ramingen worden gebruikt.

§5. De referentiemethoden voor de analyse en monsterneming van benzeen en koolmonoxide zijn vastgesteld in bijlage 2.5.6.7, delen I en II. In bijlage 2.5.6.7, deel III, zullen de referentietechnieken voor modellen voor de luchtkwaliteit worden vastgesteld wanneer die technieken beschikbaar zijn.

§6. De Vlaamse Milieumaatschappij stelt de Europese Commissie via de geëigende kanalen, krachtens artikel 2.5.3.10, 5°, in kennis van de methoden die voor de voorafgaande beoordeling van de luchtkwaliteit zijn gebruikt.

Onderafdeling 2.5.5.4.
Informatie voor de bevolking

Art. 2.5.5.4. §1. De Vlaamse Milieumaatschappij zorgt ervoor dat recente informatie over de concentraties van benzeen en koolmonoxide in de lucht stelselmatig toegankelijk wordt gemaakt voor de bevolking en voor de geëigende organisaties zoals milieu- en consumentenorganisaties, organisaties die de belangen van gevoelige bevolkingsgroepen behartigen en andere relevante instanties voor de gezondheidszorg, bijvoorbeeld via radio en televisie, pers, informatieschermen of computernetwerkdiensten, teletekst, telefoon of fax. In geval van overschrijdingen worden ook bedrijven in de omgeving van de gemeten overschrijdingen geïnformeerd.

Informatie over de concentraties van benzeen in de lucht, uitgedrukt in een gemiddelde waarde over de afgelopen 12 maanden, wordt ten minste driemaandelijks en waar mogelijk, maandelijks bijgewerkt. Informatie over de concentraties van koolmonoxide in de lucht, uitgedrukt in een voortschrijdend maximumgemiddelde over 8 uur, wordt ten minste dagelijks, en waar mogelijk ieder uur bijgewerkt.

Deze informatie omvat ten minste alle overschrijdingen van de concentraties van de grenswaarden gedurende de in de bijlagen 2.5.6.1 en 2.5.6.2 vastgestelde middelingstijden. Tevens omvat deze informatie een korte beoordeling in verband met de grenswaarden en passende voorlichting over de gevolgen voor de gezondheid.

§2. Wanneer de minister krachtens artikel 2.5.3.7, §2, plannen of programma's voor de bevolking toegankelijk maakt, maakt hij die tevens toegankelijk voor de in §1 bedoelde organisaties. Dit geldt ook voor de in bijlage 2.5.6.6, punt II, vereiste documentatie.

§3. De aan de bevolking en de in de §1 en §2 bedoelde organisaties beschikbaar gestelde informatie dient duidelijk, begrijpelijk en toegankelijk te zijn.]

AFDELING 2.5.6.
BEOORDELING EN BEHEER VAN OZON

Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

Subafdeling 2.5.6.1.
Richtwaarden en langetermijndoelstellingen

Art. 2.5.6.1. §1. Als richtwaarden voor 2010 voor de ozonconcentraties in de lucht gelden de waarden, opgenomen in bijlage 2.5.7.1, deel II.

§2. Als langetermijndoelstellingen voor de ozonconcentraties in de lucht gelden de waarden opgenomen in bijlage 2.5.7.1, deel III.

Subafdeling 2.5.6.2.
Beoordeling van de ozon- en precursorenconcentraties

Art. 2.5.6.2. §1. In zones en agglomeraties waar de ozonconcentraties tijdens een van de laatste vijf jaar van metingen een langetermijndoelstelling hebben overschreden, zijn continue vaste metingen verplicht.

Wanneer over minder dan vijf jaar gegevens beschikbaar zijn, kunnen, ter bepaling van de overschrijdingen, de gegevens van meetcampagnes van korte duur op tijden en plaatsen die naar alle waarschijnlijkheid typisch zijn voor de hoogste verontreinigingsniveaus gecombineerd worden met uit emissie-inventarissen en door modellering verkregen gegevens.

Bijlage 2.5.7.4 bevat de criteria voor het bepalen van de locatie van meetpunten voor de meting van ozon.

In bijlage 2.5.7.5, deel I, wordt het minimumaantal vaste meetpunten aangegeven voor continue ozonmeting in elke zone of agglomeratie waar meting de enige informatiebron is voor de beoordeling van de luchtkwaliteit.

Tevens worden metingen van stikstofdioxide verricht op minimaal 50 % van de overeenkomstig bijlage 2.5.7.5, deel I, vereiste meetpunten voor ozon. De meting van stikstofdioxide wordt continu verricht, behalve in meetstations voor de bepaling van de plattelandsachtergrondwaarden zoals omschreven in bijlage 2.5.7.4, deel I, waar andere meetmethoden gebruikt kunnen worden.

Voor de zones en agglomeraties waar informatie van vaste meetstations wordt aangevuld met gegevens van modellering en/of indicatieve metingen, mag het in bijlage 2.5.7.5, deel I, genoemde totale aantal meetpunten worden verminderd, mits aan de volgende voorwaarden voldaan wordt:

1° de aanvullende methoden bieden een adequaat gegevensniveau voor de beoordeling van de luchtkwaliteit met betrekking tot richtwaarden, informatie- en alarmwaarden;

2° het aantal meetpunten en de ruimtelijke resolutie van andere technieken zijn van die aard dat de ozonconcentratie vastgesteld kan worden overeenkomstig de in bijlage 2.5.7.7, deel I, genoemde doelstellingen inzake gegevenskwaliteit, en beoordelingsresultaten als vermeld in bijlage 2.5.7.7, deel II, verkregen worden;

3° het aantal meetpunten in iedere zone of agglomeratie komt overeen met ten minste één meetpunt per twee miljoen inwoners;

4° iedere zone of agglomeratie heeft ten minste één meetpunt;

5° stikstofdioxide wordt gemeten op alle resterende meetpunten, uitgezonderd op de meetstations voor de bepaling van de plattelandsachtergrondwaarden.

In dat geval worden de resultaten van modellering en/of indicatieve metingen in aanmerking genomen bij de beoordeling van de luchtkwaliteit ten aanzien van de richtwaarden.

§2. In zones en agglomeraties waar de concentraties in elk van de laatste vijf jaar van metingen beneden de langetermijndoelstellingen liggen, wordt het aantal stations voor continue metingen bepaald overeenkomstig bijlage 2.5.7.5, deel II.

§3. Er moet ten minste één meetstation voor de verschaffing van gegevens over concentraties van de in bijlage 2.5.7.6 genoemde ozonprecursoren geïnstalleerd en operationeel zijn. Voor het aantal en de situering van deze stations wordt rekening gehouden met de in genoemde bijlage vermelde doelstellingen, methoden en aanbevelingen.

Er wordt, voor wat betreft de strategie voor ozonprecursorenmeting, rekening gehouden met de leidraad die de Europese Commissie hieromtrent opstelt ter uitvoering van artikel 12 van de Richtlijn 2002/3/EG.

§4. Referentiemethoden voor de analyse van ozon zijn vervat in bijlage 2.5.7.8, deel I. Bijlage 2.5.7.8, deel II, bevat referentietechnieken voor de modellering van ozon.

Subafdeling 2.5.6.3.
Eisen in zones en agglomeraties om de richtwaarden en langetermijndoelstellingen te bewerkstelligen

Art. 2.5.6.3. §1. De Vlaamse Milieumaatschappij stelt een lijst op van de zones en agglomeraties waar de ozonniveaus in de lucht, beoordeeld overeenkomstig artikel 2.5.6.2, hoger zijn dan de in artikel 2.5.6.1 bedoelde richtwaarden.

[Het Departement] stelt een plan of programma op in overleg met alle betrokken diensten dat door de minister ter bekrachtiging wordt voorgelegd aan de Vlaamse Regering, om vanaf de in bijlage 2.5.7.1, deel II, genoemde datum aan de richtwaarde te voldoen, behalve in gevallen waarin dit niet door middel van proportionele maatregelen realiseerbaar is. Alle betrokken diensten zorgen voor de uitvoering van het goedgekeurde plan of programma.

Wanneer overeenkomstig artikel 2.5.3.7, §2, plannen of programma's voor andere verontreinigende stoffen dan ozon worden opgesteld of uitgevoerd, wordt zo nodig overgegaan tot opstelling en uitvoering van geïntegreerde plannen of programma's van alle verontreinigende stoffen in kwestie.

De plannen of programma's bevatten ten minste de informatie die in bijlage 2.5.4.D is vermeld en zijn openbaar voor de bevolking en voor de betrokken organisaties, zoals milieuorganisaties, consumentenorganisaties, belangenorganisaties van gevoelige bevolkingsgroepen en andere bij de gezondheidszorg betrokken instellingen.

§2. De Vlaamse Milieumaatschappij stelt een lijst op van de zones en agglomeraties waar de ozonniveaus in de lucht, beoordeeld overeenkomstig artikel 2.5.6.2, hoger zijn dan de in artikel 2.5.6.1 bedoelde langetermijndoelstellingen, maar de in bijlage 2.5.7.1, deel II, vervatte richtwaarden niet overschrijden.

[Het departement] stelt kosteneffectieve maatregelen voor in overleg met alle betrokken diensten die door de minister ter bekrachtiging aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd om de langetermijndoelstellingen te verwezenlijken. Die maatregelen moeten ten minste in overeenstemming zijn met alle plannen en programma's, genoemd in §1. Voorts zijn ze gebaseerd op de maatregelen die getroffen zijn ingevolge hoofdstuk 2.10 van dit besluit en alle toepasselijke toekomstige bepalingen die voortvloeien uit voorschriften van de Europese Unie. Alle betrokken diensten zorgen voor de uitvoering van de goedgekeurde maatregelen.

De vorderingen bij het bereiken van de langetermijndoelstellingen worden in het kader van de verslaglegging door de Europese Commissie in het kader van artikel 11 van Richtlijn 2002/3/EG en in samenhang met Richtlijn 2001/81/EG periodiek getoetst. Hierbij wordt het jaar 2020 als richtdatum gebruikt en wordt er rekening gehouden met de vorderingen bij het bereiken van de in genoemde richtlijn vermelde nationale emissieplafonds.

§3. De Vlaamse Milieumaatschappij stelt een lijst op van de zones en agglomeraties waar de ozonniveaus aan de langetermijndoelstellingen beantwoorden. [Het departement] stelt maatregelen voor die worden bekrachtigd door de minister om het ozonniveau beneden de langetermijndoelstellingen te houden, voor zover factoren zoals de grensoverschrijdende aard van de ozonverontreiniging en de meteorologische omstandigheden dat mogelijk maken, en om, door proportionele maatregelen, de best mogelijke luchtkwaliteit in stand te houden, verenigbaar met duurzame ontwikkeling, alsmede een hoog beschermingsniveau voor het milieu en de menselijke gezondheid. Alle betrokken diensten zorgen voor de uitvoering van de goedgekeurde maatregelen.

Gewijzigd bij art. 151 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Subafdeling 2.5.6.4.
Informatie voor de bevolking

Art. 2.5.6.4. §1.De Vlaamse Milieumaatschappij neemt passende maatregelen om:

1° ervoor te zorgen dat voor de bevolking en voor de betrokken organisaties, zoals milieuorganisaties, consumentenorganisaties, belangenorganisaties van gevoelige bevolkingsgroepen en andere bij de gezondheidszorg betrokken instellingen, systematisch actuele informatie over ozonconcentraties in de lucht beschikbaar wordt gesteld.
Deze informatie wordt ten minste dagelijks en waar nodig en haalbaar ieder uur bijgewerkt.
Dergelijke informatie omvat ten minste alle overschrijdingen van de langetermijndoelstelling voor de gezondheidsbescherming, de informatiewaarde en de alarmwaarde voor de middelingsperiode in kwestie. Tevens moet een beknopte evaluatie van de gezondheidseffecten worden verstrekt.
Als informatiewaarde en alarmwaarde voor ozonconcentraties in de lucht gelden de waarden, opgenomen in bijlage 2.5.7.2, deel I;

2° ervoor te zorgen dat uitgebreide jaarverslagen openbaar zijn voor de bevolking en voor de betrokken organisaties, zoals milieuorganisaties, consumentenorganisaties, belangenorganisaties van gevoelige bevolkingsgroepen en andere bij de gezondheidszorg betrokken instellingen. De verslagen omvatten ten minste:
   a) wat de menselijke gezondheid betreft, alle overschrijdingen van de richtwaarde en langetermijndoelstelling, de informatiewaarde en de alarmwaarde, voor de bedoelde middelingsperiode;
   b) wat de vegetatie betreft, alle overschrijdingen van de richtwaarde en de langetermijndoelstelling, zo nodig in combinatie met een beknopte evaluatie van de effecten van die overschrijdingen;
   c) in voorkomend geval, nadere informatie en evaluaties inzake de bescherming van de bossen, zoals gespecificeerd in bijlage 2.5.7.3, deel I;
   d) in voorkomend geval, informatie over relevante precursoren.

3° ervoor te zorgen dat aan de instellingen voor gezondheidszorg en aan de bevolking tijdig informatie wordt verstrekt over feitelijke of voorspelde overschrijdingen van de alarmwaarde.

Bovengenoemde informatie en verslagen worden langs passende weg bekendgemaakt, afhankelijk van het geval, bijvoorbeeld via de omroep, de pers of publicaties, informatieschermen of computernetwerkdiensten, zoals het internet.

§2. De informatie die overeenkomstig artikel 2.5.3.9 bij overschrijding van een van beide drempels (informatiewaarde of alarmwaarde) aan de bevolking wordt verstrekt, omvat de gegevens die in bijlage 2.5.7.2, deel II, zijn vervat. Indien dat haalbaar is, wordt deze informatie verstrekt wanneer een overschrijding van de informatiewaarde of de alarmwaarde wordt voorspeld.

§3. De uit hoofde van de bepalingen van §1, en §2, verstrekte informatie moet helder, begrijpelijk en toegankelijk zijn.

Subafdeling 2.5.6.5.
Veiligheidsmaatregelen

Art. 2.5.6.5. §1. Overeenkomstig artikel 2.5.3.6, §3, stelt [het Departement] actieplannen op in overleg met alle betrokken diensten die door de minister ter bekrachtiging worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering, waarin, rekening houdend met de bijzondere plaatselijke omstandigheden, wordt vermeld welke specifieke maatregelen op korte termijn genomen moeten worden in zones waar een risico van overschrijding van de alarmwaarde bestaat. Alle betrokken diensten zorgen voor de uitvoering van de goedgekeurde maatregelen. Deze bepaling is van toepassing indien er significante mogelijkheden zijn het risico te verminderen of de duur of ernst van de overschrijding van de alarmwaarde te beperken (geografische, meteorologische en economische omstandigheden in aanmerking genomen). Wanneer geconstateerd wordt dat er geen significante mogelijkheden bestaan voor de beperking van het risico, de duur of de ernst van de overschrijding in die zones, moet hetgeen bepaald werd in artikel 2.5.3.6, §3 niet worden uitgevoerd. [Het departement] onderzoekt of er, de nationale, geografische, meteorologische en economische omstandigheden in aanmerking genomen, significante mogelijkheden zijn voor het beperken van het risico, de duur of de ernst van een overschrijding.

§2. De veiligheidsmaatregelen kunnen drempelwaarden voor het nemen van specifieke maatregelen bevatten. De plannen kunnen naargelang van het geval voorzien in graduele, kosteneffectieve maatregelen om bepaalde activiteiten die bijdragen tot emissies die tot overschrijding van de alarmwaarde leiden, waaronder het gemotoriseerde verkeer, te beheersen en zo nodig te verminderen of op te schorten. Hiertoe kunnen ook doeltreffende maatregelen in verband met het gebruik van industriële installaties of producten behoren.

§3. Bij de opzet en uitvoering van veiligheidsmaatregelen worden de (reeds op hun effectiviteit beoordeelde) maatregelen in overweging genomen die als voorbeeld worden opgenomen in de leidraad die de Europese Commissie opstelt ter uitvoering van artikel 12 van Richtlijn 2002/3/EG.

§4. De resultaten van onderzoekingen en de inhoud van specifieke veiligheidsmaatregelen, alsmede informatie over de uitvoering hiervan, zijn openbaar voor het publiek en voor de betrokken organisaties zoals milieuorganisaties, consumentenorganisaties, belangenorganisaties voor gevoelige bevolkingsgroepen en andere bij de gezondheidszorg betrokken instellingen.

Gewijzigd bij art. 152 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Subafdeling 2.5.6.6.
Grensoverschrijdende luchtverontreiniging

Art. 2.5.6.6. §1. Wanneer overschrijdingen van de richtwaarden voor ozonconcentraties of van de langetermijndoelstellingen grotendeels aan emissies van precursoren in andere landen zijn toe te schrijven, wordt met de andere betrokken landen samengewerkt bij de opstelling van gezamenlijke plannen en programma's, om de richtwaarden of langetermijndoelstellingen te verwezenlijken, behalve in gevallen waarin dit niet door proportionele maatregelen realiseerbaar is.

§2. In voorkomend geval wordt overeenkomstig artikel 2.5.6.5 overgegaan tot het opstellen en uitvoeren van gezamenlijke veiligheidsmaatregelen, die aan elkaar grenzende zones in verschillende landen bestrijken. Er wordt voor gezorgd dat de betreffende zones in de betreffende andere landen waarmee veiligheidsmaatregelen worden opgezet, alle relevante informatie ontvangen.

§3. Bij overschrijding van de informatiewaarde of de alarmwaarde in zones nabij landsgrenzen moet zo spoedig mogelijk aan de bevoegde autoriteiten van de betrokken aangrenzende landen informatie worden verstrekt, om de informatieverstrekking aan de bevolking in die landen te bevorderen.

§4. Bij de opstelling van plannen en programma's als bedoeld in §1 en §2 en de informatieverstrekking aan de bevolking, bedoeld in §3, wordt in voorkomend geval de samenwerking met de derde landen voortgezet.

Subafdeling 2.5.6.7.
Indiening van informatie en verslagen aan de Europese Commissie

Art. 2.5.6.7. §1. Bij het verstrekken van inlichtingen aan de Europese Commissie zendt de Vlaamse Milieumaatschappij via de geëigende kanalen:

1° voor ieder kalenderjaar uiterlijk 30 september van het volgende jaar de lijsten van de zones en agglomeraties, bedoeld in artikel 2.5.6.3, §1, §2 en §3;

2° een verslag met een overzicht van de overschrijdingen van de in bijlage 2.5.7.1, deel II, vastgestelde richtwaarden. Dit verslag bevat een verklaring van de jaarlijkse overschrijdingen van de richtwaarde voor de menselijke gezondheid. Het verslag bevat eveneens de in artikel 2.5.6.3, §1, bedoelde plannen en programma's. Het verslag wordt toegezonden uiterlijk twee jaar na afloop van de periode waarin overschrijdingen van de richtwaarden voor ozon zijn waargenomen;

3° om de drie jaar informatie over de vorderingen van dergelijke plannen of programma's.

§2. Voorts zendt de Vlaamse Milieumaatschappij de Europese Commissie via de geëigende kanalen:

1° ieder jaar voor iedere maand van april tot en met september op voorlopige basis:

a) uiterlijk aan het eind van de volgende maand voor iedere dag met overschrijding(en) van de infomatiewaarde en/of de alarmwaarde de volgende informatie: datum, totaal aantal overschrijdingsuren, maximumuurwaarde(n) van ozon;

b) uiterlijk 31 oktober van elk jaar de andere in bijlage 2.5.7.3 genoemde informatie;

2° voor ieder kalenderjaar uiterlijk 30 september van het volgende jaar de in bijlage 2.5.7.3 vermelde gevalideerde informatie, alsmede de gemiddelde jaarconcentraties voor dat jaar van de in bijlage 2.5.7.6 gespecificeerde ozonprecursoren;

3° in het kader van het driejaarlijkse sectorale verslag over de tenuitvoerlegging van verschillende Europese richtlijnen dat wordt opgesteld aan de hand van een vragenlijst uitgewerkt door de Europese Commissie, en uiterlijk de eerstvolgende 30 september na afloop van elke periode van drie jaar, de volgende informatie:

a) informatie met een overzicht van de ozonniveaus die, naar gelang van het geval, voor de in artikel 2.5.6.3, §1, §2, en §3 bedoelde zones en agglomeraties zijn waargenomen of ingeschat;

b) informatie over alle uit hoofde van artikel 2.5.6.3, §2, genomen of geplande maatregelen;

c) informatie aangaande besluiten over veiligheidsmaatregelen en betreffende de opzet en inhoud van dergelijke overeenkomstig artikel 2.5.6.5 voorbereide plannen, alsmede een evaluatie van de effecten ervan.]

[AFDELING 2.5.7.
BEOORDELING EN BEHEER VAN ARSEEN, CADMIUM, NIKKEL EN POLYCYCLISCHE AROMATISCHE KOOLWATERSTOFFEN, EN BEOORDELING VAN KWIK

Onderafdeling 2.5.7.1.
Milieukwaliteitsnormen voor arseen, cadmium, nikkel en polycyclische aromatische koolwaterstoffen

Afdeling toegevoegd bij art. 3 B.Vl.reg. 22 december 2006, B.S. 6 maart 2007.

Art. 2.5.7.1. De bevoegde diensten van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie stellen alle nodige maatregelen voor die geen onevenredige kosten meebrengen, om ervoor te zorgen dat vanaf 31 december 2012 de concentraties van arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen, gebruikt als merker voor het carcinogene risico van polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de lucht, beoordeeld overeenkomstig artikel 2.5.7.2, de streefwaarden van bijlage 2.5.8.1 niet overschrijden. Die maatregelen worden aan de minister voorgelegd ter bekrachtiging. De bevoegde diensten zorgen voor de uitvoering van de maatregelen.

De Vlaamse Milieumaatschappij stelt een lijst op van de zones en agglomeraties waar de niveaus van arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen onder de respectieve streefwaarden liggen. In die zones en agglomeraties worden de niveaus van die verontreinigende stoffen beneden de respectieve streefwaarden gehouden en wordt er naar gestreefd om de met duurzame ontwikkeling verenigbare optimale luchtkwaliteit te handhaven.

De Vlaamse Milieumaatschappij stelt een lijst op van de zones en agglomeraties waar de streefwaarden, vermeld in bijlage 2.5.8.1 worden overschreden. Voor die zones en agglomeraties specificeert de Vlaamse Milieumaatschappij de overschrijdingsgebieden en, in samenspraak met de bevoegde diensten van het Departement Leefmilieu, Natuur en energie, de bronnen die aan de overschrijdingen bijdragen. De bevoegde diensten van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie moeten aantonen dat in de gebieden in kwestie alle noodzakelijke maatregelen die geen onevenredige kosten meebrengen, met name gericht op de grootste emissiebronnen, worden toegepast om de streefwaarden te bereiken. In het geval van industriële installaties die onder bijlage 2.8 van titel II van het VLAREM vallen, is dit de toepassing van de beste beschikbare techniek zoals gedefinieerd in artikel 1, 29°, van titel 1 van het VLAREM.

Onderafdeling 2.5.7.2.
Beoordeling van concentraties in de buitenlucht en van deposities

Art. 2.5.7.2. §1. De Vlaamse Milieumaatschappij beoordeelt de luchtkwaliteit van arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen op het gehele grondgebied.

§2. Meting overeenkomstig de criteria vermeld in §7, is verplicht in de volgende zones:
1° zones en agglomeraties waar de niveaus tussen de bovenste en de onderste beoordelingsdrempel liggen, en
2° andere zones en agglomeraties waar de niveaus de bovenste beoordelingsdrempel overschrijden.
De metingen kunnen worden aangevuld met modellen die een adequaat niveau van informatie over de luchtkwaliteit bieden.

§3. Er kan een combinatie van metingen, inclusief indicatieve metingen overeenkomstig bijlage 2.5.8.4, deel I, en modellen worden gebruikt om de luchtkwaliteit te beoordelen in zones en agglomeraties waar de niveaus gedurende een representatieve periode tussen de bovenste en onderste beoordelingsdrempel liggen. Dit wordt vastgesteld volgens de bepalingen, vermeld in bijlage 2.5.8.2, deel II.

§4. In zones en agglomeraties waar de niveaus onder de onderste beoordelingsdrempel liggen, vast te stellen volgens de bepalingen vermeld in bijlage 2.5.8.2, deel II, mag voor het beoordelen van de niveaus uitsluitend gebruik worden gemaakt van modellen of technieken op basis van objectieve ramingen.

§5. Als verontreinigende stoffen moeten worden gemeten, worden de metingen op vaste meetpunten verricht, hetzij continu, hetzij door middel van aselecte bemonstering. Het aantal metingen is groot genoeg om de niveaus te kunnen vaststellen.

§6. Voor arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen in de lucht gelden de bovenste en onderste beoordelingsdrempels vermeld in bijlage 2.5.8.2, deel I. De indeling van elke zone of agglomeratie voor de toepassing van dit artikel wordt ten minste om de vijf jaar volgens de procedure vermeld in bijlage 2.5.8.2, deel II geëvalueerd. De indeling wordt eerder geëvalueerd als significante wijzigingen optreden in activiteiten die relevant zijn voor de concentraties van arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen in de lucht.

§7. De criteria voor de bepaling van de plaats van de monsternemingspunten waar de concentraties arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen in de lucht worden gemeten om te beoordelen of de streefwaarden worden nageleefd, zijn vermeld in bijlage 2.5.8.3, deel I en II. Het minimumaantal monsternemingspunten voor vaste metingen van de concentraties van elke verontreinigende stof is vastgesteld in bijlage 2.5.8.3, deel IV. De monsternemingspunten worden geïnstalleerd in elke zone of agglomeratie waar metingen moeten worden uitgevoerd als vaste metingen de enige bron van gegevens zijn over de concentraties binnen die zone of agglomeratie.

§8. Om de bijdrage van benzo(a)pyreen in de lucht te beoordelen, wordt gezorgd voor de monitoring van andere relevante polycyclische aromatische koolwaterstoffen op een beperkt aantal meetpunten. Die verbindingen omvatten ten minste benzo(a)antraceen, benzo(b)fluorantheen, benzo(j)fluorantheen, benzo(k)fluorantheen, indeno(1,2,3-cd)pyreen en dibenzo(a,h)antraceen. Meetpunten voor die polycyclische aromatische koolwaterstoffen worden op dezelfde locatie geplaatst als de monsternemingspunten voor benzo(a)pyreen en moeten zo worden geselecteerd dat geografische variatie en lange termijntendensen kunnen worden vastgesteld. Bijlage 2.5.8.3, delen I, II en III zijn van toepassing.

§9. Ongeacht de concentratieniveaus moet voor achtergrondwaarden een monsternemingspunt worden geïnstalleerd voor de indicatieve meting in de lucht van arseen, cadmium, totaal gasvormig kwik, nikkel, benzo(a)pyreen en de overige polycyclische aromatische koolwaterstofverbindingen, vermeld in §8 en van de totale depositie van arseen, cadmium, kwik, nikkel, benzo(a)pyreen en de overige polycyclische aromatische koolwaterstoffen vermeld in §8. Er wordt ten minste één meetstation geplaatst. Er mogen met onderlinge instemming en overeenkomstig richtsnoeren van de Europese Commissie, een of meer gemeenschappelijke meetstations geplaatst worden die naburige zones in aangrenzende landen bestrijken om de nodige ruimtelijke resolutie (1 station per 100.000 km^2) te verkrijgen. De meting van tweewaardig kwik in deeltjes en als gas wordt aanbevolen. Waar dat nuttig is, moet de monitoring worden gecoordineerd met de monitoringstrategie en het meetprogramma van het Programma voor samenwerking inzake de bewaking en de evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (European Monitoring and Evaluation of Pollutants, EMEP). De monsternemingspunten voor die verontreinigende stoffen moeten zo worden geselecteerd dat geografische variatie en lange termijntendensen kunnen worden vastgesteld. Bijlage 2.5.8.3, delen I, II en III zijn van toepassing.

§10. Waar regionale patronen van de invloed op ecosystemen worden beoordeeld, kan het gebruik van bio-indicatoren worden overwogen.

§11. In zones en agglomeraties waarin de informatie uit vaste meetstations wordt aangevuld met informatie uit andere bronnen, zoals emissie-inventarissen, indicatieve meetmethoden of luchtkwaliteitsmodellen, moet het aantal geïnstalleerde vaste meetstations en de ruimtelijke resolutie van andere technieken toereikend zijn om de concentraties van verontreinigende stoffen in de lucht overeenkomstig bijlage 2.5.8.3, deel I, en bijlage 2.5.8.4, deel I, te kunnen bepalen.

§12. De kwaliteitsdoelstellingen voor de gegevens zijn vastgelegd in bijlage 2.5.8.4, deel I. Als voor de beoordeling gebruik wordt gemaakt van luchtkwaliteitsmodellen, is bijlage 2.5.8.4, deel II van toepassing.

§13. De referentiemethoden voor de bemonstering en analyse van arseen, cadmium, kwik, nikkel en polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de lucht staan vermeld in bijlage 2.5.8.5, deel I, II en III. De referentietechnieken voor het meten van de totale depositie van arseen, cadmium, kwik, nikkel en de polycyclische aromatische koolwaterstoffen staan vermeld in bijlage 2.5.8.5, deel IV, en de referentietechnieken voor modellen voor de luchtkwaliteit worden in bijlage 2.5.8.5, deel V vastgesteld als die technieken beschikbaar zijn.

§14. De Vlaamse Milieumaatschappij brengt via de geëigende kanalen de Europese Commissie uiterlijk op 15 februari 2007 op de hoogte van de methoden voor de voorafgaande beoordeling van de luchtkwaliteit volgens artikel 2.5.3.10, 5°, van titel II van het VLAREM.

Onderafdeling 2.5.7.3.
Indiening van informatie en verslagen aan de Europese Commissie

Art. 2.5.7.3. §1. Met betrekking tot de zones en agglomeraties waar een van de streefwaarden van bijlage 2.5.8.1 wordt overschreden, verstrekken de Vlaamse Milieumaatschappij, in overleg met de bevoegde diensten van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie voor de bepaling van de redenen voor de overschrijding en in het bijzonder de bronnen die ertoe bijdragen, via de geëigende kanalen de volgende informatie aan de Europese Commissie:

1° de lijsten van de desbetreffende zones en agglomeraties;

2° de overschrijdingsgebieden;

3° de vastgestelde concentratiewaarden;

4° de redenen voor de overschrijding en in het bijzonder de bronnen die ertoe bijdragen;

5° de bevolking die wordt blootgesteld aan de overschrijding.

De Vlaamse Milieumaatschappij verstrekt verder alle gegevens die beoordeeld zijn overeenkomstig artikel 2.5.7.2, tenzij dit al is gebeurd ter uitvoering van Beschikking 97/101/EG van de Raad van 27 januari 1997 tot invoering van een regeling voor de onderlinge uitwisseling van informatie over en gegevens van meetnetten en meetstations voor luchtverontreiniging in de lidstaten inzake de onderlinge uitwisseling van informatie.

De informatie wordt voor elk kalenderjaar uiterlijk op 30 september van het volgende jaar aan de Europese Commissie bezorgd en de eerste keer voor het kalenderjaar, volgend op 15 februari 2007.

§2. Naast de eisen, vermeld in §1, rapporteert de Afdeling Lucht, Hinder, Risicobeheer, Milieu & Gezondheid via de geëigende kanalen alle maatregelen die genomen zijn krachtens artikel 2.5.7.1.

Onderafdeling 2.5.7.4.
Informatie voor de bevolking

Art. 2.5.7.4. De Vlaamse Milieumaatschappij zorgt ervoor dat voor het publiek en voor de organisaties die in aanmerking komen zoals milieuorganisaties, consumentenorganisaties, organisaties die de belangen van kwetsbare bevolkingsgroepen behartigen en andere relevante instanties voor de gezondheidszorg, duidelijke en begrijpelijke informatie toegankelijk is en regelmatig ter beschikking wordt gesteld over de concentratie van arseen, cadmium, kwik, nikkel en benzo(a)pyreen, en voor de overige polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de lucht, vermeld in artikel 2.5.7.2, §8 evenals over de totale depositie van arseen, cadmium, kwik, nikkel en benzo(a)pyreen en de overige polycyclische aromatische koolwaterstoffen, vermeld in artikel 2.5.7.2, §8.

In die informatie worden ook de jaarlijkse overschrijdingen vermeld van de streefwaarden voor arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen overeenkomstig bijlage 2.5.8.1. De informatie vermeldt tevens de redenen voor de overschrijding en het gebied waarop die van toepassing is. Voorts omvat ze een korte beoordeling van de streefwaarde en passende gegevens over de gevolgen voor de gezondheid en over de milieueffecten.

De Afdeling Lucht, Hinder, Risicobeheer, Milieu & Gezondheid stelt gegevens over eventuele maatregelen die genomen zijn krachtens artikel 2.5.7.1 beschikbaar aan de organisaties, vermeld in lid 1.

De informatie vermeld in lid 1, lid 2 en lid 3, wordt beschikbaar gesteld via bijvoorbeeld internet, de pers en andere gemakkelijk toegankelijke media.]

HOOFDSTUK 2.6.
BELEIDSTAKEN TERZAKE ASBESTBEHEERSING

Art. 2.6.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk worden vastgesteld in uitvoering van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging.

Art. 2.6.0.2. De EU-Commissie wordt overeenkomstig de Richtlijn 87/217/EEG door [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] via de geëigende kanalen:
- driejaarlijks ingelicht over de tenuitvoerlegging van deze Richtlijn.
- in kennis gesteld van de voor de bepaling van de asbestconcentraties gebruikte monsternemings- en analyseprocedures en -methoden alsmede van informatie die van belang is om de doelmatigheid hiervan te beoordelen.

Gewijzigd bij art. 153 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

[HOOFDSTUK 2.7.
BELEIDSTAKEN INZAKE AFVALSTOFFEN

Nieuw hoofdstuk ingevoegd bij art. 5 B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.
Opgeheven bij art. 10.2.1, 7°, B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.
Ingevoegd bij art. 22 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

AFDELING 2.7.1.
VERSLAGGEVING AAN DE EUROPESE COMMISSIE

Art. 2.7.1.1. §1. Overeenkomstig artikel 15 van de EG-richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen zendt de OVAM om de drie jaar via de geëigende kanalen aan de Europese Commissie een verslag over de uitvoering van deze EG-richtlijn, waarin speciaal aandacht wordt geschonken aan de Vlaamse strategieën die krachtens artikel 5 van dezelfde richtlijn aangaande afvalstoffen en vormen van behandeling die niet op een stortplaats mogen worden aanvaard, moeten worden ontwikkeld. Dat verslag wordt opgesteld aan de hand van een vragenlijst of schema opgesteld door de Europese Commissie volgens de procedure van artikel 6 van EG-richtlijn 91/692/EEG.

§2. Het verslag wordt aan de Europese Commissie toegezonden, telkens binnen negen maanden na afloop van de periode van drie jaar waarop het betrekking heeft aan de Europese Commissie toegezonden.

Art. 2.7.1.2. Overeenkomstig de Beschikking van de Raad 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen, en meer bepaald punt 2 van de bijlage ervan, stelt de OVAM jaarlijks een verslag op over het aantal vergunningen die krachtens de bepalingen van artikel 5.2.4.1.6, §2, zijn afgegeven.

Die verslagen worden om de drie jaar door de OVAM via de geëigende kanalen aan de Europese Commissie toegezonden als onderdeel van de rapportage bedoeld in artikel 2.7.1.1.]

HOOFDSTUK 2.8.
BELEIDSTAKEN TER ZAKE GEÏNTEGREERDE PREVENTIE EN BESTRIJDING VAN VERONTREINIGING

Ingevoegd bij art. 6 B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.

Art. 2.8.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk worden vastgesteld in uitvoering van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

Art. 2.8.0.2. Overeenkomstig [de EU-richtlijn 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging] draagt de minister er zorg voor dat de onder zijn bevoegdheid ressorterende adviesverlenende overheidsorganen waarvan sprake in artikel 20 van titel I van het VLAREM, ieder voor wat hun adviesbevoegdheid betreft, de ontwikkelingen op het gebied van de beste beschikbare technieken volgt of daarvan op de hoogte wordt gehouden.

Gewijzigd bij art. 14 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

Art. 2.8.0.3. §1. De afdeling [, bevoegd voor het internationaal milieubeleid] wordt aangewezen als autoriteit voor de uitwisseling van de informatie bedoeld in het [artikel 17 van de EU-richtlijn 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging]. De minister stelt via de geëigende kanalen de EU-Commissie van deze aanwijzing in kennis.

Gewijzigd bij art. 15, 1°, B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

§2. De Europese Commissie wordt overeenkomstig [de EU-richtlijn 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging] door de afdeling [, bevoegd voor het internationaal milieubeleid] via de geëigende kanalen in kennis gesteld van de representatieve gegevens over de beschikbare grenswaarden die zijn vastgesteld per activiteiten categorie van bijlage 2.8 en in voorkomend geval van de beste beschikbare technieken waarop die waarden zijn gebaseerd, met name in overeenstemming met de bepalingen van titel I van het VLAREM.
Deze kennisgeving gebeurt driejaarlijks en voor het eerst uiterlijk op 30 april 2001.

Gewijzigd bij art. 154 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.
Gewijzigd bij art. 15, 2°, B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

[**Art. 2.8.0.4.** Beheersing van ammoniak

In uitvoering van artikel 41bis van titel I van het VLAREM wordt voor de GPBV-bedrijven, bedoeld in de rubrieken 9.3.1.d) en 9.4.1.d) van bijlage 1 van titel I van het VLAREM, door de Vlaamse Landmaatschappij tegen 1 januari 2006 een voorstel tot herziening van de sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.9 van dit besluit voorgelegd aan de minister, voor de implementatie van de maatregelen, beschreven in de BREF-studie voor de veeteeltsector.]

Toegevoegd bij art. 5 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003

[HOOFDSTUK 2.8BIS.
BELEIDSTAKEN MET BETREKKING TOT HET EUROPEES REGISTER VOOR VERONTREINIGENDE STOFFEN

Ingevoegd bij art. 2 B.Vl.Reg. 8 december 2006, B.S. 25 januari 2007, tweede editie.

Art. 2.8*bis*.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk worden vastgesteld ter uitvoering van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en de Verordening (EG) nr. 166/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006 betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en de overbrenging van verontreinigende stoffen en tot wijziging van de Richtlijnen 91/689/EEG en 96/61/EG van de Raad.

Art. 2.8*bis*.0.2. Het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie houdt vanaf het verslagjaar 2007 een elektronisch register bij met de informatie die nodig is voor de rapportering aan de Europese Commissie in het kader van het Europees register inzake de uitstoot en de overbrenging van verontreinigende stoffen.

Daartoe houdt het departement onder meer een lijst bij van de inrichtingen die onder het toepassingsgebied van de Verordening vallen.

De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij en de Vlaamse Milieumaatschappij selecteren elk wat hun bevoegdheid betreft, de vereiste gegevens voor het Europees register uit de gegevens die werden bezorgd door de exploitanten op grond van artikel 4.1.8.1 en volgende van dit besluit.

Art. 2.8*bis*.0.3. §1. Het departement rapporteert jaarlijks via elektronische gegevensoverdracht en via de geëigende kanalen aan de Europese Commissie conform artikel 7 van de Verordening.

§2. De afdeling [, bevoegd voor het internationaal milieubeleid] rapporteert elk derde verslagjaar via de geëigende kanalen aan de Europese Commissie over de aanvullende informatie, vermeld in artikel 16 van de Verordening.]

Gewijzigd bij art. 155 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

HOOFDSTUK 2.9.
BELEIDSTAKEN INZAKE DE BEPERKING VAN DE EMISSIE VAN VLUCHTIGE ORGANISCHE STOFFEN TEN GEVOLGE VAN HET GEBRUIK VAN ORGANISCHE OPLOSMIDDELEN BIJ BEPAALDE WERKZAAMHEDEN EN INSTALLATIES.

Art. 2.9.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk worden vastgesteld ter uitvoering van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging en het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

Art. 2.9.0.2. Overeenkomstig de EG-richtlijn 1999/13/EG van 11 maart 1999 inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en installaties draagt de minister er zorg voor dat de onder zijn bevoegdheid ressorterende overheidsorganen waarvan sprake is in artikel 20 van titel I van het VLAREM, ieder wat zijn adviesbevoegdheid betreft, de ontwikkelingen op het gebied van emissiebeperking van vluchtige organische stoffen (beste beschikbare technieken, vervanging door milieuvriendelijkere alternatieven,…) volgen of daarvan op de hoogte worden gehouden en eveneens toepassen bij de adviesverlening. Daarbij wordt ondermeer uitgegaan van de informatie die de Europese Commissie publiceert ter uitvoering van artikel 7, eerste lid, van richtlijn 1999/13/EG.

Art. 2.9.0.3. §1. De afdeling [, bevoegd voor luchtverontreiniging] wordt aangewezen als autoriteit voor de uitwisseling van de informatie, bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de richtlijn 1999/13/EG. De minister stelt via de geëigende kanalen de Europese Commissie van deze aanwijzing in kennis.

§2. De afdeling [, bevoegd voor luchtverontreiniging] brengt overeenkomstig de EG-richtlijn 1999/13/EG de Europese Commissie elke drie jaar via de geëigende kanalen verslag uit over de uitvoering van deze richtlijn. Het verslag wordt aan de Commissie voorgelegd binnen negen maanden na de periode van drie jaar waarop het betrekking heeft. Behoudens de in artikel 5.59.2, tweede en derde lid, van richtlijn 90/313/EEG, vastgestelde beperkingen publiceert de afdeling [, bevoegd voor luchtverontreiniging] de verslagen op het tijdstip waarop ze bij de Commissie worden ingediend. Het eerste verslag bestrijkt de eerste drie jaar na 1 april 2001.

§3. Het in §2 genoemde verslag wordt opgesteld aan de hand van een vragenlijst of een schema, uitgewerkt door de Commissie volgens de procedure van artikel 6 van richtlijn 1991/692/EEG.
Het verslag omvat voldoende representatieve gegevens om aan te tonen dat voldaan is aan de voorschriften van artikel 5 van richtlijn 1999/13/EG. In dit verslag wordt ook een overzicht gegeven van de afwijkingen die zijn verleend ter uitvoering van artikel 5.59.2.1, §2, van dit besluit.

Ingevoegd bij art. 7 B.Vl.Reg. 20 april 2001, B.S. 10 juli 2001.
Gewijzigd bij art. 156 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

HOOFDSTUK 2.10.
BELEIDSTAKEN INZAKE EMISSIEPLAFONDS VOOR SO_2, NO_X, VOS EN NH_3

Ingevoegd bij art. 10 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

AFDELING 2.10.1.
EMISSIEPLAFONDS

Art. 2.10.1.1. §1. Dit hoofdstuk heeft tot doel de emissies van verzurende en eutrofiërende verontreinigende stoffen en van precursoren van ozon te beperken om aldus de bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid tegen de risico's van schadelijke gevolgen van verzuring, bodemeutrofiëring en ozon op leefniveau te verbeteren, en dichter bij het einddoel te komen, namelijk dat de kritische niveaus en de kritische belasting niet worden overschreden en dat eenieder effectief wordt beschermd tegen de bekende gezondheidsrisico's van luchtverontreiniging door het opstellen van emissieplafonds en de eventuele herziening ervan, waarbij de jaren 2010 en 2020 als richtdata worden genomen.

§2. Tegen 2010 is de jaarlijkse emissie van de verontreinigende stoffen zwaveldioxide (SO_2), stikstofoxiden (NO_x), vluchtige organische stoffen (VOS) en ammoniak (NH_3) van alle bronnen in Vlaanderen exclusief de transportsector, beperkt tot hoeveelheden die niet groter zijn dan de emissieplafonds van bijlage 2.10.A. [Het departement] werkt hiertoe in overleg met alle betrokken diensten de nodige maatregelen uit die door de minister ter bekrachtiging worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Alle betrokken diensten zorgen voor de uitvoering van de goedgekeurde maatregelen.

[Het departement] werkt tevens in overleg met alle betrokken diensten de nodige maatregelen uit voor de Vlaamse bijdrage tot het bereiken van het in bijlage 2.10.A opgenomen Belgische emissieplafond voor de transportsector. Deze maatregelen worden door de minister ter bekrachtiging voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Hierbij wordt rekening gehouden met eventuele wijzigingen die voortvloeien uit de verslagen van de Europese Commissie. Alle betrokken diensten zorgen voor de uitvoering van de goedgekeurde maatregelen.

§3. De in bijlage 2.10.A aangegeven emissieplafonds voor Vlaanderen mogen vanaf het jaar 2010 niet worden overschreden.
Gewijzigd bij art. 157 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

AFDELING 2.10.2.
TUSSENTIJDSE BELEIDSDOELSTELLINGEN

Art. 2.10.2.1. §1. Het Vlaams reductiebeleid inzake grensoverschrijdende luchtverontreiniging, zal bijdragen tot de verwezenlijking van het reductiebeleid van de Europese Unie waarvoor de volgende tussentijdse milieudoelstellingen gelden voor 2010:
1° Verzuring
Vergeleken met de situatie in 1990 moet het areaal, waar de kritische belasting inzake verzuring wordt overschreden, in ieder roostervak binnen de Europese Unie met ten minste 50% zijn teruggebracht;
2° Gezondheidsgerelateerde blootstelling aan ozon op leefniveau
In alle roostervakken binnen de Europese Unie waar de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting hoger is dan het gezondheidsgerelateerde criterium (AOT60=0), moet deze belasting ten opzichte van de situatie in 1990 met twee derden worden teruggebracht. Bovendien mag de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting in geen enkel roostervak binnen de Europese Unie de absolute grens van 2,9 ppm.uur overschrijden;
3° Vegetatiegerelateerde blootstelling aan ozon op leefniveau
In alle roostervakken binnen de Europese Unie waar de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting hoger is dan het kritische niveau voor landbouwgewassen en halfnatuurlijke vegetatie (AOT40=3 ppm.uur) moet deze ten opzichte van de situatie in 1990 met een derde worden teruggebracht. Bovendien mag de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting in geen enkel roostervak binnen de Europese Unie de absolute grens van 10 ppm.uur, uitgedrukt als een overschot boven het kritische niveau van 3 ppm.uur, overschrijden.

§2. De emissieplafonds van bijlage 2.10.A zijn een eerste stap in de Vlaamse bijdrage tot het bereiken van de in §1 vermelde Europese tussentijdse doelstellingen.

AFDELING 2.10.3.
PROGRAMMA'S

Art. 2.10.3.1. §1. [Het departement] stelt programma's op met alle betrokken diensten die door de minister ter bekrachtiging worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering voor een geleidelijke reductie van de emissies van de in artikel 2.10.1.1 vermelde verontreinigende stoffen, om uiterlijk in 2010 aan de emissieplafonds van bijlage 2.10.A te voldoen.

§2. De in §1 bedoelde programma's bevatten informatie over vastgestelde en geplande beleidsopties en maatregelen alsmede kwantitatieve schattingen van de gevolgen van die beleidsopties en maatregelen voor de uitstoot van de verontreinigende stoffen in 2010. Verwachte aanzienlijke veranderingen in de geografische spreiding van de emissies worden aangegeven.

§3. De in §1 bedoelde programma's worden zo nodig voor 1 oktober 2006 bijgesteld en herzien.

§4. De overeenkomstig §1, §2 en §3 opgestelde programma's zijn openbaar voor het publiek en de relevante organisaties, zoals milieuorganisaties. De opgenomen informatie moet helder, begrijpelijk en gemakkelijk toegankelijk zijn.

Gewijzigd bij art. 158 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

AFDELING 2.10.4.
EMISSIE-INVENTARISSEN EN -PROGNOSES

Art. 2.10.4.1. §1. De Vlaamse Milieumaatschappij stelt voor de in artikel 2.10.1.1 vermelde verontreinigende stoffen emissie-inventarissen en -prognoses voor 2010 op, en werkt die jaarlijks bij.

§2. De emissie-inventarissen en -prognoses worden opgesteld volgens de methoden van bijlage 2.10.B .

§3. De Vlaamse Milieumaatschappij stelt de informatie, bedoeld in §1, via de geëigende kanalen ter beschikking van de Europese Commissie.

AFDELING 2.10.5.
VERSLAGGEVING AAN DE EUROPESE COMMISSIE

Art. 2.10.5.1.. §1. De Vlaamse Milieumaatschappij brengt via de geëigende kanalen aan de Europese Commissie en aan het Europees Milieuagentschap uiterlijk op 31 december en overeenkomstig artikel 2.10.4.1 verslag uit over de emissie-inventarissen en de emissieprognoses voor 2010. Ze doet verslag van de definitieve emissie-inventarissen over het op een na laatste jaar, en van de voorlopige emissie-inventarissen over het voorafgaande jaar. De emissieprognoses bevatten kwantitatieve informatie over de belangrijkste socio-economische veronderstellingen die voor de prognoses zijn gebruikt.

§2. De minister stelt de Europese Commissie van de overeenkomstig artikel 2.10.3, §1 en §2, opgestelde programma's op de hoogte.

Uiterlijk op 31 december 2006 stelt de minister de Europese Commissie van de overeenkomstig artikel 2.10.3, §3, opgestelde bijgewerkte programma's op de hoogte.

HOOFDSTUK 2.11.
BELEIDSTAKEN INZAKE DE BEPERKING VAN EMISSIES VAN NO_X, SO_2 EN STOF TEN GEVOLGE VAN DE UITSTOOT VAN GROTE

STOOKINSTALLATIES, GASTURBINES EN STOOM- EN GASTURBINE-INSTALLATIES VANAF 50 MW

Ingevoegd bij art. 2 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

AFDELING 2.11.1.
EMISSIE-INVENTARIS EN VERSLAGGEVING AAN DE EUROPESE COMMISSIE

Art. 2.11.1.1. De Vlaamse Milieumaatschappij deelt voor het jaar 2003 via de geëigende kanalen aan de Europese Commissie de totale SO_2-emissies en NO_x-emissies van alle installaties mee voor 1 oktober 2004. Voor bestaande grote stookinstallaties van minder dan 300 MW_{th} mag een gezamenlijke inventaris opgesteld worden.

Art. 2.11.1.2. §1. De Vlaamse Milieumaatschappij stelt vanaf 1 januari 2004 en voor elk jaar daarna een inventaris op van de emissie van NO_X, SO_2 en stof van alle stookinstallaties, gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties met een nominaal thermisch vermogen van ten minste 50 MW.

§2. Die jaarlijkse emissie-inventaris wordt per installatie opgesteld en bestaat ten minste uit de volgende gegevens:
1° de totale emissie van SO_2, NO_x en stof (als totaal zwevende deeltjes) per jaar;
2° de totale hoeveelheid energie die per jaar is gebruikt, uitgedrukt in de calorische onderwaarde en gespecificeerd voor de vijf categorieën brandstof: biomassa, andere vaste brandstoffen, vloeibare brandstoffen, aardgas en andere gassen.

§3. Op verzoek van de Europese Commissie wordt door de Vlaamse Milieumaatschappij via de geëigende kanalen de informatie, bedoeld in §1 en §2, ter beschikking van de Europese Commissie gesteld.

Art. 2.11.1.3. §1 De Vlaamse Milieumaatschappij stelt om de drie jaar een samenvatting op van de resultaten van de inventaris, bedoeld in artikel 2.11.1, waarin de emissies van elke raffinaderij apart zijn aangegeven.

§2. De Vlaamse Milieumaatschappij brengt uiterlijk binnen twaalf maanden na het einde van de periode van drie jaar via de geëigende kanalen verslag uit aan de Europese Commissie, overeenkomstig §1.

AFDELING 2.11.2.
VERSLAGGEVING AAN DE EUROPESE COMMISSIE

Art. 2.11.2.1. §1. De Europese Commissie wordt overeenkomstig de Richtlijn 2001/80/EG van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties of de Richtlijn 1999/32/EG van 26 april 1999 betreffende een vermindering van het zwavelgehalte van bepaalde vloeibare brandstoffen en tot wijziging van Richtlijn 93/12/EG door de afdeling [, bevoegd voor het internationaal milieubeleid] via de geëigende kanalen onmiddellijk in kennis gesteld van de overeenkomstige bepalingen van artikel 5.31.1.3 en van artikel 5.43.2.1.2, §2, 5.43.2.2.2, §1, 5.43.2.3.2, §1 en 5.43.3.2., §2.

Gewijzigd bij art. 159 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 2.11.2.2. §1. De Vlaamse Milieumaatschappij verzamelt jaarlijks de gegevens betreffende de bestaande stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW die krachtens artikel 5.43.2.1.1, §2, voor een afwijking van de emissiegrenswaarden in aanmerking worden genomen, en stelt vanaf 1 januari 2008 jaarlijks een overzicht op van de gebruikte en ongebruikte tijd voor de resterende bedrijfsduur van dergelijke installaties.

§2. Met ingang van 1 januari 2008 brengt de Vlaamse Milieumaatschappij verslag uit aan de Europese Commissie via de geëigende kanalen, overeenkomstig §1.

[HOOFDSTUK 2.12.
BELEIDSTAKEN INZAKE HET BEHEER VAN AFVAL VAN WINNINGSINDUSTRIEËN

Toegevoegd bij art. 12 B.Vl.Reg. 6 juni 2008, B.S. 25 augustus 2008.

Art. 2.12.0.1. §1. De afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, wordt aangewezen als bevoegde instantie om informatie te verwerken die opgenomen is in de vergunningen met betrekking tot afval van winningsindustrieën voor statistische doeleinden.

§2. De Databank Ondergrond Vlaanderen zorgt voor de terbeschikkingstelling van de informatie, vermeld in §1, en dit via geschikte toepassingen.

§3 De informatie die is opgenomen in een op basis van titel I, subrubriek 2.3.11, van het VLAREM verleende vergunning, met uitzondering van wat betrekking heeft op het inert afval, afval uit de winning, de behandeling en de opslag van turf en het niet–gevaarlijk niet-inert afval, tenzij deze worden gestort in een afvalvoorziening van categorie A, en met uitzondering van de afvalvoorzieningen vermeld in artikel 5.2.6.10.1, §3, van titel II van het VLAREM, wordt beschikbaar gesteld aan de bevoegde nationale en communautaire statistische autoriteiten als dat voor statistische doeleinden wordt verlangd. Gevoelige informatie van louter commerciële aard, zoals informatie over zakelijke relaties en kostencomponenten en de omvang van economische mineralenreserves, wordt niet openbaar gemaakt.

Art. 2.12.0.2. §1. De afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, wordt aangewezen als bevoegde instantie om de inventaris van de gesloten afvalvoorzieningen bij te houden.

§2. De Databank Ondergrond Vlaanderen zorgt voor de openbaarmaking van de inventaris, vermeld in §1, en dit via geschikte toepassingen.

§3. Een inventaris van de gesloten afvalvoorzieningen die een ernstige negatieve impact hebben op het milieu, of die op middellange of korte termijn een ernstige bedreiging kunnen vormen voor de gezondheid van de mens of voor het milieu, wordt opgemaakt en periodiek geactualiseerd. Die inventaris moet openbaar worden gemaakt en wordt uiterlijk op 1 mei 2012 opgemaakt, rekening houdend met de methodologieën, vermeld in artikel 21 van Richtlijn 2006/21/EG van 15 maart 2006 betreffende het beheer van afval van winningsindustrieën, als die voorhanden zijn.

Art. 2.12.0.3. §1. Het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie stuurt de informatie die in het kader van artikel 5.2.6.3.2 van dit besluit aan haar werd verstrekt, onmiddellijk door naar een ander gewest of een andere lidstaat die van de exploitatie van een afvalvoorziening van categorie A, en een ongeval hierbij, aanmerkelijke nadelige milieueffecten kan ondervinden. Dit om de gevolgen van het ongeval voor de gezondheid van de mens tot een minimum te beperken en om de omvang van de feitelijke en potentiële milieuschade te beoordelen en tot een minimum te beperken.

§2. Het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie bezorgt de informatie over veiligheidsmaatregelen en over de maatregelen die moeten worden genomen bij ongevallen, die ten minste de in punt 2 van bijlage 5.2.6.2 van dit besluit genoemde elementen omvat, aan de door de federale overheid aangewezen instantie bevoegd voor civiele veiligheid met het oog op de kosteloze en automatische verstrekking van deze informatie aan het betrokken publiek. De informatie wordt om de drie jaar beoordeeld en, waar nodig, bijgesteld.]

[HOOFDSTUK 2.13. BELEIDSTAKEN VOOR DE BEPERKING VAN HET GEBRUIK VAN PERFLUOROCTAANSULFONATEN

Toegevoegd bij art. 1 B.Vl.Reg. 16 januari 2009, B.S. 17 februari 2009.

Art. 2.13.1.1. Overeenkomstig EU-Richtlijn 2006/122/EG van 12 december 2006 stelt de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen, een inventaris op van :
1° de procedés waarvoor de in artikel 4.1.11.8, §1, tweede lid, 3°, bedoelde uitzondering geldt, met de hoeveelheden daarin gebruikte en daaruit vrijkomende PFOS;
2° bestaande voorraden blusschuim dat PFOS bevat als vermeld in artikel 4.1.11.8, §2.
De inventaris wordt uiterlijk op 1 mei 2009 via de geëigende kanalen ter beschikking gesteld van de Europese Commissie.]

DEEL 3. TOEPASSINGSGEBIED VAN EN OVERGANGSBEPALINGEN VOOR DE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN; HET OPLEGGEN VAN BIJZONDERE VERGUNNINGSVOORWAARDEN

HOOFDSTUK 3.1. TOEPASSINGSGEBIED

Art. 3.1.1. §1. De bepalingen van de delen 3, 4 en 5 van dit besluit zijn getroffen in uitvoering van het decreet betreffende de milieuvergunning en van Titel 3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Ze zijn van toepassing op alle ingedeelde inrichtingen, zoal bedoeld in art. 2.1° van het decreet betreffende de milieuvergunning.

§2. Voor nieuwe inrichtingen gelden ze onmiddellijk. Ze gelden eveneens onmiddellijk voor:
- inrichtingen of onderdelen ervan waarvan de exploitatie niet meer vergund is en waarvoor voor het verstrijken van de vergunningstermijn geen aanvraag tot hervergunning is ingediend of melding is gebeurd,
- inrichtingen of onderdelen ervan waarvan de exploitatie na uitputting van de beroepsmiddelen definitief geweigerd werd.

§3. Voor bestaande inrichtingen en veranderingen aan bestaande inrichtingen gelden ze overeenkomstig de overgangsbepalingen in Hoofdstuk 3.2. van dit deel, of overeenkomstig de daarvan afwijkende bepalingen in de delen 4 en 5 van dit besluit.

§4. Voor nieuwe inrichtingen die op datum van inwerkingtreden van dit besluit regelmatig vergund dan wel gemeld zijn, gelden ze eveneens overeenkomstig de in §3 bedoelde overgangsbepalingen, maar enkel voor wat die voorwaarden betreft die strenger zijn dan de voorwaarden die op datum van inwerkingtreden van dit besluit reeds van toepassing waren op hun uitbating.

HOOFDSTUK 3.2.
OVERGANGSBEPALINGEN

AFDELING 3.2.1.
OVERGANGSBEPALINGEN VOOR BESTAANDE INRICHTINGEN

Art. 3.2.1.1. Behoudens afwijking in de desbetreffende bepalingen van dit besluit en onder voorbehoud van de bepalingen van Afdeling 3.2.2. terzake veranderingen aan bestaande inrichtingen, zijn de inplantingsregels (met name verbods- en afstandsbepalingen) in dit besluit niet van rechtswege van toepassing op bestaande inrichtingen, zelfs niet bij de hernieuwing van de vergunning. Binnen haar bevoegdheden kan de vergunningverlenende overheid ze wel opleggen.

Gewijzigd bij art. 15 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 3.2.1.2. §1. Behoudens afwijking in de desbetreffende bepalingen van dit besluit moeten bestaande inrichtingen voldoen aan alle voorwaarden, opgelegd in de voor die inrichting lopende milieuvergunning(en).
§2. De voorwaarden uit lopende vergunningen die strenger zijn dan de voorschriften van dit besluit blijven onverminderd van kracht voor de duur van de lopende vergunning. De bevoegde vergunningverlenende overheid kan deze bestaande voorwaarden evenwel wijzigen, ondermeer door ze op verzoek van de exploitant aan te passen aan de voorwaarden van dit besluit.
§3. Zijn (bepaalde) voorwaarden uit lopende vergunningen minder streng dan de voorschriften van dit besluit, dan dienen de strengere voorschriften van dit besluit, en de eventuele bijkomende voorschriften ervan, nageleefd met ingang van 1 januari 1996 behalve voor de hierna bepaalde voorschriften, die van toepassing zijn vanaf:

a. 1 januari 2003 voor de door dit besluit voor nieuwe inrichtingen voorgeschreven emissie- of constructienormen, vermeld in de artikelen 4.1.7.1., 4.1.7.2. §1 en 2, 5.7.1.3. §3, 5.7.1.4. §2, 5.7.3.2., 5.7.4.1., 5.7.5.1., 5.7.6.1., 5.7.7.1., 5.7.8.1., 5.7.9.1., 5.7.11.1., 5.7.12.1., 5.7.13.1., 5.7.14.1., 5.16.2.2. §2, 5.16.4.3.2. §3, 5.16.4.4.2. §4, 5.16.5.2., 5.16.5.4., 5.16.5.5., 5.16.6.2., 5.16.6.3., 5.16.6.4., 5.17.1.6., 5.11.0.5, §2, 5.17.1.13, 5.17.3.6, 5.17.3.7, 5.17.3.8, 5.20.4.2.1, §1 en §2, eerste en tweede lid, 5.23.1.1 en 5.33.1.2.;
b. 1 januari 1999 voor de door dit besluit voor nieuwe inrichtingen voorgeschreven emissie- of constructienormen, andere dan onder a vermelde, wanneer geen specifieke regelingen voor bestaande inrichtingen zijn vastgesteld;
c. 1 januari 1997 voor de door dit besluit voor bestaande inrichtingen voorgeschreven specifieke emissienormen; deze voor bestaande inrichtingen geldende normen blijven van toepassing, tot de desbetreffende inrichting door een nieuwe wordt vervangen, ongeacht eventuele tussentijdse hernieuwing van de vergunning maar onverminderd de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om de vergunningsvoorwaarden te wijzigen;

Gewijzigd bij art. 16, 1°, 2° en 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie en bij art. 7, 1° en 2° B.Vl.Reg. 15 juni 1999, B.S. 4 september 1999.

[N.v.d.r.: B. Vl. R. 19 januari 1999:
"Art. 301. In afwijking van artikel 3.2.1.2, §3, van titel II van het VLAREM en tenzij anders vermeld in de desbetreffende bepalingen van titel II van het VLAREM, moeten bestaande inrichtingen aan de strengere en bijkomende voorschriften die door dit besluit aan titel II van het VLAREM worden toegevoegd, voldoen:

1. vanaf 1 januari 2003 voor de strengere of bijkomende voorschriften die emissie- of constructienormen betreffen;
2. vanaf 1 januari 2000 voor de strengere of bijkomende voorschriften die geen emissie- of constructienormen betreffen."]

§4. In afwijking op de voorgaande paragrafen worden alle bepalingen in de lopende vergunningen met betrekking tot emissiejaarverslagen, meetstrategieën en meetfrequenties onmiddellijk vervangen door de bepalingen van dit besluit.

Gewijzigd bij art. 16, 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. De bepalingen van de paragrafen 1 tot en met 4 zijn van overeenkomstige toepassing op de meldingsplichtige inrichtingen.

AFDELING 3.2.2.
VERANDERINGEN AAN BESTAANDE INRICHTINGEN

Art. 3.2.2.1. *Gewijzigd art. 5 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

De in afdeling 3.2.1. vermelde overgangsbepalingen voor bestaande inrichtingen gelden niet voor de inrichtingen of onderdelen van inrichtingen die na 1 januari 1993 bij een bestaande inrichting werden of worden gevoegd, ongeacht de grootte ervan.
[In afwijking van de bepalingen van het eerste lid gelden de in afdeling 3.2.1 vermelde overgangsbepalingen echter wel voor de vestigingsregels (met name verbods- en afstandsregels) van dit besluit waaronder de in het eerste lid bedoelde inrichtingen of onderdelen zouden vallen door wijziging hetzij van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM, hetzij door wijziging van de ruimtelijke bestemmingsplannen, ook bij hernieuwing van de vergunning.]

Gewijzigd bij art. 38, 1° B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

De vestigingsregels gelden evenmin voor een verandering van deze inrichting op voorwaarde dat de vergroting door deze verandering (wijziging, uitbreiding of toevoeging) maximum 100 % bedraagt [ten opzichte van de lopende basisvergunning.]

Gewijzigd bij art. 38, 2° B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 3.2.2.2. §1. Voor onderdelen van de bestaande inrichtingen die na 1 januari 1993 aanzienlijk werden of worden veranderd (gewijzigd, uitgebreid of toegevoegd), gelden integraal de voorschriften van dit besluit voor nieuwe inrichtingen, met inbegrip van de inplantingsregels.
§2. Voor onderdelen van de bestaande inrichtingen die na 1 januari 1993 werden of worden veranderd (gewijzigd, uitgebreid of toegevoegd), zonder dat de vergroting meer dan 100% bedraagt, gelden eveneens de voorschriften van dit besluit voor nieuwe inrichtingen, met uitzondering evenwel van de inplantingsregels.

HOOFDSTUK 3.3.
BIJZONDERE VERGUNNINGSVOORWAARDEN

Art. 3.3.0.1. §1. Onverminderd de milieuvoorwaarden vastgesteld door dit besluit, kan de vergunningverlenende overheid bij het verlenen van een milieuvergunning, mits motivering, bijzondere vergunningsvoorwaarden opleggen met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu, en inzonderheid met het oog op de handhaving of het bereiken van de in deel 2 van dit besluit opgenomen milieukwaliteitsnormen. Desgevallend moet daarbij ondermeer rekening worden gehouden met de toxiciteit, de persistentie en de bio-accumulatie van de betrokken stoffen in het milieu waarin ze worden geëmitteerd.

Gewijzigd bij art. 17, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De bijzondere vergunningsvoorwaarden vullen de in dit besluit vastgestelde voorwaarden aan, of stellen bijkomende eisen. Ze kunnen slechts in minder strenge zin van dit besluit afwijken wanneer dit uitdrukkelijk in dit reglement is bepaald en in geval van de in de afdelingen 1.2.2. en 1.2.3. bedoelde toelating.

§3. Inzoverre een inrichting langsheen of in de nabijheid van een waterweg is gelegen, kan in de milieuvergunning worden bepaald dat een minimumpercentage van de aan- en afvoer van grondstoffen en/of producten naar en van de inrichting moet gebeuren via de waterweg.

Ingevoegd bij art. 17, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[Art. 3.3.0.2. Onverminderd de milieuvoorwaarden vastgesteld door dit besluit, kan de overheid, bevoegd voor de akteneming van de melding van een in de derde klasse ingedeelde inrichting, mits motivering, bijzondere milieuvoorwaarden aan een in de derde klasse ingedeelde inrichting opleggen, met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu in de directe omgeving, in zoverre deze geen emissiegrenswaarden betreffen en niet afwijken van de beste beschikbare technieken zoals beschreven in dit besluit.

De bijzondere voorwaarden vullen de in dit besluit vastgestelde voorwaarden aan, of stellen bijkomende eisen. Ze kunnen slechts in minder strenge zin van dit besluit afwijken wanneer deze bevoegdheid uitdrukkelijk in dit reglement aan de vergunningverlenende overheid is toegekend en voor zover deze afwijking geen aanleiding geeft tot bijkomende milieuhinder.]

Toegevoegd bij art. 39 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

DEEL 4.
ALGEMENE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN

HOOFDSTUK 4.1.
ALGEMENE VOORSCHRIFTEN

Art. 4.1.0.1. De bepalingen van dit deel gelden voor de volledige milieutechnische eenheid.

AFDELING 4.1.1.
ALGEMEEN INPLANTINGSVOORSCHRIFT VOOR INRICHTINGEN VAN DERDE KLASSE

Art. 4.1.1.1. Behoudens afwijkende bepaling in de desbetreffende hoofdstukken is de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts toegestaan in zoverre de inplantingsplaats verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedebouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg. Deze bepaling is niet van toepassing op de inrichtingen van derde klasse die deel uitmaken van een inrichting van eerste of tweede klasse.

Gewijzigd bij art. 18 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 4.1.2.
BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN (BBT)

Art. 4.1.2.1. §1. De exploitant moet als normaal zorgvuldig persoon steeds de beste beschikbare technieken toepassen ter bescherming van mens en milieu, en dit zowel bij de keuze van behandelingsmethodes op het niveau van de emissies, als bij de keuze van bronbeperkende maatregelen (aangepaste productietechnieken en -methoden, grondstoffenbeheersing en dergelijke meer). Deze verplichting geldt eveneens voor wijzigingen aan ingedeelde inrichtingen, alsook voor activiteiten die op zichzelf niet vergunnings- of meldingsplichtig zijn.

§2. De naleving van de voorwaarden in dit besluit en/of de milieuvergunning wordt geacht overeen te stemmen met de verplichting uit §1.

AFDELING 4.1.3.
HYGIËNE, RISICO- EN HINDERBEHEERSING

Art. 4.1.3.1. De inrichting moet zindelijk worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven moeten doeltreffende maatregelen worden genomen tegen ongedierte.

Art. 4.1.3.2. Onverminderd art.4.1.2.1. treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om:
- de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;
- de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van accidentele gebeurtenissen die eigen zijn aan de aanwezigheid of de uitbating van zijn inrichting. Dit houdt ondermeer in dat de nodige interventiemiddelen zijn voorzien. Het bepalen en het aanbrengen hiervan gebeurt in overleg met de plaatselijke brandweer.

Art. 4.1.3.3. §1. Bij hinder of schade, of dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, moet de exploitant onmiddellijk de nodige maatregelen treffen om deze toestand te verhelpen en in voorkomend geval verdere verontreiniging te doen ophouden. Eventueel opgetreden verontreiniging moet hij op milieuhygiënisch verantwoorde wijze ongedaan maken.

§2. Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de toepasselijke reglementering. De exploitant beschikt over de middelen en/of het materiaal die een snelle uitvoering van deze maatregelen toelaten.

Art. 4.1.3.4. §1. De exploitant doet onmiddellijk melding van het voorval en van de (overwogen) maatregelen bij de burgemeester en bij de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] bij:
- ernstige hinder of schade, of
- dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, of
- een vloeistoflek dat aanleiding heeft gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen.

§2. Indien nodig voor de bepaling van de te treffen saneringsmaatregelen, moet de exploitant op zijn kosten de vereiste metingen laten uitvoeren door een daartoe erkende milieudeskundige.

Gewijzigd bij art. 160 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

AFDELING 4.1.4.
MEET- EN REGISTRATIEVERPLICHTINGEN

Art. 4.1.4.1. §1. De exploitant brengt, zo nodig in overleg met de toezichthoudende ambtenaar, alle door dit reglement of de milieuvergunning opgelegde meet- en monsternamevoorzieningen aan.

§2. Deze voorzieningen en hun toegangswegen zijn steeds gemakkelijk en veilig toegankelijk en maken het mogelijk de metingen en monsternames op veilige wijze te verrichten.

Gewijzigd bij art. 6 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.

Art. 4.1.4.2. De exploitant houdt de gegevens met betrekking tot de door dit reglement of de milieuvergunning opgelegde meet- en registratieverplichtingen, met inbegrip van de registers en balansen, ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar en bewaart ze gedurende ten minste 5 jaar.

Gewijzigd bij art. 6 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.

AFDELING 4.1.5.
INFORMATIEPLICHT

Art. 4.1.5.1. §1. De exploitant verschaft de toezichthoudende ambtenaren op eenvoudig verzoek de hem bekende relevante gegevens over de in de inrichting gebruikte en voortgebrachte grondstoffen, producten, afvalstromen of emissies.

§2. Indien de ambtenaar ernstige redenen heeft om te twijfelen aan de volledigheid of juistheid van deze gegevens kan hij door een erkend milieudeskundige en op kosten van de exploitant, monsternames, metingen en analyses laten uitvoeren van de bedoelde grondstoffen, producten, afvalstromen of emissies. De exploitant wordt op voorhand schriftelijk in kennis gesteld van de gemotiveerde beslissing van de ambtenaar.

Art. 4.1.5.2. Alle documenten en gegevens die in toepassing van dit besluit moeten bezorgd worden aan de overheid moeten tevens ter beschikking worden gesteld van de werknemersvertegenwoordiging in de ondernemingsraad en in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen. Bij ontstentenis van deze beide organen worden de documenten en gegevens ter beschikking gesteld van de syndicale delegatie van de onderneming.

Art. 4.1.5.3. §1.De exploitant van een inrichting neemt de nodige maatregelen om in geval van accidentele emissies die verontreiniging kunnen veroorzaken:

1° de toezichthoudende ambtenaar daarvan onverwijld in kennis te stellen;

2° derden die ten gevolge van de emissie schade kunnen lijden onverwijld te waarschuwen met opgave van de maatregelen die zij kunnen treffen om het gevaar af te wenden dan wel te beperken; deze bepaling is evenwel niet van toepassing wanneer de voorschriften vastgesteld door de federale overheid in het kader van de civiele bescherming van toepassing zijn;

3° de gevolgen voor mens en milieu zoveel mogelijk te beperken.

§2. Als de emissie gevaar kan opleveren voor beschadiging van een afvalwaterzuiveringsinstallatie, waarschuwt de exploitant bovendien onmiddellijk de beheerder van de betrokken installatie.

§3. Wanneer de zuiveringstechnische voorzieningen van een inrichting wegens storing of enige andere oorzaak uitvallen, of wanneer om enige andere reden de emissie- of immissienormen worden overschreden, stelt de exploitant de toezichthoudende ambtenaar daarvan onverwijld in kennis.

Ingevoegd bij art. 7 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.

AFDELING 4.1.6.
BEHEER VAN AFVALSTOFFEN EN VAN BUITEN BEDRIJF GESTELDE INSTALLATIES

Art. 4.1.6.1. [Onverminderd de bepalingen die gelden voor de opslag van gevaarlijke stoffen, gebeurt de tijdelijke opslag van afvalstoffen, in aangepaste verpakkingen en/of afvalcontainers. Deze bepaling is niet van toepassing op inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfalt.] Behoudens afwijkende bepaling in dit besluit of in de milieuvergunning, moeten deze afvalstoffen regelmatig uit de inrichting worden afgevoerd voor verwerking overeenkomstig art. 4.1.6.2.. Het afvoeren van de afvalstoffen moet zodanig geschieden dat zich geen afval buiten de inrichting kan verspreiden.

Gewijzigd bij art. 4 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

Art. 4.1.6.2. §1. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, milieuvoorwaarden uit dit reglement of milieuvergunningsvoorwaarden, moet voor de verwerking van afvalstoffen buiten het ophalen, sorteren en vervoeren, de voorkeur gegeven worden aan de verwerkingswijzen zoals hierna in afnemende graad van prioriteit vermeld :

1. hergebruik van producten ;
2. recyclage van materialen ;
3. winning van energie;
4. verbranding zonder energiewinning.

Slechts wanneer de beste beschikbare technieken geen van de voormelde verwerkingswijzen toelaten, mogen de afvalstoffen overeenkomstig de wettelijke bepalingen gestort worden in een daartoe vergunde inrichting.

§2. Om te kunnen voldoen aan de verwerkingshiërarchie zoals beschreven in §1 moeten afvalstromen die een verschillende verwerking dienen te ondergaan of kunnen ondergaan, gescheiden worden opgevangen of na ophaling mechanisch worden gescheiden.

Gewijzigd bij art. 19 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 4.1.6.3. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, milieuvoorwaarden uit dit reglement of milieuvergunningsvoorwaarden, moeten de definitief door de exploitant buiten bedrijf gestelde installaties of onderdelen ervan, binnen de 36 maanden na de buitengebruikstelling zo zijn aangepast dat schade aan het milieu of hinder uitgesloten zijn.

Art. 4.1.6.4. […]

Opgeheven bij art. 40 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 4.1.7.
OPSLAG VAN GEVAARLIJKE STOFFEN

Art. 4.1.7.1. Vaste stoffen in bulk
Tenzij anders bepaald in de toepasselijke reglementering of in de milieuvergunning, moeten vaste stoffen in bulk, die uitloogbare stoffen van bijlage 2B en van bijlage 7 van titel I van het VLAREM bevatten, worden opgeslagen op een vloeistofdichte ondergrond, voorzien van een opvangsysteem. Deze bepaling is niet van toepassing op afvalstortplaatsen.

Art. 4.1.7.2. Gevaarlijke vloeistoffen

§1. Tenzij anders bepaald in de toepasselijke reglementering of in de milieuvergunning, moeten bovengrondse tanks en/of vaten, die vloeistoffen van bijlage 2B en van bijlage 7 van titel I van het VLAREM bevatten, in een inkuiping worden geplaatst, die voldoet aan de hierna vermelde voorwaarden:

1° de vloeren en wanden moeten bestand zijn tegen de inwerking van de opgeslagen vloeistoffen en moeten kunnen weerstaan aan de vloeistofmassa die bij lekkage uit de grootste in de inkuiping geplaatste tank en/of vat kan ontsnappen.

2° buizen of leidingen mogen slechts doorheen de wanden worden geleid mits toepassing van afdoende dichtingen.

3° de wanden moeten tenminste alle 50 meter van reddingsladders of trappen worden voorzien.

Voor tanks en vaten met een waterinhoud van meer dan 220 liter moet bovendien:

1° tussen deze en de binnenste onderkant van de wanden een minimumafstand, gelijk aan de helft van de hoogte van de tanks en/of vaten, worden gelaten;

2° een doorgang van tenminste 1 meter breedte tussen de tanks, de vatenopslag en de wanden volledig worden vrijgelaten.

§2. De in §1 bedoelde inkuiping moet een inhoudsvermogen hebben dat gelijk is aan of groter dan:

1° de helft van het totaal inhoudsvermogen van de erin geplaatste tanks en/of vaten;

2° het inhoudsvermogen van de grootste tank of vat, vermeerderd met 25% van het totale inhoudsvermogen der andere in de inkuiping aangebrachte tanks en/of vaten.

3° Voor de opslag van vaten en bussen met een waterinhoud van minder dan 220 liter mag het inhoudsvermogen van de inkuiping worden beperkt tot 10% van het totale inhoudsvermogen van de erin opgeslagen vaten en/of bussen.

§3. In geval van herstelling van een der tanks die deel uitmaakt van een groep tanks en/of vaten opgesteld in éénzelfde inkuiping, moet deze tank gedurende de hele herstellingsperiode door een vloeistofdichte wand worden omringd, waarvan de hoogte gelijk is aan deze van de opstaande rand en/of muren die de hele groep omringt.

§4. In éénzelfde inkuiping mogen enkel vloeistoffen worden opgeslagen die bij vermenging hetzij geen, hetzij uitsluitend een chemische reactie kunnen doen ontstaan waarbij de vorming van andersoortige gevaarlijke stoffen dan deze die binnen de bak zijn opgeslagen, is uitgesloten.

Gewijzigd bij art. 20 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 4.1.7.3. Verwijderen van gemorste verontreinigende stoffen
Onverminderd de bepalingen van art. 4.1.3.3. en 4.1.3.4. moeten gemorste, al dan niet verdunde, verontreinigende stoffen verwijderd overeenkomstig de van toepassing zijnde reglementering.

Art. 4.1.7.4. Opvang van bluswater
De opslaginrichting bedoeld onder de artikelen 4.1.7.1. en 4.1.7.2. moet zo uitgerust zijn dat de rechtstreekse lozing van met deze gevaarlijke stoffen verontreinigd bluswater naar oppervlaktewater of openbare riolering maximaal voorkomen wordt [en moet zodanig uitgerust zijn dat dit water, alvorens het wordt geloosd, zo nodig al dan niet ter plaatse kan worden onderzocht en gezuiverd]. De opvangcapaciteit voor verontreinigd bluswater wordt vastgesteld in overleg met de plaatselijke brandweer.

Gewijzigd bij art. 5 B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).

AFDELING 4.1.8.
HET MILIEUJAARVERSLAG

Art. 4.1.8.1.[§1. De bepalingen van deze afdeling zijn getroffen ter uitvoering van titel III van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zoals aangevuld door het decreet van 19 april 1995.
De bepalingen van deze afdelingen zijn van toepassing op:

1° de inrichtingen die in de lijst van bijlage I bij titel I van het VLAREM in de eerste of in de tweede klasse zijn ingedeeld en die in de laatste kolom van dezelfde lijst met het symbool "J" zijn aangeduid. Als de totale emissie voor geen enkele relevante verontreinigende stof in het beschouwde jaar groter is dan de drempelwaarden dient de exploitant dit uitdrukkelijk te verklaren en dient de milieucoördinator dit te bevestigen in het deelformulier “Identificatiegegevens” van het integrale milieujaarverslag. In dat geval hoeven de deelformulieren “Luchtemissies” en “Wateremissies” niet te worden ingevuld;

2° alle inrichtingen, die vergunningsplichtig zijn als klasse 1 of 2, en die deel uitmaken van een milieutechnische eenheid. Indien de totale emissie, afkomstig van de inrichtingen onder 1° of 2° voor ten minste één relevante verontreinigende stof in het beschouwde jaar groter is dan de drempelwaarden, vermeld in de overzichtstabel van verontreinigende stoffen in de deelformulieren “Luchtemissies” en “Wateremissies” van het integrale milieujaarverslag waarvan het model is gevoegd als bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag. Voor de lozing van afvalwater geldt de verplichting pas vanaf een vergund of werkelijk geloosd debiet van meer dan 1 m³ per uur, 10 m³ per dag en/of 250 m³ per maand. Ingeval het werkelijk geloosde debiet maar niet het vergunde debiet onder dit minimumdrempel ligt, moet het werkelijk geloosde debiet gestaafd worden aan de hand van debietmetingen. Als de totale emissie alleen met een bepaalde onzekerheidsmarge bekend is, moet het maximum binnen de onzekerheidsmarge vergeleken worden met die drempelwaarden om uit te maken of de bepalingen van deze afdeling van toepassing zijn op de inrichting;

3° alle inrichtingen met een totaal primair energiegebruik van tenminste 0,1 petajoule per jaar;]

[4° de inrichtingen waarvan een of meer activiteiten aangeduid zijn met een “R” in de zevende kolom van de indelingslijst en waarvoor de exploitant op grond van de Verordening nr. 166/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006

jaarlijks moet rapporteren op basis van metingen, berekeningen of ramingen voor de stoffen, vermeld in de verordening, overeenkomstig de in de verordening vermelde drempelwaarden;]

Gewijzigd bij art. 5, 1°, B.Vl.Reg. 2 april 2004, B.S. 4 juni 2004, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 15 B.Vl.Reg. 14 mei 2004, B.S. 16 juli 2004.
Gewijzigd bij art. 1, 1°, B.Vl.Reg. 7 januari 2005, B.S. 3 mei 2005, eerste editie.
Vervangen bij art. 1°, B.Vl.Reg. 27 januari 2006, B.S. 24 februari 2006, derde editie.
4° toegevoegd bij art. 3, 1°, B.Vl.Reg. 8 december 2006, B.S. 25 januari 2007, tweede editie.

§2. Indien, overeenkomstig §1, de drempelwaarde voor tenminste één parameter overschreden is, dan blijven de bepalingen van deze afdeling gedurende de drie daaropvolgende jaren van toepassing op de inrichting en op de betrokken milieutechnische eenheid tenzij de verlaging van de emissies beneden de drempelwaarden wordt bewerkstelligd door een permanente saneringsmaatregel. De exploitant moet daarvan het bewijs kunnen leveren aan de toezichthoudende overheid die de termijn maximaal kan verkorten tot 2 jaar.

§3. Op verzoek van de toezichthoudende overheid kunnen exploitanten worden verzocht aan te tonen dat bepaalde inrichtingen al of niet onder de toepassing van deze afdeling vallen.

§4. Bij de opmaak van [het deelformulier "Luchtemissies" en het deelformulier “Wateremissies”] van het milieujaarverslag moet er optimaal gebruik worden gemaakt van de resultaten van emissiemetingen die aan de exploitant zijn opgelegd door dit reglement, door de milieuvergunning en/of in het kader van de afvalwaterheffingen.

Gewijzigd bij art. 1, 2°, B.Vl.Reg. 27 januari 2006, B.S. 24 februari 2006, derde editie.

[§5. Het milieujaarverslag wordt ingediend door middel van de volgende deelformulieren van het integrale milieujaarverslag waarvan het model als bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag, is gevoegd:
1° inrichtingen als vermeld in [§1, 1°, 2° en 4°] het deelformulier “Identificatiegegevens”, het deelformulier “Luchtemissies”, het relevante gedeelte van het deelformulier “Energiegegevens”[, deelformulier “Wateremissies”, deelformulier “Afvalstoffenmelding voor producenten” en deelformulier “Bodememissies, verontreinigende stoffen uit afval];
2° inrichtingen als vermeld in artikel 4.1.8.1, §1, 3°: het deelformulier “Identificatiegegevens” en het relevante gedeelte van het deelformulier “Energiegegevens”;]
[3° afvalwater afgevoerd voor zuivering in een externe afvalwaterzuiveringsinstallatie: het deelformulier “Identificatiegegevens” en het deelformulier “Wateremissies”;]

Gewijzigd bij art. 8 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.
Vervangen bij art. 1, 3°, B.Vl.Reg. 27 januari 2006, B.S. 24 februari 2006, derde editie.
Gewijzigd bij art. 3, 2° en 3°, B.Vl. Reg. 8 december 2006, B.S. 25 januari 2007, tweede editie.
3° toegevoegd bij art. 3, 4°, B.Vl. Reg. 8 december 2006, B.S. 25 januari 2007, tweede editie.

§6. […]

Toegevoegd bij art. 5, 2°, B.Vl.Reg. 2 april 2004, B.S. 4 juni 2004, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 1, 2°, B.Vl.Reg. 7 januari 2005, B.S. 3 mei 2005, eerste editie.
Opgeheven bij art. 1, 4°, B.Vl.Reg. 27 januari 2006, B.S. 24 februari 2006, derde edtie.

Art. 4.1.8.2. §1. [De exploitanten van de categorieën van inrichtingen, bedoeld in artikel 4.1.8.1, zijn gehouden jaarlijks in het jaar dat volgt op het kalenderjaar waarop het jaarverslag betrekking heeft, het milieujaarverslag te sturen naar de administratie, [overeenkomstig artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering [van 2 april 2004] tot invoering van het integrale milieujaarverslag] en voor de datum die daarin wordt bepaald. De bijlagen bij dat jaarverslag, bedoeld in §2 van artikel 4.1.8.3, hoeven niet te worden bijgevoegd.]

Vervangen bij art. 6, 1°, B.Vl.Reg. 2 april 2004, B.S. 4 juni 2004, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 2 B.Vl.Reg. 7 januari 2005, B.S. 3 mei 2005, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 2 B.Vl.Reg. 27 januari 2006, B.S. 24 februari 2006, derde editie.

§2. [...]

Opgeheven bij art. 6, 2°, B.Vl.Reg. 2 april 2004, B.S. 4 juni 2004, tweede editie.

§3. [Inrichtingen die nieuw in bedrijf worden genomen, dienen het eerste jaarverslag in in het jaar dat volgt op het eerste volledige kalenderjaar van bedrijvigheid.]

Gewijzigd bij art. 8 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.
Vervangen bij art. 6,3°, B.Vl.Reg. 2 april 2004, B.S. 4 juni 2004, tweede editie.

Art. 4.1.8.3.
[§1. Het milieujaarverslag vermeld in artikel 4.1.8.2., §1, bevat de volgende deelformulieren voor zover de inrichting daartoe verplicht wordt volgens de desbetreffende bepalingen van dit besluit:
1° het deelformulier “Identificatiegegevens”;
2° het deelformulier “Luchtemissies” en het deelformulier “Wateremissies”: deze deelformulieren bevatten de gegevens weergegeven in het model van het deelformulier “Luchtemissies” en het deelformulier “Wateremissies” van het integrale milieujaarverslag waarvan het model is gevoegd als bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag;
3° het deelformulier “Energiegegevens”: dit deelformulier bevat gegevens weergegeven in deelformulier “Energiegegevens” van het integrale milieujaarverslag waarvan het model is gevoegd als bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag.]

Gewijzigd bij art. 10.1.4 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.
1° gewijzigd bij art. 7, 1°, B.Vl.Reg. 2 april 2004, B.S. 4 juni 2004, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 3 B.Vl.Reg. 7 januari 2005, B.S. 3 mei 2005 eerste editie.
2°,3° en 4° opgeheven bij art. 7, 2°, B.Vl.Reg. 2 april 2004, B.S. 4 juni 2004, tweede editie.
Vervangen bij art. 3, 1°, B.Vl. Reg. 27 januari 2006, B.S. 24 februari 2004, derde editie.

[§2. Voor zover van toepassing op de inrichting worden de in de vergunningsbesluiten in bijzondere voorwaarden opgelegde rapporten niet gevoegd als bijlage bij het integrale milieujaarverslag, maar wel afzonderlijk verstuurd naar de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] en de andere in de bijzondere voorwaarden genoemde diensten.]

Vervangen bij art. 3, 2°, B.Vl. Reg. 27 januari 2006, B.S. 24 februari 2004, derde editie.
Gewijzigd bij art. 161 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. [...]

Opgeheven art. 3, 3°, B.Vl. Reg. 27 januari 2006, B.S. 24 februari 2004, derde editie

§4. Het milieujaarverslag en de bijlagen worden door de exploitant gedurende ten minste 5 jaar bewaard en ter beschikking gehouden van de toezicht houdende ambtenaren.

Gewijzigd bij art. 8 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.

Art. 4.1.8.4. [...]

Gewijzigd bij art. 8 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie, en art. 21 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Opgeheven bij art. 8 B.Vl.Reg. 2 april 2004, B.S. 4 juni 2004, tweede editie.

AFDELING 4.1.9.
BEDRIJFSINTERNE MILIEUZORG

Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.

Art. 4.1.9.1. De bepalingen van deze afdeling zijn getroffen in uitvoering van titel III van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zoals aangevuld door het decreet van 19 april 1995.
Zij zijn van toepassing op de inrichtingen die in de lijst van Bijlage I bij Titel I van het VLAREM zijn ingedeeld in de eerste of tweede klasse.

Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.

Subafdeling 4.1.9.1.
De milieucoördinator

Art. 4.1.9.1.1. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

§1. De exploitant van een inrichting die in de indelingslijst als bijlage I bij titel I van het VLAREM is ingedeeld in de eerste klasse dient met ingang van 4 juli 1996 een milieucoördinator aan te stellen

§2. De exploitanten van de volgende categorieën van inrichtingen zijn vrijgesteld van de verplichting om een milieucoördinator aan te stellen: de inrichtingen die in de indelingslijst als bijlage I bij titel I van het VLAREM onder de 5de kolom met de letter **"N"** zijn aangeduid.

§3. De vergunningverlenende overheid kan exploitanten van niet in §1 of §2 bedoelde inrichtingen de verplichting opleggen een milieucoördinator aan te stellen indien de aard van de inrichting, de aard van de milieu-effecten die ervan uitgaan of de plaats waar ze gelegen is of uitgeoefend wordt, dit verantwoordt. Zij bepaalt daarbij tevens het vereiste niveau van de in artikel 4.1.9.1.2., §3 bedoelde aanvullende vorming

§4. Wanneer dit geen afbreuk doet aan een goede taakvervulling kan, met instemming van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen], een milieucoördinator voor twee of meer inrichtingen gezamenlijk worden aangesteld, of kan een beroep worden gedaan op de diensten van een persoon die geen werknemer is van de exploitant.
Dergelijke instemming is evenwel niet vereist wanneer het de aanstelling betreft van een milieucoördinator voor verschillende inrichtingen tegelijk die samen een bedrijfslocatie vormen onder controle van eenzelfde persoon of rechtspersoon.
Het verzoek tot instemming bij de afdeling [, bevoegd voor milievergunningen] omvat:
1° alle gegevens over de nadere eisen en voorwaarden waaraan een milieucoördinator moet voldoen;
2° een verklaring van de exploitant over het voornemen tot aanstelling van de milieucoördinator.
Ingeval de aanstelling een werknemer van de exploitant betreft, moet de verklaring, bedoeld in 2°, vergezeld zijn van het akkoord van het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk. Het verlenen van de instemming door de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] betekent dat van rechtswege is voldaan aan de bepaling van artikel 4.1.9.1.1.
Wanneer verschillende inrichtingen samen naar het oordeel van de vergunningverlenende overheid een milieutechnische eenheid vormen, kan zij de aanstelling van een gezamenlijke milieucoördinator verplicht stellen. Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechnische eenheid vormen.
[Indien de milieucoördinator niet meer voldoet aan de voorwaarden om tot de functie van milieucoördinator te worden toegelaten of in het geval de milieucoördinator de door dit reglement aan hem/ haar opgelegde taken niet naar behoren uitvoert, kan de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen, na de milieucoördinator te hebben gehoord, de verleende instemming intrekken.]

Gewijzigd bij art. 22 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 161 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.
Toegevoegd bij art. 41 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 4.1.9.1.2. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

§1. Als milieucoördinator kan enkel een persoon worden aangesteld die over de vereiste kwalificaties en eigenschappen beschikt om de in artikel 4.1.9.1.3. bedoelde taken naar behoren te vervullen.

§2. Onverminderd de bepalingen van §1 moet de milieucoördinator met ingang van 4 juli 1997 voldoen aan de volgende nadere eisen:

1° eisen inzake opleiding en beroepservaring:
   a) een voldoende kennis bezitten van de milieuwetgeving en -reglementering van toepassing op de inrichting(en) waarvoor hij als milieucoördinator is aangesteld, alsmede van de nodige technische kennis om de problemen te bestuderen die zullen rijzen inzake milieu;
   b) voor de inrichtingen die in de lijst van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 5de kolom met de letter "A" zijn aangeduid, alsook voor de milieutechnische eenheid of een groep van inrichtingen die een dergelijke inrichting omvat:
      - ofwel, [de graad van master of een daarmee gelijkgeschakelde graad bezitten, zoals vermeld in het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs;] *(gewijzigd bij art. 42, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*
      - ofwel, een nuttige ervaring van meer dan vijf jaar hebben op het vlak van bedrijfsinteme milieuzorg;

c) voor de inrichtingen die in de lijst van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 5de kolom met de letter "B" zijn aangeduid, alsook voor de milieutechnische eenheid of een groep van inrichtingen die een dergelijke inrichting en geen als bedoeld sub 1° omvat, van:

- ofwel, houder zijn van een getuigschrift van hoger secundair onderwijs of hogere secundaire leergangen;
- ofwel, een nuttige ervaring van meer dan drie jaar hebben op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg;

d) zich permanent bijscholen inzake milieuwetenschappen, inclusief milieutechnologie en -recht evenals inzake de taken vastgelegd in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door het volgen van cursussen, seminaries, studiedagen, e.d.;
de bijscholing van de milieucoördinator bedraagt ten minste 30 uur per kalenderjaar; de aan bijscholing bestede tijd wordt voor de milieucoördinator-werknemer van de exploitant beschouwd als normale werktijd en de daarbij horende kosten worden vergoed door de exploitant;
seminaries, studiedagen e.d. komen slechts in aanmerking voor de permanents bijscholing mits de inhoud van deze seminaries, studiedagen e.d. betrekking heeft op de leefmilieuproblematiek in het algemeen;
[de milieucoördinator is evenwel vrijgesteld van het volgen van de jaarlijkse bijscholing in een kalenderjaar en dit te belopen van het aantal uren dat hij in datzelfde kalenderjaar de aanvullende vorming volgt zoals bedoeld in §3 van dit artikel.]

Toegevoegd bij art. 42, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

2° overige voorwaarden:

a) zijn burgerlijke en politieke rechten genieten;

b) wanneer hij geen werknemer is van de exploitant, niet bezoldigd zijn door het Rijk, de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de gemeenten, een vereniging van gemeenten of een daaronder ressorterende instelling of bestuur; deze voorwaarde geldt niet voor werknemers van een vereniging van gemeenten met betrekking tot inrichtingen geëxploiteerd door de bij deze vereniging aangesloten gemeenten of door een onder deze gemeenten ressorterende instelling of bestuur;

c) verzekerd zijn inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid; wanneer hij een werknemer is van de exploitant, neemt de exploitant de kosten voor deze verzekering inzake burgerrechterlijke aansprakelijkheid voor zijn rekening;

d) als de milieucoördinator geen werknemer is van de exploitant en hij met toepassing van artikel 4.1.9.1. 1. §4 voor twee of meer inrichtingen die samen geen milieutechnische eenheid vormen als milieucoördinator wordt aangesteld, als milieucoördinator erkend zijn door de Vlaamse minister; de aanvraag tot deze erkenning moet per ter post aangetekende zending worden ingediend bij de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen]; deze afdeling onderzoekt de aanvraag en maakt deze samen met haar advies over aan de Vlaamse minister die bij gemotiveerd besluit uitspraak doet over de aanvraag.
[Om als milieucoördinator te kunnen worden erkend dient een persoon bij zijn aanvraag tot erkenning aan te tonen dat hij voldoet aan de vereisten vermeld in §1, §2, 1°, a), b), of c) naargelang het beoogde niveau, 2° a)en §3 1° of 2° van dit artikel naargelang het beoogde niveau. De technische kennis vermeld in §2, 1°, a), van dit artikel wordt voor het bekomen van deze erkenning slechts voldoende bewezen geacht indien de aanvrager aantoont een praktische ervaring te hebben van minimum één jaar in de aanpak en de voorkoming van de milieuhinder op bedrijfsniveau.

Indien de milieucoördinator niet meer voldoet aan de voorwaarden om tot de functie van milieucoördinator te worden toegelaten of de door dit reglement aan hem/ haar opgelegde taken niet naar behoren uitvoert, kan de Vlaamse Minister - nadat de milieucoördinator door de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen werd gehoord - op gemotiveerd voorstel van deze afdeling, de verleende erkenning intrekken.]

Toegevoegd bij art. 42, 3°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Gewijzigd art. 23, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 161 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. *Gewijzigd bij art. 23, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

Onverminderd de bepalingen van §1 en §2 en in zoverre de betrokkene niet is of niet wordt erkend als milieucoördinator door de Vlaamse minister op basis van een aanvraag die daartoe wordt ingediend voor 1 januari 2000, geldt voor milieucoördinatoren die vanaf die datum worden aangesteld als bijkomende vereiste dat zij:

1° voor inrichtingen die in de lijst van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 5de kolom met de letter "A" zijn aangeduid, alsook voor de milieutechnische eenheid of voor een groep van inrichtingen die een dergelijke inrichting omvat:
met vrucht een erkende cursus van aanvullende vorming van het eerste niveau of een overgangscursus van het tweede naar het eerste niveau, bedoeld in artikel 4.1.9.1.6 hebben beëindigd;

2° voor inrichtingen die in de lijst van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 5de kolom met de letter "B" zijn aangeduid, alsook voor de milieutechnische eenheid of voor een groep van inrichtingen die een dergelijke inrichting omvat:
met vrucht een erkende cursus van aanvullende vorming van het tweede of het eerste niveau of een overgangscursus van het tweede naar het eerste niveau, bedoeld in artikel 4.1.9.1.6 hebben beëindigd.

[In afwijking van deze bijkomende vereiste, vermeld in de eerste alinea, kan een persoon die werknemer is van de exploitant éénmalig en voor een periode van maximum drie jaar als milieucoördinator worden aangesteld op de voorwaarde dat hij/ zij is ingeschreven voor het volgen van de cursus aanvullende vorming voor milieucoördinatoren.]

Toegevoegd bij art. 42, 4°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. De milieucoördinator kan een werknemer zijn van de exploitant of een persoon die geen werknemer is van de exploitant.

§5. In afwijking van de bepalingen van de §2 en 3 mag, bij wijze van overgangsregeling, degene die de taken van milieucoördinator in de hoedanigheid van werknemer van de exploitant al uitoefende voor 4 juli 1996, en die niet voldoet aan de vereisten vastgesteld door de §2, sub 1°, a), b) en c) en §3 als milieucoördinator worden aangesteld en blijven aangesteld voor de inrichting en/of milieutechnische eenheid waarin hij is tewerkgesteld alsook voor soortgelijke inrichtingen en/of milieutechnische eenheden.

§6. Voor een inrichting die in de lijst van bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 5de kolom met de letter "B" is aangeduid, en die door verandering van de inrichting of door wijziging van de indelingslijst met de letter "A" wordt aangeduid, mag de persoon die op de datum van bedoelde verandering of bedoelde wijziging van de indelingslijst als milieucoördinator was aangesteld, in de inrichting verder aangesteld blijven in zijn functie van milieucoördinator.

Toegevoegd bij art. 23, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 4.1.9.1.3. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

§1. De milieucoördinator heeft onder meer tot taak:

1° bij te dragen tot de ontwikkeling, de invoering, de toepassing en de evaluatie van milieuvriendelijke productiemethodes en producten;

2° te waken over de naleving van de milieuwetgeving door meer bepaald op regelmatige tijdstippen controle uit te oefenen op de werkplaatsen, de zuiveringstechnische werken en de afvalstromen; hij rapporteert de vastgestelde tekortkomingen aan de bedrijfsleiding en doet voorstellen om deze te verhelpen;

[tenzij anders bepaald in de milieuvergunning moet de milieucoördinator ten minste éénmaal per trimester van een kalenderjaar zelf de controle, vermeld in het eerste lid, uitvoeren; deze minimumfrequentie geldt echter niet voor de onbemande installaties voor waterwinning (rubriek 53.9) en gasontspanningsstations (rubriek 16.5);]

Tweede lid toegevoegd bij art. 43 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

3° te waken over of in te staan voor de uitvoering van de voorgeschreven emissie- en immissiemetingen en de registratie van de resultaten ervan;

4° te waken over het bijhouden van het afvalstoffenregister en de naleving van de meldingsplicht bedoeld in de artikelen 17 tot en met 21 en 23 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen;

5° voorstellen te doen over en bij te dragen tot de interne en externe communicatie in verband met de gevolgen voor mens en milieu van de inrichting, van haar producten, haar afvalstoffen en de voorzieningen en maatregelen om deze gevolgen te beperken.

§2. De milieucoördinator geeft zijn advies over elke voorgenomen investering die vanuit milieu-oogpunt relevant kan zijn.
Zijn advies wordt tijdig ingewonnen en het wordt voorgelegd aan het orgaan dat de beslissing neemt. Op zijn verzoek wordt hij gehoord.

§3. De milieucoördinator stelt ten behoeve van de bedrijfsleiding en, in voorkomend geval, ten behoeve van de ondernemingsraad en het comité voor preventie en bescherming op het werk, of bij ontstentenis van deze organen, van de vakbondsafvaardiging jaarlijks een verslag op over de wijze waarop hij zijn opdracht heeft vervuld. Dit verslag bevat onder meer een overzicht van de door hem uitgebrachte adviezen en het gevolg dat eraan werd gegeven.
Hij bezorgt het verslag voor 1 april van het jaar volgend op het kalenderjaar waarop dit betrekking heeft, aan de bedrijfsleiding, de ondernemingsraad en het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen, of bij ontstentenis van deze organen, van de vakbondsafvaardiging. Het eerste jaarverslag voor de op 4 juli 1996 bestaande inrichtingen wordt bezorgd voor 1 april 1997 en betreft het kalenderjaar 1996. Voor inrichtingen die in bedrijf worden genomen na 4 juli 1996 dient het eerste verslag te worden bezorgd voor 1 april van het jaar volgend op het eerste volledige kalende jaar van bedrijvigheid.
Het verslag wordt ten minste gedurende vijf kalenderjaren volgend op het kalenderjaar waarop de gegevens betrekking hebben ter inzage gehouden van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] alsook van de toezichthoudende overheid.

Gewijzigd bij art. 24 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 161 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 4.1.9.1.4. §1. De aanwijzing en de vervanging van een milieucoördinator-werknemer, de verwijdering uit zijn functie en de aanstelling van een tijdelijke plaatsvervanger, worden door de exploitant, onverminderd het bepaalde in §2, uitgevoerd na voorafgaand akkoord van het comité voor preventie en bescherming op het werk of, bij ontstentenis ervan, van de vakbondsafvaardiging. In geval van blijvende onenigheid in de schoot van het comité of met de vakbondsafvaardiging, wordt het advies ingewonnen van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen].

Gewijzigd bij art. 25 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 161 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§2. De exploitant brengt de aanstelling van de milieucoördinator ter kennis van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen].
Wanneer de milieucoördinator niet voldoet aan de in artikel 4.1.9.1.2. bedoelde voorwaarden, kan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] eisen dat de exploitant binnen een termijn die deze afdeling bepaalt, een andere persoon aanstelt.

Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 161 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.
[§3 De kennisgeving, vermeld in §2, kan voor een milieucoördinator-werknemer plaatsvinden door middel van een aanstellingsdossier dat op de exploitatiezetel ter beschikking wordt gehouden van de ambtenaren van de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen en de afdeling bevoegd voor milieuhandhaving. Het aanstellingsdossier bevat de gedagtekende overeenkomst tussen exploitant en werknemer met betrekking tot de uitoefening door deze laatste van de functie van milieucoördinator en alle documenten waaruit blijkt dat de aanstelling van de milieucoördinator gebeurd is conform de bepalingen van de onderhavige toepasselijke afdeling 4.1.9.]

Toegevoegd bij art. 44 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 4.1.9.1.5. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

De exploitant is gehouden het nodige te doen opdat de milieucoördinator zijn taak naar behoren kan vervullen. Hij stelt hem hulppersoneel, lokalen, materiaal en middelen ter beschikking voor zover vereist.
De milieucoördinator die een werknemer is van de exploitant, mag geen nadeel ondervinden van de taak die hij als milieucoördinator vervult.

Gewijzigd bij art. 26 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 4.1.9.1.6. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

§1. De programma's van de cursussen van aanvullende vorming bedoeld in §3 van artikel 4.1.9.1.2. worden door de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu erkend op advies van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen].
De erkenning wordt verleend voor een termijn van maximum 5 jaar. Deze termijn is verlengbaar met termijnen van telkens maximum 5 jaar.

Gewijzigd bij art. 161 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§2. Om erkend te kunnen worden beantwoorden de programma's van de cursussen van aanvullende vorming ten minste aan de voorwaarden vastgesteld in bijlage 4.1.9.1.6..

§3. Tot de cursussen van aanvullende vorming van het eerste niveau, worden slechts toegelaten de kandidaten die:

1° [ofwel de graad van bachelor of een daarmee gelijkgeschakelde graad zoals bedoeld in het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs hebben;]

Gewijzigd bij art. 45, 1° B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

2° ofwel een nuttige ervaring van meer dan vijf jaar hebben op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg.

Tot de cursussen van aanvullende vorming van het tweede niveau, worden slechts toegelaten de kandidaten die:

1° ofwel houder zijn van een getuigschrift van hoger secundair onderwijs of hogere secundaire leergangen;

2° ofwel een nuttige ervaring van meer dan drie jaar hebben op het vlak van bedrijfsinterne milieuzorg.

Tot de overgangscursussen van aanvullende vorming van het tweede niveau naar het eerste niveau worden degenen die geslaagd zijn voor een cursus van het tweede niveau toegelaten.

Derde lid toegevoegd bij art. 27 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. De cursus wordt afgesloten met een examen en met een eindwerk binnen het programma van de opleiding.
De afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] wordt in kennis gesteld van de datum van de examens en van de bespreking van het eindwerk. Afgevaardigden van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] hebben steeds vrije toegang tot de cursus en de examens.

Gewijzigd bij art. 161 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§5. De aanvraag tot erkenning van de cursus wordt ingediend bij de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen]. Zij bevat ten minste de volgende gegevens:
- statuut en doelstelling van de inrichtende instelling;
- eventueel verband met andere vormingsprogramma's;
- samenstelling van de toezicht- en/of programmacommissie;
- lijst van het docentenkorps (naam, diploma, kwalificatie);
- naam van de cursuscoördinator(en);
- infrastructuur (leslokalen, didactisch materiaal, bibliotheek);
- plaats, datum, lesrooster; examens en certificaten of diploma's.
- De afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] kan in het kader van het onderzoek van de erkenningsaanvraag:
- bijkomende inlichtingen vragen en de aanvragers horen;
- bijkomend advies inwinnen van personen deskundig inzake het milieu- en het extern veiligheidsbeleid.

Gewijzigd bij art. 161 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

[§6.Wanneer de aanvangsdatum van de cursus zich situeert binnen een periode van drie jaar welke de aanvraag tot erkenning voorafgaat, kan de cursus retroactief worden erkend op de voorwaarde dat deze het in §2 vermelde programma omvat.

De toelatingsvoorwaarden tot de cursus zoals bedoeld in §3 zijn deze die van toepassing zijn op het ogenblik dat de erkenning wordt verleend.]

Vervangen bij art. 45, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 4.1.9.2.
De milieuaudit

DE VRIJWILLIGE MILIEUAUDIT "EMAS"

Art. 4.1.9.2.1. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

Met het oog op de toepassing in het Vlaamse Gewest van de EU-verordening nr. 1836/93 van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem en overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 30 maart 1995 tussen de federatie staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, betreffende de uitvoering van de voormelde EU-verordening 1836/93 van 29 juni 1993, wordt voor wat het Vlaamse Gewest betreft:

1° Belcert, ingesteld bij koninklijk besluit van 6 september 1993 tot oprichting van een accreditatiesysteem van certificatie-instellingen en tot vaststelling van de accreditatieprocedures overeenkomstig de criteria van de normen van de reeks NBN-EN 45000, belast met de erkenning van en het toezicht op milieuverificateurs;

2° [het Departement] aangewezen als bevoegde instantie belast met het registreren van de locaties die deelnemen aan het milieubeheer- en milieuauditsysteem, met de schrapping, de weigering en de schorsing van de registratie overeenkomstig artikel 8 van voormelde EU-verordening, alsook met het doen van de kennisgevingen bedoeld in artikel 9 van voormelde EU-verordening.

Gewijzigd bij art. 162 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 4.1.9.2.2. Ter bevordering van de vrijwillige deelneming van bedrijven aan het communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem geregeld door de U-verordening nr. 1836/93 van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem, wordt geen bijdrage in de registratiekosten van een locatie vastgesteld.

Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.

Art. 4.1.9.2.3. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

Overeenkomstig de EU-verordening nr. 1836/93 van 29 juni 1993 inzake de vrijwillige deelneming van bedrijven uit de industriële sector aan een communautair milieubeheer- en milieuauditsysteem gelden de volgende regels met betrekking tot de vrijwillige milieuaudit:

1° Doelstellingen:
   a) Het milieubeheer- en milieuauditsysteem, ingevoerd voor de beoordeling en de verbetering van de milieuprestaties van industriële activiteiten en voor de verstrekking van de nodige inlichtingen daarover aan het publiek, heeft tot doel continue verbeteringen in de milieuprestatie van industriële activiteiten te bevorderen door:
      i) vaststelling en toepassing door de bedrijven van beleid, programma's en beheersystemen op milieugebied, rekening houdend met hun locatie;
      ii) stelselmatige, objectieve en periodieke beoordeling van het resultaat
      iii) inlichting van het publiek over de milieuprestaties.
   b) Het milieubeheer- en milieuauditsysteem is niet van invloed op de milieureglementering of de technisch normen betreffende milieucontrole of op de verplichtingen van bedrijven uit hoofde van voormelde reglementering of normen.

2° Deelneming aan het systeem
Het milieubeheer- en milieuauditsysteem staat open voor bedrijven die op één of meer locaties een industriële activiteit uitoefenen.
Voor de registratie van een locatie in het systeem moet het bedrijf:

a) een milieubeleid in overeenstemming met de relevante voorschriften van bijlage 4.1.9.2.3.1. vaststellen waarbij niet alleen wordt gewaarborgd dat alle relevante wettelijke milieuvoorschriften worden nagekomen, maar tevens verbintenissen worden aangegaan die gericht zijn op een voortdurende verbetering van de milieuprestatie teneinde de invloed op het milieu te verminderen tot niveaus die de niveaus die overeenkomen met een economisch aanvaardbare toepassing van de beste beschikbare technieken, niet overschrijden;

Gewijzigd bij art. 28, 1, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

b) een milieuanalyse van de locatie uitvoeren, met betrekking tot de in bijlage 4.1.9.2.3.1., onder c, genoemde punten;

c) in het licht van de resultaten van die analyse een milieuprogramma voor de locatie en een milieubeheersysteem invoeren dat van toepassing is op alle activiteiten die op de locatie plaatsvinden; het milieuprogramma is gericht op het uitvoeren van de verbintenissen in het bedrijfsmilieubeleid met het oog op een voortdurende verbetering van de milieuprestatie; het milieubeheersysteem moet voldoen aan de criteria van bijlage 4.1.9.2.3.1.;

d) overeenkomstig de bepalingen van dit besluit op de betrokken locaties milieuaudits uitvoeren of laten uitvoeren;

e) op het hoogste passende niveau van de bedrijfsleiding, aan de hand van de uitkomsten van de audit doelstellingen vaststellen, die gericht zijn op de voortdurende verbetering van de milieuprestatie, en het milieuprogramma waar nodig voorzien zodat het geheel van de reeks doelstellingen op de locatie kan worden bereikt;

f) overeenkomstig de bepalingen van dit besluit een specifieke milieuverklaring opstellen voor elke locatie waar een audit is uitgevoerd;

De eerste verklaring moet tevens de gegevens bevatten die aan [het departement] moeten worden verstrekt bij de aanvraag tot registratie of bij de indiening van een latere gevalideerde milieuverklaring;

Gewijzigd bij art. 162 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

g) het milieubeleid, -programma en beheersysteem laten herzien, dan wel de auditprocedure en de milieuverklaring(en) laten onderzoeken om te verifiëren dat zij beantwoorden aan de relevante voorschriften van de voormelde verordening nr. 1836/93 van 29 juni 1993 en de milieuverklaringen overeenkomstig dezelfde verordening laten valideren;

h) de gevalideerde milieuverklaring bij [het departement] indienen en deze, waar nodig, onder het publiek verspreiden nadat de locatie overeenkomstig de bepalingen van dit besluit geregistreerd is.

Gewijzigd bij art. 162 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

3° Audit en validering

a) De interne milieuaudit voor een locatie kan worden uitgevoerd door auditors van het bedrijf of door externe personen of organisaties die in opdracht van het bedrijf handelen. In beide gevallen geschiedt de audit overeenkomstig de criteria van bijlage 4.1.9.2.3.1., onder C, en bijlage 4.1.9.2.3.2..

b) Hoe vaak een vrijwillige audit wordt uitgevoerd, wordt overeenkomstig de criteria van bijlage 4.1.9.2.3.2., onder H, bepaald op grond van richtsnoeren die de Commissie bedoeld in artikel 19 van voormelde EU-verordening nr. 1836/93 van 29 juni 1993 heeft opgesteld.

c) Het milieubeleid, de milieuprogramma's, de milieubeheersystemen, de milieuanalyses of milieuauditprocedures en de milieuverklaringen worden onderzocht om te verifiëren dat zij voldoen aan de voorschriften van de voormelde EU-verordening nr. 1836/93 van 29 juni 1993, en de milieuverklaringen worden gevalideerd, door de onafhankelijke erkende milieuverificateur, op basis van bijlage 4.1.9.2.3.3..

d) De erkende milieuverificateur moet onafhankelijk zijn van de auditor van de locatie.

e) Met het oog op de bepalingen van sub c), en onverminderd de bevoegdheid van de toezichthoudende overheid, moet de erkende milieuverificateur nagaan:

i) of het milieubeleid is vastgesteld en of het aan de voorschriften van sub 2° en aan de relevante voorschriften van bijlage 4.1.9.2.3.1. voldoet;

ii) of er op de locatie een milieubeheersysteem en een milieuprogramma zijn ingevoerd en operationeel zijn en of deze aan de relevante voorschriften van bijlage 4.1.9.2.3.1. voldoen;

iii) of de milieuanalyse en de milieuaudit uitgevoerd worden in overeenstemming met de relevante voorschriften van de bijlagen 4.1.9.2.3.1. en 4.1.9.2.3.2.;

iv) of de gegevens in de milieuverklaring betrouwbaar zijn en of alle specifieke milieuaspecten die voor de locatie van belang zijn, op passende wijze door de verklaring worden gedekt.

f) De milieuverklaring wordt door de erkende milieuverificateur alleen gevalideerd als aan de sub c) tot en met sub e) bedoelde voorwaarden is voldaan.

g) Externe auditors en erkende milieuverificateurs mogen de gegevens die zij in het kader van hun auditor verificatiewerkzaamheden hebben ingezameld, niet zonder toestemming van de bedrijfsleiding bekendmaken.

4° Milieuverklaring

a) Na de eerste milieuanalyse en de voltooiing van elke volgende audit of auditcyclus wordt voor elke onder het systeem vallende locatie een milieuverklaring opgesteld.

b) De milleuverklaring wordt voor het publiek opgesteld en op beknopte begrijpelijke wijze geformuleerd. Technische informatie kan worden bijgevoegd.

c) De milieuverklaring behelst:

i) een beschrijving van de bedrijfsactiviteiten op de betrokken locatie;

ii) een beoordeling van alle belangrijke milieuproblemen die met de betrokken activiteiten verband houden;

iii) een samenvatting van het cijfermateriaal betreffende de vervuilende emissies, de afvalproductie, het grondstoffen-, energie- en waterverbruik, het lawaai en, in voorkomend geval, betreffende de andere belangrijke milieuaspecten;

iv) andere factoren die met de milieuprestatie te maken hebben;

v) een uiteenzetting van het milieubeleid, -programma en -beheersysteem van het bedrijf op de betrokken locatie;

vi) de datum waarop de volgende milieuverklaring zal worden voorgelegd;

vii) de naam van de erkende milieuverificateur.

Gewijzigd bij art. 28, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

d) In de milieuverklaring wordt duidelijk vermeld welke significante veranderingen zich sinds de vorige verklaring hebben voorgedaan.

e) In de tussenliggende jaren moet ieder jaar een vereenvoudigde milieuverklaring worden opgesteld die minimaal gebaseerd is op de in lid 3, onder c), genoemde voorschriften en waarin, in voorkomend geval de aandacht wordt gevestigd op significante veranderingen die zich sinds de vorige verklaring hebben voorgedaan.

Dergelijke vereenvoudigde verklaringen worden pas aan het eind van de audit of de auditcyclus gevalideerd.

f) In de volgende gevallen hoeven er evenwel niet ieder jaar milieuverklaringen te worden opgesteld:

- wanneer de erkende milieuverificateur van oordeel is - speciaal als het gaat om een onderneming uit het midden - en kleinbedrijf - dat het gezien de aard en de omvang van de activiteiten op de locatie niet nodig is dat er voor de voltooiing van de volgende audit nog een milleuverklaring wordt opgesteld, en
- wanneer er zich sinds de laatste milieuverklaring weinig belangrijke wijzigingen hebben voorgedaan.

5° Erkenning van en toezicht op milieuverificateurs

De erkenning van milieuverificateurs en het toezicht op hun werkzaamheden geschieden overeenkomstig de voorschriften van bijlage 4.1.9.2.3.3. door Belcert.

6° Registratie van de locaties

a) De aanvraag tot registratie van de locaties en de behandeling ervan gebeurt overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 30 maart 1995 tussen de federale staat, het Vlaamse gewest, het Waalse gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, betreffende de uitvoering van de voormelde EU-verordening 1836/93 van 29 juni 1993.

b) Indien de bevoegde instantie op enig tijdstip tot de gevolgtrekking komt dat de locatie niet meer aan alle voorwaarden voldoet, wordt de locatie uit het register geschrapt en wordt hiervan mededeling gedaan aan de bedrijfsleiding van de locatie.

c) Indien de bevoegde instantie er door de toezichthoudende overheid van in kennis wordt gesteld dat de relevante wettelijke milieuvoorschriften op de locatie worden overtreden, dient zij registratie van die locatie te weigeren respectievelijk de locatie uit het register te schrappen en hiervan mededeling te doen aan de bedrijfsleiding.
De weigering of schorsing wordt ingetrokken als de bevoegde instantie er door de toezichthoudende overheid genoegzaam van verzekerd is dat de overtreding is rechtgezet en dat er bevredigende maatregelen zijn getroffen om herhaling te voorkomen.

7° Verklaring van deelneming

a) Bedrijven kunnen voor hun geregistreerde locaties(s) gebruikmaken van een van de in bijlage 4.1.9.2.3.4. opgenomen verklaringen van deelneming, waarin de aard van het systeem duidelijk tot uiting dient te komen.
De grafische afbeelding mag niet worden gebruikt zonder een van de begeleidende verklaringen van deelneming.

b) De verklaring van deelneming moet in voorkomend geval vergezeld gaan van de vermelding van de locatie(s).

DE DECRETALE MILIEUAUDIT

Art. 4.1.9.2.4. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

[§1.Ter uitvoering van artikel 3.3.2 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zoals aangevuld door het decreet van 19 april 1995 worden de volgende categorieën van inrichtingen onderworpen aan een periodieke milieuaudit:

1° de in de eerste klasse ingedeelde inrichtingen die tevens zijn opgenomen in de bijlage I van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° de VR-plichtige inrichtingen, vermeld in rubriek 17.2.2 van de indelingslijst in bijlage 1 bij titel I van het VLAREM;

3° de inrichtingen die in de indelingslijst in bijlage 1 bij titel I van het VLAREM onder de 6de kolom met de letter "P" zijn aangeduid, evenwel enkel in zoverre deze verplichting door de vergunningverlenende overheid is opgelegd rekening houdend met de aard van de inrichting, de aard van de milieueffecten die ervan uitgaan en/of de plaats waar ze gelegen is.

Inrichtingen die over een EMAS-geregistreerd of ISO 14001-gecertificeerd milieuzorgsysteem beschikken, zijn vrijgesteld van de verplichting om een periodieke milieuaudit op te stellen mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

1° het bedrijf moet tussen de twee voorziene opeenvolgende audits onafgebroken over een gecertificeerd milieuzorgsysteem beschikken;

2° de openbaarheid van de gegevens die anders via de decretale milieuaudit gerealiseerd wordt, moet gegarandeerd blijven;

3° het voldoen aan deze voorwaarden moet worden gecontroleerd door een milieuverificateur of certificatie-instelling.]

Vervangen door art. 46, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. Ter uitvoering van artikel 3.3.2. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zoals aangevuld door het decreet van 19 april 1995 worden de volgende categorieën van inrichtingen onderworpen aan een eenmalige milieuaudit:
de inrichtingen die in de indelingslijst in bijlage I bij titel I van het VLAREM onder de 6de kolom met de letter "E" zijn aangeduid, evenwel enkel in zoverre deze verplichting door de vergunningverlenende overheid is opgelegd rekening houdende met de aard van de inrichting, de aard van de milieueffecten die ervan uitgaan en/of de plaats waar ze gelegen is.

[Inrichtingen die over een EMAS-geregistreerd of ISO 14001-gecertificeerd milieuzorgsysteem beschikken, zijn vrijgesteld van de verplichting om een éénmalige milieuaudit op te stellen.]

Ingevoegd door art. 46, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. De in de §1 en 2 bedoelde milieuaudit vindt plaats op kosten van de exploitant.

Art. 4.1.9.2.5. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

§1. De in artikel 4.1.9.2.4. bedoelde milieuaudit betreft een systematische, gedocumenteerde en objectieve evaluatie van het beheer, de organisatie en de uitrusting van de betrokken inrichting of activiteit op het gebied van de bescherming van het milieu.

§2. De in artikel 4.1.9.2.4. bedoelde milieuaudit heeft betrekking op:

1° de emissies en immissies, evenals de gevolgen ervan voor de milieukwaliteit;

2° het energiebeheer;

3° het beheer van grondstoffen;

4° de productiemethodes en het productbeheer;

5° de preventie en het beheer van afvalstoffen;

6° de externe veiligheid;

7° de voorlichting, opleiding en participatie van het personeel in de bedrijfsinterne milieuzorg;

8° de externe voorlichting;

9° de voorstellen en adviezen van de milieucoördinator, zoals bedoeld in §3 van artikel 4.1.9.1.3., en de opvolging die hieraan gegeven is.

§3. De in artikel 4.1.9.2.4. bedoelde milieuaudit moet worden gevalideerd door een milieuverificateur zoals bedoeld sub 5° van artikel 4.1.9.2.3.

Art. 4.1.9.2.6. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

§1. De volgende elementen van de in artikel 4.1.9.2.4. bedoelde milieuaudit moeten, binnen een termijn van 30 kalenderdagen na de validatie van de milieuaudit worden meegedeeld:
1° aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen]:
de elementen bedoeld sub I° tot en met sub 8° van §2;
2° aan de Vlaamse Milieumaatschappij:
de elementen bedoeld sub I° tot en met sub 4° van §2.

Gewijzigd bij art. 29 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 163 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§2. De gevalideerde milieuaudit moet door de exploitant gedurende ten minste 5 jaar bewaard worden en ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 4.1.9.2.7. *Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

§1. De in artikel 4.1.9.2.4. §1 bedoelde periodieke milieuaudit dient regelmatig herhaald te worden. Tussen twee opeenvolgende audits mag hoogstens een periode van 3 jaar liggen.

§2. De op 4 juli 1996 bestaande inrichtingen dienen hun eerste milieuaudit uit te voeren uiterlijk op 31 december 1998; inrichtingen die in bedrijf worden genomen na 4 juli 1996 dienen een eerste milieuaudit uit te voeren uiterlijk twee jaar na de inbedrijfstelling van de inrichting.

Subafdeling 4.1.9.3.
De rol van het comité voor preventie en bescherming op het werk

Art. 4.1.9.3.1. §1. De exploitant moet inzonderheid:

1° aan de leden van het comité voor preventie en bescherming op het werk bezorgen:
   a) voor 1 april van het jaar volgend op het kalenderjaar waarop het betrekking heeft, afschrift van het milieujaarverslag bedoeld in artikel 4.1.8.2. van dit reglement;
   b) in voorkomend geval, een afschrift van de gevalideerde milieuverklaring als bedoeld in artikel 4.1.9.2.3. van dit reglement;
   c) in voorkomend geval, een afschrift van de gevalideerde milieuaudit als bedoeld in artikel 4.1.9.2.5. van dit reglement;

2° ter beschikking stellen van het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen:
   a) voor 1 april van het jaar volgend op het kalenderjaar waarop het betrekking heeft, het afschrift van de bijlagen bij het milieujaarverslag bedoeld in artikel 4.1.8.2. van dit reglement;
   b) alle al dan niet door de milieureglementering opgelegde inlichtingen, verslagen, adviezen en documenten die verband houden met het milieu en/of de externe veiligheid;
   c) inzonderheid geldt dit voor de inlichtingen, verslagen, adviezen en documenten die de eigen onderneming met toepassing van de milieureglementering aan de overheid dient te verschaffen of ter inzage dient te houden;

3° het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen:
   a) informeren over het hulppersoneel, de lokalen, het materiaal en de middelen die hij overeenkomstig artikel 4.1.9.1.5. van dit reglement ter beschikking stelt van de milieucoördinator;
   b) informeren over de inlichtingen, verslagen, adviezen en documenten die derde ondernemingen ter gelegenheid van hun aanvraag voor een milieuvergunning openbaar dienen te maken indien en voor zover de eigen bedrijfsleiding ten opzichte van die documenten een inzagerecht kan doen gelden;
   c) alle nodige informatie verstrekken om met volledige kennis van zaken adviezen te kunnen uitbrengen;
   d. inlichten over de wijzigingen aangebracht aan de fabricatieprocédés, de toegepaste technieken ofde installaties als ze de bestaande risico's voorhet milieu en/of de externe veiligheid zouden verergeren of er nieuwe zouden vormen, alsook bij het aanwenden of fabriceren van nieuwe producten;
   e) in voorkomend geval, de informatie verstrekken omtrent vrijwillige deelneming aan het milieubeheer- en milieuauditsysteem als bedoeld in artikel 4.1.9.2.3. van dit reglement;

4° de toelichting bezorgen waarnaar een lid van het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen met betrekking tot het milieu of de externe veiligheid zou hebben gevraagd;

5° jaarlijks een omstandige toelichting op een vergadering van het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen verzorgen met betrekking tot het door de onderneming gevoerde milieubeleid;

6° overeenkomstig artikel 4.1.9.1.4. van dit reglement het voorafgaand akkoord verkrijgen van het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen omtrent de voorgenomen:
   a) aanwijzing;
   b) vervanging;
   c) verwijdering uit zijn functie;

d) de aanstelling van een tijdelijke plaatsvervanger

van een milieucoördinator-werknemer.

§2. De milieucoördinator bezorgt aan het comité veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen:

1° voor 1 april van het jaar volgend op het kalenderjaar waarop het betrekking heeft, het jaarverslag over de wijze waarop hij zijn opdracht heeft vervuld, dit overeenkomstig artikel 4.1.9.1.3., §3 van dit reglement;

2° een afschrift van zijn adviezen bedoeld in §2 van artikel 4.1.9.1.3. van dit reglement.

§3. Het comité voor preventie en bescherming op het werk:

1° heeft hoofdzakelijk tot taak alle middelen na te sporen en voor te stellen alsook actief bij te dragen tot alles wat wordt ondernomen in het kader van de bedrijfsinterne milieuzorg; om deze taak te volbrengen moet het inzonderheid adviezen uitbrengen en voorstellen formuleren omtrent:

a) het door de onderneming gevoerde beleid inzake bedrijfsinterne milieuzorg;

b) het milieujaarverslag en de andere documenten alsook de toelichting en inlichtingen die de exploitant respectievelijk de milieucoördinator overeenkomstig dit reglement gehouden zijn aan het comité te verstrekken;

2° is er mede belast ter uitvoering van artikel 4.1.9.1.4. van dit reglement zich uit te spreken over het al of niet akkoord gaan met de door de exploitant voorgenomen:

a) aanwijzing;

b) vervanging;

c) verwijdering uit zijn functie;

d) de aanstelling van een tijdelijke plaatsvervanger;

van een milieucoördinator-werknemer.

Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 31 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 4.1.10.
BIJZONDERE ONDERZOEKSCOMMISSIES

Ingevoegd bij art. 32 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 4.1.10.1. §1. Er wordt een bijzondere onderzoekscommissie opgericht die op verzoek van de bevoegde overheid een milieutechnisch advies verstrekt inzake de verontreiniging van de omgevingslucht door polychloordibenzodioxines en polychloordibenzofuranen en andere gevaarlijke stoffen veroorzaakt door industriële installaties in het algemeen en afvalverwijderingsinstallaties in het bijzonder.

§2. De onderzoekscommissie, bedoeld in §1, is samengesteld als volgt :

1° een deskundige, die de commissie voorzit, en ten minste twee andere deskundigen, allemaal aangewezen door de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu;

2° een deskundige, aangewezen door de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid;

3° het afdelingshoofd of de door hem aangewezen ambtenaar van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen], die het secretariaat verzekert;

4° het afdelingshoofd of de door hem aangewezen ambtenaar van [de afdeling, bevoegd voor het toezicht volksgezondheid];

5° de administrateurgeneraal of de door hem aangewezen ambtenaar van de OVAM.

Gewijzigd bij art. 8 B.Vl.Reg. 15 juni 1999, B.S. 4 september 1999.
Gewijzigd bij art. 164 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

[AFDELING 4.1.11.
GEBRUIK VAN GEVAARLIJKE STOFFEN (VERORDENING (EG) NR. 1907/2006 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 18 DECEMBER 2006 INZAKE DE REGISTRATIE EN BEOORDELING VAN EN DE AUTORISATIE EN BEPERKINGEN TEN AANZIEN VAN CHEMISCHE STOFFEN (REACH), TOT OPRICHTING VAN EEN EUROPEES AGENTSCHAP VOOR CHEMISCHE STOFFEN, HOUDENDE WIJZIGING VAN RICHTLIJN 1999/45/EG EN HOUDENDE INTREKKING VAN VERORDENING (EEG) NR. 793/93 VAN DE RAAD EN VERORDENING (EG) NR. 1488/94 VAN DE COMMISSIE ALSMEDE RICHTLIJN 76/769/EEG VAN DE RAAD EN DE RICHTLIJNEN 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG EN 2000/21/EG VAN DE COMMISSIE)

Art. 4.1.11.1. Overeenkomstig artikel 67 van de Verordening (EG) nr. 1907/2006 mag een stof als zodanig of in een preparaat of voorwerp waarvoor in bijlage XVII van de Verordening (EG) nr. 1907/2006 een beperking is opgenomen, niet worden vervaardigd of worden gebruikt tenzij aan de voorwaarden van die beperking wordt voldaan. Dit geldt niet voor de vervaardiging en het gebruik van een stof bij wetenschappelijk onderzoek en wetenschappelijke ontwikkeling. In bijlage XVII wordt bepaald wanneer de beperking niet van toepassing is op onderzoek en ontwikkeling gericht op producten en procedés en wordt de vrijgestelde maximum hoeveelheid gespecificeerd.

Art. 4.1.11.2. Overeenkomstig artikel 56 van de Verordening (EG) nr. 1907/2006 mag een fabrikant, importeur of downstreamgebruiker een in bijlage XIV van de Verordening (EG) nr. 1907/2006 opgenomen stof niet voor een bepaald gebruik gebruiken, tenzij voldaan is aan de bepalingen gesteld in artikel 56 van deze Verordening.]

Afdeling toegevoegd bij art. 23 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.
Afdeling vervangen bij art. 6 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

HOOFDSTUK 4.2.
BEHEERSING VAN OPPERVLAKTEWATERVERONTREINIGING

AFDELING 4.2.1.
TOEPASSINGSGEBIED EN ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 4.2.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de lozing van:
- bedrijfsafvalwater en koelwater zoals bedoeld in de rubrieken 3.1., 3.4. en 3.5.,
- afvalwater, afkomstig van afvalwaterzuiveringsinstallaties zoals bedoeld in rubriek 3.6.,
- huishoudelijk afvalwater zoals bedoeld in de rubrieken 3.2. en 3.3.

[Zijn opgenomen in deel 6 :
- de voorwaarden voor het lozen van huishoudelijk afvalwater afkomstig van woongelegenheden, met inbegrip van de eventueel bijbehorende afvalwaterzuiveringsinstallatie;
- de voorwaarden voor het lozen van huishoudelijk afvalwater, ander dan afkomstig van woongelegenheden, waarvan de biologisch afbreekbare organische belasting maximum 20 inwonersequivalenten bedraagt, met inbegrip van de eventueel bijbehorende afvalwaterzuiveringsinstallatie.]

Gewijzigd bij art. 4 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

Art. 4.2.1.2. Het mengsel van bedrijfsafvalwater met huishoudelijk afvalwater en/of koelwater en/of niet-verontreinigd hemelwater, afkomstig van dezelfde milieutechnische eenheid, dat via een niet-gescheiden rioleringsnet samen wordt geloosd en zonder dat de verschillende deelstromen apart kunnen worden gecontroleerd, wordt integraal beschouwd als bedrijfsafvalwater. In de milieuvergunning kunnen in dat geval de emissiegrenswaarden gepondereerd worden in functie van de verhouding tussen de verschillende soorten afvalwater.

Art. 4.2.1.3. §1. De lozing van bedrijfsafvalwater in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater of in het gedeelte van een gescheiden riolering voor de afvoer van hemelwater is verboden, behalve - mits uitdrukkelijke vergunning - indien het bedrijfsafvalwater betreft dat voldoet aan de bijzondere voorwaarden zoals bepaald in de vergunning. Deze voorwaarden mogen niet minder streng zijn dan de toepasselijke sectorale of algemene voorwaarden voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren.

Gewijzigd art. 33 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De lozing van koelwater, ingedeeld in klasse 1 of 2, is verboden in openbare riolering en collectoren, behalve in het gedeelte van een gescheiden riolering, bestemd voor de afvoer van hemelwater.

§3. De lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren of in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater is verboden, wanneer de openbare weg van openbare riolering is voorzien.

[§4. Een volledige scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, is verplicht op het ogenblik dat een gescheiden riolering wordt aangelegd of heraangelegd, tenzij het anders bepaald is in de milieuvergunning of in het uitvoeringsplan.

Voor bestaande gebouwen in een gesloten bebouwing is de scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, enkel verplicht indien daarvoor geen leidingen onder of door het gebouw moeten worden aangelegd.

De bepalingen van deze §4 gelden voor lozingen in die gemeenten waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld.]

Vervangen bij art. 5, 1°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

[§5. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, milieuvoorwaarden uit dit reglement of milieuvergunningsvoorwaarden, moet voor de afvoer van hemelwater de voorkeur gegeven worden aan de afvoerwijzen zoals hierna in afnemende graad van prioriteit vermeld :
1° opvang voor hergebruik;
2° infiltratie op eigen terrein;
3° buffering met vertraagd lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater;
4° lozing in de regenwaterafvoerleiding (RWA) in de straat.

Slechts wanneer de beste beschikbare technieken geen van de voornoemde afvoerwijzen toelaten, mag het hemelwater overeenkomstig de wettelijke bepalingen worden geloosd in de openbare riolering.]

Vervangen bij art. 5, 2°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

[§6. Voor de lozingen van afvalwater die niet zijn opgenomen in een van de op de zoneringsplannen aangeduide zuiveringszones, gelden - tenzij anders bepaald in de milieuvergunning - de lozingsvoorwaarden die in de delen 4, 5 en 5bis van dit besluit zijn vastgesteld voor lozingen gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied.]

Toegevoegd bij art. 5, 3°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

TUSSENTITEL:
LOZING VAN BEDRIJFSAFVALWATER EN KOELWATER

AFDELING 4.2.2.
LOZING VAN BEDRIJFSAFVALWATER DAT GEEN GEVAARLIJKE STOFFEN BEVAT

Art. 4.2.2.1. Het onder deze afdeling bedoelde bedrijfsafvalwater, ongeacht of het in gewone oppervlaktewateren dan wel in de openbare riolering wordt geloosd, mag binnen de in art. 1.1.2. gegeven omschrijving, geen stoffen bevatten in concentraties, hoger dan de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, [die conform bijlage 2C bij titel I van het VLAREM als gevaarlijke stof zijn te beschouwen of die behoren tot de families en groepen van stoffen vermeld in deze bijlage 2C], noch enige andere stoffen met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, van de flora of de fauna. Hetzelfde geldt eveneens voor de lozing in oppervlaktewateren van stoffen die eutrofiëring van de ontvangende wateren kunnen veroorzaken.

Gewijzigd bij art. 34 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie .
Gewijzigd bij art. 24 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

Subafdeling 4.2.2.1.
[Lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat in de gewone oppervlaktewateren en/of gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied]

Titel vervangen bij art. 6 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

Art. 4.2.2.1.1 . [De algemene voorwaarden voor het lozen in de gewone oppervlaktewateren en/of voor lozingen gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, luiden als volgt:]

Gewijzigd bij art. 7 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

1° het te lozen bedrijfsafvalwater dat in zodanige hoeveelheid pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;

2° de pH van het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen; indien het geloosde bedrijfsafvalwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater en/of van grondwater, kan voor de bepaling van de grenswaarden van de pH de natuurlijke pH van het bedoelde oppervlaktewater en/of grondwater aangenomen worden indien die pH meer dan 9 of minder dan 6,5 bedraagt;

3° het biochemische zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C in het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet meer bedragen dan 25 milligram zuurstofverbruik per liter;

4° de temperatuur van het geloosde bedrijfsafvalwater mag 30°C niet overschrijden; mits uitdrukkelijk in de vergunning opgenomen, is bij een buitentemperatuur van 25°C of meer of bij een koelwaterinname met een temperatuur van 20°C of meer evenwel een overschrijding tot 35°C toegestaan, in zoverre hierdoor de temperatuur, vermeld in de milieukwaliteitsnormen voor het ontvangende oppervlaktewater niet wordt overschreden;

Gewijzigd bij art. 35 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

5° in het geloosde bedrijfsafvalwater mogen de volgende gehalten niet overschreden worden:

a) 0,5 milliliter per liter voor de bezinkbare stoffen (tijdens een statische bezinking van twee uur);

b) 60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;

c) 5 milligram per liter voor de apolaire koolwaterstoffen extraheerbaar met tetrachloorkoolstof;

d) 3 milligram per liter voor de anionische, kationische en niet-ionische oppervlakte-actieve stoffen;

6° indien het geloosde bedrijfsafvalwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater en/of van grondwater kunnen de waarden vastgelegd in sub 3° en sub 5° van dit artikel vermeerderd worden met het gehalte in het opgenomen water;

7° een representatief monster van het geloosde bedrijfsafvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een scheitrechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden.

Subafdeling 4.2.2.2.
[Lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat in de openbare riolering van een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld]

Titel vervangen bij art. 8 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

Art. 4.2.2.2.1. [In een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld, luiden de algemene voorwaarden voor het lozen in de in zuiveringszones A of B gelegen openbare riolering van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, als volgt:]

Gewijzigd bij art. 9 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

1° de pH van het geloosde bedrijfsafvalwater moet tussen 6 en 9,5 begrepen zijn;

2° de temperatuur van het geloosde bedrijfsafvalwater mag 45°C niet overschrijden;

3° de afmetingen van de in het geloosde bedrijfsafvalwater aanwezige zwevende stoffen mogen niet groter zijn dan 1 cm; die stoffen mogen door hun structuur de goede werking van de pomp- en zuiveringsstations niet hinderen;

4° het geloosde bedrijfsafvalwater mag geen opgeloste, ontvlambare of ontplofbare gassen, noch producten die de afscheiding van dergelijke gassen kunnen teweegbrengen, bevatten; het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet de verspreiding veroorzaken van uitwasemingen waardoor het milieu wordt bedorven;

5° in het geloosde bedrijfsafvalwater, mogen de volgende gehalten niet overschreden worden:

a) 1 g/l zwevende stoffen;

b) 0,5 g/l stoffen extraheerbaar met petroleumether.

6° het geloosde bedrijfsafvalwater mag zonder uitdrukkelijke vergunning geen stoffen bevatten die:

a) een gevaar betekenen voor het onderhoudspersoneel der riolering en zuiveringsinstallaties;

b) een beschadiging of verstopping van de leidingen kunnen veroorzaken;

c) een beletsel vormen voor de goede werking van de pomp- en zuiveringsinstallaties;

d) een zware verontreiniging van het ontvangende oppervlaktewater waarin het water van de openbare riool wordt geloosd, kunnen veroorzaken.

Art. 4.2.2.2.2. [De lozing van bedrijfsafvalwater in de in een zuiveringszone C gelegen openbare riolering van een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld, moet beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 4.2.2.1.1.]

Vervangen bij art. 10 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

[Subafdeling 4.2.2.3.
Lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat in het centraal gebied, het collectief

geoptimaliseerde buitengebied, het collectief te optimaliseren buitengebied en het individueel te optimaliseren buitengebied van een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld

Art. 4.2.2.3.1. In een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld, moet de lozing van bedrijfsafvalwater, dat geen gevaarlijke stoffen bevat, gelegen in het centraal gebied, het collectief geoptimaliseerde buitengebied en/of het collectief te optimaliseren buitengebied, beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 4.2.2.2.1.

Art. 4.2.2.3.2. In een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld, moet de lozing van bedrijfsafvalwater, dat geen gevaarlijke stoffen bevat, gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied, beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 4.2.2.1.1.

Art. 4.2.2.3.3. Voor de bestaande vergunde of gemelde lozingen gaan de voorwaarden van deze subafdeling die in strengere zin afwijken van de situatie zoals die bestond voor de definitieve vaststelling van het gemeentelijk zoneringsplan, in voege de eerste van de 29ste maand na de definitieve vaststelling van het gemeentelijk zoneringsplan.]

Toegevoegd bij art. 11 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

AFDELING 4.2.3.
LOZING VAN BEDRIJFSAFVALWATER DAT ÉÉN OF MEER GEVAARLIJKE STOFFEN BEVAT

Art. 4.2.3.1.

1° Onverminderd de in dit besluit vastgestelde emissiegrenswaarden dient de lozing van gevaarlijke stoffen van bijlage 2C maximaal te worden voorkomen door de toepassing van de beste beschikbare technieken.

Gewijzigd bij art. 36, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

2° Voor de lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen van bijlage 2C bevat gelden dezelfde algemene emissiegrenswaarden als in de Afdeling 4.2.2. voorgeschreven voor de lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, behoudens het bepaalde onder 3° hierna.

3° Van de gevaarlijke stoffen als bedoeld in bijlage 2C, mogen in concentraties die hoger zijn dan de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, enkel die stoffen worden geloosd waarvoor in de milieuvergunning emissiegrenswaarden zijn vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in art. 2.3.6.1.

Deze emissiegrenswaarden bepalen:

a) de in de lozingen toelaatbare maximumconcentratie van een stof; in geval van verdunning moet de in dit besluit voor bedoelde stof vastgestelde emissiegrenswaarde worden gedeeld door de verdunningsfactor;

b) de in de lozingen toelaatbare maximumhoeveelheid van een stof tijdens een of meer bepaalde perioden; zo nodig kan deze hoeveelheid bovendien worden uitgedrukt in een gewichtseenheid van de verontreinigende stof per eenheid van het element dat kenmerkend is voor de verontreinigende werkzaamheid (bijvoorbeeld gewichtseenheid per grondstof of per eenheid product).

c) Indien het geloosde bedrijfsafvalwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater en/of van grondwater kunnen deze waarden vastgelegd in sub a) en b) van dit artikel vermeerderd worden met het gehalte of de hoeveelheid in het opgenomen water.

Gewijzigd art. 36, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 4.2.4.
LOZING VAN KOELWATER

Art. 4.2.4.1. §1. De algemene voorwaarden voor het lozen van koelwater in de gewone oppervlaktewateren en in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater en voor het lozen van koelwater, ingedeeld in klasse 3, in de openbare riolering en de collectoren, luiden als volgt:

1° het te lozen koelwater dat in zodanige hoeveelheid pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet moet ontsmet worden;

2° de pH van het geloosde koelwater mag niet meer dan 8,5 of niet minder dan 6,5 bedragen; indien het geloosde koelwater afkomstig is van het gebruik van een oppervlaktewater en/of van grondwater kan voor de bepaling van de emissiegrenswaarde van de pH, de natuurlijke pH van het bedoelde oppervlaktewater en/of grondwater aangenomen worden indien die pH meer dan 8,5 of minder dan 6,5 bedraagt;

3° het gehalte aan opgeloste zuurstof van het geloosde koelwater moet tenminste 4 milligram per liter bedragen; indien het geloosde koelwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater waarvan het gehalte aan opgeloste zuurstof minder dan 4 mg/l bedraagt, moet het gehalte aan opgeloste zuurstof van het geloosde koelwater minstens gelijk zijn aan dat van het ontvangende oppervlaktewater stroomopwaarts van de waterwinning;

4° de temperatuur van het geloosde koelwater mag 30°C niet overschrijden; mits uitdrukkelijk in de vergunning opgenomen is bij een buitentemperatuur van 25°C of meer of bij een koelwaterinname met een temperatuur van 20°C of meer evenwel een overschrijding tot 35°C toegestaan, in zoverre hierdoor de temperatuur, vermeld in de milieukwaliteitsnormen voor het ontvangende oppervlaktewater niet wordt overschreden;

5° het geloosde koelwater mag zonder uitdrukkelijke vergunning, te verlenen overeenkomstig het bepaalde in de art. 2.3.6.1. en 2.3.6.2., geen stoffen bevatten die behoren tot de families en groepen van stoffen vermeld in de bijlage 2C, noch alle andere stoffen met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora en de fauna; dit geldt eveneens voor de stoffen die eutrofiëring van de ontvangende wateren kunnen veroorzaken;

6° het verschil in het chemisch zuurstofverbruik van het geloosde koelwater en het opgenomen gewoon oppervlaktewater en/of grondwater mag 30 milligram zuurstofverbruik per liter niet overschrijden.

Gewijzigd bij art. 37 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Het koelwater dient bij voorkeur in een gesloten circuit te worden aangewend.

§3. In afwijking van de bepalingen van §1. 4° worden de lozingsvoorwaarden voor koelwater, afkomstig van elektrische centrales als volgt vastgesteld:

1° het geloosde koelwater is uitsluitend afkomstig van een oppervlaktewater behorend tot het openbaar hydrografisch net;

2° de uur- en dagdebieten, de temperatuur en het zuurstofgehalte van zowel het gecapteerde als van het geloosde koelwater worden continu bepaald en geregistreerd;

3° voor de temperatuur van het geloosde koelwater gelden volgende emissiegrenswaarden:
- maximum 33 °C als ogenblikkelijke waarde;
- maximum 32 °C als daggemiddelde; hiervoor worden de uurwaarden in aanmerking genomen, zoals gemeten van de middag (12 h) van de ene dag tot de middag (12 h) van de daaropvolgende dag;
- maximum 30 °C als voortschrijdend 30-dagengemiddelde;

[de emissiegrenswaarden vermeld in het eerste lid zijn tijdelijk niet van toepassing indien bij uitzonderlijke meteorologische omstandigheden, inzonderheid bij een hittegolf, de netveiligheid in het gedrang komt, en indien voldaan is aan de volgende voorwaarden:
- de exploitant beschikt over een door de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen en de VMM goedgekeurd studierapport, waarin voor de geviseerde lozing een inschatting is gemaakt van de eigenschappen van de lozing en de effecten in het ontvangende oppervlaktewater, in relatie met de thermische draagkracht van het ontvangende oppervlaktewater; dit studierapport moet worden opgesteld door een MER-deskundige erkend in de discipline water en een MER-deskundige erkend in de discipline fauna en flora, en vermeldt expliciet de verhoogde maximumtemperatuur, uitgedrukt als ogenblikkelijke waarde en ook als daggemiddelde, van de bij optreden van een hittegolf tijdelijk toelaatbaar geachte lozing van koelwater, alsook de maximumduur van dergelijke lozing, evenals het geloosde debiet;
- de lozing voldoet aan de in het studierapport beschreven maximum temperaturen, debiet en andere randvoorwaarden; deze randvoorwaarden worden tijdens deze uitzonderlijke periode continu bewaakt door de exploitant;
- de aanvang en het einde van de lozing met verhoogde temperatuur wordt telkens onverwijld gemeld aan de toezichthoudende overheid;

Voor de toepassing van deze bepalingen, wordt een “hittegolf” gedefinieerd als zijnde een periode met minstens 5 opeenvolgende dagen met ten minste 25 graden (luchttemperatuur), waarvan op minstens 3 dagen 30 graden of meer wordt genoteerd te Ukkel.]

Toegevoegd bij art. 50 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

4° voor de geloosde thermische vrachten gelden volgende waarden:
- maximale thermische vracht per dag:
  de thermische vracht berekend uit de technische gegevens van de installatie, uitgedrukt per dag;
- toegelaten thermische vrachten per dag:
  - bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water tot maximum 25 °C is de lozing van de maximale thermische vracht toegestaan;
  - bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van meer dan 25 °C dient met ingang van de dag volgend op de dag waarop de gemeten temperatuur betrekking heeft, de geloosde thermische vracht verminderd; deze vermindering zal - behoudens wanneer veiligheidsredenen zich hiertegen verzetten - rechtevenredig zijn met de gemeten temperatuurstijging, derwijze dat de werkelijk geloosde thermische vracht wordt beperkt:
    - bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van 26 °C: tot 70% van de maximale thermische vracht per dag;
    - bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van 27 °C: tot 40% van de maximale thermische vracht per dag;
    - bij een gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water van 28 °C: tot 10% of minder van de maximale thermische vracht per dag;

    voormelde verminderingen van de thermische dagvrachten dienen aangehouden zolang de gemeten gemiddelde dagtemperatuur van het gecapteerde water de hoger aangegeven emissiegrenswaarde overschrijdt;

  voor de bepaling van de gemiddelde dagtemperatuur worden de uurwaarden in aanmerking genomen, zoals gemeten van de middag (12 h) van de ene dag tot de middag (12 h) van de daaropvolgende dag.

TUSSENTITEL:
METINGEN EN CONTROLE BIJ LOZING VAN BEDRIJFSAFVALWATER, KOELWATER EN INFLUENT/EFFLUENT VAN WATERZUIVERINGSINSTALLATIES

AFDELING 4.2.5.
METINGEN EN CONTROLE

Subafdeling 4.2.5.1.
Controle-inrichting en bemonsteringsapparatuur

Art. 4.2.5.1.1. §1. Bedrijfsafvalwater van inrichtingen die een maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater van meer dan 2 m^3 per dag of 50 m^3 per maand of 500 m^3 per jaar lozen, moet worden geloosd via een controle-inrichting die alle waarborgen biedt om de kwaliteit van het werkelijk geloosde afvalwater te controleren en die inzonderheid toelaat gemakkelijk monsters van het geloosde water te nemen.
Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning dient deze controle-inrichting vanaf de hierna vermelde debieten bovendien te beantwoorden aan de volgende eisen:
- voor debieten > 2 m^3/uur of > 20 m^3/dag: de plaatsing van een meetgoot (bij voorkeur) volgens de in bijlage 4.2.5.1. bij dit besluit gevoegde omschrijving en gestelde eisen of een andere evenwaardige meetmogelijkheid;
- voor debieten > 50 m^3/uur (lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat) of > 100 m^3/uur (lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat): de plaatsing van debietsmeet- en bemonsteringsapparatuur volgens de in bijlage 4.2.5.1. bij dit besluit gevoegde omschrijving en gestelde eisen.

§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning dient de in §1 voorgeschreven bemonsteringsapparatuur steeds in werking te zijn volgens de voorschriften van de constructeur, en in die zin dat er te allen tijde een 24-uur debietsproportioneel mengmonster kan worden genomen, om toe te laten de in art. 4.2.6.1. beschreven controlebemonstering uit te voeren.

Gewijzigd bij art. 38 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. In de milieuvergunning kan worden opgelegd dat via de in §1 bedoelde controle-inrichting geen huishoudelijk afvalwater, koelwater, of hemelwater mag worden afgevoerd.

Art. 4.2.5.1.2. Koelwater van de inrichtingen die een maximum hoeveelheid koelwater lozen groter dan 100 m^3 per uur, moet worden geloosd via een controle-inrichting die alle waarborgen biedt om de kwaliteit en kwantiteit van het werkelijk geloosde koelwater te controleren en die inzonderheid toelaat gemakkelijk monsters van het geloosde water te nemen. Daarnaast moet het debiet continu worden geregistreerd waarbij naast het ogenblikkelijk debiet ook het totaal debiet per uur, per etmaal en per jaar wordt weergegeven.

Subafdeling 4.2.5.2.
Zelfcontroleprogramma bij de lozing van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat

Art. 4.2.5.2.1. §1. De exploitant van een inrichting die een maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, loost van meer dan 30 m^3 per uur, 600 m^3 per dag en/of 15.000 m^3 per maand, moet onverminderd de bepalingen van art. 4.2.5.1.1. ten minste éénmaal per kalenderjaar volgende metingen uitvoeren:
het debiet, de temperatuur, de pH, het BZV, het CZV, het gehalte aan zwevende stoffen, het gehalte aan totale stikstof en het gehalte aan totale fosfor.

§2. Aanvullend aan de in §1 voorgeschreven metingen, moet de exploitant van een inrichting die een maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater loost van meer dan 100 m^3 per uur, de als dusdanig in de milieuvergunning vermelde parameters meten overeenkomstig het meetprogramma beschreven in bijlage 4.2.5.2.

§3. De in §§ 1 en 2 bedoelde metingen en analyses moeten worden uitgevoerd op kosten van de exploitant, met apparatuur zoals beschreven in bijlage 4.2.5.1. bij dit besluit en volgens een methode goedgekeurd door een in de discipline water erkende milieudeskundige, hetzij door de exploitant, hetzij door deze milieudeskundige zelf.

§4. De exploitant moet de resultaten van de uitgevoerde metingen bijhouden in een meetdossier dat steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren ligt.

Subafdeling 4.2.5.3.
Zelfcontroleprogramma bij de lozing van bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat

Art. 4.2.5.3.1. §1. De exploitant van een inrichting die een maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater dat één of meer gevaarlijke stoffen bevat, loost van meer dan 15 m^3 per uur, 300 m^3 per dag en/of 7.500 m^3 per maand moet, onverminderd de bepalingen van art. 4.2.5.1.1., ten minste éénmaal per kalenderjaar volgende metingen uitvoeren:
- het debiet, de temperatuur, de pH, het BZV, het CZV, het gehalte aan zwevende stoffen, het gehalte aan totale stikstof, het gehalte aan totale fosfor, de metalen totaal arseen, totaal cadmium, totaal chroom, totaal koper, totaal kwik, totaal lood, totaal nikkel, totaal zilver en totaal zink.
- naargelang de in hoofdstuk 5.3. vermelde aard van de bedrijvigheid, de volgende kenmerkende parameters:

aard van de bedrijvigheid bedoeld in bijlage 5.3.2.	kenmerkende parameter
sub 2°	asbest
sub 4°	organische chloor en hexachloorbenzeen (HCB)
sub 5°	chloroform, hexachloorbenzeen (HCB), T.O.X. en tetrachloorkoolstof
sub 6°	chloroform
sub 7°	T.O.X. en de som van aldrin, dieldrin, endrin en isodrin
sub 8°	Chloroform
sub 9°	ammoniakale stikstof, benz(a)pyreen, chlooroxideerbare cyaniden, fenolen, sulfaten en sulfiden
sub 10°	DDT
sub 11°	1,2-dichloorethaan (EDC)
sub 12°	chloride en de som van de organische fosforverbindingen en organische halogeenverbindingen
sub 14°	sulfaten en sulfiden
sub 15°	ammoniakale stikstof en fluoride
sub 16°	chroom VI en T.O.X.
sub 18°	hexachloorbenzeen (HCB), hexachloorbutadieën (HCBD) en hexachloorcyclohexaan (HCH)
sub 20°	chloor-oxideerbare cyaniden en fluoride
sub 21°	vlampunt en T.O.X.
sub 22°	PCB en PCT, chlooroxideerbare cyanide en chroom VI
sub 23°	chroom VI, fenolen, sulfaten en sulfiden
sub 24°	totaal fluor
sub 26°	Chloride
sub 27°	chloor-oxideerbare cyaniden, chroom VI, fluoride en sulfaten
sub 28°, e)	voor chemische pulp: AOX
sub 29°	Pentachloorfenol
sub 30°	hexachloorbenzeen (HCB), hexachloorbutadieën (HCBD) en hexachloorcyclohexaan (HCH)
sub 32°	T.O.C.
sub 33°	T.O.C. en ammoniakale stikstof
sub 35°	PCB en PCT
sub 36°	T.O.C.
sub 41°	Geleidingsvermogen
sub 42°	ammoniakale stikstof
sub 44°, a	gemakkelijk ontbindbare cyaniden, chloriden, chroom VI, PCB en PCT, organochloorpesticiden, sulfaten, sulfiden en chloroform
sub 44°, b	koolstofdisulfide, sulfaten en sulfiden
sub 44°, c	totaal fosfor
sub 44°, d	Sulfaten
sub 45°	totaal ijzer
sub 46°	trichloorbenzeen (TCB)

sub 47°	trichloorethyleen (TRI) en perchloorethyleen (PER)
sub 48°	gechloreerde koolwaterstoffen en chloroform
sub 53°	ontbindbare cyaniden en TOX
sub 55°	fluoriden en sulfaten

Gewijzigd bij art. 7 B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.

§2. Aanvullend aan de in §1 voorgeschreven metingen, moet de exploitant van een inrichting die een maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater loost van meer dan 50 m^3 per uur, de als dusdanig in de milieuvergunning vermelde parameters meten overeenkomstig het meetprogramma beschreven in bijlage 4.2.5.2.

§3. De in §§ 1 en 2 bedoelde metingen en analyses moeten worden uitgevoerd op kosten van de exploitant, met apparatuur zoals beschreven in bijlage 4.2.5.1. bij dit besluit en volgens een methode goedgekeurd door een in de discipline water erkende milieudeskundige, hetzij door de exploitant, hetzij door deze milieudeskundige zelf.

§4. De exploitant moet de resultaten van de uitgevoerde metingen bijhouden in een meetdossier dat steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren ligt.

Subafdeling 4.2.5.4.
Controleprogramma bij de lozing van afvalwaterzuiveringsinstallaties waarin 'stedelijk' afvalwater wordt behandeld

Art. 4.2.5.4.1. §1. In toepassing van de bepalingen van artikel 62 van titel I van het VLAREM dienen met het oog op de controle op de naleving van de toepasselijke emissiegrenswaarden debietsevenredige 24-uurmonsters [of tijdsevenredige 24-uurmonsters] genomen op vaste plaatsen in de inlaat en in de afvoer van de behandelingsinstallatie. [Bij gebruik van tijdsevenredige monsters wordt een monsternamepauze van maximaal 10 minuten gehanteerd.] De registratie van de debietsmeting moet naast het ogenblikkelijk resultaat ook het uurdebiet en het 24-uurdebiet weergeven. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning moet het debiet van het effluentwater continu geregistreerd worden.
Hierbij worden goede internationale laboratoriumpraktijken toegepast die gericht zijn op een zo gering mogelijke achteruitgang van het monster tussen de monsterneming en de analyse.
Ongeacht wat ter zake in de milieuvergunning is opgelegd, moet geen enkele andere parameter dan het debiet continu worden bemonsterd noch gemeten.

Gewijzigd bij art. 39, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 7, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010

§2. Ongeacht wat ter zake in de milieuvergunning is opgelegd, moeten op de [debiets- of tijdsevenredige 24-uurmonsters], bedoeld in §1, enkel worden bepaald:
het BZV, het CZV, het gehalte aan zwevende stoffen, het gehalte aan totale stikstof, het gehalte aan totale fosfor, en het gehalte van de metalen totaal arseen, totaal cadmium, totaal chroom, totaal koper, totaal kwik, totaal lood, totaal nikkel, totaal zilver en totaal zink.

Gewijzigd bij art. 39, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 8 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Art. 4.2.5.4.2. §1. De in artikel 4.2.5.4.1. bedoelde metingen en analyses moeten worden uitgevoerd en beoordeeld overeenkomstig het programma en de criteria beschreven in bijlage 4.2.5.4.

§2. De exploitant moet de resultaten van de uitgevoerde metingen bijhouden in een meetdossier dat steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren ligt.

AFDELING 4.2.6.
BEOORDELING VAN DE MEETRESULTATEN BIJ CONTROLE DOOR DE TOEZICHTHOUDENDE OVERHEID

[Art. 4.2.6.1. §1. Bij het nemen van monsters van het geloosde afvalwater, in het kader van de technische controle op de lozing van afvalwater, zoals bedoeld in artikel 62 van titel I van het VLAREM, wordt ofwel minstens één schepmonster genomen ofwel een debietproportioneel 24uur-mengmonster ofwel gelijktijdig zowel minstens één schepmonster als een debietproportioneel 24uur-mengmonster.

§2. Indien bij de analyse van een schepmonster blijkt dat de voor de parameters gemeten waarde, zonder verrekening van precisie en juistheid, hoger is dan tweemaal de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden. Voor de parameters debiet, zuurtegraad, temperatuur en voor de stoffen van lijst I van bijlage 2C wordt de grenswaarde evenwel geacht te zijn overtreden wanneer de gemeten waarde, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameters voorziene precisie- en juistheideisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde.

§3. Indien bij de analyse van een schepmonster blijkt dat de voor een parameter, andere dan debiet, zuurtegraad, temperatuur en de stoffen van lijst I van bijlage 2C, gemeten waarde lager is dan of gelijk is aan tweemaal de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde doch, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameter voorziene precisie- en juistheideisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, dient te worden overgegaan tot de evaluatie van de voor die parameter gemeten waarde in een tweede monster. Dit tweede monster is ofwel het debietproportioneel 24uur-mengmonster dat gelijktijdig met het eerste monster genomen is of, indien slechts één monster genomen werd, een nieuw monster dat binnen een redelijke termijn genomen wordt. Indien ook de in dit tweede monster gemeten waarde, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameters voorziene precisie- en juistheideisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden.

§4. Indien bij de analyse van een debietproportioneel 24uur-mengmonster blijkt dat de voor een parameter gemeten waarde, na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameter voorziene precisie- en juistheideisen, hoger is dan de voor die parameter geldende emissiegrenswaarde, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden.

§5. Voor de beoordeling van grenswaarden voor lozingsvrachten wordt de concentratie in het debietproportioneel 24uur-mengmonster vermenigvuldigd met het totaal geloosde debiet over deze 24 uur, telkens na verrekening van de in bijlage 4.2.5.2 voor die parameters voorziene precisie- en juistheideisen. Indien blijkt dat deze geloosde vracht hoger is dan de grenswaarde voor deze lozingsvracht, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden.

§6. Voor de beoordeling van verhoudingen van parameters worden de concentraties in het debietproportioneel 24uur-mengmonster gebruikt. Indien de daarmee berekende waarde meer dan 50% afwijkt van de grenswaarde, wordt de grenswaarde geacht te zijn overtreden.]

Vervangen bij art. 51 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

TUSSENTITEL:
LOZING VAN HUISHOUDELIJK AFVALWATER

[AFDELING 4.2.7.
LOZING VAN HUISHOUDELIJK AFVALWATER IN EEN GEMEENTE WAARVOOR HET GEMEENTELIJK ZONERINGSPLAN NOG NIET DEFINITIEF IS VASTGESTELD]

Titel vervangen bij art. 12 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

Subafdeling 4.2.7.1.
Lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewaters of in de kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater

Art. 4.2.7.1.1. §1. [In een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld luiden de algemene voorwaarden voor de lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren als volgt:]

Gewijzigd bij art. 13, 1°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

1° het te lozen afvalwater dat in zodanige hoeveelheden pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;

2° de pH van het geloosde water mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen;

3° het biochemisch zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C van het geloosde water mag volgende waarden niet overschrijden:

a) 25 milligram zuurstofverbruik per liter

b) 50 milligram zuurstofverbruik per liter voor de lozingen afkomstig van gebouwen die uitsluitend als woning gebruikt worden en waarin minder dan twintig personen wonen.

4° [...].

5° in het geloosde afvalwater mogen de volgende gehalten niet overschreden worden:

a) 0,5 milliliter per liter voor de bezinkbare stoffen (tijdens een statische bezinking van twee uur);

b) 60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;

c) 3 milligram per liter voor de apolaire koolwaterstoffen extraheerbaar met tetrachloorkoolstof;

6° bovendien mag het geloosde afvalwater geen stoffen bevatten [van bijlage 2C in concentraties die hoger zijn dan 10 keer de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop], noch alle andere stoffen, met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora of fauna;

7° een representatief monster van het geloosde afvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een schei-trechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden.

Gewijzigd bij art. 5 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§2. Voor bestaande inrichtingen die zijn ingedeeld onder rubriek 3.2., als bedoeld onder §1. hiervoor, en [met een vuilvracht van maximum 50 inwonersequivalenten] of afkomstig van uitsluitend voor bewoning dienende gebouwen, wordt geacht aan de voorwaarden onder §1. 3° en 5° te zijn voldaan indien het water minstens wordt gezuiverd door middel van een septische put of een gelijkwaardige individuele voorbehandelingsinstallatie, gebouwd en uitgebaat overeenkomstig een code van goede praktijk.

Gewijzigd bij art. 13, 2°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

Art. 4.2.7.1.2. Wanneer de openbare weg niet van openbare riolering is voorzien en het bovendien niet mogelijk blijkt het afvalwater overeenkomstig de wetten en reglementen, in een naburige waterloop te lozen, is de lozing van huishoudelijk afvalwater in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater in toepassing van art. 4.2.1.3. toegelaten onder dezelfde voorwaarden als deze van art. 4.2.7.1.1.

Subafdeling 4.2.7.2.
Lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering

Art. 4.2.7.2.1. §1. [In een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld, is de lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering, gelegen in zuiveringszone A of B, toegelaten onder volgende algemene voorwaarden:]

1° het geloosde afvalwater mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal in plastiek, noch vaste huishoudelijke afvalstoffen van organische of niet organische aard bevatten.

2° het geloosde afvalwater mag niet bevatten:

a) minerale oliën, ontvlambare stoffen en vluchtige solventen;

b) andere stoffen extraheerbaar met petroleumether, met een gehalte van hoger dan 0,5 g/l;

c) andere stoffen die het rioleringswater giftig of gevaarlijk kunnen maken.

Gewijzigd bij art. 14 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

§2. In een zuiveringszone A of B wordt het huishoudelijk afvalwater bij voorkeur rechtstreeks geloosd in de openbare riolering. Indien de afwateringssituatie of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie dit vereist, kan door het gemeentebestuur opgelegd worden dat het afvalwater via een individuele voorbehandelingsinstallatie moet worden geleid alvorens te lozen in de openbare riolering.

§3. De lozing van huishoudelijk afvalwater in openbare riolering in een zuiveringszone C moet beantwoorden aan de voorwaarden van art. 4.2.7.1.1.

§4. Voor bestaande inrichtingen moet de in art. 4.2.7.1.1. §2 bedoelde installatie in werking zijn binnen de 5 jaar vanaf de datum van in werking treden van dit besluit.

§5. Indien een zuiveringszone B geheel of gedeeltelijk overgaat in een zuiveringszone A worden de bestaande septische putten in het veranderde gedeelte bij voorkeur afgekoppeld.

Subafdeling 4.2.7.3.
Werking en onderhoud van inidividuele voorbehandelingsinstallaties, zoals septische putten

Gewijzigd bij art. 40 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 4.2.7.3.1. De werking en het onderhoud van individuele voorbehandelings-installaties moeten aan volgende algemene bepalingen beantwoorden:

1° […] *Opgeheven bij art. 15 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.*

2° het lozen van geruimd septisch materiaal in de openbare riolering of in de collectoren is verboden.

3° septisch materiaal moet afgevoerd worden naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.

[AFDELING 4.2.8.
LOZING VAN HUISHOUDELIJK AFVALWATER IN EEN GEMEENTE WAARVOOR HET GEMEENTELIJK ZONDERINGSPLAN DEFINITIEF IS VASTGESTELD

Subafdeling 4.2.8.1.
Lozing van huishoudelijk afvalwater in het individueel te optimaliseren buitengebied of het collectief te optimaliseren buitengebied

Opschrift vervangen bij art. 9 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

[Art. 4.2.8.1.1 *Vervangen bij art. 10 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.*

§1. In een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld, luiden de algemene voorwaarden voor de lozing van huishoudelijk afvalwater gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied of het collectief te optimaliseren buitengebied als volgt:

1° het te lozen afvalwater dat in zodanige hoeveelheden pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;

2° de pH van het geloosde water mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen;

3° het biochemisch zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C van het geloosde water mag volgende waarde niet overschrijden:
25 milligram zuurstofverbruik per liter

4° in het geloosde afvalwater mag het volgende gehalte niet overschreden worden:
60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;

5° bovendien mag het geloosde afvalwater geen stoffen bevatten van bijlage 2C in concentraties die hoger zijn dan 10 keer de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, noch alle andere stoffen, met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora of fauna;

6° een representatief monster van het geloosde afvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een schei-trechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden

7° de installatie moet lekvrij zijn, structureel stabiel, duurzaam en corrosiebestendig.

§2. Voor lozingen gelegen in een individueel te optimaliseren buitengebied wordt geacht aan de voorwaarden vermeld in paragraaf 1 te zijn voldaan indien het water minstens wordt gezuiverd door middel van een individuele behandelingsinstallatie voor afvalwater, waarvan de capaciteit is afgestemd op het aangesloten IE. Het verwijderingspercentage van deze individuele behandelingsinstallatie bedraagt minimaal 90% voor biochemisch zuurstofverbruik en minimaal 70% voor zwevende stoffen.

§3. De inrichtingen gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen of herbouwen van een gebouw na de vaststelling van het definitief zoneringsplan, moeten onmiddellijk aan paragraaf 1 en 2 van dit artikel voldoen.

Voor de inrichtingen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of herbouwen van een gebouw wordt verleend voor de vaststelling van het definitief zoneringsplan, gaan de voorwaarden van deze subafdeling die in strengere zin afwijken van de situatie zoals die bestond voor de definitieve vaststelling van het gemeentelijk zoneringsplan, in voege ten laatste op 22 december 2015, tenzij anders vermeld in het uitvoeringsplan. Evenwel wordt geacht dat in dit geval met een bestaande individuele behandelingsinstallatie wordt voldaan aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

§4. Voor lozingen in het collectief te optimaliseren buitengebied wordt geacht aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, te zijn voldaan indien het afvalwater minstens gezuiverd wordt door middel van een individuele voorbehandelingsinstallatie, die conform de code van goede praktijk gebouwd en uitgebaat is.

§5. Indien het collectief te optimaliseren buitengebied geheel of gedeeltelijk overgaat in het collectief geoptimaliseerde buitengebied, is de noodzaak tot afkoppeling van de bestaande individuele voorbehandelingsinstallatie in het veranderde gedeelte afhankelijk van de afwateringssituatie en/of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie.

§6. Indien het collectief te optimaliseren buitengebied geheel of gedeeltelijk overgaat in het collectief geoptimaliseerde buitengebied moeten de bestaande individuele behandelingsinstallaties voor afvalwater in het veranderde gedeelte afgekoppeld worden.]

Art. 4.2.8.1.2. Wanneer de openbare weg niet van openbare riolering is voorzien en het bovendien niet mogelijk blijkt het afvalwater overeenkomstig de wetten en reglementen, in een naburige waterloop te lozen, is de lozing van huishoudelijk afvalwater in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater in toepassing van artikel 4.2.1.3 toegelaten onder dezelfde voorwaarden als deze van artikel 4.2.8.1.1.

[Subafdeling 4.2.8.2.
Lozing van huishoudelijk afvalwater in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied]

Opschrift vervangen bij art. 11 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Art. 4.2.8.2.1. §1. In een gemeente waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld is de lozing van huishoudelijk afvalwater gelegen in [het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied], toegelaten onder de volgende algemene voorwaarden:

Gewijzigd bij art. 12, 1°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

1° het geloosde afvalwater mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal in plastiek, noch vaste huishoudelijke afvalstoffen van organische of niet organische aard bevatten;

2° het geloosde afvalwater mag niet bevatten:

a) minerale oliën, ontvlambare stoffen en vluchtige solventen;

b) andere stoffen extraheerbaar met petroleumether, met een gehalte van hoger dan 0,5 g/l;

c) andere stoffen die het rioleringswater giftig of gevaarlijk kunnen maken.

§2. In het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied wordt het huishoudelijk afvalwater bij voorkeur rechtstreeks geloosd in de openbare riolering. Indien de afwateringssituatie of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie dit vereist, kan door het gemeentebestuur opgelegd worden dat het afvalwater via een individuele voorbehandelingsinstallatie moet worden geleid alvorens te lozen in de openbare riolering.

§3. […] *Opgeheven bij art. 12, 2°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.*

§4. […] *Opgeheven bij art. 12, 2°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.*

Subafdeling 4.2.8.3.
Werking en onderhoud van inidividuele voorbehandelingsinstallaties

Art. 4.2.8.3.1. De werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties moeten aan volgende algemene bepalingen beantwoorden:

1° het lozen van geruimd septisch materiaal in de openbare riolering of in de collectoren is verboden;

2° septisch materiaal moet afgevoerd worden naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.

Subafdeling 4.2.8.4.
Overgangsregels

Art. 4.2.8.4.1. […] *Opgeheven bij art. 13 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.*

Toegevoegd bij art. 16 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

HOOFDSTUK 4.3.
BEHEERSING VAN BODEM- EN GRONDWATERVERONTREINIGING

AFDELING 4.3.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 4.3.1.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de lozingen in grondwater, zoals bedoeld in rubriek 52 van de indelingslijst.

§2. Deze bepalingen zijn niet van toepassing op:

1° de uitspreiding van meststoffen mits de opgelegde grenswaarden of toegelaten hoeveelheden en/of de gebruiksaanwijzingen volgens een code van goede praktijk worden nageleefd;

2° buiten de waterwingebieden en de beschermingszones type I, II en III, de uitspreiding van stoffen voor gebruik in land- en tuinbouw, mits de opgelegde grenswaarden of toegelaten hoeveelheden en/of de gebruiksaanwijzingen worden nageleefd;

3° het direct of indirect lozen, het deponeren of opslaan van producten en stoffen, die in zulk een geringe hoeveelheid en concentratie stoffen bevatten van de lijsten I en II van de bijlage 2B, dat elk gevaar voor de verontreiniging van het ontvangende grondwater nu of in de toekomst is uitgesloten.

§3. Directe lozingen van gevaarlijke stoffen van lijst I en II van bijlage 2B en indirecte lozingen van gevaarlijke stoffen van lijst I van bijlage 2B kunnen overeenkomstig art. 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen die het grondwater kunnen verontreinigen, niet worden vergund.

Art. 4.3.1.2. §1. Lozingen van stoffen van lijst I van bijlage 2B
Elke lozing van stoffen van lijst I van bijlage 2 B in het grondwater is verboden.
Handelingen, zoals bedoeld in de rubrieken 52.1.1.3°, 52.1.2. en 52.2.3° waarbij de vermelde gevaarlijke stoffen worden verwijderd of met het oog op hun verwijdering worden gestort, kunnen slechts vergund worden overeenkomstig het bepaalde in art. 2.4.1.1. en mits alle technische voorzorgsmaatregelen zijn getroffen opdat de stoffen geen aquatische systemen kunnen bereiken of schade kunnen veroorzaken aan andere eco-systemen.

§2. Lozingen van stoffen van lijst II van bijlage 2B

1° elke directe lozing van stoffen van lijst II van bijlage 2B is verboden.

2° stoffen van lijst II van bijlage 2B kunnen slechts in het grondwater worden geloosd mits alle vereiste voorzorgsmaatregelen zijn getroffen opdat deze lozing:

a) de gezondheid van de mens of de watervoorziening niet in gevaar kan brengen;

b) het leven en de eco-systemen in het water niet kan schaden;

c) een ander rechtmatig gebruik van het water niet kan hinderen.

AFDELING 4.3.2.
INDIRECTE LOZING IN GRONDWATER VAN BEDRIJFSAFVALWATER DAT STOFFEN VAN LIJST II VAN BIJLAGE 2B BEVAT

[Art. 4.3.2.1. Onverminderd de bijzondere voorwaarden die in de milieuvergunning kunnen worden opgelegd, zijn de volgende voorwaarden van toepassing op de indirecte lozing van bedrijfsafvalwater in grondwater, zoals vermeld in de subrubrieken 52.1.1, 2°, en 52.2, 2°, van de indelingslijst:

1° elke lozingsmethode waarbij het afvalwater rechtstreeks in de bodem of in een grondwaterlaag wordt geïnjecteerd, is verboden;

2° elke lozing van afvalstoffen, zoals afvalolie, verfresten, e.d., is ten strengste verboden;

3° de indirecte lozing moet gebeuren via een besterfput die aan de volgende voorwaarden voldoet:

a) een maximale diepte van 10 m onder het maaiveld;

b) zich bevinden op een afstand van ten minste:

1° 75 m van een oppervlaktewater;

2° 75 m van elke open kunstmatige afvoerweg voor hemelwater;

3° 200 m van een grondwaterwinning;

4° 200 m van elke bron van drinkwater, thermaalwater of mineraalwater;

c) geen overloop hebben;

d) voorzien zijn van een gemakkelijk en veilig bereikbare opening die toelaat monsters te nemen van de materie die zich in de besterfput bevindt;

4° met betrekking tot de afgevoerde afvalwaters gelden voor de respectieve parameters als emissiegrenswaarden, de richtwaarden als bedoeld in artikel 2.4.1.1; deze emissiegrenswaarden zijn absolute waarden die op elk ogenblik moeten worden nageleefd; in de milieuvergunning kunnen in functie van de milieukwaliteitsnormen, vastgesteld in artikel 2.4.1.1 en 2.4.2.1, strengere emissiegrenswaarden worden vastgesteld; in de milieuvergunning kunnen daarenboven beperkingen worden opgelegd met betrekking tot de maximum debieten die per uur, per dag, per maand of per jaar naar de besterfput, vermeld in punt 3°, mogen worden afgevoerd;

5° de indirecte lozing in grondwater van bedrijfsafvalwater dat stoffen van lijst II van bijlage 2B van titel I van het VLAREM bevat, is verboden als de openbare weg van openbare riolering is voorzien of als het gezuiverde afvalwater, rekening houdend met de afstandsregels, vermeld in punt 3°, b), in een gewoon oppervlaktewater of overeenkomstig artikel 4.2.1.3 in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater geloosd kan worden.]

Vervangen bij art. 17 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.
Vervangen bij art. 14 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Art. 4.3.2.2. §1. De bedrijfsafvalwaters moeten vooraleer in de besterfput te worden geloosd:

1° eerst worden behandeld in een waterbehandelingsinstallatie;

2° na behandeling afgevoerd worden naar een controleput die alle waarborgen biedt om de kwaliteit en kwantiteit van het werkelijk afgevoerde afvalwater te controleren, en inzonderheid toelaat gemakkelijk monsters van dit afvalwater te nemen.

§2. De in §1 bedoelde controleput moet beantwoorden aan de in bijlage 4.2.5.1. bij dit besluit gevoegde omschrijving en gestelde eisen.
In de milieuvergunning kan worden opgelegd dat langs deze controleput geen huishoudelijk afvalwater of hemelwater mag worden afgevoerd.

§3. In het in §1 bedoelde geval dient de exploitant op zijn kosten in de omgeving van de besterfput tenminste drie grondwatermeetputten aan te leggen teneinde tot de controle van het grondwater te kunnen overgaan. Tenminste één meetput dient zich te bevinden in het gebied waar het grondwater binnenstroomt (0-niveau) en twee meetputten in het gebied waar het grondwater uitstroomt. In de milieuvergunning kan de ligging en de diepte van de putten nader worden bepaald.

Voormelde grondwatermeetputten dienen daarenboven te voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° elke meetput is duidelijk geïdentificeerd;

2° de peilputten worden met een slot afgegrendeld;

3° een nivelleringsstreep met vermelding van het bijhorende TAW-niveau (Tweede Algemene Waterpassing) is duidelijk aangebracht;

De afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] dient tenminste 10 dagen vóór de aanvang van de werken in kennis gesteld van de aanleg van de in het eerste lid bedoelde meetputten. Na het aanleggen dienen deze meetputten aan een testpomping onderworpen. De exploitant moet een technische steekkaart, opgemaakt of geattesteerd door de aannemer die de meetputten heeft aangelegd, en die alle technische gegevens in verband met de constructie en de uitgevoerde testpomping bevat, ter beschikking houden van de toezichthoudende ambtenaar.

Gewijzigd bij art. 41 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 165 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 4.3.2.3. §1. Indien de maximum hoeveelheid bedrijfsafvalwater die naar de in artikel 4.3.2.1. bedoelde besterfput wordt afgevoerd, groter is dan 10 m^3 per dag of 250 m^3 per maand of 2.500 m^3 per jaar, dient de exploitant daarenboven op zijn kosten over te gaan tot de volgende metingen:

1° controle op de in de besterfput geloosde afvalwaters:

a) continue meting van het debiet;

b) driemaandelijkse meting van het BZV, het CZV, het gehalte aan zwevende stoffen, het gehalte aan totale stikstof alsmede het gehalte aan totale fosfor;

c) halfjaarlijkse meting van de som van de metalen arseen, chroom, koper, lood, nikkel, zilver en zink alsmede van de som van de metalen cadmium en kwik;

d) meting van de andere relevante parameters die in de milieuvergunning zijn opgelegd, waaronder stoffen die niet van nature uit voorkomen in de te beschermen watervoerende laag;

2° ter controle van het grondwater dienen de volgende parameters in het water in de in artikel 4.3.2.2. bedoelde grondwatermeetputten tenminste halfjaarlijks gemeten:
- het grondwaterniveau;
- BZV;
- CZV;
- geleidingsvermogen;
- T.O.C.
- geabsorbeerde organisch gebonden halogenen (AOX);
- arseen;
- lood;
- cadmium;
- chroom;
- cyanide;
- dezelfde stoffen als bepaald in de milieuvergunning in toepassing van 1°, d) hierboven.

§2. De in §1 bedoelde metingen en analyses dienen te gebeuren op kosten van de exploitant, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline water, hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.

§3. In het in §1 bedoelde geval dient de exploitant de resultaten van de uitgevoerde metingen bij te houden in een meetdossier dat steeds ter inzage dient gehouden van de toezichthoudende ambtenaren.

AFDELING 4.3.3.
INDIRECTE LOZING IN GRONDWATER VAN HUISHOUDELIJK AFVALWATER

[Art. 4.3.3.1. *Vervangen bij art. 15 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.*

Onverminderd de bijzondere voorwaarden die in de milieuvergunning kunnen worden opgelegd, zijn de volgende voorwaarden van toepassing op de indirecte lozing van normaal huisafvalwater in grondwater, zoals vermeld in de subrubriek 52.1.1, 1°, en 52.2, 1°, van de indelingslijst:

1° elke lozingsmethode waarbij het afvalwater rechtstreeks in de bodem of in een grondwaterlaag wordt geïnjecteerd, is verboden;

2° alleen de lozing van huishoudelijk afvalwater is toegestaan; het is verboden hierin afvalstoffen te lozen of te laten toekomen;

3° de indirecte lozing moet gebeuren via een besterfput die aan de volgende voorwaarden voldoet:

a) een maximale diepte van 10 m onder het maaiveld;

b) zich bevinden op een afstand van ten minste:

1° 50 m van een oppervlaktewater;

2° 50 m van elke open kunstmatige afvoerweg voor hemelwater;

3° 100 m van een grondwaterwinning;

4° 100 m van elke bron van drinkwater, thermaalwater of mineraalwater;

c) geen overloop hebben;

d) voorzien zijn van een gemakkelijk en veilig bereikbare opening die toelaat monsters te nemen van de materie die zich in de besterfput bevindt;

4° de indirecte lozing in grondwater van huishoudelijk afvalwater is verboden als de openbare weg van openbare riolering is voorzien of als het gezuiverde afvalwater, rekening houdend met de afstandsregels, vermeld in punt 3°, b), in een gewoon oppervlaktewater of overeenkomstig artikel 4.2.1.3 in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater geloosd kan worden;

5° het huishoudelijk afvalwater moet voor het in een besterfput geloosd wordt, behandeld worden volgens de algemene voorwaarden, vermeld in afdeling 4.2.7 en afdeling 4.2.8.]

Gewijzigd bij art. 42 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 6 B.Vl.Reg. 18 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Punt 7 en 8 vervangen bij art. 18 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

HOOFDSTUK 4.4.
BEHEERSING VAN LUCHTVERONTREINIGING

AFDELING 4.4.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 4.4.1.1. Onverminderd de toepassing van het Veldwetboek en het Bosdecreet is de vernietiging door verbranding in open lucht van welke afvalstoffen ook, verboden behoudens wanneer het gaat om plantaardige afvalstoffen afkomstig van:

1° het onderhoud van tuinen;

2° de ontbossing of ontginning van terreinen;

3° eigen bedrijfslandbouwkundige werkzaamheden.

Art. 4.4.1.2. In de beschermingszones en in de speciale beschermingszones, zoals gedefinieerd in art. 1.1.2. is, onverminderd de bepalingen van dit reglement die voor het hele grondgebied, met inbegrip van bedoelde zones, van toepassing zijn, het gebruik van voor verwarming van gebouwen bestemde brandstof aan volgende regels onderworpen:

a) de verbranding van turf, van bruinkool en van niet-rookloze kolenagglomeraten is verboden;

b) het zwavelgehalte van vloeibare brandstoffen mag niet meer bedragen dan 1% van het gewicht, ongeacht het type van de gebruikte vloeibare brandstof;

d) het gehalte aan vluchtige zwavel van vaste brandstoffen mag niet meer bedragen dan 1% van het gewicht.

Gewijzigd bij art. 43 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 4.4.2.
ALGEMENE INSTALLATIEVOORSCHRIFTEN

BBT

Art. 4.4.2.1. De installaties dienen ontworpen, gebouwd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk derwijze dat de van deze installaties afkomstige luchtverontreiniging maximaal wordt beperkt en zo mogelijk zelfs wordt voorkomen.
De installaties zullen daartoe worden uitgerust en geëxploiteerd met middelen ter beperking van de emissies die met de beste beschikbare technieken overeenkomen. De emissiebeperkende maatregelen dienen te zijn gericht zowel op een vermindering van de massaconcentratie als ook van de massastromen of massaverhoudingen van de van de installatie uitgaande luchtverontreiniging. Daarbij moet inzonderheid rekening gehouden worden met:

1. maatregelen ter vermindering van de hoeveelheid afvalgas, zoals inkapselen van installatiedelen, doelgericht opvangen van stromen afvalgas, enz.;
2. maatregelen ter optimalisering van de gebruikte stoffen en energie;
3. maatregelen ter optimalisering van de handelingen voor opstarten en stilleggen en overige bijzondere bedrijfsomstandigheden.

Evacuatie afvalgassen

Art. 4.4.2.2. §1. Onverminderd de bepalingen van art. 4.4.2.1. dienen de afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering, in de omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften zijn nageleefd.

Wanneer de afvalgassen via een schoorsteen of ander afvoerkanaal worden geloosd, dient deze onverminderd de verplichtingen van art. 4.4.2.3. voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.
Tenzij anders vermeld in de vergunning moeten dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen. Zo nodig moeten ze naar een zuiveringsinstallatie worden geleid. Vervolgens dienen ze in de atmosfeer geloosd te worden via een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt. De schoorsteen moet ten minste 1 m hoger zijn dan de nok van het dak van de woningen, bedrijfs- en andere gebouwen die gewoonlijk door mensen bezet zijn, gelegen in een straal van 50 meter rond de schoorsteen. Dit geldt niet voor bestaande inrichtingen, tenzij anders vermeld.

Gewijzigd art. 44, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De afvalgassen dienen in elk geval via één of meer schoorstenen of andere geleide kanalen geloosd wanneer de totale emissies afkomstig van de inrichting voor één of meer van de volgende verontreinigende stoffen de hierna aangegeven emissiewaarde (onder emissiewaarde wordt hier verstaan: de gemiddelde waarde per bedrijfsuur van de emissies over één kalenderweek onder de inzake luchtverontreiniging meest ongunstige normale bedrijfsomstandigheden) overschrijdt:

Parameter	emissiewaarde in kg/uur
Stikstofoxiden (uitgedrukt in NO)	40
Zwaveldioxide	60
Totaal stof	15
Lood	0,5
Cadmium	0,01
Thallium	0,01
Chloor	20
Chloorwaterstof en anorganische gasvormige chloorverbindingen (uitgedrukt in Cl)	20
Fluorwaterstof en anorganische gasvormige fluorverbindingen (uitgedrukt in F)	1
Koolmonoxide	1.000

Gewijzigd bij art. 44, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Minimumhoogte schoorstenen of geleide kanalen

Art. 4.4.2.3. §1. Wanneer de emissies van verontreinigende stoffen meer bedragen dan de emissiewaarden vermeld in art. 4.4.2.2., dient de minimumhoogte van de schoorsteen of geleid kanaal bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogte- en verspreidingsberekeningssysteem weergegeven in bijlage 4.4.1. bij dit besluit of volgens een andere gelijkwaardige code van goede praktijk aanvaard door de afdeling [, bevoegd, voor milieuvergunningen].

§2. In geval de werkelijke hoogte van de schoorsteen of geleid kanaal om stedenbouwkundige redenen, om redenen van ruimtelijke ordening of enige andere reden, lager is dan de minimumhoogte resulterend uit het in §1 vermelde berekeningssysteem, worden de toelaatbare emissies van verontreinigende stoffen verder beperkt tot de grenswaarden die volgens het in het eerste lid vermelde berekeningssysteem geen aanleiding geven tot een overschrijding van de overeenkomstig dit reglement van toepassing zijnde milieukwaliteitsnormen voor de lucht.

Gewijzigd bij art. 166 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Mededelingsplicht

Art. 4.4.2.4. De exploitant van een in de eerste klasse ingedeelde inrichting waarbij afvalgassen met emissies hoger dan de in art. 4.4.2.2. vermelde emissiewaarden via één of meer schoorstenen of geleide kanalen worden geloosd, dient vóór de ingebruikname van

de vergunde installaties de in art. 4.4.2.3. bedoelde schoorsteenhoogteberekening uit te voeren en deze ter beschikking te houden van de toezichthoudende ambtenaar.

Overgangsregeling voor bestaande installaties

Art. 4.4.2.5. De exploitant van een vergunde inrichting die reeds in gebruik is op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, dient de in art. 4.4.2.4. bedoelde schoorsteenhoogteberekening uit te voeren en deze ter beschikking te houden van de toezichthoudende ambtenaar. Indien uit deze schoorsteenhoogteberekening een aanpassing van de bestaande schouwen of afvoerkanalen zou nodig blijken, moet de vereiste aanpassing geschieden bij de hernieuwing van de milieuvergunning voor de desbetreffende installaties zonder dat de termijn voor deze verplichting meer dan 10 jaar mag bedragen.

Gewijzigd bij art. 45 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 4.4.3.
ALGEMENE EMISSIEGRENSWAARDEN

Art. 4.4.3.1. §1. Tenzij voor bepaalde categorieën van inrichtingen anders in dit reglement bepaald, zijn de in bijlage 4.4.2. opgenomen emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op geleide emissies in de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.
In de milieuvergunning kunnen:

1° in functie van de milieukwaliteitsnormen voor de lucht strengere emissiegrenswaarden worden opgelegd;

2° bij emissies waar stoom het dragergas en hoofdbestanddeel is, de emissiegrenswaarden met inbegrip van het watergehalte worden toegepast; emissies met natte pluimen als gevolg van natte gaswassers zijn uitgesloten van deze bepaling;

3° voor de inrichtingen gevestigd in een beschermingszone of in een speciale beschermingszone, emissiegrenswaarden worden opgelegd die strenger zijn dan de emissiegrenswaarden vermeld onder §1 in functie van de voor deze zones vastgestelde milieukwaliteitsnormen voor de lucht;

4° emissiegrenswaarden voor bepaalde stoffen worden opgelegd, uitgedrukt in massastromen (bv. g/u of g/dag);

5° emissiebeperkingen worden opgelegd voor al dan niet gespecifieerde stoffen, uitgedrukt in maximale stofneerslaghoeveelheden op de bodem in de omgeving van de inrichting en/of in milieukwaliteitsnormen in de omgevingslucht rondom de inrichting.

Gewijzigd bij art. 46, 1°, 2° en 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§1bis. *Ingevoegd bij art. 46, 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

De emissiegrenswaarden gelden:

1° voor elk emissiepunt waarvoor de massastroom, vermeld in bijlage 4.4.3, wordt overschreden;

2° wanneer voor de hele milieutechnische eenheid de massastroom, vermeld in bijlage 4.4.3, is overschreden, moet ook de gewogen gemiddelde concentratie van de emissies uit de milieutechnische eenheid voldoen aan de emissiegrenswaarden.

Voor de bepaling van de emissies van de milieutechnische eenheid dient er bij de start van het meetprogramma te worden gemeten op alle emissiepunten. Hetzelfde geldt bij wijzigingen in het productieproces die een wijziging van de emissies kunnen veroorzaken.
Op basis van deze meetresultaten kunnen voor de verdere meting deelstromen worden weggelaten die niet of niet significant bijdragen tot de emissies. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt het weglaten van de metingen op bepaalde deelstromen aanvaard:

1° ofwel, indien de som van emissies van de gemeten deelstromen niet minder bedraagt dan 95 % van de emissies van de betrokken verontreinigende stof voor de hele milieutechnische eenheid;

2° ofwel op voorwaarde dat dit voorafgaandelijk is goedgekeurd door de toezichthoudende overheid.

De meetfrequentie (bijlage 4.4.3) en het controleprogramma (bijlage 4.4.4) worden toegepast op het geheel van de milieutechnische eenheid.

§1ter. *Ingevoegd bij art. 46, 5°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, gelden de volgende omstandigheden op de geloosde afvalgassen wanneer naverbranding gebruikt wordt als afvalgasreinigingstechniek:
- temperatuur : 0° C;
- druk: 101,3 kPa;
- droog gas;
- zuurstofgehalte van 18 %.

§2. Bij aanwezigheid van verscheidene stoffen die onder eenzelfde van de in bijlage 4.4.2. vermelde subpunten zijn geklasseerd, gelden de per stof voorgeschreven emissiegrenswaarden tevens voor de som van de verschillende onder eenzelfde subpunt geklasseerde stoffen, behoudens voor wat de stoffen vermeld sub 2°, 3°, 4° en 5° betreft.
Bij aanwezigheid van stoffen vermeld sub 9°, 10° en 11° mag, bij een totale massastroom van 3 kg/uur of meer, de massaconcentratie in het afvalgas 150 mg/Nm³ niet overschrijden.

Gewijzigd bij art. 46, 6°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Stoffen die niet voorkomen in de lijst van organische stoffen worden gerekend tot de groep waarvan de stoffen wat betreft hun invloed op het milieu deze het meest nabijkomen. Daarbij moet in het bijzonder rekening worden gehouden met de afbreekbaarheid en bioaccumulatie, toxiciteit, invloeden van afbraakprocessen met hun betreffende reactieproducten en geurintensiteit. Dit kan geregeld worden in de milieuvergunning.

§4. Voor bestaande installaties dient bij de toepassing van de eis met betrekking tot het gebruik van de beste beschikbare technieken zoals gesteld in artikel 4.4.2.1., rekening gehouden met:

1° de technische kenmerken van de inrichting;

2° de gebruiksgraad en de residuele levensduur van de inrichting;

3° de aard en het volume van de verontreinigende emissies van de inrichting;

4° de wenselijkheid geen overmatige hoge kosten te veroorzaken voor de betrokken inrichting, met name rekening houdende met de economische situatie van de tot de betrokken categorie behorende ondernemingen.

§5. Tenzij anders in de desbetreffende hoofdstukken, afdelingen of subafdelingen van dit reglement vermeld, gelden voor de "bestaande inrichtingen" de in dit artikel vastgestelde emissiegrenswaarden pas met in acht name van de in Hoofdstuk 3.2. van dit besluit voor deze bestaande inrichtingen voorziene overgangstermijnen.

§6. Ingevoegd bij art. 46, 7°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Voor de omrekening van de gemeten emissie naar het referentiezuurstofgehalte dient volgende omrekeningsformule gebruikt te worden:
ER= EM * ((21-OR)/ (21-OM))
Met: EM = gemeten emissie;
ER = emissie betrokken op referentiewaarde;
OR = referentiezuurstofgehalte;
OM = gemeten zuurstofgehalte.

AFDELING 4.4.4.
MEETSTRATEGIE EN TOETSING MEETWAARDEN

Art. 4.4.4.1. §1. De parameters SO_2, NO_X, en stofdeeltjes totaal dienen in geval de massastroom van de beschouwde stof meer bedraagt dan respectievelijk 5 kg SO_2/u, 5 kg NO_X/u, uitgedrukt als NO_2, of 0,5 kg stof/u, tenminste maandelijks op kosten van de exploitant gemeten, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline "lucht", hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.

§2. Wanneer de emissies van de in §1 bedoelde stoffen groter zijn dan respectievelijk 50 kg SO_2/u, 30 kg NO_X/u, uitgedrukt als NO_2, of 5 kg stof/u dienen de emissiewaarden van deze stof(fen) continu gemeten door middel van een op kosten van de exploitant geïnstalleerde meetinrichting gebouwd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline 'lucht'.
Van de in het eerste lid bedoelde continue metingen mag worden afgezien als door andere controles met dezelfde nauwkeurigheid kan worden vastgesteld dat de voorgeschreven emissiegrenswaarden niet worden overschreden. Als voormelde andere controles komen in aanmerking:
- de continue vaststelling van de doeltreffendheid van de installaties tot emissievermindering;
- de continue vaststelling van de samenstelling van de brandstoffen of van de verwerkte stoffen of van de procesomstandigheden;
- enige andere gelijkwaardige continue controle.

In dit geval dient eenmaal per maand gemeten te worden. Deze frequentie is niet van toepassing voor de bepalingen van hoofdstukken 5.1 en 5.20. (Industriële inrichtingen).

Gewijzigd art.bij 47 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. In de milieuvergunning kunnen daarenboven worden opgelegd:

1° metingen, op kosten van de exploitant uitgevoerd, van emissies van andere relevante parameters;

2° metingen, op kosten van de exploitant uitgevoerd, van immissies van bepaalde stoffen in de omgeving van de inrichting;

3° metingen, op kosten van de exploitant uitgevoerd, van de neerslag van bepaalde stoffen op de bodem in de omgeving van de inrichting.

§4. Onverminderd de bepalingen van §§ 2 en 3, geldt met betrekking tot de meetmethode, de monsterneming, de te meten relevante parameters, de meetfrekwentie, het controlemeetprogramma en de beoordeling van de meetresultaten van de in bijlage 4.4.2. bedoelde emissiegrenswaarden, de meetstrategie voor luchtverontreinigende stoffen zoals nader bepaald in de artikelen 4.4.4.2. tot en met 4.4.4.5. en de bijlagen 4.4.3. en 4.4.4.

Art. 4.4.4.2. Meetmethode

§1. De meetmethode omvat de monsterneming, de analyse en de berekening van het resultaat.

§2. De meetmethode moet gebeuren volgens een code van goede praktijk en dient inzonderheid aangepast te zijn aan de te meten stof alsmede aan de voor deze stof voorgeschreven grenswaarde. Een aantal van deze meetmethodes zijn opgenomen in kolom 3 van de tabel onder bijlage 4.4.2.
Van de in het eerste lid bedoelde meetmethoden kan worden afgezien als door andere controles met dezelfde nauwkeurigheid kan worden vastgesteld dat de voorgeschreven emissiegrenswaarden niet worden overschreden.
Als voormelde andere controles komen in aanmerking:
- de continue vaststelling van de doeltreffendheid van de installaties tot emissievermindering;
- de continue vaststelling van de samenstelling van de brandstoffen of van de verwerkte stoffen of van de procesomstandigheden;
- enige andere gelijkwaardige controle;
- het opmaken van massabalansen.

Voor wat de meting van asbestemissies betreft dient hetzij de gravimetrische methode, hetzij de telbare-vezelmethode bepaald in de bijlage 4.4.5. aangewend.

§3. De bepalingsdrempel, de gevoeligheid, de precisie en de betrouwbaarheid van de methode moeten aangepast zijn aan de voor de te meten stof voorgeschreven grenswaarde. Het meetbereik moet tenminste het gebied bestrijken gelegen tussen 0,1 x de grenswaarde enerzijds en 3 x de grenswaarde anderzijds.

§4. In geval de meting geschiedt door de exploitant moet de meetmethode tenminste om de drie jaar door een milieudeskundige erkend in de discipline lucht vergeleken worden met een referentiemethode, ofwel uitgetest met referentiemengsels. De vastgestelde afwijkingen moeten in rekening worden gebracht.

§5. Bij de beoordeling van de eerbiediging van de grenswaarden mag de som van alle systematische en toevallige fouten van de monsterneming en de analyse samen mag niet meer bedragen dan 30% van het resultaat van de meting, behoudens voor wat de meting van asbestemissies betreft. Deze laatste moet voldoen aan de bepalingen van de bijlage 4.4.5.

Gewijzigd bij art. 48 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 4.4.4.3. Monsterneming

Voor het bepalen van één meetwaarde kunnen de volgende bemonsteringsmethoden worden aangewend:

1° continue bemonstering gedurende de volledige referentieperiode;

2° bemonstering gedurende een aantal opeenvolgende tijdsintervallen van één uur die de volledige referentieperiode omvatten; de meetwaarde overeenstemmend met de beschouwde referentieperiode wordt hierbij berekend als het tijdgewogen rekenkundige gemiddelde van de verschillende metingen;

3° discontinue bemonstering, tijdens de referentieperiode, waarbij de monsternemingsduur van de verschillende bemonsteringen ten hoogste een factor 2 mag verschillen; in dat geval dienen afhankelijk van de toegepaste monsternemingsduur tenminste het volgende aantal monsters genomen:

- voor een referentieperiode van 1 uur:

monsternemingsduur	aantal monsters
< 2,5 minuten	4
7,5 minuten	3
15 minuten	2
≥30 minuten	1

- voor andere referentieperioden:

monsternemingsduur	aantal monsters
≤ 15 minuten	4 of meer
30 minuten	3 of meer
1 uur	2 of meer
2 uur of meer	1

De monsternemingsduur en/of frekwentie moet zonodig worden verhoogd indien men met de aangegeven monsternemingsduur en/of frekwentie niet tot een betrouwbaar eindresultaat komt.
De erkende deskundige, zoals bedoeld in artikel 4.4.4.1., en/of de exploitant dient te verifiëren dat de gekozen monsternemingsduur en meetfrekwentie een representatief gemiddelde oplevert voor de voorgeschreven referentiemethode.

Art. 4.4.4.4. Te meten relevante parameters en meetfrekwentie

§1. Onverminderd de metingen die overeenkomstig de andere bepalingen van dit reglement en/of door de milieuvergunning zijn voorgeschreven, dienen op kosten van de exploitant in de emissies van afvalgassen geloosd door de in eerste klasse ingedeelde inrichtingen de in bijlage 4.4.3. opgenomen parameters met de aangegeven meetfrequentie gemeten.
In de milieuvergunning kan daarenboven de meting van parameters waarvan de meting niet door dit reglement is voorgeschreven bijkomend worden opgelegd. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dienen ook deze relevante parameters gemeten volgens de in dit artikel voorgeschreven meetfrekwentie. Voor alle parameters die voor de betrokken activiteiten relevant zijn en waarvoor de meetfrekwentie noch in dit artikel, noch in de milieuvergunning is bepaald geldt een zesmaandelijkse meetfrekwentie.

Gewijzigd bij art. 49 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De in §1 voorgeschreven meetfrequentie dient nageleefd gedurende het eerste jaar:

1° na de invoegetreding van dit besluit voor de op de datum van inwerkingtreding van dit besluit in exploitatie zijnde inrichtingen, voor zover nog niet even veel metingen werden uitgevoerd in het kader van een reeds bestaande meetstrategie. In dit laatste geval worden de bestaande meetwaarden gebruikt ter evaluatie en wordt onmiddellijk overgegaan naar het controlemeetprogramma vastgesteld in bijlage 4.4.4.

2° na de ingebruikname voor de inrichtingen waarvan de exploitatie na de datum van inwerkingtreding van dit besluit wordt aangevat.

Mits de exploitant het in bijlage 4.4.4. vermelde controlemeetprogramma toepast, kan na deze periode de meetfrekwentie voor één of meer parameters aangepast worden overeenkomstig de bepalingen van bijlage 4.4.4.

Art. 4.4.4.5. Beoordeling meetresultaten
Het geloosde afvalgas, al of niet na behandeling in een afvalgaszuiveringsinstallatie, wordt geacht in overeenstemming te zijn met de in dit besluit en/of in de milieuvergunning opgelegde emissiegrenswaarden:

1° in geval geen maandelijkse noch met een grotere frekwentie uitgevoerde meting, op basis van uurmonsternemingen, gebeurt: wanneer elke gemeten waarde, na verrekening van de volgens artikel 4.4.4.2. §5 vereiste nauwkeurigheid, lager is dan of gelijk aan de door dit reglement en/of de milieuvergunning voorgeschreven emissiegrenswaarde;

2° in geval een maandelijkse of met een grotere frekwentie uitgevoerde meting, op basis van uurmonsternemingen gebeurt, indien aan tenminste één van de beide volgende voorwaarden is voldaan:

a) ofwel wanneer elke gemeten waarde, na verrekening van de volgens artikel 4.4.4.2. §5 vereiste nauwkeurigheid, lager is dan of gelijk aan de door dit reglement en/of de milieuvergunning voorgeschreven emissiegrenswaarde;

b) ofwel wanneer tegelijkertijd aan de volgende voorwaarden is voldaan:

i) geen enkele van de op basis van de gemeten uurwaarden berekende daggemiddelde waarden mag, na verrekening van de volgens artikel 4.4.4.2. §5 vereiste nauwkeurigheid, de door dit reglement en/of de milieuvergunning voorgeschreven emissiegrenswaarde overschrijden;

ii) van al de gedurende een bepaald kalenderjaar gemeten uurgemiddelden, mag, na verrekening van de volgens artikel 4.4.4.2. §5 vereiste nauwkeurigheid, maximum het sub 3° vermelde aantal gemeten uurgemiddelden de door dit reglement en/of de milieuvergunning voorgeschreven emissiegrenswaarde overschrijden;

iii) geen enkel gemeten uurgemiddelde, mag, na verrekening van de volgens artikel 4.4.4.2. §5 vereiste nauwkeurigheid, hoger zijn dan de waarde die overeenstemt met tweemaal de door dit reglement en/of de milieuvergunning voorgeschreven emissiegrenswaarde; deze bepaling geldt evenwel niet voor opstart- en stilleghandelingen waarbij het overschrijden van het tweevoud van de voorgeschreven emissiegrenswaarde niet kan worden verhinderd; met betrekking tot deze opstart- en stilleghandelingen kunnen in de milieuvergunning bijzondere voorwaarden of beperkingen worden opgelegd;

3° voor de toepassing van de bepalingen van sub 2° wordt het maximum aantal monsters per kalenderjaar, dat niet voldoet aan de grenswaarden, in functie van het aantal gedurende de referentieperiode uitgevoerde uurmonsternames, als volgt vastgesteld:

aantal gedurende een jaar genomen uurmonsters	maximaal toegestaan aantal monsters dat niet voldoet aan de grenswaarden
12 - 19	0
20 - 40	1
41 - 60	2
61 - 80	3
81 - 100	4
101 - 120	5
121 - 140	6
141 - 160	7
161 - 180	8
181 - 200	9
201 - 220	10
221 - 240	11
241 - 260	12
261 - 280	13
281 - 300	14
301 - 320	15
321 - 340	16
341 - 365	17

4° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, wordt er bij continue metingen voldaan aan de emissiegrenswaarden indien uit de evaluatie van alle beschikbare resultaten voor de bedrijfsduur tijdens een kalenderjaar, en rekening houdende met de meetonnauwkeurigheid, volgt dat:

a) geen daggemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt;

b) 97 % van de uur- of halfuurgemiddelden niet hoger ligt dan 6/5 van de emissiegrenswaarde;

c) geen enkel uur- of halfuurgemiddelde hoger ligt dan het dubbele van de emissiegrenswaarde.

Gewijzigd bij art. 50 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 4.4.5.
WINTERSMOGPERIODES

Art. 4.4.5.1. Toepassingsgebied

De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in de eerste klasse ingedeelde inrichtingen waarvan de totaal door de inrichting geloosde emissies voor één of meer parameters meer bedragen dan de volgende emissiewaarden:

Parameter	emissiewaarde in kg/uur
Stikstofoxiden (uitgedrukt in NO)	40
Zwaveldioxide	60
Zwevende deeltjes (stof)	15
Chloor	20
Chloorwaterstof en anorganische gasvormige chloorverbindingen (uitgedrukt in Cl)	20
Fluorwaterstof en anorganische gasvormige fluorverbindingen (uitgedrukt in F)	1
Koolmonoxide	1.000

Onder voormelde emissiewaarde wordt verstaan de gemiddelde waarde per bedrijfsuur van de emissies over één kalenderweek onder de inzake luchtverontreiniging meest ongunstige bedrijfsomstandigheden.

Art. 4.4.5.2. Maatregelen bij smog

Gedurende de periodes van wegens ongunstige meteorologische omstandigheden tijdelijk verhoogde luchtverontreiniging dient de exploitant van een in artikel 4.4.5.1. bedoelde inrichting alle mogelijke maatregelen te treffen om de emissies van verontreinigende stoffen maximaal te beperken. Deze maatregelen zullen inzonderheid betrekking hebben op:

1) de tijdelijke beperking van productieprocessen alsook van verbrandingsprocessen die aanleiding geven tot bedoelde emissies;

2) de tijdelijke overschakeling naar zwavelarme brandstof en zo mogelijk naar aardgas als brandstof;

3) de tijdelijke opschorting van uitstelbare luchtverontreinigende activiteiten;

4) het uitstellen van het opstarten van bepaalde processen wanneer dit met een extra emissie zou gepaard gaan.

Art. 4.4.5.3. Waarschuwingsfase

§1. De in artikel 4.4.5.2. bedoelde exploitant dient zich in staat van paraatheid te houden voor het treffen van de in artikel 4.4.5.2. bedoelde maatregelen zodra:

1) ofwel het gemeten glijdend 24-uurgemiddelde (over een periode van 24 opeenvolgende uren) van zwaveldioxide in de omgevingslucht hoger is dan 190 $\mu g/m^3$;

2) ofwel het gemeten glijdend uurgemiddelde van stikstofdioxide in de omgevingslucht hoger is dan 150 $\mu g/m^3$.

Gewijzigd bij art. 51 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De in §1 bedoelde waarschuwingsfase neemt een einde zodra de gemeten glijdend 24-uurgemiddelde immissiewaarde van zwaveldioxide lager is dan of gelijk aan 190 $\mu g/m^3$, respectievelijk de gemeten glijdend uurgemiddelde immissiewaarde van stikstofdioxide over een periode van 24 opeenvolgende uren lager is dan of gelijk aan 150 $\mu g/m^3$.

Gewijzigd bij art. 51 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 4.4.5.4. Alarmfase

§1. De in artikel 4.4.5.2. bedoelde exploitant dient over te gaan tot het treffen van de in artikel 4.4.5.2. bedoelde maatregelen telkens wanneer:

1) ofwel het gemeten glijdend 24-uurgemiddelde (over een periode van 24 opeenvolgende uren) van zwaveldioxide in de omgevingslucht hoger is dan 250 µg/m^3 ;

2) ofwel het gemeten glijdend uurgemiddelde van stikstofdioxide in de omgevingslucht hoger is dan 200 µg/m^3 .

Gewijzigd bij art.52 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De in §1 bedoelde maatregelen nemen een einde zodra de gemeten glijdend 24-uurgemiddelde immissiewaarde van zwaveldioxide over een periode van 24 opeenvolgende uren lager is dan of gelijk aan 190 µg/m^3 , respectievelijk de gemeten glijdend uurgemiddelde immissiewaarde van stikstofdioxide over een periode van 24 opeenvolgende uren lager is dan of gelijk aan 150 µg/m^3 .

Gewijzigd bij art.52 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 4.4.5.5. De afdeling [, bevoegd, voor milieuhandhaving] deelt aan de betrokken exploitanten mee wanneer de waarschuwingsfase of de alarmfase ingaan en ook wanneer ze eindigen. Deze gegevens worden tegelijkertijd meegedeeld aan de andere gewesten, aan de buurlanden en aan de pers.

Gewijzigd bij art. 167 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

[AFDELING 4.4.6
METEN EN BEHEERSEN VAN FUGITIEVE VOS-EMISSIES

Toegevoegd bij art. 53 B.Vl.Reg 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 4.4.6.1
Algemene bepalingen

Art. 4.4.6.1.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de proces en de op- en overslaginstallaties van:

1° elke inrichting met een jaarlijkse fugitieve emissie van meer dan 10 ton VOS, berekend volgens de berekeningsmethode van hoofdstuk I van bijlage 4.4.6;

2° elke inrichting met een jaarlijkse fugitieve emissie van meer dan 2 ton VOS waaraan één of meer van de risicozinnen R45, R46, R49, R60 en R61 zijn toegekend, berekend volgens de berekeningsmethode van hoofdstuk I van bijlage 4.4.6.

De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op de activiteiten van de inrichtingen, vermeld in rubriek 59 van de indelingslijst, noch op koelinstallaties vermeld in rubriek 16.3 van de indelingslijst.

Art. 4.4.6.1.2. Voor inrichtingen die voor de eerste maal vergund zijn vóór 1 januari 2009, gelden de volgende overgangsbepalingen:

1° de beschrijving van de inrichting, vermeld in artikel 4.4.6.2.1, moet uiterlijk beschikbaar zijn tegen 1 januari 2010;

2° de initiële steekproef, vermeld in artikel 4.4.6.2.3, moet uiterlijk uitgevoerd zijn tegen 1 januari 2010;

3° de eerste berekening van de jaarlijkse fugitieve emissie, vermeld in artikel 4.4.6.2.5, moet uiterlijk uitgevoerd zijn drie maanden na het afronden van de initiële steekproef.

Voor inrichtingen of delen van een inrichting die voor de eerste maal vergund zijn op of na 1 januari 2009, gelden volgende bepalingen:

1° de beschrijving van de inrichting, vermeld in artikel 4.4.6.2.1, moet beschikbaar zijn bij de indienststelling van de inrichting of van een deel van de inrichting;

2° de initiële steekproef, vermeld in artikel 4.4.6.2.3, moet uiterlijk afgerond zijn op 31 december volgend op het jaar na de indienststelling ;

3° de eerste berekening van de jaarlijkse fugitieve emissie, vermeld in artikel 4.4.6.2.5, moet uiterlijk 3 maand na het afronden van de initiële steekproef uitgevoerd worden.

Art. 4.4.6.1.3. Het meet- en beheersprogramma van de subafdeling 4.4.6.2 is niet van toepassing op de volgende apparaten:

1° onderdelen op onderdruk;

2° bronnen in leidingen met een diameter kleiner dan 0,5" (12,7 mm) en knelfittingen;

3° technisch dichte apparaten zoals gedefinieerd in hoofdstuk IV van bijlage 4.4.6.

Subafdeling 4.4.6.2.
Meet- en beheersprogramma

Art. 4.4.6.2.1. §1. De exploitant past jaarlijks een meet- en beheersprogramma toe om de fugitieve emissies van de inrichting te bepalen en te beperken.

§2. Indien de inrichting opgedeeld wordt in meetblokken, wordt het meet- en beheersprogramma toegepast per individueel meetblok.

§3. Het meet- en beheersprogramma omvat alleen de in de inrichting aanwezige apparaten voor zover die in contact komen met:

1° gasvormige productstromen die bestaan uit meer dan 10 vol% koolwaterstoffen (exclusief methaan) met een dampspanning groter dan 0,3 kPa bij 20 °C;

2° vloeibare productstromen die bestaan uit koolwaterstoffen waarvan de som van de concentraties van de individuele componenten (exclusief methaan), met een dampdruk groter dan 0,3 kPa bij 20 °C, groter of gelijk is aan 20gew%.

§4. Het programma, vermeld in §1, bestaat uit de volgende onderdelen:

1° een beschrijving van de inrichting die bestaan uit:

   a) een opdeling van de inrichting in meetblokken;

   b) een kwantificering van het aantal apparaten per type zoals vermeld in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6, op verifieerbare manier gedocumenteerd (bijvoorbeeld per processchema);

2° een inventaris van apparaten;

3° een meet- en herstelprogramma;

4° een berekening van de emissies;

5° een rapportering.

Art. 4.4.6.2.2. §1. Alle gemeten apparaten moeten op een overzichtelijke en verifieerbare manier (bijvoorbeeld per processchema) geteld en gedocumenteerd worden volgens de types, vermeld in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6. Die tellingen worden in de inventaris opgenomen.

§2. Als de meetwaarde van een gemeten apparaat het registratiecriterium overschrijdt, moeten binnen een termijn van twee maanden na de meting de volgende gegevens in de inventaris opgenomen of geactualiseerd worden:

1° identificatie van het apparaat: type, locatie, identificatienummer;

2° naam product;

3° beschrijving van de productstroom:

a) gas of vloeibaar;

b) gew% koolwaterstoffen (exclusief methaan; vol% bij gassen), met een dampdruk groter dan 0,3 kPa bij 20 °C;

4° datum en resultaten van de uitgevoerde metingen;

5° uitgevoerde reparaties en datum en resultaat van de controlemetingen.

Art. 4.4.6.2.3. §1. Het meetprogramma, vermeld in artikel 4.4.6.2.1, omvat de meting van de fugitieve emissies van de apparaten in de inrichting of meetblokken.

§2. Die meting wordt uitgevoerd volgens de meetmethode, beschreven in hoofdstuk II van bijlage 4.4.6.

§3. Indien de exploitant zelf de metingen uitvoert, moet apparatuur en een code van goede praktijk gehanteerd worden, die uiterlijk op 1 januari 2010 goedgekeurd worden door een erkend laboratorium. Indien de metingen door een extern laboratorium worden uitgevoerd, moet dat laboratorium vanaf 1 januari 2010 erkend zijn voor het meten van fugitieve emissies.

§4. Het meetprogramma wordt opgestart met de initiële steekproef. Het minimumaantal te meten apparaten per type apparaat en per type product wordt uitgedrukt als percentage van het totale aantal apparaten en is vermeld in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6. Meetresultaten die niet dateren van vóór 1 januari 2000, mogen gebruikt worden in de initiële steekproef.

§5. Na het afronden van de initiële of aangepaste steekproef wordt jaarlijks en uiterlijk binnen een termijn van één jaar na het afronden van de vorige steekproef de 'aangepaste steekproef' uitgevoerd. Het minimumpercentage apparaten dat gemeten moet worden, is afhankelijk van het aantal lekkende apparaten uit de vorige steekproef, zoals aangegeven in hoofdstuk III van bijlage 4.4.6. Ter aanvulling van de 'aangepaste steekproef' moeten de apparaten waarvan de meetwaarde in de vorige steekproef het lekcriterium overschreed, steeds opnieuw opgenomen worden. Elke 'aangepaste steekproef' wordt zo opgezet dat na een minimumaantal steekproeven alle apparaten gemeten zijn.

§6. Het meetprogramma, vermeld in §1, kan worden toegepast op de volledige inrichting of op individuele meetblokken. Alle meetblokken worden voor de start van de initiële steekproef vastgelegd en moeten samen de volledige inrichting omvatten.

§7. Een beperkt aantal apparaten kan om praktische redenen niet altijd bereikbaar zijn voor metingen. Het aantal niet-meetbare apparaten moet tot een minimum beperkt worden. Die apparaten worden gedocumenteerd en bij elke gelegenheid waar meting toch mogelijk is opgemeten.

Art. 4.4.6.2.4. Als de meetwaarde van een apparaat het herstelcriterium van hoofdstuk III van bijlage 4.4.6 overschrijdt, moet het apparaat in kwestie binnen een maand na de meting hersteld worden.

In afwijking van het eerste lid kunnen de volgende langere hersteltermijnen toegepast worden:

1° herstellingen die een vervanging van het apparaat zelf of een onderdeel ervan vereisen, moeten binnen drie maanden na de meting uitgevoerd worden;

2° als een herstelling niet binnen de in punt 1° opgelegde termijn kan uitgevoerd worden, moet dit vermeld worden in het rapporteringsdocument, vermeld in art. 4.4.6.2.5, eerste lid. Hierbij worden per apparaat de volgende gegevens vermeld:

a) de oorzaak van het niet herstellen binnen de opgelegde termijn;

b) de geplande hersteltermijn;

c) de emissie die hierdoor jaarlijks zal uitgestoten worden.

Na de herstelling van het lekkende apparaat moet de uitgevoerde herstelling binnen een maand gecontroleerd worden via een nieuwe meting. Als het herstelde apparaat opnieuw het herstelcriterium overschrijdt, moet de herstelling opnieuw binnen de opgegeven maximale herstelperiode, vermeld in het eerste en het tweede lid, worden uitgevoerd. Die procedure wordt zolang herhaald totdat de meetwaarde onder het herstelcriterium blijft.

Art. 4.4.6.2.5. Jaarlijks en uiterlijk op 31 maart, wordt een rapporteringsdocument over het voorgaande jaar opgesteld met de volgende gegevens:

1° de opdeling van de inrichting in meetblokken;

2° per meetblok en per type apparaat:

a. het aantal gemeten punten;

b. het aantal lekkende apparaten;

c. het aantal herstelde apparaten;

d. lijst van niet herstelde apparaten, als vermeld in artikel 4.4.6.2.4, tweede lid, 2°;

e. het aantal onbereikbare punten, vermeld in artikel 4.4.6.2.3, §7;

f. de totale jaarlijkse fugitieve emissie, berekend volgens de berekeningsmethode van hoofdstuk V van bijlage 4.4.6.

Het document, vermeld in het eerste lid, wordt gedurende ten minste tien jaar bewaard.]

HOOFDSTUK 4.5.
BEHEERSING VAN GELUIDSHINDER

Vervangen bij art. 53 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 4.5.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 4.5.1.1. §1. De exploitant treft ter naleving van de bepalingen van dit hoofdstuk, de nodige maatregelen om de geluidsproductie aan de bron en de geluidsoverdracht naar de omgeving te beperken. Naargelang van de omstandigheden en op basis van de technologisch verantwoorde mogelijkheden volgens de beste beschikbare technieken wordt hierbij gebruikgemaakt van een oordeelkundige (her)schikking van de geluidsbronnen, geluidsarme installaties en toestellen, geluidsisolatie en/of absorptie en/of afscherming.

§2. De bepalingen vermeld onder de afdelingen 4.5.2, 4.5.3 en 4.5.4 van dit besluit zijn van toepassing, tenzij voor bepaalde categorieën van inrichtingen in dit reglement andere bepalingen zijn opgenomen.

AFDELING 4.5.2.
RICHTWAARDEN VOOR HET SPECIFIEKE GELUID IN OPEN LUCHT EN BINNENSHUIS

Art. 4.5.2.1. Ter beoordeling van het geluid van inrichtingen gelden de in de bijlagen 4.5.4 en 4.5.5 bij dit besluit aangegeven waarden in dB(A) als richtwaarden waaraan het specifieke geluid in open lucht van een inrichting wordt getoetst.

Art. 4.5.2.2. Ter beoordeling van het geluid van inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken gelden de in bijlage 2.2.2 bij dit besluit aangegeven waarden in dB(A) als richtwaarden waaraan het specifieke geluid binnenshuis van een inrichting wordt getoetst.

AFDELING 4.5.3.
VOORWAARDEN VOOR NIEUWE INRICHTINGEN VAN KLASSE 1 EN 2 EN VOOR VERANDERINGEN VAN BESTAANDE INRICHTINGEN VAN KLASSE 1 EN 2

Art. 4.5.3.1. §1. $L_{A95,1h}$ van het oorspronkelijke omgevingsgeluid is gelijk aan of hoger dan de richtwaarde van bijlage 2.2.1 bij dit besluit. In dat geval moet het specifieke geluid, in open lucht voortgebracht door de nieuwe inrichting of door het geheel, respectievelijk door het onderdeel van een bestaande inrichting dat het voorwerp van een verandering heeft uitgemaakt, beperkt worden tot het $L_{A95,1h}$ van het oorspronkelijke omgevingsgeluid verminderd met 5 dB(A) enerzijds alsmede tot de in bijlage 4.5.4 bij dit besluit bepaalde richtwaarden anderzijds.

§2. $L_{A95,1h}$ van het oorspronkelijke omgevingsgeluid is lager dan de richtwaarden in de gebieden onder 1°, 4°, 6° of 7° van de bijlage 2.2.1 bij dit besluit. In dat geval moet het specifieke geluid in open lucht voortgebracht door de nieuwe inrichting of door het geheel, respectievelijk door het onderdeel van een bestaande inrichting dat het voorwerp van een verandering heeft uitgemaakt, beperkt worden tot het $L_{A95,1h}$ van het oorspronkelijke omgevingsgeluid enerzijds en tot de in bijlage 4.5.4 bij dit besluit bepaalde richtwaarden verminderd met 5 dB(A) anderzijds.

§3. $L_{A95,1h}$ van het oorspronkelijke omgevingsgeluid is lager dan de richtwaarden in de gebieden onder 2°, 3°, 5°,8° of 9° van de bijlage 2.2.1. bij dit besluit. In dat geval moet het specifieke geluid in open lucht voortgebracht door de nieuwe inrichting of door het geheel, respectievelijk door het onderdeel van een bestaande inrichting dat het voorwerp van een verandering heeft uitgemaakt, beperkt worden tot de in bijlage 4.5.4 bij dit besluit bepaalde richtwaarden verminderd met 5 dB(A).

§4. Onverminderd de bepalingen van §1, 2 en 3 moeten nieuwe inrichtingen van klasse 1 of 2, alsmede veranderingen van bestaande inrichtingen van klasse 1 of 2 die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken voldoen aan volgende bepalingen: het specifieke geluid binnenshuis van de inrichting gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn, dient beperkt te worden tot de in bijlage 2.2.2 bij dit besluit bepaalde richtwaarden verminderd met 3dB(A).

§5. Als het geluid in open lucht van een inrichting een incidenteel, fluctuerend, intermitterend of impulsachtig karakter vertoont, dan worden de in bijlage 4.5.5 bij dit besluit aangegeven richtwaarden toegepast op de toepasselijke waarde. De toepasselijke waarde is de in bijlage 4.5.4 van dit besluit aangegeven richtwaarde voor de verschillende gebieden verminderd met 5 [dB (A)].

Gewijzigd bij art. 16 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

§6. De voorwaarden vermeld in deze afdeling worden schematisch weergegeven in de beslissingsschema's 4.5.6.1 en 4.5.6.3 in bijlage 4.5.6 bij dit reglement.

AFDELING 4.5.4.
VOORWAARDEN VOOR BESTAANDE INRICHTINGEN VAN KLASSE 1 EN 2

Art. 4.5.4.1. §1. Indien volgens een beperkt akoestisch onderzoek een door de inrichting veroorzaakte overschrijding van de in bijlage 4.5.4, 4.5.5 en/of bijlage 2.2.2 bij dit besluit bepaalde richtwaarden wordt vastgesteld, kan de toezichthoudende ambtenaar de exploitant(en) verplichten tot uitvoering van een volledig akoestisch onderzoek en dit op kosten van de exploitant(en).
Dit volledige akoestische onderzoek wordt uitgevoerd overeenkomstig bijlage 4.5.2 bij dit besluit en bepaalt de bijdrage van de inrichting of, in voorkomend geval, van elke inrichting tot voormelde overschrijding.

§2. Indien het volledige akoestische onderzoek, bedoeld in §1, uitwijst dat het specifieke geluid in open lucht voortgebracht door de inrichting(en) de in bijlage 4.5.4 bij dit besluit bedoelde richtwaarde met 10 dB(A) of meer overschrijdt, moet(en) de exploitant(en) van de betrokken inrichting(en) op zijn(hun) kosten een saneringsplan opstellen en uitvoeren overeenkomstig de bepalingen van bijlage 4.5.3 bij dit besluit.

§3. Indien het volledige akoestische onderzoek, bedoeld in §1, uitwijst dat het specifieke geluid in open lucht voortgebracht door de inrichting(en) de in bijlage 4.5.4 bij dit besluit bepaalde richtwaarden met minder dan 10 dB(A) overschrijdt, kan de vergunningverlenende overheid, op advies van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] voor de inrichtingen van de 1ste klasse en van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] en van de bevoegde gemeentelijke milieudienst voor inrichtingen van de 2de klasse, een saneringsplan ter uitvoering opleggen overeenkomstig de bepalingen van bijlage 4.5.3 bij dit besluit.

Gewijzigd bij art. 168 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§4. Onverminderd de bepalingen van §1, 2 en 3 wordt het specifieke geluid binnenshuis van bestaande inrichtingen van klasse 1 of 2 die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken zodanig beperkt dat de richtwaarden van bijlage 2.2.2 bij dit besluit zo goed mogelijk worden benaderd, rekening houdend met de bepalingen van artikel 4.5.1.1 en met gebruik van de beste beschikbare technieken.
Het specifieke geluid van de inrichting wordt gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn.
Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moet het specifieke geluid van de inrichting aan de bepalingen van deze paragraaf voldoen uiterlijk op 1 augustus 1997.

Gewijzigd bij art. 9, 1, ° B.Vl.Reg. 15 juni 1999, B.S. 4 september 1999.

§5. Als het geluid in open lucht van een inrichting een incidenteel, fluctuerend, intermitterend of impulsachtig karakter vertoont, dan worden de in bijlage 4.5.5 bij dit besluit aangegeven richtwaarden toegepast op de toepasselijke waarde. De toepasselijke waarde is de in bijlage 4.5.4 bij dit besluit aangegeven richtwaarde voor de verschillende gebieden.

§6. De voorwaarden vermeld in deze afdeling worden schematisch weergegeven in de beslissingsschema's 4.5.6.2 en 4.5.6.3 in bijlage 4.5.6 bij dit reglement.

Gewijzigd bij art. 9, 2°; B.Vl.Reg. 15 juni 1999, B.S. 4 september 1999.

AFDELING 4.5.5.
VOORWAARDEN VOOR INRICHTINGEN VAN KLASSE 3

Art. 4.5.5.1. §1. Het specifieke geluid in open lucht van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen mag op de in §3 of 4 van artikel 1 van bijlage 4.5.1 bij dit besluit bepaalde meetpunten de met 5dB(A) verminderde richtwaarde in bijlage 4.5.4 bij dit besluit niet overschrijden.

§2. Onverminderd de bepalingen van §1 moet het specifieke geluid binnenshuis van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken voldoen aan de volgende bepaling: het specifieke geluid gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn, dient beperkt te worden tot de in bijlage 2.2.2 bij dit besluit bepaalde richtwaarden verminderd met 3 dB(A).

§3. Het specifieke geluid in open lucht van bestaande inrichtingen wordt op de in §3 of 4 van artikel 1 van bijlage 4.5.1 bij dit besluit bepaalde meetpunten zodanig beperkt dat de richtwaarde in bijlage 4.5.4 bij dit besluit zo goed mogelijk wordt benaderd, rekening houdend met de bepalingen van artikel 4.5.1.1 en met gebruik van de beste beschikbare technieken.

§4. Onverminderd de bepalingen van §3 wordt het specifieke geluid binnenshuis van bestaande inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken zodanig beperkt dat de richtwaarden van bijlage 2.2.2 bij dit besluit zo goed mogelijk worden benaderd rekening houdend met de bepalingen van artikel 4.5.1.1 en met gebruik van de beste beschikbare technieken.

§5. Het specifieke geluid van de bestaande inrichtingen moet uiterlijk op 1 augustus 1998 voldoen aan de bepalingen van §3 en §4.

§6 Als het geluid in open lucht van een inrichting een incidenteel, fluctuerend, intermitterend of impulsachtig karakter vertoont, dan worden de in bijlage 4.5.5 bij dit besluit aangegeven richtwaarden toegepast op de toepasselijke waarde. De toepasselijke waarde voor nieuwe inrichtingen is de in bijlage 4.5.4 bij dit besluit aangegeven richtwaarde verminderd met 5 [dB (A)] en voor bestaande inrichtingen de in bijlage 4.5.4 bij dit besluit aangegeven richtwaarde.

Gewijzigd bij art. 17 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

§7. De voorwaarden vermeld in deze afdeling worden schematisch weergegeven in de beslissingsschema's 4.5.6.4 en 4.5.6.5 in bijlage 4.5.6 bij dit reglement.

AFDELING 4.5.6.
BIJZONDERE VOORWAARDEN

Art. 4.5.6.1. §1. De vergunningverlenende overheid kan strengere grenswaarden en meetomstandigheden opleggen voor het specifieke geluid voortgebracht door inrichtingen van klasse 1 of 2 gelegen in de nabijheid van stiltebehoevende instellingen of zones. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt verstaan onder:

1° "stiltebehoevende instellingen": gebouwen waar omwille van de functie en het gebruik ervan het geluid in de omgeving steeds moet beperkt worden; dit zijn inzonderheid bejaardentehuizen, ziekenhuizen, scholen en gelijkaardige;

2° "stiltebehoevende zones" : zones waar omwille van de functie ervan het geluid in de omgeving al of niet tijdelijk moet beperkt worden; deze zones omvatten inzonderheid de woongebieden en de natuurgebieden met een wetenschappelijke waarde, volgens het gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan, alsook de erkende natuur- en bosreservaten.

§2. De grenswaarden, bedoeld in §1, kunnen ofwel buitenshuis ofwel, in geval van inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken binnenshuis worden opgelegd en dit zowel voor overdag, 's avonds als 's nachts.

§3. Als het geluid van een inrichting een incidenteel, fluctuerend, intermitterend of impulsachtig karakter vertoont kunnen strengere grenswaarden aan dit geluid worden opgelegd in de nabijheid van de stiltebehoevende instellingen of zones, bedoeld in §1.

§4. Bij overtreding van de in de milieuvergunning overeenkomstig dit artikel opgelegde bijzondere voorwaarden kan de vergunningverlenende overheid, op advies van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] voor inrichtingen van de 1ste klasse en van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] en de gemeentelijke milieuambtenaar voor inrichtingen van de 2de klasse, een saneringsplan ter uitvoering opleggen overeenkomstig de bepalingen van bijlage 4.5.3 bij dit besluit.

Gewijzigd bij art. 168 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

HOOFDSTUK 4.6.
BEHEERSING VAN HINDER DOOR LICHT

Art. 4.6.0.1. Onverminderd andere reglementaire bepalingen treft de exploitant de nodige maatregelen om lichthinder te voorkomen.

Art. 4.6.0.2. Het gebruik en de intensiteit van lichtbronnen in open lucht zijn beperkt tot de noodwendigheden inzake uitbating en veiligheid. De verlichting is dermate geconcipieerd dat niet-functionele lichtoverdracht naar de omgeving maximaal wordt beperkt.

Art. 4.6.0.3. Klemtoonverlichting mag uitsluitend gericht zijn op de inrichting of onderdelen ervan.

Gewijzigd bij art. 54 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 4.6.0.4. Lichtreclame mag de normale intensiteit van de openbare verlichting niet overtreffen.

HOOFDSTUK 4.7.
BEHEERSING VAN ASBEST

Art. 4.7.0.1. §1. Onverminderd de bepalingen terzake water-, bodem-, grondwater- en luchtverontreiniging en afvalstoffenbeheersing moeten overeenkomstig de Richtlijn 87/217/EEG bij het gebruik van asbest en werken met asbesthoudende producten de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat emissies van asbest in het milieu en afvalstoffen van asbest voor zover dat met redelijke middelen mogelijk is aan de bron worden verminderd en voorkomen. Bij gebruik van asbest impliceren deze maatregelen dat gebruik wordt gemaakt van de beste beschikbare technieken, met inbegrip van recycling of behandeling waar zulks dienstig is. Tevens dienen de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat:

1° tijdens het vervoer, het laden en het lossen van afvalstoffen die asbestvezels of asbeststof bevatten, deze vezels en stof niet vrijkomen in de lucht en geen vloeistoffen worden verloren die asbestvezels kunnen bevatten;

2° afvalstoffen die asbestvezels of -stof bevatten, indien gestort op plaatsen waar zulks met vergunning mogelijk is, zodanig worden behandeld, zijn verpakt of afgedekt, met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden, dat er geen asbestdeeltjes in het milieu terechtkomen;

3° activiteiten die verbonden zijn aan het werken met asbest bevattende producten geen noemenswaardige milieuverontreiniging door asbestvezels of -stof veroorzaken;

4° bij de sloop van asbestbevattende gebouwen, constructies en installaties en het verwijderen van asbest of asbesthoudende materialen daaruit, waarbij asbestvezels of asbeststof kunnen vrijkomen, geen asbest in het milieu terechtkomt.

Gewijzigd bij art. 55 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[§2. De volgende asbesthoudende toepassingen kunnen zelf worden verwijderd voor zover deze via eenvoudige handelingen (bvb. vlot losschroeven) kunnen worden weggenomen:

1° hechtgebonden asbest die niet beschadigd is of waarbij er geen vrije vezels zichtbaar zijn en waarbij verwijdering geen aanleiding geeft tot een wijziging van de toestand;

2° hechtgebonden asbest die beschadigd is of waarbij er vrije vezels zichtbaar zijn en die verwerkt is in een buitentoepassing waarbij geen derden aanwezig zijn, voor zover de verwijdering geen aanleiding geeft tot een wijziging van de toestand;

3° asbesthoudende koorden, dichtingen of pakkingen, remvoeringen en analoge materialen.

Andere toepassingen mogen alleen verwijderd worden door gespecialiseerde bedrijven.

§3. Bij de sloop en verwijdering van asbesthoudend materiaal als vermeld in §2, 1°, 2° en 3°, moet vezelverspreiding en blootstelling van personen aan asbestvezels verhinderd worden door de volgende maatregelen te nemen:

1° bevochtigen of fixeren van het materiaal;

2° de elementen één voor één verwijderen, bij voorkeur manueel, gebruik makend van handwerktuigen of in laatste instantie traagdraaiend gereedschap;

3° de materialen niet gooien;

4° de materialen niet breken;

5° de materialen opslaan in gesloten verpakkingen.

Bij de werkzaamheden mogen geen minderjarigen aanwezig zijn.

Voor persoonlijke bescherming tegen blootstelling wordt gebruik gemaakt van een stofmasker type P3 of gelijkwaardig stofmasker.

§4. De asbesthoudende toepassingen worden afzonderlijk opgeslagen en niet gemengd met het andere sloopafval;

§5. Het gebruik van mechanische werktuigen met grote snelheid (schuurschijven, slijpmachines, boormachines, e.d.), hogewaterdrukreinigers en luchtcompressoren, voor het bewerken, snijden of schoonmaken van objecten of ondergronden in asbesthoudend materiaal, objecten of ondergronden bekleed met asbesthoudend materiaal of voor het verwijderen van asbest is verboden.]

Toegevoegd bij art. 54 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 4.7.0.2. Voor bestaande installaties dient bij de toepassing van de eis met betrekking tot het gebruik van de beste beschikbare technieken zoals gesteld in artikel 4.7.0.1. §1, rekening gehouden met:

1° de technische kenmerken van de inrichting;

2° de gebruiksgraad en de residuele levensduur van de inrichting;

3° de aard en het volume van de verontreinigende emissies van de inrichting;

4° de wenselijkheid geen overmatige hoge kosten te veroorzaken voor de betrokken inrichting, met name rekening houdende met de economische situatie van de tot de betrokken categorie behorende ondernemingen.

Art. 4.7.0.3. *Ingevoegd bij art. 8 B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.*

Voor de emissies in de lucht en de afvalwaterlozingen gelden inzonderheid respectievelijk de bepalingen:

1° van artikel 5.3.2.4 en de bijlage 5.3.2, sub 2°, b), voor wat de voorwaarden voor de lozing van afvalwater betreft;

2° van artikel 4.2.5.3.1 en de bijlagen 4.2.5.2 en 4.4.5.A voor wat de meetverplichtingen en meetmethoden voor de lozing van afvalwater betreft;

3° van artikel 4.4.3.1 en de bijlage 4.4.2 voor wat de grenswaarden voor de emissies in de lucht betreft;

4. van artikel 4.4.4.1 en de bijlagen 4.4.3 en 4.4.4 en 4.4.5.B voor wat de meetverplichtingen en de meetmethode voor de emissies in de lucht betreft.

[HOOFDSTUK 4.8. VERWIJDERING VAN PCB'S EN PCT'S]

Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.
Opgeheven bij art. 10.2.1., 8°, B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

HOOFDSTUK 4.9. ENERGIEPLANNING

Ingevoegd bij art. 14 B.Vl.Reg. 14 mei 2004, B.S. 16 juli 2004.

[Art. 4.9.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op:

a) alle ingedeelde inrichtingen met een totaal energiegebruik van tenminste 0,5 PetaJoule per jaar;

b) alle inrichtingen die als BKG-inrichting zijn ingedeeld voor wat betreft hun CO_2-emissies en die enkel verbrandingsinstallaties omvatten die uitsluitend gebruikt worden voor ruimteverwarming, en waarvan het geaggregeerd thermisch ingangsvermogen meer bedraagt dan 20 MW;

c) alle inrichtingen die als BKG-inrichting zijn ingedeeld voor wat betreft hun CO_2-emissies en die behoren tot de aardgastransportsector.]

Vervangen bij art. 44 B.Vl.Reg. 4 februari 2005, B.S. 28 februari 2005.

Art. 4.9.2. [§1 De exploitant moet voor 1 juli 2005 in het bezit zijn van een energieplan dat conform is verklaard overeenkomstig de bepalingen van artikel 3, 4, 5 en 6 van het besluit inzake energieplanning voor ingedeelde energie-intensieve inrichtingen. Dit plan wordt op de inrichting ter inzage gehouden van de toezichthoudende diensten.]

Vervangen bij art. 45 B.Vl.Reg. 4 februari 2005, B.S. 28 februari 2005.

§2. De exploitant voert uiterlijk tegen 30 oktober 2007 alle maatregelen uit het energieplan uit, met een interne rentevoet van minstens 15% na belastingen.

§3. De exploitant voert binnen een termijn van drie jaar, na het indienen van een geactualiseerd energieplan, alle maatregelen uit dit energieplan met een interne rentevoet van minstens 15%, na belastingen uit.

Art. 4.9.3. De energiestudie of het energieplan zoals bedoeld in art. 5, §8 van titel I van het VLAREM, geldt als eerste energieplan.

HOOFDSTUK 4.10. EMISSIES VAN BROEIKASGASSEN

Ingevoegd bij art. 46 B.Vl.Reg. 4 februari 2005, B.S. 28 februari 2005.

AFDELING 4.10.1. CO_2-EMISSIES

Art. 4.10.1.1. [De bepalingen in deze afdeling gelden voor alle inrichtingen die als BKG-inrichting zijn ingedeeld voor wat betreft hun CO_2-emissies.

De CO_2-emissies waarvoor conform artikel 4.10.1.2 door een BKG-inrichting emissierechten ingeleverd moeten worden, worden bepaald in het toewijzingsplan dat voor de handelsperiode van toepassing is.]

Vervangen bij art. 6 B.Vl.Reg. 7 december 2007, B.S. 21 december 2007, tweede editie.

Art. 4.10.1.2. §1.Met ingang van 1 januari 2006 is de exploitant van een inrichting bedoeld in artikel 4.10.1.1. verplicht om uiterlijk 30 april van ieder [kalenderjaar via afboeking in het nationaal register van de broeikasgassen emissierechten in te leveren].

Gewijzigd bij art. 7 B.Vl.Reg. 7 december 2007, B.S. 21 december 2007, tweede editie.

§2.Het aantal ingeleverde emissierechten moet overeenkomen met de hoeveelheid CO_2-emissies die deze BKG-inrichting in het voorgaande kalenderjaar heeft veroorzaakt, vermeerderd met de hoeveelheid CO_2-emissies die de BKG-inrichting heeft veroorzaakt in voorgaande handelsperiodes en waarvoor de exploitant nog geen emissierechten heeft ingeleverd. In geval een inrichting niet meer als BKG-inrichting wordt ingedeeld geldt deze verplichting nog steeds voor de periode waarin de betrokken inrichting wel als BKG-inrichting werd ingedeeld.

§3. In afwijking van §1 moet een exploitant van een BKG-inrichting als bedoeld onder artikel 4.9.1, b) of c), pas vanaf 1 januari 2008 voldoen aan de bepalingen gesteld onder §1 en §2.

Art.4.10.1.3. De hoeveelheid door een BKG-inrichting veroorzaakte CO_2-emissies, bedoeld in artikel 4.10.1.2. §2, is gelijk aan de CO_2-emissies in het voor de betrokken BKG-inrichting geverifieerde en gevalideerde CO_2-emissiejaarrapport van de BKG-inrichting, zoals bepaald in artikel 4.10.1.5.

Art. 4.10.1.4. §1.De exploitant van een BKG-inrichting zorgt voor de bewaking van de CO_2-emissies van de BKG-inrichting in kwestie. De bewaking van CO_2-emissies wordt uitgevoerd volgens een door het bedrijf opgesteld [monitoringplan]. […] De exploitant van een BKG-inrichting moet in bezit zijn van een door het verificatiebureau voor deze BKG-inrichting geverifieerd en [door de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging] goedgekeurd [monitoringplan].

Gewijzigd bij art. 8, 1° t.e.m. 3°, B.Vl.Reg. 7 december 2007, B.S. 21 december 2007, tweede editie.

[§2. Als startend monitoringplan geldt het monitoringplan dat bij de milieuvergunningsaanvraag of de mededeling kleine verandering is gevoegd.

Elke latere actualisering of wijziging van het voormelde monitoringplan moet geverifieerd worden door het verificatiebureau, en moet door de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging worden goedgekeurd. Om de verificatie en goedkeuring te verkrijgen, moet de exploitant de actualisering of wijziging indienen bij het verificatiebureau.

Na de goedkeuring wordt de actualisering of wijziging van het monitoringplan door de exploitant in vijf exemplaren naar de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging gestuurd. Een exemplaar van deze goedgekeurde actualisering of wijziging wordt door de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging naar de vergunningverlenende overheid, de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen en de afdeling bevoegd voor milieuhandhaving, gestuurd.]

Toegevoegd bij art. 25 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.
Vervangen bij art. 8, 4°, B.Vl.Reg. 7 december 2007, B.S. 21 december 2007, tweede editie.

[§3. Voor kleine wijzigingen die geen significante invloed hebben op het monitoringplan is de in §2 vermelde procedure niet van toepassing. De minister, bevoegd voor het leefmilieu, bepaalt de categorieën van kleine wijzigingen die geen significante invloed hebben op het monitoringplan en stelt hiervoor een vereenvoudigde procedure vast.]

Toegevoegd bij art. 8, 5°, B.Vl.Reg. 7 december 2007, B.S. 21 december 2007, tweede editie.

Art. 4.10.1.5. §1. Met ingang van 1 januari 2006 stelt de exploitant van een BKG-inrichting jaarlijks een CO_2-emissiejaarrapport op over de CO_2-emissies van de BKG-inrichting in het voorgaande kalenderjaar. Het CO_2-emissiejaarrapport bevat een verslag van de totale CO_2-emissies van de betreffende BKG-inrichting.

§2. Elk CO_2-emissiejaarrapport dient ten minste het volgende te bevatten:

1° gegevens ter identificatie van de BKG-inrichting, waaronder:

a) de naam van de BKG-inrichting;

b) adres van de BKG-inrichting, met postcode en land;

c) het nummer van de rubriek in Bijlage I van Titel I van het VLAREM waaronder de BKG-inrichting werd ingedeeld;

d) adres, telefoon-, fax- en e-mailgegevens van een contactpersoon;

e) de naam van de exploitant van de BKG-inrichting en van een eventuele moedermaatschappij.

2° voor elke BKG-inrichting waarvoor de emissies worden berekend:

a) activiteitsgegevens (gebruikte brandstof, gebruikte grondstof, enz.);

b) emissiefactoren;

c) oxidatiefactoren;

d) totale emissies;

e) onzekerheid.

3° Voor elke BKG-inrichting waarvoor de emissies worden gemeten:

a) de totale emissies;

b) informatie over de betrouwbaarheid van de meetmethoden;

c) onzekerheid.

4° Voor de emissies als gevolg van verbranding ten behoeve van energieproductie wordt in het verslag ook de oxidatiefactor vermeld, tenzij bij de uitwerking van een voor de activiteit specifieke emissiefactor al met de oxidatie rekening werd gehouden.

§3. Het CO_2-emissierapport wordt opgesteld volgens methode en de bepalingen beschreven in het voor de BKG-inrichting [door de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging goedgekeurd monitoringplan].

Gewijzigd bij art. 9, 1°, B.Vl.Reg. 7 december 2007, B.S. 21 december 2007, tweede editie.

§4. De exploitant van een BKG-inrichting bezorgt het CO_2-emissiejaarrapport, bij wijze van een aangetekend schrijven of bij wijze van een levering met ontvangstbewijs, uiterlijk op 1 februari van het lopende jaar aan het verificatiebureau. Het verificatiebureau verifieert dit CO_2-emissiejaarrapport voor 20 maart van het lopende kalenderjaar. Het verificatiebureau betekent de geverifieerde CO_2-emissiejaarrapporten aan [de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging en het Vlaams Energieagentschap].

[Het geverifieerde CO_2-emissiejaarrapport wordt voor 31 maart van het lopende kalenderjaar goedgekeurd door de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging. De goedgekeurde CO_2-emissiejaarrapporten liggen ter inzage bij de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging. De emissiegegevens uit de goedgekeurde CO_2-emissiejaarrapporten worden door de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging op het internet gepubliceerd]. *Vervangen bij art. 9, 2°, B.Vl.Reg. 7 december 2007, B.S. 21 december 2007, tweede editie.*

Gewijzigd bij art. 169 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

DEEL 5.
SECTORALE MILIEUVOORWAARDEN VOOR INGEDEELDE INRICHTINGEN

HOOFDSTUK 5.1.
AARDOLIE OF AARDOLIEPRODUCTEN

Art. 5.1.0.1. Voor inrichtingen, bedoeld onder de subrubriek 1.2. van de in delingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene, eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere milieuvoorwaarden zijn onverminderd van toepassing.
Voor inrichtingen bedoeld in de subrubriek 1.1. van de indelingslijst gelden de bepalingen van afdeling 5.20.2.

Gewijzigd bij art. 56 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

HOOFDSTUK 5.2.
INRICHTINGEN VOOR DE VERWERKING VAN AFVALSTOFFEN

AFDELING 5.2.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Toepassingsgebied

Art. 5.2.1.1. *Gewijzigd bij art. 10 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.*

§1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 2 van de indelingslijst.

§2. De voorschriften van dit hoofdstuk gelden onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.

§3. De volgende voorwaarden inzake de aanvaarding van afvalstoffen, het werkplan en inrichting en infrastructuur gelden niet voor de opslag van afvalstoffen - in functie van de regelmatige afvoer ervan - in de inrichting waar de afvalstoffen worden geproduceerd.

§4. De hierna volgende algemene uitbatingsvoorwaarden worden, naargelang het type inrichting, aangevuld door de voorwaarden, opgenomen onder de afdelingen 5.2.2. (inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afvalstoffen), 5.2.3. (verbrandingsinrichtingen voor afvalstoffen), 5.2.4. (stortplaatsen voor afvalstoffen in of op de bodem) [en 5.2.5. (mono-stortplaatsen voor baggerspecie afkomstig uit de oppervlaktewateren behorende tot het openbaar hydrografisch net)].

[§5. Niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten die worden beschouwd als afvalstoffen zoals bedoeld in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, worden verzameld, behandeld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.]

Toegevoegd bij art. 55 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

De aanvaarding en registratie van afvalstoffen

Art. 5.2.1.2. §1. De aanvoer, de aanvaarding, de opslag, de verwerking en de afvoer van afvalstoffen zijn enkel toegelaten mits toezicht van de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde. De exploitant deelt de naam van de bevoegde afgevaardigde schriftelijk mee aan de toezichthoudende overheid.

§2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning of in dit besluit is de installatie en het gebruik van een geijkte weegbrug met automatische registratie verplicht. De installatie en het gebruik van een geijkte weegbrug is in ieder geval verplicht voor inrichtingen waar bedrijfs- of huishoudelijke afvalstoffen afkomstig van derden worden verwijderd. De ijking gebeurt overeenkomstig de ijkwet. De toegang van de aanvoerende vrachtwagens is slechts toegelaten over de in werking zijnde weegbrug.

§3. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning mag de normale afvalstoffenaanvoer niet vóór 7 uur en na 19 uur plaatsvinden.

§4. [...]

Opgeheven bij art. 10.2.1., 9°, B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

§5. In de inrichting voor de verwerking van afvalstoffen mogen enkel die afvalstoffen worden aanvaard waarvoor de milieuvergunning werd verleend. De exploitant is verantwoordelijk voor de aanvaarding van de afvalstoffen. De aanvaarding van de afvalstoffen gebeurt op basis van de door de milieuvergunning toegelaten afvalstoffen en steunt op de technische verwerkbaarheid van de afvalstoffen in de inrichting en, indien nodig en relevant, op regelmatige afvalstoffenanalyses en/of -testen.
De exploitant controleert de aangevoerde afvalstoffen op hun herkomst, oorsprong, aard en hoeveelheid. Elke vracht dient minstens visueel geïnspecteerd. De exploitant bevestigt elke aanvaarde aflevering van afvalstoffen schriftelijk. In geval van stortplaatsen stelt de exploitant, onverminderd het bepaalde in Verordening (EEG) nr. 259/93, de toezichthoudende overheid onverwijld in kennis van een weigering afvalstoffen op zijn stortplaats te aanvaarden.

Gewijzigd bij art. 9 B.Vl.Reg. 13 juli 2001, B.S. 19 september 2001.

§6. De hoeveelheid aangevoerde, verwerkte en afgevoerde afvalstoffen moet kunnen worden getotaliseerd. Op vraag van de toezichthoudende ambtenaar moeten de totalen op basis van de rubrieknummers van de afvalstoffencatalogus binnen de kortste tijd kunnen worden meegedeeld.

Het werkplan

Art. 5.2.1.3. §1. De exploitant beschikt bij de aanvang der activiteiten over een werkplan dat naargelang de aard van de inrichting omvat:

1° een overzichtelijke en duidelijke handleiding met betrekking tot de exploitatie van de inrichting;

2° de organisatie van de aanvoer van de afvalstoffen;

3° de organisatie van de verwerking van de aangevoerde afvalstoffen;

4° een plan van de opslag- en behandelingsruimte met aanduiding van de soort en de opslagcapaciteit voor de diverse afvalstoffen.

5° de organisatie van de afvoer van de afvalstoffen;

6° de verwerkingswijze van de aangevoerde afvalstoffen indien de inrichting (tijdelijk) buiten werking is;

7° het afwateringsplan omvattende het schema, de organisatie en de uitvoering van de maatregelen inzake de afwatering van de inrichting en/of het terrein;

8° de maatregelen voor het opvangen van storingen of ongewenste neveneffecten en het voorkomen van hinder;

§2. Het werkplan dient de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen. Het goedgekeurde werkplan wordt opgevolgd door de toezichthoudende ambtenaar.

Inrichting en infrastructuur

Art. 5.2.1.4. *Vervangen bij art. 10 B.Vl.Reg. 13 juli 2001, B.S. 19 september 2001.*

§1. Bij het inrichten van een inrichting voor de verwerking van afvalstoffen dient ter bescherming van de plaats en de omgeving rekening te worden gehouden met de aanwezigheid in de omgeving van en de afstand tot :

- woongebieden, recreatiegebieden, landbouwgebieden, parkgebieden of ermee vergelijkbare gebieden aangewezen op de plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;
- de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden of ermee vergelijkbare gebieden aangewezen op de plannen van aanleg en de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;
- de ruimtelijk kwetsbare gebieden;
- de perimeters van gebieden, afgebakend volgens of in uitvoering van internationale verdragen, overeenkomsten of richtlijnen;
- waterrijke gebieden zoals gedefinieerd in artikel 2 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
- wegen en waterwegen;
- het culturele erfgoed, zoals beschermde monumenten, stads- en dorpsgezichten, beschermde landschappen en beschermde archeologische goederen;
- de waterwingebieden en de beschermingszones type I, II en III voor grondwater, afgebakend in toepassing van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, en
  de sub-hydrografische bekkens van oppervlaktewater bestemd voor de productie van drinkwater, afgebakend in toepassing van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

§2. Naargelang de aard van de inrichting, in ieder geval in het geval van stortplaatsen, dient bovendien rekening te worden gehouden met :

- de geo- en hydrogeologische omstandigheden in het gebied;
- de potentiële waarde van de aanwezige grondwaterlagen;
- de grondmechanische eigenschappen en stabiliteitskenmerken van het terrein, inclusief het gevaar voor overstromingen, verzakkingen, aardverschuivingen e.d.;
- de nabestemming van het terrein;
- de bescherming van het natuurlijke of culturele erfgoed in de omgeving.

Art. 5.2.1.5. §1. [Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning en]behalve in het geval dat in de inrichting uitsluitend afvalstoffen afkomstig van de eigen bedrijfsactiviteiten worden verwerkt, wordt bij de ingang van de inrichting een uithangbord van minstens 1 m² grootte aangebracht waarop duidelijk leesbaar volgende vermeldingen voorkomen:

1° de aard van de inrichting;

2° de naam, het adres en het telefoonnummer van de exploitant;

3° de vervaldatum van de vergunning: "Vergund tot...";

4° de normale openingsuren;

5° het adres en het telefoonnummer van de toezichthoudende overheid;

6° bij brand of onheil: telefoonnummer brandweer;

Gewijzigd bij art. 6 B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).

§2. De inrichting dient ontoegankelijk te zijn voor onbevoegden. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt de inrichting omheind met een stevige en voldoende ongeveer twee meter hoge afsluiting. Alle toegangswegen tot de inrichting worden met een poort afgesloten. De in- en uitrit voor vrachtwagens is voldoende breed om geen gevaarlijke verkeerssituaties te creëren noch op het terrein, noch op de openbare weg. De poorten worden enkel open gehouden onder toezicht van de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde. Buiten de normale openingsuren worden de poorten op slot gehouden.

§3. Voldoende parkeerruimte voor voertuigen en vrachtwagens wordt aangelegd.

§4. De breedte, de stabiliteit en het onderhoud van de wegenis is zodanig dat een veilig verkeer wordt gewaarborgd bij alle weersomstandigheden.

§5. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt langsheen de randen van de inrichting een groenscherm van minstens 5m breedte aangelegd. Het groenscherm bestaat uit streekeigen laag- en hoogstammige dichtgroeiende gewassen. De exploitant neemt de nodige maatregelen om zo snel mogelijk een efficiënt groenscherm te bekomen. Voor nieuwe inrichtingen wordt het groenscherm

aangeplant zodra de bouwwerken dat toelaten en het plantseizoen is aangebroken. Indien geen bouwwerken worden uitgevoerd, wordt het groenscherm aangeplant in het eerste plantseizoen dat bij de aanvang van de uitbating aansluit.

De uitbating

Art. 5.2.1.6. *Vervangen bij art. 11 B.Vl.Reg. 13 juli 2001, B.S. 19 september 2001*

§1. De exploitant waakt over de goede werking en de zindelijkheid van de inrichting. Het personeel beschikt over de nodige onderrichtingen om de inrichting te bedienen en te onderhouden.
De exploitant zorgt ervoor dat het beheer van de inrichting gebeurt door een natuurlijke persoon die technisch bekwaam is om de inrichting te beheren. De exploitant van de inrichting zorgt ervoor dat het personeel de nodige beroeps- en technische opleiding krijgt.
De inrichting en de uitbating gebeuren zodanig dat geen afvalstoffen of zwerfvuil buiten de inrichting kunnen terechtkomen en dat zwerfvuil zoveel mogelijk wordt voorkomen.
De ganse inrichting, inclusief de in- en uitrit, de parkeerruimten en de wegenis van de inrichting worden regelmatig, indien nodig dagelijks, grondig gereinigd. Het zwerfvuil langsheen de omheining en op het terrein wordt regelmatig verwijderd, tenminste wekelijks.

§2. De exploitant treft de nodige schikkingen om bij defect aan de inrichting alle herstellingen zo snel mogelijk uit te voeren. Hij zorgt ervoor dat de nodige reserveonderdelen snel worden bekomen.

§3. De exploitant voorkomt en bestrijdt stank en stof, gas, aërosolen, rook of hinderlijke geuren met aangepaste middelen eigen aan een verantwoorde uitbating van de inrichting. De exploitant neemt alle mogelijke maatregelen om verontreinigende emissies minimaal te houden. De hinder mag noch de normaal aanvaardbare grenzen, noch de normale burenlast overschrijden.

§4. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning en onverminderd andere voorwaarden inzake het voorkomen van geluidshinder zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen vóór 7 uur en na 19 uur, en op zon- en feestdagen.

§5. De exploitant treft de vereiste schikkingen om te voorkomen dat trillingen inherent aan de uitbating schadelijk zouden zijn voor de stabiliteit van constructies of een bron van ongemak zijn voor de buurt. De trillingen van de installaties mogen niet overgedragen worden op het gebouw of de omgeving. De gedeelten van de installaties die een trillingsbron kunnen zijn worden daartoe met een trillingdempend systeem uitgerust.

§6. De exploitant neemt de nodige maatregelen om overlast, veroorzaakt door vogels, ongedierte en insecten te voorkomen. Het gebruik van pesticiden wordt zoveel mogelijk vermeden en vereist de goedkeuring van de toezichthoudende overheid.

§7. Het is verboden dieren vrij te laten rondlopen in de inrichting.

§8. Het afvalwater dat ontstaat in de inrichting wordt opgevangen. Het afvalwater wordt steeds op een aangepaste wijze behandeld om daar waar mogelijk opnieuw te worden benut of om in het andere geval te worden geloosd. Iedere rechtstreekse verbinding tussen een plaats waar nog te behandelen afvalwater wordt opgevangen en een oppervlaktewater of een riool is verboden.

§9. De afwatering van de omliggende percelen mag niet worden gehinderd.

Art. 5.2.1.7. §1. De afvalstoffen mogen niet buiten de daartoe bestemde behandelings- of opslagruimte worden opgeslagen. De hoeveelheid in de inrichting opgeslagen afvalstoffen mag niet meer bedragen dan toegestaan in de milieuvergunning. Indien in de milieuvergunning geen hoeveelheden zijn vermeld, gelden de hoeveelheden vermeld in de aanvraag.

[§2. Het verdunnen van afvalstoffen, zoals gedefinieerd in artikel 5.2.2.2 van Vlarea, is verboden.]

Vervangen bij art. 10.1.23 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

§3. De plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, worden uitgerust met een vloeistofdichte vloer zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Deze vloer wordt aangelegd met een lekdicht afwateringssysteem.

§4. De afwatering van de gebouwen, de installatie en het terrein wordt zó uitgevoerd dat de verontreiniging van het hemelwater zoveel mogelijk wordt voorkomen en dat het niet verontreinigd hemelwater kan afvloeien of worden weggepompt. Niet verontreinigd hemelwater mag in geen geval worden gemengd met ander nog te behandelen afvalwater. Daar waar mogelijk wordt het hemelwater gebruikt voor de waterbevoorrading van de inrichting. Het opgevangen hemelwater wordt daartoe gestockeerd. Overtollig hemelwater wordt geloosd in oppervlaktewater. De lozing in riool kan slechts worden aanvaard indien geen lozing in oppervlaktewater mogelijk is en op voorwaarde dat het in de milieuvergunning is toegelaten.

§5. Verontreinigd hemelwater moet worden opgevangen en behandeld zoals het overige afvalwater van de inrichting.

Art. 5.2.1.8. §1. De exploitant van de inrichting verwittigt tenminste tien dagen voor de geplande aanvangsdatum van de uitbating van de inrichting met een aangetekend schrijven de toezichthoudende overheid. Nieuwe inrichtingen of installaties mogen niet in gebruik worden genomen vooraleer de toezichthoudende overheid de inrichting of installatie heeft geïnspecteerd en zich ervan heeft vergewist dat aan de opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden wordt voldaan. Indien de toezichthoudende ambtenaar vaststelt dat de naleving van de milieuvoorwaarden onvoldoende verzekerd is, kan hij de aanvang van de uitbating doen uitstellen.

Aangevuld bij art. 12 B.Vl.Reg. 13 juli 2001, B.S. 19 september 2001

§2. De exploitant is ertoe gehouden een voldoende verzekering aan te gaan inzake burgerlijke aansprakelijkheid.

§3. Een afschrift van alle vergunningen waarover de inrichting beschikt en het goedgekeurde werkplan, worden, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, in de inrichting ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar. Het register en de resultaten en/of verslagen van de in de milieuvergunning voorgeschreven metingen en analyses worden ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar en van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] en dat gedurende de volledige periode van de uitbating. Bij het beëindigen van de uitbating worden de registers bezorgd aan [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij].

Gewijzigd bij art. 170 B.Vl.Reg. 7 maart 208, B.S. 21 mei 2008.

Brandvoorkoming en brandbestrijding

Art. 5.2.1.9. §1. Behalve in daartoe geëigende en vergunde verbrandingsinstallaties is het verboden om afvalstoffen in brand te steken;

§2. Het is verboden ontvlambare stoffen op te slaan op iedere plaats waar de temperatuur 35°C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§3. In geval van brand wordt de brandweer opgeroepen en worden alle middelen ter bestrijding ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

§4. Tenzij in de inrichting uitsluitend onbrandbare afvalstoffen worden verwerkt, of tenzij anders bepaald in de milieuvergunning treft de exploitant met het oog op het voorkomen en bestrijden van brand volgende maatregelen:

1° de organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer;

2° de organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden jaarlijks en de eerste maal voor de inwerkingstelling van de installatie gecontroleerd door de exploitant, zijn aangestelde of zijn afgevaardigde. De data van deze controles en de vaststellingen worden ingeschreven in het register;

3° de nodige apparatuur voor de detectie van brand of rook in de inrichting wordt aangebracht volgens de onderrichtingen van de bevoegde brandweer;

4° geschreven onderrichtingen voor het personeel inzake brandvoorkoming en brandbestrijding worden op goed zichtbare plaatsen uitgehangen.

5° de inrichting beschikt over de nodige opvangcapaciteit voor bluswater zodat in geval van onheil de verspreiding of de lozing van verontreinigd (blus)water niet kan optreden. De capaciteit van het opvangsysteem wordt bepaald in overleg met de bevoegde brandweer.

§5. De voorwaarden inzake de voorkoming en bestrijding van brand zijn van toepassing onverminderd andere voorschriften terzake.

AFDELING 5.2.2.
INRICHTINGEN VOOR HET OPSLAAN EN BEHANDELEN VAN AFVALSTOFFEN

Subafdeling 5.2.2.1.
Containerparken

DE AANVAARDING VAN AFVALSTOFFEN

Art. 5.2.2.1.1. §1. Op een containerpark kunnen de volgende huishoudelijke afvalstoffen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de vergunning, selectief worden ingezameld en opgeslagen:

1° metaalafval;

2° [bouw- en sloopafval met inbegrip van asbestcementafval of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is;]

Vervangen bij art. 26 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

3° glasafval;

4° papier- en kartonafval;

5° textielafval;

6° kunststofafval;

7° houtafval;

8° snoeihout, tuinafval en gazonmaaisel;

9° rubberbanden;

10° afgewerkte motorolie;

11° gebruikte frituuroliën en -vetten;

12° andere in de milieuvergunning vermelde selectief ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen.

§1bis. In de milieuvergunning kan worden bepaald dat bedrijfsafvalstoffen die omwille van aard en samenstelling [en hoeveelheid] vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen mogen worden aanvaard voorzover ze de normale werking van het containerpark niet hinderen. Voor de toepassing van deze bepaling wordt onder "bedrijfsafvalstoffen die omwille van aard en samenstelling [en hoeveelheid] vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen" verstaan: afvalstoffen die ontstaan ten gevolge van activiteiten die van dezelfde aard zijn als deze van de normale werking van een particuliere huishouding.

Ingevoegd bij art. 57 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 7 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie)

§2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen kunnen ingezameld en opgeslagen worden, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

§3. Op het containerpark wordt een container opgesteld voor de opvang van de niet recupereerbare restfractie die bij het sorteren ontstaat.

§4. De in §1 vermelde afvalstoffen worden steeds gescheiden opgeslagen. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning worden de afvalstoffen rechtstreeks in containers opgeslagen.

Art. 5.2.2.1.2. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen, is geen weegbrug vereist en worden in het register enkel ingeschreven de gegevens inzake de afgevoerde afvalstoffen en de ondervonden moeilijkheden en storingen, waarnemingen, metingen en andere inlichtingen betreffende de uitbating van de inrichting.

DE UITBATING

Art. 5.2.2.1.3. §1. De containers worden geplaatst op een vloeistofdichte vloer, die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem.

[§2. De containers voor afgewerkte motorolie, die tenzij anders vermeld in de milieuvergunning een maximum inhoudsvermogen van 2 x 1.000 liter mogen hebben, worden geplaatst in een vloeistofdichte en oliebestendige inkuiping met een inhoud die tenminste gelijk is aan de inhoud van de daarin opgestelde oliecontainers.]

Vervangen bij art. 8 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

[§3. Het ingezamelde asbestcementafval of ander asbesthoudend afval waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is, moet gescheiden van de rest van het bouw- en sloopafval worden opgeslagen. Er mag geen enkele bewerking, andere dan het sorteren, op het asbesthoudend afval worden uitgevoerd. Alle nodige maatregelen moeten genomen worden om verspreiding van asbestvezels te voorkomen.]

Ingevoegd bij art. 58 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Vervangen bij art. 27 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

[§4. De ingezamelde elektrische en elektronische toestellen worden op een milieuverantwoorde wijze opgeslagen. Koel- en vriestoestellen worden droog, rechtopstaand en zodanig geplaatst dat het koelcircuit niet kan beschadigd worden. Beeldschermen worden in intacte toestand opgeslagen.]

Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

Subafdeling 5.2.2.2.
Inrichtingen voor het opslaan en sorteren van klein gevaarlijk afval van huishoudelijke oorsprong, aansluitend bij containerparken

DE AANVAARDING VAN AFVALSTOFFEN

Art. 5.2.2.2.1. §1. De afvalstoffen die in de inrichting kunnen worden opgeslagen zijn kleine gevaarlijke afvalstoffen van huishoudelijke oorsprong (verder KGA genoemd).

[§1*bis*. In de milieuvergunning kan worden bepaald dat KGA van bedrijfsmatige oorsprong dat omwille van aard, samenstelling en hoeveelheid vergelijkbaar is met KGA van huishoudelijke oorsprong, mag worden aanvaard voorzover dit KGA de normale werking van de inrichting voor het opslaan en sorteren van klein gevaarlijk afval van huishoudelijke oorsprong, aansluitend bij containerparken niet hindert.]

Ingevoegd bij art. 10 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§2. Alleen KGA dat met in achtname van de bepalingen van de toepasselijke wetgeving wordt afgegeven, mag worden aanvaard.

Art. 5.2.2.2.2. §1. De aanvoer, de aanvaarding, en de sortering van het KGA is enkel toegelaten mits toezicht van de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde.
De exploitant of voornoemde afgevaardigde beheerst voldoende scheikunde en heeft voldoende kennis van de eigenschappen en gevaren van de chemische stoffen die mogen worden aanvaard en van de bijhorende veiligheidsvoorschriften.
De exploitant deelt de naam van de bevoegde afgevaardigde schriftelijk mee aan de toezichthoudende ambtenaar.

§2. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist en worden in het register enkel ingeschreven de gegevens inzake de afgevoerde afvalstoffen en de ondervonden moeilijkheden en storingen, waarnemingen, metingen en andere inlichtingen betreffende de uitbating van de inrichting.

DE UITBATING

Art. 5.2.2.2.3. §1. De ingezamelde afvalstoffen worden onmiddellijk en uiterlijk vóór het beëindigen van zijn dagtaak door de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde gesorteerd en opgeslagen op een wijze dat elk risico wordt vermeden.

§2. Het KGA wordt onderverdeeld en samengebracht volgens de chemische samenstelling, aard of eigenschappen van de verschillende afvalstoffen. De deelcontainers of recipiënten dragen een duidelijk leesbare vermelding van de aard van de afvalstof en de bijhorende gevaarsymbolen.

§3. De opslag van KGA gebeurt in een vloeistofdichte gecompartimenteerde container (KGA-kluis) of in een gesloten opslaglokaal, overeenkomstig het goedgekeurde werkplan.

§4. Als er wordt vastgesteld dat een recipiënt met KGA lekt, wordt het recipiënt of de inhoud ervan onmiddellijk overgebracht in een ander gepast recipiënt en worden de gelekte vloeistoffen opgeruimd. In de inrichting zijn daartoe voldoende reserverecipiënten en absorptiemateriaal aanwezig. Lege verontreinigde recipiënten en verontreinigd absorptiemateriaal wordt afgevoerd met het KGA.

[Subafdeling 5.2.2.3.
Biologische behandeling van groenafval, GFT-afval en organisch-biologische bedrijfsafvalstoffen

Vervangen bij art. 56 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Art. 5.2.2.3.1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de inrichtingen, vermeld in de subrubrieken 2.2.3, a), b) en c) van de indelingslijst.

Art. 5.2.2.3.2. In afwijking van de algemeen geldende bepalingen voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug, groenscherm noch afvalstoffenregister vereist voor inrichtingen ingedeeld in klasse 3.

Art. 5.2.2.3.3. Buiten de openingsuren dient de composteerinstallatie te zijn afgesloten voor onbevoegden. Elke opslag van GFT-afval buiten de eigenlijke composteerruimte is verboden.

Art. 5.2.2.3.4. De exploitant houdt een compostdagboek bij met vermelding van gegevens inzake temperatuurmetingen, data van het omzetten en afoogsten.

Art. 5.2.2.3.5. §1. De bedrijfsvoering van de aerobe compostering moet zo zijn dat:
1° in de composthopen een aerobe gelijkmatige compostering verzekerd wordt;
2° de composteringstijd zo is dat het proces optimaal verloopt teneinde een bruikbaar eindproduct te bekomen.

§2. De inrichting voor aerobe compostering beschikt over een spreidplaats om de volledige compostering te verzekeren. Bij het opzetten van de composthopen wordt het te composteren materiaal voldoende bevochtigd om een goed composteringsproces te

verzekeren. Tijdens het composteringsproces wordt het substraat regelmatig gekeerd zodat de aerobe omstandigheden in de hopen steeds gehandhaafd blijven. De uitrusting voor het beluchten of het keren moet aanwezig zijn.

§3. Tussentijdse opslag van compost dient stofvrij te gebeuren en in hopen van maximum 4 meter hoogte.

§4. Composteerinstallaties met een composteerruimte groter dan 10 m³ dienen voorzien te zijn van een vloeistofdichte vloer, die is uitgerust met een afwateringssysteem. Het afvloeiwater wordt opgevangen, indien nodig behandeld, en opgeslagen met het oog op het gebruik ervan voor het bevochtigen van de te composteren afvalstoffen.

INRICHTINGEN VOOR HET COMPOSTEREN VAN UITSLUITEND GROENAFVAL

Art. 5.2.2.3.6. In de inrichtingen vermeld in de subrubriek 2.2.3, a) mogen uitsluitend composteerbare afvalstoffen afkomstig van het onderhoud van tuinen en plantsoenen worden aanvaard.

INRICHTINGEN VOOR HET COMPOSTEREN VAN GROENTE-, FRUIT- EN TUINAFVAL (GFT-AFVAL)

Art. 5.2.2.3.7. In de inrichtingen vermeld in de subrubriek 2.2.3, b) mag uitsluitend het volgende groente-, fruit- en tuinafval (GFT-afval) worden aanvaard:

1° in de composteerinstallaties bedoeld in de subrubriek 2.2.3, b), 1°: GFT-afval van huishoudelijke oorsprong verbonden aan een wooncomplex en/of wijk;

2° in de composteerinstallaties bedoeld in de subrubriek 2.2.3, b), 2°: GFT-afval van huishoudelijke oorsprong verbonden aan een woonwijk; de gebiedsafbakening rond de composteerinstallatie gebeurt in de milieuvergunning op basis van de capaciteit van de composteerinstallatie en het aantal inwoners dat onvoldoende mogelijkheden heeft tot thuiscomposteren; de exploitant registreert de producenten van de aangeboden afvalstoffen;

3° in de composteerinstallaties vermeld in de subrubriek 2.2.3, b), 3°: het GFT-afval omschreven in de milieuvergunning.

Art. 5.2.2.3.8. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, mag de compost die door een composteerinstallatie, ingedeeld in klasse 3, wordt geproduceerd uitsluitend:

1° worden geleverd aan diegenen die GFT-afval hebben aangeleverd

en/of

2° worden gebruikt als bodemverbeterend middel in openbare groenvoorzieningen in de gemeente waar de inrichting wordt geëxploiteerd.

INRICHTINGEN VOOR HET COMPOSTEREN VAN ORGANISCH-BIOLOGISCHE BEDRIJFSAFVALSTOFFEN

Art. 5.2.2.3.9. In de composteerinstallaties, vermeld in de subrubriek 2.2.3, c), [mogen uitsluitend organisch-biologische bedrijfsafvalstofffen] worden aanvaard als omschreven in de milieuvergunning.]

Gewijzigd bij art. 17 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

Subafdeling 5.2.2.3bis.
Opslag en voorbehandeling van maaisel in afwachting van een nuttige toepassing

Ingevoegd bij art. 11 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Vervangen bij art. 57 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[Art. 5.2.2.3bis.1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de inrichtingen vermeld in de subrubriek 2.2.3, d) van de indelingslijst.

Art. 5.2.2.3bis.2. In afwijking van de algemeen geldende bepalingen voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug, groenscherm noch afvalstoffenregister vereist voor inrichtingen ingedeeld in klasse 3.

Art. 5.2.2.3bis.3. In de inrichting mag uitsluitend maaisel afkomstig van het beheer van bermen en natuurgebieden worden aanvaard.

Art. 5.2.2.3bis.4. [De bedrijfsvoering op het terrein] moet zo zijn dat:

Gewijzigd bij art. 18 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

1° de opslag en voorbehandeling gecontroleerd gebeuren waarbij de biologische processen worden stilgelegd of op zijn minst dermate beperkt dat elke vorm van geurhinder of bodemverontreiniging uitgesloten is;

2° de voorbehandeling is afgestemd op de uiteindelijke verwerking.]

Art. 5.2.2.3bis.5. […]

Opgeheven bij art. 58 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.2.3bis.6. […]

Opgeheven bij art. 58 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 5.2.2.4.
Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van bepaalde ongevaarlijke vaste afvalstoffen

DE AANVAARDING VAN AFVALSTOFFEN

Art. 5.2.2.4.1. §1. In de inrichting voor het opslaan en behandelen van ongevaarlijke afvalstoffen kunnen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, de volgende vaste afvalstoffen worden verwerkt:

1° selectief ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen bestaande uit papier-, hout-, karton-, textiel-, plastiek-, metaal-,glas- en rubberafval;

2° de bedrijfsafvalstoffen die omwille van de herkomst, de aard en de samenstelling vergelijkbaar zijn met de in 1° vermelde huishoudelijke afvalstoffen;

3° inerte afvalstoffen:

[a) reststoffen, afkomstig van de bouw, de afbraak, de herstelling en het onderhoud van gebouwen, wegen, constructies en kunstwerken, met uitzondering van asfalt, hout, plastiek en andere kunststoffen aangewend in de bouwsector en afvalstoffen die vrije asbestvezels of asbeststof bevatten;]

Gewijzigd bij art. 12 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie.

b) reststoffen, afkomstig van het uitgraven van materialen of stoffen in hun natuurlijke staat, voor zover ze afkomstig zijn van geologische afzettingen die tot het tertiair of kwartair tijdperk behoren (zand-, klei-, leem-, mergel- en grindafzettingen);

4° inerte afvalstoffen verontreinigd met asfalt, hout, plastiek en andere kunsstoffen aangewend in de bouwsector, met uitzondering van afvalstoffen die vrije asbestvezels of asbeststof bevatten.

[5° bouw- en sloopafval met inbegrip van asbestcementafval of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is;]

Toegevoegd bij art. 28, 1°, B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

§2. Volgende afvalstoffen mogen in geen geval in de inrichting worden aanvaard:

[1° gevaarlijke afvalstoffen met inbegrip van KGA, uitgezonderd, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, asbestcementafval of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is;]

Vervangen bij art. 28, 2°, B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

2° groente-, fruit- en tuinafval en afval van dierlijke oorsprong;

3° niet selectief ingezameld huisvuil;

§3. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen kunnen opgeslagen en behandeld worden, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de aanvraag zijn vermeld.

§4. In de milieuvergunning wordt bepaald welke behandelingen zoals sorteren, opslaan, overslaan, breken en persen op de afvalstoffen mogen worden uitgevoerd. Indien in de milieuvergunning daaromtrent geen gegevens zijn vermeld gelden de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

DE UITBATING

Art. 5.2.2.4.2. §1. Het behandelen gebeurt op een vloeistofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem.

§2. De opslag van de gesorteerde materialen geschiedt op ordelijke en veilige wijze op daartoe aangewezen vloeren of in containers, voor zover dit geen aanleiding geeft tot hinder en overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. Niet nuttig toepasbare afvalstoffen mogen buiten de sorteervloer enkel in containers worden opgeslagen. De opslag van de afvalstoffen, al dan niet in containers, gebeurt op een vloeistofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem.

§3. In afwijking van §1 en §2 gebeurt het opslaan en behandelen van inerte afvalstoffen [en niet-teerhoudend asfalt] op een [verharde niet-vloeistofdichte] bodem, zonder dat die moet uitgerust zijn met een vloeistofdichte verharding.

Gewijzigd bij art. 13 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§4. Om stof en lawaai te beperken kan in de milieuvergunning, al dan niet ter aanvulling van het groenscherm, de aanleg van een aarden wal worden opgelegd.

§5. De exploitant treft de nodige maatregelen om lange opslagtijden en grote opslaghoeveelheden te vermijden. Afvalstoffen die niet voor nuttige toepassing in aanmerking komen en de gesorteerde materialen worden regelmatig afgevoerd. Afvalstoffen die aanleiding geven tot hinder voor de omgeving worden onmiddellijk afgevoerd.

[§6. De verwerking van voertuigbanden moet zo gebeuren dat de banden worden gesorteerd naar de volgende categorieën :

1° die welke in aanmerking komen voor rechtstreeks hergebruik als tweedehands;

2° die welke in aanmerking komen voor loopvlakvernieuwing;

3° die welke noch in aanmerking komen voor rechtstreeks hergebruik als tweedehands, noch voor loopvlakvernieuwing.]

Toegevoegd bij art. 10.1.5 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

[§7. Op bouw- en sloopafval waarin via visuele keuring vastgesteld wordt dat asbestcement aanwezig is, worden er in geen geval breekactiviteiten uitgevoerd.]

Toegevoegd bij art. 29 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

[Art. 5.2.2.4.3. Het ingezamelde asbestcementafval of andere asbesthoudende afval waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is, dient gescheiden van de rest van het bouw- en sloopafval te worden opgeslagen. Er mag geen enkele bewerking, andere dan het sorteren, op het asbesthoudend afval worden uitgevoerd. Alle nodige maatregelen moeten genomen worden om verspreiding van asbestvezels te voorkomen.]

Ingevoegd bij art. 14 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Vervangen bij art. 30 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

Subafdeling 5.2.2.5.
Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van gevaarlijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen, niet elders vermeld

DE AANVAARDING VAN AFVALSTOFFEN

Art. 5.2.2.5.1. §1. In een inrichting voor het opslaan en behandelen van gevaarlijke afvalstoffen kunnen gevaarlijke huishoudelijke en bedrijfsafvalstoffen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, worden verwerkt.

§2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen kunnen opgeslagen en behandeld worden, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de aanvraag zijn vermeld.

§3. In de milieuvergunning wordt bepaald welke behandelingen op de afvalstoffen mogen worden uitgevoerd. Indien in de milieuvergunning daaromtrent geen gegevens zijn vermeld, gelden de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

DE UITBATING

Art. 5.2.2.5.2. §1. De volgende voorwaarden gelden bovenop de voorwaarden die gelden voor de opslag van gevaarlijke stoffen.

§2. De opslag van gevaarlijke afvalstoffen dient te gebeuren in een gecompartimenteerde opslagplaats eventueel aangevuld met vaste houders of tanks voor vloeibare afvalstoffen. De afvalstoffen mogen enkel worden opgeslagen in de daartoe bestemde compartimenten, houders of tanks overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. Verborgen leidingen en/of verbindingskanalen tussen tanks of houders zijn verboden.

§3. De behandelings- en opslagruimten voor vloeibare afvalstoffen worden zo geconstrueerd dat accidenteel uit de recipiënten ontsnapte vloeistoffen en morsvloeistoffen worden opgevangen. De bevloering, opvanggoten, opvangputten en inkuiping zijn ondoordringbaar en chemisch inert ten overstaan van de vloeistoffen die ermee in contact kunnen komen. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dient de inhoud van de opvangputten of de inkuiping minstens gelijk te zijn aan de hoeveelheid vloeistoffen die in het betreffende compartiment worden opgeslagen.

§4. Afvalstoffen met buitengewone risico's, inzonderheid samengeperste gassen en voor zelfontbranding vatbare stoffen, worden opgeslagen in een afzonderlijk gebouw, ruimtelijk gescheiden van de andere gebouwen, opslagruimten en installaties. In de milieuvergunning kunnen minimumafstanden met betrekking tot de ruimtelijke scheiding worden opgelegd.
Containers, vaten, tanks en recipiënten waarin afvalstoffen worden opgeslagen die wegens hun aard en eigenschappen ruimtelijk gescheiden opgeslagen moeten worden, mogen niet in éénzelfde inkuiping worden geplaatst.

§5. De containers, houders, tanks en andere recipiënten:

1° dragen een duidelijk leesbare vermelding van de aard van de afvalstof en de bijhorende gevaarsymbolen;

2° zijn zo geconstrueerd en geplaatst dat een vlotte en representatieve monstername van de inhoud mogelijk is;

3° worden dermate beveiligd dat ongevallen en lekken tijdens het overpompen van de afvalstoffen maximaal worden vermeden.

§6. In de inrichting zijn de nodige interventiemiddelen, zoals absorptiemateriaal, overmaatse vaten en beschermingsmiddelen aanwezig om bij lekkages, ondeugdelijke verpakking, morsen, en andere incidenten dadelijk te kunnen ingrijpen om de mogelijke schadelijke gevolgen maximaal te beperken.

§7. De exploitant beschikt over een voldoende uitgebouwde waterzuiveringsinstallatie die het afvalwater zuivert om in alle omstandigheden te voldoen aan lozingsnormen geldend voor het lozen in oppervlaktewater. Afvalwater dat niet kan behandeld worden in de afvalwaterbehandelingsinstallatie wordt afgevoerd naar een geschikte verwerkingsinrichting.

Gewijzigd bij art. 60 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[[§8. De verwerking van niet-herbruikbare afgedankte elektrische of elektronische apparatuur moet op de volgende wijze gebeuren :

1° de apparaten worden ontdaan van de verschillende schadelijke onderdelen, inzonderheid die welke gevaarlijke stoffen of componenten bevatten;

2° a) minstens de volgende stoffen, preparaten en onderdelen worden selectief gedemonteerd en ingezameld voor recyclage of verwijdering in een daartoe vergunde inrichting :

1) PCB/PCT-houdende en elektrolytische condensatoren;

2) onderdelen die kwik bevatten;

3) alle batterijen en accumulatoren;

4) printplaten indien de oppervlakte van de printplaat meer dan 10 cm² bedraagt;

5) alle tonercassettes en inkthoudende recipiënten (al of niet leeg, droge of vloeibare inkt) en inktlinten;

6) kunststoffen die gebromeerde brandvertragers bevatten;

7) asbesthoudende onderdelen;

8) alle beeldschermen, waaronder :

a) kathodestraalbuizen;

b) LCD-schermen met een oppervlak van meer dan 100 cm² en schermen met een achtergrondverlichting met behulp van gasontladingslampen;

9) chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's en HCFK's of fluorkoolwaterstoffen HFK's), koolwaterstoffen (HC's);

10) gasontladingslampen;

11) uitwendige elektrische kabels;

12) onderdelen die vuurvaste keramische vezels bevatten;

13) alle onderdelen die radioactieve stoffen bevatten;

14) alle vloeistoffen.

b) Volgende onderdelen moeten als volgt worden behandeld :

1) beeldbuizen: de fluorescerende laag moet worden verwijderd;

2) gasontladingslampen: het kwik moet worden verwijderd.]

Toegevoegd bij art. 10.1.6 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.
Vervangen bij art. 53 B.Vl.Reg. 14 juli 2004, B.S. 8 oktober 2004 (treedt in werking op 13 augustus 2005).

§9. De verwerking van afgedankte apparatuur en recipiënten die ozonafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten, moet op de volgende wijze gebeuren :

1° apparaten en recipiënten die ozonafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten, worden ontdaan van die stoffen;

2° de ozonafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen worden gescheiden opgeslagen;

3° het isolatiemateriaal dat ozonafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevat, wordt door middel van een gesloten ontgassingssysteem ontdaan van die stoffen in een daartoe vergunde inrichting.]

Toegevoegd bij art. 10.1.6 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

Art. 5.2.2.5.3. §1. De exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde beheerst voldoende scheikunde en heeft voldoende kennis van de eigenschappen en gevaren van de chemische stoffen die mogen worden aanvaard en van de bijhorende veiligheidsvoorschriften. De exploitant deelt de naam van de bevoegde afgevaardigde schriftelijk mee aan de toezichthoudende ambtenaar.

§2. De gevaarlijke afvalstoffen worden bij aanvoer door de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde opgeslagen en behandeld op een wijze dat risico's maximaal worden vermeden.

§3. De gevaarlijke afvalstoffen worden onderverdeeld en samengebracht volgens de chemische samenstelling, aard of eigenschappen.

§4. De exploitant treft de nodige maatregelen om te voorkomen dat afvalstoffen die met elkaar kunnen reageren tot ongecontroleerde reacties leiden of tot de vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen of dampen.

§5. Als er wordt vastgesteld dat een recipiënt met gevaarlijk afval lekt, wordt het recipiënt of de inhoud ervan onmiddellijk overgebracht in een ander gepast recipiënt en worden de gelekte vloeistoffen opgeruimd.

§6. De opvangputten en de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartimenteerde opslag worden regelmatig, en tenminste na elke calamiteit, geledigd. De bekomen afvalstroom wordt op een aangepaste manier verwerkt.

§7. Lege verontreinigde recipiënten en verontreinigd absorptiemateriaal worden opgeslagen en behandeld volgens de aard van de stoffen waarmee ze verontreinigd zijn. Niet herbruikbare recipiënten krijgen een aangepaste verwerkingswijze.

Subafdeling 5.2.2.6.
Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van voertuigwrakken

Art. 5.2.2.6.1. Deze subafdeling geldt inzake de aanvaarding (artikel 5.2.2.6.2.) niet voor de opslag van maximum 10 voertuigwrakken aansluitend bij onderhouds- en herstelwerkplaatsen voor motorvoertuigen.

DE AANVAARDING VAN AFVALSTOFFEN

Art. 5.2.2.6.2. [§1. In een inrichting voor het opslaan en behandelen van voertuigwrakken kunnen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, gedepollueerde en niet-gedepollueerde voertuigwrakken en onderdelen ervan worden opgeslagen en behandeld en volgende afvalstoffen afkomstig van behandeling van de voertuigwrakken tijdelijk worden opgeslagen:
- vloeistoffen, inzonderheid koelmiddelen voor airconditioning, remvloeistof, motor-, transmissie- en aandrijfolie, hydraulische olie, brandstoffen, koelvloeistof, ruitensproeier-vloeistof;
- metalen onderdelen;
- motoroliefilters;
- gastanks;
- loodstartbatterijen;
- pyrotechnische delen van airbags/gordels;
- katalysatoren;
- voertuigbanden;
- glas;
- grote kunststofonderdelen, zoals bumpers, instrumentenborden en vloeistoftanks.]

Vervangen bij art. 10.1.7 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

§2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen kunnen opgeslagen en behandeld worden, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de aanvraag zijn vermeld.

[§3. In een inrichting voor het opslaan en behandelen van voertuigwrakken kunnen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, onder meer volgende behandelingen gebeuren :
- het aftappen van vloeistoffen;
- het demonteren van onderdelen;
- het vernietigen, met inbegrip van het indrukken]

Vervangen bij art. 10.1.8 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

§4. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke behandelingen kunnen gebeuren, is de vergunning beperkt tot de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

§5. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van voertuigwrakken, ingedeeld in klasse-2 of -3.

§6 […]

Toegevoegd bij art. 10.1.11 (bedoeld als art. 10.1.9) B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.
Opgeheven bij art. 48 B.Vl.Reg. 9 februari 2007, B.S. 22 maart 2007.

DE UITBATING

[Art. 5.2.2.6.3. .

[§1. Overeenkomstig de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen, worden de plaatsen op het terrein waar voor het milieu schadelijke vloeistoffen op de bodem kunnen lekken, uitgerust met een vloeistofdichte vloer. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning is deze vloeistofdichte vloer uitgerust met een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodat gelekte vloeistoffen noch de bodem, noch het grond- of oppervlaktewater kunnen verontreinigen.] [De goede werking van de koolwaterstofafscheider wordt altijd verzekerd. De koolwaterstofafscheider wordt zo dikwijls geledigd en gereinigd als nodig is om de goede werking ervan te waarborgen. De exploitant inspecteert daarvoor om de drie maanden de afscheider. Van de inspecties wordt een logboek bijgehouden.] Deze bepalingen gelden inzonderheid voor volgende plaatsen:

1° de stelplaatsen voor lekkende voertuigwrakken;

2° de plaatsen waar niet-gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen of gedepollueerd;

3° de plaatsen waar gedepollueerde voertuigwrakken worden opgeslagen;

4° de opslagplaatsen voor batterijen en vloeistofhoudende recipiënten of onderdelen;

5° de plaatsen waar voertuigen of onderdelen worden gereinigd;

6° de plaatsen waar voertuigwrakken worden vernietigd, met inbegrip van indrukken;

7° andere plaatsen bepaald in de milieuvergunning.

Gewijzigd bij art. 2, 1° en 2°; B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

[§2. "Niet-gedepollueerde voertuigwrakken worden zo geplaatst dat nog aanwezige vloeistoffen niet uit het wrak kunnen lekken. Niet-gedepollueerde voertuigwrakken mogen niet worden gestapeld, behalve met gebruik van stapelrekken voor zover dit in de milieuvergunning is toegelaten. De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan 3 m bedragen."]

Vervangen bij art. 59, 1°; B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§3. Het stapelen van gedepolueerde voertuigwrakken, al dan niet met gebruik van stapelrekken, kan enkel gebeuren voor zover het in de milieuvergunning is toegelaten. De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan 3 m bedragen.]]

Vervangen bij art. 59, 2°; B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Artikel gewijzigd bij art. 61 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Artikel vervangen bij art. 10.1.10 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

Art. 5.2.2.6.4. [§1. De procesafhandeling in de daartoe specifiek bestemde en ingerichte ruimten, die duidelijk van elkaar gescheiden zijn, verloopt als volgt :

1° inzameling van de voertuigwrakken;

2° tijdelijke opslag van de niet-gedepollueerde voertuigwrakken;

3° tijdelijke opslag van de gedepollueerde voertuigwrakken;

4° opslag van vloeistoffen en andere materialen;

5° opslag van onderdelen;

6° opslag van afval;

7° verwerking en verdere opslag.

Het verwerkingsproces moet zodanig georganiseerd zijn dat de voor het milieu gevaarlijke stoffen zo snel mogelijk verwerkt worden.]

Vervangen bij art. 10.1.11 V.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

[§2. De demontage, het vernietigen met inbegrip van het indrukken en elke andere behandeling van voertuigwrakken wordt steeds voorafgegaan door een depollutie van het wrak, met uitzondering van opslagplaatsen van maximaal 5 voertuigwrakken behorend bij uitsluitend werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen (met inbegrip van carrosseriewerkzaaamheden), en op voorwaarde dat de gedemonteerde onderdelen rechtstreeks worden ingezet bij de herstelling.

De materialen en onderdelen van het wrak worden zodanig verwerkt dat de shredderresidu's optimaal nuttig toegepast kunnen worden en geenszins als gevaarlijke afvalstof verwerkt of verwijderd worden.

De depollutie bestaat uit het verplicht ontdoen of gescheiden inzamelen van alle vloeistoffen, tenzij ze nodig zijn voor het hergebruik van de onderdelen in kwestie, en van polluerende of schadelijke bestanddelen in het voertuigwrak zodra het ingeleverd wordt, voorafgaand aan elke verdere behandeling, en meer bepaald:

1° aftappen en afzonderlijk opslaan van de vloeistoffen;

2° aftappen van de koelmiddelen voor airconditioning met een gesloten systeem;

3° leegmaken van de remvloeistoftank;

4° aftappen van de motorolie, transmissieolie en de aandrijfolie;

5° demonteren van de motoroliefilter;

6° leegmaken van de brandstoftank door gebruik te maken van rechtstreekse afzuiging in de tank of van een spatvrij leegloopsysteem;

7° aftappen van het differentieel en eventueel van het verdeeldrijfwerk;

8° aftappen van de olie van de stuurinrichting of stuurbekrachtiging;

9° aftappen van hydraulische oliën uit wielophangingssystemen;

10° aftappen van koelvloeistof;

11° aftappen van ruitensproeiervloeistof;

12° demonteren van eventuele gastanks;

13° demonteren van de loodstartbatterijen;

14° onschadelijk maken van pyrotechnische delen van airbags/gordels;

15° demonteren van katalysatoren en andere gevaarlijke onderdelen;

[16° demonteren of gescheiden inzamelen van de onderdelen en materialen die gemerkt of herkenbaar gemaakt moeten worden overeenkomstig bijlage I bij het koninklijk besluit van 19 maart 2004 houdende productnormen voor voertuigen.]

Toegevoegd bij art. 46 B.Vl.Reg. 9 februari 2007, B.S. 22 maart 2007.

Het aftappen van de vloeistoffen gebeurt zo grondig mogelijk. Onderdelen die belangrijke hoeveelheden vloeistof bevatten, die moeilijk afgetapt kunnen worden en waarbij bij het demonteren vloeistof kan weglekken, worden zo veel mogelijk van het wrak gedemonteerd. Na het aftappen worden de aftappluggen weer aangebracht.]

Vervangen bij art. 10.1.12 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

[§3. Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen in §2 worden lekkende voertuigwrakken onmiddellijk ontdaan van de betreffende nog aanwezige vloeistoffen.]

Vervangen bij art. 10.1.13 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

[§4. De demontage of ontmanteling bestaat uit het ontdoen van het voertuigwrak van zo mogelijk nuttig toe te passen onderdelen, met inbegrip van vervangingsonderdelen met het oog op hergebruik.

Volgende materialen en onderdelen worden gedemonteerd en selectief ingezameld met het oog op recycling:
1° katalysatoren;
2° metalen onderdelen die koper, aluminium en magnesium bevatten, indien deze metalen na shredding niet zodanig worden gescheiden dat ze als materialen kunnen teruggewonnen worden;
3° banden en grote kunststofonderdelen zoals bumpers, instrumentenbord, vloeistoftanks, indien deze materialen na shredding niet zodanig worden gescheiden dat ze als materialen kunnen teruggewonnen worden;
[4° glas, indien dit glas na shredding niet zo wordt gescheiden dat het als materiaal kan teruggewonnen worden.]

Vervangen bij art. 60 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

De onderdelen van afgedankte voertuigen dienen als volgt verwerkt:

1° herbruikbare onderdelen worden hergebruikt, rekening houdend met de eisen inzake veiligheid; meer bepaald dient een eventueel verbod van de constructeur op het in de handel brengen van de veiligheidsonderdelen van het ingeleverde afgedankte voertuig te worden geëerbiedigd.

2° niet-herbruikbare onderdelen worden zoveel mogelijk nuttig toegepast waarbij, voorzover daartegen geen milieubezwaren bestaan de voorkeur wordt gegeven aan recycling.]

Vervangen bij art. 10.1.14 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

[…]

§5. Grote opslaghoeveelheden en lange opslagtijden worden vermeden. Daartoe worden alle opgeslagen materialen, voor herbruik gedemonteerde wisselstukken uitgezonderd, regelmatig afgevoerd.

§5 geschrapt en §6 hernummerd tot §5 bij art. 10.1.15 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

[§6. De opslaghandelingen worden zodanig verricht dat schade aan onderdelen die vloeistoffen bevatten of aan onderdelen voor nuttige toepassing en reserveonderdelen voorkomen wordt.]

Toegevoegd bij art. 47 B.Vl.Reg. 9 februari 2007, B.S. 22 maart 2007.

Art. 5.2.2.6.5. §1. De uit de wrakken verwijderde vloeistoffen worden bewaard in de daarvoor bestemde gesloten vaten of tanks overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. Ieder vat of tank draagt een duidelijk leesbare vermelding van de inhoud en de overeenstemmende gevaarsymbolen.
Vaten met vloeistoffen worden geplaatst op een overdekte vloeistofdichte vloer uitgerust met een opvangsysteem voor lekvloeistoffen. De verschillende soorten oliën en vloeistoffen worden apart gehouden en mogen in geen geval worden gemengd.

§2. De batterijen worden opgeslagen op een overdekte, ingekuipte zuurbestendige en vloeistofdichte vloer. Andere uitvoeringsvormen voor de opslagruimte voor batterijen dienen de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen.

§3. In de inrichting is voldoende absorptiemateriaal aanwezig. Verontreinigd absorptiemateriaal wordt afgevoerd naar een daartoe geschikte inrichting.

Subafdeling 5.2.2.7.
Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van schroot

DE AANVAARDING VAN AFVALSTOFFEN

Art. 5.2.2.7.1. §1. In een inrichting voor het opslaan en behandelen van schroot kunnen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, volgende afvalstoffen worden aanvaard:
- ferro- en non-ferroschroot;

[§2. Schroot in de vorm van recipiënten zoals vaten, tanks of buisvormige structuren die gevaarlijke stoffen hebben bevat of ermee verontreinigd zijn, kan maar op de inrichting worden aanvaard voor zover de recipiënten:

1° ofwel leeg zijn en gereinigd werden;

2° ofwel leeg zijn en maximaal een dunne laag verf en/of inkt bevatten die een stevige en hechtende bekleding vormt.]

Vervangen bij art. 61 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. Wit schroot of afgedankte consumptiegoederen die gassen of vloeistoffen bevatten kunnen slechts worden behandeld indien het in de milieuvergunning is toegelaten. In de milieuvergunning kunnen bijkomende voorwaarden worden opgelegd naargelang de aard van de behandelingen die op de afvalstoffen mogen gebeuren.

§4. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen kunnen worden aanvaard, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de aanvraag zijn vermeld.

§5. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke behandelingen kunnen gebeuren, is de vergunning beperkt tot de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

§6. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van schroot, ingedeeld in klasse 3.

DE UITBATING

Art. 5.2.2.7.2. §1. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning worden ferro- en nonferroschroot opgeslagen op een vloeistofdichte vloer [aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput] of in vloeistofdichte containers overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. [De goede werking van de koolwaterstofafscheider wordt altijd verzekerd. De koolwaterstofafscheider wordt zo dikwijls geledigd en gereinigd als nodig is om de goede werking ervan te waarborgen. De exploitant inspecteert daarvoor om de drie maanden de afscheider. Van de inspecties wordt een logboek bijgehouden.]

Gewijzigd bij art. 15 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Toegevoegd bij art. 3 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning gebeuren de behandelingen op een vloeistofdichte vloer met een afwateringssysteem.

§3. De stapelhoogte mag, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, niet meer dan 3 m bedragen. Grote opslaghoeveelheden en lange opslagtijden worden vermeden. Daartoe worden alle opgeslagen materialen regelmatig afgevoerd.

Subafdeling 5.2.2.8.
Inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie

DE AANVAARDING VAN AFVALSTOFFEN

Art. 5.2.2.8.1. §1. In de inrichting voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie mogen uitsluitend die soorten afgewerkte olie worden aanvaard die in de milieuvergunning zijn vermeld. Indien in de vergunning geen soorten zijn vermeld is de vergunning beperkt tot de soorten vermeld in de aanvraag.

§2. In de milieuvergunning wordt bepaald welke behandelingen op de afvalstoffen mogen worden uitgevoerd. Indien in de milieuvergunning daaromtrent geen gegevens zijn vermeld, gelden de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

§3. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van afgewerkte olie.

DE UITBATING

Art. 5.2.2.8.2. §1. De opslag van afgewerkte olie moet voldoen aan de voorwaarden voor het opslaan van brandbare vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C en lager dan of gelijk aan 100°C.

§2. De exploitant van een inrichting voor het opslaan of behandelen van afgewerkte olie moet over voldoende technische middelen beschikken om afgewerkte olie op te slaan of te behandelen, zonder verontreiniging van het milieu te veroorzaken. De exploitant van een inrichting voor het behandelen van afgewerkte olie moet beschikken over een voldoende uitgebouwde waterzuiveringsinstallatie die het bij het behandelen vrijkomende afvalwater zuivert om in alle omstandigheden aan lozingsnormen geldend voor het lozen in oppervlaktewater te voldoen. Afvalwater dat niet kan behandeld worden in de afvalwaterbehandelingsinstallatie wordt afgevoerd naar een geschikte verwerkingsinrichting.

§3. De opslagtanks en houders voor afgewerkte olie zijn zo geconstrueerd en geplaatst dat een vlotte en representatieve monstername van de inhoud mogelijk is.

§4. Het is verboden in de voor afgewerkte olie vergunde opslagtanks of houders andere stoffen te bewaren.

§5. Het is verboden aan afgewerkte olie, water, oplosmiddelen of enig andere stof toe te voegen.

§6. De residu's die tijdens de opslag van afgewerkte olie ontstaan, worden afgegeven aan een geschikte verwerkingsinrichting.

Art. 5.2.2.8.3. [...] *Opgeheven bij art. 9, 1, §3, B.Vl. reg. 17 december 1997 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en –beheer (VLAREA).*

Art. 5.2.2.8.4. [...] *Opgeheven bij art. 16 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).*

Art. 5.2.2.8.5. [...] *Opgeheven bij art. 16 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).*

Art. 5.2.2.8.6. §1. De exploitant van een vergunde opslagplaats voor afgewerkte olie stelt een bankgarantie ten gunste van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij].

Gewijzigd bij art. 170 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§2. Het bedrag van de bankgarantie wordt vastgesteld op [49,58 euro] per kubieke meter vergunde opslagcapaciteit. Het bewijs van de gegeven bankgarantie wordt binnen de dertig dagen na betekening van de vergunning overgelegd aan [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] alsmede aan de toezichthoudende ambtenaar.

Gewijzigd bij art. 17 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Gewijzigd bij art. 170 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. De bankgarantie kan mits akkoord van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] gelicht worden wanneer overeenkomstig de bepalingen van dit reglement en de voorschriften van de milieuvergunning alle afgewerkte olie uit de inrichting is verwijderd en de exploitant geen nieuwe afgewerkte olie meer aanvoert in de inrichting.

Gewijzigd bij art. 170 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§4. De toezichthoudende ambtenaar bezorgt een schriftelijk verslag hieromtrent aan [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij]. Deze kan desgevallend de bankgarantie aanwenden voor de ambtshalve verwerking van de afvalstoffen.

Gewijzigd bij art. 170 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§5. De bepalingen omtrent de bankgarantie gelden niet voor de opslag van afgewerkte olie die ontstaat bij garages, machineparken en herstel- of onderhoudswerkplaatsen, noch voor de opslag op containerparken, noch voor de opslag rechtstreeks verbonden aan inrichtingen voor de verbranding van afgewerkte olie.

Subafdeling 5.2.2.9.
Inrichtingen voor het reinigen van recipiënten waarin stoffen werden opgeslagen of vervoerd

Art. 5.2.2.9.1. De volgende voorwaarden gelden voor de reinigingsactiviteit onverminderd de voorwaarden die gelden voor andere activiteiten zoals het uitblutsen, stralen en verven van metalen of andere materialen.

DE AANVAARDING VAN AFVALSTOFFEN

Art. 5.2.2.9.2. *Gewijzigd bij art. 62 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

§1. In de inrichting voor het reinigen van recipiënten kunnen, voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, lege recipiënten worden gereinigd. Onder recipiënten worden zowel vaten, tanks, tankwagens, spoorwegwagons, bulkwagens als schepen bedoeld.

§2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke recipiënten kunnen worden gereinigd, is de vergunning beperkt tot de recipiënten die in de aanvraag zijn vermeld.

§3. In de milieuvergunning wordt bepaald welke behandelingen op de afvalstoffen mogen worden uitgevoerd. Indien in de milieuvergunning daaromtrent geen gegevens zijn vermeld, is de vergunning beperkt tot de behandelingen die in de aanvraag zijn vermeld.

§4. Voor het uitbranden van recipiënten gelden de voorwaarden die gelden voor het verbranden van afvalstoffen die overeenkomen met de stoffen die de recipiënten hebben bevat.

§5. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor inrichtingen voor de verwerking van afvalstoffen is geen weegbrug vereist voor inrichtingen voor het reinigen van recipiënten waarin stoffen werden opgeslagen of vervoerd.

DE UITBATING

Art. 5.2.2.9.3. §1. De constructie van de reinigingsinrichting is zodanig dat op geen enkele wijze afvalstoffen in het milieu kunnen terechtkomen.

De vloeren van de reinigingsinrichting, de reinigingsbanen, de opvanggoten en de afvoerkanalen, zijn vloeistofdicht en chemisch inert ten overstaan van de afvalstoffen die ermee in contact kunnen komen.
Elke verbinding tussen de eigenlijke reinigingsinrichting en een grondwaterlaag, een openbare riolering, een oppervlaktewater of een verzamelbekken voor oppervlaktewaters is verboden.

§2. De exploitant van een inrichting voor het reinigen van recipiënten moet beschikken over een voldoende uitgebouwde waterzuiveringsinstallatie om de bij het reinigen vrijkomende afvalwaters te zuiveren om in alle omstandigheden aan lozingsnormen geldend voor het lozen in oppervlaktewater te voldoen. Afvalwater dat niet kan behandeld worden in de afvalwaterbehandelingsinstallatie dient te worden afgevoerd naar een geschikte verwerkingsinrichting.

De hele afvalwaterbehandelingsinstallatie is vloeistofdicht en chemisch inert ten overstaan van de afvalstromen die erin behandeld worden.
Behalve het lozingspunt van het effluent, mag er geen enkele verbinding bestaan tussen de afvalwaterbehandelingsinstallatie en een grondwaterlaag, een openbare riolering, een oppervlaktewater of een verzamelbekken voor oppervlaktewaters.

§3. De restladingen en de spoelwaters die niet kunnen worden behandeld in de afvalwaterbehandelingsinstallatie, en de afvalstoffen die ontstaan na de behandeling worden afgevoerd naar een geschikte verwerkingsinrichting.

§4. De constructie van de opslagruimten van vloeibare afvalstoffen en de eigenlijke reinigingsruimten is zodanig dat wegstromende vloeistoffen en morsvloeistoffen worden opgevangen. De bevloering, opvanggoten en opvangputten zijn vloeistofdicht en chemisch inert ten overstaan van de vloeistoffen die ermee in contact kunnen komen.

§5. De exploitant treft de nodige maatregelen om te voorkomen dat afvalstoffen die met elkaar kunnen reageren tot ongecontroleerde reacties leiden of tot de vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen of dampen.

§6. De containers of vaten waarin de afvalstoffen van de reinigingsactiviteiten worden opgeslagen:

1. mogen enkel worden opgeslagen in de daartoe bestemde opslagruimten op een oppervlak dat vloeistofdicht en chemisch inert is ten overstaan van de afvalstoffen die zich in deze containers of vaten bevinden;
2. worden in een inkuiping geplaatst die vloeistofdicht en chemisch inert is ten overstaan van de afvalstoffen die zich in deze containers of vaten bevinden; de inhoud van deze inkuiping dient zodanig te zijn dat deze al de erin opgeslagen vloeistoffen kan bevatten.
3. dragen een duidelijk leesbare vermelding van de aard van de afvalstof en de bijhorende gevaarsymbolen.

[§7. Bij het reinigen van recipiënten die vluchtige organische producten, met een dampspanning van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35 °C, bevat hebben, met uitzondering van vaten:

1° worden de recipiënten koud voorgespoeld;

2° wordt het spoelwater gesloten afgevoerd naar de afvoergoot, bijvoorbeeld door aan de uitstroomopening van de tank een afvoerslang te koppelen die uitmondt onder het waterniveau van de afvoergoten;

3° wordt het zuiveringsslib afgedekt opgeslagen.]

Toegevoegd bij art. 4 B.Vl.Reg 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Subafdeling 5.2.2.10.
Inrichtingen voor het opslaan en verwerken van dierlijk afval

[Art. 5.2.2.10.1. *Vervangen bij art. 62 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. De inrichting omvat een rein en een onrein gedeelte, die gescheiden zijn om besmetting of herbesmetting van de eindproducten te voorkomen.

§2. Het onreine gedeelte van het bedrijf omvat de ruimten voor het in ontvangst nemen van de dierlijke bijproducten, alle behandelingsruimten van het productieproces tot en met de warmtebehandelingssystemen, de zuiveringsinstallaties voor afvallucht en afvalwater.

§3. Het reine gedeelte van het bedrijf omvat de opslag en behandelingsruimten voor de stoffen die een warmtebehandeling hebben ondergaan.

§4. De verwerking van de afvalstoffen gebeurt in een gesloten verwerkingsinstallatie.]

DE AANVAARDING VAN AFVALSTOFFEN

[Art. 5.2.2.10.2. *Vervangen bij art. 63 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. De aangevoerde afvalstoffen moeten uiterlijk binnen 24 uur na aanvoer zijn verwerkt.

§2. In uitzonderlijke gevallen kunnen voldoend gekoelde afvalstoffen in gekoelde gesloten ruimten langer worden bewaard.

§3. Huiden worden met natriumchloride behandeld.]

DE INRICHTING EN INFRASTRUCTUUR

[Art. 5.2.2.10.3. *Vervangen bij art. 64 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. Op elke plaats van de inrichting waar zij ontstaat, wordt geurbeladen afvallucht afgezogen en naar een aangepaste zuiveringsinstallatie gevoerd. De afvallucht wordt alleszins afgezogen in de ontvangstruimte, de opslagruimte en boven de breek- of maalinstallatie.

§2. De afvalgassen van de warmtebehandelingsinstallatie worden naar een aangepaste zuiveringsinstallatie geleid.

§3. Het afvalwater van de inrichting moet gemakkelijk kunnen wegvloeien naar geschikte opvangputten.

§4. Het afvalwater wordt behandeld in een aangepaste afvalwaterbehandelingsinstallatie tot het beantwoordt aan de lozingsnormen en zonder geurhinder te veroorzaken.

§5. Afvalwater dat afkomstig is uit de onreine zone moet — voor zover dat praktisch uitvoerbaar is — zo worden behandeld dat er geen ziekteverwekkers meer aanwezig zijn.]

[Art. 5.2.2.10.4. *Vervangen bij art. 65 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

De procedures, methodes en apparatuur voor monsterneming van de verwerkte producten dragen de goedkeuring van de toezichthoudende overheid. De praktische uitvoering van de monsternemingen wordt vooraf goedgekeurd door een ter zake erkende milieudeskundige, tenzij de monsternemingen door een ter zake erkende milieudeskundige of laboratorium zelf worden uitgevoerd.]

Art. 5.2.2.10.5. […]

Opgeheven bij art. 66 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.2.10.6. […]

Opgeheven bij art. 66 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

DE VERWERKING

Art. 5.2.2.10.7. […]

Opgeheven bij art. 66 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.2.10.8. […]

Opgeheven bij art. 67 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.2.10.9. […]

Opgeheven bij art. 68 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.2.10.10. […]

Opgeheven bij art. 69 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

HYGIËNE-EISEN VOOR DE EINDPRODUCTEN

Art. 5.2.2.10.11. [...]

Opgeheven bij art. 70 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

CONTROLE

Art. 5.2.2.10.12. […]

Opgeheven bij art. 71 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.2.10.13. […]

Opgeheven bij art. 71 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

VERPLICHTINGEN VOOR DE OVERHEID

Art. 5.2.2.10.14. […]

Opgeheven bij art. 71 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 5.2.2.11.
Inrichtingen voor het behandelen van afvalstoffen in, of deel uitmakend van, een rioolwaterzuiveringsinstallatie

Ingevoerd bij art. 64 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.2.2.11.1. Deze subafdeling is van toepassing op inrichtingen voor de behandeling van afvalstoffen in, of deel uitmakend van, rioolwaterzuiveringsinstallaties.

Art. 5.2.2.11.2. §1. In afwijking van artikel 5.2.1.2 is geen weegbrug vereist.

§2. In afwijking van artikel 5.2.1.3 moet het werkplan enkel omvatten :

1° de organisatie van de aanvoer van de afvalstoffen;

2° de organisatie van de verwerking van de aangevoerde afvalstoffen;

3° de organisatie van de afvoer van de afvalstoffen;

4° de verwerkingswijze van de aangevoerde afvalstoffen indien de inrichting (tijdelijk) buiten werking is;

5° de maatregelen voor het opvangen van ongewenste neveneffecten en het voorkomen van de hinder.

§3. In afwijking van artikel 5.2.1.5, §1, moet geen uithangbord worden voorzien.

[AFDELING 5.2.3.
VERBRANDINGSINRICHTINGEN VOOR AFVALSTOFFEN]

[...] *afdeling opgeheven bij art. 5.2.3bis.1.37, §3.*

AFDELING 5.2.3BIS.
VERBRANDINGS- EN MEEVERBRANDINGSINSTALLATIES VOOR AFVALSTOFFEN

Ingevoegd bij art. 17 B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).

Subafdeling 5.2.3bis.1.
Algemeen geldende voorwaarden voor verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties

Art. 5.2.3bis. 1.1. Deze subafdeling is van toepassing op inrichtingen ingedeeld volgens volgende rubrieken:

1° 2.3.4.1.b,c,e,f,g,h,j,k,l,m;

2° 2.3.4.2.b,c,d,e,f,g;

3° 2.3.5.

AANVAARDING EN INONTVANGSTNEMING VAN DE AFVALSTOFFEN

Art. 5.2.3bis.1.2. De exploitant van de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie treft in samenhang met de aflevering en inontvangstneming van de afvalstoffen alle nodige voorzorgsmaatregelen om schadelijke gevolgen voor het milieu, in het bijzonder de verontreiniging van lucht, bodem, oppervlaktewater en grondwater alsmede stankoverlast en geluidshinder, en directe risico's voor de menselijke gezondheid te voorkomen of, zover als haalbaar is, te beperken.

Art. 5.2.3bis.1.3. §1. In een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie voor afvalstoffen kunnen enkel die afvalstoffen worden verbrand of meeverbrand die uitdrukkelijk vermeld zijn in de milieuvergunning.

§2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden verbrand of meeverbrand, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

§3. De vergunning is beperkt tot de gegevens die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld indien in de milieuvergunning van een meeverbrandingsinstallatie voor gevaarlijke afvalstoffen geen gegevens zijn vermeld over:

1° de minimale en de maximale toevoer van de afvalstoffen;

2° de laagste en de hoogste calorische waarde van de afvalstoffen;

3° de maximumgehalten aan verontreinigende stoffen (PCB's, PCP, chloor, fluor, zwavel en zware metalen) in de afvalstoffen.

Art. 5.2.3bis.1.4. §1. Vooraleer afvalstoffen bij de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie in ontvangst worden genomen, volgt de exploitant van de installatie ten minste de volgende inontvangstnemingsprocedures:

1° controle van de vereiste documenten;

2° controle van de conformiteit van de aangevoerde afvalstoffen met de schriftelijke gegevens. Indien relevant worden de afvalstoffen daartoe op een representatieve wijze bemonsterd en geanalyseerd, waarbij de te analyseren parameters zo worden bepaald dat een sluitende conformiteitscontrole is verzekerd. De daartoe genomen monsters worden tot ten minste één maand na de verbranding bewaard.

§2. Vooraleer gevaarlijke afvalstoffen bij de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie kunnen worden aanvaard, moet de exploitant daarenboven over een beschrijving van de afvalstoffen beschikken waarin de volgende gegevens zijn vermeld:

1° de oorsprong en de herkomst van de afvalstof;

2° de fysische en chemische samenstelling van de afvalstoffen, alsmede alle benodigde gegevens voor de beoordeling van de geschiktheid van die stoffen voor het bedoelde verbrandingsproces, gebaseerd onder meer op analyse van de afvalstoffen;

3° de gevaarlijke eigenschappen van de afvalstoffen, de stoffen waarmee ze niet mogen worden gemengd en de bij de behandeling van de afvalstof te treffen voorzorgsmaatregelen;

De aanvaarding gebeurt op basis van documenten die de voormelde gegevens bevatten.

Art. 5.2.3bis.1.5. De exploitant stelt de massa van elke afvalcategorie per vracht vast, en indien mogelijk de categorie overeenkomstig de afvalstoffenlijst, voordat het afval bij de verbrandings- of meeverbrandings-installatie in ontvangst wordt genomen.

Art. 5.2.3bis.1.6. In de milieuvergunning kunnen afwijkingen van artikel 5.2.3bis.1.4 en 1.5 worden toegestaan voor industriële installaties en ondernemingen die uitsluitend de door henzelf geproduceerde afvalstoffen verbranden of meeverbranden op de plaats waar ze werden geproduceerd, op voorwaarde dat wordt voldaan aan de voorschriften van deze afdeling.

UITBATING

Art. 5.2.3bis.1.7. De locaties van verbrandings- en meeverbrandings-installaties, met de bijbehorende terreinen voor de opslag van afval, worden zodanig ontworpen en geëxploiteerd dat het ongeoorloofd en accidenteel vrijkomen van verontreinigende stoffen in bodem, oppervlaktewater en grondwater wordt voorkomen.

Art. 5.2.3bis.1.8. §1. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning mogen de afvalstoffen niet buiten de daartoe bestemde overdekte opslagruimte worden opgeslagen. De opslagruimte wordt dermate beveiligd dat ongevallen tijdens het afladen van de afvalstoffen worden vermeden.

§2. Voor verbrandingsinstallaties waar afval in bulk wordt opgeslagen, is de grootte van de opslagruimte berekend op een hoeveelheid afvalstoffen die overeenkomt met ten minste achtenveertig bedrijfsuren van de installatie, om continu bedrijf te garanderen. Om stankontwikkeling en andere hinder te voorkomen worden te lange opslagtijden van het geheel of van een gedeelte van de afvalstoffen in de opslagruimte evenwel vermeden. Er wordt rekening gehouden met de bedrijfsvoering en de stilstanden voor herstelling en onderhoud.

De opslagruimte wordt in onderdruk gehouden ten opzichte van de omgeving. Hiertoe wordt de verbrandingslucht aangezogen uit de opslagruimte. Een goede verluchting van deze ruimte wordt verzekerd.

De wanden van de opslagruimte zijn zodanig uitgevoerd dat de afzetting van stof en afval voorkomen wordt. De opslagruimte is bovendien zo gebouwd dat ze volledig mechanisch kan geledigd worden. Ze is uitgerust met een afvoermogelijkheid voor water.

§3. Voor verbrandingsinstallaties van huishoudelijke afvalstoffen is het aantal stortopeningen voldoende om ook gedurende de piekuren de aanvoer van afvalstoffen mogelijk te maken. Enkel de poorten, noodzakelijk voor de aanvoer van afvalstoffen, mogen geopend zijn.

§4. Gevaarlijke afvalstoffen moeten in afwachting van verbranding worden opgeslagen overeenkomstig de voorwaarden van subafdeling 5.2.2.5.

Art. 5.2.3bis.1.9. §1. De verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie wordt zodanig ontworpen, uitgerust, gebouwd en geëxploiteerd dat de afvalstoffen steeds zo gelijkmatig en volledig mogelijk worden verbrand en de emissie minimaal is. Indien nodig worden de afvalstoffen voorbehandeld en in geval van heterogene afvalstoffen worden ze zo goed mogelijk gemengd en homogeen gemaakt.

§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning is voor verbrandings-installaties een continue uitbating verplicht, met uitzondering van de periodes voor nazicht of onderhoud en periodes van stilstand. De voeding van de oven gebeurt in de meest veilige omstandigheden. De vulopening wordt luchtdicht afgesloten als de oven niet gevuld wordt. De onderdruk in de oven is zodanig dat het ontsnappen van rookgassen via de vulopening niet kan optreden, ook niet tijdens de vuloperaties. Het toevoermechanisme naar de installatie is zo opgevat dat een regelmatige voeding wordt gewaarborgd.

Art. 5.2.3bis.1.10. Risicohoudend medisch afval moet in de voorgeschreven recipiënten rechtstreeks in de oven worden gebracht, dat wil zeggen zonder dat het eerst met afvalstoffen van andere categorieën wordt vermengd.

Art. 5.2.3bis.1.11. §1. De verbrandingsinstallaties worden zo geëxploiteerd dat een verbrandingsniveau wordt bereikt waarbij de totale hoeveelheid organische koolstof (TOC) afkomstig van de ontbinding van organische stoffen in de ontijzerde slakken en de ontijzerde bodemas minder bedraagt dan 3% of waarbij het gloeiverlies ten gevolge van de ontbinding van organische stoffen in de ontijzerde slakken en bodemas minder bedraagt dan 5% van het droge gewicht van het materiaal, conform het compendium voor monsterneming en analyse, zoals goedgekeurd bij ministerieel besluit.

§2. De verbrandingsinstallaties worden zodanig ontworpen, uitgerust, gebouwd en geëxploiteerd dat, zelfs in de meest ongunstige omstandigheden, het bij het proces ontstane gas na de laatste toevoer van verbrandingslucht op beheerste en homogene wijze wordt verhit tot een temperatuur van 850 °C, gemeten gedurende twee seconden dichtbij de binnenwand of op een door de toezichthoudende overheid toegestaan ander representatief punt van de verbrandingskamer.
Indien gevaarlijk afval met een gehalte van meer dan 1% gehalogeneerde organische stoffen, uitgedrukt in chloor, wordt verbrand, moet de temperatuur worden opgevoerd zodanig dat de ontstane gassen gedurende ten minste twee seconden bij 1100 °C worden verhit.

§3. Elke verbrandingslijn van de verbrandingsinstallatie wordt uitgerust met tenminste één brander die automatisch wordt ingeschakeld wanneer de temperatuur van de verbrandingsgassen na de laatste toevoer van verbrandingslucht daalt tot onder de temperatuur, genoemd in §2. De branders moeten ook worden gebruikt bij het starten en stilleggen van de installatie, ten einde te waarborgen dat de genoemde minimumtemperatuur gehandhaafd blijft, zolang zich onverbrande afvalstoffen in de verbrandingskamer bevinden. Tijdens het starten en stilleggen of wanneer de temperatuur van het verbrandingsgas daalt tot beneden de temperatuur, genoemd in §2, mogen naar de branders geen brandstoffen worden toegevoerd die hogere emissies kunnen veroorzaken dan die welke ontstaan bij het stoken van vloeibaar gas, van aardgas of van gasolie, zoals omschreven in het KB van 7 maart 2001 betreffende de benaming, de kenmerken en het zwavelgehalte van de gasolie voor verwarming.

§4. Meeverbrandingsinstallaties worden zodanig ontworpen, uitgerust, gebouwd en geëxploiteerd dat zelfs in de meest ongunstige omstandigheden, het door de meeverbranding van afval ontstane gas gedurende twee seconden op beheerste en homogene wijze wordt verhit tot een temperatuur van 850°C. Indien gevaarlijk afval met een gehalte van meer dan 1 % gehalogeneerde organische stoffen, uitgedrukt in chloor, wordt meeverbrand, moet de temperatuur worden opgevoerd zodanig dat de ontstane gassen gedurende ten minste twee seconden bij 1100°C worden verhit.

§5. De verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie wordt uitgerust met en maakt gebruik van een automatisch systeem waarmee de toevoer van afvalstoffen wordt belet:
1° bij het starten,totdat de vereiste verbrandingstemperatuur van 850°C of, naargelang van het geval, 1100°C is bereikt;
2° wanneer de vereiste verbrandingstemperatuur van 850°C of, naargelang van het geval, 1100°C niet behouden blijft;
3° wanneer de continumetingen uitwijzen dat een emissiegrenswaarde wordt overschreden als gevolg van storingen of defecten aan de reinigingsinstallaties.

§6. In de milieuvergunning kan van §1 tot en met §4, en wat de temperatuur betreft van §5, worden afgeweken voor bepaalde thermische processen of bepaalde categorieën afval op voorwaarde dat in de verbrandings- of meeverbrandingsoven of in de installatie voor de behandeling van de verbrandingsgassen adequate technieken worden toegepast. Bij toepassing van deze technieken moeten de emissieniveaus van dioxinen en furanen overeenkomen met of lager zijn dan de niveaus die onder de voorwaarden van §2 of §4 worden bereikt, moet ten minste aan al de emissiegrenswaarden zijn voldaan en mogen niet meer residuen of residuen met een hoger gehalte aan verontreinigende stoffen worden geproduceerd dan te verwachten is onder de voorwaarden, genoemd in §1 tot en met §4.

Art. 5.2.3bis.1.12. De warmte die door het verbrandings- of meeverbrandingsproces wordt opgewekt, wordt volgens de beste beschikbare technieken zo veel mogelijk nuttig gebruikt.

SCHOORSTEENHOOGTE EN ROOKGASEMISSIES

Art. 5.2.3bis.1.13. §1. De verbrandings- of meeverbrandingsinstallaties worden zodanig ontworpen, uitgerust, gebouwd en geëxploiteerd dat de emissies in de lucht die zouden leiden tot luchtverontreiniging van betekenis aan de grond, worden voorkomen.

§2. De rookgassen worden op gecontroleerde wijze door een schoorsteen geloosd.

§3. De schoorsteenhoogte wordt zodanig berekend dat de menselijke gezondheid en het milieu voor gevaar worden behoed. De exploitant berekent de schoorsteenhoogte volgens de algemene schoorsteenhoogteberekenings-methode vermeld in bijlage 4.4.1 of volgens een gelijkwaardig systeem. De minimale of maximale schoorsteenhoogte kan worden bepaald in de milieuvergunning.

§4. De schoorsteen en de afvoerkanalen worden uitgerust met meetopeningen en een meetplatform overeenkomstig de norm NBN T95-001 of een equivalente norm. De meetopeningen hebben een diameter van tenminste 12 cm.

§5. De exploitant treft de nodige schikkingen om het werkelijke debiet van de rookgassen, geloosd door de schoorsteen, te registreren. Het werkelijke debiet van de rookgassen is het debiet zonder de eventuele verdunningslucht.

§6. De berekening van de schoorsteenhoogte en de debietgegevens worden ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

EMISSIES IN DE LUCHT : VOORWAARDEN VOOR VERBRANDINGSINSTALLATIES

Art. 5.2.3bis.1.14. §1. De emissiegrenswaarden voor in de lucht geloosde stoffen hebben steeds betrekking op de volgende omstandigheden: temperatuur 273 K, druk 101,3 kPa, zuurstofgehalte 11%, droog gas. Voor de verbranding van afgewerkte olie geldt: temperatuur 273 K, druk 101,3 kPa, zuurstofgehalte 3%, droog gas. Alle meetresultaten worden steeds herrekend tot die omstandigheden.

§2. Als de afvalstoffen in een met zuurstof verrijkte atmosfeer worden verbrand, mogen de meetresultaten worden herleid tot een in de milieuvergunning vastgesteld zuurstofgehalte dat de bijzondere omstandigheden van het individuele geval weerspiegelt.

§3. De omrekening voor de in §1 en §2 vermelde zuurstofgehaltes geschiedt enkel en alleen indien het zuurstofgehalte dat gemeten wordt tijdens dezelfde periode als de verontreinigende stof in kwestie, hoger is dan het relevante standaardzuurstofgehalte. In afwijking hiervan gebeurt voor de bestaande roosterovens de omrekening altijd naar 11%, ongeacht het gemeten zuurstofgehalte.

Art. 5.2.3bis.1.15. Elke verbrandingsinstallatie voor afvalstoffen moet, als ze in bedrijf is, aan volgende voorwaarden voldoen:

1° volgende emissiegrenswaarden gelden voor CO (behalve tijdens het opstarten en stilleggen van de installatie):
a) een daggemiddelde van 50 mg/Nm³ verbrandingsgas;
b) 150 mg/Nm³ verbrandingsgas voor de bepalingen van tien minuten-gemiddelden, of 100 mg/Nm³ voor de bepalingen van halfuurgemiddelden.
In de milieuvergunning kan van die emissiegrenswaarden worden afgeweken voor verbrandingsinstallaties die de wervelbedtechnologie gebruiken, mits in de vergunning een emissiegrenswaarde voor koolmonoxide (CO) bepaald is die een uurgemiddelde van 100 mg/Nm³ niet overtreft.

2° volgende emissiegrenswaarden gelden:

Emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	Halfuurgemiddelden		Daggemiddelden
Verontreinigende stof	A (100 %)	B (97 %)	100%
1. totaal stofdeeltjes	30	10	10
2. gasvormige en vluchtige organische stoffen, uitgedrukt in totaal organische koolstof	20	10	10
3. gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt in HCl	60	10	10
4. gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt in HF	4	2	1
5. zwaveldioxide, uitgedrukt in SO_2	200	50	50
6. stikstofoxiden (NO_x), uitgedrukt in NO_2 -voor bestaande verbrandingsinstallaties met een nominale capaciteit van 6 ton/uur of minder	-	-	400
-voor bestaande verbrandingsinstallaties met een nominale capaciteit van meer dan 6 ton/uur en voor nieuwe verbrandingsinstallaties van 6 ton/uur of minder	400	200	200
-voor nieuwe verbrandingsinstallaties met een nominale capaciteit van meer dan 6 ton/uur [(x)]	400	200	150

([x]): Voor nieuwe verbrandingsinstallaties met een nominale capaciteit van meer dan 6 ton/uur geldt tevens een emissiegrenswaarde voor NO_x van 125 mg/Nm³ als jaargemiddelde. Indien voor een nieuwe verbrandingsinstallatie een milieuvergunning vóór 28 december 2002 is verleend, gelden de emissiegrenswaarden voor NO_x die bepaald werden in de milieuvergunning, waarbij het daggemiddelde niet meer dan 200 mg/Nm³ mag bedragen.

Als in de installatie uitsluitend gevaarlijke afvalstoffen worden verbrand, kunnen in de milieuvergunning strengere verbrandingsomstandigheden opgelegd worden die aanleiding geven tot meer thermische NO_x , te weten een minimale verbrandingstemperatuur hoger dan 1100 °C, een hogere zuurstofconcentratie of een langere verblijftijd. In de milieuvergunning kan dan in minder strenge zin worden afgeweken van de emissiegrenswaarde voor NO_x, zonder dat een maximum van 400 mg/Nm³ als daggemiddelde wordt overschreden.

3° volgende emissiegrenswaarden gelden als gemiddelden berekend over een bemonsteringsperiode van minimaal dertig minuten en maximaal 8 uur:

Emissiegrenswaarden in mg/Nm³	
zware metalen (*)	(100%)
de som van : -cadmium en cadmiumverbindingen, uitgedrukt als cadmium (Cd) -thallium en thalliumverbindingen, uitgedrukt als thallium (Tl)	0,05
kwik en kwikverbindingen, uitgedrukt als kwik (Hg)	0,05
de som van : -antimoon en antimoonverbindingen, uitgedrukt als antimoon (Sb), -arseen en arseenverbindingen, uitgedrukt als arseen (As) -lood en loodverbindingen, uitgedrukt als lood (Pb) -chroom en chroomverbindingen, uitgedrukt als chroom (Cr) -kobalt en kobaltverbindingen, uitgedrukt als kobalt (Co) -koper en koperverbindingen, uitgedrukt als koper (Cu) -mangaan en mangaanverbindingen, uitgedrukt als mangaan (Mn) -nikkel en nikkelverbindingen, uitgedrukt als nikkel (Ni) -vanadium en vanadiumverbindingen, uitgedrukt als vanadium (V) -tin en tinverbindingen, uitgedrukt als tin (Sn)	0,5

(*)Deze gemiddelden omvatten zowel de stofvormige als de gas- en dampvormige emissies van de zware metalen in kwestie en de verbindingen daarvan.

4° volgende emissiegrenswaarde voor dioxinen en furanen geldt:

Emissiegrenswaarde in ng TEQ/Nm³	
dioxinen en furanen	0,1

De gemiddelden worden bepaald over een bemonsteringsperiode van minimaal 6 uur en maximaal acht uur. De emissiegrenswaarde heeft betrekking op de totale concentratie van dioxinen en furanen, berekend aan de hand van het begrip 'toxische equivalentie'.

Voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen geldt 0,1 ng TEQ/Nm³ als drempelwaarde.

EMISSIES IN DE LUCHT : VOORWAARDEN VOOR MEEVERBRANDINGSINSTALLATIES

Art. 5.2.3bis.1.16. §1. De emissiegrenswaarden voor in de lucht geloosde stoffen, hebben betrekking op de volgende omstandigheden: temperatuur 273 K, druk 101,3 kPa, zuurstofgehalte zoals in artikel 5.2.3bis.1.19 tot en met 1.22 is bepaald, droog gas. Alle meetresultaten worden herrekend tot die omstandigheden.

§2. Als de afvalstoffen in een met zuurstof verrijkte atmosfeer worden verbrand, mogen de meetresultaten worden herleid tot een in de milieuvergunning vastgesteld zuurstofgehalte dat de bijzondere omstandigheden van het individuele geval weerspiegelt.

§3. De omrekening voor de in §1 en §2 vermelde zuurstofgehaltes geschiedt enkel en alleen indien het zuurstofgehalte, dat wordt gemeten tijdens dezelfde periode als de verontreinigende stof in kwestie, hoger is dan het relevante standaardzuurstofgehalte.

Art. 5.2.3bis.1.17. §1. Als in een meeverbrandingsinstallatie onbehandeld ongesorteerd huishoudelijk afval of ermee vergelijkbaar bedrijfsafval wordt verbrand, zijn de emissiegrenswaarden die gelden voor verbrandingsinstallaties, van toepassing.

§2. Als in een meeverbrandingsinstallatie meer dan 40 % van de vrijkomende warmte afkomstig is van gevaarlijke afvalstoffen, zijn de emissiegrenswaarden die gelden voor verbrandingsinstallaties van toepassing.

Art. 5.2.3bis.1.18. §1. Als artikel 5.2.3bis.1.17 niet van toepassing is moet elke meeverbrandingsinstallatie, die in bedrijf is, aan de emissiegrenswaarden voldoen zoals omschreven in artikel 5.2.3bis 1.19 tot en met 1.22.

§2. De berekende emissiegrenswaarden worden van toepassing vanaf de eerste meeverbranding en blijven dan gelden, ook als geen afvalstoffen worden meeverbrand.

Art. 5.2.3bis.1.19. Als een specifieke totale emissiegrenswaarde "C_{totaal}" niet in een tabel van artikel 5.2.3bis.1.20, 1.21 of 1.22 is opgenomen, moet de onderstaande formule (mengregel) worden toegepast.
De emissiegrenswaarde voor elke verontreinigende stof, opgesomd in artikel 5.2.3bis 1.15, en voor koolstofmonoxide in het rookgas dat ontstaat bij de meeverbranding van afvalstoffen, wordt als volgt berekend:

$$\frac{V_{afvalstoffen} \times C_{afvalstoffen} + V_{proces} \times C_{proces}}{V_{afvalstoffen} + V_{proces}} = C_{totaal}$$

waarin:

$V_{afvalstoffen}$: volume rookgas ten gevolge van de verbranding van afvalstoffen (bepaald op basis van de afvalstof met de laagste calorische waarde) en naargelang het geval herleid tot de in artikel 5.2.3bis.1.16 vermelde omstandigheden.
Indien de warmte die vrijkomt bij de verbranding van afvalstoffen minder dan 10 % bedraagt van de totale in de installatie vrijkomende warmte, moet $V_{afvalstoffen}$ worden berekend op basis van een (theoretische) hoeveelheid afvalstoffen die bij verbranding, bij een vastgestelde totale vrijkomende warmte, 10 % van de vrijkomende warmte zou opleveren.

$C_{afvalstoffen}$: emissiegrenswaarden geldend voor verbrandingsinstallaties zoals vermeld in artikel 5.2.3bis.1.15.

V_{proces} : het volume rookgas ten gevolge van het in de installatie plaatsgrijpende proces, met inbegrip van de verbranding van de toegestane normaal in de installatie gebruikte brandstoffen (geen afvalstoffen), bepaald op basis van het zuurstofgehalte waartoe de emissies volgens de geldende regelgeving moeten worden herleid. Ingeval er geen voorschriften voor de installatie bestaan, moet het werkelijke zuurstofgehalte in het rookgas, zonder verdunning door toevoeging van voor het verbrandingsproces onnodige lucht, worden gebruikt.

C_{proces} : de emissiegrenswaarden die in artikel 5.2.3bis.1.20 tot en met 1.22 voor bepaalde industriële sectoren zijn vastgesteld of, indien een dergelijke waarde ontbreekt, de emissiegrenswaarden die volgens dit besluit voor deze installaties gelden, bij verbranding van de normaal toegestane brandstoffen (geen afvalstoffen). Bij ontbreken van dergelijke bepalingen worden de in de milieuvergunning vermelde emissiegrenswaarden gebruikt. Indien in de milieuvergunning geen grenswaarden worden vermeld, worden de werkelijke massaconcentraties gebruikt. Indien de emissiegrenswaarden die in artikel 5.2.3bis.1.20 tot en met 1.22 worden vermeld, soepeler zijn dan de emissiegrenswaarden die volgens dit besluit voor deze industriële sectoren zijn vastgesteld, dan gelden voor C_{proces} de meest strenge emissiegrenswaarden.

C_{totaal} : de totale emissiegrenswaarde en het zuurstofgehalte die in de tabellen bij artikel 5.2.3bis.1.20 tot en met 1.22 voor bepaalde industriële sectoren zijn vastgesteld, of, indien een dergelijke tabel of waarde ontbreekt, de totale emissiegrenswaarde die de in de tabel van artikel 5.2.3bis.1.20 tot en met 1.22 genoemde emissiegrenswaarde vervangt. Het totale zuurstofgehalte dat het zuurstofgehalte voor de herleiding vervangt, wordt berekend op basis van bovenstaand gehalte, rekening houdend met de partiële volumes.

Art. 5.2.3bis.1.20. Bijzondere voorschriften gelden voor cementovens waarin afvalstoffen worden meeverbrand.
De resultaten van de metingen, verricht als controle op de naleving van de emissiegrenswaarden, worden tot de volgende condities herleid : temperatuur 273 K, druk 101,3 kPa, zuurstofgehalte 10%, droog gas.

Volgende emissiegrenswaarden gelden als daggemiddelden:

Verontreinigende stof	C_{totaal} (mg/Nm³)
1. totaal stofdeeltjes	30
2. zwaveldioxide, uitgedrukt in SO_2	50
3. gasvormige en vluchtige organische stoffen, uitgedrukt in totaal organische koolstof	10
4. gasvormige anorganische chloriden, uitgedrukt in HCl	10
5. gasvormige en anorganische fluoriden, uitgedrukt in HF	1
6. stikstofoxide(NO_X),uitgedrukt in NO_2:	
- voor bestaande installaties	800
- voor nieuwe installaties	500
7. de som van : - cadmium en cadmiumverbindingen, uitgedrukt als Cd en - thallium en thalliumverbindingen, uitgedrukt als Tl	0,05
8. kwik en kwikverbindingen, uitgedrukt als Hg	0,05

9. de som van : -antimoon en antimoonverbindingen, uitgedrukt als Sb -arseen en arseenverbindingen, uitgedrukt als As -lood en loodverbindingen, uitgedrukt als Pb -chroom en chroomverbindingen, uitgedrukt als Cr -kobalt en kobaltverbindingen, uitgedrukt als Co -koper en koperverbindingen, uitgedrukt als Cu -mangaan en mangaanverbindingen, uitgedrukt als Mn -nikkel en nikkelverbindingen, uitgedrukt als Ni -vanadium en vanadiumverbindingen, uitgedrukt als V en -tin en tinverbindingen, uitgedrukt als Sn	0,5
Verontreinigende stof	C_{totaal} (ng TEQ/Nm³)
10. dioxinen en furanen	0,1

Voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen geldt 0,1 ng TEQ/Nm³ als drempelwaarde.

Halfuurgemiddelden zijn enkel nodig voor de berekening van de daggemiddelden.

2° de emissiegrenswaarde voor CO wordt in de milieuvergunning vastgesteld.

Art. 5.2.3bis.1.21. Bijzondere voorschriften gelden voor stookinstallaties waarin afvalstoffen worden meeverbrand

volgende proces-emissiegrenswaarden gelden als daggemiddelden:

Halfuurgemiddelden zijn enkel nodig voor de berekening van de daggemiddelden.
Cproces voor vaste brandstoffen, uitgedrukt in mg/Nm³ (O_2-gehalte 6%):

Verontreinigende Stof (mg/Nm³)	< 50 MWth	50 tot 100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	300	300	200	200
NO_x	400	400	200	200
Stofdeeltjes	50	30	30	30
HCl	30	30	30	30

C_{proces} voor producten, bestaande uit plantaardige materialen of delen daarvan van landbouw of bosbouw, uitgedrukt in mg/Nm³ (O_2-gehalte 11%):

Verontreinigende stof (mg/Nm³)	< 50 MWth	50 – 100 MWth	100 – 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	300	50	50	50
NO_x	400/200*	200	200	130
Stofdeeltjes	30	10	10	10
HCl	30	10	10	10

(*)Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen tot en met 30 MW geldt voor stikstofoxiden (NO_x), uitgedrukt als NO_2, een emissiegrenswaarde van 400 mg/Nm³. Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen groter dan 30 MW geldt een emissiegrensvoorwaarde van 200 mg/Nm³.

C_{proces} voor vloeibare brandstoffen, uitgedrukt in mg/Nm³ (O_2-gehalte 3%):

Verontreinigende stof (mg/Nm³)	< 50 MWth	50 tot 100 MWth	100 tot 300 MWth	> 300 MWth
SO_2	150	150	150	150
NO_x	300	300	200	200
Stofdeeltjes	50	30	30	30
HCl	30	30	30	30

2° volgende totale emissiegrenswaarden gelden :

Ctotaal, uitgedrukt in mg/Nm³ (O_2-gehalte 6%). Alle gemiddelden worden berekend over een bemonsteringsperiode van minimaal dertig minuten en maximaal acht uur:

Verontreinigende stof	C_{totaal} (mg/Nm³)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V + Sn	0,5

Ctotaal uitgedrukt in ng TEQ/Nm³ (O_2-gehalte 6%). Alle gemiddelden worden berekend over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur:

Verontreinigende stof	C_{totaal} (ng TEQ/Nm³)
Dioxinen en furanen	0,1

Voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen geldt 0,1 ng TEQ/Nm³ als drempelwaarde.

Art. 5.2.3bis.1.22. Bijzondere voorschriften gelden voor industriële sectoren die afvalstoffen meeverbranden en niet onder artikel 5.2.3bis.1.20 of 1.21 vallen.

Volgende totale emissiegrenswaarden gelden:

C_{totaal} uitgedrukt in mg/Nm³. Alle gemiddelden berekend over een bemonsteringsperiode van minimaal dertig minuten en maximaal acht uur :

Verontreinigende stof	C_{totaal} (mg/Nm³)
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

C_{totaal} uitgedrukt in ng TEQ/Nm³. Alle gemiddelden worden berekend over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur:

Verontreinigende stof	C_{totaal} (ng TEQ/Nm³)
Dioxinen en furanen	0,1

Voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen geldt 0,1 ng TEQ/Nm³ als drempelwaarde.

EMISSIES: WATER

Art. 5.2.3bis.1.23. §1. Lozingen van afvalwater, afkomstig van de reiniging van rookgassen, moeten voor zover doenlijk worden beperkt.

§2. Onverminderd de in de vergunning opgelegde emissiegrenswaarden voor het lozen van afvalwater van de installatie, moet het afvalwater dat ontstaat bij de reiniging van de rookgassen worden gezuiverd zodat aan de volgende emissiegrenswaarden wordt voldaan:

Verontreinigende stof	Emissiegrenswaarden, uitgedrukt in massaconcentratie, voor ongefilterde monsters

1.	Totale hoeveelheid zwevende stoffen	95 %	100 %
		30 mg/l	45 mg/l
2.	Kwik en de verbindingen daarvan, uitgedrukt in kwik (Hg)	0,03 mg/l	
3.	Cadmium en de verbindingen daarvan, uitgedrukt in cadmium (Cd)	0,05 mg/l	
4.	Thallium en de verbindingen daarvan, uitgedrukt in thallium (Tl)	0,05 mg/l	
5.	Arseen en de verbindingen daarvan, uitgedrukt in arseen (As)	0,15 mg/l	
6.	Lood en de verbindingen daarvan, uitgedrukt in lood (Pb)	0,2 mg/l	
7.	Chroom en de verbindingen daarvan, uitgedrukt in chroom (Cr)	0,5 mg/l	
8.	Koper en de verbindingen daarvan, uitgedrukt in koper (Cu)	0,5 mg/l	
9.	Nikkel en de verbindingen daarvan, uitgedrukt in nikkel (Ni)	0,5 mg/l	
10.	Zink en de verbindingen daarvan, uitgedrukt in zink (Zn)	1,5 mg/l	
11.	Dioxinen en furanen	0,3 ng TEQ/l	

§3. Om de naleving van de in §2 genoemde emissiegrenswaarden voor het afvalwater van rookgasreiniging te controleren, bepaalt de exploitant aan de hand van passende massabalansberekeningen overeenkomstig artikel 5.2.3bis 1.30, §2, hoe groot het aandeel is van de emissies in de uiteindelijk geloosde hoeveelheid afvalwater, dat kan worden toegeschreven aan het afvalwater afkomstig van de reiniging van rookgassen.

§4. Als het afvalwater afkomstig van de reiniging van rookgassen dat de in §2 genoemde verontreinigende stoffen bevat, buiten de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie wordt gezuiverd in een zuiveringsinstallatie die uitsluitend voor de verwijdering van dit type afvalwater is bestemd, moeten de emissiegrenswaarden van §2 worden toegepast op het punt waar het afvalwater de zuiveringsinstallatie verlaat. Indien die zuiveringsinstallatie die zich op een andere plaats bevindt niet uitsluitend is bestemd voor de zuivering van afvalwater dat bij verbranding ontstaat, bepaalt de exploitant aan de hand van passende massabalansberekeningen overeenkomstig artikel 5.2.3bis.1.30, §2 hoe groot het aandeel van de emissies in de uiteindelijk geloosde hoeveelheid afvalwater is dat kan worden toegeschreven aan het afvalwater afkomstig van de reiniging van rookgassen, om zo de naleving van de in §2 genoemde emissiegrenswaarden voor het afvalwater van rookgasreiniging te controleren.

§5. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welk debiet mag worden geloosd, is de vergunning beperkt tot het debiet dat in de vergunningsaanvraag is vermeld.

§6. In geen geval mag afvalwater worden verdund om aan de emissiegrenswaarden te voldoen.

METINGEN : LUCHT

Art. 5.2.3bis.1.24. §1. Meetapparatuur wordt geïnstalleerd en technieken worden gebruikt voor de bewaking van de parameters, de omstandigheden en de massaconcentraties die relevant zijn voor het verbrandings- of meeverbrandingsproces.

§2. Alle meet- en analyseresultaten worden ter inzage gehouden van de toezichthoudende overheid. Maandelijks bezorgt de exploitant het overzicht van de resultaten aan de toezichthoudende overheid. De resultaten van de discontinue metingen van dioxinen en furanen moeten zo snel mogelijk en liefst binnen een maand na uitvoering van de metingen bezorgd worden. Alle resultaten worden op passende wijze geregistreerd, verwerkt en gepresenteerd zodat de toezichthoudende overheid kan nagaan of de vastgestelde voorwaarden en emissiegrenswaarden worden nageleefd.

[§3. *Vervangen bij art. 31 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.*

De procedures, methodes en vast opgestelde apparatuur voor monsterneming en metingen worden goedgekeurd door een hiervoor erkend milieudeskundige. Die keuring gebeurt conform een code van goede praktijk en omvat ten minste een jaarlijkse beperkte keuring en een driejaarlijkse uitgebreide keuring met onder meer vergelijkende emissiemetingen overeenkomstig de referentiemethoden.

De keuring van de vast opgestelde meetapparatuur voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen moet ten minste om de drie jaar gebeuren volgens een code van goede praktijk. Een kopie van de desbetreffende keuringsrapporten worden bezorgd aan de toezichthoudende overheid.

Alle resultaten worden op passende wijze geregistreerd, verwerkt en gepresenteerd zodat de toezichthoudende overheid kan nagaan of de vastgestelde voorwaarden en emissiegrenswaarden worden nageleefd.]

Art. 5.2.3bis.1.25. §1. Metingen ter bepaling van de concentratie van in de lucht geloosde stoffen moeten representatief zijn.

§2. De bemonstering en analyse van alle in de lucht geloosde stoffen, met inbegrip van dioxinen en furanen, alsmede de referentiemetingen ter ijking van automatische meetsystemen, moeten worden uitgevoerd volgens de meetmethoden, bepaald in bijlage 4.4.2 of in deze subafdeling. Indien geen meetmethoden zijn vermeld, moeten CEN-normen worden gevolgd. Indien er geen CEN-normen bestaan, moeten ISO-normen of internationale normen worden toegepast, die waarborgen dat gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit worden verstrekt.

§3. De waarde van het 95%-betrouwbaarheidsinterval, bepaald bij de daggemiddelde-emissiegrenswaarden, mag de volgende percentages van de emissiegrenswaarden niet overschrijden:

CO	10 %
totaal stof	30 %
totaal organische koolstof	30 %
HCl	40 %
HF	40 %
SO_2	20 %
NO_x	20 %

Art. 5.2.3bis.1.26. §1. In de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie worden op initiatief en op kosten van de exploitant de volgende metingen verricht :

1° continumetingen van de volgende stoffen in de rookgassen : CO, totaal stof, TOC, HCl, NO_x, HF en SO_2;

2° continumetingen van de volgende procesparameters : temperatuur dichtbij de binnenwand of op een door de vergunningverlenende overheid toegestaan ander representatief punt van de verbrandingskamer, zuurstofconcentratie, druk, debiet, temperatuur en waterdampgehalte van het rookgas.
De continumeting van het debiet kan vervangen worden door een berekening op basis van relevante parameters volgens een door de toezichthoudende overheid goedgekeurde methode;

3° ten minste twee metingen van zware metalen in de rookgassen per jaar; gedurende de eerste werkingsperiode van twaalf maanden moet evenwel ten minste om de drie maanden een meting worden verricht;

4° ten minste twee metingen van dioxinen en furanen in de rookgassen per jaar; gedurende de eerste werkingsperiode van twaalf maanden moet evenwel ten minste om de twee maanden een meting worden verricht;

§2. In de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie worden op initiatief en op kosten van de exploitant bijkomend de dioxinen en furanen op continue wijze bemonsterd met ten minste tweewekelijkse analyses.

Bij meeverbrandingsinstallaties moet die continue bemonstering worden uitgevoerd telkens als er afvalstoffen worden meeverbrand.

Bij verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties kan de analysefrequentie van de monsters worden verminderd volgens het schema, vermeld in bijlage 5.2.3bis.1.

[Behalve voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen kan de vergunningverlenende overheid op vraag van de exploitant en op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid, toestaan dat er geen continue bemonstering van dioxinen en furanen wordt uitgevoerd en/of de analysefrequentie wordt verminderd.]

Vervangen bij art. 32 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

§3. De meetcampagnes die zes keer per jaar of minder worden uitgevoerd, worden gelijkmatig gespreid over de werkingsperiode tijdens het jaar. De toezichthoudende overheid moet vooraf op de hoogte worden gebracht van de uitvoerder en de data van de discontinue metingen van dioxinen en furanen.

§4. De verblijftijd, de minimumtemperatuur en het zuurstofgehalte van de rookgassen worden op passende wijze gecontroleerd, en wel ten minste één keer als de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie in werking wordt gesteld en één keer onder de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden.

§5. Continumeting van HF mag achterwege blijven indien voor HCl behandelingsstappen worden gevolgd die waarborgen dat de emissiegrenswaarde voor HCl niet wordt overschreden. In dit dat geval worden de emissies van HF ten minste tweemaal per jaar gemeten. Gedurende de eerste werkingsperiode van twaalf maanden moet evenwel ten minste om de drie maanden een meting worden verricht.

§6. Continumeting van het waterdampgehalte is niet nodig indien de als monster gebruikte rookgassen worden gedroogd vooraleer de emissies worden geanalyseerd.

§7. In de milieuvergunning kan worden toegestaan dat in verbrandings- of meeverbrandingsinstallaties in plaats van continumetingen van HCl, HF en SO_2 periodieke metingen worden verricht met een frequentie van ten minste twee metingen per jaar en gedurende de eerste werkingsperiode van twaalf maanden ten minste om de drie maanden. Dat is enkel toegestaan indien de exploitant in de milieuvergunningsaanvraag of in de vraag tot wijziging van de vergunningsvoorwaarden kan aantonen dat de emissies van de genoemde verontreinigende stoffen in geen geval hoger kunnen zijn dan de vastgestelde emissiegrenswaarden.

§8. In de milieuvergunning kan worden toegestaan dat de frequentie van de periodieke metingen voor zware metalen van tweemaal per jaar verlaagd wordt naar eenmaal per twee jaar en voor dioxinen en furanen van tweemaal per jaar naar eenmaal per jaar, op voorwaarde dat de emissies als gevolg van verbranding of meeverbranding minder dan 50% bedragen van de overeenkomstig artikel 5.2.3bis.1.15 en artikel 5.2.3bis.1.20 tot en met 1.22 vastgestelde emissiegrenswaarden, en dat tenminste voldaan wordt aan :

1° het te verbranden of mee te verbranden afval bestaat uitsluitend uit bepaalde gesorteerde brandbare fracties van ongevaarlijk afval die niet recycleerbaar zijn en aan bepaalde kenmerken voldoen, en die nader omschreven worden in de milieuvergunningsaanvraag;

2° de exploitant kan aan de vergunningverlenende overheid kan bewijzen dat de emissies onder alle omstandigheden opmerkelijk lager liggen dan de emissiegrenswaarden van artikel 5.2.3bis.1.15 (voor verbrandingsinstallaties) en artikel 5.2.3bis.1.20 tot en met 1.22 (voor meeverbrandingsinstallaties) voor dioxinen en furanen en voor zware metalen. Dat wordt beoordeeld aan de hand van informatie over de kwaliteit van de afvalstof in kwestie en metingen van de emissies van de genoemde stoffen.

Art. 5.2.3bis.1.27. §1. De halfuurgemiddelden en de tienminutengemiddelden worden bepaald binnen de tijd dat de installatie in werking is (de tijd die nodig is voor de inwerkingstelling en stillegging is daarin niet begrepen, voor zover op dat ogenblik geen afvalstoffen worden verbrand) op basis van de meetwaarden waarvan de waarde van het betrouwbaarheidsinterval van artikel 5.2.3bis.1.25, §3 is afgetrokken. De daggemiddelden worden bepaald op basis van die gevalideerde gemiddelden.

Een daggemiddelde is slechts geldig indien voor de dag in kwestie niet meer dan vijf halfuurgemiddelden als gevolg van defecten of als gevolg van het onderhoud van het systeem voor continumetingen buiten beschouwing zijn gelaten. Per jaar mogen niet meer dan tien daggemiddelden ten gevolge van defecten of onderhoud van het continumetingssysteem buiten beschouwing worden gelaten.

§2. De grenswaarden voor emissie in de lucht bij de continue metingen worden geacht te worden nageleefd indien van de gevalideerde meetresultaten (dit is na aftrekken van het betrouwbaarheidsinterval):

1° voor stof, TOC, HCl, HF, SO_2, NO_x :
a)geen van de daggemiddelden hoger is dan de vastgestelde emissiegrenswaarden in artikel 5.2.3bis.1.15, 2° (verbrandingsinstallaties) of in artikel 5.2.3bis.1.19, artikel 5.2.3bis.1.20, 1°, en artikel 5.2.3bis.1.21, 1° (meeverbrandingsinstallaties); en
b)ofwel geen van de halfuurgemiddelden hoger is dan de vastgestelde emissiegrenswaarden voor verbrandingsinstallaties in kolom A van artikel 5.2.3bis.1.15, 2°, ofwel, in voorkomend geval, 97% van de halfuurgemiddelden over het jaar niet hoger is dan de vastgestelde emissiegrenswaarden voor dezelfde parameters in kolom B van artikel 5.2.3bis.1.15, 2°;

2° voor CO (behalve tijdens het opstarten en stilleggen van de installaties) :

a) 97% van de daggemiddelden over het jaar niet hoger zijn dan de emissiegrenswaarde in artikel 5.2.3bis.1.15, 1° (verbrandingsinstallaties);
en
b) ofwel ten minste 95% van alle bepalingen van de 10-minutengemiddelden, ofwel alle bepalingen van halfuurgemiddelden gedurende een willekeurige periode van 24 uur voldoen aan de respectieve emissiegrenswaarden, bepaald in artikel 5.2.3bis.1.15, 1° (verbrandingsinstallaties), of aan de emissiegrenswaarden bepaald in artikel 5.2.3bis.1.19 en 5.2.3bis.1.20, 2° (meeverbrandingsinstallaties).

§3. Bij discontinue metingen van de concentraties van verontreinigende stoffen in de rookgassen wordt aan de emissiegrenswaarden voldaan indien van de meetresultaten (na verrekening van een meetnauwkeurigheid van 30%) :
1° het gemiddelde over de monsternemingsperiode voor stof, TOC, HCl, HF, SO_2, NO_x niet hoger is dan de emissiegrenswaarden in kolom A van artikel 5.2.3bis.1.15,2° voor verbrandingsinstallaties of dan de volgens artikel 5.2.3bis.1.19 hiervan afgeleide emissiegrenswaarden voor meeverbrandingsinstallaties;
2° geen van de gemeten halfuurgemiddelde emissiegrenswaarden voor TOC, SO_2, NO_x hoger is dan de emissiegrenswaarden in kolom A van artikel 5.2.3bis.1.15,2° (verbrandingsinstallaties);
3° geen van de gemiddelden over de voor zware metalen en dioxinen en furanen vastgestelde bemonsteringsperiode hoger is dan de emissiegrenswaarden bepaald in artikel 5.2.3bis.1.15, 3° en 4° voor verbrandingsinstallaties, of dan de emissiegrenswaarden bepaald in artikel 5.2.3bis.1.20,1°, artikel 5.2.3bis.1.21, 2°, en artikel 5.2.3bis.1.22 voor meeverbrandingsinstallaties;
4° geen van de halfuurgemiddelden voor CO hoger is dan de vastgestelde emissiegrenswaarde bepaald in artikel 5.2.3bis.1.15, 1° voor verbrandingsinstallaties, of dan de hiervan volgens art. 5.2.3bis.1.19 afgeleide of volgens artikel 5.2.3bis.1.20, 2° vastgestelde emissiegrenswaarde voor meeverbrandingsinstallaties.

METINGEN: AFVALWATER VAN ROOKGASREINIGING

Art. 5.2.3bis.1.28. §1. Meetapparatuur wordt geïnstalleerd en technieken worden gebruikt ter bewaking van de parameters, de omstandigheden en de massaconcentraties die relevant zijn voor het verbrandings- of meeverbrandingsproces.

§2. De praktische uitvoering van de monsterneming en metingen wordt vooraf goedgekeurd door een hiervoor erkend laboratorium tenzij de monsterneming en de metingen door een hiervoor erkend laboratorium zelf worden uitgevoerd. Hetzelfde geldt voor de plaats van monsterneming of het meetpunt.

§3. Een erkend deskundige in de discipline water controleert of de automatische apparatuur voor de bewaking van de emissies in het water naar behoren is geïnstalleerd en functioneert. Jaarlijks wordt een verificatietest uitgevoerd. Ten minste om de drie jaar moet er worden gecontroleerd door middel van parallelmetingen overeenkomstig de referentiemethoden. De exploitant bezorgt jaarlijks een kopie van de keuringsrapporten aan de toezichthoudende overheid.

Art. 5.2.3bis.1.29. §1. Metingen om de concentratie van waterverontreinigende stoffen te bepalen moeten, representatief zijn.

§2. De bemonstering en analyse van alle verontreinigende stoffen in het water, met inbegrip van dioxinen en furanen, alsmede de referentiemetingen ter ijking van automatische meetsystemen, moeten worden uitgevoerd volgens meetmethodes opgenomen in bijlage 4.2.5.2 van dit besluit. Indien geen normen zijn opgenomen moeten CEN-normen worden gevolgd. Indien er geen CEN-normen bestaan, moeten ISO-normen, nationale normen of internationale normen worden toegepast die waarborgen dat gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit worden verstrekt.

§3. De controle van de meetresultaten wordt door de toezichthoudende overheid uitgevoerd volgens artikel 4.2.6.1 van dit besluit.

Art. 5.2.3bis.1.30. §1. Op initiatief en op kosten van de exploitant moeten tenminste de volgende metingen verricht worden op het gezuiverde afvalwater afkomstig van de rookgasreiniging :
1° continue metingen van de operationele regelparameters pH, temperatuur en debiet;
2° dagelijkse meting van de totale hoeveelheid zwevende stoffen door middel van een schepmonster of een debietsevenredig vierentwintiguurmengmonster;

3° ten minste maandelijkse metingen van de stoffen 2. tot en met 10.Vermeld in artikel 5.2.3bis.1.23, §2, via een debietsevenredig vierentwintiguurmengmonster;
4° ten minste elke zes maanden metingen van dioxinen en furanen door middel van een schepmonster. Die meting moet gelijktijdig met de meting van dioxinen en furanen in de rookgassen worden uitgevoerd. Gedurende de eerste bedrijfsperiode van twaalf maanden moet die meting evenwel ten minste om de drie maanden worden uitgevoerd.

§2. Als het afvalwater dat bij de reiniging van rookgassen ontstaat, ter plaatse gezamenlijk met afvalwater uit andere bronnen van de plaats van de installatie wordt gezuiverd, verricht de exploitant de in §1 omschreven metingen, om een massabalansberekening te kunnen maken op de volgende plaatsen:

1° op de afvalwaterstroom van de rookgasreinigingsprocessen vóór de menging met andere afvalwateren;
2° op de andere afvalwaterstroom of -stromen;
3° op het punt waar het afvalwater uiteindelijk door de verbrandings-installatie of de meeverbrandingsinstallatie wordt geloosd.

Art. 5.2.3bis.1.31. Onverminderd de bepalingen, opgenomen in afdeling 4.2.6 van dit besluit, worden de emissiegrenswaarden voor afvalwater afkomstig van de rookgasreiniging geacht te zijn nageleefd indien :

1° bij metingen van de totale hoeveelheid zwevende stoffen, 95% en 100% van de meetwaarden de respectieve emissiegrenswaarden niet overschrijden;
2° bij metingen van zware metalen, niet meer dan eenmaal per jaar de emissiegrenswaarden overschreden worden;
3° bij de metingen van dioxinen en furanen, de emissiegrenswaarde niet overschreden wordt.

VERWERKING VAN VERBRANDINGSRESTEN

Art. 5.2.3bis.1.32. §1. Het ontstaan van residuen bij de exploitatie van de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie en de schadelijkheid daarvan worden tot een minimum beperkt.

§2. Vooraleer de verwerkingswijze van de residuen uit verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties wordt vastgesteld, worden passende tests en analyses uitgevoerd om na te gaan wat de fysische en chemische eigenschappen en het verontreinigend vermogen van de verschillende verbrandingsresiduen zijn. De analyses hebben ten minste betrekking op de totale oplosbare fractie en de oplosbare fractie zware metalen.

Waar toepasselijk worden de residuen gerecycleerd, in de installatie zelf of daarbuiten.

§3. De as, vliegas en andere reststoffen van de verbranding worden gescheiden gehouden om de meest aangepaste verwerking mogelijk te maken.

§4. Droge residuen in de vorm van stof, bijvoorbeeld ketelas en droge residuen van rookgasbehandeling, worden op zodanige wijze vervoerd en tussentijds opgeslagen binnen de installatie of op het terrein dat verspreiding in het milieu voorkomen wordt, bijvoorbeeld in gesloten houders of in een daartoe bestemde gesloten opslagruimte.

§5. As, vliegas en andere reststoffen moeten stofvrij worden afgevoerd. De temperatuur van de as, vliegas en andere reststoffen mag niet meer dan 60°C zijn bij het verlaten van de installatie.

NORMOVERSCHRIJDING EN STORINGEN

Art. 5.2.3bis.1.33. §1. Indien uit de verrichte metingen blijkt dat de vastgestelde emissiegrenswaarden voor lozing in de lucht zijn overschreden, meldt de exploitant dat onmiddellijk aan de toezichthoudende overheid. De exploitant van een verbrandingsinstallatie houdt de installatie niet in werking zonder dat de emissiegrenswaarden in acht worden genomen en treft onmiddellijk de nodige maatregelen om de installatie te wijzigen zodat aan alle emissiegrenswaarden wordt voldaan, of stelt de installatie buiten werking. De exploitant van een meeverbrandingsinstallatie gaat niet door met de meeverbranding van afvalstoffen zonder dat de emissiegrenswaarden in acht worden genomen en treft onmiddellijk de nodige maatregelen om de installatie te wijzigen, zodat aan alle emissiegrenswaarden wordt voldaan, of stelt de installatie buiten werking.

§2. Indien het meetresultaat van de continue bemonstering van dioxinen en furanen (zonder verrekening van het betrouwbaarheidsinterval) de drempelwaarde van 0,1 ng TEQ/Nm³ overschrijdt:

1° verwittigt de exploitant de toezichthoudende overheid hiervan onmiddellijk
2° neemt de exploitant onmiddellijk de nodige maatregelen om de dioxine-emissie te verlagen;
3° laat de exploitant zo snel mogelijk een meting uitvoeren over eenbemonsteringsperiode van minstens zes en maximaal acht uur volgens de norm NBN-EN 1948 (delen 1,2,3).

De toezichthoudende overheid wordt van de genomen maatregelen zo snel mogelijk op de hoogte gebracht door middel van een verslag en kan zo nodig aanvullende puntmetingen opleggen.

§3. Onverminderd de bepalingen van §4 en in afwijking van de bepalingen van §1 stopt de exploitant bij elke overschrijding van de emissiegrenswaarde voor dioxinen en furanen met de verbranding van afvalstoffen en dit uiterlijk achtenveertig uur na het bekend worden van de meetresultaten.

Het opnieuw verbranden van afvalstoffen is pas mogelijk na toestemming van de toezichthoudende overheid. Binnen tien dagen na het heropstarten laat de exploitant gedurende drie opeenvolgende dagen een meting uitvoeren van dioxinen en furanen in de rookgassen over een bemonsteringsperiode van minstens zes en maximaal acht uur volgens de norm NBN-EN 1948 (delen 1,2,3) en bezorgt de resultaten hiervan binnen de veertien kalenderdagen aan de toezichthoudende overheid.

§4. Op verzoek van de exploitant kan de toezichthoudende overheid de toestemming verlenen om van de bepalingen van §3 af te wijken. Die toestemming kan enkel worden verleend indien de exploitant aantoont dat er noodzakelijke en voldoende maatregelen zijn genomen of onmiddellijk worden genomen om de emissie te beperken tot een concentratie die lager ligt dan de emissiegrenswaarde. De toezichthoudende overheid zal die maatregelen ter plaatse beoordelen. In dat geval laat de exploitant binnen een maand gedurende drie opeenvolgende dagen een meting uitvoeren van dioxinen en furanen in de rookgassen over een bemonsteringsperiode van minstens 6 en maximaal 8 uur volgens de norm NBN-EN 1948 (delen 1,2,3) ter bevestiging van de doeltreffendheid van de genomen maatregelen. De resultaten worden binnen veertien dagen bezorgd aan de toezichthoudende overheid.

ABNORMALE WERKINGSOMSTANDIGHEDEN

Art. 5.2.3bis.1.34. §1. Voor technisch onvermijdelijke stilleggingen, storingen of voor defecten aan rookgasreinigingsinstallaties mogen gedurende maximaal vier uur de concentraties van de in de lucht uitgestoten verontreinigende stoffen de voorgeschreven emissiegrenswaarden overschrijden. De verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie mag in geen geval langer dan vier uur ononderbroken met verbranding van afvalstoffen voortgaan. Voorts moet de totale duur waarin de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie in de loop van één jaar onder die omstandigheden in bedrijf is minder dan zestig uur bedragen. De duur van zestig uur geldt voor die lijnen van de gehele verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie die verbonden zijn met één enkele rookgasreiniging.

§2. In dat geval overschrijdt het totale stofgehalte van de emissies in de lucht van een verbrandingsinstallatie onder geen enkele voorwaarde een halfuurgemiddelde van 150 mg/Nm³. Verder mogen de grenswaarden voor de emissie van CO en TOC in de lucht evenmin worden overschreden. Voorts moet aan alle andere voorwaarden, met betrekking tot de verbranding, worden voldaan.

§3. In geval van een ander defect, moet de exploitant het uitbaten (verbranden) zo spoedig als uitvoerbaar is, verminderen of de oven stilleggen, totdat normaal bedrijf opnieuw mogelijk is. In installaties waar niet uitsluitend afvalstoffen worden verbrand, wordt de verbranding van afvalstoffen als toevoeging gestaakt.

RAPPORTAGE, INZAGE VAN INFORMATIE EN INSPRAAK

Art. 5.2.3bis.1.35. [§1. Per kalenderjaar stelt de exploitant een technisch rapport op waarin verslag wordt uitgebracht van de verbrandings- en meeverbrandingsactiviteiten gedurende het afgelopen jaar. Voor dat rapport kan de exploitant gebruik maken van andere documenten die aan de bevoegde overheid moeten toegezonden worden.

§2. Het technisch rapport omvat :

1° de aard, de herkomst en de hoeveelheden van de aangevoerde afvalstoffen;

2° een grafische voorstelling van het verloop van emissies voor water en lucht met de meetresultaten voor en na het aftrekken van het betrouwbaarheidsinterval, en dat ten opzichte van de emissiegrenswaarden;

3° een overzicht van de werking van de installatie (uren werking, stilstanden voor onderhoud, noodstops, defecten aan de rookgasreiniging)en de vast opgestelde emissiemeetapparatuur;

4° indien relevant, het energetisch rendement van de installatie met vermelding van de hoeveelheid warmte die werd gerecupereerd of de hoeveelheid elektriciteit die werd geproduceerd.]

§3. Per kalenderjaar stelt de exploitant ook een niet-technisch rapport op dat op een beknopte en voor een algemeen publiek begrijpelijke wijze de informatie uit het technisch rapport verwoordt.

§4. De in §1 en §3 bedoelde rapporten worden uiterlijk tegen 1 april van het jaar na het kalenderjaar waarop ze betrekking hebben, bezorgd aan de toezichthoudende overheid en aan OVAM. Een kopie van de rapporten wordt eveneens toegestuurd aan het betrokken gemeentebestuur, waar ze ter inzage liggen van het publiek.

Art. 5.2.3bis.1.36. §1. Alle verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties moeten een informatiepunt oprichten waar men terecht kan met vragen en klachten over de installatie.

§2. De exploitant verzorgt tenminste jaarlijks een informatie en duidingsdag over de werking van de installatie ten behoeve van de omwonenden, waarop het jaarlijks rapport wordt voorgesteld.

§3. In de milieuvergunning kan worden opgelegd dat een begeleidings-commissie wordt opgericht om de communicatie te verzorgen over de activiteiten, emissies en maatregelen van de inrichting. De commissie is evenredig samengesteld uit vertegenwoordigers van de inrichting, de overheid en omwonenden, zo nodig aangevuld met één of meer onafhankelijke deskundigen.

OVERGANGS- EN OPHEFFINGSBEPALINGEN

[…]

Opgeheven bij art. 72 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 5.2.3bis.2.
Voorwaarden voor experimentele verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties

Art. 5.2.3bis.2.1. Deze voorwaarden zijn van toepassing op inrichtingen, ingedeeld volgens rubriek 2.3.4.3 van de indelingslijst.

Art. 5.2.3bis.2.2. De datum en de aard van ieder experiment moet minstens één week op voorhand gemeld worden aan de toezichthoudende overheid.

Art. 5.2.3bis.2.3. Tenzij anders is bepaald in de milieuvergunning moet tijdens het experiment een volledige meetcampagne voor lucht (stof, TOC, HCl, HF, SO_2, NO_x, zware metalen, dioxinen en furanen) worden uitgevoerd op drie opeenvolgende dagen. De resultaten worden bezorgd aan de toezichthoudende overheid en aan OVAM.

Subafdeling 5.2.3bis.3.
Voorwaarden voor dierencrematoria

Art. 5.2.3bis.3.1. Onverminderd de bepalingen van de Verordening (EG) nr.1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten, zijn de bepalingen van dit hoofdstuk van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 2.3.4.1, i) van de indelingslijst.

Art. 5.2.3bis.3.2. De exploitant van de installatie treft in samenhang met de aflevering en inontvangstneming van de krengen alle nodige voorzorgsmaatregelen om negatieve gevolgen voor het milieu, in het bijzonder de verontreiniging van lucht, bodem, oppervlaktewater en grondwater, alsmede stankoverlast en geluidshinder, en directe risico's voor de menselijke gezondheid te voorkomen of, voor zover dat haalbaar is, te beperken.

Art. 5.2.3bis.3.3. §1. In de inrichting mogen in geen geval vee en pluimvee aanvaard worden, ook niet als die gehouden worden als huisdieren.

§2. De krengen moeten gekoeld opgeslagen worden. Die koelruimte moet op regelmatige basis gereinigd en ontsmet worden met een erkend ontsmettingsmiddel.

§3. De krengen moeten, indien mogelijk, direct in de oven worden geplaatst, zonder rechtstreeks te worden aangeraakt.

Art. 5.2.3bis.3.4. In afwijking van de algemeen geldende voorwaarden voor de verwerking van afvalstoffen, is geen weegbrug vereist.

Art. 5.2.3bis.3.5. §1. De installaties worden zodanig ontworpen, uitgerust, gebouwd en geëxploiteerd dat, zelfs in de meest ongunstige omstandigheden, het bij het proces ontstane gas na de laatste toevoer van verbrandingslucht op beheerste en homogene wijze wordt verhit tot een temperatuur van 850 °C, gemeten gedurende twee seconden dichtbij de binnenwand of op een door de toezichthoudende overheid toegestaan ander representatief punt van de verbrandingskamer.

§2. Elke installatie vanaf 50 kg/u moet worden uitgerust met ten minste één hulpbrander. Die brander moet automatisch worden ingeschakeld als de temperatuur van de verbrandingsgassen na de laatste toevoer van de verbrandingslucht onder de 850°C zakt. Hij moet ook tijdens de inwerkingstelling en de stillegging van de installatie worden gebruikt teneinde ervoor te zorgen dat de temperatuur van 850°C gedurende de bedoelde werkzaamheden steeds wordt gehandhaafd zolang zich onverbrand materiaal in de verbrandingskamer bevindt.

§3. Installaties vanaf 50 kg/u moeten beschikken over en gebruik maken van een automatisch systeem om te voorkomen dat krengen worden toegevoerd:
a) bij het in werking stellen, totdat de vereiste verbrandingstemeratuur van 850°C is bereikt; en
b) wanneer de vereiste verbrandingstemeratuur van 850°C niet gehandhaafd blijft.

Art. 5.2.3bis.3.6. §1. De inrichting wordt zodanig uitgerust en geëxploiteerd dat de emissies in de lucht die zouden leiden tot luchtverontreiniging van betekenis aan de grond, worden voorkomen.

§2. De rookgassen worden op gecontroleerde wijze door een schoorsteen geloosd. De minimale of maximale schoorsteenhoogte kan worden bepaald in de milieuvergunning.

§3. De schoorsteen en de afvoerkanalen worden uitgerust met meetopeningen en een meetplatform overeenkomstig de norm NBN T95-001 of een equivalente norm. De meetopeningen hebben een diameter van tenminste 12 cm.

Art. 5.2.3bis.3.7. §1. Elke installatie vanaf 50kg/u moet beschikken over en gebruik maken van temperatuurmetingsapparatuur.

§2. De bevoegde overheid controleert of alle automatische bewakings-apparatuur naar behoren is geïnstalleerd en functioneert. Jaarlijks wordt een verificatietest uitgevoerd. Ten minste om de drie jaar moet er worden geijkt door middel van parallelmetingen overeenkomstig de referentie-methoden.

Art. 5.2.3bis.3.8. §1. Elk dierencrematorium moet, als het in bedrijf is, aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° de concentratie van de volgende stoffen in de droge rookgassen, omgerekend naar een zuurstofgehalte van elf volumepercent, mag niet hoger zijn dan :

Stof	Emissiegrenswaarde
totaal stof	30 mg/Nm³
zwaveldioxide, uitgedrukt als SO_2	300 mg/Nm³
NO_x, uitgedrukt als NO_2	400 mg/Nm³

De concentratie van die stoffen in de rookgassen moet minstens jaarlijks worden gemeten door een hiervoor erkend laboratorium;

2° bij normaal bedrijf mag geen neerslag van waterdruppels uit de rookgassen in de omgeving voorkomen;

3° volgende emissiegrenswaarde voor dioxinen en furanen geldt:

emissiegrenswaarde in ng TEQ/Nm³	
dioxinen en furanen	0,1

De gemiddelden worden bepaald over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur. De emissiegrenswaarde heeft betrekking op de totale concentratie van dioxinen en furanen, berekend aan de hand van het begrip 'toxische equivalentie'.
De massaconcentratie aan dioxinen en furanen wordt ten minste tweejaarlijks gemeten volgens de voorschriften van de norm NBN-EN 1948 (delen 1,2,3) door een voor deze meting erkend laboratorium.
Elke meting uitgevoerd volgens bovenvermelde methode, moet na verrekening van de nauwkeurigheid bedoeld in artikel 4.4.4.2, §5, voldoen aan de voorgeschreven emissiegrenswaarde.

§2. Indien uit de verrichte metingen blijkt dat een of meer emissie-grenswaarden zijn overschreden, meldt de exploitant dat onmiddellijk aan de toezichthoudende overheid en neemt de nodige maatregelen om te voldoen aan de emissiegrenswaarden.

§3. Alle meetresultaten moeten op passende wijze worden geregistreerd en gepresenteerd.

Subafdeling 5.2.3bis.4.
Voorwaarden voor verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties van biomassa-afval

Art. 5.2.3bis.4.1. §1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toe-passing op inrichtingen, ingedeeld in rubriek 2.3.4.1, a) en 2.3.4.2, a).

§2. Indien de bij de verbranding vrijgekomen energie niet wordt terug-gewonnen gelden de voorwaarden van de subafdeling 5.2.3bis.1.

AANVAARDING EN INONTVANGSTNEMING VAN DE AFVALSTOFFEN

Art. 5.2.3bis.4.2. De exploitant van de verbrandings- of meeverbrandings-installatie treft in samenhang met de aflevering en inontvangstneming van de afvalstoffen alle nodige voorzorgsmaatregelen om negatieve gevolgen voor het milieu, in het bijzonder de verontreiniging van lucht, bodem, oppervlaktewater en grondwater alsmede stankoverlast en geluidshinder, en directe risico's voor de menselijke gezondheid te voorkomen of, voorzover dat haalbaar is, te beperken.

Art. 5.2.3bis.4.3. §1. In een verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie voor biomassa-afval kunnen alleen die afvalstoffen worden verbrand of meeverbrand die uitdrukkelijk vermeld zijn in de milieuvergunning.

§2. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden verbrand of meeverbrand, is de vergunning beperkt tot de afval-stoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

Art. 5.2.3bis.4.4. Vooraleer de afvalstoffen bij de verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie in ontvangst worden genomen, volgt de exploitant van de installatie ten minste de volgende inontvangstnemingsprocedure :

1° controle van de vereiste documenten;

2° controle van de conformiteit van de aangevoerde afvalstoffen met de schriftelijke gegevens.

Indien relevant worden de afvalstoffen daartoe op een representatieve wijze bemonsterd en geanalyseerd. Daarbij worden de te analyseren parameters zo bepaald dat een sluitende conformiteitscontrole is verzekerd. De daartoe genomen monsters worden tot ten minste één maand na de verbranding bewaard.

Art. 5.2.3bis.4.5. §1. De exploitant stelt de massa van elke afvalcategorie per vracht vast en indien mogelijk de categorie overeenkomstig de afvalstoffenlijst, voordat het afval bij de verbrandings- of meeverbrandings-installatie in ontvangst wordt genomen.

§2. Voor installaties en ondernemingen waarin uitsluitend het door de onderneming zelf geproduceerde biomassa-afval wordt verbrand of meeverbrand op de plaats waar het werd geproduceerd, zijn artikel 5.2.3bis.4.4 en 5.2.3bis.4.5, §1, niet van toepassing.

UITBATING

Art. 5.2.3bis.4.6. §1. De locaties van verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties, met de bijbehorende terreinen voor de opslag van biomassa-afval, worden zodanig ontworpen en geëxploiteerd dat het ongeoorloofd en accidenteel vrijkomen van verontreinigende stoffen in bodem, oppervlaktewater en grondwater wordt voorkomen.

§2. De opslagruimte van de aangevoerde afvalstoffen wordt dermate beveiligd dat ongevallen tijdens het afladen van de afvalstoffen worden vermeden.

Art. 5.2.3bis.4.7. §1. De verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie wordt zodanig ontworpen, uitgerust, gebouwd en geëxploiteerd dat de afvalstoffen steeds zo gelijkmatig en volledig mogelijk worden verbrand en de emissie minimaal is. Indien nodig worden de afvalstoffen voorbehandeld en in geval van heterogene afvalstoffen worden ze zo goed mogelijk gemengd en homogeen gemaakt.

§2. Minstens eenmaal per jaar wordt een verbrandings- of meeverbrandings-installatie met een nominaal thermisch vermogen tot en met 10 MW afgesteld door de constructeur of installateur. Die afstelling omvat een controle van de procesparameters van de werkende installatie, met een daarop volgende afstelling van die procesparameters zoals vereist om een zo volledig mogelijke verbranding te realiseren. Het bewijs van afstelling wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§3. Alle verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties, met een nominale thermische capaciteit van meer dan 10 MW, worden zodanig uitgerust en geëxploiteerd dat het bij de verbranding ontstane gas, na de laatste toevoer van verbrandingslucht, op een beheerste en homogene wijze zelfs in de ongunstigste omstandigheden wordt verhit tot een temperatuur van ten minste 850 °C, gedurende ten minste twee seconden bereikt aan of nabij de binnenwand van de verbrandingskamer. Het temperatuursniveau is een minimale voorwaarde waaraan permanent moet worden voldaan als de inrichting in bedrijf is.

§4. In de milieuvergunning kan van §3 worden afgeweken op voorwaarde dat in de verbrandings- of meeverbrandingsoven of in de installatie voor de behandeling van de verbrandingsgassen adequate technieken worden toegepast. Bij de toepassing van dit technieken moeten de emissieniveaus van dioxinen en furanen overeenkomen met of lager zijn dan de niveaus die onder de voorwaarden van §3 worden bereikt, moet ten minste aan al de emisiegrenswaarden zijn voldaan en mogen niet meer residuen of residuen met een hoger gehalte aan verontreinigende stoffen worden geproduceerd dan te verwachten is onder de in §3 genoemde voorwaarden.

EMISSIES : VOORWAARDEN VOOR VERBRANDING EN MEEVERBRANDING VAN BIOMASSA-AFVAL, MET UITZONDERING VAN NIET VERONTREINIGD BEHANDELD HOUTAFVAL

Art. 5.2.3bis.4.8. §1. De emissiegrenswaarden hebben steeds betrekking op de volgende omstandigheden : temperatuur 273 K, druk 101,3 kPa, 11% zuurstof, droog gas.

§2. Als de afvalstoffen in een met zuurstof verrijkte atmosfeer worden verbrand, mogen de meetresultaten worden herleid tot een in de milieuvergunning vastgesteld zuurstofgehalte dat de bijzondere omstandigheden van het individuele geval weerspiegelt.

[§3. De emissiegrenswaarden van artikel 5.2.3bis.4.9 en de meetverplichtingen van artikel 5.2.3bis.4.12 zijn van toepassing voor het deel van het niet verontreinigd behandeld houtafval dat bestaat uit natuurlijk hout, schors inbegrepen, dat alleen een mechanische behandeling heeft ondergaan.]

Toegevoegd bij art. 73 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.3bis.4.9. Elke verbrandingsinstallatie ingedeeld onder rubriek 2.3.4.1,a), 1° moet, als ze in bedrijf is, aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° De concentratie van volgende stoffen in de rookgassen mag niet hoger zijn dan :

Emissiegrenswaarden in mg/Nm³ in functie van het nominaal thermisch vermogen van de verbrandingsinstallatie			
	tot en met 5 MW	meer dan 5 MW tot 50 MW	50 MW en meer
1. totaal stof	150	30	10
2. koolmonoxide (CO)	250	200	100
[3. stikstofoxiden (NO_x) uitgedrukt als NO_2	400	400/200(*)	200/130 (**)]
4. zwaveldioxide (SO_2)	300	300	50
5. dioxinen en furanen uitgedrukt in ng TEQ/Nm³ (***)	-	0,1	0,1

[(*) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen tot en met 30 MW geldt voor stikstofoxiden (NO_X), uitgedrukt als NO_2, een emissiegrenswaarde van 400 mg/Nm³. Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen groter dan 30 MW geldt een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³.
(**) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen tot en met 300 MW geldt voor stikstofoxiden (NO_X), uitgedrukt als NO_2, een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³. Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen groter dan 300 MW geldt een emissiegrenswaarde van 130 mg/Nm³. Voor installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010, worden de emissiegrenswaarden voor stikstofoxiden (NO_X) vervangen door:
a) voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 50 MW tot 100 MW: 150 mg/Nm³;
b) voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 100 MW: 100 mg/Nm³;
voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW tot 800 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 60 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet mag overschreden worden;
voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 800 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 40 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet mag overschreden worden.]
(***) De gemiddelden worden bepaald over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur. De emissiegrenswaarde heeft betrekking op de totale concentratie van dioxine en furanen, berekend aan de hand van het begrip 'toxische equivalentie'.

Gewijzigd bij art. 5 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen geldt 0,1 ng TEQ/Nm³ als drempelwaarde.

2° Bij een normaal bedrijf mag geen neerslag van waterdruppeltjes uit de rookgassen in de omgeving voorkomen.

[3° In afwijking van de bepalingen van punt 1°, wordt geacht dat ook aan de emissiegrenswaarden voor totaal stof, SO_2, NOx en CO is voldaan wanneer de concentraties in de rookgassen lager liggen dan de emissiegrenswaarden vastgelegd in hoofdstuk 5.43 voor vaste en vloeibare fossiele brandstoffen, rekening houdende met gelijkaardige omstandigheden zoals het nominaal thermisch vermogen van de installatie, de fysische toestand van de brandstof, het tijdstip van verlenen van de eerste vergunning en de respectieve zuurstofgehaltes waarbij de emissiegrenswaarden voor de fossiele brandstoffen zijn uitgedrukt. Voor installaties met een vermogen van minder dan 300 kW_{th} dient er getoetst te worden aan de emissiegrenswaarden van subafdeling 5.43.2.3 voor inrichtingen van minder dan 2 MW.]

Toegevoegd bij art. 74 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.3bis.4.10. Voor een meeverbrandingsinstallatie waarin biomassa-afval wordt verbrand samen met brandstoffen, worden de emissiegrenswaarden als volgt vastgesteld :
1° ten eerste, door voor elke brandstof en afvalstof (of groep van afvalstoffen) de emissiegrenswaarden te nemen die voor deze installatie volgens de milieuvergunning of dit besluit gelden bij monoverbranding, overeenkomstig het nominale thermische vermogen van de installatie;
2° ten tweede, door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof en per afvalstof (of groep van afvalstoffen) te bepalen; deze waarden worden verkregen door elk van de hierboven bedoelde grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof/afvalstof geleverde warmte, gedeeld door de warmte geleverd door alle brandstoffen/afvalstoffen tesamen;
3° ten derde, door de per brandstof of afvalstof (of groep van afvalstoffen) gewogen emissiegrenswaarden, herleid naar eenzelfde zuurstofgehalte, bij elkaar op te tellen.

[Art. 5.2.3bis.4.11. Voor direct gestookte spaandrogers gelden, in afwijking en met uitsluiting van alle algemene emissiegrenswaarden zoals bepaald in hoofdstuk 4.4 en in afwijking van de sectorale emissiegrenswaarden vermeld in artikel 5.2.3bis.4.9 en artikel 5.2.3bis.4.10, de emissiegrenswaarden zoals bepaald in artikel 5.19.1.4, §2bis.]

Vervangen bij art. 75 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.3bis.4.12. §1. Voor verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties ingedeeld in rubriek 2.3.4.1, a), 1° of 2.3.4.2, a), 1° worden op initiatief en kosten van de exploitant volgende metingen verricht:

1° de concentraties van stof, CO, SO_2 en NO_x :

a) minstens jaarlijks bij installaties met een nominaal thermisch vermogen tot en met 5 MW. De metingen voor SO_2 zijn niet verplicht als de exploitant kan aantonen dat de SO_2-emissies in geen geval hoger zijn dan de voorgeschreven grenswaarden;

b) minstens om de drie maanden bij installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW tot en met 50 MW.
Bedoelde metingen voor SO_2 zijn niet verplicht als de exploitant kan aantonen dat de SO_2-emissies in geen geval hoger zijn dan de voorgeschreven emissie-grenswaarden;

c) continu bij installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 50 MW.
Die continumetingen voor SO_2 zijn niet verplicht als de exploitant kan aantonen dat de SO_2-emissies in geen geval hoger zijn dan de voorgeschreven emissie-grenswaarden.
In dat geval moeten tenminste om de drie maanden metingen plaats-vinden, en dit tijdens een periode van normale bedrijvigheid. Deze niet-continue metingen mogen vervangen worden door berekeningen op basis van geregistreerde componenten of relevante parameters volgens een code van goede praktijk en/of door andere geschikte bepalingsmethoden volgens een code van goede praktijk.

2°Continu of periodiek naar gelang de capaciteit van de inrichting worden het zuurstofgehalte, temperatuur, druk en gehalte aan waterdamp in de rookgassen gemeten en geregistreerd. De meting van het waterdampgehalte is niet nodig, mits de als monster gebruikte rookgassen worden gedroogd vooraleer de emissies worden geanalyseerd.

§2. In de milieuvergunning kan worden toegestaan dat de frequentie van de periodieke metingen verlaagd wordt, op voorwaarde dat de exploitant aan de vergunningverlenende overheid kan bewijzen dat de emissies onder alle omstandig-heden minder dan 50% bedragen van de vastgestelde emissiegrenswaarden. Die afwijkingsaanvraag moet in de milieuvergunning worden gemotiveerd.

§3. Bij installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW moet de concentratie van dioxinen en furanen ten minste eenmaal per jaar gemeten worden.

§4. Bij installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 50 MW, worden bijkomend de dioxinen en furanen op continue wijze bemonsterd met ten minste tweewekelijkse analyses.

Bij meeverbrandingsinstallaties moet deze continue bemonstering gebeuren telkens als er afvalstoffen worden meeverbrand.

De analysefrequentie van de monsters kan worden verminderd volgens het schema vermeld in bijlage 5.2.3bis.1.

[Behalve voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen kan de vergunningverlenende overheid op vraag van de exploitant en op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid, toestaan dat er geen continue bemonstering van dioxinen en furanen wordt uitgevoerd en/of de analysefrequentie wordt verminderd.]

Gewijzigd bij art. 76 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[Art. 5.2.3bis.4.12bis. Voor direct gestookte spaandrogers gelden, in afwijking en met uitsluiting van alle algemene meetfrequenties zoals bepaald in afdeling 4.4.4 en in afwijking van de sectorale meetfrequenties zoals bepaald in artikel 5.2.3bis.4.12, de meetfrequenties zoals bepaald in artikel 5.19.1.4, §6.]

Ingevoegd bij art. 77 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

EMISSIES : VOORWAARDEN VOOR VERBRANDING EN MEEVERBRANDING VAN NIET VERONTREINIGD BEHANDELD HOUTAFVAL

Art. 5.2.3bis.4.13. §1. De emissiegrenswaarden hebben steeds betrekking op de volgende omstandigheden : temperatuur 273 K, druk 101,3 kPa, 11% zuurstof, droog gas.

§2. Als de afvalstoffen in een met zuurstof verrijkte atmosfeer worden verbrand, mogen de meetresultaten worden herleid tot een in de milieuvergunning vastgesteld zuurstofgehalte dat de bijzondere omstandigheden van het individuele geval weerspiegelt.

[§3. De emissiegrenswaarden van artikel 5.2.3bis.4.15 en de meetverplichtingen van artikel 5.2.3bis.4.18 zijn van toepassing voor het ander niet verontreinigd behandeld houtafval dan dat bestaat uit natuurlijk hout, schors inbegrepen, dat alleen een mechanische behandeling heeft ondergaan.]

Ingevoegd bij art. 78 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.3bis.4.14. [§1. Voor het onderscheid tussen "niet-verontreinigd behandeld" en "verontreinigd behandeld" houtafval geldt ingeval van twijfel de volgende tabel van richtwaarden voor potentieel aanwezige verontreinigingen. Deze tabel bevat A-waarden en B-waarden voor eventueel aanwezige verontreinigingen aan zware metalen en gehalogeneerde organische verbindingen, als volgt:

Samenstellingsvoorwaarden in mg/kg DS		
Verontreinigende stof	A	B
Arseen en arseenverbindingen, uitgedrukt als arseen (As)	2	4
Koper en koperverbindingen, uitgedrukt als koper (Cu)	20	40
Lood en loodverbindingen, uitgedrukt als lood (Pb)	90	180
Chroom en chroomverbindingen, uitgedrukt als chroom (Cr)	30	60

Fluor en fluorverbindingen, uitgedrukt als fluor (F)	30	60
Chloor en chloorverbindingen, uitgedrukt als chloor (Cl)	600	1200
Pentachloorfenol	3	6
Benzo-a-pyreen	0,5	1

De voorwaarden om te bepalen of aan deze samenstellingsvoorwaarden voldaan is, worden vastgelegd in §6.]

Vervangen bij art. 79 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. Voor verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties ingedeeld in rubriek 2.3.4.1.a).2° of 2.3.4.2.a).2°, worden op initiatief en kosten van de exploitant analyses van ten minste de parameters, vermeld in §1 van dit artikel, op het te verbranden houtafval verricht :
a) voor installaties met een nominaal thermisch vermogen tot en met 5 MW :

1) jaarlijkse bemonstering en analyse bij de verbranding van behandeld houtafval, afkomstig van de eigen productie van houten materialen;

2) zesmaandelijkse bemonstering en analyse bij de verbranding van behandeld houtafval, afkomstig van derden;

b) voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW

1) zesmaandelijkse bemonstering en analyse bij de verbranding van behandeld houtafval, afkomstig van de eigen productie van houten materialen;

2) driemaandelijkse bemonstering en analyse bij de verbranding van behandeld houtafval, afkomstig van derden.

§3. De bemonstering moet worden uitgevoerd per afvalstroom die wordt verbrand. Indien de te verbranden afvalstoffen die onder eenzelfde Eural-code vallen, door verschillende leveranciers worden aangeleverd, moet de bemonstering van die afvalstroom per leverancier worden uitgevoerd. Voor fracties onbehandeld houtafval of onbehandeld hout waaruit het te verbranden houtafval wordt geproduceerd, zijn geen analyses vereist.

§4. Analyses van houtafval kunnen eveneens worden geleverd door leveranciers van het te verbranden houtafval, of leveranciers van materia-len waaruit het te verbranden houtafval wordt geproduceerd. Die analyses moeten geleverd worden met de frequentie, bepaald in §2 van dit artikel. Analyses van leveranciers van houten materialen worden niet aanvaard als de exploitant op het hout nog andere bewerkingen doet die een verontreiniging kunnen veroorzaken.

§5. De bemonstering en analyse van het houtafval moeten worden uitgevoerd door een laboratorium dat erkend is voor analyses van afvalstoffen. Alle analyseresultaten moeten ter inzage gehouden worden van de toezicht-houdende ambtenaar. Voor buitenlandse leveranciers wordt de analyse uitgevoerd door een labo dat, overeenkomstig de wetgeving in het land, rechtsgeldige analyses mag uitvoeren.

§6. Er wordt voldaan aan de samenstellingsvoorwaarden van §1 als, per stroom en per leverancier :

1° bij een jaarlijkse en zesmaandelijkse bemonstering geen van de concentraties, vermeld in kolom B, overschreden wordt;

2° bij driemaandelijkse bemonstering geen van de concentraties, vermeld in kolom B, overschreden wordt en per kalenderjaar minstens drie van de vier metingen voldoen aan de concentraties van kolom A;

3° bij meer dan vier metingen per jaar geen van de concentraties, vermeld in kolom B, overschreden wordt en per kalenderjaar minstens 80% van de metingen voldoen aan de concentraties van kolom A.

Art. 5.2.3bis.4.15. Elke verbrandingsinstallatie ingedeeld in rubriek 2.3.4.1,a), 2° waarin niet-verontreinigd behandeld houtafval wordt verbrand, moet, als ze in bedrijf is, aan de volgende voorwaarden voldoen:

de concentratie van de volgende stoffen in de rookgassen mag niet hoger zijn dan:

Emissiegrenswaarden in mg/Nm³ in functie van het nominaal thermisch vermogen van de verbrandingsinstallatie (*****)			
	tot en met 5 MW	meer dan 5 MW tot 50 MW	50 MW en meer
1. totaal stof	150	30	10
2. koolmonoxide	250	200	100
[3. stikstofoxiden (NO_x) uitgedrukt als NO_2 (*)	400	400/200(*)	200/130 (**)]
4. zwaveldioxide uitgedrukt als SO_2	300	300	50
5. gas- en dampvormige organische stoffen uitgedrukt als totaal organische koolstof	-	20	10
6. gasvormige anorganische fluoriden uitgedrukt als HF	-	2	1
7. gasvormige anorganische chloriden uitgedrukt als HCl	50	50	10
8. zware metalen (***)			
• de som van cadmium en cadmiumverbindingen, uitgedrukt als cadmium (Cd) en thallium en thalliumverbindingen, uitgedrukt als thallium (Tl)	-	0,1	0,05

• kwik en kwikverbindingen uitgedrukt als kwik (Hg)	-	0,1	0,05
• de som van : • antimoon en antimoonverbindingen, uitgedrukt als antimoon (Sb) • arseen en arseenverbindingen, uitgedrukt als arseen (As) • lood en loodverbindingen, uitgedrukt als lood (Pb) • chroom en chroomverbindingen, uitgedrukt als chroom (Cr) • kobalt en kobaltverbindingen, uitgedrukt als kobalt (Co) • koper en koperverbindingen, uitgedrukt als koper (Cu) • mangaan en mangaanverbindingen, uitgedrukt als mangaan (Mn) • nikkel en nikkelverbindingen, uitgedrukt als nikkel (Ni) • vanadium en vanadiumverbindingen, uitgedrukt als vanadium (V) • tin en tinverbindingen, uitgedrukt als tin (Sn)	-	1,5	0,5
9. dioxinen en furanen, uitgedrukt in ng TEQ/Nm³ (****)	0,4	0,1	0,1

[(*) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen tot en met 30 MW geldt voor stikstofoxiden (NO_X), uitgedrukt als NO_2, een emissiegrenswaarde van 400 mg/Nm³. Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen groter dan 30 MW geldt een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³.
(**) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen tot en met 300 MW geldt voor stikstofoxiden (NO_X), uitgedrukt als NO_2, een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³. Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen groter dan 300 MW geldt een emissiegrenswaarde van 130 mg/Nm³. Voor installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010, worden de emissiegrenswaarden voor stikstofoxiden (NO_X) vervangen door:
a) voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 50 MW tot 100 MW: 150 mg/Nm³;
b) voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 100 MW: 100 mg/Nm³;
voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW tot 800 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 60 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet mag overschreden worden;
voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 800 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 40 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet mag overschreden worden.]
(***) Gemiddelde waarden over een bemonsteringsperiode van minimaal dertig minuten en maximaal acht uur.
(****) De gemiddelden worden bepaald over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur. De emissiegrenswaarde heeft betrekking op de totale concentratie van dioxinen en furanen, berekend aan de hand van het begrip 'toxische equivalentie'.
[(*****) Er wordt ook geacht dat aan de emissiegrenswaarden voor totaal stof, SO_2, NO_x en CO is voldaan wanneer de concentraties in de rookgassen lager liggen dan de emissiegrenswaarden vastgelegd in hoofdstuk 5.43 voor vaste en vloeibare fossiele brandstoffen, rekening houdende met gelijkaardige omstandigheden zoals het nominaal thermisch vermogen van de installatie, de fysische toestand van de brandstof, het tijdstip van verlenen van de eerste vergunning en de respectieve zuurstofgehaltes waarbij de emissiegrenswaarden voor de fossiele brandstoffen zijn uitgedrukt.
Voor installaties met een vermogen van minder dan 300 kWth dient er getoetst te worden aan de emissiegrenswaarden van subafdeling 5.43.2.3 voor inrichtingen van minder dan 2 MW.]

Gewijzigd bij art. 80 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Gewijzigd bij art. 6 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen geldt 0,1 ng TEQ/Nm³ als drempelwaarde.

Art. 5.2.3bis.4.16. Voor een meeverbrandingsinstallatie waarin niet-verontreinigd behandeld houtafval wordt verbrand samen met brandstoffen, worden de emissiegrenswaarden als volgt vastgesteld :

1° door voor elke brandstof en afvalstof (of groep van afvalstoffen) de emissiegrenswaarden te nemen, die voor die installatie volgens de milieuvergunning of dit besluit gelden bij monoverbranding overeenkomstig het nominale thermische vermogen van de installatie;

2° door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof en per afvalstof (of groep van afvalstoffen) te bepalen; die waarden worden verkregen door elk van de hierboven bedoelde grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof/afvalstof geleverde warmte, gedeeld door de warmte geleverd door alle brandstoffen of afvalstoffen samen;

3° door de per brandstof of afvalstof (of groep van afvalstoffen) gewogen emissiegrenswaarden, herleid naar eenzelfde zuurstofgehalte, bij elkaar op te tellen.

Art. 5.2.3bis.4.17. [Voor direct gestookte spaandrogers gelden, in afwijking en met uitsluiting van alle algemene emissiegrenswaarden zoals bepaald in hoofdstuk 4.4 en in afwijking van de sectorale emissiegrenswaarden vermeld in artikel 5.2.3bis.4.15 en artikel 5.2.3bis.4.16, de emissiegrenswaarden zoals bepaald in artikel 5.19.1.4, §2bis.]

Vervangen bij art. 81 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.2.3bis.4.18. §1. Voor verbrandings- en meeverbrandingsinstallaties ingedeeld in rubriek 2.3.4.1, a), 2° of 2.3.4.2, a), 2°, worden op initiatief en kosten van de exploitant de onderstaande metingen verricht:

1° De concentratie van bepaalde stoffen in de rookgassen :
a) continu worden gemeten en geregistreerd :

de concentraties van stofdeeltjes totaal en CO bij inrichtingen met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW. Bij installaties met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW en meer, worden bijkomend de concentraties van SO_2 en NO_x continu gemeten en geregistreerd;

b) ten minste om de zes maanden worden gemeten :

1) de concentraties van de gas- en dampvormige organische verbindingen, uitgedrukt als koolstof totaal bij inrichtingen met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW;

2) de concentraties van stofdeeltjes totaal, CO, NO_x en HCl bij inrichtingen met een nominaal thermisch vermogen tot en met 5 MW;

3) de concentraties van de zware metalen, HCl, HF, NO_x, en SO_2 bij inrichtingen met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW;

c) ten minste jaarlijks wordt gemeten :

1) de concentratie van dioxinen en furanen voor installaties met een nominaal thermisch vermogen groter dan 5 MW;

d) tenminste tweejaarlijks wordt gemeten :

1) de concentratie van dioxinen en furanen voor installaties met een nominaal thermisch vermogen kleiner of gelijk aan 5 MW.

2° Continu of periodiek naar gelang van de capaciteit van de inrichting worden gemeten en geregistreerd het zuurstofgehalte, temperatuur, druk en gehalte aan waterdamp in de rookgassen. De meting van het waterdampgehalte is niet nodig, mits de als monster gebruikte rookgassen worden gedroogd vooraleer de emissies worden geanalyseerd.

3° In de milieuvergunning kan worden toegestaan dat de frequentie van de periodieke metingen verlaagd wordt, op voorwaarde dat de exploitant aan de vergunningverlenende overheid kan bewijzen dat de emissies onder alle omstandigheden minder dan 50% bedragen van de vastgestelde emissiegrenswaarden. Die afwijkingsaanvraag moet in de milieuvergunning worden gemotiveerd.

4° Bij installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 50 MW worden bijkomend de dioxinen en furanen op continue wijze bemonsterd met ten minste tweewekelijkse analyses.

Bij meeverbrandingsinstallaties moet die continue bemonstering worden uitgevoerd telkens als er afvalstoffen worden meeverbrand.

De analysefrequentie van de monsters worden verminderd volgens het schema vermeld als bijlage 5.2.3bis.1 van dit besluit.

[Behalve voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen kan de vergunningverlenende overheid op vraag van de exploitant en op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid, toestaan dat er geen continue bemonstering van dioxinen en furanen wordt uitgevoerd en/of de analysefrequentie wordt verminderd.]

Vervangen bij art. 82 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

5° Bij inrichtingen met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 10 MW geldt voor procesparameters dat:

a) continu worden gemeten en geregistreerd : de temperatuur en het zuurstofgehalte van de verbrandingsgassen in de zone waar aan de gestelde minimumvoorwaarden inzake temperatuur, zuurstofgehalte en verblijftijd moet worden voldaan. Om technische redenen kan het zuurstofgehalte worden gemeten en geregistreerd zo kort mogelijk bij die zone, op een representatieve plaats;

b) de tijd dat de verbrandingsgassen op de minimumtemperatuur van 850°C blijven, onder de meest ongunstige bedrijfsomstandigheden op passende wijze wordt gecontroleerd en ten minste bij de eerste ingebruikneming van de verbrandingsinrichting;

§2. In de milieuvergunning kan worden toegestaan dat in verbrandings- of meeverbrandingsinstallaties in plaats van continumetingen van CO en stof periodieke metingen worden verricht met een frequentie van ten minste twee metingen per jaar en gedurende de eerste werkingsperiode van twaalf maanden ten minste om de drie maanden. Dat is enkel toegestaan als de exploitant kan aantonen dat de emissies van genoemde verontreinigende stoffen in geen geval hoger kunnen zijn dan de vastgestelde emissiegrenswaarden. Die uitzonderingen moeten in de milieuvergunningsaanvraag of in de vraag tot wijziging van de vergunningsvoorwaarden worden vermeld en gemotiveerd.

§3. In de milieuvergunning kan worden toegestaan dat de frequentie van de periodieke metingen voor zware metalen van tweemaal per jaar verlaagd wordt naar eenmaal per twee jaar, op voorwaarde dat de emissies als gevolg van verbranding of meeverbranding minder dan 50% bedragen van de overeenkomstig artikel 5.2.3bis.4.15 vastgestelde emissiegrenswaarden. Dat wordt beoordeeld aan de hand van informatie over de samenstelling van het afval in kwestie en op basis van metingen van de emissies van de genoemde stoffen. Die uitzonderingen moeten in de milieuvergunningsaanvraag worden vermeld en gemotiveerd.

[Art. 5.2.3bis.4.18bis. Voor direct gestookte spaandrogers gelden, in afwijking en met uitsluiting van alle algemene meetfrequenties zoals bepaald in afdeling 4.4.4 en in afwijking van de sectorale meetfrequenties zoals bepaald in artikel 5.2.3bis.4.18, de meetfrequenties zoals bepaald in [artikel 5.19.1.4, §6].]

Ingevoegd bij art. 83 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Gewijzigd bij art. 19 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

METINGEN EN BEOORDELING RESULTATEN

Art. 5.2.3bis.4.19. §1. Alle in [artikel 5.2.3bis.4.12 en in artikel 5.2.3bis.4.18] vermelde periodieke metingen worden uitgevoerd door een hiervoor erkend laboratorium 'lucht' of, in geval van metingen door de exploitant, met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een laboratorium erkend in de discipline 'lucht'.
Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW wordt de toezichthoudende overheid vooraf schriftelijk op de hoogte gebracht van de datum en de uitvoerder van periodieke metingen.

Gewijzigd bij art. 33, 1°, B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

[§2. De procedures, methodes en vast opgestelde apparatuur voor monsterneming en metingen worden goedgekeurd door een hiervoor erkend milieudeskundige. Die keuring gebeurt conform een code van goede praktijk en omvat ten minste een jaarlijkse

beperkte keuring en een driejaarlijkse uitgebreide keuring met onder meer vergelijkende emissiemetingen overeenkomstig de referentiemethoden.

De keuring van de vast opgestelde meetapparatuur voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen moet ten minste om de drie jaar gebeuren volgens een code van goede praktijk. Een kopie van de desbetreffende keuringsrapporten worden bezorgd aan de toezichthoudende overheid.

Alle resultaten worden op passende wijze geregistreerd, verwerkt en gepresenteerd zodat de toezichthoudende overheid kan nagaan of de vastgestelde voorwaarden en emissiegrenswaarden worden nageleefd.]

Vervangen bij art. 33, 2°, B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

§3. Alle meet- en analyseresultaten worden ter inzage gehouden van de toezichthoudende overheid. Voor continumetingen bezorgt de exploitant maandelijks het overzicht van de resultaten aan de toezichthoudende overheid. De resultaten van de metingen van dioxinen en furanen, moeten zo snel mogelijk en bij voorkeur binnen een maand na uitvoering van de metingen bezorgd worden.

§4. Bij continumetingen wordt aan de in artikel 5.2.3.bis.4.9 en 5.2.3.bis.4.15 bedoelde emissiegrenswaarden geacht te zijn voldaan indien uit de evaluatie van de resultaten voor de bedrijfsduur tijdens een kalenderjaar blijkt dat :

1° voor SO_2, stof en CO geen gevalideerd daggemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt;

2° voor NO_x, SO_2, stof en CO geen gevalideerd halfuurgemiddelde hoger ligt dan het dubbele van de emissiegrenswaarden.

De gevalideerde halfuur- en daggemiddelden worden vastgesteld op grond van de gemeten halfuurgemiddelden, na aftrek van de waarde van het 95%-betrouwbaarheidsinterval van individuele metingen.

Dit betrouwbaarheidsinterval mag bij de emissiegrenswaarde de volgende percentages van de emissiegrenswaarden niet overschrijden:

SO_2	20%
NO_x	20%
Stof	30%
CO	10%

Een dag waarin meer dan zes halfuurgemiddelden ongeldig zijn wegens storing of onderhoud van het continu werkende meetsysteem, wordt ongeldig verklaard. Indien daardoor per jaar meer dan tien dagen ongeldig worden verklaard, moet de exploitant passende maatregelen treffen om de betrouwbaarheid van het continu werkende controlesysteem te verbeteren.

§5. In afwijking van artikel 4.4.4.5 van dit besluit en indien uitsluitend niet-continue metingen of andere geschikte bepalingsmethoden zijn vereist, wordt geacht aan de in artikel 5.2.3.bis 4.9 of 5.2.3.bis 4.15 bedoelde emissiegrenswaarden te zijn voldaan, indien de resultaten van alle meetcycli of van deze van andere methoden, die overeenkomstig artikel 5.2.3bis.4.11 of 5.2.3bis.4.18 zijn bepaald, na verrekening van de nauwkeurigheid bedoeld in artikel 4.4.4.2, §5 van dit besluit, de emissiegrenswaarden niet overschrijden.

§6. De concentratie van dioxinen en furanen moet gemeten worden volgens de voorschriften van de norm NBN-EN 1948 (delen 1,2,3) door een voor die meting erkend laboratorium.

[**Art. 5.2.3bis.4.19bis.** Voor direct gestookte spaandrogers gelden, in afwijking van artikel 5.2.3bis.4.19, voor de meetmethode en de beoordeling van de meetresultaten de bepalingen van artikel 5.19.1.4, §6.]

Ingevoegd bij art. 84 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

NORMOVERSCHRIJDING EN STORINGEN

Art. 5.2.3bis.4.20. §1. Indien bij verbrandings- of meeverbrandings-installaties voor biomassa-afval uit de verrichte metingen blijkt dat één of meer emissiegrenswaarden zijn overschreden, meldt de exploitant dat onmiddellijk aan de toezichthoudende overheid en neemt de nodige maatregelen om zo snel mogelijk te voldoen aan de emissiegrenswaarden.

§2. Bij installaties met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW of meer, dient de exploitant, wanneer de zuiveringsinrichting is uitgevallen en niet binnen de 24 uur weer normaal functioneert, de installatie geheel of gedeeltelijk stil te leggen of in werking te houden met een weinig vervuilende brandstof. Voor deze installaties mag de som van de perioden van werking zonder zuiveringsinrichting in een periode van 12 maanden in geen geval meer bedragen dan 120 uur.

[ENERGIERECUPERATIE

Art. 5.2.3bis.4.20bis. §1. De warmte die door het verbrandings- of meeverbrandingsproces wordt opgewekt, wordt volgens de beste beschikbare technieken zo veel mogelijk nuttig gebruikt.

§2. Installaties met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW en meer, waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd op of na 27 november 2002 of die na 27 november 2003 in gebruik worden genomen, moeten worden voorzien van een warmtekrachtkoppelingsinstallatie. Hiervan kan worden afgeweken in de milieuvergunning wanneer in een studie, gevoegd bij de milieuvergunningsaanvraag, wordt aangetoond dat een dergelijke warmtekrachtkoppeling economisch of technisch niet haalbaar is.]

Ingevoegd bij art. 3 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

VERWERKING VAN VERBRANDINGSRESTEN

Art. 5.2.3bis.4.21. De as, vliegas en andere reststoffen van de verbranding worden gescheiden gehouden om de meest aangepaste verwerking mogelijk te maken, rekening houdend met de hiërarchie inzake de verwerking van afvalstoffen, zoals vermeld in artikel 4.1.6.2 van dit besluit.

De afvoer van as, vliegas en andere reststoffen moet stofvrij gebeuren.

OVERGANGS- EN OPHEFFINGSBEPALINGEN

[…]

Opgeheven bij art. 85 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 5.2.4.
STORTPLAATSEN VAN AFVALSTOFFEN IN OF OP DE BODEM

Vervangen bij art. 13 B.Vl.Reg. 13 juli 2001, B.S. 19 september 2001

[Art. 5.2.4.0.1.. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de rubriek 2.3.6 en de rubriek 2.3.10 van de indelingslijst.]

Vervangen bij art. 34 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

Art. 5.2.4.0.2. Kosten van het storten
De exploitant draagt er zorg voor dat minimaal de volgende kosten worden aangerekend voor het storten van de afvalstoffen op de stortplaats :
- Alle kosten voor de inrichting en de exploitatie van de stortplaats
- De kosten voor het stellen van de financiële zekerheid
- De kosten voor het sluiten en de nazorg

Art. 5.2.4.0.3. Overgangsbepalingen

1. **Overgangsbepalingen d.d. 1 juni 1995 (samen te lezen met de tekst van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995, *B.S.* 31 juli 1995**).

In afwijking van het bepaalde in artikel 3.2.1.2. gelden voor bestaande stortplaatsen de volgende overgangsbepalingen :

1. de verbodsbepalingen van art. 5.2.4.1.2. en de aanvaardingscriteria van art. 5.2.4.1.3.§3. en van art. 5.2.4.1.4.§2. voor afvalstoffen op stortplaatsen gelden voor alle bestaande stortplaatsen vanaf 1 januari 1997;
2. de bepalingen inzake de periode van nazorg en de nazorgactiviteiten op stortplaatsen (art. 5.2.4.4.6.) gelden vanaf 1 januari 1996 voor de stortplaatsen die niet definitief zijn afgewerkt op 31 december 1995;
3. het jaarlijks rapport waarin verslag wordt uitgebracht van de stortexploitatie of de nazorgactiviteit (art. 5.2.4.4.8.) wordt voor alle bestaande stortplaatsen een eerste maal ingediend 18 maanden na de datum van in werking treden van dit besluit.

2. **Overgangsbepalingen in het kader van de implementatie van de Europese richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen**.

Voor de stortplaatsen, vergund vóór 16 juli 2001 gelden de volgende overgangsbepalingen :

1. De voorwaarden inzake inrichting en infrastructuur zijn van kracht voor die stortplaatsen of die gedeelten van de stortplaatsen die worden ingericht na 16 juli 2001;

De voorwaarden inzake de uitbating van de stortplaats en de aanvaarding van afvalstoffen op de stortplaats met inbegrip van de algemene bepalingen van afdeling 5.2.1 worden voor alle bestaande stortplaatsen van kracht de eerste van de vierde maand volgend op datum van publicatie van dit besluit in het Belgisch Staatsblad;

De voorwaarden inzake afwerking en nazorg worden van kracht voor die gedeelten van de stortplaats die :

— worden ingericht na 16 juli 2001, of
— worden in gebruik genomen na publicatie van dit besluit in het Belgisch Staatsblad, of
— niet definitief zijn afgewerkt op 31 december 2005;

2. De exploitant stelt een aanpassingsplan op.

Dit aanpassingsplan dient volgende gegevens te bevatten :

- een toetsing van de bestaande exploitatievoorwaarden aan de bepalingen van afdeling 5.2.1 (met uitzondering van artikel 5.2.1.4) en afdeling 5.2.4.
- de nodige corrigerende maatregelen om de bestaande exploitatie in overeenstemming te brengen met de nieuwe bepalingen van afdeling 5.2.1 (met uitzondering van artikel 5.2.1.4) en van afdeling 5.2.4.
- een plan met de aanduiding van het gedeelte van de stortplaats dat zal worden afgewerkt volgens de oude voorwaarden en van het gedeelte dat volgens de nieuwe voorwaarden zal worden afgewerkt.
- een voorstel tot financiële zekerheid overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling.

Uiterlijk 16 juli 2002 wordt dit aanpassingsplan in 4 exemplaren ingediend bij de Bestendige Deputatie van de provincie tot wiens ambtsgebied de percelen van de stortplaats behoren.

De vergunningverlenende overheid maakt één exemplaar van het aanpassingsplan over aan de [Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] en de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] met de vraag om advies en aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] met de vraag om een verslag. De adviezen en het verslag worden binnen de 2 maanden uitgebracht.

Het verslag van de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] omvat een beoordeling van de huidige exploitatie, alsmede een toetsing van de huidige exploitatie aan de nieuwe bepalingen. Het advies van de [Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] en de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] omvat een beoordeling van het volledige aanpassingsplan alsmede een voorstel tot aanpassing van de lopende vergunning.

De Bestendige Deputatie legt het aanpassingsplan voor advies voor aan de provinciale milieuvergunningscommissie.

De vergunningverlenende overheid beslist over het aanpassingsplan binnen een termijn van vier maanden. Tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie kan door de exploitant, de [Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] of de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] binnen een termijn van dertig dagen ingaand de dag na de betekening van de beslissing beroep worden ingesteld bij de Vlaamse minister voor Leefmilieu. De Vlaams minister doet uitspraak over het beroep binnen een termijn van vijf maanden na opnieuw advies van voormelde instanties en van de gewestelijke milieuvergunningscommissie te hebben ingewonnen. Een afschrift van de beslissing(en) over het aanpassingsplan worden betekend aan de exploitant, de [Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij], de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving], de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen], alsmede aan de gemeente.

Op basis van het aanpassingsplan beslist de vergunningverlenende overheid of de exploitatie al dan niet mag worden voortgezet. Op basis van het goedgekeurde aanpassingsplan voor de stortplaats geeft de vergunningverlenende overheid toestemming voor de noodzakelijke werkzaamheden en bepaalt zij een overgangsperiode voor de uitvoering van het plan. Deze overgangsperiode kan uiterlijk tot 16 juli 2009 lopen. Het door de vergunningverlenende overheid goedgekeurde aanpassingsplan geldt als aanpassing van de lopende vergunning met behoud van de looptijd van de vergunning.

De stortplaatsen waarvoor geen vergunning tot voortzetting van de exploitatie wordt verleend moeten zo spoedig mogelijk en uiterlijk tegen 31 december 2005 worden gesloten overeenkomstig de bepalingen van de eerdere vergunning inzake sluiting en nazorgprocedure.

Indien de exploitant niet tijdig een aanpassingplan indient, moet de stortplaats zo spoedig mogelijk en uiterlijk tegen 31 december 2005 worden gesloten. De stortplaats moet in dat geval worden afgewerkt overeenkomstig de in de vergunning opgelegde voorwaarden.

[3. **Overgangsbepalingen met betrekking tot subafdeling 5.2.4.1 in het kader van de implementatie van de Europese beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II van Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen.**

a) Overeenkomstig artikel 7 van de Europese beschikking 2003/33/EG heeft de subafdeling 5.2.4.1 en de bijlage 5.2.4.1 uitwerking met ingang van 16 juli 2004, met uitzondering van de criteria van deel 2 die van kracht worden op 16 juli 2005.

b) Voor de op 16 juli 2005 bestaande en vergunde stortplaatsen waarvoor een toelating tot verdere uitbating is verleend met toepassing van de overgangsbepalingen van punt 2 van onderhavig artikel, gelden de volgende overgangsbepalingen:
   1) de stortplaatsen die onder de vroegere subrubriek 2.3.6, a) als categorie 3-stortplaats zijn vergund, blijven voor de termijn van de lopende vergunning als dusdanig vergund onder de nieuwe subrubriek 2.3.6, a); de bepalingen van subafdeling 5.2.4.1 voor stortplaatsen categorie 3 zijn hierop van toepassing;
   2) de bestaande en vergunde stortplaatsen voor asbestcementafval die als categorie 3-stortplaats zijn vergund, blijven voor de termijn van de lopende vergunning vergund, opgesplitst in enerzijds onder de nieuwe subrubriek 2.3.6.c).3) als monostortplaats voor asbesthoudend bouwmateriaal waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is en anderzijds onder de nieuwe subrubriek 2.3.6.a).1) als stortplaats voor inerte afvalstoffen;

      Gewijzigd bij art. 171 B.Vl.Reg. 7 maart 2007, B.S. 21 mei 2008.
   3) de stortplaatsen die onder de vroegere subrubriek 2.3.6, b) als categorie 2-stortplaats zijn vergund, blijven voor de termijn van de lopende vergunning als dusdanig vergund onder de nieuwe subrubriek 2.3.6, b); de bepalingen van subafdeling 5.2.4.1 voor stortplaatsen categorie 2 zijn hierop van toepassing;

      Toegevoegd bij art. 35 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.
   4) de stortplaatsen die onder de vroegere subrubriek 2.3.6, c) als categorie 1-stortplaats zijn vergund, blijven voor de termijn van de lopende vergunning vergund als opgesplitst in enerzijds een categorie 1-stortplaats en anderzijds een categorie 2-stortplaats onder de nieuwe subrubriek 2.3.6, b); de bepalingen van subafdeling 5.2.4.1 voor stortplaatsen categorie 1 respectievelijk stortplaatsen categorie 2 zijn hierop van toepassing;
   5) voor alle bestaande vergunde stortplaatsen geldt dat enkel die afvalstoffen of groepen van afvalstoffen mogen worden aanvaard waarvoor in de milieuvergunning expliciet vergunning is verleend;
   6) de exploitant van een stortplaats als bedoeld in punt 3) of 4) is er toe gehouden uiterlijk voor 1 december 2006 bij wijze van mededeling kleine verandering aan de vergunning verlenende overheid kenbaar te maken onder welke subcategorieën van categorie 2 en/of van categorie 1 de bestaande stortplaats valt.]

[Subafdeling 5.2.4.1.
De aanvaarding van afvalstoffen op de stortplaats

Vervangen bij art. 36 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

Art. 5.2.4.1.1. §1. Deze subafdeling schrijft de uniforme indeling en de aanvaardingsprocedure voor afvalstoffen voor overeenkomstig de bijlage bij de Europese Beschikking 2003/33/EG van 19 december 2002 tot vaststelling van criteria en procedures voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen overeenkomstig artikel 16 en bijlage II bij EG-richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen, zoals vastgesteld door deze subafdeling.

§2. Punt A van deze subafdeling schrijft de procedure voor het bepalen van de aanvaardbaarheid van afvalstoffen op stortplaatsen voor. Deze procedure bestaat uit de basiskarakterisering, een controletest en de verificatie ter plaatse.

§3. Punt B van deze subafdeling schrijft de aanvaardingsplicht voor elke stortplaats voor. Afvalstoffen mogen alleen op een stortplaats worden aanvaard als zij voldoen aan de aanvaardingscriteria van de desbetreffende stortplaatscategorie.

§4. Punt C van deze subafdeling geeft een overzicht van de te gebruiken methoden voor het bemonsteren en testen van afvalstoffen.

Art. 5.2.4.1.2. §1. De volgende afvalstoffen mogen niet op een stortplaats worden aanvaard:

1° afvalstoffen waarvoor krachtens het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten een stortverbod geldt;

2° vloeibare afvalstoffen of afvalstoffen met onvoldoende draagkracht, uitgezonderd:

a) hydraulisch getransporteerde afvalstoffen die gestort worden in functie van de ontwatering ervan, in een daartoe ingericht en vergund ontwateringsbekken al dan niet deel uitmakend van de stortplaats;

b) afvalstoffen in brij- of pasteuze vorm afkomstig van de fysico-chemische immobilisatiebehandeling van afvalstoffen met het oog op de uitharding voor zover die afvalstoffen uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de vergunning gestelde bijzondere voorwaarden;

3° afvalstoffen die onder de op de stortplaats heersende omstandigheden ontplofbaar, bijtend, oxiderend zeer licht ontvlambaar, licht ontvlambaar of ontvlambaar zijn, zoals omschreven in het VLAREA;

4° afvalstoffen die meer dan 0,1 % giftige organische stoffen bevatten gekenmerkt door het symbool T+ of T, uitgedrukt op de watervrije afvalstof;

5° afvalstoffen die giftige anorganische stoffen bevatten in concentraties groter dan de drempelwaarde waarbij aan preparaten ervan het symbool T+ of T op basis van de toxicologische eigenschappen van de stoffen (R-zinnen 23, 24, 25, 26, 27, 28, 39, en 48) wordt gegeven (Richtlijn 88/379/EEG van 7 juni 1988 zoals gewijzigd door de Richtlijn 93/18/EEG van 5 april 1993), uitgedrukt op de watervrije afvalstof;

6° afvalstoffen waarvan het percolaat, rekeninghoudend met mogelijke interacties met het percolaat van andere gestorte afvalstoffen, de afsluitlaag of de percolaatdrainage zou kunnen aantasten of de goede werking ervan zou kunnen schaden;

7° ziekenhuisafval en andere klinische afvalstoffen, afkomstig van medische of diergeneeskundige instellingen, die infectueus zijn zoals omschreven in Richtlijn 91/689/EEG (eigenschap H9 van bijlage III), en afvalstoffen behorende tot categorie 14 (bijlage I, deel A) van die Richtlijn;

8° gebruikte banden; deze verbodsbepaling geldt niet voor fietsbanden en banden met een buitendiameter van meer dan 1.400 mm;

9° alle andere soorten afvalstoffen die niet voldoen aan de geldende aanvaardingscriteria; het is verboden afvalstoffen te verdunnen of te vermengen uitsluitend om aan de aanvaardingscriteria te voldoen.

§2. Van de bepalingen van §1, 5°, kan in de milieuvergunning worden afgeweken mits aan volgende voorwaarden wordt voldaan:

1° de afvalstoffen worden voorbehandeld zodat de aanwezige giftige verbindingen zo goed mogelijk worden omgelegd naar minder giftige verbindingen en zodat aan de geldende aanvaardbaarheidscriteria wordt voldaan;

2° de afvalstoffen op een apart gedeelte van de stortplaats worden gestort. Bij de inrichting, uitbating en afwerking van dat deel van de stortplaats dienen de nodige maatregelen getroffen opdat in alle opzichten een nulemissie wordt bereikt, meer bepaald mag noch door manipulatie van de afvalstoffen, noch door percolaat, noch door verspreiding van stof of dergelijke enige emissie optreden;

3° de afvalstoffen kunnen slechts op de stortplaats worden aanvaard voor zover ze uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de milieuvergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

§3. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning aanvaardt de exploitant van een openbare stortplaats binnen de perken van zijn vergunning afvalstoffen aangevoerd door derden en afkomstig uit het verwerkingsgebied zoals vastgelegd in het Afvalstoffenplan waarin de stortplaats gelegen is.

A. Procedure voor het aanvaarden van afvalstoffen op stortplaatsen

Art. 5.2.4.1.3. Basiskarakterisering

Basiskarakterisering is de eerste stap in de aanvaardingsprocedure en houdt een volledige karakterisering van de afvalstoffen in door het verzamelen van alle benodigde informatie voor het veilig verwijderen van de afvalstoffen op lange termijn. Voor elk type afvalstof is basiskarakterisering vereist.

Voor deze basiskarakterisering geldt het volgende:

1° Basiskarakterisering heeft de volgende functies:

a) basisinformatie over de afvalstoffen (type en herkomst, samenstelling, consistentie, uitloogbaarheid en - zo nodig en beschikbaar - andere karakteristieke eigenschappen);

b) basisinformatie voor het verwerven van inzicht in het gedrag van afvalstoffen op stortplaatsen en opties voor behandeling als vastgesteld in de afdeling 5.2.4 van dit besluit;

c) beoordeling van afvalstoffen aan de hand van grenswaarden;

d) vaststelling van de belangrijkste variabelen (kritische parameters) voor het uitvoeren van de controletest en opties voor de vereenvoudiging van deze test (wat moet leiden tot een aanzienlijke vermindering van het aantal te meten bestanddelen, maar uitsluitend na overlegging van de relevante informatie); karakterisering kan verhoudingen tussen basiskarakterisering en resultaten van vereenvoudigde testprocedures opleveren alsmede frequentie van controletests.

Als de basiskarakterisering van een afvalstof laat zien dat de stof voldoet aan de in punt B van deze subafdeling vervatte criteria voor een stortplaatscategorie, wordt de stof geacht aanvaardbaar te zijn voor deze stortplaatscategorie. Indien de afvalstof niet aan de criteria voldoet, is deze niet aanvaardbaar voor deze stortplaatscategorie.

De producent van de afvalstoffen, of de persoon die verantwoordelijk is voor het beheer ervan, is er tevens verantwoordelijk voor dat de informatie aangaande de karakterisering correct is.

De exploitant bewaart de vereiste informatie gedurende een periode van 10 jaar.

2° De essentiële eisen voor basiskarakterisering van de afvalstoffen zijn de volgende:

a) bron en oorsprong van de afvalstoffen;

b) informatie over het proces waarbij de afvalstoffen zijn geproduceerd (beschrijving en kenmerken van grondstoffen en producten);

c) beschrijving van de afvalbehandeling die is toegepast krachtens afdeling 5.2.4 van dit besluit of een verklaring van redenen waarom zulk een behandeling niet noodzakelijk wordt geacht;

d) gegevens over de samenstelling van de afvalstoffen en het uitlooggedrag indien van toepassing;

e) uiterlijk van de afvalstoffen (geur, kleur, fysische vorm);

f) code volgens de Europese lijst van afvalstoffen zoals opgenomen in bijlage 1.2.1 van het VLAREA;

g) voor gevaarlijke afvalstoffen ingeval van spiegelcategorieën: de desbetreffende gevaarlijke eigenschappen overeenkomstig bijlage III van Richtlijn 91/689/EG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen, zoals opgenomen in afdeling 2.4 van het VLAREA;

h) informatie waaruit blijkt dat de afvalstoffen niet onder de uitsluitingen van artikel 5.2.4.1.2 vallen;

i) de stortplaatscategorie waarin de afvalstoffen kunnen worden aanvaard;

j) zo nodig, aanvullende voorzorgsmaatregelen op de stortplaats;

k) nagaan of recycling of nuttige toepassing van de afvalstoffen mogelijk is.

3° In de regel dient een afvalstof te worden getest om informatie, vermeld in 2°, te verkrijgen. Behalve het uitlooggedrag dient de samenstelling van het afval bekend te zijn of door uitvoering van tests te worden vastgesteld. De voor de basiskarakterisering gebruikte tests dienen ook die voor het uitvoeren van de controle te omvatten.

De inhoud van de karakterisering, de mate waarin laboratoriumproeven nodig zijn en de relatie tussen basiskarakterisering en controletest hangen af van het type afval. Er valt een onderscheid te maken tussen:

a) Afval dat regelmatig tijdens hetzelfde proces ontstaat.

Hierbij gaat het om één afvalstof met een constante samenstelling die regelmatig tijdens hetzelfde proces ontstaat, waarbij:

1) de installatie en het proces die de afvalstoffen doen ontstaan, genoegzaam bekend zijn en het uitgangsmateriaal voor het proces en het proces zelf nauwkeurig zijn omschreven;

2) de exploitant van de installatie alle benodigde informatie verstrekt en de exploitant van de stortplaats informeert over veranderingen in het proces (met name veranderingen in het uitgangsmateriaal).

Het proces zal veelal in dezelfde installatie plaatsvinden. De afvalstoffen kunnen ook van verschillende installaties afkomstig zijn, als kan worden vastgesteld dat het één enkele afvalstroom met gemeenschappelijke kenmerken binnen bekende grenzen betreft
(bijvoorbeeld bodemas afkomstig van de verbranding van huishoudelijk afval).

Voor deze afvalstoffen zal de basiskarakterisering bestaan uit de essentiële eisen, bedoeld in 2° en met name uit het volgende:

1) spreiding in de samenstelling van de afzonderlijke afvalstoffen;

2) spreiding en variabiliteit van karakteristieke eigenschappen;

3) indien nodig, de uitloogbaarheid van de afvalstoffen zoals bepaald door middel van een schudproef en/of een kolomproef en/of een pH-afhankelijkheidsproef;

4) belangrijkste variabelen die regelmatig moeten worden getest.

Als de afvalproductie tijdens hetzelfde proces in verschillende installaties plaatsheeft, dient informatie te worden verstrekt over de omvang van de evaluatie. Het aantal metingen moet derhalve groot genoeg zijn om de spreiding en variabiliteit van de karakteristieke eigenschappen in beeld te brengen. Het afval kan dan als gekarakteriseerd worden aangemerkt en wordt daarna slechts ter controle getest, tenzij er zich in de ontstaansprocessen belangrijke veranderingen voordoen.

Voor afvalstoffen, afkomstig van hetzelfde proces in dezelfde installatie, mogen de resultaten van de metingen slechts geringe variaties in de eigenschappen van de afvalstoffen vertonen in vergelijking met de toepasselijke grenswaarden. Het afval kan dan als gekarakteriseerd worden aangemerkt en wordt daarna slechts ter controle getest, tenzij er zich in de ontstaansprocessen belangrijke veranderingen voordoen.

De eigenschappen van afval, afkomstig van installaties voor het opbulken of mengen van afval, afvaloverslagstations of gemengde afvalstromen afkomstig van afvalinzamelingspunten kunnen aanzienlijke variaties vertonen. Bij de basiskarakterisering dient hiermee rekening te worden gehouden. Dit afval kan onder geval b) vallen.

b) Afval dat niet regelmatig ontstaat.

Het betreft hier afvalstoffen die niet regelmatig tijdens hetzelfde proces in dezelfde installatie ontstaan en die geen deel uitmaken van een gekarakteriseerde afvalstroom. Voor elke partij van dergelijk afval is karakterisering vereist. De basiskarakterisering dient de essentiële eisen voor deze karakterisering te omvatten. Aangezien elke partij afval moet worden gekarakteriseerd, is uitvoering van controletests niet noodzakelijk.

De onder a) en b) genoemde karakteriseringen zullen informatie verschaffen die rechtstreeks kan worden vergeleken met aanvaardingscriteria voor de desbetreffende stortplaatscategorie en bovendien kan beschrijvende informatie worden verstrekt (bijvoorbeeld de gevolgen van het storten van dit afval samen met huishoudelijk afval).

4° In de volgende gevallen zijn tests voor de basiskarakterisering niet nodig:

a) de afvalstoffen staan op een lijst van stoffen waarvoor geen tests vereist zijn, zoals bepaald in deel 2;

b) alle benodigde informatie voor de basiskarakterisering is bekend en naar behoren gemotiveerd ten genoegen van de OVAM;

c) bepaalde typen afval waarvoor het testen niet uitvoerbaar is of passende testprocedures en aanvaardingscriteria ontbreken. Dit dient te worden gemotiveerd en gedocumenteerd, met omschrijving van de redenen waarom het afval aanvaardbaar wordt geacht voor deze stortplaatscategorie.

Art. 5.2.4.1.4. Controletest

§1. Wanneer afval op grond van een basiskarakterisering overeenkomstig deel 1 als aanvaardbaar voor een stortplaatscategorie is aangemerkt, dient het afval vervolgens aan controletests te worden onderworpen om te bepalen of het afval in overeenstemming is met de resultaten van de basiskarakterisering en de in deel 2 vervatte toepasselijke aanvaardingscriteria.

§2. Controletests hebben tot doel het periodiek testen van regelmatig ontstane afvalstromen.

De te testen toepasselijke parameters worden tijdens de basiskarakterisering bepaald. De parameters dienen te worden gerelateerd aan de uit deze karakterisering verkregen informatie; er is alleen een controle van kritische parameters (belangrijkste variabelen) nodig, zoals die tijdens de basiskarakterisering zijn vastgesteld. De controle moet laten zien dat het afval aan de grenswaarden voor de kritische parameters voldoet.

De voor uitvoering van de controletest gebruikte tests dienen deel uit te maken van de tests van de basiskarakterisering. Bij de controletests moet ten minste een schudproef worden uitgevoerd. Daarbij dienen de in deel 3 vermelde methoden te worden gebruikt.

§3. Afval dat overeenkomstig artikel 5.2.4.1.3, 4° a) en c), vrijgesteld is van de tests voor basiskarakterisering, is ook vrijgesteld van controletests. Wel dient te worden nagegaan of dit afval in overeenstemming is met de informatie voor de basiskarakterisering die geen verband houdt met het testen.

Controletests dienen ten minste eenmaal per jaar te worden uitgevoerd en de exploitant dient er in ieder geval voor te zorgen dat uitvoering van deze tests gebeurt in een omvang en frequentie die zijn bepaald op grond van de basiskarakterisering.

§4. De testresultaten dienen te worden bewaard gedurende een periode van 10 jaar.

Art. 5.2.4.1.5. Verificatie ter plaatse

§1. Voor elke op een stortplaats afgeleverde lading afval vindt voor en na het lossen visuele inspectie plaats. Tevens vindt controle van de vereiste documentatie plaats.

Voor afval dat door de producent van het afval op een onder zijn beheer vallende stortplaats wordt gestort, mag deze verificatie op het punt van verzending plaatsvinden.

§2. Het afval mag op de stortplaats worden aanvaard, als het hetzelfde is als het afval dat aan de basiskarakterisering en controletests is onderworpen en in de bijbehorende documenten wordt beschreven. Is aan deze voorwaarde niet voldaan, dan mag het afval niet worden aanvaard.

De testvereisten voor verificatie ter plaatse zijn vastgesteld in deel 2.

§3. Bij de aflevering worden periodiek monsters genomen. De genomen monsters worden na aanvaarding van het afval bewaard gedurende een periode van een maand.

B. Criteria voor de aanvaarding van afvalstoffen

Art. 5.2.4.1.6. **Criteria voor de aanvaarding van afvalstoffen**

§1. Dit deel 2 beschrijft de criteria voor het aanvaarden van afvalstoffen in elke stortplaatscategorie, met inbegrip van de criteria voor ondergrondse opslagplaatsen.

§2. In bepaalde gevallen zijn maximaal driemaal zo hoge grenswaarden voor in dit deel vermelde specifieke parameters (behalve opgeloste organische koolstof ("Dissolved Organic Carbon" of "DOC") in artikel 5.2.4.1.7, §4, 1°, artikel 5.2.4.1.8, §5, artikel 5.2.4.1.9, §3 en artikel 5.2.4.1.10, §4, BTEX, PCB's en minerale olie in artikel 5.2.4.1.7, §4, 2°, totaal organische koolstof ("Total Organic Carbon" of "TOC") en pH in artikel 5.2.4.1.9, §4 en gewichtsverlies bij gloeien ("Loss on Ignition" "LOI") en/of TOC in artikel 5.2.4.1.10, §5, en met beperking van de mogelijke verhoging van de grenswaarde voor TOC in artikel 5.2.4.1.7, §4, 2° tot twee maal de grenswaarde) aanvaardbaar, indien:

1° dit is bepaald in de afvalspecifieke vergunning voor de ontvangende stortplaats, waarbij rekening wordt gehouden met de kenmerken van de stortplaats en haar omgeving, en

2° de emissies (inclusief percolaat) van de stortplaats, rekening houdend met de in dit deel voor die specifieke parameters genoemde grenswaarden, op basis van een risicoanalyse geen extra risico voor het milieu zullen opleveren.

Art. 5.2.4.1.7. **Criteria voor stortplaatsen voor inerte afvalstoffen**

§1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2, §1 kunnen op een categorie 3 stortplaats als vermeld in subrubriek 2.3.6, a) van de indelingslijst, inerte afvalstoffen, zoals gedefinieerd in artikel 1.1.2 “Definities afvalstoffenverwerking”, die voldoen aan de in §4 vermelde criteria, worden gestort.

Het betreft meer bepaald volgende afvalstoffen:

1° afvalstoffen, afkomstig van de bouw, de afbraak, de herstelling en het onderhoud van gebouwen, wegen, constructies en kunstwerken met uitzondering van asbesthoudende afvalstoffen, asfalt, hout, plastiek en andere kunststoffen aangewend in de bouwsector;

2° afvalstoffen, afkomstig van het uitgraven van materialen of stoffen in hun natuurlijke staat, voor zover ze afkomstig zijn van geologische afzettingen die tot het tertiair of kwartair tijdperk behoren (zand-, klei-, leem, mergel en grindafzettingen);

3° andere inerte afvalstoffen die voldoen aan de criteria, vermeld in §4;

§2. Als beperking op §1 mogen op een categorie 3 stortplaats slechts die afvalstoffen worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

§3. De afvalstoffen in de navolgende beknopte lijst worden geacht te voldoen aan de criteria, vermeld in de definitie van inerte afvalstoffen van artikel 1.1.2 “Definities afvalstoffenverwerking” en de criteria, vastgesteld in §4. De afvalstoffen mogen zonder tests op een stortplaats van categorie 3 worden toegelaten.

Het afval dient uit één enkele stroom (slechts één bron) van één afvaltype te bestaan. Verschillende afvalstoffen op de lijst kunnen te samen worden aanvaard, mits ze van dezelfde bron afkomstig zijn.

In geval van een vermoeden van vervuiling (op grond van ofwel visuele inspectie ofwel kennis van de oorsprong van het afval) dienen tests plaats te vinden of dient het afval te worden geweigerd. Als de in de lijst voorkomende afvalstoffen zo sterk vervuild zijn of zoveel ander materiaal of andere stoffen, zoals metalen, asbest, kunststoffen of chemische stoffen, bevatten dat het risico van de afvalstoffen dermate wordt verhoogd dat ze op stortplaatsen van andere klassen dienen te worden gestort, is aanvaarding ervan op een stortplaats voor inerte afvalstoffen niet toegestaan.

Als niet met zekerheid is vast te stellen dat de afvalstoffen in overeenstemming zijn met de definitie van inerte afvalstoffen van artikel 1.1.2 “Definities afvalstoffenverwerking” en de criteria van §4 of dat de afvalstoffen niet zijn vervuild, moeten tests plaatsvinden. Daarbij moeten de methoden, vermeld in punt C, worden gebruikt.

EURAL-code	Beschrijving	Restricties
1011 03	Vezelmateriaal op basis van afvalglas	Alleen zonder organische bindmiddelen
1501 07	Glasverpakking	
1701 01	Beton	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1701 02	Bakstenen	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1701 03	Tegels en keramiek	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1701 07	Mengsels van beton, bakstenen, tegels en keramiek	Alleen geselecteerd bouw- en sloopafval (*)
1702 02	Glas	
1705 04	Grond en stenen	Uitgezonderd teelaarde, turf; uitgezonderd grond en stenen afkomstig van vervuilde locaties
1912 05	Glas	
2001 02	Glas	Alleen gescheiden ingezameld glas
2002 02	Grond en stenen	Alleen afkomstig van tuin- en parkafval; teelaarde en turf uitgezonderd

(*) Geselecteerd bouw- en sloopafval: met lage concentraties van andere typen materialen (zoals metalen, kunststof, organische stoffen, hout of rubber). De oorsprong van het afval moet bekend zijn.

- Geen bouw- en sloopafval afkomstig van gebouwen vervuild met anorganische of organische gevaarlijke stoffen, bijvoorbeeld vanwege productieprocessen in het gebouw, bodemvervuiling of opslag en gebruik van pesticiden of andere gevaarlijke stoffen, tenzij duidelijk is aangetoond dat het gesloopte gebouw niet ernstig was vervuild.
- Geen bouw- en sloopafval afkomstig van gebouwen die zijn behandeld, bedekt of beschilderd met materialen die aanzienlijke hoeveelheden gevaarlijke stoffen bevatten.

Afvalstoffen die niet in deze lijst voorkomen, moeten aan de tests worden onderworpen die zijn vastgesteld in bijlage 5.2.4.1 om te bepalen of ze voldoen aan de criteria voor afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen van categorie 3 zoals bepaald onder §4.
§4. De grenswaarden voor afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen zijn vastgesteld als volgt:

1° Grenswaarden voor uitloging

De volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing op afval dat aanvaardbaar is op stortplaatsen voor inerte afvalstoffen, berekend bij een verhouding vloeistof/vaste stof (L/S) van 10 l/kg voor totale afgifte.

Componenten	L/S = 10 l/kg
	mg/kg droge stof
As	0,5
Ba	20
Cd	0,04
Crtotaal	0,5
Cu	2
Hg	0,01
Mo	0,5
Ni	0,4
Pb	0,5
Sb	0,06
Se	0,1
Zn	4
Chloride	800
Fluoride	10
Sulfaat	1000 (*)
Fenolindex	1
DOC (**)	500
TDS (***)	4000

(*) als de afvalstoffen niet aan deze waarden voor sulfaat voldoen, kunnen ze toch als in overeenstemming zijnde met de aanvaardingscriteria worden beschouwd als de uitloging een van de volgende waarden niet overschrijden 1 500 mg/l uitgedrukt als C0 bij L/S 0,1 l/kg en 6 000 mg/kg bij L/S = 10 l/kg. Er zal een kolomproef nodig zijn om de grenswaarde te bepalen bij L/S = 0,1 l/kg onder

omstandigheden van initieel evenwicht, terwijl de waarde bij L/S = 10 l/kg kan worden bepaald door ofwel een schudproef ofwel een kolomproef onder omstandigheden die lokaal evenwicht benaderen.
(**) als de afvalstoffen hij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH tussen 7,5 en 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 500 mg/kg. (Er is een ontwerpmethode beschikbaar op basis van de voorlopige EN 14429.)
(***) de waarde voor totaal opgeloste vaste stoffen ("Totaal Opgeloste Vaste Stoffen" (TDS)) kan als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt.

2° Grenswaarden voor het totaalgehalte van organische parameters

Behalve aan de in punt 1° vermelde grenswaarden voor uitloging dienen inerte afvalstoffen aan de volgende aanvullende grenswaarden te voldoen:

Parameter	Waarde mg/kg
TOC (totaal organische koolstof)	30000 (*)
BTEX	
Benzeen	0,5
Ethylbenzeen	5
Styreen	1,5
Tolueen	6
Xyleen	6
BTEX som	som < 6
PCB's (polychloorbifenylen, 7 congeneren)	1
Minerale olie (C_{10} t/m C_{40})	500
PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstoffen):	
Benzo(a)antraceen	35
Benzo(a)pyreen	8.5
Benzo(ghi)peryleen	35
Benzo(b)fluoranteen	55
Benzo(k)fluoranteen	55
Chryseen	400
Fenantreen	30
Fluoranteen	40
Indeno(1,2,3cd)pyreen	35
Naftaleen	20

(*) in het geval van grond kan in de milieuvergunning een hogere grenswaarde worden toegestaan, mits voor DOC een waarde van 500 mg/kg niet overschreden wordt bij L/S 10 l/kg en de pH-waarde van de grond zelf dan wel een pH tussen 7.5 en 8.

Art. 5.2.4.1.8. Criteria voor stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen

§1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2, §1, 5.2.4.1.9 en 5.2.4.1.10 kunnen op een stortplaats van categorie 2, bedoeld in subrubriek 2.3.6, b) van de indelingslijst, de volgende afvalstoffen van huishoudelijke of andere herkomst, worden gestort:

1° huishoudelijke afvalstoffen die langs de normale ophaalbeurten door de gemeente of in haar opdracht worden opgehaald, met uitzondering van de afvalstoffen die gezien de recuperatieverplichtingen selectief werden ingezameld of opgehaald;

2° met huishoudelijke afvalstoffen gelijkgestelde afvalstoffen;

3° bedrijfsafvalstoffen die omwille van aard of samenstelling vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen;

4° volgende afvalstoffen:

a) steekvaste afvalstoffen afkomstig van vetvangers van huishoudelijke aard;

b) steekvaste afvalstoffen afkomstig van het normaal onderhoud van openbare rioleringsnetten;

c) zand en roostergoed van rioolwaterzuiveringsinstallaties;

d) zuiveringsslib van het behandelen of bereiden van drinkwater;

e) zuiveringsslib van het biologisch behandelen van afvalwater en rioolwater;

f) bodemas van de verbranding van huishoudelijke afvalstoffen met uitzondering van de vliegas en andere afvalstoffen afkomstig van de rookgasbehandeling;

5° andere biologisch afbreekbare afvalstoffen van de levensmiddelensector; plantsoenafval, tuinafval, boom- en wortelstronken;

6° puin, afbraakmaterialen met uitzondering van asbesthoudende afvalstoffen;

7° niet-risicohoudend medisch afval, afkomstig van de geneeskundige praktijk;

8° niet gevaarlijke afvalstoffen van ieder andere oorsprong die voldoen aan de aanvaardingscriteria voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen voor niet gevaarlijk afval;

9° stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen (bijv. verharde of verglaasde afvalstoffen) met een uitlooggedrag dat gelijkwaardig is aan dat van de niet gevaarlijke afvalstoffen en die voldoen aan de vastgestelde criteria voor de aanvaarding van afvalstoffen op stortplaatsen voor niet gevaarlijk afval; deze gevaarlijke afvalstoffen worden niet gestort in cellen die zijn bestemd voor biologisch afbreekbare niet gevaarlijke afvalstoffen.

§2. Als beperking op §1 mogen op een stortplaats van categorie 2 slechts die afvalstoffen worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

§3. De volgende afvalstoffen zijn zonder tests aanvaardbaar op stortplaatsen van categorie 2:
huishoudelijk afval alsmede andere afvalstoffen die gezien hun aard of samenstelling met huishoudelijk afval kunnen worden gelijkgesteld, die zijn ingedeeld als niet gevaarlijk in hoofdstuk 20 van de Europese afvalstoffenlijst zoals opgenomen in subbijlage 1.2.1 B van het VLAREA, gescheiden ingezamelde niet gevaarlijke fracties van huishoudelijk afval en dezelfde niet gevaarlijke materialen van andere oorsprong.

Het afval mag niet worden toegelaten als het niet vooraf is behandeld, of als het zo sterk is vervuild dat het risico van de afvalstoffen zodanig wordt verhoogd dat ze op stortplaatsen van andere categorieën dienen te worden gestort.

Het afval mag niet worden aanvaard in cellen waar stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen worden aanvaard overeenkomstig de criteria van §4 van dit artikel.

§4. Als overige criteria gelden:

1° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen : < 2 Gew.-% op de watervrije afvalstof;

2° totaal oplosmiddelen (aspecifiek): < 1 Gew.-% op de watervrije afvalstof;

3° totaal extraheerbare organohalogeenverbindingen: < 1000 mg per kg op de watervrije afvalstof;

4° voor de steekvastheid van slib wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd: afschuifspanning > 10 kN/m^2.

In ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven.

Het voldoen aan de aanvaardbaarheidscriteria kan worden aangenomen op basis van de aard en herkomst van de afvalstoffen.

§5. De volgende grenswaarden gelden voor niet gevaarlijke afvalstoffen:

1° de volgende grenswaarden zijn van toepassing op korrelvormige niet gevaarlijke afvalstoffen, die in dezelfde cel worden aanvaard als stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen, berekend bij L/S = 10 l/kg voor totale afgifte.

Componenten	**L/S = 10 l/kg**
	mg/kg droge stof
As	2
Ba	100
Cd	1
Crtotaal	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Chloride	15.000
Fluoride	150
Sulfaat	20.000
DOC (*)	800
TDS (**)	60.000

(*) als de afvalstoffen hij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH tussen 7,5 en 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800 mg/kg. (Er is een ontwerpmethode beschikbaar op basis van de voorlopige EN 14429.)
(**) de waarde voor totaal opgeloste vaste stoffen (“Totaal Opgeloste Vaste Stoffen” (TDS)) kan als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt.

2° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, gelden voor monolitisch afval de volgende grenswaarden voor uitloging:

METALEN (1)	
PARAMETERS	UITLOOGBAARHEID (2) (in mg/m²)
Arseen (As)	270
Cadmium (Cd)	11
Chroom (Cr)	550
Koper (Cu)	250
Kwik (Hg)	8
Lood (Pb)	600
Nikkel (Ni)	150
Zink (Zn)	900

(1) De concentratie geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal.

(2) Uitloogbaarheid bepaald met behulp van de standtest volgens NEN 7345.

§6. Niet gevaarlijke materialen op gipsbasis mogen alleen op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen worden gestort in cellen waarin geen biologisch afbreekbaar afval wordt aanvaard. De grenswaarden voor TOC en DOC die in artikel 5.2.4.1.9, §3 en §4 worden vermeld, gelden voor afval dat samen met materialen op gipsbasis wordt gestort.

§7. In afwijking van de bepalingen van artikel 5.2.4.1.8, §4 en 5.2.4.1.8, §5, gelden voor stortplaatsen voor uitsluitend anorganische niet gevaarlijke afvalstoffen met een laag gehalte aan organisch/biologisch afbreekbare stoffen, waarbij het afval niet voldoet aan de criteria bepaald in artikel 5.2.4.1.8, §5, 1° (subrubriek 2.3.6.b), 3)), de volgende voorwaarden:

1° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen : < 5 Gew.-% op de watervrije afvalstof met als aanbevolen analysemethoden EPA 9071, AAC 3/R;

2° totaal oplosmiddelen (aspecifiek): < 3 Gew.-% op de watervrije afvalstof met als aanbevolen analysemethode AAC 3/Q;

3° totaal extraheerbare organohalogeenverbindingen: < 1000 mg per kg op de watervrije afvalstof met als aanbevolen analysemethode AAC 3/N;

4° wateroplosbaar gedeelte: < 10 Gew.-% op de watervrije afvalstof, met als aanbevolen analysemethode: gewichtsverlies na extractie volgens DIN 38414-S4;

5° tenzij anders vermeld in de milieuvergunning:

a) ofwel, verlies door uitgloeiing van het droge bestanddeel van de afvalstof tengevolge van de ontbinding van organische stoffen, uitgezonderd vaste polymeren en asfalt: < 10 gewichtsprocent,

b) ofwel, totaal organische koolstof, uitgezonderd de koolstof vervat in vaste polymeren of asfalt, op het droge bestanddeel van de afvalstof: < 6 %;

voor de toepassing van deze bepalingen wordt met vaste polymeren bedoeld de kunststoffen in vaste vorm zoals folies, granulaten, voorwerpen, vaste brokken;

aanbevolen analysemethode:

- gloeiverlies: DIN 38414-S3, AAC2/II/A.2;
- totaal organische koolstof: AAC2/II/A.7;

6° voor de steekvastheid van slib wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd: afschuifspanning > 10 kN/m2, met als aanbevolen methode AAC2filA.4 of een gelijkwaardige grondmechanische methode;

in ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven;

7° uitlooggedrag: het uitlooggedrag wordt bepaald volgens de analysemethode beschreven in de norm DIN 38414-S4; de afvalstoffen mogen slechts op de stortplaats worden aanvaard indien het eluaat beantwoordt aan volgende waarden:

Parameter	Grenswaarde	Aanbevolen analysemethode
pH	4 - 13	DIN 38404-C5
		ISO/DIS/10523
		AAC 2/ I /A.1
Fenolen (fenolindex)	< 100 mg/l	DIN 38409-H16
		ISO 6439
Arseen	< 1,0 mg/l	DIN 38405-D18
		ISO/DIS 11969 en 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /.2
Lood	< 2,0 mg/l	DIN 38406-E6
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Cadmium	< 0,5 mg/l	DIN 38406-E19
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Chroom VI	< 0,5 mg/l	DIN 38405-D24
		ASTM D1687
		AAC 2/ I /B.6
Koper	< 10 mg/l	DIN 38406-E7
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Nikkel	< 2,0 mg/l	DIN 38406-E11
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Kwik	< 0,1 mg/l	DIN 38406-E12
		ISO 5666/1-2 en 5666-3
		AAC 2/ I /B.3
Zink	< 10 mg/l	DIN 38406-E8
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Fluoride	< 50 mg/l	ISO 10359-1 en 10304-1
		DIN 38405-D4
		AAC 2/ I /C.1
Ammonium	< 1,0 g/l	ISO 7150-1 en 7150-2
		DIN 38406-E5
		AAC 2/ I /B.4
Cyanide (totaal)	< 1,0 mg/l	DIN 38405-D14
		ISO 6703-1
		AAC 2/ I /C.2
Nitriet	< 30 mg/l	ISO 6777 en 10304-1
		AAC 2/ I /C.3

de concentratie voor zware metalen geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal;

afvalstoffen die na toepassing van beste beschikbare technieken inzake uitloging niet voldoen aan de grenswaarde voor het wateroplosbaar gedeelte en/of de voormelde uitloogcriteria, kunnen toch op de stortplaats worden aanvaard op voorwaarde dat de afvalstoffen in zoutcelcondities worden gestort; met zoutcelcondities wordt bedoeld het onder de beste

omstandigheden fysisch afschermen van de afvalstoffen van het percolaat; die afvalstoffen kunnen slechts op de stortplaats worden aanvaard voor zover ze uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de milieuvergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

Art. 5.2.4.1.9. Criteria voor gevaarlijke afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen

§1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2, §1, kunnen, voorzover uitdrukkelijk bepaald in de milieuvergunning, op een stortplaats van categorie 2, bedoeld in subrubriek 2.3.6, b).6), van de indelingslijst, ook gevaarlijke afvalstoffen worden gestort die beantwoorden aan de voorwaarden bepaald in dit artikel.

§2. Stabiel, niet-reactief betekent dat het uitlooggedrag van het afval op lange termijn onder de ontwerpomstandigheden van de stortplaats of bij voorzienbare calamiteiten niet in ongunstige zin verandert:

1° in het afval zelf (bijvoorbeeld door biologische afbraak);

2° onder invloed van omgevingsomstandigheden op lange termijn (bijvoorbeeld water, lucht, temperatuur, mechanische invloeden);

3° onder invloed van andere afvalstoffen (met inbegrip van afvalproducten zoals percolaat en gas).

§3. De volgende grenswaarden voor uitloging:

1° de volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing op korrelvormige gevaarlijke afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen, berekend bij L/S = 10 l/kg voor totale afgifte

Korrelvormig afval omvat alle afvalstoffen die niet monolithisch zijn.

Componenten	**L/S = 10 l/kg**
	mg/kg droge stof
As	2
Ba	100
Cd	1
Crtotaal	10
Chroom VI	5
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Cyanide (totaal)	10
Chloride	15.000
Fluoride	150
Sulfaat	20.000
DOC(*)	800
TDS (**)	60.000

(*) als de afvalstoffen hij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen. kunnen ze eventueel worden getest hij L/S = 10 l/kg en een pH van 7,5- 8.0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800
(**) de waarden voor TDS kunnen als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt

2° tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, gelden voor monolitisch afval de volgende grenswaarden voor uitloging:

METALEN (1)	
PARAMETERS	UITLOOGBAARHEID (2) (in mg/m²)
Arseen (As)	270
Cadmium (Cd)	11
Chroom (Cr)	550
Koper (Cu)	250
Kwik (Hg)	8
Lood (Pb)	600
Nikkel (Ni)	150
Zink (Zn)	900

(1) De concentratie geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal.

(2) Uitloogbaarheid bepaald met behulp van de standtest volgens NEN 7345.

§4.Als overige criteria gelden:

1° behalve aan de onder §3, 1° vermelde grenswaarden voor uitloging dient korrelvormig afval aan de volgende aanvullende criteria te voldoen:

Parameter	**Waarde**
TOC (totaal organisch koolstof)	5 % (*)
pH	Minimaal 6
ZBV (zuurbindend vermogen)	Moet worden gecontroleerd (**)

(*) Als deze waarde wordt overschreden kan in de milieuvergunning een hogere grenswaarde worden toegelaten, mits voor de DOC een waarde van 800 mg/kg niet wordt overschreden bij L/S = 10 l/kg en de pH-waarde van het materiaal zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8.
(**) het zuurbindend vermogen van de afvalstof moet worden gecontroleerd. Meer bepaald moet het bufferend vermogen van de afvalstof voldoende zijn opdat ook in contact met het infiltrerend neerslagwater het voldoen aan de grenswaarden voor uitloging verzekerd blijft.

2° behalve aan de onder §3, 2° vermelde grenswaarden voor uitloging, dient monolitisch afval aan het volgende aanvullende criterium te voldoen: de exploitant waakt er over dat gevaarlijke monolitische afvalstoffen stabiel en niet-reactief zijn voordat ze op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen worden aanvaard; ter zake kunnen in de milieuvergunning nadere criteria worden vastgesteld;

3° het afval moet een voldoende fysieke stabiliteit en draagvermogen hebben; in de milieuvergunning kunnen ter zake nadere criteria worden vastgesteld.

§5. Bouwmateriaal dat asbest bevat en ander geschikt asbestafval mogen zonder tests op stortplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen worden gestort wanneer ze in overeenstemming zijn met de bepalingen van artikel 6,c),iii) van de EG-richtlijn 1999/31/EG die luiden als volgt:

1° het betreft stabiele, niet-reactieve gevaarlijke afvalstoffen met een uitlooggedrag dat gelijkwaardig is aan dat van de aanvaardingscriteria op stortplaatsen voor niet gevaarlijk afval;

2° ze moeten voldoen aan de relevante aanvaardingscriteria;

3° deze gevaarlijke afvalstoffen worden niet gestort in cellen die zijn bestemd voor biologisch afbreekbare niet gevaarlijke afvalstoffen.

Voor stortplaatsen die asbest bevattend bouwmateriaal en ander geschikt asbestafval ontvangen, moet aan de volgende eisen zijn voldaan:

1° het afval bevat geen andere gevaarlijke stoffen dan gebonden asbest, met inbegrip van door een bindmiddel gebonden of in kunststof verpakte asbestvezels;

2° de stortplaats aanvaardt uitsluitend asbest bevattend bouwmateriaal en ander geschikt asbestafval; dat afval mag ook in een afzonderlijke cel van een stortplaats voor niet gevaarlijke afvalstoffen worden gestort, als die cel voldoende geïsoleerd is;

3° om verspreiding van vezels te voorkomen, wordt het stortgebied dagelijks en voorafgaand aan elke verdichtingsbewerking met daartoe geëigend materiaal afgedekt en wordt het, als het afval niet is verpakt, regelmatig besprenkeld;

4° uiteindelijk wordt de stortplaats/cel geheel afgedekt om verspreiding van vezels te voorkomen;

5° op de stortplaats/cel worden geen werkzaamheden uitgevoerd die het vrijkomen van vezels tot gevolg kunnen hebben (bv. het boren van gaten);

6° na sluiting van de stortplaats/cel wordt een plattegrond van de locatie bewaard, waarop is aangegeven dat er asbestafval is gestort;

7° er worden passende maatregelen genomen om de mogelijkheden tot gebruik van de locatie na sluiting van de stortplaats te beperken teneinde te voorkomen dat mensen in contact met het afval komen.

§6. Afvalstoffen bestaande uit asbesthoudende bouwmaterialen waarbij asbestvezels in gebonden vorm aanwezig zijn, kunnen worden gestort op stortplaatsen of delen van stortplaatsen die beantwoorden aan de bepalingen voor categorie 1-stortplaatsen, behalve voor wat betreft de voorwaarden inzake inrichting en afwerking met inbegrip van de financiële zekerheid, meer bepaald zoals bedoeld in artikel 5.2.4.3.3, artikel 5.2.4.5.2 en artikel 5.2.4.7.1, waarvoor in de milieuvergunning, mits naleving van de hierna vermelde voorwaarden inzake inrichting en afwerking die gelden voor categorie 1-stortplaatsen, kunnen worden afgezwakt. Aan de voorwaarden die gelden voor de inrichting en afwerking van categorie 3-stortplaatsen moet in ieder geval worden voldaan.

Voorwaarden waaronder voor de inrichting en afwerking van stortplaatsen die asbest bevattend bouwmateriaal ontvangen, de voorwaarden die gelden voor categorie 1-stortplaatsen in de milieuvergunning kunnen worden afgezwakt:

1° het afval bevat geen andere gevaarlijke stoffen dan gebonden asbest, meer bepaald asbestcement in de vorm van dakleien, golfplaten, buizen, …, of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is; het in gebonden vorm aanwezig zijn wordt nagegaan aan de hand van de meetmethode voor de vezelvrijstelling van asbesthoudend afvalmaterialen en moet worden geattesteerd door een daartoe erkend milieudeskundige;

2° de afvalstoffen dienen te voldoen aan de criteria voor het storten van afvalstoffen op categorie 3-stortplaatsen zoals bedoeld in artikel 5.2.4.1.7, §4; in het geval van afvalstoffen bestaande uit asbestcement zijn de afvalstoffen aanvaardbaar zonder tests zoals bedoeld in artikel 5.2.4.1.7, §3; andere asbesthoudende materialen moeten worden onderworpen aan de procedure nepaalt in punt A van deze subafdeling om te bepalen of ze voldoen aan de criteria voor afvalstoffen die aanvaardbaar zijn op categorie 3-stortplaatsen zoals bepaald onder artikel 5.2.4.1.7, §4; als uitzondering op het verbod om plastiek en andere kunststoffen gebruikt in de bouwsector te storten op een stortplaats voor inert afval, mag het afval zowel in geval van afvalstoffen bestaande uit asbestcement, als in geval van andere asbesthoudende bouwmaterialen, worden aanvaard in een verpakking bestaande uit kunststof; de verpakking moet een vlotte controle van de inhoud ervan toelaten;

3° de stortplaats aanvaardt uitsluitend asbest bevattend bouwmateriaal; dit afval mag ook in een afzonderlijke cel van een stortplaats worden gestort, als deze cel voldoende geïsoleerd is;

4° om verspreiding van vezels te voorkomen, wordt het stortgebied dagelijks en voorafgaand aan elke verdichtingsbewerking met daartoe geëigend materiaal afgedekt en wordt het, als het afval niet is verpakt, regelmatig besprenkeld; voor de dagelijkse afdek wordt bij voorkeur gebruik gemaakt van daartoe geschikte inerte afvalstoffen; indien dergelijke afvalstoffen niet beschikbaar zijn, worden bodemmaterialen aangewend; het gebruik van afvalstoffen als afdek wordt in het werkplan bepaald;

5° uiteindelijk wordt de stortplaats/cel geheel afgedekt om verspreiding van vezels te voorkomen;

6° op de stortplaats/cel worden geen werkzaamheden uitgevoerd die het vrijkomen van vezels tot gevolg kunnen hebben; (bvb het boren van gaten);

7° na sluiting van de stortplaats/cel wordt een plattegrond van de locatie bewaard waarop is aangegeven waar er asbestafval is gestort;

8° er worden passende maatregelen genomen om de mogelijkheden tot gebruik van de locatie na sluiting van de stortplaats te beperken ten einde te voorkomen dat mensen in contact met het afval komen.

Art. 5.2.4.1.10. **Criteria voor afval dat aanvaardbaar is op stortplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen**

§1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.4.1.2, §1, kunnen op een stortplaats van categorie 1 als vermeld in subrubriek 2.6, c), van de indelingslijst, volgende afvalstoffen, die voldoen aan de hierna vermelde criteria, worden gestort:

1° reststoffen van de verbranding en/of behandeling van afvalstoffen;

2° gevaarlijke afvalstoffen die de nodige voorbehandeling hebben ondergaan;

3° gevaarlijke asbesthoudende afvalstoffen die niet voldoen aan de aanvaardingscriteria voor stortplaatsen van categorie 2. Het gaat meer bepaald om:

a) afvalstoffen die vrije asbestvezels bevatten zoals spuitasbest, asbestisolatiemateriaal, asbeststof met inbegrip van bodemmaterialen en andere afvalstoffen verontreinigd met vrije asbestvezels in concentraties > 0,1 Gew.-% of waarin duidelijk asbestvlokken waarneembaar zijn;

b) verpakkingsafval en plastiekafval dat met asbest verontreinigd is;

c) niet vershredderbaar materiaal zoals metalen onderdelen dat met asbest of asbesthoudend materiaal bedekt of bekleed is. Onder niet vershredderbaar materiaal wordt verstaan materiaal waarbij met toepassing van de best beschikbare technieken het asbestgedeelte niet of zeer moeilijk kan gescheiden worden van het dragermateriaal;

d) onder asbesthoudende afvalstoffen worden tevens begrepen:

afvalstoffen geheel of gedeeltelijk bestaande uit keramische vezels met gelijkaardige carcinogene eigenschappen;

e) afvalstoffen bestaande uit asbesthoudende bouwmaterialen waarbij asbestvezels in gebonden vorm aanwezig zijn.

§2. Als beperking op §1 mogen op een categorie 1 stortplaats slechts die afvalstoffen worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten. Indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld.

§3. De afvalstoffen, vermeld in §1, afkomstig van de fysico-chemische immobilisatiebehandeling van afvalstoffen mogen met het oog op de uitharding in brij- of pasteuze vorm op de stortplaats worden gestort voor zover die afvalstoffen uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de vergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

§4. Als grenswaarden voor uitloging gelden:

1° De volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing op korrelvormig afval dat aanvaardbaar is op stortplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen, berekend bij L/S = 10 l/kg voor totale afgifte.

Korrelvormig afval omvat alle afvalstoffen die niet monolithisch zijn.

Componenten	**L/S = 10 l/kg**
	mg/kg droge stof
As	25
Ba	300
Cd	5
Crtotaal	70
Chroom VI	5
Cu	100
Hg	2
Mo	30
Ni	40
Pb	50
Sb	5
Se	7
Zn	200
Cyanide (totaal)	10
Chloride	25.000
Fluoride	500
Sulfaat	50.000
DOC(*)	1.000
TDS (**)	100.000

(*) als de afvalstoffen bij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest hij L/S = 10 l/kg en een pH van 7,5- 8.0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800

(**) de waarden voor TDS kunnen als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt

2° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, gelden voor monolitisch afval de volgende grenswaarden voor uitloging:

METALEN (1)	
PARAMETERS	UITLOOGBAARHEID (2) (in mg/m²)
Arseen (As)	270
Cadmium (Cd)	11
Chroom (Cr)	550
Koper (Cu)	250
Kwik (Hg)	8
Lood (Pb)	600
Nikkel (Ni)	150
Zink (Zn)	900

(1) De concentratie geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal.

(2) Uitloogbaarheid bepaald met behulp van de standtest volgens NEN 7345.

§5.Als overige criteria gelden:

1° Behalve aan de onder §4, 1°, vermelde grenswaarden voor uitloging moeten gevaarlijke afvalstoffen aan de volgende aanvullende criteria voldoen:

Parameter	Waarde
LOI (*)	10 %
TOC (totaal organisch koolstof) (*)	6 % (**)
pH	4 - 13
ZBV (zuurbindend vermogen)	Moet worden gecontroleerd (***)

(*) LOI of TOC moet worden gebruikt.
(**) Als deze waarde wordt overschreden kan in de milieuvergunning een hogere grenswaarde worden toegelaten, mits voor de DOC een waarde van 1.000 mg/kg niet wordt overschreden bij L/S = 10 l/kg en de pH-waarde van het materiaal zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8.
(**) het zuurbindend vermogen van de afvalstof moet worden gecontroleerd. Meer bepaald moet het bufferend vermogen van de afvalstof voldoende zijn opdat ook in contact met het infiltrerend neerslagwater het voldoen aan de grenswaarden voor uitloging verzekerd blijft.

2° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen : < 5 Gew.-% op de watervrije afvalstof;

3° totaal oplosmiddelen (aspecifiek): < 3 Gew.-% op de watervrije afvalstof;

4° totaal extraheerbare organohalogeenverbindingen: < 1000 mg per kg op de watervrije afvalstof;

5° voor de steekvastheid van slib wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd: afschuifspanning > 10 kN/m^2

In ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven.

Art. 5.2.4.1.11. **Criteria voor ondergrondse opslagplaatsen**

Voor het aanvaarden van afvalstoffen in ondergrondse opslagplaatsen dient een veiligheidsbeoordeling van elke specifieke opslagplaats plaats te vinden, zoals deze is gedefinieerd in bijlage 5.2.4.1 bij dit besluit. Aanvaarding van afvalstoffen is alleen toegestaan als ze in overeenstemming zijn met de specifieke veiligheidsbeoordeling.

Op ondergrondse opslagplaatsen voor inerte afvalstoffen is alleen aanvaarding toegestaan van afvalstoffen die aan de onder artikel 5.2.4.1.7 vermelde criteria voldoen.

Op ondergrondse opslagplaatsen voor niet gevaarlijke afvalstoffen is alleen aanvaarding toegestaan van afvalstoffen die aan de onder artikel 5.2.4.1.8 en artikel 5.2.4.1.9 vermelde criteria voldoen.

Op ondergrondse opslagplaatsen voor gevaarlijke afvalstoffen is aanvaarding van afvalstoffen alleen toegestaan als ze in overeenstemming zijn met de veiligheidsbeoordeling voor deze specifieke opslagplaatsen. In dit geval zijn de onder artikel 5.2.4.1.10 vermelde criteria niet van toepassing. Wel dienen de afvalstoffen te worden onderworpen aan de in deel 1 beschreven aanvaardingsprocedure.

C. Bemonsterings- en testmethoden

Art. 5.2.4.1.12. §1. De bemonsterings- en testwerkzaamheden voor basiskarakterisering en de controletest worden verricht door onafhankelijke en gekwalificeerde personen en instellingen. Laboratoria dienen over aantoonbare ervaring in het testen en analyseren van afvalstoffen en over een efficiënt systeem voor kwaliteitsborging te beschikken.

De bemonsteringswerkzaamheden kunnen aldus op kosten van de exploitant worden uitgevoerd, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline “afval”, hetzij door voormelde milieudeskundige zelf, op voorwaarde dat de in deze subafdeling omschreven doelstellingen worden bereikt.

Ook de testwerkzaamheden kunnen aldus op kosten van de exploitant worden uitgevoerd, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline “afval”, hetzij door voormelde milieudeskundige zelf, op voorwaarde dat een passend systeem voor kwaliteitsborging met periodieke onafhankelijke controle is opgezet.

§2. De volgende methoden worden gebruikt:

1° voor de bemonstering van afvalstoffen – voor basiskarakterisering, controletests en verificatie ter plaatse – wordt een bemonsteringsplan ontwikkeld overeenkomstig deel 1 van de bemonsteringsnorm die momenteel door de CEN wordt opgesteld;

2° algemene eigenschappen van afvalstoffen;

3° uitloogproeven;

4° ontsluiting van ruwe afvalstoffen;

5° analyse.

Deze lijst zal worden gewijzigd als er meer CEN-normen beschikbaar zijn.

Voor tests en analyses waarvoor (nog) geen CEN-methoden beschikbaar zijn, dienen de gebruikte methoden overeen te stemmen met een code van goede praktijk.]

Subafdeling 5.2.4.2.
Werkplan

Art. 5.2.4.2.1. §1. Voor stortplaatsen dient het algemene werkplan, naargelang de aard van de stortplaats, volgende bijkomende gegevens te vermelden :

1. de indeling van de beschikbare stortruimte in stortvakken;

2. de volgorde van opvulling in tijd en ruimte bij normale afvalstoffenaanvoer en de werkwijze bij abnormaal grote afvalstoffenaanvoer;
3. de werkwijze inzake het storten en het verdichten;
4. de dikte van de afvalstoffenlaag voor het aanbrengen van de tussenafdek en eindafdek;
5. de lengte van het stortfront;
6. de organisatie van de aanvoer en de opslag van afdekmaterialen;
7. het drainageplan omvattende het schema en de organisatie van de maatregelen inzake de verwerking van het percolatiewater;
8. de inplanting, de dimensionering en het werkingsschema van de installatie voor zuivering van het percolatiewater zodat aan de opgelegde lozingsnormen kan worden voldaan;
9. de maatregelen om de stabiliteit van de gestorte afvalstoffen, afdekmaterialen en afdekgronden te verzekeren;
10. het gasdrainageplan omvattende het schema en de organisatie van de maatregelen inzake de verwerking van het vrijkomende stortgas;
11. het afwateringsplan van het stortterrein, omvattende het schema en de organisatie van de maatregelen inzake de afvoer van het overtollig water;
12. het toezicht- en controleplan

§2. Het werkplan dient de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen. Het goedgekeurde werkplan wordt opgevolgd door de toezichthoudende ambtenaar.

Subafdeling 5.2.4.3.
Inrichting en infrastructuur van de stortplaats

Artikel 5.2.4.3.1. §1. Een stortplaats moet qua ligging en ontwerp voldoen aan de noodzakelijke voorwaarden ter voorkoming van verontreiniging van bodem, grondwater of oppervlaktewater, alsmede aan de voorwaarden waarmee een doeltreffende opvang van percolaat wordt gewaarborgd in de gevallen en volgens de voorschriften zoals verder voorzien. De bescherming van bodem, grondwater en oppervlaktewater moet gedurende de exploitatiefase worden gewaarborgd door de combinatie van een geologische barrière en een bodemafdichting en gedurende de nazorgfase of na de sluiting door een combinatie van een geologische barrière en een isolerende deklaag. De geologische barrière wordt bepaald door de geologische en hydrogeologische gesteldheid onder en in de nabijheid van een stortplaats, die een dusdanige retentiecapaciteit moet hebben dat potentieel gevaar voor bodem en grondwater wordt voorkomen.

§2. Het storten van afvalstoffen mag slechts worden begonnen nadat de toezichthoudende overheid het terrein heeft geïnspecteerd en zich ervan heeft vergewist dat het voldoet aan de desbetreffende voorwaarden van de vergunning. De voormelde vaststellingen worden schriftelijk vastgelegd in het proces-verbaal houdende oplevering van de stortplaats en uitdrukkelijke toelating tot het beginnen van de stortactiviteiten. Een en ander doet op geen enkele wijze af aan de verantwoordelijkheid van de exploitant uit hoofde van de vergunningsvoorwaarden

Art. 5.2.4.3.2. [...]

Opgeheven bij art. 37 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

Art. 5.2.4.3.3. §1. Overeenkomstig de resultaten van [de hydrogeologische- en stabiliteitsstudie, vermeld in artikel 5, §2, 14°, van titel I van het VLAREM, wordt] voor categorie 1 en 2 stortplaatsen, voor de aanvang van de inrichting van de stortplaats een inrichtingsplan opgesteld door een door de toezichthoudende overheid aanvaarde deskundige en ter goedkeuring voorgelegd aan de toezichthoudende overheid. Het inrichtingsplan van de stortplaats omvat :

- aanvullings-, nivellerings- en profileringsplan;
- constructie en uitvoering van de drainagesystemen met beschermingslagen (dimensionering en gebruikte materialen);
- voor stortplaatsen in ophoging: constructie van de stortdijken (afmetingen en gebruikte materialen);
- constructie en uitvoering van de afsluitlaag met beschermingslagen (gebruikte materialen);

Vervangen bij art. 38 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

§2. Overeenkomstig het goedgekeurde inrichtingsplan worden achtereenvolgens de volgende voorbereidende infrastructuur-werken uitgevoerd :

1. voorbereidende grondwerken;
2. het aanbrengen van de afsluitlaag
3. voor stortplaatsen in ophoging: het aanbrengen van de stortdijken
4. het aanbrengen van een lekdetectiesysteem
5. het aanbrengen van een percolaatdrainagesysteem.

De uitvoering van de verschillende werken gebeurt onder toezicht van een een door de toezichthoudende overheid aanvaarde deskundige. Deze deskundige stelt na afloop een rapport op waarin hij de conformiteit van de uitgevoerde werken aan het goedgekeurde inrichtingsplan attesteert. Dit rapport wordt bezorgd aan de toezichthoudende overheid. De definitieve goedkeuring van de inrichting van de stortplaats wordt opgenomen in het proces verbaal,zoals bedoeld in artikel 5.2.4.3.1§2

§3. De voorbereidende grondwerken omvatten het opkuisen, het nivelleren, profileren en het verdichten van het terrein.

§4. De afsluitlaag :

De afsluitlaag omvat een geologische barrière en een kunstmatige bodemafdichting

1. de geologische barrière

De bodem en zijkanten van de stortplaats moeten bestaan uit een minerale laag die voldoet aan voorschriften inzake doorlatendheid en dikte, die tezamen een niveau van bescherming (K) van bodem, grondwater en oppervlaktewater moeten garanderen dat tenminste gelijkwaardig is aan het niveau dat bereikt wordt met een slecht doorlatende laag van 5 meter dikte en een K-waarde die kleiner dan of gelijk is aan $1,0 \times 10^{-9}$ m/s

De homogene slecht doorlatende laag bedoeld hierboven kan van nature aanwezig zijn indien de geologische toestand van het terrein voldoende waarborgen biedt inzake ondoorlatendheid. Het bewijs van ondoorlatendheid wordt door de aanvrager voldoende bewezen en moet door de toezichthoudende overheid aanvaard worden. De natuurlijke omstandigheden dienen in ieder geval voldoende garanties te bieden om elke bodem- of grondwaterverontreiniging ingevolge het weglekken van percolaat te voorkomen;

Indien de geologische barrière niet op natuurlijke wijze aan bovengenoemde voorwaarden voldoet, kan zij kunstmatig worden aangevuld en versterkt met andere middelen die een gelijkwaardig beschermingsniveau garanderen. Een kunstmatige geologische barrière mag niet dunner zijn dan 0,5 meter.

2. De kunstmatige bodemafdichting

De kunstmatige afdichting bestaande uit aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen wordt aangebracht op de bodem en op de wanden van de stortplaatsen van categorie 1 en 2. De gebruikte foliematerialen zijn minstens gelijkwaardig aan een HDPE-folie van 2.5 mm dikte.

§5. Bij het storten in ophoging wordt het volledige stortterrein met stortdijken omgeven. De stortdijken zijn voldoende breed en hoog opgevat. Het dijklichaam wordt opgebouwd uit homogeen materiaal dat voldoende verdicht wordt. De stortdijken worden aangebracht overeenkomstig de vordering der stortactiviteiten zoals aangegeven in het goedgekeurde werkplan. Op het binnenbeloop van de stortdijken en indien nodig ook op de dijkkruin wordt een afsluitlaag aangebracht als beschreven in §3. Het buitenbeloop van de stortdijken wordt met gras ingezaaid.

§6.Tussen de slecht doorlatende laag en de kunstmatige afdichting bestaande uit foliematerialen wordt een lekdetectiesysteem aangebracht. Het lekdetectiesysteem moet toelaten om lekken in de kunstmatige afdichting te detecteren met het oog op het herstel ervan. Het lekdetectiesysteem moet in ieder geval toelaten om tijdens de ingebruikname en in een periode van vijf jaar na de ingebruikname van het betreffend gedeelte van de stortplaats het lekdicht zijn van de kunstmatige afdichting te bewaken in functie van de localisatie van eventuele lekken.

§7. Een percolaatdrainagesysteem bestaande uit een buizensysteem met afvoerkokers of een ander gelijkwaardig systeem, wordt aangebracht op de bodem, bovenop de afsluitlaag en wordt geplaatst in een doorlatende bodemlaag van minstens 0,4 meter dikte. Het drainagesysteem wordt zodanig geconstrueerd dat een regelmatige doorspoeling van de drainagebuizen tijdens de exploitatie mogelijk is.

§8.Het drainagesysteem bedoeld in §7 hierboven wordt zodanig aangelegd dat, rekening houdend met de resultaten van de stabiliteitsstudie, de goede werking steeds verzekerd blijft. De gebruikte drainagebuizen beantwoorden inzake sterkte aan de resultaten van de stabiliteitsstudie. De dimensionering van het drainagesysteem en de keuze van de materialen gebeurt rekening houdend met de te verwachten hoeveelheden percolaat en de samenstelling ervan. Het drainagesysteem wordt beschermd tegen dichtslibbing door het aanbrengen van aangepaste beschermingslagen.
Om een vlotte evacuatie van het percolaat te verzekeren worden, indien nodig, bij de verdere opbouw van de stortheuvel bijkomende drainagelagen (horizontaal en/of verticaal) aangelegd.

§9. De uitvoering van de voorbereidende infrastuctuurwerken kan gefaseerd worden overeenkomstig het goedgekeurde inrichtingsplan.

Art. 5.2.4.3.4. §1. Overeenkomstig de resultaten van de hydrogeologische studie en de stabiliteitsstudie wordt voor categorie 3 stortplaatsen, voor de aanvang van de inrichting van de stortplaats een inrichtingsplan opgesteld door een een door de toezichthoudende overheid aanvaarde deskundige en ter goedkeuring voorgelegd aan de toezichthoudende overheid. Het inrichtingsplan van de stortplaats omvat :

- aanvullings-, nivellerings- en profileringsplan;
- voor stortplaatsen in ophoging: constructie van de stortdijken (afmetingen en gebruikte materialen);
- constructie en uitvoering van de afsluitlaag met beschermingslagen (gebruikte materialen);

§2 Overeenkomstig het goedgekeurde inrichtingsplan worden achtereenvolgens de volgende voorbereidende infrastructuur-werken uitgevoerd :

1. voorbereidende grondwerken;
2. indien niet van nature aanwezig : het aanbrengen van de afsluitlaag
3. voor stortplaatsen in ophoging : het aanbrengen van de stortdijken

De uitvoering van de verschillende werken gebeurt onder toezicht van een door de toezichthoudende overheid aanvaarde deskundige. Deze deskundige stelt na afloop een rapport op waarin hij de conformiteit van de uitgevoerde werken aan het goedgekeurde inrichtingsplan attesteert. Dit rapport wordt bezorgd aan de toezichthoudende overheid. De definitieve goedkeuring van de inrichting van de stortplaats wordt opgenomen in het proces verbaal,zoals bedoeld in artikel 5.2.4.3.1§2.

§3. De voorbereidende grondwerken omvatten het opkuisen, het nivelleren, profileren en het verdichten van het terrein overeenkomstig het goedgekeurde werkplan.

§4. De afsluitlaag
De afsluitlaag omvat een geologische barrière. De bodem en zijkanten van de stortplaats moeten bestaan uit een minerale laag die voldoet aan voorschriften inzake doorlatendheid en dikte, die tezamen een niveau van bescherming (K) van bodem, grondwater en oppervlaktewater moeten garanderen dat tenminste gelijkwaardig is aan het niveau dat bereikt wordt met een slecht doorlatende laag van 1 meter dikte en een K-waarde die kleiner dan of gelijk dan $1,0 \times 10^{-7}$ m/s;
De homogene slecht doorlatende laag bedoeld hierboven kan van nature aanwezig zijn indien de geologische toestand van het terrein voldoende waarborgen biedt inzake ondoorlatendheid. Het bewijs van ondoorlatendheid wordt door de aanvrager voldoende bewezen en moet door de toezichthoudende overheid aanvaard worden. De natuurlijke omstandigheden dienen in ieder geval voldoende garanties te bieden om elke bodem- of grondwaterverontreiniging ingevolge het weglekken van percolaat te voorkomen;
Indien de geologische barrière niet op natuurlijke wijze aan bovengenoemde voorwaarden voldoet, kan zij kunstmatig worden aangevuld en versterkt met andere middelen die een gelijkwaardig beschermingsniveau garanderen. Een kunstmatige geologische barrière mag niet dunner zijn dan 0,5 meter.

§5. Bij het storten in ophoging wordt het volledige stortterrein met stortdijken omgeven. De stortdijken zijn voldoende breed en hoog opgevat. Het dijklichaam wordt opgebouwd uit homogeen bodemmateriaal dat voldoende verdicht wordt. De stortdijken worden

aangebracht overeenkomstig de vordering der stortactiviteiten zoals aangegeven in het goedgekeurde werkplan. Het buitenbeloop van de dijk wordt met gras ingezaaid.

Subafdeling 5.2.4.4.
De uitbating

Art. 5.2.4.4.1. §1. In de milieuvergunning kan worden opgelegd dat een installatie voor wielwassing, al of niet manueel te bedienen, aan de uitrit wordt geïnstalleerd. De exploitant legt in dat geval het uitvoeren van de wielwassing op.

§2. Het indringen van grondwater of afvloeiwater van naburige percelen wordt voorkomen. Dat kan gebeuren door het aanleggen van een kwelsloot rond de stortplaats of een drainagesysteem. De diepte en de plaats van de kwelsloot of de uitvoering van het drainagesysteem worden bepaald op basis van de hydrogeologische toestand van de inplantingsplaats zoals deze blijkt uit de hydrogeologische studie en/of het aanvraagdossier, en desgevallend nader in de milieuvergunning is bepaald.

§3. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning is voor categorie 1 en 2 stortplaatsen per stortfront een voorraad afdekmateriaal van tenminste 200 m³ aanwezig.

Art. 5.2.4.4.2. §1. Het stort wordt opgebouwd met lichthellende droge stortlagen van afvalstoffen overeenkomstig het goedgekeurde werkplan.

§2. Het is verboden te storten in water, tenzij in de milieuvergunning voor monostortplaatsen een afwijking wordt toegestaan om te storten in water, ander dan oppervlaktewater zoals bedoeld in de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

§3. Het storten van de aangevoerde afvalstoffen geschiedt met een aangepaste vuilverzetmachine. De verdichting van huishoudelijke afvalstoffen gebeurt in dunne lagen met een aangepaste vuilverdichtingsmachine om een zo efficiënt mogelijke verdichting te bekomen.

§4. De stortzone voor de afvalstoffen is beperkt tot de capaciteit van de vuilverzetmachine, in samenhang met het stortfront en wordt bepaald in het werkplan.

§5. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning heeft iedere stortlaag een hoogte van hoogstens 2,5 meter.

§6. Om stofvorming en zwerfvuil te beperken is het verboden afvalstoffen af te laden vanop een hoogte van meer dan 3 meter.

Art. 5.2.4.4.3. §1. Op een stortplaats van categorie 3 kan het schiften of sorteren van afvalstoffen worden toegelaten door de toezichthoudende overheid. De schriftelijke richtlijnen van de toezichthoudende overheid worden opgenomen in het werkplan.

§2. De opslag van de gesorteerde of geschifte materialen geschiedt op ordelijke en veilige wijze op daartoe aangewezen vloeren of in containers, voor zover dit geen aanleiding geeft tot hinder.

Art. 5.2.4.4.4. §1. Op categorie 1 en 2 stortplaatsen wordt om zwerfvuil en stof- en geurhinder te voorkomen iedere stortlaag afgedekt met een laag tussenafdek van tenminste 0,2 meter dikte.
Alle gestorte afvalstoffen worden op het einde van de werkdag afgedekt met een tussenafdek van minstens 0,2 meter dikte. Stankverwekkende stoffen worden onmiddellijk afgedekt.
Verzakkingen, barsten, afschuivingen, kuilen en plaatsen, waar de afvalstoffen onbedekt wordt gevonden, worden op de dag van vaststelling met tussenafdek opgevuld.

§2. Als tussenafdek wordt bij voorkeur gebruik gemaakt van afvalstoffen die beantwoorden aan de in §1 gestelde doelstellingen en die op de stortplaats zijn toegelaten. Indien dergelijke afvalstoffen niet beschikbaar zijn, worden bodemmaterialen aangewend. Het gebruik van afvalstoffen als tussenafdek wordt in het werkplan bepaald. Op categorie 2 stortplaatsen mag de tussenafdek op het einde van de werkdag voor een onvolledige stortlaag vervangen worden door een intense kalkbestrooiing of door andere maatregelen in het werkplan opgenomen.

§3. Voor het aanbrengen van de tussenafdek beschikt de exploitant onafgebroken over een aangepaste grondverzetmachine.

§4. De opslag van tussenafdekmaterialen mag geen hinder veroorzaken.

Art. 5.2.4.4.5. §1. Verontreiniging van bodem, oppervlakte- en/of grondwater ingevolge de uitbating van de stortplaats wordt steeds voorkomen.

§2. Het overtollige niet-verontreinigde regenwater of afvloeiwater wordt opgevangen en afgevoerd.

§3. Het gevormde percolaat wordt permanent afgepompt. Het waterpeil in de opvangputten voor percolaat mag niet hoger komen dan de halve hoogte van de laagste draineerbuizen die erin uitmonden.

§4. Het is verboden percolaat of ander overtollig water terug over de stortplaats te sproeien om het te verwerken.

§5. Het overtollig verontreinigd afvloeiwater en het percolaatwater wordt onafgebroken overgepompt naar een ondoorlatend verzamelbekken. De capaciteit wordt zo berekend dat te allen tijde de gevormde hoeveelheid percolaat kan worden opgevangen. Maatregelen worden getroffen om te beletten dat het water in het verzamelbekken hinder veroorzaakt voor de omgeving. In de milieuvergunning kan een technisch alternatief worden toegelaten.

§6. In functie van de kwaliteit van het te lozen water en van de lozingsvoorwaarden moet zonodig een aangepaste waterzuiveringsinstallatie worden gebouwd.

§7. De waterzuiveringsinstallatie wordt zo aangelegd dat iedere verontreiniging van bodem en grondwater wordt voorkomen. De verzamel- en behandelingsbekkens worden vloeistofdicht gemaakt. Het waterzuiveringssysteem wordt zodanig geconcipieerd dat in ieder geval steeds wordt voorkomen dat water dat niet aan de lozingsnormen voldoet, zou worden geloosd.

§8. De produkten nodig voor de waterzuivering worden gestockeerd in een afsluitbaar lokaal dat beantwoordt aan de vereisten voor de opslag van die produkten.

§9. De afwatering van de beëindigde stortvakken gebeurt zo dat het regenwater zonder te worden verontreinigd kan afvloeien of worden weggepompt.

Art. 5.2.4.4.6. §1. Toereikende maatregelen worden genomen om een gecontroleerde evacuatie van het gevormde stortgas te verzekeren en ongecontroleerde ophoping ervan te voorkomen.

§2.Opalle stortplaatsen waar biologisch afbreekbaar afval wordt of werd gestort, moet het stortplaatsgas worden opgevangen, behandeld en gebruikt. Daartoe wordt vooraleer de afdichtlaag wordt aangebracht een gasdrainagesysteem aangelegd. Het gasdrainagesysteem kan bestaan uit horizontale en /of verticale drainagebuizen indien nodig geplaatst in een drainerende laag en wordt zodanig geconcipieerd dat al het vrijkomende stortgas wordt opgevangen en op een veilige manier wordt afgevoerd. Het gasdrainagesysteem dient de goedkeuring van een door de toezichthoudende overheid aanvaarde deskundige te dragen.

§3.De opvang, de behandeling en het gebruik van stortplaatsgas gebeurt op dusdanige wijze dat schade aan of verslechtering van het milieu, alsmede het risico voor de gezondheid van de mens zoveel mogelijk worden beperkt.
Het opgevangen stortgas wordt bij voorkeur gevaloriseerd als energiebron. Indien valorisatie niet haalbaar is wordt het stortgas verbrand in een daartoe aangepaste gasfakkel. [Als het niet gevaloriseerd wordt, laat de exploitant uiterlijk op 1 juli 2004 of voor de inbedrijfname van de inrichting een studie uitvoeren naar de technisch-economische haalbaarheid van de valorisatie van het stortgas als energiebron. Die studie wordt uitgevoerd door een milieudeskundige, erkend in de discipline lucht. De exploitant bezorgt die studie vóór 1 juli 2004 of voor de inbedrijfname van de inrichting aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen]. Voor zover uit de studie blijkt dat stortgasvalorisatie vanuit technisch-economisch standpunt haalbaar is, moet die uiterlijk op 30 juni 2005 geïnstalleerd worden.]

Gewijzigd bij art. 19 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Gewijzigd bij art. 172 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Subafdeling 5.2.4.5.
De afwerking en nazorg

Art. 5.2.4.5.1. §1. De exploitant deelt de datum van de definitieve beëindiging van de stortactiviteiten in een stortvak schriftelijk mee aan de toezichthoudende ambtenaar binnen de maand na beëindiging van de stortactiviteiten.

§2. Voor een stortplaats, of voor een gedeelte daarvan, wordt met de afwerking en de sluitingsprocedure begonnen wanneer :

1. ofwel, de stortplaats of een gedeelte ervan zijn capaciteit heeft bereikt;
2. ofwel, de exploitant van de stortplaats in afwijking van zijn werkplan daartoe zelf besluit, mits schriftelijke goedkeuring van de toezichthoudende ambtenaar;
3. ofwel, de vergunningverlenende overheid daartoe besluit;
4. ofwel, bij het verstrijken van de vergunningstermijn, in geval geen hernieuwing van de milieuvergunning werd bekomen.

§3. Om het binnendringen van water in de stortplaats van categorie 1 en 2 te vermijden wordt zo snel mogelijk een afdichtlaag aangebracht.

§4. De volledige afwerking wordt uitgevoerd uiterlijk één jaar na het in §1 bedoelde tijdstip. Rekening houdend met stabilisatie en zettingen kunnen voor categorie 1 en 2 stortplaatsen in de milieuvergunning andere termijnen worden bepaald.

§5. Een stortplaats of een gedeelte daarvan wordt pas als definitief afgewerkt beschouwd, wanneer de toezichthoudende overheid na het uitvoeren van een eindinspectie ter plaatse en na het beoordelen van alle verslagen die de exploitant heeft ter beschikking gesteld, een proces-verbaal houdende definitieve afwerking van de stortplaats opgesteld heeft.
De toezichthoudende overheid bezorgt de exploitant een copie van dit proces-verbaal. Een en ander doet in geen geval af aan de verantwoordelijkheid van de exploitant uit hoofde van de vergunningsvoorwaarden.

§6. De exploitant blijft, nadat de stortplaats definitief is gesloten, verantwoordelijk voor onderhoud, toezicht en controle in de nazorgfase zolang de vergunningverlenende overheid zulks nodig acht, rekening houdend met de tijd gedurende welke de stortplaats gevaar kan opleveren. De exploitant van de stortplaats is verantwoordelijk voor toezicht op en analyse van het stortplaatsgas, het stortplaatspercolaat en het grondwater in de omgeving van de stortplaats, zolang de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat een stortplaats gevaar voor het milieu kan opleveren en onverminderd eventuele andere wetgeving met betrekking tot de aansprakelijkheid van de houder van het afval. De exploitant stelt de toezichthoudende overheid en [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] in kennis van alle significante nadelige milieueffecten die bij de controleprocedures aan het licht zijn gekomen en geeft gevolg aan het besluit van de bevoegde autoriteit omtrent de aard en het tijdstip van de uit te voeren corrigerende maatregelen;

Gewijzigd bij art. 173 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.2.4.5.2. §1. Op categorie 1 en 2 stortplaatsen wordt, om te verhinderen dat water de stortplaats zou binnendringen en om de stortplaats ruimtelijk te integreren, op stortvakken waar de stortactiviteiten definitief worden beëindigd, boven de tussenafdek een afdichtlaag en een eindafdek aangebracht.

Vooraleer met de afwerking wordt begonnen wordt voor categorie 1 en 2 stortplaatsen, een afwerkings- en sluitingsplan opgesteld door een door de toezichthoudende overheid aanvaarde deskundige en ter goedkeuring voorgelegd aan de toezichthoudende overheid. Het afwerkings- en sluitingsplan van de stortplaats omvat :

- aanvullings-, nivellerings- en profileringsplan;
- constructie en uitvoering van de drainagesystemen met beschermingslagen (dimensionering en gebruikte materialen);
- constructie en uitvoering van de afdichtlaag met beschermingslagen (gebruikte materialen);
- constructie en uitvoering van de eindafdek (gebruikte materialen);

De uitvoering van de verschillende werken gebeurt onder toezicht van een een door de toezichthoudende overheid aanvaarde deskundige. Deze deskundige stelt na afloop een rapport op waarin hij de conformiteit van de uitgevoerde werken aan het

goedgekeurde afwerkingsplan attesteert. Dit rapport wordt bezorgd aan de toezichthoudende overheid. De definitieve goedkeuring van de afwerking wordt opgenomen in het proces verbaal, zoals bedoeld in artikel 5.2.4.5.1.

§2. De afdichtlaag :

1. kan bestaan uit een homogene laag van slecht doorlatend bodemmateriaal met daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen, tussen aangepaste beschermingslagen;
   - de slecht doorlatende laag wordt aangebracht als een continue laag over het volledige stortterrein. Inzake doorlatendheid is de slecht doorlatende laag gelijkwaardig aan een laag van 0,5 meter dikte met een k-waarde die kleiner dan of gelijk aan 1.10 -9 m/s is.
   - de gebruikte foliematerialen zijn minstens gelijkwaardig aan een HDPE-folie van 2.5 mm dikte.

2. kan andere uitvoeringsvormen aannemen die de goedkeuring van de toezichthoudende overheid vereisen. De aanvrager dient de degelijkheid ervan te bewijzen. De andere uitvoeringsvormen dienen minstens gelijkwaardig te zijn aan de dubbele afdichtlaag zoals beschreven in punt 1 hierboven.

Een licht verhang overeenkomstig het afwateringsplan is noodzakelijk om de afvloeiing van het regenwater mogelijk te maken.

§3. Bovenop de afdichtlaag wordt de eindafdek aangebracht. De eindafdek bestaat uit een drainerende laag van minstens 0,5 meter dikte bestaande uit materialen zoals grof gebroken puin en zand. De drainerende laag bevat de nodige beschermingslagen tegen dichtslibbing. Bovenop de drainerende laag wordt een bewortelingslaag van minstens 1 meter dikte aangebracht. In de bovenlaag wordt, indien nodig, een begreppeling aangebracht. De drainerende laag kan vervangen worden door een alternatief drainagesysteem. De totale dikte van de eindafdek bedraagt in ieder geval minstens 1,5 meter.

§4. Binnen de kortst mogelijke termijn worden de gedeelten die een eindafdek hebben gekregen ingezaaid met gras.

§5. De begroeiing mag de aangebrachte afdichtlaag niet kunnen beschadigen. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dient de ontwikkeling van hoogstammige gewassen te worden verhinderd.

§6. In de milieuvergunning kunnen overeenkomstig de stedebouwkundige bestemming van het terrein bijkomende afwerkingsvoorwaarden worden opgelegd.

Art. 5.2.4.5.3. §1. Op categorie 3 stortplaatsen wordt op stortvakken, welke definitief volgestort zijn overeenkomstig het goedgekeurde werkplan, de eindafdek aangebracht. Vooraleer met de afwerking wordt begonnen wordt voor categorie 3 stortplaatsen, een afwerkings- en sluitingsplan opgesteld en ter goedkeuring voorgelegd aan de toezichthoudende overheid. Het afwerkings- en sluitingsplan van de stortplaats omvat :

- aanvullings-, nivellerings- en profileringsplan;
- constructie en uitvoering van de eindafdek (gebruikte materialen)

De eindafdek bestaat uit een bewortelingslaag van minstens 1 meter dikte. In de bovenlaag wordt, indien nodig, een begreppeling aangebracht. Vooraleer de eindafdek wordt aangebracht moeten de beëindigde stortvakken genivelleerd worden overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. De genivelleerde bovenlaag van ten minste 0,5 meter dikte mag uitsluitend grofkorrelige materialen bevatten.

§2. Binnen de kortst mogelijke termijn worden de gedeelten die een eindafdek hebben gekregen ingezaaid met gras.

§3. In de milieuvergunning kunnen overeenkomstig de stedebouwkundige bestemming van het terrein bijkomende afwerkingsvoorwaarden worden opgelegd.

§4.De definitieve goedkeuring van de afwerking wordt opgenomen in het proces verbaal, zoals bedoeld in artikel 5.2.4.5.1.

Art. 5.2.4.5.4. §1. De periode van nazorg voor een categorie 1,2 en 3stortplaats bedraagt ten minste 30 jaar. De periode van nazorg vangt aan op datum van het proces-verbaal van de toezichthoudende ambtenaar houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de stortplaats. De vergunningverlenende overheid kan de periode van nazorg verlengen op verzoek van de toezichthoudende overheid of van de [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] en op basis van de evolutie van de grondwaterkwaliteit, het gedrag van de stortplaats, zettingen, de vorming van percolaat of stortgassen, of andere gebeurtenissen die een nadelige invloed op het milieu hebben.

§2. De nazorgactiviteiten omvatten minstens volgende punten :

1. de instandhouding en het onderhoud van volgende infrastructuur :
   - de omheining en toegangspoorten;
   - de wegenis op het afgewerkte terrein;
2. het beheer van de begroeiing;
3. de regelmatige controle van de toestand van de afwerkingslagen, stortdijken en taluds met het oog op nagaan van eventuele zettingen en erosie, met inbegrip van eventuele herstelwerkzaamheden;
4. de instandhouding en het onderhoud van de drainagesystemen met inbegrip van het afpompen en het zuiveren van het nog gevormde percolaat;
5. de instandhouding, het onderhoud en de uitbating van de ontgassingsinfrastructuur, met inbegrip van de gasfakkel;
6. de instandhouding en het onderhoud van de meetputten voor grondwater met inbegrip van het uitvoeren van de in de vergunning opgelegde controles en metingen;
7. de jaarlijkse rapportering zoals opgelegd in de vergunning.

§3. Voor het beëindigen van de definitieve afwerking van de stortplaats legt de exploitant een nazorgplan ter goedkeuring voor. Het nazorgplan dient minstens volgende punten te omvatten :

- een tijdschema voor het uitvoeren van de in de vergunning opgelegde controles en metingen;
- een werkplan voor het uitvoeren van de onder §2 hierboven bepaalde nazorgactiviteiten;

§4. Het nazorgplan wordt goedgekeurd door [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] inzake de controle en de metingen van het grondwater en door de toezichthoudende overheid inzake alle andere punten.

§5. Het goedgekeurde nazorgplan maakt deel uit van het proces-verbaal van de toezichthoudende ambtenaar houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de stortplaats.

§6.De exploitant stelt de toezichthoudende overheid en [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] in kennis van alle significante nadelige milieueffecten die bij de controleprocedures aan het licht zijn gekomen en geeft gevolg aan het besluit van de bevoegde autoriteit omtrent de aard en het tijdstip van de uit te voeren corrigerende maatregelen. Deze maatregelen, door de exploitant te bekostigen, dienen naargelang het grondwateraspecten betreft of andere aspecten de goedkeuring van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] of van de toezichthoudende overheid te dragen. Indien de exploitant de aldus al of niet gewijzigde maatregelen niet zelf uitvoert of laat uitvoeren binnen de gestelde termijn, kan [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] bedoelde maatregelen laten uitvoeren lastens de exploitant.

Gewijzigd bij art. 173 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Subafdeling 5.2.4.6.
Controle- en toezichtsprocedures in de exploitatie- en nazorgfase

Art. 5.2.4.6.1. §1. Deze subafdeling bepaalt de controleprocedures die minimaal moeten worden uitgevoerd om na te gaan :
— of de afvalstoffen in overeenstemming met de criteria voor de betrokken stortplaatsklasse voor verwijdering zijn aanvaard;
— of de processen op de stortplaats naar wens verlopen;
— of de werking van de milieubeschermingssystemen volledig aan de verwachting beantwoordt;
— of aan de vergunningsvoorwaarden voor de stortplaats voldaan is.

§2. De exploitant van een stortplaats voert in de exploitatie- en nazorgfase een controle- en toezichtprogramma uit, als verder bepaald;

§3. De exploitant stelt de toezichthoudende overheid en [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] in kennis van alle significante nadelige milieueffecten die bij de controle- en toezichtprocedures aan het licht zijn gekomen en geeft gevolg aan het besluit van de toezichthoudende overheid over de aard en het tijdstip van de uit te voeren corrigerende maatregelen. Deze maatregelen worden op kosten van de exploitant genomen.

§4.De analyses in het kader van de controle- en toezichtsprocedures moeten worden uitgevoerd door een erkend laboratorium.
Indien de exploitant de analyses voor het accepteren van de afvalstoffen in eigen beheer uitvoert, moet hiervoor een erkenning worden bekomen.
De procedures, methodes en apparatuur voor gas- percolaat- en grondwatermetingen dragen de goedkeuring van de toezichthoudende overheid. De praktische uitvoering van de monsterneming en metingen wordt vooraf goedgekeurd door een terzake erkend laboratorium tenzij de monsterneming en de metingen door een terzake erkend laboratorium zelf worden uitgevoerd. Hetzelfde geldt voor de plaats van monsterneming of het meetpunt. De gascontrole moet representatief zijn voor elk gedeelte van de stortplaats.

Gewijzigd bij art. 173 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.2.4.6.2. Water-, percolaat- en gascontrole
Monsters van percolaat en eventueel aanwezig oppervlaktewater worden op representatieve plaatsen vergaard. Het bemonsteren en meten (volume en samenstelling) van het percolaat gebeurt afzonderlijk op elk punt waar percolaat uit de stortplaats vrijkomt.De controle van het eventueel aanwezige oppervlaktewater wordt uitgevoerd op ten minste twee punten, één stroomopwaarts en één stroomafwaarts van de stortplaats.
De gascontrole moet representatief zijn voor elk gedeelte van de stortplaats.
Voor percolaat en water wordt voor controle een monster genomen dat representatief is voor de gemiddelde samenstelling.
Voor categorie 1 en 2 stortplaatsen wordt het percolaatwater volgens de frequentie aangegeven in onderstaande tabel bemonsterd en geanalyseerd door een erkend laboratorium. Het gezuiverde percolaat dat wordt geloosd wordt minstens maandelijks bemonsterd en geanalyseerd. Deze controles (bemonstering en analyse) worden voortgezet gedurende de periode van nazorg tot zolang percolaatwater wordt gevormd. De te analyseren stoffen omvatten ten minste de algemene kwaliteitsparameters (temperatuur, pH, geleidbaarheid, normale kationen en anionen) aangevuld met de relevante verontreinigingsparameters (zware metalen, organische stoffen) die worden vastgelegd op basis van de samenstelling van de gestorte afvalstoffen. De lijst van parameters die bij de analyses bepaald worden, draagt de goedkeuring van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij].
Op stortplaatsen met een actieve ontgassing wordt de samenstelling van het stortgas bepaald volgens de frequentie aangegeven in onderstaande tabel.

	Exploitatiefase	Nazorgfase
1.1 Hoeveelheid percolaat	Maandelijks [1, 3]	Halfjaarlijks [3]
1.2 Samenstelling percolaat [2]	Driemaandelijks [3]	Halfjaarlijks
1.3 Hoeveelheid en samenstelling van het-oppervlaktewater [7]	Driemaandelijks [3]	Halfjaarlijks
2.4 Potentiële gasuitstoot en atmosferische druk [4] (CH_4 ,CO_2 ,O_2 ,H_2S, H_2 enz…)	Maandelijks [1, 5]	Halfjaarlijks [6]

Nota's
(1) De frequentie kan worden aangepast aan de hand van de morfologie van het gestorte afval in tumulusvorm, bedolven, enz. Dit moet in de vergunning worden vermeld.
(2) De te meten parameters en te analyseren stoffen variëren naargelang van de samenstelling van het gestorte afval. Ze worden vermeld in de vergunning en weerspiegelen de uitloogkenmerken van de afvalstoffen.
(3) Als de evaluatie van de gegevens aangeeft dat langere tussenpozen even effectief zijn, kunnen deze tussenpozen worden aangepast. Voor percolaten wordt de geleidbaarheid minstens eenmaal per jaar bepaald.
(4) Deze metingen hebben hoofdzakelijk betrekking op het gehalte organisch materiaal in de afvalstoffen
(5) CH4 ,CO2 ,O2 regelmatig, andere gassen naar behoefte, afhankelijk van de samenstelling van de gestorte afvalstoffen, waarbij ernaar gestreefd wordt de uitloogeigenschappen te weerspiegelen.
(6) De doelmatigheid van het gasopvangsysteem wordt regelmatig gecontroleerd
(7) Op grond van de kenmerken van het stortterrein mag de bevoegde instantie bepalen dat deze metingen niet vereist zijn

Met het oog op het opmaken van een waterbalans worden voor categorie 1 en 2 stortplaatsen door meting op de stortplaats of via het dichtstbijzijnde meteorologische station de volgende gegevens verzameld :

	Exploitatiefase	Nazorgfase
1.1 Neerslaghoeveelheid	Dagelijks	Dagelijkse waarden, opgeteld tot maandwaarden
1.2 Temperatuur min. max., 14.00 h MET)	Dagelijks	Maandgemiddelde
1.3 Heersende windrichting en –kracht	Dagelijks	Niet vereist
1.4 Verdamping lysimeter (1)	Dagelijks	Dagelijkse waarden, opgeteld tot maandgemiddelden
1.5 Luchtvochtigheid 14.00h MET	Dagelijks	Maandgemiddelde
(1) of met een ander geschikte methode		

Gewijzigd bij art. 173 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.2.4.6.3. Bescherming van het grondwater

§1. Voor iedere watervoerende laag die door de stortplaats kan worden beïnvloed worden voor de aanvang van de stortactiviteiten rondom het stortterrein minstens 3 genivelleerde meetputten voor grondwater aangelegd (minstens één meetput bevindt zich langs de zijde waar het grondwater het gebied van de stortplaats binnenstroomt en twee bevinden zich langs de zijde waar het grondwater het gebied van de stortplaats uitstroomt). Dit aantal kan verhoogd worden op grond van een specifiek hydrogeologisch onderzoek en de noodzaak van een vroegtijdige vaststelling van accidenteel percolaatverlies in het grondwater. De meetputten moeten een representatieve bepaling van de plaatselijke grondwater-kwaliteit en de beïnvloeding ervan door de stortplaats mogelijk maken. Het aantal meetputten, de inplantingsplaats en de technische kenmerken ervan worden bepaald in overleg met [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] op basis van de hydrogeologische toestand van het terrein zoals deze blijkt uit de hydrogeologische studie en/of het dossier van de vergunningsaanvraag, en desgevallend nader in de milieuvergunning is bepaald.

§2. De verschillende meetputten worden duidelijk geïdentificeerd. Een nivelleringsmerkstreep met vermelding van het bijhorende TAW-niveau of het niveau dat refereert aan een ander topografisch referentiepunt wordt duidelijk aangebracht. De meetputten worden met een slot afgegrendeld.

§3. [De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] wordt tijdig in kennis gesteld van het aanleggen van deze meetputten zodat haar afgevaardigde hierbij kan aanwezig zijn. Bij het aanleggen van iedere meetput wordt door de boormeester een technisch verslag opgemaakt overeenkomstig de richtlijnen van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij].

§4. Na het aanleggen worden de meetputten aan een testpomping onderworpen. De testpompingen worden uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij].

§5. Voor iedere meetput wordt een fiche opgesteld die alle technische gegevens in verband met zijn constructie en de uitgevoerde testpomping bevat. Deze fiche wordt opgesteld overeenkomstig de richtlijnen van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij].

§6. Alvorens met de exploitatie van de stortplaats wordt gestart, wordt de nultoestand van de grondwaterkwaliteit bepaald. Ten vroegste één week na de testpomping worden de verschillende meetputten bemonsterd en aan een volledige analyse onderworpen, overeenkomstig de richtlijnen van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij]. Om referentiewaarden voor latere bemonstering vast te stellen, moeten op tenminste drie plaatsen monsters worden genomen alvorens met het storten wordt gestart. De metingen en analyses worden uitgevoerd door een daartoe erkend laboratorium. Het grondwaterpeil wordt opgemeten. De analyseresultaten gelden als basisreferentiewaarde.

§7. De technische fiche voor elke meetput opgesteld, wordt toegezonden aan de toezichthoudende overheid en aan [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij].

§8. Op kosten van de exploitant worden voor de aanvang der stortactiviteiten en nadien volgens de frequentie aangegeven in onderstaande tabel door een erkend laboratorium de grondwaterniveaus in de meetputten opgemeten en worden watermonsters uit de meetputten voor grondwater genomen en geanalyseerd door een erkend laboratorium. De monstername wordt een eerste maal uitgevoerd vóór de aanvang van de stortactiviteiten en minstens 1 week na het uitvoeren van de testpompingen. De analyseverslagen worden naar de exploitant en de toezichthoudende overheid verzonden. Deze controles (bemonstering en analyse) worden voortgezet gedurende de periode van nazorg. [De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] kan opleggen dat na deze termijn nog jaarlijks controles worden uitgevoerd.

§9. De te analyseren stoffen omvatten ten minste de algemene kwaliteitsparameters voor grondwater (temperatuur, pH, geleidbaarheid, normale kationen en anionen) aangevuld met de relevante verontreinigingsparameters (zware metalen, organische stoffen) die worden vastgelegd op basis van de samenstelling van het percolaat. De lijst van parameters die bij de analyses bepaald worden, draagt de goedkeuring van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij]. Bij de keuze van de analyseparameters moet rekening worden gehouden met de mobiliteit in de grondwaterzone. De parameters kunnen eventueel indicatorparameters omvatten, zodat een verandering in de waterkwaliteit in een vroeg stadium worden onderkend.

	Exploitatiefase	Nazorgfase
Niveau van het grondwater	Halfjaarlijks [1]	Halfjaarlijks [1]
Samenstelling van het grondwater	Stortplaatsspecifieke frequentie en voor categorie 1 en 2 stortplaatsen minstens halfjaarlijks, voor categorie 3 stortplaatsen minstens jaarlijks [2,3]	

Nota's
(1) In geval van veranderende grondwaterniveaus wordt de frequentie vehoogd.
(2) De frequentie is gebaseerd op de mogelijkheid van corrigerende ingrepen tussen twee bemonsteringen indien een interventiepunt bereikt wordt. Met ander woorden de frequentie wordt bepaald op basis van de kennis en de beoordeling van de snelheid van de grondwaterstroming.
(3) Indien een interventiepunt bereikt wordt (zie onder c), is verificatie noodzakelijk door herhaling van dezelfde monsterneming. Wanneer het interventiepunt bevestigd wordt, treedt een urgentieplan dat in de vergunning is beschreven in werking.

A. Interventiepunt

Er wordt vanuit gegaan dat er zich voor het grondwater significante nadelige milieueffecten, als bedoeld in Subafdeling 5.2.4.5 en artikel 5.2.4.5. §6 hebben voorgedaan wanneer uit een analyse van een grondwatermonster een significante verandering in de waterkwaliteit blijkt. Een interventiepunt moet worden bepaald met inachtneming van de specifieke hydrogeologische formaties op de locatie van de stortplaats en de grondwaterkwaliteit. Het interventiepunt wordt waar mogelijk in de vergunning vermeld.
De waarnemingen worden beoordeeld door middel van controlekaarten met vastgestelde controleregels en -niveaus voor elke lager gelegen bron. De controleniveaus worden bepaald op grond van plaatselijke veranderingen in de grondwaterkwaliteit.

Gewijzigd bij art. 173 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.2.4.6.4. Topografie van de stortplaats : gegevens over de gestorte massa
Jaarlijks worden volgende gegevens verzameld :

	Exploitatiefase	Nazorgfase
1.1 Structuur en samenstelling van de gestorte massa [1]	Jaarlijks	
1.2 Inklinkingsgedrag van de gestorte massa	Jaarlijks	Jaarlijks

Nota's
(1) Gegevens voor de status van de desbetreffende stortplaats: het met afval bedekte oppervlak, volume en samenstelling van het afval, stortmethode, tijdstip en duur van stortwerkzaamheden, berekening van de resterende stortcapaciteit op de stortplaats

Art. 5.2.4.6.5. [§1. Minstens jaarlijks wordt een rapport opgemaakt waarin verslag wordt uitgebracht van de stortexploitatie of de nazorgactiviteiten gedurende het afgelopen jaar. Op basis van de samengevoegde gegevens deelt de exploitant, volgens de in de milieuvergunning vastgestelde frequentie, doch in ieder geval ten minste eenmaal per jaar, alle controleresultaten mee aan de verder vermelde autoriteiten teneinde aan te tonen dat aan de vergunningsvoorwaarden is voldaan en de kennis over het gedrag van afvalstoffen op stortplaatsen te vergroten.

§2. Het rapport omvat in de exploitatiefase :
- de aard, de herkomst en de hoeveelheden van de aangevoerde afvalstoffen, de ingenomen en nog resterende stortoppervlakte en stortcapaciteit;
- voor categorie 1 en 2 stortplaatsen :
  — een waterbalans van de stortexploitatie op basis van de neerslaggegevens van het dichtstbijzijnde weerstation, eventueel aangevuld met plaatselijke metingen, hoeveelheden afgepompt en behandeld percolaat, hoeveelheden geloosd water met berekening van de geloosde vuilvrachten;
  — de opvolging van de hoeveelheden percolaat, de samenstelling ervan en de toegepaste zuiveringstechnieken;
- een bespreking van de grondwaterkwaliteit en de evolutie ervan op basis van de analyseresultaten van de watermonsters uit de meetputten.]

§3. Het rapport omvat in de nazorgfase :
- een verslag van de tijdens het afgelopen jaar uitgevoerde nazorgactiviteiten;
- een bespreking van de grondwaterkwaliteit en de evolutie ervan op basis van de analyseresultaten van de watermonsters uit de meetputten;

§4. Het in §1 bedoelde rapport wordt minstens jaarlijks ten laatste tegen 30 april na het kalenderjaar waarop het rapport betrekking heeft (een eerste maal uiterlijk 18 maanden na de aanvang van de eigenlijke stortactiviteiten) bezorgd aan de toezichthoudende overheid en aan [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij].
Een copie van het rapport wordt eveneens toegestuurd aan het gemeentebestuur van de gemeente waar de inrichting gelegen is, ter inzage van het publiek. Bij het aanvragen van een nieuwe milieuvergunning worden de rapporten van de afgelopen vergunningsperiode alsmede een globale evaluatie aan het aanvraagdossier toegevoegd.

Gewijzigd bij art. 173 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Subafdeling 5.2.4.7.
Financiële zekerheid.

Artikel 5.2.4.7.1. §1.Voor de aanvang van de stortactiviteiten worden door de exploitant van de stortplaats financiële zekerheden gesteld ten voordele van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij]. De financiële zekerheden moeten volgende risico's waarborgen :
1° de kosten voor de afdichtlaag en de eindafdek van de stortplaats;
2° de kosten voor de nazorgactiviteiten;

§2.De financiële zekerheden kunnen de volgende vormen aannemen, afzonderlijk of in combinatie :
— een verzekering;
— een garantie van een financiële instelling;
— een andere persoonlijke of zakelijke zekerheid;

§3.Het bedrag van de financiële zekerheden bedoeld in §1 wordt bepaald per in §1 aangehaald risico, op basis van een uitbatingsproject opgesteld door een door de toezichthoudende overheid aanvaarde deskundige.
De kosten inzake eindafwerking (afdichtlaag en eindafdek) worden berekend rekening houdende met de volgende bedragen :
— [34,71 euro] per m² aan te brengen afdichtlaag en eindafdek voor een stortplaats van categorie 1 of categorie 2;
— [9,92 euro] per m² aan te brengen eindafdek voor een stortplaats van categorie 3.
De kosten voor de nazorgactiviteiten worden berekend, rekening houdende met de bepalingen in subafdeling 5.2.4.5.
De financiële zekerheden worden geleidelijk opgebouwd naargelang de vordering van de stortactiviteiten. Het totale bedrag dient op elk moment hoog genoeg zijn om een correcte eindafwerking en vergoeding voor mogelijke schade aan het milieu en derden te garanderen.
Het bedrag van de financiële zekerheden bedoeld in §1 1° én 2° is gekoppeld aan het indexcijfer der consumptieprijzen met als basisindex het indexcijfer der consumptieprijzen van maart 1995, met name 119,73. De indexering dient ieder jaar automatisch, dus zonder voorafgaande verwittiging, te geschieden op 1 april van elk jaar.

Gewijzigd bij art. 20 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§4.Het voorstel van financiële zekerheden wordt aan [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] toegestuurd of afgegeven op de zetel van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij]. onderzoekt de voorgestelde financiële zekerheden.

§5.Indien de financiële zekerheden beantwoorden aan de vereisten van §1 kent [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] binnen de 2 maanden na ontvangst van het voorstel een conformiteitsattest toe. [De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] brengt het conformiteitsattest van financiële zekerheid bij ter post aangetekend schrijven met ontvangstbevestiging ter kennis van
— de exploitant,
— de verstrekker van de financiële zekerheden,
— de toezichthoudende overheid.
De stortactiviteiten mogen slechts worden aangevat na ontvangst door de exploitant van bedoeld conformiteitsattest.

§6.Indien de financiële zekerheden niet beantwoorden aan de vereisten van §1, deelt [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] dit binnen de 2 maanden na ontvangst van het voorstel bij aangetekend schrijven aan de exploitant en de verstrekker van de financiële zekerheden mee.

§7.Met betrekking tot afgewerkte gedeelten kan het bedrag van de financiële zekerheid die bestemd is voor de eindafwerking (afdichtlaag en eindafdek) worden vrijgegeven op basis van een voortgangsrapport, opgesteld door een door de toezichthoudende overheid aanvaarde deskundige en een proces-verbaal van vaststelling van de toezichthoudende overheid.
Het voortgangsrapport vermeldt o.m. de benuttigingsgraad, de resterende kosten voor afdichtlaag, eindafdek en nazorg van de stortplaats en een evaluatie van de naleving van de geldende wetgeving.

§8.Bij de beëindiging van de definitieve afwerking van de stortplaats en na het voorleggen van een goedgekeurd nazorgplan, beide vastgesteld bij proces-verbaal van de toezichthoudende overheid, wordt, mits voorafgaande goedkeuring van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij], binnen de dertig dagen het overblijvende bedrag van de financiële zekerheid die bestemd is voor de eindafwerking (afdichtlaag en eindafdek) vrijgegeven.

§9. Bij de beëindiging van de in de milieuvergunning opgelegde periode van nazorg overeenkomstig de opgelegde uitbatingsvoorwaarden, al dan niet geheel of gedeeltelijk ambtshalve uitgevoerd door [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij], vastgesteld bij proces-verbaal van de toezichthoudende overheid, wordt, mits voorafgaande goedkeuring van [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij], binnen de dertig dagen de financiële zekerheid volledig opgeheven.

§10. Het proces-verbaal, vermeld in §7, 8 en 9 dient door de toezichthoudende overheid te worden opgesteld binnen de 90 werkdagen na ontvangst van de vraag van de exploitant.

Gewijzigd bij art. 173 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Artikel 5.2.4.7.2. [De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] kan op volgende wijze aanspraak maken op een gestelde financiële zekerheid :
Op gemotiveerd verzoek van de toezichthoudende overheid houdende vaststelling van niet naleving van de vergunningsvoor-waarden of op basis van eigen vaststellingen stelt [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] met een aangetekend schrijven de exploitant in gebreke. In de ingebrekestelling wordt vermeld welke maatregelen van de exploitant worden verwacht alsmede de termijn voor uitvoering ervan. Een afschrift van de ingebrekestelling wordt aangetekend bezorgd aan de verstrekker van de financiële zekerheid.
Indien de exploitant zich binnen een termijn van één maand niet schriftelijk engageert voor een stipte uitvoering van de gevraagde maatregelen of indien de exploitant zich naderhand niet aan die stipte uitvoering houdt, beslist [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] tot ambtshalve uitvoering van de nodige maatregelen.
De beslissing tot ambtshalve uitvoering wordt per aangetekend schrijven meegedeeld aan de exploitant van de stortplaats alsmede aan de verstrekker van de financiële zekerheid en aan de toezichthoudende overheid.
Voor de aanvang van de uitvoering van de nodige maatregelen bezorgt [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] het goedgekeurde bestek met inbegrip van de prijsraming inclusief de planning voor uitvoering en financiering van de werken aan de verstrekker van de financiële zekerheid. De verstrekker van de financiële zekerheid staat in voor de betaling van de door [de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij] voorgelegde facturen en draagt de verantwoordelijkheid voor de betaling ervan.

Gewijzigd bij art. 173 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

[AFDELING 5.2.5.
MONOSTORTPLAATSEN VOOR BAGGERSPECIE AFKOMSTIG UIT DE OPPERVLAKTEWATEREN BEHORENDE TOT HET OPENBAAR HYDROGRAFISCH NET]

Ingevoegd bij art. 10, 2°, B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.
Opgeheven bij art. 10.2.1., 12°, B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.
Opnieuw opgenomen bij art. 86 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 5.2.5.1.
Algemene bepalingen

Art. 5.2.5.1.1. Tenzij anders bepaald in de toepasselijke reglementeringen of in de milieuvergunning moeten de inrichtingen bedoeld in de rubriek 2.3.7, a) van de indelingslijst voldoen aan de door deze subafdeling vastgestelde milieuvoorwaarden.

In de milieuvergunning kan worden afgeweken van de door deze afdeling vastgestelde milieuvoorwaarden op voorwaarde dat wordt voldaan aan de bepalingen van de Europese richtlijn 1999/31/EG van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen.

Art. 5.2.5.1.2. Kosten van het storten
De exploitant draagt er zorg voor dat minimaal de volgende kosten worden aangerekend voor het storten van de afvalstoffen op de stortplaats:

1° alle kosten voor de inrichting en de exploitatie van de stortplaats

2° de kosten voor het stellen van de financiële zekerheid;

3° de kosten voor het sluiten en de nazorg.

Subafdeling 5.2.5.2.
De aanvaarding van baggerspecie op de monostortplaats

Art. 5.2.5.2.1. De volgende baggerspecie mag niet op de monostortplaats worden aanvaard:

1° baggerspecie die meer dan 0,1 % giftige organische stoffen bevat gekenmerkt door het symbool T+ of T, uitgedrukt op de watervrije afvalstof;

2° baggerspecie die giftige anorganische stoffen bevat in concentraties groter dan de drempelwaarde waarbij aan preparaten ervan het symbool T+ of T op basis van de toxicologische eigenschappen van de stoffen (R-zinnen 23, 24, 25, 26, 27, 28, 39, en 48) wordt gegeven (Richtlijn 88/379/EEG van 7 juni 1988 zoals gewijzigd door de Richtlijn 93/18/EEG van 5 april 1993), uitgedrukt op de watervrije afvalstof;

3° alle andere soorten baggerspecie die niet voldoen aan de geldende aanvaardingscriteria. Het is verboden afvalstoffen te verdunnen of te vermengen uitsluitend om aan de aanvaardingscriteria te voldoen.

Van de bepalingen van het eerste lid, 2°, kan in de milieuvergunning worden afgeweken mits aan volgende voorwaarden wordt voldaan:

1° de baggerspecie wordt voorbehandeld zodat de aanwezige giftige verbindingen zo goed mogelijk worden omgelegd naar minder giftige verbindingen en zodat aan de geldende aanvaardbaarheidscriteria wordt voldaan;

2° de baggerspecie op een apart gedeelte van de stortplaats wordt gestort. Bij de inrichting, uitbating en afwerking van dat deel van de stortplaats dienen de nodige maatregelen getroffen opdat in alle opzichten een nulemissie wordt bereikt, meer bepaald mag noch door manipulatie van de afvalstoffen, noch door percolaat, noch door verspreiding van stof of dergelijke enige emissie optreden;

3° de baggerspecie kan slechts op de stortplaats worden aanvaard voor zover ze uitdrukkelijk in de milieuvergunning is toegelaten en mits naleving van de daartoe in de milieuvergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

Art. 5.2.5.2.2. Basiskarakterisering

Basiskarakterisering is de eerste stap in de aanvaardingsprocedure en houdt een volledige karakterisering van de baggerspecie in door het verzamelen van alle benodigde informatie voor het veilig verwijderen van de afvalstoffen op lange termijn. Voor elk type afvalstof is basiskarakterisering vereist.

Voor deze basiskarakterisering geldt het volgende:

1° Basiskarakterisering heeft de volgende functies:

a) basisinformatie over de afvalstoffen (type en herkomst, samenstelling, consistentie, uitloogbaarheid en - zo nodig en beschikbaar - andere karakteristieke eigenschappen);

b) basisinformatie voor het verwerven van inzicht in het gedrag van afvalstoffen op stortplaatsen en opties voor behandeling als vastgesteld in de afdeling 5.2.4 van dit besluit;

c) beoordeling van afvalstoffen aan de hand van grenswaarden;

d) vaststelling van de belangrijkste variabelen (kritische parameters) voor het uitvoeren van de controletest en opties voor de vereenvoudiging van deze test (wat moet leiden tot een aanzienlijke vermindering van het aantal te meten bestanddelen, maar uitsluitend na overlegging van de relevante informatie); karakterisering kan verhoudingen tussen basiskarakterisering en resultaten van vereenvoudigde testprocedures opleveren alsmede frequentie van controletests.

Als de basiskarakterisering van een baggerspecie laat zien dat de stof voldoet aan de in subafdeling 5.2.5.3 vervatte criteria voor een stortplaatscategorie, wordt de stof geacht aanvaardbaar te zijn voor deze stortplaatscategorie. Indien de afvalstof niet aan de criteria voldoet, is deze niet aanvaardbaar voor deze stortplaatscategorie.
De producent van de afvalstoffen, of de persoon die verantwoordelijk is voor het beheer ervan, is er tevens verantwoordelijk voor dat de informatie aangaande de karakterisering correct is. De exploitant bewaart de vereiste informatie gedurende een periode van 10 jaar.

2° De essentiële eisen voor basiskarakterisering van de afvalstoffen zijn de volgende:

a) bron en oorsprong van de afvalstoffen;

b) informatie over het proces waarbij de afvalstoffen zijn geproduceerd (beschrijving en kenmerken van grondstoffen en producten);

c) beschrijving van de afvalbehandeling die is toegepast krachtens afdeling 5.2.4 van dit besluit of een verklaring van redenen waarom zulk een behandeling niet noodzakelijk wordt geacht;

d) gegevens over de samenstelling van de afvalstoffen en het uitlooggedrag indien van toepassing;

e) uiterlijk van de afvalstoffen (geur, kleur, fysische vorm);

f) code volgens de Europese lijst van afvalstoffen zoals opgenomen in bijlage 1.2.1 van het VLAREA;

g) voor gevaarlijke afvalstoffen ingeval van spiegelcategorieën: de desbetreffende gevaarlijke eigenschappen overeenkomstig bijlage III van Richtlijn 91/689/EG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen, zoals opgenomen in afdeling 2.4 van het VLAREA;

h) informatie waaruit blijkt dat de afvalstoffen niet onder de uitsluitingen van artikel 5.2.4.1.2 vallen;

i) de stortplaatscategorie waarin de afvalstoffen kunnen worden aanvaard;

j) zo nodig, aanvullende voorzorgsmaatregelen op de stortplaats;

k) nagaan of recycling of nuttige toepassing van de afvalstoffen mogelijk is.

3° In de regel dient een afvalstof te worden getest om informatie, vermeld in 2°, te verkrijgen. Behalve het uitlooggedrag dient de samenstelling van het afval bekend te zijn of door uitvoering van tests te worden vastgesteld. De voor de basiskarakterisering gebruikte tests dienen ook die voor het uitvoeren van de controle te omvatten.
Voor elke partij baggerspecie is karakterisering vereist. De basiskarakterisering dient de essentiële eisen voor deze karakterisering te omvatten. Aangezien elke partij afval moet worden gekarakteriseerd, is uitvoering van controletests niet noodzakelijk.
De genoemde karakteriseringen zullen informatie verschaffen die rechtstreeks kan worden vergeleken met aanvaardingscriteria voor de desbetreffende stortplaatscategorie en bovendien kan beschrijvende informatie worden verstrekt.

4° In de volgende gevallen zijn tests voor de basiskarakterisering niet nodig:

alle benodigde informatie voor de basiskarakterisering is bekend en naar behoren gemotiveerd ten genoegen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

Art. 5.2.5.2.3. Verificatie ter plaatse

§1. Voor elke op een stortplaats afgeleverde lading baggerspecie vindt voor en na het lossen visuele inspectie plaats. Tevens vindt controle van de vereiste documentatie plaats.

Voor baggerspecie dat door de producent van het afval op een onder zijn beheer vallende stortplaats wordt gestort, mag deze verificatie op het punt van verzending plaatsvinden.

§2. De baggerspecie mag op de stortplaats worden aanvaard, als het dezelfde betreft als de baggerspecie die aan de basiskarakterisering is onderworpen en in de bijbehorende documenten wordt beschreven. Is aan deze voorwaarde niet voldaan, dan mag de baggerspecie niet worden aanvaard.

§3. Bij de aflevering worden periodiek monsters genomen. De genomen monsters worden na aanvaarding van het afval bewaard gedurende een periode van een maand.

Subafdeling 5.2.5.3.
Criteria voor de aanvaarding van baggerspecie

[Art. 5.2.5.3.1. Deze subafdeling beschrijft de criteria voor het aanvaarden van baggerspecie in elke stortplaatscategorie.

In bepaalde gevallen zijn maximaal driemaal zo hoge grenswaarden toegestaan voor de specifieke parameters, vermeld in deze subafdeling, als aan de volgende twee voorwaarden is voldaan:

1° dit is bepaald in de afvalspecifieke vergunning voor de ontvangende stortplaats, waarbij rekening wordt gehouden met de kenmerken van de stortplaats en haar omgeving;

2° de emissies (inclusief percolaat) van de stortplaats, rekening houdend met de grenswaarden voor die specifieke parameters, vermeld in dit deel, zullen, op basis van een risicoanalyse, geen extra risico voor het milieu opleveren.

De voorziene toelating, van maximaal driemaal zo hoge grenswaarden, vermeld in het tweede lid, geldt niet voor:

- opgeloste organische koolstof ("Dissolved Organic Carbon" of "DOC"), vermeld in artikel 5.2.5.3.2, §2, en in artikel 5.2.5.3.3;
- totaal organische koolstof ("Total Organic Carbon" of "TOC"), vermeld in artikel 5.2.5.3.3;
- pH, vermeld in artikel 5.2.5.3.3;
- gewichtsverlies bij gloeien ("Loss on Ignition" of "LOI"), vermeld in artikel 5.2.5.3.3.]

Vervangen bij art. 20 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

Art. 5.2.5.3.2. Criteria voor monostortplaatsen voor niet gevaarlijke baggerspecie

§1. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.5.2.1, §1, artikel 5.2.5.3.3 en artikel 5.2.5.3.4 kan op een monostortplaats voor uitsluitend niet gevaarlijke baggerspecie, baggerspecie worden gestort die voldoet aan de volgende criteria:

1° voldoende steekvast zijn; voor de steekvastheid van baggerspecie wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd: afschuifspanning > 10 kN/m^2; in ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven;

2° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen: < 2 Gew.-% op de watervrije afvalstof;

3° totaal oplosmiddelen (aspecifiek): < 1 Gew.-% op de watervrije afvalstof;

4° totaal extraheerbare organohalogeenverbindingen: < 1000 mg per kg op de watervrije afvalstof.

Het voldoen aan de aanvaardbaarheidscriteria kan worden aangenomen op basis van de aard en herkomst van de afvalstoffen.

§2. Voor niet gevaarlijke baggerspecie zijn de volgende grenswaarden van toepassing, berekend bij L/S = 10 l/kg voor totale afgifte.

Componenten	**L/S = 10 l/kg**
	mg/kg droge stof
As	2
Ba	100
Cd	1
Cr_{totaal}	10
Cu	50
Hg	0,2
Mo	10
Ni	10
Pb	10
Sb	0,7
Se	0,5
Zn	50
Chloride	15.000
Fluoride	150
Sulfaat	20.000
DOC (*)	800
TDS (**)	60.000

(*) als de afvalstoffen bij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest bij L/S = 10 l/kg en een pH tussen 7,5 en 8,0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800 mg/kg.

(**) de waarde voor totaal opgeloste vaste stoffen (“Totaal Opgeloste Vaste Stoffen” (TDS)) kan als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt.

§3. In afwijking van de bepalingen van §1 en §2, gelden voor monostortplaatsen voor uitsluitend anorganische niet gevaarlijke baggerspecie met een laag gehalte aan organisch/biologisch afbreekbare stoffen, waarbij de baggerspecie niet voldoet aan de criteria bepaald in §2 de volgende voorwaarden:

1° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen: < 5 Gew.-% op de watervrije afvalstof met als aanbevolen analysemethoden EPA 9071, AAC 3/R;

2° totaal oplosmiddelen (aspecifiek): < 3 Gew.-% op de watervrije afvalstof met als aanbevolen analysemethode AAC 3/Q;

3° totaal extraheerbare organohalogeenverbindingen: < 1000 mg per kg op de watervrije afvalstof met als aanbevolen analysemethode AAC 3/N;

4° wateroplosbaar gedeelte: < 10 Gew.-% op de watervrije afvalstof, met als aanbevolen analysemethode: gewichtsverlies na extractie volgens DIN 38414-S4;

5° tenzij anders vermeld in de milieuvergunning:

a) ofwel, verlies door uitgloeiing van het droge bestanddeel van de afvalstof tengevolge van de ontbinding van organische stoffen, uitgezonderd vaste polymeren en asfalt: < 10 gewichtsprocent,

b) ofwel, totaal organische koolstof, uitgezonderd de koolstof vervat in vaste polymeren of asfalt, op het droge bestanddeel van de afvalstof: < 6%;

voor de toepassing van deze bepalingen wordt met vaste polymeren bedoeld de kunststoffen in vaste vorm zoals folies, granulaten, voorwerpen, vaste brokken;

aanbevolen analysemethode:

a) gloeiverlies: DIN 38414-S3, AAC2/II/A.2;

b) totaal organische koolstof: AAC2/II/A.7;

6° voor de steekvastheid van baggerspecie wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd: afschuifspanning > 10 kN/m2, met als aanbevolen methode AAC2filA.4 of een gelijkwaardige grondmechanische methode; in ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven;

7° uitlooggedrag: het uitlooggedrag wordt bepaald volgens de analysemethode beschreven in de norm DIN 38414-S4; de afvalstoffen mogen slechts op de stortplaats worden aanvaard indien het eluaat beantwoordt aan volgende waarden:

Parameter	Grenswaarde	Aanbevolen analysemethode
pH	4 - 13	DIN 38404-C5
		ISO/DIS/10523
		AAC 2/ I /A.1
Fenolen (fenolindex)	< 100 mg/l	DIN 38409-H16
		ISO 6439
Arseen	< 1,0 mg/l	DIN 38405-D18
		ISO/DIS 11969 en 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /.2
Lood	< 2,0 mg/l	DIN 38406-E6
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Cadmium	< 0,5 mg/l	DIN 38406-E19
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Chroom VI	< 0,5 mg/l	DIN 38405-D24
		ASTM D1687
		AAC 2/ I /B.6
Koper	< 10 mg/l	DIN 38406-E7
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Nikkel	< 2,0 mg/l	DIN 38406-E11
		ISO 8288 en ISO/DIS 11885
		NF T90-119
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Kwik	< 0,1 mg/l	DIN 38406-E12
		ISO 5666/1-2 en 5666-3
		AAC 2/ I /B.3
Zink	< 10 mg/l	DIN 38406-E8
		AAC 2/ I /B.1 en B.2
Fluoride	< 50 mg/l	ISO 10359-1 en 10304-1
		DIN 38405-D4

Parameter	Grenswaarde	Aanbevolen analysemethode
		AAC 2/ I /C.1
Ammonium	< 1,0 g/l	ISO 7150-1 en 7150-2
		DIN 38406-E5
		AAC 2/ I /B.4
Cyanide (totaal)	< 1,0 mg/l	DIN 38405-D14
		ISO 6703-1
		AAC 2/ I /C.2
Nitriet	< 30 mg/l	ISO 6777 en 10304-1
		AAC 2/ I /C.3

de concentratie voor zware metalen geldt voor het metaal en de verbindingen ervan uitgedrukt als metaal;

Afvalstoffen die na toepassing van beste beschikbare technieken inzake uitloging niet voldoen aan de grenswaarde voor het wateroplosbaar gedeelte en/of de voormelde uitloogcriteria, kunnen toch op de stortplaats worden aanvaard op voorwaarde dat de afvalstoffen in zoutcelcondities worden gestort; met zoutcelcondities wordt bedoeld het onder de beste omstandigheden fysisch afschermen van de afvalstoffen van het percolaat; die afvalstoffen kunnen slechts op de stortplaats worden aanvaard voor zover ze uitdrukkelijk in de milieuvergunning zijn toegelaten en mits naleving van de daartoe in de milieuvergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

Art. 5.2.5.3.3. Criteria voor baggerspecie die aanvaardbaar is op monostortplaatsen voor gevaarlijke baggerspecie

Onverminderd de bepalingen van artikel 5.2.5.2.1, §1, kan op een monostortplaats voor gevaarlijke baggerspecie, gevaarlijke baggerspecie worden gestort die de nodige voorbehandeling heeft ondergaan, mits voldaan is aan de volgende voorwaarden:

1° alleen die baggerspecie mag worden aanvaard die uitdrukkelijk in de milieuvergunning is toegelaten; indien in de milieuvergunning niet bepaald is welke afvalstoffen mogen worden gestort, is de vergunning beperkt tot de afvalstoffen die in de vergunningsaanvraag zijn vermeld;

2° de baggerspecie, afkomstig van de fysico-chemische immobilisatiebehandeling van baggerspecie mag met het oog op de uitharding in brij- of pasteuze vorm op de monostortplaats worden gestort voor zover dit uitdrukkelijk in de milieuvergunning is toegelaten en mits naleving van de daartoe in de vergunning gestelde bijzondere voorwaarden.

3° De volgende grenswaarden voor uitloging zijn van toepassing, berekend bij L/S = 10 l/kg voor totale afgifte.

Componenten	L/S = 10 l/kg
	mg/kg droge stof
As	25
Ba	300
Cd	5
Cr_{totaal}	70
Chroom VI	5
Cu	100
Hg	2
Mo	30
Ni	40
Pb	50
Sb	5
Se	7
Zn	200
Cyanide (totaal)	10
Chloride	25.000
Fluoride	500
Sulfaat	50.000
DOC(*)	1.000
TDS (**)	100.000

(*) als de afvalstoffen bij hun eigen pH-waarde niet aan deze waarden voor DOC voldoen, kunnen ze eventueel worden getest hij L/S = 10 l/kg en een pH van 7,5- 8.0. De afvalstoffen kunnen worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de aanvaardingscriteria voor DOC, als het resultaat van deze bepaling niet hoger is dan 800

(**) de waarden voor TDS kunnen als alternatief voor de waarden voor sulfaat en chloride worden gebruikt

Als overige criteria gelden:

1° behalve aan de grenswaarden voor uitloging, vermeld in het eerste lid, moeten gevaarlijke afvalstoffen aan de volgende aanvullende criteria voldoen:

Parameter	Waarde
LOI (*)	10 %
TOC (totaal organisch koolstof)(*)	6 % (**)
pH	4 - 13
ZBV (zuurbindend vermogen)	Moet worden gecontroleerd (***)

(*) LOI of TOC moet worden gebruikt.
(**) Als deze waarde wordt overschreden kan in de milieuvergunning een hogere grenswaarde worden toegelaten, mits voor de DOC een waarde van 1.000 mg/kg niet wordt overschreden bij L/S = 10 l/kg en de pH-waarde van het materiaal zelf dan wel een pH tussen 7,5 en 8.
(**) het zuurbindend vermogen van de afvalstof moet worden gecontroleerd. Meer bepaald moet het bufferend vermogen van de afvalstof voldoende zijn opdat ook in contact met het infiltrerend neerslagwater het voldoen aan de grenswaarden voor uitloging verzekerd blijft.

2° extraheerbare apolaire koolwaterstoffen: < 5 Gew.-% op de watervrije afvalstof;

3° totaal oplosmiddelen (aspecifiek): < 3 Gew.-% op de watervrije afvalstof;

4° totaal extraheerbare organohalogeenverbindingen: < 1000 mg per kg op de watervrije afvalstof;

5° voor de steekvastheid van slib wordt volgende waarde als richtwaarde gehanteerd: afschuifspanning > 10 kN/m^2. In ieder geval moeten de betreedbaarheid en stabiliteit van de stortplaats steeds verzekerd blijven.

Subafdeling 5.2.5.4.
Werkplan

Art. 5.2.5.4.1. Voor de monostortplaats dient het algemene werkplan de volgende bijkomende gegevens te vermelden:

1° inrichtingsplan van de stortplaats omvattende:
   a) aanvullings-, nivellerings- en profileringsplan;
   b) constructie en uitvoering van de drainagesystemen met beschermingslagen (dimensionering en gebruikte materialen);
   c) voor stortplaatsen in ophoging: constructie van de stortdijken (afmetingen en gebruikte materialen);
   d) constructie en uitvoering van de afsluitlaag met beschermingslagen (gebruikte materialen);

2° de indeling van de beschikbare stortruimte in stortvakken;

3° de volgorde van opvulling in tijd en ruimte bij normale baggerspecieaanvoer en de werkwijze bij abnormaal grote baggerspecieaanvoer;

4° de werkwijze inzake het storten en het verdichten;

5° de dikte van de baggerspecielaag voor het aanbrengen van de tussenafdek en eindafdek;

6° de lengte van het stortfront;

7° de organisatie van de aanvoer en de opslag van afdekmaterialen;

8° het drainageplan omvattende het schema en de organisatie van de maatregelen inzake de verwerking van het percolatiewater;

9° de vestiging, de dimensionering en het werkingsschema van de installatie voor zuivering van het percolatiewater zodat aan de opgelegde lozingsnormen kan worden voldaan;

10° de maatregelen om de stabiliteit van de gestorte baggerspecie, afdekmaterialen en afdekgronden te verzekeren;

11° het gasdrainageplan omvattende het schema en de organisatie van de maatregelen inzake de verwerking van het vrijkomende stortgas;

12° het afwerkingsplan omvattende de eindprofielen en de constructie en uitvoering van de afdichtlaag en eindafdek;

13° het afwateringsplan van het afgewerkte terrein.

Het werkplan dient de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen. Het goedgekeurde werkplan wordt gevolgd door de toezichthoudende ambtenaar.

Subafdeling 5.2.5.5.
Inrichting, infrastructuur en afwerking van de stortplaats

Art. 5.2.5.5.1. In de milieuvergunning kan worden opgelegd dat een installatie voor wielwassing, al of niet manueel te bedienen, aan de uitrit wordt geïnstalleerd. In bevestigend geval waakt de exploitant er over dat de wielwassing wordt uitgevoerd.

Het indringen van grondwater of afvloeiwater van naburige percelen wordt voorkomen. Dat kan gebeuren door het aanleggen van een kwelsloot rond de stortplaats of een drainagesysteem. De diepte en de plaats van de kwelsloot of de uitvoering van het drainagesysteem worden bepaald op basis van de hydrogeologische toestand van de vestigingsplaats zoals deze blijkt uit de hydrogeologische studie en/of het aanvraagdossier, en desgevallend nader in de milieuvergunning is bepaald.

Art. 5.2.5.5.2. §1. Om te voorkomen dat de bodem of het grondwater worden verontreinigd, worden op de monostortplaats, overeenkomstig de resultaten van de hydrogeologische studie en de stabiliteitsstudie en overeenkomstig het goedgekeurde werkplan, achtereenvolgens de volgende voorbereidende infrastructuurwerken uitgevoerd:

1° voorbereidende grondwerken;

2° voor stortplaatsen in ophoging: het aanbrengen van de stortdijken;

3° het aanbrengen van de afsluitlaag en tenzij anders bepaald in de vergunning het aanbrengen van een controledrainagesysteem;

4° aanbrengen van een percolaatdrainagesysteem.
De uitvoering van de verschillende werken gebeurt onder toezicht van een milieudeskundige erkend in de discipline grondwater of bodem. Deze deskundige stelt na afloop een rapport op waarin hij de conformiteit van de uitgevoerde werken aan het goedgekeurde inrichtingsplan attesteert. Dit rapport wordt bezorgd aan de toezichthoudende overheid.

§2. De voorbereidende grondwerken omvatten het opruimen, het nivelleren, profileren en het verdichten van het terrein.

§3. De afsluitlaag:

1° kan bestaan uit een homogene slecht doorlatende laag bodemmateriaal met daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen;
De bodem en zijkanten van de stortplaats moeten bestaan uit een minerale laag die voldoet aan voorschriften inzake doorlatendheid en dikte, die tezamen een niveau van bescherming (K) van bodem, grondwater en oppervlaktewater moeten garanderen dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau dat bereikt wordt met een slecht doorlatende laag van 5 meter dikte en een K-waarde die kleiner dan of gelijk is aan 1,0 × 10 -9 m/s.

De homogene slecht doorlatende laag bedoeld hierboven kan van nature aanwezig zijn indien de geologische toestand van het terrein voldoende waarborgen biedt inzake ondoorlatendheid. Het bewijs van ondoorlatendheid wordt door de aanvrager voldoende bewezen en moet door de toezichthoudende overheid aanvaard worden. De natuurlijke omstandigheden dienen in ieder geval voldoende garanties te bieden om elke bodem- of grondwaterverontreiniging ingevolge het weglekken van percolaat te voorkomen; Indien de geologische barrière niet op natuurlijke wijze aan bovengenoemde voorwaarden voldoet, kan zij kunstmatig worden aangevuld en versterkt met andere middelen die een gelijkwaardig beschermingsniveau garanderen. Een kunstmatige geologische barrière mag niet dunner zijn dan 0,5 meter.
De kunstmatige afdichting bestaande uit aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen wordt aangebracht op de bodem en op de wanden van de stortplaats. De gebruikte foliematerialen zijn minstens gelijkwaardig aan een HDPE-folie van 2.5 mm dikte.

2° kan andere uitvoeringsvormen aannemen die de goedkeuring van de toezichthoudende overheid vereisen. De aanvrager dient de degelijkheid ervan te bewijzen. De andere uitvoeringsvormen dienen minstens gelijkwaardig te zijn aan de dubbele afsluitlaag zoals beschreven in punt 1° hierboven.

§4. Bij het storten in ophoging wordt het volledige stortterrein met stortdijken omgeven. De stortdijken zijn voldoende breed en hoog opgevat. Het dijklichaam wordt opgebouwd uit homogeen materiaal dat voldoende verdicht wordt. De stortdijken worden aangebracht overeenkomstig de vordering der stortactiviteiten zoals vermeld in het goedgekeurde werkplan. Op het binnenbeloop van de stortdijken en indien nodig ook op de dijkkruin wordt een afsluitlaag aangebracht als vermeld in §3. Het buitenbeloop van de stortdijken wordt met gras ingezaaid.

§5. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt een controledrainagesysteem bestaande uit een buizensysteem met afvoerkokers of een ander gelijkwaardig systeem aangebracht tussen de slecht doorlatende laag en de kunstmatige afdichting bestaande uit foliematerialen. Het drainagesysteem wordt geplaatst in een doorlatende bodemlaag. Het drainagesysteem wordt zo geconstrueerd dat een snelle detectie van eventuele lekken in de folie, en een regelmatige doorspoeling van de drainagebuizen tijdens de exploitatie mogelijk is.

§6. Een percolaatdrainagesysteem bestaande uit een buizensysteem met afvoerkokers of een ander gelijkwaardig systeem wordt aangebracht op de bodem bovenop de afsluitlaag en wordt geplaatst in een doorlatende bodemlaag van minstens 0,4 meter dikte. Het drainagesysteem wordt zo geconstrueerd dat een regelmatige doorspoeling van de drainagebuizen tijdens de exploitatie mogelijk is.

§7. De drainagesystemen vermeld in §5 en §6, hierboven worden zo aangelegd dat, rekening houdend met de resultaten van de stabiliteitsstudie, de goede werking steeds verzekerd blijft. De gebruikte drainagebuizen beantwoorden inzake sterkte aan de resultaten van de stabiliteitsstudie. De dimensionering van de drainagesystemen en de keuze van de materialen vindt plaats rekening houdend met de te verwachten hoeveelheden percolaat en de samenstelling ervan. De drainagesystemen worden beschermd tegen dichtslibbing door het aanbrengen van aangepaste beschermingslagen.
Om een vlotte evacuatie van het percolaat te verzekeren worden, indien nodig, bij de verdere opbouw van de stortheuvel bijkomende drainagelagen (horizontaal en/of verticaal) aangelegd.

§8. De uitvoering van de voorbereidende infrastructuurwerken kan gefaseerd worden overeenkomstig het goedgekeurde inrichtingsplan.

Art. 5.2.5.5.3. §1. Voor iedere watervoerende laag die door de stortplaats kan worden beïnvloed worden voor de aanvang van de stortactiviteiten rondom het stortterrein minstens 3 genivelleerde meetputten voor grondwater aangelegd (minstens één meetpunt bevindt zich aan de zijde waar het grondwater het gebied van de stortplaats binnenstroomt en twee bevinden zich aan de zijde waar het grondwater het gebied van de stortplaats uitstroomt). De meetputten moeten een representatieve bepaling van de plaatselijke grondwaterkwaliteit en de beïnvloeding ervan door de stortplaats mogelijk maken. Het aantal meetputten, de vestigingsplaats en de technische kenmerken ervan worden bepaald in overleg met de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij op basis van de hydrogeologische toestand van het terrein zoals deze blijkt uit de hydrogeologische studie en/of het dossier van de vergunningsaanvraag, en eventueel nader in de milieuvergunning is bepaald.

§2. De verschillende meetputten worden duidelijk geïdentificeerd. Een nivelleringsmerkstreep met vermelding van het bijhorende TAW-niveau of het niveau dat refereert aan een ander topografisch referentiepunt wordt duidelijk aangebracht. De meetputten worden met een slot afgegrendeld.

§3. De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij wordt tijdig in kennis gesteld van het aanleggen van deze meetputten zodat haar afgevaardigde hierbij aanwezig kan zijn. Bij het aanleggen van iedere meetput maakt de boormeester een technisch verslag op overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

§4. Na het aanleggen worden de meetputten aan een testpomping onderworpen. De testpompingen worden uitgevoerd overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

§5. Voor iedere meetput wordt een fiche opgesteld die alle technische gegevens in verband met zijn constructie en de uitgevoerde testpomping bevat. Deze fiche wordt opgesteld overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

§6. Voor met de exploitatie van de stortplaats wordt gestart, wordt de nultoestand van de grondwaterkwaliteit bepaald. Op z'n vroegst één week na de testpomping worden de verschillende meetputten bemonsterd en aan een volledige analyse onderworpen, overeenkomstig de richtlijnen van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij. De metingen en analyses worden uitgevoerd door een daartoe erkend laboratorium. Het grondwaterpeil wordt opgemeten. De analyseresultaten gelden als basisreferentiewaarde.

§7. De technische fiche voor elke meetput opgesteld, wordt toegezonden aan de toezichthoudende overheid en aan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

Art. 5.2.5.5.4. §1. Op de monostortplaatsen worden, om te verhinderen dat water de stortplaats zou binnendringen en om de stortplaats ruimtelijk te integreren, op stortvakken waar de stortactiviteiten definitief worden beëindigd, boven de tussenafdek een afdichtlaag en een eindafdek aangebracht.
De uitvoeringswijze van de verschillende werken, de gebruikte materialen en de oplevering van de uitgevoerde werken moeten door de toezichthoudende overheid worden goedgekeurd. Ze kan daarvoor het advies van een onafhankelijk en terzake competent orgaan of persoon inwinnen en kan desgewenst controletests laten uitvoeren.

§2. De afdichtlaag:

1° kan bestaan uit een homogene laag van slecht doorlatend bodemmateriaal met daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen, tussen aangepaste beschermingslagen;
- de slecht doorlatende laag wordt aangebracht als een continue laag over het volledige stortterrein. Inzake doorlatendheid is de slecht doorlatende laag gelijkwaardig aan een laag van 0,5 meter dikte met een k-waarde die kleiner is dan of gelijk aan 1.10^{-9} m/s;

- de gebruikte foliematerialen zijn minstens gelijkwaardig aan een HDPE-folie van 2,5 mm dikte;

2° kan andere uitvoeringsnormen aannemen die door de toezichthoudende overheid moeten worden goedgekeurd. De aanvrager dient de degelijkheid ervan te bewijzen. De andere uitvoeringsvormen dienen minstens gelijkwaardig te zijn aan de dubbele afdichtlaag zoals beschreven in punt 1 hierboven.
Een licht verhang overeenkomstig het afwateringsplan is noodzakelijk om de afvloeiing van het regenwater mogelijk te maken.

§3. Bovenop de dichtlaag wordt de eindafdek aangebracht. De eindafdek bestaat uit een drainerende laag van meer dan 0,5 meter dikte bestaande uit materialen zoals grof gebroken puin en zand. De drainerende laag bevat de nodige beschermingslagen tegen dichtslibbing. Bovenop de drainerende laag wordt een bewortelingslaag van meer dan 1 meter dikte aangebracht. In de bovenlaag wordt, indien nodig, een begreppeling aangebracht. De drainerende laag kan vervangen worden door een alternatief drainagesysteem. De totale dikte van de eindafdek bedraagt in ieder geval minstens 1,50 meter.

§4. Binnen de kortst mogelijke termijn worden de gedeelten die een eindafdek hebben gekregen ingezaaid met gras.

§5. De begroeiing mag de aangebrachte afdichtlaag niet kunnen beschadigen. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dient de ontwikkeling van hoogstammige gewassen te worden verhinderd.

Art. 5.2.5.5.5. Toereikende maatregelen worden genomen om een gecontroleerde evacuatie van het gevormde stortgas te verzekeren en ongecontroleerde ophoping ervan te voorkomen.

Op biologische actieve stortplaatsen wordt, voor de afdichtlaag wordt aangebracht, een gasdrainagesysteem aangelegd. Het gasdrainagesysteem kan bestaan uit horizontale en/of verticale drainagebuizen, indien nodig geplaatst in een drainerende laag. Het wordt zo geconcipieerd dat al het vrijkomende stortgas wordt opgevangen en op een veilige manier wordt afgevoerd. Het gasdrainagesysteem dient door de toezichthoudende overheid te worden goedgekeurd.

Het opgevangen stortgas wordt bij voorkeur gevaloriseerd als energiebron. Indien valorisatie niet haalbaar is wordt het stortgas, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning verbrand in een daartoe aangepaste gasfakkel.

Subafdeling 5.2.5.6.
De exploitatie, afwerking en nazorg

Art. 5.2.5.6.1. §1. De exploitant deelt de datum van de definitieve beëindiging van de stortactiviteiten in een stortvak schriftelijk mee aan de toezichthoudende overheid binnen de maand na beëindiging van de stortactiviteiten.

§2. Voor een stortplaats, of voor een gedeelte daarvan, dient met de afwerking en de sluitingsprocedure te worden begonnen wanneer:

1° ofwel, de stortplaats of een gedeelte ervan zijn capaciteit heeft bereikt;

2° ofwel, de exploitant van de stortplaats in afwijking van zijn werkplan daartoe zelf besluit, mits de toezichthoudende overheid haar schriftelijke goedkeuring heeft gegeven;

3° ofwel, de vergunningverlenende overheid daartoe besluit;

4° ofwel, bij het verstrijken van de vergunningstermijn, in geval geen hernieuwing van de milieuvergunning werd verkregen.

§3. Om het binnendringen van water in de monostortplaats te vermijden wordt zo snel mogelijk een afdichtlaag aangebracht.

§4. De volledige afwerking wordt uitgevoerd uiterlijk één jaar na het tijdstip vermeld in §1. Rekening houdend met stabilisatie en zettingen kunnen in de milieuvergunning andere termijnen worden bepaald.

§5. Een stortplaats of een gedeelte daarvan wordt pas als definitief afgewerkt beschouwd, wanneer de toezichthoudende overheid na het uitvoeren van een eindinspectie ter plaatse en na het beoordelen van alle verslagen die de exploitant heeft ter beschikking gesteld, een proces-verbaal houdende definitieve afwerking van de stortplaats opgesteld heeft.
De toezichthoudende overheid bezorgt de exploitant een kopie van dit proces-verbaal. Een en ander doet in geen geval af aan de verantwoordelijkheid van de exploitant uit hoofde van de vergunningsvoorwaarden.

§6. De exploitant blijft, nadat de stortplaats definitief is gesloten, verantwoordelijk voor onderhoud, toezicht en controle in de nazorgfase zolang de vergunningverlenende overheid zulks nodig acht, rekening houdend met de tijd gedurende welke de stortplaats gevaar kan opleveren. De exploitant van de stortplaats is verantwoordelijk voor toezicht op en analyse van het stortplaatsgas, het stortplaatspercolaat en het grondwater in de omgeving van de stortplaats, zolang de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat een stortplaats gevaar voor het milieu kan opleveren en onverminderd eventuele andere wetgeving met betrekking tot de aansprakelijkheid van de houder van het afval. De exploitant stelt de toezichthoudende overheid en de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij in kennis van alle significante nadelige milieueffecten die bij de controleprocedures aan het licht zijn gekomen en geeft gevolg aan het besluit van de bevoegde autoriteit omtrent de aard en het tijdstip van de uit te voeren corrigerende maatregelen.

Art. 5.2.5.6.2. §1. Verontreiniging van bodem, oppervlakte- en/of grondwater ten gevolge van de exploitatie van de monostortplaats wordt steeds voorkomen.

§2. Het overtollige niet-verontreinigde regenwater of afvloeiwater wordt opgevangen en afgevoerd.

§3. Het gevormde percolaat wordt permanent afgepompt. Het waterpeil in de opvangputten voor percolaat mag niet hoger komen dan de halve hoogte van de laagste draineerbuizen die erin uitmonden.

§4. Het is verboden percolaat of ander overtollig water opnieuw over de stortplaats te sproeien om het te verwerken.

§5. Het overtollige verontreinigde afvloeiwater en het percolaatwater worden onafgebroken overgepompt naar een ondoorlatend verzamelbekken. De capaciteit wordt zo berekend dat te allen tijde de gevormde hoeveelheid percolaat kan worden opgevangen. Maatregelen worden getroffen om te beletten dat het water in het verzamelbekken hinder veroorzaakt voor de omgeving. In de milieuvergunning kan een technisch alternatief worden toegestaan.

§6. Afhankelijk van de kwaliteit van het te lozen water en van de lozingsvoorwaarden moet zonodig een aangepaste waterzuiveringsinstallatie worden gebouwd.

§7. De waterzuiveringsinstallatie wordt zo aangelegd dat iedere verontreiniging van bodem en grondwater wordt voorkomen. De verzamel- en behandelingsbekkens worden vloeistofdicht gemaakt. Het waterzuiveringssysteem wordt zo geconcipieerd dat in ieder geval steeds wordt voorkomen dat water dat niet aan de lozingsnormen voldoet, zou worden geloosd.

§8. De producten nodig voor de waterzuivering worden gestockeerd in een afsluitbaar lokaal dat beantwoordt aan de vereisten voor de opslag van die producten.

§9. De afwatering van de beëindigde stortvakken gebeurt zo dat het regenwater zonder te worden verontreinigd kan afvloeien of worden weggepompt.

Art. 5.2.5.6.3. §1. De periode van nazorg voor de monostortplaats bedraagt ten minste 30 jaar. De periode van nazorg vangt aan op datum van het proces-verbaal van de toezichthoudende overheid houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de monostortplaats. De vergunningverlenende overheid kan de periode van nazorg verlengen op verzoek van de toezichthoudende overheid of van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij en op basis van de evolutie van de grondwaterkwaliteit, het gedrag van de stortplaats, zettingen, de vorming van percolaat of stortgassen, of andere gebeurtenissen die een nadelige invloed op het milieu hebben.

§2. De nazorgactiviteiten omvatten minstens de volgende punten:

1° de instandhouding en het onderhoud van de volgende infrastructuur: de omheining en toegangspoorten; de wegenis op het afgewerkte terrein;

2° het beheer van de begroeiing;

3° de regelmatige controle van de toestand van de afwerkingslagen, stortdijken en taluds eventuele zettingen en erosie na te gaan, met inbegrip van eventuele herstelwerkzaamheden;

4° de instandhouding en het onderhoud van de drainagesystemen met inbegrip van het afpompen en het zuiveren van het nog gevormde percolaat;

5° de instandhouding, het onderhoud en de exploitatie van de ontgassingsinfrastructuur, met inbegrip van de gasfakkel;

6° de instandhouding en het onderhoud van de meetputten voor grondwater met inbegrip van het uitvoeren van de in de vergunning opgelegde controles en metingen;

7° de jaarlijkse rapportering zoals opgelegd in de vergunning.

§3. Bij het beëindigen van de definitieve afwerking van de stortplaats legt de exploitant een nazorgplan ter goedkeuring voor. Het nazorgplan dient minstens de volgende punten te bevatten:

1° een tijdschema voor het uitvoeren van de in de vergunning opgelegde controles en metingen;

2° een werkplan voor het uitvoeren van de nazorgactiviteiten vermeld in §2.

§4. Het nazorgplan wordt goedgekeurd door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij inzake de controle en de metingen van het grondwater en door de toezichthoudende overheid inzake alle andere punten.

§5. Het goedgekeurde nazorgplan maakt deel uit van het proces-verbaal van de toezichthoudende overheid houdende vaststelling van de definitieve afwerking van de stortplaats.

§6. Indien naar aanleiding van de uitvoering van de nazorgactiviteiten nadelige gevolgen voor het milieu worden ontdekt, stelt de exploitant onverwijld de toezichthoudende overheid en de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij hiervan in kennis. Hij vermeldt ook de aard en het tijdstip van uitvoering van de voorgenomen corrigerende maatregelen. Deze maatregelen, door de exploitant te bekostigen dienen, naargelang het grondwateraspecten betreft of andere aspecten, de goedkeuring van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij of van de toezichthoudende overheid te dragen. Indien de exploitant de aldus al of niet gewijzigde maatregelen niet zelf uitvoert of laat uitvoeren binnen de gestelde termijn, kan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij de bedoelde maatregelen laten uitvoeren voor rekening van de exploitant.

Art. 5.2.5.6.4. Op kosten van de exploitant worden voor de aanvang der stortactiviteiten en nadien tweemaal per jaar door de toezichthoudende ambtenaar of door een erkend laboratorium in opdracht van de toezichthoudende ambtenaar watermonsters uit de meetputten voor grondwater genomen en geanalyseerd door een erkend laboratorium. De monstername wordt een eerste maal uitgevoerd vóór de aanvang van de stortactiviteiten en minstens 1 week na het uitvoeren van de testpompingen. De analyseverslagen worden naar de exploitant verzonden. Deze controles (bemonstering en analyse) worden voortgezet gedurende de periode van nazorg. De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij kan na deze termijn nog jaarlijks controles opleggen.

De te analyseren stoffen omvatten ten minste de algemene kwaliteitsparameters voor grondwater (temperatuur, pH, geleidbaarheid, normale kationen en anionen) aangevuld met de relevante verontreinigingsparameters (zware metalen, organische stoffen) die worden vastgelegd op basis van de samenstelling van het percolaat De lijst van parameters die bij de analyses bepaald worden, draagt de goedkeuring van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij.

Het percolaatwater wordt minstens tweemaal per jaar bemonsterd en geanalyseerd door een erkend laboratorium. Het gezuiverde percolaat dat wordt geloosd wordt minstens maandelijks bemonsterd en geanalyseerd. Deze controles (bemonstering en analyse) worden voortgezet gedurende de periode van nazorg tot zolang percolaatwater wordt gevormd. De lijst van parameters die bij de analyses bepaald worden, draagt de goedkeuring van de toezichthoudende overheid.

Op stortplaatsen met een actieve ontgassing wordt tweemaal per jaar de samenstelling van het stortgas bepaald.]

[AFDELING 5.2.6.
AFVAL VAN WINNINGSINDUSTRIEËN

Toegevoegd bij art. 13 B.Vl.Reg. 6 juni 2008, B.S. 25 augustus 2008.

Art. 5.2.6.0.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen, vermeld in rubriek 2.3.11 van de indelingslijst.

§2. Artikel 5.2.1.6, artikel 5.2.6.5.1, §3, artikel 5.2.6.6.1, artikel 5.2.6.7.1, §4, en artikel 5.2.6.8.1 zijn niet van toepassing op inert afval en afval uit de winning, de behandeling en de opslag van turf, tenzij deze worden gestort in een afvalvoorziening van categorie A.

Artikel 5.2.6.5.1, §3, artikel 5.2.6.6.1, §3 en §4, artikel 5.2.6.7.1, §4 en artikel 5.2.6.8.1 zijn niet van toepassing op niet-gevaarlijk niet-inert afval, tenzij deze worden gestort in een afvalvoorziening van catergorie A.

Subafdeling 5.2.6.1.
Algemene voorschriften

Artikel 5.2.6.1.1. De nodige maatregelen moeten worden getroffen opdat winningsafval wordt beheerd zonder gevaar voor de menselijke gezondheid en zonder dat procédés of methoden worden aangewend die het milieu kunnen schaden, en met name zonder

risico voor water, lucht, bodem, fauna en flora, zonder geluids- of stankhinder te veroorzaken, en zonder schade te berokkenen aan het landschap of aan waardevolle gebieden. De nodige maatregelen moeten ook worden genomen om het onbeheerd achterlaten of het ongecontroleerd lozen of verwijderen van winningsafval te verbieden.

Subafdeling 5.2.6.2.
Afvalbeheersplan

Artikel 5.2.6.2.1. §1. De exploitant moet een afvalbeheersplan opstellen voor de preventie of beperking tot een minimum, behandeling, nuttige toepassing en verwijdering van winningsafval, rekening houdend met het beginsel van duurzame ontwikkeling, dat goedgekeurd is door de vergunningverlenende overheid en dat ten minste de volgende elementen bevat::

1° de voorgestelde indeling van de afvalvoorziening:

a) als een afvalvoorziening als categorie A geclassificeerd wordt: een document waaruit blijkt dat een preventiebeleid voor zware ongevallen, een veiligheidsbeheersysteem voor de uitvoering ervan en een intern noodplan overeenkomstig subafdeling 5.2.6.3 zullen worden ingevoerd;

b) als de exploitant van oordeel is dat een afvalvoorziening niet als categorie A geclassificeerd hoeft te worden, voldoende informatie ter staving, inclusief een identificatie van mogelijke ongevallen en gevaren;

2° een karakterisering van het afval volgens bijlage 5.2.6.1 en een verklaring van de geschatte totale hoeveelheid winningsafval die tijdens de exploitatiefase zal worden geproduceerd;

3° een beschrijving van de werkzaamheden die dergelijk afval voortbrengen, en van eventuele daaropvolgende behandelingen die het afval zal ondergaan;

4° een beschrijving van de manier waarop het milieu en de gezondheid van de mens nadelige effecten kunnen ondervinden als gevolg van het storten van dergelijk afval en de preventieve maatregelen die moeten worden genomen om de gevolgen voor het milieu tijdens de exploitatie en na de sluiting tot een minimum te beperken, met inbegrip van de elementen, vermeld in artikel 5.2.6.5.1, §1, 1°,2°, 4° en 5°;

5° de voorgestelde controle- en monitoringsprocedures, vermeld in artikel 5.2.6.4.1 (indien van toepassing) en artikel 5.2.6.5.1, §1, 3°;

6° het voorgestelde plan voor sluiting, inclusief de rehabilitatie, de procedures voor de follow-up na de sluiting en de monitoring, overeenkomstig artikel 5.2.6.6.1;

7° maatregelen om de verslechtering van de waterkwaliteit te voorkomen, conform dit besluit en het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan, alsook de bodem- en luchtverontreiniging, vermeld in artikel 5.2.6.7.1, te voorkomen of tot een minimum te beperken;

8° een overzicht van de toestand van het terrein dat door de afvalvoorziening aangetast zal worden.

In het afvalbeheersplan wordt met name toegelicht hoe via het gekozen alternatief en de gekozen methode het ontstaan van afval, alsook de schadelijkheid ervan, kan worden voorkomen of beperkt, in het bijzonder door aandacht te schenken aan:

1° afvalbeheer in de ontwerpfase en bij de keuze van de methode die wordt gebruikt voor de winning en behandeling van mineralen;

2° de veranderingen die het winningsafval kan ondergaan met betrekking tot een vergroting van de oppervlakte en de blootstelling aan bovengrondse omstandigheden;

3° terugplaatsing van winningsafval in de uitgegraven ruimten na extractie van het mineraal, voor zover dat technisch en economisch haalbaar is en vanuit milieuoogpunt verantwoord is;

4° het weer aanbrengen van de bovenste grondlaag na de sluiting van de afvalvoorziening of, als dat praktisch niet haalbaar is, hergebruik van de bovenste grondlaag elders;

5° het gebruik van minder gevaarlijke stoffen voor de behandeling van minerale bronnen.

Het afvalbeheersplan heeft tevens tot doel:

1° de nuttige toepassing van winningsafval door middel van recycling, hergebruik of terugwinning van dergelijk afval te bevorderen waar dat vanuit milieuoogpunt verantwoord is overeenkomstig de huidige Europese milieunormen en waar relevant, andere voorschriften van dit besluit;

2° op korte en lange termijn de veilige opslag van het afval te waarborgen, in het bijzonder door het beheer tijdens de exploitatie en de fase na sluiting van een afvalvoorziening in overweging te nemen in de ontwerpfase en door een ontwerp te kiezen:

- waarvoor weinig en, zo mogelijk, uiteindelijk geen monitoring, controle en beheer van de gesloten afvalvoorziening nodig is;
- dat de, bijvoorbeeld aan verplaatsing van verontreinigde stoffen uit de voorziening door de lucht of door het water, op lange termijn toe te schrijven negatieve gevolgen voorkomt of althans zoveel mogelijk beperkt, en
- dat de geotechnische stabiliteit op lange termijn van dammen of hopen die zich verheffen boven het voorheen bestaande bodemoppervlak waarborgt.

§2. Het afvalbeheersplan wordt elke vijf jaar herzien of, waar nodig, aangepast in geval van een belangrijke wijziging in de exploitatie van de afvalvoorziening of in het gestorte afval. De afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen, worden op de hoogte gebracht van de wijzigingen.

§3. Ook plannen die worden opgesteld uit hoofde van andere bepalingen van Europees of intern recht en die de in §1, eerste lid genoemde informatie bevatten, kunnen worden gebruikt wanneer dit onnodige overlapping van informatie en dubbel werk voor de exploitant voorkomt, mits aan alle voorschriften van §1 en §2 wordt voldaan, en indien de vergunningverlenende overheid hiermee instemt.

Subafdeling 5.2.6.3.
Preventie van zware ongevallen

Art. 5.2.6.3.1. De bepalingen van deze subafdeling zijn enkel van toepassing op afvalvoorzieningen van categorie A, met uitzondering van de inrichtingen die vallen onder het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, gewijzigd bij het

samenwerkingsakkoord van 1 juni 2006, tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

Art. 5.2.6.3.2. §1 Met behoud van de toepassing van de geldende voorschriften ter beveiliging en bescherming van de werknemers in de winningsindustrieën, moet de uitvoering van de verplichtingen volgens dit artikel ertoe bijdragen dat de gevaren van zware ongevallen in kaart zijn gebracht en moeten in het ontwerp, de bouw, de exploitatie, het onderhoud, de sluiting en de follow-up van de sluiting van de afvalvoorziening de noodzakelijke elementen zijn opgenomen om dergelijke ongevallen te voorkomen en de nadelige gevolgen ervan te beperken voor de gezondheid van de mens of voor het milieu, met inbegrip van grensoverschrijdende gevolgen.

§2. Met behoud van de toepassing van §1 moet elke exploitant, voor de exploitatie begint, een preventiebeleid voor zware ongevallen met betrekking tot het beheer van winningsafval vaststellen en een veiligheidsbeheersysteem invoeren dat overeenkomstig de elementen, vermeld in punt 1 van bijlage 5.2.6.2, wordt uitgevoerd. Tevens voert hij een intern noodplan in met de maatregelen die moeten worden genomen op het terrein, als zich een ongeval voordoet. In het kader van dat beleid stelt de exploitant een veiligheidsmanager aan die verantwoordelijk is voor de uitvoering van en het periodieke toezicht op het preventiebeleid voor zware ongevallen.
De interne noodplannen worden ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.
Het interne noodplan wordt onmiddellijk door de exploitant uitgevoerd, wanneer er:

- zich een zwaar ongeval voordoet, of
- zich een onbeheersbare gebeurtenis van zodanige aard voordoet dat redelijkerwijze mag worden aangenomen dat zij tot een zwaar ongeval leidt.

§3. Het noodplan, vermeld in §1, heeft de volgende doelstellingen:

1° zware ongevallen en andere incidenten zo veel mogelijk te vermijden en te beheersen om de effecten ervan tot een minimum te beperken, en in het bijzonder schade aan de gezondheid van de mens en het milieu te beperken;

2° de maatregelen uit te voeren die noodzakelijk zijn om de gezondheid van de mens en het milieu te beschermen tegen de effecten van zware ongevallen en andere incidenten;

3° de nodige informatie te verstrekken aan het betrokken publiek en aan de betrokken diensten of autoriteiten in het gebied;

4° zorgen voor de rehabilitatie, het herstel en de sanering van het milieu na een zwaar ongeval.

§4. De exploitant moet bij een zwaar ongeval aan de bevoegde burgemeester, aan de betrokken nooddiensten, aan de door de federale overheid aangewezen instantie bevoegd voor civiele veiligheid en aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, onmiddellijk alle informatie verstrekken die nodig is om de gevolgen van het ongeval voor de gezondheid van de mens tot een minimum te beperken en om de omvang van de feitelijke en potentiële milieuschade te beoordelen en tot een minimum te beperken.

Subafdeling 5.2.6.4.
Uitgegraven ruimten

Art. 5.2.6.4.1. Als met het oog op rehabilitatie- en bouwdoeleinden winningsafval wordt teruggeplaatst in de door bovengrondse of ondergrondse winning ontstane uitgegraven ruimten, moeten passende maatregelen genomen te worden om:

1° de stabiliteit van het winningsafval veilig te stellen overeenkomstig, mutatis mutandis, artikel 5.2.6.5.1, §1 en §2;

2° de verontreiniging van bodem, oppervlaktewater en grondwater te voorkomen overeenkomstig, mutatis mutandis, artikel 5.2.6.7.1, §1 en §3;

3° te zorgen voor de monitoring van het winningsafval en de uitgegraven ruimte overeenkomstig, mutatis mutandis, artikel 5.2.6.6.1, §3.

Subafdeling 5.2.6.5.
Bouw en beheer van afvalvoorzieningen

Art. 5.2.6.5.1. §1. De exploitant moet bij de bouw van een nieuwe afvalvoorziening of de aanpassing van een bestaande afvalvoorziening ervoor zorgen dat:

1° de afvalvoorziening geschikt gelegen is, in het bijzonder gelet op de verplichtingen voorzien in Europees of intern recht ten aanzien van beschermde gebieden en geologische, hydrologische, seismische en geotechnische factoren, en zo is ontworpen dat wordt voldaan aan de noodzakelijke voorwaarden om, op korte en lange termijn, verontreiniging van de bodem, de lucht, het grondwater of het oppervlaktewater, rekening houdende in het bijzonder met de bepalingen van dit besluit en de bepalingen van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan, te voorkomen, te verzekeren dat verontreinigd water en percolaat op doelmatige wijze worden verzameld zoals en als dat volgens de vergunning wordt verlangd, en om erosie door water of wind tegen te gaan voor zover dat technisch mogelijk en economisch haalbaar is;

2° de afvalvoorziening passend is gebouwd, wordt beheerd en onderhouden, om op korte en lange termijn haar fysische stabiliteit te verzekeren en verontreiniging of besmetting van de bodem, de lucht, het oppervlaktewater of het grondwater te voorkomen en schade aan het landschap zo veel mogelijk te beperken;

3° er passende plannen en regelingen zijn voor de periodieke monitoring en de inspectie van de afvalvoorziening door competente personen en voor het ondernemen van actie als de resultaten wijzen op instabiliteit of verontreiniging van het water of de bodem;

4° passende regelingen zijn getroffen voor de rehabilitatie van het terrein en de sluiting van de afvalvoorziening;

5° passende regelingen zijn getroffen voor de fase na de sluiting van de afvalvoorziening.

§2. De gegevens van de monitoring en de inspecties, vermeld in §1, 3°, worden, samen met de vergunningsdocumentatie, bijgehouden.

§3. De exploitant brengt de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, zonder onnodig uitstel en in elk geval binnen 48 uur op de hoogte van alle gebeurtenissen die van invloed kunnen zijn op de stabiliteit van de voorziening, alsook van alle belangrijke nadelige milieueffecten die bij de controle- en monitoringsprocedures van de afvalvoorziening aan het licht komen. De exploitant voert het interne noodplan, indien van toepassing, uit en volgt alle overige instructies van de toezichthoudende overheid voor de te treffen correctieve maatregelen.
De exploitant betaalt de kosten van de te treffen maatregelen.

De exploitant brengt jaarlijks op basis van verzamelde gegevens aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en ook aan de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, verslag uit van alle monitoringsresultaten om aan te tonen dat wordt voldaan aan de voorschriften van de vergunning, en om de kennis van het gedrag van afval en afvalvoorziening te vergroten. Op basis van dat rapport kan de bevoegde autoriteit besluiten dat validering door een onafhankelijke deskundige noodzakelijk is.

Subafdeling 5.2.6.6.
Procedures voor de sluiting van de afvalvoorzieningen en de fase na de sluiting

Art. 5.2.6.6.1. §1. De sluitingsprocedure mag pas aanvangen als voldaan is aan één van de volgende voorwaarden:

1° de toepasselijke voorwaarden, vermeld in de vergunning, zijn vervuld;

2° zowel de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, als de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, heeft op verzoek van de exploitant toestemming verleend;

3° zowel de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, als de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, heeft daartoe een gemotiveerd besluit genomen.

§2. Een afvalvoorziening mag pas als definitief gesloten worden beschouwd nadat zowel de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, als de afdeling bevoegd, voor natuurlijke rijkdommen, zonder onnodig uitstel een eindinspectie heeft uitgevoerd op het terrein dat door de afvalvoorziening wordt aangetast, alle rapporten heeft beoordeeld die door de exploitant zijn ingediend, officieel heeft verklaard dat het terrein is gerehabiliteerd en aan de exploitant heeft medegedeeld dat ze de sluiting goedkeurt.
Die goedkeuring doet niets af aan de verplichtingen van de exploitant die volgen uit de vergunningsvoorwaarden of andere wettelijke bepalingen.

§3. De exploitant is verantwoordelijk voor het onderhoud, de monitoring, de controle en corrigerende maatregelen van de afvalvoorziening in de fase na de sluiting. Die periode bedraagt ten minste dertig jaar.
Om te voldoen aan de relevante milieuvoorwaarden, vermeld in dit besluit en het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan, zal de exploitant onder meer de fysische en chemische stabiliteit van de voorziening onder controle houden en eventuele negatieve milieueffecten tot een minimum beperken, in het bijzonder met betrekking tot het oppervlaktewater en grondwater, door te verzekeren dat:

1° alle structuren die deel uitmaken van de voorziening, worden gemonitord en in stand gehouden, met controle en meetapparatuur die altijd gebruiksklaar is;

2° als dat van toepassing is, overloopkanalen en afvoerkanalen schoon en vrij worden gehouden.

§4. Na de sluiting van de afvalvoorziening brengt de exploitant zowel de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, als de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, onmiddellijk op de hoogte van alle gebeurtenissen of ontwikkelingen die van invloed kunnen zijn op de stabiliteit van een voorziening, alsook van alle belangrijke nadelige milieueffecten die bij de relevante controle- en monitoringsprocedures aan het licht komen. De exploitant voert het interne noodplan, indien van toepassing, uit en volgt alle overige instructies van de toezichthoudende overheid voor de te treffen correctieve maatregelen.
De exploitant betaalt de kosten van de te treffen maatregelen.

Alle monitoringsresultaten die zijn opgesteld op basis van verzamelde gegevens, moeten met een frequentie die is opgelegd in de milieuvergunning, gerapporteerd worden aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, dit om aan te tonen dat wordt voldaan aan de voorschriften van de vergunning en om de kennis van het gedrag van afval en afvalvoorzieningen te vergroten.

Subafdeling 5.2.6.7.
Preventie van de verslechtering van de toestand van het water, van lucht- en bodemverontreiniging

Art. 5.2.6.7.1. §1. De exploitant neemt de noodzakelijke maatregelen, waarvan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, zich vergewist, om communautaire milieunormen na te leven, met name om, overeenkomstig dit besluit en het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan, de verslechtering van de huidige toestand van het water te voorkomen, onder meer door:

1° de potentiële percolaatvorming te evalueren, met inbegrip van de verontreinigde bestanddelen van het percolaat, vanuit het gestorte afval, zowel tijdens de exploitatiefase als tijdens de fase na de sluiting van de afvalvoorziening, en de waterbalans van de afvalvoorziening te bepalen;

2° te voorkomen, of zo veel mogelijk te voorkomen, dat percolaat wordt gegenereerd en oppervlaktewater en grondwater of de bodem door het afval worden verontreinigd;

3° het verontreinigde water en percolaat van de afvalvoorziening te verzamelen en te behandelen totdat wordt voldaan aan de van toepassing zijnde normen voor de lozing ervan.

In de milieuvergunning kan worden afgeweken van de bepalingen, vermeld in het eerste lid, 2° en 3°, als de vergunningverlenende overheid op basis van een beoordeling van de milieurisico's en rekening houdend met in het bijzonder dit besluit en het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan, voor zover van toepassing, heeft besloten dat het verzamelen en behandelen van percolaat niet nodig is, of als is vastgesteld dat de afvalvoorziening geen potentieel gevaar voor de bodem, het grondwater of het oppervlaktewater vormt.

§2. De exploitant moet de noodzakelijke maatregelen nemen om stof- en gasemissies te voorkomen of te beperken.

§3. Als winningsafval opnieuw in uitgegraven ruimten wordt geplaatst, ontstaan door bovengrondse of ondergrondse winning, die na de sluiting mogen volstromen, neemt de exploitant de noodzakelijke maatregelen om de verslechtering van de waterstatus en bodemverontreiniging te voorkomen of tot een minimum te beperken, overeenkomstig §1. De exploitant voorziet de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, van de informatie die noodzakelijk is om te verzekeren dat voldaan is aan het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§4. Bij een bekken waarin cyanide aanwezig is, verzekert de exploitant dat de concentratie van in zwak zuur scheidbaar cyanide in het bekken met behulp van de best beschikbare technieken wordt beperkt tot het laagst mogelijke niveau en, in elk geval, bij voorzieningen waaraan al een vergunning is verleend of die al in bedrijf zijn vóór de inwerkingtreding van deze afdeling dat de concentratie van in zwak zuur scheidbaar cyanide op het punt van lozing van de tailings uit de verwerkende inrichting in het bekken in elk geval niet meer bedragen dan 50 ppm vanaf de inwerkingtreding van deze afdeling, 25 ppm vanaf 1 mei 2013, 10 ppm vanaf 1 mei 2018 en 10 ppm bij voorzieningen waaraan een vergunning is verleend na de inwerkingtreding van deze afdeling.

Op verzoek van de afdeling bevoegd voor milieuhandhaving, toont de exploitant aan, door middel van een risicobeoordeling waarin rekening wordt gehouden met de specifieke omstandigheden van het terrein, dat die concentratiegrenzen niet verder hoeven te worden verlaagd.

Subafdeling 5.2.6.8.
Financiële zekerheid

Art. 5.2.6.8.1. §1. Voor wordt begonnen met werkzaamheden waarbij afval in een afvalvoorziening wordt opgestapeld of gestort, wordt verlangd dat ten voordele van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij een financiële zekerheid wordt gesteld zoals als vermeld in artikel 5.2.4.7.1, zodat:

1° alle verplichtingen die voortvloeien uit de vergunning, inclusief bepalingen voor na de sluiting, worden nagekomen;

2° op elk moment middelen beschikbaar zijn voor de rehabilitatie van het terrein dat door de afvalvoorziening is aangetast, zoals beschreven in het afvalbeheersplan, opgesteld conform subafdeling 5.2.6.2 en vereist volgens de vergunning.

§2. De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij kan overeenkomstig artikel 5.2.4.7.2 aanspraak maken op de financiële zekerheid, vermeld in §1.

§3. De berekening van de financiële zekerheid, vermeld in §1, wordt gemaakt op basis van:

1° de waarschijnlijke invloed van de afvalvoorziening op het milieu. Daarbij wordt in het bijzonder rekening gehouden met de categorie van de voorziening, de kenmerken van het afval en het toekomstige gebruik van het gerehabiliteerde terrein;

2° de veronderstelling dat onafhankelijke en deugdelijk gekwalificeerde derde partijen de noodzakelijke rehabilitatiewerkzaamheden zullen beoordelen en uitvoeren.

§4. De omvang van de garantie wordt periodiek aangepast, afhankelijk van elke rehabilitatiewerkzaamheid die op het door de afvalvoorziening aangetaste terrein moet worden uitgevoerd, zoals beschreven in het afvalbeheersplan, opgesteld conform subafdeling 5.2.6.2 en vereist door de vergunning.

§5. Als de in artikel 5.2.6.6.1, §2, vermelde instanties instemmen met de sluiting, dan verstrekken ze aan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij een schriftelijke verklaring die de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij moet toelaten de exploitant te ontslaan van de verplichting tot financiële zekerheid, vermeld in §1, met uitzondering van de verplichtingen die betrekking hebben op de fase na de sluiting van de afvalvoorziening, overeenkomstig artikel 5.2.6.6.1, §3.

Subafdeling 5.2.6.9.
Inspecties door de bevoegde autoriteit

Art. 5.2.6.9.1. §1. Voorafgaand aan de aanvang van de stortactiviteiten en vervolgens jaarlijks, ook in de fase na de sluiting, inspecteren de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, elke afvalvoorziening waarop rubriek 2.3.11 van toepassing is, om te verzekeren dat de voorziening voldoet aan de relevante voorschriften van de vergunning. Een positief resultaat doet niets af aan de verantwoordelijkheid van de exploitant die voorvloeit uit de vergunningsvoorschriften.

§2. De exploitant moet van alle afvalbeheersactiviteiten actuele dossiers beschikbaar en gereed houden voor inspectie door de toezichthoudende overheid. In geval van wijziging van exploitant tijdens het beheer van een afvalvoorziening moeten de relevante actuele informatie en dossiers over de voorziening op passende wijze worden overgedragen.

Subafdeling 5.2.6.10.
Overgangsbepalingen

Art. 5.2.6.10.1. §1. Een afvalvoorziening waaraan een vergunning is verleend of die al in bedrijf is op 1 mei 2008, moet uiterlijk op 1 mei 2012 aan de bepalingen van deze afdeling voldoen, behalve de afvalvoorzieningen, vermeld in artikel 5.2.6.8.1, §1, die uiterlijk op 1 mei 2014 aan de bepalingen van deze afdeling moeten voldoen, en de voorzieningen, vermeld in artikel 5.2.6.7.1, §4, die binnen de daar aangegeven termijnen aan de bepalingen van deze afdeling moeten voldoen.

§2. §1 is niet van toepassing op afvalvoorzieningen die op 1 mei 2008 gesloten zijn.

§3. Artikel 5.2.6.2.1, artikel 5.2.6.3.2, §2, §3 en §4, artikel 5.2.6.6.1, §1, en artikel 5.2.6.8, §1, §3 en §4, zijn niet van toepassing op afvalvoorzieningen die voor 1 mei 2006 zijn gestopt met het aanvaarden van afval of die de sluitingsprocedures afronden in overeenstemming met de toepasselijke communautaire of nationale wetgeving of met door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij goedgekeurde programma's, en die uiterlijk op 31 december 2010 daadwerkelijk gesloten zijn.]

HOOFDSTUK 5.3.
HET LOZEN VAN AFVALWATER EN KOELWATER

Art. 5.3.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 3 van de indelingslijst.

AFDELING 5.3.1.
STEDELIJK AFVALWATER

Art. 5.3.1.1. Onverminderd de algemene lozingsvoorwaarden voor lozing van afvalwater in de openbare riolering en kunstmatige afvoerwegen voor hemelwater, bepaald in de hoofdstukken 4.2. en 7.2., zijn voor de lozingen van stedelijk afvalwater via een opvangsysteem dat niet is aangesloten op een afvalwaterbehandelingsinstallatie, geen specifieke emissiegrenswaarden van toepassing.

Art. 5.3.1.2. Een afvalwaterbehandelingsinstallatie als bedoeld in subrubrieknummer 3.6. van de indelingslijst moet zodanig worden ontworpen, aangepast, gebouwd, geëxploiteerd en onderhouden:

1° dat zij onder alle normale plaatselijke weersomstandigheden op bevredigende wijze kan blijven functioneren; bij het ontwerpen van de installaties dient met seizoenschommelingen in de belasting rekening te worden gehouden;

2° dat representatieve monsters kunnen worden verkregen van het inkomende afvalwater en van het effluent van het behandelde afvalwater voordat dit in het ontvangende oppervlaktewater wordt geloosd.

Art. 5.3.1.3. §1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden vastgesteld in hoofdstuk 4.2. gelden voor de effluentwaters van de afvalwaterbehandelingsinstallaties, bedoeld in subrubriek 3.6.4 van de indelingslijst, de emissiegrenswaarden zoals nader bepaald in §2.
Voor de niet in deze §2 vermelde parameters zijn geen emissiegrenswaarden van toepassing. Nochtans blijven de lozingsvoorwaarden opgelegd in de lopende lozingsvergunning onverminderd van kracht in zoverre deze lozingsvoorwaarden hetzij strenger zijn dan de in de §2 vermelde emissiegrenswaarden hetzij deze emissiegrenswaarden aanvullen.

§2. Het stedelijk afvalwater dat in een afvalwaterbehandelingssysteem wordt behandeld dient vooraleer het geloosd wordt in oppervlaktewater te voldoen aan volgende voorwaarden:

1° voor lozingen van agglomeraties met meer dan 10.000 I.E. tegen uiterlijk 31 december 1998:
de voorwaarden opgenomen in bijlage 5.3.1.a.

2° voor lozingen van agglomeraties met 2.000 tot 10.000 I.E. tegen uiterlijk 31 december 2005:
de voorwaarden opgenomen in bijlage 5.3.1.b.

3° voor lozingen van agglomeraties met minder dan 2.000 I.E. en meer dan 500 I.E. tegen uiterlijk 31 december 2005:
de voorwaarden opgenomen in bijlage 5.3.1.c.

4° lozingen van agglomeraties met minder dan 500 en meer dan 20 I.E. moeten tegen uiterlijk 31 december 2005 aan een toereikende behandeling worden onderworpen; voor deze kleinschalige installaties gelden dezelfde normen als voor installaties vermeld onder 3°, uitgezonderd wanneer de temperatuur lager is dan 5°C en de zuivering gebeurt door middel van plantensystemen.

Gewijzigd bij art. 76 B.Vl. reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie, en art. 1 B.Vl. reg. 3 maart 2000 (B.S. 3 juni 2000).

§3.De in §2 bedoelde afbreekbare organische belasting (uitgedrukt in I.E.) van de stedelijke afvalwaters dient berekend op basis van de maximale dagelijkse belasting van de behandelingsinstallaties in de loop van het jaar, afgezien van ongebruikelijke situaties, bijvoorbeeld als gevolg van zware regenval.

§4. Van de in §2 voorgeschreven minimum vermindering ten opzichte van de influentbelasting (in%) kan slechts worden afgeweken mits uitdrukkelijke toelating in de milieuvergunning.

§5. Het lozen van effluent van stedelijke waterzuiveringsinstallaties in wateren die zijn aangeduid als zwemwater is verboden.

Art. 5.3.1.4. §1. Gezuiverd afvalwater dient indien mogelijk te worden hergebruikt.

§2. Het van de zuivering van afvalwater afkomstig slib wordt indien mogelijk hergebruikt. Onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en van zijn uitvoeringsbesluiten, dienen de afvoertrajecten van dien aard te zijn dat de nadelige gevolgen voor het milieu minimaal zijn. De verwerking en verwijdering van het slib dient te gebeuren overeenkomstig de bepalingen van de afdelingen 5.2.2.4. of 5.2.2.5. van dit besluit.

§3. Het storten en laten uitspoelen van het van de zuivering van afvalwater afkomstig slib in oppervlaktewater is verboden. De afvoer van slib naar oppervlaktewateren door storten vanaf schepen, door lozing via pijpleidingen of op een andere wijze is eveneens verboden.

Gewijzigd bij art. 77 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.3.2.
BEDRIJFSAFVALWATERS

Art. 5.3.2.1. §1. De in §2 vermelde voorschriften zijn van toepassing op de lozingen van bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater die afkomstig zijn van installaties van een of meer van de volgende bedrijfstakken die een biologische afbreekbare organische belasting van tenminste 4.000 inwonerequivalenten (i.e.) vertegenwoordigen:

1° bereiding van alcohol en alcoholhoudende dranken;

2° bereiding en botteling van frisdranken;

3° brouwerijen;

4° mouterijen;

5° vervaardiging van diervoeder uit plantaardige producten;

6° vervaardiging van gelatine en lijm op basis van huiden en beenderen;

7° vervaardiging van producten op basis van groenten en fruit;

8° verwerking van aardappelen;

9° visverwerkingsindustrie;

10° vleesindustrie;

11° zuivelindustrie.

§2. De biologisch afbreekbare industriële afvalwaters afkomstig van een in het eerste lid bedoelde installatie, dienen uiterlijk op 31 december 2000 - vóór de lozing in het ontvangende oppervlaktewater tenminste behandeld in een secundaire afvalwaterbehandelingsinstallatie waarbij de minimumverminderingen ten opzichte van de influentbelasting, voorgeschreven in artikel 5.3.1.3. en bijlage 5.3.1. in acht worden genomen, onverminderd de emissiegrenswaarden die door dit reglement zijn opgelegd.
Het treffen van andere doeltreffende maatregelen dan deze voorgeschreven in het eerste lid is toegelaten, op voorwaarde dat deze een gelijkwaardige of een betere kwaliteit van het geloosde afvalwater waarborgen.

Gewijzigd bij art. 78 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.3.2.2. Voor de lozingen van bedrijfsafvalwaters in openbare riolering dienen ze vóór de lozing in een opvangsysteem of in een afvalwaterbehandelingsinstallatie voor stedelijk afvalwater tenminste een zodanige voorbehandeling te hebben ondergaan als nodig is om, onverminderd de emissiegrenswaarden die door dit reglement zijn opgelegd:

1° de gezondheid te beschermen van het personeel dat werkzaam is bij de opvangsystemen en de afvalwaterbehandelingsinstallaties;

2° ervoor te zorgen dat het opvangsysteem, de afvalwaterbehandelingsinstallatie en de bijhorende apparatuur niet worden beschadigd;

3° ervoor te zorgen dat de werking van de afvalwaterbehandelingsinstallatie en de zuivering van het slib niet worden gehinderd;

4° ervoor te zorgen dat lozingen uit de afvalwaterzuiveringsinstallaties geen nadelige invloed op het milieu hebben of verhinderen dat de ontvangende wateren aan de door dit reglement voorgeschreven milieukwaliteitsdoelstellingen voldoen;

5° ervoor te zorgen dat slib op een uit milieu-oogpunt verantwoorde wijze veilig kan worden afgevoerd.

Art. 5.3.2.3. §1. Gezuiverd afvalwater dient indien mogelijk te worden hergebruikt.

§2. Het van de zuivering van afvalwater afkomstig slib wordt indien mogelijk hergebruikt. Onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en van zijn uitvoeringsbesluiten, dienen de afvoertrajecten van dien aard te zijn dat de nadelige gevolgen voor het milieu minimaal zijn. De verwerking en verwijdering van het slib dient te gebeuren overeenkomstig de bepalingen van het hoofdstuk 5.2. van dit reglement.

§3. Het storten van het van de zuivering van afvalwater afkomstig slib in oppervlaktewater is verboden.

[Art. 5.3.2.4. §1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden vastgesteld in hoofdstuk 4.2, gelden voor de lozingen van bedrijfsafvalwaters in functie van de aard van de bedrijvigheid voor de lozingen:

1° in openbare riolering gelegen in een zuiveringszone A of B van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, respectievelijk in het centrale gebied, een collectief geoptimaliseerde buitengebied of een collectief te optimaliseren buitengebied van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, de in bijlage 5.3.2 bepaalde emissiegrenswaarden voor lozing in openbare riolering;

2° in oppervlaktewater en/of in openbare riolering gelegen in een zuiveringszone C van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, respectievelijk een individueel te optimaliseren buitengebied van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, de in bijlage 5.3.2 bepaalde emissiegrenswaarden voor de lozing in oppervlaktewater.

Bij overschrijding van de temperatuursdrempels, vermeld in artikel 4.2.2.1.1, 4° geldt eveneens de in dat artikel vermelde mogelijkheid om bij wege van uitdrukkelijke vergunning een afwijking toe te staan.]

Gewijzigd bij art. 79, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Vervangen bij art. 19 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

§2. Indien dit nodig is om de voor het ontvangende oppervlaktewater geldende kwaliteitsnormen te kunnen bereiken, worden overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.3.0.1. in de milieuvergunning emissiegrenswaarden opgelegd die strenger zijn dan de algemene of sectorale voorwaarden. Voor de parameters die in de sectorale voorwaarden met de nota v.g.t.g. zijn aangeduid worden in de vergunning emissiegrenswaarden opgelegd ter voorkoming van een overmatige belasting met zuurstofbindende stoffen van het oppervlaktewater waarin wordt geloosd.

§3. Voor de in §1 vermelde bedrijvigheden waarvoor emissiegrenswaarden zijn aangegeven gekoppeld aan een specifiek referentievolume van het afvalwater, kunnen overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.3.0.1. in de milieuvergunning emissiegrenswaarden worden opgelegd waarbij het specifiek volume als volgt is verrekend: de specifieke emissiegrensvrachten worden vastgesteld op basis van de sectorale emissiegrenswaarden en gekoppeld aan het maximaal toegestaan uur- en dagdebiet waarbij de referentievolumes zoals opgenomen in bijlage 5.3.2. als leidraad gehanteerd worden.

Gewijzigd bij art. 79, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. In de milieuvergunning kan het voorwerp van de vergunning worden beperkt door oplegging van de maximum hoeveelheid afvalwater die per uur, per dag, per maand en/of per jaar mag worden geloosd.

§5. In de milieuvergunning kunnen voor parameters, waarvoor voor het ontvangende oppervlaktewater milieukwaliteitsnormen van kracht zijn, maar geen emissiegrenswaarde is bepaald in de algemene of sectoriële voorwaarden, emissiegrenswaarden worden opgelegd in functie van de te bereiken kwaliteitsnormen.

§6. Met betrekking tot de lozing van gevaarlijke stoffen bedoeld in bijlage 2C kan, overeenkomstig het bepaalde in art. 3.3.0.1. en 4.2.3.1., in de milieuvergunning de toelaatbare maximumhoeveelheid van een stof die tijdens een welomschreven periode mag worden geloosd worden bepaald, in functie van een sectoraal referentievolume, dat met toepassing van de beste beschikbare technieken is vastgesteld. Zo nodig kan deze hoeveelheid bovendien worden uitgedrukt in een gewichtseenheid van de verontreinigende stof per eenheid van het element dat kenmerkend is voor de verontreinigende werkzaamheid, zoals bijvoorbeeld gewichtseenheid per grondstof of per eenheid product.

Gewijzigd bij art. 79, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§7. Steeds met betrekking tot de lozing van gevaarlijke stoffen bedoeld in bijlage 2C, gelden daarenboven de volgende bepalingen:

1° overeenkomstig de EU-richtlijn 84/156/EEG van 8 maart 1984 kan een milieuvergunning voor een nieuwe inrichting waarin kwik of kwikbevattende stoffen worden verwerkt, andere dan deze bedoeld sub 1°,met name elk industrieel procédé dat de productie of het gebruik van kwik met zich meebrengt, of elk ander industrieel procédé waaraan de aanwezigheid van kwik inherent is, enkel worden verleend indien deze inrichting normen toepast die overeenstemmen met de beste beschikbare technieken, wanneer zulks nodig is om de verontreiniging door kwik te beëindigen of om concurrentievervalsing tegen te gaan;

2° overeenkomstig de EU-richtlijn 83/513/EEG van 26 september 1983 kan een milieuvergunning voor een nieuwe inrichting waarin cadmium of cadmiumbevattende stoffen worden verwerkt, met name elk industrieel proces dat de productie of het gebruik van cadmium met zich meebrengt, of elk ander industrieel proces waaraan de aanwezigheid van cadmium inherent is, enkel worden verleend indien deze inrichting normen toepast die overeenstemmen met de beste beschikbare technieken, wanneer zulks nodig is om de verontreiniging door cadmium te beëindigen of om concurrentievervalsing tegen te gaan;

3° overeenkomstig de EU-richtlijn 84/491/EEG van 9 oktober 1984 kan een milieuvergunning voor een nieuwe inrichting waarin HCH of HCH bevattende stoffen worden verwerkt, met name elk industrieel proces dat de productie of het gebruik van HCH met zich meebrengt, of elk ander industrieel proces waaraan de aanwezigheid van HCH inherent is, enkel worden verleend indien deze inrichting normen toepast die overeenstemmen met de beste beschikbare technieken, wanneer zulks nodig is om de verontreiniging door HCH te beëindigen of om concurrentievervalsing tegen te gaan;

Verder dient ervoor gezorgd dat de krachtens dit besluit genomen maatregelen niet leiden tot een verhoogde HCH-verontreiniging in andere compartimenten van het milieu, en met name in de bodem en in de lucht.

Gewijzigd bij art. 79, 3° en 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§8. In de gevallen waarin de overwogen maatregelen op technische gronden niet overeenstemmen met de beste beschikbare technieken dient voorafgaandelijk een toelating tot afwijking van de bepalingen van §7 overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk 1.2. van dit besluit bekomen. Ongeacht de gekozen methode en voordat de toelating tot afwijking respectievelijk de milieuvergunning wordt verleend, wordt de rechtvaardiging van deze gronden, via de geëigende kanalen aan de EU-Commissie medegedeeld.

Gewijzigd bij art. 79, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

HOOFDSTUK 5.4.
BEDEKKINGSMIDDELEN (VERVEN, VERNISSEN, INKTEN, EMAILS, METAALPOEDERS EN ANALOGE PRODUCTEN, AFBIJT EN BEITSMIDDELEN), KLEURSTOFFEN EN PIGMENTEN

AFDELING 5.4.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.4.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de rubrieken 4 en 21 van de indelingslijst, zoals nader gepreciseerd in de hierna volgende afdelingen. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de drooginstallaties die een integrerend deel uitmaken van de spuitcabine met als enig doel het drogingsproces te activeren en waarvan de objecttemperatuur de 100°C niet overschrijdt.

Art. 5.4.1.2. §1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.4.1.1. te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is:

1° in een waterwingebied of in een beschermingszone type I, II of III;

2° in een gebied ander dan een industriegebied.

§2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.4.1.1. te exploiteren waarvan de bedrijfsgebouwen en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 50 m afstand van:

1° een woongebied;

2° een parkgebied;

3° een recreatiegebied.

§3. De verbodsbepalingen van §§ 1 en 2 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

§4. De verbodsbepalingen van §§ 1 en 2 gelden evenmin voor de in de derde klasse ingedeelde inrichtingen bedoeld in subrubriek 4.3 van de indelingslijst.

Art. 5.4.1.3. §1. De productie en het gebruik van loodhoudende email is verboden.

§2. Loodwit, loodsulfaat en andere witte loodhoudende pigmenten welke in de droge stof meer dan 2% in gewicht berekend in metaaltoestand bevatten, alsmede verven of andere bedekkingsmiddelen die voormelde stoffen bevatten mogen:

1° niet worden geproduceerd, opgeslagen noch gebruikt in een inrichting ingedeeld in de 3de klasse;

2° in een inrichting ingedeeld in 1ste of 2de klasse slechts worden geproduceerd, opgeslagen en/of gebruikt mits uitdrukkelijk toegelaten in de milieuvergunning.

§3. De productie en het gebruik van polychloorbifenylen- (PCB's) en polychloorterfenylen- (PCT's) houdende pigmenten, lakken, verven en andere bedekkingsmiddelen is verboden.

Art. 5.4.1.4. §1. De exploitant van een inrichting waarin de pigmenten, verven of andere bedekkingsmiddelen zoals bedoeld in artikel 5.4.1.3., §2 worden geproduceerd, gebruikt en/of opgeslagen, dient een register bij te houden waarin tenminste de volgende gegevens zijn vermeld:

1° gegevens omtrent de vervaardigde, respectievelijk in de inrichting binnengekomen producten:
per soort van de pigmenten, verven of andere bedekkingsmiddelen zoals bedoeld in artikel 5.4.1.3., §2, de hoeveelheid, uitgedrukt in kg of ton, die in de inrichting wordt geproduceerd, respectievelijk binnengebracht;

2° gegevens omtrent de opslag:
per soort van de pigmenten, verven of andere bedekkingsmiddelen zoals bedoeld in artikel 5.4.1.3., §2, de aanduiding van de plaats samen met de hoeveelheid, uitgedrukt in kg of ton, waar deze producten in de inrichting zijn opgeslagen;

3° gegevens omtrent de afvoer uit de inrichting:
per soort van de pigmenten, verven of andere bedekkingsmiddelen zoals bedoeld in artikel 5.4.1.3., §2:

a) de in de inrichting zelf verwerkte hoeveelheid;

b) de naam van degene aan wie het product werd geleverd, de leveringsdatum, het nummer van de factuur en de geleverde hoeveelheid.

Gewijzigd bij art. 80 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Het in §1 bedoelde register wordt ter plaatse ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar en dit gedurende een periode van tenminste 3 jaar.

Art. 5.4.1.5. Onverminderd de voorschriften inzake gevaarlijke stoffen, dienen met betrekking tot de opslag in de inrichting van grondstoffen, tussenproducten, producten en reststoffen, de volgende voorschriften in acht genomen:

1° de stoffen en producten mogen niet buiten de daartoe bestemde verwerkings- en opslagruimte worden opgeslagen; de hoeveelheid in de inrichting opgeslagen stoffen en producten mag niet meer bedragen dan de hoeveelheden overeenstemmend

met de productie en/of het verbruik in de inrichting van één maand tenzij in de milieuvergunning, wanneer het om een 1ste of 2de klasse-inrichting gaat, grotere hoeveelheden zijn vergund;

2° de zeer licht ontvlambare stoffen en de oxyderende stoffen, beiden gedefinieerd zoals in bijlage 7 bij titel I van het VLAREM, moeten binnen de inrichting in een afzonderlijk gebouw, ruimtelijk gescheiden van de andere gebouwen, opslagruimten en installaties, worden opgesteld; in de milieuvergunning kunnen minimumafstanden met betrekking tot voormelde ruimtelijke scheiding worden opgelegd;

3° de constructie van de ruimten voor de behandeling en opslag van vloeibare stoffen en producten is zodanig dat accidenteel gemorste stoffen en lekvloeistoffen in een opvanginrichting terechtkomen en vervolgens, waar nodig, via opvanggoten naar één of meerdere opvangputten geleid worden; de opslag zelf in die ruimten van de niet inerte vaste stoffen in bulk die uitloogbare gevaarlijke stoffen bevatten, zoals gedefinieerd in afdeling 4.1.7. moet gebeuren volgens de voorschriften van die afdeling; de bovengrondse tanks en/of vaten zelf die gevaarlijke stoffen bevatten, zoals gedefinieerd in afdeling 4.1.7. en die geplaatst worden in die ruimten, moeten voldoen aan de voorschriften van die afdeling;

4° de nodige voorzorgsmaatregelen dienen getroffen om te vermijden dat stoffen of producten met elkaar in contact komen waarbij gevaarlijke chemische reacties kunnen plaatsvinden of die met elkaar kunnen reageren onder vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen en dampen;
bussen, vaten, tanks en recipiënten waarin stoffen of producten opgeslagen zijn die wegens hun aard en eigenschappen ruimtelijk gescheiden opgeslagen moeten worden, mogen niet in éénzelfde inkuiping worden geplaatst;

5° de bussen, vaten, tanks en/of recipiënten:

a) mogen enkel worden geplaatst in de daartoe voorziene compartimenten;

b) moeten voorzien zijn van een duidelijk zichtbare en goed leesbare identificatie waaruit de aard van de stof of product die deze bevatten duidelijk blijkt;

c) dienen de nodige voorzieningen te hebben om representatieve monsters van de inhoud te kunnen nemen;

d) dienen dermate beveiligd dat ongevallen en lekken tijdens het overpompen van de stoffen maximaal worden vermeden;

verborgen leidingen en/of verbindingskanalen met andere tanks of houders zijn verboden;
in geval er vastgesteld wordt dat een bus, vat, tank of recipiënt lekt, moet de inhoud hiervan onmiddellijk in een andere geschikte houder worden overgepompt.

6° de tanks welke gebruikt worden voor het opslaan van stoffen of producten die aanleiding kunnen geven tot toxische en/of hinderlijke dampen of die een dampdruk hebben van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35° C, moeten voorzien zijn van een doeltreffend systeem om zowel bij de opslag als bij het manipuleren elke vorm van luchtverontreiniging te vermijden;

7° stoffen in bulk mogen enkel worden opgeslagen in de daartoe bestemde compartimenten.

Art. 5.4.1.6. §1. In de inrichting moeten de nodige interventiemiddelen, zoals absorptiemateriaal, overmaatse vaten, beschermingsmiddelen, enz., aanwezig zijn om in geval van lekkages, ondeugdelijke verpakking, morsen, en andere incidenten dadelijk te kunnen ingrijpen om de mogelijke schadelijke gevolgen maximaal te beperken.

§2. De installaties voor de productie van lak, verf, drukinkten en/of pigmenten, voor de bereiding en/of het aanbrengen van bedekkingsmiddelen alsmede voor het thermisch behandelen van voorwerpen bedekt met bedekkingsmiddelen moeten opgesteld worden in een volledig van de opslagruimten door brandvrije muren afgescheiden lokaal. De vloer van dit lokaal moet voorzien zijn van een opvanggoot en één of meer opvangputten. De vloer, de opvanggoot en de opvangputten moeten uitgevoerd zijn in voor de erop terechtkomende stoffen ondoorlatend en chemisch inert materiaal.

§3. De globale opvanginrichting van de volledige installatie, de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartimenteerde opslag, de inkuipingen, de compartimenten voor bulkafvalstoffen, de overlopen of veiligheidsuitlaten van de tanks, alsmede het opslaggebouw voor zeer licht ontvlambare stoffen en oxyderende stoffen, beiden gedefinieerd zoals in bijlage 7 bij titel I van het VLAREM, mogen op geen enkele manier rechtstreeks in verbinding staan met een openbare riolering, een grondwaterlaag, een oppervlaktewater of een verzamelbekken voor oppervlaktewater.

§4 De opvangputten en de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartimenteerde opslag moeten regelmatig, en ten minste na elke kalamiteit, geledigd worden.
De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden.

Art. 5.4.1.7. Het is verboden ontvlambare stoffen of producten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

AFDELING 5.4.2.
PRODUCTIE VAN LAK, VERF, DRUKINKTEN, KLEURSTOFFEN EN/OF PIGMENTEN

Art. 5.4.2.1. De voorschriften van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 4.1, 21.1 en 21.2 van de indelingslijst.

Art. 5.4.2.2. §1. De hele installatie dient ontworpen en in goede staat onderhouden dermate dat lekkages van stoffen en producten alsmede de emissies van verontreinigende stoffen in de omgevingslucht maximaal worden voorkomen.

§2. De nodige maatregelen dienen getroffen om de vorming van elektro-statische ladingen te voorkomen. Inzonderheid dienen daartoe alle metalen delen van de installaties, van de stofopzuiginstallatie en van de opslagtanks alsmede van de laad- en losinrichtingen geaard.

§3. In geval er ontvlambare stoffen worden gebruikt en/of ontvlambare producten worden geproduceerd:

1° mag de verwarming van de lokalen, waarin de installaties voor de productie van lak, verf, drukinkten en/of pigmenten zijn ondergebracht, enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen;.

2° dienen met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat in de in sub 1° bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst;.

3° moeten de vluchtdeuren van de sub 1° bedoelde lokalen langs buiten opendraaien en dienen de doorgangen van elke hindernis vrijgehouden;.

4° mag in de sub 1° bedoelde lokalen een maximum hoeveelheid van gebruikte grondstoffen en gefabriceerde producten worden gestockeerd die overeenstemt met de behoeften, respectievelijk de productie van één dag;

5° mogen in de sub 1° bedoelde lokalen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken;

6° is het verboden te roken in de sub 1° bedoelde lokalen; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;.

7° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbare materialen te zijn.

Art. 5.4.2.3. §1. Dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen moeten op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en zo nodig naar een zuiveringsinstallatie geleid en dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt en die tenminste 1 meter hoger is dan de nok van het dak van de woningen, bedrijfs- en andere gebouwen die gewoonlijk door mensen bezet zijn, gelegen in een straal van 50 meter rond de schoorsteen.
In de milieuvergunning kan een grotere minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.
De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op het geloosde afvalgas:

Parameter	emissiegrenswaarde
Stofdeeltjes totaal	10,0 mg/Nm³
Organische stoffen (totaal C)	100,0 mg/Nm³
Sb + Pb + Cr + Cu + Mn + V + Sn	5,0 mg/Nm³

In de milieuvergunning kan worden bepaald welke relevante parameters op kosten van de exploitant dienen gemeten, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline "lucht", hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.
In de milieuvergunning kunnen daarenboven voor bepaalde stoffen emissiegrenswaarden uitgedrukt in massastromen (bv. g/uur of g/dag) worden opgelegd.

§3. Met betrekking tot de meting en evaluatie van de meetresultaten van de in §2 bedoelde emissiegrenswaarden, gelden de bepalingen van de meetstrategie vastgesteld in hoofdstuk 4.4.

Art. 5.4.2.3bis. §1. De vloer, de werkplaatsen en de toestellen moeten regelmatig zorgvuldig met veel water grondig gereinigd worden. Het afvalwater afkomstig van deze reinigingen dient opgevangen en zo nodig afgevoerd naar een afvalwaterzuiveringsinstallatie.

§2. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§3. De exploitant is er toe gehouden een voldoende verzekering inzake burgerlijke aansprakelijkheid aan te gaan.

Gewijzigd bij art. 81 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.4.2.4. Onverminderd de verbodsbepalingen van artikel 5.4.1.3., §2 is het bereiden van loodwit onderworpen aan de volgende voorwaarden:

1° het smelten van het lood moet gebeuren in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal; de smeltverrichtingen mogen uitsluitend gebeuren onder een mechanische rookvang die de dampen en nevels naar een filterinstallatie afvoert; tijdens het aftappen van het gesmolten lood moet de opening in deze rookvang beperkt zijn tot het voor de uitvoering van de verrichtingen strikt noodzakelijke; deze opening moet verder maximaal volledig gesloten worden gehouden;

2° de nodige maatregelen dienen getroffen om te vermijden dat het wegnemen van de roosters, de plaatjes of de mest het minste stof zou veroorzaken; indien nodig zullen deze roosters, plaatjes of elk mestbed hiertoe op voldoende wijze bevochtigd worden;

3° het manueel afkloppen, afbijten en zeven is verboden; vanaf het afbijten van de roosters tot na het einde van het verbrijzelen met water, moet het loodwit volledig machinaal worden gemanipuleerd;

4° de loodwitbroodjes moeten machinaal verbrijzeld worden en de verbrijzel-, maal- en builtoestellen dienen derwijze opgesteld dat het loodwit automatisch van het een in het ander toestel komt; deze toestellen dienen eveneens in een afzonderlijk uitsluitend dastandaardoe bestemd lokaal opgesteld; de niet in het water gedompelde machinale bijt- of verbrijzeltoestellen alsmede de maal- en builtoestellen moeten voorzien zijn van goed dichtgesloten metalen bekledingen welke verbonden zijn met een voldoende krachtige stofafzuigingsinstallatie, derwijze geplaatst dat de emissies van loodhoudend stof naar een filterinstallatie worden afgevoerd; voormelde toestellen mogen slechts geopend worden na volledige neerslag van het poederachtige stof;

5° het verpakken van droog loodwit mag uitsluitend machinaal gebeuren en moet derwijze geschieden dat hoegenaamd geen stof kan ontsnappen;

6° het loodwitpoeder mag enkel machinaal in de laadtrechter van de pletmachine met olie gebracht worden, derwijze dat er hoegenaamd geen stof kan ontstaan; deze trechter dient voorzien van een bekleding verbonden met een stofafzuigingsinstallatie aangesloten op een filterinstallatie;

7° het mengen van het droog lood met de olie alsook de eerste verbrijzelverrichtingen moeten in een volkomen dicht gesloten toestel geschieden; vanuit dit toestel moet de loodwitdeeg automatisch naar de verschillende pletrollen worden gevoerd;

Art. 5.4.2.5. §1. Onverminderd de verbodsbepalingen van artikel 5.4.1.3., §2 is het bereiden van loodoxyden (massicot, loodglit, menie) onderworpen aan de volgende voorwaarden:

1° de nodige voorzorgen worden getroffen opdat tijdens het roeren en het uit de oven halen geen dampen of stoffen vrijkomen in de omgeving; inzonderheid dienen daartoe boven de ovendeuren kunstmatige rookvangen geplaatst die de verontreinigende stoffen naar een filterinstallatie afvoeren;

2° het tot poeder stampen en builen dient te gebeuren in luchtdicht gesloten toestellen die slechts na volledige neerslag van de poederachtige stof mogen worden geopend;

3° bij het overgieten, het in vaten doen, het samendrukken en elke andere behandeling, dienen de nodige voorzorgen genomen om het opjagen van stof volkomen te verhinderen;

§2. Onverminderd de verbodsbepalingen van artikel 5.4.1.3., §2 is het bereiden van loodchromaat en van verven die loodchromaat bevatten onderworpen aan de volgende voorwaarden:
het tot poeder stampen, builen, samendrukken en verpakken dient te gebeuren in luchtdicht gesloten toestellen die slechts na volledige neerslag van de poederachtige stof mogen worden geopend;

§3. Onverminderd de verbodsbepalingen van artikel 5.4.1.3., §2 is het bereiden van loodarsenaat onderworpen aan de volgende voorwaarden:

1° de invretende vloeistoffen dienen mechanisch te worden vervoerd en overgegoten;

2° de vaten en recipiënten die voor de reacties en de behandelingen dienen, moeten uit materiaal zijn vervaardigd dat door de aangewende stoffen niet kan worden aangetast;

3° het tot poeder stampen, het builen, het samendrukken, het inpakken en alle andere behandelingen van de grondstoffen of van het bereid product moeten derwijze geschieden dat er zich in de omgeving geen stof kan verspreiden.

Gewijzigd bij art. 82 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.4.3.
AANBRENGEN VAN BEDEKKINGSMIDDELEN

Subafdeling 5.4.3.1.
Algemene bepalingen

Opschrift ingevoegd bij art. 4 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

[Art. 5.4.3.1.1.] §1. De bepalingen van deze [subafdeling] zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 4.2 en 4.3 van de indelingslijst.

§2. De bepalingen van deze [subafdeling] zijn niet van toepassing op het aanbrengen van bedekkingsmiddelen op romp, boven- en onderbouw en interne delen van vaartuigen voor zee- en binnenvaart, met uitzondering van de pleziervaartuigjes, wanneer dat aanbrengen gebeurt in de inrichtingen zoals bedoeld in rubriek 42 van de indelingslijst.

§3. Voor wat het aanbrengen van bedekkingsmiddelen op volumineuze metalen constructies betreft, kunnen in de milieuvergunning van de bepalingen van deze [subafdeling] afwijkende voorwaarden worden opgelegd.

Artikel hernummerd bij art. 5 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 6 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

[Art. 5.4.3.1.2.] Tenzij anders in de milieuvergunning vermeld:

1° dienen mechanische, thermische en chemische voorbehandeling van voorwerpen, te geschieden in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat door brandvrije muren van de opslagruimten voor stoffen, producten, tussenproducten en reststoffen alsmede van de lokalen waarin de bedekkingsmiddelen op de voorwerpen worden aangebracht is gescheiden;

2° dienen pneumatisch, warm, airless en electrostatisch spuiten, alsook emailleren en elektroforetisch lakken te geschieden in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat door brandvrije muren van de opslagruimten voor stoffen, producten, tussenproducten en reststoffen alsmede van de lokalen waarin de voorbehandeling van voorwerpen gebeurt, is gescheiden;

3° de bepalingen van sub 1° en 2° zijn niet van toepassing op inrichtingen welke werken met het "in lijn"- of "lopende band"-principe.

Artikel hernummerd bij art. 5 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

[Art. 5.4.3.1.3.] §1. Dampen, nevels die bij het verstuiven gevormd worden, moeten op de plaats zelf van hun ontstaan worden opgezogen, verwijderd, verdicht, opgeslorpt of te niet gedaan zodat zij niet kunnen:
1° in het lokaal blijven hangen of zich in de belendende lokalen verspreiden;
2° het gebuurte hinderen;
3° bij toeval ontbranden zowel binnen als buiten het verstuivingslokaal.

§2. De leidingen en buizen voor de ontruiming van de dampen en nevels die vrijkomen bij verstuiving worden zó aangelegd dat de neerslag, die er in ontstaat, gemakkelijk kan ontruimd worden. Zij worden regelmatig gereinigd met procédé's die alle veiligheidswaarborgen bieden. Het is verboden ze met vlam of met elk ander procédé dat vonken kan verwekken, te reinigen, wanneer in de bestuivingsinstallatie ontvlambare stoffen worden gebruikt.
Alle metalen delen ervan dienen geaard.

§3. In geval er ontvlambare producten worden gebruikt:

1° mag de verwarming van de lokalen waarin de installaties voor het aanbrengen van bedekkingsmiddelen zijn ondergebracht, enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen;

2° dienen met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat in de sub 1° bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst;

3° moeten de vluchtdeuren van de sub 1° bedoelde lokalen langs buiten opendraaien en dienen de doorgangen van elke hindernis vrijgehouden;

4° mag in de sub 1° bedoelde lokalen een maximum hoeveelheid van gebruikte grondstoffen en bedekkingsmiddelen worden gestockeerd die overeenstemt met de behoeften van één dag; van deze beperking mag om procestechnische redenen in de milieuvergunning gemotiveerd worden afgeweken;

5° mogen in de sub 1° bedoelde lokalen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken;

6° is het verboden te roken in de sub 1° bedoelde lokalen; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;

7° dienen de cabines voor verstuiving alsmede de dompelbakken en sproeitunnels met de aarde verbonden; deze cabines en tunnels alsmede de afvoerinstallaties van de dampen en nevels mogen geen dode ruimte vertonen in dewelke zich ontplofbare mengsels of ophopingen zouden kunnen vormen;

8° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbaar materiaal te zijn.

Artikel hernummerd bij art. 5 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

[Art. 5.4.3.1.4.] §1. De aan de bron mechanisch afgezogen dampen en nevels, naverbrand of gefilterd hetzij door een watergordijn, hetzij door droge filters, hetzij door een inrichting met actieve koolstof, hetzij door enige andere doeltreffende zuiveringsinrichting, dienen in de open lucht geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt en die tenminste 1 meter hoger is dan de nok van het dak van de woningen, bedrijfs- of andere gebouwen die gewoonlijk door mensen bezet zijn, gelegen in een straal van 50 meter rond de schoorsteen.

In de milieuvergunning kan een grotere minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.
De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0 °C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de respectieve geloosde afvalgassen. Wanneer verschillende van deze afvalgassen langs eenzelfde schoorsteen of lozingskanaal in de open lucht worden geloosd, gelden alle emissiegrenswaarden voor elk van de respectieve emissies.

1° Emissies van ventilatielucht:

Parameter	emissiegrenswaarde
organische oplosmiddelen voor installaties andere dan deze bedoeld sub4° en 5° hierna	90,0 mg/Nm³

2° Emissies van dampen en nevels uit de voorbehandelingszone:

a) bij mechanische voorbehandeling:

Parameter	emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
- ≤ 500 g/u	150 mg/Nm³
- > 500 g/u	50 mg/Nm³

b) bij thermische voorbehandeling:

Parameter	emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
- ≤ 500 g/u	150 mg/Nm³
- > 500g/u	50 mg/Nm³
CO	100,0 mg/Nm³
zwaveldioxyde (SO_2)	100,0 mg/Nm³
stikstofdioxyde (NOx)	100,0 mg/Nm³

c) bij chemische voorbehandeling:

Parameter	emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
- ≤ 500 g/u	150 mg/Nm³
- > 500g/u	50 mg/Nm³
som 1,1,1-trichloorethaan, per-, tri- en tetrachloorethyleen bij een massastroom van 2 kg/u of meer	100,0 mg/Nm³
methyleenchloride bij een massastroom van 3 kg/u of meer	150,0 mg/Nm³

3° Emissies van dampen en nevels uit de spuitzone of uit het spuitlokaal:

Parameter	emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
- ≤ 500 g/u	150 mg/Nm³
- > 500g/u	50 mg/Nm³
organische oplosmiddelen: oor installaties andere dan deze bedoeld sub4° en 5° hierna	90,0 mg/Nm³

4° Voor installaties voor het in serie spuiten van carrosserieën van personenwagens gelden met betrekking tot de emissie van organische oplosmiddelen de volgende emissiegrenswaarden voor het afvalgas van de gehele installatie, met inbegrip van het conserveren, uitgedrukt in g per m^2 ruwbouwcarrosserie:

- spuiten in een toplaag	60,0 g/m^2
- basislak + vernisspuiten	120,0 g/m^2

5° Voor installaties voor het spuiten van vrachtwagens, vrachtwagencabines, bestelwagens, autobussen, autocars, aanhangwagens, opleggers en industriële carrosserieën worden de emissiegrenswaarden voor organische oplosmiddelen in het afvalgas van de gehele installatie vastgelegd in de milieuvergunning. [Deze grenswaarden voor vluchtige organische stoffen gelden evenmin voor de onder subrubriek 4.3 vallende activiteit aanbrengen van een laklaag op voertuigen of een deel daarvan als onderdeel van de reparatie, de bescherming of de decoratie van voertuigen buiten de fabriek, indien de exploitant kan aantonen dat enkel producten worden gebruikt die voldoen aan de, overeenkomstig de EG-richtlijn 2004/42/EG, door het koninklijk besluit van 7 oktober 2005 inzake de reductie van het gehalte aan vluchtige organische stoffen in bepaalde verven en vernissen en in producten voor het overspuiten van voertuigen, vastgestelde productnormen.]

[Voor inrichtingen zoals bedoeld in subafdeling 5.4.3.2. gelden deze grenswaarden voor vluchtige organische stoffen niet, als aangetoond kan worden dat de totale emissie van vluchtige organische stoffen niet meer bedraagt dan de beoogde emissie zoals bepaald in bijlage 5.59.2]

In de milieuvergunning kan worden bepaald welke relevante parameters op kosten van de exploitant dienen gemeten, hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline "lucht", hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.

In de milieuvergunning kunnen daarenboven voor bepaalde stoffen emissiegrenswaarden uitgedrukt in massastromen (bv. g/u of g/dag) worden opgelegd.

Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, kunnen voormelde metingen mits voorafgaande schriftelijke toelating van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] worden vervangen door andere controles, zoals massabalansen, die toelaten de emissiewaarden met een gelijkwaardige nauwkeurigheid te bepalen.

Gewijzigd bij art. 83 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 6 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.
§2, tweede lid aangevuld bij art. 39 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.
Gewijzigd bij art. 174 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

[§2BIS. De emissiegrenswaarden voor organische oplosmiddelen zijn niet van toepassing voor inrichtingen die tevens onder de subrubriek 59.7.1° of 2° vallen, indien de exploitant voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 5.59. Voor inrichtingen voor het coaten van hout die gebruik maken van minder dan 15 ton/jaar solventhoudende bedekkingsmiddelen, kan de exploitant ofwel voldoen aan de emissiegrenswaarden geldig voor de inrichtingen bedoeld in subrubriek 59.7.1°, van de indelingslijst, ofwel naar keuze op één van de volgende vereenvoudigde manieren aantonen dat voldaan wordt aan de bepalingen van het equivalent reductieprogramma:

a) de exploitant toont ten alle tijde aan dat alleen gebruik gemaakt wordt van bedekkingsmiddelen met een solventgehalte < 150 g/l;

b) de exploitant toont aan dat het gewogen gemiddelde gehalte aan organische oplosmiddelen van alle ingezette producten die bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen gebruikt worden lager ligt dan 560 g/l;

c) de exploitant toont, met een vereenvoudigde oplosmiddelenboekhouding, jaarlijks aan dat in het voorbije jaar voldaan wordt aan de bepalingen van het equivalent reductieprogramma.

Voor het bepalen van het gewogen gemiddelde gehalte aan organische oplosmiddelen van alle ingezette producten bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen [als vermeld in het eerste lid, b),] voor een bepaalde periode, gaat de exploitant als volgt tewerk:

Gewijzigd bij art. 21, 1°, B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

1° opstellen van een lijst van alle producten, zijnde bedekkingsmiddelen, reinigingsproducten, verdunners, die bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen gebruikt worden; voor elk product wordt het gehalte oplosmiddelen en het gehalte aan deklaagmateriaal (uitgedrukt als droge stof) genoteerd; bij het opstellen van deze lijst worden de solventarme of solventvrije bedekkingsmiddelen mee opgenomen; de gehaltes worden genoteerd als g VOS/l;

2° noteren van de hoeveelheden van aangekochte en in het proces ingezette producten en dit voor alle producten op de lijst onder 1° van onderhavig lid; dit gebeurt door voor elk product:

3° de in de beschouwde periode aangekochte hoeveelheden te sommeren;

4° hiervan de terug doorverkochte of op een andere manier afgevoerde niet gebruikte producten van af te trekken;

5° bij het begin en einde van deze periode een inventaris te maken van de hoeveelheid;

6° in voorraad en de toename in voorraad af te trekken respectievelijk de afname in voorraad bij te tellen;

7° het resultaat uit te drukken in liter;

8° voor elk voor het aanbrengen van bedekkingsmiddelen ingezette product, de hoeveelheid ingezette VOS in g bepalen door het VOS-gehalte, bepaald onder 1° van dit lid, en de ingezette hoeveelheid, bepaald onder 2° van dit lid, met elkaar te vermenigvuldigen;

9° het gewogen gemiddelde gehalte aan organische oplosmiddelen te bepalen door het onder 3° van dit lid bepaalde getal te delen door de som, in liter, van alle van aangekochte en in het proces ingezette producten zoals bepaald onder 2° van dit lid.

Voor het opstellen van de vereenvoudigde oplosmiddelenboekhouding [als vermeld in het eerste lid, c),] voor een bepaalde periode gaat de exploitant als volgt te werk:

Gewijzigd bij art. 21, 2°, B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

1° opstellen van een lijst van alle producten, zijnde bedekkingsmiddelen, reinigingsproducten, verdunners, die bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen gebruikt worden; voor elk product wordt het gehalte oplosmiddelen en het gehalte aan deklaagmateriaal (uitgedrukt als droge stof) genoteerd; bij het opstellen van deze lijst worden de solventarme of solventvrije bedekkingsmiddelen mee opgenomen; de gehaltes worden genoteerd als g VOS/l of in kg/kg (gewichts-%);

2° noteren van de hoeveelheden van aangekochte en in het proces ingezette producten en dit voor alle producten op de lijst onder 1° van dit lid; dit gebeurt door voor elk product:

de in de beschouwde periode aangekochte hoeveelheden te sommeren;

hiervan de terug doorverkochte of op een andere manier afgevoerde niet gebruikte producten van af te trekken;

bij het begin en einde van deze periode een inventaris te maken van de hoeveelheid in voorraad en de toename in voorraad af te trekken respectievelijk de afname in voorraad bij te tellen;

3° per product de hoeveelheid oplosmiddelen en de hoeveelheid deklaagmateriaal bepalen die met de aangekochte en in het proces ingezette producten zijn ingezet;

4° het totaal van de in de periode in het proces ingezette oplosmiddelen bepalen door de hoeveelheden bepaald in 3° van dit lid te sommeren;

5° noteren van de hoeveelheden solventhoudende afvalstoffen die in de periode zijn afgehaald door erkende overbrenger; op basis van het solventgehalte bepaald met een representatief staal van deze solventhoudende afvalstoffen, de hoeveelheid oplosmiddel berekenen dat via deze afvalstoffen is afgevoerd;

6° bepalen van de hoeveelheid oplosmiddel waarvan aangenomen wordt dat ze geëmitteerd werd in de voorbije periode, door van de hoeveelheid in het proces ingezette oplosmiddelen zoals bepaald in 4° van dit lid, de hoeveelheid oplosmiddelen die via afvalstoffen is afgevoerd zoals bepaald in 5° van dit lid, af te trekken; deze hoeveelheid wordt uitgedrukt in kg;

7° het totaal van de in de periode in het proces ingezet deklaagmateriaal bepalen door de hoeveelheden bepaald in 3° van dit lid te sommeren. Dit totaal wordt uitgedrukt in kg;

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het equivalent reductieprogramma, indien de hoeveelheid oplosmiddelen waarvan wordt aangenomen dat ze is geëmitteerd zoals bepaald in het derde lid, 6°, kleiner is dan 2,4 maal de hoeveelheid in het proces ingezet deklaagmateriaal, zoals bepaald in het derde lid, 7°.]

Ingevoegd bij art. 87 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. Met betrekking tot de meting en evaluatie van de meetresultaten van de in §2 bedoelde emissiegrenswaarden, gelden de bepalingen van de meetstrategie vastgesteld in hoofdstuk 4.4.

§4. De vloer, de werkplaatsen en de toestellen moeten regelmatig zorgvuldig met veel water grondig gereinigd worden. Het afvalwater afkomstig van deze reinigingen dient opgevangen en zo nodig, afgevoerd naar een afvalwaterzuiveringsinstallatie.

§5. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§6. De exploitant is er toe gehouden een voldoende verzekering inzake burgerlijke aansprakelijkheid aan te gaan.

Artikel hernummerd bij art. 5 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

Subafdeling 5.4.3.2.
Overspuiten van voertuigen

Toegevoegd bij art. 8 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie

[Art. 5.4.3.2.1. De bepalingen van deze subafdeling gelden met behoud van de toepassing van de bepalingen van subafdeling 5.4.3.1 en hoofdstuk 5.59. Ze zijn van toepassing op de inrichtingen, vermeld in subrubriek 59.3, 2°, van de indelingslijst. Ze zijn tevens van toepassing op de inrichtingen, vermeld in subrubriek 4.3, voor zover er de activiteit “aanbrengen van een coating op voertuigen of een deel daarvan als onderdeel van de reparatie, de bescherming of de decoratie van voertuigen buiten de fabriek” wordt uitgeoefend. De bepalingen van deze subafdeling gelden niet als de spuitactiviteiten rechtstreeks gekoppeld zijn aan de productie van nieuwe voertuigen binnen dezelfde inrichting.]

Gewijzigd bij art. 40 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.
Vervangen bij art. 7 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Art. 5.4.3.2.2. §1. Alle werkzaamheden die aanleiding kunnen geven tot emissie van geur, rook of stofdeeltjes moeten worden uitgevoerd binnen in een gebouw. Tijdens deze werkzaamheden zijn ramen en deuren van het gebouw gesloten.

§2. Alle emissies naar de lucht, met uitzondering van stoom of waterdamp, moeten kleurloos zijn en zonder zichtbare mist of druppels.

§3. Alle spuitwerk moet in een spuitcabine uitgevoerd worden. Dat is een volledig gesloten ruimte waarvan de afgezogen lucht via stoffilters naar buiten wordt geleid en die geconstrueerd is om het spuiten van voertuigen onder gecontroleerde omstandigheden te doen plaatsvinden.

[§4. In afwijking van paragraaf 3 mogen grondverven in een voorbehandelingsruimte verspoten worden als de grondlagen nog nageschuurd moeten worden en het spuitwerk zich beperkt tot één onderdeel per voertuig. De voorbehandelingsruimte waar de spuitactiviteiten plaatsvinden, wordt zo ingericht dat de verspreiding van verfdeeltjes en oplosmiddelen wordt vermeden. Dat wordt gerealiseerd met behulp van het volgende, waarbij de afgezogen lucht via stoffilters naar buiten wordt geleid:

1° afscherming van de rest van de werkruimte, bijvoorbeeld door middel van gordijnen of door een open cabine;

2° afzuiging binnen de afgeschermde zone, zodat een onderdruk ontstaat die verspreiding van stofdeeltjes en oplosmiddelen naar de rest van de werkruimte voorkomt.]

Vervangen bij art. 8 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§5. Als de spuitcabine uitgerust is met een actief koolfilter, dan:

1° moeten de afgassen die ontstaan bij het spuiten in de voorbehandelingsruimte naar een actief koolfilter geleid worden;

2° moet die zo vaak vervangen of geregenereerd worden, dat de goede werking ervan gegarandeerd is.

§6. Bij defecten of pannes van installatie of apparatuur die kunnen leiden tot abnormale emissies moeten de werkzaamheden onmiddellijk gestaakt worden. De werkzaamheden worden pas hervat als de normale werking opnieuw kan worden gegarandeerd.

§7. Alle personeel dat spuitwerk uitvoert, moet de noodzakelijke opleiding krijgen, alsook alle instructies met betrekking tot hun verplichtingen in verband met de controle van de installatie en van de emissies in de lucht.

Art. 5.4.3.2.3. §1. Elektrische of andere gereedschappen die stofemissies kunnen veroorzaken moeten voorzien zijn van afzuiging naar stoffilters. Waar abrasieve straalapparatuur wordt toegepast, moet het extract van zulke installaties worden afgevoerd naar stoffilters.

§2. Het mengen van de bedekkingsmiddelen en het reinigen van de apparatuur moet steeds in een ruimte gebeuren, voorzien van een afzuiging naar stoffilters.

§3. Tenzij het anders vermeld wordt in de milieuvergunning en in afwijking van de emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³, van toepassing voor de emissie van stofdeeltjes totaal, in volgende omstandigheden: temperatuur 0 °C, druk 101,3 kPa, droog gas:

-	spuiten	10 mg/Nm³
-	reinigen apparatuur	10 mg/Nm³
-	mengen van bedekkingsmiddelen	10 mg/Nm³
-	abrasief stralen	50 mg/Nm³
-	andere bronnen	50 mg/Nm³

§4. Voor elke spuitcabine houdt de exploitant een verslag ter beschikking van de toezichthoudende overheid, waarin aangetoond wordt dat aan de emissiegrenswaarde 10 mg/Nm³ voor het spuiten, zoals vermeld in §3, voldaan is. Dit verslag wordt opgesteld door een milieudeskundige, erkend in de discipline lucht en bevat minstens de volgende elementen:

1° het verslag van een meting waaruit blijkt dat de emissiegrenswaarde gehaald wordt;

2° een beschrijving van de voorwaarden die bij de exploitatie nageleefd moeten worden zodat de emissiegrenswaarde te allen tijde gerespecteerd kan worden.

De exploitant bezorgt een afschrift van dit verslag aan de toezichthoudende overheid als die daarom verzoekt.

In plaats van dit verslag kan ook een verslag aanvaard worden van een identieke spuitcabine. In dat geval moet de exploitant een attest toevoegen van de leverancier waarin die bevestigt dat de spuitcabine identiek is aan de cabine waarover het verslag werd opgesteld.

§5. Met betrekking tot de meting en evaluatie van de meetresultaten van de in §3 bedoelde emissiegrenswaarden, gelden de bepalingen van de meetstrategie, vastgesteld in hoofdstuk 4.4.

§6. Bij de exploitatie van de spuitcabines worden de voorwaarden nageleefd die beschreven zijn in het verslag, vermeld in §4.

§7. De spuitcabine mag niet onder een positieve druk staan die groter is dan 267 Pa. Elke spuitcabine is daarom uitgerust met een drukmeter die telkens aan het begin van een spuitcyclus wordt gecontroleerd. Er moet tevens een geluidsalarm in de spuitinstallatie aanwezig zijn, dat een signaal geeft in geval van een te grote overdruk.

§8. Alle droge, stofferige materialen moeten in gesloten recipiënten worden bewaard**.**

Art. 5.4.3.2.4. §1. Alle spuitwerk moet worden [uitgevoerd met toestellen die een aanbrengrendement hebben] van ten minste 65 %. Tijdens het spuiten wordt de luchttoevoer ingesteld zodat een druk van 70 kPa aan de luchtkap van het spuitpistool niet overschreden wordt. Elke inrichting beschikt over een meettoestel om die druk te kunnen meten.

Andere spuitapparatuur mag gebruikt worden, als aangetoond kan worden dat bedekkingsmiddelen kunnen worden aangebracht met een spuitrendement van ten minste 65 %.

Gewijzigd bij art. 41 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

§2. Bij het reinigen van spuitpistolen en -installaties moet steeds een recipiënt aangebracht worden om de spoelvloeistoffen op te vangen. Als hierbij organische oplosmiddelen gebruikt worden, moet de reiniging steeds in een volledig gesloten automatisch reinigingsapparaat gebeuren, of in een andere schoonmaakmachine met gelijke of lagere emissies.

§3. Testen van het spuitpistool en proefspuiten na het schoonmaken moet worden uitgevoerd in de schoonmaakmachine die een afzuiging bevat, of in een aparte ruimte die ook voorzien is van een afzuiging.

Bovendien moet een recipiënt worden aangebracht om de verspoten bedekkings- of schoonmaakmiddelen op te vangen.

§4. Recipiënten die oplosmiddelhoudende producten of afval bevatten, moeten goed gesloten worden bewaard. Schoonmaakdoeken die doordrenkt zijn met organische oplosmiddelen moeten na gebruik in gesloten containers worden bewaard.

§5. Washprimers op basis van organische oplosmiddelen mogen enkel worden gebruikt als ze noodzakelijk zijn voor de aanhechting van opeenvolgende lagen op blote metalen, op aluminium, zinkplaat of gegalvaniseerde metalen. Het gebruik van zulke washprimers moet worden beperkt tot ten hoogste 5 volumepercent van alle bedekkingsmiddelen, uitgezonderd wanneer beitsprimer wordt aangebracht als eerste laag op aluminium en uitgezonderd voor voertuigen met een massa die groter is dan 3,5 ton.

[Art. 5.4.3.2.5. Voor de activiteit “aanbrengen van een coating op voertuigen of een deel daarvan als onderdeel van de reparatie, de bescherming of de decoratie van voertuigen buiten de fabriek” geldt artikel 5.4.3.2.3, §4, pas vanaf 1 januari 2010.]

Vervangen bij art. 9 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .

AFDELING 5.4.4.
THERMISCH BEHANDELEN VAN VOORWERPEN BEDEKT MET BEDEKKINGSMIDDELEN

Art. 5.4.4.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 4.4 van de indelingslijst.

Art. 5.4.4.2. §1. Tenzij anders in de milieuvergunning vermeld, dienen het emailleren en moffelen van voorwerpen te geschieden in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat door brandvrije muren van de opslagruimten voor stoffen, producten, tussenproducten en reststoffen alsmede van de lokalen waarin de voorbehandeling van voorwerpen of het aanbrengen van een bedekkingsmiddel gebeurt, is gescheiden.
Voormelde bepaling is niet van toepassing op inrichtingen die werken met het "in lijn"- of "lopende band"-systeem.

§2. De verwarmingsinstallatie van de emailleer-, moffel- of droogovens is zodanig geregeld dat een overmatige verwarming onmogelijk is, en brand- en ontploffingsgevaar wordt vermeden.
Het in de oven te behandelen voorwerp mag geen onderdelen of stoffen bevatten die bij verwarming brand of een ontploffing kunnen veroorzaken.
De tunnels alsmede de afvoerinstallaties van de dampen en nevels mogen geen dode ruimte vertonen in dewelke zich ontplofbare mengsels of ophopingen zouden kunnen vormen. De schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels zijn van onbrandbaar materiaal.

§3. Dampen en nevels die bij het emailleren, moffelen of drogen gevormd worden, moeten op de plaats zelf van hun ontstaan worden opgevangen en naar een zuiveringsinstallatie geleid. Zij dienen in de open lucht geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt en die tenminste 1 meter hoger is dan de nok van het dak van de woningen, bedrijfs- of andere gebouwen die gewoonlijk door mensen bezet zijn, gelegen in een straal van 50 meter rond de schoorsteen.
In de milieuvergunning kan een grotere minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.
De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§4. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden:

- temperatuur 0° C,
- druk 101,3 kPa,
- droog gas,
- zuurstofgehalte van 18% als naverbranding gebruikt wordt als afvalgasreinigingstechniek
- zuurstofgehalte van 21% bij ovens zonder naverbranding van toepassing op de respectieve geloosde afvalgassen:

parameter	emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal	
- bij pyrolyse-ovens	30,0 mg/Nm³
- in de overige gevallen	3,0 mg/Nm³
CO: richtwaarde	100,0 mg/Nm³
zwaveldioxide (SO_2)	100,0 mg/Nm³
organische stoffen (totaal C)	50,0 mg/Nm³
stikstofdioxyde (NO_x): richtwaarde	100,0 mg/Nm³

- in die gevallen waar naverbranding wordt toegepast als behandelingstechnologie, moet de concentratie van de stikstofoxyden, organische stoffen en koolstofmonoxyde worden bepaald tijdens een meetcampagne als functie van de temperatuur in de naverbrander
- op basis van de interpretatie van deze metingen wordt de optimale temperatuur gekozen waarbij voldaan is aan de vermelde emissiegrenswaarde met betrekking tot de emissie aan organische stoffen (totaal C)
- de naverbranding moet ingesteld worden op de optimale temperatuur en deze zal continu worden geregistreerd.

In de milieuvergunning kan worden bepaald welke relevante parameters op kosten van de exploitant dienen gemeten hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline "lucht", hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.
In de milieuvergunning kunnen daarenboven voor bepaalde stoffen emissiegrenswaarden uitgedrukt in massastromen (bv. g/u of g/dag) worden opgelegd.

Gewijzigd bij art. 84, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. Met betrekking tot de meting en evaluatie van de meetresultaten van de in §4 bedoelde emissiegrenswaarden, gelden de bepalingen van hoofdstuk 4.4. terzake "Meetstrategie inzake luchtverontreinigende stoffen".

§6. De vloer, de werkplaatsen en de toestellen moeten regelmatig zorgvuldig met veel water grondig gereinigd worden. Het afvalwater afkomstig van deze reinigingen dient opgevangen en zo nodig, afgevoerd naar een afvalwaterzuiveringsinstallatie.

§7. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

Gewijzigd bij art. 84, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§8. De exploitant is er toe gehouden een voldoende verzekering inzake burgerlijke aansprakelijkheid aan te gaan.

HOOFDSTUK 5.5.
BIOCIDEN (PESTICIDEN, HERBICIDEN, INSECTICIDEN, ENZ.)

Art. 5.5.0.1. §1. Onverminderd de reglementering betreffende het bewaren, het verkopen en het gebruiken van bestrijdingsmiddelen voor niet-landbouwkundig gebruik en voor landbouwkundig gebruik, en onverminderd de bepalingen van toepassing op de activiteiten bedoeld in rubriek 51 van de indelingslijst, zijn de voorschriften van deze afdeling van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 5 van de indelingslijst.

§2. [...] *Opgeheven bij art. 85 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

§3. [...] *Opgeheven bij art. 85 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

Art. 5.5.0.2. §1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning is het verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.5.0.1, §1 te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is:

1° in een waterwingebied of een beschermingszone type I, II of III;

2° in een gebied ander dan een industriegebied.

3° op minder dan 100 meter afstand van:

a) een woongebied;

b) een parkgebied;

c) een recreatiegebied.

§2. De verbodsbepalingen van §1, 2° en 3°, gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Gewijzigd bij art. 86 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.5.0.3. §1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning wordt bij de ingang van de in klasse 1 ingedeelde inrichtingen een identificatie- en informatiebord van tenminste 1 m^2 grootte aangebracht waarop duidelijk leesbaar tenminste de volgende vermeldingen voorkomen:

1° "BESTRIJDINGSMIDDELEN";

2° naam, adres en telefoonnummer van de exploitant;

3° het adres en het telefoonnummer van de toezichthoudende overheid;

4° het telefoonnummer van contactpersonen en voor noodgevallen (brandweer).

Gewijzigd bij art. 87, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De volledige inrichting moet omheind zijn met een stevige afsluiting van tenminste 2 m hoogte, ten einde het terrein voor onbevoegden ontoegankelijk te maken. De toegangspoorten zijn buiten de openingsuren gesloten.

§3. [...] *Opgeheven bij art. 87, 2° B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

Art. 5.5.0.4. §1. De exploitant is verantwoordelijk voor de aanvaarding, [...] formuleren, verpakken en/of de afvoer van de bestrijdingsmiddelen.

Gewijzigd bij art. 88, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Tenzij uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning is het produceren, formuleren, opslaan of verpakken verboden van:

1° methylbromide;

2° dicyaan, cyaanwaterstof (blauwzuur) en zijn zouten (cyaniden);

3° organische cyaanverbindingen (nitrillen).

Gewijzigd bij art. 88, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De exploitant van een inrichting waar bestrijdingsmiddelen geformuleerd worden, dient een register bij te houden. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning noteert hij hierin:

1° de hoeveelheid actieve stoffen, uitgedrukt in kilogram of ton 100 % actief, die in de inrichting wordt geproduceerd of verwerkt;

2° gegevens over de afvoer uit de inrichting:

a) de hoeveelheid die als afval moet worden verwijderd;

b) de hoeveelheid die als product of grondstof aan derden is geleverd.

Gewijzigd bij art. 88, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4 Het in §3 bedoelde register wordt ter plaatse ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar en dit gedurende een periode van tenminste 3 jaar.

Art. 5.5.0.5. §1. [...] *Opgeheven bij art. 89, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moet methylbromide zijn opgeslagen in drukvaten met een inhoud van maximaal 100 kg methylbromide per vat. De methylbromidevaten moeten vertikaal worden opgesteld met de afsluiter van het vat aan de bovenzijde. Vaten met methylbromide moeten tegen weersinvloeden zoals zonnestraling en regen zijn beschermd en mogen niet op elkaar zijn gestapeld. Gedurende de opslag dienen de afsluiters van de methylbromidevaten tegen mechanische beschadiging te zijn beschermd door afsluitdoppen. Lege vaten moeten als volle vaten worden bewaard.

Gewijzigd bij art. 89, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De nodige voorzieningen dienen in de inrichting aanwezig te zijn om in geval van brand het wegvloeien van verontreinigd bluswater naar bodem, openbare riolering, oppervlakte- of grondwater te voorkomen. Het opgevangen verontreinigd bluswater dient op een aangepaste manier verwijderd.

§4. [...] *Opgeheven bij art. 89, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

§5. De personen tewerkgesteld in de inrichting moeten op de hoogte zijn van de aard en de gevaarsaspecten van de geformuleerde en/of verpakte bestrijdingsmiddelen en de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden. Hiertoe verstrekt de exploitant de nodige actuele instructies. Ten minste éénmaal per jaar dienen deze instructies door de exploitant geëvalueerd te worden.

Gewijzigd bij art. 89, 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.5.0.6. §1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de afvalgassen geloosd door de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 5.1 en 5.4:

parameter	emissiegrenswaarde
Chloor vanaf een massastroom van 50g/u of meer	5,0 mg/Nm³
Stofdeeltjes totaal:	
• installaties voor de productie van bestrijdingsmiddelen of werkzame stoffen ervan, bij een massastroom van 25g/u of meer	
• voor zeer toxische of sterk accumuleerbare en tegelijk moeilijk afbreekbare bestrijdingsmiddelen	5,0 mg/Nm³
• voor toxische, schadelijke of corrosieve bestrijdingsmiddelen	20,0 mg/Nm³
• voor niet schadelijke bestrijdingsmiddelen	100,0mg/Nm³
• installaties waarin bestrijdingsmiddelen of werkzame stoffen ervan worden gemalen of machinaal gemengd, verpakt of overgegoten bij een massastroom van 25g/u of meer	
• voor toxische of sterk accumuleerbare en tegelijk weinig afbreekbare bestrijdingsmiddelen	5,0 mg/Nm³
• voor toxische, schadelijke of corrosieve bestrijdingsmiddelen	20,0 mg/Nm³
• voor niet-schadelijke bestrijdingsmiddelen	100,0 mg/Nm³

In de milieuvergunning kan worden bepaald welke relevante parameters op kosten van de exploitant dienen gemeten hetzij door de exploitant met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline "lucht", hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.
In de milieuvergunning kunnen daarenboven voor bepaalde stoffen emissiegrenswaarden uitgedrukt in massastromen (bv. g/u of g/dag) worden opgelegd.

Gewijzigd bij art. 90 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Met betrekking tot de meting en evaluatie van de meetresultaten van de in §1 bedoelde emissiegrenswaarden, gelden de bepalingen van de meetstrategie vastgesteld in hoofdstuk 4.4.

Art. 5.5.0.7. §1. Het is verboden ontvlambare stoffen of producten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40 °C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§2. De verwarming van de lokalen mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen. In de lokalen geldt een rookverbod en mogen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en/of

herstellingswerken op voorwaarde dat hiervoor de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen. Dit rookverbod dient in goed leesbare letters of met reglementaire pictogrammenop de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt.

Gewijzigd bij art. 91, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Onverminderd de andere wettelijke of reglementaire bepalingen ter zake treft de exploitant de vereiste maatregelen om de buurt in voldoende mate te beschermen tegen de risico's van brand en ontploffing.
Dit houdt onder meer in dat de nodige brandbestrijdingsmiddelen beschikbaar moeten zijn. Het bepalen en de plaatsing van de brandbestrijdingsmiddelen gebeurt onafhankelijk van de milieuvergunning in overleg met de bevoegde brandweer.
De brandbestrijdingsmiddelen dienen in goede staat van onderhoud te verkeren, beschermd te zijn tegen vorst, doelmatig gesignaleerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld. Het brandbestrijdingsmaterieel moet onmiddellijk in werking kunnen worden gebracht.

Gewijzigd bij art. 91, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. In de inrichting dienen de nodige voorzieningen te zijn om het wegvloeien van met bestrijdingsmiddelen verontreinigd bluswater naar bodem, openbare riool, oppervlakte- of grondwater te voorkomen. Het opgevangen verontreinigd bluswater dient op een aangepaste manier verwijderd te worden. De bepaling van de opvangcapaciteit voor verontreinigd bluswater dient te gebeuren in overleg met de bevoegde brandweer.

Gewijzigd bij art. 91, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

HOOFDSTUK 5.6.
VASTE BRANDSTOFFEN

AFDELING 5.6.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.6.1.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 6 van de indelingslijst.

§2.De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op het opzakken van vaste brandstoffen wanneer dit niet gepaard gaat met sorteren en/of zeven om de vaste brandstoffen te scheiden in verschillende diameters, zijnde alsdan een activiteit die niet onder het toepassingsgebied valt van rubriek 6.1 van de indelingslijst.

Art. 5.6.1.2. Bij het laden en lossen van stuivende vaste brandstoffen worden zo nodig en waar technisch mogelijk bij toepassing van de beste beschikbare technieken, één of meerdere van de volgende technieken toegepast:

1° stofvoorkomingstechnieken zoals:
   a) sproeiinstallaties;
   b) aanpassing aan de wisselende storthoogte, zo mogelijk automatisch, van de afworphoogte bij afworpplaatsen;
   c) zo laag mogelijk houden van de uittreedsnelheid van het getransporteerde materiaal bij valbuizen,bv. door slingerkleppen;

2° afzuig- en stofverwijderingstechnieken:
   a) bij de vast opgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en andere manutentietoestellen;
   b) bij de valbuisuitmondingen en stortgoten van laad- of losinrichtingen.

Gewijzigd bij art. 92 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.6.1.3. Indien het gebruik van wegen stofimmissies kan doen ontstaan, dienen de wegen op het terrein van de inrichting verhard en afhankelijk van de mate van vervuiling schoongemaakt.
De exploitant waakt er over dat de vervuiling van openbare wegen door voertuigen, die het terrein van de inrichting verlaten, wordt vermeden of verholpen. Zo nodig wordt hiertoe een bandenwasinstallatie voorzien.

Gewijzigd bij art. 93 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.6.2.
MECHANISCHE BEHANDELING EN VERWERKING VAN STUIVENDE VASTE BRANDSTOFFEN

Art. 5.6.2.1. §1. Machines, manutentietoestellen of andere apparaten voor het mechanisch behandelen of verwerken, zoals verkleinen, sorteren, mengen en briketteren, van stuivende vaste brandstoffen, moeten worden ingekapseld. Voor zover een stofdichte uitvoering, inzonderheid bij de toevoer-, afvoer- en overdrachtsplaatsen niet mogelijk is, moeten stofhoudende afvalgassen worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

§2. Voor het transport in de inrichting van stuivende vaste brandstoffen moeten gesloten inrichtingen, zoals transportbanden, elevatoren of trogkettingtransporteurs worden gebruikt. Voor zover het in §1 voorgeschreven inkapselen niet of slechts ten dele mogelijk is, moet het stofhoudende afvalgas worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

AFDELING 5.6.3.
OPSLAGPLAATSEN

Art. 5.6.3.1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moeten de bulkopslagplaatsen van stuivende vaste brandstoffen in de open lucht volledig worden omringd door een tenminste 10 m brede gordel van gemengde begroeiing van hoog- en laagstammig loofhout, struikgewas en inheems naaldhout. Indien dergelijke maatregel onmogelijk zou zijn dan dient de opslagplaats op gelijkwaardige wijze afgeschermd te worden. In de gordel mag enkel de voor de laad- en losoperaties noodzakelijke opening worden vrij gehouden.

HOOFDSTUK 5.7.
CHEMICALIËN

AFDELING 5.7.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.7.1.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 7 van de indelingslijst.

§2. De stoffen die onder de toepassing vallen van de reglementering inzake gevaarlijke stoffen, inzonderheid de bepalingen van hoofdstuk 5.17., mogen uitsluitend in de inrichting worden binnengebracht, opgeslagen, gebruikt en uit de inrichting worden afgevoerd mits stipte naleving van de bepalingen van voormelde reglementeringen.

§3. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt onder "productiecapaciteit" verstaan: de totale capaciteit tijdens een ononderbroken werking van 24 uur, vermenigvuldigd met het gemiddelde aantal dagen per jaar gedurende dewelke de installaties in staat zijn te werken onder normale onderhouds- en veiligheidsvoorwaarden. Deze capaciteit wordt uitgedrukt in ton.

Art. 5.7.1.2. §1. De exploitant is verantwoordelijk voor de aanvaarding, fabricatie, productie, bereiding, verwerking, behandeling, formuleren, verpakken en/of de afvoer van de stoffen en producten.

[§2. Tenzij met in achtneming van de EU-Verordening nr. 2037/2000 van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen anders is vermeld in de milieuvergunning, is de productie en het gebruik verboden van:

1) Chloorfluorkoolstoffen;
2) andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstoffen;
3) halonen;
4) tetrachloorkoolstof;
5) 1,1,1-trichloorethaan;
6) Broomfluorkoolwaterstoffen;
7) broomchloormethaan.]

Vervangen bij art. 88, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. […] *Opgeheven bij art. 88, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§4. […] *Opgheven bij art. 88, 3°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§5. De productie van de volgende stoffen is verboden behoudens wanneer de productie van een of meer ervan uitdrukkelijk in de milieuvergunning is toegelaten:
1° methylbromide;
2° dicyaan, cyaanwaterstof (blauwzuur) en zijn zouten (cyaniden);
3° organische cyaanverbindingen (nitrillen).

Gewijzigd bij art. 94 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 174 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.7.1.3. §1. Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 7 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen, eveneens voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 5.17. "Gevaarlijke stoffen" van dit besluit, mits onder de aldaar ingedeelde opslaghoeveelheden te vallen.
In de milieuvergunning kan voor de scheidingsafstanden tussen twee groepen en/of subgroepen met niet-ingedeelde opslaghoeveelheden evenwel een gemotiveerde afwijking verleend worden.

§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moet methylbromide zijn opgeslagen in drukvaten met een inhoud van maximaal 100 kg methylbromide per vat; de methylbromidevaten moeten vertikaal worden opgesteld met de afsluiter van het vat aan de bovenzijde; vaten met methylbromide moeten tegen weersinvloeden zoals zonnestraling en regen zijn beschermd en mogen niet op elkaar zijn gestapeld; gedurende de opslag dienen de afsluiters van de methylbromidevaten tegen mechanische beschadiging te zijn beschermd door afsluitdoppen; lege vaten moeten als volle vaten worden bewaard;

Gewijzigd bij art. 95, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De constructie van alle ruimten voor de behandeling van gevaarlijke producten is zodanig uitgevoerd dat toevallig gemorste stoffen en lekvloeistoffen opgevangen kunnen worden.
Om brandverspreiding te voorkomen moeten alle ruimten voor de behandeling van zeer licht ontvlambare en licht ontvlambare vloeistoffen zo geconstrueerd worden dat toevallig gemorste stoffen en lekvloeistoffen in een opvanginrichting terechtkomen en vervolgens via opvanggoten naar één of meerdere opvangputten geleid worden.
De bedoelde opvanginrichting mag op geen enkele manier, noch onrechtstreeks, noch rechtstreeks, in verbinding staan met een openbare riolering, een oppervlaktewater, een verzamelbekken voor oppervlaktewater, een gracht of een grondwaterlaag.
De opvanginrichting en de opvangputten moeten regelmatig, en ten minste na elke calamiteit geledigd worden. De verkregen afvalstroom dient op een aangepaste manier verwijderd te worden.

Gewijzigd bij art. 95, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. Onverminderd de andere wettelijke of reglementaire bepalingen terzake, treft de exploitant de vereiste maatregelen om de buurt in voldoende mate te beschermen tegen de risico's van brand en ontploffing. Dit houdt onder meer in dat de nodige brandbestrijdingsmiddelenbeschikbaar moeten zijn. Het bepalen en het aanbrengen van de brandbestrijdingsmiddelen gebeurt onafhankelijk van de milieuvergunning in overleg met de bevoegde brandweer.
De brandbestrijdingsmiddelen dienen in goede staat van onderhoud te verkeren, beschermd te zijn tegen vorst, doelmatig gesignaleerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld. Het brandbestrijdingsmateriaal moet onmiddellijk in werking kunnen worden gebracht.

Gewijzigd bij art. 95, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. In de inrichting dienen de nodige voorzieningen aanwezig te zijn om het wegvloeien van met chemicalieën verontreinigd bluswater naar bodem, openbare riool, oppervlakte- of grondwater te voorkomen. Het opgevangen verontreinigd bluswater dient op een

aangepaste manier verwijderd te worden. De bepaling van de opvangcapaciteit voor verontreinigd bluswater dient te gebeuren in overleg met de bevoegde brandweer.

Gewijzigd bij art. 95, 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6. De personen en het personeel tewerkgesteld in de inrichting moeten op de hoogte zijn van de aard en de gevaarsaspecten van de geproduceerde stoffen en producten alsmede van de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden. Hiertoe verstrekt de exploitant de nodige actuele instructies. Tenminst éénmaal per jaar moeten deze instructies door de exploitant worden geëvalueerd.

Gewijzigd bij art. 95, 5°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.7.1.4. §1.Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4. zijn de emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, of nat gas bij gebruik van stoomejectoren, van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

parameter	emissiegrenswaarde
1° acrylonitril:	
- in het afvalgas van de verbrandingsinstallaties voor de productie van acrylonitril, ongeacht de massastroom	0,2 mg/Nm³
- overige bij een massastroom van 25 g/u of meer	5,0 mg/Nm³
2° de volgende organische stof, bij een massastroom per stof van 100 g/u of meer: 1,2-dichloorethaan	
- bij de productie ervan	5,0 mg/Nm³
- in andere gevallen	20,0 mg/Nm³
3° stofdeeltjes totaal : installaties voor de productie van bestrijdingsmiddelen of werkzame stoffen ervan, bij een massastroom van 25 g/u of meer :	
- voor zeer toxische of sterk accumuleerbare en tegelijk moeilijk afbreekbare bestrijdingsmiddelen	5,0 mg/Nm³
- voor zeer toxische, schadelijke of corrosieve bestrijdingsmiddelen	20,0 mg/Nm³
- voor niet schadelijke bestrijdingsmiddelen	100,0 mg/Nm³

Gewijzigd bij art. 96 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3.

AFDELING 5.7.2.
PRODUCTIE VAN TITAANDIOXYDE

Art. 5.7.2.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.1 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen behorende tot de sector van de titaandioxyde-productie.

Art. 5.7.2.2. §1. Het dumpen van alle vaste afvalstoffen, sterk zure afvalstoffen, zuiveringsafvalstoffen, zwak zure afvalstoffen of geneutraliseerde afvalstoffen is verboden.

§2. Voor bestaande inrichtingen gelden de volgende overgangsregelingen:

1° voor bestaande inrichtingen die van het sulfaatproces gebruik maken:
de lozing van zwak zure en geneutraliseerde afvalstoffen in alle wateren is beperkt tot een waarde van niet meer dan 800 kg totale hoeveelheid sulfaat per geproduceerde ton titaandioxyde, dat wil zeggen overeenkomend met de SO_4-ionen in het vrije zwavelzuur en in de metaalsulfaten.

2° voor bestaande inrichtingen die van het chlorideproces gebruik maken:
de lozing van zwak zure afvalstoffen, zuiveringsafvalstoffen en geneutraliseerde afvalstoffen in alle wateren is beperkt tot de volgende waarden voor de totale hoeveelheid chloride per geproduceerde ton titaandioxide, dat wil zeggen overeenkomend met de Cl-ionen in het vrije zoutzuur en in de metaalchloriden:
- 130 kg bij gebruik van natuurlijk rutiel;
- 228 kg bij gebruik van synthetisch rutiel;
- 450 kg bij gebruik van slakken;

In het geval van een inrichting die meer dan één soort erts gebruikt, gelden de waarden naar rata van de hoeveelheden waarin deze ertsen worden gebruikt.

Gewijzigd bij art. 97 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.7.2.3. Voor de emissies in de atmosfeer gelden de volgende emissiebeperkingen:

1° voor bestaande inrichtingen die van het sulfaatproces gebruik maken:
- emissiegrenswaarde voor stof: 50 mg/Nm³ ;
- voorzieningen dienen geïnstalleerd ter voorkoming van de emissie van zuurdruppels;
- de emissie van SOx afkomstig van de ontsluitings- en roostingsfase van de titaandioxydeproductie wordt beperkt tot maximum 10 kg SO_2-equivalent per geproduceerde ton titaandioxyde;
- lozen inrichtingen voor de concentratie van afvalzuren niet meer dan 500 mg/Nm³ SOx berekend als SO_2 -equivalent;
- inrichtingen voor het roosten van zouten afkomstig van de zuivering van afvalstoffen worden uitgerust met de beste beschikbare technieken teneinde de SOx-emissies te beperken;

2° voor bestaande inrichtingen die van het chlorideproces gebruik maken:
- emissiegrenswaarde voor stof: 50 mg/Nm³ ;
- chloor: - 5 mg/Nm³ als daggemiddelde;
- 40 mg/Nm³ als ogenblikkelijke waarde.

Gewijzigd bij art. 98 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.7.2.4. De nodige maatregelen dienen getroffen opdat afvalstoffen afkomstig van de titaandioxyde-industrie en in het bijzonder de afvalstoffen waarvan lozing of dumping in water of emissie in de atmosfeer is verboden:
1° zoveel mogelijk niet ontstaan, dan wel worden hergebruikt, voor zover dit technisch en economisch mogelijk is;
2° worden hergebruikt of verwijderd zonder gevaar op te leveren voor de gezondheid van de mens en zonder nadelige gevolgen voor het milieu.
Hetzelfde geldt voor de afvalstoffen die bij hergebruik of zuivering van bovengenoemde afvalstoffen vrijkomen.

Art. 5.7.2.5. §1. De hoeveelheden SO_2 en SO_3 en zuurdruppels uitgedrukt in SO_2-equivalent die door bepaalde inrichtingen worden geloosd, worden berekend met inachtneming van het tijdens de betrokken specifieke werkzaamheden geloosde gasvolume en het gedurende dezelfde tijd gemeten gemiddelde gehalte aan SO_2/SO_3. De bepalingen van het debiet en van het gehalte aan SO_2/SO_3 moeten geschieden bij dezelfde temperatuur- en vochtigheidscondities.

§2. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.7.1.4. en van hoofdstuk 2.5. en 4.4. dienen, op één of meerdere meetposten opgesteld in de nabijheid van de inrichting op een plaats die representatief is voor de van de inrichting afkomstige verontreiniging, continu gemeten:

1° de immissies van zwaveldioxyde, indien bij de productie van titaandioxyde het sulfaatprocédé wordt gebruikt;

2° de immissies van chloor, indien bij de productie van titaandioxyde het chloorprocédé wordt gebruikt.

Wanneer geen immissiemeetpost als bedoeld in het eerste lid is voorzien, moet de meting van de totale hoeveelheid vanaf het productieterrein uitgestoten gasvormige emissies van respectievelijk zwaveldioxyde en chloor tenminste 12 maal per jaar gebeuren.

§3. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. dienen de SOx-emissies afkomstig van de ontsluitings- en roostingsfase van de titaandioxydeproductie met ingang van 1 januari 1995 te worden beperkt tot een waarde van niet meer dan 10 kg SO_2-equivalent per geproduceerde ton titaandioxyde.

AFDELING 5.7.3.
PRODUCTIE VAN ZWAVELDIOXYDE, ZWAVELTRIOXYDE, ZWAVELZUUR OF OLEUM

Art. 5.7.3.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in [rubriek 7] van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van zwaveldioxyde, zwaveltrioxyde, zwavelzuur of oleum.

Gewijzigd bij art. 10 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§2. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt "omzettingsgraad van SO_2 naar SO_3 " gedefinieerd als volgt:

$$\text{Omzettingsgraad} = \frac{SO_{2\,in} - SO_{2\,uit}}{SO_{2\,in}} \times 100\ (\%)$$

[In deze formule zijn SO_{2in} en SO_{2uit} de SO_2-vrachten in respectievelijk de gasstroom voor conversie en na conversie.]

Toegevoegd bij art. 11 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

[§3. De omzettingsgraad houdt rekening met het effect van eventuele nageschakelde technieken om de SO_2-emissies te beperken.]

Toegevoegd bij art. 12 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Art. 5.7.3.2. §1. Indien, in functie van de als grondstof aangewende gassen, het vanuit het oogpunt van de beste beschikbare technieken technisch mogelijk is, dient het dubbel-contactprocédé aangewend voor de omzetting van SO_2 naar SO_3 . Elk ander procédé is toegelaten, mits dit vanuit milieuhygiënisch oogpunt tenminste gelijkwaardig is en inzonderheid dezelfde of een hogere omzettingsgraad waarborgt.

Gewijzigd bij art. 99 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 13 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§2. Het enkel-contactprocédé (geen tussenabsorptie) is enkel toegelaten wanneer als grondstof gassen worden aangewend met een SO_2-concentratie lager dan 10 % [Voor installaties die een eerste keer vergund zijn op 1 januari 2010 of later is dat alleen toegestaan als de SO_2-concentratie in de als grondstof gebruikte gassen lager is dan 5%.]

Gewijzigd bij art. 14, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§3. Het natte katalyseprocédé is enkel toegelaten bij het roosten van molybdeensulfide en voor rookgasontzwaveling.

§4.

[1° Voor installaties die vergund zijn voor 1 januari 2010, bedraagt de omzettingsgraad, als daggemiddelde, tot 31 december 2011 ten minste:]

Gewijzigd bij art. 15, 1°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

1° bij toepassing van het enkel-contactprocédé:
   a) bij een volumegehalte aan SO_2 in het te verwerken gas van minder dan 6 % moet een omzettingsgraad van tenminste 97,5 % worden bereikt;
   b) bij een volumegehalte aan SO_2 in het te verwerken gas van 6 % of meer moet een omzettingsgraad worden bereikt van tenminste 98,5 %
2° bij toepassing van het dubbel-contactprocédé:
   a) bij een volumegehalte aan SO_2 in het te verwerken gas van minder dan 8 % moet een omzettingsgraad van tenminste 99% worden bereikt;
   b) bij een volumegehalte aan SO_2 in het te verwerken gas van 8 % of meer moet een omzettingsgraad worden bereikt van tenminste:
      - 99,5% bij variërende gasomstandigheden;
      - 99,6% bij constante gasomstandigheden;
3° Bij toepassing van het natte katalyseprocédé moet een omzettingsgraad van tenminste 97,5% worden bereikt;
4° bij toepassing van enig ander procédé moet een omzettingsgraad van tenminste 99% worden bereikt.

[2° Voor installaties die vergund zijn op 1 januari 2010 of later, alsook voor andere installaties vanaf 1 januari 2012 bedraagt de omzettingsgraad, als jaargemiddelde, ten minste:

a) drooggasprocedés:

1) bij toepassing van het enkelcontactprocedé:

a. bij variërende gasomstandigheden: 99,1%;

b. bij constante gasomstandigheden: 99,7%;

2) bij toepassing van het dubbelcontactprocedé:

a. bij variërende gasomstandigheden: 99,7%;

b. bij constante gasomstandigheden:

- voor installaties vergund voor 1 januari 2010: 99,8%;
- voor installaties vergund op 1 januari 2010 of later: 99,9%;

b) natgasprocedés:bij de toepassing van het nattekatalyseprocedé moet een omzettingsgraad van ten minste 98,0% worden bereikt. Voor installaties die een eerste keer vergund zijn op 1 januari 2010 of later, bedraagt de minimale omzettingsgraad 99,0%.

De omzettingsgraad als daggemiddelde bedraagt ten minste:

a) de minimale omzettingsgraad als jaargemiddelde, verminderd met 0,6 procentpunt, bij de toepassing van het enkelcontactprocedé of het nattekatalyseprocedé;

b) de minimale omzettingsgraad als jaargemiddelde, verminderd met 0,2 procentpunt, bij de toepassing van het dubbelcontactprocedé.]

Toegevoegd bij art. 15, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§5. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4., gelden volgende emissiegrenswaarden voor:

1° zwaveldioxyde: 1.700 mg/Nm³ onverminderd de in artikel 5.7.5.1.voorgeschreven omzettingsgraad;

2° zwaveltrioxyde:
- bij constante gasomstandigheden: 60 mg/Nm³;
- in de overige gevallen: 120 mg/Nm³;

§6.

[…] *Opgeheven bij art. 16 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.*

§7. De omzettingsgraden vermeld in §4 van dit artikel zijn niet van toepassing op SO_3-generatoren van klasse 3 die dienen om de afscheiding van vliegassen te bevorderen door SO_3-injectie in de rookgassen van stookinstallaties. Voor de aldus behandelde rookgassen gelden de SO_3-emissienormen van de overeenkomstige stookinstallatie.

[Art. 5.7.3.3. Om een abnormale toename van de emissies van zwaveldioxide zo snel mogelijk vast te stellen, wordt een continue monitoring van geschikte procesparameters uitgevoerd op initiatief en kosten van de exploitant. De gegevens worden voor minstens drie jaar bijgehouden en ter beschikking gehouden van de toezichthoudende overheid.]

Toegevoegd bij art. 17 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

AFDELING 5.7.4.
PRODUCTIE VAN SALPETERZUUR

Art. 5.7.4.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.1 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van salpeterzuur.

§2. [In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4 geldt voor stikstofoxiden in de geloosde afvalgassen, uitgedrukt als NO_2, een emissiegrenswaarde van 450 mg/Nm³ voor installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2004 en een emissiegrenswaarde van 350 mg/Nm³ voor installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2004.]
Daarenboven mogen de afvalgassen slechts kleurloos in de omgevingslucht worden geloosd. Onverminderd de in het eerste lid voorgeschreven grenswaarde, zal de NO_2-emissie daartoe niet de waarde mogen overschrijden die resulteert uit de volgende berekeningsformule:

$$NO_2\text{-concentratie} = \frac{1.200}{\text{Open breedte van de schoorsteenmond in dm}}$$

Gewijzigd bij art. 9 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

AFDELING 5.7.5.
PRODUCTIE VAN CHLOOR

Art. 5.7.5.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.5 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen.

§2. In afwijking en ter aanvulling van de bepalingen van afdeling 4.4.3. gelden volgende emissiegrenswaarden voor:

1° chloor:

a) bij installaties voor de productie van chloor met volledig vloeibaar maken: 6 mg/Nm³;

b) in de andere gevallen: 1 mg/Nm³;

2° kwik en zijn verbindingen:

a) bij een massastroom van 1 g/u of meer: 0,2 mg/Nm³

b) bij alkalichloride-elektrolyse volgens het amalgaamprocédé mogen de emissies aan kwik in de uit de cellenzaal afgevoerde lucht, als jaargemiddelde, niet meer bedragen dan:

i) 1,5 g per ton chloorproductie, voor nieuwe installaties;

ii) 2 g per ton chloorproductie, voor bestaande installaties;

iii) de kwik in de waterstof, geloosd in de atmosfeer of verbrand, is begrepen in deze grenswaarde.

Gewijzigd bij art. 100, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De bouw van nieuwe installaties voor de productie van chloor volgens het kwikcelprocédé zullen niet meer vergund worden. [Het kwikcelprocedé mag na het jaar 2010 niet meer toegepast worden, behoudens wanneer het gaat om een procedé dat gebruik maakt van kaliumchloride (KCl) in welk geval de toepassing nog wordt toegelaten tot en met het jaar 2015.]

Gewijzigd bij art. 100, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[De toelating tot verder toepassen van het "kaliumchloride (KCl)"-procédé na 2010 is afhankelijk van de naleving van de volgende voorwaarden:

1° de inrichting is behoorlijk vergund voor de verlengde periode dat het procedé wordt toegepast;

2° de exploitant stelt de inzake de milieuvergunning bevoegde overheid er vóór 1 januari 2011 schriftelijk van in kennis dat het "kaliumchloride (KCl)"-procedé na 2010 verder zal worden toegepast met vermelding van de beoogde definitieve stopzettingsdatum die vóór 1 januari 2016 moet zijn gesitueerd; deze bevoegde overheid bezorgt onverwijld een kopie van de voornoemde schriftelijke kennisgeving aan:

a) de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen;

b) de afdeling bevoegd voor milieu-inspectie;

3° de exploitant bezorgt samen met de schriftelijke kennisgeving, bedoeld sub 2°, aan de inzake de milieuvergunning bevoegde overheid een plan voor de definitieve stopzetting van de kwikcelinstallaties; dit plan bevat inzonderheid:

a) een verbintenis tot definitieve stopzetting uiterlijk op 31 december 2015 van bedoelde kwikcelinstallaties;

b) een stappenplan met de maatregelen die zullen worden getroffen voor:

- de definitieve stopzetting op de vooropgestelde datum;
- de reconversie van de installaties;
- de beoogde kwikemissiereducties;
- de veilige opslag en afvoer van het kwik;

het voornoemde plan is niet vereist in het geval de betrokken bedrijfsorganisatie(s) vóór 1 januari 2011 met het Vlaams Gewest een definitief goedgekeurde milieubeleidsovereenkomst als bedoeld in het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsovereenkomsten heeft afgesloten die alle aangelegenheden, vermeld sub a) en b), voor de beschouwde sector tot voorwerp heeft.]

Ingevoegd bij art. 89, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 5.7.6.
PRODUCTIE VAN ZWAVEL

Art. 5.7.6.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.1 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van zwavel.

[§2. Bij Claus-installaties moet de volgende zwavelomzettingsgraad worden bereikt:

1° bij een productiecapaciteit tot en met 20 ton zwavel per dag: 97 %;

2° bij een productiecapaciteit van meer dan 20 ton tot en met 50 ton zwavel per dag: 98 %;

3° bij een productiecapaciteit van meer dan 50 ton zwavel per dag:

a) 99,5 % bij Claus-installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2004;

b) 99% bij andere Claus-installaties dan die welke bedoeld worden onder a).]

Vervangen bij art. 10 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

§3. In afwijking van de bepalingen van afdeling 4.4.3. mogen de emissies van zwavelwaterstof in de afvalgassen, die daartoe voorafgaandelijk verplicht dienen behandeld in een naverbrandingsinstallatie, niet meer bedragen dan 10 mg/Nm³.

[§4. De SO_2-emissieconcentraties en de zwavelomzettingsgraad van Claus-eenheden die deel uitmaken van een petroleumraffinaderij worden geregeld door artikel 5.20.2.2 en 5.20.2.7 ("Petroleumraffinaderijen") van hoofdstuk 5.20.]

Vervangen bij art. 11 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

AFDELING 5.7.7.
PRODUCTIE VAN ORGANISCHE CHEMICALIËN OF OPLOSMIDDELEN

Art. 5.7.7.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van organische chemicaliën of oplosmiddelen.

[§2. De afvalgassen van installaties voor de productie van 1,2-dichloorethaan en van vinylchloride moeten naar een zuiveringsinrichting voor afvalgas worden geleid. Hierbij moet aan de volgende voorwaarden voldaan zijn:

1° in afwijking van de bepalingen van afdeling 4.4.3 geldt voor 1,2-dichloorethaan in de geloosde afvalgassen, een emissiegrenswaarde van 5 mg/Nm³;

2° de concentratie van dioxinen en furanen, berekend overeenkomstig de wijze vermeld in de definitie van “dioxines en furanen” zoals vastgesteld in artikel 1.1.2, “definities algemeen”, uitgedrukt als nanogram dioxine toxisch equivalent per Nm³ (ng TEQ/Nm³) en betrekking hebbend op een volumegehalte aan zuurstof in de rookgassen van 11 %, mag een grenswaarde van 0,1 ng TEQ/Nm³ niet overschrijden op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden.
De massaconcentratie van dioxinen en furanen moet op initiatief en kosten van de exploitant ten minste éénmaal per jaar gemeten worden volgens de voorschriften van de norm T95-R-NBN EN 1948-delen 1, 2 en 3 door een voor deze meting erkend laboratorium. Elke meting uitgevoerd volgens bovenvermelde methode moet, na verrekening van de nauwkeurigheid bedoeld in artikel 4.4.4.2, §5, voldoen aan de voorgeschreven emissiegrenswaarde. Indien de gemeten concentratie, na verrekening van voormelde nauwkeurigheid, de emissiegrenswaarde overschrijdt, wordt binnen de drie maand een nieuwe monstername en analyse verplicht.]

Vervangen bij art. 90 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. De uit het reactorsysteem en de absorber komende afvalgassen van een installatie voor de productie van acrylonitril moeten naar een verbrandingsinstallatie worden geleid. In afwijking van de bepalingen van afdeling 4.4.3. geldt voor acrylonitril in de geloosde afvalgassen, een emissiegrenswaarde van 0,2 mg/Nm³. De bij de zuivering van de reactieproducten (destillatie) alsmede bij het afvullen vrijgekomen afvalgassen, moeten naar een wasinstallatie voor afvalgassen worden geleid. Afdeling 5.7.8.
Productie van koolwaterstoffen in petrochemische installaties niet behorend tot een petroleumrafinnaderij

AFDELING 5.7.8.
PRODUCTIE VAN KOOLWATERSTOFFEN IN PETROCHEMISCHE INSTALLATIES NIET BEHOREND TOT EEN PETROLEUMRAFFINADERIJ

Opschrift gewijzigd bij art. 101 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.7.8.1. §1.De bepalingen van deze afdelling zijn van toepassing op de in rubriek 7.3. van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van koolwaterstoffen.

§2. Afvalgassen die bij procesinstallaties discontinu vrijkomen, zoals afvalgassen die bij het regenereren van katalysatoren, bij inspectie- en bij schoonmaakwerkzaamheden voorkomen, moeten naar een verbrandingsinstallatie worden geleid of gelijkwaardige maatregelen tot emissievermindering moeten worden toegepast.

Gewijzigd bij art. 102, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Afvalgassen die bij het opstarten of stilleggen van de installatie vrijkomen, moeten zoveel mogelijk via een opvangsysteem voor gasafval worden teruggeleid of in processtookinstallaties worden verbrand. Wanneer dit niet mogelijk is moeten de gassen naar een fakkel worden geleid waarin voor organische stoffen een emissiegraad van 1%, ten opzichte van het totale koolstofgehalte, niet mag worden overschreden.

§4. Afvalgassen uit ontzwavelingsinstallaties of andere bronnen met een volumegehalte aan zwavelwaterstof van meer dan 0,4% en een massastroom aan zwavelwaterstof van meer dan 2 ton/dag moeten verder worden verwerkt.
Afvalgassen die niet verder worden verwerkt, moeten naar een naverbrandingsinstallatie worden geleid.
In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. mogen de emissies aan zwavelwaterstof in het geloosde afvalgas niet meer bedragen dan 10 mg/Nm³.
Zwavelwaterstof-houdend water mag slechts zo worden verwerkt, dat vermeden wordt dat hieruit afvalgas in de atmosfeer terechtkomt.

§5. Bij het overladen van uitgangs-, tussen- en eindproducten moeten de emissies aan organische stoffen met een dampdruk van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35° C door passende maatregelen worden verminderd, zoals door gaspendel, afzuigen en overbrengen naar een afvalgaszuiveringsinrichting.

§6. [...] *Opgeheven bij art. 102, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

§7. Proceswater mag pas na ontgassen in een open systeem worden geleid. De hierbij opgevangen afvalgassen moeten door wassen of verbranden worden gereinigd.

AFDELING 5.7.9.
PRODUCTIE VAN KOOLSTOF

Art. 5.7.9.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in subrubriek 7.1 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van koolstof (harde bruinkool) of elektrografiet voor bv. elektroden, stroomafnemers of apparaatonderdelen.

§2. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. bedragen de emissiegrenswaarden voor organische stoffen in het afvalgas:

1° bij mengen en vormen, van meng- en vormgevingsinstallaties waarin pek, teer of andere vluchtige bind- en vloeimiddelen bij verhoogde temperatuur worden verwerkt, uitgedrukt in totale koolstof,: 100 mg/Nm³;

2° bij branden, van ovens met één kamer, ovens met gecombineerde kamers en tunnelovens, uitgedrukt in totale koolstof,: 500 mg/Nm³;

3° bij branden, van ringovens voor grafietelektroden en koolstofstenen, uitgedrukt in totale koolstof,: 200 mg/Nm³;

4° bij impregneren, van impregneerinstallaties waarin impregneermiddelen op teerbasis worden gebruikt, uitgedrukt in totale koolstof,: 50 mg/Nm³ .

AFDELING 5.7.10.
FABRICATIE VAN PEROXYDEN

Art. 5.7.10.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 7.6 van de indelingslijst.

§2. De organische peroxyden mogen enkel worden gefabriceerd mits hiervoor in de milieuvergunning uitdrukkelijk toelating is verleend;

De organische peroxyden die zeer heftig thermisch kunnen exploderen en/of kunnen detoneren dienen in de inrichting bewaard op een temperatuur lager dan de in functie van de aard van de stof uit veiligheidsoogpunt toelaatbare maximumtemperatuur; voor de hierna aangegeven stoffen bedraagt deze maximumtemperatuur respectievelijk:
- acetylcyclohexaansulfonylperoxyde: - 10° C;
- barnsteenzuurperoxyde: + 10° C;
- ter-butylperoxyisopropylcarbonaat: kamertemperatuur:
- tert-butylperoxypivalaat: - 10° C;
- dibenzoylperoxyde: kamertemperatuur;
- dicyclohexylperoxydicarbonaat: + 5° C;
- diisopropylperoxydicarbonaat: - 15° C.

§3. De in §2 bedoelde peroxyden die uit veiligheidsoogpunt op een temperatuur lager dan de kamertemperatuur in de inrichting dienen bewaard, moeten worden opgeslagen:

1° ofwel in koel- of diepvrieskasten opgesteld in het fabricatiegebouw, in welk geval per kast een hoeveelheid van maximum 30 kg niet-gekoelde organische peroxyden mag worden bewaard;

2° ofwel in koel- of diepvrieskasten, opgesteld in een vrijstaand opslaggebouw waarin uitsluitend bedoelde peroxyden worden opgeslagen, in welk geval per kast een hoeveelheid van maximum 150 kg niet-gekoelde organische peroxyden mag worden bewaard;

3° ofwel in een vrijstaand uitsluitend daartoe bestemd koelgebouw, in welk geval, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, in één koelgebouw een hoeveelheid van maximum 500 kg niet-gekoelde organische peroxyden mag worden bewaard.

AFDELING 5.7.11.
PRODUCTIE VAN POLYVINYLCHLORIDE

Art. 5.7.11.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van polyvinylchloride.

§2. Op de overgangsplaats van het gesloten systeem voor het opwerken of drogen naar het open systeem moet het restgehalte aan vinylchloride (VC) in het polymerizaat zo laag mogelijk worden gehouden. Daarbij mogen de volgende maximumwaarden van het maandgemiddelde niet worden overschreden:

- massa-PVC: 10,0 mg VC / kg PVC;
- suspensie-homopolymerizaten: 0,10 g VC / kg PVC;
- suspensie-copolymerizaten: 0,40 g VC / kg PVC;
- micro-suspensie-PVC en emulsie-PVC: 1,5 g VC / kg PVC.

§3. Ter verdere vermindering van de massaconcentratie aan vinylchloride in het afvalgas moet voor zover mogelijk het afgewerkte gas van de drooginstallatie worden gebruikt als verbrandingsgas in stookinstallaties.

Gewijzigd bij art. 103 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.7.12.
PRODUCTIE VAN CAPROLACTAM

Art. 5.7.12.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van caprolactam.

§2. Bij de productie van caprolactam volgens het Raschig-procédé mag de emissie van NO_2 maximaal 15 kg NOx/ton geproduceerd caprolactam bedragen. Afdeling 5.7.13.
Productie van polyacrylonitrilkunststoffen

AFDELING 5.7.13.
PRODUCTIE VAN POLYACRYLONITRIL-KUNSTSTOFFEN

Art. 5.7.13.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van polyacrylonitril-kunststoffen.

§2.Productie en verwerking van acrylonitril-polymerizaten voor vezels.

1° Voor de emissies van acrylonitril in het afvalgas van de drooginstallaties geldt een emissiegrenswaarde van 20 mg/m^3.

2° De acrylonitrilhoudende afgewerkte gassen afkomstig uit de reactieketels, uit de intensieve afgassing, uit de suspensieverzamelbak en uit de wasfilter moeten naar een wasinstallatie voor afgewerkt gas of naar een adsorptie-installatie worden geleid. Voor de emissies aan acrylonitril in het afvalgas van de adsorptie-installatie geldt een emissiegrenswaarde van 10 mg/m^3.

3° Bij het tot vezels verspinnen van het polymeer moeten de stromen afvalgas met een acrylonitril-gehalte van meer dan 5 mg/m^3 naar een zuiveringsinrichting voor afgewerkt gas worden geleid.

§3. Productie van ABS-kunststoffen.

1° Emulsiepolymerisatie:
de acrylonitrilhoudende afvalgassen die vrijkomen bij de polymerisatie, bij het neerslaan en bij het reinigen van de reactor moeten naar een verbrandingsinstallatie worden geleid; voor de emissies van acrylonitril in het afvalgas van de drooginstallatie geldt een emissiegrenswaarde van 25 mg/m^3 als maandgemiddelde;

2° Gecombineerde oplossing-/emulsiepolymerisatie:
de acrylonitrilhoudende afvalgassen die vrijkomen bij de reactoren, bij de tussenopslag, bij het neerslaan, bij het ontwateren, bij het terugwinnen van oplosmiddelen en bij de mengers moeten naar een verbrandingsinstallatie worden geleid; voor de vrijkomende emissies van acrylonitril in de buurt van de mengerafvoer geldt een emissiegrenswaarde van 10 mg/m^3 als maandgemiddelde.

§4.Productie van NBR-rubber.

De acrylonitrilhoudende afgewerkte gassen die vrijkomen bij de butadieenterugwinning, bij de latex-tussenopslag en bij het wassen van de vaste rubber moeten naar een verbrandingsinstallatie worden geleid.
De afgewerkte gassen die bij de acrylonitrilterugwinning vrijkomen moeten naar een wasinstallatie voor afgewerkt gas worden geleid.
Voor de emissies van acrylonitril in het afvalgas van de drooginstallatie geldt een emissiegrenswaarde van 15 mg/m^3.

§5.Productie van dispersies door emulsiepolymerisatie van acrylonitril.
De acrylonitrilhoudende afvalgassen die vrijkomen uit de monomeerontvangers, uit de reactoren, uit de tussenopslagtanks en uit de condensatoren moeten naar een zuiveringsinstallatie voor afvalgassen worden geleid als het acrylonitrilgehalte meer dan 5 mg/m^3 bedraagt.

AFDELING 5.7.14.
PRODUCTIE EN VERWERKING VAN VISCOSE

Art. 5.7.14.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van viscose.

§2. De afgewerkte gassen van de viscoseproductie, van het opwerken van het spinbad en van de nabehandeling bij de productie van textielrayon moeten naar een zuiveringsinrichting voor afgewerkt gas worden geleid.
In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. bedragen de emissiegrenswaarden in het afvalgas:

1° voor zwavelwaterstof: 5 mg/m^3 als daggemiddelde;

2° voor koolstofdisulfide: 0,10 g/m^3 als daggemiddelde.

§3. Bij de productie van celwol en cellofaan moeten de afvalgassen van de spinmachines en van de nabehandeling naar een zuiveringsinrichting voor afvalgas worden geleid.
In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. bedragen de emissiegrenswaarden in het afvalgas:

1° voor zwavelwaterstof: 5 mg/m^3 als daggemiddelde;

2° voor koolstofdisulfide: 0,15 g/m^3 als daggemiddelde.

§4. Bij de productie van viscoseproducten gelden voor het gehele afvalgas, met inbegrip van de uit de ruimten afgezogen lucht en de bij de machines afgezogen lucht, de volgende emissiegrenswaarden tot en met 31 december 2001 :

1° voor zwavelwaterstof : 100 mg/Nm^3 als daggemiddelde;

2° voor koolstofdisulfide : 600 mg/Nm^3;

3° som zwavelwaterstof en koolstofdisulfide : 650 mg/Nm^3.

De beste beschikbare technieken moeten worden toegepast om de emissies van zwavelwaterstof en koolstofdisulfide maximaal te beperken en zo mogelijk te voorkomen.

Vanaf 1 januari 2002 gelden in afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4 de volgende emissiegrenswaarden in het afvalgas :

1° voor zwavelwaterstof : 50 mg/Nm^3 als daggemiddelde;

2° voor koolstofdisulfide in functie van het viscoseproduct:

a) celwol : 150 mg/Nm^3;

b) cellofaan : 150 mg/Nm^3;

c) rayon (textiel) : 150 mg/Nm^3;

d) kunstdarm : 400 mg/Nm^3;

e) kunstzeem : 400 mg/Nm^3;

d) rayon (technisch) : 600 mg/Nm^3.

Gewijzigd bij art. 104 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.7.15.
PRODUCTIE VAN EMAIL

Ingevoegd bij art. 105 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.7.15.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de in rubriek 7 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen voor de productie van email.

Art. 5.7.15.2. §1. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4 bedragen de emissiegrenswaarden van het afvalgas van de emailproductie :

1° voor gasvormige anorganische fluoriden, uitgedrukt als fluorwaterstof: 15 mg/Nm^3 met als richtwaarde 5 mg/Nm^3;

2° voor stikstofoxiden (NO_X), uitgedrukt als NO_2 : 15 kg per ton geproduceerd email als maandgemiddelde met maximale concentratie van 2.200 mg/Nm^3 met als richtwaarde 500 mg/Nm^3.

§2. De concentraties, vermeld in §1, worden, in afwijking van artikel 1.1.2 betrokken op het werkelijke zuurstofgehalte van de geloosde afvalgassen.

§3. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moeten de emissiewaarden van de hogervermelde stoffen continu worden gemeten door middel van een op kosten van de exploitant geïnstalleerde meetinrichting gebouwd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline lucht.

AFDELING 5.7.16.
BATCHPROCESSEN IN DE FIJNCHEMIE EN DE FARMACIE

Ingevoegd bij art. 106 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.7.16.1. Voor processen in de fijnchemie en de farmacie worden de voorwaarden voor de emissiegrenswaarde in mg/Nm³ voor batchprocessen die niet groter zijn dan 500 kg zuiver eindproduct per batch, vervangen door de volgende regelgeving: het proces moet voldoen aan een maximale totale emissie van maximum 15% van de solventinput.

HOOFDSTUK 5.8.
DIAMANTBEWERKING

Art. 5.8.0.1. Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 17 april 1970 betreffende de aanneming van de werkplaatsen van de diamantnijverheid dienen de inrichtingen bedoeld in rubriek 8 van de indelingslijst te voldoen aan de volgende voorwaarden:

1° de bij de diamantbewerking ontstane stofemissies dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en geloosd via een schoorsteen die tenminste één meter hoger is dan de daknok van de inrichting;

2° volgende emissiegrenswaarden gelden voor stofdeeltjes totaal met betrekking tot de langs de in sub 1° bedoelde schoorsteen geloosde afvalgassen:

a) bij een massastroom van ≤ 500 g/u: 150,0 mg/Nm³;

b) bij een massastroom van > 500 g/u: 50,0 mg/Nm³.

Gewijzigd bij art. 107 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

HOOFDSTUK 5.9.
DIEREN

AFDELING 5.9.1.
TOEPASSINGSGEBIED

Art. 5.9.1.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 9.7, 9.8 en 9.9 van de indelingslijst alsmede op de opslagplaatsen van dierlijke mest bedoeld in subrubriek 28.2 van de indelingslijst die zijn gehecht aan voormelde inrichtingen.

Art. 5.9.1.2. […] *Opgeheven bij art. 91 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

AFDELING 5.9.2.
CONSTRUCTIEVOORSCHRIFTEN VOOR STALLEN EN MESTOPSLAGPLAATSEN EN PLAATSEN VOOR MESTBEWERKING EN MESTVERWERKING

Opschrift gewijzigd bij art. 6 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

Stallen

Art. 5.9.2.1. §1. Een stal dient gebouwd uit duurzame en degelijke materialen overeenkomstig een code van goede praktijk, of bij ontstentenis daarvan volgens de regels van goed vakmanschap, onder het toezicht van een architekt, een ingenieur-architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur, een industrieel ingenieur bouwkunde of een landbouwkundig ingenieur of een bio-ingenieur derwijze dat de hinder voor het leefmilieu wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlast.

§2. De volle vloeren van een stal zijn uitgevoerd in verhard materiaal. Ze moeten mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag. Deze vloeren hellen af teneinde een gemakkelijke afvoer van mest, mengmest of spoelwaters te verzekeren.

§3. Het is verboden vloeren van stallen, mestkanalen en mestkelders te voorzien van overstorten of afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een verliesput.

Bijkomende constructievoorwaarden voor stallen met betrekking tot de beperking van ammoniakemissie

Ingevoegd bij art. 7 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

Art. 5.9.2.1.*bis* §1. Voor alle pluimvee- en varkensinrichtingen waarvoor een milieuvergunning wordt verleend voor:

- de exploitatie van een nieuwe inrichting, al dan niet in combinatie met de volledige stopzetting van een bestaande veeteeltinrichting
- de verandering van een bestaande veeteeltinrichting waarbij een of meerdere nieuwe stallen worden gebouwd
- de verandering van een bestaande veeteeltinrichting door samenvoeging van veeteeltinrichtingen waarbij tevens een of meerdere nieuwe stallen worden gebouwd

dienen de nieuw te bouwen stallen ammoniakemissiearm te worden gebouwd indien er voor de betreffende diercategorie een techniek is opgenomen in de lijst van ammoniakemissiearme stallen vastgesteld bij besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu.

§2. Na afwerking van de bouw van een ammoniakemissiearme stal en de uitvoering van de verschillende daarin verwerkte amoniakemissiearme stalsystemen dient door de toezichthoudende architect, ingenieur-architect, burgerlijk bouwkundig ingenieur, industrieel ingenieur bouwkunde, landbouwkundig ingenieur of bio-ingenieur, een attest afgeleverd te worden dat aantoont dat de bouwwerken werden uitgevoerd conform de ammoniakemissiearme staltechnieken zoals beschreven in de lijst vastgesteld bij besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu. Dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende overheid.

§3.. Stallen die gebouwd werden volgens staltechnieken die als ammoniakemissiearm werden beschouwd bij besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu, behouden hun statuut van ammoniakemissiearme stal, zelfs indien de techniek bij volgende ministeriële besluiten tot vaststelling van de ammoniakemissiearme staltechnieken niet langer wordt weerhouden. Bij verbouwingen van deze stal waarbij de verbouwing een negatieve impact heeft op de ammoniakemissie, moet voldaan worden aan de eisen voor ammoniakemissiearme stallen zoals opgenomen in de meest recente versie van de lijst.

Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest buiten de stal

Art. 5.9.2.2. §1. Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. Indien nodig dient de mestdichtheid verzekerd te worden door een mestbestendige afdichtingslaag.
Deze opslagplaatsen moeten langs drie zijden omgeven zijn door mestdichte wanden van voldoende hoogte die aan dezelfde eisen voldoen als deze gesteld aan de vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat afspoeling van het drain- en regenwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is.

§2. De vloer is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwater worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimten (aalputten).

§3. De inplanting wordt zodanig gekozen dat geurhinder voor de omgeving wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlast.

§4. Het is verboden opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest en de bijhorende aalputten te voorzien van overstorten of afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een verliesput.

[§5. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning dient de inrichting, ingeval op de inrichting vaste dierlijke mest geproduceerd wordt, te beschikken over één of meer mestopslagplaatsen voor vaste dierlijke mest met een totale capaciteit die voldoende is om ten minste de hoeveelheid vaste dierlijke mest te stockeren die gedurende een periode van 6 maanden wordt geproduceerd door de dieren die op basis van het aantal dierplaatsen in de stal(len) kunnen worden gehouden.

Ten laatste op 31 december 2011 wordt deze capaciteit op een hoeveelheid overeenstemmend met 9 maanden gebracht voor dieren die steeds op stal staan.

In afwijking van voorgaande bepalingen bedraagt voor stalmest de periode ten minste 3 maanden.]

Vervangen bij art. 92 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Het benodigde volume dient berekend op basis van de richtlijnen voor opslagcapaciteit voor mest vermeld in bijlage 5.9., hoofdstuk 7.

Aan deze bepalingen wordt eveneens geacht voldaan te zijn wanneer de exploitant van de inrichting aantoont op een andere reglementaire manier gedurende de beschouwde periode te kunnen voorkomen dat de voormelde mesthoeveelheid of een gedeelte ervan op cultuurgrond wordt opgebracht.]

Toegevoegd bij art. 8 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

Opslagplaatsen voor mengmest

Art. 5.9.2.3. [§1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, dient de inrichting met mengmest te beschikken over één of meer mestopslagplaatsen met een totale capaciteit die voldoende is om ten minste de hoeveelheid mest te stockeren die gedurende een periode van 6 maanden wordt geproduceerd door de dieren die op basis van het aantal dierplaatsen in de stal(len) kunnen worden gehouden.

Ten laatste op 31 december 2011 wordt deze capaciteit op een hoeveelheid overeenstemmend met 9 maanden gebracht voor dieren die steeds op stal staan. Het benodigde volume dient berekend op basis van de richtlijnen voor opslagcapaciteit voor mest vermeld in bijlage 5.9, hoofdstuk 7.

Aan deze bepalingen wordt eveneens geacht voldaan te zijn wanneer de exploitant van de inrichting aantoont op een andere reglementaire manier gedurende de beschouwde periode te kunnen voorkomen dat de voormelde mesthoeveelheid of een gedeelte ervan op cultuurgrond wordt opgebracht.]

Vervangen bij art. 93 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. De bodem, de wanden en de kanaalverbindingen met stallen of andere opslagruimten dienen gebouwd uit duurzame en degelijke materialen volgens de regels van goed vakmanschap zoals vermeld in bijlage 5.9., hoofdstuk 1 of 2 bij dit besluit, onder de controle van een architekt, een ingenieur-architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur, een industrieel ingenieur bouwkunde, een landbouwkundig ingenieur of een bio-ingenieur derwijze dat de hinder voor het leefmilieu wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlast.
In afwijking van voorgaande bepaling, is het voor bestaande inrichtingen [...] ook toegelaten dat de bij de inrichting opgerichte opslagplaatsen van mengmest voldoen aan de voorwaarden, vermeld in bijlage 5.9, hoofdstuk 3 (foliebassins en mestzakken).
Opslagplaatsen voor mengmest kunnen ondergronds of gelijk aan of boven de belendende grond worden gebouwd.

Gewijzigd bij art. 108 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Het is verboden opslagplaatsen voor mengmest te voorzien van overstorten of afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een verliesput.

§4. Opslagplaatsen gelegen buiten de stallen zijn, de noodzakelijke ontluchtingspijpen uitgezonderd, afgesloten van de buitenlucht. [Voor de opslagplaatsen bestemd voor opslag van effluenten met een laag gehalte aan ammoniakale stikstof, zoals bepaald in het meststoffendecreet, afkomstig van mestbe- of mestverwerkingsinstallaties kan hiervan worden afgeweken in de milieuvergunning.]

Toegevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

§5.

1° Ingeval van een mestkelder dienen de zuig- en vulleidingen voor het ledigen en (eventueel) vullen van de mengmestkelder evenals de noodzakelijke openingen voor het mengen van de inhoud van de mengmestkelder buiten de stal gelegen te zijn. Er moet een mestdichte voorziening zijn om gemorste mengmest op te vangen tijdens het vullen en/of lossen. Een mengmestkelder moet zodanig zijn uitgevoerd dat er geen ruimten boven de mest kunnen ontstaan die volledig van de buitenlucht zijn afgesloten.

2° Ingeval van een ander type van mengmestopslagplaats dient ter plaatse van de vul- en zuigleiding een mestdichte morsput van tenminste 125 l. aanwezig te zijn; leidingen en afsluiters die niet op een vorstvrije diepte zijn aangelegd, moeten tegen bevriezen

worden beschermd; in een vul- of aftapleiding die onder druk staat van de inhoud van de opslagplaats moeten tenminste twee afsluiters aanwezig zijn; de buitenste afsluiter moet met een veiligheidsslot kunnen worden afgesloten; in de leidingen waarin hevelwerking kan optreden moeten afsluiters en ontluchtingsvoorzieningen zijn aangebracht.

§6.Binnen een waterwingebied en/of de beschermingszones type I, II of III mogen enkel mengmestkelders met bodem en opstaande muren uit gewapend beton, overeenkomstig de huidige Belgische en/of Europese normen en voorschriften of mestsilo's, worden geëxploiteerd. In geval van het gebruik van andere materialen dient de degelijkheid van de voorgestelde uitvoering door een deskundige studie te worden aangetoond. Deze studie wordt ter beschikking gehouden van de toezichthoudende overheid.

Plaatsen voorzien voor mestbewerkings- of mestverwerkingsinstallaties

Ingevoegd bij art. 10 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

Art. 5.9.2.4. §1. Bij het gebruik van een installatie voor de bewerking of verwerking van dierlijke mest worden de nodige voorzieningen getroffen opdat eventueel gemorste mest kan worden opgevangen en terug in de bestaande mestopslag terecht komt.
De exploitant neemt alle noodzakelijke maatregelen teneinde te voorkomen dat reinigingswater, percolaat of mest kan terecht komen op de bodem en zeker niet kan terechtkomen in de afvoeren die bestemd zijn voor de afvoer van hemelwater.]

AFDELING 5.9.3.
ALGEMENE VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT DE LIGGING VAN STALLEN

Art. 5.9.3.1. […] *Opgeheven bij art. 94 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

AFDELING 5.9.4.
BIJKOMENDE VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT DE LIGGING VAN VARKENSSTALLEN

Waarderingspunten

Art. 5.9.4.1. In functie van de conceptie van de stal enerzijds en van de wijze van inrichting van de mestopslag anderzijds wordt aan elke varkensstal en/of mestopslag behorende tot de inrichting een waardering toegekend uitgedrukt in punten als volgt:

Omschrijving	Punten
1. Stalsystemen	
a) stal uitgerust met een systeem voor mestafvoer meerdere malen per dag (cfr. spoelmestsysteem)	80
b) diepstrooiselstal (enzymen - compost)	80
c) potstal, waaronder verstaan een stal waarin de dieren op geregelde tijdstippen voldoende bijgestrooid worden en waarbij de volledige strooisellaag slechts wordt verwijderd na een volledige stalperiode, dit is nadat de dieren de stal hebben verlaten;	60
d) stal met volle vloer, ingestrooid (inbegrepen betonplaten met conische openingen, de zgn."strorooster");	30
e) stalvloer met een roosteroppervlakte van meer dan 50%; Noot: onder stalvloer wordt verstaan de ruimte waar dieren kunnen aanwezig zijn.	20
f) stalvloer met een roosteroppervlakte van 50% of minder	10
g) stal met volle vloeren, niet ingestrooid.	10
[h) ammoniakemissie-arme stal	110]
2. Stalverluchtingssystemen:	
a) Mechanische verluchtingssystemen aangesloten op een installatie ter bestrijding van geurhinder;	110
b) Mechanische verluchtingssystemen niet aangesloten op een installatie ter bestrijding van geurhinder	
1° Met verticale uitstoot:	
a) uitlaatopening 0,5 m of meer boven de nok:	
- zonder pet	50
- met pet	30
b) uitlaatopening minder dan 0,5 m boven de nok:	
- zonder pet	40
- met pet	20
2° Met zijdelingse uitstoot	10
c) Natuurlijke verluchtingssystemen:	
1° zonder afdekking (open nok-trekschouw)	20
2° met afdekking	10
3. Opslag van vaste dierlijke mest:	
a) driezijdig omsloten mestvaalt;	50
b) transportwagens;	50
c) potstal, waaronder verstaan een stal waarin de dieren op geregelde tijdstippen voldoende bijgestrooid worden en waarbij de volledige strooisellaag slechts wordt verwijderd na een volledige stalperiode, dit is nadat de dieren de stal hebben verlaten.	0
4. Opslag mengmest:	
a) opslag in het stalgebouw:	
- mestkelder onder stalvloer, zonder geurafsnijder;	20
- mestkelder onder rooster, zonder geurafsnijder;	20

-	mestkelder onder rooster, met geurafsnijder,met beperkte opslag (max. 3 weken)	50
b)	opslag buiten de stal:	
-	gesloten opslag;	50
-	eenvoudige afdekking;	30
-	open opslag.	0

Gewijzigd bij art. 11 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

Voor nieuwe systemen, die niet in deze tabel voorkomen, kan de aanvrager, steunend op een gelijkwaardige benadering als deze van voormelde tabel, een gemotiveerd voorstel doen van bepaling van het aantal punten. Dit voorstel kan gevoegd worden, hetzij bij het milieuvergunningsdossier, hetzij bij een afwijkingsaanvraag op bepalingen van dit reglement.

Waarderingspunten per inrichting

Art. 5.9.4.2. Het voor de inrichting in aanmerking te nemen aantal waarderingspunten wordt berekend op de wijze als hierna bepaald.

1° Varkensstallen :

a) Per varkensstal :
Aan elke varkensstal behorende tot de inrichting wordt een aantal waarderingspunten "Wst" toegekend als de som van het aantal punten dat overeenkomstig artikel 5.9.4.1. voor het stalsysteem (sub 1) van artikel 5.9.4.1.) en voor het stalverluchtingssysteem (sub 2) van artikel 5.9.4.1.) met betrekking tot de stal dient toegekend.

b) Voor alle stallen behorende tot de inrichting :
In geval de inrichting meerdere varkensstallen omvat, wordt aan alle varkensstallen behorende tot de inrichting gezamenlijk een aantal waarderingspunten "Wv" toegekend als het gewogen gemiddelde, berekend als volgt:

$$Wv = \frac{\Sigma (W_{stn} \times V_{stn})}{\Sigma V_{stn}}$$

waarin:
Wv = het aantal waarderingspunten toegekend aan alle varkensstallen behorende tot de inrichting;
$\Sigma (W_{stn} \times V_{stn})$ = de som van de producten van het aantal waarderingspunten per varkensstal met het aantal varkensplaatsen van de overeenstemmende varkensstal;
ΣV_{stn} = de som van het aantal varkensplaatsen van alle varkensstallen behorende tot de inrichting.

2° Opslagplaatsen van vaste dierlijke mest en van mengmest :

a) Per mestopslag :
Aan elke opslag van vaste dierlijke mest (sub 3) van artikel 5.9.4.1. alsmede aan elke opslag van mengmest (sub 4) van artikel 5.9.4.1. behorende tot de inrichting wordt overeenkomstig artikel 5.9.4.1. een aantal waarderingspunten toegekend.

b) Voor alle opslagplaatsen van dierlijke mest behorende tot de inrichting :
In geval de inrichting meerdere mestopslagplaatsen omvat, dienen aan alle mestopslagplaatsen behorende tot de inrichting gezamenlijk een aantal waarderingspunten "Wm" toegekend als het gewogen gemiddelde, berekend als volgt:

$$Wm = \frac{\Sigma (W_{Mon} \times A)}{\Sigma A}$$

waarin:
Wm = het aantal waarderingspunten toegekend aan alle opslagplaatsen van vaste dierlijke mest en van mengmest behorende tot de inrichting;
$\Sigma (W_{Mon} \times A)$ = de som van de producten van het aantal waarderingspunten per opslagplaats van vaste dierlijke mest en/of van mengmest met het aantal dieren waarvan de mest opgevangen wordt in de betrokken opslagplaats;
ΣA = de som van het aantal dieren waarvan de mest wordt opgevangen in de betrokken opslagplaats.

3° De inrichting :
Het aantal waarderingspunten dat aan de inrichting wordt toegekend is gelijk aan de som van het aantal waarderingspunten overeenkomstig sub 1° en sub 2° respectievelijk toegekend aan alle varkensstallen behorende tot de inrichting gezamenlijk en de verschillende mestopslagplaatsen behorende tot de inrichting gezamenlijk.

Verbods- en afstandsregels

[Art. 5.9.4.3. Het is verboden varkenshouderijen te exploiteren, indien zij gelegen zijn:

1° geheel of gedeeltelijk in een waterwingebied en/of een beschermingszone type I, II of III;

2° geheel of gedeeltelijk in een gebied ander dan agrarische gebieden.]

Gewijzigd bij art. 12 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.
Vervangen bij art. 95 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Vervangen bij art. 18 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

[Art. 5.9.4.4. Tussen elke stal en/of opslag van vaste dierlijke mest of mengmest van de inrichting gelegen in agrarisch gebied enerzijds en elk op het gewestplan aangegeven woonuitbreidingsgebied, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, gebied voor verblijfsrecreatie en woongebied ander dan een woongebied met een landelijk karakter en ten opzichte van elk in het bosdecreet van 13 juni 1990 aangegeven bosreservaat anderzijds, moet in functie van het aantal varkens dat in de inrichting wordt gehouden, uitgedrukt in varkenseenheden, en van het overeenkomstig artikel 5.9.4.2 voor de inrichting berekend aantal waarderingspunten, ten minste de volgende afstand bestaan:

Waarderingspunten, toegekend aan de inrichting	minimale afstand in meter bij volgend aantal varkenseenheden					
	van 100 tot 500	van 501 tot 1050	van 1051 tot 1575	van 1576 tot 2100	van 2101 tot 2625	meer dan 2625
<50	250	300	350	verbod	verbod	verbod
50 –100	200	225	250	300	350	400
101 – 150	100	150	200	250	300	350

151 – 200	50	100	150	200	250	300
>200	50	50	100	150	200	300

voor de toepassing van voormelde bepalingen wordt:
- één zeug inclusief biggen gelijkgesteld aan 2,5 varkenseenheden;
- een ander varken > 10 weken gelijkgesteld aan 1 varkenseenheid.]

Gewijzigd bij art. 110 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Vervangen bij art. 13 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.
Gewijzigd bij art. 96 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Vervangen bij art. 19 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Art. 5.9.4.5.[….] *Opgeheven bij art. 97 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

Art. 5.9.4.6. §1. […] *Opgeheven bij art. 98 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*
Gewijzigd bij art. 111, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. […] Opgeheven bij art. 20 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S.23 februari 2010.
Gewijzigd bij art. 111, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.9.5.
BIJKOMENDE VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT DE LIGGING VAN PLUIMVEESTALLEN

Waarderingspunten

Art. 5.9.5.1. §1. In functie van de conceptie van de stal enerzijds en van de wijze van inrichting van de mestopslag anderzijds wordt aan elke pluimveestal en/of mestopslag behorende tot de inrichting een waardering toegekend uitgedrukt in punten als volgt:

Omschrijving	Punten
1° Stalsystemen	
a) strooiselvloer (droge mest);	60
b) roostervloer (dunne mest);	20
c) batterij zonder geforceerde mestdrogerij;	
- open mestopslag onder de batterij;	20
- regelmatige mestafvoer naar een afgesloten put;	40
- dagelijkse mestafvoer naar een afgesloten put;	80
d) batterij met geforceerde mestdroging door middel van ventilatoren, plafondwaaiers of een vergelijkbaar systeem (bv deeppit- of highrisestal kanalenstal mestbandbatterij met mestdroging).	110
[e) ammoniakemissie-arme stal	110]
2° Stalverluchtingssysteem	
a) Mechanische verluchtingssystemen aangesloten op een installatie ter bestrijding van geurhinder;	110
b) Mechanische verluchtingssystemen niet aangesloten op een installatie ter bestrijding van geurhinder;	
1° Met vertikale uitstoot:	
a) uitlaatopening 0,5 m of meer boven de nok	
- zonder pet	50
- met pet	30
b) uitlaatopening minder dan 0,5 m boven de nok	
- zonder pet	40
- met pet	20
2° Met zijdelingse uitstoot;	10
c) Natuurlijke verluchtingssystemen	
1° zonder afdekking (open nok - trekschouw);	20
2° met afdekking;	10
3. Opslag dierlijk mest	
- geen opslag van mest (onmiddellijke afvoer);	50
- gesloten opslag;	40
- eenvoudige afdekking;	30
- open opslag, open mestgoten.	0

Gewijzigd bij art. 15 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

Voor nieuwe systemen, die niet in deze tabel voorkomen, kan de aanvrager, steunend op een gelijkwaardige benadering als deze van voormelde tabel, een gemotiveerd voorstel doen van bepaling van het aantal punten. Dit voorstel kan gevoegd worden, hetzij bij het milieuvergunningsdossier, hetzij bij een afwijkingsaanvraag op bepalingen van dit reglement.

Waarderingspunten per inrichting

Art. 5.9.5.2. Het voor de inrichting in aanmerking te nemen aantal waarderingspunten wordt berekend op de wijze als hierna bepaald.

1° Pluimveestallen:

a) Per pluimveestal :
Aan elke pluimveestal behorende tot de inrichting wordt een aantal waarderingspunten "Wst" toegekend als de som van het

aantal punten dat overeenkomstig artikel 5.9.5.1. voor het stalsysteem (sub 1) van artikel 5.9.5.1.) en voor het stalverluchtingssysteem (sub 2) van artikel 5.9.5.1.) met betrekking tot de stal dient toegekend.

b) Voor alle stallen behorende tot de inrichting :

c) In geval de inrichting meerdere pluimveestallen omvat, wordt aan alle pluimveestallen behorende tot de inrichting gezamenlijk een aantal waarderingspunten "Wp" toegekend als het gewogen gemiddelde, berekend als volgt:

$$Wp = \frac{\Sigma (Wstn \times Pstn)}{\Sigma Pstn}$$

waarin:
Wp = het aantal waarderingspunten toegekend aan alle pluimveestallen behorende tot de inrichting;
Σ (Wstn x Pstn) = de som van de producten van het aantal waarderingspunten per pluimveestal met het aantal stuks gevolgelte dat in de overeenstemmende pluimveestal kan gehouden worden;
ΣPstn = de som van het aantal stuks gevolgelte dat in alle pluimveestallen behorende tot de inrichting kan worden gehouden.

2° Opslagplaatsen van dierlijke mest :

a) Per mestopslag :
Met betrekking tot de opslag van dierlijke mest (sub 3) van artikel 5.9.5.1.) behorende tot de inrichting wordt overeenkomstig artikel 5.9.5.1. een aantal waarderingspunten toegekend.

b) Voor alle opslagplaatsen van dierlijke mest behorende tot de inrichting : In geval de inrichting meerdere opslagplaatsen van dierlijke mest omvat, dienen aan alle opslagplaatsen behorende tot de inrichting gezamenlijk een aantal waarderingspunten "W_m" toegekend als het gewogen gemiddelde, berekend als volgt::

$$W_m = \frac{\Sigma (W_{Mon} \times A)}{\Sigma A}$$

waarin:
W_m = het aantal waarderingspunten toegekend aan alle opslagplaatsen van dierlijke mest behorende tot de inrichting;
Σ (W_{Mon} x A) = de som van de producten van het aantal waarderingspunten per opslagplaats van dierlijke mest met het aantal dieren waarvan de mest opgevangen wordt in de betrokken opslagplaats;
ΣA = de som van het aantal dieren waarvan de mest wordt opgevangen in de betrokken opslagplaats.

3° De inrichting:
Het aantal waarderingspunten dat aan de inrichting wordt toegekend is gelijk aan de som van het aantal waarderingspunten overeenkomstig sub 1° en sub 2° respectievelijk toegekend aan alle pluimveestallen behorende tot de inrichting gezamenlijk en de verschillende soorten van opslag van dierlijke mest behorende tot de inrichting gezamenlijk.

Verbods- en afstandsregels

Art. 5.9.5.3. §1. Het is verboden inrichtingen omvattende één of meer pluimveestallen met mengmest, ongeacht het aantal stuks gevogelte dat in de inrichting wordt gehouden, te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in een waterwingebied en/of een beschermingszone type I, II of III.

§2. Het is verboden inrichtingen omvattende één of meer pluimveestallen met gezamenlijk meer dan 2.000 stuks gevogelte te exploiteren die geheel gelegen zijn in een gebied ander dan woongebieden met landelijk karakter of agrarische gebieden.

Gewijzigd bij art. 99, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. Het is verboden pluimveestallen met gezamenlijk meer dan 10.000 stuks gevogelte te exploiteren die geheel gelegen zijn in een gebied ander dan agrarische gebieden.

Gewijzigd bij art. 99, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. Tussen elke stal en/of opslag van dierlijke mest van een inrichting, gelegen in een woongebied met landelijk karakter enerzijds, en elk op het gewestplan aangegeven woonuitbreidingsgebied, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, bosreservaat, gebied voor verblijfsrecreatie en woongebied ander dan een woongebied met een landelijk karakter anderzijds, dient in functie van het aantal stuks gevogelte dat in de inrichting wordt gehouden en van het overeenkomstig artikel 5.9.5.2. berekend aantal waarderingspunten, tenminste de volgende afstand te bestaan:

Waarderingspunten toegekend aan de inrichting	Vereiste minimumafstand in m bij aantal stuks gevogelte	
	≤ 5000	van 5.001 tot 10.000
< 75	100	150
75 – 150	75	100
151 of meer	50	75

Het is verboden in een inrichting, omvattende één of meer pluimveestallen, die geheel gelegen is in een woongebied met landelijk karakter, meer kippen of stuks gevogelte te houden dan het aantal dat in functie van voormelde criteria en de afstandsregels is toegelaten.

§5. Tussen elke stal en/of opslag van dierlijke mest of mengmest van een inrichting, gelegen in een agrarisch gebied enerzijds en elk op het gewestplan aangegeven woonuitbreidingsgebied, natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat, bosreservaat, gebied voor verblijfsrecreatie en woongebied ander dan woongebjk karakter anderzijds, dient in functie van het aantal stuks gevogelte dat in de inrichting wordt gehouden en van het overeenkomstig artikel 5.9.5.2. berekend aantal waarderingspunten, tenminste de volgende afstand te bestaan:

Waarderings-punten toegekend aan de inrichting	Vereiste minimumafstand in m bij aantal stuks gevogelte						
	≤ 5000	van 5.001 tot 10.000	van 10.001 tot 20.000	van 20.001 tot 40.000	van 40.001 tot 60.000	van 60.001 tot 80.000	> 80.000
< 75	100	150	200	300	400	verbod	verbod
75 – 150	75	100	150	225	300	verbod	verbod
151 – 200	50	75	100	150	200	250	300
> 200	50	75	100	150	200	225	250

Gewijzigd bij art. 99, 3°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Het is verboden in een inrichting, omvattende een of meer pluimveestallen, die geheel gelegen is in een agrarisch gebied, meer kippen of stuks gevogelte te houden dan het aantal dat in functie van voormelde criteria en de afstandsregels is toegelaten.

§6. […] *Opgeheven bij art. 21 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.*

AFDELING 5.9.6.
BIJKOMENDE VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT DE LIGGING VAN STALLEN, ANDERE DAN VARKENS EN PLUIMVEESTALLEN

Art. 5.9.6.1. §1. Voor gemengde inrichtingen die varkens- en/of pluimveestallen omvatten, zijn de voorschriften van dit hoofdstuk, met inbegrip van de verbods- en afstandsregels, onverminderd van toepassing op de varkensstallen respectievelijk de pluimveestallen behorende tot de gemengde inrichting.

§2. Onverminderd de bijzondere voorwaarden die in de milieuvergunning kunnen worden opgelegd, gelden voor de stallen andere dan varkens- en pluimveestallen de volgende verbodsregels:

1° het is verboden inrichtingen omvattende één of meer stallen, andere dan varkens- en pluimveestallen, ongeacht het aantal dieren dat in de inrichting wordt gehouden, te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in een waterwingebied en/of een beschermingszone type I, II of III;

2° het is verboden inrichtingen omvattende één of meer stallen, andere dan varkens- en pluimveestallen met gezamenlijk meer dan 200 gespeende inheemse grote zoogdieren (rubrieken 9.4.2., 9.4.3. en 9.5. van de indelingslijst), meer dan 2.000 gespeende inheemse kleine herkauwers (rubriek 9.6 van de indelingslijst) of meer dan 10.000 gespeende konijnen, knaagdieren, e.d.(rubriek 9.7 van de indelingslijst) te exploiteren die geheel gelegen zijn in een gebied ander dan woongebieden met een landelijk karakter of agrarische gebieden.
Deze aantallen gelden ook bij cumulatie van deze categorieën op grond van volgende omrekeningsfactor:
1 gespeend inheems groot zoogdier = 10 gespeende inheemse kleine herkauwers = 50 gespeende konijnen, knaagdieren, e.d..
Het is daarenboven verboden inrichtingen waarin meer dan 10 honden worden gehouden te exploiteren die geheel gelegen zijn in een woongebied, ander dan een woongebied met een landelijk karakter, of in een woonuitbreidingsgebied.

Gewijzigd bij art. 100, 1°, a), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

3° Het is verboden inrichtingen omvattende één of meer stallen, andere dan varkens- en pluimveestallen met gezamenlijk meer dan 500 gespeende inheemse grote zoogdieren (rubrieken 9.4.2., 9.4.3. en 9.5. van de indelingslijst), meer dan 5.000 gespeende inheemse kleine herkauwers (rubriek 9.6 van de indelingslijst) of meer dan 25.000 gespeende konijnen, knaagdieren, e.d.(rubriek 9.7 van de indelingslijst) te exploiteren die geheel gelegen zijn in een gebied ander dan agrarische gebieden.
Deze aantallen gelden ook bij cumulatie van deze categorieën op grond van volgende omrekeningsfactor:
1 gespeend inheems groot zoogdier = 10 gespeende inheemse kleine herkauwers = 50 gespeende konijnen, knaagdieren, e.d..

Gewijzigd bij art. 100, 1°, b), B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§3. De verbod- en afstandsregels vermeld in §1 en §2 zijn niet van toepassing op proefdierinrichtingen. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt onder proefdierinrichtingen verstaan: inrichtingen waar levende gewervelde dieren, met inbegrip van vrij levende en/of tot voortplanting in staat zijnde larvale vormen, met uitsluiting van andere foetale of embryonale vormen, worden gehouden die worden gebruikt in proeven, of voor proefdoeleinden zijn bestemd, met uitzondering van inrichtingen waar vee voor praktijkonderzoek wordt ingezet.]

Toegevoegd bij art. 100, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 5.9.7.
VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT CONTROLE-INRICHTINGEN

Art. 5.9.7.1. §1. In de inrichtingen met mengmest waarin ofwel meer dan 2.500 varkens, ofwel meer dan 1.500 inheemse grote zoogdieren andere dan varkens, ofwel meer dan 40.000 stuks gevogelte kunnen worden gehouden, of in de inrichtingen die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn binnen de beschermingszones van een grondwaterwinning, worden op kosten van de exploitant waarnemingsbuizen (peilputten) op oordeelkundige wijze aangebracht.
De waarnemingsbuizen bestaan uit een materiaal dat door de opgeslagen vloeistoffen niet kan worden aangetast. Ze worden uitgevoerd volgens de regels van goed vakmanschap zoals weergegeven in bijlage 5.9. bij dit besluit of volgens een andere evenwaardige code van goede praktijk.
Het aantal en de aard van de inplanting, alsook de uitvoering en de lengte worden bepaald in overleg met de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] en, in voorkomend geval, met de exploitant van de te beschermen waterwinning.

§2. In overleg met de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] en, in voorkomend geval, met de exploitant van de te beschermen waterwinning mogen de onder §1 bedoelde waarnemingsbuizen echter vervangen worden door gelijkwaardige controlevoorzieningen die rekening houden met de hydrogeologische gegevens van de bodem.

§3. De uitvoeringsplannen en de boorverslagen van de onder vorige §§ 1 en 2 bedoelde waarnemingsbuizen of controle-inrichtingen worden ter beschikking gesteld van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen].

Gewijzigd bij art. 174 B.Vl.Reg. 7 maart 2008 ,B.S. 21 mei 2008.

AFDELING 5.9.8.
VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT DE BEPERKING VAN DE MILIEUHINDER

Voorkoming van geurhinder bij verluchting van stallen

Art. 5.9.8.1. §1. De ventilatie van stallen, mechanisch of natuurlijk, is zodanig uitgevoerd dat de verontreiniging van de omgevingslucht wordt voorkomen of beperkt tot de normale burenlast.

§2. Ramen blijven gesloten voor zover zij geen functie hebben bij de luchtverversing. Buitendeuren die conceptueel geen functie hebben bij de luchtverversing zijn enkel open voor doorgang van personen, dieren of goederen of in geval van overmacht.

Voorkoming van stofhinder afkomstig van droogvoeder

Art. 5.9.8.2. Droogvoeder, dat aanleiding kan geven tot stofhinder, wordt opgeslagen in silo's of in verpakte vorm.
Maatregelen worden getroffen om hinderlijke stofverspreiding bij het vullen van voedersilo's te voorkomen of tot een vanuit ecologisch oogpunt aanvaardbare grenswaarde te beperken.

Dierlijke mest

Art. 5.9.8.3. §1. Het uitspreiden of opslaan van vaste dierlijke mest of mengmest binnen de inrichting buiten de daartoe speciaal voorziene opslagruimten is verboden.

§2.[...] *Opgeheven bij art. 16 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.*

§3. De geproduceerde dierlijke mest dient overeenkomstig [het decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen] en zijn uitvoeringsbesluiten afgezet op een ecologisch verantwoorde wijze.

Gewijzigd bij art. 101 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Algemene milieuhygiënische maatregelen

Art. 5.9.8.4. §1. De inrichting, de dieren en de naaste, eigen omgeving worden in een goede hygiënisch verantwoorde toestand gehouden. Een degelijke watertoevoer is verzekerd.

§2. Het maximum aantal dieren in elke stal is volgens landbouwtechnische normen begrensd door het type en de grootte van de stal. Het maximum aantal dieren vermeld in de vergunning of in de melding mag niet overschreden worden.

§3. Doeltreffende bestrijdingsmaatregelen worden getroffen ter voorkoming van ongedierte zoals ratten, muizen en insecten.

§4. Onverminderd de ter zake van toepassing zijnde reglementaire bepalingen mogen krengen niet op het terrein van de inrichting worden begraven.
De exploitant treft de nodige schikkingen om de krengen onmiddellijk af te zonderen van de gezonde dieren en opdat zij zo spoedig mogelijk worden opgehaald door een inrichting bedoeld in subrubriek 2.11 van de indelingslijst. In afwachting en ter voorkoming van verdere besmettingen worden:
1° lichaamsdelen, organen en krengen van kleine dieren (pluimvee, konijnen, biggen tot ca. 20 kg, e.d.) bewaard in gesloten kadavertonnen;
2° krengen van middelgrote dieren (varkens, kalveren, schapen e.d.) bewaard op een gemakkelijke te reinigen en te ontsmetten krengenplaats, uitgevoerd in harde materialen, onder een passende, gesloten afdekking uit duurzaam en goed onderhoudbaar materiaal; deze krengenplaats moet gemakkelijk herkenbaar en bereikbaar zijn voor de ophaalwagen van de inrichting bedoeld in subrubriek 2.11 van de indelingslijst;
3° krengen van grote dieren (runderen, paarden, e.d.) bewaard onder een passende, gesloten afdekking uit duurzaam en goed onderhoudbaar materiaal;
4° alle andere schikkingen getroffen om kontakten met derden te vermijden.
De sub 2° en sub 3° bedoelde afdekking moet derwijze zijn dat katten, honden, andere dieren en insecten zich geen toegang kunnen verschaffen tot de krengen.

§5. Keuken- en/of ander afval, bestemd voor voeding van de dieren, wordt in gesloten, gemakkelijk te reinigen recipiënten bewaard.

Afvalwaters

Art. 5.9.8.5. §1. Elke lozing van dierlijke mest onder de vorm van gier, mengmest of onder om het even welke andere vorm, in de openbare riolering, in een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of in een oppervlaktewater is verboden. [Dit verbod geldt niet voor het lozen van het effluent na bewerking of verwerking van dierlijke mest, indien hiervoor de nodige vergunning (rubriek 3) is verleend.]

Gewijzigd bij art. 17 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

§2. Alle dierlijke mest in vloeibare vorm alsmede het percolaat van dierlijke mest dient opgevangen en verzameld in een mestdichte opslagruimte of opslagplaats in of buiten de stal.

§3. De lozing van terrein- en/of afvalwaters afkomstig van het reinigen van de inrichting is onderworpen aan de voorschriften van toepassing op de in de rubrieken 3 en 52 van de indelingslijst bedoelde inrichtingen.

AFDELING 5.9.9.
VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT HET TOEZICHT

Art. 5.9.9.1. De exploitant zorgt voor de goede staat van de inrichting inzonderheid van de stallen, opslagplaatsen voor dierlijke mest en mengmest en toebehoren, door een regelmatig onderhoud en controle.

Art. 5.9.9.2. §1. De exploitant van een inrichting zoals bedoeld in art. 5.9.7.1. §1 controleert ten minste om de 3 maanden het grondwater op aanwezigheid van mengmest afkomstig van lekken.

§2. Bovendien dient in §1 bedoelde exploitant op zijn kosten ten minste om de drie jaar een grondwateronderzoek te laten uitvoeren door een erkend laboratorium voor grondwateronderzoek.
De exploitant zendt een afschrift van de analyseresultaten aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] en in voorkomend geval aan de exploitant van de te beschermen waterwinning. De exploitant van een inrichting, gelegen in een beschermingszone, moet bovendien de controle van de peilputten door de betrokken waterleidingsmaatschappij toelaten wanneer deze hierom verzoekt.

§3. In geval uit het onderzoek van de in §1 bedoelde waarnemingsbuizen of de gelijkwaardige controlevoorzieningen, of uit andere waarnemingen blijkt dat de mestdichtheid van de stallen of mestopslagplaatsen niet meer is verzekerd, treft de exploitant de nodige maatregelen om deze mestdichtheid zo vlug mogelijk te herstellen. In afwachting van herstelling mogen geen jonge of bijkomende

dieren worden aangebracht. De uitvoering van de herstelling dient geattesteerd door een architekt, een ingenieur-architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur, een industrieel ingenieur bouwkunde, een landbouwkundig ingenieur (richting boerderijbouwkunde) of een bio-ingenieur in de landbouwkunde (landelijke genie).

Gewijzigd bij art. 175 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.9.9.3. Bij definitieve buitengebruikstelling van een mestopslagplaats dient deze volledig leeggemaakt.
Hierbij worden de nodige maatregelen getroffen inzake explosiebeveiliging en voorkoming van bodem-, oppervlakte- en grondwaterverontreiniging.

Art. 5.9.9.4. §1. Vloeistoflekken die aanleiding kunnen geven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, het oppervlaktewater, het grondwater of op naburige eigendommen worden onmiddellijk door de exploitant aangegeven aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving], de Gouverneur van de provincie en de Burgemeester van de gemeente waarin de inrichting is gelegen.

§2. In geval de exploitant, inzonderheid op basis van de in de artikelen 5.9.9.1. en/of 5.9.9.2. bedoelde controles, kennis heeft van enige ernstige verontreiniging bij de exploitatie van de inrichting, dient hij dit onmiddellijk te melden aan de in §1 vermelde afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving].

Gewijzigd bij art. 112 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 175 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

AFDELING 5.9.10.
VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT BESTAANDE STALLEN EN MESTOPSLAGPLAATSEN

Art. 5.9.10.1. Onverminderd de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden dienen de bestaande stallen en mestopslagplaatsen binnen een termijn van 1 jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit te voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 5.9.2.1., §3, 5.9.2.2. §1, 2 en 4 en 5.9.2.3., §1 [en in de afdelingen 5.9.7 tot en met 5.9.9. van dit besluit.]

Gewijzigd bij art. 18 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

AFDELING 5.9.11.
BIJKOMENDE VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT MESTBEWERKING EN/OF MESTVERWERKING BIJ STALLEN

Toegevoegd bij art. 19 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

De opvolging van de nutriëntenstroom

[Art. 5.9.11.1. De exploitant houdt een register bij van de mestbewerking en/of mestverwerking.]

Vervangen bij art. 102 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.9.11.2. De uitbating van de mestverwerkings- en mestbewerkings-installaties dient te voldoen aan de bepalingen vermeld onder artikel 5.28.3.4.2, 5.28.3.5.1, 5.28.3.5.2 en 5.28.3.5.3.

AFDELING 5.9.12.
MILIEUVOORWAARDEN MET BETREKKING TOT INRICHTINGEN WAARIN HONDEN WORDEN GEHOUDEN

Toegevoegd bij art. 103 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Vervangen bij art. 22 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

[Art. 5.9.12.1. De voorwaarden van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen, vermeld in rubriek 9.9 van de indelingslijst.

Art. 5.9.12.2. De inrichting is voorzien van een omheining die de dieren belet te ontsnappen. Aan de zijkanten die uitgeven op andermans woning en op de openbare weg, moet die omheining uit ondoorzichtige elementen met een minimale hoogte van twee meter bestaan. Er moet in een afsluitpoort voorzien worden zodat onbevoegden geen toegang hebben.

De hokken moeten een afdoende geluidsisolatie hebben en rond de hokken en de speelweiden moet er een beplanting worden aangebracht zodat de dieren niet gestoord worden door de omgeving.

Alle rustverstorende activiteiten zijn verboden tussen 22 en 7 uur.

De honden worden tussen 22 en 7 uur binnengehouden, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

Kadavers van honden moeten door een destructiebedrijf verwijderd worden. In afwachting van ophaling worden ze in een gesloten recipiënt bewaard.]

HOOFDSTUK 5.10.
DRANKEN

Art. 5.10.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 10 van de indelingslijst.

Art. 5.10.0.2. Bij het laden en lossen van stuivende producten:
1° moeten afzuig- en stofverwijderingsinrichtingen worden gebruikt bij:
   a) de vast opgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en andere manutentietoestellen;
   b) de valbuisuitmondingen en stortgoten van laad- of losinrichtingen;

2° wanneer het opvangen van stofdeeltjes niet mogelijk is, dient:
   a) bij afworpplaatsen de afworphoogte, zo mogelijk automatisch, aan de wisselende storthoogte te worden aangepast;
   b) bij valbuizen de uittreedsnelheid van het getransporteerde materiaal, bv. door slingerkleppen, zo laag mogelijk te worden gehouden.

Art. 5.10.0.3. §1. Machines, manutentietoestellen of andere apparaten voor het mechanisch behandelen of verwerken van stuivende producten moeten worden ingekapseld. Voor zover een stofdichte uitvoering, inzonderheid bij de toevoer-, afvoer- en overdrachtsplaatsen niet mogelijk is, moeten stofdeeltjes worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

§2. Voor het transport in de inrichting van stuivende producten moeten afgesloten systemen, zoals o.a. transportbanden, elevatoren of trogkettingtransporteurs worden gebruikt. Voor zover het in §1 voorgeschreven inkapselen niet of slechts ten dele mogelijk is, moeten de stofdeeltjes worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

§3. Onverminderd de voorschriften die gelden voor de emissies van stoomtoestellen en verbrandingsinstallaties, alsmede voor het laden en lossen bepaald in artikel 5.10.0.2., moeten hinderlijke dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen, op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en naar een zuiveringsinstallatie geleid. Deze dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt.
In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.
De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§4. De nodige maatregelen dienen getroffen om stofexplosies te vermijden. Inzonderheid dienen daartoe, naast de maatregelen voorgeschreven in §3, de nodige voorzorgen genomen om de vorming van elektro-statische ladingen te voorkomen. Met dit doel dienen alle metalen delen van de installaties, van de stofopzuiginstallatie en van de opslagtanks alsmede van de laad- en losinrichtingen met de aarde verbonden.

Art. 5.10.0.4. §1. De verwarming van de lokalen waarin distilleerinstallaties zijn ondergebracht mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

Gewijzigd bij art. 113 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat dienen in de in §1 bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

§3. De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

§4. In geval van brand of rookontwikkeling moet de brandweer worden opgeroepen en moeten alle middelen ter bestrijding van het onheil worden ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

Art. 5.10.0.5. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

HOOFDSTUK 5.11.
DRUKKERIJEN EN FOTOGRAFISCHE INDUSTRIEËN

Art. 5.11.0.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de rubriek 11 van de indelingslijst.

§2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in §1 te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of beschermingszone I, II of III.

§3. De verbodsbepalingen van §2 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.11.0.2. §1. Het gebruik van polychloorbifenylen- (PCB's) en polychloorterfenylen- (PCT's) houdende pigmenten of andere producten is verboden.

§2. Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 11 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen, voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 5.17. "Gevaarlijke stoffen" van dit besluit mits onder de aldaar ingedeelde opslaghoeveelheden te vallen.
In de milieuvergunning kan voor de scheidingsafstanden tussen twee groepen en/of subgroepen met niet-ingedeelde opslaghoeveelheden evenwel een gemotiveerde afwijking verleend worden.

Art. 5.11.0.3. §1. De machines en installaties waarin gevaarlijke stoffen behandeld worden, met name een fysische of chemische verandering ondergaan, moeten opgesteld worden in een volledig van de opslagruimten door brandvrije muren afgescheiden lokaal. De vloer van dit lokaal moet voorzien zijn van een opvanggoot en één of meer opvangputten. De vloer, de opvanggoot en de opvangputten moeten uitgevoerd zijn in voor de erop terechtkomende stoffen ondoorlatend en chemisch inert materiaal.

§2. De globale opvanginrichting van de volledige installatie, de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartimenteerde opslag, de inkuipingen, de compartimenten voor bulkafvalstoffen, de overlopen of veiligheidsuitlaten van de tanks, alsmede het opslaggebouw voor stoffen en producten met buitengewone risico's mogen op geen enkele manier in verbinding staan met een openbare riolering, een grondwaterlaag, een oppervlaktewater of een verzamelbekken voor oppervlaktewater.

§3. De opvangputten en de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartimenteerde opslag moeten regelmatig, en tenminste na elke kalamiteit, geledigd worden. De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden.

§4. De personen en het personeel tewerkgesteld in de inrichting moeten op de hoogte zijn van de aard en de gevaarsaspecten van de opgeslagen respectievelijk geproduceerde stoffen en producten alsmede van de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden. Hiertoe dient een schriftelijke instructie verstrekt.

Art. 5.11.0.4. §1. De machines en installaties dienen ontworpen en in goede staat onderhouden dermate dat lekkages van stoffen en producten alsmede de emissies van verontreinigende stoffen in de omgevingslucht maximaal worden voorkomen.

§2. De nodige maatregelen dienen getroffen om de vorming van elektro-statische ladingen te voorkomen. Inzonderheid dienen daartoe alle metalen delen van de installaties, van de stofopzuiginstallatie en van de opslagtanks alsmede van de laad- en losinrichtingen geaard.

§3. In geval er ontvlambare stoffen worden gebruikt en/of ontvlambare producten worden geproduceerd:

1° mag de verwarming van de lokalen enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen;

2° dienen met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat in de lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst;

3° moeten de vluchtdeuren van de lokalen langs buiten opendraaien en dienen de doorgangen van elke hindernis vrijgehouden;

4° mag in de lokalen andere dan opslagruimten een maximum hoeveelheid van gebruikte en gefabriceerde producten worden gestockeerd die overeenstemt met de behoeften, respectievelijk de productie van één dag; de verpakkingen die in gebruik zijn aan de machines, zoals o.a. een verpakking solvent aan elke drukpers, wordt hierbij niet in aanmerking genomen;

5° mogen in de lokalen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken;

6° is het verboden te roken in de lokalen; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;

7° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbare materialen te zijn.

§4. Het is verboden ontvlambare stoffen of producten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§5. De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

§6. In geval van brand of rookontwikkeling moet de brandweer worden opgeroepen en moeten alle middelen ter bestrijding van het onheil worden ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

Art. 5.11.0.5. §1. In de in een eerste klasse ingedeelde inrichting moeten de dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, naar een zuiveringsinstallatie geleid en dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt.
In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.
De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de in §1 bedoelde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

parameter	emissiegrenswaarde
1° [...]	
2° organische stoffen: voor installaties voor het bedrukken van baan- of plaatvormige materialen met rotatiedrukmachines met inbegrip van de bijhorende drooginstallaties,	
a) in geval van toepassing van met water verdunbare drukinkten die als organisch oplosmiddel uitsluitend ethanol met een massagehalte van ten hoogste 25% bevatten, emissie aan ethanol	500,0 mg/Nm³
b) bij gebruik van oplosmiddelen en/of harshoudende drukinkten op rotatiedrukpersen (andere dan typo en coldsetoffset-rotatie) met een nominaal verbruik van meer dan 5 kg organische oplosmiddelen per uur, wordt de emissie aan totaal organisch koolstof beperkt tot :	
- bij thermische naverbranding :	50,0 mg/Nm³
- bij katalytische naverbranding :	100,0 mg/Nm³
- bij solventrecuperatie door condensatie of met een actief-koolfilter :	150,0 mg/Nm³
3° de volgende stoffen, bij een massastroom per stof van 5g/u of meer:	
- chroom VI-verbindingen (in inadembare vorm), zoals calciumchromaat	1,0 mg/Nm³
- chroomIII-, strontium- en zinkchromaat, uitgedrukt in Cr	1,0 mg/Nm³
4° de volgende damp- of gasvormige anorganische stoffen, bij een massastroom per stof van 5kg/u of meer:	
- SOx (als SO_2)	500,0 mg/Nm³
- NOx (als NO_2)	500,0 mg/Nm³
5° de volgende stofvormige anorganische stoffen, bij een massastroom per stof van 25g/u of meer:	
- lood en zijn verbindingen uitgedrukt in Pb	5,0 mg/Nm³
- chroom en zijn verbindingen uitgedrukt in Cr	5,0 mg/Nm³

Gewijzigd bij art. 114, 1° en 2°, B.VI.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[§2 bis. 1° De emissiegrenswaarden voor organische stoffen, vermeld in §2, en in de rubrieken 10°, 11° van bijlage 4.4.2, gelden niet voor de activiteiten 1, 2 en 3 van bijlage 5.59.1 als de inrichting voor deze activiteiten voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 5.59.

In dat geval moeten:

a) de emissiegrenswaarden van bijlage 5.59.1 of de in bijlage 5.59.2 vermelde beoogde emissie voor nieuwe installaties onmiddellijk bereikt zijn;

b) de emissiegrenswaarden van bijlage 5.59.1 of de in bijlage 5.59.2 vermelde 1,5 x beoogde emissie voor bestaande installaties uiterlijk op 1.1.2003 bereikt zijn;

c) de emissiegrenswaarden van bijlage 5.59.1 of de in bijlage 5.59.2 vermelde beoogde emissie voor bestaande installaties uiterlijk op 31.10.2007 bereikt zijn.

2° De regeling van lid 1° geldt ook voor inrichtingen waarvoor het oplosmiddelverbruik van de betrokken activiteiten kleiner is dan de drempelwaarde van bijlage 5.59.1. In dat geval zijn de hoogste emissiegrenswaarden van toepassing, voor de betrokken activiteit opgenomen in bijlage 5.59.1.]

Ingevoegd bij art. 8 B.Vl.Reg. 20 april 2001, B.S. 10 juli 2001.
Vervangen bij art. 21 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

[§2ter. De emissie aan VOS die op jaarbasis vrijkomt bij de drukactiviteit flexografie op papier en karton, mag vanaf 1 januari 2010 maximaal 30% van de referentie-emissie bedragen. De referentie-emissie wordt berekend volgens de richtlijnen van bijlage 5.59.2. De exploitant bezorgt de gegevens die nodig zijn om de toetsing aan die grenswaarde te maken, aan de toezichthoudende overheid of de afdeling Milieuvergunningen, als die daarom verzoekt.]

Ingevoegd bij art.18 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .

§3. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals voorzien in art. 4.4.2.3.

Gewijzigd bij art. 114, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. Met betrekking tot de meetfrequentie, de meetmethode en de evaluatie van de meetresultaten gelden de bepalingen van hoofdstuk 4.4..

Gewijzigd bij art. 114, 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

HOOFDSTUK 5.12.
ELEKTRICITEIT

Art. 5.12.0.1. Onverminderd de voorschriften van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installatie (AREI) zijn de bepalingen van dit hoofdstuk van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 12 van de indelingslijst.
De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op mobiele elektrische noodgroepen, noch op elektriciteitsproductiegroepen of transformatoren tijdelijk ingezet voor de elektrische voeding van werktuigen, toestellen en installaties gebruikt bij de uitvoering van de eigenlijke bouw-, sloop- of wegeniswerken.

Art. 5.12.0.2. Transformatoren

§1. Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 juli 1986 tot reglementering van de stoffen en preparaten die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen bevatten, dienen met betrekking tot de transformatoren de volgende voorschriften nageleefd:

1° transformatoren die polychloorbifenylen (PCB's) of polychloorterfenylen (PCT's) bevatten, zoals askareltransformatoren, zijn verboden;

2° de transformator is beschermd tegen het binnendringen van regenwater of grondwater;

3° de vloer(en), wanden en zoldering(en) van het lokaal waarin de transformator is geplaatst, hebben een brandweerstand van tenminste een half uur (Rf½h); hetzelfde geldt voor de deuren en vensters in deze scheidingselementen, die voorzien zijn van een automatisch sluitingsmechanisme en niet mogen geblokkeerd worden in open stand;
de in het eerste lid gestelde bepalingen zijn niet van toepassing op transformatoren opgesteld in open lucht of in gesloten metalen kasten.

4° de nodige maatregelen zijn getroffen om bodem- en grondwaterverontreiniging te voorkomen; daartoe dient inzonderheid onder de transformator een vloeistofdichte inkuiping voorzien die bij lek de diëlektrische vloeistof opvangt;
wanneer het gaat om een bestaande transformator dient voormelde inkuiping aangebracht bij een eerste vernieuwing, wijziging, vervanging of verplaatsing van de transformator.

Gewijzigd bij art. 17, 1°, B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.

§2. De in §1, sub 1° vermelde verbodsbepaling is niet van toepassing op de bestaande askarel- en andere PCB's of PCT's bevattende transformatoren die overeenkomstig het koninklijk besluit van 9 juli 1986 tot reglementering van de stoffen en preparaten die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen bevatten, verder mogen worden gebruikt. Onverminderd de voorschriften vermeld onder §1 dienen met betrekking tot deze askarel- en andere PCB's of PCT's bevattende transformatoren bijkomend de volgende voorwaarden nageleefd:

1° de transformatoren dienen uitsluitend in open lucht of in een daartoe bestemd brandvrij lokaal opgesteld; in dit lokaal mogen geen transformatoren die geen PCB's of PCT's bevatten worden opgesteld, tenzij een brandweerstandbiedende scheiding tussen de verschillende transformatoren van tenminste een half uur (Rf½h) is voorzien; op de buitenwand van de toegangsdeur(en) tot voormeld lokaal alsmede binnen dit lokaal zelf dient met letters van tenminste 8 cm hoogte duidelijk leesbaar de volgende tekst aangebracht: "Opgelet: PCB's-houdende transfo"; voormelde tekst mag worden vervangen door de ter zake geldende reglementaire pictogrammen; de verluchting van voormeld lokaal dient te gebeuren via een verluchtingsrooster met een brandweerstand van tenminste één uur (Rf1h);
in de gesloten elektriciteitslokalen mogen alternatieve maatregelen worden getroffen op voorwaarde dat deze aan het eerste lid gelijkwaardige veiligheidswaarborgen bieden;

2° de transformatoren dienen regelmatig op lekken gecontroleerd; eventuele lekken dienen onmiddellijk gedicht; de toezichthoudende ambtenaar dient in kennis gesteld van elk vastgesteld lek alsmede van de getroffen maatregelen;

3° alle met PCB's of PCT's verontreinigde materialen, met inbegrip van poetsvodden, werkkledij, enz. dienen afgevoerd naar een inrichting voor de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen.

4° het aflaten van de askarel-olie en/of het wegnemen van de buitenplaten (zogenaamde ontkuiping) mag uitsluitend gebeuren bij een daartoe vergunde firma; wegens mogelijke residuele PCB's of PCT's mag het hervullen niet gebeuren met gewone (brandbare) olie maar wel met bv. siliconenolie.

5° overeenkomstig de EG-Richtlijn 96/59/EG van 16 september 1996 betreffende de verwijdering van polychloorbifenylen en polychloorterfenylen (PCB's/PCT's) en onverminderd [de bepalingen van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en –beheer (Vlarea) met betrekking tot PCB's] gelden met betrekking tot de bestaande tranformatoren die PCB's bevatten bijkomend de volgende voorwaarden:

1° het bijvullen van transformatoren met PCB's is verboden;

2° het onderhoud van transformatoren die PCB's bevatten, mag, totdat ze overeenkomstig [de bepalingen van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en –beheer (Vlarea) met betrekking tot PCB's] gereinigd worden, buiten gebruik worden gesteld en/of verwijderd worden, uitsluitend worden voortgezet indien het doel daarvan is ervoor te zorgen dat de PCB's die deze apparaten bevatten, voldoen aan de technische normen of specificaties inzake diëlektrische kwaliteit, mits de transformatoren in goede staat zijn en geen lekken vertonen.

Gewijzigd bij art. 17, 2°, B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 10.1.16 B.Vl.Reg. 5 december 2003, B.S. 30 april 2004.

Art. 5.12.0.3. Accumulatoren

§1. De vast opgestelde batterijen, andere dan droge batterijen, dienen ondergebracht in een uitsluitend daartoe bestemd lokaal, ruimte of kast. Dit lokaal is gebouwd uit onbrandbare materialen met een brandweerstand Rf van minstens 1/2 uur (norm NBN 713020). De deuren tussen het lokaal en de rest van de gebouwen hebben eenzelfde brandweerstand en zijn voorzien van automatische sluiting.

§2. De vloer van het in §1 bedoelde lokaal bestaat uit ondoordringbare en voor elektrolyten inerte materialen en dient zodanig aangelegd dat elke verontreiniging van het grondwater, het oppervlaktewater en de bodem wordt voorkomen.

§3. Het in §1 bedoelde lokaal wordt bestendig en doeltreffend verlucht zodat de atmosfeer er nooit explosiegevaar vertoont. Daartoe moet de concentratie van ontplofbare gevaarlijke gassen steeds lager zijn dan 1/10de van de onderste explosiegrens.

Art. 5.12.0.4. §1. De verwarming van de lokalen waarin de vast opgestelde transformatoren, de vast opgestelde batterijen andere dan droge batterijen en de vaste inrichtingen voor het laden van accumulatoren zijn ondergebracht, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen;

§2. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat dienen in de lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

§3. De vluchtdeuren van de in §1 bedoelde lokalen moeten langs buiten opendraaien en de doorgangen dienen van elke hindernis vrijgehouden.

§4. In de in §1 bedoelde lokalen:

1° mogen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en/of herstellingswerken op voorwaarde dat hiervoor de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen;

2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;

3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbare materialen te zijn.

Art. 5.12.0.5. §1. Het is verboden ontvlambare stoffen of producten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§2. De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

§3. in geval van brand of rookontwikkeling moet de brandweer worden opgeroepen en moeten alle middelen ter bestrijding van het onheil worden ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

HOOFDSTUK 5.13.
FARMACEUTISCHE STOFFEN

Art. 5.13.0.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 13 van de indelingslijst.

§2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in §1 te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of beschermingszone I, II of III.

§3. De verbodsbepalingen van §2 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.13.0.2. Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 13 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 5.17. "Gevaarlijke stoffen" van dit besluit mits onder de aldaar ingedeelde opslaghoeveelheden te vallen.
In de milieuvergunning kan voor de scheidingsafstanden tussen twee groepen en/of subgroepen met niet-ingedeelde opslaghoeveelheden evenwel een gemotiveerde afwijking verleend worden.

Art. 5.13.0.3. §1. De machines en installaties dienen ontworpen en in goede staat onderhouden dermate dat lekkages van stoffen en producten alsmede de emissies van verontreinigende stoffen in de omgevingslucht maximaal worden voorkomen.
De machines en installaties waarin gevaarlijke stoffen behandeld worden, met name een fysische of chemische verandering ondergaan, moeten opgesteld worden in een volledig van de opslagruimten door brandvrije muren afgescheiden lokaal. De vloer van dit lokaal moet voorzien zijn van een opvanggoot en één of meer opvangputten. De vloer, de opvanggoot en de opvangputten moeten uitgevoerd zijn in voor de erop terechtkomende stoffen ondoorlatend en chemisch inert materiaal.

§2. De globale opvanginrichting van de volledige installatie, de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartimenteerde opslag, de inkuipingen, de compartimenten voor bulkafvalstoffen, de overlopen of veiligheidsuitlaten van de tanks, alsmede het opslaggebouw voor stoffen en producten met buitengewone risico's mogen op geen enkele manier in verbinding staan met een openbare riolering, een grondwaterlaag, een oppervlaktewater of een verzamelbekken voor oppervlaktewater.

§3. De opvangputten en de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartimenteerde opslag moeten regelmatig, en tenminste na elke kalamiteit, geledigd worden. De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden.

§4. De personen en het personeel tewerkgesteld in de inrichting moeten op de hoogte zijn van de aard en de gevaarsaspecten van de opgeslagen respectievelijk geproduceerde stoffen en producten alsmede van de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden. Hiertoe verstrekt de exploitant de nodige actuele instructies. Ten minste éénmaal per jaar moeten deze instructies door de exploitant worden geëvalueerd.

Gewijzigd bij art. 115 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.13.0.4. §1. Het is verboden ontvlambare stoffen of producten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§2. De nodige maatregelen dienen getroffen om de vorming van elektro-statische ladingen te voorkomen. Inzonderheid dienen daartoe alle metalen delen van de installaties, van de stofopzuiginstallatie en van de opslagtanks alsmede van de laad- en losinrichtingen geaard.

§3. De verwarming van de lokalen waarin ontvlambare stoffen worden gebruikt en/of ontvlambare producten worden geproduceerd, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

§4. Onverminderd de andere wettelijke of reglementaire bepalingen ter zake treft de exploitant de vereiste maatregelen om de buurt in voldoende mate te beschermen tegen de risico's van brand en ontploffing. Dit houdt ondermeer in dat de nodige brandbestrijdingsmiddelen beschikbaar moeten zijn. Het bepalen en de plaatsing van de brandbestrijdingsmiddelen gebeurt onafhankelijk van de milieuvergunning in overleg met de bevoegde brandweer.
De brandbestrijdingsmiddelen dienen in goede staat van onderhoud te verkeren, beschermd te zijn tegen vorst, doelmatig gesignaliseerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld. Het brandbestrijdingsmaterieel moet onmiddellijk in werking kunnen worden gebracht.

Gewijzigd bij art. 116, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. In de inrichting dienen de nodige voorzieningen aanwezig te zijn om het wegvloeien van met gevaarlijke producten verontreinigd bluswater naar bodem, openbare riool, oppervlakte- of grondwater te voorkomen. Het opgevangen verontreinigd bluswater dient op een aangepaste manier verwijderd. De bepaling van de opvangcapaciteit voor verontreinigd bluswater dient te gebeuren in overleg met de bevoegde brandweer.

Gewijzigd bij art. 116, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6. In de in §3 bedoelde lokalen:

1° mogen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken;

2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters of met reglementaire pictogrammen op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;

3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbare materialen te zijn.

Gewijzigd bij art. 116, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.13.0.5. §1. In de in een eerste klasse ingedeelde inrichting moeten de dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en zo nodig naar een zuiveringsinstallatie geleid en dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt.
In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.
De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§2. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals vermeld in art. 4.4.2.3.

§3. De vloer, de werkplaatsen en de toestellen moeten regelmatig zorgvuldig met veel water grondig gereinigd worden. Het afvalwater afkomstig van deze reinigingen dient opgevangen en zo nodig afgevoerd naar een afvalwaterzuiveringsinstallatie.

§4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning.

HOOFDSTUK 5.14.
FOTOGRAFISCHE PRODUCTEN

Art. 5.14.0.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 14 van de indelingslijst.

§2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in §1 te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of beschermingszone I, II of III.

§3. De verbodsbepalingen van §2 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

§4. Het gebruik van polychloorbifenylen- (PCB's) en polychloorterfenylen- (PCT's) houdende pigmenten of andere producten is verboden.

§5. Indien een inrichting vergunningsplichtig is wegens indeling in de rubriek 14 van de indelingslijst moet iedere opslag van gevaarlijke stoffen, ongeacht of deze volgens de indelingslijst al of niet is ingedeeld, voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk 5.17. "Gevaarlijke stoffen" van dit besluit.
In de milieuvergunning kan voor de scheidingsafstanden tussen twee groepen en/of subgroepen met niet-ingedeelde opslaghoeveelheden evenwel een gemotiveerde afwijking verleend worden.

§6. In de in een eerste klasse ingedeelde inrichting moeten de dampen, nevels en stofhoudende afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan worden opgezogen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt.

In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.
De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§7. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

HOOFDSTUK 5.15.
GARAGES, PARKEERPLAATSEN EN HERSTELLINGSWERKPLAATSEN VOOR MOTORVOERTUIGEN

Art. 5.15.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 15 van de indelingslijst.

Art. 5.15.0.2. §1. De garages en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen en hun aanhorigheden zijn van alle bewoonde lokalen en hun toegangen afgescheiden door volle muren, schutsels, zolderingen, vloeren in metselwerk of in beton. Deuren met automatische sluiting die aan het vuur weerstaan mogen evenwel in de muren en schutsels worden aangebracht.

§2. De vloer van de garages en herstellingswerkplaatsen is effen, ondoordringbaar en onbrandbaar.

§3. De bewoonde lokalen dienen over tenminste een van de garage, herstellingswerkplaats en aanhorigheden onafhankelijke toegang te beschikken.

§4. De inrijgangen die van de garages en herstellingswerkplaatsen gescheiden zijn door een openluchtkoer van tenminste 3m diepte, moeten niet beschouwd worden als aanhorigheden voor de toepassing van de bepalingen van §§ 1 en 3.

Art. 5.15.0.3. §1. De garages en herstellingswerkplaatsen worden voortdurend doeltreffend verlucht derwijze dat de atmosfeer er nooit giftig of ontplofbaar kan worden.

§2. In de schouwputten alsmede in de ondergrondse garages en herstellingswerkplaatsen dient ter naleving van de bepalingen van §1 een mechanische verluchtingsinstallatie voorzien op oordeelkundig gekozen plaatsen en in elk geval op het laagste niveau, die de in de schouwputten en de in de lokalen verspreide gassen opzuigt en in de atmosfeer loost.

§3. Het is verboden een ontploffingsmotor of een motor met inwendige verbranding werkingsklaar te maken of te herstellen, indien deze verrichtingen het langdurig draaien van deze motor vergen, tenzij er een opvanginrichting is voorzien die de afvalgassen rechtstreeks in de atmosfeer brengt.

§4. Bij het aansteken van een gasgenerator dienen alle voorzorgen getroffen om brand- en ontploffingsgevaar te vermijden. Het verplaatsen van toortsen of brandende stoffen voor het voormelde aansteken wordt tot het uiterste minimum herleid. Het aansteken van brandbare stoffen geschiedt in de mate van het mogelijke na ze in de gasgenerator geplaatst te hebben.
Het is verboden brandstof te brengen in de gasgenerator van een geborgen wagen, wanneer de gasgenerator ontstoken is.
Het is verboden een ontstoken gasgenerator te reinigen.
Het is verboden vuur in de gasgenerator van een geborgen wagen te onderhouden. Er dienen integendeel de nodige schikkingen getroffen om dit zo snel mogelijk te doven.

§5. Het herstellen van reservoirs van auto- en andere motorvoertuigen die brandstof hebben ingehouden bij middel van de steekvlam, de elektrische boog of enig ander toestel met open vlam is verboden.

Art. 5.15.0.4. §1. De voedingsspanning der verplaatsbare lampen mag niet meer bedragen dan 25 volt in wisselstroom of 50 volt in gelijkstroom. Dit voorschrift is van toepassing vanaf de aansluiting van de verplaatsbare geleiders met de vaste geleiders. De transformatoren voor spanningsvermindering dienen gescheiden windingen te hebben. De massa van deze transformatoren dient met de aarde verbonden. De soepele geleiders hebben een voldoend weerstandsvermogen tegen slijtage. Ze mogen evenwel door geen metalen omhulsel beschermd worden.

§2. De verwarming van de parkeerruimten voor autovoertuigen en aanhangwagens, andere dan personenwagens, de garages en de herstellingswerkplaatsen mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

§3. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat moeten in de in §2 bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

§4. De vluchtdeuren van de in §2 bedoelde lokalen moeten langs buiten opendraaien en de doorgangen dienen van elke hindernis vrijgehouden.

Art. 5.15.0.5. §1. [...] *Opgeheven bij art. 22 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).*

§2. Het is verboden in de parkeerruimten voor autovoertuigen, in de garages en herstellingswerkplaatsen:

1° gemakkelijk brandbare of ontvlambare stoffen of producten op te stapelen;

2° bussen met benzine of waarin benzine geweest is te plaatsen.

Gewijzigd bij art. 117 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

§4. In geval van brand of rookontwikkeling moet de brandweer worden opgeroepen en moeten alle middelen ter bestrijding van het onheil worden ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

Art. 5.15.0.6. §1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden verboden op werkdagen tussen 19 uur en 7 uur alsmede op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

§2. De nodige maatregelen dienen getroffen om de buurt niet te hinderen door geluid en trillingen veroorzaakt door:

1° het verkeer van voertuigen van, naar en op de parkeerplaatsen;

2° de luchtconditioneringsapparaten, ventilatoren enz. aangewend om de parkeerruimten, garages en herstellingswerkplaatsen te verluchten of te ventileren;

3° het warmdraaien van motoren of de werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen; hiertoe dient inzonderheid tussen een niet in een gesloten lokaal ingerichte parkeerplaats en elke naburige woning een ruimtelijke scheiding te bestaan van tenminste 50 m; bij werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen dient daarenboven tussen de parkeerplaats en de naburige woningen gelegen binnen een straal van 100 m een geluidsdempend bufferscherm voorzien;

Andere maatregelen die gelijkwaardige waarborgen om de buurt te vrijwaren van geluid- en trillingshinder bieden, zijn eveneens toegelaten.

Gewijzigd bij art. 118 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[Art. 5.15.0.7. De plaatsen waar geaccidenteerde voertuigen worden gestald, zijn uitgerust met een vloeistofdichte vloer. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, is de vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodat gelekte vloeistoffen noch de bodem noch het grondwater noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen.

De goede werking van de koolwaterstofafscheider wordt altijd verzekerd. De koolwaterstofafscheider wordt zo dikwijls geledigd en gereinigd als nodig is om de goede werking ervan te waarborgen. De exploitant inspecteert daarvoor om de drie maanden de afscheider. Van de inspecties wordt een logboek bijgehouden.]

Ingevoegd bij art. 23 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Vervangen bij art. 19 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

[**Art. 5.15.0.8.** Terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen mag alleen worden uitgevoerd door een gecertificeerde technicus als vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen.]

Toegevoegd bij art. 14 B.Vl.Reg. 4 september 2009, B.S. 27 oktober 2009.

HOOFDSTUK 5.16.
GASSEN

AFDELING 5.16.1.
GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

[Art. 5.16.1.1. *Vervangen bij art. 104 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen vermeld in rubriek 16 van de indelingslijst.

§2. Vanaf 1 januari 2010 mogen alleen de volgende houders door middel van een verplaatsbaar recipiënt of een tankwagen, gevuld worden met vloeibaar gemaakte gassen van de groepen 1, 2 of 3, als bedoeld in §4:

1° de vaste reservoirs op de in de melding of vergunningsaanvraag aangeduide plaats.

§3. De volgende voorschriften moeten met betrekking tot de opslag van gassen in acht genomen worden:

1° de gassen mogen niet buiten de daartoe bestemde opslagruimte worden opgeslagen;

2° de nodige voorzorgsmaatregelen moeten worden getroffen om te vermijden dat gassen met elkaar of met andere stoffen in contact komen waarbij:

a) ofwel gevaarlijke chemische reacties kunnen plaatsvinden;

b) ofwel gassen met elkaar kunnen reageren onder vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen en dampen;

c) ofwel gassen samen ontploffingen en/of branden kunnen veroorzaken.

[§4. Voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk worden de samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen in de volgende vier groepen gerangschikt:

1° ontvlambare gassen, omvattende:

a) gassen die alleen ontvlambaar zijn (gevaarsrisico F);

b) ontvlambare giftige (gevaarsrisico's F en T) of ontvlambare schadelijke gassen (gevaarsrisico's F en Xn);

c) ontvlambare zeer giftige gassen (gevaarsrisico's F en T+);

2° giftige gassen, omvattende:

a) gassen die alleen giftig (gevaarsrisico T) of schadelijk (gevaarsrisico Xn) zijn;

b) gassen die alleen zeer giftig (gevaarsrisico T+) zijn;

3° oxiderende gassen, omvattende:

a) gassen die alleen oxiderend zijn (gevaarsrisico O);

b) gassen die ofwel zowel oxiderend als giftig zijn (gevaarsrisico's O en T) ofwel zowel oxiderend en zeer giftig zijn (gevaarsrisico's O en T+);

4° de andere niet in sub 1° tot en met sub 3° bedoelde gassen.

De gevaarsrisico's, vermeld in het eerste lid, betreffen de risico's gedefinieerd in deel II van de bijlage 7 bij titel I van het VLAREM.]

Vervangen bij art. 23 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

[Art. 5.16.1.2. *Vervangen bij art. 105 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. In de lokalen of op de plaatsen waar ontvlambare gassen geproduceerd, opgeslagen en/of behandeld worden, moeten de nodige maatregelen worden getroffen om de vorming van gevaarlijke elektrostatische ladingen te voorkomen

§2. De verwarming van de lokalen of van de plaatsen bedoeld in §1, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en de werking voldoende waarborgen bieden om brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen. Verwarmingstoestellen zijn zo geplaatst dat zij de wand van opgeslagen gasrecipiënten niet overmatig kunnen opwarmen.

§3. In de lokalen of de op de plaatsen vermeld in §1:

1° is het verboden vuur te maken en gebruik te maken van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en constructiedoeleinden op voorwaarde dat de door de exploitant of zijn aangestelde vastgestelde voorzorgsmaatregelen zijn genomen. Wanneer ontvlambare gassen effectief aanwezig zijn, dient het gehalte aan brandbaar gas in de werkzone onder de grens van één vijfde van de laagste ontvlambaarheidsgrens te blijven. Dit gehalte moet tijdens de uitvoering van de werken voortdurend gecontroleerd worden;

2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangegeven; dit rookverbod dient niet aangegeven als het lokaal of de plaats gelegen is binnen een grotere rookvrije zone; het rookverbod is dan aangegeven bij alle toegangen tot de rookvrije zone;

3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en uitwasemingen van niet-brandbare materialen te zijn;

4° is het verboden met voertuigen binnen te rijden, tenzij noodzakelijk voorladen en lossen, onderhoud en/of constructie én op voorwaarde dat de door de exploitant of zijn aangestelde vastgestelde voorzorgsmaatregelen zijn genomen;

5° is de opslag van brandbare stoffen verboden binnen de 5 m van de productie/opslag/behandeling van de ontvlambare gassen;

6° zijn, behalve wanneer het gaat om samengeperste ontvlambare gassen lichter dan lucht, rioleringsputten of aansluitingen met de rioleringen verboden, tenzij ze uitgerust zijn met een luchtafsnijder waarvan de werking verzekerd is.

De aanwezigheid van ontvlambare stoffen, het verbod tot roken en het verbod vuur te maken dienen aangegeven via duidelijk zichtbare, door de bij koninklijk besluit van 17 juni 1997 vastgestelde pictogrammen.

§4. Het is verboden ontvlambare stoffen op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40 °C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.]

Gewijzigd bij art. 119 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[Art. 5.16.1.3. *Ingevoegd bij art. 106 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

De in dit hoofdstuk opgelegde voorschriften inzake de bouw van drukapparaten, lekdichtheidstest en de veiligheidsvoorzieningen van drukapparaten worden geacht geëerbiedigd te zijn voor de drukapparaten of samenstellen waarvoor een EG-verklaring van overeenstemming voor handen is en die tevens is voorzien van de CE-markering, tenzij een keuringsdienst van gebruikers de EG-verklaring heeft opgesteld.

Voor de drukapparaten of samenstellen met een EG-verklaring van overeenstemming dienen de wettelijke bepalingen in verband met de markering en etikettering ook na de inbedrijfstelling geëerbiedigd te blijven.

Art. 5.16.1.4. *Ingevoegd bij art. 106 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. De exploitant treft als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen opdat, bij herstellen, lek, ontsnapping via veiligheidsklep e.d., het ontsnappende gas de buurt niet hindert, noch de omgevingslucht, de bodem, het oppervlaktewater of grondwater verontreinigt. Zo nodig dient het ontsnappende gas via leidingen naar een geschikte plaats te worden geëvacueerd.

§2. De evacuatieleiding van een veiligheidsklep:

1° moet zo zijn gedimensioneerd dat de vereiste capaciteit van de veiligheidsklep beschikbaar blijft overeenkomstig de richtlijnen van de fabrikant;

2° moet uitgevoerd zijn in een materiaal dat weerstand biedt aan de mechanische en chemische inwerkingen waaraan ze is blootgesteld;

3° mag niet kunnen worden afgesloten indien de veiligheidsklep in dienst is;

4° moet tegen verstopping en het binnendringen van regenwater beschermd zijn.

§3. Wanneer gassen van groep 1a), 1b) en/of 1c) van een veiligheidsklep naar de openlucht geëvacueerd worden zijn onderstaande regels op de uitmonding van toepassing:

1° indien er zich binnen een straal van 5 m van de uitmonding een ventilatie- en/of luchttoevoeropening bevindt van een gebouw of een ruimte waarin zich gas kan ophopen, dan moet de evacuatieleiding uitmonden op een hoogte van ten minste 3 m boven het maaiveld, en ten minste 1 m hoger zijn dan dit gebouw;

2° de uitmonding gebeurt op een veilige plaats, ten minste 1 m verwijderd van ontstekingsbronnen (waaronder niet-explosieveilig elektrisch materieel);

3° de uitmonding moet ten minste 1 m zijn verwijderd van het verharde gedeelte van een voor publiek vrij toegankelijk terrein;

4° de uitmonding moet zich bevinden op een voldoende verluchte plaats waar geen gasophoping kan plaatsvinden.

Een andere configuratie, die volgens een milieudeskundige erkend in de discipline “houders voor gassen of gevaarlijke stoffen” minstens even veilig is voor de omgeving, gelet op de aard van het gas en de omgeving, is eveneens toegestaan.

Art. 5.16.1.5. *Ingevoegd bij art. 106 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. De elektrische installaties, toestellen en verlichtingstoestellen moeten beantwoorden aan de voorschriften van de Codex voor het Welzijn op het Werk en van het AREI (Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties), in het bijzonder de artikelen die handelen over ruimten waarin een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan.

§2. Onverminderd de reglementaire bepalingen, vermeld in §1, moeten de elektrische installaties in zones waar gevaar bestaat voor brand en ontploffing door de toevallige aanwezigheid van een ontplofbaar mengsel, uitgevoerd worden volgens de vereisten van een zoneringsplan.

§3. Voor installaties waarop het AREI nog niet van toepassing is, geschiedt de zone indeling overeenkomstig de bepalingen van artikel 105 van dat reglement.
Bij installaties met ontvlambare gassen moeten de reservoirs, de metalen steunen, de verschillende met flenzen verbonden gedeelten van buisleidingen en alle metalen onderdelen zich voortdurend onder hetzelfde elektrische potentiaal bevinden. Te dien einde zijn deze verschillende elementen met elkaar verbonden door een systeem van doelmatige geleiders. Andere systemen die een gelijkwaardige beveiliging bieden, kunnen toegelaten worden door een milieudeskundige erkend in de discipline “houders voor gassen of gevaarlijke stoffen”.

§4. De exploitant houdt elk keuringsattest van de elektrische installatie ter inzage van de milieudeskundige erkend in de discipline “houders voor gassen of gevaarlijke stoffen” en van de toezichthoudende overheden en dit ten minste tot het attest van het tweede navolgende gelijkaardige onderzoek beschikbaar is.

Art. 5.16.1.6. *Ingevoegd bij art. 106 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. Voor de installatieleidingen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen gelden de volgende voorschriften:

1° de pijpen en hun koppelingen zijn vervaardigd uit buizen met eigenschappen die verenigbaar zijn met de druk- en temperatuursvoorwaarden en het vervoerde fluïdum; voor vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan dienen zij van staal te zijn met hoge lasbaarheid conform een norm bedoeld voor gassen onder druk; een ander materiaal dat de vermelde hoedanigheden evenveel waarborgt, mag eveneens worden gebruikt;

2° voor de vaste leidingen is de maximale werkdruk als volgt te bepalen:
   a) voor de elementen in contact met niet ontspannen gassen (vloeibare fase en/of gasvormige fase):
      1) voor vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan is de maximale werkdruk de in bijlage 5.16.4 aangeduide waarde verhoogd met de grootste overdruk die door eventuele compressoren of pompen kan worden veroorzaakt;
      2) voor de overige gassen is de maximaal toelaatbare werkdruk ten minste gelijk aan de maximale werkdruk van het aangesloten reservoir, vermeerderd met de overdruk veroorzaakt door de eventuele compressoren en pompen;

   b) voor de elementen in contact met het ontspannen gas: de maximumdruk die na die ontspanner kan voorkomen;

3° eisen van maximaal toelaatbare druk (PS) en vervangtermijn voor buigbare vaste hydraulische slangen, voorzien van hun koppelingen:
   a) ofwel dienen ze zo te zijn ontworpen en vervaardigd dat ze kunnen weerstaan aan een druk van:
      1) 4 maal de maximale werkdruk voor de leidingen waarvan de nominale maat (DN) kleiner is dan 65;
      2) 3 maal de maximale werkdruk voor de leidingen waarvan de nominale maat (DN) gelijk is aan of groter is dan 65;
      dergelijke slangen dienen ten minste vijf jaar na indienstneming vervangen door nieuwe;

   b) ofwel mogen ze zijn ontworpen en vervaardigd voor een kleinere druk als ze sneller vervangen worden, of als ze na een bepaald aantal draaiuren automatisch buiten dienst gesteld worden; deze werkwijze mag alleen toegepast worden als de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” hieraan zijn goedkeuring geeft en de druk en het vervangsignaal expliciet in het afgeleverde attest vermeldt;

   c) ofwel mag hieromtrent de gebruiksaanwijzing van de fabrikant strikt gevolgd wordt; deze werkwijze mag alleen toegepast worden als de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” hieraan zijn goedkeuring geeft en hij de gebruiksaanwijzing, de druk en het vervangsignaal expliciet in het afgeleverde attest vermeldt;

   d) ofwel mag tenslotte een code van goede praktijk gevolgd worden; deze werkwijze mag alleen toegepast worden als de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” hieraan zijn goedkeuring geeft en hij de code van goede praktijk, de druk en het vervangsignaal expliciet in het afgeleverde attest vermeldt.

4° de slangen voorzien van hun koppelingen en de vaste leidingen, worden, na het monteren, onderworpen aan een proefdruk gelijk aan 1,4 maal de maximale werkdruk met een minimum van 300 kPa; deze proef wordt zo uitgevoerd dat de dichtheid en ook de afwezigheid van vervormingen en van eventuele fouten die de veiligheid zouden kunnen schaden zo nauwkeurig mogelijk nagegaan worden;
mits akkoord van de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen”, kunnen de hydrostatische druktesten vervangen worden door proeven met gas onder een druk van 1,2 maal de maximale werkdruk indien de pijpen bij de constructeur hydrostatisch werden getest op een druk van ten minste 1,5 maal de maximale werkdruk; Voor de aftapslangen voorzien van hun koppelingen aangesloten op de vloeibare fase is deze proef ten minste ieder jaar te hernieuwen; ze heeft plaats aan de maximale werkdruk;

5° de nodige maatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat in de leidingen van de vloeibare fase een druk zou kunnen ontstaan die de druk PS van de leiding met meer dan 20 % overtreft;

De milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” kan andere maatregelen toestaan om te beletten dat overdrukken een onveilige toestand veroorzaken.

§2. Alle onderdelen van de installatie, zoals afsluitkranen, ontspanners, kleppen, ventielen, slangen, dichtingen, zijn ontworpen en vervaardigd rekening houdend met de eigenschappen van het gebruikte gas.

§3. Wat betreft de pijpleidingen en slangen voor vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan bij opslagplaatsen voor deze gassen in vaste ongekoelde houders, worden, voor de elementen in contact met het ontspannen gas, de bovenstaande bepalingen en de bepalingen van artikel 5.16.1.7 echter vervangen door de norm NBN D 51-006 “Binnenleidingen voor commercieel butaan of propaan in gasfase op een werkdruk van maximum 5 bar en plaatsing van de verbruikstoestellen.

§4. De bepalingen van de paragrafen 1 tot en met 3 gelden voor installaties geplaatst na 1 januari 2009.

Art. 5.16.1.7. *Ingevoegd bij art. 106 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

Voor ondergrondse gasreservoirs en gasleidingen gekoppeld aan deze reservoirs, geplaatst na 1 januari 2009, gelden bijkomend de volgende voorschriften:

1° de installatie, de bekleding en de uitrusting worden uitgevoerd volgens een code van goede praktijk;

2° bij gevaar voor overstroming of hoge waterstand dienen de nodige voorzieningen te worden aangebracht om te beletten dat een reservoir zou worden opgelicht;

3° de vereiste maatregelen dienen getroffen te worden om de ondergrondse reservoirs en leidingen maximaal te beschermen tegen mechanische beschadiging;

4° de ondergrondse houders moeten met een ten minste 50 cm dikke laag grond of een ander aangepast inert materiaal bedekt worden. Voor LPG-houders met een maximaal inhoudsvermogen van 5.000 l volstaat een bedekking van 30 cm in plaats van 50 cm, mits de bovenzijde van de houder over de gehele lengte en over voldoende breedte tegen graafwerken wordt beschermd door een oordeelkundig geplaatst kunststofnet.

   De ondergrondse metalen reservoirs en leidingen moeten worden voorzien van een bekleding met een totale diëlektrische weerstand van ten minste 10 kV.

   Vóór de plaatsing van een metalen houder en de erbij horende leidingen:
   - binnen een waterwingebied of een beschermingszone type I of II,

   of
   - in de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen kunnen aanwezig zijn,

dient de corrosiviteit van de bodem en van de opvulgrond bepaald en gecategoriseerd te worden door een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie, volgens de werkwijzen vermeld in bijlage 5.17.5. Hierbij wordt de corrosiviteit van de grond op het diepste punt van de plaats waar de metalen houder komt te liggen, of de opvulgrond, gecategoriseerd als "weinig corrosief", "matig corrosief", "corrosief" of "sterk corrosief". De bepaling van de corrosiviteit mag niet geschieden onder extreme omstandigheden van droogte of bij vorst.

Van bovenvernoemde bepaling van corrosiviteit mag afgezien worden wanneer de corrosiviteit van de bodem en opvulgrond reeds werd bepaald tijdens de laatste vijf jaar of wanneer zonder voorafgaand bodemcorrosiviteitsonderzoek kathodische bescherming wordt aangebracht. Het aanbrengen van deze kathodische bescherming dient te gebeuren onder toezicht van een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie.

Kathodische bescherming:

- indien het resultaat van het voorafgaand bodemcorrosiviteitsonderzoek, "corrosief" of "sterk corrosief" is, moet kathodische bescherming worden aangebracht;
- indien het resultaat van het voorafgaand bodemcorrosiviteitsonderzoek, "matig corrosief" is, mag er in eerste instantie voor geopteerd worden geen kathodische bescherming te plaatsen. In dit geval dient een corrosiemonitoring aan de hand van een permanente of periodieke potentiaalmeting uitgevoerd te worden; bij een potentiaalmeting meer positief dan -500 mV ten opzichte van een $Cu/CuSO_4$ referentie-elektrode, wijzend op mogelijke corrosie of zwerfstromen, dient kathodische bescherming aangebracht te worden;
- indien het resultaat van het voorafgaand bodemcorrosiviteitsonderzoek "weinig corrosief" is, is kathodische bescherming niet noodzakelijk.

Bij kathodische bescherming moet het gehele oppervlak van de houder, met inbegrip van de metalen leidingen (indien nodig), op een potentiaal worden gebracht van -850 mV of een grotere negatieve waarde gemeten ten opzichte van een Cu/CuSO4 referentie-elektrode. In anaërobe gronden moet deze potentiaal ten minste -950 mV bedragen.
Bij kathodische bescherming moeten de bovengrondse leidingen geïsoleerd zijn van de ondergrondse leidingen.

5° nadat het reservoir in de uitgraving is geplaatst en alvorens hij wordt bedekt, gaat de milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie na of de bekleding van het reservoir nog in goede staat verkeert en of de diëlektrische weerstand ervan voldoende is; indien dit niet het geval is, wordt de oorzaak opgespoord en verholpen, waarna de diëlektrische weerstand opnieuw wordt gemeten; teneinde de bekleding niet te beschadigen mag bij een controlemeting niet getest worden op een hogere diëlektrische weerstand dan de door de constructeur gewaarborgde diëlektrische weerstand;

6° de aanvulling van de uitgraving alsook de eventuele ophoging gebeurt met niet-corrosieve grond met korrelgrootte kleiner dan 2 mm en voor zover noodzakelijk mag een verharding ter bescherming tegen mechanische beschadiging door motorvoertuigen aangebracht worden;

7° de exploitant dient te beschikken over een attest van een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie; het attest vermeldt ten minste:

a) de goedkeuring van de bekleding van het reservoir en van de ondergrondse leidingen, rekening houdend met de bodemgesteldheid;

b) de goedkeuring van de keuze van de kathodische bescherming indien deze is vereist;

c) het resultaat van de meting van de diëlektrische weerstand van de bekleding, vermeld in punt 4°;

d) de polarisatiepotentiaal van het te beschermen oppervlak gemeten ten opzichte van de $Cu/CuSO_4$ referentie-elektrode.

De exploitant houdt het attest ter inzage van de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” en van de toezichthoudende ambtenaren.

Art. 5.16.1.8. *Ingevoegd bij art. 106 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. De in dit hoofdstuk voor bepaalde installaties voorgeschreven onderzoeken, uit te voeren door een milieudeskundige erkend in de discipline “houders voor gassen of gevaarlijke stoffen”, omvatten, tenzij uitdrukkelijk anders bepaald in de betrokken afdeling, het volgende:

1° de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” onderzoekt de EG-verklaring van overeenstemming, de attesten en de gebruiksaanwijzing, die hem worden voorgelegd door de exploitant;

2° hij gaat na of de installatie voldoet aan de voorwaarden van dit hoofdstuk 5.16, aan de bijzondere vergunningsvoorwaarden alsmede aan alle andere eisen die de goede en veilige werking van de installatie moeten waarborgen. Hij gaat eveneens na of de goede werking van de installatie niet in het gedrang wordt gebracht door de opstelling ervan, door de voorziene gebruiksomstandigheden of door enig ander zichtbaar gebrek;

3° behalve bij installaties met samengeperste lucht, dient de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” de ganse installatie aan een lekdichtheidstest te onderwerpen volgens een code van goede praktijk. Bij de ingebruikname van de installatie dient deze test evenwel niet te worden uitgevoerd op de onderdelen of het geheel waarvoor een EG-verklaring van overeenstemming voorhanden is;

4° de installatie moet volgens een code van goede praktijk worden gecontroleerd op de staat van bewaring en op de bescherming tegen corrosie.
Het onderzoek bij de (her)ingebruikname bevat een inwendig onderzoek van de houders. Als het gaat om houders van samengeperste lucht en, meer in het algemeen, in alle gevallen waarbij inwendige corrosie kan optreden, dient ook bij de volgende periodieke onderzoeken een inwendig onderzoek uitgevoerd te worden.
Voor een LPG-reservoir met een maximaal inhoudsvermogen van 13.000 liter volstaat echter, wat het inwendig onderzoek betreft, een onderzoek bij de (her)ingebruikname en zijn er geen volgende periodieke inwendige onderzoeken vereist. Voor een LPG-reservoir met een maximaal inhoudsvermogen van meer dan 13.000 liter, wordt, wat het inwendig onderzoek betreft, de in §2 vermelde maximumtermijn van de periodieke onderzoeken van 5 jaar op 20 jaar gebracht.
Voor de vacuümgeïsoleerde reservoirs in het geval het dauwpunt van het opgeslagen product lager is dan min 10 °C, volstaat, wat het inwendig onderzoek betreft, een onderzoek bij de (her)ingebruikname en zijn er geen volgende periodieke inwendige onderzoeken vereist.
Voor de vacuümgeïsoleerde reservoirs in het geval dat de binnenmantel uit roestvrij staal of aluminium bestaat, zijn geen inwendige onderzoeken vereist.
Bovendien kan, in het algemeen, de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” de in §2 vermelde periodiciteit van de onderzoeken, wat betreft de inwendige onderzoeken, in functie van de gedane vaststellingen en/of ervaring, mits motivatie, wijzigen, evenwel zonder dat de termijn tussen twee opeenvolgende inwendige onderzoeken bij verhoging

van de termijn meer dan 10 jaar mag bedragen. In de milieuvergunning kan deze termijn van 10 jaar vergroot worden tot maximaal 20 jaar.
Indien een reservoir sterk gecorrodeerd is, kan de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen”, aanvullende onderzoeken, met inbegrip van een hydrostatische druktest, van het reservoir opleggen; in verband met het nagaan van de uitwendige invreting van de platen van de gasreservoirs dient bij de ingegraven reservoirs zonder kathodische bescherming dit onderzoek verricht met behulp van ultrasone stralingen of van elk ander procédé dat de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” als toereikend beschouwt. Bij de ingegraven reservoirs met kathodische bescherming volstaat het de kathodische bescherming jaarlijks door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” of een erkend milieudeskundige in de discipline bodemcorrosie te laten nazien;

5° de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” controleert de goede werking van de veiligheidsvoorzieningen; hij gaat na of de goede werking van veiligheidskleppen zonder CE-markering voldoende is aangetoond. Voor het nazicht van de veiligheidskleppen van vacuümgeïsoleerde gasopslagreservoirs wordt de maximumtussentijd van 6 jaar vervangen door een maximumtussentijd van 3 jaar. De veiligheidskleppen van de andere gasopslagreservoirs worden ten minste om de tien jaar herafgesteld;

6° alleen indien de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” het nodig acht maar nooit bij ingebruikname wanneer voor het desbetreffende onderdeel of wanneer voor het geheel een EG-verklaring van overeenstemming voorhanden is, wordt een drukweerstandproef uitgevoerd, gewoonlijk een hydrostatische druktest van de drukvaten: de beproevingsdruk is minstens gelijk aan de hoogste van de volgende waarden:
   a) de druk die overeenstemt met de maximale gebruiksbelasting die het apparaat kan weerstaan gelet op de maximaal toelaatbare druk en de maximaal toelaatbare temperatuur, vermenigvuldigd met 1,25;
   b) de maximaal toelaatbare druk, vermenigvuldigd met 1,43;
   voor een drukvat zonder EG-verklaring van overeenstemming mag deze factor 1,43 vervangen worden door de factor voorzien in de code van goede praktijk, die gehanteerd werd bij het ontwerp van het drukvat; bij vacuümgeïsoleerde reservoirs wordt de proefdruk echter 1 bar hoger genomen.

   De hoger bepaalde beproevingsdruk mag op aanvraag van de constructeur verhoogd worden, op voorwaarde dat deze schriftelijk aantoont dat de voorgestelde beproevingdruk geen overdreven spanning in de verschillende delen van het reservoir zal veroorzaken; gedurende de proef mag in het apparaat geen significant lek of een vervorming boven een vastgestelde drempel optreden; de proef mag tot geen enkele blijvende vervorming aanleiding geven; ingeval de hydrostatische druktest schadelijk is of zeer hinderlijk voor de exploitatie, kunnen er alternatieve onderzoeksmethodes worden toegepast om te achterhalen of de sterkte nog voldoende gewaarborgd blijft;

7° de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” maakt het attest, vermeld in artikel 5.16.1.9, op.

§2. De periodieke onderzoeken, vermeld in §1, worden, tenzij een andere termijn is bepaald overeenkomstig §1 of in de volgende afdelingen, uitgevoerd ten minste om de 5 jaar, beginnend bij het onderzoek bij ingebruikname, en na elke belangrijke aanpassing of belangrijke herstelling van de installatie. Voor vacuümgeïsoleerde gasopslagreservoirs is de maximumtermijn evenwel 6 jaar in plaats van 5 jaar.
Indien in het voorgaande afgeleverde attest een kleinere maximumtermijn is opgelegd, dient deze kleinere maximumtermijn geëerbiedigd te worden, eventueel alleen voor de in het attest bepaalde controles.

Art. 5.16.1.9. *Toegevoegd bij art. 106 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. Het attest, vermeld in artikel 5.16.1.8, bevat:
1° de gedetailleerde opgave van de gedane controles en beproevingen, die de milieudeskundige erkend in de discipline “houders voor gassen of gevaarlijke stoffen” zelf heeft uitgevoerd alsmede van de hierbij gedane relevante vaststellingen;

2° in het geval hij beslist heeft een drukweerstandsproef uit te voeren, de motivatie van deze beslissing;

3° het ondubbelzinnige besluit dat:
   a) de installatie wel of niet voldoet aan de sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.16 van titel II van het Vlarem, aan de bijzondere vergunningsvoorwaarden alsmede aan alle andere eisen die de goede en veilige werking van de installatie moeten waarborgen;

   b) de goede werking van de installatie wel of niet in het gedrang wordt gebracht door de opstelling ervan, door de voorziene gebruiksomstandigheden of door enig ander zichtbaar gebrek;

4° bij een tekort: of de installatie al dan niet in werking mag gesteld werden en zo ja binnen welke termijn deze tekorten moeten verholpen worden en welke voorzorgsmaatregelen de exploitant dient te treffen om ondertussen een aanvaardbaar veiligheidspeil te waarborgen;

5° bij het ontbreken van een gebruiksaanwijzing, een opsomming van de vereiste veiligheidsvoorzieningen en onderhoudshandelingen;

6° de termijn waarbinnen de inrichting aan een nieuw onderzoek moet onderworpen worden om in dienst te mogen blijven met in acht name van de maximumtermijnen vastgesteld in dit hoofdstuk.

§2. De exploitant houdt elk door dit hoofdstuk voorgeschreven attest van de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren en dit ten minste tot het attest van het tweede navolgende gelijkaardige onderzoek beschikbaar is.

§3. Wanneer volgens dit hoofdstuk onderzoeken door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” vereist zijn, mogen de desbetreffende installaties slechts in gebruik genomen of verder worden gebruikt indien uit het attest blijkt dat de goede en veilige werking van de installatie is gewaarborgd of indien, wanneer tekorten werden vastgesteld, de nodige maatregelen worden getroffen om de vastgestelde tekorten binnen de in het attest vastgestelde termijn te verhelpen en de in het attest vastgestelde nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen om ondertussen een aanvaardbaar veiligheidspeil te waarborgen.

§4. Voor elke herstelling, het aanbrengen van iedere wijziging aan het reservoir en het lassen van bijhorigheden op een gasreservoir, die volgens dit hoofdstuk aan onderzoeken door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” is onderworpen, is de voorafgaande schriftelijke toestemming vereist van een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen”. Deze milieudeskundige deelt de veiligheidsmaatregelen, die vereist zijn bij deze handelingen, schriftelijk aan de exploitant mee.

§5. Voor de vergunningsplichtige en meldingsplichtige installaties die op 1 januari 2009 vergund respectievelijk gemeld zijn waarvoor volgens de op 1 januari 2008 bestaande regeling in dit hoofdstuk geen attest van een onderzoek door een milieudeskundige erkend in

de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” vereist was, moet het door dit hoofdstuk voorgeschreven onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” een eerste maal zijn uitgevoerd uiterlijk op 1 januari 2011.

Voor bovenvermelde installaties, die bovendien niet voldoen aan de in dit hoofdstuk opgelegde voorschriften inzake de bouw van drukapparaten, lekdichtheidstesten de veiligheidsvoorzieningen van drukapparaten, worden deze voorschriften vervangen door volgende bepalingen: met het oog op het eerste onderzoek bezorgt de exploitant van de installatie aan de erkende milieudeskundige alle documenten die het mogelijk kunnen maken over de veiligheid van de installatie te oordelen; bij gebrek aan bewijskrachtige documenten gaat de erkende milieudeskundige over tot een grondig onderzoek van de installatie en tot elke andere controle die hij nodig acht.

De op 1 januari 2009 lopende attesten van een onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” die volgens de op 1 januari 2008 bestaande regeling in dit hoofdstuk vereist waren, blijven geldig tot op de datum die in het attest is vermeld; is er in het attest geen datum vermeld dan blijft het attest van kracht volgens de op 1 januari 2008 bestaande regeling voor de geldigheidsduur van het attest.]

AFDELING 5.16.2.
PRODUCTIE OF OMZETTING VAN GASSEN

Art. 5.16.2.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 16.1, 16.2 en 16.6 van de indelingslijst.

[§2. Tenzij het met inachtneming van EU-verordening nr. 2037/2000 van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaagafbrekende stoffen anders is vermeld in de milieuvergunning, zijn de productie en het gebruik van de volgende stoffen verboden:
1° chloorfluorkoolstoffen;
2° andere volledig gehalogeneerde chloorfluorkoolstoffen;
3° halonen;
4° tetrachloorkoolstof;
5° 1,1,1-trichloorethaan;
6° broomfluorkoolwaterstoffen;
7° broomchloormethaan.]

Gewijzigd bij art. 22 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Art. 5.16.2.2. §1. In de in een eerste klasse ingedeelde inrichting moeten, zuurstofgas uitgezonderd, de dampen, uitwasemingen en stofhoudende afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan zo nodig worden opgezogen en zo nodig, naar een zuiveringsinstallatie geleid en dienen vervolgens in de atmosfeer geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt. In de milieuvergunning kan een minimumschoorsteenhoogte worden opgelegd.
De exploitant voorziet in de schoorstenen en/of lozingskanalen de nodige openingen met het oog op de uitvoering in alle veiligheid van controlemetingen.

§2. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit. In de milieuvergunning kan van deze bepaling worden afgeweken.

AFDELING 5.16.3.
INSTALLATIES VOOR HET FYSISCH BEHANDELEN VAN GASSEN

Art. 5.16.3.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubriek 16.3 van de indelingslijst.

Art. 5.16.3.2. *Vervangen bij art. 107 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

Luchtcompressoren
§1. De bepalingen van dit artikel gelden voor luchtcompressoren, als samenstel of als ter plaatse geassembleerd geheel, die een drukvat omvatten, waarvan het product van de toelaatbare druk (PS) en het volume (V) groter is dan 3.000 bar.liter, voor zover de druk bij de maximaal toelaatbare temperatuur meer dan 4 bar hoger is dan de normale atmosferische druk (1013 mbar), of waarvan PS groter is dan 3000 bar.

§2. De luchtcompressoren moeten voldoen aan de volgende voorwaarden:
1° de bouw van het drukvat, de veiligheidsappendages en de onder druk staande appendages horende bij het drukvat beantwoordt aan een door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” aanvaarde code van goede praktijk;

2° elk drukvat heeft een hydrostatische druktest ondergaan; de test moet zo zijn uitgevoerd en geattesteerd dat de uitgevoerde test als evenwaardig aan de test bedoeld in artikel 5.16.1.8, §1, 6°, kan beschouwd worden;

3° elk drukvat draagt een plaat waarop de naam van de constructeur, het nummer van het drukvat, het fabricagejaar, de maximaal toelaatbare druk (PS), het volume (V) en de beproevingsdruk voorkomt.

§3. De drukvaten zijn voorzien van de hieronder opgesomde veiligheidsvoorzieningen:
1° een of meer veiligheidskleppen die in werking treden bij een druk lager dan of gelijk aan de PS en die verhinderen dat de druk in het drukvat met meer dan 10 % deze PS kan overschrijden;

2° een goed zichtbaar geplaatste manometer, waarvan de schaal een goed merkbaar teken draagt, dat de PS aanwijst;

3° een manostaat die de motor van de compressor stillegt, zodra deze druk bereikt is, tenzij de installatie zo is gebouwd dat de druk in het reservoir niet hoger kan opgevoerd worden dan PS;

4° een purgeerkraan;

5° een inspectieopening volgens het minimum aan inspectie-openingen voor cilindrische houders aangegeven in de volgende tabel*:*

inwendige diameter (Di)in mm	lengte van het cilindrisch gedeelte L in mm	aard, schikking en aantal inspectie-openingen
Di≤ 300		1 klein kijkgat in iedere bodem. Bij L > 1000 mm is een bijkomend groot kijkgat te voorzien (1).
300< Di≤ 450	L ≤ 1500	2 grote kijkgaten, kort bij of in de bodem of 1 handgat (1) in het centrale 3de gedeelte van de cilindrische sectie.
	L > 1500	een handgat kort bij iedere bodem of in de bodems. Is de afstand tussen 2 handgaten groter dan 1500 mm is een bijkomend handgat te voorzien (1).
450< Di ≤ 800	L ≤ 1500	2 grote kijkgaten, kort bij of in de bodem of 1 handgat (1) in het centrale 3de gedeelte van de cilindrische sectie.
	1500 < L ≤ 3000	1 kopgat in het centrale 3de gedeelte van de cilindrische lichaam of een handgat kort bij elke bodem of in elke bodem. Is de afstand tussen 2 handgaten groter dan 1500 mm is een bijkomend handgat te voorzien (1).
	L > 3000	Het aantal inspectie-openingen zal vermeerderd worden zodat de afstand tussen 2 kopgaten niet groter wordt dan 3000 mm en deze tussen 2 handgaten niet groter dan 2000 mm; Handgaten zullen gelokaliseerd worden in het cilindrisch gedeelte kort bij elke bodem of in elke bodem en in het centrale 3de gedeelte van het cilindrisch lichaam.
800 < Di ≤ 1200	L ≤ 2000	1 kopgat in het centrale 3de gedeelte van de cilindrische lichaam of een handgat in het cilindrisch gedeelte kort bij elke bodem of een handgat in elke bodem of 1 mangat.
	L > 2000	Dezelfde inspectie-openingen als in het geval Di < 800 en L > 3000, ofwel 1 mangat
Di> 1200	-	1 mangat

(1) kijkgaten moeten zo opgesteld staan dat zij zicht geven op de langsnaad(naden).

Voor de begrippen gehanteerd in voorgaande tabel gelden de volgende definities:
- kijkgat
  - klein kijkgat: opening met inwendige diameter ≥ 30 mm en opstaande rand ≤ inwendige diameter;
  - groot kijkgat: opening met inwendige diameter ≥ 50 mm en opstaande rand ≤ inwendige diameter
- handgat: opening waardoor een hand en een lamp kan ingebracht worden
  afmetingen: minimum 80 x 100 mm (inwendig)
  opstaande rand ≤ 65 mm
  opstaande rand ≤ 100 mm wanneer conisch.
- kopgat: opening waardoor een hoofd, een arm en een lamp kan ingebracht worden.
  afmetingen: minimum 220 x 320 mm of diameter 320 mm (inwendig)
  opstaande rand ≤ 65 mm
  opstaande rand ≤ 100 mm wanneer conisch.
- mangat: opening waardoor een persoon kan binnendringen.
  afmetingen: minimum 320 x 420 mm of diameter 420 mm (inwendig)
  opstaande rand ≤ 150 mm
  opstaande rand ≤ 100 mm wanneer conisch.

§4. Een luchtcompressor moet bij de ingebruikname onderworpen worden aan een onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen”. De luchtcompressoren worden verder overeenkomstig het artikel 5.16.1.8, §2, onderworpen aan een periodiek onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” zodat een maximale beveiliging voor de buurt wordt verzekerd.

Voor de vergunningsplichtige en meldingsplichtige installaties die op 1 januari 2009 vergund respectievelijk gemeld zijn, geldt de overgangsregeling voorzien in artikel 5.16.1.9, §5.]

[Art. **5.16.3.3.** Koelinstallaties

§1. Het aanwenden van chloorfluorkoolstoffen en halonen in of voorhanden houden ervan ten behoeve van koelinstallaties is verboden. Dit verbod geldt niet voor chloorfluorkoolstoffen aanwezig in hermetisch gesloten koelsystemen met een geïnstalleerde drijfkracht van 500W of minder.

§2. De bouw en de opstelling van koelinstallaties.

1° De exploitant houdt een attest ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar dat is opgesteld door de constructeur of een milieudeskundige, erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, waaruit blijkt dat:

a) iedere installatie die werkt onder een absolute gasdruk van meer dan 100 kPa met goed gevolg de volgende beproevingen heeft ondergaan:

aard van de beproeving	Beproevingsdruk
op mechanische sterkte van:	
- gegoten onderdelen	>= 1,5 x p
- andere dan gegoten onderdelen	>= 1,3 x p
op het gehele systeem na installatie:	>= 1,0 x p

Onder p moet hierbij verstaan worden de maximale werkdruk, namelijk de druk die niet mag worden overschreden, noch in werking, noch bij stilstand van de installatie, rekening houdend met de hoeveelheid niet-condenseerbare gassen, de ontdooimethode, de hoogst mogelijke temperatuur die in het systeem kan optreden zowel bij werking als bij stilstand of mogelijke andere factoren;

b) de constructie van de druktoestellen beantwoordt aan een erkende norm zoals CEN, ASME, CODAP, AD merkblatt BS5500, Kema of elke andere gelijkwaardige norm;

c) de installaties, met inbegrip van de leidingen, koppelingen, en alle andere onderdelen die koelmiddel bevatten zijn gebouwd volgens een erkende code van goede praktijk zoals bijvoorbeeld de EN-378 of een gelijkwaardige code van goede praktijk;

d) voor de samengestelde delen van de installatie die voorgemonteerd werden bij de fabrikant (monobloc-systemen) wordt een attest opgemaakt door bevoegde deskundigen, in opdracht van de fabrikant, waaruit blijkt dat die delen aan de hierboven vermelde voorwaarden voldoen of dat ze voldoen aan een, in een van de landen van de Europese Gemeenschap, erkende code of norm.

2° Het in het eerste lid bedoelde attest is niet vereist voor de kleine installaties, namelijk installaties waarvan de nominale koelmiddelinhoud minder bedraagt dan:
   a) voor installaties met een koelmiddel dat geen gevaarsymbool F, F+, Xn, T of T+ draagt :
      1) met een thermostatisch of elektronisch expansieventiel: 10 kg;
      2) met een capillair expansiesysteem: 3 kg;
   b) voor installaties met een koelmiddel dat in geval van ernstige lekkage in het koelsysteem schade voor de gezondheid (gevaarsymbool Xn) kan opleveren of dat, vermengd met lucht, brandbaar of explosief met een onderste explosiegrens van 3,5 % (V/V) of hoger is, zoals dichlooretheen, ethylchloride, methylchloride, methyleenchloride en methylformiaat: 2,5 kg;
   c) voor installaties met een koelmiddel dat in geval van ernstige lekkage in het koelmiddelsysteem gevaar voor ernstige vergiftiging (gevaarsymbool T of T+) kan opleveren of dat, vermengd met lucht, brandbaar of explosief met een onderste explosiegrens lager dan 3,5 % (V/V) is, zoals butaan, ethaan, etheen, isobutaan, propaan, propeen en zwaveldioxyde: 1 kg.

3° Het in het eerste lid bedoelde attest is niet vereist voor installaties die beantwoorden aan:
   a) het koninklijk besluit van 23 maart 1977 tot vaststelling van de veiligheidswaarborgen welke bepaalde elektrische machines, apparaten en leidingen moeten bieden;
   b) het koninklijk besluit van 5 mei 1995 tot uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende machines;
   c) het koninklijk besluit van 13 juni 1999 tot uitvoering van de richtlijn van het Europees Parlement en van de Raad van de Europese Unie van 29 mei 1997 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgeving der Lid-Staten betreffende drukapparatuur;

4° De handelingen, voorafgaand aan de ingebruikname van een koelinstallatie, moeten gebeuren conform de bepalingen van de norm EN 378 of een gelijkwaardige code van goede praktijk.

§3. Onderhoud

1° De bewerkingen die verband houden met koelinstallaties en waarbij de mogelijkheid tot het ontsnappen van koelmiddel bestaat, moeten worden uitgevoerd door bevoegde koeltechnici.

2° De nodige voorzorgen zijn getroffen opdat bij een herstelling, een lek, een ontsnapping via veiligheidsklep e.d., het ontsnappende koelmiddel de buurt niet kan hinderen, noch het milieu kan bezoedelen. Om de eventuele lekken tot het strikte minimum te beperken worden de koelinstallaties en toebehoren onderhouden volgens een code van goede praktijk en afhankelijk van de gebruikswijze, regelmatig onderzocht door een bevoegd koeltechnicus. Bij vaststellen van lekkage moeten onmiddellijk de nodige herstellingen worden uitgevoerd om die lekkage te verhelpen en moet een nieuwe controle op lekdichtheid worden uitgevoerd. De resultaten van deze onderzoeken worden ingeschreven in een register dat ter inzage is van de toezichthoudende ambtenaar.

3° In de milieuvergunning kunnen modaliteiten en de frequentie van die onderzoeken nader worden bepaald.

[4° Airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW worden regelmatig gekeurd door een bevoegde deskundige. Die keuring omvat een beoordeling van het rendement van de airconditioning en van de dimensionering ervan, rekening houdend met de koelingsbehoefte van het gebouw.
De minister kan verder bepalen uit welke elementen de keuring bestaat en met welke frequentie de keuring ten minste moet worden uitgevoerd. De keuring wordt uitgevoerd door een bevoegde deskundige die hiervoor de nodige kwalificaties bezit.]

[Het eerste lid voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2002/91/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestaties van gebouwen.]

Ingevoegd bij art. 20 B.Vl.Reg. 8 december 2006, B.S. 14 februari 2007.
Ingevoegd bij art. 23 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

§4. Terugwinning van koelmiddelen

Bij definitieve buitenbedrijfstelling moet het koelmiddel binnen de maand worden verwijderd. Bij buitenbedrijfstelling of bij herstellingen waarbij het koelmiddel moet worden afgetapt**,** moet het koelmiddel met doelmatige apparatuur door bevoegde koeltechnici worden opgevangen in speciaal daarvoor bestemde en gemarkeerde recipiënten. Dat koelmiddel mag, nadat het goed bevonden is, enkel in dezelfde inrichting terug worden gebruikt.

§5. De bepalingen van de hiernavolgende paragrafen van dit artikel zijn van toepassing op koelinstallaties met een nominale koelmiddelinhoud van 3 kg of meer die gebruik maken van ozonafbrekende stoffen en/of gefluoreerde broeikasgassen.

Gewijzigd bij art. 20, 1°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§6. Maximale relatieve lekverliezen

1° Alle maatregelen die overeenkomstig de beste beschikbare technieken haalbaar zijn, moeten worden genomen om het relatief lekverlies zoveel mogelijk en in elk geval tot maximaal 5% per jaar te beperken.

2° Als het relatief lekverlies meer bedraagt dan 5% per jaar moeten zo snel mogelijk en uiterlijk binnen de [veertien] dagen na vaststelling van het lekverlies de nodige maatregelen genomen worden om het lek op te sporen en te dichten. Nieuw koelmiddel mag pas worden bijgevuld nadat het defect is verholpen en een controle op lekdichtheid door een bevoegd koeltechnicus is uitgevoerd. Een nieuwe controle op lekdichtheid moet worden uitgevoerd binnen [een maand] na de herstelling.

Gewijzigd bij art. 20, 2° en 3°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

3° Voor koelinstallaties die na 1 januari 2004 voor de eerste keer in dienst zijn genomen
Wanneer het relatief lekverlies meer dan 10% per jaar bedraagt, moet zo snel mogelijk en uiterlijk binnen [veertien] dagen ofwel de installatie worden stilgelegd, het koelmiddel worden verwijderd en opgevangen, ofwel het koelmiddel worden verzameld in een of meer afsluitbare gedeelten van het koelsysteem. De lekkage moet worden opgespoord en gedicht.
Als bij lekdichtheidscontroles en/of uit de in het logboek genoteerde hoeveelheden bijgevuld koelmiddel blijkt dat na herstellingen het lekverlies niet kan worden teruggebracht tot minder dan 5% per jaar, moet de installatie binnen 12 maanden na vaststelling van het lekverlies uit gebruik worden genomen.

Gewijzigd bij art. 20, 4°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

4° Voor koelinstallaties die voor 1 januari 2004 voor de eerste keer in dienst zijn genomen
Als na 1 januari 2005 het relatief lekverlies meer dan 15% per jaar bedraagt moet zo snel mogelijk en uiterlijk binnen [veertien] dagen ofwel de installatie worden stilgelegd, het koelmiddel worden verwijderd en opgevangen, ofwel het koelmiddel worden verzameld in een of meer afsluitbare gedeelten van het koelsysteem en de lekkage worden opgespoord en gedicht.

Gewijzigd bij art. 20, 5°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Als na 1 januari 2005 bij lekdichtheidscontroles en/of uit de in het logboek genoteerde hoeveelheden bijgevuld koelmiddel blijkt dat na herstellingen het lekverlies niet kan worden teruggebracht tot 15% per jaar of minder, moet de installatie binnen 12 maanden uit gebruik worden genomen. Als om redenen van technische complexiteit die vervanging binnen 12 maanden niet mogelijk is, moet de termijn voor vervanging zo kort mogelijk worden gehouden en moet dat gemeld worden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving].

Als [na] 1 januari 2006 het relatief lekverlies meer dan 10% per jaar bedraagt moet zo snel mogelijk en uiterlijk binnen [veertien] dagen ofwel de installatie worden stilgelegd, het koelmiddel worden verwijderd en opgevangen, ofwel het koelmiddel worden verzameld in een of meer afsluitbare gedeelten van het koelsysteem en de lekkage worden opgespoord en gedicht.

Gewijzigd bij art.20, 6° en 7°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Als na 1 januari 2006 bij lekdichtheidscontroles en/of uit de in het logboek genoteerde hoeveelheden bijgevuld koelmiddel blijkt dat na herstellingen het lekverlies niet kan worden teruggebracht tot 10% per jaar of minder, moet de installatie binnen de 12 maanden uit gebruik worden genomen. Als om redenen van technische complexiteit die vervanging binnen 12 maanden niet mogelijk is, moet de termijn voor vervanging zo kort mogelijk worden gehouden en moet dat gemeld worden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving].

Als na 1 januari 2007 bij lekdichtheidscontroles en/of uit de in het logboek genoteerde hoeveelheden bijgevuld koelmiddel blijkt dat na herstellingen het lekverlies niet kan worden teruggebracht tot 5% per jaar of minder, moet de installatie binnen de 12 maanden uit gebruik worden genomen. Indien om redenen van technische complexiteit die vervanging binnen 12 maanden niet mogelijk is, moet de termijn voor vervanging zo kort mogelijk worden gehouden en moet dat gemeld worden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving].

Gewijzigd bij art. 175 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

5° Voor de gevallen vermeld onder 3° en 4° geldt dat het koelmiddel pas opnieuw in het gehele koelsysteem mag worden ingebracht nadat het defect is verholpen en een controle op lekdichtheid door een bevoegd koeltechnicus is uitgevoerd en dat een nieuwe controle op lekdichtheid moet worden uitgevoerd binnen [een maand] na de herstelling.

Gewijzigd bij art. 20, 8°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§7. Periodieke lekdichtheidscontrole

1° [Met uitzondering van hermetisch afgesloten systemen met een nominale koelmiddelinhoud van minder dan 6 kg die als dusdanig zijn gemerkt moeten koelinstallaties die […] ozonafbrekende stoffen bevatten] minimaal eenmaal per twaalf maanden op goed functioneren en vanuit het oogpunt van preventie worden gecontroleerd op mogelijke oorzaken van lekkage.
Voor koelinstallaties met een nominale koelmiddelinhoud van dertig kilogram of meer [die ozonafbrekende stoffen bevatten] bedraagt die frequentie eenmaal per zes maanden.
Voor koelinstallaties met een nominale koelmiddelinhoud van driehonderd kilogram of meer [die ozonafbrekende stoffen bevatten] bedraagt die frequentie eenmaal per drie maanden.

Gewijzigd bij art. 20, 9°, 10° en 11°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.
Gewijzigd bij art. 34 B.Vl.Reg. 4 september 2009, B.S. 22 oktober 2009, tweede editie.

2° Als bij de in sub 1° vermelde controles [en de controles, vermeld in artikel 3 van verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen en verordening (EG) nr. 1516/2007 van de Commissie van 19 december 2007 tot vaststelling, ingevolge verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van basisvoorschriften inzake controle op lekkage van stationaire koel-, klimaatregelings- en warmtepompapparatuur die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen bevat] het vermoeden van lekkage bestaat, moet die controle plaats vinden met lekdetectieapparatuur die geschikt is voor het betreffende koelmiddel en met een detectiegrens van ten minste 5 g/jaar, onder een lichte overdruk ten opzichte van de normale bedrijfsdruk.

Gewijzigd bij art. 20, 12° en 13°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

3° Zowel een gedetailleerde beschrijving als de resultaten en bevindingen van die controles moeten onder vermelding van datum in het logboek worden geregistreerd.

§8. Documentatie

1° De exploitant moet bij een koelinstallatie op een goed toegankelijke plaats een instructiekaart beschikbaar hebben. Die instructiekaart moet ten minste vermelden:
   a) indien van toepassing, de naam, het adres en het telefoonnummer van de installateur en van de onderhoudsdienst;
   b) het type koelmiddel dat wordt gebruikt;
   c) de maximaal toelaatbare werkdrukken (hoge- en lagedrukzijde);
   d) instructies over de wijze waarop een koelsysteem in of buiten bedrijf kan worden gesteld;
   e) instructies over de wijze waarop het koelsysteem in geval van nood buiten werking kan worden gesteld.

2° De beheerder van een koelinstallatie moet een installatiegebonden logboek bijhouden dat zich in de nabijheid van de koelinstallatie bevindt. Dat logboek kan ook geheel of gedeeltelijk uit een computerbestand bestaan. In dat logboek wordt, onder vermelding van datum, ten minste bijgehouden:
   a) de datum van ingebruikname van de koelinstallatie met vermelding van type koelmiddel en de nominale koelmiddelinhoud;
   b) de aard van controle-, onderhouds-, herstel- en installatiewerkzaamheden die aan een koelinstallatie worden verricht;
   c) alle storingen en alarmeringen met betrekking tot de koelinstallatie die mogelijk aanleiding kunnen geven tot lekverliezen;
   d) de hoeveelheid en het soort (nieuw, hergebruikt, gerecycleerd of geregenereerd) koelmiddel dat aan een koelinstallatie wordt toegevoegd;
   e) de hoeveelheid koelmiddel die uit een koelinstallatie wordt afgetapt en de hoeveelheid koelmiddel die is afgevoerd, met vermelding van datum, vervoerder en bestemming;
   f) een beschrijving en de resultaten van de lekdichtheidscontroles;
   g) de persoon die werkzaamheden en waarnemingen heeft verricht als genoemd onder a) tot en met f) en, indien van toepassing, de naam van de onderneming waarbij de persoon in dienst is ;
   h) indien van toepassing, een attest dat is afgegeven door de onder g) bedoelde persoon met betrekking tot de door hem verrichte handelingen;
   i) significante periodes van buitenbedrijfstelling.

3° Om controle over de toegevoegde en afgetapte koelmiddelen mogelijk te maken, moet de exploitant de volgende documenten ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar houden:
   a) de facturen met betrekking tot de aangekochte hoeveelheden koelmiddelen;
   b) het in sub 2° bedoelde logboek.]

Vervangen bij art. 4 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(1), B.S. 14 april 2003.

[Art. 5.16.3.4. *Toegevoegd bij art. 108 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

Installaties voor het fysisch behandelen van gassen andere dan luchtcompressoren en koelinstallaties
§1. De bepalingen van dit artikel gelden voor de volgende installaties voor zover de dampdruk bij de maximaal toelaatbare temperatuur meer dan 0,5 bar hoger is dan de normale atmosferische druk (1013 mbar):
1° installaties met drukvaten, boven de volgende grenzen:
   a) bij drukvaten voor gassen ingedeeld in groep 2a)1° of in groep 4, wanneer de maximaal toelaatbare druk PS groter is dan 1000 bar of wanneer het product van PS en V groter is dan 1000 bar.l;
   b) bij drukvaten voor andere gassen wanneer PS groter is dan 200 bar of wanneer het product van PS en V groter is dan 200 bar.l;

2° installaties met installatieleidingen, boven de volgende grenzen:
   a) voor gassen ingedeeld in groep 2a)1° of in groep 4, wanneer de nominale maat DN groter is dan 250 en tezelfdertijd het b) product van PS en DN groter is dan 5.000 bar;
   b) voor andere gassen wanneer DN groter is dan 100 en tezelfdertijd het product van PS en DN groter is dan 3.500 bar of wanneer DN groter is dan 350;

§2. De installaties dienen te voldoen aan de volgende voorwaarden:
1° de bouw van de drukapparaten beantwoordt aan een door de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” aanvaarde code van goede praktijk;

2° ofwel is de controle op de bouw toevertrouwd aan de milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen”. Ofwel wordt de controle op de bouw geattesteerd door een aangemelde instantie.

3° elk drukvat draagt een plaat waarop de naam van de constructeur, het nummer van het drukvat, het fabricagejaar, de maximaal toelaatbare druk (PS), het volume (V) en de beproevingsdruk voorkomt.

§3. De volgende veiligheidsvoorzieningen moeten worden voorzien:
1° wanneer de toelaatbare grenzen van een drukapparaat onder redelijkerwijs te voorziene omstandigheden kunnen worden overschreden, moet het drukapparaat zijn uitgerust met passende veiligheidstoestellen, tenzij de beveiliging wordt gegarandeerd door andere in de installatie ingebouwde veiligheidsvoorzieningen. De beveiligingsvoorzieningen en de combinaties daarvan omvatten:
   a) de veiligheidsappendages;
   b) naar gelang het geval passende controlevoorzieningen, zoals aanwijsinstrumenten en/of alarmeringsapparatuur, waarmee automatisch of manueel toereikende maatregelen kunnen worden genomen om de drukapparaten binnen de toelaatbare grenzen te houden;

2° zo nodig zijn de drukapparaten voorzien van toereikende aftap- en ontluchtingsmiddelen teneinde:
   a) schadelijke effecten, zoals waterslag, inzakken ten gevolge van het vacuüm, corrosie en onbeheerste chemische reacties te voorkomen; alle fasen van het gebruik en de beproeving, met name de drukbeproeving, dienen in aanmerking te worden genomen;
   b) reiniging, inspectie en onderhoud onder volledig veilige omstandigheden mogelijk te maken;

3° Indien dit ter verzekering van de voortdurende veiligheid van de drukapparaten noodzakelijk is, moeten er inspectieopeningen volgens artikel 5.16.3.2, §3, 5°, aanwezig zijn. Andere middelen om te mogen stellen dat de drukapparaten zich in veilige staat bevinden mogen worden toegepast:
   a) wanneer het apparaat te klein is om fysieke toegang tot het inwendige gedeelte te verlenen;
   b) of wanneer het openen van het drukapparaat nadelige gevolgen zou hebben voor het inwendige gedeelte;
   c) of wanneer is aangetoond dat de stof die in het apparaat aanwezig is, niet schadelijk is voor het materiaal waaruit het apparaat is vervaardigd en een ander proces van inwendige degradatie redelijkerwijs niet verwacht mag worden.

§4. Een installatie moet bij de ingebruikname onderworpen worden aan een onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen”. De installatie wordt verder overeenkomstig het artikel 5.16.1.8, §2, onderworpen aan een periodiek onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen” zodat een maximale beveiliging voor de buurt wordt verzekerd.

Voor de vergunningsplichtige en meldingsplichtige installaties die op 1 januari 2009 vergund respectievelijk gemeld zijn, geldt de overgangsregeling voorzien in artikel 5.16.1.9, §5.]

[AFDELING 5.16.4.
NIET-HUISHOUDELIJK VULLEN VAN VERPLAATSBARE RECIPIËNTEN EN BEVOORRADING VAN MOTORVOERTUIGEN]

Opschrift gewijzigd bij art. 122 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Opschrift vervangen bij art. 24 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Subafdeling 5.16.4.1.
Algemene bepalingen

Art. 5.16.4.1.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 16.4 van de indelingslijst. Deze bepalingen zijn niet van toepassing op het laden en lossen van tankwagens, tankwagons en laadketels.

Art. 5.16.4.1.2. §1. De in de inrichting opgeslagen verplaatsbare recipiënten voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen dienen te voldoen aan de bepalingen van afdeling 5.16.5.

§2. De in de inrichting opgestelde vaste reservoirs en andere vast opgestelde recipiënten die samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen bevatten, dienen te voldoen aan de bepalingen van afdeling 5.16.6.

Art. 5.16.4.1.3. Sproeiinstallatie

§1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning dient een vaste installatie voor het besproeien met water aangebracht:
1° boven en bij de bovengrondse opslagtanks van vulcentra voor verplaatsbare recipiënten die ontplofbare, zeer licht, licht of ontvlambare vloeibaar gemaakte gassen bevatten;

2° boven de oppervlakte waar de toestellen en installaties voor de vulling van verplaatsbare recipiënten die ontplofbare, zeer licht, licht of ontvlambare vloeibaar gemaakte gassen bevatten, zich bevinden alsmede de zone binnen een straal van 1,5 m rond voormelde toestellen en installaties. Deze voorwaarde is niet van toepassing op LPG-stations.;

Elk systeem dat evenwaardige veiligheidswaarborgen biedt, is eveneens aanvaardbaar.

§2. De in §1 bedoelde sproeiinstallatie heeft tenminste de volgende eigenschappen:

1° de capaciteit is zodanig dat, in geval van brand in de nabijheid van de hierboven bedoelde inrichting, de temperatuur van de opgeslagen vloeibaar gemaakte gassen niet boven 50°C kan stijgen;
in het geval van de vaste gasreservoirs bedraagt het minimum debiet 10 liter/min/m^2, waarbij als oppervlakte bedoeld wordt:
- voor cylindrische reservoirs: lengte x diameter;
- voor bolvormige reservoirs : 1/4 x π x diameter x diameter;;
- voor de andere inrichtingen geldt hetzelfde minimum debiet, maar wordt de in §1 beschreven oppervlakte en zone bedoeld;

2° er is een voldoende hoeveelheid water opgeslagen om de volledige sproeiinstallatie ten minste gedurende 1 uur in werking te kunnen houden, tenzij een aansluiting op een openbaar waterdistributienet dezelfde waarborgen biedt; indien een vergunning voorhanden is voor waterafname uit een openbare waterloop met een voldoende debiet is er ook aan deze voorwaarde voldaan;

3° de sproeiinstallatie moet bediend kunnen worden vanaf tenminste twee oordeelkundig gekozen plaatsen die in alle omstandigheden gemakkelijk kunnen bereikt worden en voldoende verwijderd zijn van de te beveiligen installaties;

4° de sproeiinstallatie start automatisch bij het ontstaan van brand aan de te beveiligen installaties; het branddetectiesysteem wordt daartoe volgens een code van goede praktijk opgesteld;

5° indien de sproeiinstallatie niet gevoed wordt door het openbaar waterdistributienet, is deze zodanig uitgerust dat bij het uitvallen van de normaal voorziene voedings- of bevoorradingsmiddelen de werking automatisch en volledig overgenomen wordt met handhaving van de sub 1° voorgeschreven minimumcapaciteit door een enkel hiervoor dienstige:
a) ofwel een noodgroep;
b) ofwel een aansluiting op het openbaar laagspanningsnet, wanneer de stroomvoorziening van de inrichting gebeurt via een eigen statische transformator die aangesloten is op het hoogspanningsnet en die in de inrichting is opgesteld;

6. de sproeiinstallatie met haar toebehoren wordt goed onderhouden, zij is steeds bedrijfsklaar en is op afdoende wijze beschermd tegen corrosie, verstopping of vorstschade.;

§3. Controle en periodiek onderzoek

1° De in §1 bedoelde sproeiinstallatie met haar toebehoren wordt tenminste om de maand op de goede werking getest door de exploitant of een door hem aangestelde deskundige. De testresultaten worden genoteerd in een notitieboek dat ter beschikking wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar alsmede van de erkende milieudeskundige belast met de insub 2° vermelde controles.;

2° De goede werking van de sproeiinstallatie met haar toebehoren wordt vóór de ingebruikname en vervolgens tenminste jaarlijks gecontroleerd door een milieudeskundige erkend in de discipline installaties en toestellen onder druk.
De erkende milieudeskundige stelt met betrekking tot elke uitgevoerde controle een verslag op waarin hij tenminste vermeldt:
a) de gedetailleerde opgave van de gedane nazichten, onderzoeken en beproevingen, welke hijzelf uitgevoerd heeft alsmede van de hierbij gedane vaststellingen;
b) het ondubbelzinnige besluit dat de installatie al of niet:
- voldoet aan onderhavige voorschriften alsmede aan alle andere eisen die de goede en veilige werking van de installatie moeten waarborgen;
- een conceptiefout of enig ander zichtbaar gebrek vertoont dat de goede werking van de installatie zou kunnen schaden.;

Het voormelde controleverslag wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

3° De inrichting mag slechts worden in gebruik genomen, respectievelijk verder worden geëxploiteerd, indien:
a) uit de sub 1° en sub 2° bedoelde onderzoeks- en controleresultaten blijkt dat de goede en veilige werking van de installatie is gewaarborgd;
b) de nodige maatregelen zijn getroffen om de vastgestelde tekorten binnen de in het controleverslag gestelde termijn te verhelpen en mits de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen om ondertussen dezelfde veiligheidseisen verder te waarborgen.

Gewijzigd bij art. 123 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Subafdeling 5.16.4.2.
Verplaatsbare recipiënten

Art. 5.16.4.2.1. Het is verboden verplaatsbare recipiënten gevuld of bestemd om gevuld te worden met samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen:

1° boven de toegelaten lading te vullen;

2° te vullen die niet beantwoorden aan de op deze recipiënten toepasselijke productvoorschriften.

Art. 5.16.4.2.2. Onverminderd de bepalingen van afdeling 5.16.5. dienen de acetyleengasflessen, in de periode onmiddellijk volgend op het vullen, geplaatst te worden onder een luifel of afdak teneinde ze te vrijwaren van de inwerking van zonnestralen.

Subafdeling 5.16.4.3.
Vulinstallaties en overtappingscentra van vloeibaar gemaakte petroleumgassen voor het vullen van verplaatsbare recipiënten, andere dan de brandstoftanken geplaatst op motorvoertuigen

Art. 5.16.4.3.1. Vulpost

§1. Voor de toepassing van de hierna volgende voorwaarden wordt aangenomen dat de vulpost begrensd is door de ruimte, bepaald door het geheel der punten die op minder dan 3 m van het uiteinde van de buisleidingen of de vulslangen, in al hun mogelijke standen, gelegen zijn.

§2. Het gedeelte van de in §1 bepaalde ruimte, dat van de rest van deze ruimte, welke de vulinstallaties omvat, gescheiden is door een volle muur van 2,50 m hoogte, maakt geen deel uit van de vulpost.

§3. Indien de vulinstallatie is ondergebracht onder een afdak, al of niet met een muur aan een enkele zijde, dan wordt deze vulinstallatie beschouwd als een vulpost in open lucht.

§4. De plaatsen voor het ontgassen van de recipiënten en andere bijzondere werken waardoor gassen kunnen vrijkomen, vergroot met een veiligheidszone van 3 m breedte, zijn aan dezelfde voorwaarden onderworpen als deze betreffende de vulposten.

In geval deze werken in een lokaal worden uitgevoerd dan is het geheel van het lokaal aan dezelfde voorwaarden onderworpen als de vulposten.

§5. De plaatsen waar de pompen, compressoren, verschillende toestellen en onderdelen zijn opgesteld, zijn aan dezelfde voorwaarden onderworpen als deze betreffende de vulposten.
In geval deze elementen in een lokaal zijn ingericht, dan is het geheel van het lokaal aan dezelfde voorwaarden onderworpen als de vulposten.
Indien deze elementen in open lucht zijn opgesteld, dan zijn deze voorschriften van toepassing in de ruimte begrensd door het geheel van punten gelegen op 1,50 m van deze elementen en van ieder punt waar een ontsnapping van gas te vrezen is.

§6. Boven de vulpost bestaat er geen enkele verdieping. Het dak van het vullokaal bestaat uit lichte materialen.

§7. Indien de vulpost in een lokaal is ingericht dan dient dit lokaal doelmatig verlucht. In geval van natuurlijke verluchting zijn tegen de grond, in de open lucht uitmondende openingen aangebracht.
In geval van gedwongen verluchting mogen de vuloperaties slechts uitgevoerd worden wanneer het mechanisch verluchtingssysteem in werking is.

§8. De vulpost mag voor geen ander doel gebruikt worden. Alleen de voor de goede werking van de installatie onontbeerlijke verrichtingen zijn er toegelaten.

Gewijzigd bij art. 124 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§9. Het permanent opslaan van verplaatsbare recipiënten in de vulpost is verboden.

Art. 5.16.4.3.2. Afstandsregels

§1. De ligging en de inrichting van de vulpost en van de vulinstallatie beletten dat het gas, zelfs plaatselijk, blijft hangen.

§2. Tussen de vulpost enerzijds en de openbare weg en de naburige eigendommen anderzijds, dient een afstand,gemeten in horizontale projectie, te bestaan van tenminste 5 m. Deze afstand mag tot 3 m worden beperkt wanneer tussen de vulpost en de openbare weg, respectievelijk de naburige eigendom, een volle, gasdichte en onbrandbare muur van tenminste 2,5 m hoogte is geplaatst, derwijze dat de afstand tussen voornoemde elementen, in horizontale projectie omheen deze muur gemeten, tenminste 5 m bedraagt.

§3. De vulpost dient daarenboven te zijn gelegen op minimum 3 m van alle plaatsen die niet onderworpen zijn aan het open vuurverbod.

Art. 5.16.4.3.3. Omheining

§1. De vulposten en andere ruimten bedoeld in artikel 5.16.4.3.1., dienen omringd door een stevige en onbrandbare omheining van ten minste 2,50 m hoogte. In de zone binnen deze omheining is het verboden te roken en met gloeiende voorwerpen binnen te dringen, vuur te maken, er hout, schaafkrullen en andere gemakkelijk brandbare stoffen gedroogd gras inbegrepen te laten liggen.

§2. Aan al de toegangen tot de in §1 bedoelde zone zijn op zichtbare wijze berichten aangeplakt betreffende het verbod te roken of vuur te maken en het verbod er binnen te treden zonder dienstredenen. Voormelde toegangen zijn voorzien van deuren die buiten de exploitatie-uren op slot zijn.

§3. Alle gebouwen binnen de in §1 bedoelde zone zijn opgetrokken in onbrandbare materialen of ten minste in materialen die het vuur niet verspreiden.

§4. De houders, de metalen steunen, de verschillende gedeelten van buisleidingen en al de metalen onderdelen bevinden zich voortdurend onder hetzelfde elektrisch potentiaal. Te dien einde zijn deze verschillende elementen met elkaar verbonden door een systeem van doelmatige geleiders.

§5. In de in §1 bedoelde omheinde zone mogen slechts de voertuigen nodig voor de bevoorrading, voor het laden en het lossen van de verplaatsbare recipiënten of voor de onontbeerlijke werken, binnendringen.

Art. 5.16.4.3.4. Vullingsvloer

§1. De bodem van de vulpost bestaat uit een onbrandbaar en voor de vulstof inert materiaal en is zo aangelegd dat de stabiliteit van de recipiënten er verzekerd is.

§2. De vullingsvloer mag enkel de toestellen die voor de vul- en/of overtappingsoperaties en aanverwante operaties strikt noodzakelijk zijn bevatten. Slechts de voedingsrecipiënten, die voor de vul- of overtappingsoperaties noodzakelijk zijn, mogen er verblijven.
Wanneer het een installatie betreft voor de vulling van recipiënten met een waterinhoudsvermogen kleiner dan, of gelijk aan 1 liter mag het totaal volume van deze recipiënten in geen geval 500 l overschrijden.

§3. De vullingsvloer dient geheel horizontaal te zijn en mag geen verbindingen met een lager gelegen lokaal hebben. De openingen van de mangaten en van de rioleringsputten zijn voorzien van goed passende volle deksels. Iedere rioolopening en iedere verbinding van de riolering van het vulcentrum met de riolering erbuiten zijn voorzien van doeltreffende luchtafsnijders.

§4. De vullingsvloer dient in voortdurende staat van reinheid gehouden en dient volkomen ontdaan van overblijfsels van lompen, papier, hout, droog gras of andere brandbare elementen.

Art. 5.16.4.3.5. Installaties

§1. De vulinstallatie met bijhorende veiligheidstoestellen, leidingen en dichtingen, is gebouwd volgens een code van goede praktijk en moet kunnen weerstaan aan de mechanische, thermische of chemische invloeden die zij bij het gebruik kunnen ondergaan, derwijze dat het gevaar voor gasemissies, brand en ontploffingen tot een strikt minimum wordt beperkt. Inzonderheid dienen:

1° alle elementen van de vaste buisleidingen die in aanraking komen of kunnen komen met de vloeibare en/of de niet ontspannen gasvormige fase, derwijze zijn opgevat en verwezenlijkt dat ze kunnen weerstaan aan een druk die ten minste gelijk is aan de dienstdruk van de houder, vermeerderd met de overdruk veroorzaakt door de eventuele compressoren en pompen;
2° de sub 1° bedoelde buisleidingen en hun verbindingsstukken van staal te zijn met hoge lasbaarheid conform een norm bedoeld voor gassen onder druk; andere materialen mogen eveneens worden gebruikt op voorwaarde dat deze een evenwaardige hoedanigheid waarborgen;
3° de buigbare slangen voorzien van hun verbindingsstukken derwijze te zijn opgevat en verwezenlijkt dat ze kunnen weerstaan aan een druk gaande tot:
   a) 4 maal de maximumdienstdruk voor de buisleidingen waarvan de nominale diameter kleiner is dan 65 mm;
   b) 3 maal de maximumdienstdruk voor de buisleidingen waarvan de nominale diameter gelijk is aan of groter is dan 65 mm;

4° de ingegraven buisleidingen zijn beschermd door een bekleding gevormd door ten minste twee lagen henneplinnen doordrenkt met asfalt en een laag warm aangebrachte asfalt of door gelijk welk andere bekleding die gelijkwaardige hoedanigheden bezit wat betreft de bescherming tegen corrosie.

§2. Alle nodige maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat in de leidingen van de vloeibare fase drukkingen, die meer dan 20 % de maximumdienstdruk van de leidingen overtreffen, zouden kunnen ontstaan.

§3. Al de buizen, kruis- of andere verbindingen dienen vervaardigd in voldoende taai en voor de vulstof inerte materialen.

§4. Het vast buizenstel dient gemakkelijk bereikbaar te zijn. Het dient derwijze geplaatst of beschermd dat het beschut is tegen elke toevallige schok.

§5. Onverminderd het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties (A.R.E.I.) moet het aantal elektrische apparaten in de zone op minder dan 1,5 m van een vulinstallatie voor brandbare, ontvlambare of ontplofbare gassen beperkt zijn tot het strikte minimum. De in deze zone geplaatste elektrische apparaten en installaties:
1° mogen geen vonken kunnen verwekken;
2° moeten een beschermingsgraad hebben van tenminste I.P. 44 volgens de norm NBN-C20-001; dit voorschrift is echter niet van toepassing op het materieel voor ontploffingsgevaarlijke ruimten;
3° moeten met laagspanning gevoed worden;
4° moeten door middel van een algemene alpolige schakelaar, die steeds bereikbaar is en buiten de bedoelde zone is geplaatst, volledig van de tankzuil kunnen afgezonderd worden;

§6. Stroomaansluitingen en looplampen mogen noch geplaatst, noch gebruikt worden op de vulplaats.

Gewijzigd bij art. 125, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§7. Alle metalen delen van de installatie alsook de massa's van het elektrisch materieel ander dan van klasse II, zijn geaard hetzij volgens de voorwaarden voorzien in artikel 188 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, hetzij volgens die van artikel 87 of 88 van het A.R.E.I..

§8. Een vulplaats dient uitgerust met een aantal oordeelkundig opgestelde gasdetectoren.

§9. De vulinstallatie moet zo zijn opgevat dat het vullen automatisch stopt bij het overschrijden van een vooraf ingesteld gewicht.

§10. Een installatie die de lekdichtheid van elke fles controleert overeenkomstig de voorschriften voorzien in artikel 5.16.4.3.7., §8, moet aanwezig zijn.

Gewijzigd bij art. 125, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§11. Minstens de vloeistofafname van de opslagtanks dient voorzien te zijn van op afstand gestuurde afsluiters.

Art. 5.16.4.3.6. Controles

§1. De installatie met inbegrip van de bijhorende veiligheidstoestellen, leidingen en dichtingen, moet, vóór ze in dienst wordt gesteld, worden gecontroleerd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen. Inzonderheid dient na montage, het hele buizenstel een drukproef te ondergaan op een drukking van tenminste 1,5 x de dienstdruk.
Voor bestaande installaties dient de in het eerste lid bedoelde controle te worden uitgevoerd uiterlijk binnen een termijn van 12 kalendermaanden na de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

§2. De installatie met inbegrip van de bijhorende veiligheidstoestellen, leidingen en dichtingen, dient volgens een code van goede praktijk periodiek en tenminste jaarlijks gecontroleerd op gasdichtheid bij normale dienstdruk en op de bescherming tegen corrosie van bovengrondse leidingen door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gas of gevaarlijke stoffen.

§3. De erkende milieudeskundige maakt met betrekking tot de in de §§ 1 en 2 bedoelde controles verslagen op die ter inzage worden gehouden van de toezichthoudende ambtenaar. De inrichting mag slechts worden in gebruik genomen, respectievelijk verder worden geëxploiteerd, indien uit deze controleverslagen blijkt dat de voorschriften van dit reglement zijn nageleefd en de goede en veilige werking van de installatie is gewaarborgd.

Art. 5.16.4.3.7. Vuloperaties

§1. Iedere toegang tot de in artikel 5.16.4.3.3. bedoelde omheinde zone, iedere beweging, ieder laden en lossen van voertuigen gebeurt onder toelating of onder het toezicht van de exploitant of een bevoegde persoon daartoe schriftelijk aangewezen door de exploitant. Deze bevoegde persoon is volledig op de hoogte van de maatregelen die in geval van brand of ander incident moeten getroffen worden en is tijdens alle vul-, laad- en losoperaties voortdurend aanwezig, om alle verrichtingen in de inrichting te leiden.

§2. De recipiënten welke een dichtheidsdefect, een vervorming of welke beschadiging ook vertonen die een risico inhouden mogen niet worden gevuld.

§3. Het vullen of het ledigen van de reservoirs dient te gebeuren op een gepaste wijze en met geschikt gereedschap.

§4. Schikkingen dienen getroffen om het omverwerpen of kantelen van de recipiënten te vermijden.

§5. Een aangepast blustoestel met poeder of koolzuuranhydride dient geplaatst in de omgeving van de vulinstallatie.

§6. Het is verboden te roken of onbeschermd vuur te maken op minder dan 5 m afstand van de vulinstallatie. Dit verbod dient op in 't oog springende wijze en goed leesbaar of met reglementaire pictogrammen aangebracht aan de buitenwand van elke toegangsdeur tot de in artikel 5.16.4.3.3. bedoelde omheinde zone.

§7. De recipiënten waarvan de keuringsdatum verstreken is mogen niet worden gevuld.

§8. Na het vullen moet iedere fles gecontroleerd worden op lekdichtheid van zowel de kraanuitlaat als de verbinding kraan-flessenhals om iedere fles te verwijderen die een lek zou vertonen.

Subafdeling 5.16.4.4.
Stations tot bevoorrading van motorvoertuigen met vloeibaar gemaakte petroleumgassen (L.P.G.)

Art. 5.16.4.4.1. Afstandsregels

§1. De ligging en de inrichting van de tankzuilen en van de vulplaats beletten dat het gas, zelfs plaatselijk, blijft hangen.

§2. Tussen de tankzuilen en de vulplaats enerzijds en de openbare weg en de naburige eigendommen anderzijds, dient een afstand, gemeten in horizontale projectie, te bestaan van tenminste 3 m. Deze afstand mag tot 1 m worden beperkt wanneer tussen de tankzuilen en de vulplaats enerzijds en de openbare weg, respectievelijk de naburige eigendom anderzijds, een volle, dichte en onbrandbare muur van tenminste 2,5 m hoogte is geplaatst, derwijze dat de afstand tussen voornoemde elementen, in horizontale projectie omheen deze muur gemeten, tenminste 3 m bedraagt.

§3. De tankzuil en vulplaats dienen daarenboven op minimum 3 m van alle vensters, deuren, en alle andere openingen van lokalen bestemd tot werkhuis, bureel, magazijn of woning alsmede van iedere plaats die niet onderworpen is aan het open vuurverbod, te zijn gelegen.

§4. Het is verboden tankwagens te gebruiken als bewarings-of bevoorradingsreservoir.

§5. De voeding van de LPG-pomp mag enkel geschieden vanuit een vaste gashouder.

Art. 5.16.4.4.2. Vulplaats

§1. De vulplaats, zijnde de plaats waar het voertuig moet stationeren tijdens de bevoorrading, dient de vorm te hebben van een rechthoek met een lengte van tenminste 5 m en een breedte van tenminste 2 m.
Deze vulplaats moet duidelijk worden afgebakend en aangeduid, bv. door een markering op de grond.

[§2. Het is verboden auto's of motorvoertuigen met LPG te bevoorraden waarvan het vulpunt zich niet binnen de overeenkomstig §1 aangeduide vulplaats bevindt.]

Vervangen bij art. 109 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. De vulplaats bevindt zich in open lucht. Ze mag nochtans met een afdak overdekt zijn.

§4. Op de vulplaats zelf, of in de zone van 3 m die vulplaats en tankzuilen omringt, zijn rioleringsopeningen en geulen verboden, behalve wanneer zij voorzien zijn van een luchtafsnijder waarvan de werking gewaarborgd is in alle omstandigheden.
De eventuele bezinkput van de afleverzuilen moet met droog zand worden opgevuld.

§5. De vulplaats dient voldoende verlicht.

Art. 5.16.4.4.3. Zone van open vuurverbod

§1. De zone van open vuurverbod omvat de vulplaats en een strook van 3 m gelegen omheen de vulplaats en de tankzuilen. Deze zone strekt zich uit tot minstens 1 m boven het hoogst gelegen punt van de leidingen en van de installatie-onderdelen die vloeibaar gemaakte petroleumgassen bevatten, zonder dat bedoelde hoogte kleiner mag zijn dan 2,50 m.

§2. In de in §1 bedoelde zone is het verboden te roken en vuur te maken. De motor van de voertuigen dient tijdens de bevoorrading stilgelegd.

§3. Het in §2 vermelde rookverbod alsmede de verplichting de motors van de voertuigen tijdens de bevoorrading te stoppen moeten duidelijk zichtbaar worden uitgehangen.

§4. In de in §1 bedoelde zone van open vuurverbod is het verboden over te gaan tot om het even welk herstellings- of onderhoudswerk aan een voertuig.

§5. De in §1 bedoelde zone van open vuurverbod moet zindelijk gehouden worden, en vrij van lompen, papier, hout, droog gras en ander brandbaar materiaal.

§6. De vulplaatsen voor vloeibaar gemaakte petroleumgassen en deze voor andere motorbrandstoffen mogen over een gemeenschappelijke zone van open vuurverbod beschikken.

Art. 5.16.4.4.4. Tankzuilen

§1. De tankzuilen moeten zowel wat opvatting als wat verwezenlijking betreft, geschikt zijn voor de verdeling van vloeibaar gemaakte petroleumgassen. Zij zijn opgesteld in open lucht. Ze mogen nochtans overdekt zijn met een afdak.

[§2. De tankzuilen moeten worden geplaatst:
1° langs en op een afstand van maximum 2 m van de grote as van de rechthoek welke de vulplaats afbakent;
2° op een voldoende stevig eilandje waaraan ze worden verankerd zodat de breekveiligheid, bedoeld in §5, kan werken en beschermd door palen van ten minste 70 cm hoogte; deze schikkingen gelden niet voor tankzuilen van het hangende type.]

Vervangen bij art. 110, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. In de tankzuil moet de gasaanvoerleiding voorzien zijn van een handkraan en een elektromagnetische kraan van het normaal gesloten type. Deze kranen bevinden zich stroomopwaarts van de meter.

[§4. Een doorstroombegrenzer is geplaatst tussen voormelde meter en de tankslang. De lengte van de tankslang mag niet meer bedragen dan 7 m.]

Vervangen bij art. 110, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§5. De tankslang is voorzien van een veiligheidsinrichting (bv. een doorbraakklep) die doorbreekt wanneer een te sterke tractie wordt uitgeoefend op de slang. Deze inrichting bevindt zich tussen de in §4 bedoelde doorstroombegrenzer en het vulpistool. Voormelde veiligheidsinrichting moet voorzien zijn van een afsluitklep, welke na breuk op haar plaats blijft en in werking treedt.

Gewijzigd art. 126, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[§6. Het inhoudsvermogen van het gedeelte van de buisleiding, stroomafwaarts van de kraan die zich op het einde van de slang bevindt, mag niet groter zijn dan 20 cm^3.]

Vervangen bij art. 110, 3°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§7. Het vulpistool moet kunnen afgegrendeld worden bij zijn ophangpunt.

§8. De slangen van de tankzuil moeten kunnen weerstaan aan een druk van tenminste viermaal de hoogste werkingsdruk. Deze slangen moeten bovendien in goede staat worden gehouden, en vervangen worden bij vervorming of om het even welk defect.

[§9. Zo de tankzuil zich bevindt op minder dan 3 m van een tankzuil voor benzine of gasolie moet het volgende worden in acht genomen:
1° de gasaanvoerleiding van de tankzuil moet voorzien zijn van een elektromagnetische kraan van het normaal gesloten type in serie met de in §3 bedoelde handkraan; de elektromechanische schakelaar, drukknop of gelijk ander gelijkwaardig systeem van de tankzuil zorgt voor het in werking treden (openen) van de elektromagnetische kraan;
2° de elektrische installatie van de benzine- en gasoliepompen en -zuilen moet voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 5.16.4.4.5.]

Vervangen bij art. 110, 4°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§10. De installaties voor bevoorrading met vloeibaar gemaakte petroleumgassen moeten bovendien aan volgende eisen beantwoorden:
1° een elektromagnetische kraan is geplaatst stroomopwaarts van de handkraan van de aanvoerleiding van de zuil; deze elektromagnetische kraan is van het normaal gesloten type; de sluiting of het in gesloten toestand houden van deze kraan moet in alle omstandigheden kunnen gebeuren vanuit de controlecabine;
2° de tankzuil wordt in werking gesteld bij middel van een drukknop of gelijk welk ander gelijkaardig systeem, waarop de klant een doorlopende drukking moet uitoefenen met de hand om de werking van de pomp en de opening van de elektromagnetische kraan te bekomen; van zodra geen druk meer wordt uitgeoefend valt de pomp stil en gaat de elektromagnetische kraan dicht;
3° de eindkraan van het vulpistool is uitgerust met een automatische inrichting die de doorstroom belet zo het pistool niet op de vulmond is aangesloten of ervan losraakt.

Gewijzigd art. 126, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.16.4.4.5. Elektrische installatie

Onverminderd de bepalingen van artikel 5.16.1.2. zijn de volgende bepalingen van toepassing op de elektrische installatie in de inrichting:
1° het aantal elektrische apparaten in de zone van open vuurverbod moet beperkt zijn tot het strikte minimum; de beschermingsgraad van het elektrisch materieel is ten minste I.P. 44 volgens de norm NBN-C20-001; dit voorschrift is echter niet van toepassing op het materieel voor ontploffingsgevaarlijke ruimten;
2° de elektrische installatie moet met laagspanning gevoed worden;
3° een algemene alpolige schakelaar, steeds bereikbaar en buiten de open vuurverbodzone geplaatst, moet toelaten de elektrische installatie volledig van de tankzuil af te zonderen met uitzondering van een intrinsiek veilig circuit 12 of 24 volt, gebruikt voor sturingen;
4° stroomaansluitingen en looplampen mogen noch geplaatst, noch gebruikt worden op de vulplaats;
5° de elektrische uitrusting van de tankzuil is uitgevoerd volgens een van de beschermingswijzen vermeld in artikel 106-02 van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties (A.R.E.I.), die tenminste geschikt is voor zone 2; het gedeelte van de tankzuil dat het telwerk bevat mag nochtans uitgevoerd zijn met gewoon materieel met een beschermingsgraad van tenminste I.P. 44 wanneer bedoeld gedeelte hermetisch gescheiden is van het onderste gedeelte van de zuil waar de toevoer- en tankleidingen van de brandstof zijn ondergebracht;
6° alle metalen delen van de installatie alsook de massa's van het elektrisch materieel ander dan van klasse II, zijn geaard hetzij volgens de voorwaarden voorzien in artikel 188 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, hetzij volgens die van artikel 87 of 88 van het A.R.E.I.;
7° tijdens de vulling moet een equipotentiële verbinding tot stand gebracht worden tussen de tankzuil en het voertuig.

Gewijzigd bij art. 127 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.16.4.4.6. Bescherming tegen brand

Onverminderd de bepalingen van artikel 5.16.1.2., §2 moet het tankstation beschikken over brandblusmiddelen aangepast aan de lokale risico's. Dit materieel moet in perfecte staat van werking verkeren.
De brandblusmiddelen moeten goed onderhouden zijn, beschermd tegen vorst, bereikbaar en oordeelkundig opgesteld. Ze moeten onmiddellijk kunnen functioneren.

Gewijzigd bij art. 128 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.16.4.4.7. Vuloperaties

[§1. Het is verboden de LPG-tank te vullen van een autovoertuig ingeschreven in België, zo de montage van de LPG-installatie van dit voertuig niet voldoet aan de voorschriften van het koninklijk besluit van 9 mei 2001 betreffende het gebruik van vloeibaar gemaakte petroleumgassen (LPG) voor de aandrijving van voertuigen. Voor de naleving van deze bepalingen, kan de exploitant of zijn aangestelde vragen hem het bij het autovoertuig horende getuigschrift, bedoeld in artikel 10 van voormeld koninklijk besluit, voor te leggen.

In het geval van tankstations met selfservice moet dit verbod, duidelijk zichtbaar uitgehangen worden op het niveau van de tankzuil.]

Vervangen bij art. 111, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. Uitsluitend LPG-recipiënten welke zich aan boord van motorvoertuigen bevinden en dienstig zijn als brandstoftank mogen worden gevuld.
LPG-recipiënten met een inhoudsvermogen kleiner dan of gelijk aan 120 liter] mogen evenwel worden gevuld mits naleving van de volgende voorwaarden:
1° de tanks zijn voorzien van voetsteunen, een vulaansluiting met dubbele terugslagklep, een gasfase-afname, een vloeistofstandaanwijzer, een veiligheidsklep en een proefkraan ter controle van de maximale vulling;
2° de tanks mogen niet worden gevuld door zelfbediening; ze mogen slechts worden gevuld door de exploitant of door een behoorlijk op de hoogte gebrachte aangestelde nadat deze er zich heeft van vergewist dat bedoelde tanks zijn voorzien van hogervermelde uitrustingen, dat de tanks de beproevingsdatum en ijkstempel voorgeschreven in artikel 5.16.4.2.1. dragen[, dat de termijn van herbeproeving niet overschreden is en dat het niet gaat om tanks, die duidelijk een dichtheidsdefect of een andere abnormaliteit die een aanduiding vormt voor een risicoverhoging vertonen.]

Gewijzigd bij art. 129, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Gewijzigd bij art. 111, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. De exploitant van het station moet een bevoegd persoon zijn, volledig op de hoogte van de exploitatie van het station en van de te nemen maatregelen in geval er zich een incident voordoet. De exploitant moet zich ervan verzekeren dat zijn aangestelde eveneens aan deze eisen beantwoordt.

[De exploitant of zijn aangestelde moet tijdens de bedrijfsuren in het station bestendig aanwezig zijn en verricht zelf de vuloperaties of houdt toezicht vanuit de controlecabine.]

Gewijzigd bij art. 111, 3°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. De nodige maatregelen worden getroffen opdat de voertuigen niet kunnen bevoorraad worden bij afwezigheid van de exploitant van het tankstation of zijn aangestelde.
Wanneer het station niet in dienst is, moet de schakelaar waarvan sprake onder artikel 5.16.4.4.5., 3° zich in de stand "open" bevinden.

§5. Voor selfservice-installaties mag het in dienst stellen van de tankzuil slechts mogelijk zijn vanuit de controlecabine.
Het gebruik van de tankzuil moet automatisch in de controlecabine worden gemeld, en moet van daaruit kunnen onderbroken worden op elk ogenblik, door sluiting van de elektromagnetische kraan waarvan sprake onder artikel 5.16.4.4.4., 10°.
Zo er zich benzine- of dieselpompen bevinden op minder dan 3 m van de LPG-tankzuil moet hun werking eveneens kunnen onderbroken worden vanuit de controlecabine.

§6. Voor selfservice-installaties moeten duidelijke instructies, met verklarende tekeningen, goed zichtbaar worden uitgehangen ten behoeve van de verbruiker, aan de tankzuil en ook in de controlecabine.

Gewijzigd bij art. 129, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§7. Duidelijke en nauwkeurige veiligheids- en ingreepinstructies moeten doorlopend uithangen in de controlecabine van het tankstation.

Gewijzigd bij art. 129, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§8. Geen enkele bedrijfsbewerking mag worden uitgevoerd zo de installatie niet in volmaakte staat van werking is.

Gewijzigd bij art. 129, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.16.4.4.8. Herstellings- en onderhoudswerken

§1. Elke beschadiging moet binnen de kortst mogelijke tijd worden hersteld.

§2. In de zone van open vuurverbod mogen herstellings- en onderhoudswerken van de installatie van het dienststation, waarbij open vuur gebruikt wordt of waarbij vonken kunnen veroorzaakt worden, slechts uitgevoerd worden nadat de installatie is stilgelegd, en voor zover het gehalte aan brandbaar gas in de werkzone minder bedraagt dan een vijfde van de laagste ontvlambaarheidsgrens.
Dit gehalte moet tijdens de uitvoering van de werken voortdurend gecontroleerd worden.

Art. 5.16.4.4.9. Controles

§1. Het station voor de bevoorrading van autovoertuigen met vloeibaar gemaakte petroleumgassen mag niet in dienst genomen worden alvorens de exploitant in het bezit is van een verslag afgeleverd door een milieudeskundige erkend voor de discipline toestellen en installaties onder druk en/of houders voor gas of gevaarlijke stoffen, waaruit blijkt dat het station voldoet aan de voorschriften van dit reglement. De erkende milieudeskundige stelt dit verslag op aan de hand van onderzoekingen die hij zelf uitvoert of aan de hand van steekhoudende, door een deskundige opgestelde attesten, die de exploitant kan voorleggen.

Gewijzigd bij art. 130 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De controle op de naleving van onderhavige voorschriften door een erkend milieudeskundige [wordt ten minste vijfjaarlijks hernieuwd.] Er dient eveneens een controle plaats te vinden na elke belangrijke wijziging van de betrokken installaties.

Gewijzigd bij art. 112 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.16.4.4.10. §1. Onverminderd de voorschriften onder afdeling 5.16.6. betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders dienen de ingegraven houders met een maximum waterinhoudsvermogen van 25.000 l die vloeibaar gemaakte petroleumgassen bevatten en aangewend worden in verdeelstations voor motorbrandstof te beantwoorden aan de volgende voorwaarden:

1° de installatie, de bekleding, de kathodische bescherming en de uitrusting van ingegraven houders worden uitgevoerd volgens een code van goede praktijk;

[2° de minimumafstand in horizontale projectie gemeten, die de houders, de kranen, de kleppen, de pompen en de vulopeningen moet scheiden van elke opening van een woonlokaal, van elke opening van een werklokaal dat niet onderworpen is aan het open vuurverbod, van elke openbare weg, van elke naburige eigendom en van riolen, bedraagt 5 m;]

Gewijzigd bij art. 113, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

3° de nodige voorzieningen worden getroffen om de houder en de ondergrondse leidingen, tegen corrosie te beschermen; de aard en de omvang van [deze voorzieningen worden bepaald door de exploitant in overleg met en op basis van het advies van] een bevoegd deskundige of van een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie; dit advies steunt ondermeer op een onderzoek van de bodemgesteldheid, dat tenminste betrekking heeft op de soortgelijke weerstand en de zuurtegraad (pH) van de bodem, alsook het al dan niet aanwezig zijn van zwerfstromen en sulfaatreducerende bacteriën; in elk geval dient de houder voorzien van een bekleding en van een kathodische bescherming;

Gewijzigd bij art. 113, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

4° de sub 3° bedoelde kathodische beschermingen dienen tenminste aan volgende regels te voldoen:
   a) de bekleding van de houder en de ondergrondse leidingen heeft een diëlektrische weerstand van tenminste 3 kV/mm;
   b) de kathodische bescherming is zodanig dat het te beschermen oppervlak een polarisatiepotentiaal heeft van -850 mV of een meer negatieve waarde, gemeten ten opzichte van een Cu/Cu SO_4-referentieëlektrode; het potentiaal bedraagt -950 mV of een meer negatieve waarde, wanneer sulfaatreducerende bacteriën in de bodem aanwezig zijn;

5° de houder wordt verankerd in een onvervormbare fundering aangebracht op de bodem van de uitgraving; nadat de houder in de uitgraving is geplaatst en alvorens hij wordt bedekt gaat een erkend milieudeskundige na of de bekleding van de houder nog in goede staat verkeert en de diëlektrische weerstand tenminste gelijk is aan deze die door de bevoegde deskundige goedgekeurd is; indien dit niet het geval is, wordt de oorzaak opgespoord en verholpen, waarna de diëlektrische weerstand opnieuw gemeten wordt; de houder wordt bedekt met een 50 cm dikke laag inerte en onbrandbare gezeefde materialen; indien andere methoden van verankering een gelijkwaardige waarborg verzekeren zijn deze eveneens toegelaten;

6° de houder is elektrisch geïsoleerd van het bovengrondse deel van de installatie; het geheel van de bovengrondse leidingen wordt stroomopwaarts van deze isolatie elektrisch geaard;

7° het attest van goedkeuring dat de erkende milieudeskundige aflevert na kennis genomen te hebben van het onderzoek van de bodemgesteldheid vermeldt eveneens:

a) de goedkeuring van de bekleding van de houder en van de ondergrondse leidingen, rekening houdend met de bodemgesteldheid;

b) de goedkeuring van de keuze van de kathodische bescherming;

c) het resultaat van de sub 5° vermelde meting van de diëlektrische weerstand van de bekleding;

d) de polarisatiepotentiaal van het te beschermen oppervlak gemeten ten opzichte van de $Cu/CuSO_4$ referentieëlektrode;

8° de erkende milieudeskundige gaat tenminste eenmaal per jaar na of de kathodische bescherming nog aan de in sub 4° gestelde eisen voldoet; indien de milieudeskundige vaststelt dat de kathodische bescherming niet meer voldoet aan de bepalingen van sub 4° of indien hij twijfels heeft over de goede werking van de kathodische bescherming, gaat hij na of de diëlektrische weerstand van de bekleding nog voldoet aan de in sub 4° gestelde eisen; bij vaststelling van beschadiging van de bekleding wordt de houder ultrasoon onderzocht om na te gaan of er geen uitwendige corrosie is opgetreden; in voorkomend geval dienen passende maatregelen getroffen;

9° de exploitant houdt de installatie in goede staat;

10° op tenminste 1 m afstand van de houder wordt een hekwerk uit metaaldraadvlechtwerk met een minimumhoogte van 2 m aangebracht; het is verboden binnen deze omheining voertuigen binnen te laten;

11° de exploitant is verplicht de houder te verwijderen, wanneer deze definitief buiten dienst gesteld wordt of de nodige maatregelen te nemen om te voorkomen dat gas in de houder aanwezig blijft, bijvoorbeeld door de houder op te vullen met zand.

Gewijzigd bij art. 131 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. In de milieuvergunning kunnen voor het bevoorraden van voertuigen die binnen het bedrijf blijven en die ter plaatse met LPG worden bevoorraad, voorwaarden worden opgelegd die afwijken van de bepalingen van onderhavige afdeling.

Art. 5.16.4.4.11. Veiligheidsafstandsregels

Toegevoegd bij art. 114 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§1. Met behoud van de toepassing van artikel 4.1.3.2 en artikel 5.16.4.4.1 moeten de nodige minimale veiligheidsafstanden worden in acht genomen om de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van accidentele gebeurtenissen die eigen zijn aan de aanwezigheid of de uitbating van het LPG-station.

Voor de LPG-stations, die beantwoorden zowel aan de standaardcriteria als aan de minimale technische eisen, vastgesteld in bijlage 5.16.6 bij dit besluit, gelden met toepassing van de bepalingen van het eerste lid de minimale veiligheidsafstandsregels zoals bepaald in de volgende paragrafen.

Voor de LPG-stations, die niet beantwoorden aan de standaardcriteria, en deze minimale technische eisen, vastgesteld in bijlage 5.16.6 bij dit besluit, gelden de geïndividualiseerde minimale veiligheidsafstanden die nodig zijn volgens de bij de milieuvergunningsaanvraag gevoegde individuele veiligheidsstudie uitgevoerd door een erkend VR-deskundige.

[Voor het bepalen van de veiligheidsafstandregels wordt de volgende werkwijze gevolgd:

1° voor LPG-opslagtanks met een waterinhoud tussen 10.000 en 24.500 liter wordt de veiligheidsafstand bepaald door lineaire interpolatie tussen de waarden die verkregen zijn uit de curves van de LPG-opslagtanks, met de dichtstbijgelegen waterinhouden;

2° voor LPG-opslagtanks met een waterinhoud kleiner dan 10.000 liter worden de curves voor de LPG-opslagtank met een waterinhoud van 10.000 liter gebruikt en wordt de jaaromzet LPG (in ton per jaar) als volgt gecorrigeerd:

$$\text{Jaaromzet}_{\text{gecorrigeerd}} = \text{jaaromzet} \cdot \frac{10.000 \text{ liter}}{\text{inhoud LPG-opslagtank in liter}}$$

Bij het lezen van de veiligheidsafstand van de curve wordt rekening gehouden met de gecorrigeerde jaaromzet;

3° voor LPG-opslagtanks met een waterinhoud groter dan 24.500 liter en kleiner dan of gelijk aan 25.000 liter worden de curves voor de LPG-opslagtank met een waterinhoud van 24.500 liter gebruikt;

4° voor LPG-stations met een jaaromzet die kleiner is dan 50 ton/jaar, worden de waarden gebruikt die corresponderen met een jaaromzet van 50 ton/jaar.]

Toegevoegd bij art. 25 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

§2. Voor LPG-stations met ondergrondse opslagtank die beantwoorden zowel aan de standaardcriteria als aan de minimale technische eisen, vastgesteld in bijlage 5.16.6 bij dit besluit, gelden de strengste van de beide volgende veiligheidsafstandsregels:

1° tussen het vulpunt van het LPG-station enerzijds en anderzijds:
a) de meest nabijgelegen bestaande of potentiële woning, niet behorend tot de te vergunnen inrichting;
b) de gebouwen andere dan woningen, niet behorend tot de te vergunnen inrichting, met regelmatige bezetting door mensen;
moet een afstand bestaan die minimum gelijk is aan, of groter is dan de afstand die in de grafiek hierna is aangegeven in functie van de maximale LPG-jaaromzet en de waterinhoud van de LPG-opslagtank:

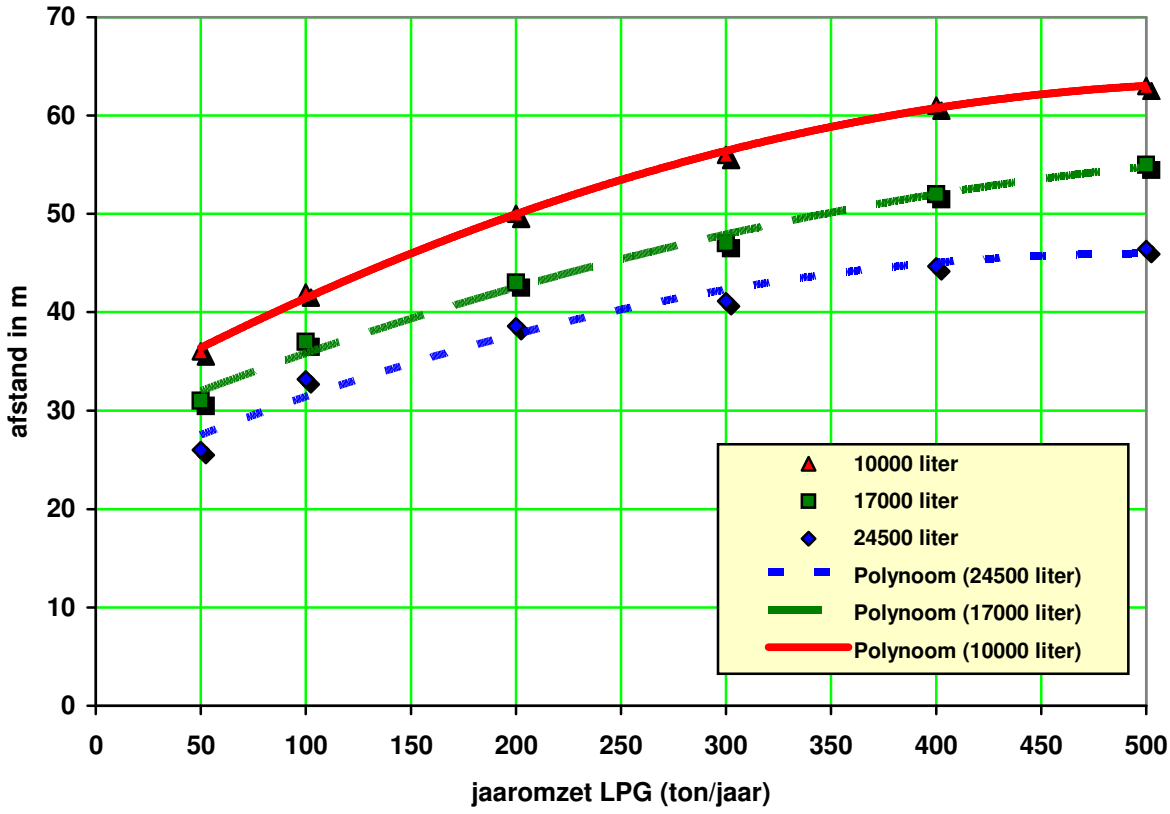

2° tussen de losplaats van de LPG-vrachtwagen waarmee de LPG-opslagtank wordt (bij)gevuld enerzijds en de meest nabijgelegen kwetsbare locatie anderzijds moet een afstand bestaan die minimum gelijk is aan, of groter is dan de afstand die in de grafiek hierna is aangegeven in functie van de maximale LPG-jaaromzet en de waterinhoud van de LPG-opslagtank:

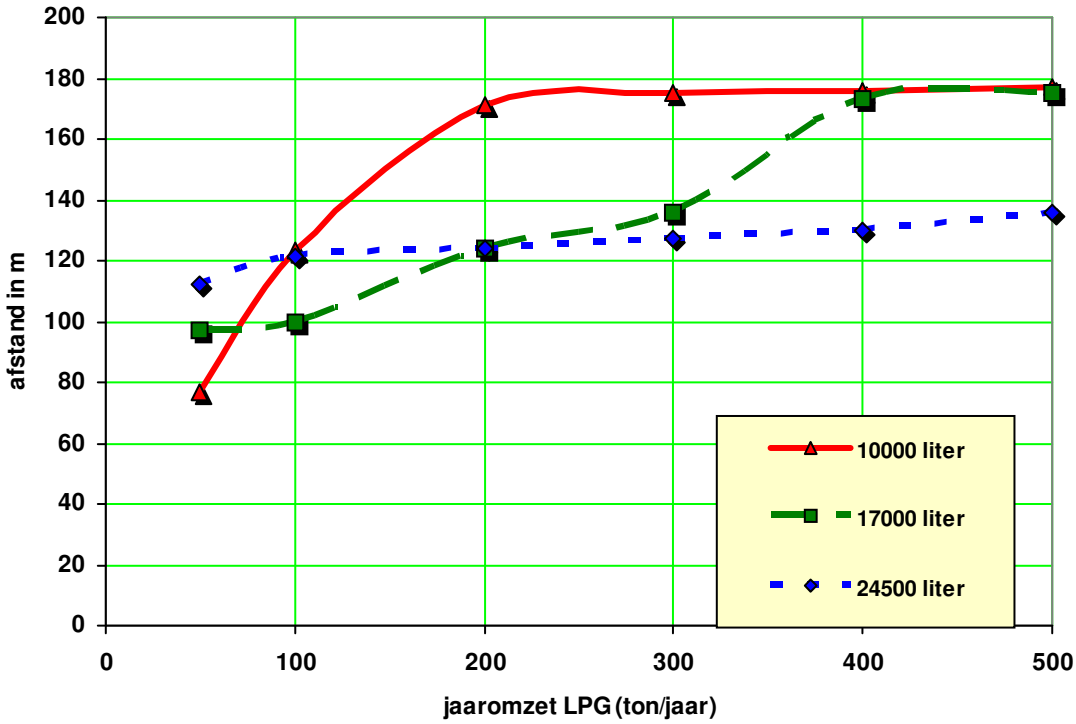

§3. Voor LPG-stations met bovengrondse opslagtank die beantwoorden zowel aan de standaardcriteria als aan de minimale technische eisen, vastgesteld in bijlage 5.16.6 bij dit besluit, gelden de strengste van de beide volgende veiligheidsafstandsregels:

1° tussen het vulpunt van het LPG-station enerzijds en anderzijds:

a) de meest nabijgelegen bestaande of potentiële woning, niet behorend tot de te vergunnen inrichting;

b) de gebouwen andere dan woningen, niet behorend tot de te vergunnen inrichting, met regelmatige bezetting door mensen;

moet een afstand bestaan die minimum gelijk is aan, of groter is dan de afstand die in de grafiek hierna is aangegeven in functie van de maximale LPG-jaaromzet en de waterinhoud van de LPG-opslagtank:

a) wanneer de bovengrondse LPG-opslagtank is uitgerust met een debietbegrenzer van 190 liter/min:

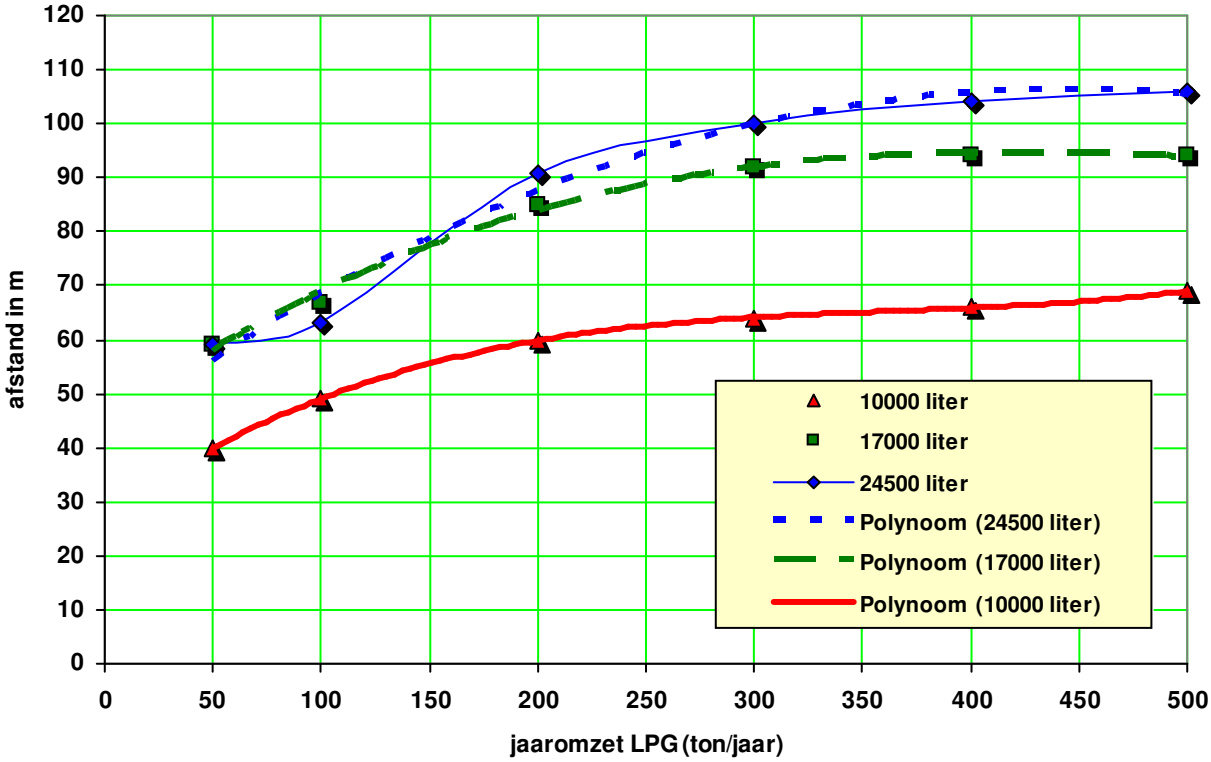

b) wanneer de bovengrondse LPG-opslagtank is uitgerust met een debietbegrenzer van 380 liter/min:

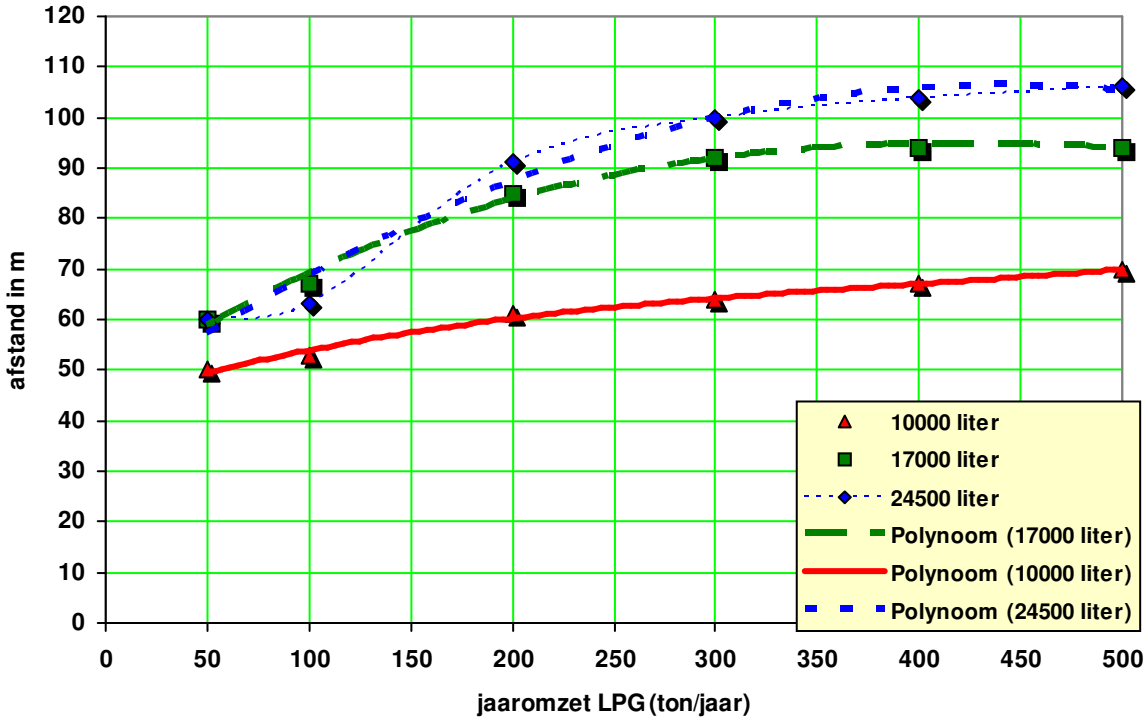

2° tussen de losplaats van de LPG-vrachtwagen waarmee de LPG-opslagtank wordt (bij)gevuld enerzijds en de meest nabijgelegen kwetsbare locatie anderzijds moet een afstand bestaan die minimum gelijk is aan, of groter is dan de afstand die in de grafiek hierna is aangegeven in functie van de maximale LPG-jaaromzet en de waterinhoud van de LPG-opslagtank:

a) wanneer de bovengrondse LPG-opslagtank is uitgerust met een debietbegrenzer van 190 liter/min:

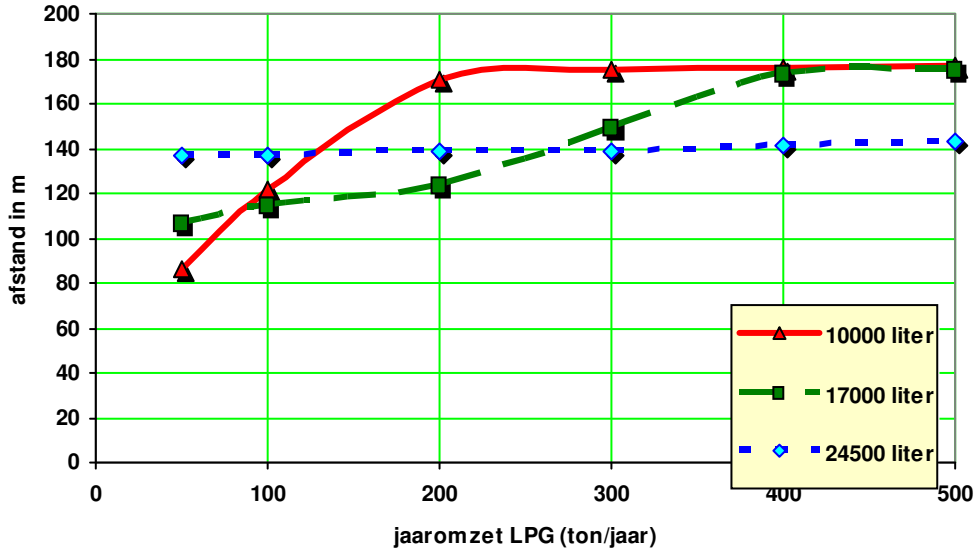

b) wanneer de bovengrondse LPG-opslagtank is uitgerust met een debietbegrenzer van 380 liter/min:

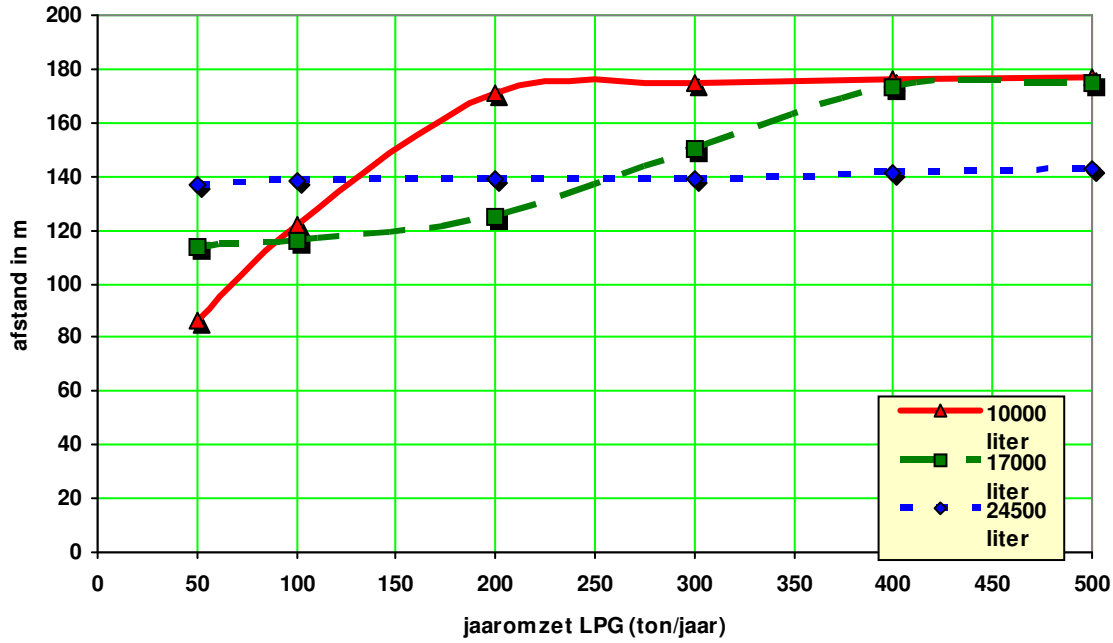

§4. In afwijking van de bepalingen van het artikel 3.2.1.1 van dit reglement, moeten verdeelinstallaties die de eerste maal voor 1 januari 2009 zijn vergund, uiterlijk op 1 januari 2019 voldoen aan de veiligheidsafstandsregels van dit artikel.

AFDELING 5.16.5.
OPSLAGPLAATSEN IN VERPLAATSBARE RECIPIËNTEN

Art. 5.16.5.1. Algemene bepalingen

§1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 16.7 van de indelingslijst.

§2. […] *Opgeheven bij art. 115 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

Art. 5.16.5.2. Veiligheidsscherm

§1. Het veiligheidsscherm is ofwel van metselwerk met een dikte van tenminste 18 cm, ofwel van beton met een dikte van tenminste 10 cm, ofwel van enig ander materiaal met een dikte die een equivalente vuurweerstandscoëfficiënt heeft. Voor de opslagplaatsen in open lucht tot en met een waterinhoud van 10.000 l volstaat een dicht en onbrandbaar scherm.

Gewijzigd bij art. 132 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Het scherm heeft een hoogte van minimaal 2 m en moet de maximale hoogte van de opgeslagen recipiënten met minimaal 0,5 m overschrijden.

Art. 5.16.5.3. Inrichting opslagplaatsen

§1. Indien er in de inrichting gassen gerangschikt in verschillende van de in artikel 5.16.5.1., §2 bedoelde groepen worden opgeslagen, dient de opslagplaats verdeeld in verschillende stockeringszones, waarbij in elke stockeringszone enkel gassen gerangschikt in eenzelfde groep mogen worden gestockeerd.
Tussen deze verschillende stockeringszones dienen minimum de in de artikelen 5.16.5.4. en 5.16.5.5. aangegeven afstanden te bestaan.

Gewijzigd bij art. 133 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. In afwijking van de bepalingen van §1 mogen gassen gerangschikt in verschillende van de in artikel 5.16.5.1., §2 bedoelde groepen wel samen in éénzelfde stockeringszone worden gestockeerd op voorwaarde dat de in de artikelen 5.16.5.4. en 5.16.5.5. aangegeven minimumafstand tussen deze groepen nul bedraagt.

§3. De lege recipiënten worden binnen hun respectieve stockeringszones opgeslagen op een hiervoor voorbehouden plaats die als dusdanig duidelijk is aangegeven.

§4. De stockeringszones worden aangegeven door middel van wanden, veiligheidsschermen, markeringen op de grond, kettingen of vaste afbakeningen op 1 m hoogte. Indien de opslagplaats zich in een gebouw of op een plaats bevindt dat/die voor het publiek vrij toegankelijk is, dient deze opslagplaats of de stockeringszones afgesloten met een hekwerk van onbrandbaar materiaal van tenminste 2 m hoogte, of dienen de recipiënten opgeslagen in afsluitbare metalen kooien.

§5. In de opslagplaatsen en in de zones die begrensd zijn door de veiligheidsafstanden en de schermen voorgeschreven door de artikelen 5.16.5.4. en 5.16.5.5. is het verboden enige overtappingsoperatie uit te voeren.

Art. 5.16.5.4. Afstandsregels voor open opslagplaatsen

§1. Tussen een stockeringszone voor gassen gerangschikt in een welbepaalde groep van de in artikel 5.16.5.1., §2 bedoelde groepen enerzijds en de stockeringszones voor gassen gerangschikt in andere dan de in artikel 5.16.5.1., §2 bedoelde groepen alsmede de in bijlage 5.16.1. vermelde elementen anderzijds, dient een minimale veiligheidsafstand, uitgedrukt in m, te bestaan zoals in bijlage 5.16.1. aangegeven. Afhankelijk van de opslagcapaciteit gelden overeenkomstig deze bijlage verschillende veiligheidsafstanden.
De te hanteren veiligheidsafstand tussen twee elementen is de grootste van de afstanden aangegeven in de tabel van bijlage 5.16.1. (bv. 600 l ontvlambaar gas van groep 1°,a) t.o.v. 3.000 l oxyderend gas van groep 3°,a) geven 2 m veiligheidsafstand voor groep 1°,a) t.o.v. groep 3°,a) en tevens 5 m voor groep 3°,a) t.o.v. groep 1°,a); de in acht te nemen minimumafstand is in dit geval dus 5 m).

§2. De in §1 vermelde veiligheidsafstanden mogen verminderd worden door de constructie van een veiligheidsscherm, op voorwaarde dat de horizontaal omheen dit scherm gemeten afstand, tussen de beschouwde stockeringszone en voornoemde zones en elementen, gelijk is aan of meer bedraagt dan de in §1 voorgeschreven minimale veiligheidsafstanden.

Art. 5.16.5.5. Afstandsregels voor gesloten opslagplaatsen

§1. Tussen een stockeringszone voor gassen gerangschikt in een welbepaalde groep van de in artikel 5.16.5.1., §2 bedoelde groepen enerzijds en de stockeringszones voor gassen gerangschikt in andere dan de in artikel 5.16.5.1., §2 bedoelde groepen alsmede de in bijlage 5.16.2. vermelde elementen anderzijds, dient een minimale veiligheidsafstand, uitgedrukt in m, te bestaan zoals in bijlage 5.16.2. aangegeven. Afhankelijk van de opslagcapaciteit gelden overeenkomstig deze bijlage verschillende veiligheidsafstanden.
De te hanteren veiligheidsafstand tussen twee elementen is de grootste van de afstanden aangegeven in de tabel van bijlage 5.16.2. (bv. 600 l ontvlambaar gas van groep 1°,a) t.o.v. 3.000 l oxyderend gas van groep 3°,a) geven 2 m veiligheidsafstand voor groep 1°,a) t.o.v. groep 3°,a) en tevens 5 m voor groep 3°,a) t.o.v. groep 1°,a); de in acht te nemen minimumafstand is in dat geval dus 5 m)..

§2. De in §1 aangegeven veiligheidsafstanden mogen verminderd worden door de constructie van een veiligheidsscherm, op voorwaarde dat de horizontaal omheen dit scherm gemeten afstand, tussen de beschouwde stockeringszone en voornoemde zones en elementen, gelijk is aan of meer bedraagt dan de in §1 voorgeschreven minimale veiligheidsafstanden.

Art. 5.16.5.6. Bouw van de open opslagplaatsen

§1. De vloer van de open opslagplaats [bestaat uit een weerstandbiedend en voor bodemverontreinigende gassen ondoordringbaar materiaal] en is aldus aangelegd dat de stabiliteit van de recipiënten verzekerd is.

Gewijzigd bij art. 116 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. De vloer van de opslagplaats, waar gassen van groep 1, groep 2, groep 3, b) of diepgekoelde gassen van groep 3, a) of groep 4, worden opgeslagen met een soortelijk gewicht groter dan dat van lucht, mag over zijn hele oppervlakte niet lager liggen dan het belendende terrein en mag noch openingen noch holten of geulen bevatten, tenzij voor de afvoer van hemelwater indien een hydraulisch bediend afvoerslot of gelijkwaardig materieel is voorzien. Deze voorschriften gelden eveneens binnen de zone afgebakend door de in artikel 5.16.5.4. voorgeschreven veiligheidsafstanden.

§3. Wanneer de open opslagplaats gassen van groep 1 bevat, moet het eventueel aanwezige dak gebouwd zijn uit onbrandbare materialen en mag hoe dan ook slechts voor maximaal 20 % bestaan uit doorschijnend en zelfdovend materiaal.

Art. 5.16.5.7. Bouw van de gesloten opslagplaatsen

§1. De vloer van de opslagplaats bestaat uit een weerstandbiedend en ondoordringbaar materiaal en is aldus aangelegd dat de stabiliteit van de recipiënten verzekerd is.

§2. De opslagplaats mag niet ingericht zijn in een kelderverdieping, noch onder noch boven bewoonde lokalen. De vloer van de opslagplaats mag over zijn hele oppervlakte evenmin lager gelegen zijn dan het belendende terrein en mag noch openingen, noch holten of geulen bevatten. Deze voorschriften gelden eveneens binnen de zone afgebakend door de in artikel 5.16.5.5. voorgeschreven veiligheidsafstanden.

§3. Wanneer de gesloten opslagplaats gassen van groep 1 bevat, moet het eventueel aanwezige dak gebouwd zijn uit onbrandbare materialen en mag hoe dan ook slechts voor maximaal 20 % bestaan uit doorschijnend en zelfdovend materiaal.

§4. De lokalen die als gesloten opslagplaatsen dienen zijn volledig gebouwd uit onbrandbare materialen.
De wanden van de lokalen die dienst doen als gesloten opslagplaats beantwoorden aan de voorschriften van artikel 5.16.5.2.
De deuren draaien naar buiten open. Het gebruik van rollende panelen of rolluiken is nochtans toegelaten op voorwaarde dat ze onbrandbaar zijn en dat deze panelen, rolluiken, of de opslagplaats een of meer deuren bevatten die aan het hiervoor vermeld voorschrift voldoen.

De vensters hebben vaste ramen met gewapend glas.
De veiligheidsschermen, tussenschotten of muren rondom de stockeringszones:
- reiken ofwel tot aan de zoldering;
- of hebben een minimale hoogte van 3 m en overstijgen de gasrecipiënten met tenminste 1m.

Gewijzigd bij art. 134 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. De gesloten opslagplaatsen zijn zodanig opgevat dat een doelmatige verluchting verzekerd is. Openingen die een verbinding met de buitenlucht geven, zijn zowel kort bij de vloer als in het bovenste gedeelte van elk afzonderlijk compartiment van de opslagplaats aangebracht. Deze openingen zijn voorzien van onbrandbaar traliewerk of rooster. De plaats en grootte van de openingen dienen in functie van de opslagcapaciteit oordeelkundig bepaald.

Art. 5.16.5.8. Verlichting
Voor de kunstmatige verlichting van de opslagplaatsen is alleen elektriciteit toegelaten.

Art. 5.16.5.9. Verwarming

§1. Alleen verwarming door middel van vloeistof, stoom of hermetische elektrische apparaten is toegelaten evenals verwarmingssystemen die gelijkwaardige veiligheidswaarborgen bieden.

§2. De verwarmingstoestellen zijn zodanig geplaatst dat zij de wand van de gasrecipiënten niet overmatig kunnen opwarmen.

Art. 5.16.5.10. Elektriciteit - Rook- en vuurverbod

§1. In geval van stockering van gassen gerangschikt in groep 1, dienen, onverminderd de bepalingen van artikel 5.16.1.2., de in de in §1 en §2 van artikel 5.16.5.9 vermelde elektrische apparaten tot een minimum beperkt. Zij beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installatie (AREI) voor een zone 2.

Gewijzigd bij art. 135, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. In open en gesloten opslagplaatsen alsmede in de zones die begrensd zijn door de veiligheidsafstanden en/of de schermen die door de artikelen 5.16.5.4. en 5.16.5.5. zijn voorgeschreven, is het verboden te roken, vuur te maken of gebruik te maken van toestellen met onbeschermd vuur of onbeschermde vlam, andere zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare of brandbare stoffen op te stapelen, voor zover er zich recipiënten in deze opslagplaats bevinden.

Gewijzigd bij art. 135, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De aanwezigheid van ontvlambare stoffen, en het verbod tot roken en vuur te maken dient door de bij koninklijk besluit van 19 september 1980 vastgestelde reglementaire pictogrammen aangeduid.

Art. 5.16.5.11. Toegang tot de opslagplaats

§1. Alleen de aangestelden hebben toegang tot de opslagplaats.

§2. Een duidelijk zichtbaar bericht verbiedt de toegang tot de opslagplaats aan de personen die vreemd zijn aan de inrichting en aan diegenen die er niet door hun beroepsbezigheden geroepen zijn.

Art. 5.16.5.12. Verplaatsbare recipiënten

De bepalingen van subafdeling 5.16.4.2. ("Verplaatsbare recipiënten") zijn van toepassing op de verplaatsbare recipiënten aanwezig of opgeslagen in de inrichting.

AFDELING 5.16.6.
OPSLAGPLAATSEN VOOR SAMENGEPERSTE, VLOEIBAAR GEMAAKTE OF IN OPLOSSING GEHOUDEN GASSEN, IN VASTE RESERVOIRS

Art. 5.16.6.1. §1. Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 oktober 1968 betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakte handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders, gewijzigd bij latere koninklijke besluiten, zijn de bepalingen van deze afdeling van toepassing op de in subrubriek 16.8 van de indelingslijst bedoelde opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen, in vaste houders.

§2. Behoudens wat bepaald is in artikel 5.16.6.17, zijn de bepalingen van deze afdeling niet van toepassing op de op de datum van in werkingtreding van onderhavig besluit bestaande opslagplaatsen.

Gewijzigd bij art. 136, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. […] *Opgeheven bij art. 117 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

Gewijzigd bij art. 136, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.16.6.2. Inrichting opslagplaatsen.

§1. Indien er in de inrichting gassen gerangschikt in verschillende van de in artikel 5.16.6.1., §3 bedoelde groepen worden opgeslagen, dient de opslagplaats verdeeld in verschillende compartimenten, waarbij in elk compartiment enkel gassen gerangschikt in eenzelfde groep mogen worden opgeslagen.
Tussen deze verschillende compartimenten dienen minimum de in artikel 5.16.6.3. aangegeven afstanden te bestaan.

Gewijzigd bij art. 137, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. In afwijking van de bepalingen van §1 mogen gassen gerangschikt in verschillende van de in artikel 5.16.6.1., §3 bedoelde groepen wel samen in éénzelfde compartiment worden opgeslagen op voorwaarde dat de in artikel 5.16.6.3. aangegeven minimumafstand tussen deze groepen nul bedraagt.

Gewijzigd bij art. 137, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. In de opslagplaatsen en in de zones die begrensd zijn door de veiligheidsafstanden en de schermen voorgeschreven door artikel 5.16.6.3. is het verboden overtappingsoperaties in verplaatsbare recipiënten uit te voeren.

Art. 5.16.6.3. Afstandsregels voor opslagplaatsen van gassen andere dan vloeibaar gemaakte handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders

§1. Tussen een vast opgestelde houder voor gassen gerangschikt in een welbepaalde groep van de in artikel 5.16.6.1., §3 bedoelde groepen enerzijds en de opslagplaatsen voor gassen gerangschikt in andere van de in artikel 5.16.6.1., §3 bedoelde groepen alsmede de in bijlage 5.16.3. vermelde elementen anderzijds, dient een minimale veiligheidsafstand, uitgedrukt in m, te bestaan zoals in de tabel in bijlage 5.16.3. aangegeven.
Afhankelijk van de opslagcapaciteit gelden overeenkomstig bijlage 5.16.3. verschillende veiligheidsafstanden.
De te hanteren veiligheidsafstand tussen twee elementen is de grootste van de afstanden aangegeven in de tabel.

§2. De in §1 vermelde veiligheidsafstanden mogen verminderd worden door de constructie van een veiligheidsscherm, op voorwaarde dat de horizontaal omheen dit scherm gemeten afstand, tussen de beschouwde gashouder(s) en voornoemde zones en elementen, gelijk is aan of meer bedraagt dan de in §1 voorgeschreven minimale veiligheidsafstanden.

§3. Voor opslagplaatsen van gassen andere dan vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste, vacuüm-geïsoleerde tanks kunnen in de milieuvergunning veiligheidsafstanden worden opgelegd die afwijken van deze vermeld in §1.

Art. 5.16.6.4. Bouw van houders voor gassen andere dan vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan

De bouw van de al of niet vacuüm-geïsoleerde houders voor gassen andere dan vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan, is aangepast aan het gas dat ze bevatten volgens een code van goede praktijk.

Gewijzigd bij art. 138 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.16.6.5. Waterdrukproef

De houder ondergaat, in tegenwoordigheid van een erkende milieudeskundige, een waterdrukproef aan een druk gelijk aan 1,33 maal de maximum dienstdruk uitgedrukt in kg/cm^2, waarbij het bekomen product afgerond wordt tot de hogere eenheid.
Gedurende de proef mag het toestel geen enkele lekkage vertonen.
De proef mag tot geen enkele blijvende vervorming aanleiding geven.
De hoger bepaalde beproevingsdruk mag op aanvraag van de constructeur verhoogd worden, op voorwaarde dat deze schriftelijk verklaart dat de voorgestelde beproevingsdruk geen overdreven spanning in de verschillende delen van de houder zal veroorzaken.

Gewijzigd bij art. 139 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.16.6.6. Identificatieplaat

De houder draagt op een, rekening gehouden met zijn bestemming, bereikbare plaats, een vastgelaste stalen plaat, waarop volgende aanduidingen geslagen zijn:
- naam of kenteken van de constructeur;
- volgnummer;
- inhoudsvermogen;
- maximale dienstdruk;
- beproevingsdruk;
- de letter E gevolgd door de datum van deze beproeving en de ijkstempel van de erkende milieudeskundige.

De plaat omvat een vrije oppervlakte die toelaat vijfmaal de beproevingsdatum en ijkstempel te slaan.
Indien de houder bestemd is om ingegraven te worden en indien de plaat hierdoor gevaar loopt onzichtbaar te worden, zijn de hierboven vermelde merken eveneens op de snede van het mangat geslagen.

Art. 5.16.6.7. Attest van goedkeuring

De erkende milieudeskundige stelt een attest van goedkeuring op dat de door de constructeur verstrekte documenten, de gedetailleerde opgave van de controles, nazichten, onderzoeken en beproevingen, welke hij zelf uitgevoerd heeft, vermeldt.
In het attest van goedkeuring moet de erkende milieudeskundige zonder dubbelzinnigheid besluiten dat de houder al of niet in overeenstemming is met de voorschriften van een code van goede praktijk in functie van het in de houder op te slagen gas.

Gewijzigd bij art. 140 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.16.6.8. Periodiek onderzoek van de opslagplaatsen en van de houders

Vervangen bij art. 118 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§1. De opslagplaatsen worden overeenkomstig het artikel 5.16.1.8, §2, periodiek onderzocht door een milieudeskundige erkend in de discipline “houder voor gassen of gevaarlijke stoffen”.

§2. Het onderzoek, vermeld in §1, omvat tevens, buiten de punten bedoeld in artikel 5.16.1.8, §1:
wat de veiligheidskleppen betreft, worden deze ten minste om de tien jaar herafgesteld; uiterlijk op alle kleppen moeten uitwendig zijn en voorzien zijn van een adapter.

§3. Voor vacuümgeïsoleerde houders wordt de opslagplaats ten minste om de twee jaar door een bevoegd deskundige nagezien.]

Art. 5.16.6.9. Vullen van de houders

§1. Nauwkeurige en schriftelijke onderrichtingen worden aan de aangestelde gegeven voor de verschillende te verrichten handelingen. Een aangestelde moet voortdurend aandachtig toezicht houden op de behandelingen die aan de gang zijn.

§2. Bij het vullen van de houders mag het percentage van vulling van de hierna opgegeven tabel in functie van de dichtheid van de vloeistof op 15°C niet overschreden worden, het percentage van vulling zijnde het quotiënt van het gewicht van de ingehouden vloeistof en het gewicht water dat de houder zou kunnen bevatten:

1° maximum percentage van vulling van de houders voor vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan:

Dichtheid van het gas of van het mengsel op 15°C kg/l	bovengrondse houders		ingegraven houders alle inhoudsvermogens
	van 0 tot 4,5 m³	groter dan 4,5 m³	
0,497 - 0,504	41%	44%	45%
0,505 - 0,511	42%	45%	46%
0,512 - 0,520	43%	46%	47%
0,521 - 0,528	44%	47%	48%
0,529 - 0,537	45%	48%	49%
0,538 - 0,545	46%	49%	50%
0,546 - 0,553	47%	50%	51%
0,554 - 0,561	48%	51%	52%
0,562 - 0,568	49%	52%	53%

0,569 - 0,576	50%	53%	54%
0,577 - 0,585	51%	54%	55%
0,586 - 0,592	52%	55%	56%
0,593 - 0,601	53%	56%	57%
0,602 - 0,609	54%	57%	58%
0,610 - 0,618	55%	58%	59%
0,619 - 0,627	56%	59%	60%
0,628 - 0,635	57%	60%	61%

2° voor niet-gekoelde vloeibaar gemaakte gassen, andere dan handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan, is het maximum vullingspercentage gelijk aan 95 % van de densiteit bij 50 °C voor houders met een inhoudsvermogen kleiner dan of gelijk aan 5 m^3 en aan 95 % van de densiteit bij 40 °C voor houders met een inhoudsvermogen groter dan 5 m^3.

Gewijzigd bij art. 142, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Het is verboden een niet gekoelde en niet-vacuüm-geïsoleerde houder, zelfs gedeeltelijk, te vullen met een vloeistof waarvan de dampspanning, bij 50°C voor de houders met een inhoudsvermogen van minder dan 5.000 l, en bij 40°C voor de houders met een inhoudsvermogen van minstens 5.000 l, hoger is dan de maximum dienstdruk waarvoor de houder werd afgenomen.
LPG-systemen mogen slechts met vloeistof worden gevuld nadat ze vooreerst met de gasfaze op minimale druk zijn gebracht.

Gewijzigd bij art. 142, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mogen de slangen die voor het vullen aangewend worden slechts in open lucht gebruikt worden.
Voor de in de 3de klasse ingedeelde opslagplaatsen kan de erkende milieudeskundige toestemming verlenen om een gedeelte van de slang niet in open lucht te gebruiken. Deze toestemming dient uitdrukkelijk vermeld in het verslag van onderzoek van de opslagplaats.

Gewijzigd bij art. 142, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. Het is verboden een vaste houder te vullen die zichtbare gebreken vertoont die de veiligheid kunnen schaden of die niet het voorwerp uitmaakt van een verslag opgesteld door een erkend organisme of een erkende milieudeskundige, verslag waaruit blijkt dat de opslagplaats voldoet aan de reglementaire voorschriften en aan de opgelegde voorwaarden.

Art. 5.16.6.10. De elektrische installatie

§1. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties zijn de volgende voorschriften van toepassing op de elektrische installaties voor opslagplaatsen van gassen behorende tot groep 1:

1° binnen de veiligheidszones, begrensd door de afstandsregels tot lokalen zonder open vuurverbod, opgenomen in artikel 5.16.6.3. betreffende gassen andere dan vloeibaar gemaakte handelspropaan, -butaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders, en in art. 3 van het hogervermelde koninklijk besluit van 21 oktober 1968, wordt het aantal elektrische apparaten beperkt tot het hoogst nodige minimum;
enkel laagspanningsstroom is er toegelaten; ontladingslampen van de categorieën A en B zijn evenwel toegelaten;

2° voor de voeding van de motoren met een minimum vermogen van 100 pk mag de voedingsspanning tussen de fazen 3.000 Volt bedragen, onder volgende voorwaarden:
   a) de hele installatie is gepantserd;
   b) de dispersieweerstand van de aarding bedraagt maximum 1 Ohm;

3° een buiten de in sub 1° bedoelde ruimten geplaatste schakelaar, die alle polen uitschakelt, moet het mogelijk maken de installatie volledig af te zonderen;

4° de hele elektrische installatie of elk onderdeel van de installatie mag slechts dienen voor het bedienen of beschermen van de elektrische toestellen gebruikt in bedoelde installaties;

5° de wijze van beveiliging van de elektrische toestellen voor opslagplaatsen voor handelsbutaan, -propaan en mengsels daarvan moet zijn:
   a) hetzij de intrinsieke veiligheid, bepaald in de norm NBN 683;
   b) hetzij de ontploffingsvaste omhulsels bepaald in de norm NBN 286;
   c) hetzij de omhulsels met inwendige overdruk, bepaald in de norm NBN 716;
   d) hetzij de zandvulling;

6° de elektrische toestellen mogen slechts gebruikt worden binnen de perken van de toepassing waarvoor ze werden vervaardigd;

7° de enige toegelaten montages voor de elektrische leidingen zijn de volgende:
   a) de montage onder TIAF buizen, bepaald in de norm NBN 45;
   b) de kabels met minerale isolatie, bepaald in de norm NBN 693;
   c) de kabels waarvan de isolering beschermd is door een waterdichte geaarde bewapening;
   d) de gepantserde soepele geaarde kabels.

   [e) elke andere uitvoering die conform is aan het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties en die door een erkende milieudeskundige is goedgekeurd.]

   Toegevoegd bij art. 119 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Gewijzigd bij art. 143, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Iedere andere montage of toestel dan deze opgelegd in §1, is toegelaten indien zij dezelfde waarborgen inzake hermetische dichtheid en mechanische weerstand biedt.

Gewijzigd bij art. 143, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De installatie en het onderhoud van de elektrische toestellen beveiligd zoals bepaald in §1, worden toevertrouwd aan bevoegd personeel, dat op de hoogte wordt gehouden van de bijzondere veiligheidsregels eigen aan dit materiaal.
Elke herstelling die een deel van het materiaal betreft, dat essentieel is voor het behoud van de veiligheidsinrichting volgens een van de wijzen van beveiliging voorzien onder §1, wordt uitgevoerd in een gespecialiseerd werkhuis, zo nodig bij of onder toezicht van de constructeur.

Art. 5.16.6.11. Pijpleidingen en slangen voor vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders

[§1. Voor wat de pijpleidingen betreft, is de maximumdienstdruk als volgt te bepalen:

1° voor de elementen in contact met niet ontspannen gassen (vloeibare fase en/of gasvormige fase): volgens de bepalingen van het koninklijk besluit van 13 juni 1999 betreffende het op de markt brengen van drukapparatuur, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 december 2005, waarmee de EG-richtlijn 97/23/EG van 29 mei 1997 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende drukapparatuur (Pressure Equipment Directive, PED), in intern recht werd omgezet;

2° voor de elementen in contact met het ontspannen gas: volgens de norm NBN D 51 006 “Binnenleidingen voor commercieel butaan of propaan in gasfase op een werkdruk van maximum 5 bar en plaatsing van de verbruikstoestellen”.]

Vervangen bij art. 120 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. De vaste pijpleidingen zijn vervaardigd uit metalen naadloze buizen. Deze leidingen en hun koppelingen zijn opgevat en verwezenlijkt voor een in §1 vastgestelde dienstdruk.

§3. De vaste pijpleidingen die in contact zijn met niet ontspannen gassen zijn uit staal vervaardigd. De buizen zijn van een kwaliteit ten minste gelijk aan de klas C van het verslag nr. 70 van het Belgisch Instituut voor Normalisatie. Andere materialen mogen eveneens worden aangewend op voorwaarde dat zij gelijkwaardige kwaliteitseisen waarborgen.

§4. De slangen, voorzien van hun koppelingen, zijn ontworpen en vervaardigd om slechts te barsten bij de volgende drukkingen:

1° viermaal de in §1 bepaalde maximum dienstdruk, voor de slangen met een diameter kleiner dan 2,5 duim;

2° driemaal de in §1 bepaalde maximum dienstdruk, voor de slangen met een diameter groter of gelijk aan 2,5 duim.

§5. De slangen voorzien van hun koppelingen en de vaste pijpleidingen na het monteren, worden onderworpen aan een proefdruk gelijk aan 1,5 maal de in §1 bepaalde maximum dienstdruk met een minimum van 3 kg/cm^2. Deze proef wordt zo uitgevoerd dat de dichtheid en ook de afwezigheid van vervormingen en van eventuele fouten die de veiligheid zouden kunnen schaden zo nauwkeurig mogelijk nagegaan worden.
Voor de aftapslangen voorzien van hun koppelstukken aangesloten op de vloeibare fase is deze proef ten minste ieder jaar te hernieuwen; ze heeft plaats aan de maximum dienstdruk bepaald in §1.

§6. De nodige maatregelen zijn getroffen om te voorkomen dat in de leidingen van de vloeibare fase drukkingen zouden kunnen ontstaan die de maximumdienstdruk van de leiding met meer dan 20 % overtreffen.

§7. De ondergrondse leidingen zijn beschermd door middel van een bekleding gevormd door minstens twee lagen jute doordrenkt met asfalt en door een laag warm aangebrachte asfalt, of met gelijk welke andere bekleding die op gebied van bescherming tegen invreting gelijkwaardige hoedanigheden bezit.

Gewijzigd bij art. 144 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§8. Al de onderdelen van de installatie, zoals afsluitkranen, ontspanners, kleppen, ventielen, slangen, dichtingen, zijn opgevat en vervaardigd voor hun gebruik voor vloeibaar gemaakte petroleumgassen.

§9. De exploitant is in het bezit van een, ofwel door de installateur, ofwel door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk, ondertekend en gedagtekend attest, waarin verklaard wordt dat de voormelde bepalingen nageleefd zijn. De exploitant houdt dit attest ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.16.6.12. Herstelling van de houders voor vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders

§1. Vóór elke herstelling die tot risico aanleiding kan geven moet de houder geledigd worden. Hij moet van het overige van de installatie door blindflenzen afgesloten worden. De houder wordt degelijk gereinigd.

§2. Voordat om het even wie de houder binnengaat, moet de atmosfeer van de houder door een bevoegde persoon met de explosiemeter gecontroleerd worden om de afwezigheid van ontvlambare dampen na te gaan.

§3. Wanneer de uit te voeren werken het gebruik van een vlam of op gloeihitte verwarmde voorwerpen omvatten, of vonken kunnen veroorzaken, wordt verse stoom in de houder en de buisleidingen ingeblazen, tot de volledige ontruiming van alle sporen van ontvlambaar gas. Mits toestemming van de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] mogen andere evenwaardige ontgassingstechnieken worden aangewend.

Gewijzigd bij art. 145, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 176 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§4. De stoom zal slechts ingeblazen worden wanneer men er zeker van is dat de houder geen ontvlambaar mengsel kan inhouden. In dat geval zal het inblazen van een inert gas elk spoor van ontvlambaar gas verwijderen. Wanneer het inblazen van stoom of inert gas beëindigd is zal de houder gedurende ten minste twee uur zorgvuldig verlucht worden.

§5. Wanneer de uit te voeren werken het gebruik niet behelzen van een vlam of op gloeihitte gebrachte voorwerpen, en geen vonken kunnen veroorzaken, mag het gebruik van verse stoom vervangen worden door een verluchting van voldoende duur ofwel wordt de houder gedurende vierentwintig uur met stromend water gespoeld.

§6. Indien in de houder gebruik gemaakt wordt van elektrische toestellen, dan zijn deze van één der typen voorzien in artikel 5.16.6.10. behalve wanneer de houder geheel ontgast werd. De voedingsspanning van de draagbare lampen is kleiner dan 50 V bij gelijkstroom en kleiner dan 25 V bij wisselstroom.

Gewijzigd bij art. 145, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§7. Gedurende het reinigen en het herstellen moet een luchttocht onderhouden worden in de houder.

§8. Het aanbrengen van iedere wijziging aan de houder en het lassen van bijhorigheden op de houder moeten aan de voorafgaande toestemming van een erkende milieudeskundige onderworpen worden.

Art. 5.16.6.13. Afsluiting van houders voor vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders

De pompen en de houders worden omringd door een stevige en onbrandbare afsluiting. De toegang binnen deze afsluiting is verboden aan elke persoon die er door zijn dienst niet geroepen is. Het toegangsverbod wordt op zichtbare wijze op de afsluiting vermeld.

[Wat de houders met een inhoudsvermogen kleiner of gelijk aan 3.000 liter bovengronds of 5.000 liter ondergronds betreft, mag deze afsluiting afgeschaft worden, op voorwaarde dat de bijhorigheden behalve magnetische inhoudmeter en veiligheidsklep, die zouden kunnen lekken, van een beschermingskap voorzien zijn.]

Gewijzigd bij art. 121 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.16.6.14. Bescherming tegen brand

§1. Binnen de zone van de opslagplaatsen voor gassen gerangschikt in groep 1 of in groep 2, begrensd door de afstanden bepaald in artikel 5.16.6.3., [is het verboden te roken, met brandende voorwerpen of elektronische toestellen die ontstekingsbronnen bevatten, binnen te dringen], vuur te maken, verdampers met blote vlam te gebruiken, hout, houtkrullen en andere gemakkelijk brandbare stoffen, gedroogd gras en struikgewas inbegrepen, te laten liggen.
Het rookverbod en het verbod vuur of open vlam te gebruiken wordt op de houders of in de nabijheid ervan in overeenstemming met de reglementair voorgeschreven pictogrammen aangeduid.

Gewijzigd bij art. 146, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 122 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. In de in §1 bedoelde zone is de aanwezigheid van rioleringsputten of van aansluitingen met de rioleringen verboden tenzij ze uitgerust zijn met een luchtafsnijder waarvan de werking in alle omstandigheden verzekerd is.

§3. De houders, steunen en metalen toebehoren van houders van gassen gerangschikt in groep 1, worden met de aarde verbonden, zodanig dat de statische elektriciteit, die eventueel ontwikkeld wordt, afgeleid wordt.
Bij het overtappen moeten de tankwagens en de spoortankwagens onder dezelfde spanning staan als de buisleidingen van de vaste installatie.
Zij worden onbeweeglijk gemaakt door middel van remmen en aangepaste wiggen.

Gewijzigd bij art. 146, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. Nauwkeurige schriftelijke onderrichtingen betreffende de te nemen maatregelen, in geval van gaslek of in geval van brand, worden aan een verantwoordelijke aangestelde of zijn plaatsvervanger gegeven.

§5. Blustoestellen van een aan de gewenste dienst aangepast model, blustoestellen die steeds in een goede staat van werking gehouden worden, of water- schuimbrandpompen in aantal en met een debiet in verhouding tot de belangrijkheid van de opslagplaats, worden op gepaste en gemakkelijk te bereiken plaatsen opgesteld.
Wat de opslagplaatsen met een totaal inhoudsvermogen kleiner dan of gelijk aan 3.000 liter betreft, wordt dit voorschrift slechts opgelegd gedurende het vullen.

Art. 5.16.6.15. Onderhoud
De houders worden in goede staat gehouden.
Elk gebrek dat de veiligheid van de buren of het personeel in gevaar kan brengen wordt onmiddellijk verholpen.
De beschermingsbekleding op de bovengrondse buisleidingen en houders wordt in goede staat gehouden.

Art. 5.16.6.16. Inbedrijfstelling van de opslagplaatsen
De opslagplaatsen mogen niet in bedrijf gesteld worden alvorens de exploitant in het bezit is van een verslag, opgesteld door een erkende milieudeskundige, waaruit blijkt dat de opslagplaats voldoet aan de voorschriften van dit besluit alsmede aan de voorwaarden opgelegd in de milieuvergunning.
De exploitant houdt het attest van goedkeuring van de houder en het verslag van onderzoek ter beschikking van de burgemeester en van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.16.6.17. Bestaande opslagplaatsen
De opslagplaatsen voor samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen bedoeld in artikel 5.16.6.1., §2 moeten beantwoorden aan de voorschriften van de artikelen 5.16.6.1., 5.16.6.2., 5.16.6.3., 5.16.6.8., 5.16.6.9., 5.16.6.10., 5.16.6.11., §§ 4, 5, 6, 7, 8 en 9, 5.16.6.12., 5.16.6.13., 5.16.6.14. en 5.16.6.15., alsook aan de volgende voorschriften:

1° de houder draagt de volgende identificatiemerken: nummer, maximum dienstdruk, proefdruk, letter E gevolgd door de datum van de proef en door de ijkstempel van de erkende milieudeskundige; deze merken worden er ten laatste ter gelegenheid van het eerste onderzoek van de erkende milieudeskundige op aangebracht, tenzij de houder reeds bij de bouw door een erkend milieudeskundige werd nagezien en voorzien is van de voormelde letter E gevolgd door de datum van de proef en de ijkstempel van de erkende milieudeskundige; dit eerste onderzoek moet ten laatste binnen de termijnen vastgesteld in artikel 5.16.6.8. na de datum van inwerkingtreding van dit besluit plaatshebben;

2° het sub 1° bedoelde onderzoek omvat:

   a) het nazicht van de naleving van de voorschriften van dit besluit en van de voorwaarden opgelegd in de milieuvergunning;

   b) het nazien van de veiligheidstoestellen;

   c) het onderzoek van de houder om zich ervan te verzekeren dat hij voldoende veiligheidswaarborgen biedt;

3° met het oog op dat eerste onderzoek bezorgt de eigenaar van de houder aan de erkende milieudeskundige alle documenten die het mogelijk kunnen maken over de veiligheid van de houders te oordelen; bij gebrek aan bewijskrachtige documenten gaat de erkende milieudeskundige over tot een grondig onderzoek van de houder en tot elke andere controle die hij nodig acht;
ter gelegenheid van dat onderzoek stelt de milieudeskundige een verslag op met zijn vaststellingen betreffende de naleving van de reglementaire voorschriften en van de opgelegde voorwaarden; hij bepaalt in dat verslag de termijn gedurende dewelke, naar zijn mening, de houder nog veilig kan gebruikt worden voordat hij aan een nieuw onderzoek moet onderworpen worden;

4° de exploitant houdt het eventuele attest van goedkeuring van de houder en het verslag van onderzoek ter beschikking van de burgemeester en van de toezichthoudende ambtenaar.

Gewijzigd bij art. 147 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.16.7.
AARDGASAFLEVEREENHEDEN ("HOME COMPRESSORS") VOOR MOTORVOERTUIGEN MET EEN MAXIMALE CAPACITEIT VAN 20 M^3/UUR

Ingevoegd bij art. 148 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.16.7.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen ingedeeld in subrubriek 16.9, c) van de indelingslijst.

Art. 5.16.7.2. De aflevereenheid moet zo zijn geïnstalleerd dat:

1° geen hinder wordt veroorzaakt aan het gasleverende bedrijf of andere gebruikers van aardgas;

2° geen schade aan de binnenleiding wordt veroorzaakt;

3° de goede werking van andere toestellen, die op de binnenleiding zijn aangesloten, niet nadelig wordt beïnvloed;

4° geen geluiden of trillingen in de binnenleiding ontstaan.

5° deze inlaatzijdig is voorzien van een inrichting, die automatisch de eenheid uitschakelt en vergrendelt, zodra de druk in het leidinggedeelte voor de eenheid beneden een aanvaardbaar minimum daalt.

Art. 5.16.7.3. Het uitlaatzijdig koppelen van aflevereenheden is alleen toegelaten volgens de voorschriften van de fabricant.

Art. 5.16.7.4. Het watergehalte van het aardgas geleverd aan het voertuig mag niet hoger zijn dan 30 mg/m^3. Indien hieraan niet wordt voldaan, moet een geschikte gasdroger zijn toegepast. De droger mag het odorant niet noemenswaardig uit het aardgas verwijderen.

Art. 5.16.7.5. §1. Een aflevereenheid moet:

1° zijn opgesteld op een gefundeerd oppervlak voor het vermijden van te hoge spanningen in leidingen en aansluitingen;

2° toegankelijk zijn voor onderhoud en bediening.

§2. Opstelling van een aflevereenheid in de buitenlucht is toegelaten op plaatsen die ten minste 1m zijn verwijderd van een deur of ventilatieopening in een gevel.
Voor afblaasleidingen gelden de bepalingen van artikel 5.16.7.7, §7.

§3. Opstelling van een aflevereenheid in een omsloten ruimte is toegelaten, mits de afblaasveiligheden van een afblaasleiding, bedoeld in artikel 5.16.7.7, §7, zijn voorzien.
Voor het bepalen van de gevarenzones wordt van een secundaire gevarenbron uitgegaan. Maatgevend voor het lekdebiet is de maximaal mogelijke massastroom door een slang of leiding waardoor, binnen de betreffende ruimte, gecomprimeerd aardgas wordt getransporteerd.

§4. Indien een aflevereenheid en/of het afleverpunt van een overkapping is voorzien, moet deze zo zijn uitgevoerd dat onder de overkapping geen ophoping van aardgas mogelijk is.

§5. De aflevereenheid moet zo zijn opgesteld en beschermd, dat deze is gevrijwaard tegen mechanische beschadiging.
Een bescherming kan zijn het plaatsen van stalen/betonnen palen (schamppaal, vangrail), die in de grond zijn ingebracht en ongeveer 100cm boven de grond uitsteken.

§6. De referentietemperatuur moet op een dusdanige plaats worden gemeten, dat geen grote temperatuurverschillen kunnen optreden tussen de plaats waar de referentietemperatuur wordt gemeten en de plaats van het aangesloten voertuig.
Aan de hand van de referentietemperatuur wordt de afleverdruk aan het voertuig bepaald, zo dat de druk in het brandstofreservoir van het voertuig bij een temperatuur van 15°C gelijk is aan 20 MPa (200 bar). De referentietemperatuur wordt meestal bij de aflevereenheid gemeten. Indien het voertuig gedurende het vullen op een zeer koude plaats staat en de aflevereenheid niet, ontstaat er een groot temperatuurverschil tussen beide plaatsen. Het aardgas wordt dan gevuld in een koude tank (en warm gemeten). Indien het voertuig wordt verwarmd (zon) kan de druk in de tank hoog oplopen en de maximale waarde worden overschreden.

Art. 5.16.7.6. §1. Tijdens het afleveren van aardgas aan een motorvoertuig is het niet toegelaten dat wordt gerookt of op enigerlei andere wijze open vuur aanwezig is. De motor van het voertuig mag niet draaien. Op of nabij de aflevereenheid moeten dienovereenkomstig veiligheidstekens duidelijk zichtbaar zijn aangebracht.

§2. Het afleveren van aardgas aan het voertuig (de vulhandeling) is alleen toegelaten mits:
1° het voertuig, de aflevereenheid en de afleverslang zich op één perceel bevinden,
en
2° op een plaats die meer dan 3 m van de erfscheiding van het perceel is verwijderd.

§3. Het vullen in de buitenlucht is toegelaten op plaatsen die ten minste 1m zijn verwijderd van een deur of ventilatieopening in een gevel.

§4. Het vullen in omsloten ruimten is toegelaten:
1° in ruimten met een inhoud van meer dan 60m^3;
2° waarbij de afblaasveiligheden zijn voorzien van een afblaasleiding, bedoeld in artikel 5.16.7.7,§7.
Voor het bepalen van de gevarenzones wordt van een secundaire gevarenbron uitgegaan. Maatgevend voor het lekdebiet is de maximaal mogelijke massastroom door een slang of leiding waardoor, binnen de betreffende ruimte, gecomprimeerd aardgas wordt getransporteerd.

Art. 5.16.7.7. §1. Het uitlaatzijdig aanbrengen van leidingen of appendages, zoals een bufferopslag of afleverzuilen, is alleen toegelaten volgens de voorschriften van de fabrikant. Elektrische schakelingen of appendages, die in combinatie met de aflevereenheid worden toegepast, moeten volgens de voorschriften van de fabrikant zijn geïnstalleerd.

§2. De leidingmaterialen en verbindingstechnieken/systemen, die in de aardgasafleverinstallatie worden toegepast, moeten geschikt zijn voor het doel waarvoor ze worden toegepast en voor de omstandigheden (druk, temperatuur, milieu, enz.) waaronder ze worden gebruikt.

§3. Een afleverzuil moet:

1° zo zijn opgesteld en beschermd, dat deze tegen mechanische beschadiging is gevrijwaard;

2° zo zijn geïnstalleerd dat er, indien een voertuig wegrijdt terwijl de afleverslang nog is aangekoppeld, geen schade aan de afleverzuil of het leidingwerk ontstaat; hierbij wordt er van uitgegaan dat de breekveiligheid naar behoren functioneert.

§4. Een afleverslang moet:

1° geschikt zijn voor het transporteren van aardgas onder een druk van nominaal 20 MPa (200 bar)(PN 250 of hoger);

2° een voorziening hebben die de aardgasstroom automatisch onderbreekt indien een voertuig wegrijdt terwijl de afleverslang nog is aangekoppeld (losbreekkoppeling of breekveiligheid). De trekkracht om de aardgasstroom te stoppen mag maximaal 200 N zijn, gemeten onder de ongunstigste hoek waaronder deze kracht op de slang werkt en terwijl de slang onder de afleverdruk wordt belast;

3° zo zijn aangebracht dat de afleverslang niet op de grond ligt.

§5. De afleverslang moet voorzien zijn van een vulaansluiting, die pas na het aankoppelen aan het brandstofreservoir de brandstofstroom vrijgeeft. Bij het ontkoppelen van de slang moet de aansluiting drukloos zijn voordat deze kan worden ontkoppeld en moet de gastoevoer automatisch en onmiddellijk sluiten.

§6. De uitstroom van aardgas uit afblaasveiligheden van de aflevereenheid moet op een veilige plaats in de buitenlucht gebeuren en aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° indien er zich binnen een straal van 5m van de afblaasveiligheid een ventilatie en/of luchttoevoeropeningen bevinden van een gebouw of een ruimte waarin zich gas kan ophopen, dan moet de afblaasveiligheid uitmonden op een hoogte van ten minste 3m boven het maaiveld, en ten minste 1 m hoger zijn dan dit gebouw;

2° ten minste 1m zijn verwijderd van ontstekingsbronnen (waaronder niet explosieveilig elektrisch materieel);

3° ten minste 1m zijn verwijderd van het verharde gedeelte van een voor publiek vrij toegankelijk terrein.

§7. Indien een afblaasveiligheid van een afblaasleiding moet voorzien zijn, moet deze afblaasleiding:

1° zo zijn gedimensioneerd dat de capaciteit van de afblaasveiligheid niet méér wordt beperkt dan volgens de fabrikant is toegelaten;

2° zijn vervaardigd van mechanisch weerstandbiedend en onbrandbaar materiaal;

3° niet afsluitbaar zijn;

4° zijn beschermd tegen verstopping en inwatering;

5° uitmonden op een voldoende verluchte plaats waar geen gasophoping kan plaatsvinden.

Art. 5.16.7.8. §1. De exploitant houdt de resultaten van de door dit reglement voorgeschreven metingen, keuringen en controles van de installatie ter inzage van de toezichthoudende overheid en dit ten minste tot de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring of controle van de inrichting beschikbaar zijn.

§2. De gehele installatie moet zo vaak als volgens opgave van de fabrikant nodig is, en ten minste éénmaal voor de ingebruikname en vervolgens ten minste éénmaal per twee jaar, volgens de specificaties van de fabricant, worden gecontroleerd door een milieudeskundige erkend in de discipline "houders voor gassen of gevaarlijke stoffen". Indien bij de controle gebreken worden geconstateerd, moet voor reparatie of vernieuwing worden gezorgd.

§3. De afleverslang(en) moet(en) ten minste éénmaal per 2.000 draaiuren, en ten minste éénmaal per twee jaar, worden afgeperst met water op een effectieve druk van 25 MPa (250 bar). Indien bij deze proef geen gebreken worden vastgesteld en ook visueel geen ernstige beschadiging wordt vastgesteld, kunnen de beproefde afleverslangen opnieuw worden ingezet.
Indien een aflevereenheid beschikt over een automatische lekproefinrichting hoeft de sterktebeproeving slechts éénmaal per 10.000 draaiuren, en ten minste éénmaal per vier jaar, te worden uitgevoerd.

HOOFDSTUK 5.17.
OPSLAG VAN GEVAARLIJKE PRODUCTEN

Ingevoegd bij art. 149 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.17.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.17.1.1. §1. De voorschriften in dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 17 van de indelingslijst. Voor de toepassing van de bepalingen in dit hoofdstuk moet zowel met de hoofdeigenschap als met het ontvlammingspunt rekening worden gehouden. Voor de vloeibare brandstoffen dient enkel rekening gehouden met het ontvlammingspunt.

§2. De kortstondige opslag samenhangend met het vervoer over de weg, per spoor, over binnenwateren of zeewateren of door de lucht, met inbegrip van laden en lossen en de overbrenging naar of van een andere tak van vervoer in havens, op kaden of in spoorwegemplacementen is niet onderworpen aan de voorschriften van dit reglement.
Wanneer de in dit reglement bedoelde gevaarlijke producten echter worden opgeslagen in opslagplaatsen die gelegen zijn in havens, langs kaden of spoorwegemplacementen en die bestemd zijn om regelmatig dergelijke gevaarlijke producten kortstondig op te slaan, dan zijn deze opslagplaatsen wel onderworpen aan de voorschriften van dit reglement.

Art. 5.17.1.2. §1. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning is de exploitatie van een in klasse 1 ingedeelde inrichting voor de opslag van andere dan P_1-, P_2-, P_3- of P_4-producten verboden :

1° in een waterwingebied of een beschermingszone type I, II of III;

2° in een gebied ander dan een industriegebied;

3° op minder dan 100 m afstand van :

a) een woongebied;

b) een parkgebied;

c) een recreatiegebied.

§2. De verbodsbepalingen van §1 gelden niet :

1° voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan, zoals bepaald in artikel 3.2.1.1;

2° voor gevaarlijke producten welke in een dusdanige fysicochemische toestand verkeren dat zij geen eigenschappen bezitten die een zwaar ongeval met zich kunnen meebrengen voor zover dit bevestigd wordt door een deskundige erkend voor de discipline externe veiligheid risico's voor zware ongevallen;

3° voor gevaarlijke producten die behoren tot de eigenlijke exploitatie van een waterwinning voor openbaar nut.

§3. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning is de exploitatie van een tankenpark voor de opslag van P_1-, P_2-, P_3- of P_4-producten verboden in een waterwingebied of een beschermingszone type I, II of III.

§4. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning is de opslag van de volgende stoffen verboden :

1° methylbromide;

2° dicyaan, cyaanwaterstof (blauwzuur) en zijn zouten (cyaniden);

3° organische cyaanverbindingen (nitrillen).

Art. 5.17.1.3. §1. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dient bij de ingang van in klasse 1 ingedeelde inrichtingen waarop artikel 7 van titel I van het VLAREM van toepassing is, een identificatie- en informatiebord van tenminste 1 m^2 grootte aangebracht waarop duidelijk leesbaar tenminste de volgende vermeldingen voorkomen :
1° "VR-PLICHTIG BEDRIJF" wanneer het overeenkomstig artikel 7 §3 van titel I van het VLAREM om een bedrijf gaat waarvoor een veiligheidsrapport is vereist, dan wel
"GEVAARLIJKE STOFFEN", voor de inrichtingen waarop artikel 7 §1 en §2, van titel I van het VLAREM van toepassing zijn;
2° de naam, het adres en telefoonnummer van de exploitant;
3° het telefoonnummer van contactpersonen en voor noodgevallen (brandweer).

§2. Bij de toegang tot de inrichting waarop artikel 7 van titel I van het VLAREM van toepassing is, dient zich een actueel situatieplan van de inrichting te bevinden in een voor de hulpdiensten gemakkelijk bereikbare brandvrije kast. Op dit situatieplan moet voor alle opslagplaatsen van gevaarlijke producten, aanwezig in de inrichting, duidelijk zijn aangeduid :
1° de juiste liggingsplaats;
2° de chemische en/of technische benaming van het gevaarlijke product, met de vermelding van de catalogering van de EG-richtlijn 67/548/EEG van 27 juni 1967 of 88/379/EEG van 7 juni 1988 en van het UN-nummer;
3° de vermelding of het gaat om een opslag in :
a) verplaatsbare recipiënten;
b) vaste bovengrondse houders;
c) rechtstreeks in de grond ingegraven houders;
d) in een groeve geplaatste houders;
4° de maximum opslagcapaciteit in ton of m^3;
5° de normale opslagtemperatuur in °C en de opslagdruk in Pa.

§3. De kast, bedoeld in §2, draagt de vermelding "GS-SITUATIEPLAN", in zwarte letters van tenminste 8 cm hoogte op een gele achtergrond. Ingeval deze kast op slot wordt gehouden, dient ofwel :
1° de desbetreffende vergrendelingssleutel in de onmiddellijke nabijheid van de kast bewaard achter een beschermglas dat in geval van nood met een hamertje kan worden gebroken,
2° de kast afgesloten te zijn met een beschermglas dat in geval van nood met een hamertje kan worden gebroken.

§4. Van de voorwaarden, vermeld in §2 en §3, mag worden afgeweken indien in een alternatief systeem voorzien wordt, aanvaard door de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen][, dat op gebied van informatie minstens dezelfde waarborgen biedt.

§5. De nodige voorzieningen moeten worden aangebracht om de inrichting ontoegankelijk te maken voor onbevoegden.

§6. De bepalingen van §5 zijn niet van toepassing op opslagplaatsen van vloeibare brandstoffen die deel uitmaken van een brandstofverdeelinstallatie voor motorvoertuigen.

Gewijzigd bij art. 176 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.17.1.4. §1. De dichtheid van de leidingen, de koppelingen, de kranen en de toebehoren is verzekerd. Zij dienen op een doeltreffende manier tegen corrosie te worden beschermd.

§2. De niet-toegankelijke leidingen dienen aangelegd in een met fijnkorrelig inert materiaal aangevulde greppel. Deze greppel dient vloeistofdicht te zijn en af te hellen naar een vloeistofdichte opvangput.
Dit systeem mag vervangen worden door een alternatief systeem dat naar voorkoming van bodem- en/of grondwaterverontreiniging dezelfde waarborgen biedt als dit systeem. Het alternatief systeem dient te worden aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen. Een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige. Dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar. Een kopie van het attest wordt door de exploitant bezorgd aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen].

§3. Het is verboden leidingen voor vervoer van P_1- en/of P_2-producten aan te leggen in lokalen, behalve als deze leidingen uit één stuk zijn (geen verbindingen met dichtingen), of als de lokalen ingericht en gezoneerd zijn overeenkomstig de voorschriften van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties, in het bijzonder de artikelen die handelen over ruimten waarin een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan.

Gewijzigd bij art. 176 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.17.1.5. §1. Onverminderd verdere bepalingen dienen de nodige voorzorgsmaatregelen getroffen te worden om te vermijden dat producten met elkaar in contact komen waarbij :
1° gevaarlijke chemische reacties kunnen plaatsvinden;
2° producten met elkaar kunnen reageren onder vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen en dampen;
3° producten samen ontploffingen en/of branden kunnen veroorzaken.

§2.Indien in de inrichting producten met verschillende hoofdeigenschappen worden opgeslagen, dient de opslagplaats verdeeld in verschillende compartimenten, waarbij in elk compartiment enkel producten met dezelfde hoofdeigenschap mogen worden opgeslagen. Deze compartimenten dienen aangegeven te worden door middel van wanden, veiligheidsschermen, markeringen op de grond, kettingen of vaste afbakeningen op 1 m hoogte.
Producten met verschillende hoofdeigenschappen mogen echter wel samen in éénzelfde compartiment worden opgeslagen indien volgens bijlage 5.17.1 de minimum scheidingsafstand 0 m bedraagt.

§3. In de opslagplaatsen en in de zones die begrensd zijn door de scheidingsafstanden en/of de schermen voorgeschreven in bijlage 5.17.1. is het verboden enige fabricatie- of andere behandelingsoperatie uit te voeren die geen betrekking heeft op de opslag en overslag van de producten.

§4. De producten mogen niet buiten de daartoe bestemde opslagruimte worden opgeslagen. De verplaatsbare lege gecontamineerde recipiënten die gevaarlijke producten hebben bevat, dienen opgeslagen te worden op een hiervoor voorbehouden plaats die duidelijk is aangegeven.

Art. 5.17.1.6. §1. Ten opzichte van bovengrondse compartimenten voor producten met een bepaalde hoofdeigenschap dienen minimale scheidingsafstanden te worden gerespecteerd zoals aangegeven in bijlage 5.17.1.

§2. De afstanden, aangegeven in §1, mogen verminderd worden door de constructie van een veiligheidsscherm, op voorwaarde dat de horizontaal omheen dit scherm gemeten afstand tussen het beschouwde compartiment en de elementen vermeld in bijlage 5.17.1. minstens gelijk is aan de in §1 voorgeschreven minimale scheidingsafstanden.

Het veiligheidsscherm is ofwel van metselwerk met een dikte van tenminste 18 cm, ofwel van beton met een dikte van tenminste 10 cm, ofwel van enig ander materiaal met een zodanige dikte dat een equivalente brandweerstandscoëfficiënt verkregen wordt. Het scherm heeft een hoogte van minimaal 2 m en moet de maximale hoogte van de opgeslagen recipiënten of houders met minimaal 0,5 m overschrijden.

§3. In de milieuvergunning kan worden afgeweken van voormelde minimale scheidingsafstanden, desgevallend en inzonderheid steunend op de resultaten van het veiligheidsrapport of op basis van een risicoanalyse opgesteld door een deskundige erkend in de discipline externe veiligheidrisico's zware ongevallen.

§4. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning zijn de afstandsregels niet van toepassing op :
1° de producten opgeslagen in laboratoria;
2° producten waarvan de totale opslagcapaciteit voor een bepaalde hoofdeigenschap, per opslagplaats lager is dan de ondergrens vermeld in klasse 3 van de overeenkomstige indelingsrubriek;
3° de opslagplaatsen bedoeld in rubriek 17.4.

Art. 5.17.1.7. §1. De nodige maatregelen (bv. aarding) dienen getroffen te worden om de vorming van gevaarlijke elektrostatische ladingen te voorkomen bij de opslag en behandeling van ontplofbare, zeer licht en licht ontvlambare en ontvlambare producten.

§2. De verwarming van de lokalen waar gevaarlijke producten worden opgeslagen, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om brand- en ontploffingsrisico te voorkomen.

§3. In de lokalen waar gevaarlijke producten worden opgeslagen :
1° mogen geen werkzaamheden worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en/of herstellingswerken op voorwaarde dat hiervoor de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen en mits schriftelijke instructies opgesteld en/of geviseerd door het diensthoofd Preventie en Bescherming of door de exploitant;
2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters of met reglementaire pictogrammen op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt te worden; de verplichting tot het aanbrengen van het voorgeschreven pictogram "rookverbod" is niet van toepassing wanneer dit pictogram is aangebracht bij de ingang van het bedrijf en wanneer dit vuur- en rookverbod geldt voor het hele bedrijf;
3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en uitwasemingen van onbrandbare of zelfdovende materialen te zijn.

§4. Het is verboden :
1° te roken, vuur te maken of brandbare stoffen op te slaan boven of nabij de houders, bij de pompen, de leidingen, de verdeelzuilen, de vulplaatsen en de losplaats voor de tankwagen binnen de grenzen van de gezoneerde plaatsen zoals weergegeven in het zoneringsplan, bepaald volgens het Algemeen Reglement op de elektrische installaties;
2° op de plaatsen niet toegankelijk voor het publiek, schoenen of klederen te dragen die aanleiding tot vonkoverslag kunnen geven;
3° ontvlambare producten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§5. De verbodsbepalingen, vermeld in §4, dienen verduidelijkt te worden aan de hand van veiligheidspictogrammen overeenkomstig de Codex over het Welzijn op het Werk, voorzover zij beschikbaar zijn.

Art. 5.17.1.8. §1. Onverminderd de andere wettelijke of reglementaire bepalingen ter zake treft de exploitant de vereiste maatregelen om de buurt in voldoende mate te beschermen tegen de risico's van brand en ontploffing. Dit houdt ondermeer in dat er in de nodige brandbestrijdingsmiddelen dient voorzien te worden. Het bepalen en het aanbrengen van de brandbestrijdingsmiddelen gebeurt onafhankelijk van de milieuvergunning in overleg met de bevoegde brandweer.
De brandbestrijdingsmiddelen dienen in goede staat van onderhoud te verkeren, beschermd te zijn tegen vorst, doelmatig gesignaleerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld. De brandbestrijdingsmiddelen moeten onmiddellijk in werking kunnen worden gebracht.

§2. In de inrichting dienen in overleg met de bevoegde brandweer de nodige voorzieningen aanwezig te zijn om het wegvloeien van met gevaarlijke producten verontreinigd bluswater naar bodem, openbare riool, oppervlakte- of grondwater te voorkomen. Het opgevangen verontreinigd bluswater dient op een aangepaste manier verwijderd te worden. De bepaling van de opvangcapaciteit voor verontreinigd bluswater dient te gebeuren in overleg met de bevoegde brandweer.

Art. 5.17.1.9. §1. De elektrische installaties, toestellen en verlichtingstoestellen dienen te beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming of van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties, in het bijzonder de artikelen die handelen over ruimten waarin een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan.

§2. Onverminderd de reglementaire bepalingen dienen de elektrische installaties in zones waar gevaar bestaat voor brand en ontploffing door de toevallige aanwezigheid van een ontplofbaar mengsel, ontworpen en uitgevoerd te worden volgens de vereisten van een zoneringsplan.

§3. Voor installaties waarop het Algemeen Reglement op de elektrische installaties nog niet van toepassing is, geschiedt de zone-indeling overeenkomstig de bepalingen van artikel 105 van dit Algemeen Reglement.

Art. 5.17.1.10. §1. Houders, bestemd voor de opslag van zeer giftige, giftige, schadelijke of corrosieve vloeistoffen die een dampdruk hebben van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35°C, moeten voorzien zijn van een doeltreffend systeem, zoals een dampterugvoersysteem, een vlottend dak, of een gelijkwaardig systeem, zodat zowel bij de opslag als bij de behandeling luchtverontreiniging tot een minimum wordt beperkt.

§2. Bij het laden en lossen van opslaghouders en/of bevoorradende tankwagens, tankwagons of tankschepen met de in §1 bedoelde vloeistoffen, dient luchtverontreiniging tot een minimum te worden beperkt.

[§3. Tenzij anders vermeld in de specifieke sectorale voorwaarden inzonderheid van afdeling 5.17.4, of in de milieuvergunning, moeten in afwijking van §1 houders voor de opslag van zeer giftige, giftige, schadelijke of corrosieve vloeistoffen die een dampdruk hebben van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35°C, ter beperking van de emissies van vluchtige organische stoffen (VOS) worden uitgerust met een dampbehandelingsinstallatie met een reductiepercentage van minimaal 98 % ten opzichte van een vergelijkbare houder met een vast dak zonder dampbeheersvoozieningen (d.w.z. een houder met vast dak en alleen vacuüm/overdrukklep), voor zover die houders een onderdeel vormen van een GPBV-installatie, en voor zover de individuele opslagcapaciteit 500 m^3 of meer bedraagt.]

Toegevoegd bij art. 123 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§4. Tenzij anders vermeld in de specifieke sectorale voorwaarden inzonderheid van afdeling 5.17.4, of in de milieuvergunning, moet, in afwijking van §1, het systeem ter beperking van de emissies van vluchtige organische stoffen (VOS) bij houders voor de opslag van andere dan zeer giftige, giftige, schadelijke of corrosieve vloeistoffen die een dampdruk hebben van meer dan 13,3 kPa bij een

temperatuur van 35°C, ter beperking van de emissies van vluchtige organische stoffen (VOS), resulteren in een emissiereductie van minimaal 97 % ten opzichte van een vergelijkbare houder met een vast dak zonder dampbeheersvoorzieningen (d.w.z. een houder met vast dak en alleen vacuüm/overdrukklep), voor houders met intern of extern vlottend dak, voor zover die houders een onderdeel vormen van een GPBV-installatie, en voor zover de individuele opslagcapaciteit 500 m^3 of meer bedraagt.]

Toegevoegd bij art. 123 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§5. De bepalingen van §3 en §4 gelden vanaf 1 januari 2015.]

Toegevoegd bij art. 123 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.17.1.11. §1. Onverminderd de verplichtingen uit artikel 7 van Titel I van het VLAREM dient de exploitant van een in klasse 1 ingedeelde inrichting, een register of een alternatieve informatiedrager bij te houden waarin, per hoofdeigenschap, ten minste de aard en hoeveelheden van de opgeslagen gevaarlijke producten worden vermeld.
Deze gegevens dienen zo opgeslagen te worden dat het mogelijk is om op elk ogenblik de in het bedrijf aanwezige hoeveelheden gevaarlijke producten te bepalen.

§2. Het in §1 bedoelde register of de alternatieve informatiedrager wordt ter plaatse ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar en dit gedurende een periode van ten minste 1 maand.

Art. 5.17.1.12. De personen tewerkgesteld in de inrichting dienen op de hoogte te zijn van de aard en de gevaaraspecten van de opgeslagen gevaarlijke producten en van de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden.
De exploitant moet kunnen aantonen dat hij hiertoe de nodige en actuele instructies heeft verstrekt.
Ten minste éénmaal per jaar dienen deze instructies door de exploitant geëvalueerd.

Art. 5.17.1.13. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, moeten vaste producten, die gevaarlijk zijn omwille van de concentratie aan uitloogbare stoffen van bijlage 2B en/of van bijlage 7 van Titel I van het VLAREM, worden opgeslagen op een vloeistofdichte ondergrond, voorzien van een opvangsysteem voor het mogelijk verontreinigd hemelwater.
Zeer giftige en giftige producten, voor zelfontbranding vatbare producten, producten die met water brandbare gassen ontwikkelen en ontplofbare producten dienen opgeslagen te worden in een lokaal of onder een afdak op een ondoordringbare vloer.
In ieder geval dienen de nodige maatregelen getroffen te worden om te beletten dat het product in de openbare riolering, een grondwaterlaag of een oppervlaktewater terecht komt.

Art. 5.17.1.14. §1.Er dienen maatregelen getroffen te worden om een effectief toezicht over de verschillende lokalen en opslagplaatsen van de inrichting te verzekeren.
Vanaf een totale opslagcapaciteit in de inrichting van 1 miljoen liter P_1- en P_2-producten, dient het toezicht voortdurend uitgevoerd te worden door speciale bewakers of een permanent bewakingssysteem, uitgerust met een doeltreffende rook-, gas- of vlamdetectie die een alarm geeft bij een permanent bemande bewakingsdienst, in overleg met de bevoegde brandweer en een deskundige, erkend voor de discipline externe veiligheid en risico's voor zware ongevallen.

§2. De gebouwen, houders, indijkingen, toestellen, enz., dienen in volmaakte staat van onderhoud behouden. Elke gebrekkigheid die de bescherming van mens en milieu in het gedrang brengt, moet onverwijld worden verholpen.

Art. 5.17.1.15. §1.Vooraleer aan een houder die P_1- en/of P_2-producten heeft bevat herstellingen of inwendige onderzoeken uit te voeren, dient de inrichting te beschikken over een door de exploitant of het diensthoofd Preventie en Bescherming geviseerde procedure om dergelijke werkzaamheden uit te voeren. De procedure moet inhouden dat de houder moet worden gereinigd volgens een reinigingsmethode die zowel op gebied van brand- en explosiebeveiliging, als op gebied van milieubescherming voldoende waarborgen biedt.

§2.In de werkplaats voor herstelling van houders voor P_1- en/of P_2-producten mogen geen P_1- en/of P_2-producten opgeslagen worden.

Art. 5.17.1.16. §1. Het aftappen van P_1- en/of P_2-producten in verplaatsbare recipiënten dient te geschieden hetzij in open lucht, hetzij in een goed geventileerd lokaal opgetrokken uit niet-brandbare materialen. De nodige maatregelen moeten worden getroffen om gevaarlijke elektrostatische ladingen bij het aftappen te voorkomen. Deze plaats of dit lokaal zijn voorzien van pictogrammen volgens het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming die wijzen op het brandgevaar.

§2. De vloer van het lokaal, bedoeld in §1, moet vloeistofdicht en niet-brandbaar zijn en derwijze uitgevoerd dat accidenteel gemorste stoffen en lekvloeistoffen in een opvanginrichting terechtkomen en vervolgens via opvanggoten naar één of meerdere opvangputten geleid worden. De bedoelde opvanginrichting mag op geen enkele wijze, noch onrechtstreeks noch rechtstreeks, in verbinding staan met een openbare riolering, een oppervlaktewater, een verzamelbekken voor oppervlaktewater, een gracht of een grondwaterlaag.

§3. Wanneer de P_1- en/of P_2-producten in bovengrondse houders zijn opgeslagen dient het vullen van de verplaatsbare recipiënten te geschieden op een geschikte vulplaats gelegen op ten minste 10 meter van de houders of volledig buiten de inkuiping.

§4.Het behandelen van de P_1- en/of P_2-producten moet derwijze geschieden dat het morsen van de vloeistoffen op de vloer vermeden wordt.

§5. De P_1- en/of P_2-producten moeten worden opgeslagen in gesloten recipiënten die alle dichtheidswaarborgen bieden. Deze dichtheid dient daarenboven onmiddellijk na het vullen gecontroleerd te worden. Defect bevonden recipiënten moeten onmiddellijk worden geledigd en uit het lokaal, waar het vullen geschiedt, verwijderd worden.

§6. In de milieuvergunning kan de maximumhoeveelheid P_1- en/of P_2-producten (aantal verplaatsbare recipiënten, enz.) die mag voorhanden zijn in de lokalen waar het vullen van de verplaatsbare recipiënten geschiedt, worden beperkt.

Art. 5.17.1.17. Met betrekking tot het vullen van de vaste houders en tankwagens gelden de volgende regels :
1° de nodige maatregelen moeten worden getroffen om het morsen van vloeistoffen en verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen;
2° de soepele slang die dient voor het bevoorraden moet door een toestel met schroefkoppeling of een gelijkwaardig systeem met de opening van de houder of van de kanalisatie worden verbonden;
3° elke vulverrichting moet gebeuren onder het toezicht van de exploitant of zijn aangestelde; dit toezicht moet derwijze worden georganiseerd dat de vuloperatie kan gecontroleerd worden en in geval van een incident onverwijld kan worden ingegrepen.
4° om overvulling te voorkomen moet bij de vaste houders een overvulbeveiliging worden voorzien, zijnde :
   a) ofwel een waarschuwingssysteem, waarbij een akoestisch signaal, dat steeds op de vulplaats hoorbaar moet zijn voor de leverancier en deze verwittigt zodra de te vullen houder voor 95 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;
   b) ofwel een beveiligingssysteem, waarbij de vloeistoftoevoer automatisch wordt afgesloten zodra de te vullen houder voor maximum 98 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;

   bij opslagplaatsen deel uitmakend van een brandstofverdeelinstallatie voor motorvoertuigen moet het beveiligingssysteem, vermeld in b), worden voorzien;

5° elke houder moet worden voorzien van een mogelijkheid tot peilmeting;
6° de standplaats van de tankwagen, de zones waar de vulmonden van de vulleidingen gegroepeerd zijn en de vulzones bij de verdeelinstallatie moeten zich steeds op het terrein van de inrichting bevinden en moeten :
   a) voldoende draagkrachtig en vloeistofdicht zijn;
   b) voorzien zijn van de nodige hellingen en eventueel opstaande randen, zodat alle gemorste vloeistoffen afvloeien naar een opvangsysteem; de verwijdering van de opgevangen vloeistoffen gebeurt overeenkomstig de reglementaire bepalingen, inzonderheid inzake de verwijdering van afvalstoffen;

   voor P_1- en/of P_2-producten moeten deze standplaats en deze zones zich steeds in open lucht of onder een luifel bevinden; onder de voormelde standplaats en zones mogen geen groeven, kruipkelders of lokalen worden ingericht; in geval van weegbruggen worden doeltreffende voorzieningen aangebracht om de verspreiding van lekken te begrenzen en om explosiegevaar te voorkomen;
   de bepalingen van dit punt zijn niet van toepassing voor opslagplaatsen uitsluitend bestemd voor de verwarming van gebouwen; [de bepalingen van dit punt zijn evenmin van toepassing op opslagplaatsen van P3- en/of P4–producten die in de 3de klasse zijn ingedeeld;]
7° tijdens het vullen met P_1- of P_2-producten moeten maatregelen getroffen tot het afvoeren van statische elektriciteit; de elektrische verbinding tussen de tankwagen en de houder dient tot stand gebracht alvorens de vuloperatie wordt aangevangen en mag slechts worden verbroken nadat de vulslang na het vullen is afgekoppeld;
8° afdoende maatregelen dienen getroffen voor het handhaven van de opslag bij atmosferische druk;
   het ondergronds verluchtings- en dampterugvoerleidingwerk dient aan dezelfde eisen te voldoen als het overige leidingwerk; het bovengronds geïnstalleerd verluchtingsleidingwerk dient bovendien mechanisch voldoende sterk te zijn;
9° het is verboden een houder te vullen met een andere vloeistof dan deze waarvoor de houder is ontworpen, tenzij na onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige is bewezen dat hij hiervoor geschikt is.

Gewijzigd bij art. 24 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

Art. 5.17.1.18. De overvulbeveiliging zoals beschreven in bijlage 5.17.7 moet worden vervaardigd overeenkomstig een code van goede praktijk, aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen.
De controle op de bouw moet worden uitgevoerd overeenkomstig de gekozen code van goede praktijk, door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen.
De controle op de bouw voor in serie vervaardigde overvulbeveiligingen mag worden beperkt tot één prototypekeuring. De prototypekeuring moet worden uitgevoerd volgens bijlage 5.17.7 door een voormelde milieudeskundige. Het verslag van de keuring vermeldt de uitgevoerde controles en dient ondertekend te worden door voormelde deskundige.
De exploitant moet voor elke overvulbeveiliging beschikken over een door de constructeur ondertekend attest. Dit attest moet het nummer van het prototype-keuringsattest vermelden en ook de milieudeskundige (en zijn erkenningsnummer) die het keuringsattest heeft afgeleverd. Tevens bevestigt de constructeur in het attest dat de overvulbeveiliging gebouwd en gecontroleerd werd overeenkomstig de bepalingen van titel II van het VLAREM.

Art. 5.17.1.19. §1. Organische peroxiden die zeer heftig thermisch kunnen exploderen en/of kunnen detoneren dienen in de inrichting bewaard te worden op een temperatuur lager dan de op basis van de aard van de stof uit veiligheidsoogpunt toelaatbare maximumtemperatuur. Deze maximumtemperatuur bedraagt voor :

1°	acetylcyclohexaansulfonylperoxide:	- 10° C;
2°	barnsteenzuurperoxide:	+ 10° C;
3°	ter-butylperoxyisopropylcarbonaat:	kamertemperatuur;
4°	ter-butylperoxypivalaat:	- 10° C;
5°	dibenzoylperoxide:	kamertemperatuur;
6°	dicyclohexyperoxidicarbonaat:	+ 5° C;
7°	diïsopropylperoxidicarbonaat:	- 15° C.

§2. De peroxiden die uit veiligheidsoogpunt op een temperatuur lager dan de kamertemperatuur in de inrichting moeten worden bewaard, moeten worden opgeslagen in :
1° ofwel koel- of diepvrieskasten opgesteld in het fabricatiegebouw, in welk geval per kast een hoeveelheid van maximum 30 kg niet-gekoelde organische peroxiden mag worden bewaard;
2° ofwel koel- of diepvrieskasten opgesteld in een vrijstaand opslaggebouw waarin uitsluitend bedoelde peroxide worden opgeslagen, in welk geval per kast een hoeveelheid van maximum 150 kg niet-gekoelde organische peroxiden mag worden bewaard;
3° ofwel in een vrijstaand uitsluitend daartoe bestemd koelgebouw, in welk geval, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, in één koelgebouw een hoeveelheid van maximum 500 kg niet-gekoelde organische peroxiden mag worden bewaard.

Art. 5.17.1.20. De exploitant dient aangaande de door dit hoofdstuk voorgeschreven bouwbewijzen, keuringen en beproevingen te beschikken over attesten waarin de gebruikte codes van goede praktijk, de uitgevoerde controles en de relevante vaststellingen duidelijk vermeld zijn. Hij houdt de bedoelde attesten steeds ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.17.1.21. Onverminderd de bepalingen van dit hoofdstuk moet het transport, de plaatsing en de aansluiting van houders gebeuren volgens de geldende Belgische of Europese normen.

AFDELING 5.17.2.
OPSLAG VAN GEVAARLIJKE VLOEISTOFFEN IN ONDERGRONDSE HOUDERS

Art. 5.17.2.1. §1. De vereiste maatregelen dienen getroffen te worden om de houders maximaal tegen mechanische beschadiging en corrosie te beschermen.

§2. Het is verboden houders bestemd voor de opslag van P_1- en/of P_2-producten rechtstreeks onder een gebouw te plaatsen of onder de vertikale projectie ervan. Een luifel wordt niet als een gebouw beschouwd.

§3. De afstand tussen de houder en de grenzen van de percelen van derden dient ten minste 3 meter te bedragen. De afstand tussen de houder en de kelderruimte van eigen bedrijfsgebouwen, dient tenminste 2 m te bedragen. De afstand tussen de houder en de muur van eigen bedrijfsgebouwen dient tenminste 0,75 m te bedragen. De onderlinge afstand tussen de houders dient tenminste 0,5 m te bedragen.
De afstand tussen de houder voor P_3- en/of P_4-producten die geen deel uitmaken van een verdeelinstallatie, en de grenzen van de percelen van derden dient tenminste 1m te bedragen.

§4. Bij gevaar voor overstroming of hoge waterstand dienen de nodige voorzieningen te worden aangebracht om te beletten dat de ledige houders zouden worden opgelicht.

§5. Onverminderd de voorschriften van deze afdeling dienen de opslagplaatsen voor benzine en de bijbehorende installaties te voldoen aan de bepalingen van afdeling 5.17.4.

Art. 5.17.2.2. §1. Op een duidelijk zichtbare en goed bereikbare plaats bij de houder, dient een kenplaat aangebracht overeenkomstig de bepalingen van bijlage 5.17.2.

§2. Nabij de vulopening en nabij het mangat dienen de volgende aanduidingen aangebracht :
1° het nummer van de houder;
2° de naam of de codenummers of -letters van de opgeslagen vloeistof;
3° de gevaarsymbolen;
4° het waterinhoudsvermogen van de houder.
De aanduidingen moeten duidelijk leesbaar zijn.
De bepalingen van deze paragraaf zijn niet van toepassing op opslagplaatsen voor P_3- en/of P_4-producten die uitsluitend bestemd zijn voor de verwarming van gebouwen.

Art. 5.17.2.3. §1. De ontluchtingsleiding dient uit te monden in de open lucht op ten minste 3 meter hoogte boven het maaiveld en op minstens 3 meter van elke opening in een lokaal en de grenzen van de percelen van derden.
De plaatsing van de monding van ontluchtingspijpen onder constructiegedeelten, zoals bv. dakoversteken, is verboden.

§2. De bepalingen van §1 zijn niet van toepassing op de ontluchtingsleidingen behorende bij opslagplaatsen van P_3- en/of P_4-producten die geen deel uitmaken van een brandstofverdeelinstallatie voor motorvoertuigen. Voor deze opslagplaatsen dient er voor gezorgd dat door de plaatsing en de hoogte waarop de ontluchtingsleidingen uitmonden de buurt niet overdreven gehinderd wordt, meer in het bijzonder ten gevolge van het vullen van de houders

§3. Voor de opslag van P_1- en/of P_2-producten dient het luchttoevoer- en het luchtafvoersysteem afgesloten met een toestel dat vlamoverslag belet.

Art. 5.17.2.4. §1. De opslag in rechtstreeks in de grond ingegraven houders is enkel toegelaten in :
1° dubbelwandige metalen houders die vervaardigd zijn volgens de bepalingen van bijlage 5.17.2;
2° houders uit gewapende thermo-hardende kunststoffen die vervaardigd zijn volgens de bepalingen van bijlage 5.17.2;
3° houders uit roestvrij staal die vervaardigd zijn overeenkomstig een code van goede praktijk die aanvaard is door een milieudeskundige, erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige;
4° een opslagsysteem dat naar voorkoming van bodem- en/of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen biedt als voormelde houders;
dit opslagsysteem moet worden aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige; dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar; een kopie van het attest wordt door de exploitant bezorgd aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen].

Gewijzigd bij art. 176 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§2. Alle houders dienen uitgerust te zijn met een permanent lekdetectiesysteem. Deze verplichting geldt niet voor houders uit gewapende thermo-hardende kunststoffen of uit roestvrij staal die gelegen zijn buiten een waterwingebied of een beschermingszone en waarvan het individueel waterinhoudsvermogen minder dan 5.000 l bedraagt, of minder dan 10.000 l indien deze houders bestemd zijn voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten.
[Het lekdetectiesysteem voor nieuwe houders dient te beantwoorden aan de overeenkomstige bepalingen van bijlage 5.17.3.]

Gewijzigd bij art. 25 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§3. Vóór de plaatsing van een metalen houder met een individueel waterinhoudsvermogen vanaf 5.000 l, of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten vanaf 10.000 l, en de erbij horende leidingen :
1° binnen een waterwingebied of een beschermingszone type I of II, of
2° in de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen kunnen aanwezig zijn, dient de corrosiviteit van de bodem en van de opvulgrond bepaald en gecategoriseerd te worden door een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie, volgens de werkwijzen vermeld in bijlage 5.17.5.
Hierbij wordt de corrosiviteit van de grond op het diepste punt van de plaats waar de metalen houder komt te liggen, of de opvulgrond, gecategoriseerd als "weinig corrosief", "matig corrosief", "corrosief" of "sterk corrosief".
De bepaling van de corrosiviteit mag niet geschieden onder extreme omstandigheden van droogte of bij vorst.
Van de bepalingen van deze paragraaf mag afgezien worden wanneer de corrosiviteit van de bodem en opvulgrond reeds werd bepaald tijdens de laatste vijf jaar of wanneer zonder voorafgaand bodemcorrosiviteitsonderzoek kathodische bescherming wordt aangebracht. Het aanbrengen van deze kathodische bescherming dient te gebeuren onder toezicht van een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie.

§4. Kathodische bescherming :
1° indien het resultaat van het onderzoek, vermeld in §3, "corrosief" of "sterk corrosief" is, moet kathodische bescherming worden aangebracht;
2° indien het resultaat van het onderzoek, vermeld in §3, "matig corrosief" is, mag er in eerste instantie voor geopteerd worden geen kathodische bescherming te plaatsen. In dit geval dient een corrosiemonitoring aan de hand van een permanente of periodieke potentiaalmeting uitgevoerd te worden; bij een potentiaalmeting meer positief dan -500 mV ten opzichte van een $Cu/CuSO_4$ referentie-elektrode, wijzend op mogelijke corrosie of zwerfstromen, dient kathodische bescherming aangebracht te worden;
3° indien het resultaat van het in §3 vermelde onderzoek "weinig corrosief" is en de houder is adequaat bekleed,is kathodische bescherming niet noodzakelijk.
De kathodische bescherming moet het gehele oppervlak van de houder, met inbegrip van de metalen leidingen (indien nodig), op een potentiaal brengen van -850 mV of een grotere negatieve waarde gemeten ten opzichte van een $Cu/CuSO_4$ referentie-elektrode. In anaërobe gronden moet deze potentiaal ten minste -950 mV bedragen.

§5. De houders dienen met een ten minste 50 cm dikke laag aarde, zand of een ander aangepast inert materiaal bedekt te worden.
Er dienen maatregelen getroffen te worden om de doorgang van voertuigen of het opslaan van vrachten boven de houders te beletten, tenzij deze door een niet-brandbare en voldoende weerstand biedende vloer worden beschut.

Art. 5.17.2.5. §1. De opslag in houders geplaatst in een groeve is enkel toegelaten in :
1° enkel- of dubbelwandige metalen houders die vervaardigd zijn volgens de bepalingen van bijlage 5.17.2;
2° houders uit gewapende thermohardende kunststoffen die vervaardigd zijn volgens de bepalingen van bijlage 5.17.2;

3° houders uit roestvrij staal die vervaardigd zijn overeenkomstig een code van goede praktijk die aanvaard is door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of een bevoegd deskundige;
4° een opslagsysteem dat naar voorkoming van bodem- en/of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen biedt als voormelde houders; dit opslagsysteem moet worden aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige; dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar; een kopie van het attest wordt door de exploitant bezorgd aan de afdeling [,bevoegd voor milieuvergunningen].

Gewijzigd bij art. 176 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§2. Alle houders moeten worden uitgerust met een permanent lekdetectiesysteem. Deze verplichting geldt niet voor houders uit gewapende thermohardende kunststoffen of uit roestvrij staal die gelegen zijn buiten een waterwingebied of een beschermingszone en waarvan het individuele waterinhoudsvermogen minder dan 5.000 l bedraagt, of minder dan 10.000 l indien deze houders bestemd zijn voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten.
Het lekdetectiesysteem moet beantwoorden aan de bepalingen van bijlage 5.17.3.

§3. De groeve moet worden gebouwd volgens de bepalingen van bijlage 5.17.6. De wanden mogen niet raken aan gemeenschappelijke eigendomsmuren.

§4. In het laagste punt van de groeve moeten de nodige voorzieningen worden aangebracht om eventuele lekvloeistof of water te kunnen vaststellen en verwijderen.

§5. Het is verboden aan de groeve een andere bestemming te geven dan die voor de opslagruimte van de houders.Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de erin geplaatste houders mogen doorheen de groeve worden gevoerd.

§6. Wanneer de houder een inhoud heeft die groter is dan 2.000 l dient er rondom de houder een vrije ruimte te zijn van ten minste 50 cm breed om het onderzoek van de houder mogelijk te maken.

§7. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning is de opvulling van de groeve verplicht voor de opslag van P_1- en/of P_2-producten. Indien de groeve wordt opgevuld, moet er tussen de houder en de wand van de groeve een minimale afstand van 30 cm zijn en dient rekening gehouden te worden met de bepalingen van bijlage 5.17.6. bij dit besluit.

§8. Er dienen maatregelen getroffen te worden om de doorgang van voertuigen of het opslaan van vrachten boven de groeve te beletten, tenzij deze door een niet-brandbare en voldoende weerstand biedende vloer worden beschut.

§9. Een prefabconstructie, bestaande uit een betonnen cilindrische houder waarin een enkelwandige metalen houder is geplaatst, is enkel toegelaten voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten bestemd voor de verwarming van gebouwen met een waterinhoudsvermogen van max. 5.300 l en mits de metalen houder en de prefab betonnen cilindrische houder worden gebouwd volgens een door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of door een bevoegd deskundige aanvaard prototype.

Art. 5.17.2.6. §1. De controle op de bouw dient te gebeuren overeenkomstig de bepalingen van bijlage 5.17.2.
De controle van afzonderlijk gebouwde houders wordt uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.
De controle van in serie gebouwde houders mag beperkt worden tot één prototype. De prototypekeuring wordt uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen waarvan de erkenning toelaat prototypekeuringen uit te voeren.
Het verslag van deze keuring vermeldt de uitgevoerde controles en dient ondertekend te worden door voormelde deskundige.

§2. De exploitant dient voor elke houder te beschikken over een door de constructeur ondertekende "verklaring van conformiteit van de houder", opgemaakt overeenkomstig het modelformulier in bijlage 5.17.2.
De houders dienen te zijn voorzien van de door de constructeur aangebrachte kenplaat.

Art. 5.17.2.7. Vóór het plaatsen van de houder, hetzij rechtstreeks in de grond, hetzij in een groeve, dient gecontroleerd of de houder en in voorkomend geval ook de groeve beantwoorden aan de voorschriften van dit reglement.
Na de installatie maar vóór de ingebruikname van de houder, dient gecontroleerd te worden of de houder, de leidingen en de toebehoren, het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling, het lekdetectiesysteem en, in voorkomend geval, de kathodische bescherming en de aanwezige voorzieningen ten behoeve van damprecuperatie, voldoen aan de voorschriften van dit reglement.
Vermelde controles dienen uitgevoerd te worden onder toezicht van een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of een bevoegd deskundige of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten, bestemd voor de verwarming van gebouwen van een erkend technicus. De controle van de eventuele kathodische bescherming dient te gebeuren in samenwerking met een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie.

Art. 5.17.2.8. §1. Ten minste om het jaar voor de houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones en om de twee jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden wordt de installatie onderworpen aan een beperkt onderzoek, omvattende indien relevant :
1° de inzage van het vorig rapport of attest;
2° de controle op de goede staat van de overvulbeveiliging;
3° de controle op de aanwezigheid van water en slib in de enkelwandige houder voor vloeibare brandstoffen (bijlage 5.17.4.) [,voor zover mogelijk en zonder dat de houder daarvoor dient blootgelegd. Bij materiële onmogelijkheid deze controle uit te voeren, dient een dichtheidsbeproeving, overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.17.2.8 §2, 5° te worden uitgevoerd;]
4° een onderzoek naar zichtbare of organoleptisch waarneembare verontreiniging aan de oppervlakte buiten de houder (bijlage 5.17.4.);
5° een onderzoek van de staat van de uitwendige zichtbare delen van de houder, de afsluiters, leidingen, pompen, e.a.;
6° de controle op de doeltreffendheid van de eventuele aanwezige kathodische bescherming of corrosiemonitoring;
7° de controle op de doeltreffendheid van het lekdetectiesysteem;
8° de controle op de doeltreffendheid van de voorzieningen ten behoeve van damprecuperatie;
[9° een dichtheidsbeproeving overeenkomstig de bepalingen van §2 punt 5° van onderhavig artikel op de in artikel 5.17.2.11, §5, tweede en derde lid bedoelde houders.]

Gewijzigd bij art. 26 en 27 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§2. Behalve voor houders uit gewapende thermohardende kunststoffen dient tenminste om de 10 jaar, voor de houders gelegen in de waterwingebieden en de beschermingszones, en om de 15 jaar voor de houders gelegen in de andere gebieden, de installatie onderworpen aan een algemeen onderzoek, omvattende :

1° het beperkt onderzoek zoals bepaald in §1;

2° de staat van de binnenwand bij een vastgestelde belangrijke aanwezigheid van water of slib; indien een inwendige inspectie vereist is wordt de houder inwendig gereinigd; voorzover technisch mogelijk, worden de binnenwand en de inwendige delen van de houder onderzocht en wordt waar nodig een niet-destructief onderzoek uitgevoerd om de wanddikte van de houder te bepalen;

3° de staat van de buitenbekleding, voorzover technisch mogelijk en zonder dat de houder daarvoor dient blootgelegd;

4° in voorkomend geval, met name de situatie als beschreven in artikel 5.17.2.4, §3, de detectie van eventueel optredende corrosie aan de hand van een potentiaalmeting en een meting van de corrosiviteit van de aanpalende bodem;

[5° een dichtheidsbeproeving op rechtstreeks in de grond ingegraven enkelwandige houders bij een overdruk van minstens 30 kPa gedurende minimum 1 uur of bij een onderdruk van hoogstens 30 kPa; beproeving bij een overdruk van meer dan 30 kPa mag enkel geschieden indien de houders daartoe volledig worden gevuld met water; niet toegankelijke enkelwandige leidingen moeten worden beproefd bij een overdruk van tenminste 30 kPa gedurende 1 uur of bij een onderdruk van ten hoogste 30 kPa; een gelijkwaardige beproeving, waarbij maximaal gezocht wordt naar het detecteren van niet-dichte tanks en/of het classificeren van tanks naargelang de kwaliteitstoestand, uitgevoerd overeenkomstig een door de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] aanvaarde code van goede praktijk, is eveneens toegelaten.]

2de lid toegevoegd aan Art. 5.17.2.8. §2, 5°, bij B.Vl. R. 17 juli 2000 (B.S. 5 augustus 2000) datum in werking treding: 1 augustus 2000.
Gewijzigd bij art. 28 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Gewijzigd bij art. 176 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

[§2*bis*. Voor de houders gelegen buiten de waterwingebieden en de beschermingszones kan van deze termijn, bedoeld in §1 en §2 afgeweken worden bij gebruik van een controlemethode die toelaat de kwaliteit en de levensduur in te schatten van de tank. De erkenning van laatstgenoemde controlemethode en de bijhorende criteria om de maximale termijn voor de hercontrole te bepalen, gebeurt door de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] en bijkomend moet worden aangetoond dat deze controlemethode als basis dient voor het voorkomen van de milieuschade die kan ontstaan vanaf de eerste controle met dit systeem.]

Ingevoegd bij art. 29 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Gewijzigd bij art. 176 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. De periodieke onderzoeken, bedoeld in §1 en §2, moeten worden uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of door een bevoegd deskundige of voor opslagplaatsen van P_3- en/of P_4-producten bestemd voor de verwarming van gebouwen door een erkend technicus.
De controle met betrekking tot corrosie en kathodische bescherming dient te gebeuren in samenwerking met een milieudeskundige erkend in de discipline bodemcorrosie.

Art. 5.17.2.9. Naar aanleiding van de in artikel 5.17.2.7 bedoelde controle bij de plaatsing en/of de in artikel 5.17.2.8 bedoelde periodieke onderzoeken stellen de deskundigen of de erkend technicus een attest op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de houder en de installatie al dan niet voldoen aan de voorschriften van dit reglement. Voormeld conformiteitsattest vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de deskundige of erkend technicus, die het onderzoek heeft uitgevoerd.
[Zij brengen op de vulleiding een duidelijk zichtbare en leesbare klever of plaat aan, waarop zijn erkenningsnummer, het jaartal en de maand van hetzij de controle bij de plaatsing hetzij de laatst uitgevoerde controle en van de volgende uit te voeren controle vermeld zijn.]
De klever of plaat dient volgende kleur te hebben :

1° groen, wanneer de houder en de installatie voldoen aan de bepalingen van dit reglement;

2° oranje, wanneer de houder en de installatie niet voldoen aan de bepalingen van dit reglement doch de vastgestelde gebreken geen aanleiding kunnen geven tot verontreiniging buiten de houder;

3° rood, wanneer de houder en de installatie niet voldoen aan de bepalingen van dit reglement en de vastgestelde gebreken aanleiding kunnen geven of hebben gegeven tot verontreiniging buiten de houder.

Gewijzigd bij art. 30 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

Art. 5.17.2.10. Alleen houders waarvan de vulleiding voorzien is van een groene klever of plaat, bedoeld in artikel 5.17.2.9, mogen worden gevuld, bijgevuld en geëxploiteerd.
Houders waarvan de vulleiding voorzien is van een oranje klever of plaat, bedoeld in artikel 5.17.2.9, mogen nog worden gevuld of bijgevuld tijdens een overgangsperiode van maximum 6 maanden die ingaat de eerste van de maand volgend op de maand vermeld op de bedoelde oranje klever of plaat. In dit geval dient een nieuwe controle uitgevoerd vóór het verstrijken van voormelde termijn.
[Het is verboden houders waarvan de vulleiding voorzien is van een rode klever of plaat, bedoeld in artikel 5.17.2.9, te vullen of te laten vullen. De exploitant dient alle nodige maatregelen te treffen, overeenkomstig het verslag van de erkende milieudeskundige, om de opslaginstallatie terug in goede staat te brengen waarna de opslaginstallatie terug aan een controle dient onderworpen. Binnen de veertien dagen nadat een rode klever of plaat aangebracht werd maakt de exploitant of op zijn verzoek de erkende milieudeskundige hiervan melding bij de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij bevoegd voor grondwater.]

Gewijzigd bij art. 124 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.17.2.11. §1. Als bestaande houders voor de opslag van P_1-, P_2-, P_3- of P_4-producten worden beschouwd :

1° houders waarvan de exploitatie is vergund op 1 januari 1993 of waarvoor de aanvraag tot hernieuwing van de milieuvergunning op voornoemde datum in behandeling was bij de bevoegde overheid;

2° houders die op 1 september 1991 reeds in gebruik waren genomen en niet in toepassing van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming als gevaarlijk, ongezond of hinderlijke inrichting waren ingedeeld;

3° houders waarvoor vóór 1 juli 1993 de melding is geschied overeenkomstig de bepalingen van titel I van het VLAREM.

Deze houders blijven bestaande houders, ook bij hernieuwing van de milieuvergunning.
In afwijking van de bepalingen van het eerste lid, worden ook als bestaande houders voor de opslag van gasolie en/of stookolie (P3-producten) beschouwd, de houders die onder de toepassing vallen van rubriek 17.3.6, 1°, a) van de indelingslijst en die vóór 1 augustus 1995 een eerste maal zijn gevuld.

Toegevoegd bij B.Vl.Reg. 17 juli 2000, B.S. 5 augustus 2000.

§2. Als bestaande houders voor de opslag van andere dan P_1-, P_2-, P_3- of P_4-producten worden beschouwd de houders waarvan de exploitatie is vergund op 1 mei 1999 of waarvoor de aanvraag tot hernieuwing van de milieuvergunning op voornoemde datum in behandeling was bij de bevoegde overheid.
Deze houders blijven bestaande houders, ook bij hernieuwing van de milieuvergunning.

Gewijzigd bij art. 10, 1°, B.Vl.Reg. 15 juni 1999, B.S. 4 september 1999.

§3. De afstands- en verbodsregels alsmede de bepalingen van deze afdeling betreffende de constructie- en de installatiewijze van de houders, de bijhorende leidingen en het vulpunt zijn niet van toepassing op bestaande houders.

§4. Het algemeen onderzoek als bedoeld in artikel 5.17.2.8, §2 dient een eerste maal uitgevoerd te worden uiterlijk op de data vemeld in onderstaande tabel, afhankelijk van de ligging, de aard van de opgeslagen vloeistof en de klasse.

product	klasse	ligging t.o.v. waterwingebieden of beschermingszones	
		binnen	buiten
P1, P2	1, 2, 3	1 augustus 1997	1 augustus 1999
P3, P4	1, 2	1 augustus 1997	1 augustus 1999
P3, P4	3	1 augustus 1998	1 augustus 2000
Andere	1, 2, 3	1 januari 2002	1 januari 2003

In afwachting van dit algemeen onderzoek mogen de houders in werking worden gehouden.
Voor dezelfde data dient een corrosiviteitsonderzoek overeenkomstig artikel 5.17.2.4, §3, uitgevoerd op de volgende ingegraven metalen houders met een individueel waterinhoudsvermogen vanaf 5.000 l of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten vanaf 10.000 l evenals de erbij horende leidingen :
1° enkelwandige houders;
2° dubbelwandige houders binnen een waterwingebied of een beschermingszone type I en II;
3° dubbelwandige houders binnen de omgeving van elektrische geleiders waar belangrijke zwerfstromen aanwezig kunnen zijn.
Vanaf de datum van het eerste algemeen onderzoek moeten de periodieke onderzoeken worden uitgevoerd volgens de bepalingen van artikel 5.17.2.8. en 5.17.2.9.
[In afwijking van de bepalingen van het eerste en derde lid, moeten voor bestaande houders voor de opslag van gasolie en/of stookolie (P3-producten) die onder de toepassing vallen van rubriek 17.3.6, 1° van de indelingslijst en bestemd zijn voor de verwarming van gebouwen, het algemeen onderzoek en het corrosiviteitsonderzoek of in vervanging de controlemethode zoals beschreven in artikel 5.17.2.8,§2bis, een eerste maal worden uitgevoerd vóór 1 augustus 2002.]

Toegevoegd bij B.Vl. Reg. 17 juli 2000, B.S. 5 augustus 2000.
Gewijzigd bij art. 31 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§5. [Onverminderd de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden dienen de houders uiterlijk op de data vermeld in onderstaande tabel uitgerust te zijn met:
1° het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling dat voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk;
2° de lekdetectie die voldoet aan de bepalingen van de bijlage 5.17.3;
3° de kathodische bescherming die voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk;]

product	klasse	ligging t.o.v. waterwingebieden of beschermingszones	
		binnen	buiten
P1, P2	1, 2, 3	1 augustus 1998	1 augustus 2000
P3, P4	1, 2	1 augustus 1998	1 augustus 2000
P3, P4	3	1 augustus 1999	1 augustus 2001
Andere	1, 2, 3	1 januari 2003	1 januari 2005

[In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, moeten de bestaande houders voor opslag van P3- en/of P4-producten die gelegen zijn binnen een waterwingebied of een beschermingszone en waarvan het individueel waterinhoudsvermogen minder dan 5.000 liter bedraagt, niet worden uitgerust met een lekdetectie.

De lekdetectie is evenmin verplicht voor houders die gelegen zijn buiten een waterwingebied of een beschermingszone en waarvan het individueel waterinhoudsvermogen:
- minder dan 5.000 liter bedraagt wanneer het gaat om de opslag van P1-en/of P2-producten;
- minder dan 10.000 liter bedraagt wanneer het gaat om de opslag van P3-en/of P4-producten.]

Gewijzigd bij art. 32 en 33 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§6. Bij vervanging van de in §1 of §2 bedoelde houders dient de nieuwe houder aan alle voorschriften van dit reglement te voldoen, behalve voor wat betreft de afstandsregels.

§7. Voor de opslagplaatsen die deel uitmaken van een brandstofverdeelinstallatie voor motorvoertuigen kan afgeweken worden van de bepalingen van §5 volgens de bepalingen van artikel 5.17.5.7.

Gewijzigd bij art. 10, 2°, B.Vl.Reg. 15 juni 1999, B.S. 4 september 1999.

Art. 5.17.2.12. §1. Indien lekken worden vastgesteld treft de exploitant alle nodige maatregelen om explosiegevaar te voorkomen en verdere bodem- en grondwaterverontreiniging zoveel mogelijk te beperken.

§2. Na vakkundige herstelling mag de houder slechts terug in gebruik worden genomen mits deze een geslaagde dichtheidsbeproeving zoals bepaald in artikel 5.17.2.8 heeft ondergaan.

§3. Bij definitieve buitengebruikstelling van houders, al dan niet omwille van lekken, dient de houder geledigd, gereinigd en binnen een termijn van 36 maanden verwijderd te worden onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.
Bij materiële onmogelijkheid tot verwijderen, dient binnen dezelfde termijn, in overleg met een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, met een bevoegd deskundige of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten bestemd voor de verwarming van gebouwen met een erkend technicus, de houder geledigd, gereinigd en gevuld te worden met zand, schuim of een gelijkwaardig inert materiaal. Hierbij dienen de nodige maatregelen inzake explosiebeveiliging en voorkoming van grondwaterverontreiniging getroffen te worden.

§4. Vloeistoflekken die aanleiding hebben gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of op naburige eigendommen dienen onmiddellijk door de exploitant aangegeven te worden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] aan de Gouverneur van de Provincie en aan de Burgemeester.

Gewijzigd bij art. 177 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

AFDELING 5.17.3.
OPSLAG VAN GEVAARLIJKE VLOEISTOFFEN IN BOVENGRONDSE HOUDERS

Art. 5.17.3.1. §1. De houders dienen in of boven een inkuiping geplaatst te worden teneinde brandverspreiding, bodem- en/of grondwaterverontreiniging te voorkomen. Gelijkwaardige opvangsystemen kunnen in de milieuvergunning worden toegelaten.

Dubbelwandige houders, uitgerust met een permanent lekdetectiesysteem dienen niet in of boven een inkuiping geplaatst te worden.

§2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning is het verboden opslagplaatsen voor P1- en/of P2-producten in vaste houders aan te leggen in kelders, in bovengrondse lokalen, rechtstreeks onder een gebouw of onder de verticale projectie ervan. Een luifel wordt niet beschouwd als een gebouw.
Het is verboden opslagplaatsen voor P1- en/of P2-producten in verplaatsbare recipiënten aan te leggen in kelderverdiepingen.

Gewijzigd bij art. 2 B.Vl.Reg. 20 april 2001, B.S. 31 augustus 2001.

Art. 5.17.3.2. §1. De vaste houders moeten worden gebouwd volgens de bepalingen van bijlage 5.17.2.

§2. Alle metalen gedeelten van de houders, bestemd voor de opslag van P_1- en/of P_2-producten, het vlottend dak van de houders inbegrepen, dienen op equipotentiaal gebracht te worden.

Art. 5.17.3.3. §1 De controle op de bouw van vaste houders moet gebeuren overeenkomstig de bepalingen van bijlage 5.17.2.

De controle van afzonderlijk gebouwde houders dient uitgevoerd te worden door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of door een bevoegd deskundige.
De controle van in serie gebouwde houders mag beperkt worden tot één prototype; de prototypekeuring wordt uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen waarvan de erkenning toelaat prototypekeuringen uit te voeren.
Het verslag van deze keuring vermeldt de uitgevoerde controles en dient ondertekend te worden door voormelde deskundige.

§2. De exploitant dient voor elke houder te beschikken over een door de constructeur ondertekende "verklaring van conformiteit van de houder", opgemaakt overeenkomstig het modelformulier in bijlage 5.17.2.
De houders moeten zijn voorzien van de door de constructeur aangebrachte kenplaat.

Art. 5.17.3.4. Vóór het plaatsen van de vaste houder dient gecontroleerd of de houder en/of de funderingen beantwoorden aan de voorschriften van dit reglement.
Na de installatie, maar vóór de in gebruikname van de houder, dient gecontroleerd te worden of de houder, de leidingen en de toebehoren, het waarschuwings- of beveiligingssysteem tegen overvulling, de inkuiping en de brandbestrijdingsmiddelen en in voorkomend geval, het lekdetectiesysteem en de aanwezige voorzieningen ten behoeve van damprecuperatie voldoen aan de voorschriften van dit reglement.
Vermelde controles dienen uitgevoerd te worden onder toezicht van een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of een bevoegd deskundige of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten, bestemd voor de verwarming van gebouwen, van een erkend technicus.

Art. 5.17.3.5. §1. Op de vaste houder dient op een zichtbare en goed bereikbare plaats een kenplaat aangebracht, overeenkomstig de bepalingen van bijlage 5.17.2.

§2. Nabij de vulopening en op een goed zichtbare plaats op de vaste houder worden de volgende aanduidingen duidelijk leesbaar aangebracht :
1° het nummer van de houder;
2° de naam of de codenummers of -letters van de opgeslagen vloeistof;
3° de gevaarsymbolen;
4° het waterinhoudsvermogen van de houder.
De bepalingen van deze paragraaf zijn niet van toepassing op opslagplaatsen voor P_3- en/of P_4-producten die uitsluitend bestemd zijn voor de verwarming van gebouwen.

§3. Op verplaatsbare recipiënten dient de naam van het product met vermelding van de hoofdeigenschap aangebracht.

Art. 5.17.3.6. §1. De inkuiping en de fundering voor vaste houders met een individueel waterinhoudsvermogen vanaf 10.000 l dienen gebouwd te worden volgens een code van goede praktijk onder het toezicht en volgens de richtlijnen van een architect, een burgerlijk ingenieur architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur of een industrieel ingenieur in de bouwkunde.

Voor in klasse 1 of 2 ingedeelde opslagplaatsen bevestigt voormelde deskundige in een attest dat hij de aangewende code van goede praktijk aanvaardt en dat deze werd nageleefd.

§2. Vaste houders dienen op een steunblok of -vlak van voldoende afmetingen geplaatst te worden om te beletten dat de belasting ongelijke inzakkingen veroorzaakt, waaruit een gevaar voor kanteling of voor breuk zou kunnen ontstaan. Voor de opstelling van houders met een individueel waterinhoudsvermogen vanaf 50.000 l wordt een stabiliteitsstudie gemaakt door de in §1 vermelde deskundige.

§3. De inkuiping dient bestand te zijn tegen de inwerking van de opgeslagen vloeistoffen en dient vloeistofdicht te zijn. De inkuiping dient een voldoende sterkte te hebben om te weerstaan aan de vloeistofmassa die bij breuk uit de grootste in de inkuiping geplaatste houder kan ontsnappen.

De vloer dient zodanig aangelegd te zijn dat de verspreiding van de lekvloeistoffen minimaal blijft en dat de lekvloeistoffen gemakkelijk kunnen worden verwijderd.

§4. In geval de inkuiping wordt gemaakt van aarden afdammingen dienen deze afdammingen te bestaan uit zeer kleiachtige, vaste en stevig verdichte aarde, waarvan de hellingen max. 4/4 en de dikte op de bovenkant minstens 50 centimeter bedragen. De vloer mag uit dezelfde materialen worden vervaardigd. De dammen moeten met gras worden bezaaid. Aan de basis mogen evenwel zorgvuldig berekende steunmuren, van maximum één meter hoogte, opgetrokken worden.

§5. Het doorvoeren van leidingen doorheen de inkuiping is enkel toegelaten als de dichtheid van de inkuiping verzekerd blijft.

§6. Indien de inkuiping breder is dan 30 meter dienen de reddingsladders of -trappen zo geplaatst te worden dat een persoon die vlucht geen grotere afstand moet afleggen dan de halve breedte van de inkuiping plus 15 meter om een reddingsladder of -trap te bereiken.

Art. 5.17.3.7. §1. Voor opslagplaatsen in vaste houders of verplaatsbare recipiënten gelegen binnen een waterwingebied en/of beschermingszone, dient de minimale capaciteit van de inkuiping gelijk te zijn aan het totale waterinhoudsvermogen van alle erin geplaatste houders en/of recipiënten.

§2. Voor opslagplaatsen in vaste houders, gelegen buiten een waterwingebied en/of beschermingszone dient de minimale capaciteit van de inkuiping als volgt te worden bepaald (dubbelwandige houders uitgerust met een permanent lekdetectiesysteem hoeven niet in rekening te worden gebracht) :

1° voor de opslag van P_1-, P_2-, zeer giftige, giftige en explosieve producten, de grootste van de volgende waarden :
   a) het waterinhoudsvermogen van de grootste houder, vermeerderd met 25 % van het totale waterinhoudsvermogen van de andere in de inkuiping geplaatste houders;
   b) de helft van het totale waterinhoudsvermogen van de erin geplaatste houders;

2° voor de opslag van P_3-, schadelijke, irriterende, oxiderende, corrosieve en milieugevaarlijke producten: het waterinhoudsvermogen van de grootste houder;

3° voor de opslag van P_4-producten en extra zware stookolie, ongeacht het vlampunt : enkel de aanwezigheid van een opstaande rand is vereist;

4° voor de opslag van P_1- en/of P_2-producten in bovengrondse lokalen en kelders : het totale waterinhoudsvermogen van alle erin geplaatste houders.

Bij opslag van producten met verschillende hoofdeigenschappen dienen de strengste voorschriften nageleefd. Hierbij dient eveneens rekening gehouden met het ontvlammingspunt.

§3. Voor de opslagplaatsen gelegen buiten een waterwingebied en/of beschermingszone van producten, andere dan P_1- en/of P_2-producten, in verplaatsbare recipiënten mag de capaciteit van de inkuiping worden beperkt tot 10 % van het totale waterinhoudsvermogen van de erin opgeslagen recipiënten. In ieder geval dient de capaciteit van de inkuiping minstens gelijk te zijn aan het inhoudsvermogen van het grootste recipiënt geplaatst in de inkuiping.

§4. Voor de opslagplaatsen gelegen buiten een waterwingebied en/of beschermingszone van P_1- en/of P_2-producten in verplaatsbare recipiënten moet de capaciteit van de inkuiping 25 % van het totale waterinhoudsvermogen van de erin opgeslagen recipiënten bedragen. De capaciteit mag tot 10% worden teruggebracht indien, in overleg met de bevoegde brandweer, een aangepaste brandblusinstallatie is aangebracht. In ieder geval dient de capaciteit van de inkuiping minstens gelijk te zijn aan het inhoudsvermogen van het grootste recipiënt geplaatst in de inkuiping.

Art. 5.17.3.8. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning bedraagt de afstand tussen de houders onderling ten minste 0,5 m en tussen de houders en de binnenwanden van de inkuiping of de onderkant van de dammen ten minste de helft van de hoogte van de houders.

Deze laatste verplichting vervalt :

1° bij opslag van gevaarlijke vloeistoffen in dubbelmantelhouders of houders met ringmantel of een gelijkwaardige afscherming, die er voor zorgt dat eventuele lekvloeistof binnen de inkuiping terechtkomt, of

2° bij opslag van P_4-producten of extra zware stookolie, ongeacht het vlampunt.

Art. 5.17.3.9. Onverminderd andere bepalingen van dit reglement moeten opslagplaatsen voor P_1- en/of P_2-producten in verplaatsbare recipiënten voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° de opslag moet tegen de nadelige gevolgen van de inwerking van zonnestraling of de uitstraling van gelijk welke warmtebron worden beschermd;

2° opslag van P_1- en/of P_2-producten samen met andere vloeistoffen is toegelaten mits deze laatste vloeistoffen het risico op of bij ongeval niet verhogen;

3° opslagplaatsen in een gebouw worden gebouwd zoals voorgeschreven in artikel 52 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming;

4° opslagplaatsen buiten gebouwen die speciaal worden gebouwd voor de opslag van deze vloeistoffen en die niet beantwoorden aan de bepalingen van artikel 52 van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming moeten zich op ten minste 10 m afstand bevinden van elk naburig gebouw;

5° de deuren van gesloten opslagplaatsen gaan open in de vluchtzin en zijn zelfsluitend; bij dubbele deuren moet 1 deur continu vergrendeld blijven; de andere deur moet zelfsluitend zijn; de deuren mogen tijdelijk geopend blijven indien dit om bedrijfstechnische redenen vereist is. In geval van brand moeten ze evenwel automatisch sluiten. Het gebruik van schuifwanden is toegelaten op voorwaarde dat deze wanden, of het opslaglokaal, een of meer deuren tellen die aan bovenstaande voorschriften beantwoorden;

6° alle opslagplaatsen moeten op afdoende wijze, hetzij natuurlijk, hetzij kunstmatig geventileerd worden.

Art. 5.17.3.10. §1. De constructie van alle ruimten voor de behandeling van gevaarlijke producten is zodanig uitgevoerd dat accidenteel gemorste stoffen of lekvloeistoffen kunnen opgevangen worden.

Om brandverspreiding te voorkomen moet de constructie van alle ruimten voor de behandeling van P_1-producten zodanig worden uitgevoerd dat accidenteel gemorste stoffen en lekvloeistoffen in een opvanginrichting terechtkomen en vervolgens via opvanggoten naar één of meerdere opvangputten geleid worden.

De bedoelde opvanginrichting mag op geen enkele manier, noch onrechtstreeks noch rechtstreeks, in verbinding staan met een openbare riolering, een oppervlaktewater, een verzamelbekken voor oppervlaktewater, een gracht of een grondwaterlaag.

§2. De inhoud van een lekkende houder dient onverwijld in een andere geschikte houder overgepompt of overgeladen. Gemorste vloeistoffen dienen onverwijld geïmmobiliseerd te worden en in een speciaal daartoe bestemd vat gebracht. In de inrichting dienen de nodige interventiemiddelen, zoals absorptie- en neutralisatiemateriaal, overmaatse vaten, beschermingsmiddelen, enz., aanwezig te zijn om in geval van lekkages, ondeugdelijke verpakking, morsen, en andere incidenten dadelijk te kunnen ingrijpen om de mogelijke schadelijke gevolgen maximaal te beperken.

§3. De opvanginrichtingen en de opvangputten moeten regelmatig, en tenminste na elke calamiteit, worden geledigd. De verkregen afvalstroom moet op een aangepaste manier worden verwijderd.

Art. 5.17.3.11. Alle nodige maatregelen dienen getroffen te worden om het hemelwater dat zich eventueel in de inkuiping bevindt regelmatig te verwijderen.

Alvorens het hemelwater te verwijderen, verzekert de exploitant zich van de afwezigheid van het opgeslagen product in het water. Ingeval het water opgeslagen producten bevat, treft hij alle maatregelen om verontreiniging van bodem, grond- of oppervlaktewater te voorkomen.

Art. 5.17.3.12. §1. In de omgeving van tankenparken gelegen binnen een waterwingebied en/of een beschermingszone dienen op oordeelkundige wijze, in overleg met de lokale waterbedelingsmaatschappij of een milieudeskundige erkend in de disciplines grondwater of bodem, waarnemingsbuizen (peilputten) aangebracht te worden overeenkomstig de bepalingen van bijlage 5.17.3. aangaande de detectie van lekken onder gas- of vloeistofvorm buiten de opslaghouder.

De waarnemingsbuizen (peilputten) bestaan uit een materiaal dat door de opgeslagen vloeistoffen niet kan worden aangetast.

De verbuizing is over de volledige lengte uitgevoerd als filterbuis; ze heeft een inwendige diameter van minimum 5 cm, reikt minimaal 1 m dieper dan het laagste niveau van de freatische grondwatertafel en is van boven afgedicht.

Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning dienen tenminste drie waarnemingsbuizen aangebracht te worden.

De uitvoeringsplans en de boorverslagen dienen ter inzage te zijn van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. Regelmatig controleert de exploitant in de peilputten het grondwater op de aanwezigheid van verontreiniging.
Voor tankenparken dient, ten minste om de 2 jaar, een grondwateronderzoek uitgevoerd, hetzij door de exploitant, met apparatuur en volgens een methode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline grondwater, hetzij door voormelde milieudeskundige zelf.

Art. 5.17.3.13. §1. Minimale blus- en koelvoorzieningen

Een tankenpark voor de opslag van P_1- en/of P_2-producten dient voorzien te zijn van een doeltreffende, aan de omstandigheden aangepaste, vaste schuiminstallatie en/of van een blus- of koelinstallatie in overleg met de bevoegde brandweer.
De inrichting beschikt over een hoeveelheid water om de houders gedurende een voldoende tijd te kunnen besproeien en/of te koelen.
De werking van de blus-, of koelinstallaties dient bij uitval van de normale elektrische voorziening automatisch verzekerd door noodgroepen of gelijkwaardige noodinstallaties.

§2. Inrichtingen met houders voor de opslag van P_1-producten ingedeeld in klasse 1 die niet of slechts tijdens de gewone werkuren bemand zijn, moeten in overleg met de bevoegde brandweer worden uitgerust met een doeltreffende rook-, gas- of vlamdetectie die een alarm geeft bij een bemande bewakingsdienst.

§3. Voor de opslag van P_1- en/of P_2-producten in tankenparken dienen de brandbestrijdingsmiddelen bij de ingebruikname onderzocht te worden door een deskundige erkend voor de discipline externe veiligheid en risico's voor zware ongevallen of door een bevoegd deskundige, tenzij dit onderzoek geheel of gedeeltelijk wordt uitgevoerd door de bevoegde brandweer of door het diensthoofd Preventie en Bescherming of door zijn aangestelde in overleg met de bevoegde brandweer.

Art. 5.17.3.14. De bereikbaarheid van het tankenpark moet zodanig worden opgevat dat :
1° het verkeer in de zones waar redelijkerwijze brand- en ontploffingsgevaar bestaat tot een minimum wordt beperkt;
2° het tankenpark op een gemakkelijke wijze toegankelijk is;
3° een gemakkelijke toegang bestaat voor het interventiematerieel.
4° de voertuigen waarmee de producten worden af- of aangevoerd zich tijdens het laden of lossen, voorzover dit technisch mogelijk is, bevinden op een laad-losplaats gelegen buiten de reglementaire grootte van de rijbaan.

Art. 5.17.3.15. §1. De exploitant van een tankenpark houdt op oordeelkundige plaatsen in de inrichting een dossier ter beschikking van de bevoegde brandweer, met ten minste de volgende gegevens :
1° een plan van het tankenpark en de toegangswegen;
2° een beschrijving van de brandbestrijdingsmiddelen met aanduiding ervan op een plan;
3° een beschrijving van de opgeslagen producten met de voornaamste fysische en chemische eigenschappen (gevarenkaarten) met de vermelding van de catalogering van de EG-richtlijn 67/548/EEG van 27 juni 1967 of 88/379/EEG van 7 juni 1988, van het UN-nummer en van de ADR-code;
4° het waterinhoudsvermogen van de houders;
5° de samenstelling van de eventuele eigen brandweerdienst.
Elke andere evenwaardige manier van informatieverstrekking is toegelaten mits het akkoord van de toezichthoudende ambtenaar en van de bevoegde brandweer.

Art. 5.17.3.16. §1. Ten minste om de 3 jaar, zonder dat de periode tussen twee opeenvolgende onderzoeken 40 maanden mag overschrijden, moeten de installaties aan een beperkt onderzoek worden onderworpen.
Dit onderzoek omvat indien relevant :
1° de inzage van het vorig rapport of attest;
2° de controle op de goede staat van de overvulbeveiliging;
3° een onderzoek naar zichtbare of organoleptisch waarneembare verontreiniging aan de oppervlakte buiten de houder volgens de bepalingen van bijlage 5.17.4;
4° het onderzoek van de algemene staat van de installatie, omvattende :
   a) het opsporen van lekken en lekaanwijzingen;
   b) het onderzoek van de staat van de platen, de verbindingen en de stompen van de houder;
   c) het onderzoek van de staat van de toebehoren als: afsluiters, temperatuur-, druk-, niveaumeting en aarding;
   d) het onderzoek van de drukbeveiligings- en alarmtoestellen;
   e) het onderzoek van de staat van de buitenbekleding, hetzij de schildering en/of de isolatie;
   f) het onderzoek van de funderingen en/of steunblokken met het oog op de stabiliteit en de afwatering;
   g) het onderzoek van de inkuiping voor wat betreft inhoud, dichtheid, verontreiniging, peilputten;
   h) het onderzoek van de staat van de leidingen en de toebehoren binnen de inkuiping.
   bovendien moet voor verticale houders :
      a) waar nodig, een niet-destructief onderzoek uitgevoerd worden op de mantel en de dakplaten van de houders om de plaatdikte en eventuele corrosie, zowel in als uitwendig te bepalen;
      b) op vraag van de milieudeskundige of de bevoegde deskundige de zetting bepaald worden, door de hoogte te meten van een aantal gelijkmatig over de omtrek van de bodemrand verdeelde punten.
   [i) Het onderzoek van de staat van de eventueel aanwezige emissiebeperkende maatregelen, met uitzondering van intern vlottende daken.]

Toegevoegd bij art. 21 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§2. Ten minste om de 20 jaar moeten de installaties aan een algemeen onderzoek worden onderworpen. Voorafgaand aan dit onderzoek moet de houder inwendig worden gereinigd.
Dit onderzoek omvat :
1° het beperkt onderzoek, bedoeld in §1;
2° het onderzoek op de staat van de binnenwand;
3° voor verticale houders omvat het onderzoek bovendien:
   a) het onderzoek van de staat van het vakwerk en de inwendige toebehoren zoals afsluiters, verwarmingsspiralen, dak- en bodemwateraflaten en afdichtingen van de vlottende daken;
   b) het onderzoek van de bodemplaten voor het opsporen van in- en uitwendige corrosie;
   c) het onderzoek van bodemvervorming en eventueel het opmeten van het profiel;
4° een drukproef op de eventuele verwarmingspijpen.
[Voor houders, bestemd voor de opslag van P3- producten, met een individueel inhoudsvermogen tot en met 20.000 liter en voor houders, bestemd voor de opslag van P4-producten, met een individueel inhoudsvermogen tot en met 50.000 liter] alsook voor in klasse 2 ingedeelde opslag van P3- en/of P4-producten die bij omgevingstemperatuur vast zijn, moet enkel het beperkt onderzoek, vermeld in §1, worden uitgevoerd.]

Gewijzigd bij art. 34 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Gewijzigd bij art. 125, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[Evenwaardige onderzoeken kunnen worden uitgevoerd zonder de houder inwendig te reinigen. De periodieke herhaling dient in dit geval korter te zijn dan om de 20 jaar en deze termijn dient vastgelegd te worden op basis van een risicoanalyse uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen. Elk deelonderzoek dient uitgevoerd volgens een code van goede praktijk aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen.]

Toegevoegd bij art. 125, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. De periodieke onderzoeken dienen uitgevoerd te worden door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of door een bevoegd deskundige of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten bestemd voor de verwarming van gebouwen door een erkend technicus.

[§4. Voor de houders gelegen buiten de waterwingebieden en de beschermingszones kan van deze termijn, bedoeld in §1 en §2 afgeweken worden bij gebruik van een controlemethode die toelaat de kwaliteit en de levensduur in te schatten van de tank. De erkenning van laatstgenoemde controlemethode en de bijhorende criteria om de maximale termijn voor de hercontrole te bepalen, gebeurt door de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] en bijkomend moet worden aangetoond dat deze controlemethode als basis dient voor het voorkomen van de milieuschade die kan ontstaan vanaf de eerste controle met dit systeem.]

Ingevoegd bij art. 35 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Gewijzigd bij art. 178 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.17.3.17. Naar aanleiding van de in artikel 5.17.3.4 bedoelde controle bij de plaatsing en/of de in artikel 5.17.3.16 bedoelde periodieke onderzoeken stellen de deskundigen of de erkend technicus een attest op waaruit ondubbelzinnig moet blijken of de houder en de installatie al dan niet voldoen aan de voorschriften van dit reglement. Het bovengenoemde attest vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de deskundige of erkend technicus, die het onderzoek heeft uitgevoerd.
[Behalve in het geval van een tankenpark brengen zij op of nabij de vulleiding een duidelijk zichtbare en leesbare klever of plaat aan, waarop zijn erkenningsnummer, het jaartal en de maand van hetzij de controle bij de plaatsing, hetzij de laatst uitgevoerde controle, en van de volgende uit te voeren controle vermeld zijn.]
De klever of plaat heeft volgende kleur :
1° groen, wanneer de houder en de installatie voldoen aan de bepalingen van dit reglement;
2° oranje, wanneer de houder en de installatie niet voldoen aan de bepalingen van dit reglement doch de vastgestelde gebreken geen aanleiding kunnen geven tot verontreiniging buiten de houder;
3° rood, wanneer de houder en de installatie niet voldoen aan de bepalingen van dit reglement en de vastgestelde gebreken aanleiding kunnen geven of hebben gegeven tot verontreiniging buiten de houder.

Gewijzigd bij art. 36 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

Art. 5.17.3.18. Alleen houders waarvan de vulleiding voorzien is van een groene klever of plaat, bedoeld in artikel 5.17.3.17, derde lid, 1°, mogen worden gevuld, bijgevuld en geëxploiteerd.
Houders waarvan de vulleiding voorzien is van een oranje klever of plaat, bedoeld in artikel 5.17.3.17, derde lid, 2°, mogen nog worden gevuld of bijgevuld tijdens een overgangsperiode van maximum zes maanden. Die gaat in op de eerste van de maand die volgt op de maand, vermeld op de bedoelde oranje klever of plaat. In dit geval dient een nieuwe controle te worden uitgevoerd vóór het verstrijken van voormelde termijn.
[Het is verboden houders waarvan de vulleiding voorzien is van een rode klever of plaat, bedoeld in artikel 5.17.3.17, te vullen of te laten vullen. De exploitant dient alle nodige maatregelen te treffen, overeenkomstig het verslag van de erkende milieudeskundige, om de opslaginstallatie terug in goede staat te brengen waarna de opslaginstallatie terug aan een controle dient onderworpen. Binnen de veertien dagen nadat een rode klever of plaat aangebracht werd maakt de exploitant of op zijn verzoek de erkende milieudeskundige hiervan melding bij de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij bevoegd voor grondwater.]

Gewijzigd bij art. 126 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.17.3.19. §1. Als bestaande houders voor de opslag van P_1-, P_2-, P_3- of P_4-producten worden beschouwd :
1° houders waarvan de exploitatie is vergund op 1 januari 1993 of waarvoor de aanvraag tot hernieuwing van de milieuvergunning op voornoemde datum in behandeling was bij de bevoegde overheid;
2° houders die op 1 september 1991 reeds in gebruik waren genomen en niet in toepassing van titel I van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming als gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichting waren ingedeeld;
3° houders waarvoor vóór 1 juli 1993 de melding werd gedaan overeenkomstig de bepalingen van titel I van het VLAREM.
Die houders blijven bestaande houders, ook bij hernieuwing van de milieuvergunning.
In afwijking van de bepalingen van het eerste lid, worden ook als bestaande houders voor de opslag van gasolie en/of stookolie (P3-producten) beschouwd, de houders die onder de toepassing vallen van rubriek 17.3.6, 1°, a) van de indelingslijst en die vóór 1 augustus 1995 een eerste maal zijn gevuld.

Toegevoegd aan Art. 5.17.3.19, §1 bij B.Vl. R. 17 juli 2000 (B.S. 5 augustus 2000) datum in werking treding: 1 augustus 2000.

§2. Als bestaande houders voor de opslag van andere dan P_1-, P_2-, P_3- of P_4-producten worden beschouwd de houders waarvan de exploitatie is vergund op datum van inwerkingtreding van dit besluit of waarvoor de aanvraag tot hernieuwing van de milieuvergunning op voornoemde datum in behandeling was bij de bevoegde overheid. Die houders blijven bestaande houders, ook bij hernieuwing van de milieuvergunning.

§3. De afstands- en verbodsregels alsmede de bepalingen van deze afdeling betreffende de constructie- en de installatiewijze van de houders, de bijhorende leidingen en het vulpunt gelden niet voor bestaande houders.

§4. Het algemeen onderzoek bedoeld in artikel 5.17.3.16 dient, voorzover technisch mogelijk, een eerste maal uitgevoerd te worden uiterlijk op de data, vermeld in onderstaande tabel, afhankelijk van de ligging, de aard, de opgeslagen vloeistof en de klasse.

product	klasse	ligging t.o.v. waterwingebieden of beschermingszones	
		binnen	buiten
P1, P2, P3, P4	1, 2, 3	1 augustus 1998	1 augustus 2000
Andere	1, 2, 3	1 januari 2003	1 januari 2005

In afwachting van dit algemeen onderzoek mogen de houders in werking worden gehouden.
Vanaf de datum van het eerste algemene onderzoek dienen de periodieke onderzoeken uitgevoerd te worden volgens de bepalingen van artikel 5.17.3.16 en 5.17.3.17.
In afwijking van de bepalingen van het eerste lid, moet voor bestaande houders voor de opslag van gasolie en/of stookolie (P3-producten) die onder de toepassing vallen van rubriek 17.3.6, 1°, a) van de indelingslijst, het algemeen onderzoek een eerste maal worden uitgevoerd vóór 1 augustus 2003.

Toegevoegd aan Art. 5.17.3.19, §4 bij B.Vl. R. 17 juli 2000 (B.S. 5 augustus 2000) datum in werking treding: 1 augustus 2000

§5. Onverminderd de in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden dienen de houders uiterlijk op de data vemeld in onderstaande tabel te voldoen aan de bepalingen van dit hoofdstuk, met uitzondering van de voorschriften inzake :
1° de constructie en de plaatsing van de houders en van de leidingen mits evenwel voldaan aan de bepalingen van §4;
2° de bouw en de vloeistofdichtheid van de inkuiping van tankenparken.

product	klasse	ligging t.o.v. waterwingebieden of beschermingszones	
		binnen	buiten
P1, P2, P3, P4	1, 2, 3	1 augustus 1999	1 augustus 2001
Andere	1, 2, 3	1 januari 2004	1 januari 2006

§6. Bij vervanging van de houders, bedoeld in §1 en §2, dient de nieuwe houder aan alle voorschriften van dit hoofdstuk te voldoen, behalve voor wat betreft de afstandsregels.

§7. In afwijking van de bepalingen van §5 dienen bestaande houders, die geen deel uitmaken van een tankenpark, uiterlijk op 1 januari 2003 te voldoen aan de bepalingen van artikel 5.17.3.6, 5.17.3.7 en 5.17.3.8.

§8. In bestaande tankenparken voor de opslag van P_1-, P_2-, P_3- of P_4-producten die gelegen zijn binnen een waterwingebied of een beschermingszone dienen uiterlijk op 1 augustus 1997, waarnemingsbuizen geplaatst te worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.17.3.12.
In bestaande tankenparken voor de opslag van andere dan P_1-, P_2-, P_3- of P_4-producten die gelegen zijn binnen een waterwingebied of een beschermingszone moeten uiterlijk binnen een termijn van 24 maanden na de datum van inwerkingtreding van dit besluit waarnemingsbuizen geplaatst te worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.17.3.12.
Deze verplichtingen gelden eveneens binnen een termijn van 24 maanden na de datum van inwerkingtreding van het afbakeningsbesluit van een waterwingebied en/of een beschermingszone.

§9. In bestaande tankenparken die niet beschikken over een vloeistofdichte inkuiping en die gelegen zijn buiten een waterwingebied of een beschermingszone dienen binnen een termijn van 24 maanden na de datum van inwerkingtreding van dit besluit waarnemingsbuizen geplaatst te worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.17.3.12.

Art. 5.17.3.20. §1. Indien lekken worden vastgesteld treft de exploitant de nodige maatregelen om explosiegevaar te voorkomen en om verdere bodem- en grondwaterverontreiniging zoveel mogelijk te beperken.

§2. Na vakkundige herstelling mag de houder slechts opnieuw in gebruik worden genomen indien een attest werd afgeleverd door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of door een bevoegd deskundige of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten bestemd voor de verwarming van gebouwen door een erkend technicus. Hieruit moet ondubbelzinnig blijken dat de houder en de installatie voldoen aan de voorschriften van dit besluit.

§3. Bij definitieve buitengebruikstelling van houders, al dan niet wegens lekken, dient de houder geledigd, gereinigd en binnen een termijn van 36 maanden verwijderd te worden onverminderd de bepalingen van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten.
Wanneer het onmogelijk is om de houder te verwijderen dient binnen dezelfde termijn, in overleg met een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen of met een bevoegd deskundige of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten bestemd voor de verwarming van gebouwen met een erkend technicus, de houder te worden geledigd, gereinigd en gevuld met zand, schuim of een gelijkwaardig inert materiaal. Hierbij dienen de nodige maatregelen getroffen te worden voor explosiebeveiliging en om bodem- en grondwaterverontreiniging te voorkomen.

§4. Vloeistoflekken die aanleiding hebben gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de openbare riolering, in de oppervlaktewateren, in de grondwaters of op naburige eigendommen dienen onmiddellijk door de exploitant aangegeven te worden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] aan de gouverneur van de provincie en aan de burgemeester.

Gewijzigd bij art. 179 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

AFDELING 5.17.4.
BEHEERSING VAN DE UITSTOOT VAN VLUCHTIGE ORGANISCHE STOFFEN (VOS) BIJ DE OPSLAG EN VERLADING [VAN GEVAARLIJKE VLOEISTOFFEN]

Gewijzigd bij de artikelen 4 t.e.m. 12 B.Vl.reg 20 april 2001, B.S. 31 augustus 2001.
Opschrift gewijzigd bij art. 128, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 5.17.4.1.
Damprecuperatie fase 1

Art. 5.17.4.1.1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de inrichtingen als bedoeld in de subrubriek 17.3.4 en de inrichtingen als bedoeld in subrubriek 17.3.9 van de indelingslijst, voorzover deze inrichtingen betrekking hebben op het ontvangen, opslaan en overslaan van benzine.

Art. 5.17.4.1.2. §1. Onverminderd de overige voorschriften van dit reglement dienen de opslaginstallaties te beantwoorden aan de technische voorschriften van bijlage 5.17.9, §2.

§2. In afwijking van §1 moeten bestaande opslaginstallaties aan de bepalingen van §1 voldoen :
1° vanaf 1 januari 1999 voor opslaginstallaties met een doorzet groter dan 50.000 ton per jaar, gemeten tijdens de jaren 1996 en 1997;
2° vanaf 1 januari 2002 voor opslaginstallaties met een doorzet groter dan 25.000 ton per jaar, gemeten tijdens de jaren 1996 tot en met 2000; indien evenwel de doorzet gemeten tijdens de jaren 1998 tot en met 2000 de grens van 50.000 ton per jaar zou overschrijden zijn de bepalingen van §1 van dit artikel van toepassing vanaf 1 januari van het tweede jaar na het jaar waarvoor de grenswaarde werd overschreden;
3° vanaf 1 januari 2005 voor de overige opslaginstallaties.

Art. 5.17.4.1.3. §1. Onverminderd de overige voorschriften van dit reglement dienen de overslaginstallaties van mobiele tanks bij terminals te beantwoorden aan de technische voorschriften van bijlage 5.17.9, §3.

§2. Alle terminals met overslaginstallaties voor het laden van tankwagens dienen uitgerust te zijn met minstens één laadportaal dat beantwoordt aan de specificaties voor installaties voor vulling aan de onderzijde van bijlage 5.17.9, §5.

§3. In afwijking van §1 van dit artikel moeten bestaande overslaginstallaties voor het laden van tankwagens, tankwagons en/of schepen aan de bepalingen van §1 en §2 voldoen :
1° vanaf 1 januari 1999 voor overslaginstallaties met een doorzet groter dan 150.000 ton per jaar, gemeten tijdens de jaren 1996 en 1997;
2° vanaf 1 januari 2002 voor overslaginstallaties met een doorzet groter dan 25.000 ton per jaar, gemeten tijdens de jaren 1996 tot en met 2000; indien evenwel de doorzet gemeten tijdens de jaren 1998 tot en met 2000 de grens van 150.000 ton per jaar zou overschrijden zijn de bepalingen van §1 van dit artikel van toepassing vanaf 1 januari van het tweede jaar na het jaar waarvoor de grenswaarde werd overschreden;
3° vanaf 1 januari 2005 voor de overige overslaginstallaties van terminals.

§4. Uiterlijk drie maanden na de datum van ingebruikneming en vervolgens minstens éénmaal per jaar dient een milieudeskundige erkend in de discipline lucht, een verslag op te stellen. Hierin worden de resultaten van de metingen uitgevoerd ter bepaling van de gemiddelde concentratie van dampen in de afvoer van de dampterugwinningseenheid weergegeven, besproken en getoetst aan de emissievoorwaarde vermeld in bijlage 5.17.9, §3. De termijn tussen twee controlemetingen mag in geen geval 15 maanden overschrijden. Dit verslag moet worden gestuurd naar de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen], de [afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving] en de Vlaamse Milieumaatschappij.

Gewijzigd bij art. 180 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.17.4.1.4. §1. Onverminderd de overige voorschriften van dit reglement moeten de verdeelinstallaties voor benzine beantwoorden aan de technische voorschriften van bijlage 5.17.9, §4.

§2. In afwijking van §1 van dit artikel moeten bestaande verdeelinstallaties aan de bepalingen van §1 voldoen :
1° vanaf 1 januari 1999 voor verdeelinstallaties met een doorzet groter dan 1.000 m^3 per jaar, gemeten tijdens de jaren 1996 en 1997, alsmede voor installaties, ongeacht hun doorzet, die onder permanente woonruimten of werkruimten liggen;
2° vanaf 1 januari 2002 voor verdeelinstallaties met een doorzet groter dan 500 m^3 per jaar, gemeten tijdens de jaren 1996 tot en met 2000; indien evenwel de doorzet gemeten tijdens de jaren 1998 tot en met 2000 de grens van 1000 m^3 per jaar zou overschrijden zijn de bepalingen van §1 van dit artikel van toepassing vanaf 1 januari van het tweede jaar na het jaar waarvoor de grenswaarde werd overschreden;
3° vanaf 1 januari 2005 voor de overige verdeelinstallaties.

§3. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op verdeelinstallaties met een doorzet van minder dan 100 m^3 per jaar.

§4. Opslaginstallaties, die deel uitmaken van verdeelinstallaties voor benzine die volgens de bepalingen van dit artikel moeten voldoen aan de technische voorschriften van bijlage 5.17.9, §4, mogen enkel gevuld worden door mobiele tanks die beantwoorden aan de federale reglementering ter uitvoering van de EG-richtlijn 94/63/EG van 20 december 1994 betreffende de beheersing van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS) als gevolg van de opslag van benzine en de distributie van benzine vanaf terminals naar verdeelinstallaties.

Art. 5.17.4.1.5. De exploitant dient een register bij te houden waarin de doorzetgegevens worden vermeld. Dit register is ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaren.

Art. 5.17.4.1.6. De exploitant van een dampterugwinningsinstallatie dient een register bij te houden waarin elke periode van buitengebruikstelling van deze installatie nauwkeurig wordt vermeld, alsmede de reden daarvan en de getroffen maatregelen. Dit register ligt ter inzage op de plaats van exploitatie. De hierin vermelde gegevens kunnen steeds door de toezichthoudende ambtenaren worden opgevraagd en/of ingekeken.

Subafdeling 5.17.4.2.
Damprecuperatie fase 2

Art. 5.17.4.2.1. §1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de inrichtingen, genoemd in subrubriek 17.3.9. van de indelingslijst, voor zover deze inrichtingen betrekking hebben op het verdelen van benzine.

§2. Indien de benzinedoorzet 100 m3/jaar of minder bedraagt, houdt de exploitant een bewijs daarvan ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar.

§3. De overige bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing indien de benzinedoorzet meer dan 100 m3/jaar bedraagt.

[§4.De bepalingen van deze subafdeling zijn niet van toepassing voor de autoassemblagebedrijven die werken met het “in lijn”- of “lopende band”-systeem waar de nieuwe geassembleerde benzineauto's voor de eerste maal getankt worden. De benzinedampen dienen evenwel teruggevoerd te worden naar een tussentank, een dampterugwinningsinstallatie of een gelijkwaardig systeem. De tussentank mag in voorkomend geval binnen in het assemblagegebouw gelegen zijn.

De emissies van de dampterugwininstallatie in de atmosfeer mogen bij normale werking niet meer bedragen dan 5 g C per liter getankt. Uiterlijk drie maanden na de datum van ingebruikstelling en vervolgens minstens éénmaal per jaar dient een milieudeskundige erkend in de discipline lucht, een verslag op te stellen waarin de resultaten van de metingen uitgevoerd ter bepaling van de gemiddelde uitstoot van dampen in de afvoer van de dampterugwininstallatie worden weergegeven, besproken en getoetst aan de voormelde emissiegrenswaarde. De termijn tussen twee controlemetingen mag in geen geval 15 maanden overschrijden. De resultaten van voormelde emissiemetingen moeten ter inzage zijn van de met het toezicht gelaste overheden.]

Toegevoegd bij art. 127 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S 27 januari 2009.

Art. 5.17.4.2.2. §1. Het afleveren van benzine aan motorvoertuigen gebeurt via een fase 2 damprecuperatiesysteem (bijlage 5.17.10).

§2. Als fase 2 damprecuperatiesysteem kan een actief systeem, waarbij de benzinedampen met behulp van een partieel vacuüm aan het vulpistool aangezogen worden, of enig ander gelijkwaardig systeem gebruikt worden.
De systemen moeten beantwoorden aan de voorschriften van dit reglement.

§3. Het fase 2 damprecuperatiesysteem moet ten minste 75 % van de benzinedampen die tijdens het vullen van de autotank met benzine uit de autotank verdrongen worden, terugvoeren naar de benzinehouder.

§4. In het geval van het aanzuigen van de benzinedampen met behulp van een partieel vacuüm mag de verhouding tussen het volumemengsel van teruggevoerde dampen / lucht en het volume benzine dat in de autotank wordt afgeleverd niet minder dan 98% en niet meer dan 105% bedragen.

§5. De dampretourleidingen moeten voldoen aan de vereisten van artikel 5.17.1.4. Verder moeten de dampretourleidingen voldoende afhellend zijn zodat het gevormde condensaat naar de houder loopt.

§6. De vulpistolen moeten aangepast zijn om zo goed mogelijk de dampen uit de autotank te kunnen opvangen.
Het fase 2 damprecuperatiesysteem moet in een goede staat verkeren en vrij zijn van scheuren, gaten en andere gebreken.

§7. De in het systeem gebruikte onderdelen mogen geen aanleiding geven tot het optreden van brand of explosie van de gerecupereerde benzinedampen.
De dampretour fase 2 en de daaropvolgende dampretour fase 1 moeten op de juiste plaats(en) aangebrachte en doelmatige vlamkerende voorziening(en) bevatten.

§8. Het ontluchtingssysteem voor de benzinehouders moet fysisch gescheiden zijn van het ontluchtingssysteem voor de dieselhouders.
De nodige maatregelen dienen te worden genomen om te vermijden dat bij het bevoorraden van de benzinehouders emissies optreden door de werking van het damprecuperatiesysteem fase 2.

Art. 5.17.4.2.3. §1. Het fase 2 damprecuperatiesysteem moet gecertificeerd zijn alvorens in het tankstation geïnstalleerd te worden.
Het fase 2 damprecuperatiesysteem moet gecertificeerd zijn volgens de TÜV-keuringsmethode voor damprecuperatiesystemen of een gelijkwaardige keuringsmethode.

§2. Na installatie maar voor ingebruikname en bij elke wezenlijke verandering van het fase 2 damprecuperatiesysteem moeten de efficiëntie en de technische voorschriften die aan het damprecuperatiesysteem opgelegd zijn, gecontroleerd worden. Deze initiële controle moet tevens verifiëren of het systeem op goede wijze geplaatst is.

§3.
1° het fase 2 damprecuperatiesysteem wordt gelijktijdig met de houders waarop dit systeem aangesloten is, periodiek onderworpen aan een beperkt en een algemeen onderzoek. Fase 2 damprecuperatiesytemen die aangesloten zijn op gewapende thermohardende kunststofhouders worden ten minste om de 15 jaar aan een algemeen onderzoek onderworpen.
2° het beperkt onderzoek omvat indien relevant :
a) de inzage van het vorig rapport of attest;
b) een onderzoek van de goede staat van de installatie en van de uitwendige zichtbare delen van het damprecuperatiesysteem, met name van de vulpistolen, de vulslangen, de pompen, de leidingen e.a.;
3° het algemeen onderzoek omvat :
a) het beperkt onderzoek zoals bepaald in 2°;
b) controle op de efficiëntie en de technische voorschriften die aan het fase 2 damprecuperatiesyteem opgelegd zijn;
c) dichtheidsbeproeving van de niet-toegankelijke enkelwandige dampretourleidingen.

§4. Binnen het jaar na een initiële controle van het fase 2 damprecuperatiesysteem moet geen periodiek onderzoek op dit fase 2 damprecuperatiesysteem uitgevoerd te worden.

§5. De controles op de efficiëntie en de technische voorschriften die aan het fase 2 damp-recuperatiesysteem zijn opgelegd, inzonderheid de metingen die hierbij vereist zijn, worden uitgevoerd volgens de procedure voor de controle op de actieve fase 2 damprecuperatie zoals opgenomen in bijlage 5.17.11 of gelijkwaardig.

§6. De exploitant van het tankstation laat de initiële controles en de periodieke onderzoeken van het fase 2 damprecuperatiesysteem uitvoeren door een milieudeskundige die erkend is in de discipline van houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige.

§7. Gebreken en / of disfuncties in het fase 2 damprecuperatiesysteem die tijdens het periodiek onderzoek worden vastgesteld, moeten door of onder toezicht van de betrokken deskundige onverwijld hersteld worden.

§8. Van elke initiële controle van het fase 2 damprecuperatiesysteem wordt door de betrokken deskundige een conformiteitsattest opgesteld en ondertekend.
Dit attest vermeldt het erkenningsnummer van de deskundige en bevat de bevindingen van de uitgevoerde onderzoeken en metingen.
Uit dit attest moet ondubbelzinnig blijken of het fase 2 damprecuperatiesysteem al dan niet voldoet aan de voorschriften van dit reglement.

Art. 5.17.4.2.4. §1. Voor verdeelinstallaties voor benzine waarvan de exploitatie- of milieuvergunning verleend is vóór datum van inwerkingtreding van dit besluit gelden de bepalingen van deze subafdeling als volgt :
a) vanaf 1 januari 2002 voor alle verdeelinstallaties met een doorzet groter of gelijk aan 500 m3/jaar en die uitgerust zijn met rechtstreeks in de grond ingegraven enkelwandige metalen houders die gebouwd zijn vóór 1975, waarbij verondersteld dat de houders gebouwd zijn vóór 1975 indien de ouderdom niet kan aangetoond worden;
b) vanaf 1 januari 2005 voor alle andere verdeelinstallaties.

Indien evenwel kan worden aangetoond dat de verdeelinstallatie voor benzine op 31 juli 2001 voldoet aan de voorwaarden van afdeling 5.17.5. voor een nieuwe verdeelinstallatie voor benzine gelden de bepalingen van deze subafdeling slechts vanaf 1 januari 2008.
De exploitant kan deze afwijking evenwel enkel krijgen onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat hij uiterlijk op 1 januari 2002, bij aangetekend schrijven naar [afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen en de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving], melding heeft gemaakt op 31 juli 2001 te voldoen aan de voorwaarden van afdeling 5.17.5.

§2. De verdere exploitatie van een verdeelinstallatie voor benzine welke rechtstreeks onder een gebouw of onder de verticale projectie ervan is gelegen, moet definitief stopgezet worden op de vroegste van de volgende data :
a) na het verlopen van de geldende vergunningstermijn;
b) op de in §1 gestelde data.

Gewijzigd bij art. 180 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.17.4.2.5. §1. Binnen 3 maand na de datum van de indienstname van het fase 2 damprecuperatiesysteem moeten de volgende gegevens doorgegeven worden aan [de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen]:
1° Naam en adres van de houder van de vergunning(en) (exploitant);
2° Referentie(s) van de lopende vergunning(en);
3° Aantal verdeelzuilen, pompen en vulpistolen voor benzine;
4° Type fase 2 damprecuperatiesysteem;
5° Datum van indienstname van het systeem;
6° Kopie van certificaat van het systeem;
7° Efficiëntie, gemeten tijdens de initiële controle bij de oplevering van het systeem;
8° Orde van grootte van de doorzet (al dan niet groter dan 500 m3/jaar).

§2. De exploitant moet een kopie van de in §1 bepaalde gegevens en het bewijs van de melding ervan aan [de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen] ter inzage houden van de toezichthoudende ambtenaar.

De exploitant moet vanaf 3 maanden na datum van de indienstname van het fase 2 damprecuperatiesysteem de nodige gegevens in verband met de gemeten doorzet en de orde van grootte van de verwachte doorzet ter inzage houden van de toezichthoudende ambtenaar.

Gewijzigd bij art. 181 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Subafdeling 5.17.4.3.
Op- en overslagactiviteiten in petroleumraffinaderijen

Toegevoegd bij art. 128, 2° B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.17.4.3.1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de opslagplaatsen, vermeld in de subrubrieken 17.3.4 en 17.3.5 van de indelingslijst, voorzover deze opslagplaatsen betrekking hebben op het ontvangen, opslaan en overslaan van gevaarlijke vloeistoffen in een petroleumraffinaderij als vermeld in subrubriek 1.1 en/of 20.1.2 van de indelingslijst. Zij gelden onverminderd de andere toepasselijke bepalingen van hoofdstuk 5.17.

Art. 5.17.4.3.2. §1. Bovengrondse verticale houders moeten uitgerust worden met vlottende daken voor zover de individuele opslagcapaciteit 500 m³ of meer bedraagt en vloeibare organische producten worden opgeslagen die een dampspanning hebben van 13,3 kPa of meer bij 35° C.

§2. Bovengrondse verticale houders uitgerust met een uitwendig vlottend dak moeten voorzien zijn van een primaire afdichting om de ringvormige ruimte tussen de wand van de houder en de buitenste rand van het vlottend dak af te dichten en van een secundaire afdichting die boven de primaire afdichting is aangebracht, zodat in vergelijking met een vergelijkbare houder met vast dak zonder dampbeheersvoorzieningen, d.w.z. een houder met vast dak en alleen vacuüm/overdrukklep, in totaal 95% of meer van de damp wordt vastgehouden.

§3. Bovengrondse verticale houders uitgerust met een intern vlottend dak moeten voorzien zijn van een primaire afdichting, zodat in vergelijking met een vergelijkbare houder met vast dak zonder dampbeheersvoorzieningen, met name een houder met vast dak en alleen vacuüm/overdrukklep, in totaal 90% of meer van de damp wordt vastgehouden.

§4. Om het rendement, vermeld in §2 en §3, te bepalen worden berekeningsmethoden uit de literatuur gebruikt die ten minste rekening houden met volgende parameters: de dampspanning bij opslagtemperatuur, het moleculair gewicht van de dampen, het type afdichting, de diameter van de houder en de vrije damphoogte. De berekeningen van het rendement worden voor elke houder ter beschikking gehouden van de toezichthoudende overheid.

§5. Indien het rendement, vermeld in §2 en §3, niet gerealiseerd kan worden omwille van de specifieke karakteristieken van de betrokken houder (zoals lage doorzet, kleine diameter), moet aangetoond worden dat de beste beschikbare primaire en secundaire dichtingen worden ingezet. Dit kan door aan te tonen dat de geïnstalleerde dampvoorzieningen het rendement wel zouden bereiken in een houder met gemiddelde karakteristieken.

§6. Andere dampbeheersvoorzieningen dan vlottende daken zijn toegelaten indien per houder kan aangetoond worden dat een zelfde rendement wordt gerealiseerd.

§7. Alle naden, verbindingen en doorvoeringen van de drijvende daken moeten worden afgedicht met toepassing van de beste beschikbare technieken.

§8. Het onderzoek, vermeld in artikel 5.17.3.16, §1, omvat tevens de afdichtingen. Deze moeten vervangen worden wanneer uit inspectie blijkt dat hun goede werking niet meer gewaarborgd is.

§9. Verplaatsingsdampen uit mobiele tanks, exclusief zeeschepen, die worden gevuld met nafta, reformaat, benzine of aromaten met een dampspanning van 13,3 kPa of meer bij 35°C moeten via een dampdichte leiding teruggevoerd worden naar een dampbehandelingsinstallatie (dampterugwinningseenheid of verbrandingseenheid met terugwinning van energie).

§10. De dampbehandelingsinstallatie, vermeld in §9, moet voldoen aan de bepalingen, vermeld in artikel 5.17.4.1.3, §4, en in §3, tweede lid, van bijlage 5.17.9.

§11. Elke periode van buitengebruikstelling van deze dampbehandelingsinstallatie moet in een register worden vermeld, alsmede de reden daarvan en de getroffen maatregelen. Dit register ligt ter inzage van de toezichthoudende overheid op de plaats van exploitatie.

§12. De bepalingen van dit artikel gelden vanaf 1 januari 2010. Voor houders die reeds vóór 1 januari 2005 reglementair in gebruik waren en op jaarbasis minder dan 10 ton VOS uitstoten, gelden de bepalingen van §1 tot en met §8 evenwel vanaf 1 januari 2015.]

[Subafdeling 5.17.4.4.
Beheersing van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS) bij de opslag en verlading van vluchtige vloeistoffen (exclusief benzine) in onafhankelijke opslagdepots.

Toegevoegd bij art. 22 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Art. 5.17.4.4.1. §1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de opslagplaatsen, vermeld in de rubriek 17 van de indelingslijst, voor zover die opslagplaatsen betrekking hebben op het ontvangen, opslaan en overslaan van gevaarlijke vloeistoffen in een onafhankelijk opslagdepot. Ze gelden met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 5.17.

§2. De bepalingen van deze subafdeling gelden alleen voor de opslag en overslag van vloeistoffen met een dampdruk van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35 °C. Ze gelden niet voor de opslag en overslag van benzine, noch voor de opslag en overslag van en naar tanks met een opslagcapaciteit kleiner dan 500 m^3. De bepalingen van artikel 5.17.4.4.3 gelden eveneens niet voor de op- en overslag van en naar zeeschepen.

Art. 5.17.4.4.2. §1. De overslag van en naar mobiele tanks gebeurt met een dampterugvoersysteem of een gelijkwaardige dampbeheersvoorziening.

§2. Ruwe aardolie, nafta, reformaat en gascondensaat worden opgeslagen in opslagtanks die uitgerust zijn met een vlottend dak of een gelijkwaardige dampbeheersvoorziening. Bij die producten geldt paragraaf 1 niet voor de overslag van en naar zeeschepen.

§3. Voor andere producten dan de producten vermeld in paragraaf 2, geldt paragraaf 1 niet als de opslagtank in kwestie is uitgerust met een vlottend dak.

§4. Alle extern vlottende daken moeten voorzien zijn van een primaire afdichting om de ringvormige ruimte tussen de wand van de houder en de buitenste rand van het vlottend dak af te dichten, en van een secundaire afdichting die boven de primaire afdichting is aangebracht.

§5. Alle intern vlottende daken hebben een primaire afdichting om de ringvormige ruimte tussen de wand van de houder en de buitenste rand van het vlottend dak af te dichten.

§6. Voor alle primaire dichtingen, vermeld in paragraaf 4 en 5, wordt een dichting direct op de vloeistof of een metalen plaat met stalen veer gebruikt.

§7. Andere dichtingen dan de dichtingen, vermeld in paragraaf 4, 5 en 6 zijn toegestaan als kan worden aangetoond dat ze de VOS-emissie van de opslag- of overslagactiviteit in kwestie in dezelfde mate beperken.

Art. 5.17.4.4.3. §1. Als de opslag en overslag van vloeistoffen, vermeld in artikel 5.17.4.4.1,§2, gepaard gaat met een jaarlijkse reële VOS-emissie van 20 ton of meer, worden de nodige dampbeheersvoorzieningen aangebracht zodat de jaarlijkse VOS-emissie gereduceerd wordt met 85% ten opzichte van de situatie zonder dampbeheersvoorzieningen.

§2. Voor de toetsing van de emissies aan het reductiepercentage van 85% wordt gebruikgemaakt van de berekeningsmethode, vermeld in bijlage 5.17.12. De berekening van het reductiepercentage wordt ter beschikking gehouden van de toezichthoudende overheid.

Art. 5.17.4.4.4. §1. De bepalingen van artikel 5.17.4.4.2 gelden vanaf 1 januari 2010.

In afwijking daarvan geldt het volgende:

1° voor opslagtanks met intern vlottende daken die al voor 1 januari 2008 in bedrijf waren, gelden de bepalingen van paragraaf 5 en paragraaf 6 vanaf het eerstvolgende algemeen onderzoek, vermeld in artikel 5.17.3.16,§2;

2° voor de belading van ruwe aardolie, nafta, reformaat en gascondensaat geldt paragraaf 1 pas vanaf 1 januari 2012.

§2. De bepalingen van artikel 5.17.4.4.3 gelden vanaf 1 januari 2012.]

AFDELING 5.17.5.
BRANDSTOFVERDEELINSTALLATIES VOOR MOTORVOERTUIGEN

Art. 5.17.5.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen, genoemd in rubriek 17.3.9. van de indelingslijst.
§2. Het is verboden een brandstofverdeelinstallatie voor motorvoertuigen voor de verdeling van benzine rechtstreeks onder een gebouw te plaatsen of onder de verticale projectie ervan. Een luifel wordt niet beschouwd als een gebouw.
§3. De verdere exploitatie van een verdeelinstallatie voor benzine welke rechtstreeks onder een gebouw of onder de verticale projectie ervan is gelegen, moet definitief stopgezet worden na het verlopen van de geldende vergunningstermijn.

Gewijzigd bij art. 3 B.Vl.Reg. 20 april 2001, B.S. 31 augustus 2001.

[§4. De bepalingen van §2 en §3 van dit artikel zijn niet van toepassing op brandstofverdeelinstallaties behorend tot het “in lijn”- of “lopende band”-systeem van autoassemblagebedrijven waar de nieuwe geassembleerde benzineauto's voor de eerste maal getankt worden.]

Toegevoegd bij art. 129 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.17.5.2. Onverminderd de voorschriften van dit reglement dienen de nodige maatregelen getroffen te worden om het morsen van vloeibare brandstoffen, verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen.
In geval van een incident moeten onmiddellijk doeltreffende maatregelen getroffen worden om de verspreiding van vloeibare brandstoffen te voorkomen.

Art. 5.17.5.3. De elektrische installaties dienen te beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties, in het bijzonder de artikelen die handelen over ruimten waarin een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan. Deze installaties moeten vanuit een veilige en steeds gemakkelijk te bereiken plaats manueel kunnen worden stilgelegd.

Art. 5.17.5.4. Het bevoorraden van eender welk voertuig geschiedt slechts na het stilleggen van de motoren van dit voertuig.

Art. 5.17.5.5. §1. De bevoorradingsstandplaats van de motorvoertuigen voor P_1- en/of P_2-producten bevindt zich steeds in de open lucht en op het terrein van de inrichting. De vloer van de voormelde standplaats is vloeistofdicht en voldoende draagkrachtig. Deze vloer is voorzien van de nodige hellingen en eventueel opstaande randen, zodat alle gemorste vloeibare brandstoffen afvloeien naar een collector en overeenkomstig de reglementaire bepalingen worden verwijderd.
Onder de voormelde standplaats mogen geen groeven, kruipkelders of lokalen worden ingericht.

[§2. De bepalingen van §1 van dit artikel zijn niet van toepassing op het “in lijn”' of “lopende band”-systeem van autoassemblagebedrijven waar de nieuwe geassembleerde auto's voor de eerste maal getankt worden. Onverminderd de andere wettelijke of reglementaire bepalingen ter zake treft de exploitant de vereiste beschermingsmaatregelen tegen de risico's van brand, ontploffing en verontreiniging. De brandstofbevoorrading van de motorvoertuigen dient te gebeuren boven een inkuiping teneinde brandverspreiding, bodem- en / of grondwaterverontreiniging te voorkomen.]

Toegevoegd bij art. 130 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.17.5.6. Elke vaste houder die deel uitmaakt van een verdeelinstallatie voor de bevoorrading van motorvoertuigen moet worden voorzien van een eigen vulleiding.
Het vulpunt voor P_1- en/of P_2-producten:
1° bevindt zich in horizontale projectie op ten minste 2 m afstand van de rand van de houder;
2° mag zich niet in een gesloten of open gebouw bevinden;
3° moet gelegen zijn op ten minste 3 m van elke kelderruimte en van de grenzen van de percelen van derden.

Art. 5.17.5.7. §1. Voor wat betreft de bestaande brandstofverdeelinstallaties voor motorvoertuigen mag de in artikel 3.2.1.2, §3, b) bepaalde overgangstermijn voor de in artikel 5.17.5.5 en 5.17.1.17, 6° vermelde constructie-eisen worden gebracht op : .
1° 1 januari 1999 voor alle verdeelinstallaties die uitgerust zijn met rechtstreeks in de grond ingegraven enkelwandige metalen houders gelegen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones;

2° [1 juli 2003] voor alle verdeelinstallaties, andere dan deze vermeld sub 1°, uitgerust met rechtstreeks in de grond ingegraven enkelwandige metalen houders die gebouwd zijn vóór 1975, waarbij wordt verondersteld dat de houders gebouwd zijn vóór 1975 indien de ouderdom niet kan worden aangetoond;
3° 1 januari 2005 voor alle overige verdeelinstallaties.

Voor bestaande houders respectievelijk bestaande lozingen van bedrijfsafvalwater kan op dezelfde wijze afgeweken worden van artikel 5.17.1.4, §2, artikel 5.17.2.11, §5 en artikel 3.2.1.2, §3, b, voor wat betreft de realisatie van de eisen gesteld in bijlage 5.3.2, 52°, c).

Gewijzigd bij art. 1 B.Vl.Reg. 25 januari 2002, B.S. 19 februari 2002.

§2. De exploitant kan de afwijking, bedoeld in §1, evenwel enkel krijgen onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat hij, uiterlijk op 1 januari 1998, bij aangetekend schrijven naar [de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen] en [de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving], zich ertoe verbindt:
1° ervoor te zorgen dat de houders vóór de in §1 gestelde datum zullen voldoen aan de voorschriften van dit reglement voor nieuwe houders, behalve voor wat betreft de vestigingsregels (met name de verbods- en afstandsregels);
2° de verdere exploitatie van de brandstofverdeelinstallatie definitief stop te zetten vanaf de in §1 gestelde datum in het geval de verbintenis sub 1° niet is gerealiseerd.".

Gewijzigd bij art. 182 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

HOOFDSTUK 5.18.
ONTGINNINGEN

Vervangen bij art.131 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 5.18.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.18.1.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen, vermeld in de subrubrieken 18.1, 18.2 en 18.5 van de indelingslijst.

§2. De ontginningen omvatten de activiteiten waarbij oppervlaktedelfstoffen worden onttrokken aan de bodem door middel van een bovengrondse exploitatie in gebieden die volgens de stedenbouwkundige plannen de bestemming ontginningsgebied hebben. Met oppervlaktedelfstof wordt bedoeld elke delfstof die als geologische afzetting aan of in de nabijheid van het aardoppervlak in openlucht wordt ontgonnen.

§3. Enkel de kadastrale percelen of delen ervan zowel opgenomen in de stedenbouwkundige als in de milieuvergunning kunnen ontgonnen worden.

§4. De exploitant houdt een afschrift van de vergunningsbesluiten en de bijhorende plannen waarop de vergunde kadastrale percelen duidelijk zijn aangegeven, ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren.

§5. De werken van alle aard, tijdelijk of bestendig verbonden aan de ontginning, gebeuren onder het gezag en de verantwoordelijkheid van de exploitant. Deze laatste stelt een verantwoordelijke persoon aan.

De naam van deze verantwoordelijke persoon wordt door de vergunninghouder aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen, schriftelijk meegedeeld. De bedoelde verantwoordelijke persoon heeft als opdracht toezicht te houden op de naleving van de van toepassing zijnde milieu- en vergunningsvoorwaarden.

§6. In geval instortingen of verzakkingen dreigen die een gevaar voor de omgeving of voor het openbaar domein kunnen vormen, moet de exploitant de toezichthoudende ambtenaren en de burgemeester hiervan schriftelijk op de hoogte brengen binnen de 24 uur.

Bij hoogdringendheid moet voormelde kennisgeving telefonisch, per fax of per e-mail gebeuren met een schriftelijke bevestiging binnen de 24 uur.

Elk zwaar ongeval of incident moet onmiddellijk meegedeeld worden aan de burgemeester en aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen.

Art. 5.18.1.2. §1. De ontginning moet uitgevoerd worden overeenkomstig een goedgekeurd werkplan. Dit werkplan moet worden opgesteld in functie van de vergunningsvoorwaarden en de eindafwerking, en moet ten minste de volgende aspecten behandelen:
1° de plaats waar de ontginning wordt uitgevoerd met dien verstande dat de ontginning op niet meer dan één plaats tegelijk mag uitgevoerd worden, tenzij gemotiveerd wordt waarom meerdere gelijktijdige ontginningsplaatsen nodig zijn;
2° een motivering voor het al of niet veranderen van de toestand van de grondwatertafel. In het geval dat een grondwatertafelverandering wordt voorgesteld, dient bijkomend melding gemaakt te worden van:
   a) het aantal en de plaats van de peilputten in de omgeving;
   b) de mogelijkheid tot hervoeding;
   c) de maximale grondwatertafelverandering;
   d) het lozingspunt van de opgepompte hoeveelheden water;
3° een nauwkeurige beschrijving van de eindafwerking, zijnde de toestand waarin de percelen waarvoor een milieuvergunning is verleend na ontginning zullen worden afgewerkt, met vermelding van de maximale oppervlakte die op een bepaald ogenblik onafgewerkt zal zijn;
4° een beschrijving van de maatregelen om de hinder voor de omgeving te voorkomen en/of te beperken en inzonderheid van de maatregelen tegen stof en geluid;
5° een beschrijving van de monsternames aan de hand waarvan wordt nagegaan of de teelaarde al dan niet verontreinigd is, als die teelaarde valt onder de definitie van winningsafval, vermeld in artikel 1.1.2. De precieze voorwaarden van de monsternames worden bepaald in overleg met de overheid die bevoegd is om het werkplan goed te keuren;

6° de analyseresultaten van de monsters, vermeld in 5°, getoetst aan de normen, vermeld in bijlage 4 van het besluit van 14 december 2007 van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming.

§2. De voorschriften inzake de eindafwerking van de ontginningszone, aangegeven op het gewestplan of het ruimtelijk uitvoeringsplan, het ontwerp-gewestplan of het ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan, een goedgekeurd plan van aanleg of enig ander van toepassing zijnd stedenbouwkundig plan, moeten stipt gevolgd worden.

§3. Het werkplan, vermeld in §1, moet binnen de drie maanden na de betekening van de vergunning ter goedkeuring voorgelegd worden aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen.

De ontginningswerken die het voorwerp van de vergunning uitmaken mogen slechts worden aangevat na de goedkeuring van het werkplan zowel door de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, als door de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen.

§4. De vergunninghouder moet een voortgangsrapport opstellen zoals bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2004 houdende regels tot uitvoering van het oppervlaktedelfstoffendecreet.

AFDELING 5.18.2.
VOORWAARDEN BETREFFENDE DE ONTGINNINGSWERKEN

Art. 5.18.2.1. §1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, moet de vergunde ontginningszone vóór de aanvang van de ontginningswerken duidelijk afgepaald worden door een beëdigd landmeter. De exploitant deelt datum en uur waarop tot deze afpaling wordt overgegaan uiterlijk zeven kalenderdagen vooraf mee aan de afdeling, bevoegd voor milieuhandhaving, en aan de afdeling, bevoegd voor natuurlijke rijkdommen.

§2 De toegang tot de ontginning wordt verboden door borden die op oordeelkundig gekozen plaatsen worden opgesteld en duidelijk vanop de openbare weg zichtbaar zijn. In overleg met de burgemeester moet voor die plaatsen die een groot gevaar voor het publiek vormen, bepaald worden waar en op welke wijze de ontginning moet afgeschermd worden.

§3. In de mate dat in het goedgekeurde werkplan is voorzien dat de dekgrond en/of de teelaarde met een afzonderlijke trap wordt afgegraven, moet de specie op voldoende afstand van het front gestapeld worden om het gevaar voor afschuiving te vermijden.

§4. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, moet langs aangrenzende percelen die geen eigendom zijn van de exploitant, langs openbare en private land- en buurtwegen en langs gebouwen en kunstwerken, een beschermingsstrook onaangetast worden gelaten.

Deze strook moet ten minste een breedte hebben:
1° langs bestaande gebouwen en kunstwerken: gelijk aan de diepte van de uitgraving t.o.v. het maaiveld met een minimum van 10 m;
2° langs aangrenzende percelen niet in eigendom van de exploitant: gelijk aan de diepte van de uitgraving t.o.v. het maaiveld met een minimum van 5 m en een maximum van 15 m;
3° langs wegen: gelijk aan de diepte van de uitgraving t.o.v. het maaiveld met een minimum van 5 m.

Langs deze stroken moet een helling behouden blijven van:
1° 45° t.o.v. de horizontale bij droge winningen, met name boven de natuurlijke grondwatertafel;
2° 18° t.o.v. de horizontale bij natte winningen, met name onder de natuurlijke grondwatertafel.

Bij verdere uitdieping van een ontginning moet worden nagegaan of de bestaande beschermingsstroken op het niveau van het maaiveld voldoende rekening houden met de nieuw voorziene diepte. In voorkomend geval moet een nieuwe beschermingsstrook langs de rand van de oude putvloer voorzien worden.

Mits schriftelijke toelating van de eigenaar van een aanpalend perceel, kan de bovenvermelde beschermingsstrook vervallen zonder dat de door ontginning aangetaste zone verder mag komen dan de grenzen van de vergunde zone.

§5. Op die plaatsen waar de vereiste of voorgeschreven stroken en hellingen niet meer bestaan, moet de exploitant deze onmiddellijk herstellen. De herstelmaatregelen moeten onmiddellijk ter kennis gebracht worden van de toezichthoudende ambtenaren.

§6. De ontginningsmethode moet aangepast zijn aan de aard van de te ontginnen grondlagen, van de dekgronden en van de afzettingen in de omgeving. De nodige schikkingen moeten worden getroffen om het gevaar voor instortingen, afschuivingen, inklinkingen, beschadigingen van gebouwen en van kunstwerken en het droogtrekken van omgevende terreinen en waterwinningen, te voorkomen.

Het is verboden te werken met ondermijning of met vooroverhellend front. Fronten waaraan niet meer ontgonnen wordt, moeten worden afgewerkt volgens de hellingen vermeld in §4.

§7. Tijdens en na de exploitatie dient er voor gezorgd dat de waterhuishouding van de omgeving de normale situatie benadert. Een verandering van de grondwatertafel moet maximaal beperkt en zo mogelijk zelfs vermeden worden. Bij natte winningen dient watervervuiling door olievlekken voorkomen te worden door de drijvende baggermachines of zandzuigers uit te rusten met voorzieningen die lekkages voorkomen en met materiaal dat bij een olielek ingezet kan worden voor de ruiming.

Art. 5.18.2.2. Niemand mag springstoffen in de ontginningen of in de daaraan palende aanhorigheden brengen, tenzij daarvoor in de milieuvergunning uitdrukkelijk toelating is verleend. De gevaren die springstoffen met zich brengen, moeten door de nodige voorzorgsmaatregelen vermeden worden.

Het is verboden op de werven dynamiet en gelijkaardige mengsels te brengen die door de vorst werden getroffen of die zich niet in volmaakte staat van bewaring bevinden.

Het is verboden op de werven brisante springstoffen en ontploffers te laten liggen die niet onmiddellijk worden gebruikt.

Het plaatsen van springstoffen in mijnovens en het vullen van een boorgat mag enkel gebeuren met vulstokken die niet van metaal zijn. Schokken en plotse stoten moeten daarbij vermeden worden.]

HOOFDSTUK 5.19.
HOUT

AFDELING 5.19.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.19.1.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 19.

§2. De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op het verwerken van hout, houtschors, riet, vlas, stro of soortgelijke producten gekoppeld aan de uitvoering van eigenlijke bouw- of sloopwerken, zijnde handelingen die overeenkomstig de indelingslijst niet als hinderlijke inrichting zijn ingedeeld.

Art. 5.19.1.2. §1. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning is de exploitatie van een inrichting verboden, die overeenkomstig rubriek 19 van de indelingslijst is ingedeeld in de eerste klasse en die gelegen is in een woongebied.

Gewijzigd bij art. 152 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De in §1 vermelde verbodsbepaling is niet van toepassing op bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.19.1.3. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn luidruchtige werkzaamheden verboden gedurende de periode vanaf 19 uur tot 7 uur, alsook op zon- en feestdagen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning.

Art. 5.19.1.4. §1. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen of afvoerkanaal. Deze schoorsteen of afvoerkanaal dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

[§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4 zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0 °C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de geloosde afvalgassen met uitzondering voor de afvalgassen afkomstig van direct gestookte spaandrogers, indirect gestookte spaandrogers en hybride spaandrogers. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

parameter		Emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:		
a)	≤ 200 g/h	150,0 mg/Nm^3
b)	> 200 g/h:	
	- in het afvalgas van slijpmachines	- tot 31 december 2014: 10,0 mg/Nm^3 - vanaf 1 januari 2015: 5,0 mg/Nm^3
		10 mg/Nm^3(nat gas)
	- in de overige afvalgassen	- tot 31 december 2014: 50,0 mg/Nm^3 - vanaf 1 januari 2015: 15,0 mg/Nm^3 (nat gas)

Gewijzigd bij art. 153 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Vervangen bij art. 132,1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2bis. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking en met uitsluiting van alle algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4 zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0 °C, druk 101,3 kPa van toepassing op de geloosde afvalgassen van direct gestookte spaandrogers.

parameter	emissiegrenswaarde (mg/Nm³, tenzij anders vermeld) – het zuurstofgehalte waarbij gemeten wordt is steeds aangeduid, evenals droog / nat gasomstandigheden			
	≤ 5 MW	5 t/m 20 MW (nieuw) 5 t/m 30 MW (bestaand)	20 t/m 50 MW (nieuw) 30 t/m 50 MW (bestaand)	> 50 MW
stofdeeltjes totaal (bij 17% O_2)				
- nieuw	150	50	30	20
- bestaand	150	tot 1 januari 2009: 150 vanaf 1 januari 2009: 50	30	30
NO_X (bij 11% O_2)				
- nieuw	800	800	800	500
- bestaand	875	875	875	875
CO (1) (bij 11 % O_2)				
- nieuw	250	200	200	100

parameter	**emissiegrenswaarde (mg/Nm³, tenzij anders vermeld) – het zuurstofgehalte waarbij gemeten wordt is steeds aangeduid, evenals droog / nat gasomstandigheden**			
	≤ 5 MW	**5 t/m 20 MW (nieuw)** **5 t/m 30 MW (bestaand)**	**20 t/m 50 MW (nieuw)** **30 t/m 50 MW (bestaand)**	**> 50 MW**
- bestaand	250	250	250	250
TOC (in mg C) (bij 17% O_2, nat gas)				
- nieuw	300	300	300	300
- bestaand	500	500	300	300
PCDD's en PCDF's (ng TEQ/Nm³, bij 17% O_2)(2)				
- nieuw	0,2	0,1	0,1	0,1
- bestaand	0,2	0,15	0,15	0,15
formaldehyde (bij 17 % O_2, nat gas)	50	50	50	50
HCl (bij 11% O_2)	50	50	50	10
HF (bij 11% O_2)	2	2	2	1
SO_2 (bij 11% O_2)	-	-	-	50
Zware metalen (bij 11% O_2, tenzij anders vermeld)				
Som (3)				
- nieuw	1,5	1,5	1,5	0,5
- bestaand	1,5 (bij 17 % O_2)	1,5	1,5	1,5
Hg				
- nieuw	0,1	0,1	0,1	0,05
- bestaand	0,1 (bij 17 % O_2)	0,1	0,1	0,1
Cd + Tl				
- nieuw	0,1	0,1	0,1	0,05
- bestaand	0,1 (bij 17 % O_2)	0,1	0,1	0,1

(1) uurgemiddelde na verbranding.
(2) de gemiddelden worden bepaald over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur. De emissiegrenswaarde heeft betrekking op de totale concentratie van dioxinen en furanen, berekend aan de hand van het begrip 'toxische equivalentie'.
(3) som = Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Sn, Ni, V.

Bij toepassing van vaste of vloeibare brandstoffen in direct gestookte spaandrogers mag het massagehalte aan zwavel 1%, bij vaste brandstoffen ten opzichte van een onderste stookwaarde van 29,3 MJ/kg, niet overschrijden of de afvalgassen moeten gelijkwaardig worden gereinigd.

De normen voor HCl, HF en de zware metalen (Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Sn + Ni + V, Hg en Cd + Tl) zijn enkel van toepassing indien niet-verontreinigd behandeld houtafval wordt gestookt of meegestookt als brandstof.

Ingevoegd bij art. 132, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2ter. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking en met uitsluiting van alle algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4 zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0°C, druk 101,3 kPa, gemeten zuurstof gehalte, van toepassing op de geloosde afvalgassen van indirect gestookte spaandrogers en hybride spaandrogers.

parameter	**emissiegrenswaarde (mg/Nm³), droog / nat gasomstandigheden zijn steeds aangeduid**		
Stofmassastroom →	**≤ 500 g/h**	**500 t/m 5000 g/h**	**> 5000 g/h**
stofdeeltjes totaal (droog gas)			
- nieuw	150	20	20
- bestaand	150	50 (1)	tot 1 januari 2009: 50 vanaf 1 januari 2009: 20
formaldehyde (nat gas)			
- nieuw	50	50	20
- bestaand	50	50	20

TOC (in mg C, nat gas)			
- nieuw	300	300	300
- bestaand	300	300	300

(1) Voor [hybride] gestookte spaandrogers waarbij de gebruikte gassen NIET vooraf gereinigd zijn, wordt dit 20 mg/Nm³".
Voor hybride drogers waarbij gereinigde rookgassen gebruikt worden in de droger wordt er verwezen naar de normen van indirecte drogers.

Ingevoegd bij art. 132, 3°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Gewijzigd bij art. 24 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

[§3. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, vermeld in hoofdstuk 4.4, mogen bij de installaties voor de productie van houtvezelplaten of spaanplaten de emissies aan damp- of gasvormige organische stoffen volgens bijlage 4.4.2 sub 9° en 10° in het afvalgas van de persen per kubieke meter geproduceerde plaat 0,06 kg niet overschrijden.]

Vervangen bij art. 132, 4°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§4. Met betrekking tot de meetfrequentie, de meetmethode en de evaluatie van de meetresultaten gelden de bepalingen van de meetstrategie voor luchtverontreinigende stoffen, vermeld in hoofdstuk 4.4, uitgezonderd voor de emissies van de persen bij de productie van houtvezelplaten of spaanplaten.]

Vervangen bij art. 132, 5°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§5. In afwijking van de algemene meetfrequenties zoals bepaald in artikel 4.4.4.4, dient bij installaties voor de productie van houtvezelplaten of spaanplaten de emissienorm voor het afvalgas van de persen van 0,06 kg (aan damp- of gasvormige organische stoffen uit groep 9° en 10° volgens bijlage 4.4.2) per kubieke meter geproduceerde plaat, minstens jaarlijks te worden getoetst.]

Toegevoegd bij art. 6°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§6. Voor de afvalgassen afkomstig van direct gestookte spaandrogers, indirect gestookte spaandrogers en hybride spaandrogers gelden, in afwijking van alle algemene meetfrequenties zoals bepaald in afdeling 4.4.4, onderstaande meetfrequenties. [Met betrekking tot de meetmethode en de evaluatie van de meetresultaten gelden de bepalingen van de meetstrategie voor luchtverontreinigende stoffen, vermeld in afdeling 4.4.4.]

Toegevoegd bij art. 26 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

	Stof	CO	PCDD's en PCDF's (TEQ)	TOC (in mg C)	Formaldehyde	NO_x	HCl	HF	Zware metalen: Som (1) Hg Cd + Tl
Meetfrequenties voor directe drogers									
≤ 5 MW									
- onbehandeld hout	6-mdl	6-mdl	-	jaarlijks	jaarlijks	jaarlijks	-	-	-
- niet-verontreinigd behandeld hout	6-mdl	6-mdl	2-jaarlijks	jaarlijks	jaarlijks	6-mdl	6-mdl	jaarlijks	jaarlijks
tussen 5 MW en 50 MW									
- onbehandeld hout	3-mdl	3-mdl	jaarlijks	6-mdl	6-mdl	3-mdl	-	-	-
- niet-verontreinigd behandeld hout	3-mdl	3-mdl	jaarlijks	6-mdl	6-mdl	3-mdl	6-mdl	6-mdl	6-mdl
≥ 50 MW									
- onbehandeld hout	3-mdl	3-mdl	6-mdl	3-mdl	3-mdl	continu	-	-	-
- niet-verontreinigd behandeld hout	3-mdl	3-mdl	6-mdl	3-mdl	3-mdl	continu	3-mdl	3-mdl	3-mdl
Meetfrequenties voor indirecte en hybride drogers									
≤ 500 g/h	6-mdl	-	-	jaarlijks	jaarlijks	-	-	-	-
> 500-5000 g/h	mdl	-	-	6-mdl	6-mdl	-	-	-	-
>5000 g/h	mdl	-	-	3-mdl	3mdl	-	-	-	-

(1) som = Sb, As, Pb, Cr, Co, Cu, Sn, Ni, V

De sectorale meetfrequenties voor HCl, HF en de zware metalen (som, Hg en Cd + Tl) zijn enkel van toepassing indien niet-verontreinigd behandeld houtafval wordt gestookt of meegestookt als brandstof.

In de milieuvergunning kan worden toegestaan dat de frequentie van de periodieke metingen voor zware metalen verlaagd wordt naar één maal per twee jaar, op voorwaarde dat de emissies als gevolg van verbranding of meeverbranding minder dan 50% bedragen van de overeenkomstig artikel 5.19.1.4, §2bis en artikel 5.19.1.4, §2ter vastgestelde emissiegrenswaarden. Dat wordt beoordeeld aan de hand van informatie over de samenstelling van het afval in kwestie en metingen van de emissies van de genoemde stoffen. Die uitzonderingen moeten in de milieuvergunningsaanvraag worden vermeld en gemotiveerd.

In de milieuvergunning kan worden toegestaan dat de frequentie van de periodieke metingen verlaagd wordt, op voorwaarde dat de exploitant aan de vergunningverlenende overheid kan bewijzen dat de emissies onder alle omstandigheden minder dan 50% bedragen van de vastgestelde emissiegrenswaarden. Deze toelating moet in de milieuvergunning worden gemotiveerd.]

Toegevoegd bij art. 132, 7°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 5.19.2.
CHEMISCH BEHANDELEN VAN HOUT EN SOORTGELIJKE PRODUCTEN

Subafdeling 5.19.2.1.
Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 5.19.2.1.1. §1. Bij de opstelling van houtdrenkingsinstallaties in een lokaal is dit laatste ontworpen en gebouwd rekening houdend met de eigenschappen van de drenkvloeistoffen.

§2. De bij de werkzaamheden vrijkomende dampen worden derwijze verwijderd dat de buurt er niet door wordt gehinderd.

§3. Maatregelen zijn getroffen om de verspreiding van de drenkvloeistoffen te voorkomen, inzonderheid dient:
1° de stabiliteit van de kuipen en houders onder alle omstandigheden gewaarborgd;
2° de ondersteuning van de kuipen en houders derwijze te zijn dat de belasting geen ongelijke inzakkingen of overmatige spanningen kan veroorzaken, die een gevaar voor kantelen of breuk zouden inhouden;
3° elk overlopen van de kuipen en houders verhinderd;
4° elke kuip voorzien van een deksel of onder een afdak geplaatst;
5° het uitdruipen van het hout te gebeuren in of boven de kuipen of houders; elke andere werkwijze, die gelijkwaardige waarborgen inzake het opvangen van de drenkvloeistof biedt, is toegelaten;
6° de kuip en houder derwijze opgesteld dat een gemakkelijk toezicht en onderhoud ervan mogelijk is, zowel langs de buiten- als langs de binnenzijde; ingegraven kuipen en houders zijn verboden;
7° de kuip en houder boven een dichte inkuiping geplaatst, die voldoet aan de volgende voorschriften:
   a) de wanden hebben een voldoende mechanische weerstand om de accidenteel aanwezige vloeistoffen te weerhouden;
   b) de wanden en de bodem zijn voldoende chemisch inert ten overstaan van deze vloeistoffen;
   c) de nuttige inhoud is tenminste gelijk aan de inhoud van de grootste erboven geplaatste kuip of houder;
   d) elke verbinding tussen een inkuiping en een grondwater, een openbare riolering, een waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren is verboden;
   e) de inkuipingen mogen enkel vervangen worden door andere vloeistofopvanginrichtingen, indien deze een gelijkwaardige veiligheid waarborgen;
8° er voor gezorgd dat de openingen voor het vullen en ledigen, pompen, kleppen, enz. hetzij binnen, hetzij boven vloeistofopvanginrichtingen zijn geplaatst, die voldoen aan de bepalingen van sub 7°, tenzij gelijkwaardige maatregelen zijn genomen om de verspreiding van de vloeistoffen te voorkomen;
[9° om verduurzamingsproduct te kunnen opvangen en hergebruiken van zowel de eigenlijke verduurzaming als de nabehandeling, waarmee zowel de zuivere gebruiksoplossing van het verduurzamingsmiddel als het neerslagwater van beregening van opgeslagen verduurzaamd hout wordt bedoeld, worden afdruiprichels, afvoergoten, vergaarbakken en dergelijke, alsook gesloten omloopsystemen geplaatst. In geval van watergedragen producten worden de opgevangen restproducten hergebruikt.]

Toegevoegd bij art. 23, 1°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .

§4. Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de toepasselijke reglementering. De exploitant beschikt over de middelen en/of het materiaal die een snelle uitvoering van deze maatregelen toelaten.

§5. Elk ernstig lek tengevolge van een accidentele gebeurtenis dat aanleiding kan geven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen, wordt door de exploitant onmiddellijk aangegeven aan de toezichthoudende ambtenaar en aan de Burgemeester.

§6. Indien nodig voor de bepaling van de te treffen saneringsmaatregelen, moet de exploitant op zijn kosten de vereiste metingen laten uitvoeren door een daartoe erkende milieudeskundige.

§7. De werkzaamheden met drenkvloeistoffen worden enkel toevertrouwd aan bevoegde personen, die op de hoogte zijn van de aan de vloeistoffen verbonden gevaren voor de buurt en de verontreiniging van de omgeving. Nauwkeurige schriftelijke onderrichtingen betreffende de bij ongeval of incident te nemen maatregelen worden aan de betrokken personen gegeven; de nodige middelen staan daartoe ter beschikking.

§8. Bij gebruik van ontvlambare drenkmiddelen is het verboden binnen een zone van drie meter omheen de kuipen of houders:
1° te roken;
2° open gloeielementen te gebruiken, open vuur te maken en vonken te verwekken tenzij maatregelen zijn genomen om het brandgevaar tegen te gaan en om desgevallend elk begin van brand onmiddellijk te kunnen bekampen;
3° gemakkelijk brandbare stoffen te stapelen.

§9. In de onmiddellijke omgeving van de drenkkuipen worden de toepasselijke reglementaire pictogrammen aangebracht.

[§10. Hout of soortgelijke producten moeten verduurzaamd worden onder dak. Daarna moet een voldoende lange fixatieperiode volgen. De exploitant beschikt over een procedure die de fixatieperiode bepaalt en rekening houdt met de zomer- of wintertemperatuur, het gebruikte verduurzamingsproduct, de temperatuur tijdens het proces en de nabehandeling, de luchtvochtigheid, de houtsoort en het

houtvochtgehalte. De plaats waar de fixatie plaatsvindt moet voorzien zijn van een afdak en als het behandelde hout niet drupvrij is, moet het vers verduurzaamde hout gedurende de eerste dagen na de behandeling op een vloeistofdichte ondergrond opgeslagen worden.

§11. De nabehandelingsinstallatie moet bij de verduurzaming zo dicht mogelijk in de omgeving van de eigenlijke verduurzamingsinstallatie geplaatst worden, bovengronds en op een verharde, vloeistofdichte ondergrond. Vers verduurzaamd hout wordt getransporteerd naar de nabehandelingsinstallatie over een verharde, vloeistofdichte ondergrond.]

Toegevoegd bij art. 22, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Subafdeling 5.19.2.2.
Indompeling in vloeistoffen bij atmosferische druk

Art. 5.19.2.2.1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de houtdrenkingsinstallaties waarbij de behandeling bestaat in het indompelen in vloeistoffen bij atmosferische druk.

Art. 5.19.2.2.2. [§1. De installaties worden onder een afdak of in een lokaal geplaatst.]

Vervangen bij art. 24 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .

§2. De drenkvloeistoffen, de hierbij gebruikte grondstoffen, alsmede het geïmpregneerde hout worden derwijze opgeslagen en behandeld, dat gevaarlijke, hinderlijke of ongezonde omstandigheden voor de buurt, alsmede elke verontreiniging, worden voorkomen.

§3. De drenkvloeistoffen worden klaargemaakt en gebruikt in geschikte kuipen, ontworpen en gebouwd volgens een code van goede praktijk, rekening houdend met de eigenschappen van deze vloeistoffen.

§4. Maatregelen zijn getroffen om het vallen van ongewenste voorwerpen of stoffen in de kuipen te voorkomen. Een dichte afdekking of gelijkwaardig alternatief voorkomt de verspreiding uit de drenkinstallatie van gevaarlijke, giftige en onwelriekende dampen.

[Art. 5.19.2.2.3. Bij het gebruik van carbolineum of creosoot als houtverduurzamingsproduct is drenken of dompelen bij atmosferische druk verboden.]

Toegevoegd bij art. 25 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Subafdeling 5.19.2.3.
Behandeling in druktoestellen

Art. 5.19.2.3.1. De bepalingen van deze subafdeling zijn van toepassing op de houtdrenkingsinstallaties waarbij de behandeling gebeurt in druktoestellen.

Art. 5.19.2.3.2. §1. De drenkvloeistoffen, de hierbij gebruikte grondstoffen, alsmede het geïmpregneerde hout worden derwijze opgeslagen en behandeld, dat gevaarlijke, hinderlijke of ongezonde omstandigheden voor de buurt, alsmede verontreiniging van de omgeving, worden voorkomen.

§2. De drenkvloeistoffen worden klaargemaakt en gebruikt in geschikte kuipen, ontworpen en gebouwd volgens een code van goede praktijk, rekening houdend met de eigenschappen van deze vloeistoffen.

Art. 5.19.2.3.3. De drukhouders worden gebouwd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk met inachtname van de volgende voorschriften:

1° de drukhouders worden berekend en uitgevoerd rekening houdende met de spanningen te wijten aan de dienstdruk en temperatuur;

2° de drukhouders zijn voorzien van een identificatieplaat waarop de naam van de bouwer, de maximum dienstdruk en het bouwjaar vermeld zijn;

3° de exploitant houdt ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaren, een attest opgesteld door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk waaruit ondubbelzinnig blijkt dat de houder al of niet voldoet aan de voorwaarden van dit reglement;

4° de nodige maatregelen worden genomen om te verhinderen dat de maximum dienstdruk met meer dan 10% overschreden wordt; hiertoe wordt de installatie met volgende bedrijfsklare toestellen uitgerust:
   a) een veiligheidsklep die in werking treedt van zodra de druk in de houder de maximum dienstdruk bereikt; de verbinding tussen het druktoestel en de veiligheidsklep mag geen enkel sluitingstoestel bevatten;
   b) een goed zichtbare manometer, waarvan de schaal een duidelijk merkteken draagt bij de maximum dienstdruk;
   c) een manostaat die elke drukverhoging verhindert, zodra de maximum dienstdruk wordt bereikt;
   d) de in sub a), sub b) en sub c) bedoelde toestellen mogen vervangen worden door andere voorzieningen, mits deze gelijkwaardige veiligheidswaarborgen bieden;

5° het deksel (de deur) van de houder wordt voorzien van een doelmatige vergrendeling; speciale voorzieningen beletten:
   a) het onder druk brengen van de houder zolang het deksel (de deur) niet is vergrendeld;
   b) het openen van het deksel (de deur) zolang de houder onder druk staat;

6° bij elke inbedrijfstelling en na elke herstelling of omvorming wordt de dichtheid van de installatie zorgvuldig nagezien.

[7° Tenzij het anders vermeld wordt in de milieuvergunning, moeten bij gebruik van creosoot de vacuümpomp en de drukaflaatleidingen uitgerust zijn met voorzieningen, bijvoorbeeld spatvanger en oliemistfilter, die voorkomen dat het impregneermiddel zich tijdens het proces via de luchtinlaat in de atmosfeer kan verspreiden. De dampen die ontsnappen uit de creosootketel bij het uitkoken van water dat verontreinigd is met creosootolie, en de dampen die ontsnappen uit de creosootketel bij het openen van de deur, moeten, voor ze naar de buitenlucht worden afgevoerd, via een doelmatige condensor of een andere doelmatige voorziening worden geleid en moeten worden gezuiverd via bijvoorbeeld een biofilter of een actieve koolfilter, of door naverbranding van de afgassen of op een gelijkwaardige wijze, om de emissie van de creosootfractie zo veel mogelijk te beperken.]

Toegevoegd bij art. 26 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Art. 5.19.2.3.4. §1. De houder wordt enkel onder druk gebracht wanneer men er zeker van is dat hij geen lucht meer bevat. Het ledigen van de met drenkvloeistof gevulde houder mag nochtans met behulp van perslucht gebeuren op voorwaarde dat de druk van de perslucht één vierde van de maximale dienstdruk niet overtreft.

§2. De drukhouder wordt jaarlijks in- en uitwendig onderzocht door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk.

§3. De exploitant vergewist zich van de goede staat van onderhoud van de installaties en van de doeltreffende werking van de veiligheidstoestellen.
Regelmatig wordt door een bevoegd persoon overgegaan tot een controle van de installaties (houders, buisleidingen, pompen, kleppen, slangen, koppelingen en beveiligingsinrichtingen).
De exploitant houdt een controleprogramma ter beschikking van de met het toezicht belaste ambtenaar. In dit programma zijn de aard en de omvang en de periodiciteit van de uit te voeren controles omschreven, bovendien zijn de namen van de bevoegde personen en van de erkende milieudeskundige die de laatste controle heeft uitgevoerd, vermeld.

§4. De data van de in §3 bedoelde controles, de meetresultaten en andere vaststellingen alsmede de eventueel uitgevoerde herstellingen of wijzigingen aan de installaties, worden in een register ingeschreven dat, samen met de controleverslagen, ter beschikking gehouden wordt van de toezichthoudende ambtenaar.

§5. Tenminste eenmaal per jaar wordt het in §4 bedoelde register door de exploitant of zijn afgevaardigde ondertekend nadat hij er zich van vergewist heeft dat:
1° het controleprogramma werd uitgevoerd;
2° aan de tijdens de controles gemaakte opmerkingen gepast gevolg werd gegeven;
3° naar aanleiding van de gemaakte opmerkingen frequentere tussenkomsten en/of controles al dan niet noodzakelijk zijn.

[Art. 5.19.2.3.5. Na de eigenlijke verduurzaming van het hout moet altijd een navacuüm volgen.]

Toegevoegd bij art. 27 B.Vl.reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

HOOFDSTUK 5.20.
INDUSTRIËLE INRICHTINGEN DIE LUCHTVERONTREINIGING KUNNEN VEROORZAKEN

AFDELING 5.20.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.20.1.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 20 van de indelingslijst.

§2. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden vermeld in hoofdstuk 4.4. gelden de in andere hoofdstukken van dit besluit voor bepaalde categorieën van inrichtingen vastgestelde emissiegrenswaarden evenzeer voor de categorieën van inrichtingen vallend onder de in §1 vermelde rubrieken met eenzelfde industriële activiteit. Het betreft hier inzonderheid de emissiegrenswaarden vermeld onder de hoofdstukken 5.7. "Chemicaliën" en 5.29. "Metalen" die respectievelijk gelden voor de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 20.4 en 20.2.

AFDELING 5.20.2.
PETROLEUMRAFFINADERIJEN

Vervangen bij art. 12 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

Art. 5.20.2.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen, bedoeld in de subrubrieken 1.1 en 20.1.2. van de indelingslijst.

Art. 5.20.2.2. §1. In afwijking van de bepalingen van artikel 5.7.6.1, hoofdstuk 5.31 en 5.43, en van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, gelden voor de installaties van petroleumraffinaderijen de volgende emissiegrenswaarden die betrekking hebben op de som van de emissies, afkomstig van de stookinstallaties, inbegrepen de gasturbines in warmtekrachttoepassing – geïnstalleerd op het bedrijfsterrein van de raffinaderij en al dan niet uitgebaat door de raffinaderij zelf –, en de procesinstallaties:

1°	voor SO_2:	tot 31 december 2004:	1000 mg/Nm³;	
		vanaf 1 januari 2005:	800 mg/Nm³;	
		vanaf 1 januari 2010:	350 mg/Nm³;	
2°	voor NO_X:	tot 31 december 2004:	350 mg/Nm³,	uitgedrukt als NO_2;
		vanaf 1 januari 2005:	300 mg/Nm³,	uitgedrukt als NO_2 (a);
		vanaf 1 januari 2010:	200 mg/Nm³,	uitgedrukt als NO_2;
3°	voor stof:	tot 31 december 2009:	150 mg/Nm³;	
		vanaf 1 januari 2010:	50 mg/Nm³;	
4°	voor CO:	tot 31 december 2009:	150 mg/Nm³;	
		vanaf 1 januari 2010:	100 mg/Nm³;	
5°	voor Ni en zijn verbindingen:	tot 31 december 2004:	2 mg/Nm³,	uitgedrukt als Ni;
		vanaf 1 januari 2005:	1 mg/Nm³,	uitgedrukt als Ni;
6°	voor V en zijn verbindingen:	tot 31 december 2004:	7 mg/Nm³,	uitgedrukt als V;
		vanaf 1 januari 2005:	2 mg/Nm³,	uitgedrukt als V.

(a) Deze emissiegrenswaarde voor NO_X mag verhoogd worden tot 350 mg/Nm³ in volgende gevallen:

- vanaf 1 januari 2005 wordt voor bestaande grote stookinstallaties aan de volgende NO_X-emissiegrenswaarden voldaan, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:
  450 mg/Nm³ bij voeding met vloeibare brandstoffen;
  350 mg/Nm³ bij voeding met gasvormige brandstoffen;

- de exploitant verbindt zich ertoe in een schriftelijke verklaring die uiterlijk op 30 juni 2004 aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] wordt voorgelegd, om de bestaande grote stookinstallaties die niet voldoen aan de onder het eerste streepje vermelde emissiegrenswaarden, vanaf 1 januari 2005 niet langer dan 15.000 bedrijfsuren in gebruik te houden;
- op het bedrijfsterrein van de exploitant worden geen bestaande grote stookinstallaties geëxploiteerd.

Onder de procesinstallaties, bedoeld in §1, zijn onder meer begrepen: de zwavelherwinningseenheden, de katalytische kraak- en omvormingsinstallaties, de incineratoren, de fakkels alsmede de asfaltoxideerders en alle andere proceseenheden met SO_2-, NO_x-, CO- en stofemissies.

[Voor de toepassing van de emissiegrenswaarden, bedoeld in deze §1, wordt vanaf 1 januari 2010 voor de gasturbines in warmtekrachttoepassing enkel het warmterecuperatiegedeelte in rekening gebracht. Het warmterecuperatiegedeelte van de gasturbines in warmtekrachttoepassing wordt bepaald door het totale rookgasvolume van de gasturbine in warmtekrachttoepassing te verminderen met het rookgasvolume dat specifiek aan de elektriciteitsopwekking van de installatie kan toegekend worden, met name 4000 Nm³/MWhe (bij een zuurstofgehalte in de rookgassen van 15 volumepercent). De bijhorende emissies aan de elektriciteitsopwekking van de installatie die in mindering moeten gebracht worden van de totale emissies van de installatie, worden bepaald door het rookgasvolume dat specifiek aan de elektriciteitsopwekking van de installatie wordt toegekend, te vermenigvuldigen met de gemeten emissieconcentraties voor de gehele installatie.]

Toegevoegd bij art. 133 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. Als aanvullende voorwaarde voor SO_2 geldt dat de gemiddelde maandelijkse SO_2-emissie van het geheel van alle installaties in de petroleumraffinaderij, met uitzondering van de nieuwe grote stookinstallaties, ongeacht de gebruikte brandstofsoort of brandstofcombinatie, beneden de grenswaarde van 1700 mg/Nm³ ligt.

Gewijzigd bij art. 186 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.20.2.3. §1. Voor nieuwe grote stookinstallaties gelden de overeenkomstige bepalingen van subafdeling 5.43.2.1, met uitzondering van de erin opgenomen emissiegrenswaarden voor gasvormige en vloeibare brandstoffen. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, en in afwijking van de sectorale emissiegrenswaarden voor grote stookinstallaties, bepaald in hoofdstuk 5.43, gelden voor nieuwe grote stookinstallaties gevoed met gasvormige en vloeibare brandstoffen de volgende emissiegrenswaarden waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:

1° nieuwe grote stookinstallaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd voor 27 november 2002 en die uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik worden genomen:

polluent	soort brandstof	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³	
			tot 31 december 2007	vanaf 1 januari 2008
NO_X	vloeibaar	50 tot en met 500	450	450
		meer dan 500	450	400
	gasvormig	50 tot en met 500	350	300
		meer dan 500	350	200
SO_2	vloeibaar	50 tot en met 300	1700	1700
		meer dan 300 tot en met 500	lineaire afname van 1700 → 400	lineaire afname van 1700 → 400
		meer dan 500	400	400
	gasvormig	50 en meer	35	35
	vloeibaar gemaakt gas	50 en meer	5	5
stof	vloeibaar(1)	50 en meer	50	50
	gasvormig	50 en meer	5	5

(1) Er mag een emissiegrenswaarde van 100 mg/Nm³ worden gehanteerd voor installaties met een thermisch vermogen van minder dan 500 MW_{th} waarin vloeibare brandstof met een asgehalte van meer dan 0,06 % wordt gestookt.

[2° nieuwe grote stookinstallaties andere dan die welke bedoeld worden onder 1°:

polluent	soort brandstof	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³
NO_X	vloeibaar	50 en meer	150 (1)
	aardgas	50 en meer	100 (2)
	andere gassen	50 en meer	200 (3)
SO_2	vloeibaar	50 tot en met 100	850
		meer dan 100 tot en met 300	lineaire afname van 400 → 200

		meer dan 300	200
	gasvormig	50 en meer	35
	vloeibaar gemaakt gas	50 en meer	5
stof	vloeibaar	50 tot en met 100	50
		meer dan 100	30
	gasvormig	50 en meer	5

(1) Voor nieuwe installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 100 MW waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010, geldt voor NO_X een emissiegrenswaarde van 100 mg/Nm³.

(2) Voor nieuwe installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 100 MW waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010, geldt voor NO_X een emissiegrenswaarde van 80 mg/Nm³.

(3) Voor nieuwe installaties met een nominaal thermisch vermogen van 50 tot en met 100 MW waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010, geldt voor NO_X een emissiegrenswaarde van 150 mg/Nm³.

Voor nieuwe installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 100 MW waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010, geldt voor NO_X een emissiegrenswaarde van 100 mg/Nm³.]

Vervangen bij art. 28 B.Vl.Reg. 19 juni 2008, B.S. 28 augustus 2009.

§2. Voor bestaande grote stookinstallaties gelden de overeenkomstige bepalingen van subafdeling 5.43.2.1, met uitzondering van de erin opgenomen emissiegrenswaarden voor gasvormige en vloeibare brandstoffen. In afwijking van artikel 3.2.1.2, §3, a), en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, en van de sectorale emissiegrenswaarden voor grote stookinstallaties, bepaald in hoofdstuk 5.43, gelden voor bestaande grote stookinstallaties gevoed met gasvormige en vloeibare brandstoffen de volgende emissiegrenswaarden waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:

polluent	soort brandstof	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³
			vanaf 1 januari 2008
NO_X	vloeibaar	50 tot en met 500	450
		meer dan 500	400
	gasvormig	50 tot en met 500	300
		meer dan 500	200
SO_2	vloeibaar	50 tot en met 300	1700
		meer dan 300 tot en met 500	lineaire afname van 1700 → 400
		meer dan 500	400
	gasvormig	50 en meer	35
	vloeibaar gemaakt gas	50 en meer	5
stof	vloeibaar (1)	50 en meer	50
	gasvormig	50 en meer	5

(1) Er mag een emissiegrenswaarde van 100 mg/Nm³ worden gehanteerd voor installaties met een thermisch vermogen van minder dan 500 MWth waarin vloeibare brandstof met een asgehalte van meer dan 0,06 % wordt gestookt.

§3. Voor grote stookinstallaties met gemengde brandstoffen gelden de volgende bepalingen:

1° In stookinstallaties die distillatie- en omzettingsresiduen, afkomstig van het raffineren van ruwe aardolie, alleen of in combinatie met andere brandstoffen zelf verbruiken, zijn, niettegenstaande het bepaalde in artikel 5.43.2.1.1, §3, 1°, de voorschriften inzake de brandstof met de hoogste emissiegrenswaarde (bepalende brandstof) onverminderd van toepassing, als tijdens de werking van de installatie het aandeel van de door deze brandstof geleverde warmte ten minste 50% bedraagt van de warmte die geleverd wordt door alle brandstoffen samen.

Als het aandeel van de bepalende brandstof kleiner dan 50% is, wordt de emissiegrenswaarde naar rato van de door elke brandstof geleverde warmte en gelet op de warmte die geleverd wordt door alle brandstoffen samen als volgt bepaald:

a) door de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke verontreinigende stof te nemen in overeenkomst met het nominale thermische vermogen van de installatie zoals aangegeven in §1en §2;

b) door de emissiegrenswaarde te berekenen voor de bepalende brandstof (de brandstof met de hoogste emissiegrenswaarde of, in geval van twee brandstoffen met dezelfde emissiegrenswaarde, de brandstof die de grootste hoeveelheid warmte levert). Die waarde

wordt verkregen door de in §1 en §2 vermelde emissiegrenswaarde voor deze brandstof met twee te vermenigvuldigen en van de uitkomst ervan de emissiegrenswaarde voor de brandstof met de laagste emissiegrenswaarde af te trekken;

c) door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof te bepalen; deze waarden worden verkregen door de berekende emissiegrenswaarde van de bepalende brandstof te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door de bepalende brandstof geleverde warmte en elk der andere grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte, en de uitkomst van elke vermenigvuldiging te delen door de warmte geleverd door alle brandstoffen tezamen;

d) door de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden bij elkaar op te tellen.

2° als alternatief voor 1° kunnen voor SO_2 de volgende emissiegrenswaarden worden toegepast, ongeacht de gebruikte brandstofcombinaties:

a) voor de nieuwe grote stookinstallaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd op of na 27 november 2002, of waarvoor de eerste vergunning is aangevraagd voor 27 november 2002 en die pas na 27 november 2003 in gebruik worden genomen: 600 mg/Nm³, berekend als het gemiddelde van alle installaties van dat type binnen de raffinaderij, met uitzondering van gasturbines;

b) voor de nieuwe grote stookinstallaties, andere dan die welke zijn be-doeld onder a), en vanaf 1 januari 2008 tevens voor de bestaande grote stookinstallaties: 1000 mg/Nm³, berekend als het gemiddelde van alle installaties van dat type binnen de raffinaderij, met uitzondering van gasturbines.

De bevoegde autoriteiten zien erop toe dat de toepassing van deze bepaling niet tot een verhoging van de emissies van bestaande installaties leidt.

Art. 5.20.2.4. Voor gasturbines gelden de bepalingen van afdeling 5.43.3.

Art. 5.20.2.5. De voor 1 januari 1994 in de exploitatievergunningen voor de petroleumraffinaderijen opgelegde vergunningsvoorwaarden met betrekking tot SO_2-, NO_X-, CO- en stofemissies worden vervangen door de bepalingen van artikel 5.20.2.2, 5.20.2.3 en 5.20.2.4.

Art. 5.20.2.6. §1. Voor de toepassing van de bepalingen van artikel 5.20.2.2, 5.20.2.3 en 5.20.2.4 moeten de volgende preciseringen in acht worden genomen:

1° voor de definities van stookinstallaties, gasturbines, rookgassen, emissiegrenswaarden en nominaal thermisch vermogen gelden voor nieuwe en bestaande stookinstallaties en voor gasturbines de desbetreffende defini-ties van artikel 1.1.2.
Voor procesinstallaties moeten de werkelijke debieten in m³/uur herleid worden tot de genormaliseerde temperatuur (273 K) en druk (101,3 kPa), maar op droge basis zoals bepaald in artikel 4.4.3.1 bij de werkelijke hoeveelheid zuurstofovermaat;

2° meetstrategie voor stof, SO_2, NO_X, CO, Ni en V:

a) voor stookinstallaties gelden de bepalingen van artikel 5.43.2.1.3, 5.43.2.2.3 en 5.43.2.3.3;
b) voor gasturbines gelden de bepalingen van artikel 5.43.3.3;
c) voor procesinstallaties worden continue restgasmetingen uitgevoerd of worden de emissies berekend op basis van continue of periodiek gemeten relevante parameters, volgens codes van goede praktijk naar analogie van artikel 5.43.2.1.3;

3° beoordeling van meetresultaten:

in afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4 wordt aan de in artikel 5.20.2.2, §1, bedoelde emissiegrenswaarden geacht te zijn voldaan als uit de evaluatie van de resultaten van de metingen of berekeningen voor de bedrijfsduur tijdens een kalenderjaar blijkt dat:

a) voor SO_2:	tot 31 december 2004:	geen maandgemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt; geen daggemiddelde hoger ligt dan 13/10 van de emissiegrenswaarde; geen uurgemiddelde hoger ligt dan 26/10 van de emissiegrenswaarde;
	vanaf 1 januari 2005:	geen jaargemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt; geen daggemiddelde hoger ligt dan 3/2 van de emissiegrenswaarde; geen uurgemiddelde hoger ligt dan drie maal de emissiegrenswaarde;
	vanaf 1 januari 2010:	geen jaargemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt; geen daggemiddelde hoger ligt dan 24/7 maal de emissiegrenswaarde; geen uurgemiddelde hoger ligt dan 48/7 maal de emissiegrenswaarde;
b) voor NO_x:	tot 31 december 2004:	geen maandgemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt; geen daggemiddelde hoger ligt dan het dubbele van de emissiegrenswaarde;
	vanaf 1 januari 2005:	geen jaargemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt; geen maandgemiddelde hoger ligt dan 7/6 van de emissiegrenswaarde; geen daggemiddelde hoger ligt dan het dubbele van de emissiegrenswaarde;
	vanaf 1 januari 2010:	geen jaargemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt; geen maandgemiddelde hoger ligt dan 7/4 van de emissiegrenswaarde; geen daggemiddelde hoger ligt dan 3 maal de emissiegrenswaarde;
c) voor stof:	tot 31 december 2009:	geen daggemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt;
	vanaf 1 januari 2010:	geen maandgemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt; geen daggemiddelde hoger ligt dan het dubbele van de emissiegrenswaarde;
d) voor CO, Ni en V:		geen maandgemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt;

Voor de beoordeling van de meetresultaten met betrekking tot de toetsing van de emissiegrenswaarden voor grote stookinstallaties en gasturbines gelden de bepalingen van respectievelijk artikel 5.43.2.1.4 en artikel 5.43.3.4.

§2. Om de naleving van de emissiegrenswaarden voor stikstofoxiden van artikel 5.20.2.2, 5.20.2.3 en 5.20.2.4 te waarborgen, kunnen in de milieuvergunningen onder meer passende technische constructievoorschriften worden opgelegd.

Als uit controlemetingen blijkt dat de emissiegrenswaarde wegens onvoorziene omstandigheden niet in acht wordt genomen, moet de exploitant alle passende primaire maatregelen nemen om zo spoedig mogelijk de naleving van de emissiegrenswaarden te waarborgen. De exploitant moet dat melden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] samen met de genomen

verbeteringsmaatregelen. De EU-Commissie wordt via de geëigende kanalen onmiddellijk op de hoogte gebracht van dit gebeuren alsmede van de genomen verbeteringswerken.

Gewijzigd bij art. 187 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.20.2.7. §1. Afvalgassen die bij procesinstallaties discontinu vrijkomen, zoals afvalgassen die bij het regenereren van katalysatoren, bij inspectie- en bij schoonmaakwerkzaamheden voorkomen, of zoals afvalgassen die bij het opstarten of stilleggen van de installaties vrijkomen, moeten zo veel mogelijk via een opvangsysteem voor afvalgas worden teruggeleid of in procesinstallaties of stookinstallaties worden verbrand. Als dat niet mo-gelijk is, moeten de gassen naar een fakkel worden geleid waarin voor organische stoffen een emissiegraad van 1 %, ten opzichte van het totale koolstofgehalte, niet mag worden overschreden.

Afvalgassen uit ontzwavelingsinstallaties of uit andere bronnen met een volumegehalte aan zwavelwaterstof van meer dan 0,4 % en een massastroom aan zwavelwaterstof van meer dan 2 ton/dag moeten verder worden verwerkt.

Afvalgassen die niet verder worden verwerkt, moeten naar een naverbrandingsinstallatie worden geleid.

In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4 mogen de emissies aan zwavelwaterstof in het geloosde afvalgas niet meer bedragen dan 10 mg/Nm³.

Zwavelwaterstofhoudend water mag slechts zo worden verwerkt dat vermeden wordt dat hieruit afvalgas in de atmosfeer terechtkomt.

Bij het overladen van uitgangs-, tussen- en eindproducten moeten de emis-sies van organische stoffen met een dampdruk van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35°C door passende maatregelen worden verminderd, zoals door gaspendel, afzuigen en overbrengen naar een afvalgaszuiveringsinrichting.

Proceswater mag pas na het ontgassen in een open systeem worden geleid. De hierbij opgevangen afvalgassen moeten door wassen of verbranden worden gereinigd.

§2. De emissie in het afvalgas van installaties voor het katalytisch kraken volgens het fluïd bed-procedé bij het regenereren van de katalysator mag de volgende emissiegrenswaarde voor stof niet overschrijden:

1°	tot 1 januari 2005:	300 mg/Nm³ als maandgemiddelde;
2°	vanaf 1 januari 2005:	50 mg/Nm³ als maandgemiddelde.

§3. Bij Claus-installaties met een productiecapaciteit van meer dan 50 ton zwavel per dag moet de volgende zwavelomzettingsgraad worden bereikt:
1° bij Claus-installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2007: 99,5 %;
2° bij Claus-installaties die niet bedoeld worden onder 1°: 97 %.

§4. Voor procesinstallaties mag de concentratie van polychloordibenzodioxinen (PCDD's) en polychloordibenzofuranen (PCDF's), dat wordt berekend overeenkomstig [de wijze vermeld in de definitie van “dioxines en furanen” zoals vastgesteld in artikel 1.1.2, “definities algemeen”,] en uitgedrukt wordt als nanogram dioxine toxisch equivalent per Nm³ (ng TEQ/Nm³), een grenswaarde van 0,1 ng TEQ/Nm³ niet overschrijden op alle in een bemonsteringstijd van minimaal 6 en maximaal 8 uur gemeten gemiddelde waarden.

In afwijking van de bepalingen van het eerste lid geldt voor bestaande inrichtingen tot 31 december 2005:
1° een emissierichtwaarde van 0,4 ng TEQ/Nm³;
2° een emissiegrenswaarde van 2,5 ng TEQ/Nm³.

De bovengenoemde richtwaarde moet nagestreefd worden door toepassing van de beste beschikbare technieken.

De massaconcentratie aan PCDD's en PCDF's wordt gemeten volgens de voorschriften van de Belgische norm T95-R-NBN EN 1948 (delen 1, 2 en 3). Deze concentratie wordt ten minste eenmaal per jaar gemeten door een voor die meting erkend laboratorium. Deze meting is evenwel niet verplicht voor deelstromen die niet, of niet significant, bijdragen tot de emissies. Tenzij het anders bepaald wordt in de milieuvergunning, wordt het weglaten van de metingen op bepaalde deelstromen enkel aanvaard mits dat voorafgaandelijk is goedgekeurd door de toezichthoudende overheid.

Elke meting die uitgevoerd wordt volgens de bovenvermelde methode, moet na verrekening van de nauwkeurigheid, bedoeld in artikel 4.4.4.2, §5, voldoen aan de voorgeschreven emissiegrenswaarde. Als de gemeten concentratie de emissiegrenswaarde overschrijdt, worden binnen drie maanden een nieuwe monstername en een nieuwe analyse verricht.

Gewijzigd bij art. 134 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.20.2.8. §1 Voor petroleumraffinaderijen gelden de volgende bepalingen ter vervanging van de bepalingen van afdeling 5.43.4. van hoofdstuk 5.43.

§2. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.4 treft de exploitant van de petroleumraffinaderij, telkens als de weersomstandigheden, onder meer afhankelijk van de vestigingsplaats, ongunstig blijken te zijn voor een goede verspreiding van de verbrandingsgassen, alle nodige schikkingen om de emissies van SO_2 alsmede van NO_X van de stookinstallaties en de procesinstallaties zo veel mogelijk te beperken.

§3. Iedere verandering van brandstof, van het zwavelgehalte van de vloeibare brandstof, en van de uren van buitengebruikstelling worden ingeschreven in een register, dat de exploitant ter beschikking houdt van de toezichthoudende overheid.

§4. Als het totale geïnstalleerde nominale thermische vermogen in eenzelfde vestiging meer dan 300 MW bedraagt, worden in de omgeving van de installaties toestellen voor het meten van de immissies van SO_2 en NO_2 in de lucht bij de grond door en op kosten van de exploitant geïnstalleerd en onderhouden. Het type, de meetplaats, de wijze van controle en de overige gebruiksvoorwaarden van die toestellen worden bepaald in de milieuvergunning.

§5. Onverminderd de bepalingen van §2, moet de exploitant overgaan tot het nemen van de in §2 voorgeschreven schikkingen in een van de volgende gevallen:
1° het gemeten glijdend 24-uurgemiddelde van SO_2 in de omgevingslucht, gemeten met de in §4 vermelde meetposten, bedraagt meer dan
   a) tot 31 december 2004: 250 µg/m³;
   b) vanaf 1 januari 2005: 125 µg/m³;
2° het gemeten glijdend 24-uurgemiddelde van NO_2 in de omgevingslucht, gemeten met de in §4 vermelde meetposten, bedraagt meer dan 150 µg/m³;
   het gemeten glijdend uurgemiddelde van NO_2 in de omgevingslucht, gemeten met de in §4 vermelde meetposten, bedraagt meer dan 200 µg/m³.

De in §2 voorgeschreven schikkingen worden gehandhaafd zolang niet alle glijdende 24-uursgemiddelden van de in §4 vermelde meetposten gemeten waarden voor SO_2 en NO_2 lager liggen dan de in 1° en 2° vermelde waarden, en in voorkomend geval, tot minstens 24 uur na de laatste overschrijding van de uurgemiddelde waarde voor NO_2.

AFDELING 5.20.3.
INSTALLATIES VOOR DE DROGE DESTILLATIE VAN STEENKOOL (COKESOVENS)

Art. 5.20.3.1. Ondervuren, cokesovengas en stookinstallaties

§1. Referentiegrootte.
De emissiewaarden hebben bij afgassen van het stoken betrekking op een volumegehalte aan zuurstof in het afgewerkte gas van 5%.

§2. Cokesovengas en brandstof.
In afwijking van de algemene emissiegrenswaarde voor SO_2 zoals bepaald in artikel 4.4.3.1 mag het gewogen gemiddelde van de massaconcentratie aan zwavelverbindingen in het gas van de ondervuring, alsook in de gassen afkomstig van de cokesovens die als brandstof gebruikt worden, over een kalenderjaar 0,80 gram/m^3, uitgedrukt in zwavel, niet overschrijden.

§3. Stikstofoxyden.
Bij het voor de eerste maal meten mogen de emissies aan stikstofmonoxyde en stikstofdioxyde in het afvalgas van de ondervuring 0,50 gram/m^3, uitgedrukt in stikstofdioxyde, niet overschrijden. De beste beschikbare technieken om het door veroudering toenemen van de emissies te verminderen moeten worden toegepast.
De voor de eerste maal uit te voeren metingen na oprichting of wezenlijke wijziging moeten worden uitgevoerd na het bereiken van een ongestoord in bedrijf zijn, maar op zijn vroegst na drie maanden in bedrijf zijn en op zijn laatst twaalf maanden na in bedrijf nemen.

Gewijzigd bij art. 157 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.20.3.2. Vullen van de cokesovens
Bij het lossen van de steenkool uit de steenkoolbunker in de vulwagen moeten stofemissies worden vermeden.
De vulgassen moeten worden opgevangen.
Bij storten moeten de vulgassen in het ruwe gas of in een nauburige oven worden geleid voor zover dit overbrengen mogelijk is met het oog op de verdere verwerkbaarheid van de ruwe teer.
Bij stampen moeten de vulgassen zo veel mogelijk in het ruwe gas worden geleid.
Vulgassen die niet kunnen worden overgebracht moeten naar een verbrandingsmogelijkheid worden geleid. De stofvormige emissies in het afvalgas van de verbranding mogen 25 mg/m^3 niet overschrijden.
Bij het egaliseren bij het storten van steenkool moeten de emissies aan vulgassen door afdichten van de egaliseeropening worden verminderd.

Art. 5.20.3.3. Vulgatdeksels
Emissies bij vulgatdeksels moeten zoveel mogelijk worden vermeden, bijvoorbeeld door het toepassen van vulgatdeksels met grote afdichtingsvlakken, het lemen van de vulgatdeksels telkens na het vullen van de ovens en het regelmatig reinigen van de vulgatframes en vulgatdeksels, voordat de vulgaten worden gesloten. Steenkoolresten moeten regelmatig van het ovendak worden verwijderd.

Art. 5.20.3.4. Stijgbuisdeksels
Stijgbuigdeksels moeten ter vermijding van gas- en teeremissies worden uitgerust met inrichtingen voor het nat houden met water of gelijkwaardige inrichtingen.

Art. 5.20.3.5. Cokesovenbedieningsmachines
De cokesovenbedieningsmachines moeten worden uitgerust met inrichtingen voor het reinigen van de afdichtingsvlakken bij de ovendeurframes.

Art. 5.20.3.6. Cokesovendeuren
Cokesovendeuren met een grote afdichtende werking moeten worden toegepast, bijvoorbeeld membraandeuren of deuren met gelijkwaardige afdichtende werking. De afdichtingsvlakken van de ovendeuren moeten regelmatig worden gereinigd.
Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moeten de cokesovenbatterijen zodanig worden gepland dat aan de machinekant en aan de cokeskant deurafzuigingen met ontstoffingsinrichtingen kunnen worden geïnstalleerd.

Art. 5.20.3.7. Uitdrukken van cokes
Bij het uitdrukken van cokes moeten de afgewerkte gassen worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting worden geleid.
Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mag de stofconcentratie in de emissies de emissiegrenswaarde van 50 mg/Nm^3 niet overschrijden en mogen de stofvormige emissies niet groter zijn dan 5 gram per ton geproduceerde cokes.

Art. 5.20.3.8. Cokeskoeling

§1. Indien droge koeling wordt toegepast, mogen, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, de stofemissies in het afvalgas niet meer bedragen dan 20 mg/m^3.

§2. Indien natte koeling wordt toegepast, moet de blustoren voorzien zijn van ingebouwde stofafscheiders.
In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden vastgesteld in artikel 4.4.3.1 worden de emissiegrenswaarden uitgedrukt in gram per ton cokes. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mag een emissiegrenswaarde van 60 gram stof per ton cokes, gemeten volgens de VDI-richtlijn VDI 2303 of een andere gelijkwaardige meetmethode goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline lucht, niet overschreden worden.

Art. 5.20.3.9. Bedrijfshandleiding
In een bedrijfshandleiding moeten maatregelen tot emissievermindering bij het cokesovenbedrijf worden vastgelegd, met name voor:
1° het afdichten van de openingen ;
2° het waarborgen dat alleen geheel vercookst materiaal wordt uitgedrukt;
3° het vermijden van het in de atmosfeer terechtkomen van onverbrande gassen.

Gewijzigd bij art. 158 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.20.3.10. Bestaande installaties
Voor bestaande installaties gelden de bepalingen van deze afdeling met ingang van 1 januari 1998.

AFDELING 5.20.4.
PRODUCTIE VAN GLAS OF ROTSVEZELS EN GLASWOL, FABRICAGE VAN GLAS (PLAT, HOL EN SPECIAAL GLAS) EN FABRICAGE VAN GROVE KERAMIEK

Subafdeling 5.20.4.1.
Productie van glas (plat, hol en speciaal glas) en van glas of rotsvezels en glasvezel

Art. 5.20.4.1.1. §1. Referentiegroot
De emissiegrenswaarden hebben bij met vlammen verhitte glassmeltovens betrekking op een volumegehalte van 8%, alsmede bij met vlammen verhitte kroesovens en open pannen op een volumegehalte aan zuurstof in het afgewerkte gas van 13%.

§2. Stikstofoxyden.
De emissies aan stikstofmonoxyde en stikstofdioxyde, uitgedrukt in stikstofdioxyde, in het afvalgas mogen volgende waarden niet overschrijden:

	olie gestookt s g/Nm³	**gas gestookt g/Nm³**
kroesovens	1,2	1,2
pannen met recuperatieve warmteterugwinning	1,2	1,4
open pannen	1,6	1,6
U-vlampannen met regene- ratieve warmteterugwinning	1,8	2,2
dwarsbranderpannen met regeneratieve warmteterugwinning	3,0	3,5

Voor zover uit overwegingen van productiekwaliteit zuivering met nitraat noodzakelijk is, mogen de emissies het tweevoud van de in het vorige lid genoemde waarden niet overschrijden.
Alle mogelijkheden om de emissies aan stikstofoxyden door stooktechnische en andere met de stand van de techniek overeenkomende maatregelen ter vermindering moeten worden toegepast.

§3. Zwaveloxyden.
De emissies aan zwaveldioxyde en zwaveltrioxyde in het afgewerkte gas, uitgedrukt in zwaveldioxide, mogen bij een massastroom van 10 kg/uur of meer bij met vlammen gestookte:
a) glassmeltovens: 1,8 g/Nm³
b) kroesovens en open pannen: 1,1 g/Nm³ niet overschrijden.

Subafdeling 5.20.4.2.
Inrichtingen voor de fabricage van keramische producten

Opschrift vervangen bij art. 2 B.Vl.Reg. 21 maart 2003, B.S. 1 augustus 2003.

Art. 5.20.4.2.1. [Voor inrichtingen, bedoeld in subrubriek 20.3.5 van de indelingslijst, gelden de bepalingen van hoofdstuk 5.30].

Gewijzigd bij art. 159 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Vervangen bij art. 3 B.Vl.Reg. 21 maart 2003, B.S. 1 augustus 2003.

AFDELING 5.20.5.
INSTALLATIES VOOR DE PRODUCTIE VAN HYDRO-ELEKTRISCHE ENERGIE ALSOOK INSTALLATIES VOOR DE WINNING VAN WINDENERGIE VOOR DE ENERGIEPRODUCTIE

Ingevoegd bij art. 160 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.20.5.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de subrubrieken 20.1.5 en 20.1.6 van de indelingslijst.

§2. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.5 zijn in dit geval geen geluidsnormen van toepassing. In de milieuvergunning kunnen geluidsemissiegrenswaarden worden opgelegd in functie van de omgevingssituatie.

HOOFDSTUK 5.21.
KLEURSTOFFEN EN PIGMENTEN

Art. 5.21.0.1. Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 21 van de indelingslijst, gelden de bepalingen van Hoofdstuk 5.4. De algemene bepalingen en eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.22.
KOSMETISCHE STOFFEN

Art. 5.22.0.1. Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 22 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.23.
KUNSTSTOFFEN

Art. 5.23.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 23.1 en 23.2 van de indelingslijst.

Gewijzigd bij art. 161 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.23.1.1. *Ingevoegd bij art. 162 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.*

Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4, gelden de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³. Ze hebben betrekking op de geleide emissies in de volgende omstandigheden : temperatuur 0°C, druk 101,3 kPa, droog gas
De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiegrenswaarden buiten beschouwing.

Parameter	Emissiegrenswaarde
Organische stoffen :	
a. In geval van toepassing van met water verdunbare lijmen die als oplosmiddel uitsluitend ethanol met een massagehalte van ten hoogste 25% bevatten, emissie aan ethanol :	500 mg/Nm³
b. Bij gebruik van oplosmiddelenhoudende lijmen, bij een massastroom van 3000 g/u of meer, emissie aan totaal organische stoffen:	150 mg/Nm³
c. Bij gebruik van oplosmiddelenhoudende lijmen, lossingsmiddelen en blaasmiddelen voor de productie van soepel polyurethaanschuim, bij een massastroom van 3000 g/u of meer, emissie aan dichloormethaan:	150 mg/Nm³
d. Bij gebruik van blaasmiddelen (drijfgassen) voor de productie van geëxtrudeerd polystyreenschuim, bij een massastroom van 3.000 g/u of meer, emissie aan totaal organische stoffen:	150 mg/Nm³

[Art. 5.23.1.2. §1. De emissiegrenswaarden voor organische stoffen, vermeld in punten a, b en c van artikel 5.23.1.1, gelden niet voor de activiteit 16 van bijlage 5.59.1 als de inrichting voor deze activiteit voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 5.59.
In dat geval moeten:

a) de emissiegrenswaarden van bijlage 5.59.1 of de in bijlage 5.59.2 vermelde beoogde emissie voor nieuwe installaties onmiddellijk bereikt zijn;
b) de emissiegrenswaarden van bijlage 5.59.1 of de in bijlage 5.59.2 vermelde 1,5 x beoogde emissie voor bestaande installaties uiterlijk op 1.1.2003 bereikt zijn;
c) de emissiegrenswaarden van bijlage 5.59.1 of de in bijlage 5.59.2 vermelde beoogde emissie voor bestaande installaties uiterlijk op 31.10.2007 bereikt zijn.

§2. De regeling van §1 geldt ook voor inrichtingen waarvoor het oplosmiddel-verbruik van de betrokken activiteit kleiner is dan de drempelwaarde van bijlage 5.59.1. In dat geval zijn de hoogste emissiegrenswaarden van toepassing, voor activiteit 16 van bijlage 5.59.1.]

Ingevoegd bij art. 9 B.Vl.Reg. 20 april 2001, B.S. 10 juli 2001.
Vervangen bij art. 38 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

HOOFDSTUK 5.24.
LABORATORIA

[Art. 5.24.0.1. Voor inrichtingen, als vermeld in rubriek 24 van de indelingslijst, worden voor het laboratorium op zich geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing. Inzonderheid gelden voor de lozing van afvalwater afkomstig van laboratoria de sectorale normen vastgesteld in sub 21 van de bijlage 5.3.2 bij dit besluit.]

Vervangen bij art. 135 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

HOOFDSTUK 5.25.
LEDER

Art. 5.25.0.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 25 van de indelingslijst.

§2. Het is verboden een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 25.1, 25.2 en 25.3 van de indelingslijst te exploiteren die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of beschermingszone I, II en III;

§3. De verbodsbepalingen van §2 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

[§4. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.]

Toegevoegd bij art. 136 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januri 2009.

Art. 5.25.0.2. §1. Proces-installaties alsmede de opslagplaatsen waarbij het ontstaan van geuren kan worden verwacht, moeten in gesloten ruimten worden ondergebracht.

§2. De afgewerkte gassen van de proces-installaties moeten worden opgevangen.

§3. Grondstoffen en tussenproducten waarbij het ontstaan van geuren kan worden verwacht, moeten in gesloten houders of ruimten en in principe gekoeld worden opgeslagen.

§4. De afgewerkte gassen met geur-intensieve stoffen moeten naar een zuiveringsinrichting voor afgewerkt gas worden geleid of gelijkwaardige emissievermindering moet worden toegepast.

Art. 5.25.0.3. §1. Tenzij in de milieuvergunning in functie van de luchtkwaliteitsdoelstellingen anders voorgeschreven, en in afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

parameter	emissiegrenswaarde
de volgende stoffen, bij een massastroom per stof van 5 g/u of meer:	
- chroom VI-verbindingen (ininadembare vorm), zoals calciumchromaat:	1,0 mg/Nm³
- chroomIII-, strontium- en zinkchromaat, uitgedrukt in Cr:	1,0 mg/Nm³

§2. Met betrekking tot het verven gelden daarenboven de voorschriften van hoofdstuk 5.4.

§3. Met betrekking tot de meting, meetprogramma en beoordeling van de meetresultaten gelden de bepalingen van hoofdstuk 4.4.

HOOFDSTUK 5.26.
LIJMEN EN NIET VOOR CONSUMPTIE BESTEMDE GELATINE

Art. 5.26.0.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 26 van de indelingslijst.

[§2. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.]

Toegevoegd bij art. 137 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.26.0.2. §1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 26.1 en 26.3 van de indelingslijst te exploiteren:

1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een woongebied en/of een waterwingebied en/of beschermingszone I, II en III;
2° waarvan de bedrijfsgebouwen en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een woongebied.

§2. De verbodsbepalingen van §1 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.26.0.3. §1. Proces-installaties alsmede de opslagplaatsen waarbij het ontstaan van geuren kan worden verwacht, moeten in gesloten ruimten worden ondergebracht

§2. De afgewerkte gassen van de proces-installaties, alsmede de lucht in de ruimte moeten worden opgevangen.

§3. Grondstoffen en tussenproducten waarbij het ontstaan van geuren kan worden verwacht, moeten in gesloten houders of ruimten en in principe gekoeld worden opgeslagen.

§4. De afgewerkte gassen met geur-intensieve stoffen moeten naar een zuiveringsinrichting voor afgewerkt gas worden geleid of gelijkwaardige emissievermindering moet worden toegepast.

HOOFDSTUK 5.27.
LUCIFERS, TOORTSEN EN ANALOGE PRODUCTEN

Art. 5.27.0.1. Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 27 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele andere toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.28.
MINERALE MESTSTOFFEN EN DIERLIJKE MEST

AFDELING 5.28.1.
MINERALE MESTSTOFFEN

Art. 5.28.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 28.1 van de indelingslijst.

Art. 5.28.1.2. §1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.28.1.1. te exploiteren:
1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of een beschermingszone I, II of III of in een woongebied;
2° waarvan de bedrijfsgebouwen en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een woongebied.

Gewijzigd bij art. 163 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De verbodsbepalingen van §1 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan, zoals bedoeld in artikel 1.1.2. Behalve voor wat betreft de waterwingebieden en de beschermingszones type I en II, gelden de verbodsbepalingen van §1 evenmin voor opslagplaatsen van minerale meststoffen, bedoeld in subrubriek 28.1.f van de indelingslijst.

Art. 5.28.1.3. Bij het laden en lossen van meststoffen in poedervorm:

1° moeten afzuig- en stofverwijderingsinrichtingen worden gebruikt bij:
   a) de vast opgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en andere manutentietoestellen;
   b) de valbuisuitmondingen en stortgoten van laad- of losinrichtingen;

2° voor zover opvangen van stofhoudende afvalgassen niet mogelijk is moet:
   a) bij afworpplaatsen de afworphoogte, zo mogelijk automatisch, aan de wisselende storthoogte worden aangepast;
   b) bij valbuizen de uittreedsnelheid van het getransporteerde materiaal, bv. door slingerkleppen, zo laag mogelijk worden gehouden.

3° mogen de verlaadoperaties slechts gestart worden op voorwaarde dat het geheel van de installaties in goede staat van onderhoud is bevonden.

Gewijzigd bij art. 164 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.28.1.4. Indien het gebruik van wegen stofimmissies kan doen ontstaan, dienen de wegen op het terrein van de inrichting verhard te zijn, en afhankelijk van de mate van vervuiling schoongemaakt.
De exploitant waakt er over dat de vervuiling van openbare wegen door voertuigen, die het terrein van de inrichting verlaten, wordt vermeden of verholpen. Zo nodig wordt hiertoe een bandenwasinstallatie voorzien.

Art. 5.28.1.5. Machines, manutentietoestellen of andere apparaten voor het mechanisch behandelen of verwerken van stuivende meststoffen, moeten worden ingekapseld. Voor zover een stofdichte uitvoering, inzonderheid bij de toevoer-, afvoer- en overdrachtsplaatsen niet mogelijk is, moeten stofhoudende afvalgassen worden opgevangen en zo nodig naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

Art. 5.28.1.6. §1. In een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 28.1.a, b, c , d en e, dienen de afvalgassen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering, in de omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissievoorschriften zijn nageleefd.
Wanneer de afvalgassen voor verdere verdunning in de atmosfeer via een schoorsteen worden geloosd, dient deze schoorsteen voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

§2. Tenzij in de milieuvergunning in functie van de luchtkwaliteitsdoelstellingen anders voorgeschreven en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

Parameter	Emissiegrenswaarde
Geëmitteerde stofdeeltjes uit een installatie voor het granuleren, drogen of koelen van minerale meststoffen, waarde bij droog gas	75 mg/Nm³
Geëmitteerde stofdeeltjes uit een installatie voor het granuleren en drogen van minerale meststoffen, uitgaande van het nat natprocédé, waarbij de basis- granuleervloeistof meer dan 10% vocht bevat, waarde voor aftrek van het vocht	75 mg/Nm³

§3. Met betrekking tot de meting, meetprogramma en beoordeling van de meetresultaten gelden eveneens de bepalingen van hoofdstuk 4.4.

Art. 5.28.1.7. §1. Wanneer minerale meststoffen opgeslagen zijn in bulk dienen de opslagplaatsen een dichte wand te hebben langs drie zijden die tenminste 1,5 m hoog is en van een betonnen vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat afspoeling van het drain- en hemelwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is. Bij bulkopslag is een minimale vorm van overdekking tegen het stuiven noodzakelijk.

Gewijzigd bij art. 165 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De silo waarin meststoffen zijn opgeslagen dient aan de volgende voorwaarden te voldoen:
1° de silo moet zijn vervaardigd van kunststof, metaal, beton of gelijkwaardige materialen volgens de regels van goed vakmanschap en dient voldoende sterk te zijn uitgevoerd;
2° de silo moet zijn voorzien van een ontluchting met een voldoende grote diameter derwijze dat bij het aftappen geen onderdruk in de silo kan ontstaan;
3° in éénzelfde silo mogen uitsluitend de meststoffen worden opgeslagen waarvoor de silo is bestemd; ontvlambare, licht ontvlambare en ontplofbare stoffen mogen niet aanwezig zijn in de silo.

AFDELING 5.28.2.
DIERLIJKE MEST

Toepassingsgebied

Art. 5.28.2.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubriek 28.2 van de indelingslijst met uitzondering van de opslagplaatsen van dierlijke mest die zijn gehecht aan een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 9.7 en 9.8 van de indelingslijst.

[§2. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.]

Gewijzigd bij art. 166 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Toegevoegd bij art. 138 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Verbods- en afstandsregels

Art. 5.28.2.2. §1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.28.2.1. te exploiteren:
1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied en/of een beschermingszone I, II of III of in een woongebied;
2° die gelegen is op minder dan 100 m afstand van een woongebied.

§2. De verbodsbepalingen van §1 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan zoals bedoeld in artikel 1.1.2.

Uitvoering opslagplaatsen

Art. 5.28.2.3. §1. Opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest dienen uitgevoerd te worden zoals beschreven is in hoofdstuk 5.9., artikel 5.9.2.2.

§2. Opslagplaatsen voor mengmest moeten voldoen aan volgende voorwaarden:
a) de opslagplaats moet zijn vervaardigd van kunststof, hout, metaal, beton of een evenwaardig materiaal of uit een combinatie van deze materialen. De opslagplaats moet worden uitgevoerd overeenkomstig de regels van goed vakmanschap zoals beschreven in bijlage 5.9. bij dit besluit (hoofdstuk 1 voor de mestkelder, hoofdstuk 2 voor de mestsilo of hoofdstuk 3 voor het foliebassin of de mestzak.
b) de opslagplaats dient volledig te worden afgedekt. De afdekking moet bestaan uit, ofwel:
   i) een betonnen, stalen of houten afdekking;
   ii) een afdekking met vlakke of gegolfde platen van vezelcement of van kunststof;
   iii) een drijvende afdekking;
   iv) een afdekking uit kunststofzeilen;
   De afdekking moet worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van bijlage 5.9., hoofdstuk 4, of enige andere code van goede praktijk, mits aanvaard door de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen].
   [Voor de opslagplaatsen bestemd voor opslag van effluenten met een laag gehalte aan ammoniakale stikstof, zoals bepaald in het meststoffendecreet, afkomstig van mestbe- of mestverwerkingsinstallaties kan hiervan worden afgeweken in de milieuvergunning.]
c) de opslagplaats moet zijn voorzien van een ontluchting met een voldoende grote diameter derwijze dat bij het verladen geen drukveranderingen in de opslagplaats kunnen ontstaan;
d) de constructie van een mengmestopslagplaats moet zodanig zijn uitgevoerd dat risico's voor de bedienende personen en derden worden vermeden; daartoe moeten de openingen voor het mengen van de mest en/of mangaten worden afgedekt met een stevig deksel;
e) de opslagplaats mag niet voorzien zijn van overstorten noch afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een besterfput;
f) ter plaatse van de vul- en zuigleiding moet een mestdichte morsput van tenminste 125 l aanwezig zijn; leidingen en afsluiters die niet op vorstvrije diepte zijn aangelegd moeten tegen bevriezen zijn beschermd; in een vul- of aftapleiding die onder druk staat van de inhoud van de mestopslagplaats moeten tenminste twee afsluiters aanwezig zijn; de buitenste afsluiter moet met een veiligheidsslot kunnen worden afgesloten; in leidingen waarin hevelwerking kan optreden, moeten afsluiters of ontluchtingsvoorzieningen zijn aangebracht.

Gewijzigd bij art. 21 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.
Gewijzigd bij art. 188 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. In afwijking van de bepalingen van §1 mag voor een periode vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit en verstrijkend op 1 januari 2000 dierlijke mest worden opgeslagen in een open mestsilo of open foliebassin, mits deze opslagplaatsen voldoen aan de volgende voorwaarden:
1° de opslagplaats mag niet zijn gehecht aan een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 9.7 en 9.8 van de indelingslijst.
2° de opslagplaats:
   a) dient volledig te zijn gelegen in een agrarisch gebied;
   b) mag noch geheel noch gedeeltelijk gelegen zijn in een waterwingebied of een beschermingszone type I, II of III;
3° de opslagplaats, dient daarenboven gelegen te zijn op een afstand van tenminste:
   a) 1.000 m van een woongebied en 500 m van een bevaarbare waterloop of een onbevaarbare geklasseerde waterloop en van een groengebied wanneer het een inrichting als bedoeld in subrubriek 28.2.c.1 betreft;
   b) 1.500 m van een woongebied en 500 m van een bevaarbare waterloop of een onbevaarbare geklasseerde waterloop en van een groengebied wanneer het een inrichting als bedoeld in subrubriek 28.2.c.2 betreft;
4° de oplagplaats mag niet voorzien zijn van overstorten noch afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een besterfput.

§4. Exploitatie opslagplaatsen.
1° De exploitant zorgt voor de goede staat van onderhoud van de mestopslagplaatsen door een regelmatig onderhoud en controle.
2° Elk ernstig lek tengevolge van een accidentele gebeurtenis dat aanleiding kan geven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen, wordt door de exploitant onmiddellijk aangegeven aan de toezichthoudende ambtenaar en aan de Burgemeester.
3° Bij definitieve buitengebruikstelling van een mestopslagplaats moet deze volledig worden leeggemaakt.
   Hierbij moeten de nodige maatregelen worden getroffen inzake explosiebeveiliging en voorkoming van bodem-, oppervlakte- en grondwaterverontreiniging.

§5. In de inrichtingen met opslagplaatsen van dierlijke mest zoals bedoeld in subrubriek 28.2 met een opslagcapaciteit van meer dan 1000 m^3, of die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn binnen de beschermingszones van een grondwaterwinning, worden op kosten van de exploitant waarnemingsbuizen (peilputten) op oordeelkundige wijze aangebracht. De voorwaarden, gesteld met betrekking tot controle-inrichtingen van art. 5.9.7.1. zijn van toepassing.

§6. De exploitant van een inrichting zoals bedoeld in §5, controleert ten minste om de 3 maanden het grondwater op aanwezigheid van mengmest afkomstig van lekken.

§7. Bovendien dient op aanvraag van en op kosten van de in §5 bedoelde exploitant ten minste om de drie jaar een grondwateronderzoek uitgevoerd door een deskundig laboratorium voor grondwateronderzoek.
De exploitant zendt een afschrift van de analyseresultaten aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] en in voorkomend geval aan de exploitant van de te beschermen waterwinning. De exploitant van een inrichting, gelegen in een beschermingszone, moet bovendien de controle van de peilputten door de betrokken waterleidingsmaatschappij toelaten wanneer deze hierom verzoekt.

Gewijzigd bij art. 189 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§8. In geval uit het onderzoek van de in §5 bedoelde waarnemingsbuizen of de gelijkwaardige controlevoorzieningen, of uit andere waarnemingen blijkt dat de mestdichtheid van de stallen of mestopslagplaatsen niet meer is verzekerd, treft de exploitant de nodige maatregelen om deze mestdichtheid zo vlug mogelijk te herstellen. De uitvoering van de herstelling dient geattesteerd door een architekt, een ingenieur-architect, een burgerlijk bouwkundig ingenieur, een industrieel ingenieur bouwkunde, een landbouwkundig ingenieur (richting boerderijbouwkunde of een bio-ingenieur in de landbouwkunde (landelijke genie).

§9.Voorwaarden met betrekking tot bestaande mestopslagplaatsen.

1° Onverminderd de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden moeten de bestaande opslagplaatsen voor vaste mest vanaf 1 januari 1998 voldoen aan de bepalingen van artikel 5.9.2.2. §1, 2 en 4.

2° Onverminderd de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden moeten de bestaande opslagplaatsen voor mengmest vanaf 1 januari 1998 voldoen aan de bepalingen van artikel 5.28.2.3. §2 b)tot en met f).

AFDELING 5.28.3.
BEWERKING EN VERWERKING VAN DIERLIJKE MEST

Ingevoegd bij art. 167 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Titel vervangen bij art.20 B.Vl.Reg.19 september2003, B.S. 10 oktober 2003.

Subafdeling 5.28.3.1.
Toepassingsgebied

Art. 5.28.3.1.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 28.3 van de indelingslijst [...].

Gewijzigd bij art. 22 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

§2. Wanneer in de in §1 bedoelde inrichting tevens afvalstoffen mee worden verwerkt, gelden eveneens de toepasselijke voorwaarden uit hoofdstuk 5.2.

[§3. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.]

Toegevoegd bij art. 139 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 5.28.3.2.
De aanvaarding van dierlijke mest en nutriëntenstroom

Art. 5.28.3.2.1. §1. De aanvoer, de aanvaarding, de opslag, [de be- en verwerking] en de afvoer van dierlijke mest en/of [de be- en verwerkte] eindproducten zijn enkel toegelaten mits toezicht van de exploitant of zijn bevoegde afgevaardigde. De exploitant deelt de naam van de bevoegde afgevaardigde schriftelijk mee aan de toezichthoudende overheid.

Gewijzigd bij art. 23 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

§2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning of in dit besluit is de installatie en het gebruik van een geijkte weegbrug met automatische registratie verplicht. De ijking gebeurt overeenkomstig de ijkwet. De toegang van de aanvoerende vrachtwagens en/of tractoren en aanhangwagens is slechts toegelaten over de in werking zijnde weegbrug.

§3. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning mag de normale aanvoer van dierlijke mest niet vóór 7 uur en na 19 uur plaatsvinden.

Art. 5.28.3.2.2. §1. In de inrichting voor [de be- en verwerking] van dierlijke mest mag alleen die dierlijke mest worden aanvaard waarvoor de milieuvergunning werd verleend.

Gewijzigd bij art. 24, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

§2. De exploitant is verantwoordelijk voor de aanvaarding van dierlijke mest. Hij controleert de aangevoerde dierlijke mest op zijn herkomst, oorsprong, aard, hoeveelheid en de gehalten aan stikstof en P_2O_5. Elke vracht dient minstens visueel geïnspecteerd te worden. [Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning moet bovendien van elke vracht een analyse van P_2O_5 en N te gebeuren.]

Gewijzigd bij art. 24, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

[§3. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning moet bovendien minstens wekelijks een analyse van P_2O_5 en N te gebeuren van:
- de aangevoerde andere (grond)stoffen
- de afgevoerde eindproducten.]

Toegevoegd bij art. 24, 3°, B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

Art. 5.28.3.2.3. §1. De exploitant houdt een register bij. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning noteert de exploitant in dit register ten minste :

1° gegevens over de aangevoerde dierlijke mest:
   a) het volgnummer, de datum en het uur van de aanvoer van de dierlijke mest;
   b) de aard van de dierlijke mest (diersoort, type(droge mest, stalmest, mengmest...), drogestofgehalte);
   c) de herkomst (producent) van de dierlijke mest;
   d) de vervoerder van de dierlijke mest en de wijze van vervoer met vermelding van het documentnummer van het mestafzetdocument of overdrachtsdocument dat het transport vergezelt;
   e) de hoeveelheid (massa en volume) van de dierlijke mest met vermelding van de referenties van de eventuele weegbon;
   f) de gehalten aan stikstof en P_2O_5;
   g) in voorkomend geval de opmerkingen over de dierlijke mest en de aanvoer.

2° gegevens over de eventueel afgevoerde [onbewerkte of onverwerkte dierlijke mest]:
   a) het volgnummer, de datum en het uur van de afvoer van de dierlijke mest;
   b) de aard van de onverwerkte dierlijke mest (diersoort, type(droge mest, stalmest, mengmest...), drogestofgehalte,);
   c) de bestemming van de dierlijke mest;
   d) de vervoerder van de dierlijke mest en de wijze van vervoer met vermelding van het documentnummer van het mestafzetdocument of overdrachtsdocument dat het transport vergezelt;
   e) de hoeveelheid (massa en volume) van de dierlijke mest met vermelding van de referenties van de eventuele weegbon;
   f) de gehalten aan stikstof en P_2O_5;
   g) in voorkomend geval de opmerkingen over de dierlijke mest en de afvoer.

3° gegevens over de afvoer van de afgewerkte producten (al of niet voor nuttige toepassing):
   a) het volgnummer, de datum en het uur van de afvoer van afgewerkte producten;
   b) de aard van de afgewerkte producten ;
   c) de bestemming van de afgewerkte producten ;
   d) de vervoerder van de afgewerkte producten en de wijze van vervoer met vermelding van de referenties van het mestafzetdocument of overdrachtsdocument;
   e) de hoeveelheid (massa en volume) van de afgewerkte producten met vermelding van de referenties van de eventuele weegbon;
   f) de gehalten aan stikstof en P_2O_5;

4° gegevens over de aangevoerde doch geweigerde dierlijke mest:
   a) het volgnummer, de datum en het uur van de aanvoer van de dierlijke mest;
   b) de aard van de dierlijke mest (diersoort, type(droge mest, stalmest, mengmest...), drogestofgehalte);
   c) de herkomst (producent) van de dierlijke mest;
   d) de vervoerder van de dierlijke mest en de wijze van vervoer met vermelding van het documentnummer van het mestafzetdocument of overdrachtsdocument dat het transport vergezelt;
   e) de hoeveelheid (massa en volume) van de dierlijke mest met vermelding van de referenties van de eventuele weegbon;
   f) de gehalten aan stikstof en P_2O_5;
   g) de reden van de weigering en opmerkingen over de dierlijke mest en de aanvoer;

5° de ondervonden moeilijkheden en storingen, waarnemingen, metingen en andere inlichtingen betreffende de uitbating van de inrichting.

[6° gegevens over de aanvoer van andere (grond)stoffen:
   a. het volgnummer, de datum en het uur van de aanvoer van de andere (grond)stoffen;
   b. de aard van de andere (grond)stoffen;
   c. de herkomst van de andere (grond)stoffen;
   d. de hoeveelheid (massa en volume) van andere (grond)stoffen met vermelding van de referenties van de eventuele weegbon;
   e. de gehalten aan P_2O_5 en stikstof;]

Gewijzigd bij art. 25, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

§2. [...] *Opgeheven bij art. 140, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

[§3. Het register, bedoeld in §1, ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren.]

Vervangen bij art. 140, 2°, B.Vl. Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.28.3.2.4. [§1. De hoeveelheid aangevoerde, verwerkte en afgevoerde dierlijke mest en de hoeveelheid aangevoerde andere (grond)stoffen moeten in het register, bedoeld in artikel 5.28.3.2.3, worden getotaliseerd respectievelijk per dag, per maand en per kalenderjaar en dit voor wat betreft de dierlijke mest per type. Op eenvoudig verzoek worden deze gegevens meegedeeld aan de afdeling Mestbank van de Vlaamse Landmaatschappij. De hoeveelheid aangevoerde dierlijke mest wordt eveneens getotaliseerd per Mestbanknummer per kalenderjaar.

§2. Na de ingebruikname van de inrichting moet jaarlijks een nauwkeurige nutriëntenbalans worden opgesteld via een uitgebreide meetcampagne.
Het meetprotocol dient vooraf ter goedkeuring aan de bevoegde overheid voorgelegd te worden. Bedoelde nutriëntenbalans moet de hoeveelheden nutriënten aangeven die tijdens het beschouwde jaar in de inrichting werden aangevoerd en onder de vorm van afgewerkte producten werden afgevoerd, werden geloosd in oppervlaktewater en in de omgevingslucht.

Van de verplichting tot het opstellen van de nauwkeurige nutriëntenbalans kan worden afgeweken mits aangetoond wordt dat de meetresultaten een stabiel karakter vertonen. Hiervoor dient de exploitant een gemotiveerde aanvraag in bij de bevoegde overheid. In dat geval wordt jaarlijks een vereenvoudigde nutriëntenbalans voor P_2O_5 en N van de inrichting opgesteld. Deze nutriëntenbalans moet de hoeveelheden nutriënten aangeven die tijdens het beschouwde jaar in de inrichting werden aangevoerd, onder de vorm van afgewerkte producten werden afgevoerd, werden geloosd in oppervlaktewater en in de omgevingslucht. Voor het opstellen van deze jaarlijkse nutriëntenbalans wordt o.a. met betrekking tot de lozing in de omgevingslucht gebruik gemaakt van de meetresultaten van de nauwkeurige nutriëntenbalans die werd opgemaakt voor deze inrichting.

De hierboven bedoelde nutriëntenbalansen dienen jaarlijks te worden doorgestuurd naar de afdeling Mestbank van de Vlaamse Landmaatschappij voor 15 maart van het jaar volgend op het jaar waarop de balans betrekking heeft.

Bij elke wijziging, zij het betreffende het bewerkings- of verwerkingsproces, zij het bij maatregelen ter beperking van de emissies en/of bij bewerking/verwerking van een andere soort mest, dient een nieuwe nauwkeurige nutriëntenbalans opgesteld te worden en gelden opnieuw de hierboven vermelde bepalingen van dit artikel.]

Vervangen bij art. 26 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

Subafdeling 5.28.3.3.
Het werkplan

Art. 5.28.3.3.1. §1. De exploitant beschikt bij de aanvang der activiteiten over een werkplan dat, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, omvat :
1° een overzichtelijke en duidelijke handleiding over de exploitatie van de inrichting ;
2° de organisatie van de aanvoer en afvoer van [onbewerkte of onverwerkte] dierlijke mest;
3° de organisatie van [de bewerking en/of de verwerking] van de aangevoerde dierlijke mest;

4° een plan van de opslag- en behandelingsruimte(n) met aanduiding van de soort en de opslagcapaciteit voor de diverse mestsoorten;
5° de organisatie van de afvoer van de afgewerkte producten;
6° [de be- en/of verwerkingswijze] van de dierlijke mest indien de inrichting (tijdelijk) buiten werking is;
7° het afwateringsplan omvattende het schema, de organisatie en de uitvoering van de maatregelen inzake de afwatering van de inrichting en/of het terrein;
8° de maatregelen voor het opvangen van storingen of ongewenste neveneffecten en het voorkomen van hinder.

Gewijzigd bij art. 27 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

§2. Het werkplan dient de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen. Het goedgekeurde werkplan wordt opgevolgd door de toezichthoudende ambtenaar.

Subafdeling 5.28.3.4.
Uitbating

Art. 5.28.3.4.1. §1. Om geurhinder te voorkomen, moeten de volgende maatregelen worden getroffen :
1° het laden en lossen van de mest gebeurt in afgesloten ruimten;
2° de ontvangstruimte, de mengkelder en de voorraadtank zijn in gesloten uitvoering;
3° [de mestbe- en verwerkingsoperaties] zijn maximaal overkapt en ingeperkt om tot een efficiënte afzuiging en behandeling van luchtemissies te komen;[hiervan kan in de milieuvergunning afgeweken worden voor nitrificatie- en denitrificatiebekkens].”
4° de afgezogen ventilatielucht wordt behandeld door middel van filtratie over een biobed en zure wassers; [...]

[Elke alternatieve methode met een gelijkwaardig of beter rendement om ammoniakemissie en hinder te voorkomen kan in de milieuvergunning worden toegelaten.]

Gewijzigd bij art. 28 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

§2. [...] *Geschrapt bij art. 28 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.*

Art. 5.28.3.4.2. In zoverre deze technieken worden toegepast, moeten, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, de volgende voorschriften in acht worden genomen :
1° algenkweek:
de belasting moet zodanig worden ingesteld dat het ammoniakgehalte in de vijver laag is om te voorkomen dat door de hoge pH-waarde de emissie van ammoniak aanzienlijke vormen aanneemt;
2° ammoniak strippen en absorberen:
a) de pH-waarde in de absorptievloeistof moet voldoende laag worden ingesteld om de verwijdering van ammoniak te maximaliseren;
b) maatregelen moeten worden genomen om de schuimvorming te beheren;
c) de deeltjes moeten voldoende worden verwijderd om de verstopping van pakkingmateriaal te voorkomen;
d) de temperatuur moet optimaal geregeld worden;
3° biologische behandeling dunne mest:
a) de temperatuur in het beluchtingsbassin moet voldoende hoog worden gehouden (> 10°C), ook tijdens de winter, in relatie tot de slibbelasting;
b) er moet een voldoende beluchtingscapaciteit aanwezig zijn;
c) er moet voldoende BZV beschikbaar worden gehouden voor denitrificatie;
d) er moet voldoende rekening worden gehouden met de slechte bezinkbaarheid van het actieve slib bij varkensmest; zo nodig moet kalk of een ander vlokmiddel worden toegevoegd;
4° composteren:
a) de beluchting en/of omzetting moet voldoende zijn om stankemissies te beperken;
b) kiemdoding is te maximaliseren door een hoge temperatuur te realiseren in combinatie met een voldoende lange verblijftijd; ongelijke behandelingsomstandigheden moeten worden vermeden;
c) de ammoniakemissie is te verminderen door de verhouding C/N in het grondstofmengsel te verhogen, zure stoffen of absorptiemiddelen, zoals bentoniet en zeoliet, toe te voegen;
d) bij gesloten compostering moet de ammoniakemissie worden geminimaliseerd met zure wassing van de uitgaande lucht; een biofilter wordt vervolgens voorzien om de geur en ammoniak verder te verwijderen;
5° drogen:
a) zo nodig moet gedroogd materiaal worden bijgemengd gelet op de plakkerigheid bij drogestofgehaltes van ongeveer 40 tot 60 %;
b) hoogwaardige staalsoorten moeten worden gebruikt in het licht van de sterke corrosie;
c) om de gasvormige emissies te beperken moeten de afvalgassen van de thermische drogers worden behandeld met technieken als stofwassing, zure wassing, biofiltratie en naverbranding;
d) bij droging van pluimveemest met ventilatielucht moet binnen enkele dagen het gewenste drogestofgehalte worden bereikt, om de vorming van ammoniak en urinezuur te beperken;
e) het product moet een drogestofgehalte bereiken van meer dan [80 %];
6° indampen:
a) maatregelen moeten worden genomen om de schuimvorming en vervuiling van het verwarmende oppervlak te beheren;
b) de niet-condenseerbare afvalgassen worden behandeld met technieken zoals zure wassing, biofiltratie en naverbranding om de gasvormige emissies te beperken;
7° kalkbehandeling:
maatregelen moeten worden genomen om te vermijden dat door een verhoging van de pH-waarde een sterke uitstoot van ammoniak ontstaat; zo nodig kan door een nabehandeling met een zure wassing de emissie sterk worden verminderd;
8° mechanische scheiding:
a) maatregelen moeten worden genomen om de schuimvorming bij gebruik van centrifuges te beheren;
b) bij open scheidingssystemen met een relatief lange verblijftijd, met name strofiltratie, moet de ammoniakemissie onder controle worden gebracht;
c) de inzet van een bodemfilter als scheidingsmethode mag niet leiden tot een verzadiging van de bodemfilter;
9° membraanfiltratie:
a) onopgeloste delen in mest moeten vooraf verregaand worden verwijderd om verstopping van de membranen te beperken; bij omgekeerde osmose moet er aldus steeds een microfiltratie als voorbehandeling zijn;
b) de keuze van het membraantype (keramisch, polymeer) en van de membraanconfiguratie (buisvormig, holle vezel) moet aan de doelstellingen zijn aangepast;

10° oxidatie:
de installatie moet ontworpen zijn rekening houdend met de sterke corrosie en erosie bij hoge temperatuur en druk;
11° productvormgeving:
ingeval van pelletiseren moet erover gewaakt worden dat:
- het product een drogestofgehalte heeft van meer dan [80 %];
- de stof- en geuremissies maximaal worden beperkt, zo nodig door stofvangers aangevuld met biofiltratie;

12° [verbranden:
a) de samenstelling van de aangevoerde mest en de verbrandingstemperatuur moeten zo constant mogelijk worden gehouden;
b) wanneer katalysatoren worden ingezet voor de rookgasreiniging, moeten deze regelmatig op hun goede werking worden gecontroleerd;
c) bij wervelbedverbranding van pluimveemest moeten maatregelen worden genomen om een verstoring van de goede werking ingevolge het smelten van de as te vermijden;]

Wordt opgeheven vanaf 28 december 2005 bij art. 18 B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).

13° vergisten:
a) maatregelen moeten worden genomen om een verstoring van de goede werking ingevolge een te hoog ammoniakgehalte te vermijden;
b) maatregelen moeten worden getroffen om de zwavelverbindingen in het gevormde biogas verregaand te verwijderen;
c) de verblijftijd moet voldoende lang zijn om een maximaal resultaat te behalen ten aanzien van gasproductie, kiemdoding en vermindering van vluchtige vetzuren en geur.

Gewijzigd bij art. 29 B.Vl.Reg. 19 september 2003, B.S. 10 oktober 2003.

Subafdeling 5.28.3.5.
Emissiegrenswaarden

[Art. 5.28.3.5.1. §1. Elke verbrandingsinstallatie (verbranding, pyrolyse, thermolyse of een gelijkaardige techniek) voor dierlijke mest moet voldoen aan de volgende voorwaarden :
a) Installaties vergund voor 28 december 2002, moeten tot en met 27 december 2005 voldoen aan de emissiegrenswaarden en meetverplichtingen voor verbrandingsinrichtingen voor huishoudelijke afvalstoffen zoals vastgesteld in afdeling 5.2.3. Vanaf 28 december 2005 zijn alle bepalingen van subafdeling 5.2.3bis.1 van toepassing.
b) Installaties vergund op en na 28 december 2002, moeten voldoen aan alle bepalingen van subafdeling 5.2.3bis.1.

§2. Daarnaast moeten verbrandingsinstallaties voor dierlijke mest te voldoen aan volgende emissiegrenswaarden:

Emissiegrenswaarden in mg/Nm³ halfuurgemiddelden	
NH_3	50
H_2S	5
NO_X	200 met als richtwaarde 100

Deze emissiegrenswaarden hebben steeds betrekking op de volgende omstandigheden : temperatuur 273 K, druk 101,3 kPa, 11% zuurstof, droog gas.

§3. Voor verbrandingsinstallaties voor dierlijke mest worden op initiatief en kosten van de exploitant minstens om de zes maanden metingen verricht van de concentraties van NH_3 en H_2S in de rookgassen.]

Vervangen bij art. 19 B.Vl.Reg. 12 december 2003, B.S. 13 februari 2004 (tweede ed).

Art. 5.28.3.5.2. In een inrichting met een mestdrogings- of een gelijkaardige techniek, moet de afgezogen ventilatielucht voldoen aan de algemene emissiegrenswaarden voor lucht, vastgesteld in bijlage 4.4.2 bij dit besluit, aangevuld met de volgende sectorale emissiegrenswaarde bij een massastroom van 5 kg/uur of meer:
ammoniak NH_3 : 10 mg/Nm³.

Art. 5.28.3.5.3. In een inrichting met een biologische en/of fysicochemische behandeling van de dierlijke mest of een gelijkaardige techniek, moeten de geloosde afvalwaters voldoen aan de sectorale lozingsvoorwaarden voor bedrijfsafvalwater, vastgesteld in punt 24bis, b) van bijlage 5.3.2 bij dit besluit.

HOOFDSTUK 5.29.
METALEN

Art. 5.29.0.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 20.2 en rubriek 29 van de indelingslijst.

§2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op het mechanisch, thermisch of fysisch bewerken van metaal noch op het stralen met zand of andere producten gekoppeld aan de uitvoering van eigenlijke bouw- of sloopwerken, zijnde handelingen die overeenkomstig de indelingslijst niet als hinderlijke inrichting zijn ingedeeld.

Art. 5.29.0.2. Bij de behandeling van stuivende stoffen, die door hun aard, korrelgrootte of specifieke eigenschappen aanleiding zouden kunnen geven tot stofexplosies dienen de nodige voorzieningen getroffen om het ontstaan van stofexplosies te verhinderen of de eventuele gevolgen ervan te beperken tot de bedrijfsgrens, en de voortplanting ervan naar andere delen van de installatie te beletten.

Art. 5.29.0.3. Laden en lossen alsmede het transport van stuivende stoffen

§1. Bij het laden en lossen van stuivende stoffen:
1° moeten afzuig- en stofverwijderingsinrichtingen worden gebruikt bij:
a) de vast opgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en andere manutentietoestellen;

b) de valbuisuitmondingen en stortgoten van laad- of losinrichtingen;

2° voor zover opvangen van stofhoudende afvalgassen niet mogelijk is moet:
a) bij afworpplaatsen de afworphoogte, zo mogelijk automatisch, aan de wisselende storthoogte worden aangepast;
b) bij valbuizen de uittreedsnelheid van het getransporteerde materiaal, bv. door slingerkleppen, zo laag mogelijk worden gehouden;

In de milieuvergunning kunnen gelijkwaardige alternatieve technieken worden opgelegd.

§2. Transport van stuivende stoffen.

1° Voor het transport in de inrichting van stuivende stoffen moeten gesloten inrichtingen, zoals transportbanden, elevatoren of trogkettingtransporteurs worden gebruikt. Voor zover inkapselen niet of slechts ten dele mogelijk is, moet het stofhoudende afvalgas worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid of moet de getransporteerde stuivende stof preventief worden bevochtigd.

2° Indien het gebruik van wegen stofimmissies kan doen ontstaan, dienen de wegen op het terrein van de inrichting verhard en afhankelijk van de mate van vervuiling schoongemaakt te worden.
Zo nodig dient een sproeiinstallatie voorzien die de wegen permanent bevochtigd houdt.
De exploitant waakt er over dat de vervuiling van openbare wegen door voertuigen, die het terrein van de inrichting verlaten, wordt vermeden of verholpen. Zo nodig wordt hiertoe een bandenwasinstallatie voorzien.

Art. 5.29.0.4. Opslag van stuivende stoffen

§1. Indien het de opslag betreft van stuivende stoffen, die bij zeving met een maximale maaswijdte van 5 mm een afscheidbare fraktie van hieronder vermelde stoffen opleveren hoger dan de hieronder vermelde waarden, uitgedrukt in gewicht per kg droge massa, dient de stortgoedopslag te gebeuren in silo's of onder een overkapping met alzijdige omsluiting.

stoffen	afscheidbare fractie in kg droge massa
- chroom VI-verbindingen, zoals calciumchromaat, uitgedrukt in Cr - chroomIII-, strontium- en zinkchromaat, uitgedrukt in Cr - nikkel (nikkelmetaal, nikkelsulfide en sulfidische ertsen, nikkeloxyde en nikkelcarbonaat, nikkeltetracarbonyl), uitgedrukt in Ni - arseen en zijn verbindingen (uitgedrukt in As) - nikkel en zijn verbindingen (uitgedrukt in Ni) - seleen en zijn verbindingen (uitgedrukt in Se)	500 mg/kg
- cadmium en zijn verbindingen (uitgedrukt in Cd) - kwikzilver en zijn verbindingen (uitgedrukt in Hg - thallium en zijn verbindingen (uitgedrukt in Tl)	50 mg/kg

§2. Voor de opslag van stuivende stoffen, andere dan deze bedoeld in §1, gelden minimaal volgende bepalingen:

1° de bulkopslagplaatsen van stuivende stoffen in open lucht dienen volledig omringd door een tenminste 5 m brede dichte gordel van hoogstammige en struikachtige begroeiing. In deze gordel mag enkel de voor de laad- en losoperaties noodzakelijke opening worden vrij gehouden;

2° de nodige maatregelen dienen getroffen om diffuse stofemissies afkomstig van de opslagplaatsen maximaal te beperken; zo nodig dient een sproeiinstallatie voorzien die het oppervlak van de bulkopslagplaatsen in open lucht permanent voldoende nat houdt.

[§3. Indien het de opslag betreft van stuivende stoffen in gesloten systemen behorende bij een GPBV-installatie, zijnde een inrichting die in de 4de kolom van de indelingslijst met het symbool X is gekenmerkt, moet ter beperking van de stofemissies:

1° onverminderd de bepalingen van de artikelen 5.29.0.3 en 5.29.0.4, een stofverwijderingsinstallatie worden gebruikt;

2° de emissie van stof van deze stofverwijderingsinstallatie lager zijn dan 10 mg/Nm³.

Voor installaties die de eerste maal zijn vergund voor 1 januari 2009, gelden de bepalingen van deze §3 met ingang van 1 januari 2011.]

Toegevoegd bij art. 141 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.29.0.5. Verwerking en bereiding van stuivende stoffen

Machines, apparaten of andere inrichtingen voor het mechanisch behandelen, verwerken of bereiden van stuivende stoffen, met name breken, mengen, zeven, malen, e.d., moeten worden ingekapseld.

Voor zover een stofdichte uitvoering, inzonderheid bij de toevoer-, afvoer- en overdrachtsplaatsen niet mogelijk is, moeten stofhoudende afvalgassen worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

Art. 5.29.0.6. Emissiegrenswaarden lucht

§1. Algemene bepalingen.

1° Stof en afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering, in de omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften zijn nageleefd.
Wanneer de afvalgassen voor verdere verdunning in de atmosfeer via een schoorsteen worden geloosd, dient deze schoorsteen voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

2° De bepalingen van sub 1° zijn niet van toepassing bij handelingen uitgevoerd aan volumineuze metalen constructies, die noodzakelijkerwijs dienen uitgevoerd in open lucht, zoals scheepsrompen, boven- en onderbouw van schepen, kunstwerken, masten, e.d.. Hiervoor kunnen evenwel in de milieuvergunning specifieke maatregelen worden opgelegd.

3° Voor installaties ingedeeld in de eerste klasse in de [subrubrieken 20.2 of 29.4], moet de concentratie van polychloordibenzodioxines (PCDD's) en polychloordibenzofuranen (PCDF's), berekend overeenkomstig [de wijze vermeld in de definitie van “dioxines en furanen” zoals vastgesteld in artikel 1.1.2, “definities algemeen”,] uitgedrukt als nanogram dioxine toxisch equivalent per Nm³ (ng TEQ/Nm³) voldoen aan:
a) nieuwe inrichtingen:
- emissierichtwaarde : 0,1 ng TEQ/Nm³ op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden;
- emissiegrenswaarde : 0,5 ng TEQ/Nm³ op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden;

b) bestaande inrichtingen:
- emissierichtwaarde : 0,4 ng TEQ/Nm³ op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden;

- emissiegrenswaarde : vanaf 1 januari 2003 1 ng TEQ/Nm³ op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden;

Gewijzigd bij art. 142 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januri 2009.

De richtwaarde dient nagestreefd door toepassing van de beste beschikbare technieken zowel op het vlak van de ingezette grond- en hulpstoffen, wijziging of optimalisatie van de procesvoering als door het gebruik van efficiënte rookgasbehandelingssystemen.";

[De massaconcentratie aan PCDD's en PCDF's wordt gemeten volgens de voorschriften van de Belgische norm T95-NBN EN 1948-1, 2 en 3. Deze concentratie wordt gemeten gedurende tenminste 3 dagen per jaar, gelijkmatig gespreid over het jaar. Het tijdstip en uitvoerder van de metingen worden uiterlijk 72 uur voor de aanvang van de metingen per faxbericht gemeld aan de toezichthoudende overheid.

Deze metingen zijn evenwel niet verplicht voor bronnen die niet, of niet significant, bijdragen tot de emissies. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning wordt het verlagen van de meetfrequentie of het geheel weglaten van de metingen op bepaalde bronnen enkel aanvaard mits dit voorafgaandelijk is goedgekeurd door de toezichthoudende overheid.

Elke meting uitgevoerd volgens bovenvermelde methode moet, na verrekening van de nauwkeurigheid bedoeld in artikel 4.4.4.2 §5, voldoen aan de voorgeschreven emissiegrenswaarde. Indien de gemeten concentratie, na verrekening van voormelde nauwkeurigheid, de emissiegrenswaarde overschrijdt, neemt de exploitant onmiddellijk de nodige maatregelen om de dioxine-emissie te verlagen en laat zo snel mogelijk en uiterlijk binnen de 3 maand na de vorige meting de volgende emissiemeting uitvoeren.

Indien de overschrijding van de emissiegrenswaarde meer dan 100% bedraagt, na verrekening van voormelde nauwkeurigheid, kan de toezichthoudende overheid de verplichte basisfrequentie van deze metingen verhogen, waarbij wordt rekening gehouden met volgende beoordelingscriteria:

- de aanwezige processen en hun inherent risico op dioxinevorming
- de productie- of smeltcapaciteit
- de geschatte vuilvracht van de dioxine-uitstoot
- de bestaande rookgaszuivering
- alle meetresultaten van de voorbije jaren, de naleving van de emissiegrenswaarde en de mate waarin deze desgevallend werd overschreden
- de stabiliteit van de procesvoering
- de mogelijkheden tot bewaking van het proces en van de rookgas-zuivering, zoals opvolging van de dosering van adsorbentia in de rookgaszuivering, ….

Indien bij de verhoogde basisfrequentie alle metingen van het jaar volgend op de beslissing tot verhoging van de frequentie, voldoen aan de emissiegrenswaarde, kan de toezichthoudende overheid beslissen om terug te vallen op de basisfrequentie van 3 metingen per jaar.

Indien de overschrijding van de emissiegrenswaarde meer dan 150% bedraagt, kan de vergunningverlenende overheid ambtshalve, op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid, verplichten om de polychloordibenzodioxinen en polychloordibenzofuranen op continue wijze te bemonsteren met ten minste tweewekelijkse analyses. Deze beslissing houdt eveneens rekening met de beoordelingscriteria bedoeld in het vorige lid. De vergunningverlenende overheid kan vervolgens, op vraag van de exploitant en op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid, in de milieuvergunning toestaan dat de continue bemonstering mag worden beëindigd of dat de bemonsterings- en/of analysefrequentie mag worden verminderd. Een minimumvoorwaarde voor het verlenen van deze toelating is dat er in het voorgaande jaar geen overschrijdingen waren van de emissiegrenswaarde voor dioxinen en furanen (bij periodieke metingen) en van de drempelwaarde (bij continue bemonstering).

De basisfrequentie van 3 metingen per jaar mag verminderd worden indien alle metingen van 3 opeenvolgende jaren voldeden aan de emissiegrenswaarde. In dat geval moet vanaf het vierde jaar slechts 2 maal per jaar gemeten worden. Indien de metingen in het vierde jaar eveneens voldoen aan de emissiegrenswaarde, mag vanaf het vijfde jaar slechts 1 maal per jaar gemeten worden. Bij overschrijdingen van de emissiegrenswaarde wordt minstens de basisfrequentie van 3 metingen per jaar opnieuw van kracht.

Voor de processen waar rookgaszuivering noodzakelijk is, worden alle voorzorgen genomen om de bedrijfszekerheid van deze zuivering te garanderen en op te volgen. Indien de rookgaszuivering is gebaseerd op de injectie van adsorbentia, dient deze injectie continu te worden opgevolgd en geregistreerd.]

In afwijking van de bepalingen van het eerste lid gelden voor de afvalgassen afkomstig van sinterinstallaties de volgende emissiewaarden voor polychloordibenzodioxines (PCDD's) en polychloordibenzofuranen (PCDF's), uitgedrukt als nanogram dioxine toxisch equivalent per Nm³ (ng TEQ/Nm³) en betrekking hebbend op een volumegehalte aan zuurstof in de afvalgassen van 16 % :

a) nieuwe inrichtingen:
   - emissierichtwaarde : 0,1 ng TEQ/Nm³ op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden;
   - emissiegrenswaarde : 0,5 ng TEQ/Nm³ op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden;

b) bestaande inrichtingen:
   - emissierichtwaarde : 0,4 ng TEQ/Nm³ op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden;
   - emissiegrenswaarde : vanaf 1 januari 2002 2,5 ng TEQ/Nm³ op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden;

   De richtwaarde dient nagestreefd door toepassing van de beste beschikbare technieken zowel op het vlak van de ingezette grond- en hulpstoffen, wijziging of optimalisatie van de procesvoering als door het gebruik van efficiënte rookgasbehandelingssystemen.

Gewijzigd bij art. 168, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 39 en 40 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§2. Emissievoorschriften voor bepaalde inrichtingen uit de metaalsector.

Tenzij anders in de milieuvergunning in functie van de luchtkwaliteitsdoelstellingen voorgeschreven en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4., zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die

betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de geloosde afvalgassen van hieronder vermelde installaties. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

1° Sinterinstallaties voor ijzererts:
   a) stof: stofhoudende afvalgassen moeten worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid; bij door storingen veroorzaakte stilstand van de sinterband vindt artikel 4.4.3.1. §2 geen toepassing; de ontstoffingsinrichting moet echter met een zo groot mogelijke afscheidingscapaciteit worden gebruikt;
   b) NO_X (als NO_2):400 mg/Nm³.

2° Inrichtingen voor het winnen van ruwijzer:
stof: stofhoudende afvalgassen, in het bijzonder afkomstig van het mengen, de emissiebronnen in de hoogovengiethal en de ontzwaveling van ruw ijzer, moeten worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid.

3° Installaties voor het winnen van non-ferro ruwmetalen:
   a) stof: stofhoudende afgewerkte gassen moeten worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid.
      - loodsmelterijen: 10 mg/Nm³
      - andere installaties voor het winnen van non-ferro ruwmetalen: 20 mg/Nm³
   b) SO_X (als SO_2): bij een massastroom van 5 kg/u of meer: 800 mg/Nm³

4° Installaties voor de productie van ferrolegeringen met toepassing van elektrothermische of metallothermische processen:
stof: stofhoudende afgewerkte gassen moeten worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid: 20 mg/Nm³

5° Installaties voor de productie van staal in converters, elektrovlamboogovens en vacuümsmeltinstallaties alsmede installaties voor het smelten van staal of gietijzer:
   a) stof:
      i) de stofhoudende afvalgassen moeten zoveel mogelijk worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting worden geleid;
      ii) - elektrovlamboogovens inductie-ovens of koepelovens met bovenmondafzuiging: 20 mg/Nm³
      - koepelovens met ondermondafzuiging: 50 mg/Nm³
   b) CO:
      - koepelovens met hete lucht en een achtergeschakelde zelfverhitte recuperator: 1.000 mg/Nm³
      - andere smeltinstallaties, converters en staalontgassingsinstallaties: CO-bevattende afvalgassen moeten zoveel mogelijk nuttig worden gebruikt of verbrand

6° Electrische omsmeltinstallaties voor slakken : gasvormige anorganische fluorverbindingen (als HF): 1 mg/Nm³

7° Smeltinstallaties voor aluminium:
   a) stof: stofhoudende afvalgassen moeten worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid; bij een massastroom van 0,5 kg/u of meer: 20 mg/Nm³;
   b) chloor: raffinage (chloreringsinstallaties): 3 mg/Nm³
   c) organische stoffen (als totaal C): 50 mg/Nm³

8° Smeltinstallaties met inbegrip van installaties voor de raffinage van non-ferro metalen en legeringen ervan, met uitzondering van aluminium:
   a) stof: stofhoudende afvalgassen moeten worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid;
      - smelt- of raffinage-installaties voor lood of legeringen ervan bij een massastroom van 0,2 kg/u: 10 mg/Nm³
      - andere smelt- of raffinageinstallaties bij een massastroom van 0,2 kg/u: 20 mg/Nm³
   b) koper en koperverbindingen. smelten van kathodekoper in schachtovens: 10 mg/Nm³
   c) organische stoffen (als totaal C): 50 mg/Nm³

9° Installaties voor het walsen van metalen, warmte- en warmtebehandelingsovens:
   a) NO_X (als NO_2): de emissies aan stikstofmonoxyde en stikstofdioxyde mogen in het afvalgas van de installaties met voorverwarming van de verbrandingslucht tot 200°C of meer de uit het hierna weergegeven diagram (figuur 1) resulterende massaconcentratie, uitgedrukt in stikstofdioxyde, niet overschrijden; de beste beschikbare technieken om de emissies te verminderen moeten worden toegepast;
   figuur 1

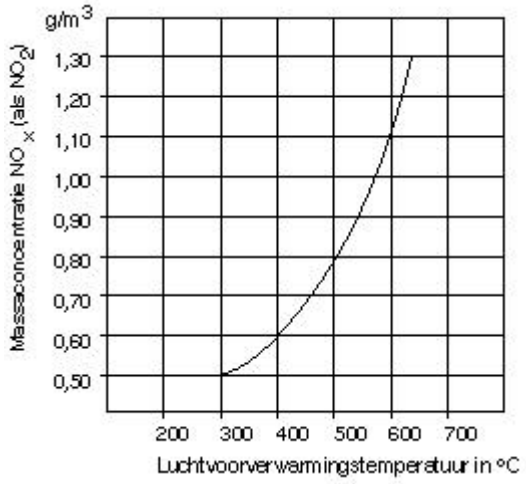

   b) SO_X (als SO_2): bij toepassing van stookgassen in de combinatie ijzerfabrieken en cokesfabrieken mogen de emissies aan zwaveloxyden de emissiewaarde, bepaald volgens het hierna weergegeven diagram (figuur 2) niet overschrijden;

figuur 2

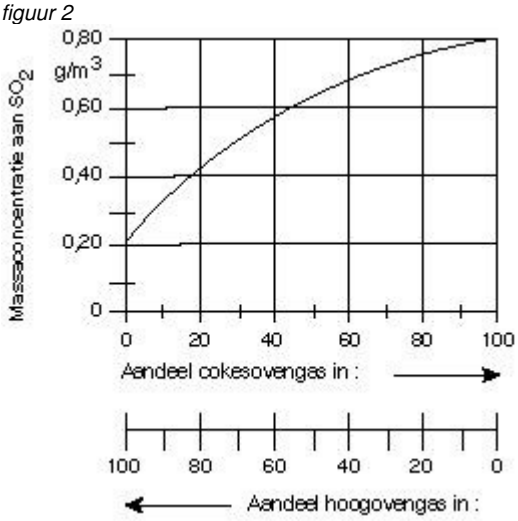

c) de onder sub a) en b) vermelde emissiegrenswaarden hebben betrekking op een volumegehalte aan zuurstof in het afvalgas van 5%.

10° IJzer-, temper- en staalgieterijen alsmede gieterijen voor non-ferro metalen:
- a) stof:
  - i) de stofhoudende afvalgassen moeten zoveel mogelijk worden opgevangen en naar een ontstoffingsinrichting geleid;
  - ii) Bij de toepassing van filtrerende ontstoffingsinrichtingen mogen de stofvormige emissies in het afvalgas bij een massastroom van 0,5 kg/u of meer 20 mg/m^3 niet overschrijden;
- b) organische stoffen: de bij de kernfabricage, inclusief het mengen, drogen en uitharden van kernzand, ontstane en met organische stoffen beladen afgewerkte gassen moeten zoveel mogelijk worden opgevangen en naar een zuiveringsinrichting voor afvalgas geleid; de bepalingen van artikel 4.4.3.1., §1, 2° gelden met dien verstande, dat de massaconcentratie aan aminen in het afgewerkte gas 5 mg/m^3 niet mag overschrijden.

11° Installaties voor vuurverzinken:
- a) zuivering van afgewerkt gas: installaties voor vuurverzinken waarin vloeibaar metaal wordt toegepast, moeten worden uitgerust met opvangsystemen voor afvalgas, zoals omsluitingen of kappen; de afgewerkte gassen moeten naar een zuiveringsinrichting voor afgewerkt gas worden geleid;
- b) stof :10 mg/Nm^3
- c) chloorverbindingen (als HCl): 20 mg/Nm^3
- d) emissiemetingen: het resultaat van afzonderlijke metingen moet over verscheidene dompelingen worden bepaald; de meettijd komt overeen met de som van de afzonderlijke dompeltijden en dient als regel een half uur te bedragen; de dompeltijd is de periode tussen het eerste en laatste contact van het te verzinken materiaal met het verzinkingsbad.

12° Installaties voor de productie van aluminium langs natte weg of met behulp van electrische installaties:
- a) stof: elektrolyseovens:30 mg/Nm^3
- b) fluor (als HF) elektrolyseovens:1 mg/Nm^3

Gewijzigd bij art. 168, 3° tot en met 10°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.29.0.7. Met betrekking tot het stralen met zand of andere producten, als bedoeld in subrubriek 29.5.4 van de indelingslijst, dienen de volgende voorschriften in acht genomen:

1° de lokalen, cabines of toestellen waar straling met zand of een ander product gebeurt, moeten uitgerust zijn met een doelmatig systeem om het teweeggebrachte stof op te vangen; deze opvanging moet gebeuren zolang de verrichtingen duren en voortgezet worden na de beëindiging ervan zolang het nodig is om de stofwolk die werd gevormd zo volledig mogelijk te doen verdwijnen;

2° de in sub 1° bedoelde lokalen, cabines of toestellen mogen pas na de verdwijning van de wolk worden geopend;

3° de opgevangen door stof verontreinigde lucht dient, na de noodzakelijke zuivering in een doelmatige installatie , in de omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften zijn nageleefd;

4° het stralen met zand, of andere korrels, dat vrij kiezel (siliciumanhydride) bevat is verboden, behoudens wanneer:
- a) bedoelde verrichtingen gebeuren in gesloten toestellen die van zulke aard zijn dat, terwijl zij aan de gang zijn, niemand erbinnen moet of mag zijn of komen en dat het teweeggebrachte stof er niet kan uit ontsnappen en zich in de omgevingslucht kan verspreiden;
- b) bedoelde verrichtingen in open lucht gebeuren en het om aanmerkelijk grote oppervlakten of vaste constructies gaat als: gevels van gebouwen, scheepsrompen, kunstwerken, masten, enz.;
- c) het zand of de korrels worden geprojecteerd op oppervlakten of voorwerpen om er een laag zulk materiaal aan te brengen en niet met het doel ze te reinigen, te decaperen, te schuren of mat te maken.

5° De bepalingen van 1° en 2° van dit artikel zijn niet van toepassing op het stralen van volumineuze constructies (scheepsrompen, boven- en onderbouw van schepen, kunstwerken, masten e.d.), met staalkorrels, grit en aanverwante producten als dat noodzakelijkerwijs in de openlucht dient uitgevoerd te worden. Hiervoor kunnen evenwel in de milieuvergunning specifieke maatregelen worden opgelegd.

Gewijzigd bij art. 169 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.29.0.8. Met betrekking tot het gladschuren van metalen, als bedoeld in subrubriek 29.5.4 van de indelingslijst, dienen de volgende voorschriften in acht genomen:
onverminderd de bepalingen van artikel 5.29.0.6., §1 dienen de slijpstenen, schijven, viltbekleding en polijstmolentjes voorzien van omhulsels die alleen het voor de arbeid strikt nodig gedeelte onbedekt laten en verbonden zijn met mechanische zuigtoestellen van het opvangsysteem.

Gewijzigd bij art. 170 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.29.0.9. Met betrekking tot het elektrolytisch of chemisch behandelen, het bedekken en/of ontvetten van voorwerpen uit metaal, als bedoeld in de subrubrieken 29.5.5, 29.5.6 en 29.5.7 van de indelingslijst, dienen de volgende voorschriften in acht genomen:

1° de kuipen met baden voor elektrolytisch of chemisch behandelen, het bedekken en/of ontvetten van voorwerpen uit metaal, dienen opgesteld in een uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat van andere lokalen gescheiden is door volkomen dichte wanden

en deuren, behalve voor inrichtingen welke werken met het "in lijn"- of "lopende band"-principe; de zijwanden van het lokaal moeten tot tenminste één meter hoogte van een waterdichte bekleding voorzien zijn die inert is aan de zich in de kuipen bevindende stoffen;

2° de kuipen zijn ontworpen en gebouwd overeenkomstig een code van goede praktijk, rekening houdend met de eigenschappen van de producten die ze bevatten; de gebruikte materialen hebben een voldoende mechanische en chemische weerstand;

3° de kuipen dienen derwijze opgesteld dat:
   a) de stabiliteit van de kuipen onder alle omstandigheden is gewaarborgd; de ondersteuning van de kuipen is derwijze dat de belasting geen ongelijke inzakkingen of overmatige spanningen kan veroorzaken, die een gevaar voor kantelen of breuk inhouden;
   b) een gemakkelijk toezicht en onderhoud ervan mogelijk is;
   c) maatregelen zijn getroffen om de verspreiding van accidenteel uit de kuipen ontsnappende vloeistoffen te beperken; te dien einde zijn ze geplaatst binnen een voor de opgeslagen vloeistoffen dichte inkuiping, die aan de volgende voorschriften voldoet:
      i) de wanden hebben een voldoende mechanische weerstand om de eventueel aanwezige vloeistoffen te weerhouden;
      ii) de wanden en de bodem zijn voldoende chemisch inert ten overstaan van deze vloeistoffen;
      iii) de nuttige inhoud is ten minste gelijk aan de inhoud van de grootste erin geplaatste kuip;
      iv) elke rechtstreekse verbinding tussen een inkuiping en een besterfput, een openbare riolering, een waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren is verboden;
      v) de inkuiping is zodanig verwezenlijkt dat ze gemakkelijk en veilig kan gereinigd worden;
   d) de in sub c) bedoelde inkuiping mag vervangen worden door andere vloeistofopvanginrichtingen indien deze een gelijkwaardige veiligheid waarborgen;

4° de leidingen, pompen, afsluiters, kleppen, dichtingen en ander toebehoren dienen aan de volgende voorschriften te voldoen:
   a) zij zijn ontworpen en gebouwd volgens een code van goede praktijk rekening houdend met de eigenschappen van de gebruikte vloeistoffen;
   de materialen vertonen een voldoende mechanische en chemische weerstand;
   b) zij zijn gemakkelijk toegankelijk voor onderzoek, onderhoud en herstelling;
   c) de openingen voor het vullen en ledigen, pompen, kleppen, enz. zijn zo mogelijk hetzij binnen, hetzij boven vloeistofopvanginrichtingen geplaatst, die voldoen aan de voorschriften van sub 3°; zoniet worden gelijkwaardige maatregelen genomen om de verspreiding van de vloeistoffen te voorkomen;
   d) wanneer leidingen doorheen inkuipingswanden of -bodems moeten aangebracht worden zijn aangepaste afdichtingen voorzien;
   e) de vaste leidingen zijn voorzien van goed zichtbare aanduidingen betreffende de identiteit van de vloeistoffen waarvoor ze bestemd zijn; bovendien zijn de benamingen van de vloeistoffen duidelijk aangegeven aan de vulopeningen;
   f) de waterleiding naar de installaties is voorzien van een toestel waarmee de watertoevoer onmiddellijk kan onderbroken worden; dit toestel, geplaatst in de nabijheid van de baden, is goed gesignaleerd en gemakkelijk toegankelijk;
   g) wanneer de baden gekoeld of verwarmd worden door een open kringloop, wordt op de afvoerleiding van het water een inspectiegat of een toestel, waarmee monsters kunnen genomen, voorzien, om na te gaan of het koel- of verwarmingscircuit niet bevuild is met de inhoud van de baden;
   h) wanneer het volume van de gekoelde of verwarmde behandelingskuipen meer dan 10.000 l bedraagt, wordt een geleidbaarheidsmeter of een analoog toestel en een afsluiter geplaatst op de afvoerleiding van het water;
   bij een lek tussen het bad en het koel- of verwarmingscircuit stelt dit meettoestel een alarm in werking;

5° kuipen waaruit gevaarlijke dampen kunnen vrijkomen, zijn uitgerust met doelmatige afzuiginrichtingen, zodanig dat het ontsnappen van dampen voorkomen wordt; deze dampen worden overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.29.0.5. geloosd op een hoogte en in die omstandigheden dat er geen hinder uit voortvloeit, die de normale buurtlast overschrijdt;

6° de accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een besterfput, een openbare riolering, een waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden;

7° In geval er vastgesteld wordt dat een inkuiping, tank of recipiënt lekt, moet de inhoud hiervan onmiddellijk in een andere geschikte houder worden overgepompt of overgeladen. In de inrichting moeten daartoe de nodige interventiemiddelen, zoals absorptie- en neutralisatiemateriaal, overmaatse vaten, beschermingsmiddelen, enz., aanwezig zijn om in geval van lekkages, ondeugdelijke verpakking, morsen, en andere incidenten dadelijk te kunnen ingrijpen om de mogelijke schadelijke gevolgen maximaal te beperken.
   Bij elk vloeistoflek dat aanleiding heeft gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen, moet de exploitant onmiddellijk de nodige maatregelen treffen om deze toestand te verhelpen en in voorkomend geval verdere verontreiniging te doen ophouden. Eventueel opgetreden verontreiniging moet op milieuhygiënisch verantwoorde wijze ongedaan worden gemaakt.
   Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de toepasselijke reglementering.
   De exploitant doet onmiddellijk melding van het voorval en van de (overwogen) maatregelen bij de burgemeester en bij de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving].

8° de exploitant of zijn afgevaardigde controleert regelmatig of de onder sub 3° en sub 4° voorziene inkuipingen leeg zijn;

9° de exploitant verzekert de goede staat van onderhoud van de kuipen, de leidingen en hun toebehoren en de doeltreffende werking van de beveiligingsinrichtingen;

10° de werkzaamheden met gevaarlijke producten worden enkel toevertrouwd aan bevoegde personen die op de hoogte zijn van de aan deze producten verbonden gevaren voor de buurt en de verontreiniging van de omgeving; nauwkeurige schriftelijke onderrichtingen betreffende de bij ongeval te nemen maatregelen worden aan het betrokken personeel gegeven; de nodige middelen staan daartoe ter beschikking;

Gewijzigd bij art. 171 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 190 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.29.0.10. Gebruik van hexachloorethaan (HCE)
[...] Het gebruik van hexachloorethaan (HCE) [is] verboden bij de productie of de behandeling van non-ferrometalen.
Dit verbod geldt [tot en met 29 juni 2003] niet voor:

1° de niet-geïntegreerde aluminiumgieterijen die speciaal aluminium produceren voor gebruiksvormen die hoge kwaliteits- en veiligheidsnormen vereisen, en die gemiddeld minder dan 1,5 kg HCE per dag gebruiken;

2° korrelverfijning bij de productie van de magnesiumlegeringen AZ81, AZ91 en AZ92.

Gewijzigd bij art. 18 B.Vl.Reg. 24 maart 1998, B.S. 30 april 1998, tweede editie.
Gewijzigd bij art. 11 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(2), B.S. 14 april 2003.

HOOFDSTUK 5.30.
BOUWMATERIALEN EN MINERALE PRODUCTEN

AFDELING 5.30.0.
ALGEMENE BEPALINGEN

Nieuwe titel ingevoegd bij art. 172, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.30.0.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 30 van de indelingslijst.

§2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op:
1° het mechanisch behandelen van minerale producten gekoppeld aan de uitvoering van eigenlijke bouw-, sloop- of wegenwerken, zijnde handelingen die niet onder toepassing van Titel I van het VLAREM vallen;
2° het bewerken van marmer, natuur- of kunststeen gekoppeld aan de uitvoering van eigenlijke bouw-, sloop- of wegenwerken, zijnde handelingen die niet onder toepassing van Titel I van het VLAREM vallen;
3° beton- en mortelmolens.

Art. 5.30.0.2. §1. Het is verboden een inrichting die overeenkomstig één of meer van de subrubrieken 30.2, 30.3, 30.4, 30.5, 30.7, 30.9 en 30.10 van de indelingslijst in de eerste klasse is ingedeeld, te exploiteren:
1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een woongebied, een waterwingebied en/of beschermingszone I, II en III;
2° waarvan de bedrijfsgebouwen en/of opslagruimten gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een woongebied.

§2. De verbodsbepalingen van §1 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.30.0.3. Bij het laden en lossen van stuivende minerale stoffen:
1° moeten afzuig- en stofverwijderingsinrichtingen worden gebruikt bij:
   a. de vast opgestelde toevoer-, overdrachts- en afvoerplaatsen van grijpers, motorlaadschoppen en andere manutentietoestellen;
   b. de valbuisuitmondingen en stortgoten van laad- of losinrichtingen;
2° voor zover opvangen van stofhoudende emissies niet mogelijk is moet:
   a. bij afworpplaatsen de afworphoogte, zo mogelijk automatisch, aan de wisselende storthoogte worden aangepast;
   b. bij valbuizen de uittreedsnelheid van het getransporteerde materiaal, bv. door slingerkleppen, zo laag mogelijk worden gehouden.

Art. 5.30.0.4. §1. De nodige maatregelen dienen getroffen om de emissies van stof afkomstig van diffuse bronnen maximaal te beperken.
Indien het gebruik van wegen stofimmisssies kan doen ontstaan, dienen de wegen op het terrein van de inrichting verhard en afhankelijk van de mate van vervuiling schoongemaakt.
Zo nodig dient een sproeiinstallatie voorzien die de wegen, opslagplaatsen voor minerale stoffen en andere plaatsen in open lucht waar stofemissies op het terrein van de inrichting kunnen ontstaan, permanent nat houdt.

§2. De exploitant waakt er over dat de vervuiling van openbare wegen door voertuigen, die het terrein van de inrichting verlaten, wordt vermeden of verholpen. Zo nodig wordt hiertoe een bandenwasinstallatie voorzien.

§3. De bulkopslagplaatsen van stuivende minerale stoffen in open lucht dienen volledig omringd door een passende beschutting, ommuring of omringing van opgaande begroeiing. In deze omringing mag enkel de voor de laad- en losoperaties noodzakelijke opening worden vrij gehouden.

[§4. Indien het de opslag betreft van stuivende stoffen in gesloten systemen behorende bij een GPBV-installatie, zijnde een inrichting die in de 4de kolom van de indelingslijst met het symbool X is gekenmerkt, moet ter beperking van de stofemissies:
1° een stofverwijderingsinstallatie worden gebruikt;
2° de emissie van stof van deze stofverwijderingsinstallatie lager zijn dan 10 mg/Nm³.
Voor installaties die de eerste maal zijn vergund voor 1 januari 2009, gelden de bepalingen van deze §3 met ingang van 1 januari 2011.]

Toegevoegd bij 143 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.30.0.5. §1 Machines, manutentietoestellen of andere apparaten voor het mechanisch behandelen of verwerken van stuivende minerale stoffen, moeten worden ingekapseld. Voor zover een stofdichte uitvoering, inzonderheid bij de toevoer-, afvoer- en overdrachtsplaatsen niet mogelijk is, moeten stofhoudende afvalgassen worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

§2 Voor het transport in de inrichting van stuivende minerale stoffen moeten gesloten inrichtingen, zoals transportbanden, elevatoren of trogkettingtransporteurs worden gebruikt. Voor zover het in §1 voorgeschreven inkapselen niet of slechts ten dele mogelijk is, moet het stofhoudende afvalgas worden opgevangen en naar een inrichting voor stofverwijdering worden geleid.

Art. 5.30.0.6. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering, in de omgevingslucht geloosd derwijze dat de van toepassing zijnde emissievoorschriften zijn nageleefd.
Wanneer de afvalgassen voor verdere verdunning in de atmosfeer via een schoorsteen worden geloosd, dient deze schoorsteen voldoende hoog te zijn met het oog op een voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

Art. 5.30.0.7. Bij hoogovenslakgranulatieprocessen met geleide emissie, inzonderheid volgens het INBA-procédé, zijn de algemene emissiegrenswaarden, vastgesteld in artikel 4.4.3.1, niet van toepassing.
In de milieuvergunning kunnen, met toepassing van de beste beschikbare technieken, voorwaarden inzake de emissies worden opgelegd op basis van de door dit reglement vastgestelde milieukwaliteitsnormen voor lucht.

Ingevoegd bij art. 172, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.30.1.
INRICHTINGEN VOOR DE FABRICAGE VAN KERAMISCHE PRODUCTEN

Ingevoegd bij art. 172, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Vervangen bij art. 4 B.Vl.Reg. 21 maart 2003, B.S. 1 augustus 2003.

Art. 5.30.1.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in de subrubrieken 20.3.5, 30.2.1° en 30.9 van de indelingslijst.

Art. 5.30.1.2. De afstandsregels vermeld in artikel 5.30.0.2, §1, 2° zijn van toepassing, tenzij anders bepaald in de vergunning.

Art. 5.30.1.3. Met betrekking tot de luchtverontreiniging gelden de volgende bepalingen:

1° Referentiezuurstofgehalte: de emissiegrenswaarden hebben betrekking op een referentievolumegehalte aan zuurstof in het afgewerkte gas van 18% O_2.

2° Emissies:

a) Alvorens beste beschikbare reinigingstechnieken voor rookgasreiniging in te zetten, en voorzover de kwaliteit van het keramische eindproduct het toelaat, moeten procesgeïntegreerde maatregelen worden verkozen teneinde de luchtemissie te beperken.

b) In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in afdeling 4.4.3, gelden de volgende emissiegrenswaarden voor de rookgassen afkomstig van verhittingsinstallaties:

Parameter		Rookgasemissiegrenswaarden
SO_x		500 mg/Nm³
HF		5 mg/Nm³
HCl		30 mg/Nm³
Stof		50 mg/Nm³
VOS	voor ovens met naverbranding	50 mg/Nm³
	voor ovens zonder naverbranding	150 mg/Nm³
CO	voor ovens met naverbranding	100 mg/Nm³
	voor ovens zonder naverbranding	800 mg/Nm³
	uitzondering: snelbouwovens	1.500 mg/Nm³
	uitzondering: ring- en veldbrandovens	1.500 mg/Nm³ tenzij anders bepaald in de milieuvergunning
dioxinen en furanen		0,1 ng TEQ/Nm³

Gewijzigd bij art. 144 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Voor vluchtige organische stoffen (VOS) wordt het totaal gehalte aan organische stoffen, uitgedrukt in massa-eenheden C per volume rookgas, in aanmerking genomen.

c) Meetmethode: De concentraties van de parameters in de rookgassen afkomstig van de verhittingsinstallaties worden gemeten volgens de bepalingen van bijlage 5.30.1.

Art. 5.30.1.4. Overgangsregeling

§1. In afwijking van artikel 5.30.1.3 geldt tot en met 31 december 2003 voor bestaande inrichtingen de volgende overgangsregeling:

1° alvorens beste beschikbare reinigingstechnieken voor rookgasreiniging in te zetten, en voorzover de kwaliteit van het keramische eindproduct het toelaat, moeten procesgeïntegreerde maatregelen worden verkozen teneinde de luchtemissie te beperken;

2° in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in afdeling 4.4.3, moeten de rookgassen afkomstig van verhittingsinstallaties van bestaande inrichtingen voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden:

Primaire grondstof	Rookgasemissiegrenswaarden in mg/Nm³			
S (%)	SO_x (uitgedrukt in SO_2)	HF	HCl	Stof
≤ 0,12	1.000	50	120	400
0,12 < x ≤ 0,25	2.500	80	120	400
> 0,25	3.500	100	120	400

Het zwavelgehalte (S%) in de hoofdgrondstof wordt bepaald conform de bepalingen van bijlage 5.30.1. Indien evenwel uit de emissiemetingen blijkt dat de SO_x-emissie de grenswaarde van 1.000 mg/Nm³ niet overschrijdt en bovendien de HF-emissie de grenswaarde van 50 mg/Nm³ niet overschrijdt, moet het zwavelgehalte in de hoofdgrondstof niet worden bepaald.

3° in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden voor organische stoffen bepaald in afdeling 4.4.3, wordt voor de rookgassen afkomstig van verhittingsinstallaties van bestaande inrichtingen enkel het totale gehalte aan organische stoffen, uitgedrukt in massa-eenheden C per volume rookgas, in aanmerking genomen; bij een totale massastroom van 5 kg/u of meer mag de massaconcentratie in de rookgassen 200 mg/Nm³ niet overschrijden;

4° meetstrategie: in afwijking van de bepalingen van de afdeling 4.4.4 worden de rookgassen afkomstig van de bakovens van bestaande inrichtingen gemeten volgens de volgende meetfrequentie: de concentraties van de parameters in de rookgassen dienen jaarlijks gemeten te worden en dit tijdens een periode van normale bedrijvigheid; de resultaten van voormelde emissiemetingen dienen ter inzage gehouden van de met het toezicht gelaste ambtenaar;

5° bij elke emissiemeting wordt ook het zwavelgehalte van de hoofdgrondstof bepaald volgens een code van goede praktijk.

§2. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in afdeling 4.4.3 en de sectorale emissiegrenswaarden bepaald in artikel 5.30.1.3, 2°, b) gelden, vanaf 1 januari 2004 tot en met 31 december 2009 voor bestaande inrichtingen en vanaf 1 januari 2003 tot en met 31 december 2009 voor nieuwe inrichtingen vergund vóór 1 januari 2003, de volgende emissiegrenswaarden voor de parameters in de rookgassen afkomstig van verhittingsinstallaties:

Parameter		Rookgasemissiegrenswaarden
SO_x	x = zwavelgehalte (S%) in de hoofdgrondstof	
	x ≤ 0,25	500 mg/Nm³
	0,25 < x ≤ 0,50	1000 mg/Nm³
	0,50 < x ≤ 0,75	1500 mg/Nm³
	x > 0,75	2000 mg/Nm³
HF	x = zwavelgehalte (S%) in de hoofdgrondstof	
	x ≤ 0,25	5 mg/Nm³
	0,25 < x ≤ 0,50	10 mg/Nm³
	x > 0,50	15 mg/Nm³
HCl		30 mg/Nm³
Stof		50 mg/Nm³
VOS	voor ovens met naverbranding	50 mg/Nm³
	voor ovens zonder naverbranding	150 mg/Nm³
CO	voor ovens met naverbranding	100 mg/Nm³
	voor ovens zonder naverbranding	800 mg/Nm³
	uitzondering: snelbouwovens	1.500 mg/Nm³
	uitzondering: ring- en veldbrandovens	1.500 mg/Nm³ tenzij anders bepaald in de milieuvergunning
dioxinen en furanen		0,1 ng TEQ/Nm³

Het zwavelgehalte (S%) in de hoofdgrondstof wordt bepaald conform de bepalingen van bijlage 5.30.1. Indien evenwel uit de emissiemetingen blijkt dat de SO_x-emissie de grenswaarde van 500 mg/Nm³ niet overschrijdt en bovendien de HF-emissie de grenswaarde van 5 mg/Nm³ niet overschrijdt, moet het zwavelgehalte in de hoofdgrondstof niet worden bepaald.
Voor vluchtige organische stoffen (VOS) wordt het totaal gehalte aan organische stoffen, uitgedrukt in massa-eenheden C per volume rookgas, in aanmerking genomen.

Gewijzigd bij art. 145 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 5.30.2.
ASFALTBETONCENTRALES

Ingevoegd bij art. 172, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Vervangen bij art. 146 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[Art. 5.30.2.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de asfaltbetoncentrales bedoeld in subrubriek 30.4 van de indelingslijst. Voor inrichtingen die reeds voor 1 januari 2004 met een geldige vergunning in bedrijf gesteld waren, gelden de bepalingen van deze afdeling, met uitzondering van de emissiegrenswaarde voor CO, slechts vanaf 1 januari 2010.

Art. 5.30.2.2. §1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden van hoofdstuk 4.4 geldt voor de volgende parameters een emissiegrenswaarde zoals weergegeven in de volgende tabel geldend bij een zuurstofgehalte van 17%.

Parameter	**Emissiegrenswaarde (mg/Nm^3)**	**Richtwaarde (mg/Nm^3)**
CO	500	100
Stof	20	
SO_2	200	
NO_x	200	
TOC	100	

§2. Onverminderd de andere bepalingen van hoofdstuk 4.4 moeten de concentraties van de parameters, vermeld in §1, minstens met de onderstaande frequentie in functie van het nominaal thermisch vermogen van de asfaltbetoncentrale worden gemeten:

nominaal thermisch vermogen	**meetfrequentie**
300 kW tot en met 1 MW	5-jaarlijks
meer dan 1 MW tot en met 5 MW	2-jaarlijks
meer dan 5 MW tot en met 100 MW	3-maandelijks
meer dan 100 MW	continu

Deze metingen moeten gebeuren door een daarvoor erkende milieudeskundige discipline lucht, of door de exploitant zelf met apparatuur en volgens een methode die zijn goedgekeurd door een milieudeskundige erkend in de discipline lucht. De vast opgestelde meetapparatuur moet worden gekeurd door een hiervoor erkend milieudeskundige conform een code van goede praktijk.

Art. 5.30.2.3. Teneinde de diffuse VOS-emissies optimaal te beperken moeten:
1° de bitumentanks voorzien zijn van watersloten;
2° de geïsoleerde silo's voor het bewaren van warm asfalt voorzien zijn van automatisch openende en sluitende laaddeuren;
3° de uitgang van de mixer worden ingekapseld en voor zover mogelijk de lucht afgezogen en afgevoerd worden naar de droogtrommel.

Art. 5.3O.2.4. Het gebruik van antikleefmiddel dient aan volgende voorwaarden te voldoen:
1° het gebruikte antikleefmiddel moet biologisch afbreekbaar zijn en mag niet vluchtig zijn, met name het product moet bij 293,15° K een dampspanning hebben van 0,01 kPa of minder;
2° het gebruik van antikleefmiddel moet beperkt worden tot het strikte minimum;
3° de plaats waar het anti kleefmiddel verneveld wordt over de laadbak van de vrachtwagens moet voorzien zijn van een verharde en vloeistofdichte ondergrond;
4° er moeten voorzieningen aanwezig zijn voor de opvang en zuivering van de gecontamineerde vloeistof/water afkomstig van het verstuiven van het anti-kleefmiddel.

Art. 5.30.2.5. De vulstoffen moeten worden opgeslagen in gesloten stalen silo's. In het geval van aanvoervulstof moeten deze silo's worden voorzien van een overvulbeveiliging met een automatisch alarmsignaal en een automatisch afsluitsysteem van de vulleiding.

De silo's voor de vulstoffen moeten zijn voorzien van zelfreinigende stoffilters.

Art. 5.30.2.6. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, is het verwerken van nieuw natuurasfalt Trinidad verboden.]

HOOFDSTUK 5.31.
MOTOREN MET INWENDIGE VERBRANDING

Ingevoegd bij art. 173 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.31.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de motoren met inwendige verbranding opgesteld op een bouwplaats voor de uitvoering van eigenlijke bouw, sloop- of wegenwerken, zijnde een niet vast opgestelde motor die niet onder toepassing van titel I van het VLAREM valt.

AFDELING 5.31.1.
VAST OPGESTELDE MACHINES MET 360 OF MEER BEDRIJFSUREN PER JAAR

Vervangen bij art. 14 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

Art. 5.31.1.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op vast opgestelde motoren, al dan niet met elektriciteitsproductie en al dan niet in warmtekrachttoepassing, ingedeeld in subrubriek 31.1 van de indelingslijst, inzonderheid gasmotoren en dieselmotoren, met een aantal bedrijfsuren van 360 uur per jaar of meer. Voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties gelden de overeenkomstige bepalingen van afdeling 5.43.3.

[Art. 5.31.1.2. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van de installaties, bedoeld in artikel 5.31.1.1, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2 en organische stoffen, uitgezonderd methaan, als totaal organische koolstof:

1° gasmotoren:

de emissiegrenswaarden worden bepaald in massa per volume in de droge rookgassen en ze worden uitgedrukt in mg/Nm³, uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent:

a) tot 31 december 2007

type gasmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
		NO_X	CO	organische stoffen, uitgezonderd methaan
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993		-	2600	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 en voor 1 januari 2000		2600 x η/30	1300	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000 en voor 1 januari 2005		500 x η/30	650 [1]	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	≤ 1 > 1	500 x η/30 500	650 [1] 650 [1]	150 150

η = nominaal motorrendement
[1] Voor gasmotoren gevoed met biogas wordt deze emissiegrenswaarde voor CO verhoogd tot 1300 mg/Nm³.

b) vanaf 1 januari 2008

type gasmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
		NO_X	CO	organische stoffen, uitgezonderd methaan
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000		1300 x η/30 [2]	1300	-
eerste vergunning tot exploitatie is		500 x η/30	650 [1]	-

verleend op of na 1 januari 2000 en voor 1 januari 2005				
[eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005 en voor januari 2010]	≤ 1 > 1	500 x η/30 500	650 [1] 650 [1]	150 150
[eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010	≤ 1 1 - 5 ≥ 5	500 x η/30 500 250	650 [1] 650 [1] 650 [1]	150 150 150]

η = nominaal motorrendement

[1] Voor gasmotoren gevoed met biogas wordt deze emissiegrenswaarde voor CO verhoogd tot 1300 mg/Nm³.

[2] In afwijking van deze emissiegrenswaarde is voor gasmotoren waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993 tot 31 december 2018 geen NO_X-emissiegrenswaarde van toepassing.
Voor gasmotoren waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 maar voor 1 januari 2000 is ingeval van voeding met biogas een NO_X-emissiegrenswaarde van 2600 x η/30 mg/Nm³ van toepassing.

Gewijzigd bij art. 29, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

2° dieselmotoren:
de emissiegrenswaarden worden bepaald in massa per volume in de droge rookgassen en ze worden uitgedrukt in mg/Nm³, uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent:

a) tot 31 december 2007

type dieselmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
		stof	SO_2 (bij gasolie)	SO_2 (bij stookolie)	NO_X	CO	org. stoffen
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993	≥ 0,3	-	0,20%[1]	1,00%[1]	-	2600	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 en voor 1 januari 2000	≥ 0,3	200	0,20%[1]	1,00%[1]	4000	1000	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000 en voor 1 januari 2005	0,3 - 3 ≥ 3	50 50	0,20%[1] 0,20%[1]		4000 2000	650 650	- -
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	0,3 – 5 ≥ 5	50 50	0,20%[1] 0,20%[1]		1.000[2] 500	650 650	150 150

[1] maximumzwavelgehalte in brandstof (in massa-%)

[2] Voor dieselmotoren gevoed met vloeibare biomassaproducten, met uitzondering van biomassa-afval, wordt de emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 2.000 mg/Nm³

Gewijzigd bij art. 147, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

b) vanaf 1 januari 2008

type dieselmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
		stof	SO_2 (bij gasolie)	SO_2 (bij stookolie)	NO_X	CO	org. stoffen
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1993	≥ 0,3	300	0,10%[1]	1,00%[1]	5000	1500	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 en vóór 1 januari 2000	≥ 0,3	200	0,10%[1]	1,00%[1]	4000	1000	-
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000 en vóór 1 januari 2005	0,3 - 3 ≥ 3 - 5 ≥ 5	50 50 50	0,10%[1] 0,10%[1] 0,10%[1]	1,00%[1] 1,00%[1] 1,00%[1]	4000 2000 500	650 650 650	- - -
[eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005 en voor 1 januari 2005]	0,3 - 5 ≥ 5	50 50	0,10%[1] 0,10%[1]	1,00%[1] 1,00%[1]	1000[2] 500	650 650	150 150
[eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010	0,3 - 5 ≥ 5	50 50	0,10%[1] 0,10%[1]	1,00%[1] 1,00%[1]	1000 350	650 650	150 150]

[1] maximumzwavelgehalte in brandstof (in massa-%)

[2] Voor dieselmotoren gevoed met vloeibare biomassaproducten, met uitzondering van biomassa-afval, kan in de milieuvergunning een hogere emissiegrenswaarde voor NO_X worden vastgesteld, evenwel slechts voor een periode lopende tot uiterlijk 31 december 2009 en tot een waarde van maximum 2.000 mg/Nm³

Vervangen bij art. 43 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.
Vervangen bij art. 147, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Gewijzigd bij art. 30, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .

Art. 5.31.1.3. De vergunningverlenende overheid kan, mits toestemming van de Europese Commissie aan België waar nodig, de verplichting tot het naleven van de in artikel 5.31.1.2 bedoelde grenswaarden voor het zwavelgehalte bij dieselmotoren voor een periode van ten hoogste zes maanden opschorten, als de voorziening met brandstoffen die aan bedoelde grenswaarden voor het zwavelgehalte voldoen, wordt onderbroken, ten gevolge van een ernstig tekort ervan.

Art. 5.31.1.4. §1. Rook- en uitlaatgassen uit motoren, bedoeld in artikel 5.31.1.1, moeten op een gecontroleerde wijze via een schouw worden geloosd.

§2. De concentraties in de rookgassen van stikstofoxiden, koolmonoxide, zwaveldioxide, stof en organische koolstof [(uitgezonderd methaan)] – als voor deze parameters grenswaarden zijn bepaald in artikel 5.31.1.2 - alsmede het zuurstofgehalte, het waterdampgehalte, de temperatuur en de druk moeten op initiatief en kosten van de exploitant gemeten worden door een laboratorium erkend in de discipline lucht of, als de metingen door de exploitant uitgevoerd wor-den, met apparatuur en volgens een methode die

zijn goedgekeurd door een laboratorium, erkend in de discipline lucht, tijdens een periode van normale bedrijvigheid. De volgende meetfrequentie moet hierbij vanaf 1 januari 2004 nageleefd worden:

1° voor motoren met een nominaal thermisch vermogen tot en met 1 MW: ten minste om de 5 jaar;

2° voor motoren met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 1 MW tot en met 5 MW: ten minste om de 2 jaar;

3° voor motoren met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW: ten minste om de 3 maanden.

De bedoelde metingen zijn niet vereist voor SO_2 als het zwavelgehalte van de brandstof op continue basis gekend is.

Voor bestaande motoren kunnen de bedoelde metingen voor stof vervangen worden door berekeningen op basis van een code van goede praktijk.
Voor nieuwe motoren die na 1 januari 2004 in gebruik worden genomen, moet een eerste meting binnen 3 maanden na ingebruikname uitgevoerd worden.

Gewijzigd bij art. 44 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

[§2bis. In afwijking van paragraaf 2 wordt de concentratie aan stikstofoxiden in de rookgassen van een dieselmotor bepaald door continue meting als ter bestrijding van de emissie van stikstofoxiden injectie van water of stoom, een inert materiaal dan wel ammoniak of ureum wordt toegepast. Die continue meetverplichting mag vervangen worden door discontinue metingen volgens de bepalingen van paragraaf 2 als een logboek wordt bijgehouden waarin de hoeveelheid geïnjecteerde stoom of water, de hoeveelheid toegepast inert materiaal of de hoeveelheid toegevoegde ammoniak of ureum gedurende een kalenderjaar wordt bijgehouden en als de voorgeschreven emissiegrenswaarden, vermeld in artikel 5.31.1.2, 2°, niet worden overschreden.]

Ingevoegd bij art. 31 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§3. De meet- of berekeningsresultaten moeten ter inzage gehouden worden van de toezichthoudende ambtenaren.

§4. De minimum- en maximumhoogte van de schouw kan worden bepaald in de milieuvergunning. De schouw moet zo gebouwd zijn dat de metingen, bedoeld in §2, mogelijk zijn. De minimumhoogte van de schouw wordt berekend overeenkomstig het schouwhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in artikel 4.4.2.3 van dit besluit.

§5. Er zijn enkel periodieke metingen vereist voor de periodes dat de motor effectief gebruikt wordt. De werking van de motor moet dan wel geregistreerd worden.

Art. 5.31.1.5. In afwijking van artikel 4.4.4.5 wordt geacht aan de in artikel 5.31.1.2 bedoelde emissiegrenswaarden te zijn voldaan, als de resultaten van alle meetcycli, na verrekening van de nauwkeurigheid, bedoeld in artikel 4.4.4.2, §5, de voorgeschreven emissiegrenswaarden niet overschrijden.

Art. 5.31.1.6. De voorwaarden, vermeld in afdeling 5.43.4, zijn eveneens van toepassing op de vast opgestelde motoren, ingedeeld in subrubriek 31.1 van de indelingslijst. Het in artikel 5.43.4.3 bedoelde totaal geïnstalleerde nominaal thermisch vermogen in eenzelfde vestiging moet tevens rekening houden met de geïnstalleerde nominaal thermische vermogens van de vast opgestelde motoren, ingedeeld in subrubriek 31.1 van de indelingslijst.

AFDELING 5.31.2.
VAST OPGESTELDE MACHINES MET MINDER DAN 360 BEDRIJFSUREN PER JAAR

Vervangen bij art. 15 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie

Art. 5.31.2.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op vast opgestelde motoren, al dan niet met elektriciteitsproductie en al dan niet in warmtekrachttoepassing, ingedeeld in subrubriek 31.1 van de indelingslijst, inzonderheid gasmotoren en dieselmotoren met een aantal bedrijfsuren van minder dan 360 uur per jaar. Voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties gelden de overeenkomstige bepalingen van afdeling 5.43.3.

[Art. 5.31.2.2. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van de installaties, bedoeld in artikel 5.31.2.1, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:

1° gasmotoren:
de emissiegrenswaarden worden bepaald in massa per volume in de droge rookgassen en ze worden uitgedrukt in mg/Nm³, uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent

a) tot 31 december 2007

type gasmotor	emissiegrenswaarden in mg/Nm³	
	NO_X	CO
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	-	2600
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	500 x η/30	650[1]

η= nominaal motorrendement
[1] Voor gasmotoren gevoed met biogas wordt deze emissiegrenswaarde voor CO verhoogd tot 1300 mg/Nm³.

b) vanaf 1 januari 2008

type gasmotor	emissiegrenswaarden in mg/Nm³	
	NO_X	CO
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	1300 x η/30[2]	1300
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	500 x η/30	650[1]

η = nominaal motorrendement
[1] Voor gasmotoren gevoed met biogas wordt deze emissiegrenswaarde voor CO verhoogd tot 1300 mg/Nm³.
[2] Voor gasmotoren waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993 wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 10.000 mg/Nm³.

Voor gasmotoren waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 maar voor 1 januari 2000 is ingeval van voeding met biogas een NO_X-emissiegrenswaarde van 2600 x η/30 mg/Nm³ van toepassing.

2° dieselmotoren:
de emissiegrenswaarden worden bepaald in massa per volume in de droge rookgassen en ze worden uitgedrukt in mg/Nm³, uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent:

a) tot 31 december 2007

type dieselmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³				
		stof	SO_2 (bij gas-olie)	SO_2 (bij stook-olie)	NO_X	CO
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	≥ 0,3	300	0,20%[1]	1,00%[1]	-	1500
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	0,3 - 3 ≥ 3	50 50	0,20%[1] 0,20%[1]		4000 2000	650 650

[1] maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%)

b) vanaf 1 januari 2008

type dieselmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³				
		stof	SO_2 (bij gas-olie)	SO_2 (bij stook-olie)	NO_X	CO
eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	≥ 0,3	300	0,10%[1]	1,00%[1]	-	1500
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	0,3 - 5 ≥ 5	50 50	0,10%[1] 0,10%[1]	1,00%[1] 1,00%[1]	4000 2000	650 650

[1] maximumzwavelgehalte in brandstof (in massa-%)]

Vervangen bij art. 45 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.
Vervangen bij art. 148 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.31.2.3. In afwijking van afdeling 4.4.4 worden voor deze installaties geen meetstrategie en overeenkomstige toetsing van de meetwaarden opgelegd. De exploitant moet op basis van geregistreerde componenten of berekeningen volgens een code van goede praktijk, de uitstoot van de installatie bepalen en die gegevens ter beschikking houden van de toezichthoudende overheid.

AFDELING 5.31.3.
TESTBANKEN

Art. 5.31.3.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op testbanken ingedeeld in subrubriek 31.2.

§2. Voor deze inrichtingen worden geen sectorale milieuvoorwaarden bepaald.

HOOFDSTUK 5.32.
ONTSPANNINGSINRICHTINGEN EN SCHIETSTANDEN

AFDELING 5.32.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.32.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 32 van de indelingslijst

AFDELING 5.32.2.
LOKALEN MET DANSGELEGENHEID

Art. 5.32.2.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.1 van de indelingslijst.

Art. 5.32.2.2. Geluid en trillingen §1. De bepalingen van hoofdstuk 4.5. van dit besluit zijn van toepassing. De bepalingen van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen zijn niet van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 32 van de indelingslijst.

§2. De exploitatie van de inrichting en het gebruik van (een) elektronische versterker(s) die muziek voortbrengt(en) is, behalve op zon- en feestdagen, verboden vanaf 3 uur tot 7 uur.
In afwijking van de in deze paragraaf vermelde verbodsbepalingen kan, in functie van de plaatselijke omstandigheden, elke andere regeling inzake openings- en sluitingsuren worden vastgesteld in de milieuvergunning.

Gewijzigd bij art. 174 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.2.3. §1. Naleving van de bepalingen voor geluid door nieuwe inrichtingen.
1° Uiterlijk 10 kalenderdagen vóór de eerste ingebruikname van de inrichting laat de exploitant op zijn kosten een volledig akoestisch onderzoek uitvoeren door een milieudeskundige erkend in de discipline geluid en trillingen. Betreffende de naleving

van de bepalingen van hoofdstuk 4.5. van dit besluit, onverminderd de bepalingen van bijlage 4.5.2. bij dit besluit, bevat het verslag van het akoestisch onderzoek eveneens:

a) een duidelijke beschrijving van de plaats van opstelling en van het vermogen van alle toestellen en installaties die enige impakt kunnen hebben op de geluidsbelasting in de omgeving;
b) een gedetailleerde beschrijving van de meetmethode en de meetomstandigheden zodanig dat de meting steeds onder dezelfde omstandigheden kan worden overgedaan;
c) de gemeten geluidsniveaus in de inrichting en in de omgeving met duidelijke vermelding van de meetpunten.

2° Het akoestisch onderzoek wordt uitgevoerd bij het maximaal vermogen dat wordt bereikt tijdens de exploitatie. Dit vermogen wordt vermeld in het verslag.

3° Het in sub 1° van deze paragraaf vermelde akoestisch onderzoek dient onmiddellijk overgedaan bij enige wijziging aan de plaats van opstelling en/of aan het vermogen van toestellen en installaties. De milieudeskundige, erkend in de discipline geluid en trillingen neemt inzage van het verslag van het vorige volledig akoestisch onderzoek.

4° Bij niet naleving van de bepalingen van hoofdstuk 4.5. van dit besluit dient onmiddellijk een saneringsonderzoek uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline geluid en trillingen en worden de nodige saneringsmaatregelen getroffen.
Indien de inrichting niet beantwoordt aan de bepalingen van hoofdstuk 4.5. van dit besluit wordt de aanvang van de exploitatie uitgesteld of de verdere exploitatie stopgezet tot de saneringsmaatregelen zijn uitgevoerd.
De vergunningverlenende overheid en de toezichthoudende ambtenaar worden door de exploitant schriftelijk in kennis gesteld van de voorziene saneringsmaatregelen. Na het uitvoeren van deze saneringsmaatregelen wordt, in overleg met de toezichthoudende ambtenaar een nieuw volledig akoestisch onderzoek uitgevoerd door de voormelde deskundige.
Voor nieuwe inrichtingen dient daarbij evenwel ook de termijn van ingebruikname van toepassing met betrekking tot de milieuvergunning onverminderd nageleefd.

Gewijzigd bij art. 175, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Naleving van de bepalingen voor geluid door bestaande inrichtingen: in dit geval blijven de algemene voorwaarden van afdeling 4.5.4 onverminderd van toepassing, behoudens wat betreft de verplichtingen tot uitvoering van een volledig akoestisch onderzoek en tot opstelling en uitvoering van een saneringsplan. In dit geval gelden een of meer van deze verplichtingen enkel in zoverre deze is/zijn opgelegd door de vergunningverlenende overheid.
Voor de toepassing van deze bepalingen wordt onder bestaande inrichting verstaan: een inrichting waarvoor de bouwvergunning is verleend voor 1 januari 1999.

Gewijzigd bij art. 175, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De in de §§ 1 en 2 van dit artikel bedoelde onderzoeksverslagen zijn aanwezig in de inrichting. Zij zijn ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.32.2.4. Uitrusting gebouw

§1. Het is verboden wand- en plafondbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven.
Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie AO). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Gewijzigd bij art. 176 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De verlichtingsinstallatie wordt gevoed door twee van elkaar onafhankelijke stroombronnen. Deze bronnen leveren gelijktijdig stroom, tenzij een ervan automatisch stroom levert wanneer de tweede uitvalt.
De verlichtingsinstallatie wordt derwijze ingericht dat het wegvallen van een der voormelde stroombronnen op geen enkel ogenblik een zo grote duisternis kan teweeg brengen dat het buiten gaan van de toeschouwers en van het personeel er door kan gehinderd worden.

Art. 5.32.2.4bis. Toe- en uitgangswegen.

Gewijzigd bij art. 177 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§1. Het uitgaan van al de toeschouwers moet kunnen geschieden langs toe- en uitgangswegen welke op de openbare weg uitgeven, zonder door andere lokalen, welke bij de instelling horen, of door belendende eigendommen te gaan.

§2. Al de deuren gaan langs buiten open. De op de openbare weg rechtstreeks uitkomende buitendeuren mogen echter naar binnen opendraaien, mits zij volledig openstaan tegen een vast gedeelte van het gebouw waarvan zij stevig bevestigd zijn.
De deuren langswaar het publiek eventueel zou moeten gaan, dienen bij de minste drukking open te gaan.

Gewijzigd bij art. 177 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De gangen, de deuren en de trapkooien van deze toe- en uitgangswegen zijn hoog genoeg om een gemakkelijk verkeer toe te laten. Deze hoogte mag niet minder dan 2 m bedragen.

§4. De breedte van deze gangen, deuren en trappen staat in verhouding tot het aantal plaatsen, waarvoor ze dienstig zijn.
Zij mag niet minder dan 80 cm bedragen en moet tenminste gelijk zijn, in centimeters, aan dit aantal plaatsen voor de gangen en de deuren, aan dit aantal vermenigvuldigd met 1,25 voor de trappen welke naar de uitgangen afdalen, en aan dit aantal vermenigvuldigd met 2 voor de trappen die naar de uitgangen opstijgen.

§5. De toeschouwers moeten alle uitgangen kunnen gebruiken.

§6. Elke uitgang of nooduitgang moet aangegeven zijn door reglementaire pictogrammen. Deze pictogrammen moeten vanuit alle hoeken van de danszaal goed zichtbaar zijn. De pictogrammen moeten verlicht worden door de normale verlichting en door de veiligheidsverlichting.

§7. De deuren en vluchtruimten die niet op een uitgang uitgeven moeten een goed leesbaar opschrift "GEEN NOODUITGANG" , of een gelijkwaardig pictogram, dragen.

Art. 5.32.2.5. Brandvoorkoming en bestrijding

§1. De verwarming van het lokaal mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§2. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in het danslokaal of in de muren, zoldering en vloer ervan verboden.

§3. Het opslaan van brandbare, ontvlambare of ontplofbare stoffen in het danslokaal is verboden.

§4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoend aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten bij het veiligheidsdossier gevoegd worden dat ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar dient gehouden.

§5. De inrichting moet uitgerust zijn met tenminste één gemakkelijk te bereiken telefoontoestel.

AFDELING 5.32.3.
SCHOUWSPELZALEN

Art. 5.32.3.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de volgende schouwspelzalen bedoeld in subrubriek 32.2 van de indelingslijst:
1° bioscopen;
2° schouwburgen, variététheaters en feestzalen, waarvan de speelruimte langs boven of langs onder uitgerust is met mechanische toestellen;
3° zalen voor sportmanifestaties.

§2. Geen enkele vertoning mag worden gegeven of voortgezet zo om het even welke van de door dit hoofdstuk voorgeschreven veiligheidstoestellen niet in staat is om te werken.

Art. 5.32.3.2. Bouw

§1. Moeten uit metselwerk of beton opgetrokken worden:
1° de muren van de zaal, van het toneel en van de toe- en uitgangswegen;
2° de zolderingen, de vloeren welke de zaal, het toneel en de toe- en uitgangswegen, eensdeels, van de kelderverdiepingen, zolders en om het even welke andere lokalen, anderdeels, scheiden;
3° de balkons;
4° de trappen welke door het publiek kunnen gebruikt worden;
5° de stutten van voormelde zolderingen, vloeren, balkons en trappen, tenzij zij uit metalen bestanddelen bestaan.

§2. De treden en de vloeren van de zaal mogen slechts in hout zijn voor zover zij geplaatst zijn op vaste grond of op een doorlopend schotwerk uit metselwerk of uit beton dat op vuurvaste stutten rust. De ledige ruimte welke eventueel tussen deze treden of deze vloeren eensdeels, en de vaste grond of het schotwerk anderdeels, bestaat, moet zo klein mogelijk zijn.

§3. De dakbedekking moet uit vuurvast materiaal bestaan.

Art. 5.32.3.3. §1. Plaatsen en toe- en uitgangswegen.
1° De ruimte voor ieder zittend toeschouwer is minstens 50 cm breed en minstens 75 cm lang; deze afmetingen worden onderscheidelijk genomen van as tot as der zitplaatsen van een zelfde rij en van as tot as der rijen zitplaatsen.
2° Elke rij zitplaatsen wordt verdeeld door armleuningen of door elke andere inrichting welke het plaatsen van meer dan één persoon per 50 cm breedte verhindert.
3° De breedte van de doorgang tussen de rijen zitplaatsen mag nergens minder dan 45 cm bedragen. Deze breedte mag tot 40 cm herleid worden indien de zitplaatsen geplaatst zijn op treden van ten minste 15 cm hoogte.

Gewijzigd bij art. 178, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Zitplaatsen.
1° De zitplaatsen zijn stevig vastgehecht, die van de loges en de benedenloges uitgezonderd.
2° Voor het personeel wordt er te alle tijde een voldoend aantal zitplaatsen voorbehouden; deze zitplaatsen mogen klapstoeltjes zijn.
3° Het is verboden in de zaal en in de toe- en uitgangswegen ervan klapstoeltjes, welke voor de toeschouwers bestemd zijn, alsmede elk voorwerp waardoor het verkeer kan belemmerd worden, te plaatsen.

§3. Wandelgangen.
De staande toeschouwers worden slechts tot de daartoe speciaal bestemde wandelgangen toegelaten. De aan ieder staand toeschouwer voorbehouden plaats bedraagt minstens een halve vierkante meter.

§4. Gangen in de zaal.
De rijen zitplaatsen mogen niet meer dan 10 zitplaatsen omvatten, wanneer er slechts één gang voor bestaat. Zij mogen er 20 omvatten wanneer er twee gangen voor bestaan.

§5. Trappen.
1° De trappen zijn langs beide kanten van stevige leuningen voorzien. Zo de trappen breder dan 2,40 m zijn, worden zij bovendien door één of meer leuningen in verscheidene delen gescheiden, zodat de breedte van elk van deze delen 2,40 m niet overtreft en niet minder dan 0,80 m bedraagt.
2° De trappen hebben geen wenteltrapvormige delen. Zij worden verdeeld door trapbordessen van minstens 1 meter zodat elke traparm niet meer dan 17 treden telt.
3° De trappen hebben volle stootborden. Elke trede is minstens 30 cm breed en hoogstens 17 cm hoog. Geen trede mag meer dan 5 cm buiten haar stootbord uitsteken.

Gewijzigd bij art. 178, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6. Toe- en uitgangswegen.
1° Het uitgaan van al de toeschouwers moet kunnen geschieden langs toe- en uitgangswegen welke op de openbare weg uitgeven, zonder door cafe's, drankzalen of andere lokalen, welke bij de instelling horen, of door belendende eigendommen te gaan.
2° De gangen, de deuren en de trapkooien van deze toe- en uitgangswegen zijn hoog genoeg om een gemakkelijk verkeer toe te laten. Deze hoogte mag niet minder dan 2 m bedragen.
3° De breedte van deze gangen, deuren en trappen staat in verhouding tot het aantal plaatsen, waarvoor ze dienstig zijn. Zij mag niet minder dan 80 cm bedragen en moet minstens gelijk zijn, in centimeters, aan dit aantal plaatsen voor de gangen en de deuren, aan dit aantal vermenigvuldigd met 1,25 voor de trappen welke naar de uitgangen afdalen, en aan dit aantal vermenigvuldigd met 2 voor de trappen die naar de uitgangen opstijgen.
4° De toeschouwers moeten alle uitgangen kunnen gebruiken.

§7. Controle-inrichtingen.
De controle-inrichtingen moeten stevig vastgehecht zijn en derwijze opgesteld zijn dat daardoor de vrije breedte der gangen en der uitgangen niet beneden de in de vorige paragrafen van dit artikel voorgeschreven afmetingen wordt gebracht.

§8. Deuren.
1° Al de deuren gaan langs buiten open. De op de openbare weg rechtstreeks uitkomende buitendeuren mogen echter naar binnen opendraaien, mits zij volledig openstaan tegen een vast gedeelte van het gebouw waaraan zij stevig bevestigd zijn.
2° De deuren langswaar het publiek eventueel zou moeten gaan, dienen bij de minste drukking open te gaan.

Gewijzigd bij art. 178, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.3.4. Elektrische installatie – Verlichting

§1. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. Voor de kunstmatige verlichting en voor de lichtdecoratie wordt slechts elektriciteit toegelaten.

§3. De elektriciteitsgeleiders zijn over de gehele lengte ervan, de hangende gedeelten inbegrepen, geplaatst in stalen buizen verbonden door vaste stalen koppelmoffen. Elk ander monteringsstelsel wordt toegelaten zo het gelijkwaardige mechanische weerstandshoedanigheden bezit.

§4. Elektriciteitsbronnen.
1° De verlichtingsinstallatie wordt gevoed door twee van elkaar onafhankelijke stroombronnen. Deze bronnen leveren gelijktijdig stroom, tenzij een ervan automatisch stroom levert wanneer de tweede uitvalt.
2° De verlichtingsinstallatie wordt derwijze ingericht dat het wegvallen van een der voormelde stroombronnen op geen enkel ogenblik een zo grote duisternis kan teweeg brengen dat het buiten gaan van de toeschouwers en van het personeel er door kan gehinderd worden.

§5. Algemene- en noodverlichting.
1° Een der in de vorige paragraaf bedoelde stroombronnen voedt de lampen van een verlichting genoemd "algemene verlichting".
2° De andere bron voedt de lampen van een verlichting genoemd "noodverlichting".
3° De noodverlichting wordt gevoed:
   a) hetzij door de batterij elektrische accumulatoren. Deze wordt buiten de projectie- en oprolkamertjes en buiten de toneelruimte geplaatst;
   b) hetzij door een aansluiting op het openbaar laagspanningsnet, wanneer de algemene verlichting gevoed wordt door de stroom van een statische transformator aangesloten op het hoogspanningsnet en in de instelling opgesteld;
   c) hetzij door een speciale elektrogeengroep.

Gewijzigd bij art. 179 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6. Stroomkringen van de algemene verlichting.
1° De algemene verlichting moet tenminste de volgende stroomkringen omvatten:
   a) twee stroomkringen voor de zaal;
   b) een stroomkring naar de toe- en uitgangswegen ervan;
   c) een stroomkring voor het projectiekamertje, het oprolkamertje en hun toe- en uitgangswegen;
   d) een stroomkring voor het toneel, voor zijn aanhorigheden en voor de toe- en uitgangswegen van het toneel en van zijn aanhorigheden.
2° Deze stroomkringen worden beschermd door afzonderlijke smelt- of automatische zekeringen.
3° Een der stroomkringen van de zaal verzekert voortdurend een verlichting waarbij de toeschouwers gemakkelijk naar de uitgangen kunnen gaan; de andere moet toelaten deze verlichting te versterken.
4° De twee stroomkringen van de zaal en die van haar toe- en uitgangswegen moeten bediend worden door schakelaars welke geplaatst zijn bij de ingang van de zaal, buiten de projectie- en oprolkamertjes en buiten de toneelruimte. Deze stroomkringen gaan noch door het projectiekamertje, noch door het oprolkamertje, noch door de toneelruimte.

§7. Stroomkringen van de noodverlichting.
1° De noodverlichting moet minstens de volgende stroomkringen omvatten:
   a) een stroomkring voor de zaal;
   b) een stroomkring voor de toe- en uitgangswegen ervan;
   c) een stroomkring voor de projectie- en oprolkamertjes en hun toe- en uitgangswegen;
   d) een stroomkring voor het toneel, zijn aanhorigheden en de toe- en uitgangswegen van het toneel en zijn aanhorigheden.
2° Deze stroomkringen worden beschermd door afzonderlijke smelt- of automatische zekeringen.
3° De stroomkring van de zaal en die van haar toe- en uitgangswegen moeten bediend worden door schakelaars welke geplaatst zijn bij de ingang van de zaal, buiten de projectie- en oprolkamertjes en buiten de toneelruimte.
   Deze stroomkringen gaan noch door het projectiekamertje, noch door het oprolkamertje, noch door de toneelruimte.

Art. 5.32.3.5. Signalisatie

§1. Elke uitgang of nooduitgang moet aangegeven zijn door reglementaire pictogrammen. Deze pictogrammen moeten vanuit alle hoeken van de zaal goed zichtbaar zijn. De pictogrammen moeten verlicht worden door de normale verlichting en door de veiligheidsverlichting.

§2. De deuren en vluchtruimten die niet op een uitgang uitgeven moeten een goed leesbaar opschrift "GEEN NOODUITGANG" , of een gelijkwaardig pictogram, dragen.

§3. Groen licht mag in de zaal voor geen ander doel gebruikt worden, dan voor lichtspelen op het toneel of op het scherm.

§4. De richting van de wegen en trappen die naar de uitgangen en de nooduitgangen leiden wordt, zo dit door de schikking der plaatsen vereist is, op dezelfde wijze aangeduid en verlicht.

Art. 5.32.3.6. Verwarming en luchtverversing §1. De lokalen worden behoorlijk verwarmd en verlucht.

§2. Worden slechts toegelaten, de verwarmingsinstallaties:
1° met warm water;
2° met stoom onder lage druk;
3° met warme lucht, voor zover:
   a) de warme lucht zich in de generator voortdurend onder een hogere drukking bevindt dan de gassen die doorheen de vuurhaard trekken;
   b) de generator uitgerust is met een doeltreffende stoffilter;
   c) de verse lucht rechtstreeks in de open lucht aangezogen wordt;
   d) de aanvoerkanalen van warme lucht uit metaal zijn, of gebouwd in metselwerk;

e) de temperatuur van de warme lucht in de kanalen, waar deze in de zaal of haar aanhorigheden binnendringen, in geen enkele omstandigheid 80°C overschrijdt;

4° met elektriciteit, voor zover de temperatuur van de verwarmingsbestanddelen niet boven 100° C stijgt.

§3. De vuurhaarden van de verwarmingstoestellen worden geplaatst in een goed verlucht lokaal, uitsluitend tot dit gebruik voorbehouden, volledig gebouwd uit vuurvast materiaal, en dat niet rechtstreeks op de zaal, het toneel, of de projectie- en oprolkamertjes uitgeeft.

Gewijzigd bij art. 180 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.3.7. Rookverbod De exploitanten van de schouwspelzalen treffen de nodige maatregelen om te verhinderen dat er in de zalen en hun aanhorigheden gerookt wordt, met uitzondering van de verversingslokalen wanneer deze van de schouwspelzaal afgezonderd zijn.
Veiligheidstekens die het roken verbieden, worden overeenkomstig de reglementair voorgeschreven pictogrammen op alle nuttige plaatsen aangebracht.

Art. 5.32.3.8. Brandbestrijding

§1. De exploitant moet een uitrusting aanbrengen bestemd om een begin van brand te bestrijden.
Voor de vaststelling van die uitrusting raadpleegt hij de bevoegde brandweer.
Het brandbestrijdingsmaterieel moet in goede staat van onderhoud verkeren, beschermd zijn tegen vorst, doelmatig gesignaleerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld. Het moet onmiddellijk in werking kunnen gebracht worden.
Het gebruik van snelblustoestellen met broommethyl, tetrachloorkoolstof, of alle andere producten waardoor er bijzonder giftige uitwasemingen kunnen ontstaan is verboden.

Gewijzigd bij art. 181, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De exploitant moet een privé-dienst voor het voorkomen en bestrijden van brand inrichten die een voldoend aantal personen omvat die geoefend zijn inzake het gebruik van het brandbestrijdingsmaterieel en inzake de bijzondere maatregelen die in geval van brand moeten genomen worden.
Voor de samenstelling van deze dienst en de manier van werken ervan raadpleegt hij de bevoegde brandweer.
De lijst van het personeel waaruit deze dienst bestaat moet in de inrichting aangeplakt worden.

§3. De exploitant moet waarschuwings- en alarmmiddelen aanbrengen.
Onder waarschuwing dient verstaan, de inlichting die aan de exploitant en aan de in §2 bedoelde privé-dienst wordt verstrekt over het bestaan van een begin van een brand of van een gevaar.
Onder alarm dient verstaan, de verwittiging die aan het personeel en aan het publiek wordt gegeven om de zaal te ontruimen.
De waarschuwings- en alarmposten moeten voldoende in aantal, gemakkelijk bereikbaar, oordeelkundig verdeeld en doeltreffend aangeduid zijn.
Voor de vaststelling van het aantal, de verdeling en de aanduiding ervan, raadpleegt de exploitant de bevoegde brandweer.
Zij moeten in goede staat van werking en onderhoud worden gehouden.
De waarschuwings- en alarmsignalen mogen geen verwarring kunnen stichten met elkaar of met andere signalen.
De alarmsignalen moeten door het personeel en door het publiek kunnen waargenomen worden.
De oproep van de bevoegde brandweer gebeurt telkens er een begin van brand is. Als deze oproep gebeurt door een gezichts- of een geluidssignaal, dan wordt hij per telefoon bevestigd.
In geval van brand moeten de verwarmings- en luchtconditioneringsinstallaties stilgelegd worden.

Gewijzigd bij art. 181, 2° en 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. Een plan van de zaal en haar aanhorigheden wordt uitgehangen in de nabijheid van elke ingang van de inrichting.
Dit plan, op schaal getekend, duidt de verdeling en de bestemming van de lokalen aan evenals de plaats van de uitgangen en de wegen die er naartoe leiden. Dit plan dient bijgehouden.

§5. Onderhoud en periodieke controle.
Al de delen van de inrichting, de toestellen en de installaties moeten goed onderhouden worden. Het materieel voor brandbestrijding, waarschuwing en alarm alsmede de elektrische installaties en de verwarmingsinstallaties moeten maandelijks door de exploitant, zijn aangestelde of zijn afgevaardigde onderzocht worden.
De data van deze onderzoekingen en de vaststellingen die tijdens deze onderzoekingen werden gedaan worden in een notitieboekje ingeschreven, dat ter beschikking van de burgemeester en van de bevoegde ambtenaar wordt gehouden.

Art. 5.32.3.9. Maatregelen tegen lawaai

Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. dienen de nodige maatregelen getroffen om te beletten dat het gerucht dat uit de zaal voortkomt de buren kan hinderen.

AFDELING 5.32.4.
BIJZONDERE VOORSCHRIFTEN TEN AANZIEN VAN SCHOUWBURGEN, VARIÉTÉTHEATERS EN FEESTZALEN, MET EEN SPEELRUIMTE LANGS BOVEN OF LANGS ONDER UITGERUST MET MECHANISCHE TOESTELLEN

Art. 5.32.4.1 Onverminderd de voorschriften van afdeling 5.32.3. dienen de schouwburgen, variététheaters en feestzalen, met een speelruimte langs boven of langs onder uitgerust met mechanische toestellen, daarenboven te voldoen aan de bepalingen van deze afdeling 5.32.4.

Art. 5.32.4.2. §1. De scheidingsmuren tussen de inrichting en de aanpalende gebouwen steken minstens 1,50 m boven de voeglijn van die muren met het dak der inrichting uit.

§2. Het toneel en zijn aanhorigheden liggen binnen een ringmuur van minstens 28 cm dikte zo hij uit metselwerk, en 15 cm dikte zo hij uit beton is opgetrokken.

§3. Het gedeelte van deze muur, dat het toneel en de zaal scheidt, moet tot aan de buitenmuren van deze laatste worden doorgebouwd en 1,50 m boven het dak der zaal uitsteken.
Buiten de toneelopening, mogen in die muur slechts de onontbeerlijke openingen worden aangebracht. Elke deur openingen is voorzien van een deur welke naar de kant der zaal opengaat en automatisch sluit. Deze deuren zijn in metaal of in hout langs weerskanten met plaatijzer belegd; de deurposten zijn in metaal.

§4. De trappen, ladders en bruggen voor de bediening van het toneel en zijn aanhorigheden zijn uit vuurvast materiaal vervaardigd.

§5. Metalen gordijn.
1° De toneelopening is voorzien van een knikvast metalen gordijn in staat om, in geval van brand, het doorlaten van rook en van het overslaan van het vuur van het toneel naar de zaal te verhinderen.
2° De gordijngeleidingen zijn in knikvast metaal; zij zijn stevig bevestigd.
De kabels, katrollen, haken, tandraderen en andere hanteerstukken moeten de beste stevigheidswaarborgen bieden. Al deze toestellen dienen, met het oog op periodieke controle, bereikbaar te zijn.
3° Het metalen gordijn moet derwijze aangebracht zijn dat het door eigen gewicht daalt ten gevolge van een eenvoudige ontkoppeling die vanuit twee verschillende plaatsen moet kunnen in werking gebracht worden, waarvan de ene zich in de zaal, de andere op het toneel of in zijn aanhorigheden bevindt.

Gewijzigd bij art. 182 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6. Controle van het metalen gordijn.
Het metalen gordijn en zijn hulpapparatuur worden om de twaalf maand volledig nagezien door een deskundige die de hierbij gedane vaststellingen optekent in een bijzonder register dat te allen tijde ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar wordt gehouden. Vóór elke voorstelling vergewist de exploitant van de inrichting zich van de degelijke werking van het metalen gordijn.

§7. Ventilatieschermen in het dak van het toneel.
1° Het dak van het toneel is uitgerust met bedrijfszekere, gemakkelijke en snel hanteerbare wentel- of schuifventilatieschermen, waarvan de totale opening minstens een tiende van de oppervlakte van het toneel bedraagt.
De bediening der ventilatieschermen moet vanuit minstens twee verschillende plaatsen kunnen geschieden, één in de zaal en één op het toneel of in de aanhorigheden ervan.
2° Een ander gedeelte van dit dak bestaat uit licht glaswerk waarvan de oppervlakte minstens een tiende van de oppervlakte van het toneel bedraagt.
3° Vóór elke vertoning vergewist de exploitant van de inrichting zich van de degelijke werking van de ventilatieschermen.

§8. Uitgangen van het toneel en van zijn aanhorigheden.
Het toneel en zijn aanhorigheden beschikken over uitgangen, waarvan het aantal en de schikking een snelle en veilige ontruiming van het personeel en de kunstenaars naar de openbare weg toelaten.

§9. Toneelmeubelen en -schermen.
De voor vertoningen bestemde toneelschermen en -meubelen, welke tijdens een vertoning niet worden gebruikt, worden in een volledig uit metselwerk of beton opgetrokken speciaal lokaal geborgen. De deuren van dit lokaal zijn vervaardigd uit metaal of uit hout, langs weerskanten met plaatijzer bekleed, en hebben metalen deurposten; zij moeten automatisch sluiten.

AFDELING 5.32.5.
BIJZONDERE VOORSCHRIFTEN TEN AANZIEN VAN BIOSCOPEN WAAR ONTVLAMBARE FILMS AFGEDRAAID WORDEN

Art. 5.32.5.1. Onverminderd de voorschriften van afdeling 5.32.3. dienen de bioscopen waar ontvlambare films afgedraaid worden daarenboven te voldoen aan de bepalingen van deze afdeling 5.32.5.

Art. 5.32.5.2. Bouw van filmprojectie- en oprolkamertjes

§1. De projectietoestellen zijn geïnstalleerd in een speciaal van de zaal afgezonderd lokaal, genaamd "projectiekamertje".

§2. Het oprollen der films geschiedt in een speciaal van de zaal en van het projectiekamertje afgezonderd lokaal, genaamd "oprolkamertje".

§3. Projectie- en oprolkamertjes zijn volledig uit beton van minstens 20 cm dikte opgetrokken.

§4. […] *Opgeheven bij art. 27 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.*

§5. De circulatiegangen in deze kamertjes mogen niet smaller dan 80 cm zijn.

Art. 5.32.5.3. Uitgangen van de projectie- en oprolkamertjes

§1. De projectie- en oprolkamertjes moeten over een gemakkelijke uitgang beschikken. De uitgangsdeuren lopen uit op een op dezelfde hoogte gelegen gang of op een bordes dat minstens 80 cm lang en minstens 80 cm breed is en dat tot een trap toegang geeft.

Gewijzigd bij art. 183 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Het verlaten van het projectiekamertje moet geschieden zonder doortocht door het oprolkamertje, en omgekeerd.

§3. De deuren van de projectie- en oprolkamertjes mogen niet rechtstreeks in de schouwspelzaal of haar toe- en uitgangswegen noch in private appartementen of hun toe- en uitgangswegen uitlopen.

§4. Tussen de projectie- en oprolkamertjes mag geen enkele rechtstreekse verbinding bestaan.

Art. 5.32.5.4. Bouw der deuren De deuren der projectie- en oprolkamertjes alsmede de deurposten zijn in metaal. Deze deuren draaien onder een lichte druk naar buiten open en sluiten automatisch.

Art. 5.32.5.5. Schoorstenen In het bovengedeelte van de projectie- en oprolkamertjes wordt een schoorsteen aangebracht, langswaar de producten, welke van de toevallige verbranding van de film voortkomen, gemakkelijk en vlug in de vrije lucht verwijderd kunnen worden.
Deze schoorsteen bezit een vrije doorsnede van minstens 4 dm^2; hij is opgetrokken uit onbrandbaar materiaal en van elke brandbare stof geïsoleerd.

Tijdens de projectie of het oprollen van de films mag deze schoorsteen niet gesloten blijven, behalve zo hij gesloten is met een metalen klep uitgerust met een automatisch toestel dat ogenblikkelijk de opening van de schoorsteen vrij maakt, zo een op een projectie- of oproltoestel geplaatste film vuur vat.

Gewijzigd bij art. 184 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.5.6. Openingen van het projectiekamertje

Het projectiekamertje heeft geen andere openingen aan de kant van de schouwspelzaal dan die welke onontbeerlijk zijn voor de lichtprojecties en de controle van het scherm. Deze openingen hebben de geringst mogelijke afmetingen. Zij moeten ogenblikkelijk kunnen afgesloten worden door metalen luiken, welke in werking kunnen gebracht worden van op de plaats waar de operator zich gewoonlijk bevindt alsmede vanuit een punt in de zaal waar een opzichter bestendig post vat. Bovendien wordt de ogenblikkelijke sluiting der luiken, in geval een op het projectietoestel geplaatste film vuur vat, door een automatisch toestel verzekerd.

Art. 5.32.5.7. Elektrische installaties der projectie en oprolkamertjes

§1. De elektriciteitsgeleiders in de projectie- en oprolkamertjes dienen op hun ganse lengte de hangende gedeelten inbegrepen, geplaatst in stalen buizen, verbonden door vaste stalen koppelmoffen. Elk ander monteringsstelsel is toegelaten, zo het gelijkwaardige mechanische weerstandshoedanigheden bezit.

§2. Buigzame elektrische leidingen zijn slechts toegelaten op plaatsen waar het onmogelijk is een vaste leiding te plaatsen. Zij worden beschermd door een omhulsel uit leder of uit een ander materiaal dat even goed bestand is tegen slijtage. Het gebruik van een metalen omhulsel is verboden.

§3. Indien booglampen gebruikt worden dient de rheostaat tot regeling van de boog derwijze gebouwd dat de stroom in geen enkel geval, zelfs niet bij toevallig contact tussen de stiften, een intensiteit van 5 ampères per vierkante millimeter doorsnede van de als weerstand dienende geleider kan overschrijden.

Art. 5.32.5.8. Projectietoestel

Het projectietoestel is uitgerust met:
1° toestellen welke, in alle omstandigheden, een gevaarlijke verhitting van de film verhinderen;
2° een zelfwerkende sluitplaat welke de projectie van de stralenbundel op de film ogenblikkelijk onderschept, zo deze laatste om de een of andere reden vóór deze bundel tot stilstand komt. Die sluitplaat wordt aangevuld met een scherm, dat met de hand kan bediend worden;
3° een zelfwerkend filmoproltoestel;
4° goed gesloten metalen carters die op en afrolspoelen volledig omsluiten. Deze carters mogen evenwel aan hun zijkanten openingen hebben, welke bekleed zijn met een metalen gaas met minstens 144 mazen per cm^2.
De openingen, welke in de carters, voor het doorlaten van de film aangebracht werden, zijn uitgerust met een toestel dat alle uitbreiding van het vuur binnen de carters verhindert. De carters blijven gesloten zolang de lamp van het projectietoestel brandt.
5° een schoorsteen welke de verbrandingsproducten der stiften naar buiten ontruimt, indien booglampen gebruikt worden.

Art. 5.32.5.9. Bewaring der films

§1. Buiten de voor hun projectie of oprolling volstrekt noodzakelijke tijd, worden de films bewaard in stevige en degelijk gesloten metalen dozen.

§2.Het voorradig zijn van meer dan twee filmrollen in het projectiekamertje is verboden.

Gewijzigd bij art. 185 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.5.10. Materieel der projectie en oprolkamertjes

§1. De projectie- en oprolkamertjes bevatten slechts het volstrekt noodzakelijke materieel.

§2. Het is streng verboden gloeiende voorwerpen of voorwerpen welke vuur kunnen verwekken in deze lokalen binnen te brengen.

Art. 5.32.5.11. Personeel in de kamertjes §1. Het personeel in de projectie- en oprolkamertjes dient tot het volstrekte minimum beperkt; het zal evenwel minstens een operator en een helper omvatten; deze laatste kan eveneens met het oprollen der films belast worden.

§2. Alleen de operateurs worden belast met het bedienen van de projectietoestellen. Zij zijn minstens 21 jaar oud tenzij zij houder zijn van een diploma van operateur, afgeleverd door een door de Staat erkende school; in dit laatste geval moeten zij minstens 18 jaar oud zijn.

§3. Tijdens de werking van het projectietoestel blijft de operateur voortdurend in het projectiekamertje om in alle omstandigheden in staat te zijn de bij de artikelen 5.32.5.6. en 5.32.5.8. van dit reglement bedoelde veiligheidstoestellen in werking te brengen.

Gewijzigd bij art. 186 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.5.12. Toegang tot de projectie en oprolkamertjes

De toegang tot de projectie- en oprolkamertjes is verboden aan personen wier aanwezigheid niet vereist is om dienstredenen.

AFDELING 5.32.6.
MODELVLIEGTUIGEN

Art. 5.32.6.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.6 van de indelingslijst.

[Art. 5.32.6.2. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5 zijn alle in de tweede klasse ingedeelde activiteiten met modelvliegtuigen verboden vanaf 19 uur tot 7 uur.]

Vervangen bij art. 149 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.32.6.3. Alle activiteiten met modelvliegtuigen zijn verboden in natuur- en bosgebieden zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, in het bosdecreet van 13 juli 1990 en in de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

AFDELING 5.32.7.
SCHIETSTANDEN IN EEN LOKAAL

Subafdeling 5.32.7.1.
Algemene bepalingen

Art. 5.32.7.1.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.7 van de indelingslijst ondergebracht in een gesloten lokaal.

§2.
1° De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op het gaaischieten met de handboog, andere dan kruisboog, zijnde handelingen die niet onder de toepassing vallen van de subrubriek 32.7 van de indelingslijst.
2° Zij zijn evenmin van toepassing op de schietstanden waarin bewakingspersoneel wordt getraind. Voor deze schietstanden gelden de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 15 oktober 1991 tot regeling van de schietstanden voor de opleiding en training in vuurwapens.
3° De verbodsbepaling van artikel 5.32.7.2.1, §2 is niet van toepassing op het ogenblik waarop de schietstand gebruikt wordt voor schietoefeningen georganiseerd door politie en/of rijkswachtkorpsen, met inbegrip van de schietverenigingen die in deze korpsen bestaan en waarvan uitsluitend de leden van het korps in actieve dienst lid kunnen zijn, alsook door de ambtenaren die bevoegd zijn wapens te dragen.

Gewijzigd bij art. 187, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Voor de toepassing van de bepalingen van deze afdeling worden de schietstanden ingedeeld in de volgende vijf categorieën:
1° categorie A: de in subrubriek 32.7.2 van de indelingslijst ingedeelde schietstanden ondergebracht in gesloten lokalen, waar er geladen, ontladen en op het doel geschoten wordt met de volgende wapens en munitie:
   a) geweer en karabijn met munitie als normaal gebruikt voor pistool en revolver;
   b) pistool en revolver met normale revolver- en pistoolmunitie;
2° categorie B: de in subrubriek 32.7.2 van de indelingslijst ingedeelde schietstanden ondergebracht in lokalen, waar er geladen, ontladen en op het doel geschoten wordt met volgende wapens en munitie en waarbij de kinetische energie van de kogel gemeten op 1 meter van de loopmonding niet groter is dan 600 Joule:
   a) geweer en karabijn met munitie klein kaliber tot .22 L.R. (Long Rifle) en dezelfde munitie als normaal gebruikt voor pistool en revolver (geen magnummunitie);
   b) pistool en revolver met normale revolver- en pistoolmunitie (geen magnummunitie);
3° categorie C: de in subrubriek 32.7.2 van de indelingslijst ingedeelde schietstanden ondergebracht in lokalen, waar er geladen, ontladen en op het doel geschoten wordt met volgende wapens en munitie en waarbij de kinetische energie van de kogel gemeten op 1 meter van de loopmonding niet groter is dan 200 Joule:
   a) geweer en karabijn met munitie klein kaliber tot .22 met kamerlading;
   b) pistool en revolver met munitie klein kaliber tot .22 (geen magnummunitie);
4° categorie D: de in subrubriek 32.7.1 van de indelingslijst ingedeelde schietstanden ondergebracht in lokalen, waar er geladen en ontladen en op het doel geschoten wordt enkel met het luchtdrukgeweer of/of luchtdrukpistool en/of kruisbogen;
5° categorie E: de in subrubriek 32.7.1 van de indelingslijst ingedeelde schietstanden ondergebracht in gesloten lokalen, binnen een gebouwencomplex gebruikt door een der algemene of bijzondere politiediensten, bedoeld in artikel 2 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, waar er geladen en ontladen en op het doel geschoten wordt met munitie zonder metalen kogel zoals plastieken munitie 9 mm, waarvan de kinetische energie van de kogel gemeten op 1 meter van de loopmonding niet meer dan 220 Joule bedraagt, tenzij andere munitie bepaald wordt in de milieuvergunning.

Gewijzigd bij art. 187, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Subafdeling 5.32.7.2.
Schietstanden van categorie A

Art. 5.32.7.2.1. §1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie A.

§2. Jacht- en oorlogswapens alsmede jacht- en oorlogsmunitie zijn verboden in de schietstand.

§3. De wapens moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren.

§4. Het gebruik van voorlaadwapens van welke soort ook is verboden.

§5. Het gebruik van kogels met hardstalen kern, lichtkogels of lichtspoormunitie en kwikhoudende munitie is verboden.

Art. 5.32.7.2.2. Bouw

§1. De schietstand is ondergebracht in een uitsluitend daartoe bestemd lokaal waarvan de wanden, vloer en zoldering uit gewapend beton, minstens 19 cm dik of uit materialen met een gelijkwaardige kogelbestendigheid zijn.

§2. De vloer is afgewerkt met een laag in een zacht materiaal zoals een gelijmde plankenvloer met de nerfrichting van het hout in de schietrichting, rubber, cementzandbedlaag, e.d.. Het gebruik van tapijt of andere materialen en/of vloerconstructies, die gemakkelijk stof vasthouden of waaronder zich stof kan ophopen, is verboden.

§3. De rechtstreeks aanschietbare wand is over een voldoende oppervlakte afgeschermd door een doeltreffende kogelvanger als bedoeld in artikel 5.32.7.2.3.

§4. Het gedeelte van de aanschietbare wand dat niet beschermd is door de kogelvanger, alsmede de zijwanden en het plafond, over een afstand van minimum 10 meter te rekenen vanaf de standplaats van de schutter, zijn bekleed met een materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden, zoals bv. met op regels aangebrachte houtwolcementplaten van een minimum dikte van 50 mm of met vurenhout ten minste 25 mm dik aangebracht op regels van ten minste 30 mm dik.

§5. Oneffenheden en uitstekende delen van constructies in de schietstand zoals balken, palen, aandrijfmechanisme van silhouetten, e.d., moeten maximaal vermeden worden. Indien ze constructief nodig zijn moeten ze:
1° ofwel bekleed zijn met materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden;
2° ofwel afgeschermd zijn door staalplaten, zodanig aangebracht dat de projectielen op een veilige wijze afketsen naar verder gelegen delen in de schietzone.

§6. Tussen de standplaatsen schutter en de rechtstreeks aanschietbare wand mogen alleen de noodzakelijke ventilatieopeningen en eventuele uitgangen of vluchtluiken voorkomen.
Deze openingen zijn derwijze afgeschermd dat een projectiel het lokaal niet kan verlaten.
Deze nooduitgangen en vluchtluiken moeten naar buiten opendraaien en mogen niet van buitenaf kunnen geopend worden.

§7. De toegangsdeur(en) moet(en) achter de standplaatsen van de schutters zijn gesitueerd en dient(en) in de vluchtrichting open te draaien.

§8. Plaats, verdeling en breedte van de uitgangen moeten een snelle en gemakkelijke ontruiming van het lokaal toelaten.

Art. 5.32.7.2.3. Kogelvanger

§1. De kogelvanger waarvan sprake in artikel 5.32.7.2.2., §3 dient gelijktijdig de volgende functies te vervullen:
1° de rechtstreeks aanschietbare wand beschermen tegen de impacten;
2° het terugketsen van de projectielen in de schietstand voorkomen;
3° het produceren van loodhoudend stof bij de impact minimaliseren.

§2. De kogelvanger moet uitgevoerd worden op een der volgende wijzen:
1° een kogelvanger bestaande uit een zandlichaam; het talud van het zandlichaam moet gevormd zijn door een laag zand met een dikte van tenminste 0,5 m en mag geen kleinere helling hebben dan 2 (verticaal) op 3 (horizontaal) en de breedte van de bovenzijde is ten minste 1,2 m;
2° een staalplaat met een Brinell hardheid van 320 - 400 Hb uit één laag met dikte van ten minste 12 mm, geplaatst onder een hoek van 45° met zijwanden van staalplaat met een dikte van ten minste 5 mm;
op de bodem is voor het opvangen van de projectielen een lade geplaatst uit staalplaat met een dikte van ten minste 5 mm;
3° lamellen van staalplaat met een Brinell hardheid van 320 - 400 Hb uit één laag met een dikte van ten minste 12 mm, geplaatst onder een hoek tussen 40° en 50°, met een omkasting met staalplaat met een dikte van ten minste 8 mm;
4° een stelsel van twee opeenvolgende rijen dicht bij elkaar, evenwel zonder elkaar te raken, kopshangende dikke rubberen strippen, met een minimum breedte per rij van 80 cm., waarbij de eerste rij strippen een zeer lichte hoek dient te vertonen met de as van de schietbaan en de tweede rij strippen een lichte verschuiving vertoont ten opzichte van de eerste; achter deze dubbele rij strippen dient een staalplaat met een minimum dikte van 8 mm aangebracht;
5° een gebeurlijk ander type kogelvanger dient vooraf ter goedkeuring voorgelegd te worden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen].

Gewijzigd bij art. 191 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. De kogelvanger wordt regelmatig en tenminste om de drie maanden op zijn goede staat nagezien. Bij de uitvoeringen vermeld onder §2, sub 1° en 2° dient nagegaan of er zich in de staalplaat putjes hebben gevormd en in voorkomend geval moeten de platen bijgeslepen worden. Bij de uitvoering vermeld onder §2 sub 3° en 4° moeten de kogels die eventueel in de rubberen strippen of in het zandlichaam zijn blijven zitten regelmatig verwijderd worden. Beschadigde strippen moeten worden vervangen.

Gewijzigd bij art. 188 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. De kogels dienen regelmatig verwijderd zodat geen koekvorming kan optreden en de veiligheid gegarandeerd blijft.

Art. 5.32.7.2.4. Uitrusting gebouw

§1. De brandweerstand Rf van alle wanden, plafonds, deuren, enz. is tenminste één uur (NBN 713.020).

Gewijzigd bij art. 189 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Het is verboden wand-, plafond- en vloerbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven.
Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie AO). Een attest, afgeleverd door een deskundige de leverancier of de installateur, dient door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§3. De verlichtingstoestellen en de elektriciteitsleidingen binnen de schietzone moeten op doeltreffende wijze tegen inslag van projectielen beschermd worden.

§4. De schietstand is uitgerust met een veiligheidsverlichting die automatisch in werking treedt bij het uitvallen van de hoofdverlichting.

§5. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de schietinrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§6. De verwarming van het lokaal mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§7. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in het schietlokaal of in de muren, zoldering en vloer ervan verboden.

Art. 5.32.7.2.5. Onderhoud

§1. Alle plaatsen waar zich stof met onverbrand kruit kan bevinden, inzonderheid vloeren, wanden, ventilatiekokers, stoffilters, enz., moeten regelmatig gereinigd worden.
Het verzameld stof moet in afwachting van de verwijdering bevochtigd gehouden worden.
Datum en aard van de onderhoudswerkzaamheden moeten genoteerd worden in een register dat deel uitmaakt van het door de exploitant bij te houden veiligheidsdossier dat ter inzage dient gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. Indien gebruik gemaakt wordt van een stofzuiger, moet het een explosiebeveiligde uitvoering zijn.

Art. 5.32.7.2.6. Brandvoorkoming en –bestrijding §1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoend aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten bij het veiligheidsdossier gevoegd worden dat ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar dient gehouden.
De blustoestellen mogen zich niet in de schietzone bevinden.

§2. Het opslaan van brandbare of ontplofbare stoffen in de schietruimte is verboden.

§3. Elke schutter neemt niet meer patronen mee in de schietruimte dan hij nodig heeft voor zijn schietbeurt.

§4. Het is verboden in de schietstand te roken.

Art. 5.32.7.2.7. Geluid en trillingen

§1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. gelden met betrekking tot geluid en trillingen ook de bepalingen van dit artikel.

§2. Het in hoofdstuk 4.5. bedoelde specifiek geluid L_{sp} wordt als volgt gedefiniëerd en gemeten:
1° L_{sp} is de logarithmische som van het niveau van het eigenlijke schietgeluid (L_{sch}) en van het niveau van het overige geluid veroorzaakt door de schietstand (L_{rest});
2° L_{sch} wordt berekend volgens de volgende formule:

$$L_{sch} = 10 \log (\Sigma_{i=1->n} 10^{Li/10}) - 23$$

waarin:
L_i: het geluidsniveau afkomstig van de knal i en de bijhorende inslag;
n: het totaal aantal schoten per uur is; richtgetallen voor n zijn:
- pistool/revolver: (aantal schietbanen) x 150
- karabijn: (aantal schietbanen) x 90
- geweer: (aantal schietbanen) x 60

3° L_i wordt gemeten als $L_{Aeq,1s}$, L_{AE} of SEL, met instelling van de snelle dynamische karakteristiek;
4° L_{rest} is het $L_{A95,1h}$ van het specifiek geluid van de inrichting wanneer niet geschoten wordt.

Art. 5.32.7.2.8. Verluchting – Luchtverontreiniging

§1. De schietstand is voorzien van een mechanische verluchting, zodanig dat de schadelijke stoffen die bij het schieten in de lucht vrijkomen op een doeltreffende wijze worden verwijderd. Het ventilatiesysteem is zodanig ontworpen dat verse lucht wordt aangevoerd achter de schutters en ter hoogte van de kogelvanger wordt weggezogen. De capaciteit is zodanig dat een luchtsnelheid van minimum 0,2 m/sec in de schietrichting wordt verkregen en dit bij een laminaire luchtstroming. De luchttoevoer is uitgerust met een noodstop voor gebruik in geval van brand.
Ingeval de schutter een wisselende standplaats inneemt dient een luchtsnelheid van minimum 2 m/sec in de schietrichting verkregen te worden.

§2. De nodige maatregelen worden genomen om een abnormale stofemissie te voorkomen.

§3. De verspreiding van loodhoudend stof in de omgeving wordt voorkomen door een daartoe doeltreffende en brandveilige filterinstallatie op de uitlaat van het ventilatiesysteem te plaatsen.

§4. De uitlaat wordt zodanig geplaatst dat de afvalgassen zich gemakkelijk voldoende kunnen verspreiden.

Gewijzigd bij art. 190 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.7.2.9. Veiligheid

§1. Op de buitenzijde van alle toegangsdeuren tot de schietstand wordt het volgende bericht aangebracht in duidelijk leesbare letters: "OPGELET SCHIETSTAND - VERBODEN TOEGANG VOOR ONBEVOEGDEN".

§2. Boven elke toegangsdeur tot het schietlokaal bevindt zich langs de buitenzijde van het lokaal een rood lichtsignaal dat is aangestoken wanneer de schietstand in werking is.

Gewijzigd bij art. 191 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Het is verboden wapens te laden of geladen wapens te hebben in de lokalen of op de terreinen van de inrichting, buiten de eigenlijke schietstand, uitgenomen voor de personen bevoegd een geladen wapen te dragen.

§4. De standplaatsen van de schutters moeten goed bepaald zijn zodanig dat uitgeworpen hulzen belendende schutters niet kunnen hinderen.

§5. Als de schietstand gelijktijdig gebruikt wordt door meer dan één schutter mag er uitsluitend geladen, eventueel ontladen, en op doel geschoten worden vanop de daarvoor bepaalde plaatsen.

§6. Het aantal personen toegelaten op de schietstand is beperkt tot de schutters, al dan niet in opleiding, de schietmonitoren en/of de personen die nodig zijn om de arbitrage en het toezicht uit te oefenen en eventueel publiek.
Het maximum aantal aanwezige personen moet bepaald worden in overleg met de bevoegde brandweerdienst. In elk geval moet het publiek minimum 2 meter achter de standplaats van de schutter plaats nemen, waarbij een bezetting van maximum 2 personen per m² moet gerespecteerd worden.
Er moet steeds tenminste een tweede persoon aanwezig zijn gedurende de schietoefeningen.

§7. Bij het betreden van de schietzone moet automatisch een alarmsignaal in werking treden, bv. een knipperlicht.

§8. De schietstand moet uitgerust zijn met tenminste één gemakkelijk te bereiken telefoontoestel.

§9. Een intern ordereglement wordt ter kennis gebracht van de plaatselijke politie of rijkswacht. Dit intern ordereglement bevat: de richtlijnen en verplichtingen in verband met de registratie van de schutters, de modaliteiten aangaande het laden en het ontladen van wapens, de modaliteiten van het schieten o.a. de schietdisciplines en de standplaatsen en aangaande het betreden en evacueren van de schietzone. Het reglement vermeldt uitdrukkelijk dat de schutters de bevelen in verband met de veiligheid van de verantwoordelijke persoon dienen na te leven.
Deze reglementering en andere veiligheidsvoorschriften worden ook ter kennis gebracht van de schutters en zijn op een voldoend aantal zichtbare plaatsen aangeplakt.

Art. 5.32.7.2.10. Signalisaties

§1. Elke uitgang of nooduitgang moet aangegeven zijn door reglementaire pictogrammen. Deze pictogrammen moeten vanuit alle hoeken van de schietstand goed zichtbaar zijn. Zij moeten tevens op kniehoogte of lager aangebracht worden. De pictogrammen moeten verlicht worden door de normale verlichting en door de veiligheidsverlichting.

§2. De deuren en vluchtruimten die niet op een uitgang uitgeven moeten een goed leesbaar opschrift 'GEEN NOODUITGANG', of een gelijkwaardig pictogram, dragen.

§3. Aanduidingen die een rookverbod opleggen, moeten op goed zichtbare plaatsen aangebracht worden.

Art. 5.32.7.2.11. Afval §1. Na iedere schietbeurt moeten de lege hulzen ingezameld worden en in een afgesloten metalen doos worden bewaard.

§2. Het verzameld stof met onverbrand kruit moet bevochtigd gehouden worden in afwachting van evacuatie.

§3. De lege hulzen en kogelafval moeten ofwel afgegeven voor recyclage ofwel afgevoerd en verwijderd overeenkomstig de ter zake van toepassing zijnde reglementering.

Zowel het verzamelde stof als de vervuilde filters (zowel van de afzuiging als van de stofzuiger) dienen afgevoerd overeenkomstig de ter zake van toepassing zijnde reglementering.

Art. 5.32.7.2.12. Exploitatiedossier

§1. De exploitant is ertoe gehouden een exploitatiedossier bij te houden, omvattende:
1° een veiligheidsdossier dat bevat:
   a) het liggingsplan minimum op schaal 1/200 van alle lokalen met aanduiding van hun verbindingen, toegangen en uitgangen, alsmede de aard en plaats van de blustoestellen en de plaats van het elektrisch schakelbord;
   b) het attest van het bevoegd brandweerkorps betreffende de aard, het aantal en de plaats van de blustoestellen, evenals met betrekking tot het in de schietruimte toegelaten aantal personen;
   c) de attesten met betrekking tot de brandweerstand of zelfdovendheid van gebruikte bouwmaterialen;
   d) de attesten betreffende de controles van de elektrische installatie en de blustoestellen;
   e) de naam van de persoon verantwoordelijk voor de veiligheid.
2° het interne ordereglement;
3° een werkregister met de lijst van de aard en datum van de uitgevoerde nazichts- en onderhoudsbeurten en herstellingswerken;
4° de naam van de exploitant en de ledenlijst.

Gewijzigd bij art. 192 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Het exploitatiedossier wordt te allen tijde ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Subafdeling 5.32.7.3.
Schietstanden van categorie B

Art. 5.32.7.3.1. §1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie B.

§2. De wapens moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren.

§3. Het gebruik van voorlaadwapens van welke soort ook is verboden.

§4. Het gebruik van kogels met hardstalen kern, lichtkogels of lichtspoormunitie en kwikhoudende munitie is verboden.

Art. 5.32.7.3.2. Bouw

§1. De schietstand is ondergebracht in een uitsluitend daartoe bestemd lokaal waarvan de wanden, vloer en zoldering uit gewapend beton, minstens 10 cm dik of uit vol metselwerk, minstens 19 cm dik of uit materialen met een gelijkwaardige kogelbestendigheid zijn.

§2. De vloer is afgewerkt met een laag in een zacht materiaal zoals een gelijmde plankenvloer met de nerfrichting van het hout in de schietrichting, rubber, cementzandbedlaag, e.d.. Het gebruik van tapijt of andere materialen en/of vloerconstructies, die gemakkelijk stof vasthouden of waaronder zich stof kan ophopen, is verboden.

§3. De rechtstreeks aanschietbare wand is over een voldoende oppervlakte afgeschermd door een doeltreffende kogelvanger als bedoeld in artikel 5.32.7.3.3.

§4. Het gedeelte van de aanschietbare wand dat niet beschermd is door de kogelvanger, alsmede de zijwanden en het plafond, over een afstand van minimum 10 meter te rekenen vanaf de standplaats van de schutter, zijn bekleed met een materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden, zoals bv. met op regels aangebrachte houtwolcementplaten van een minimum dikte van 50 mm of met vurenhout ten minste 25 mm dik aangebracht op regels van ten minste 30 mm dik.

§5. Oneffenheden en uitstekende delen van constructies in de schietstand zoals balken, palen, aandrijfmechanisme van silhouetten, e.d., moeten maximaal vermeden worden. Indien ze constructief nodig zijn moeten ze:
1° ofwel bekleed zijn met materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden;
2° ofwel afgeschermd zijn door staalplaten, zodanig aangebracht dat de projectielen op een veilige wijze afketsen naar verder gelegen delen in de schietzone.

§6. Tussen de standplaatsen van de schutters en de rechtstreeks aanschietbare wand mogen alleen de noodzakelijke ventilatieopeningen en eventuele uitgangen of vluchtluiken voorkomen.
Deze openingen zijn derwijze afgeschermd dat een projectiel het lokaal niet kan verlaten.
Deze nooduitgangen en vluchtluiken moeten naar buiten opendraaien en mogen niet van buitenaf kunnen geopend worden.

Gewijzigd bij art. 193 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§7. De toegangsdeur(en) moet(en) achter de standplaatsen van de schutters zijn gesitueerd en dient(en) in de vluchtrichting open te draaien.

§8. Plaats, verdeling en breedte van de uitgangen moeten een snelle en gemakkelijke ontruiming van het lokaal toelaten.

Art. 5.32.7.3.3. Kogelvanger

§1. De kogelvanger waarvan sprake in artikel 5.32.7.3.2., §3 dient gelijktijdig de volgende functies te vervullen:
1° de rechtstreeks aanschietbare wand beschermen tegen de impacten;
2° het terugketsen van de projectielen in de schietstand voorkomen;
3° het produceren van loodhoudend stof bij de impact minimaliseren.

§2. De kogelvanger moet uitgevoerd worden op een der volgende wijzen:
1° een staalplaat uit één laag met dikte van ten minste 12 mm, geplaatst onder een hoek van 45° met zijwanden van staalplaat met een dikte van ten minste 5 mm;
   op de bodem is voor het opvangen van de projectielen een lade geplaatst uit staalplaat met een dikte van ten minste 5 mm;
2° lamellen van staalplaat uit één laag met een dikte van ten minste 12 mm, geplaatst onder een hoek tussen 40° en 50°, met een omkasting met staalplaat met een dikte van ten minste 8 mm;
3° een stelsel van twee opeenvolgende rijen dicht bij elkaar, evenwel zonder elkaar te raken, kopshangende dikke rubberen strippen, met een minimum breedte per rij van 80 cm., waarbij de eerste rij strippen een zeer lichte hoek dient te vertonen met de as van de schietbaan en de tweede rij strippen een lichte verschuiving vertoont ten opzichte van de eerste; achter deze dubbele rij strippen dient een staalplaat met een minimum dikte van 8 mm aangebracht onder een hoek van minimaal 45° en maximaal 70°;
4.° een kogelvanger bestaande uit een zandlichaam; het talud van het zandlichaam moet gevormd zijn door een laag zand met een dikte van ten minste 0,5 m en mag geen kleinere helling hebben dan 2 (verticaal) op 3 (horizontaal) en de breedte van de bovenzijde is ten minste 0,5 m;

5° een gebeurlijk ander type kogelvanger dient vooraf ter goedkeuring voorgelegd te worden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen.

Gewijzigd bij art. 191 B.Vl. Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. De kogelvanger wordt regelmatig en tenminste om de drie maanden op zijn goede staat nagezien.
Bij de uitvoeringen vermeld onder §2, sub 1° en sub 2° dient nagegaan of er zich in de staalplaten putjes hebben gevormd en in voorkomend geval moeten de platen bijgeslepen worden.
Bij de uitvoering vermeld onder §2, sub 3° en sub 4° moeten de kogels die eventueel in de rubber strippen of in het zandlichaam zijn blijven zitten regelmatig verwijderd worden. Beschadigde strippen moeten worden vervangen.

§4. De opvangbak van de kogelvanger wordt regelmatig geledigd derwijze dat geen koekvorming kan optreden en dat de veiligheid gegarandeerd blijft.

Art. 5.32.7.3.4. Inzake de uitrusting van het gebouw, het onderhoud, geluid en trillingen, verluchting - luchtverontreiniging, de veiligheid, signalisaties, afval en het exploitatiedossier gelden de voorschriften van respectievelijk de artikelen: 5.32.7.2.4., 5.32.7.2.5., 5.32.7.2.6., 5.32.7.2.7., 5.32.7.2.8., 5.32.7.2.9., 5.32.7.2.10., 5.32.7.2.11. en 5.32.7.2.12.

Subafdeling 5.32.7.4.
Schietstanden van categorie C

Art. 5.32.7.4.1. §1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie C.

§2. De wapens moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren.

§3. Het gebruik van voorlaadwapens van welke soort ook is verboden.

§4. Het gebruik van kogels met hardstalen kern, lichtkogels of lichtspoormunitie en kwikhoudende munitie is verboden.

Art. 5.32.7.4.2. Bouw

§1. De schietstand is ondergebracht in een uitsluitend daartoe bestemd lokaal waarvan de wanden, vloer en zoldering uit gewapend beton, minstens 10 cm dik of uit vol metselwerk, minstens 14 cm dik of uit materialen met een gelijkwaardige kogelbestendigheid zijn.

§2. De vloer is afgewerkt met een laag in een zacht materiaal zoals een gelijmde plankenvloer met de nerfrichting van het hout in de schietrichting, rubber, cementzandbedlaag, e.d.. Het gebruik van tapijt of andere materialen en/of vloerconstructies, die gemakkelijk stof vasthouden of waaronder zich stof kan ophopen, is verboden.

§3. De rechtstreeks aanschietbare wand is over een voldoende oppervlakte afgeschermd door een doeltreffende kogelvanger als bedoeld in artikel 5.32.7.4.3.

§4. Het gedeelte van de aanschietbare wand dat niet beschermd is door de kogelvanger, alsmede de zijwanden en het plafond, over een afstand van minimum 2 meter te rekenen vanaf de standplaats van de schutter, zijn bekleed met een materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden, zoals bv. met op regels aangebrachte houtwolcementplaten van een minimum dikte van 50 mm of met vurenhout ten minste 25 mm dik aangebracht op regels van ten minste 30 mm dik.

§5. Oneffenheden en uitstekende delen van constructies in de schietstand zoals balken, palen, aandrijfmechanisme van silhouetten, e.d., moeten maximaal vermeden worden. Indien ze constructief nodig zijn moeten ze:
1° ofwel bekleed zijn met materiaal waar de projectielen kunnen indringen en weerhouden worden;
2° ofwel afgeschermd zijn door staalplaten, zodanig aangebracht dat de projectielen op een veilige wijze afketsen naar verder gelegen delen in de schietzone.

§6. Tussen de standplaats van de schutter en de rechtstreeks aanschietbare wand mogen alleen de noodzakelijke ventilatieopeningen en eventuele uitgangen of vluchtluiken voorkomen.
Deze openingen zijn derwijze afgeschermd dat een projectiel het lokaal niet kan verlaten.
Deze nooduitgangen en vluchtluiken moeten naar buiten opendraaien en mogen niet van buitenaf kunnen geopend worden.

§7. De toegangsdeur(en) moet(en) achter de standplaatsen van de schutters zijn gesitueerd en dient(en) in de vluchtrichting open te draaien.

§8. Plaats, verdeling en breedte van de uitgangen moeten een snelle en gemakkelijke ontruiming van het lokaal toelaten.

Art. 5.32.7.4.3. Kogelvanger

§1. De kogelvanger waarvan sprake in artikel 5.32.7.4.2., §3 dient gelijktijdig de volgende functies te vervullen:
1° de rechtstreeks aanschietbare wand beschermen tegen de impacten;
2° het terugketsen van de projectielen in de schietstand voorkomen;
3° het produceren van loodhoudend stof bij de impact minimaliseren.

§2. De kogelvanger moet uitgevoerd worden op een der volgende wijzen:
1° een staalplaat uit één laag met dikte van ten minste 5 mm, geplaatst onder een hoek van 45° met zijwanden van staalplaat met een dikte van ten minste 3 mm; op de bodem is voor het opvangen van de projectielen een lade geplaatst uit staalplaat met een dikte van ten minste 5 mm;
2° lamellen van staalplaat uit één laag met een dikte van ten minste 5 mm, geplaatst onder een hoek tussen 40° en 50°, met een omkasting met staalplaat met een dikte van ten minste 3 mm;
3° een stelsel van twee opeenvolgende rijen dicht bij elkaar, evenwel zonder elkaar te raken, kopshangende dikke rubberen strippen, met een minimum breedte per rij van 80 cm., waarbij de eerste rij strippen een zeer lichte hoek dient te vertonen met de as van de schietbaan en de tweede rij strippen een lichte verschuiving vertoont ten opzichte van de eerste; achter deze dubbele rij strippen dient een staalplaat met een minimum dikte van 3 mm aangebracht onder een hoek van minimaal 45° en maximaal 70°;
4° een kogelvanger bestaande uit een zandlichaam; het talud van het zandlichaam moet gevormd zijn door een laag zand met een dikte van ten minste 0,5 m en mag geen kleinere helling hebben dan 2 (verticaal) op 3 (horizontaal) en de breedte van de bovenzijde is ten minste 0,5 m;
5° een gebeurlijk ander type kogelvanger dient vooraf ter goedkeuring voorgelegd te worden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen].

Gewijzigd bij art. 194 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 191 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. De kogelvanger wordt regelmatig en tenminste om de drie maanden op zijn goede staat nagezien.

Bij de uitvoeringen vermeld onder §2, sub 1° en sub 2° dient nagegaan of er zich in de staalplaten putjes hebben gevormd en in voorkomend geval moeten de platen bijgeslepen worden.
Bij de uitvoering vermeld onder §2, sub 3° en sub 4° moeten de kogels die eventueel in de rubber strippen of in het zandlichaam zijn blijven zitten regelmatig verwijderd worden. Beschadigde strippen moeten worden vervangen.

§4. De opvangbak van de kogelvanger wordt regelmatig geledigd derwijze dat geen koekvorming kan optreden en dat de veiligheid gegarandeerd blijft.

Art. 5.32.7.4.4. Inzake de brandbestendigheid, de uitrusting van het gebouw, het onderhoud, geluid en trillingen, verluchting - luchtverontreiniging, de veiligheid, signalisaties, afval en het exploitatiedossier gelden de voorschriften van respectievelijk de artikelen: 5.32.7.2.4., 5.32.7.2.5., 5.32.7.2.6., 5.32.7.2.7., 5.32.7.2.8., 5.32.7.2.9., 5.32.7.2.10., 5.32.7.2.11. en 5.32.7.2.12.

Subafdeling 5.32.7.5.
Schietstanden van categorie D

Art. 5.32.7.5.1. §1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie D

§2. Het is verboden in de schietstand gebruik te maken van andere wapens dan luchtdrukgeweren en luchtdrukpistolen met een maximum kaliber van 5,6 mm, en kruisbogen.

§3. De wapens moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren.

Art. 5.32.7.5.2. Bouw

§1. De schietstand is ondergebracht in een lokaal waarvan de wanden, vloer en zoldering voldoende projectielbestendig zijn.

§2. De rechtstreeks aanschietbare wand is over een voldoende oppervlakte afgeschermd door een doeltreffende projectielvanger.

§3. Tussen de standplaats voor de schutter en de rechtstreeks aanschietbare wand mogen alleen de noodzakelijke ventilatieopeningen en eventuele uitgangen of vluchtluiken voorkomen.
Deze openingen zijn derwijze afgeschermd dat een projectiel het lokaal niet kan verlaten.
Eventuele nooduitgangen en vluchtluiken moeten naar buiten opendraaien en mogen niet van buitenaf kunnen geopend worden.

§4. De toegangsdeur(en) moet(en) achter de standplaatsen van de schutters zijn gesitueerd en dient(en) in de vluchtrichting open te draaien.

§5. Plaats, verdeling en breedte van de uitgangen moeten een snelle en gemakkelijke ontruiming van het lokaal toelaten.

Art. 5.32.7.5.3. Uitrusting gebouw

§1. De verlichtingstoestellen en de elektriciteitsleidingen binnen de schietstand moeten op doeltreffende wijze tegen inslag van projectielen beschermd worden

§2. De schietstand is uitgerust met een veiligheidsverlichting die automatisch in werking treedt bij het uitvallen van de hoofdverlichting.

§3. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de schietinrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§4. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in het schietlokaal of in de muren, zoldering en vloer ervan verboden.

Art. 5.32.7.5.4. Brandvoorkoming en –bestrijding

§1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoend aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten bij het veiligheidsdossier gevoegd worden dat ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar dient gehouden.

§2. De blustoestellen mogen zich niet in de schietzone bevinden.

§3. De aard, het aantal en de plaats van de blustoestellen moet, onafhankelijk van de milieuvergunning, bepaald worden in overleg met de bevoegde brandweer.

§4. De blustoestellen worden jaarlijks op hun werkzaamheid gecontroleerd door de leverancier of een bevoegde deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten bij het in artikel 5.32.7.5.7., §1, sub 1° bedoelde veiligheidsdossier gevoegd worden.

§5. Het opslaan van brandbare of ontplofbare stoffen in de schietstand is verboden.

Art. 5.32.7.5.5. Geluid en trillingen

Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. dienen de nodige maatregelen te worden getroffen om te verhinderen dat geluid of trillingen veroorzaakt binnen de schietstand een bron van ongemak zijn voor de buurt of voor aanpalende lokalen, vreemd aan de exploitatie van de schietstand.

Art. 5.32.7.5.6. Veiligheid

§1. Het is verboden wapens te laden of geladen wapens te dragen in lokalen of terreinen van de inrichting, buiten de schietstand.

§2. Er mag uitsluitend worden geladen, eventueel ontladen, en op doel geschoten worden vanaf de aangegeven standplaatsen voor de schutters.

Gewijzigd bij art. 195 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Er moeten steeds tenminste twee schutters aanwezig zijn gedurende de schietoefening.

§4. Op de buitenzijde van alle toegangsdeuren tot de schietstand wordt het volgende bericht aangebracht in duidelijk leesbare letters: "OPGELET SCHIETSTAND - VERBODEN TOEGANG VOOR ONBEVOEGDEN".

§5. Elke uitgang of nooduitgang moet aangegeven zijn door reglementaire pictogrammen. Deze pictogrammen moeten vanuit alle hoeken van de schietstand goed zichtbaar zijn. De pictogrammen moeten verlicht worden door de normale verlichting en door de veiligheidsverlichting.

§6. De schietstand moet uitgerust zijn met tenminste één gemakkelijk te bereiken telefoontoestel.

Art. 5.32.7.5.7. Exploitatiedossier

§1. De exploitant is ertoe gehouden een exploitatiedossier bij te houden, omvattende:
1° een veiligheidsdossier dat bevat:
   a) het liggingsplan minimum op schaal 1/200 van alle lokalen met aanduiding van hun verbindingen, toegangen en uitgangen, alsmede de aard en plaats van de blustoestellen en de plaats van het elektrisch schakelbord;
   b) de attesten betreffende de controles van de elektrische installatie en de blustoestellen;
   c) de naam van de persoon verantwoordelijk voor de veiligheid.
2° het interne ordereglement;
3° een werkregister met de lijst van de aard en datum van de uitgevoerde nazichts- en onderhoudsbeurten en herstellingswerken;

§2. Het exploitatiedossier wordt te allen tijde ter beschikking gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Subafdeling 5.32.7.6.
Schietstanden van categorie E

Art. 5.32.7.6.1. §1.De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op schietstanden van categorie E.

§2. Het is verboden in de schietstand gebruik te maken van jachtwapens alsmede van jacht- en oorlogsmunitie.

§3. De wapens moeten steeds in goede staat van onderhoud verkeren.

§4. Het gebruik van voorlaadwapens van welke soort ook is verboden.

§5. Het gebruik van metalen kogels, lichtkogels of lichtspoormunitie en kwikhoudende munitie is verboden.

Art. 5.32.7.6.2. Bouw

§1. De schietstand is ondergebracht in een lokaal, gebouwd volgens een code van goede praktijk, met wanden, vloer en zoldering uit gewapend beton, minstens 9 cm dik of uit materialen met een voor de toegelaten munitie voldoende projectielbestendigheid.

§2. Voor de vloer is het gebruik van tapijt of andere materialen en/of vloerconstructies, die gemakkelijk stof vasthouden, of waaronder zich stof kan ophopen, verboden.

§3. De rechtstreeks aanschietbare wand is over een voldoende oppervlakte afgeschermd door een doeltreffende projectielvanger, zoals bedoeld in artikel 5.32.7.6.3.

§4. Tussen de standplaatsen voor de schutter en de rechtstreeks aanschietbare wand mogen alleen de noodzakelijke ventilatieopeningen en eventuele uitgangen of vluchtluiken voorkomen.
Deze openingen zijn derwijze afgeschermd dat een projectiel het lokaal niet kan verlaten.

Art. 5.32.7.6.3. Projectielvanger

§1. De projectielvanger waarvan sprake in artikel 5.32.7.6.2, §3 dient gelijktijdig de volgende functies te vervullen:
1° de rechtstreeks aanschietbare wand beschermen tegen de impacten;
2° het terugketsen van de projectielen in de schietstand voorkomen;

§2. De projectielvanger moet uitgevoerd worden op een der volgende wijzen:
1° een rubberen of synthetisch voorhangscherm, geplaatst op 5 cm van de muur;
2° een zachte, houten wand van ten minste 2 cm dik, geplaatst op houten latten op 3 cm van de muur;
3° een gebeurlijk ander type projectielvanger die voldoet aan de voorwaarden bepaald bij §1 en niet gemakkelijk brandbaar is.

§3. De projectielvanger wordt regelmatig en tenminste om de drie maanden, op zijn goede staat nagezien.

Art. 5.32.7.6.4. Uitrusting gebouw

§1. Het is verboden wand- en plafond- en vloerbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven.
Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie AO). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. De verlichtingstoestellen en de elektriciteitsleidingen binnen de schietzone, die werken op een spanning hoger dan 24 V, moeten op doeltreffende wijze tegen inslag van de toegelaten projectielen beschermd worden.

§3. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de schietinrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant bijgehouden in het veiligheidsdossier dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§4. De verwarming van het lokaal mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§5. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen moeten beschermd worden met voor de toegelaten munitie voldoende kogelbestendig materiaal.

Art. 5.32.7.6.5. Verluchting – Luchtverontreiniging

§1. De schietstand is voorzien van een mechanische verluchting, zodanig dat de schadelijke stoffen die bij het schieten in de lucht vrijkomen op een doeltreffende wijze worden verwijderd. Het ventilatiesysteem is zodanig ontworpen dat verse lucht wordt aangevoerd achter de schutters en ter hoogte van de projectielvanger wordt weggezogen. De capaciteit is zodanig dat het volume van de lucht in het lokaal minimum zes maal per uur wordt ververst.

§2. De nodige maatregelen worden genomen om een abnormale stofemissie te voorkomen.

§3. De uitlaat wordt zodanig geplaatst dat de afvalgassen zich gemakkelijk voldoende kunnen verspreiden.

Gewijzigd bij art. 196 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.7.6.6. Veiligheid §1. Op de buitenzijde van alle toegangsdeuren tot de schietstand wordt het volgende bericht aangebracht in duidelijk leesbare letters:
"OPGELET SCHIETLOKAAL - VERBODEN TOEGANG VOOR ONBEVOEGDEN".

§2. Boven elke toegangsdeur tot het schietlokaal bevindt zich langs de buitenzijde van het lokaal een rood lichtsignaal dat is aangestoken wanneer de schietstand in werking is.

Gewijzigd bij art. 197 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.7.6.7. Inzake de bepalingen betreffende onderhoud, brandvoorkoming, geluid en trillingen, signalisatie, afval en het exploitatiedossier gelden de voorschriften van respectievelijk de artikelen 5.32.7.2.5., 5.32.7.2.6., 5.32.7.2.7., 5.32.7.2.10., 5.32.7.2.11. en 5.32.7.2.12.

AFDELING 5.32.8.
SCHIETSTANDEN IN OPEN LUCHT

Vervangen bij art. 150 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 5.32.8.1.
Algemene bepalingen

Art. 5.32.8.1.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen vermeld in subrubriek 32.7. van de indelingslijst ondergebracht in openlucht of in een niet-gesloten lokaal.

De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op het gaaischieten met de handboog, andere dan kruisboog, zijnde handelingen die niet onder de toepassing vallen van de subrubriek 32.7. van de indelingslijst.

Elke uitbating van een schietstand in openlucht is verboden in natuur- en bosgebieden als vermeld in:
1° ontwerpgewestplannen, gewestplannen en andere ruimtelijke uitvoeringsplannen;
2° het bosdecreet van 13 juli 1990;
3° de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Art. 5.32.8.1.2. Geluid en trillingen
Behalve voor kleiduivenschietstanden gelden inzake geluid en trillingen de voorschriften van artikel 5.32.7.2.7 van dit besluit. Voor kleiduivenschietstanden gelden de voorwaarden van artikel 5.32.8.2.7.

Subafdeling 5.32.8.2.
Kleiduivenschietstanden

Art. 5.32.8.2.1. Het schietterrein
§1. Het schietterrein is volledig eigendom van of op zijn geheel gehuurd door de exploitant van de schietstand. Het bewijs van de eventuele huurovereenkomst dient ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. Op de hoekpunten van het schietterrein wordt vóór elke schieting een bord geplaatst waarop duidelijk leesbaar het volgende opschrift is aangebracht:
"GEVAAR - SCHIETTERREIN - HET ACHTERLIGGENDE TERREIN NIET BETREDEN".

§3. Op de hoeken van het schietveld wordt een goed zichtbare rode vlag geplaatst.

Art. 5.32.8.2.2. Inrichting van de schietstand
§1. De schietstand is ingericht overeenkomstig een code van goede praktijk.

§2. De toeschouwers en de schutters, die niet aan de beurt zijn, bevinden zich achter een materiële hindernis, gelegen minstens 5 meter achter de schietplaats.

§3. Zodra de kleiduiven en/of de brokstukken ervan ingevolge de weersomstandigheden buiten het schietveld kunnen terechtkomen, moet de schieting onmiddellijk stilgelegd worden.

Art. 5.32.8.2.3. De wapens
§1. De gebruikte geweren zijn jachtgeweren of sportgeweren met gladde loop met maximumkaliber 12. Hun schouderriem is verwijderd.

§2. De patronen mogen niet langer zijn dan 70 mm, en hun vulling bedraagt ten hoogste 28 g. De diameter van de staalkorrels is ten hoogste 3 mm en van de tot 1 januari 2010 nog toegelaten loodkorrels ten hoogste 2,55 mm.

Het gebruik van zwart kruit en lichtpatronen is verboden.

§3. Automatische wapens zijn verboden.

§4. Wanneer de schutter niet op de schietplaats is, bevindt zijn wapen zich op een veilige plaats.

§5. Vóór de schieting legt de schutter zijn patronen ter controle aan de hoofdscheidsrechter of de verantwoordelijke persoon voor.

§6. Het is vanaf 1 januari 2010 verboden op kleiduiven te schieten met loodpatronen of daartoe de gelegenheid te geven. Het is verboden loodpatronen voorhanden te hebben tijdens het schieten op kleiduiven.

Art. 5.32.8.2.4. Het personeel
§1. Het toezicht wordt uitgeoefend door de verantwoordelijke persoon, bijgestaan door één of meer medewerkers en door de wedstrijdleiding.
Hun functie is respectievelijk de volgende:
1° de verantwoordelijke persoon en zijn medewerker(s) staan in voor het veilig verloop van de schieting; zij nemen alle beslissingen die daartoe nodig zijn;
2° de wedstrijdleiding, bestaande uit één of meer scheidsrechters en juryleden, staat in voor de controle van het schietverloop in enge zin, bijvoorbeeld het beoordelen van de schoten, het toekennen van de punten; zo nodig roepen zij de hulp in van de verantwoordelijke persoon en/of zijn medewerker(s).

§2. De verantwoordelijke persoon en zijn medewerker(s) alsmede de wedstrijdleiding dragen duidelijk zichtbare, onderling verschillende kentekens.

§3. De minimumleeftijd van de verantwoordelijke persoon en zijn medewerker(s) alsmede van de operator(en) is 18 jaar.

Art. 5.32.8.2.5. De schieting
§1. Op de schietplaats vertoeven geen andere personen, dan de schutters die aan de beurt zijn en eventueel de scheidsrechter(s), de juryleden, de initiator of instructeur en de werpleider.

§2. De wapens worden slechts geladen op de schietplaats.

§3. De schutters mogen de schietplaats slechts verlaten met een ongeladen wapen.

§4. De schutter houdt zijn wapen steeds in de richting van het schietveld, tenzij het geopend is.

§5 Bij een defect aan een geladen geweer meldt de schutter dit onmiddellijk aan de scheidsrechter.

§6. De schieting mag slechts begonnen worden na de expliciete toelating van de verantwoordelijke persoon, die vooraf gecontroleerd heeft of de veiligheid verzekerd is. De verantwoordelijke persoon of zijn hiertoe aangeduide medewerkers houden verder permanent toezicht op het verloop van de schieting.

§7. De schieting wordt onmiddellijk stilgelegd wanneer de verantwoordelijke persoon, dit door middel van een rode vlag of door middel van een geluidssignaal aangeeft.

§8. Telkens het nodig is dat het schietveld betreden wordt, ontladen de schutters hun wapen.

§9. Er mag niet op andere doelen geschoten worden dan op kleiduiven.

§10. De schutters mogen elkaar op geen enkele manier hinderen.

§11. Iedereen die zich op een onverantwoordelijke manier gedraagt, wordt van het schietterrein verwijderd.

Art. 5.32.8.2.6 Algemene bepalingen
Het is vanaf 1 januari 2010 verboden kleiduiven te gebruiken of voorhanden te hebben die milieugevaarlijke stoffen bevatten in concentraties die de hierna aangegeven waarden te boven gaan:
- de som van anthraceen, benzo[a]anthraceen, benzo[k]fluorantheen, benzo[a]pyreen, chryseen, phenanthreen, fluorantheen, indeno[1,2,3-cd]pyreen, naftaleen en benzo[ghi]peryleen, mag 10 mg/kg niet overschrijden.

Art. 5.32.8.2.7. Geluid
Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning zijn de geluidsnormen, bedoeld in hoofdstuk 4.5, niet van toepassing op kleiduivenschietstanden in openlucht. De schietactiviteiten zijn evenwel enkel toegelaten gedurende de periode van 10 uur tot 19 uur op zon- en feestdagen en van 10 uur tot 21 uur op de andere dagen.

De exploitant treft de nodige maatregelen om de geluidsproductie aan de bron en de geluidsoverdracht naar de omgeving te beperken en vermeldt deze in een register. Ook de controle en de wijze van controle op de maatregelen worden in het register vermeld. Het register wordt door de exploitant steeds ter beschikking gehouden van de toezichthoudende overheid. Naargelang van de omstandigheden en technologisch verantwoorde mogelijkheden volgens de huidige stand van de techniek wordt hierbij gebruik gemaakt van een oordeelkundige (her)schikking van de geluidsbronnen, geluidsarme installaties en toestellen, geluidsisolatie en/of absorptie en/of afscherming. Het maximale emissieniveau wordt per discipline en per categorie bepaald waarbij rekening gehouden wordt met de best beschikbare verantwoorde technieken; dit maximale emissieniveau wordt ingeschreven in het register.

Art. 5.32.8.2.8. Verbods- en afstandsregels
Het is verboden een kleiduivenschietstand te exploiteren waarvan de schietposten in de schietrichting gelegen zijn:
1° op een afstand van 500 meter of minder van een stiltebehoevende inrichting, van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, van een natuurgebied met wetenschappelijke waarde, van een natuurreservaat, van een parkgebied of van een gebied voor verblijfsrecreatie;
2° op minder dan 250 m van individuele woningen.
Deze verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op tijdelijke inrichtingen.

De afstandsregels, vermeld in het eerste lid, gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan. De vergunningverlenende overheid kan met het oog op het algemeen belang en in functie van de lokale omgevingsfactoren een gebruiksbeperking opleggen in de milieuvergunning.

AFDELING 5.32.9.
ZWEMBADEN

Subafdeling 5.32.9.1.
Algemene bepalingen

Art. 5.32.9.1.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.8 van de indelingslijst, met uitzondering van de inrichtingen verbonden aan hotels of appartementsgebouwen die niet voor het publiek worden opengesteld. Deze laatste inrichtingen moeten wel voldoen aan de bepalingen van deze afdeling die betrekking hebben op het waterbehandelingssysteem alsook op de kwaliteitsvereisten van het water en de opslag van chemicaliën

§2. In afwijking van artikel 3.2.1.2, §3 moeten de bestaande inrichtingen voldoen aan de door deze afdeling voor nieuwe inrichtingen voorgeschreven emissie- of constructienormen met ingang van 1 januari 2001.

Gewijzigd bij art. 202 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.9.1.2. Brandvoorkoming en –bestrijding

§1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoend aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden ten minste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige.
De attesten met datum en uitslag van deze controle worden ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. De bouw en inrichting van de gebouwen, alsmede de aard, het aantal en de plaats van de blustoestellen wordt, onafhankelijk van de milieuvergunning, bepaald in overleg met de bevoegde brandweer.

§3. Het uitgaan van al de personen kan geschieden langs toe- en uitgangswegen welke op de openbare weg uitgeven, zonder door cafés, drankzalen of andere lokalen, welke bij de instelling horen, of door belendende eigendommen te gaan.

§4. De gangen, de deuren en de trapgangen van deze toe- en uitgangswegen zijn hoog genoeg om een gemakkelijk verkeer toe te laten. Deze hoogte bedraagt niet minder dan 2 m.

§5. De breedte van deze gangen, deuren en trappen staat in verhouding tot het aantal personen dat maximaal in de lokalen kan aanwezig zijn.
Zij bedraagt niet minder dan 80 cm en is minstens gelijk in centimeters aan het aantal personen dat maximaal in de lokalen kan aanwezig zijn voor de gangen en de deuren, aan dit aantal vermenigvuldigd met 1,25 voor de trappen welke naar de uitgangen afdalen, en aan dit aantal vermenigvuldigd met 2 voor de trappen die naar de uitgangen opstijgen.

Gewijzigd bij art. 203 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6. De zich in de lokalen bevindende personen kunnen alle uitgangen gebruiken.

§7. Elke uitgang of nooduitgang is aangegeven door de reglementaire pictogrammen. Deze pictogrammen zijn vanuit alle hoeken van de lokalen goed zichtbaar. De pictogrammen worden verlicht door de normale verlichting en door noodverlichting.

Art. 5.32.9.1.3. Elektrische installatie - Verlichting

§1. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Electrische Installaties worden de electrische installaties regelmatig gecontroleerd door een ter zake erkend organisme. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. De natuurlijke en kunstmatige verlichting zijn van die aard dat de weerspiegeling van het licht in het water tot een minimum beperkt wordt. De verlichting is derwijze uitgevoerd dat de zichtbaarheid van de bodem van het bad vanuit elke invalshoek gewaarborgd is.

Gewijzigd bij art. 204 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De verlichtingsinstallatie is uitgerust met twee van elkaar onafhankelijke stroombronnen. Deze bronnen leveren gelijktijdig stroom, tenzij een ervan automatisch stroom levert wanneer de tweede uitvalt.
Eén van voormelde stroombronnen voedt de lampen van een verlichting genoemd "algemene verlichting".
De andere bron voedt de lampen van een verlichting genoemd "noodverlichting".

§4. De verlichtingsinstallatie wordt derwijze ingericht dat het wegvallen van een van de in §3 bedoelde stroombronnen op geen enkel ogenblik een zo grote duisternis kan teweeg brengen dat het buiten gaan van de toeschouwers en van het personeel er door kan gehinderd worden.

Art. 5.32.9.1.4. Meldingen aan de gezondheidsinspecteur §1. De exploitant meldt aan de toezichthoudende ambtenaar van de:[Vlaams Agentschap voor Zorg en Gezondheid]:
1° de datum van de eerste ingebruikname;
2° de sluitingsperiode voor bv. onderhoud, aanpassingen, enz;
3° de wederingebruikname van het bad;
4° alle bouwtechnische veranderingen ook indien deze intern worden doorgevoerd.

§2. De exploitant is eveneens verplicht om elke wijziging van de inrichting 3 maanden te voren voor goedkeuring voor te leggen en te bespreken met de toezichthoudende ambtenaar van de [Vlaams Agentschap voor Zorg en Gezondheid], onverminderd de ter zake in titel I van het VLAREM voorgeschreven procedure.

Gewijzigd bij art. 193 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

[Art. 5.32.9.1.5. In afwijking van de in de afdeling 5.32.9 vastgestelde specifieke voorwaarden inzake toezicht en redders, maar onverminderd de voorwaarden inzake het maximum toegelaten aantal baders, geldt voor zwembaden met inbegrip van open zwemgelegenheden in meren en vijvers die niet gebruikt worden als instructiebad:
1° ofwel met maximaal 1,40 meter diepte en met een wateroppervlakte van maximaal 200 m²;
2° ofwel met maximaal 1,40 meter diepte en met een wateroppervlakte van meer dan 200 tot en met maximaal 500 m² en de vorm van het bad zo is dat dit volledig in het gezichtsveld ligt van één persoon;
de voorwaarde dat de baders onder rechtstreeks en constant toezicht staan van ten minste:
- in de voornoemde situatie 1°: één persoon die in het bezit is van hetzij een basisreddersbrevet van het BLOSO, hetzij van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO, of hetzij van een EHBO-brevet afgeleverd door een gemachtigde instelling voor het inrichten van de cursussen EHBO;
- in de voornoemde situatie 2°: naargelang het maximum aantal baders 94, 144 of 194 bedraagt, één, twee respectievelijk drie personen die elk in het bezit zijn van hetzij een basisreddersbrevet van het BLOSO, hetzij van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO, of hetzij van een EHBO-brevet afgeleverd door een gemachtigde instelling voor het inrichten van de cursussen EHBO.]

Toegevoegd bij art. 151 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S 27 januari 2009.

Subafdeling 5.32.9.2.
Overdekte circulatiebaden

Art. 5.32.9.2.1. Architectonische normen

§1. Bouw.
1° De lokalen zijn gebouwd uit hard en onbederfbaar materiaal.
2° De vloer is waterdicht. Hij is voorzien van een onbederfbare corrosieweerstandige niet water opslorpende en gemakkelijk afwasbare bekleding, evenals de wanden tot op een hoogte van 3 m.
3° Alle interne uitrustingen zijn vervaardigd uit corrosieweerstandig en gemakkelijk afwasbaar materiaal.
4° Tot op een hoogte van 2 m vanaf de begane grond, worden scherpe hoeken en uitstekende elementen vermeden ofwel afgeschermd met een niet kwetsende bekleding. Elke beglazing wordt duidelijk zichtbaar gemaakt en beveiligd.
5° Alle lokaalvloeren hebben een helling van 1 tot 2%.

§2. Zwemhal en zwembad.
1° De zwemhal is gemakkelijk toegankelijk voor externe hulpdiensten.
2° De zwembadwand en -bodem bestaan uit hard materiaal en zijn voorzien van een waterdichte, onbederfbare, niet kwetsende en gemakkelijk afwasbare bekleding.
3° De bodem van het zwembad is in zijn ondiep gedeelte ten minste tot op een diepte van 1.35 m slipwerend.
4° De aan- en afvoer van het water zijn zodanig uitgevoerd dat in het bad geen dode hoeken met stagnerend water aanwezig zijn. Zij vormen geen gevaar voor de baders.
De recyclage van het zwemwater gebeurt voor tenminste 30% via de bovenafvoer.
Het diepste punt van de zwembadbodem is voorzien van een afvoer voor een volledige lediging van het bad.

§3. Kaden en vloeren.
1° Elke toegang tot de kaden van het zwembad gebeurt via de stortbaden en een voetwaadbak en/of voetsproeiers.
[2° Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, wordt het bad volledig omringd door een kade met een minimumbreedte van 1,5 m.]

Vervangen bij art. 28 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

3° De rechtstreekse toegang tot de kaden vanuit de kleedkamers of de recreatiezones, bevindt zich bij voorkeur ter hoogte van het ondiepe gedeelte van het bad. Indien dit niet het geval is, belemmert een hindernis een directe toegang tot het diepe deel.
4° De kaden zijn zó aangelegd dat het water hiervan niet in het zwembad, noch in het recycleringscircuit terecht kan komen. Dit water wordt afgevoerd via een voldoende aantal afvoerpunten met een minimale diameter van 15 cm zodat stilstaand water voorkomen wordt. Het water wordt afgevoerd, hetzij naar een openbare riolering, hetzij naar een oppervlaktewater met inachtname van de voorschriften van dit reglement en de eventueel in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden. Om het reinigen met een waterslang mogelijk te maken, zijn er voldoende wateraftappunten voorhanden, alsmede de geschikte voorzieningen om het gebruikte water te verwijderen.
5° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, zijn alle vloeren waarop blootsvoets wordt gelopen, vervaardigd uit hard, waterdicht, onbederfbaar, slipwerend, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.
6° De zone die door geschoeide personen wordt betreden is volledig gescheiden van de zone waarop blootsvoets wordt gelopen.

§4. Omkleedcabines.
1.° De omkleedcabines en kleedkamers zijn van het wisseltype zodat de geschoeide en de ongeschoeide zone van elkaar gescheiden worden.
2° De omkleedcabines zijn vervaardigd uit hard, niet wateropslorpend, onbederfbaar, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.

§5. Sanitaire voorzieningen.
1° Er zijn afzonderlijke toiletten beschikbaar voor de baders en voor de geschoeide bezoekers. Deze toiletten zijn in voldoende aantal aanwezig.
Voor elke toilettenruimte wordt er ten minste één wastafel voorzien.
2° De vloer van de sanitaire voorzieningen heeft een helling van 1 tot 2%, waardoor het afvalwater naar een afvoer wordt geleid die verbonden is met de lozingsinrichting.
3° De toiletten voor de ongeschoeide bezoekers zijn bevestigd aan de muur van de toiletruimten.
4° De stortbaden zijn voorzien van water met aangepaste temperatuur, afkomstig van een warmwaterinstallatie met water van ten minste 65°C. Het mengventiel is in de onmiddellijke nabijheid van het stortbad geplaatst.
5° De waadbakken zijn doorlopend gevuld met vers behandeld zwembadwater; de turnover mag ten hoogste tien minuten bedragen. Het vervuilde waadbakwater wordt rechtstreeks afgevoerd naar de lozingsinrichting of naar de zwembadwaterbehandelingsinstallatie.

§6. Recreatieve voorzieningen.
1° Elke recreatieve voorziening bestaat uit duurzaam en corrosieweerstandig en dampdicht materiaal. Hun oppervlak is onbederfbaar, gemakkelijk afwasbaar en niet kwetsend. De recreatieve voorzieningen mogen de veiligheid van de baders niet in gevaar brengen.
2° De constructie van de recreatieve voorzieningen strookt met de normen opgesteld door het Europees Comité voor Normalisatie (CEN).
3° In de onmiddellijke nabijheid is bijkomend toezichthoudend personeel aanwezig.

§7. Ventilatie en verwarming.
[1° In de zwemhal heerst er een maximale relatieve vochtigheid zonder dat deze evenwel hoger mag zijn dan 65%, gemiddeld gemeten over de hele ruimte;]

Vervangen bij art. 152 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

2° De bezoekers worden niet gehinderd door tocht.
3° Geen enkel afvoersysteem van lucht, damp of rook vormt hinder voor de buren.
4° In de zwemhal is er op een representatieve plaats een goed werkende thermometer en een hygrometer bevestigd.
5° De verse lucht wordt rechtstreeks van buiten aangezogen, op een plaats die ver genoeg verwijderd is van de opslagruimte voor chemicaliën. Er wordt geen verse lucht aangezogen via een technische ruimte, tenzij doorheen hermetisch gesloten leidingen.

§8. Waterbehandelingssysteem.
1° Elk circulatiebad is voorzien van een automatisch, efficiënt functionerend chloor- en pH-sturingsmechanisme.
2° Het waterbehandelingsprocédé omvat tenminste een voorfiltratie, een filtratie, een oxydatie/ desinfectie, een pH-aanpassing en een systeem voor aanvoer van vers water. Elke filter heeft een minimum filterbedhoogte van 1 meter en is voorzien van een kijkglas en van drukmeters voor en na de filtratie. De maximum filtersnelheid bedraagt 30 m/h. Als chemicaliën worden enkel die producten gebruikt die toegelaten zijn voor de behandeling van drinkwater overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 15 maart 1989 betreffende technische reglementering inzake drinkwater.
3.° De metingen van het gehalte aan desinfecterend agens en van de pH gebeuren op een efficiënte chloorspecifieke manier. De meetapparatuur en de methodiek is goedgekeurd en erkend door de gezondheidsinspecteur.
4° De werking van de pompen die voor de injectie van het desinfecterend agens en de pH-correctie zorgen wordt automatisch onderbroken zodra het debiet van het desbetreffende circulatiesysteem tot minder dan 40% van het normale daalt. In geval de injectie van het desinfectans en van de pH-correctie op dezelfde leiding geschieden, bevinden de injectiepunten zich op tenminste 2 m afstand van elkaar. De injectie van de pH-corrector gebeurt bij voorkeur vóór de filtratie. De chemicaliën worden niet rechtstreeks in het zwembad ingespoten.
5° De aftapkranen zijn goed toegankelijk en staan tenminste op volgende plaatsen:
a) vóór de filtratie en de injectie van reagentia;
b) achter de filtratie en de injectie van reagentia;
c) zo dicht mogelijk bij de aanvoer van het water naar elk bad.

6° De circulatiepompen kunnen tenminste een cyclusduur van 4 uur aan. Het water wordt minimum binnen de 4 uur volledig behandeld (turnover = 4 uur); voor een bad met een capaciteit van 100 m^3 of lager is de turnover maximaal 2 uur. De controle van deze turnover gebeurt met een efficiënte debietmeter die achter de filtreerinstallatie wordt geplaatst in de deelstroom van elk bad en een doseerstop beveelt bij een daling van het debiet tot minder dan 40% van het normale.
7° Indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist.

Art. 5.32.9.2.2. Exploitatie

§1. Procedures.
De exploitant beschikt over geschreven procedures waarin de werking onder normale en onder noodomstandigheden wordt beschreven. Deze procedures worden jaarlijks geëvalueerd en tijdig bijgewerkt. Elk personeelslid bezit een kopie hiervan en kent de inhoud. Voormelde procedures worden tevens ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.
Vooraleer het zwembad in gebruik wordt genomen, wordt het watercirculatiesysteem uitgetest evenals het doorstromingspatroon (kleurproef).

§2. Opslag chemicaliën.
1° De flessen, toestellen en leidingen die chloor in zuivere of in geconcentreerde toestand bevatten worden in een afzonderlijk lokaal geplaatst, dat op doeltreffende wijze aan de onder- en bovenzijde verlucht wordt. De toegang tot dit lokaal is verboden voor onbevoegden.
Bij nieuwe vergunningen wordt chloorgas geweigerd.
2° Alle flessen, toestellen en leidingen zijn vervaardigd volgens een code van goede praktijk uit materialen die inert zijn aan het betrokken middel. Daarenboven wordt een installatie die gasvormig chloor onder een druk van meer dan 10^5 Pa bevat, jaarlijks onderworpen aan een geslaagde waterdrukproef onder een druk gelijk aan anderhalf maal de dienstdruk. Een attest van deze beproeving wordt ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaar. De dichtheid van deze apparatuur wordt steeds verzekerd.
3° Aan de ingang van het lokaal worden een aangepast ademhalingstoestel van een erkend type en aangepaste individuele beschermingsmiddelen voorzien, die steeds bereikbaar en gebruiksklaar zijn, om in geval van een lek of een incident de veiligheid te kunnen verzekeren.
4° De nodige voorzieningen worden getroffen om de buurt niet te hinderen door uitwasemingen.
5° Producten die met elkaar kunnen reageren, worden geplaatst in volledig van elkaar gescheiden lokalen, die uitsluitend daarvoor bestemd zijn; hun respectieve leidingen zijn voorzien van vulkoppelingen die niet met elkaar verenigbaar zijn.
6° De chemicaliën, zoals chloor, HCl, e.d., worden bewaard in gesloten vaten of houders, voorzien van de reglementaire etikettering. Deze bevinden zich in een inkuiping met een capaciteit die minimaal 110% bedraagt van het grootste vat of houder. De vaten waaruit chemicaliën worden gedoseerd mogen niet meer product bevatten dan nodig voor een exploitatie van 2 dagen.
7° De exploitant houdt een register bij met gegevens die betrekking hebben op het beheer van de chemicaliën, met name hun benaming, hoeveelheid, leveringsdatum, eventuele incidenten, alle onderhoudswerken, controles, defecten, herstellingen en ongevallen.
8° De installaties worden tenminste éénmaal per dag door een bevoegd persoon nagekeken.
9° Elke levering van chemicaliën gebeurt onder toezicht van een bevoegd persoon die de conformiteit van de levering controleert. De levering van de chemicaliën is verboden tijdens de openingsuren voor de inrichtingen die, ten gevolge van een toegestane afwijking, de voorschriften vervat sub 5° van §7 van artikel 5.32.9.2.1 niet hebben gerealiseerd.

Gewijzigd bij art. 205, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Veiligheid bezoekers.
1° De exploitant neemt de nodige maatregelen om de veiligheid van de bezoekers te verzekeren.
2° Het maximum toegelaten aantal baders - dit zijn personen die zich in het water bevinden - is nooit hoger dan 1 bader per 3 m^2 wateroppervlakte. Voor baden met een maximum diepte van 50 cm is één bader per 2 m^2 wateroppervlakte toegelaten. Weliswaar in functie van de evacuatiewegen, zal het maximum aantal aanwezige bezoekers in de zwemhal nooit hoger zijn dan de som van het maximum toegelaten aantal baders, vermeerderd met maximum 1 persoon per 2,4 m^2 kade-oppervlakte.
3° De baders staan onder rechtstreeks en constant toezicht van ten minste één redder, die zich uitsluitend aan deze activiteit wijdt en zich permanent in de buurt van de kaden bevindt. Het toezicht is aangepast aan het type van installatie en aan de bezettingsgraad van het zwembad. Het minimum aantal toezichthoudende personen, waarvan ten minste de helft redder zijn, wordt bepaald volgens de volgende formule (afronden naar beneden):

a) voor de eerste 150 baders:

$$\text{Aantal toezichthoudende personen} = \frac{\text{aantal baders} + 1}{50}$$

b) daarboven, per 150 baders meer, 1 toezichthoudend persoon extra.
Tenminste de helft (afgerond naar boven) is redder.
Deze regel geldt niet voor baders in baden van minder dan 50 cm diepte.

4° Bij ieder afzonderlijk bad of risicozone staat ten minste 1 toezichthoudend persoon, ongeacht het resultaat van de in deze paragraaf vermelde formule.
5° De redders zijn in het bezit van het hoger reddersbrevet van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO. Het afschrift van voormeld brevet of getuigschrift ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie.
6° De redders worden ten minste éénmaal per jaar geoefend in reddings- en reanimatietechnieken. Het getuigschrift van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie. Bedoelde bijscholing moet erkend zijn door het BLOSO.
7° De diepte van het water wordt op regelmatige afstanden aangeduid. Elke plotse verandering van diepte wordt op een opvallende wijze zichtbaar gemaakt.
8° In het zwembad levert geen enkele aan- en afvoer van water, lucht of andere stoffen, gevaar op voor de baders.
9° De plaats waar de gebruiker van de glijbaan en/of de springtoren in het bad terecht komt, is ontruimd binnen een straal van 2,5 m.
10° De inrichting beschikt over een lokaal waar de eerste zorgen kunnen worden toegediend en dat uitsluitend uitgerust is met materiaal voor eerste hulp en reanimatie. Dit lokaal en materiaal is rechtstreeks en gemakkelijk toegankelijk voor de verantwoordelijken.
De reanimatieapparatuur bestaat ten minste uit een systeem voor zuurstoftoediening. Dit apparaat wordt wekelijks op zijn deugdelijkheid onderzocht.
De redder is vertrouwd met het gebruik van het aanwezige materiaal.

11° De inrichting is uitgerust met tenminste één telefoontoestel dat een directe buitenlijn heeft. Dit toestel staat in de onmiddellijke nabijheid van het zwembad en het lokaal voor eerste hulp bij ongevallen, en is gemakkelijk bereikbaar door de redders.
12° Elk overlijden of ernstig ongeval binnen het zwembadgebouw wordt binnen een termijn van 24 uur telefonisch of met telefax gemeld aan de gezondheidsinspecteur.

§3bis. Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van activiteiten in het zwembad, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende persoon onder de volgende voorwaarden:
1° hij/zij moet zich constant op de kade bevinden en alle baders die tot een groep behoren rechtstreeks kunnen gade slaan;
2° het aantal baders onder zijn/haar toezicht mag maximum 35 bedragen.

Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van activiteiten in het zwembad, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende redder onder de volgende voorwaarden :
1° hij/zij moet zich constant op de kade bevinden en alle baders die tot een groep behoren rechtstreeks kunnen gade slaan;
2° het aantal baders onder zijn/haar toezicht mag maximum 35 bedragen;
3° hij/zij in het bezit is van het Hoger Reddersbrevet van BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door BLOSO.

Gewijzigd bij art. 205, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3ter. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mag de exploitant in afwijking van §3 het aantal redders en toezichters beperken tot:
1° één redder, wanneer de oppervlakte van het bad minder dan 200 m^2 bedraagt;
2° twee toezichthoudende personen, waarvan ten minste één redder, wanneer de oppervlakte van het bad 200 m^2 of meer bedraagt en de vorm van het bad zo is dat dit volledig in het gezichtsveld ligt van één persoon;
3° drie toezichthoudende personen, waarvan ten minste twee redders, wanneer de oppervlakte van het bad 200 m^2 of meer bedraagt en de vorm van het bad zo is dat dit niet volledig in het gezichtsveld ligt van één persoon.

De afwijking, bedoeld in het eerste lid, geldt evenwel enkel wanneer de exploitant een toezichtsplan heeft opgesteld en naleeft ter verzekering van de veiligheid van de baders. Dit toezichtsplan ligt ter inzage voor de toezichthoudende ambtenaren.

Gewijzigd bij art. 205, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[§3quater. Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in het zwembad, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende persoon onder de volgende [voorwaarden]:

Gewijzigd bij art. 25 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;
2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken.

Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in het zwembad, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende redder onder de volgende voorwaarden:
1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;
2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken;
3° hij/zij is in het bezit van het Hoger Reddersbrevet van het BLOSO of het brevet Duiker Redder van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO;
4° de redders worden ten minste éénmaal per jaar geoefend in redding- en reanimatietechnieken; het bewijs van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie; deze bijscholing moet erkend zijn door het BLOSO.]

Toegevoegd bij art. 153 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. Kwaliteitsvereisten van het water.
1° Het water van de overdekte circulatiebaden moet voldoen aan de volgende kwaliteitsvereisten:

parameter	*eenheid*	*grenswaarde*
a) chemische parameters:		
pH:	Sörensen	
- ondergrens		7,0
- bovengrens		7,6
vrij beschikbaar chloor ($HClO + ClO^-$):		
- ondergrens	mg/l	0,5
- bovengrens	mg/l	1,5
Gebonden chloor	mg/l	$\leq$ 1,0
Bicarbonaat	mg/l	$\geq$ 60
Ureum	mg/l	$\leq$ 2,0
Chloriden Deze norm geldt niet bij gebruik van zout houdend water ($\geq$ 2.000 mg Cl/l) of bij gebruik van zoutelektrolyse	mg/l	$\leq$ 800 .
oxydeerbaarheid ($KMnO_4$-verbruik in verwarmde oplossing en in zuur milieu)	mg O_2/l	< 5
b) bacteriologische parameters:		
totaal aantal kiemen bij 37°C	n/ml	$\leq$100
coagulase positieve stafylokokken	n/100ml	0
pseudomonas aeruginosa	n/100ml	0
c) fysische parameters:		
temperatuur	°C	$\leq$ 32; behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur
helderheid		doorzichtig tot op de bodem van het bad
zichtbare verontreiniging		afwezig
geur		afwezig
schuim		afwezig
kleur		kleurloos

volume circulerend water per bader (gemiddelde waarde over de openingsuren van één dag)	m^3	≥ 2

2° De helderheid, de temperatuur, de pH, het vrij beschikbaar chloor en de gebonden chloor worden door en op kosten van de exploitant tenminste driemaal per dag gecontroleerd, met name:
   a) vóór de opening van het zwembad voor de bezoekers;
   b) tweemaal tijdens het gebruik van het zwembad, evenredig gespreid over de openingsuren; de apparatuur en de meetmethode zijn goedgekeurd door de gezondheidsinspecteur.

3° Het zwembadwater wordt op kosten van de exploitant ten minste elke maand bemonsterd en geanalyseerd. Alle sub 1° vermelde parameters worden hierbij onderzocht.
De monsterneming gebeurt door bevoegd laboratoriumpersoneel en behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur ten minste twee uur na de opening van het zwembad en op een plaats waar de kwaliteit het minst gunstig wordt geacht.
De analyse van de genomen monsters gebeurt door een laboratorium erkend voor analyses van drinkwater. Een kopie van de analyseresultaten wordt door het laboratorium rechtstreeks gestuurd naar de gezondheidsinspecteur.

4° De exploitant houdt een register bij omvattende de volgende gegevens:
   a) de resultaten van de sub 2° bedoelde dagelijkse zwembadwateranalyses;
   b) de resultaten van de sub 3° bedoelde maandelijkse analyses;
   c) de data waarop de filters worden gespoeld en/of het filtreermateriaal wordt vervangen;
   d) de dagelijkse bezetting van het zwembad;
   e) elke bijzonderheid, incident of ongeval;
   f) de maandelijkse notering van het waterverbruik;
   g) elke vaststelling met betrekking tot het technisch nazicht bij de lediging van het zwembad en bij de aanvulling van de voorraad scheikundige stoffen.

   Dit register, wordt ten minste 5 jaar door de exploitant bewaard en ligt steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

5° Elke overschrijding van de normen die voor de parameters pH, vrij beschikbaar chloor en doorzichtigheid door 1° zijn bepaald en waarvan de oorzaak niet binnen het half uur gecorrigeerd is vereist de onmiddellijke sluiting van het zwembad.

6° In de milieuvergunning kunnen op advies van de gezondheidsinspecteur andere kwaliteitseisen worden opgelegd. Deze kwaliteitsvereisten staan in relatie tot het overeenkomstig artikel 5.32.9.2.1. §8, 7° toegelaten alternatieve waterbehandelingssysteem.

Gewijzigd bij art. 205, 3°, 4° en 5°; B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. De inrichting is aangesloten op een openbaar distributienet met drinkbaar water. Indien het vul- en suppletiewater geen leidingwater is beantwoordt het toch aan de bacteriologische kwaliteitsvereisten voor drinkwater. Ter controle hiervan wordt dit water tenminste halfjaarlijks bemonsterd en geanalyseerd.
Tenzij anders in de milieuvergunning vermeld, is chloor het enig toegelaten ontsmettings- en oxydatiemiddel. Het gebruik van chloorstabilisatoren is niet toegelaten.
De filters worden tenminste tweemaal per week gespoeld buiten de openingsuren van het zwembad en wel zo dat het filtermateriaal in fluidisatie komt.
Per bader en per dag worden minimaal 30 liter vers water toegevoegd, op een plaats in het circuit die een passage van dit suppletiewater doorheen de filters verplicht vooraleer het in het zwembad terechtkomt.

Gewijzigd bij art. 205, 6°; B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6. Onderhoud.

1° De bodem van het zwembad wordt tenminste om de twee dagen vóór de openingsuren gereinigd en gestofzuigd. De wanden van het bad zelf worden tenminste éénmaal per week buiten de openingstijden, gereinigd en gestofzuigd.

2° De bufferbak wordt minstens eenmaal per jaar gereinigd.

3° De toezichthoudende ambtenaar kan een volledige lediging van het bad eisen, wanneer de reinheid van het bad te wensen overlaat of wanneer de kwaliteit van het water niet in overeenstemming is met de voorschriften van artikel §4 van dit artikel.

§7. Reglement van interne orde.

1° De exploitant voert een reglement van interne orde in om de goede exploitatie te verzekeren. Dit reglement wordt op voor de bezoekers duidelijk zichtbare plaatsen in de inrichting aangeplakt.

2° Het sub 1° bedoelde reglement omvat tenminste de volgende punten:
   a) de directie heeft het recht om elke persoon die een gevaar blijkt op te leveren voor de veiligheid en de gezondheid van de aanwezigen, de toegang tot de instelling te verbieden (dronkenschap, ordeverstoring, niet naleving van dit reglement, e.d.);
   b) dieren worden niet in de inrichting toegelaten;
   c) elke bader moet een stortbad nemen alvorens de zwemhal te betreden;
   d) kinderen van minder dan 6 jaar zijn steeds vergezeld van een toezichthoudende volwassene.

Subafdeling 5.32.9.3.
Niet overdekte circulatiebaden

Art. 5.32.9.3.1. Architectonische normen

§1.Bouw

1° De lokalen zijn gebouwd uit hard en onbederfbaar materiaal.

2° De vloer is waterdicht. Hij is voorzien van een onbederfbare corrosieweerstandige niet water opslorpende en gemakkelijk afwasbare bekleding, evenals de wanden tot op een hoogte van 3 m.

3° Alle interne uitrustingen zijn vervaardigd uit corrosieweerstandig en gemakkelijk afwasbaar materiaal.

4° Tot op een hoogte van 2 m vanaf de begane grond, worden scherpe hoeken en uitstekende elementen vermeden ofwel afgeschermd met een niet kwetsende bekleding. Elke beglazing wordt duidelijk zichtbaar gemaakt en beveiligd.

5° Alle lokaalvloeren hebben een helling van 1 tot 2%.

§2. Zwembad

1° Het zwembad is gemakkelijk toegankelijk voor externe hulpdiensten.

2° De zwembadwand en -bodem bestaan uit hard materiaal en zijn voorzien van een waterdichte, onbederfbare, niet kwetsende en gemakkelijk afwasbare bekleding.

3° De bodem van het zwembad is in zijn ondiep gedeelte ten minste tot op een diepte van 1.35 m slipwerend. De wanden zijn ter hoogte van het diepe gedeelte voorzien van een grijprand of touw en van een staanrand.

4° De aan- en afvoer van het water zijn zodanig uitgevoerd dat in het bad geen dode hoeken met stagnerend water aanwezig zijn. Zij vormen geen gevaar voor de baders.
De recyclage van het zwemwater gebeurt voor tenminste 30% via de bovenafvoer.
Het diepste punt van de zwembadbodem is voorzien van een afvoer voor een volledige lediging van het bad.

Gewijzigd bij art. 206, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Kaden en vloeren
[1° Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, wordt het bad volledig omringd door een kade met een minimumbreedte van 1,5 m.]

Vervangen bij art. 29 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

2° De rechtstreekse toegang tot de kaden vanuit de kleedkamers of de recreatiezones, bevindt zich bij voorkeur ter hoogte van het ondiepe gedeelte van het bad. Indien dit niet het geval is, belemmert een hindernis een directe toegang tot het diepe deel.
3° De kaden zijn zó aangelegd dat het water hiervan niet in het zwembad, noch in het recycleringscircuit terecht kan komen. Dit water wordt afgevoerd via een voldoende aantal afvoerpunten met een minimale diameter van 15 cm zodat stilstaand water voorkomen wordt. Het water wordt afgevoerd, hetzij naar een openbare riolering, hetzij naar een oppervlaktewater met inachtname van de voorschriften van dit reglement en de eventueel in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden. Om het reinigen met een waterslang mogelijk te maken, zijn er voldoende wateraftappunten voorhanden, alsmede de geschikte voorzieningen om het gebruikte water te verwijderen.
4° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, zijn alle vloeren waarop blootsvoets wordt gelopen, vervaardigd uit hard, waterdicht, onbederfbaar, slipwerend, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.
[5° De exploitant verbiedt de baders de toegang tot het zwembad en de kades indien deze niet eerst door een voetwaadbak of langs voetsproeiers en door een stortbad zijn gegaan.]

Toegevoegd bij art. 154, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Gewijzigd bij art. 206, 2°, 3° en 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. Omkleedcabines
De omkleedcabines zijn vervaardigd uit hard, niet wateropslorpend, onbederfbaar, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.

§5. Sanitaire voorzieningen
1° De toiletten zijn in voldoende aantal aanwezig.
Voor elke toilettenruimte wordt er tenminste één wastafel voorzien.
2° De vloer van de sanitaire voorzieningen heeft een helling van 1 tot 2%, waardoor het afvalwater naar een afvoer wordt geleid die verbonden is met de lozingsinrichting.
3° De stortbaden zijn voorzien van water met aangepaste temperatuur, afkomstig van een warmwaterinstallatie met water van tenminste 65° C. Het mengventiel is in de onmiddellijke nabijheid van het stortbad geplaatst.
4° De waadbakken zijn doorlopend gevuld met vers behandeld zwembadwater; de turnover mag ten hoogste tien minuten bedragen. Het vervuilde waadbakwater wordt rechtstreeks afgevoerd naar de lozingsinrichting of naar de zwembadwaterbehandelingsinstallatie.

§6. Recreatieve voorzieningen
1° Elke recreatieve voorziening bestaat uit duurzaam en corrosieweerstandig en dampdicht materiaal. Hun oppervlak is onbederfbaar, gemakkelijk afwasbaar en niet kwetsend. De recreatieve voorzieningen mogen de veiligheid van de baders niet in gevaar brengen.
2° De constructie van de recreatieve voorzieningen strookt met de normen opgesteld door het Europees Comité voor Normalisatie (CEN).

Gewijzigd bij art. 206, 5°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§7. Waterbehandelingssysteem
1° Elk circulatiebad is voorzien van een automatisch, efficiënt functionerend chloor- en pH-sturingsmechanisme.
2° Het waterbehandelingsprocédé omvat tenminste een voorfiltratie, een filtratie, een oxydatie/ desinfectie, een pH-aanpassing en een systeem voor aanvoer van vers water.
Elke filter heeft een minimum filterbedhoogte van 1 meter en is voorzien van een kijkglas en van drukmeters voor en na de filtratie. De maximum filtersnelheid bedraagt 30 m/uur.
Als chemicaliën worden enkel die producten gebruikt die toegelaten zijn voor de behandeling van drinkwater overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 15 maart 1989 betreffende technische reglementering inzake drinkwater.
3° De metingen van het gehalte aan desinfecterend agens en van de pH gebeuren op een efficiënte chloorspecifieke manier. De meetapparatuur en de methodiek moeten goedgekeurd en erkend zijn door de gezondheidsinspecteur.
4° De werking van de pompen die voor de injectie van het desinfecterend agens en de pH-correctie zorgen, wordt automatisch onderbroken zodra het debiet van het desbetreffende circulatiesysteem tot minder dan 40% van het normale daalt. In geval de injectie van het desinfectans en van de pH-correctie op dezelfde leiding geschieden, moeten de injectiepunten zich op tenminste 2 m afstand van elkaar bevinden. De chemicaliën worden niet rechtstreeks in de zwemkom ingespoten. De injectie van de pH-corrector gebeurt bij voorkeur vóór de filtratie.
5° De aftapkranen zijn goed toegankelijk en staan tenminste op volgende plaatsen:
a) vóór de filtratie en de injectie van reagentia;
b) achter de filtratie en de injectie van reagentia;
c) zo dicht mogelijk bij de aanvoer van het water naar elk bad.
[6° De circulatiepompen kunnen ten minste een cyclusduur van 4 uur aan. Het water uit een groot bad wordt minimum om de 4 uur volledig behandeld (turnover = 4 uur); voor een bad met een capaciteit van 100 m^3 of lager is de turnover maximaal 2 uur. De controle van deze turnover gebeurt met een efficiënte debietmeter die achter de filtreerinstallatie wordt geplaatst in de deelstroom van elk bad en een doseerstop beveelt bij een daling van het debiet tot minder dan 40% van het normale.]

Vervangen bij art. 154, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

7° Indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondsheidinspecteur vereist.

Art. 5.32.9.3.2. Exploitatie

§1. Procedures.
De exploitant beschikt over geschreven procedures waarin de werking onder normale en onder noodomstandigheden wordt beschreven. Deze procedures worden jaarlijks geëvalueerd en tijdig bijgewerkt. Elk personeelslid bezit een kopie hiervan en kent de inhoud. Voormelde procedures worden tevens ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.
Vooraleer het zwembad in gebruik wordt genomen, wordt het watercirculatiesysteem uitgetest evenals het doorstromingspatroon (kleurproef).

§2. Opslag chemicaliën.

1° De flessen, toestellen en leidingen die chloor in zuivere of in geconcentreerde toestand bevatten worden in een afzonderlijk lokaal geplaatst, dat op doeltreffende wijze aan de onder- en bovenzijde verlucht wordt; de toegang tot dit lokaal is verboden aan onbevoegden.
Bij nieuwe vergunningen wordt chloorgas geweigerd.

2° Alle flessen, toestellen en leidingen zijn vervaardigd volgens een code van goede praktijk uit materialen die inert zijn aan het betrokken middel; daarenboven wordt een installatie die gasvormig chloor onder een druk van meer dan 105 Pa bevat, jaarlijks onderworpen aan een geslaagde waterdrukproef onder een druk gelijk aan anderhalf maal de dienstdruk. Een attest van deze beproeving wordt ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaar. De dichtheid van deze apparatuur wordt steeds verzekerd.

3° Aan de ingang van het lokaal worden een aangepast ademhalingstoestel van een erkend type en aangepaste individuele beschermingsmiddelen voorzien, die steeds bereikbaar en gebruiksklaar zijn, om in geval van een lek of een incident de veiligheid te kunnen verzekeren.

4° De nodige voorzieningen worden getroffen om de buurt niet te hinderen door uitwasemingen.

5° Producten die met elkaar kunnen reageren, worden geplaatst in volledig van elkaar gescheiden lokalen, die uitsluitend daarvoor bestemd zijn. Hun respectieve leidingen zijn voorzien van vulkoppelingen die niet met elkaar verenigbaar zijn.

6° De chemicaliën, zoals chloor, HCl, e.d., worden bewaard in gesloten vaten of houders, voorzien van de reglementaire etikettering. Deze bevinden zich in een waterdichte inkuiping met een capaciteit die minimaal 110% bedraagt van het grootste vat of houder. De vaten waaruit chemicaliën worden gedoseerd mogen niet meer product bevatten dan nodig voor een exploitatie van 2 dagen.

7° De exploitant houdt een register bij met gegevens die betrekking hebben op het beheer van de chemicaliën, met name hun benaming, hoeveelheid, leveringsdatum, eventuele incidenten, alle onderhoudswerken, controles, defecten, herstellingen en ongevallen.

8° De installaties worden tenminste éénmaal per dag door een bevoegd persoon nagekeken.

9° Elke levering van chemicaliën gebeurt onder toezicht van een bevoegd persoon die de conformiteit van de levering controleert.

§3. Veiligheid bezoekers.

1° De exploitant neemt de nodige maatregelen om de veiligheid van de bezoekers te verzekeren.

2° Het maximum toegelaten aantal baders - dit zijn personen die zich in het water bevinden - is nooit hoger dan 1 bader per 3 m^2 wateroppervlakte. Voor baden met een maximum diepte van 50 cm is één bader per 2 m^2 wateroppervlakte toegelaten.

3° De baders staan onder rechtstreeks en constant toezicht van tenminste één redder, die zich uitsluitend aan deze activiteit wijdt en zich permanent in de buurt van de kaden bevindt. Het toezicht is aangepast aan het type van installatie en aan de bezettingsgraad van het zwembad. Het minimum aantal toezichthoudende personen, waarvan tenminste de helft redder zijn, wordt bepaald volgens de volgende formule (afronden naar beneden):

a) voor de eerste 150 baders:

$$\text{Aantal toezichthoudende personen} = \frac{\text{aantal baders} + 1}{50}$$

b) daarboven, per 150 baders meer, 1 toezichthoudend persoon extra.
Ten minste de helft (afgerond naar boven) is redder.

c) Deze regel geldt niet voor baders in baden van minder dan 50 cm diepte.

4° Ieder afzonderlijk bad of risicozone ligt in het gezichtsveld van ten minste 1 toezichthoudend persoon.

5° De redders zijn in het bezit van het hoger reddersbrevet van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift erkend door het BLOSO. Het afschrift van voormeld brevet of getuigschrift ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie.

6° De redders worden tenminste éénmaal per jaar geoefend in reddings- en reanimatietechnieken. Het getuigschrift van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie. Deze bijscholing moet erkend zijn door BLOSO.

7° De diepte van het water wordt op regelmatige afstanden aangeduid. Elke plotse verandering van diepte wordt op een opvallende wijze zichtbaar gemaakt.

8° In het zwembad levert geen enkele aan- en afvoer van water, lucht of andere stoffen, gevaar op voor de baders.

9° De plaats waar de gebruiker van de glijbaan en/of de springtoren in het bad terecht komt, is ontruimd binnen een straal van 2,5 m.

10° De inrichting beschikt over een lokaal waar de eerste zorgen kunnen worden toegediend en dat uitsluitend uitgerust is met materiaal voor eerste hulp en reanimatie. Dit lokaal en materiaal is rechtstreeks en gemakkelijk toegankelijk voor de verantwoordelijken. De reanimatieapparatuur bestaat ten minste uit een systeem voor zuurstoftoediening. Dit apparaat wordt wekelijks op zijn deugdelijkheid onderzocht. De redder is vertrouwd met het gebruik van het aanwezige materiaal.

11° De inrichting is uitgerust met tenminste één telefoontoestel dat een directe buitenlijn heeft. Dit toestel staat in de onmiddellijke nabijheid van het zwembad en het lokaal voor eerste hulp bij ongevallen, en is gemakkelijk bereikbaar door de redders.

12° Elk overlijden of ernstig ongeval binnen het zwembadgebouw wordt binnen een termijn van 24 uur telefonisch of met telefax gemeld aan de gezondheidsinspecteur.

Gewijzigd bij art. 207, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3bis. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mag de exploitant in afwijking van §3 het aantal redders en toezichters beperken tot:

1° één redder, wanneer de oppervlakte van het bad minder dan 200 m^2 bedraagt;

2° twee toezichthoudende personen, waarvan ten minste één redder, wanneer de oppervlakte van het bad 200 m^2 of meer bedraagt en de vorm van het bad zo is dat dit volledig in het gezichtsveld ligt van één persoon;

3° drie toezichthoudende personen, waarvan ten minste één redder, wanneer de oppervlakte van het bad 200 m^2 of meer bedraagt en de vorm van het bad zo is dat dit niet volledig in het gezichtsveld ligt van één persoon.

De afwijking, bedoeld in het eerste lid, geldt evenwel enkel wanneer de exploitant een toezichtsplan heeft opgesteld en naleeft ter verzekering van de veiligheid van de baders. Dit toezichtsplan ligt ter inzage voor de toezichthoudende ambtenaren.

Ingevoegd bij art. 207, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[§3ter. Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in het zwembad, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende persoon onder de volgende voorwaarden:

1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;

2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken.

Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in het zwembad, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende redder onder de volgende voorwaarden:

1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;
2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken;
3° hij/zij is in het bezit van het Hoger Reddersbrevet van het BLOSO of het brevet Duiker Redder van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO;
4° de redders worden ten minste éénmaal per jaar geoefend in redding- en reanimatietechnieken; het bewijs van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie; deze bijscholing moet erkend zijn door het BLOSO.]

Ingevoegd bij art. 155 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. Kwaliteitsvereisten van het water.
1° Het water van de niet overdekte circulatiebaden voldoet aan de volgende kwaliteitsvereisten:

Parameter	*eenheid*	*grenswaarde*
a) chemische parameters:		
pH:	Sörensen	
- ondergrens		7,0
- bovengrens		7,6
vrij beschikbaar chloor ($HClO + ClO^-$):		
- ondergrens	mg/l	0,5
- bovengrens	mg/l	3,0
gebonden chloor	mg/l	$\leq$ 1,0
Bicarbonaat	mg/l	$\geq$ 60
Ureum	mg/l	$\leq$ 2,0
Chloriden	mg/l	$\leq$ 800 Deze norm geldt niet bij gebruik van zout houdend water ($\geq$ 2.000 mg Cl/l) of bij gebruik van zoutelektrolyse.
Oxydeerbaarheid ($KMnO_4$-verbruik in verwarmde oplossing en in zuur milieu)	mg O_2/l	< 5
b) bacteriologische parameters:		
totaal aantal kiemen bij 37°C	n/ml	$\leq$100
coagulase positieve stafylokokken	n/100ml	0
Pseudomonas aeruginosa	n/100ml	0
c) fysische parameters:		
Temperatuur	°C	$\leq$ 32; behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur
Helderheid		doorzichtig tot op de bodem van het bad
zichtbare verontreiniging		afwezig
Geur		afwezig
Schuim		afwezig
Kleur		kleurloos
volume circulerend water per bader (gemiddelde waarde over de openingsuren van één dag)	m^3	$\geq$ 2

2° De helderheid, de temperatuur, de pH, het vrij beschikbaar chloor en de gebonden chloor worden door en op kosten van de exploitant tenminste driemaal per dag gecontroleerd, met name:
a) vóór de opening van het zwembad voor de bezoekers;
b) tweemaal tijdens het gebruik van het zwembad, evenredig gespreid over de openingsuren;
c) de apparatuur en de meetmethode zijn goedgekeurd door de gezondheidsinspecteur.
3° Het zwembadwater wordt op kosten van de exploitant tenminste tweemaal per maand bemonsterd en geanalyseerd. Alle sub 1° vermelde parameters worden hierbij onderzocht.
De monsterneming gebeurt door bevoegd laboratoriumpersoneel en behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur ten minste twee uur na de opening van het zwembad en op een plaats waar de kwaliteit het minst gunstig wordt geacht.
De analyse van de genomen monsters gebeurt door een laboratorium erkend voor analyses van drinkwater. Een kopie van de analyseresultaten wordt het laboratorium rechtstreeks gestuurd naar de gezondheidsinspecteur.
4° De exploitant houdt een register bij omvattende de volgende gegevens:
a) de resultaten van de sub 2° bedoelde dagelijkse zwembadwateranalyses;
b) de resultaten van de sub 3° bedoelde maandelijkse analyses;
c) de data waarop de filters worden gespoeld en/of het filtreermateriaal wordt vervangen;
d) de dagelijkse bezetting van het zwembad;
e) elke bijzonderheid, incident of ongeval;
f) de maandelijkse notering van het waterverbruik;
g) elke vaststelling met betrekking tot het technisch nazicht bij de lediging van het zwembad en bij de aanvulling van de voorraad scheikundige stoffen.
Dit register, wordt ten minste 5 jaar door de exploitant bewaard en ligt steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.
5° Elke overschrijding van de normen die voor de parameters pH, vrij beschikbaar chloor en doorzichtigheid door sub 1° zijn bepaald en waarvan de oorzaak niet binnen het half uur gecorrigeerd is vereist de onmiddellijke sluiting van het zwembad.

Gewijzigd bij art. 207, 3° en 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

6° In de milieuvergunning kunnen op advies van de gezondheidsinspecteur andere kwaliteitseisen worden opgelegd. Deze kwaliteitsvereisten staan in relatie tot het overeenkomstig artikel 5.32.9.3.1. §7, 7° toegelaten alternatieve waterbehandelingssysteem.

§5. De inrichting is aangesloten op een openbaar distributienet met drinkbaar water. Indien het vul- en suppletiewater geen leidingwater is beantwoordt het toch aan de bacteriologische kwaliteitsvereisten voor drinkwater. Ter controle hiervan wordt dit water tenminste halfjaarlijks bemonsterd en geanalyseerd.
Tenzij anders in de milieuvergunning vermeld, is chloor het enig toegelaten ontsmettings- en oxydatiemiddel. Het gebruik van chloorstabilisatoren is niet toegelaten.
De filters worden tenminste tweemaal per week gespoeld buiten de openingsuren van het zwembad en wel zo dat het filtermateriaal in fluïdisatie komt.
Per bader en per dag worden minimaal 30 liter vers water toegevoegd, op een plaats in het circuit die een passage van dit suppletiewater doorheen de filters verplicht vooraleer het in het zwembad terechtkomt.

Gewijzigd bij art. 207, 5° en 6°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6. Onderhoud.
1° De bodem van het zwembad wordt tenminste dagelijks vóór de openingsuren gereinigd en gestofzuigd. De wanden van het bad zelf worden tenminste éénmaal per week buiten de openingstijden, gereinigd en gestofzuigd.
2° De bufferbak wordt minstens eenmaal per jaar gereinigd.
3° De toezichthoudende ambtenaar kan een volledige lediging van het bad eisen, wanneer de reinheid van het bad te wensen overlaat of wanneer de kwaliteit van het water niet in overeenstemming is met de voorschriften van §4 van dit artikel.

§7. Reglement van interne orde.
1° De exploitant voert een reglement van interne orde in om de goede exploitatie te verzekeren. Dit reglement wordt op voor de bezoekers duidelijk zichtbare plaatsen in de inrichting aangeplakt.
2° Het in §1 bedoelde reglement omvat tenminste de volgende punten:
   a) de directie heeft het recht om elke persoon die een gevaar blijkt op te leveren voor de veiligheid en de gezondheid van de aanwezigen, de toegang tot de instelling te verbieden (dronkenschap, ordeverstoring, niet naleving van dit reglement, e.d.);
   b) dieren worden niet in de inrichting toegelaten;
   c) elke bader moet een stortbad nemen alvorens de kaden en het zwembad te betreden;
   d) kinderen van minder dan 6 jaar zijn steeds vergezeld van een toezichthoudende volwassene.

Subafdeling 5.32.9.4.
Hot whirlpools

Art. 5.32.9.4.1. §1. Indien de ontsmetting van het water gebeurt op basis van chloor, is de hot whirlpool steeds aangesloten op een waterbehandelingssysteem dat deel uitmaakt van een inrichting met een circulatiebad of op een bufferbak met een nuttige inhoud van ten minste 20 m^3.
Indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist.

§2. De hot whirlpools zijn gemakkelijk te bereiken.

Gewijzigd bij art. 208, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De hot whirlpools worden ten minste dagelijks grondig gereinigd.

Gewijzigd bij art. 208, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. Het aantal baders is beperkt tot het aantal zitplaatsen naar rato van 50 cm per bader.

Gewijzigd bij art. 208, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. Het water heeft een debiet van 3 m^3 per bader per uur en een turn-over van maximum 10 minuten.
De doorstroming is van die aard dat 100% van het water via bovenafvoer verwijderd wordt.
Bij eenmalig gebruik van het badwater vervalt deze vereiste.

Art. 5.32.9.4.2. Waterkwaliteitsvereisten

§1. Het water van de whirlpools moet voldoen aan de volgende kwaliteitsvereisten:

parameter	*eenheid*	*grenswaarde*
a) chemische parameters:		
pH:	Sörensen	
- ondergrens		7,0
- bovengrens		7,6
vrij beschikbaar chloor ($HClO + ClO^-$):		
- ondergrens	mg/l	1
- bovengrens	mg/l	3
Gebonden chloor	mg/l	$\leq$ 1,0
Bicarbonaat	mg/l	≥ 40 en richtwaarde ≥ 60
Ureum	mg/l	$\leq$ 2,0
Chloriden	mg/l	$\leq$ 800 (Deze norm geldt niet bij gebruik van zout houdend water ($\geq$ 2.000 mg Cl/l) of bij gebruik van zoutelektrolyse.)
Oxydeerbaarheid ($KMnO_4$-verbruik in verwarmde oplossing en in zuur milieu)	mgO_2/l	< 5
b) bacteriologische parameters:		
Totaal aantal kiemen bij 37°C	n/ml	$\leq$100
Coagulase positieve stafylokokken	n/100ml	0
Pseudomonas aeruginosa	n/100ml	0
Legionella pneumophila [1] [1] Eén bepaling per jaar, gedurende de twee eerste maanden van het jaar.	n/100ml	niet aantoonbaar
c) fysische parameters:		

Temperatuur	°C	≤ 36; behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur
Helderheid		doorzichtig tot op de bodem van het bad
Zichtbare verontreiniging		afwezig
Geur		afwezig
Schuim		afwezig
Kleur		kleurloos
Volume circulerend water per bader (gemiddelde waarde over de openingsuren van één dag)	m^3	≥ 2

Gewijzigd bij art. 156, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. De helderheid, de temperatuur, de pH, het vrij beschikbaar chloor en de gebonden chloor worden door en op kosten van de exploitant tenminste driemaal per dag gecontroleerd, met name:
1° vóór de opening van het zwembad voor de bezoekers;
2° tweemaal tijdens het gebruik van het zwembad, evenredig gespreid over de openingsuren; de apparatuur en de meetmethode zijn goedgekeurd door de gezondheidsinspecteur.

§3. Het badwater wordt op kosten van de exploitant tenminste elke maand bemonsterd en geanalyseerd. Alle in §1 vermelde parameters worden hierbij onderzocht.
De monsterneming gebeurt door bevoegd laboratoriumpersoneel en behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur ten minste twee uur na de opening van het zwembad en op een plaats waar de kwaliteit het minst gunstig wordt geacht.
De analyse van de genomen monsters gebeurt door een laboratorium erkend voor analyses van [drinkwater. De analyses specifiek voor Legionella pneumophila gebeuren door een specifiek hiervoor erkend laboratorium. Een kopie] van de analyseresultaten wordt door het laboratorium rechtstreeks gestuurd naar de gezondheidsinspecteur.

Gewijzigd bij art. 209, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 156, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. De filters worden ten minste tweemaal per week gespoeld buiten de openingsuren van het bad en wel zo dat het filtermateriaal in fluïdisatie komt.

§5. Indien op het circuit van de hot whirlpool een afzonderlijke bufferbak is voorzien, wordt deze tijdig en ten minste eenmaal per jaar gereinigd.

§6. De exploitant houdt een register bij omvattende de volgende gegevens:
1° de resultaten van de in §2 bedoelde dagelijkse zwembadwateranalyses;
2° de resultaten van de in §3 bedoelde maandelijkse analyses;
3° de data waarop de filters worden gespoeld en/of het filtreermateriaal wordt vervangen;
4° de dagelijkse bezetting van het zwembad;
5° elke bijzonderheid, incident of ongeval;
6° de maandelijkse notering van het waterverbruik;
7° elke vaststelling met betrekking tot het technisch nazicht bij de lediging van het zwembad en bij de aanvulling van de voorraad scheikundige stoffen.
Dit register, wordt tenminste 5 jaar door de exploitant bewaard en ligt steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

§7. Elke overschrijding van de normen die voor de parameters pH, vrij beschikbaar chloor en doorzichtigheid door §1 zijn bepaald en waarvan de oorzaak niet binnen het half uur gecorrigeerd is vereist de onmiddellijke sluiting van het bad.

Gewijzigd bij art. 209, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§8. In de milieuvergunning kunnen op advies van de gezondheidsinspecteur andere kwaliteitseisen worden opgelegd. Deze kwaliteitsvereisten staan in relatie tot het overeenkomstig artikel 5.32.9.4.1. §1 toegelaten alternatieve waterbehandelingssysteem.

Subafdeling 5.32.9.5.
Dompelbaden

Art. 5.32.9.5.1. Waterkwaliteitsvereisten

§1. Het water van de dompelbaden moet voldoen aan de volgende kwaliteitsvereisten:

parameter	eenheid	*grenswaarde*
a) chemische parameters:		
pH:	Sörensen	
- ondergrens		6,8
- bovengrens		8
vrij beschikbaar chloor ($HClO + ClO^-$):		
- ondergrens	mg/l	1
- bovengrens	mg/l	3
Gebonden chloor	mg/l	≤ 1,0
Bicarbonaat	mg/l	≥ 60
Ureum	mg/l	≤ 2,0
Chloriden	mg/l	≤ 800 (Deze norm geldt niet bij gebruik van zout houdend water (≥ 2.000 mg Cl/l) of bij gebruik van zoutelektrolyse.)
Oxydeerbaarheid ($KmnO_4$-verbruik in verwarmde oplossing en in zuur milieu)	mg O_2/l	< 5
b) bacteriologische parameters:		
totaal aantal kiemen bij 37°C	n/ml	≤100
Coagulase positieve stafylokokken	n/100ml	0

	Pseudomonas aeruginosa	n/100ml	0
c)	fysische parameters:		
	Temperatuur	°C	≤ 20; behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur
	Helderheid		doorzichtig tot op de bodem van het bad
	Zichtbare verontreiniging		afwezig
	Geur		afwezig
	Schuim		afwezig
	Kleur		kleurloos

§2. De helderheid, de temperatuur, de pH, het vrij beschikbaar chloor en de gebonden chloor worden door en op kosten van de exploitant tenminste driemaal per dag gecontroleerd, met name:
1° vóór de opening van het bad voor de bezoekers;
2° tweemaal tijdens het gebruik van het bad, evenredig gespreid over de openingsuren; de apparatuur en de meetmethode zijn goedgekeurd door de gezondheidsinspecteur.

§3. Het badwater wordt op kosten van de exploitant tenminste elke maand bemonsterd en geanalyseerd. Alle in §1 vermelde parameters worden hierbij onderzocht.
De monsterneming gebeurt door bevoegd laboratoriumpersoneel en behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur ten minste twee uur na de opening van het zwembad en op een plaats waar de kwaliteit het minst gunstig wordt geacht.
De analyse van de genomen monsters gebeurt door een laboratorium erkend voor analyses van drinkwater. Een kopie van de analyseresultaten wordt door het laboratorium rechtstreeks gestuurd naar de gezondheidsinspecteur.

Gewijzigd bij art. 210 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.9.5.2. §1. De exploitant houdt een register bij omvattende de volgende gegevens:
1° de resultaten van de in §2 bedoelde dagelijkse badwateranalyses;
2° de resultaten van de in §3 van artikel 5.32.9.5.1 bedoelde maandelijkse analyses;
3° de dagelijkse bezetting van het bad;
4° elke bijzonderheid, incident of ongeval;
5° de maandelijkse notering van het waterverbruik;
6° elke vaststelling met betrekking tot het technisch nazicht bij de lediging van het bad en bij de aanvulling van de voorraad scheikundige stoffen.
Dit register, wordt tenminste 5 jaar door de exploitant bewaard en ligt steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

Gewijzigd bij art. 211, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Elke overschrijding van de normen die voor de parameters pH, vrij beschikbaar chloor en doorzichtigheid door artikel 5.32.9.5.1., §1 zijn bepaald en waarvan de oorzaak niet binnen het half uur gecorrigeerd is vereist de onmiddellijke sluiting van het bad.

Gewijzigd bij art. 211, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Het verse water wordt ingevoerd via bodeminjectie. De afvoer van water gebeurt voor 100% langs de bovenzijde. Het overlopende water mag gebruikt worden als suppletiewater voor circulatiebaden op voorwaarde dat het voor de filter wordt toegevoegd.
De verversingsgraad bedraagt minimaal 1 m^3/uur, de minimale turn-over ≤ 2 uur.

Gewijzigd bij art. 211, 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. Onderhoud.
Tenminste 1 x per dag wordt het bad geledigd en volledig gereinigd.

Subafdeling 5.32.9.6.
Plonsbaden

Art. 5.32.9.6.1. §1. De aanvoer van het water is voorzien van een chloreringssysteem. Het bad wordt continu doorstroomd met vers suppletiewater. De verversingsgraad is zo bepaald dat een turnover van 1 uur wordt bereikt.
Indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist.

Gewijzigd bij art. 212 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. Waterkwaliteitsvereisten.
1° De verversingsgraad is zo bepaald dat een turn-over van 1 uur wordt bereikt.
2° De kwaliteit van het water beantwoordt aan de normen van zwemwater van niet overdekte circulatiebaden, behalve voor:
pH:
- ondergrens: 6,8
- bovengrens: 8.

Subafdeling 5.32.9.7.
Therapiebaden

Art. 5.32.9.7.1. Architectonische normen

§1. Bouw
1° De lokalen zijn gebouwd uit hard en onbederfbaar materiaal.
2° De vloer is waterdicht. Hij is tevens, evenals de zoldering en de wanden van de lokalen, voorzien van een onbederfbare corrosieweerstandige niet water opslorpende en gemakkelijk afwasbare bekleding.
3° Alle interne uitrustingen zijn vervaardigd uit corrosieweerstandig en gemakkelijk afwasbaar materiaal.
4° Tot op een hoogte van 2 m vanaf de begane grond, worden scherpe hoeken en uitstekende elementen vermeden ofwel afgeschermd met een niet kwetsende bekleding. Elke beglazing wordt duidelijk zichtbaar gemaakt en beveiligd.
5° Alle lokaalvloeren hebben een helling van 1 tot 2%.

§2. Zwemhal en zwembad.
1° De zwemhal is gemakkelijk toegankelijk voor hulpdiensten.

2° De zwembadwand en -bodem bestaan uit hard materiaal en zijn voorzien van een waterdichte, onbederfbare, niet kwetsende en gemakkelijk afwasbare bekleding.
3° De bodem van het zwembad is in zijn ondiep gedeelte ten minste tot op een diepte van 1.35 m slipwerend.
4° De aan- en afvoer van het water zijn zodanig uitgevoerd dat in het bad geen dode hoeken met stagnerend water aanwezig zijn. Zij vormen geen gevaar voor de baders.
De recyclage van het zwemwater gebeurt voor tenminste 30% via de bovenafvoer.
Het diepste punt van de zwembadbodem is voorzien van een afvoer voor een volledige lediging van het bad.

§3. Kaden en vloeren.
[1° Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, wordt het bad volledig omringd door een kade met een minimumbreedte van 1,5 m.]

Vervangen bij art. 30 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

2° De rechtstreekse toegang tot de kaden vanuit de kleedkamers bevindt zich bij voorkeur ter hoogte van het ondiepe gedeelte van het bad. Indien dit niet het geval is, belemmert een hindernis een directe toegang tot het diepe deel.
3° De kaden zijn zó aangelegd dat het water hiervan niet in het zwembad, noch in het recycleringscircuit terecht kan komen. Dit water wordt afgevoerd via een voldoende aantal afvoerpunten met een minimale diameter van 15 cm zodat stilstaand water voorkomen wordt. Het water wordt afgevoerd, hetzij naar een openbare riolering, hetzij naar een oppervlaktewater met inachtname van de voorschriften van dit reglement en de eventueel in de milieuvergunning opgelegde bijzondere voorwaarden.
4° Om het reinigen met een waterslang mogelijk te maken, zijn er voldoende wateraftappunten voorhanden, alsmede de geschikte voorzieningen om het gebruikte water te verwijderen.
5° Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, zijn alle vloeren waarop blootsvoets wordt gelopen, vervaardigd uit hard, waterdicht, onbederfbaar, slipwerend, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.
6° De zone die door baders wordt betreden is volledig gescheiden van de overige delen van de inrichting.

§4. Omkleedcabines.
1° Eventuele omkleedcabines en kleedkamers zijn van het wisseltype zodat de geschoeide zone (onrein) en de ongeschoeide zone (rein) van elkaar gescheiden worden.
2° De omkleedcabines zijn vervaardigd uit hard, niet wateropslorpend, onbederfbaar, niet kwetsend en gemakkelijk afwasbaar materiaal.

§5. Sanitaire voorzieningen.
1° Er zijn afzonderlijke toiletten beschikbaar voor de baders. Deze toiletten zijn in voldoende aantal aanwezig. Voor elke toilettenruimte wordt er tenminste één wastafel voorzien.
2° De vloer van de sanitaire voorzieningen heeft een helling van 1 tot 2%, waardoor het afvalwater naar een afvoer wordt geleid die verbonden is met de lozingsinrichting.
3° De toiletten zijn bevestigd aan de muur van de toiletruimten.
4° De douches zijn voorzien van water met aangepaste temperatuur.
5° De waadbakken zijn doorlopend gevuld met vers behandeld zwembadwater. De turnover mag ten hoogste tien minuten bedragen. Het vervuilde waadbakwater wordt rechtstreeks afgevoerd naar de lozingsinrichting of naar de zwembadwaterbehandelingsinstallatie.

§6. Therapeutische voorzieningen.
Elke therapeutische voorziening bestaat uit duurzaam en corrosieweerstandig en dampdicht materiaal. Hun oppervlak is onbederfbaar, gemakkelijk afwasbaar en niet kwetsend.

§7. Ventilatie en verwarming.
1° In de zwemhal heerst er een gemiddelde relatieve vochtigheid van 65%. De temperatuur van de lucht is ten minste één graad Celsius hoger dan die van het bassin met het grootste wateroppervlak.
2° De bezoekers worden niet gehinderd door tocht.
3° Geen enkel afvoersysteem van lucht, damp of rook vormt hinder voor de buren.
4° In de zwemhal is er op een representatieve plaats een goed werkende thermometer en een hygrometer bevestigd.
5° De verse lucht wordt rechtstreeks van buiten aangezogen, op een plaats die ver genoeg verwijderd is van de opslagruimte voor chemicaliën. Er wordt geen verse lucht aangezogen via een technische ruimte, tenzij door hermetisch gesloten leidingen.

§8. Waterbehandelingssysteem.
1° Elk circulatiebad is voorzien van een automatisch, efficiënt functionerend chloor- en pH-sturingsmechanisme.
2° Het waterbehandelingsprocédé omvat tenminste een voorfiltratie, een filtratie, een oxydatie/ desinfectie, een pH-aanpassing en een systeem voor aanvoer van vers water. Elke filter heeft een minimum filterbedhoogte van 1 meter en is voorzien van een kijkglas en van drukmeters voor en na de filtratie. De maximum filtersnelheid bedraagt 30 m/h. Als chemicaliën worden enkel die producten gebruikt die toegelaten zijn voor de behandeling van drinkwater overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 15 maart 1989 betreffende technische reglementering inzake drinkwater.
3° De metingen van het gehalte aan desinfecterend agens en van de pH gebeuren op een efficiënte chloorspecifieke manier. De meetapparatuur en de methodiek is goedgekeurd en erkend door de gezondheidsinspecteur.
4° De werking van de pompen die voor de injectie van het desinfecterend agens en de pH-correctie zorgen wordt automatisch onderbroken zodra het debiet van het desbetreffende circulatiesysteem op minder dan 40% van het normale daalt. In geval de injectie van het desinfectans en van de pH-correctie op dezelfde leiding geschieden, bevinden de injectiepunten zich op tenminste 2 m afstand van elkaar. De chemicaliën worden niet rechtstreeks in de zwemkom ingespoten.
5° De aftapkranen zijn goed toegankelijk en staan tenminste op volgende plaatsen:
a) vóór de filtratie en de injectie van reagentia;
b) achter de filtratie en de injectie van reagentia;
c) zo dicht mogelijk bij de aanvoer van het water naar elk bad.
6° De circulatiepompen kunnen tenminste een cyclusduur van 4 uur aan. Het water uit een groot bad wordt minimum binnen de 4 uur volledig behandeld (turn-over = 4 uur); het water van een klein bad tenminste om de 2 uur. De controle van deze turnover gebeurt met een efficiënte debietmeter die achter de filtreerinstallatie wordt geplaatst.
7° Indien de ontsmetting op een andere wijze gebeurt, is de goedkeuring van de gezondheidsinspecteur vereist.

Art. 5.32.9.7.2. Exploitatie

§1. Procedures.
De exploitant beschikt over geschreven procedures waarin de werking onder normale en onder noodomstandigheden wordt beschreven. Deze procedures worden regelmatig bijgewerkt. Elk personeelslid bezit een kopie hiervan en kent de inhoud.
Voormelde procedures worden tevens ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.
Vooraleer het zwembad in gebruik wordt genomen, wordt het watercirculatiesysteem uitgetest evenals het doorstromingspatroon (kleurproef).

§2. Opslag chemicaliën.

1° De flessen, toestellen en leidingen die chloor in zuivere of in geconcentreerde toestand bevatten worden in een afzonderlijk lokaal geplaatst, dat op doeltreffende wijze aan de onder- en bovenzijde verlucht wordt; de toegang tot dit lokaal is verboden voor onbevoegden.
Bij nieuwe vergunningen wordt chloorgas geweigerd.

2° Alle flessen, toestellen en leidingen zijn vervaardigd volgens een code van goede praktijk uit materialen die inert zijn aan het betrokken middel. Daarenboven wordt een installatie die gasvormig chloor onder een druk van meer dan 105 Pa bevat jaarlijks onderworpen aan een geslaagde waterdrukproef onder een druk gelijk aan anderhalf maal de dienstdruk. Een attest van deze beproeving wordt ter beschikking gehouden van de met het toezicht belaste ambtenaar. De dichtheid van deze apparatuur wordt steeds verzekerd.

3° Aan de ingang van het lokaal worden een aangepast ademhalingstoestel van een erkend type en aangepaste individuele beschermingsmiddelen voorzien, die steeds bereikbaar en gebruiksklaar zijn, om in geval van een lek of een incident de veiligheid te kunnen verzekeren.

4° De nodige voorzieningen worden getroffen om de buurt niet te hinderen door uitwasemingen.

5° Producten die met elkaar kunnen reageren, worden geplaatst in volledig van elkaar gescheiden lokalen, die uitsluitend daarvoor bestemd zijn; hun respectieve leidingen zijn voorzien van vulkoppelingen die niet met elkaar verenigbaar zijn.

6° De chemicaliën, zoals chloor, HCl, e.d., worden bewaard in gesloten vaten of houders, voorzien van de reglementaire etikettering. Deze bevinden zich in een waterdichte inkuiping met een capaciteit die minimaal 110% bedraagt van het grootste vat of houder. De vaten waaruit chemicaliën worden gedoseerd mogen niet meer product bevatten dan nodig voor een exploitatie van 2 dagen.

7° De exploitant houdt een register bij met gegevens die betrekking hebben op het beheer van de chemicaliën, met name hun benaming, hoeveelheid, leveringsdatum, eventuele incidenten, alle onderhoudswerken, controles, defecten, herstellingen en ongevallen.

8° De installaties worden tenminste éénmaal per dag door een bevoegd persoon nagekeken.

9° Elke levering van chemicaliën gebeurt onder toezicht van een bevoegd persoon die de conformiteit van de levering controleert.

Gewijzigd bij art. 213, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Veiligheid bezoekers.

1° De exploitant neemt de nodige maatregelen om de veiligheid van de bezoekers te verzekeren.

2° Het maximum toegelaten aantal baders - dit zijn personen die zich in het water bevinden - is nooit hoger dan 1 bader per 3 m^2 wateroppervlakte.

3° De baders staan onder rechtstreeks en constant toezicht van tenminste één toezichthoudend persoon, die zich uitsluitend aan deze activiteit wijdt en zich permanent in de buurt van de kaden bevindt.

4° De toezichthoudende personen zijn vertrouwd met de reanimatietechnieken en worden tenminste éénmaal per jaar in deze technieken geoefend. Het getuigschrift van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie.

5° De diepte van het water wordt op regelmatige afstanden aangeduid en bedraagt maximaal 1.5 meter.

6° In het zwembad levert geen enkele aan- en afvoer van water, lucht of andere stoffen, gevaar op voor de baders.

7° De inrichting is uitgerust met tenminste één telefoontoestel dat een directe buitenlijn heeft. Dit toestel staat in de onmiddellijke nabijheid van het zwembad en is gemakkelijk bereikbaar door de toezichthoudende persoon.

8° Elk overlijden of ernstig ongeval binnen het zwembadgebouw wordt binnen een termijn van 24 uur telefonisch of met telefax gemeld aan de gezondheidsinspecteur.

§4. Kwaliteitsvereisten van het water.

1° Het water van de overdekte circulatiebaden moet voldoen aan de volgende kwaliteitsvereisten:

parameter	*eenheid*	*grenswaarde*
a) chemische parameters:		
pH:	Sörensen	
Ondergrens		7,0
Bovengrens		7,6
vrij beschikbaar chloor ($HClO + ClO^-$):		
Ondergrens	mg/l	0,5
Bovengrens	mg/l	1,5
Gebonden chloor	mg/l	$\leq$ 1,0
Bicarbonaat	mg/l	$\geq$ 60
Ureum	mg/l	$\leq$ 2,0
Chloriden	mg/l	$\leq$ 800 Deze norm geldt niet bij gebruik van zout houdend water ($\geq$ 2.000 mg Cl/l) of bij gebruik van zoutelektrolyse.
Oxydeerbaarheid ($KMnO_4$-verbruik in verwarmde oplossing en in zuur milieu)	mg O_2/l	< 5
b) bacteriologische parameters:		
Totaal aantal kiemen bij 37°C	n/ml	$\leq$100
Coagulase positieve stafylokokken	n/100ml	0
Pseudomonas aeruginosa	n/100ml	0
c) fysische parameters:		
Temperatuur	°C	$\leq$ 32; behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur
Helderheid		doorzichtig tot op de bodem van het bad
Zichtbare verontreiniging		afwezig
Geur		afwezig
Schuim		afwezig
Kleur		kleurloos

Volume circulerend water per bader (gemiddelde waarde over de openingsuren van één dag)	m^3	≥ 2

2° De helderheid, de temperatuur, de pH, het vrij beschikbaar chloor en de gebonden chloor worden door en op kosten van de exploitant tenminste driemaal per dag gecontroleerd, met name:
   a) vóór de opening van het zwembad voor de bezoekers;
   b) tweemaal tijdens het gebruik van het zwembad, evenredig gespreid over de openingsuren; de apparatuur en de meetmethode zijn goedgekeurd door de gezondheidsinspecteur.

3° Het zwembadwater wordt op kosten van de exploitant tenminste elke maand bemonsterd en geanalyseerd. Alle sub 1° vermelde parameters worden hierbij onderzocht.
De monsterneming gebeurt door bevoegd laboratoriumpersoneel en behoudens afwijking toegestaan door de gezondheidsinspecteur ten minste twee uur na de opening van het zwembad en op een plaats waar de kwaliteit het minst gunstig wordt geacht.
De analyse van de genomen monsters gebeurt door een laboratorium erkend voor analyses van drinkwater. Een kopie van de analyseresultaten wordt door het laboratorium rechtstreeks gestuurd naar de gezondheidsinspecteur.

4° De exploitant houdt een register bij omvattende de volgende gegevens:
   a) de resultaten van de sub 2° bedoelde dagelijkse zwembadwateranalyses;
   b) de resultaten van de sub 3° bedoelde maandelijkse analyses;
   c) de data waarop de filters worden gespoeld en/of het filtreermateriaal wordt vervangen;
   d) de dagelijkse bezetting van het zwembad;
   e) elke bijzonderheid, incident of ongeval;
   f) de maandelijkse notering van het waterverbruik;
   g) elke vaststelling met betrekking tot het technisch nazicht bij de lediging van het zwembad en bij de aanvulling van de voorraad scheikundige stoffen.

Dit register, wordt ten minste 5 jaar door de exploitant bewaard en ligt steeds ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar.

Gewijzigd bij art. 213, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. In de milieuvergunning kunnen op advies van de gezondheidsinspecteur andere kwaliteitseisen worden opgelegd. Deze kwaliteitsvereisten staan in relatie tot het overeenkomstig artikel 5.32.9.7.1. §8 7° toegelaten alternatieve waterbehandelingssysteem.

Art. 5.32.9.7.3. §1. Elke afwijking van de grenswaarden die voor de parameters pH, vrij beschikbaar chloor en doorzichtigheid in artikel 5.32.9.7.2., §4 zijn aangegeven en die binnen het half uur niet gecorrigeerd is vereist de onmiddellijke sluiting van het zwembad

Gewijzigd bij art. 214, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§2. De inrichting is aangesloten op een openbaar distributienet met drinkbaar water. Indien het vul- en suppletiewater geen leidingwater is beantwoordt het toch aan de bacteriologische kwaliteitsvereisten voor drinkwater. Ter controle hiervan wordt dit water tenminste halfjaarlijks bemonsterd en geanalyseerd.

§3. Tenzij anders in de milieuvergunning vermeld, is chloor het enig toegelaten ontsmettings- en oxydatiemiddel. Het gebruik van chloorstabilisatoren is niet toegelaten.

§4. De filters worden tenminste tweemaal per week gespoeld buiten de openingsuren van het zwembad en wel zo dat het filtermateriaal in fluïdisatie komt.

Gewijzigd bij art. 214, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§5. Per bader en per dag worden minimaal 30 liter vers water toegevoegd, op een plaats in het circuit die een passage van dit suppletiewater doorheen de filters verplicht vooraleer het in het zwembad terechtkomt.

Gewijzigd bij art. 214, 4°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6. Onderhoud.
1° De bodem van het zwembad wordt tenminste om de twee dagen vóór ingebruikname gereinigd en gestofzuigd. De wanden van het bad zelf worden tenminste éénmaal per week buiten de gebruiksperiode, gereinigd en gestofzuigd.
2° De bufferbak wordt minstens eenmaal per jaar gereinigd.
3° De toezichthoudende ambtenaar kan een volledige lediging van het bad eisen, wanneer de reinheid van het bad te wensen overlaat of wanneer de kwaliteit van het water niet in overeenstemming is met de voorschriften van artikel 5.32.9.7.2, §4.

Subafdeling 5.32.9.8.
Open zwemgelegenheden en waterrecreatie in meren, vijvers en dergelijke

I. GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN VOOR OPEN ZWEMGELEGENHEDEN EN WATERSPORTZONES

Art. 5.32.9.8.1. §1. Hygiëne en ongediertebestrijding.
Het storten of lozen van (potentieel) vervuilende stoffen is verboden.
Dagelijks worden de cabines en het sanitair gereinigd en ontsmet. Het strand, de ligweide en de directe omgeving van het water worden dagelijks, onmiddellijk na sluiting, ontdaan van afval.
Een voldoend aantal vuilnisbakken zijn in de inrichting aanwezig op gemakkelijk te bereiken plaatsen. De inhoud van deze bakken wordt dagelijks, onmiddellijk na sluitingstijd afgevoerd.

§2. Reglement van inwendige orde.
Door de exploitant wordt een reglement van inwendige orde vastgelegd dat tenminste de volgende bepalingen omvat:
1° de toegang tot de zwemgelegenheid wordt verboden voor dronken personen;
2° personen aangetast door of verdacht van besmettelijke ziekten worden niet tot het zwemwater toegelaten;
3° het is verboden zeep te gebruiken op andere plaatsen dan onder het stortbad;
4° honden of andere huisdieren worden niet toegelaten in het water of op het strand;
5° kinderen van minder dan 6 jaar staan steeds onder het toezicht van een volwassene.
Dit reglement hangt uit op goed zichtbare plaatsen in de inrichting samen met de meest recente meetresultaten van de uitgevoerde bemonsteringen van het water.

[§3. Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in de zwemgelegenheid, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende persoon onder de volgende voorwaarden:
1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon; dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;

2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken.

Een leerkracht, trainer, lesgever of begeleider van duikactiviteiten in de zwemgelegenheid, kan een lesgeefactiviteit combineren met de functie van toezichthoudende redder onder de volgende voorwaarden:
1° de duikers staan onder constant toezicht van ten minste één persoon; dit toezicht is aangepast aan de beoefende duikdiscipline;
2° bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken;
3° hij/zij is in het bezit van het Hoger Reddersbrevet van het BLOSO of het brevet Duiker Redder van het BLOSO of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het BLOSO;
4° de redders worden ten minste éénmaal per jaar geoefend in redding- en reanimatietechnieken; het bewijs van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie; deze bijscholing moet erkend zijn door het BLOSO.]

Toegevoegd bij art. 157 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.32.9.8.2. Waterkwaliteit

[§1. Het zwemwater moet voldoen aan de milieukwaliteitsnormen bepaald in artikel 1 van deel II van de bijlage 2.3.3.]

§2. Indien er een verversing van het water is, gebeurt dit met water van betrouwbare kwaliteit.

[§3. Tijdens de week die het badseizoen voorafgaat en verder ten minste om de 14 dagen tijdens dit seizoen, wordt op kosten van de exploitant een bacteriologisch onderzoek op een representatief staal van het zwemwater uitgevoerd door een laboratorium erkend voor de analyse van drinkwater. Dit bacteriologisch onderzoek dient minimaal uitgevoerd te worden vanaf 1 mei tot en met 30 september. Een dubbel van deze analyseresultaten wordt door het laboratorium rechtstreeks aan de [afdeling van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, bevoegd voor het toezicht op de volksgezondheid] gezonden.]

Gewijzigd bij art. 4 B.Vl.Reg. 21 maart 2008, B.S. 5 mei 2008.
Vervangen bij art. 158 B.Vl. Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Gewijzigd bij art. 26 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

II. OPEN ZWEMGELEGENHEDEN

Art. 5.32.9.8.3. §1. Rond de zwemgelegenheid, op de plaatsen waar de baders het water betreden, is een strook zand aanwezig van tenminste 30 cm dikte en een breedte van 10 m.

§2. Ten einde het opdwarrelen van slib te voorkomen en de helderheid te verbeteren is tot op een diepte van 2 m de bodem bedekt met een laag grof zand van minimum 10 cm dikte.

§3. Tot een diepte van 2 m helt de bodem van de zwemgelegenheid langzaam af met een maximum verval van 10%.

§4. In de zwemgelegenheid is vissen, roeien of andere waterrecreatie verboden. Zo er op dezelfde vijver andere recreatie- of sportactiviteiten plaatsvinden, zijn deze zones volledig gescheiden van het zwemgedeelte.

Art. 5.32.9.8.4. §1. Er zijn een voldoend aantal omkleedruimten in functie van de gebruikscapaciteit van de zwemgelegenheid. De cabines zijn gemaakt uit hard, glad en rottingsvrij materiaal. Vóór de cabines is een gaanpad aangebracht dat leidt naar de stortbaden, de toiletten en het strand rond de zwemgelegenheid.

§2. De vloer van de cabines en stortbaden zijn bekleed met hard, niet poreus, slip- en rottingsvrij materiaal.

§3. De toiletten zijn hygiënisch en aangepast aan leeftijd en geslacht. Ze zijn in voldoende hoeveelheid aanwezig in de onmiddellijke omgeving van de zwemgelegenheid. Bij de cabines zijn enkel stortbaden aanwezig. Het water voor de stortbaden voldoet aan de bacteriologische normen voor drinkwater.

Art. 5.32.9.8.5. §1. De sport- en spelaccommodaties brengen de veiligheid van de baders niet in gevaar. Wanneer een duikplank aanwezig is, is deze, wat hoogte en veerkracht betreft, aangepast aan de diepte van het water.

§2. De plaatsen waar gedoken wordt zijn afgebakend en niet toegankelijk voor zwemmers. Er wordt niet gedoken in water met een doorkijklengte van minder dan 1 m.

§3. De diepte van het water is op duidelijke en goed zichtbare wijze aangegeven. Deze aanduiding is tenminste vereist op de niveaus 1,35 m.

Gewijzigd bij art. 215, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. Op de bodem van de vijver zijn geen kwetsende voorwerpen aanwezig.

§5. De inrichting beschikt over een lokaal, waar de eerste zorgen kunnen worden toegediend en dat uitsluitend uitgerust is met materiaal voor reanimatie en eerste hulp. Dit lokaal is rechtstreeks en gemakkelijk toegankelijk voor de verantwoordelijken. De reanimatieapparatuur bestaat ten minste uit een systeem voor zuurstoftoediening. Dit apparaat wordt wekelijks op zijn deugdelijkheid onderzocht. De redder is vertrouwd met het gebruik van al het aanwezige materiaal.

Gewijzigd bij art. 215, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6. De baders staan onder rechtstreeks en constant toezicht van tenminste één redder, die zich uitsluitend aan deze activiteit wijdt en zich permanent in de buurt van de kaden bevindt. Het toezicht is aangepast aan het type van installatie en aan de bezettingsgraad van de zwemgelegenheid; het minimum aantal toezichthoudende personen, waarvan tenminste de helft redder zijn, wordt bepaald volgens de volgende formule (afronden naar beneden):
1° voor de eerste 150 baders:

$$\text{Aantal toezichthoudende personen} = \frac{\text{aantal baders} + 1}{50}$$

2° daarboven, per 150 baders meer, 1 toezichthoudend persoon extra.
Ten minste de helft (afgerond naar boven) is redder.

Gewijzigd bij art. 215, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§6bis. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mag de exploitant in afwijking van §3 het aantal redders en toezichters beperken tot:
1° één redder, wanneer de oppervlakte van het bad minder dan 200 m^2 bedraagt;
2° twee toezichthoudende personen, waarvan ten minste één redder, wanneer de oppervlakte van het bad 200 m^2 of meer bedraagt en de vorm van het bad zo is dat dit volledig in het gezichtsveld ligt van één persoon;

3° drie toezichthoudende personen, waarvan ten minste één redder, wanneer de oppervlakte van het bad 200 m^2 of meer bedraagt en de vorm van het bad zo is dat dit niet volledig in het gezichtsveld ligt van één persoon.

De afwijking, bedoeld in het eerste lid, geldt evenwel enkel wanneer de exploitant een toezichtsplan heeft opgesteld en naleeft ter verzekering van de veiligheid van de baders. Dit toezichtsplan wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaren.

Ingevoegd bij art. 215, 4°; B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§7. De redders zijn in het bezit van een brevet van hogere redding of van een ander getuigschrift goedgekeurd door BLOSO. Het afschrift van voormeld brevet of getuigschrift ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie.

§8. De redders worden tenminste éénmaal per jaar geoefend in reddings- en reanimatietechnieken. Het getuigschrift van de meest recente bijscholing ligt ter inzage van de toezichthoudende ambtenaar op de plaats van de exploitatie. De bijscholing moet erkend zijn door BLOSO.

III. WATERSPORTZONES VOOR DUIKSPORT, SURFEN EN WATERSKIËN

Gewijzigd bij art. 159 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.32.9.8.6. In de onmiddellijke omgeving van de vijver of waterloop bevindt zich een lokaal, uitgerust voor eerste hulp bij ongevallen. Dit lokaal is aangesloten op het telefoonnet.
Daarenboven dienen eveneens omkleedcabines, toiletten en stortbaden met warm water voorzien.
[De voorwaarden van het eerste en tweede lid van dit artikel zijn niet van toepassing indien in de vijver of waterloop enkel de duiksport wordt beoefend.]

Toegevoegd bij art. 160 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.32.9.8.7. Op de bodem van de vijver zijn geen kwetsende voorwerpen aanwezig.
De sportbeoefenaars dragen een reddingsvest, aangepast aan de beoefende sport.
De sportbeoefenaars staan onder konstant toezicht van ten minste één persoon, vertrouwd met reddings- en reanimatietechnieken. Dit toezicht is aangepast aan de beoefende sportdiscipline.
Bij het beoefenen van de duiksport wordt nooit alleen gedoken.

Gewijzigd bij art. 216 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.32.10.
[OMLOPEN VOOR MOTORVOERTUIGEN EN MOTORVAARTUIGEN]

Vervangen bij art. 27 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

Art. 5.32.10.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 32.9 van de indelingslijst.

§2. De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op wedstrijden, test- en oefenritten met, of het recreatief gebruik van, [motorvoertuigen en motorvaartuigen] die volledig op de openbare weg of de openbare waterweg plaatsvinden, zijnde activiteiten die niet onder de toepassing vallen van de subrubriek 32.9 van de indelingslijst.

Gewijzigd bij art. 28 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

§3. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning zijn de geluidsnormen, bedoeld in hoofdstuk 4.5, niet van toepassing op de inrichtingen bedoeld in §1.
De exploitant treft de nodige maatregelen om de geluidsproductie aan de bron en de geluidsoverdracht naar de omgeving te beperken en vermeldt deze in een register. Ook de controle en de wijze van controle op de maatregelen wordt in het register vermeld.
Naargelang van de omstandigheden en technologisch verantwoorde mogelijkheden volgens de huidige stand van de techniek wordt hierbij gebruik gemaakt van de oordeelkundige schikking van de geluidsbronnen, geluidsarme installaties, geluidsisolatie en/of absorptie en/of afscherming.

Ingevoegd bij art. 217 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.32.10.2. Verbods- en afstandsregels

§1. Het is verboden een inrichting als bedoeld in artikel 5.32.10.1, §1 te exploiteren:
1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in:
   a) een waterwingebied, beschermingszone, woongebied, beschermingszone tot behoud van de Europese vogelstand, natuurgebied met wetenschappelijke waarde, natuurreservaat, natuurpark, bosreservaat, natuurgebied, bosgebied, parkgebied, agrarische gebieden of andere gebieden met ecologisch belang of vallei- en brongebieden;
   b) een landschappelijk waardevol agrarisch gebied inzoverre de inrichting tegelijkertijd ook geheel of gedeeltelijk gelegen is binnen de perimeter van:
      - of de speciale beschermingszones aangeduid door het besluit van de Vlaamse Regering van 17 oktober 1988 tot aanwijzing van speciale beschermingszones in de zin van artikel 4 van de EG-richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand;
      - of de habitatgebieden in de zin van de EG-richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna;
      - of in de watergebieden van internationale betekenis, in het bijzonder als watervogelhabitat, volgens het verdrag van Ramsar van 1971, goedgekeurd bij wet van 22 februari 1979;
      - of de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden aangeduid krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen;
      - of de beschermde landschappen.
2° waarvan de tot de omloop van klasse 1 en klasse 2 behorende rijpisten of waterwegen gelegen zijn op een afstand van 500 m of minder en de tot de omloop van klasse 3 behorende rijpisten of waterwegen gelegen zijn op een afstand van 350 m of minder van een stilte-behoevende inrichting, van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter van een natuurgebied met wetenschappelijke waarde, van een natuurreservaat, van een parkgebied of van een gebied voor verblijfsrecreatie; deze verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op tijdelijke inrichtingen;
3° waarvan de tot de omloop behorende wegen of waterwegen gelegen zijn op een afstand van minder dan 75 m van individuele woningen, met uitzondering van de woning van de exploitant van de inrichting.

[De in het eerste lid onder de punten 2° en 3° vastgestelde verbodsbepalingen gelden niet bij het gebruik van motorvaartuigen die beantwoorden aan de geluidsnormen vastgesteld door het Koninklijk besluit van 23 februari 2005 houdende vaststelling van essentiële

veiligheidseisen en van essentiële eisen in verband met de geluids- en uitlaatemissies voor pleziervaartuigen evenmin als bij het gebruik van motorvoertuigen die beantwoorden aan de geluidsnormen, vastgesteld in het algemeen reglement op de technische eisen waaraan motorvoertuigen moeten voldoen om in het verkeer te worden gebracht.]

Gewijzigd bij art. 218, 1° en 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Toegevoegd bij art. 161 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. De in §1 vermelde afstanden worden gemeten vanaf de buitenste rand van de rijpiste of waterweg.

§3. In de milieuvergunning kunnen beperkingen worden opgelegd betreffende het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten tijdens de broedperiode.

§4. De verbodsbepalingen van §1 gelden niet voor de bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.
Voor de bestaande inrichtingen die niet beantwoorden aan deze verbodsbepalingen moet er een evenwicht bestaan tussen de dagen in de weekends met ingedeelde activiteiten en de dagen in de weekends zonder ingedeelde activiteiten. Dit evenwicht houdt in dat op maandbasis het aantal zaterdagen, zon- en feestdagen met ingedeelde activiteiten niet hoger mag zijn dan het aantal zaterdagen, zon- en feestdagen zonder ingedeelde activiteiten. De vergunningverlenende overheid kan met het oog op het algemeen belang en in functie van de lokale omgevingsfactoren voor het vermelde evenwicht op maandbasis een alternatieve regeling in de milieuvergunning inschrijven mits deze alternatieve regeling gelijkwaardige waarborgen biedt voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu.

Gewijzigd bij art. 218, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie, en art. 13 B.Vl.Reg. 15 juni 1999, B.S. 4 september 1999.

Art. 5.32.10.3. §1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mogen alleen motorvoertuigen die inzake geluidsemissie voldoen aan de volgende voorwaarden worden toegelaten tot de omloop:
1° ofwel beantwoorden aan de geluidsnormen, vastgesteld in het algemeen reglement op de technische eisen waaraan motorvoertuigen moeten voldoen om in het verkeer te worden gebracht;
2° ofwel een geluid van maximum 106 dB (A)voortbrengen; het geluid wordt hierbij gemeten als volgt:
   a) het geluidsniveau wordt gemeten met een precisie-geluidsniveaumeter waarop de snelle dynamische karakteristiek (fast) en het A-wegingsnetwerk ingesteld worden; eventueel mag het windscherm worden gebruikt;
   b) het geluidsniveau wordt gemeten op een afstand van 0,5 m van het einde van de uitlaat en onder een hoek van circa 45° ten opzichte van de as hiervan; de meetmicrofoon moet zich ter hoogte van de uitlaat maar nooit op minder dan 0,2 m van de grond bevinden;
   c) het motorvoertuig met draaiende motor staat stil met de versnellingshendel in vrijloopstand; indien het ontkoppelen van de overbrenging onmogelijk is, moet het aangedreven wiel vrij draaien bv. door de motorfiets op zijn standaard te plaatsen;
   d) het toerental van de motor moet gelijk zijn aan 70% van het toerental dat overeenkomt met het volle vermogen; het toerental wordt gemeten met een geijkte toerenteller;
   e) de motor bevindt zich op de normale bedrijfstemperatuur;
   f) het motorvoertuig moet zich op een plaats bevinden waar zich geen akoestische storingen voordoen en die sterk reflecteert, zoals bv. een met beton, asfalt of ander hard materiaal verhard vlak terrein;
   g) binnen een straal van 3 m rond de meetmicrofoon mag zich geen enkele hindernis bevinden, met uitzondering van de persoon die de metingen uitvoert en van de bestuurder;
   h) het achtergrondgeluidsniveau, met inbegrip van het windgeluid, te weten het geluidsniveau gemeten wanneer de motor van het te testen motorvoertuig is uitgeschakeld, moet tenminste 10 dB(A) lager liggen dan het volgens de bepalingen van dit artikel te meten geluidsniveau van het motorvoertuig.

§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning mogen alleen motorvoertuigen tot de omloop worden toegelaten:
1° die het voorwerp uitmaken van en/of voorzien zijn van een akoestische steekkaart en/of een immatriculatieplaat, opgesteld door de constructeur en/of de invoerder met vermelding van ten minste de volgende gegevens:
   a) de naam en het adres van de constructeur en/of de invoerder;
   b) de identificatiegegevens vermeld op het inschrijvingsbewijs (of het chassisnummer);
   c) de cilinderinhoud van de motor;
   d) het toerental dat overeenkomt met het volle vermogen;
   e) een beschrijving en/of de identificatie van de onderdelen (geluidsdemper ea)die het akoestisch gedrag van het motorvoertuig bepalen;
   f) het maximum voortgebracht geluid in dB(A) gemeten zoals bepaald in §1, 2°;
   g) een verklaring van de constructeur en/of de invoerder of bij ontstentenis van een milieudeskundige, erkend in de discipline geluid en trillingen dat het beschreven motorvoertuig voldoet aan de bepalingen onder §1, 1° of 2°;
2° waarvan de uitrusting die enige impakt heeft op het akoestische gedrag, volledig conform is aan de beschrijving op de akoestische steekkaart en/of immatriculatieplaat bedoeld onder 1°.

Art. 5.32.10.4. §1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. is het gebruik van de omloop met motorvoertuigen die niet beantwoorden aan de geluidsnormen, vastgesteld in het algemeen reglement op de technische eisen waaraan motorvoertuigen moeten voldoen om in het verkeer te worden gebracht, verboden:
1° op zon- en feestdagen;
2° op de niet in onder 1° bedoelde dagen: van 17 uur tot 7 uur.

§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. is het gebruik van de omloop met motorvoertuigen die beantwoorden aan de geluidsnormen, vastgesteld in het algemeen reglement op de technische eisen waaraan motorvoertuigen moeten voldoen om in het verkeer te worden gebracht, verboden:
[1° op zon- en feestdagen: van 18 uur tot 10 uur;]
2° op de niet in onder 1° bedoelde dagen: van 19 uur tot 7 uur.

Gewijzigd bij art. 162, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§3. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5 is het gebruik van de omloop met motorvaartuigen die beantwoorden aan de geluidsnormen, vastgesteld door het Koninklijk besluit van 23 februari 2005 houdende vaststelling van essentiële veiligheidseisen en van essentiële eisen in verband met de geluids- en uitlaatemissies voor pleziervaartuigen, verboden:
1° op zon- en feestdagen: van 20 uur tot 10 uur;
2° op de niet in 1° bedoelde dagen: van 21 uur tot 7 uur.]

Toegevoegd bij art. 162, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[Art. 5.32.10.5. Specifieke veiligheidsvoorwaarden voor indoorkartings met vaar- of voertuigen met ontploffingsmotoren

§1. De deuren tussen racehal en andere ruimten toegankelijk voor het publiek, zijn goed afgedicht en sluiten automatisch.

§2. Alle nodige voorzorgen worden genomen om de veiligheid van het publiek te verzekeren.
De nooduitgangen moeten steeds bereikbaar zijn en goed zichtbaar aangeduid.
De nodige brandpreventie- en brandbestrijdingsmaatregelen moeten worden genomen op advies van en in overleg met de brandweer.

§3. Door middel van waarschuwingsborden moeten de klanten geïnformeerd worden over volgende risico's:
1° wegens de mogelijkheid van verhoogde koolstofmonoxideniveaus is de aanwezigheid in de racehall af te raden voor zwangeren, jonge kinderen en hartlijders;
2° wegens verhoogde geluidsniveaus is het dragen van gehoorbeschermers in de racehall wenselijk.

Ingevoegd bij art. 163 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.32.10.6. Specifieke geluidsvoorwaarden voor indoorkartings met vaar- of voertuigen met ontploffingsmotoren

Om het gehoor van alle aanwezigen in de racehal te beschermen, mag het geproduceerde equivalent geluidsniveau (LAeq, 2h) niet meer dan 90 dB(A) bedragen bij een puntmeting op 1m hoogte en op 1m van de binnenmuur. Het piekniveau [($L_{A10,2h}$)] bedraagt maximaal 110 dB(A).
De uitbater moet gehoorbeschermers ter beschikking hebben voor de aanwezigen.

Ingevoegd bij art. 163 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Gewijzigd bij art. 31 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Art. 5.32.10.7. Specifieke luchtemmissievoorwaarden voor indoorkartings met vaar- of voertuigen met ontploffingsmotoren

Binnen een periode van zes maand na het bekomen van de milieuvergunning, moeten op initiatief en op kosten van de exploitant door een daartoe erkende milieudeskundige metingen worden uitgevoerd van CO in de racehal. Deze metingen moeten bij normale werking en in de meest slechte omstandigheden worden uitgevoerd. Deze metingen moeten ter evaluatie worden voorgelegd aan de gezondheidsinspectie en aan de milieudienst van de gemeente.

Tijdens het racen moet de racehal steeds optimaal geventileerd worden om de schadelijke uitlaatgassen af te voeren. Het gehalte aan koolmonoxide (CO) wordt als indicator beschouwd. De ventilatie, hetzij natuurlijk, hetzij door middel van extractoren of mechanische ventilatie, moet zo efficiënt zijn dat nergens in de racehal een CO-gehalte van 50 ppm overschreden wordt en dat over een glijdende uitmiddelingstijd van 8 uren de concentratie maximaal 25 ppm bedraagt. Zo nodig wordt een pauze voorzien om de hal optimaal te verluchten.

In de racehal wordt een CO-detector met alarm geplaatst op een voor de binnenluchtkwaliteit representatief punt, op afstand van de ventilatie-openingen. De detector geeft een auditief en visueel signaal bij een concentratie van 50 ppm CO in de lucht van de racehal. Bij die concentratie worden onmiddellijk alle activiteiten stilgelegd tot normalisatie van de luchtkwaliteit. De detector wordt jaarlijks door een installateur gekeurd.]

Toegevoegd bij art. 163 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

HOOFDSTUK 5.33.
PAPIER

Art. 5.33.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 33 van de indelingslijst.

Art. 5.33.0.2. §1. In de lokalen waarin meer dan 10 ton papier wordt opgeslagen is het verboden wand- en plafondbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven.
Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie AO). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de inrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.33.0.3. Brandvoorkoming en bestrijding §1. De verwarming van lokalen waarin papier wordt opgeslagen mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

§2. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in lokalen waarin papier wordt opgeslagen, alsmede in de muren, de zoldering en de vloer ervan verboden.

[§3. Het opslaan van brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen in lokalen waarin papier wordt opgeslagen is verboden.]

Vervangen bij art. 164 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoend aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten ter inzage worden gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.33.0.4. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden inherent aan de exploitatie van de inrichting verboden op de werkdagen van 19 uur tot 7 uur alsmede op zon- en feestdagen.

AFDELING 5.33.1.
INSTALLATIES VOOR HET BEHANDELEN VAN PAPIER EN KARTON, VOOR HET VERVAARDIGEN VAN GOLFKARTON OF WAREN UIT PAPIER OF KARTON

Ingevoegd bij art. 219 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.33.1.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen ingedeeld in subrubriek 33.3 van de indelingslijst.

Art. 5.33.1.2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning en in afwijking van de algemene emissiegrenswaarden bepaald in hoofdstuk 4.4, zijn de hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden : temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

Parameter		Emissie-grenswaarde
Organische stoffen:		
a.	in geval van toepassing van met waterverdunbare lijmen die als oplosmiddel uitsluitend ethanol met een massagehalte van ten hoogste 25% bevatten, emissies aan ethanol:	500 mg/Nm³
b.	bij gebruik van oplosmiddelhoudende lijmen bij een massastroom van 3000 g/u of meer, emissies aan totaal organische stoffen:	150 mg/Nm³

[Art. 5.33.1.3. . §1. De emissiegrenswaarden voor organische stoffen, vermeld in artikel 5.33.1.2, gelden niet voor de activiteit 16 van bijlage 5.59.1 als de inrichting voor deze activiteit voldoet aan de bepalingen van hoofdstuk 5.59.
In dat geval moeten:
a) de emissiegrenswaarden van bijlage 5.59.1 of de in bijlage 5.59.2 vermelde beoogde emissie voor nieuwe installaties onmiddellijk bereikt zijn;
b) de emissiegrenswaarden van bijlage 5.59.1 of de in bijlage 5.59.2 vermelde 1,5 x beoogde emissie voor bestaande installaties uiterlijk op 1.1.2003 bereikt zijn;
c) de emissiegrenswaarden van bijlage 5.59.1 of de in bijlage 5.59.2 vermelde beoogde emissie voor bestaande installaties uiterlijk op 31.10.2007 bereikt zijn.
§2. De regeling van §1 geldt ook voor inrichtingen waarvoor het oplosmiddel-verbruik van de betrokken activiteit kleiner is dan de drempelwaarde van bijlage 5.59.1. In dat geval zijn de hoogste emissiegrenswaarden van toepassing, voor activiteit 16 van bijlage 5.59.1.]

Ingevoegd bij art. 10 B.Vl.Reg. 20 april 2001, B.S. 10 juli 2001.
Vevangen bij art. 41 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

HOOFDSTUK 5.34.
REINIGINGSMIDDELEN EN POETSMIDDELEN

Art. 5.34.0.1. Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 34 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.35.
ROUWKAMERS

AFDELING 5.35.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.35.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 35 van de indelingslijst

Art. 5.35.1.2. Bouw §1. De inrichting bestaat uit tenminste de volgende ruimten:

1° een plaats bestemd voor het in- en uitladen van de lijken;

2° een lokaal bestemd voor de lijkverzorging, in voorkomend geval met inbegrip van de balseming;

3° een bewaarruimte voor de lijken, die ofwel is ingericht in het lokaal bedoeld in sub 2°, ofwel met dit lokaal in rechtstreekse verbinding staat;

4° een lokaal bestemd voor het opbaren van de lijken;

5° een wachtkamer voorzien van een vestiaire en een toilet ten behoeve van de bezoekers.

§2. De schikking van de plaats bedoeld in §1, sub 1° is zodanig dat het laden en lossen van de lijken aan het zicht van derden is onttrokken.

§3. […] *Opgeheven bij art. 32 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.*

§4. De inrichting wordt uitsluitend gebruikt voor het bewaren en opbaren van lijken. Elke andere activiteit die verband houdt met de begrafenisonderneming dient in lokalen te gebeuren die niet in rechtstreekse verbinding staan met de lokalen vermeld in §1, sub 2° en sub 3°.

§5. De lokalen waar voedsel voorbereid en uitgedeeld wordt mogen niet in rechtstreekse verbinding staan met de lokalen vermeld in §1, sub 1°, sub 2°, sub 3° en sub 4°.

§6. De lokalen en ruimten worden doeltreffend geventileerd. Deze ventilatie is geen bron van geur- of geluidshinder voor de omwonenden.

§7. Ventilatie- en andere openingen zijn voorzien van roosters en/of vliegengaas.

Art. 5.35.1.3. Bewaarruimte voor lijken §1. De bewaarruimte voor lijken is voldoende ruim om het aantal lijken te bevatten waarvoor de toelating in de milieuvergunning is verleend.

§2. De wanden van de in §1 bedoelde ruimte zijn bekleed met een effen afwasbaar materiaal.

§3. De in §1 bedoelde bewaarruimte laat toe de lichamen te bewaren op een temperatuur die lager ligt dan + 4°C.

Art. 5.35.1.4. Lokaal bestemd voor het opbaren van lijken §1. Het lokaal bestemd voor het opbaren van de lijken heeft een afzonderlijke ingang voor de bezoekers, volledig gescheiden van de lokalen bestemd voor de lijkverzorging en de bewaarruimte.

§2. Het lokaal bestemd voor het opbaren van de lijken wordt bereikt langs de in artikel 5.35.1.2., §1, sub 5° bedoelde wachtkamer.

AFDELING 5.35.2.
ROUWKAMERS WAAR GEEN BALSEMING WORDT TOEGEPAST

Art. 5.35.2.1. Lokaal bestemd voor lijkverzorging §1. Het lokaal bestemd voor de lijkverzorging is voldoende groot om toe te laten dat alle manipulaties aan en met de lijken op een veilige manier kunnen worden uitgevoerd.

§2. De vloer van het in §1 bedoelde lokaal bestaat uit een harde gemakkelijk afwasbare bedekking en is voorzien van een waterafvoerput vanwaar het water via een afvoerleiding met reukafsnijder naar de lozingsinrichting wordt afgevoerd. Voormelde vloer is vrij van materialen die aanleiding kunnen geven tot rotting of schimmelvorming.

Gewijzigd bij art. 220 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De wanden van het in §1 bedoelde lokaal zijn tot op een hoogte van tenminste 1,5 m voorzien van een effen, goed afwasbare bekleding. Deze wanden zijn vrij van materialen die aanleiding kunnen geven tot rotting of schimmelvorming.

§4. Het in §1 bedoelde lokaal is voorzien van een lavabo met stromend water.

Art. 5.35.2.2. Bedrijfsvoering §1. Tijdens de exploitatie is de inrichting nooit zonder toezicht. Hiervoor is het noodzakelijk dat of de exploitant of zijn aangestelde in de onmiddellijke omgeving van de inrichting woont of dat er een electronische inbraak- en koelgroepbeveiliging is

§2. Dieren worden in de inrichting niet toegelaten.

§3. Elke activiteit bij de verzorging van de lijken gebeurt derwijze dat zij geheel aan het zicht van buitenuit is onttrokken.

§4. Behalve bij de verzorging en bij de opbaring tijdens de bezoekuren, bevinden de lijken zich steeds in de bewaarruimte op een temperatuur van maximum + 4° C.

§5. In alle lokalen heerst de nodige netheid. Werkzame reinigings- en ontsmettingsmiddelen moeten ter plaatse aanwezig zijn. Er mag geen bron van geurhinder of van aanwezigheid van ongedierte zijn.

AFDELING 5.35.3.
ROUWKAMERS WAAR BALSEMING WORDT TOEGEGEPAST

Art. 5.35.3.1. Lokaal bestemd voor lijkverzorging en balseming §1. Het lokaal bestemd voor de lijkverzorging is voldoende groot om toe te laten dat alle manipulaties aan en met de lijken op een veilige manier kunnen worden uitgevoerd.

§2. De vloer van het in §1 bedoelde lokaal bestaat uit een harde gemakkelijk afwasbare bedekking en is voorzien van een waterafvoerput vanwaar het water via een afvoerleiding met reukafsnijder naar de lozingsinrichting wordt afgevoerd. Voormelde vloer is vrij van materialen die aanleiding kunnen geven tot rotting of schimmelvorming.

Gewijzigd bij art. 221 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. De wanden van het in §1 bedoelde lokaal zijn tot op een hoogte van tenminste 1,5 m voorzien van een effen, goed afwasbare bekleding. Deze wanden zijn vrij van materialen die aanleiding kunnen geven tot rotting of schimmelvorming.

§4. Het in §1 bedoelde lokaal is uitgerust met tenminste twee lavabo's voorzien van warm en koud stromend water, waarvan de ene is bestemd voor het wassen van de handen en de tweede is bestemd voor het reinigen van de instrumenten.

§5. Het in §1 bedoelde lokaal is uitgerust met een tafel van hard, niet bederfelijk en gemakkelijk afwasbaar materiaal, voorzien van een helling opdat de vloeistoffen gemakkelijk naar een opening kunnen vloeien waar ze opgevangen worden in een recipiënt.

Art. 5.35.3.2. Bedrijfsvoering §1. Tijdens de exploitatie is de inrichting nooit zonder toezicht. Hiervoor is het noodzakelijk dat of de exploitant of zijn aangestelde in de onmiddellijke omgeving van de inrichting woont of dat er een electronische inbraak- en koelgroepbeveiliging is

§2. Dieren worden in de inrichting niet toegelaten.

§3. Elke activiteit bij de verzorging van de lijken gebeurt derwijze dat zij geheel aan het zicht van buitenuit is onttrokken.

§4. In alle lokalen heerst de nodige netheid. Werkzame reinigings- en ontsmettingsmiddelen moeten ter plaatse aanwezig zijn. Er mag geen bron van geurhinder of van aanwezigheid van ongedierte zijn.

§5. Delen van organen dienen afzonderlijk te worden verpakt, opgeslagen en opgehaald en moeten worden verbrand in een inrichting vergund voor de verwerking van risicohoudend medisch afval.

[§6. 1° de organische vloeistoffen, andere dan urine en fecaliën, worden opgevangen in een recipiënt dat een werkzame hoeveelheid niet-formolhoudend ontsmettingsmiddel bevat en worden verder opgeslagen, opgehaald en verwerkt overeenkomstig de in uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen uitgevaardigde bepalingen inzake het beheer van medisch afval.

2° urine en fecaliën worden opgevangen in een recipiënt dat een werkzame hoeveelheid niet-formolhoudend ontsmettingsmiddel bevat. Vervolgens worden zij via een speciale voorziening voor de lozing van afvalwaters, uitgerust met een automatische spoeling, en via een afvoerleiding voorzien van een geurafsnijder, naar een afvalwaterbehandelingsinstallatie afgevoerd. Voormelde speciale voorziening bevindt zich in het lokaal bedoeld in artikel 5.35.1.2. §1, sub 2°.

Vervangen bij art. 42 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§7. Alle wegwerpmateriaal, zoals naalden, scalpels, watten, handschoenen, hechtingsdraad, dient te worden verpakt, opgeslagen, opgehaald en verwerkt overeenkomstig de in uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen uitgevaardigde bepalingen inzake het beheer van medisch afval.]

Vervangen bij art. 42 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§8. Alle producten aangewend voor het bewaren van de lijken zijn biologisch afbreekbaar.

HOOFDSTUK 5.36.
RUBBER

Art. 5.36.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 36 van de indelingslijst.

Art. 5.36.0.2. §1. In de lokalen waarin rubber of rubberen voorwerpen worden opgeslagen is het verboden wand- en plafondbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven
Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie AO). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de inrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.36.0.3. Brandvoorkoming en –bestrijding §1. De verwarming van lokalen waarin rubber of rubberen voorwerpen worden opgeslagen mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen

§2. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in lokalen waarin rubber of rubberen voorwerpen worden opgeslagen, alsmede in de muren, de zoldering en de vloer ervan verboden.

[§3. Het opslaan van brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen in lokalen waarin rubber of rubberen voorwerpen worden opgeslagen is verboden.]

Gewijzigd bij art. 222 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Vervangen bij art. 165 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoend aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle worden ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.36.0.4. Voorkoming en bestrijding luchtverontreiniging De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

HOOFDSTUK 5.37.
SLOPERIJEN

Art. 5.37.0.1. Voor de uitbating van sloperijen gelden, benevens de algemene en eventuele bijzondere voorwaarden, de sectorale voorwaarden van hoofdstuk 5.2.

HOOFDSTUK 5.38.
SPRINGSTOFFEN

Art. 5.38.0.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 38 van de indelingslijst.

§2. De bepalingen van dit hoofdstuk laten onverlet de reglementaire bepalingen ter uitvoering van de wet van 28 mei 1956 betreffende de ontplofbare en voor deflagratie vatbare stoffen en mengsels en de daarmee geladen tuigen.

Gewijzigd bij art. 223 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.38.0.2. §1. De constructie van gebouwen waarin springstoffen worden opgeslagen, bereid, behandeld of verwerkt is volgens een code van goede praktijk derwijze berekend en uitgevoerd dat de verticale wanden en muren ten aanzien van een overdruk binnen het gebouw een weerstandsvermogen hebben dat tenminste 3 maal hoger ligt dan het weerstandsvermogen van de zoldering en/of dak van het gebouw.

§2. In de lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen is het verboden wand- en plafondbedekking uit te voeren in licht brandbare materialen, of materialen die bij brand giftige gassen afgeven.
Het gebruik van poreuze materialen is slechts toegelaten wanneer deze zelfdovend zijn (NBN S21 - 203 categorie AO). Een attest, afgeleverd door een deskundige, de leverancier of de installateur, dient door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§3. Boven de lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen, bereid, behandeld of verwerkt mogen geen andere lokalen of bedrijfsruimten worden ingericht.

§4. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de inrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.38.0.3. Brandvoorkoming en bestrijding §1. De verwarming van lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen

§2. In de lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen, bereid, behandeld of verwerkt is het verboden te roken alsmede werkzaamheden met de open vlam of die vonken kunnen veroorzaken uit te voeren.

§3. Leidingen met brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen zijn in lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen, alsmede in de muren, de zoldering en de vloer ervan verboden.

§4. Het opslaan van andere brandbare, ontvlambare of ontplofbare stoffen, in lokalen waarin springstoffen worden opgeslagen is verboden.

§5. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoend aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle worden ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

HOOFDSTUK 5.39.
STOOMTOESTELLEN

Art. 5.39.0.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 39 van de indelingslijst.

§2. De bepalingen van dit hoofdstuk laten onverlet de reglementaire bepalingen van het koninklijk besluit van 18 oktober 1991 betreffende de stoomtoestellen met betrekking tot de arbeidsveiligheid.

Art. 5.39.0.2. Onverminderd de voorschriften van het Koninklijk Besluit van 18 oktober 1991 betreffende de stoomtoestellen met betrekking tot de arbeidsveiligheid dienen de stoomtoestellen te beantwoorden aan de volgende voorschriften:

a) de toestellen en hun toebehoren zijn gebouwd volgens een code van goede praktijk, en weerstaan aan de mechanische, thermische of chemische invloeden die zij bij het gebruik kunnen ondergaan; dit wordt bevestigd door een attest afgeleverd door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk, een bevoegd persoon of door de constructeur; in deze attesten wordt ondubbelzinnig verklaard dat de toestellen veilig kunnen gebruikt worden binnen de door de exploitant vooropgestelde bedrijfsomstandigheden;
b) de stoomtoestellen dienen derwijze opgesteld dat het gevaar voor de buurt tot een minimum wordt beperkt;
c) het gebruik van de toestellen en hun toebehoren gebeurt op een wijze dat geen gevaar of overdreven hinder door uitwasemingen, stof, reuk, geluid of trillingen ontstaat.

Gewijzigd bij art. 224 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

HOOFDSTUK 5.40.
TABAK

Art. 5.40.0.1. Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 40 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventueel toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.41.
TEXTIEL

[AFDELING 5.41.1.
ALGEMENE BEPALINGEN]

Opschrift ingevoegd bij art. 16 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie

[Art. 5.41.1.1.] De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 41 van de indelingslijst.

Hernummerd bij art. 17 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

[Art. 5.41.1.2.] De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

Hernummerd bij art. 17 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

[Art. 5.41.1.3.] Brandvoorkoming en –bestrijding §1. Onverminderd de bepalingen van het Algemeen Reglement op de Elektrische Installaties dienen de elektrische installaties van de inrichting regelmatig gecontroleerd door een ter zake bevoegde deskundige. De desbetreffende keuringsattesten worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar

§2. De verwarming van lokalen waarin textiel wordt opgeslagen mag niet geschieden met toestellen die een vlam of gloeiend oppervlak vertonen.

[§3. Het opslaan van brandbare gassen of ontvlambare vloeistoffen in lokalen waarin textiel of textielwaren worden opgeslagen is verboden.]

Vervangen bij art. 166 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.1. beschikt de inrichting over een voldoend aantal geschikte, gebruiksklare en gemakkelijk te bereiken blustoestellen. Deze blustoestellen worden tenminste jaarlijks op hun goede werking gecontroleerd door de leverancier of een bevoegd deskundige. De attesten met datum en uitslag van deze controle moeten ter inzage worden gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Hernummerd bij art. 17 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

[Art. 5.41.1.4.] Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden inherent aan de exploitatie van de inrichting verboden van 19 uur tot 7 uur, alsook op zon- en feestdagen.

Hernummerd bij art. 17 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

[Art 5.41.1.5. §1. Het gebruik van milieugevaarlijke stoffen moet beperkt en zo mogelijk vermeden worden. Bij voorkeur worden totaal biodegradeerbare en/of bioëlimineerbare stoffen gebruikt, met lage humane en ecologische toxiciteit en laag emissie- en geurniveau. Indien vervanging niet mogelijk is moeten de nodige maatregelen worden getroffen om het risico voor mens en milieu zo laag mogelijk te houden.

Stoffen worden beschouwd als totaal biodegradeerbaar indien zij voldoen aan volgende voorwaarden:
1° ≥ 70% opgeloste organische koolstof (DOC) verwijdering in 28 dagen op basis van testen die de afbraak meten via reductie in opgeloste C (bv. OECD testen 301A, 301^{E});
2° ≥ 60% degradatie in 28 dagen op basis van testen die de afbraak meten via O2 consumptie of CO2 productie (bv. OECD test 301B).

Stoffen worden beschouwd als bioëlimineerbaar indien zij voldoen aan volgende voorwaarden:
1° ≥ 70% opgeloste organische koolstof (DOC) verwijdering in 28 dagen volgens OECD 302B
2° ≥ 80% opgeloste organische koolstof (DOC) verwijdering in 7 dagen volgens OECD 302B met een geadapteerd inoculum.

§2. Onderstaande stoffen/stofgroepen dienen maximaal te worden vervangen:
1° alkylfenolethoxilaten.
2° PAK houdende minerale oliën.
3° natriumhypochloriet voor bleektoepassingen, met uitzondering voor hoge witheidseisen en gevoelige weefsels (acryl).
4° cadmium houdende pigmenten.
5° chloorhoudende carriers: vb. 1,2 dichloorbenzeen; 1,2,4 trichloorbenzeen; dichloortolueen.

§3. Onderstaande stoffen mogen niet gebruikt worden:
1° kankerverwekkende azo-kleurstoffen en azo-kleurstoffen die onder reductieve omstandigheden kankerverwekkende aromatische amines afsplitsen.
2° pentachloorfenol (PCP) houdende kleurstoffen
3° Cr VI voor oxidatie van zwavel en kuipkleurstoffen.
4° arseen, pentachloorfenol en organotinverbindingen voor rotwerende, motwerende en antimijtbehandelingen.
5° ethyleendiaminetetraazijnzuur (EDTA) en diethyleentriaminepentaazijnzuur (DTPA) voor het ontharden van proceswater.
6° distearyldimethylammoniumchloride (DSDMAC), di(geharde talk)dimethylammoniumchloride (DHTDMAC) en bis(gehydrogeneerde talkalkyl) dimethylammoniumchloride (DTDMAC).

§4. Procesbaden met broomhoudende vlamvertragers of antimoon mogen niet worden geloosd.]

Toegevoegd bij art. 167 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[AFDELING 5.41.2.
INRICHTINGEN VOOR HET CHEMISCH REINIGEN VAN TEXTIEL

Toegevoegd bij art. 18 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

Art. 5.41.2.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op inrichtingen voor het chemisch reinigen van textiel zoals bedoeld in de subrubrieken 41.4 en 59.8 van de indelingslijst en ze gelden onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 5.59.

§2. De bepalingen van artikel 5.41.2.2 zijn enkel van toepassing op tex-tielreinigingsmachines die gebruikmaken van tetrachlooretheen als reinigingsmiddel.

Art. 5.41.2.2. §1. Alle machines, met inbegrip van de leidingen en elke afvoer van residuen zijn van het volledig gesloten type. Ze zijn uitgerust met alle nodige systemen voor oplosmiddelrecuperatie. Deze systemen zijn op een onverplaatsbare wijze geïntegreerd om automatisch elke verbinding te vermijden tussen de omringende lucht van de werkplaats en de binnenzijde van de machine tijdens alle fasen van de reiniging.

§2. 1° de machines moeten uitgerust zijn met:

a) een diepkoelsysteem en een actief koolfilter, die de resterende lucht in de reinigingstrommel op het einde van de droogcyclus reinigt, zodat de concentratie aan tetrachlooretheen, direct boven pas gelost textiel, maximaal 240 mg/m³ bedraagt. De actief koolfilter moet zo vaak vervangen of geregenereerd worden dat de goede werking daarvan is gegarandeerd;

b) een dubbele waterafscheider in serie om de hoeveelheid tetrachlooretheen in het afvalwater te verkleinen;

c) een automatische afgrendelsysteem van de laaddeur, spelden- en pluizenvanger, dat ervoor zorgt dat die pas geopend kunnen worden nadat de droogcyclus volledig is afgelopen;

d) een vulstreep op de laaddeur, de oplosmiddeltanks en de destillator als beveiliging tegen overvullen. De machine mag nooit boven deze vulstreep geladen worden;

e) een dubbele controle tegen het overkoken van de destillatieketel;

f) een regenereerbare filter voor het zuiveren van het oplosmiddel;

2° de machines mogen geen directe verbinding met de riolering hebben.

§3. Van de bepalingen van §2 kan in de milieuvergunning afgeweken worden als met andere voorzieningen een gelijkwaardige bescherming van het milieu gewaarborgd kan worden.

§4. Voor elke machine houdt de exploitant een verslag ter beschikking van de toezichthoudende overheid, waarin aangetoond wordt dat aan de voorwaarden van §2 of §3 voldaan is. Dat verslag moet worden opgesteld door een milieudeskundige, erkend in de discipline lucht, en bevat de volgende elementen:

1° het verslag van een meting waaruit blijkt dat de concentratie aan tetrachlooretheen in de lucht, direct boven pas gelost textiel, maximaal 240 mg/m³ bedraagt;

2° een attest waarin de conformiteit wordt bevestigd van de machine met de in §2 of §3 bepaalde voorwaarden;

3° een beschrijving van de voorwaarden die bij de exploitatie nageleefd moeten worden zodat de grenswaarde 240 mg/m³ voor tetrachlooretheen in de lucht, direct boven pas gelost textiel, te allen tijde nageleefd zal worden, zodat de emissies in de lucht tot een minimum beperkt worden.

De exploitant bezorgt een afschrift van dit verslag aan de toezichthoudende overheid als die daarom verzoekt.

In plaats van dit verslag kan ook een verslag aanvaard worden van een identieke machine. In dat geval moet de exploitant een attest toevoegen van de leverancier waarin die bevestigt dat de machine identiek is aan de machine waarover het verslag werd opgesteld.

§5. Bij de exploitatie van de machines worden de voorwaarden nageleefd die beschreven zijn in het verslag, vermeld in §4.

Art. 5.41.2.3. §1. Minstens om het jaar moet elke reinigingsmachine een grondige onderhouds- en controlebeurt ondergaan zodat de goede werking van de machines steeds is gegarandeerd.

§2. Wekelijks moet elke reinigingsmachine op lekken gecontroleerd worden. Die kwalitatieve meting moet gebeuren met een draagbaar elektronisch lekzoektoestel.

§3. De exploitant registreert alle storingen, calamiteiten en de resultaten van de voorgeschreven metingen en controles van de machines, zoals bepaald in dit artikel, in een logboek. Dat logboek wordt voor een periode van minstens 5 jaar na de laatste registratie bewaard en ter inzage van de toezichthoudende overheid gehouden.

Art. 5.41.2.4. §1. Als de ruimtes waarin zich textielreinigingsmachines bevinden, uitgerust zijn met een goot of afvoerput moet die goot of afvoer-put hermetisch afgesloten zijn tijdens de droogreinigingsactiviteiten.

§2. Leidingen die tetrachlooretheendampen kunnen bevatten, moeten gasdicht zijn uitgevoerd en van een materiaal zijn dat bestand is tegen tetrachlooretheendampen.

§3. Elke reinigingsmachine heeft een opvangbak die hittebestendig, onbrandbaar en geschikt is voor de opvang van het oplosmiddel. Het volume van deze opvangbak moet minstens gelijk zijn aan de helft van de inhoud van de reservoirs of aan de inhoud van het grootste reservoir, als de inhoud van het grootste reservoir groter is dan de helft van de inhoud van alle reservoirs. Deze opvangbak moet duidelijk afhellen naar een goed zichtbare plaats, zodat een visuele controle van mogelijk uitgelopen oplosmiddel steeds mogelijk is. De opvangbak moet ook een druipzone voor de machine en een behandelingsruimte achter de machine omvatten. De behandelingsruimte achter de machine moet voldoende groot zijn zodat alle in gebruik zijnde hulpmiddelen en recipiënten voor contactwater erin opgesteld kunnen worden.

§4. De vloer van lokalen waar oplosmiddel in vloeibare vorm aanwezig is, moet vloeistofdicht en oplosmiddelbestendig uitgevoerd worden.

§5. Het is verboden te roken in ruimtes waar reinigingsmachines staan, voorontvlekking plaatsvindt of oplosmiddel opgeslagen wordt.

§6. Machines mogen enkel bediend worden door de exploitant of door de schriftelijk door hem aangestelde personen die de noodzakelijke opleiding gekregen hebben, en die ook alle instructies hebben gekregen met betrekking tot hun verplichtingen in verband met de controle van de machine en van de emissies in het milieu.

Art. 5.41.2.5. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 5.17:

1° moet men oplosmiddelen opslaan in recipiënten die luchtdicht, voldoende sterk en geschikt zijn voor het opslaan van het oplosmiddel. Door oplosmiddel vervuild vloeibaar en vast afval moet in een luchtdichte, onbrandbare en oplosmiddelbestendige recipiënt van maximaal 200 liter opgeslagen worden. Afvalstromen van verschillende oplosmiddelen mogen niet gemengd worden;

2° moeten de recipiënten voor oplosmiddelhoudende grond- en afvalstoffen evenals alle voorraden van reinigingsversterkers, zepen, detacheer- en impregneermiddelen boven of in een opvangbak geplaatst worden. Het volume van deze opvangbak moet minstens gelijk zijn aan de helft van de opgeslagen hoeveelheid oplosmiddel of de inhoud van de grootste recipiënt, als de inhoud van de grootste recipiënt groter is dan de helft van de totale opgeslagen hoeveelheid. Deze opvangbak moet vloeistofdicht, hittebestendig, onbrandbaar en geschikt zijn voor de opvang van de opgeslagen stoffen. Hij moet ook sterk genoeg zijn om weerstand te bieden aan de vloeistofdruk die als gevolg van een lek kan optreden;

3° moeten de recipiënten met oplosmiddel op ten minste twee meter afstand geplaatst worden van licht ontvlambare stoffen en apparatuur met een oppervlaktetemperatuur hoger dan 150°C, tenzij tussen de recipiënten en de licht ontvlambare stoffen of apparatuur met een oppervlaktetemperatuur hoger dan 150°C een brandwerende scheidingswand aanwezig is of tenzij ze zich in een brandwerende kast of kist bevinden.

Art. 5.41.2.6. Voor inrichtingen die al voor 1 januari 2004 reglementair in bedrijf waren, gelden de bepalingen van deze afdeling vanaf 31 oktober 2007. In afwijking hiervan:

1° moeten machines die al voor 1 januari 2004 reglementair in bedrijf waren, pas uitgerust zijn met een actief koolfilter zoals bepaald in artikel 5.41.2.2. vanaf 1 januari 2010;

2° moet het verslag, bedoeld in artikel 5.41.2.2, §4, voor machines die al voor 1 januari 2004 reglementair in bedrijf waren, pas ter beschikking gehouden worden vanaf 1 januari 2010;

3° geldt artikel 5.41.2.4, §4, enkel voor lokalen die na 1 januari 2004 volledig gerenoveerd werden.]

HOOFDSTUK 5.42.
TRANSPORTMIDDELENFABRIEKEN

Art. 5.42.0.1. Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 42 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventueel toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.43.
NIET IN RUBRIEK 2 EN 28 BEGREPEN VERBRANDINGSINRICHTINGEN

Vervangen bij art. 19 B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 30 juni 2004, eerste editie, erratum B.S. 15 oktober 2004, tweede editie.

AFDELING 5.43.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.43.1.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de verbrandingsinrichtingen, al dan niet met elektriciteitsproductie en al dan niet in warmtekrachttoepassing, bedoeld in rubriek 43 van de indelingslijst, met uitzondering van de volgende installaties:

1° installaties waarin de verbrandingsproducten worden gebruikt voor directe verwarming, droging of enige andere behandeling van voorwerpen of materialen, bij voorbeeld herverhittingsovens en ovens voor warmtebehandeling;
2° naverbrandingsinstallaties, dat zijn technische voorzieningen voor de zuivering van rookgassen door verbranding, die niet als autonome stookinstallatie worden geëxploiteerd;
3° installaties voor het regenereren van katalysatoren voor het katalytisch kraakproces;
4° installaties om zwavelwaterstof om te zetten in zwavel;
5° reactoren, gebruikt in de chemische industrie;
6° cokesbatterijovens;
7° windverhitters van hoogovens.

§2. Als twee of meer afzonderlijke nieuwe installaties zo worden geïnstal-leerd dat hun rookgassen, naar het oordeel van de vergunningsverlener, overeenkomstig de beste beschikbare technieken via één gemeenschappelijke schouw zouden kunnen worden geloosd, wordt dat samenstel van installaties voor de toepassing van dit hoofdstuk als één installatie beschouwd.

AFDELING 5.43.2.
VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT STOOKINSTALLATIES, MET UITZONDERING VAN GASTURBINES EN STOOM- EN GASTURBINE-INSTALLATIES

Subafdeling 5.43.2.1.
Grote stookinstallaties

Art. 5.43.2.1.1. §1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van grote stookinstallaties, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:

1° stookinstallaties, gevoed met vaste brandstoffen:

a) bestaande installaties:

a.1. tot 31 december 2007:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	chloriden	fluoriden
50 en meer	165 (1)	2000	1100	250	100	30

(1) Deze emissiegrenswaarde voor stof wordt verhoogd tot:
- 350 mg/Nm³ indien de installatie na 1 januari 1993 nog maximaal 30.000 uren, herleid tot uren bij een belasting van 100%, in gebruik is;
- 250 mg/Nm³ indien de installatie na 1 januari 1993 nog meer dan 30.000 uren en minder dan 60.000 uren, herleid tot uren bij een belasting van 100%, in gebruik is.

a.2. vanaf 1 januari 2008:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	chloriden	fluoriden
50 tot en met 100	100	1050	500	250	100	30

meer dan 100 tot en met 300	100	850	500	250	100	30
meer dan 300 tot en met 500	25	250	350	250	100	30
meer dan 500	25	250	200 (1)	250	100	30

(1) Deze emissiegrenswaarde voor NO_X wordt tot 1 januari 2010 verhoogd tot 300 mg/Nm³.

b) nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd voor 27 november 2002 en die uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik worden genomen:

b.1. tot 31 december 2007:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	chloriden	fluoriden
50 tot en met 100	50	2000	400 (1)	250	100	30
meer dan 100 tot en met 300	50	1200	200 (1)	250	100	30
meer dan 300	50	250	200 (1)	250	30	5

(1) Voor nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, worden deze emissiegrenswaarden voor NO_X tot 31 december 2007 vervangen door 650 mg/Nm³.

b.2. vanaf 1 januari 2008:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	chloriden	fluoriden
50 tot en met 100	50	1050	400 (1)	250	100	30
meer dan 100 tot en met 300	50	850	200 (1)	250	100	30
meer dan 300 tot en met 500	25	200	200 (2)	250	30	5
meer dan 500	25	200	200	250	30	5

(1) Voor nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, worden deze emissiegrenswaarden voor NO_X vervangen door 500 mg/Nm³.

(2) Voor nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt deze emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 350 mg/Nm³.

c) [nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd op of na 27 november 2002 of die na 27 november 2003 in gebruik worden genomen, en waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2010:]

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	chloriden	fluoriden
50 tot en met 100	25	200	150	200	30	5
meer dan 100 tot en met 300	15	200	150	200	30	5
meer dan 300	15	200	150	200	30	5

Gewijzigd bij art. 32, 1°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

[d) nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_X	CO	chloriden	fluoriden
50 tot en met 100	20	200	150	200	30	5
meer dan 100	15 (1)	150 (2)	100 (3)	200	30	5

(1) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 6 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet overschreden mag worden.

(2) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 60 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet overschreden mag worden.

(3) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 60 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet overschreden mag worden.]

Toegevoegd bij art. 32, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

2° stookinstallaties, gevoed met vloeibare brandstoffen:

a) bestaande installaties:

a.1. tot 31 december 2007:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	nikkel	vanadium
50 en meer	165 (1)	1700	650	250	7	15

(1) Voor installaties die minder dan 1000 uren per jaar, herleid tot uren bij een belasting van 100%, vloeibare brandstof gebruiken, is geen emissiegrenswaarde voor stof van toepassing.

a.2. vanaf 1 januari 2008:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	nikkel	vanadium
50 tot en met 100	50	1700	300	250	3	5
meer dan 100 tot en met 300	50	1700	300	250	3	5
meer dan 300 tot en met 400	50	lineaire afname van 1700 tot 1050	250 (1)	250	3	5
meer dan 400 tot en met 500	25	lineaire afname van 1050 tot 400	250 (1)	250	1	5
meer dan 500	25	400	200 (1)	250	1	5

[(1) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW die minder dan 1000 uren per jaar met vloeibare brandstof worden gevoed, al dan niet gelijktijdig met een gasvormige of vaste brandstof, worden deze voor vloeibare brandstof vermelde emissiegrenswaarden voor NO_X vervangen door 400 mg/Nm³.]

Gewijzigd bij art.168, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

b) nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd voor 27 november 2002 en die uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik worden genomen:

b.1. tot 31 december 2007:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	nikkel	vanadium
50 tot en met 100	50	1700	400 (1)	175	7	15
meer dan 100 tot en met 300	50	1700	300 (1)	175	7	15
meer dan 300 tot en met 600	50	250	200	175	1	5
meer dan 600	50	150	200	175	1	5

(1) Voor nieuwe installaties met een nominaal thermisch vermogen van 50 tot en met 300 MW waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, worden de bovengenoemde emissiegrenswaarden voor NO_X tot 31 december 2007 vervangen door 450 mg/Nm³.

b.2. vanaf 1 januari 2008:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	nikkel	vanadium
50 tot en met 100	50	1700	300	175	3	5

meer dan 100 tot en met 300	50	1700	300	175	3	5
meer dan 300 tot en met 600	25	200	200	175	1	5
meer dan 600	25	150	200	175	1	5

Gewijzigd bij art. 168, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

c) [nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd op of na 27 november 2002 of die na 27 november 2003 in gebruik worden genomen, en waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2010:]

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	nikkel	vanadium
50 tot en met 100	30	850	150	175	3	5
meer dan 100 tot en met 300	15	200	150	175	1	5
meer dan 300 tot en met 600	15	200	150	175	1	5
meer dan 600	15	150	150	175	1	5

Gewijzigd bij art. 33, 1°, B. Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .

[d) nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_X	CO	nikkel	vanadium
50 tot en met 100	20	200	150	175	3	5
meer dan 100	15 (1)	150 (2)	100 (3)	175	1	5

(1) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 6 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet overschreden mag worden.

(2) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 60 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet overschreden mag worden.

(3) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 60 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet overschreden mag worden.]

Toegevoegd bij art.33, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

3° stookinstallaties, gevoed met gasvormige brandstoffen:

a) bestaande installaties:

a.1. tot 31 december 2007:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO_2	NO_x	CO
hoogovengas	10	800	500	250
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50	35	500	250
cokesovengas	5	400	500	250
vloeibaar gemaakt gas	5	5	500	250
aardgas	5	35	500	250
andere gassen	5	35	500	250

a.2. vanaf 1 januari 2008:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO_2	NO_x (1)	CO
hoogovengas	10	800	300	250

industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50	35	300	250
cokesovengas	5	400	300	250
vloeibaar gemaakt gas	5	5	300	250
aardgas	5	35	300	100
andere gassen	5	35	300	250

(1) Voor de installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW tot en met 500 MW geldt voor NO_X een emissiegrenswaarde van 250 mg/Nm³;
voor de installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 500 MW geldt voor NO_X een emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³.

b) nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd voor 27 november 2002 en die uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik worden genomen:

b.1. tot 31 december 2007:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO_2	NO_x	CO
hoogovengas	10	800	350	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50	35	200 (1)	100
cokesovengas	5	400	200 (1)	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	200 (1)	100
aardgas ≤ 300 MW	5	35	150 (1)	100
aardgas > 300 MW	5	35	100 (1)	100
andere gassen	5	35	200 (1)	100

(1) Voor nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, worden de bovengenoemde emissiegrenswaarden voor NO_X tot 31 december 2007 vervangen door 350 mg/Nm³.

b.2. vanaf 1 januari 2008:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO_2	NO_x	CO
hoogovengas	10	800	200 (1)	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50	35	200 (1)	100
cokesovengas	5	400	200 (1)	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	200 (1)	100
aardgas ≤ 300 MW	5	35	150 (1)	100
aardgas > 300 MW	5	35	100 (2)	100
andere gassen	5	35	200 (1)	100

(1) Voor nieuwe installaties met een nominaal thermisch vermogen tot en met 300 MW waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, worden de bovengenoemde emissiegrenswaarden voor NO_X vervangen door 300 mg/Nm³.
(2) Voor nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 150 mg/Nm³.

c) [nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd op of na 27 november 2002 of die na 27 november 2003 in gebruik worden genomen, en waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2010:]

Gewijzigd bij art. 34, 1°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³

	stof	SO_2	NO_x	CO
hoogovengas	10	200	200	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	30	35	200	100
cokesovengas	5	400	200	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	200	100
aardgas	5	35	100	100
andere gassen	5	35	200	100

[d) nieuwe installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010:

gassoort	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
		stof	SO_2	NO_X	CO
hoogovengas	50 tot en met 100	10	200	150	100
hoogovengas	meer dan 100	10	150 (1)	100 (2)	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50 tot en met 100	20	35	150	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	meer dan 100	15	35	100 (2)	100
cokesovengas	50 tot en met 100	5	400	150	100
cokesovengas	meer dan 100	5	150 (1)	100 (2)	100
vloeibaar gemaakt gas	50 tot en met 100	5	5	150	100
vloeibaar gemaakt gas	meer dan 100	5	5	100 (2)	100
aardgas	50 tot en met 100	5	35	100	100
aardgas	meer dan 100	5	35	80 (2)	100
andere gassen	50 tot en met 100	5	35	150	100
andere gassen	meer dan 100	5	35	100 (2)	100

(1) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 60 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet overschreden mag worden.

(2) Voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW geldt tevens een emissiegrenswaarde van 60 mg/Nm³ als kalenderjaargemiddelde dat niet overschreden mag worden.]

Toegevoegd bij art.34, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

4° stookinstallaties, gevoed met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval:
Voor deze installaties gelden de emissiegrenswaarden en bepalingen van artikel 5.2.3bis.4.9.

§2. In afwijking van de emissiegrenswaarden die voor de bestaande installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 300 MW vanaf 1 januari 2008 worden opgelegd, blijven de emissiegrenswaarden en de hierbij horende voorwaarden inzake naleving ervan, die voor deze bestaande installaties gelden tot 31 december 2007, tevens van kracht na die datum op voorwaarde dat:

a) de exploitant van de bestaande installatie zich in een schriftelijke verklaring die uiterlijk op 30 juni 2004 aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] wordt voorgelegd, ertoe verbindt om de installatie vanaf 1 januari 2008 tot 31 december 2015 niet langer dan 20.000 bedrijfsuren in gebruik te nemen;

b) de exploitant elk jaar in zijn milieujaarverslag meedeelt hoeveel van de resterende exploitatietijd hij al heeft gebruikt en hoeveel hij nog zal gebruiken.

Gewijzigd bij art. 194 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. Voor stookinstallaties met gemengde brandstoffen gelden de volgende bepalingen:

1° voor een installatie die gelijktijdig met twee of meer brandstoffen wordt gevoed, worden de emissiegrenswaarden als volgt vastgesteld:

a) ten eerste, door de emissiegrenswaarde voor elke brandstof en elke in de lucht geloosde stof te nemen in overeenkomst met het nominale thermische vermogen van de installatie zoals aangegeven in §1;

b) ten tweede, door de gewogen emissiegrenswaarden per brandstof te bepalen. Die waarden worden verkregen door elk van de hierboven bedoelde grenswaarden te vermenigvuldigen met de hoeveelheid door elke brandstof geleverde warmte, gedeeld door de warmte, geleverd door alle brandstoffen samen;

c) ten derde, door de per brandstof gewogen emissiegrenswaarden, herleid tot eenzelfde zuurstofgehalte, bij elkaar op te tellen;

2° voor een installatie die beurtelings met twee of meer brandstoffen wordt gevoed, zijn de in §1 genoemde emissiegrenswaarden voor elke gebruikte brandstof van toepassing.

[§4. Bij uitbreiding van een stookinstallatie met ten minste 50 MW worden de emissiegrenswaarden, vastgesteld voor het nieuwe gedeelte, gerelateerd aan het thermische vermogen van de hele installatie. In dat geval zijn de emissiegrenswaarden, vermeld in artikel 5.43.2.1.1, §1, 1°, c), 2°, c) en 3°, c), van toepassing op het nieuwe gedeelte van de installatie als voor dat nieuwe gedeelte een vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2010, en zijn de emissiegrenswaarden, vermeld in artikel 5.43.2.1.1, §1, 1°, d), 2°, d) en 3°, d), van toepassing op het nieuwe gedeelte van de installatie indien voor dit nieuwe gedeelte een vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010. Deze bepaling geldt niet in de gevallen, vermeld in artikel 5.20.2.3, §3.
Bij een aanzienlijke verandering in exploitatie van een grote stookinstallatie die volgens de vergunningverlenende overheid negatieve en significante effecten kan hebben op mens of milieu, zijn de emissiegrenswaarden, vermeld in artikel 5.43.2.1.1, §1, 1°, c) of d), 2°, c) of d) en 3°, c) of d), van toepassing. De vergunningverlenende overheid doet hierover uitspraak in de milieuvergunning.]

Vervangen bij art. 35 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .

§5. Installaties waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd op of na 27 november 2002 of die na 27 november 2003 in gebruik worden genomen, alsook installaties waarop §4 van toepassing is, moeten worden voorzien van een warmtekrachtkoppelingsinstallatie, tenzij in een studie, gevoegd bij de milieuvergunningsaanvraag, wordt aangetoond dat een dergelijke warmtekrachtkoppeling economisch of technisch niet haalbaar is. Hierover kan uitspraak gedaan worden in de milieuvergunning.

Art. 5.43.2.1.2. §1. Ingeval de inrichting voor de zuivering van rook- en uitlaatgassen van een stookinstallatie is uitgevallen en die zuiveringsinrichting niet binnen 24 uur weer normaal functioneert, moet de exploitant de stookinstallatie geheel of gedeeltelijk stilleggen of met een weinig vervuilende brandstof in werking houden. In elk geval wordt de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] binnen 48 uur op de hoogte gebracht van het uitvallen van genoemde inrichting.
De som van de perioden van werking zonder zuiveringsinrichting mag in een periode van 12 maanden in geen geval meer bedragen dan 120 uur. De afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] kan uitzonderingen toestaan op de limieten van 24 uur en 120 uur in de volgende twee gevallen:
a) het is naar haar oordeel absoluut noodzakelijk om de energievoorziening in stand te houden;
b) de installatie met de uitgevallen inrichting zou anders voor een beperkte tijd vervangen worden door een installatie die, over het geheel genomen, een hogere emissie zou veroorzaken.

§2. De vergunningverlenende overheid kan de verplichting tot het naleven van de in §1 van artikel 5.43.2.1.1 bedoelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide bij installaties waarin voor dit doel normaliter laagzwavelige brandstof wordt verstookt, voor een periode van ten hoogste zes maanden opschorten, als de exploitant wegens een onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof ten gevolge van een ernstig tekort aan dergelijke brandstoffen, niet in staat is deze grenswaarden in acht te nemen.

§3. De vergunningverlenende overheid mag een ontheffing verlenen van de verplichting te voldoen aan de in §1 van artikel 5.43.2.1.1 bedoelde emissiegrenswaarden, indien in een installatie waarin normaliter gasvormige brandstof gebruikt wordt, en die anders uitgerust zou moeten worden met een zuiveringsinstallatie voor rookgassen, bij wijze van uitzondering voor een korte periode andere brandstof moet worden gebruikt als gevolg van een plotselinge onderbreking in de gasvoorziening. Die uitzondering geldt maximaal voor 10 dagen, tenzij er een absolute noodzaak bestaat om de energievoorziening in stand te houden. De exploitant moet de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] van elk afzonderlijk geval op de hoogte brengen zodra het zich voordoet.

§4. De EU-Commissie wordt via de geëigende kanalen onmiddellijk op de hoogte gebracht van de beslissingen, genomen overeenkomstig de bepalingen van §2 van dit artikel.

Gewijzigd bij art. 195 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.43.2.1.3. §1. Rook- en uitlaatgassen uit stookinstallaties moeten op een gecontroleerde wijze via een schouw worden geloosd.

§2. De concentraties in de rookgassen van stof, zwaveldioxide en stikstofoxiden van stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van 100 MW of meer moeten op initiatief en kosten van de exploitant continu gemeten worden door middel van meetapparatuur die is goedgekeurd door een laboratorium, erkend in de discipline lucht. Bij die continue metingen worden tevens de betrokken procesparameters, namelijk zuurstofgehalte, waterdampgehalte, temperatuur en druk, continu gemeten. De continue meting van het waterdampgehalte in de rookgassen is niet nodig indien het monster van het rookgas gedroogd wordt voordat de emissies geanalyseerd worden. Vanaf 28 november 2004 moet voor deze installaties tevens de concentratie van koolmonoxide in de rookgassen continu gemeten worden.
Die continue metingen zijn niet vereist:
1° voor SO_2 van stookinstallaties die gestookt worden met aardgas of met ontzwaveld raffinaderijgas waarvan het zwavelgehalte minder dan 150 ppm bedraagt;
2° voor SO_2 van stookinstallaties die gestookt worden met stookolie waarvan het zwavelgehalte bekend is, ingeval er geen ontzwavelingsuitrusting is;
3° voor SO_2 van stookinstallaties die gestookt worden met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval, als de exploitant kan aantonen dat de SO_2-emissies in geen geval hoger zijn dan de voorgeschreven emissiegrenswaarden;
4° voor stof van stookinstallaties die gestookt worden met aardgas of met raffinaderijgas.

In de gevallen, vastgesteld in het vorige lid, moeten op initiatief en op kosten van de exploitant ten minste om de drie maanden niet-continue metingen plaatsvinden door een laboratorium, erkend in de discipline lucht, of, in geval van metingen door de exploitant, met apparatuur en volgens een methode die zijn goedgekeurd door een laboratorium, erkend in de discipline lucht, tijdens een periode van normale bedrijvigheid. Deze niet-continue metingen mogen vervangen worden door berekeningen op basis van geregistreerde componenten of relevante parameters volgens een code van goede praktijk of door andere geschikte bepalingsmethoden volgens een code van goede praktijk.

§3. Voor stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van minder dan 100 MW moeten de concentraties in de rookgassen van stof, zwaveldioxide, stikstofoxiden, koolmonoxide, alsmede de betrokken procesparameters, bedoeld in §2, ten minste om de drie maanden op initiatief en kosten van de exploitant, gemeten worden door een laboratorium, erkend in de discipline lucht of door de exploitant, met apparatuur en volgens een methode die zijn goedgekeurd door een laboratorium, erkend in de discipline lucht, tijdens een periode van normale bedrijvigheid.
Die metingen zijn niet vereist:
1° voor SO_2 als het gaat om in hoofdzaak met aardgas of met andere zeer zwavelarme brandstoffen gevoede stookinstallaties;
2° voor SO_2 als het SO_2-gehalte op continue basis wordt berekend op basis van het zwavelgehalte van de brandstof;

3° voor SO_2 van stookinstallaties die gestookt worden met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval, als de exploitant kan aantonen dat de SO_2-emissies in geen geval hoger zijn dan de voorgeschreven emissiegrenswaarden;
4° voor stof als het gaat om in hoofdzaak met gasvormige brandstoffen gevoede stookinstallaties.

Als de exploitant voor de stookinstallaties, bedoeld in §3, overgaat tot continue metingen, moeten die worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van §2 van dit artikel.

§4. Voor stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van 100 tot en met 300 MW waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd voor 27 november 2002 en die uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik worden genomen, mogen de in §2 bedoelde continue metingen tot 27 november 2004 vervangen worden door niet-continue metingen overeenkomstig §3 van dit artikel.

§5. De bemonstering en analyse van de in de lucht geloosde stoffen, alsmede de referentiemetingen ter ijking van de continu werkende meetapparatuur, moeten worden uitgevoerd volgens de meetmethoden, opgenomen als bijlage 4.4.2. bij dit besluit. Indien hier geen meetmethoden zijn vermeld, moeten de CEN-normen worden gevolgd. Indien er geen CEN-normen bestaan, moeten de ISO-normen of internationale normen worden toegepast, die waarborgen dat gegevens van een wetenschappelijke kwaliteit worden verstrekt.

§6. Continu werkende meetapparatuur moet ten minste jaarlijks worden geijkt en moet ten minste om de drie jaar uitgebreid worden gekeurd door een erkend laboratorium conform een code van goede praktijk.

§7. De meet- of berekeningsresultaten moeten ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren worden gehouden.

§8. De minimum- en maximumhoogte van de schouw kan worden bepaald in de milieuvergunning. De schouw moet zo gebouwd zijn dat de metingen, bedoeld in §2 en §3, mogelijk zijn. De minimumhoogte van de schouw wordt berekend overeenkomstig het schouwhoogteberekeningssysteem, bepaald in artikel 4.4.2.3 van dit besluit.

§9. Er zijn enkel periodieke metingen vereist voor de periodes dat de stookinstallatie effectief gebruikt wordt. De werking van de stookinstallatie moet dan wel geregistreerd worden.

§10. In afwijking van de bepalingen van §1 tot en met §9 van dit artikel gelden voor stookinstallaties, gevoed met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval, de bepalingen van artikel 5.2.3bis.4.12.

Art. 5.43.2.1.4. §1. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4 wordt ervan uitgegaan dat de installatie voldoet aan de in artikel 5.43.2.1.1 bedoelde emissiegrenswaarden, indien uit de evaluatie van de resultaten van de continue metingen voor de bedrijfsduur tijdens een kalenderjaar blijkt dat:
1° voor bestaande installaties tot 31 december 2007:
  a) voor NO_x en CO geen kalendermaandgemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt;
  b) voor SO_2 en stof geen daggemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt;
  c) voor SO_2 geen uurgemiddelde hoger ligt dan het dubbele van de emissiegrenswaarde;
2° voor nieuwe installaties, alsook voor bestaande installaties vanaf 1 januari 2008:
  a) voor CO geen kalendermaandgemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt;
  b) voor NO_x, SO_2 en stof geen gevalideerd daggemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt;
  c) voor NO_x, SO_2 en stof geen gevalideerd uurgemiddelde hoger ligt dan het dubbele van de emissiegrenswaarden.

De gevalideerde uur- en daggemiddelden worden vastgesteld op grond van de gevalideerde gemeten uurgemiddelden, na aftrek van de waarde van het 95%-betrouwbaarheidsinterval van individuele metingen. Dat betrouwbaarheidsinterval, bepaald bij de emissiegrenswaarden, mag de volgende percentages van de emissiegrenswaarden niet overschrijden:
1° SO_2: 20%;
2° NO_x: 20%;
3° stof: 30%;
4° CO: 10%.

Een dag waarvan meer dan 3 uurgemiddelden ongeldig zijn wegens storing of onderhoud van het continu werkende meetsysteem, wordt ongeldig verklaard. Indien daardoor per jaar meer dan 10 dagen ongeldig worden verklaard, moet de exploitant passende maatregelen treffen om de betrouwbaarheid van het continu werkende controlesysteem te verbeteren.

Met de in artikel 5.43.2.1.2, §1, bedoelde periodes wordt geen rekening gehouden.

§2. In afwijking van artikel 4.4.4.5 en indien uitsluitend niet-continue metingen of andere geschikte bepalingsmethoden zijn vereist, wordt ervan uitgegaan dat de installatie voldoet aan de in artikel 5.43.2.1.1 bedoelde emissiegrenswaarden, indien de resultaten van alle meetcycli of van die van andere methoden, die overeenkomstig artikel 5.43.2.1.3 zijn bepaald na verrekening van de nauwkeurigheid, bedoeld in artikel 4.4.4.2, §5, de voorgeschreven emissiegrenswaarden niet overschrijden.
Als het SO_2-gehalte wordt berekend op basis van het zwavelgehalte van de brandstof, mag geen daggemiddelde de in artikel 5.43.2.1.1 bedoelde emissiegrenswaarden voor SO_2 overschrijden en mag geen uurgemiddelde hoger liggen dan het dubbele van die bedoelde emissiegrenswaarden voor SO_2.

§3. In afwijking van de bepalingen van §1 en §2 van dit artikel gelden voor stookinstallaties, uitsluitend gevoed met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval, de bepalingen van artikel 5.2.3bis.4.19.

Art. 5.43.2.1.5. In afwijking van afdeling 4.4.4 en van artikel 5.43.2.1.3 en 5.43.2.1.4 worden voor bestaande grote stookinstallaties met een nominaal thermisch vermogen van minder dan of gelijk aan 100 MW en met minder dan 360 bedrijfsuren per jaar, geen meetstrategie en overeenkomstige toet-sing van de meetwaarden opgelegd. De exploitant moet op basis van geregistreerde componenten of berekeningen volgens een code van goede praktijk, de uitstoot van de installatie bepalen en die gegevens ter beschikking van de toezichthoudende overheid houden.

Art. 5.43.2.1.6. Om de naleving van de emissiegrenswaarden voor stikstofoxiden van artikel 5.43.2.1.1 te waarborgen, kunnen in de milieuvergunningen onder meer passende technische constructievoorschriften worden opgelegd. Indien uit controlemetingen blijkt dat de emissiegrenswaarden we-gens onvoorziene omstandigheden niet in acht worden genomen, moet de exploitant alle passende primaire maatregelen nemen om zo spoedig mogelijk de naleving van de emissiegrenswaarden te waarborgen. De exploitant moet dat melden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving], samen met de genomen verbeteringsmaatregelen. De EU-Commissie wordt via de geëigende kanalen hiervan onmiddellijk op de hoogte gebracht, alsook van de genomen verbeteringsmaatregelen.

Gewijzigd bij art. 195 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Subafdeling 5.43.2.2.
Middelgrote stookinstallaties

Art. 5.43.2.2.1. §1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van middelgrote stookinstallaties, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:

1° stookinstallaties, gevoed met vaste brandstoffen:

a) tot 31 december 2007

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	chloriden	fluoriden
bestaande inrichtingen	220 (1)	2000	1100	250	100	30
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005	50	2000	400 (2)	250	100	30
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	50	1250	300	200	100	30

(1) Deze emissiegrenswaarde voor stof wordt verhoogd tot :
- 350 mg/Nm³ indien de installatie na 1 januari 1993 nog maximaal 30.000 uren, herleid tot uren bij een belasting van 100%, in gebruik is;
- 250 mg/Nm³ indien de installatie na 1 januari 1993 nog meer dan 30.000 uren en minder dan 60.000 uren, herleid tot uren bij een belasting van 100%, in gebruik is.

(2) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X tot 31 december 2007 vervangen door 650 mg/Nm³.

b) vanaf 1 januari 2008

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	chloriden	fluoriden
bestaande inrichtingen:						
a) < 20 MWth	200	1250	800 (1)	250	100	30
b) ≥ 20 MWth	200	1250	600 (1)	250	100	30
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005						
a) < 20 MWth	50	1250	400 (2)	250	100	30
b) ≥ 20 MWth	50	1250	400 (3)	250	100	30
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	50	1250	300	200	100	30

(1) Voor installaties met minder dan 100 bedrijfsuren per jaar worden de bovengenoemde emissiegrenswaarden voor NO_X vervangen door 1100 mg/Nm³.

(2) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 650 mg/Nm³.

(3) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 500 mg/Nm³.

2° stookinstallaties, gevoed met vloeibare brandstoffen:

a) tot 31 december 2007

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	nikkel	vanadium
bestaande inrichtingen	220 (1)	1700	650	250	7	15
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2005	50	1700	400 (2)	175	7	15

nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005:						
a) < 20 MWth	50	1700	400	175	3	5
b) ≥ 20 MWth	50	1700	150	175	3	5

(1) Voor installaties die minder dan 1000 uren per jaar, herleid tot uren bij een belasting van 100%, vloeibare brandstof gebruiken, is geen emissiegrenswaarde voor stof van toepassing.
(2) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X tot 31 december 2007 vervangen door 450 mg/Nm³.

Gewijzigd bij art. 169, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

b) vanaf 1 januari 2008

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	nikkel	vanadium
bestaande inrichtingen:						
a) < 20 MWth	200	1700	650	250	3	5
b) ≥ 20 MWth	200	1700	300 (1)	250	3	5
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2005:						
a) < 20 MWth	50	1700	400	175	3	5
b) ≥ 20 MWth	50	1700	300	175	3	5
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005:						
a) < 20 MWth	50	1700	400	175	3	5
b) ≥ 20 MWth	50	1700	150	175	3	5

(1) Voor installaties met minder dan 100 bedrijfsuren per jaar wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 650 mg/Nm³

Gewijzigd bij art. 169,2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

3° stookinstallaties, gevoed met gasvormige brandstoffen:

a) bestaande inrichtingen

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO_2	NO_x (1)	CO
biogas	50	800 (2)	350	250
hoogovengas	50	800	350	250
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50	35	350	250
cokesovengas	50	400	350	250
vloeibaar gemaakt gas	50	5	350	250
aardgas	50	35	300	250
andere gassen	50	35	350	250

(1) De emissiegrenswaarde voor NO_x wordt tot 31 december 2007 verhoogd tot 500 mg/Nm³; deze emissiegrenswaarde van 500 mg/Nm³ blijft na 31 december 2007 gelden voor installaties met minder dan 100 bedrijfsuren per jaar.
(2) Deze emissiegrenswaarde voor SO_2 wordt tot 31 december 2007 verhoogd tot 1700 mg/Nm³.

b) nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO_2	NO_x (1)	CO
biogas	5	200	200	100

hoogovengas	10	800	200 (2)	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50	35	200	100
cokesovengas	5	400	200	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	200	100
aardgas	5	35	150	100
andere gassen	5	35	200	100

(1) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, worden de bovengenoemde emissiegrenswaarden voor NO_X tot 31 december 2007 vervangen door 350 mg/Nm³ en na 31 december 2007 door 300 mg/Nm³.
(2) Deze emissiegrenswaarde voor NO_x wordt tot 31 december 2007 verhoogd tot 350 mg/Nm³.

c) nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO2	NOx	CO
hoogovengas	10	200	200	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	30	35	200	100
cokesovengas	5	400	200	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	200	100
aardgas	5	35	150	100
andere gassen	5	35	200	100

4° stookinstallaties, gevoed met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval:

Voor deze installaties gelden de emissiegrenswaarden en bepalingen van artikel 5.2.3bis.4.9.

§2. Voor een stookinstallatie die gelijktijdig met twee of meer brandstoffen wordt gevoed, worden de emissiegrenswaarden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.43.2.1.1, §3, 1°.
Voor een stookinstallatie die beurtelings met twee of meer brandstoffen wordt gevoed, zijn de in §1 genoemde emissiegrenswaarden voor elke gebruikte brandstof van toepassing.

Art. 5.43.2.2.2. §1. De vergunningverlenende overheid kan de verplichting tot het naleven van de in §1 van artikel 5.43.2.2.1 bedoelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide bij installaties waarin voor dit doel normaliter laagzwavelige brandstof wordt verstookt, voor een periode van ten hoogste zes maanden opschorten, indien de exploitant wegens een onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof ten gevolge van een ernstig tekort aan dergelijke brandstoffen niet in staat is deze grenswaarden in acht te nemen.

§2. De vergunningverlenende overheid mag een ontheffing verlenen van de verplichting te voldoen aan de in §1 van artikel 5.43.2.2.1 bedoelde emissiegrenswaarden, indien in een installatie waarin normaliter gasvormige brandstof gebruikt wordt, en die anders uitgerust zou moeten worden met een zuiveringsinstallatie voor rookgassen, bij wijze van uitzondering voor een korte periode andere brandstof moet worden gebruikt als gevolg van een plotselinge onderbreking in de gasvoorziening. De exploitant moet de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] van elk afzonderlijk geval op de hoogte brengen zodra het zich voordoet.

§3. De EU-Commissie wordt via de geëigende kanalen onmiddellijk op de hoogte gebracht van de beslissingen, genomen overeenkomstig de bepalingen van §1 van dit artikel.

Gewijzigd bij art. 195 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.43.2.2.3. §1. Rook- en uitlaatgassen uit stookinstallaties moeten op een gecontroleerde wijze via een schouw worden geloosd.

§2. De concentraties in de rookgassen van stof, zwaveldioxide, stikstofoxiden en koolmonoxide, alsmede de betrokken procesparameters, bedoeld in §2 van artikel 5.43.2.1.3, moeten op initiatief en op kosten van de exploitant ten minste om de 3 maanden gemeten worden door een laboratorium, erkend in de discipline lucht, of door de exploitant, met apparatuur en volgens een methode die zijn goedgekeurd door een laboratorium, erkend in de discipline lucht, tijdens een periode van normale bedrijvigheid.
Die metingen zijn niet vereist:
1° voor SO_2 als het gaat om in hoofdzaak met aardgas of met andere zeer zwavelarme brandstoffen gevoede stookinstallaties;
2° voor SO_2 als het SO_2-gehalte op continue basis wordt berekend op basis van het zwavelgehalte van de brandstof;
3° voor SO_2 van stookinstallaties die gestookt worden met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval, als de exploitant kan aantonen dat de SO_2-emissies in geen geval hoger zijn dan de voorgeschreven emissiegrenswaarden;
4° voor stof als het gaat om in hoofdzaak met gasvormige brandstoffen gevoede stookinstallaties.

§3. Als de exploitant overgaat tot continue metingen moeten die worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.43.2.1.3.

§4. De meet- of berekeningsresultaten moeten ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren worden gehouden.

§5. De minimum- en maximumhoogte van de schouw kan worden bepaald in de milieuvergunning. De schouw moet zo gebouwd zijn dat de metingen, bedoeld in §2 en §3, mogelijk zijn. De minimumhoogte van de schouw wordt berekend overeenkomstig het schouwhoogteberekeningssysteem, bepaald in artikel 4.4.2.3 van dit besluit.

§6. Er zijn enkel periodieke metingen vereist voor de periodes dat de stookinstallatie effectief gebruikt wordt. De werking van de stookinstallatie moet dan wel geregistreerd worden.

§7. In afwijking van de bepalingen van §1 tot en met §6 van dit artikel gelden voor stookinstallaties, gevoed met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval, de bepalingen van artikel 5.2.3bis.4.12.

Art. 5.43.2.2.4. §1. In afwijking van artikel 4.4.4.5 wordt ervan uitgegaan dat de installatie voldoet aan de in artikel 5.43.2.2.1 bedoelde emissiegrenswaarden, indien de resultaten van alle meetcycli, na verrekening van de nauwkeurigheid, bedoeld in artikel 4.4.4.2, §5, de voorgeschreven emissiegrenswaarden niet overschrijden.

§2. Als het SO_2-gehalte wordt berekend op basis van het zwavelgehalte van de brandstof, mag geen daggemiddelde de in artikel 5.43.2.2.1 bedoelde emissiegrenswaarden voor SO_2 overschrijden en mag geen uurgemiddelde hoger liggen dan het dubbele van die bedoelde emissiegrenswaarden voor SO_2.

§3. In geval van continue metingen gelden bij de evaluatie van de resultaten van de continue metingen de bepalingen van artikel 5.43.2.1.4.

§3. In afwijking van de bepalingen van §1 tot en met §3 van dit artikel gelden voor stookinstallaties, gevoed met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval, de bepalingen van artikel 5.2.3bis.4.19.

Art. 5.43.2.2.5. In afwijking van afdeling 4.4.4 en van artikel 5.43.2.2.3 en 5.43.2.2.4 worden voor middelgrote stookinstallaties met minder dan 360 bedrijfsuren per jaar geen meetstrategie en overeenkomstige toetsing van de meetwaarden opgelegd. De exploitant moet op basis van geregistreerde componenten of berekeningen volgens een code van goede praktijk, de uitstoot van de installatie bepalen en die gegevens ter beschikking van de toezichthoudende overheid houden.

Art. 5.43.2.2.6. Om de naleving van de emissiegrenswaarden voor stikstof-oxiden van artikel 5.43.2.2.1 te waarborgen, kunnen in de milieuvergunningen onder meer passende technische constructievoorschriften worden opgelegd. Indien uit controlemetingen blijkt dat de emissiegrenswaarden wegens onvoorziene omstandigheden niet in acht worden genomen, moet de exploitant alle passende primaire maatregelen nemen om zo spoedig mogelijk de naleving van de emissiegrenswaarden te waarborgen. De exploitant moet dat melden aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving], samen met de genomen verbeteringsmaatregelen.

Gewijzigd bij art. 195 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Subafdeling 5.43.2.3.
Kleine stookinstallaties

Art. 5.43.2.3.1. §1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van kleine stookinstallaties, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:

1° stookinstallaties, gevoed met vaste brandstoffen:

a) tot 31 december 2007

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	chloriden	fluoriden
bestaande inrichtingen	220 (1)	2000	1100	250	100	30
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2005:						
a) van 0,3 MWth tot < 2 MWth	100 (2)	2000	500 (3)	250	100	30
b) ≥ 2 MWth	100	2000	400 (4)	250	100	30
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	100	1250	300	200	100	30

(1) Deze emissiegrenswaarde voor stof wordt verhoogd tot:
- 350 mg/Nm³ indien de installatie na 1 januari 1993 nog maximaal 30.000 uren, herleid tot uren bij een belasting van 100%, in gebruik is;
- 250 mg/Nm³ indien de installatie na 1 januari 1993 nog meer dan 30.000 uren en minder dan 60.000 uren, herleid tot uren bij een belasting van 100%, in gebruik is.

(2) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor stof vervangen door 150 mg/Nm³.

(3) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 800 mg/Nm³.

(4) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 650 mg/Nm³.

Gewijzigd bij art. 170, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

b) vanaf 1 januari 2008

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	chloriden	fluoriden
bestaande inrichtingen	200	1250	800	250	100	30
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005:						
a) van 0,3 MWth tot < 2 MWth	100 (1)	1250	500 (2)	250	100	30
b) ≥ 2 MWth	100	1250	400 (3)	250	100	30
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	100	1250	300	200	100	30

(1) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor stof vervangen door 150 mg/Nm³.
(2) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 800 mg/Nm³.
(3) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 650 mg/Nm³.

Gewijzigd bij art. 170, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

2° stookinstallaties, gevoed met vloeibare brandstoffen:

a) tot 31 december 2007

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	nikkel	vanadium
bestaande inrichtingen	220 (1)	1700	650	250	7	15
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005:						
a) van 0,3 MWth tot < 2 MWth	100	350 (2)	250 (3)	175	7	15
b) ≥ 2 MWth	100	1700	600	175	7	15
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005:						
a) van 0,3 MWth tot < 2 MWth	100	350	185	175	3	5
b) ≥ 2 MWth	100	1700	525	175	3	5

(1) Voor installaties die minder dan 1000 uren per jaar, herleid tot uren bij een belasting van 100%, vloeibare brandstof gebruiken, is geen emissiegrenswaarde voor stof van toepassing.
(2) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor SO_2 vervangen door 1700 mg/Nm³.
(3) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 450 mg/Nm³.

Gewijzigd bij art. 170, 3°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

b) vanaf 1 januari 2008

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³					
	stof	SO_2	NO_x	CO	nikkel	vanadium
bestaande inrichtingen	200	1700	650	250	3	5
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005:						
a) van 0,3 MWth tot < 2 MWth	100	170 (1)	250 (2)	175	3	5
b) ≥ 2 MWth	100	1700	600	175	3	5
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005:						

a) van 0,3 MWth tot < 2 MWth	100	170	185	175	3	5
b) ≥ 2 MWth	100	1700	525	175	3	5

(1) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor SO_2 vervangen door 1700 mg/Nm³.

(2) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 450 mg/Nm³.

Vervangen bij art. 170, 4°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

3° stookinstallaties, gevoed met gasvormige brandstoffen:

a) bestaande inrichtingen:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm3			
	stof	SO_2	NO_x (1)	CO
hoogovengas	50	800	350	250
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50	35	350	250
cokesovengas	50	400	350	250
vloeibaar gemaakt gas	50	5	350	250
aardgas	50	35	- tot 31 december 2009: 300 - vanaf 1 januari 2010: 150	250
andere gassen	50	35	350	250

(1) Deze emissiegrenswaarde voor NO_x wordt tot 31 december 2008 verhoogd tot 500 mg/Nm³, behalve voor aardgas;

Vervangen bij art. 170, 5°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

b) nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2005:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO_2	NO_x	CO
hoogovengas	10	800	200	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	50	35	200	100
cokesovengas	5	400	200	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	200	100
aardgas	5	35	150 (1)	100
andere gassen	5	35	200	100

(1) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1996, worden de bovenvermelde emissiegrenswaarden voor NO_x tot 31 december 2009 vervangen door 300 mg/Nm³.

Vervangen bij art. 170, 6°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

c) nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO_2	NO_x	CO
hoogovengas	10	200	200	100
industriegas uit ijzer- en staalindustrie	30	35	200	100
cokesovengas	5	400	200	100
vloeibaar gemaakt gas	5	5	200	100

aardgas	5	35	- tot 31 december 2009: 150 - vanaf 1 januari 2010: 80 (1)	100
andere gassen	5	35	200	100

(1) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2010, worden de bovenvermelde emissiegrenswaarden voor NO_x vervangen door 150 mg/Nm^3.

Vervangen bij art. 170, 7°; B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

4° stookinstallaties, gevoed met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval:

Voor deze installaties gelden de emissiegrenswaarden en bepalingen van artikel 5.2.3bis.4.9.

§2. Voor een stookinstallatie die gelijktijdig met twee of meer brandstoffen wordt gevoed, worden de emissiegrenswaarden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.43.2.1.1, §3, 1°.
Voor een stookinstallatie die beurtelings met twee of meer brandstoffen wordt gevoed, zijn de in §1 genoemde emissiegrenswaarden voor elke gebruikte brandstof van toepassing.

Art. 5.43.2.3.2. §1. De vergunningverlenende overheid kan de verplichting tot het naleven van de in §1 van artikel 5.43.2.3.1 bedoelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide bij installaties waarin voor dit doel normaliter laagzwavelige brandstof wordt verstookt, voor een periode van ten hoogste zes maanden opschorten, indien de exploitant wegens een onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof ten gevolge van een ernstig tekort aan dergelijke brandstoffen niet in staat is deze grenswaarden in acht te nemen.

§2. De EU-Commissie wordt via de geëigende kanalen onmiddellijk op de hoogte gebracht van de beslissingen, genomen overeenkomstig de bepalingen van dit artikel.

Art. 5.43.2.3.3. §1. Rook- en uitlaatgassen uit stookinstallaties moeten op een gecontroleerde wijze via een schouw worden geloosd.

§2. De concentraties in de rookgassen van stof, zwaveldioxide, stikstofoxiden en koolmonoxide, alsmede de betrokken procesparameters, bedoeld in §2 van artikel 5.43.2.1.3, moeten op initiatief en op kosten van de exploitant gemeten worden door een laboratorium, erkend in de discipline lucht of, ingeval de metingen door de exploitant worden uitgevoerd, met apparatuur en volgens een methode die zijn goedgekeurd door een laboratorium, erkend in de discipline lucht, tijdens een periode van normale bedrijvigheid.
De volgende meetfrequentie moet hierbij vanaf 1 januari 2004 nageleefd worden:
1° voor installaties met een nominaal thermisch vermogen tot en met 1 MW: ten minste om de 5 jaar;
2° voor installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 1 MW: ten minste om de 2 jaar.

Die metingen zijn niet vereist:
1° voor SO_2 als het gaat om in hoofdzaak met aardgas of met andere zeer zwavelarme brandstoffen gevoede stookinstallaties;
2° voor SO_2 als het SO_2-gehalte op continue basis wordt berekend op basis van het zwavelgehalte van de brandstof;
3° voor SO_2 van stookinstallaties die gestookt worden met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval, als de exploitant kan aantonen dat de SO_2-emissies in geen geval hoger zijn dan de voorgeschreven emissiegrenswaarden;
4° voor stof als het gaat om in hoofdzaak met gasvormige brandstoffen gevoede stookinstallaties.

Voor nieuwe installaties die na 1 januari 2004 in gebruik worden genomen, moet een eerste meting binnen 3 maanden na ingebruikname worden uitgevoerd.

§3. De schouw moet zo gebouwd zijn dat de in §2 bedoelde metingen mogelijk zijn.

§4. De resultaten van de bovengenoemde emissiemetingen moeten ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren worden gehouden.

§5. Er zijn enkel periodiek metingen vereist voor de periodes dat de stookinstallatie effectief gebruikt wordt. De werking van de stookinstallatie moet dan wel geregistreerd worden.

§6. In afwijking van de bepalingen van §1 tot en met §5 van dit artikel gelden voor stookinstallaties, gevoed met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval, de bepalingen van artikel 5.2.3bis.4.12.

Art. 5.43.2.3.4. §1. In afwijking van artikel 4.4.4.5 wordt ervan uitgegaan dat de installatie voldoet aan de in artikel 5.43.2.3.1 bedoelde emissiegrenswaarden, indien de resultaten van alle meetcycli, na verrekening van de nauwkeurigheid, bedoeld in artikel 4.4.4.2, §5, de voorgeschreven emissiegrenswaarden niet overschrijden.

§2. Als het SO_2-gehalte wordt berekend op basis van het zwavelgehalte van de brandstof, mag geen daggemiddelde de in artikel 5.43.2.3.1 bedoelde emissiegrenswaarden voor SO_2 overschrijden en mag geen uurgemiddelde hoger liggen dan het dubbele van die bedoelde emissiegrenswaarden voor SO_2.

§3. In afwijking van de bepalingen van §1 en §2 van dit artikel gelden voor stookinstallaties, gevoed met biomassa, met uitzondering van biomassa-afval, de bepalingen van artikel 5.2.3bis.4.19.

AFDELING 5.43.3.
VOORWAARDEN MET BETREKKING TOT GASTURBINES EN STOOM- EN GASTURBINE-INSTALLATIES

Art. 5.43.3.1. §1. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties bij voeding met vloeibare brandstof, in het geval de som van de perioden dat met vloeibare brandstof gevoed wordt 360 of meer uren per jaar bedraagt, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:

1° de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd vóór 27 november 2002 en de installatie is uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik genomen

a) tot 31 december 2007

type gasturbine / STEG	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
		stof	SO_2	NO_X (2)	CO (2)
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1993		50	0,20% (1)	750	250
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 en vóór 1 januari 2000	< 100 ≥ 100	50 50	0,20% (1) 0,20% (1)	600 450	100 100
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	< 50 ≥ 50 en < 100 ≥ 100	50 50 50	0,20% (1) 0,20% (1) 0,20% (1)	200 150 120	100 100 100

(1) maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%)
(2) De emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60 % van zijn capaciteit.

b) vanaf 1 januari 2008

type gasturbine / STEG	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
		stof	SO_2	NO_X (2)	CO (2)
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2000	< 50 ≥ 50 en < 100 ≥ 100	50 50 50	0,10% (1) 0,10% (1) 0,10% (1)	600 200 200	100 100 100
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	< 50 ≥ 50 en < 100 ≥ 100	50 50 50	0,10% (1) 0,10% (1) 0,10% (1)	200 150 120	100 100 100

(1) maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%)
(2) De emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60 % van zijn capaciteit.

2° [de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd op of na 27 november 2002 of de installatie wordt na 27 november 2003 in gebruik genomen, en de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2010:]

Gewijzigd bij art. 36, 1°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO_2	NO_X (2)	CO (2)
< 50	30	0,10% (1)	200	100
≥ 50	30	0,10% (1)	120	100

(1) maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%). Tot 31 december 2007 is brandstof met een zwavelgehalte van 0,2 massa-% toegestaan.
(2) De emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60 % van zijn capaciteit.

[3° de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
	stof	SO_2	NO_X (2)	CO (2)
< 50	30	0,10% (1)	75	100
≥ 50	30	0,10% (1)	75	100

(1) maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%)
(2) De emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor 2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60% van zijn capaciteit.]

Toegevoegd bij art. 36, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§2. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties bij voeding met vloeibare brandstof, in het geval de som van de perioden dat met vloeibare brandstof gevoed wordt minder dan 360 uren per jaar bedraagt, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:

1° tot 31 december 2007

type gasturbine / STEG	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
		stof	SO_2	NO_X (2)	CO (2)
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2000		50	0,20% (1)	-	250
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	< 50 ≥ 50 en < 100 ≥ 100	50 50 50	0,20% (1) 0,20% (1) 0,20% (1)	200 150 120	100 100 100

(1) maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%)
(2) Deze emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60 % van zijn capaciteit.

2° vanaf 1 januari 2008

type gasturbine / STEG	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³			
		stof	SO_2	NO_X (2)	CO (2)
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2000	< 50	50	0,10% (1)	-	250
	≥ 50	50	0,10% (1)	200(3)	250
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	< 50	50	0,10% (1)	200	100
	≥ 50 en < 100	50	0,10% (1)	150	100
	≥ 100	50	0,10% (1)	120	100

(1) maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%)
(2) Deze emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60 % van zijn capaciteit.
(3) Voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties bij voeding met vloeibare brandstof, in het geval de som van de perioden dat met vloeibare brandstof gevoed wordt minder dan 150 uren per jaar bedraagt, is geen emissiegrenswaarde voor NO_X van toepassing.

§3. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties bij voeding met gasvormige brandstof, in het geval de som van de perioden dat met gasvormige brandstof gevoed wordt 360 of meer uren per jaar bedraagt, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:

1° de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd vóór 27 november 2002 en de installatie is uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik genomen

a) tot 31 december 2007

ype gasturbine / STEG	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
		SO_2	NO_X (1)	CO (1)
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1993		12	575	250
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 1993 en vóór 1 januari 2000	< 100	12	350	100
	≥ 100	12	300	100
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	< 50	12	150	100
	≥ 50 en < 100	12	100	100
	≥ 100	12	75	100

(1) De emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60 % van zijn capaciteit.

b) vanaf 1 januari 2008

type gasturbine / STEG	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
		SO_2	NO_X (1)	CO (1)
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 1993	< 50	12	250	100
	≥ 50	12	150 (2)	100
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2000	< 50	12	200	100
	≥ 50	12	100 (2)	100
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	< 50	12	150	100
	≥ 50 en < 100	12	100	100
	≥ 100	12	75	100

(1) De emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60 % van zijn capaciteit.
(2) Deze emissiegrenswaarden voor NO_X worden herleid tot 200 mg/Nm³ als de installatie gevoed wordt door raffinaderijgas.

2° [de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd op of na 27 november 2002 of de installatie wordt na 27 november 2003 in gebruik genomen, en de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2010]

Gewijzigd bij art. 37, 1°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	SO_2	NO_X (1)	CO (1)
< 50	12	75 (2)	100
≥ 50	12	50 (3)	100

(1) De emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60 % van zijn capaciteit.
(2) Deze emissiegrenswaarde voor NO_X wordt herleid tot 150 mg/Nm³ als de installatie gevoed wordt door gasvormige brandstoffen andere dan aardgas;
deze emissiegrenswaarde voor NO_X wordt herleid tot 100 mg/Nm³ bij gasturbines of STEG's in warmtekrachttoepassing.
(3) Deze emissiegrenswaarde voor NO_X wordt herleid tot 75 mg/Nm³ als de installatie gevoed wordt door gasvormige brandstoffen andere dan aardgas.

[3° de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2010:

nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	SO_2	NO_X (1)	CO (1)
< 50	12	50	100
≥ 50	12	50 (2)	100

(1) De emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60% van zijn capaciteit.

(2) Voor die installaties geldt tevens een kalenderjaargemiddelde van 45 x η/38 mg/Nm³ dat niet overschreden mag worden (met η = gasturbine-efficiëntie bij ISO-omstandigheden, basisbelasting).]

Toegevoegd bij art.37, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§4. In afwijking van de algemene emissiegrenswaarden, bepaald in hoofdstuk 4.4, moeten de rook- en uitlaatgassen die afkomstig zijn van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties bij voeding met gasvormige brandstof, in het geval de som van de perioden dat met gasvormige brandstof gevoed wordt minder dan 360 uren per jaar bedraagt, voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2:

1° tot 31 december 2007

type gasturbine / STEG	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
		SO_2	NO_X (1)	CO (1)
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2000		12	-	250
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	< 50	12	150	100
	≥ 50 en < 100	12	100	100
	≥ 100	12	75	100

(1) Deze emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60 % van zijn capaciteit.

2° vanaf 1 januari 2008

type gasturbine / STEG	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
		SO_2	NO_X (1)	CO (1)
eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2000	< 50	12	-	250
	≥ 50	12	150 (2)	250
eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	< 50	12	150	100
	≥ 50 en < 100	12	100	100
	≥ 100	12	75	100

(1) Deze emissiegrenswaarden voor NO_X en CO worden vermenigvuldigd met een factor x2 bij uitbating van de gasturbine / STEG beneden 60 % van zijn capaciteit.

(2) Voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties bij voeding met gasvormige brandstof, in het geval de som van de perioden dat met gasvormige brandstof gevoed wordt minder dan 150 uren per jaar bedraagt, is geen emissiegrenswaarde voor NO_X van toepassing

§5. Voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die gelijktijdig met twee of meer brandstoffen worden gevoed, worden de emissiegrenswaarden vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.43.2.1.1, §3, 1°.
Voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die beurtelings met twee of meer brandstoffen worden gevoed, zijn de in §1 tot en met §4 genoemde emissiegrenswaarden voor elke gebruikte brandstof van toepassing.

§6. Inzake toepasbaarheid van warmtekrachtkoppeling voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties gelden de bepalingen van §5 van artikel 5.43.2.1.1.

Art. 5.43.3.2. §1. Bij een defect van de inrichting voor de zuivering van rook- en uitlaatgassen van een gasturbine of stoom- en gasturbine-instal-latie met een nominaal thermisch vermogen van 50 MW of meer gelden de bepalingen van artikel 5.43.2.1.2, §1.

§2. De vergunningverlenende overheid kan, mits toestemming van de Europese Commissie aan België waar nodig, de verplichting tot het naleven van de in artikel 5.43.3.1 bedoelde emissiegrenswaarden voor zwaveldioxide bij gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties waarin voor dit doel normaliter laagzwavelige brandstof wordt verstookt, voor een periode van ten hoogste zes maanden opschorten, indien de exploitant wegens een onderbreking van de voorziening met laagzwavelige brandstof ten gevolge van een ernstig tekort aan dergelijke brandstoffen niet in staat is deze grenswaarden in acht te nemen.

§3. De vergunningverlenende overheid mag een ontheffing verlenen van de verplichting te voldoen aan de in artikel 5.43.3.1 bedoelde emissiegrenswaarden, indien in een installatie waarin normaliter gasvormige brandstof gebruikt wordt, en die anders uitgerust zou moeten worden met een zuiveringsinstallatie voor rookgassen, bij wijze van uitzondering voor een korte periode andere brandstof moet worden gebruikt als gevolg van een plotselinge onderbreking in de gasvoorziening. Die uitzondering geldt maximaal voor 10 dagen, tenzij er een absolute noodzaak bestaat om de energievoorziening in stand te houden. De exploitant moet de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] van elk afzonderlijk geval op de hoogte brengen zodra het zich voordoet.

Gewijzigd bij art. 195 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§4. De EU-Commissie wordt via de geëigende kanalen onmiddellijk op de hoogte gebracht van de beslissingen, genomen overeenkomstig de bepalingen van §2 van dit artikel.

Art. 5.43.3.3. §1. Rook- en uitlaatgassen uit gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties moeten op een gecontroleerde wijze via een schouw worden geloosd.

§2. Voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties met een nominaal thermisch vermogen van 100 MW of meer moeten de concentraties in de rookgassen van stikstofoxiden, koolmonoxide, zwaveldioxide en stof - als voor deze parameters in artikel 5.43.3.1 grenswaarden zijn bepaald - op initiatief en op kosten van de exploitant continu gemeten worden door middel van meetapparatuur die is goedgekeurd door een laboratorium, erkend in de discipline lucht. Bij deze continue metingen worden tevens de betrokken procesparameters, namelijk zuurstofgehalte, waterdampgehalte, temperatuur en druk, continu gemeten. De continue meting van het waterdampgehalte in de rookgassen is niet nodig indien het monster van het rookgas gedroogd wordt voordat de emissies geanalyseerd worden.
[Die continue metingen zijn niet vereist:
1° voor SO_2 van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die gestookt worden met aardgas en/of met ontzwaveld raffinaderijgas waarvan het zwavelgehalte minder dan 150 ppm bedraagt;

Gewijzigd bij art. 46 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

2° voor SO_2 van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die gestookt worden met vloeibare brandstof waarvan het zwavelgehalte bekend is, ingeval er geen ontzwavelingsuitrusting is.]

Vervangen bij art. 171 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
In de gevallen, vastgesteld in het vorige lid, moeten op initiatief en op kosten van de exploitant ten minste om de drie maanden niet-continue metingen plaatsvinden door een laboratorium, erkend in de discipline lucht of, in geval van metingen door de exploitant, met apparatuur en volgens een methode die zijn goedgekeurd door een laboratorium, erkend in de discipline lucht, tijdens een periode van normale bedrijvigheid. Deze niet-continue metingen mogen vervangen worden door berekeningen op basis van geregistreerde componenten of relevante parameters volgens een code van goede praktijk of door andere geschikte bepalingsmethoden volgens een code van goede praktijk.
Voor de gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties met een nominaal thermisch vermogen van 100 MW of meer waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is aangevraagd vóór 27 november 2002 en die uiterlijk op 27 november 2003 in gebruik worden genomen, mogen de bedoelde continue metingen tot 27 november 2004 vervangen worden door niet-continue metingen overeenkomstig §3 van dit artikel.

§3. Voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties met een nominaal thermisch vermogen van minder dan 100 MW moeten de concentraties in de rookgassen van stikstofoxiden, koolmonoxide, zwaveldioxide en stof - als voor deze parameters in artikel 5.43.3.1 grenswaarden zijn bepaald -, alsmede de betrokken procesparameters, bedoeld in §2, op initiatief en op kosten van de exploitant gemeten worden door een laboratorium, erkend in de discipline lucht of, ingeval de metingen door de exploitant worden uitgevoerd, met apparatuur en volgens een methode die zijn goedgekeurd door een laboratorium erkend, in de discipline lucht, tijdens een periode van normale bedrijvigheid.
De volgende meetfrequentie moet hierbij vanaf 1 januari 2004 nageleefd worden:
1° voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties met een nominaal thermisch vermogen tot en met 1 MW: ten minste om de 5 jaar;
2° voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 1 MW tot en met 5 MW: ten minste om de 2 jaar;
3° voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW en minder dan 100 MW: ten minste om de 3 maanden.

Die metingen zijn niet vereist:
1° voor SO_2 van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die gestookt worden met aardgas of met andere zeer zwavelarme brandstoffen;
2° voor SO_2 van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die gestookt worden met brandstof waarvan het zwavelgehalte bekend is, ingeval er geen ontzwavelingsuitrusting is.

Voor nieuwe gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties die na 1 januari 2004 in gebruik worden genomen, moet een eerste meting binnen 3 maanden na ingebruikname uitgevoerd worden.

Ingeval de exploitant voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties, bedoeld in §3, overgaat tot continue metingen, moeten die worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van §2 van dit artikel.

§4. De bemonstering en analyse van de in de lucht geloosde stoffen, alsmede de referentiemetingen ter ijking van de continu werkende meetapparatuur, moeten worden uitgevoerd volgens de meetmethoden, opgenomen als bijlage 4.4.2. bij dit besluit. Indien hier geen meetmethoden zijn vermeld, moeten de CEN-normen worden gevolgd. Indien er geen CEN-normen bestaan, moeten de ISO-normen of internationale normen worden toegepast, die waarborgen dat gegevens van een wetenschappelijke kwaliteit worden verstrekt.

§5. Continu werkende meetapparatuur moet ten minste jaarlijks worden geijkt en moet ten minste om de drie jaar uitgebreid worden gekeurd door een erkend laboratorium conform een code van goede praktijk.

§6. De meet- of berekeningsresultaten moeten ter inzage van de toezichthoudende ambtenaren worden gehouden.

§7. De minimum- en maximumhoogte van de schouw kan worden bepaald in de milieuvergunning. De schouw moet zo gebouwd zijn dat de metingen, bedoeld in §2 en §3, mogelijk zijn.
De minimumhoogte van de schouw voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties met een nominaal thermisch vermogen van meer dan 5 MW wordt berekend overeenkomstig het schouwhoogteberekeningssysteem, bepaald in artikel 4.4.2.3 van dit besluit.

§8. Er zijn enkel periodieke metingen vereist voor de periodes dat de gasturbine of stoom- en gasturbine-installatie effectief gebruikt wordt. De werking van de gasturbine of stoom- en gasturbine-installatie moet dan wel geregistreerd worden.

Art. 5.43.3.4. §1. In afwijking van de bepalingen van hoofdstuk 4.4. wordt ervan uitgegaan dat de gasturbine of stoom- en gasturbine-installatie voldoet aan de in artikel 5.43.3.1 bedoelde emissiegrenswaarden, indien uit de evaluatie van de resultaten van de continue metingen voor de bedrijfsduur tijdens een kalenderjaar blijkt dat:
1° voor NO_x, SO_2, stof en CO geen gevalideerd daggemiddelde boven de emissiegrenswaarde ligt;
2° voor NOx, SO_2, stof en CO geen gevalideerd uurgemiddelde hoger ligt dan het dubbele van de emissiegrenswaarden.

De gevalideerde uur- en daggemiddelden worden vastgesteld op grond van de gevalideerde gemeten uurgemiddelden, na aftrek van de waarde van het 95%-betrouwbaarheidsinterval van individuele metingen. Dat betrouwbaarheids-interval, bepaald bij de emissiegrenswaarden, mag de volgende percentages van de emissiegrenswaarden niet overschrijden:
1° SO_2: 20%;
2° NO_x: 20%;
3° stof: 30%;
4° CO: 10%.

Een dag waarvan meer dan 3 uurgemiddelden ongeldig zijn wegens storing of onderhoud van het continu werkende meetsysteem, wordt ongeldig verklaard. Indien daardoor per jaar meer dan 10 dagen ongeldig worden verklaard, moet de exploitant passende maatregelen treffen om de betrouwbaarheid van het continu werkende controlesysteem te verbeteren.

Met de in artikel 5.43.3.2, §1, bedoelde periodes wordt geen rekening gehouden.

§2. In afwijking van artikel 4.4.4.5 en indien uitsluitend niet-continue metingen of andere geschikte bepalingsmethoden zijn vereist, wordt ervan uitgegaan dat de gasturbine of stoom- en gasturbine-installatie voldoet aan de in artikel 5.43.3.1 bedoelde emissiegrenswaarden, indien de resultaten van alle meetcycli of van die van andere methoden die overeenkomstig artikel 5.43.3.3 zijn bepaald, na verrekening van de nauwkeurigheid, bedoeld in artikel 4.4.4.2, §5, de voorgeschreven emissiegrenswaarden niet overschrijden.

Als het SO_2-gehalte wordt berekend op basis van het zwavelgehalte van de brandstof, mag geen daggemiddelde de in artikel 5.43.3.1 bedoelde emissiegrenswaarden voor SO_2 overschrijden en mag geen uurgemiddelde hoger liggen dan het dubbele van die bedoelde emissiegrenswaarden voor SO_2.

§3. In afwijking van artikel 4.4.4.2., §3 mag bij het gebruik van vloeibare brandstof als noodbrandstof, in het geval de som van de perioden dat met deze noodbrandstof gevoed wordt minder dan 360 uren per jaar bedraagt, het meetbereik dat bij het gebruik van gasvormige brandstof in normale omstandigheden volgens artikel 4.4.4.2., §3 is opgelegd, gehandhaafd blijven.

Art. 5.43.3.5. De voorwaarden, vermeld in afdeling 5.43.4, zijn eveneens van toepassing op de gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties. Het in artikel 5.43.4.3 bedoelde totaal geïnstalleerde nominaal thermisch vermogen in eenzelfde vestiging moet tevens rekening houden met de geïnstalleerde nominaal thermische vermogens van de gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties.

Art. 5.43.3.6. In afwijking van afdeling 4.4.4 worden voor gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties met een nominaal thermisch vermogen van minder dan of gelijk aan 100 MW en met minder dan 360 bedrijfsuren per jaar geen meetstrategie en overeenkomstige toetsing van de meetwaarden opgelegd. De exploitant moet op basis van geregistreerde componenten of berekeningen volgens een code van goede praktijk, de uitstoot van de installatie bepalen en die gegevens ter beschikking van de toezichthoudende overheid houden.

AFDELING 5.43.4.
IMMISSIECONTROLEPROCEDURES

Art. 5.43.4.1. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.4 treft de exploitant van een stookinstallatie, ingedeeld in klasse 1, telkens als de weersomstandigheden, onder meer afhankelijk van de vestigingsplaats, ongunstig blijken te zijn voor een goede verspreiding van de verbrandingsgassen, alle nodige schikkingen om de emissies van SO_2 als-mede van NO_X van die installatie zo veel mogelijk te beperken.

Art. 5.43.4.2. Iedere verandering van brandstof, van het zwavelgehalte van de vloeibare brandstof, en van de uren van buitengebruikstelling worden ingeschreven in een register, dat de exploitant ter beschikking houdt van de toezichthoudende overheid.

Art. 5.43.4.3. Als het totale geïnstalleerde nominale thermische vermogen in eenzelfde vestiging meer dan 300 MW bedraagt, worden in de omgeving van stookinstallaties toestellen voor het meten van de immissies van SO_2 en NO_2 in de lucht bij de grond door en op kosten van de exploitant geïnstalleerd en onderhouden. Het type, de meetplaats, de wijze van controle en de overige gebruiksvoorwaarden van die toestellen worden bepaald in de milieuvergunning.

Het meten van de immissies van SO_2 zoals in vorig lid bedoeld, is niet vereist indien de stookinstallaties gevoed worden met aardgas of andere zeer zwavelarme brandstoffen, alsmede met gasolie als noodbrandstof.

Art. 5.43.4.4. Onverminderd de bepalingen van artikel 5.43.4.1, moet de exploitant overgaan tot het nemen van de in artikel 5.43.4.1 voorgeschreven schikkingen in een van de volgende gevallen:

1° het gemeten glijdend 24-uurgemiddelde van SO_2 in de omgevingslucht, gemeten met de in artikel 5.43.4.3 vermelde meetposten, bedraagt meer dan
   a) tot 31 december 2004: 250 µg/m³;
   b) vanaf 1 januari 2005: 125 µg/m³;

2° het gemeten glijdend 24-uurgemiddelde van NO_2 in de omgevingslucht, geme-ten met de in artikel 5.43.4.3 vermelde meetposten, bedraagt meer dan 150 µg/m³;
   het gemeten glijdend uurgemiddelde van NO_2 in de omgevingslucht, gemeten met de in artikel 5.43.4.3 vermelde meetposten, bedraagt meer dan 200 µg/m³.

De in artikel 5.43.4.1 voorgeschreven schikkingen worden gehandhaafd zolang niet alle glijdende 24-uursgemiddelden van de in §4 vermelde meetposten gemeten waarden voor SO_2 en NO_2 lager liggen dan de in 1° en 2° vermelde waarden, en in voorkomend geval, tot minstens 24 uur na de laatste overschrijding van de uurgemiddelde waarde voor NO_2.

HOOFDSTUK 5.44.
VETTEN, WASSEN, OLIËN, PARAFFINE, GLYCERINE, STEARINE, HARSEN EN ANDERE NIET VOOR VOEDING BESTEMDE SOORTGELIJKE PRODUCTEN

Opschrift gewijzigd bij art. 233 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.44.0.1. §1. Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 44 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

[§2. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.]

Toegevoegd bij art. 172 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

HOOFDSTUK 5.45.
VOEDINGSNIJVERHEID EN -HANDEL

AFDELING 5.45.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.45.1.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 45 van de indelingslijst.

[§2. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.]

Toegevoegd bij art. 173 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.45.1.2. Verbods- en afstandsregels §1. Het is verboden een inrichting die [overeenkomstig subrubrieken 45.1 a, b, d en e (slachthuizen), 45.2 (vetsmelterijen), 45.4 a (pensziederijen en darmwasserijen) en 45.18 (dierlijke bijproducten, andere dan afvalstoffen als bedoeld in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen)] van de indelingslijst is ingedeeld in de eerste klasse te exploiteren:

1° die geheel of gedeeltelijk gelegen is in een waterwingebied of beschermingszone type I, II of III, in een woongebied of in een recreatiegebied;

2.° waarvan de opslagplaatsen en/of bedrijfsgebouwen gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een woongebied of van een recreatiegebied.

Gewijzigd art. 234 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 174 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. De verbodsbepalingen van §1 gelden niet voor bestaande inrichtingen of gedeelten ervan.

Art. 5.45.1.3. Voorkoming en bestrijding geurhinder §1. De procesinstallaties met inbegrip van de opslagplaatsen waarbij het ontstaan van geuren kan worden verwacht, moeten in gesloten ruimten worden ondergebracht.

§2. De inrichting moet zorgvuldig en vakkundig worden gedreven. Alle vlees- en visverwerkende machines en gereedschappen moeten, na beëindiging van de werkzaamheden, worden ontdaan van vlees-, respectievelijk visresten en worden afgespoeld met water.

Gewijzigd bij art. 235, 1°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§3. Dierlijk afval moet, in afwachting van de afvoer overeenkomstig de bepalingen van subafdeling 5.2.2.10. van hoofdstuk 5.2. naar een erkend verwerkingsbedrijf, worden verzameld en bewaard in gesloten recipiënten opgesteld in een gesloten ruimte die dermate is gekoeld dat de er in heersende temperatuur maximum 10 °C bedraagt.

Gewijzigd bij art. 235, 2°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

§4. Op het terrein van de inrichting [mogen geen dierlijke bijproducten] worden begraven noch verbrand.

Gewijzigd bij art. 235, 3°, B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 175 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.45.1.4. §1. De lokalen, behalve deze van inrichtingen vallend onder subrubriek 45.14, moeten:

1° vloeren hebben met voldoende afloop en bestaande uit waterdicht, gemakkelijk schoon te houden en te ontsmetten materiaal dat niet vatbaar is voor rotting; deze vloeren moeten uitgerust zijn met een aangepast waterafvoersysteem naar met een rooster en van stankafsluiting voorziene kolken;

2° […] *Opgeheven bij art. 33 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.*

3° wanden hebben die tot op een hoogte van tenminste 2 m voorzien zijn van een gladde en afwasbare bekleding;

4° van voldoende luchtverversing voorzien zijn;

5° beschikken over een verlichting door dag- of kunstlicht waardoor de kleurwaarneming niet wordt veranderd, behoudens wanneer de verlichting gebruikt wordt bij de opslag van melk.

§2. De werkplaatsen mogen geen rechtstreekse verbinding hebben met garages, stallen, toiletten of andere onreine lokalen.

Art. 5.45.1.5. §1. In de werkplaats en de ontvangsthall mogen geen voorwerpen aanwezig zijn die geen betrekking hebben op de activiteiten van de inrichting.

§2. De toegang tot de inrichting voor dieren is verboden.

§3. De nodige voorzieningen dienen voorhanden te zijn voor het reinigen en ontsmetten van het gereedschap en de werktuigen. Gereedschap, tafels, vloeren en gebruikte recipiënten worden dagelijks gewassen. De werktuigen vertonen noch sporen van roest, noch van onzuiverheden. Het vlees komt alleen in contact met zuivere oppervlakten.

Gewijzigd bij art. 236 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.45.1.6. §1. Er is een voldoende koelruimte aanwezig om het vlees, de vis en andere voedingswaren gepast op te slaan en in voorkomend geval te bevriezen.

§2. De deuren zijn tijdens de werkzaamheden steeds gesloten, behalve voor laden en lossen.

AFDELING 5.45.2.
SLACHTHUIZEN EN SLACHTERIJEN

Art. 5.45.2.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.1 van de indelingslijst.

§2. Het terrein van de inrichting moet, behoudens ter plaatse van de noodzakelijke toegangen, aan alle zijden afgesloten zijn door een ten minste 2 m hoge omheining. Elke geopende toegang moet onder het toezicht staan van een daartoe door de exploitant aangewezen persoon.

Art. 5.45.2.2. §1. Tijdens het wassen en ontharen vrijgekomen haar en vuil, alsmede tijdens het spoelen vrijgekomen vlees- en beenderdeeltjes, moeten worden opgevangen in daartoe volgens een code van goede praktijk ingerichte apparatuur, die zo frequent moet worden gereinigd dat de goede werking blijft gewaarborgd. Varkenshaar voor gebruiksdoeleinden moet worden bewaard in gesloten bakken of vaten opgesteld in een ruimte die dermate is gekoeld dat de er in heersende temperatuur maximum 10 °C bedraagt.

§2. Mest en inhoud van magen, darmen en pensen moeten, in afwachting van de afvoer, worden opgeslagen overeenkomstig de bepalingen van afdeling 5.9.2. van hoofdstuk 5.9. voor opslag van dierlijke mest.

§3. Het afvalwater uit de stallen van de te slachten dieren en van de veewagenreiniging moet worden opgevangen en afgevoerd naar een waterbehandelingsinstallatie.

§4. Het bloed moet worden opgevangen en bewaard in een gesloten bloedkelder of bloedtank die dermate zijn gekoeld dat de er in heersende temperatuur maximum 10 °C bedraagt. Bloed moet met een speciaal voor dit doel geschikte tankwagen uit de inrichting worden afgevoerd. Voormelde bloedkelder of bloedtank mag geen enkele rechtstreekse noch onrechtstreekse verbinding hebben met een besterfput, een grondwaterlaag, een oppervlaktewater of een riool.

Gewijzigd bij art. 237 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[§5. Huiden moeten zo spoedig mogelijk na het vrijkomen gekoeld worden bewaard.]

Vervangen bij art. 176 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§6. Darmvet en darmslijm die voor verdere verwerking worden weerhouden moeten in daarvoor bestemde vloeistofdichte bakken worden opgevangen die, in afwachting van hun afvoer uit de inrichting, in een gesloten en gekoelde ruimte worden opgesteld. Geschoonde darmen moeten onmiddellijk:
1° ofwel bij een temperatuur van maximum 10 °C gekoeld worden bewaard;
2° ofwel gezouten in vaten worden verpakt.

Art. 5.45.2.3. §1. De ontvangst- en slachtruimten moeten mechanisch worden geventileerd. De afgezogen lucht moet via een leiding waarvan de uitmonding tenminste 10 m boven het maaiveld moet zijn gelegen, in de buitenlucht worden afgevoerd.

§2.[Alle dierlijk afval moet uit de inrichting worden afgevoerd overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 betreffende de ophaling en de verwerking van dierlijk afval.] Elke geledigde silo of geledigd recipiënt moet worden gereinigd en ontsmet. Dit reinigingswater moet worden opgevangen en afgevoerd naar een waterbehandelingsinstallatie.

Gewijzigd bij art. 177, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§2bis. Categorie 1-materiaal wordt met een kleurstof gemerkt.]

Ingevoegd bij art. 6 B.Vl.Reg. 17 december 1997, B.S. 24 januari 1998.
Vervangen bij art. 47 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.
Vervangen bij art. 177, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. De vetvanginrichting voor het afvalwater moet zo vaak als dat voor een goede werking daarvan noodzakelijk is, doch tenminste tweemaal per week, worden ontdaan van vet-, olie- of slibafzetting; deze afzetting moet onmiddellijk na het schoonmaken in luchtdichte verpakking worden bewaard in afwachting van de verwijdering ervan uit de inrichting.

Art. 5.45.2.4. Bestaande slachthuizen en slachterijen dienen aan de voorschriften van §3 van artikel 5.45.1.3. te voldoen uiterlijk op 1 januari 1998.

Ingevoegd bij art. 13 B.Vl.Reg. 26 juni 1996, B.S. 3 juli 1996, tweede editie.

[Art. 5.45.2.5. Rituele slachtingen

Toegevoegd bij art. 178 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
§1. In afwijking van de bepalingen van onderhavige afdeling alsook van de algemene bepalingen van afdeling 5.45.1 gelden voor rituele slachtingen als vermeld in subrubriek 45.1, c) van de indelingslijst de bepalingen van dit artikel.

§2. Rituele slachtingen mogen worden uitgevoerd in een slachthuis, als vermeld in de subrubrieken 45.1, a), b), en d) van de indelingslijst, dat vergund is voor het slachten van de betrokken diersoort en mits naleving van de van toepassing zijnde milieu- en vergunningsvoorwaarden. Op dagen van het Offerfeest kan de vloer voor noodslachtingen gebruikt worden voor het uitvoeren van rituele particuliere slachtingen, op voorwaarde dat niet gelijktijdig noodslachtingen worden uitgevoerd.

§3. Particuliere rituele slachtingen mogen ook worden uitgevoerd in een inrichting, bedoeld in subrubriek 45.1, c) van de indelingslijst, op voorwaarde dat:
1° er enkel tijdelijk, met name ter gelegenheid van het Offerfeest, wordt geslacht;
2° de exploitant beschikt over een sluitende regeling voor het verzamelen en ophalen van de dierlijke bijproducten en verwerkte producten zoals bepaald in de EU-verordening (EG) nr. 1774/2002 van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

§4. Voor de inrichtingen, vermeld in §3, gelden de volgende voorwaarden:
1° de inrichting is overdekt. Het uitvoeren van het volledige slachtproces en in bijzonder de keelsnede mag niet zichtbaar zijn van op de openbare weg;
2° de inrichting moet beschikken over de nodige voorzieningen om voldoende hoeveelheden drinkbaar water ter beschikking te stellen, met het oog op het geregeld reinigen van de vloer en het slachtmaterieel, evenals voor het wassen van de handen van de offeraars;
3° de vloer dient verhard derwijze dat het water niet door de vloer mag dringen, zodat hij tussen de slachtingen door met water gereinigd kan worden, waarbij het water vlot geëvacueerd kan worden;
4° de toegang tot de inrichting moet zo georganiseerd zijn dat de activiteiten ordelijk kunnen verlopen; er moet een rustplaats voorzien zijn voor de dieren die zijn aangevoerd maar nog niet onmiddellijk geslacht worden; de aangevoerde dieren mogen niet in het vervoermiddel blijven waarmee zij aangevoerd worden;
5° er wordt tegelijkertijd slechts één levend dier in de kelingsruimte toegelaten; het dier dient dan onmiddellijk geslacht te worden; meerdere kelingsruimten zijn mogelijk;
6° in de kelingsruimte moeten voldoende recipiënten voor bloedopvang voorzien zijn; de slachtplaats moet zo ingericht zijn dat het bloed via afloop terechtkomt in recipiënten; voor de berekening van het totaal volume kan maximaal 3 liter bloed per schaap vooropgesteld worden;
7° de inrichting moet voldoende groot zijn in die zin dat het rusten, het kelen en het onthuiden en verwijderen van de ingewanden volgens een doorstromingsprincipe op een afzonderlijke plaats gebeurt, hetgeen niet noodzakelijk een afzonderlijk lokaal impliceert;

8° de capaciteit van de ruimte voor het onthuiden en verwijderen der ingewanden - de meest tijdrovende bewerkingen - en van het daarvoor aanwezige personeel, zal bepalend zijn voor het aantal en de omvang van de kelingsruimte(n) evenals voor de mate waarin nieuwe dieren tot de kelingsruimte(n) worden toegelaten;
9° een doorstromingssysteem moet georganiseerd worden zodat vlot kan doorgesluisd worden van de kelingsruimte naar de ruimte waar de onthuiding en de verwijdering van de ingewanden uitgevoerd wordt;
10° voor het onthuiden en het verwijderen van de ingewanden worden de dieren opgehangen. Zo dit onmogelijk is, worden zij in een slachtberrie gelegd;
11° het afvalwater afkomstig van de reiniging van de bakken, slachtvloer,… mag enkel geloosd worden via een rioleringsstelsel dat aangesloten is op een operationele rioolwaterzuiveringsinstallatie (zuiveringszone A); het reinigingswater moet vóór de lozing een zeef met een doorsnede van maximum 6 mm passeren; het dierlijke afval dat door deze zeef wordt tegengehouden is eveneens categorie 1-materiaal en moet met het dierlijke afval verwijderd worden; wanneer het niet mogelijk is om het reinigingswater via een rioolwaterzuiveringsinstallatie af te voeren, mag er geen lozing plaatsvinden; in dat geval moet alle reinigingswater worden opgevangen en afgevoerd naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.]

AFDELING 5.45.2BIS.
UITSNIJDERIJEN

Ingevoegd bij art. 7 B.Vl.Reg. 17 december 1997, B.S. 24 januari 1998.

Art. 5.45.2bis.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de uitsnijderijen, bedoeld in de subrubrieken 45.4.c) en d) van de indelingslijst.

[Art. 5.45.2bis.2. Categorie 1-materiaal wordt met een kleurstof gemerkt.]

Vervangen bij art. 179 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 5.45.3.
VISVERWERKING

Art. 5.45.3.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.5 van de indelingslijst

Art. 5.45.3.2. §1. De te verwerken grondstoffen mogen zich, in afwachting van de verwerking, niet buiten de gebouwen van de inrichting bevinden. Langduriger opslag van grondstoffen is uitsluitend toegestaan in een diepvriesruimte bij een temperatuur tot - 25° C.

§2. Viskisten, vaten of kratten, e.d., mogen alleen in de open lucht worden bewaard, nadat deze deugdelijk zijn schoongemaakt en ontsmet. De visresten en -afval moeten worden verzameld en worden gedeponeerd in gesloten containers, bestemd voor het bewaren van visafval, die zijn opgesteld in een gesloten ruimte die dermate is gekoeld dat de er in heersende temperatuur maximum 10 °C bedraagt.

Art. 5.45.3.3. Met betrekking tot het roken van vis dienen de volgende voorschriften in acht genomen:
1° de rookkast moet volgens een code van goede praktijk zodanig zijn ingericht, dat de te roken producten niet met vuur of met direct verwarmde metalen delen in aanraking kunnen komen;
2° met uitzondering van de daarvoor bestemde afvoerkanalen dient de rookkast onder normale bedrijfsomstandigheden rookdicht te zijn;
3° voor het opvangen van verbrandingsproducten, welke tijdens het openen van de deur uit de rookkast ontwijken, moet boven die deur een kap zijn aangebracht, welke is aangesloten op het afvoerkanaal of -leiding voor de verbrandingsproducten.

Gewijzigd bij art. 238 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.45.4.
BRANDERIJEN VOOR KOFFIE OF CICHOREI

Art. 5.45.4.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.11 van de indelingslijst.

Art. 5.45.4.2. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

AFDELING 5.45.5.
BEREIDING VAN AZIJN

Art. 5.45.5.1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in subrubriek 45.15 van de indelingslijst

Art. 5.45.5.2. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

AFDELING 5.45.6.
INRICHTINGEN VOOR HET OPSLAAN EN BEHANDELEN VAN DIERLIJKE BIJPRODUCTEN, ANDERE DAN DEZE OPGENOMEN ONDER RUBRIEK 2.

Toegevoegd bij art. 180 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.45.6.0.1. De niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten worden als categorie 1-, categorie 2- of categorie 3-materiaal behandeld, verzameld en afgevoerd overeenkomstig de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten.

Enkel de verwerkingsmethoden zoals bepaald in bijlage V, hoofdstuk III van de Verordening (EG) 1774/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten zijn toegelaten.

HOOFDSTUK 5.46.
WASSERIJEN

Art. 5.46.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 46 van de indelingslijst.

Art. 5.46.0.2. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen. Deze schoorsteen dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen. De minimumhoogte dient bepaald overeenkomstig het schoorsteenhoogteberekeningssysteem zoals bepaald in art. 4.4.2.3. van dit besluit.

Art. 5.46.0.3. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning en onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5. zijn rustverstorende werkzaamheden inherent aan de exploitatie van de inrichting verboden op werkdagen van 19 uur tot 7 uur alsmede op zon- en feestdagen.

HOOFDSTUK 5.47.
WINKELS VOOR KLEIN EN/OF GROOTHANDEL

Art. 5.47.0.1. Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 47 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen en eventuele bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.48.
DOORVOEROPSLAGPLAATSEN IN ZEEHAVENGEBIEDEN

Art. 5.48.0.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 48 van de indelingslijst.

§2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op de doorvoeropslagplaatsen met kortstondige opslag gevestigd op de voorkaaien, zijnde opslagplaatsen die niet onder de toepassing vallen van de indelingslijst noch van dit reglement.

§3. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn evenmin van toepassing op de opslagplaatsen andere dan doorvoeropslagplaatsen die niet onder de toepassing vallen van rubriek 48 van de indelingslijst. Op deze opslagplaatsen zijn de voor de desbetreffende inrichtingen door dit reglement vastgestelde voorwaarden onverminderd van toepassing.

Art. 5.48.0.2. Onverminderd de in de vergunning opgenomen bijzondere voorwaarden dienen de doorvoeropslagplaatsen gelegen in een zeehavengebied, te beantwoorden aan de algemene veiligheidseisen gesteld door de havenkapiteinsdienst.

HOOFDSTUK 5.49.
ZIEKENHUIZEN

Art. 5.49.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de instellingen bedoeld in rubriek 49 van de indelingslijst.

Art. 5.49.0.2. Voedselbereiding en -bedeling. §1. Onverminderd de van toepassing zijnde hygiënische voedselnormen, dienen de nodige maatregelen getroffen om voedsel-toxi-infecties te voorkomen. Daartoe dienen inzonderheid:

1° groenten en aardappelen in een afzonderlijke uitsluitend daartoe bestemde ruimte worden opgeslagen en in een afzonderlijke keuken bereid;
2° rauw vlees afzonderlijk en koel bewaard en afzonderlijk bewerkt;
3° nauwgezette controles op de temperatuur van de koele ruimten, koelkasten, diepvriestoestellen, opwarmings- en warmhoudtoestellen uitgevoerd;
4° strenge handhygiëne toegepast.

§2. Een monstermaaltijd wordt gedurende 72 uur koel bewaard.

Art. 5.49.0.3. Wasserij. Onverminderd de andere reglementaire voorschriften van toepassing op de wasserij, moet het aangewende wasprocédé een volledige ontsmetting van het linnen en van het wasgoed waarborgen.

HOOFDSTUK 5.50.
ZOUT

Art. 5.50.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 50 van de indelingslijst.

Art. 5.50.0.2. Bij het opslaan van zout worden de nodige maatregelen getroffen:
1° om grondwater-, oppervlaktewater- en bodemverontreiniging en stofverspreiding maximaal te voorkomen;
2° om de gevolgen van een grondwater-, oppervlaktewater- of bodemverontreiniging of stofverspreiding tot een minimum te beperken.
Daartoe wordt het zout ofwel opgeslagen in een gesloten lokaal met vloeistofdichte vloer ofwel opgeslagen in open lucht op een vloeistofdichte, kuipvormig aangelegde vloer, verbonden met een opvangsysteem. Het hierin opgevangen water wordt met inachtname van de voorschriften van dit reglement en de desgevallend in de milieuvergunning vastgestelde bijzondere voorwaarden geloosd of verwijderd. Om stofverspreiding en insijpeling van hemelwater zoveel mogelijk te voorkomen wordt het zout bedekt met een zeildoek of doek uit soortgelijk materiaal.

HOOFDSTUK 5.51.
INGEPERKT GEBRUIK VAN GENETISCH GEMODIFICEERDE EN/OF PATHOGENE ORGANISMEN

Vervangen bij art. 9 B.Vl.Reg. 6 februari 2004, B.S. 1 april 2004.

AFDELING 5.51.1.
TOEPASSINGSGEBIED

Art. 5.51.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen, bedoeld in rubriek 51 van de indelingslijst.

AFDELING 5.51.2.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.51.2.1. De gebruiker neemt steeds alle passende maatregelen ter voorkoming van eventuele schadelijke gevolgen van het ingeperkt gebruik van GGO's en pathogene organismen voor de menselijke gezondheid en het leefmilieu..

Art. 5.51.2.2. De gebruiker moet een bioveiligheidscoördinator aanwijzen. De bioveiligheidscoördinator moet over de nodige bekwaamheden beschikken om zijn taak uit te voeren en in het bijzonder moet hij ervaring opgedaan hebben op het gebied van ingeperkt gebruik van GGO's en/of pathogene organismen. De bioveiligheidscoördinator moet over de nodige tijd en middelen beschikken om zijn taak uit te voeren.

De bioveiligheidscoördinator heeft de supervisie over de risico-evaluatie van het ingeperkt gebruik dat door de gebruikers uitgevoerd wordt en hij coördineert de kennisgevingen of toelatingsaanvragen die in dit hoofdstuk zijn omschreven.

Daarnaast heeft de bioveiligheidscoördinator nog als taak :

1° de opleiding te verzorgen van de personeelsleden die betrokken zijn bij het ingeperkt gebruik;

2° voor het afvalbeheer te zorgen;

3° erop toe te zien dat alle nodige maatregelen worden genomen als er zich een ongeval voordoet;

4° te waken over een kwaliteitsvolle registratie van de gegevens m.b.t. de gebruikte ggo's en of pathogenen;

5° toezicht te houden op de wijze van opslag van GGO's en/of pathogene organismen, het intern transport en de ontsmetting van de lokalen;

6° bedrijfsinspecties te organiseren en eraan deel te nemen;

7° te waken over het onderhoud en de controle van de apparatuur;

8° in het algemeen de bioveiligheid van de inrichting te verzekeren;

[9°] aan de gebruikers de nodige ondersteuning te bieden;

[10°] supervisie te houden over het samenstellen van de bioveiligheidsdossiers.

Punten hernummerd bij art. 48 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

AFDELING 5.51.3.
RISICOANALYSE /
INPERKINGS- EN ANDERE BESCHERMINGSMAATREGELEN

Art. 5.51.3.1. §1. De gebruiker maakt, voorafgaand aan de aanvang van elk eerste of volgend ingeperkt gebruik, een analyse van de risico's voor de menselijke gezondheid en het milieu die eventueel aan het beoogde ingeperkt gebruik verbonden zijn. Hierbij maakt hij minstens gebruik van de beoordelingselementen en volgt hij de procedure die beschreven is in bijlage 5.51.3.

§2. De analyse, bedoeld in §1, moet leiden tot een indeling in risiconiveaus.
De risiconiveaus zijn als volgt bepaald :

1° risiconiveau 1 : activiteiten die geen of een verwaarloosbaar risico inhouden, dat wil zeggen waarbij inperkingsniveau 1 een passende bescherming biedt voor de menselijke gezondheid en het milieu;
2° risiconiveau 2 : activiteiten die weinig risico inhouden, dat wil zeggen waarbij inperkingsniveau 2 een passende bescherming biedt voor de menselijke gezondheid en het milieu;
3° risiconiveau 3 : activiteiten die enig risico inhouden, dat wil zeggen waarbij inperkingsniveau 3 een passende bescherming biedt voor de menselijke gezondheid en het milieu;
4° risiconiveau 4 : activiteiten die een groot risico inhouden, dat wil zeggen waarbij inperkingsniveau 4 een passende bescherming biedt voor de menselijke gezondheid en het milieu.

§3. Wanneer er twijfel bestaat over welk risiconiveau passend is voor het voorgestelde ingeperkt gebruik, past de gebruiker de strengste beschermingsmaatregelen toe, verbonden aan het hoogste risiconiveau dat in dit specifieke geval in aanmerking komt, tenzij in overleg met de bevoegde instantie op basis van wetenschappelijke gegevens afdoende wordt aangetoond dat bepaalde maatregelen van dit risiconiveau overbodig zijn.

§4. Bij de in §1 bedoelde analyse wordt in het bijzonder rekening gehouden met het aspect van de afvoer van de afvalstoffen en van het afvalwater. Ter bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu moeten zo nodig de vereiste veiligheidsmaatregelen worden toegepast.

AFDELING 5.51.4.
VERPLICHTINGEN VAN DE GEBRUIKER EN TOEZICHT

Art. 5.51.4.1. De gebruiker houdt het verslag van de risicoanalyse en een register met GGO's en pathogene organismen, aangewend in het kader van ingeperkt gebruik, ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaren en de bevoegde instantie

Art. 5.51.4.2. §1. De gebruiker is verplicht om inperkings- en beschermingsmaatregelen na te leven. Het gaat om de volgende maatregelen:

1° de maatregelen die in de milieuvergunning en in de beslissing zijn opgelegd;

2° als er geen beslissing genomen of vereist is:

a) bij eerste ingeperkt gebruik: de maatregelen die in het kennisgevingsdossier voorgesteld worden;

b) bij volgend ingeperkt gebruik: de maatregelen die in het kennisgevingsdossier voorgesteld worden, alsook de maatregelen die in de eerdere kennisgeving waren opgenomen

§2. De gebruiker is verplicht om de risicoanalyse, alsmede de toegepaste inperkings- en beschermingsmaatregelen, op regelmatige tijdstippen opnieuw te evalueren. Die evaluatie moet onmiddellijk gebeuren als:

1° de toegepaste inperkingsmaatregelen niet langer passend zijn of het risiconiveau waarin het ingeperkt gebruik is ingedeeld niet langer juist is;

2° er redenen zijn om te vermoeden dat de analyse in het licht van nieuwe wetenschappelijke of technische kennis niet langer passend is.

Hiertoe stelt de gebruiker een controleprogramma voor de bioveiligheidsinfrastructuur en de inperkingsmaatregelen op. Dat controleprogramma moet ter beschikking gehouden worden van de toezichthoudende overheid.

§3. De gebruiker is verplicht om, als hij beschikt over nieuwe gegevens of als hij het toegelaten ingeperkte gebruik wijzigt op een manier die aanzienlijke consequenties kan hebben voor de risico's die daaraan zijn verbonden, de bevoegde instantie daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte te stellen en de kennisgeving en in voorkomend geval de toelatingsaanvraag krachtens de bepalingen van Hoofdstuk XIVbis van titel I van het VLAREM te wijzigen.

Art. 5.51.4.3. De bevoegde instantie en/of de toezichthoudende overheid kan van de gebruiker eisen het ingeperkt gebruik te schorsen of te beëindigen of de omstandigheden ervan te wijzigen als ze de beschikking krijgt over gegevens die aanzienlijke consequenties kunnen hebben voor de risico's die aan het toegelaten ingeperkt gebruik verbonden zijn.

AFDELING 5.51.5.
ONGEVALLEN

Art. 5.51.5.1. Bij een ongeval moet de gebruiker de bevoegde instantie en de toezichthoudende ambtenaren onmiddellijk op de hoogte brengen en hen de in bijlage 5.51.5 opgesomde inlichtingen verstrekken.

AFDELING 5.51.6.
BIJLAGEN

[Art. 5.51.6.1.] De minister kan de bijlagen bij dit hoofdstuk aanpassen, afhankelijk van de opgedane ervaring, de weten-schappelijke of technische vooruitgang en de ontwikkeling van de Europese reglementering.

De technisch deskundige kan de inhoud van de bijlagen bij dit hoofdstuk preciseren en interpreteren.

Artikel hernummerd bij art. 49 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

HOOFDSTUK 5.52.
LOZINGEN IN GRONDWATER

Opschrift gewijzigd art. 239 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.52.0.1. Voor inrichtingen, bedoeld onder rubriek 52 van de indelingslijst, worden geen sectorale voorschriften bepaald. De algemene bepalingen (en in het bijzonder de voorschriften van hoofdstuk 4.3.) en eventueel toepasselijke sectorale en bijzondere voorwaarden zijn onverminderd van toepassing.

HOOFDSTUK 5.53.
WINNING VAN GRONDWATER

Ingevoegd bij art. 240 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

AFDELING 5.53.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.53.1.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 53 van de indelingslijst.

§2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op grondwaterwinningen :
1° vergund met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones;
2° waarvoor de vergunningsaanvraag met toepassing van het besluit, vermeld in 1°, werd ingediend;
3° vergund op basis van de reglementering van toepassing voor de inwerkingtreding van het besluit, vermeld in 1°.

Art. 5.53.1.2. De grondwaterwinning wordt aangelegd, gewijzigd, verbouwd en geexploiteerd [volgens de regels van goed vakmanschap zoals opgenomen in de code van goede praktijk voor boren, exploiteren en afsluiten van boorputten voor grondwaterwinning vastgesteld in bijlage 5.53.1 bij dit besluit.] Elke verontreiniging van het grondwater, zowel tijdens de aanleg als tijdens de exploitatie wordt vermeden.

Gewijzigd bij art.181 B.Vl. Reg 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5.53.1.3. De exploitant neemt alle voorzorgen teneinde schade aan onroerende goederen binnen de invloedsstraal van een grondwaterwinning te vermijden. Indien door het onttrekken van het grondwater zettingsgevoelige gronden, inzonderheid veen en turf, ontwaterd kunnen worden, laat hij op zijn kosten voor de ingebruikname van de grondwaterwinning een plaatsbeschrijving uitvoeren van al de constructies gelegen in zettingsgevoelige gronden die door ontwatering een gevaar zijn voor de stabiliteit van deze constructies binnen de invloedszone. Op deze constructies worden zettingsbakens aangebracht en genivelleerd ten opzichte van een referentiepunt buiten de invloedszone.

AFDELING 5.53.2.
ALGEMENE VOORWAARDEN

Art. 5.53.2.1. Het boorgat wordt bovenaan afgedicht om verontreiniging van de grondwaterlagen te voorkomen. Het is verboden om verschillende watervoerende lagen met elkaar in verbinding te brengen, zowel via meerdere filters in één boorgat als via de ruimte tussen de boorput en de wand van het boorgat. Het plaatsen van kleistoppen ter hoogte van de scheidende lagen of het cementeren van de ruimte tussen de ingebrachte buizen en de wand van het boorgat is verplicht.

Art. 5.53.2.2. Het grondwaterpeil in de pompput, de boring of elke installatie voor het winnen van het grondwater, uitgezonderd bronbemalingen door middel van vacuümpompen, moet zowel met de winning in rust als in werking steeds gemeten kunnen worden. Daarom wordt in elke boorgat een rechte onvervormbare peilbuis geplaatst met een binnendiameter van ten minste 18 mm, hetzij in de buis, hetzij in de ruimte tussen de buis en de wand van de boorput, tenzij de vergunningverlenende overheid een grotere diameter voorschrijft. De onderkant van deze peilbuis reikt minstens tot aan de filter van de pompput zo deze er een heeft of in het andere geval minstens tot aan de watervoerende laag.
Indien het grondwaterpeil zonder gevaar voor beschadeging van de peilmeetapparatuur gemeten kan worden zonder dat dit de aanleg van een peilbuis vereist, kan in de milieuvergunning vrijstelling van de aanleg van een peilbuis worden verleend.

Art. 5.53.2.3. Het herboren van grondwaterwinningsputten is toegelaten mits :
1° deze worden aangelegd volgens de voorwaarden bepaald in de verleende vergunning;
2° dit geen weerslag heeft op het totaal vergunde debiet;
3° geen andere watervoerende laag wordt aangeboord;
4° alle nieuwe inrichtingen gelegen zijn op de in het vergunningsbesluit opgenomen kadastrale percelen en/of waterwingebied;
5° de oude niet-gebruikte putten ofwel worden afgedekt en opgevuld volgens de bepalingen van [artikel 5.53.5.1], ofwel worden ingericht en gebruikt als peilput.

Gewijzigd bij art. 50 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

AFDELING 5.53.3.
MEETINRICHTINGEN VOOR HET OPGEPOMPTE GRONDWATER

Art. 5.53.3.1. De meetinrichtingen voor de in artikel 28 quinquies, §1 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer bedoelde debietsmeting worden geplaatst voor het eerste aftappunt van het gewonnen grondwater. De meetinrichtingen worden zodanig voorzien dat het opgepompte volume grondwater per watervoerende laag getotaliseerd kan worden.

Indien zich tussen de debietmeter en de kop van de put enig verwijderbaar stuk bevindt kan dit door de met toezicht belaste ambtenaren verzegeld worden. Na elke debietmeter wordt een kraan geplaatst met een inwendige schroefdraad geschikt voor de aansluiting van een buis met uitwendige diameter van één duim.

Art. 5.53.3.2. §1. De meetinrichting is ofwel :
1° een vleugelradmeter of meter met schroef van het Woltman type;
2° een dynamische turbinemeter;
3° een elektromagnetische meter;
4° een ultrasone meter;
5° een gecombineerde meter : een meter die binnen hetzelfde huis een combinatie is van meters, bedoeld in 1° tot en met 4°.

§2. Een andere meter of meetmethode dan deze vermeld in §1 is toegelaten mits gemotiveerde aanvraag door de exploitant en uitdrukkelijke toestemming van de vergunningverlenende overheid.

Art. 5.53.3.3. §1. De meters worden geplaatst volgens een code van goede praktijk.

§2. Elke meter meet en totaliseert het volume van het doorstromend water. Op de plaats van de meting moet het totaal volume eenvoudig afgelezen kunnen worden. De meter wordt zodanig geplaatst en aangesloten dat al het doorstromend water gemeten wordt (in het bijzonder wanneer de meting elektriciteit vereist). De mogelijkheid voor het uitschakelen, herzetten of op enige andere wijze wijzigen van de aanduiding van het onttrokken volume kan verzegeld worden door de met toezicht belaste ambtenaren.

§3. Elke meter wordt geplaatst zodanig dat een aflezing steeds in alle veiligheid kan plaatsvinden en dat beschadiging of verstoring van de meting vermeden wordt.

§4. Op elke meter staan volgende aanduidingen :
1° de naam van de fabricant of het merk van de meter;
2° het bouwjaar en het fabricagenummer;
3° de vermelding van de stroomrichting;
4° de maximale bedrijfsdruk indien deze hoger kan zijn dan 10 bar.
Op koudwatermeters, zoals gedefinieerd in het koninklijk besluit van 18 februari 1977 betreffende de koudwatermeters, moeten bovendien ook volgende gegevens vermeld staan :
1° de metrologische klasse en het nominaal meetvermogen;
2° het modelgoedkeuringsteken;
3° het ijkmerkteken.

§5. Elke koudwatermeter wordt om de 16 jaar geijkt indien het nominaal debiet gelijk is aan of kleiner dan 10 m^3/uur en om de 8 jaar in de andere gevallen. De ijking gebeurt door een daartoe gemachtigde ijkingsinstelling. De exploitant houdt van elke ijking een attest bij dat op eenvoudig verzoek aan de met toezicht belaste ambtenaren wordt voorgelegd. [De exploitant deelt ook de datum van de laatste ijking van de debietmeter mee. Hij doet dit overeenkomstig artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag, vóór de datum die daarin wordt bepaald, en door middel van het deelformulier "Grondwaterstatistiek" van het integrale milieujaarverslag.]

Gewijzigd bij art. 4, 1°, B.Vl.Reg. 27 januari 2006, B.S. 24 februari 2006.

§6. Elke meter die om welke reden ook (nazicht, ijking enz..) weggenomen wordt, wordt zo spoedig mogelijk vervangen. Elke verwijdering en terugplaatsing van een debietmeter wordt onmiddellijk meegedeeld (schriftelijk, per fax of e-mail) aan de toezichthoudende ambtenaren. De stand van de meter wordt bij het wegnemen en het terugplaatsen genoteerd in een register. [De exploitant deelt dit ook mee overeenkomstig artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag, vóór de datum die daarin wordt bepaald, en door middel van het deelformulier "Grondwaterstatistiek" van het integrale milieujaarverslag.]

Gewijzigd bij art. 4, 2°, B.Vl.Reg. 27 januari 2006, B.S. 24 februari 2006.

§7. De met toezicht belaste ambtenaren kunnen een meetinrichting of een onderdeel ervan verzegelen. Indien de zegel verbroken wordt, verwittigt de exploitant onmiddellijk het afdelingshoofd van de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving.

Gewijzigd bij art. 195 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§8. Voor bestaande grondwaterwinningen mogen de meters geplaatst worden in overeenstemming met de vergunningsvoorwaarden en de bepalingen van het besluit van 21 november 1973 betreffende de meetinrichtingen van grondwater en in dienst blijven voor de duur van de vergunning.

§9. De stand van iedere debietmeter wordt genoteerd in een register op de laatste kalenderdag van elk jaar waarin grondwater werd opgepompt en telkens wanneer, om welke reden ook, de debietmeter verwijderd of herplaatst wordt.

AFDELING 5.53.4.
GRONDWATERWINNINGEN WAARVAN HET VERGUNDE VOLUME MEER DAN 30.000 KUBIEKE METER PER JAAR BEDRAAGT

Art. 5.53.4.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn niet van toepassing op de in de 3de klasse ingedeelde inrichtingen.

§2. De aanleg van volgende peilputten is verplicht :
1° voor grondwaterwinningen uit freatische watervoerende lagen:
   a) voor de schijf van 30.000 m^3 tot 1 miljoen m^3 per jaar vergund debiet : 1 peilput per eenheid van 200.000 m^3 per jaar vergund debiet;
   b) voor de schijf van 1 miljoen of meer m^3 per jaar vergund debiet : 1 peilput per eenheid van 500.000 m^3 per jaar vergund debiet;
2° voor grondwaterwinningen uit afgesloten watervoerende lagen:
   a) voor de schijf van 30.000 m^3 tot 500.000 m^3 per jaar vergund debiet : 1 peilput;
   b) voor de schijf van 500.000 of meer m^3 per jaar vergund debiet : 1 peilput per eenheid van 500.000 m^3 per jaar vergund debiet met een maximum van 3 peilputten.

De peilputten worden aangelegd volgens de regels van het goede vakmanschap zoals bepaald in artikel 5.53.1.2 en 5.53.2.1 en 5.53.2.2. Elke peilput wordt voorzien van peilbuizen met filters in de watervoerende laag waaruit grondwater gewonnen wordt en in alle daarboven gelegen watervoerende lagen. De ligging van de peilputten moet in overleg met een milieudeskundige, erkend in de discipline grondwater, zodanig worden bepaald dat de afpompingskegel van de waterwinning in de aangesproken watervoerende laag

en de invloed in de bovenliggende watervoerende lagen door meting kan bepaald worden. Tevens moet de diameter van de peilbuis in de watervoerende laag waaruit water gewonnen wordt het nemen van waterstalen mogelijk maken.

Art. 5.53.4.2. Voor een grondwaterwinning, waarvan het vergunde volume meer dan 30.000 m^3 per jaar bedraagt, moet ten minste één peilput worden aangelegd. In de milieuvergunning kunnen bijkomende peilputten worden opgelegd maar het totale aantal peilputten mag nooit meer bedragen dan het dubbele van de door toepassing van het artikel 5.53.4.1 verkregen aantal peilputten.

Art. 5.53.4.3. In het geval van afgesloten watervoerende lagen mag het grondwaterpeil in een centraal aangelegde peilput of bij ontstentenis daarvan in elke grondwaterwinningsput van de grondwaterwinning niet dalen beneden een door de vergunningverlenende overheid bepaald peil (in meters onder het maaiveld). De vergunningverlenende overheid kan de plaatsing van een contactelektrode in een centraal aangelegde peilput of bij ontstentenis daarvan in elke grondwaterwinningsput die de winning stillegt wanneer dit peil bereikt wordt, opleggen.

Art. 5.53.4.4. Gedurende ten minste twee maanden voorafgaand aan het oppompen van grondwater moeten wekelijkse peilmetingen worden uitgevoerd in de peilputten, bedoeld in artikel 5.53.4.1.

Art. 5.53.4.5. §1. Alvorens met het oppompen van grondwater te starten, laat de exploitant het grondwater uit elke productieput en/of andere opvanginstallatie analyseren door een milieudeskundige erkend in de discipline water en grondwater. Ten minste de volgende parameters worden bepaald :
1° de anionen : SO_4^{2-}, NO_2^-, NO_3^-, Cl^-, PO_4^{3-}, CO_3^{2-}, OH^-, HCO_3^-, F^-, allemaal uitgedrukt in mg/l;
2° de kationen: Ca^{2+}, K^+, Na^+, Mg^{2+}, NH_4^+, Mn^{2+}, Fe^{2+}, Fe^{3+}, allemaal uitgedrukt in mg/l;
3° de zuurtegraad (pH) in Sörensen;
4° de temperatuur in °C;
5° de elektrische geleidbaarheid in µS/cm bij 20° C;
6° de totale hardheid in °F;
7° het zuurstofgehalte in mg/l;
8° de alkaliteit ten opzichte van methyloranje in °F;
9° de alkaliteit ten opzichte van fenolftaleïne in °F.

§2. De analyse, vermeld in §1, wordt jaarlijks herhaald op het gemengde grondwater uit elke grondwaterwinning, die grondwater oppompt uit éénzelfde watervoerende laag.

Art. 5.53.4.6. §1. Het grondwaterpeil in de meest centraal gelegen productieput en in de peilputten wordt maandelijks gemeten. Hierbij wordt het ononderbroken gewonnen volume gedurende één uur voorafgaand aan de meting, omgerekend in m^3/dag, genoteerd. Eénmaal per jaar na het stilleggen van een grondwaterwinning gedurende ten minste 24 uur tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, wordt het grondwaterpeil in de productieputten en de peilputten gemeten. De tijd van stilstand van de grondwaterwinning, het gewonnen volume gedurende acht uur voorafgaand aan de stilstand en de peilmetingen worden zorgvuldig genoteerd.

§2. De gegevens, bedoeld in artikel 5.53.4.5 en §1, worden door de exploitant bijgehouden in een register, dat ter plaatse of in een gecentraliseerde databank van het bedrijf ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaren.

Art. 5.53.4.7. [[De exploitant van een grondwaterwinning, waarvan het vergunde volume meer dan 30.000 m³ per jaar bedraagt, deelt elk jaar de resultaten van het voorgaande kalenderjaar mee van de gewonnen volumes grondwater per watervoerende laag, de analyses van het grondwater en de peilmetingen. Hij doet dit overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering tot invoering van het integrale milieujaarverslag, voor de datum die daarin wordt bepaald, en door middel van deel IA en IV van het integrale milieujaarverslag waarvan het model is gevoegd als bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 januari 2005 tot wijziging van de besluiten van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, 18 maart 1997 houdende vaststelling van de modaliteiten voor aangifte van de opgepompte of gewonnen hoeveelheden grondwater door de maatschappijen die instaan voor de openbare drinkwatervoorziening ten behoeve van de bepaling van de heffing, 28 juni 2002 tot uitvoering van het Hoofdstuk IIIbis van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en Hoofdstuk IVbis van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en –beheer, en 2 april 2004 tot invoering van het integrale milieujaarverslag.]]

Vervangen bij art. 10 B.Vl.Reg. 2 april 2004, B.S. 4 juni 2004, tweede editie.
Vervangen bij art. 4 B.Vl.Reg. 7 januari 2005, B.S. 3 mei 2005, eerste editie.

Art. 5.53.4.8. Ten laatste negentig dagen na het boren respectievelijk het herboren of de aanleg, wijziging of verbouwing van een grondwaterwinning of grondwaterwinningseenheid, waarvan het vergunde volume meer dan 30.000 m^3 per jaar bedraagt, bezorgt de exploitant de volgende gegevens aan [de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater]:
1° het doel van de boring;
2° het boorverslag met een beschrijving van de aard van de aangeboorde lagen;
3° de geologische beschrijving van de lagen, voor zover deze gekend zijn;
4° de technische beschrijving van de uitrusting van het boorgat, de uitvoering of wijziging van de put en/of andere inrichting;
5° de watervoerende laag waaruit grondwater wordt opgepompt;
6° het specifieke debiet van de put;
7° de kwaliteit van het opgepompte grondwater aan de hand van de analyseresultaten bedoeld in artikel 5.53.4.5. §1;
8° de diepte van het grondwater in rust na de putontwikkeling ten opzichte van het maaiveld;
9° de maatregelen die werden getroffen ter voorkoming van verontreiniging van het leefmilieu in het algemeen en van het grondwater in het bijzonder;
10° vanaf een vergund debiet van 1.000.000 m^3 per jaar, het verslag van een deskundig uitgevoerde pompproef;
11° de ligging op een kaart op schaal 1/250 met aanduiding van op het terrein waarneembare referenties.

Gewijzigd bij art. 196 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

AFDELING 5.53.5.
AANLEG, WIJZIGING OF VERBOUWING VAN EEN GRONDWATERWINNING BUITENDIENSTSTELLINGEN

Art. 5.53.5.1. *Gewijzigd bij art. 196 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.*

§1. Wanneer de exploitant een grondwaterwinning, waarvan het vergunde volume meer dan 30.000 m^3 per jaar bedraagt, of een boorgat of een ander onderdeel hiervan, buiten dienst stelt, moet hij de ontsluiting van de watervoerende laag afdekken met een ondoorlatend materiaal (zwelklei, cement), om verontreiniging of waterverlies te voorkomen.
De exploitant deelt deze buitendienststelling mee aan [de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater].

[§2 De exploitant is verplicht een buiten dienst gestelde grondwaterwinning of een onderdeel hiervan, op te vullen wanneer deze een potentieel gevaar betekent voor de kwaliteit van het grondwater. De opvulling dient te gebeuren overeenkomstig de code van goede praktijk voor boren, exploiteren en afsluiten van boorputten voor grondwaterwinning vastgesteld in bijlage 5.53.1 bij dit besluit.]

Gewijzigd bij art. 182 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 5.53.6.
SPECIFIEKE VOORSCHRIFTEN

Subafdeling 5.53.6.1.
Bronbemalingen en draineringen

Art. 5.53.6.1.1. §1. Het is verboden een bronbemaling, bedoeld in subrubriek 53.2 van de indelingslijst, te exploiteren als die geheel of gedeeltelijk is gelegen in een beschermingszone van het type I of II van grondwaterwinningen, bestemd voor de openbare watervoorziening, zoals afgebakend in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985, houdende nadere regelen voor de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones.

§2. Het grondwater dat onttrokken wordt bij de bronbemalingen bedoeld in subrubriek 53.2 van de indelingslijst moet, in zoverre dit met toepassing van beste beschikbare technieken mogelijk is, zoveel mogelijk terug in de grond worden ingebracht buiten de onttrekkingszone. Hiervoor kan gebruikgemaakt worden van infiltratieputten, infiltratiebekkens of infiltratiegrachten. Indien dit technisch onmogelijk is mag het water geloosd worden in het openbare of private hydrografische net. De infiltratie of de lozing van het opgepompte grondwater mag geen wateroverlast voor derden veroorzaken.

Volumes hoger dan 10 m^3 per uur mogen niet geloosd worden in openbare rioleringen aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie behoudens de uitdrukkelijke schriftelijke toelating van de exploitant van deze installatie.

Art. 5.53.6.1.2. §1. Het grondwater dat onttrokken wordt bij de draineringen, bedoeld in subrubriek 53.3 van de indelingslijst alsook bij de bronbemalingen, bedoeld in subrubriek 53.4 en 53.5 van de indelingslijst, moet, in zoverre dit met toepassing van de beste beschikbare technieken mogelijk is, nuttig worden gebruikt.
Volumes hoger dan 10 m^3 per uur mogen niet geloosd worden in openbare rioleringen aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie behoudens de uitdrukkelijke schriftelijke toelating van de exploitant van deze installatie.

§2. Bij overmacht door overstromingsgevaar is de exploitant van een bronbemaling die noodzakelijk is voor de waterbeheersing van de mijnverzakkingsgebieden, bedoeld in subrubriek 53.4.2° van de indelingslijst, ontslagen van het respecteren van het vergunde dagdebiet, opgelegd in de verleende vergunning.

Subafdeling 5.53.6.2.
Grondwaterwinningen voor koudewarmtepompen

Art. 5.53.6.2.1. Het is verboden een inrichting, bedoeld in subrubriek 53.6 van de indelingslijst, te exploiteren die geheel of gedeeltelijk is gelegen in een beschermingszone van het type I of II van grondwaterwinningen, bestemd voor de openbare watervoorziening, zoals afgebakend in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985, houdende nadere regelen voor de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones.

Subafdeling 5.53.6.3.
Grondwaterwinningen voor de openbare watervoorziening

Art. 5.53.6.3.1. §1. Alvorens met het oppompen van grondwater te starten, laat de exploitant van een grondwaterwinning, bedoeld in subrubriek 53.7 van de indelingslijst, aanvullend aan de analyses, bedoeld in artikel 5.53.4.5, het grondwater uit elke productieput en/of andere opvanginstallatie waarbij grondwater wordt opgepompt uit freatische watervoerende lagen, analyseren door een milieudeskundige erkend in de discipline water en grondwater voor de volgende bijkomende parameters :
1° pesticiden : atrazine, simazine, diuron, isoproturon en chloortoluron;
2° geëmulgeerde of opgeloste koolwaterstoffen, minerale oliën;
3° zware metalen : arseen, cadmium, zink en nikkel;
4° polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) : fluoranteen, benzo 3,4 fluoranteen, benzo 11,12 fluoranteen, benzo 3,4 pyreen, benzo 1,12 peryleen en indenopyreen (1,2,3 cd).

§2. De parameters vermeld in artikel 5.53.4.5 worden viermaal per jaar op het mengsel uit de productieputten, gegroepeerd per watervoerende laag, bepaald. De parameters vermeld in §1 worden jaarlijks op het mengsel uit de productieputten, gegroepeerd per watervoerende laag, bepaald.

§3. Indien de kwaliteit van het ruwe watermengsel volgende maximale waarden overtreft, wordt de frequentie opgevoerd tot viermaal per jaar op de productieputten die verontreinigd zijn met de desbetreffende parameters. De maximale waarden zijn :
1° som PAK's < 0,020 µg/l;
2° som geëmulgeerde of opgeloste koolwaterstoffen en minerale oliën < 5 µg/l;
3° voor de pesticiden atrazine, simazine, diuron, isoproturon en chloortoluron < 0,020 µg/l per individueel actief product;
4° voor de zware metalen : arseen < 50 µg/l, cadmium < 5 µg/l, zink < 200 µg/l en nikkel < 50 µg/l.
Deze bepaling is niet van toepassing voor stoffen die van nature in het grondwater aanwezig zijn.

§4. De gegevens, bedoeld in §1 en §2, worden bijgehouden in een register, dat ter plaatse of in een gecentraliseerde databank van het bedrijf ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende ambtenaren.

Art. 5.53.6.3.2. De exploitant van een grondwaterwinning, bedoeld in subrubriek 53.7 van de indelingslijst, maakt per periode van vijf jaren een rapport op met de volgende inhoud :
1° de beschrijving van de evolutie van de opgepompte debieten en overeenkomstige peilen in de productieputten en de peilputten over de afgelopen periode (ev. weergegeven in tijdsreeksen) alsook een evaluatie hiervan;

2° de beschrijving van de eventuele mogelijke vastgestelde invloeden op de bovengrondse eigendommen, zowel wat betreft stabiliteit van de grond als de mogelijke invloed op gewassen en het natuurlijk milieu;
3° bij grondwaterwinningen met vijf peilputten en meer, twee stijghoogtekaarten respectievelijk in de aangepompte watervoerende laag en de freatische watervoerende laag van de omgeving, opgemaakt op basis van de reële metingen, één met de hoogste en één met de laagste gemeten grondwaterstand.

De exploitant bezorgt een [kopie] van dit rapport aan de vergunningverlenende overheid alsook aan [de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater].

Gewijzigd bij art. 10, 3°, B.Vl.Reg. 23 april 2004, B.S. 5 augustus 2004.
Gewijzigd bij art. 196 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.53.6.3.3. Het boren van reservegrondwaterwinningsputten is toegelaten mits :
1° deze worden aangelegd volgens de voorwaarden bepaald in de verleende vergunning;
2° dit geen weerslag heeft op het totale vergunde debiet;
3° geen andere watervoerende laag wordt aangeboord;
4° alle nieuwe inrichtingen gelegen zijn op de in het vergunningsbesluit opgenomen kadastrale percelen en/of waterwingebied;
5° de oude putten worden, van zodra ze niet meer in gebruik zijn, ofwel afgedekt en opgevuld volgens de bepalingen van artikel [5.53.5.1], ofwel ingericht en gebruikt als peilput.

Gewijzigd bij art. 51 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

HOOFDSTUK 5.54.
HET KUNSTMATIG AANVULLEN VAN GRONDWATER

Ingevoegd bij art. 241 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.54.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 54 van de indelingslijst.

§2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op inrichtingen voor het kunstmatig aanvullen van grondwater :
1° vergund met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones;
2° waarvoor de vergunningsaanvraag met toepassing van het besluit, vermeld in 1°, werd ingediend;
3° vergund op basis van de reglementering van toepassing voor de inwerkingtreding van het besluit, vermeld in 1°.

Art. 5.54.2. §1. Rond de installaties voor het kunstmatig aanvullen van grondwater wordt een peilmeetnet aangelegd. Dit peilmeetnet moet een zodanig aantal peilputten omvatten dat het mogelijk is de invloed van het kunstmatig aanvullen op het grondwaterpeil en op de bovengrondse eigendommen te bepalen. Het minimumaantal en de preciese locatie van de peilputten kan in de vergunning nader worden bepaald.

§2. De installaties worden zo gebouwd dat het mogelijk is de aan de grondwaterlaag kunstmatig toegevoegde hoeveelheid water te meten en/of te bepalen.

Art. 5.54.3. §1. De exploitant moet peilmetingen uitvoeren of laten uitvoeren in de peilputten, bedoeld in artikel 5.54.2, §1:
1° ten minste maandelijks, gedurende de 6 maanden voorafgaand aan het opstarten van het kunstmatig aanvullen;
2° ten minste wekelijks, gedurende het eerste jaar van het kunstmatig aanvullen;
3° ten minste maandelijks, vanaf het tweede jaar van het kunstmatig aanvullen.

§2. De exploitant houdt met betrekking tot de exploitatie van een inrichting voor het kunstmatig aanvullen van grondwater een register bij waarin worden ingeschreven :
1° de resultaten van de peilmetingen, bedoeld in §1, samen met het peil in het infiltratiepand;
2° gedurende het eerste jaar van het kunstmatig aanvullen, de hoeveelheid water die tijdens de 24 uren voorafgaand aan de wekelijkse peilmetingen kunstmatig werd aangevuld;
3° de hoeveelheid water die maandelijks kunstmatig werd aangevuld.

Het register wordt door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende overheid.

§3. Wanneer het jaarlijkse volume aangevuld water meer dan 30.000 m^3 bedraagt, moet de exploitant de gegevens, bedoeld in §2, op uiterlijk 15 maart van elk jaar volgend op het jaar waarop de gegevens betrekking hebben, tevens schriftelijk meedelen aan [de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater].

Gewijzigd bij art. 196 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§4. Peilmetingen in rust worden uitgevoerd in de peilputten, bedoeld in §1, wanneer gedurende minstens 8 uur geen grondwater aangevuld werd.

Art. 5.54.4. §1. Enkel water dat voldoet aan de milieukwaliteitsnormen voor grondwater, bedoeld in artikel 2.4.1.1, mag worden gebruikt voor het kunstmatig aanvullen van grondwater.

§2. Alvorens met het kunstmatig aanvullen gestart mag worden, moeten ten minste drie bemonsteringen en analyses worden uitgevoerd van het kunstmatig aan te vullen water. Met betrekking tot deze bemonsteringen en analyses gelden de volgende regels :
1° ze moeten in opdracht en op kosten van de exploitant door een milieudeskundige erkend in de discipline grondwater worden uitgevoerd;
2° de bemonsteringen moeten plaatsvinden met een tussenpauze van ten minste een week;
3° de analyses moeten plaatsvinden voor elk van de parameters, bedoeld in artikel 2.4.1.1.

De verslagen van de bemonsteringen en analyses, bedoeld in het eerste lid, worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende overheid.

§3. Het kunstmatig aanvullen mag pas gestart worden nadat op basis van de verslagen van de bemonsteringen en analyses, bedoeld in §2, is aangetoond dat aan de voorwaarde, bedoeld in §1, is voldaan.

Art. 5.54.5. §1. Na de start van het kunstmatig aanvullen, moeten ten minste driemaandelijks bemonsteringen en analyses worden uitgevoerd van het kunstmatig aan te vullen water. Met betrekking tot deze bemonsteringen en analyses gelden de volgende regels :
1° ze moeten in opdracht en op kosten van de exploitant door een milieudeskundige, erkend in de discipline grondwater, worden uitgevoerd;
2° de analyses moeten plaatsvinden voor elk van de parameters, bedoeld in artikel 2.4.1.1.

§2. De verslagen van de bemonsteringen en analyses, bedoeld in §1, worden door de exploitant ter inzage gehouden van de toezichthoudende overheid.

§3. Wanneer het jaarlijkse volume aangevuld water meer dan 30.000 m^3 bedraagt, moet de exploitant de gegevens, bedoeld in §1, op uiterlijk 15 maart van elk jaar volgend op het jaar waarop de gegevens betrekking hebben, tevens schriftelijk meedelen aan [de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater].

Gewijzigd bij art. 196 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

HOOFDSTUK 5.55.
BORINGEN

Ingevoegd bij art. 242 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.55.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 55 van de indelingslijst.

Art. 5.55.2. §1. De boring wordt uitgevoerd [volgens de regels van goed vakmanschap zoals opgenomen in de code van goede praktijk voor boren, exploiteren en afsluiten van boorputten voor grondwaterwinning vastgesteld in bijlage 5.53.1 bij dit besluit]. Elke verontreiniging van het grondwater wordt vermeden, zowel tijdens de aanleg als tijdens de exploitatie.

Gewijzigd bij art. 183 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. Het boorgat wordt bovenaan afgedicht om verontreiniging van de grondwaterlagen te voorkomen.

§3. Het is verboden verschillende watervoerende lagen met elkaar in verbinding te brengen. Inzonderheid moeten ter hoogte van de scheidende lagen kleistoppen worden geplaatst ofwel de ruimte ter hoogte van scheidende lagen worden gecementeerd.

§4. Wanneer het gaat om een boring met een diepte van meer dan 50 m ten opzichte van het maaiveld, bezorgt de exploitant, uiterlijk negentig dagen na het boren, de volgende gegevens aan [de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater]:
1° het doel van de boring;
2° het boorverslag met een beschrijving van de aard van de aangeboorde lagen;
3° de geologische beschrijving van de lagen, voorzover deze bekend zijn;
4° de technische beschrijving van de uitrusting van het boorgat;
5° de diepte van het grondwater in rust na de putontwikkeling ten opzichte van het maaiveld;
6° de maatregelen die werden getroffen ter voorkoming van verontreiniging van het leefmilieu in het algemeen en van het grondwater in het bijzonder;
7° de ligging op een kaart op schaal 1/250 met aanduiding van op het terrein waarneembare referenties.

Gewijzigd bij art. 196 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Art. 5.55.3. *Gewijzigd bij art. 196 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.*

§1. Wanneer de exploitant een boorgat of de erin aangebrachte installatie of een onderdeel hiervan, buiten dienst stelt, moet hij de ontsluiting van de watervoerende laag afdekken met een ondoorlatend materiaal (zwelklei, cement), om verontreiniging of waterverlies te voorkomen.
Wanneer het gaat om een boring met een diepte van meer dan 50 m ten opzichte van het maaiveld, deelt de exploitant deze buiten dienststelling mee aan [de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater].

[§2 De exploitant is verplicht [een buiten dienst gesteld boorgat of een onderdeel daarvan], op te vullen wanneer deze een potentieel gevaar betekent voor de kwaliteit van het grondwater. De opvulling dient te gebeuren overeenkomstig de code van goede praktijk voor boren, exploiteren en afsluiten van boorputten voor grondwaterwinning vastgesteld in bijlage 5.53.1 bij dit besluit.]

Vervangen bij art. 184 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Gewijzigd bij art. 29 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

HOOFDSTUK 5.57.
VLIEGVELDEN

Ingevoegd bij art. 243 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Vervangen bij art. 6 B.Vl.Reg. 22 juli 2005, B.S. 31 augustus 2005, tweede editie.

AFDELING 5.57.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.57.1.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 57 van de indelingslijst.

§2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning zijn de bepalingen van hoofdstuk 4.5 niet van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 57 van de indelingslijst.

§3. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op het geluid voortgebracht door militaire activiteiten op militaire terreinen.

Art. 5.57.1.2. §1. Rondom een vliegveld, ingedeeld in de eerste klasse, worden de volgende geluidscontouren berekend:

1° L_{day}-geluidscontouren voor een weergave van de geluidsbelasting overdag:

$$L_{day} = 10\log\frac{1}{T}\left(\sum_{i=1}^{N_d} 10^{\frac{L_{AE}(i)}{10}}\right)$$

waarin: T = aantal seconden gedurende de dag
N_d = aantal vliegtuigbewegingen overdag tijdens het jaargemiddelde etmaal
i = index die de i-de gemiddelde vliegtuigbeweging overdag weergeeft
$L_{AE}(i)$ = SEL resulterend uit de vliegtuigbeweging i, uitgedrukt in dB(A)
Dag = periode van 07u00 tot 19u00

2° $L_{evening}$-geluidscontouren voor een weergave van de geluidsbelasting 's avonds:

$$L_{evening} = 10\log\frac{1}{T}\left(\sum_{k=1}^{N_e} 10^{\frac{L_{AE}(k)}{10}}\right)$$

waarin: T = aantal seconden gedurende de avond
N_e = aantal vliegtuigbewegingen 's avonds tijdens het jaargemiddelde etmaal
k = index die de k-de gemiddelde vliegbeweging 's avonds weergeeft
$L_{AE}(k)$ = SEL resulterend uit de vliegtuigbeweging k, uitgedrukt in dB(A)
Avond = periode van 19u00 tot 23u00

3° L_{night}-geluidscontouren voor een weergave van de geluidsbelasting 's nachts:

$$L_{night} = 10\log\frac{1}{T}\left(\sum_{j=1}^{N_n} 10^{\frac{L_{AE}(j)}{10}}\right)$$

waarin: T = aantal seconden gedurende de nacht
N_n = aantal vliegtuigbewegingen 's nachts tijdens het jaargemiddelde etmaal
j = index die de j-de gemiddelde vliegtuigbeweging 's nachts weergeeft
$L_{AE}(j)$ = SEL resulterend uit de vliegtuigbeweging j, uitgedrukt in dB(A)
Nacht = periode van 23u00 tot 07u00

4° L_{den}-geluidscontouren ter bepaling van het aantal potentieel sterk gehinderden:

$$L_{den} = 10\log\frac{1}{24}\left(12*10^{\frac{L_{day}}{10}} + 4*10^{\frac{(L_{evening}+5)}{10}} + 8*10^{\frac{(L_{night}+10)}{10}}\right)$$

§2. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning moeten ten minste de volgende geluidscontouren berekend worden:
1° de L_{den}-geluidscontouren van 55, 60, 65, 70 en 75 dB(A)
2° de $L_{Aeq,day}$-geluidscontouren van 55, 60, 65, 70 en 75 dB(A)
3° de $L_{Aeq,evening}$-geluidscontouren van 50, 55, 60, 65, 70 en 75 dB(A)
4° de L_{night}-geluidscontouren van 45, 50, 55, 60, 65 en 70 dB(A)

§3. De geluidscontouren worden berekend met het simulatieprogramma "Integrated Noise Model" (INM) versie 6.0c [of met een recentere versie] van de Amerikaanse "Federal Aviation Administration" (FAA).
N_d, N_e en N_n worden bepaald op basis van de vluchten voor een volledig jaar; ze worden per vliegtuigtype berekend voor de verschillende vliegroutes (landen en opstijgen) en voor de dagperiode, de avondperiode en de nachtperiode afzonderlijk.

§4. Twee opeenvolgende geluidscontouren bakenen een geluidszone af.

[§5. Binnen de verschillende L_{den}-geluidszones wordt het aantal potentieel sterk gehinderden bepaald, opgesplitst per betrokken gemeente. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning gebeurt de bepaling van het aantal potentieel sterk gehinderden op basis van de formule

$$\%\ \text{sterk gehinderden} = -9{,}199*10^{-5}(L_{den} - 42)^3 + 3{,}932*10^{-2}(L_{den} - 42)^2 + 0{,}2939(L_{den} - 42)]$$

AFDELING 5.57.2.
BIJZONDERE VOORWAARDEN

Artikel 5.57.2.1. §1. In de milieuvergunning kunnen voorwaarden worden opgelegd die een impact hebben op het aantal bewegingen en op de geluidsproductie van de bewegingen, onverminderd de toepassing van richtlijn 2002/30/EG.

§2. Voor wat de luchthaven Brussel-Nationaal betreft moet de vergunningverlenende overheid bij het vaststellen van de voorwaarden die in de milieuvergunning worden opgelegd het evenredigheidsbeginsel eerbiedigen, overeenkomstig hetwelk geen enkele overheid bij het voeren van het beleid dat haar is toevertrouwd, zonder dat daartoe een minimum aan redelijke gronden voorhanden is, zo verregaande maatregelen mag treffen dat een andere overheid het buitenmate moeilijk krijgt om het beleid dat haar is toevertrouwd doelmatig te voeren.

Artikel 5.57.2.2. §1. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning laat de exploitant van een vliegveld, ingedeeld in de eerste klasse, jaarlijks, op zijn kosten en in zijn opdracht door een milieudeskundige, erkend in de discipline geluid, de geluidscontouren en de hierbij horende geluidszones en het aantal potentieel sterk gehinderden als bedoeld in artikel 5.57.1.2 berekenen.

§2. De geluidszones, bedoeld in §1, worden aangegeven op een plan op schaal 1/25.000.
De exploitant bezorgt een exemplaar van dit plan:
1° aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen];
2° aan de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving];
3° aan de afdeling [, bevoegd voor de geluidshinder];
4° aan de Bestendige Deputatie van de provincie(s) waarover de geluidscontouren zich uitstrekken;
5° aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente(n) waarover de geluidscontouren zich uitstrekken.

Gewijzigd bij art. 197 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, worden het plan, bedoeld in §2, en de gegevens, bedoeld in artikel 5.57.1.2, §5, uiterlijk tegen 30 april van het jaar dat volgt op het jaar waarover de berekening gaat, bezorgd aan de in §2 vermelde instanties.

HOOFDSTUK 5.58.
CREMATORIA

Ingevoegd bij art. 244 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 5.58.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen bedoeld in rubriek 58 van de indelingslijst.

Art. 5.58.2. §1. De verbrandingsinrichting wordt zodanig uitgerust en geëxploiteerd dat de emissies in de lucht die zouden leiden tot luchtverontreiniging van betekenis aan de grond, worden voorkomen.

§2. De rookgassen worden op gecontroleerde wijze langs een schoorsteen geloosd.

§3. De schoorsteenhoogte wordt zodanig berekend dat de menselijke gezondheid en het milieu voor gevaar worden behoed. De exploitant berekent de schoorsteenhoogte volgens de algemene schoorsteenhoogteberekeningsmethode vermeld in bijlage 4.4.1 van dit reglement of volgens een gelijkwaardig systeem. De minimum of maximum schoorsteenhoogte kan worden bepaald in de milieuvergunning.

§4. De schoorsteen en de afvoerkanalen worden uitgerust met meetopeningen en een meetplatform overeenkomstig de norm NBN x 44.002 of een equivalente norm. De meetopeningen hebben een diameter van ten minste 12 cm.

Art. 5.58.3. Elke verbrandingsinrichting moet, wanneer zij in bedrijf is, aan de volgende voorwaarden voldoen :
1° de concentratie van verontreinigende stoffen in de rookgassen als daggemiddelde mag niet hoger zijn dan :

Parameter	Emissiegrenswaarde
totaal stof	30 mg/Nm³
kwik- en kwikverbindingen, uitgedrukt als kwik (Hg)	0,2 mg/Nm³
zwaveldioxide, uitgedrukt als SO_2	300 mg/Nm³
NO_x, uitgedrukt als NO_2	400 mg/Nm³

2° bij normaal bedrijf mag geen neerslag van waterdruppels uit de rookgassen in de omgeving voorkomen;

3° de concentratie van polychloordibenzodioxines (PCDD's) en polychloordibenzofuranen (PCDF's), berekend overeenkomstig [de wijze vermeld in de definitie van “dioxines en furanen” zoals vastgesteld in artikel 1.1.2, “definities algemeen”], uitgedrukt als nanogram dioxine toxisch equivalent per Nm³ (ng TEQ/Nm³) en betrekking hebbend op een volumegehalte aan zuurstof in de afvalgassen van 11 %, mag een grenswaarde van 0,1 ng TEQ/Nm³ niet overschrijden op alle in een bemonsteringstijd van minimum 6 en maximum 8 uur gemeten gemiddelde waarden;

Gewijzigd bij art. 185 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

de massaconcentratie aan PCDD's en PCDF's wordt gemeten volgens de voorschriften van de Belgische norm T95-RNBN EN 1948-1, 2 of 3; deze concentratie wordt ten minste éénmaal per jaar gemeten door een voor deze meting erkend milieudeskundige; elke meting uitgevoerd volgens bovenvermelde methode moet, na verrekening van de nauwkeurigheid bedoeld in artikel 4.4.4.2, §5, voldoen aan de voorgeschreven emissiegrenswaarde; indien de gemeten concentratie, na verrekening van voormelde nauwkeurigheid, de emissiegrenswaarde overschrijdt, wordt binnen de drie maand een nieuwe monstername en analyse verricht.

HOOFDSTUK 5.59.
ACTIVITEITEN DIE GEBRUIKMAKEN VAN ORGANISCHE OPLOSMIDDELEN

Ingevoegd bij art. 11 B.Vl.Reg. 20 april 2001, B.S. 10 juli 2001

AFDELING 5.59.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5.59.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen, genoemd in rubriek 59 van de indelingslijst. De bepalingen van dit hoofdstuk gelden onverminderd de bepalingen van deel 4 en de andere hoofdstukken van deel 5 van dit besluit.

Art. 5.59.1.2. §1. Voor bestaande installaties zijn de bepalingen van dit hoofdstuk van toepassing vanaf de volgende data:
1° voor de emissiegrenswaarden: 31 oktober 2007;
2° voor het equivalent reductieprogramma: de data, vermeld in bijlage 5.59.2;
3° voor het opstellen van een document zoals vermeld in §2 van artikel 5.59.3.2: 1 januari 2002 (eerste document beschikbaar 31 maart 2003);

[4° voor de meetstrategie (artikel 5.59.3.1): 1 januari 2004.]

Gewijzigd bij art. 43 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§2. Als de exploitant voor installaties gebruik wenst te maken van het reductieprogramma van bijlage 5.59.2 moet hij dat per aangetekend schrijven, melden aan de vergunningverlenende overheid en aan de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] op volgende data:
1° uiterlijk op 31 oktober 2005 in het geval van bestaande installaties;
[2° bij de vergunningsaanvraag of melding in het geval van nieuwe installaties waarvoor voor 1 april 2001 nog geen vergunningsaanvraag of melding is ingediend;]
[3° voor de ingebruikname in het geval van nieuwe installaties waarvoor voor 1 april 2001 reeds een vergunningsaanvraag of melding is ingediend.]
Bij deze melding toont de exploitant aan dat aan de voorwaarden van bijlage 5.59.2 is voldaan. Voor installaties met een oplosmiddelenverbruik van meer dan 2 ton per jaar moet de conformiteit met de voorwaarden van bijlage 5.59.2 worden goedgekeurd door een milieudeskundige, erkend in de discipline 'lucht'. De afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] kan aanvaarden dat deze conformiteit voor bepaalde maatregelenpakketten wordt onderzocht op sectoraal niveau.

Gewijzigd bij art. 43 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Gewijzigd bij art. 198 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. Indien een installatie een belangrijke wijziging ondergaat, of na een belangrijke wijziging voor het eerst onder de bepalingen van dit hoofdstuk valt, of indien voor een wijziging een nieuwe vergunning moet worden verleend overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk IIIbis van titel I van het VLAREM, gelden voor het deel van de installatie dat de belangrijke wijziging ondergaat:
1° de voorwaarden voor bestaande installaties mits de totale emissies van de gehele installatie niet hoger zijn dan wanneer het deel dat belangrijke wijzigingen heeft ondergaan als nieuwe installatie was behandeld;
2° de voorwaarden voor nieuwe installaties in het andere geval.

AFDELING 5.59.2.
VOORWAARDEN VOOR DE BEPERKING VAN DE VOS-EMISSIES

Art. 5.59.2.1. §1. Alle installaties moeten voldoen:
1° of aan de in bijlage 5.59.1 bepaalde emissiegrenswaarden voor afgassen en diffuse emissiegrenswaarden of aan de totale emissiegrenswaarden;
2° of aan de eisen van het in bijlage 5.59.2 beschreven reductieprogramma.

§2. De Vlaamse minister kan, ter uitvoering van artikel 1.2.2.1, §1, en in afwijking van artikel 1.2.2.1, §3, van dit besluit, de volgende individuele afwijkingen van artikel 5.59.2.1, §1, toestaan:
1° van de diffuse emissiegrenswaarden, op voorwaarde dat de exploitant in zijn aanvraagdossier aantoont dat:
   a) deze waarde technisch en economisch niet haalbaar is voor de installatie;
   b) er geen aanmerkelijke gevaren voor de menselijke gezondheid of het milieu zijn te verwachten;
   c) er gebruik wordt gemaakt van de beste beschikbare techniek;
2° voor activiteiten die niet in een gesloten systeem kunnen worden uitgeoefend, indien de mogelijkheid tot afwijking uitdrukkelijk in de bijlage 5.59.1 wordt genoemd. Indien zowel de emissiegrenswaarden van bijlage 5.59.1 als het reductieprogramma van bijlage 5.59.2 technisch en economisch niet haalbaar zijn, moet dat in een afwijkingsaanvraag verantwoord worden. In dat geval moet de exploitant aantonen dat er gebruik wordt gemaakt van de beste beschikbare technieken;
3° van de eisen van het in bijlage 5.59.2 beschreven reductieprogramma, onder de voorwaarden, beschreven in deze bijlage.

§3. Voor installaties die het reductieprogramma niet volgen, moet iedere emissieverminderende apparatuur die na 1 april 2001 is aangebracht, aan de vereisten van bijlage 5.59.1 voldoen.

§4. Bestaande installaties die werken met nabehandelingsapparatuur en voldoen aan de emissiegrenswaarden van:
1° 50 mg C/Nm³ bij verbranding;
2° 150 mg C/Nm³ bij iedere andere nabehandelingsapparatuur,
zijn vrijgesteld van de emissiegrenswaarden voor afgassen in de tabel van bijlage 5.59.1 voor een periode die eindigt op 31 maart 2013, mits de totale emissies van de gehele installatie niet groter zijn dan dat het geval zou zijn geweest indien aan alle eisen van de tabel was voldaan.

§5. Installaties waar twee of meer activiteiten worden verricht die elk de drempelwaarden van bijlage 5.59.1 overschrijden, moeten:
1° ten aanzien van de in de artikel 5.59.2.2 gespecificeerde stoffen voor elke activiteit afzonderlijk voldoen aan de in die leden vermelde eisen;
2° ten aanzien van alle andere stoffen:
   a) hetzij voor elke activiteit afzonderlijk voldoen aan de in artikel 5.59.2.1 vermelde eisen;
   b) hetzij totale emissies hebben die niet hoger zijn dan bij toepassing van a) het geval zou zijn geweest.

§6. Alle passende voorzorgsmaatregelen worden getroffen om de emissies bij het starten en stilleggen van de installatie tot een minimum te beperken.

Art. 5.59.2.2. §1. Stoffen of preparaten waaraan overeenkomstig artikel 3N3 van het koninklijk besluit van 11 januari 1993 tot regeling van de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten met het oog op het op de markt brengen of het gebruik ervan, zoals gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 23 juni 1995, 15 januari 1999, 25 januari 2000 en 28 september 2000, een of meer van de risicozinnen R45, R46, R49, R60 en R61 is of zijn toegekend of die van deze zinnen moeten zijn voorzien wegens hun gehalte aan VOS die overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 11 januari 1993 tot regeling van de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten met het oog op het op de markt brengen of het gebruik ervan, als kankerverwekkend, mutageen of giftig voor de voortplanting zijn ingedeeld, moeten voorzover mogelijk en, rekening houdend met de richtsnoeren die de Europese Commissie zal geven ter uitvoering van richtlijn 1999/13/EG, binnen zo kort mogelijke tijd door minder schadelijke stoffen of preparaten worden vervangen.

§2. Voor de uitstoot van de in §1 vermelde VOS, waarbij de massastroom van de stoffen waarvoor de in §1 vermelde etikettering verplicht is, in totaal 10 g/uur of meer bedraagt, moet een emissiegrenswaarde van 2 mg/ Nm³ in acht worden genomen. De emissiegrenswaarde geldt voor de totale massa van de stoffen in kwestie

§3. Voor de uitstoot van gehalogeneerde VOS waaraan de risicozin R40 is toegekend, waarbij de massastroom van de stoffen waarvoor de vermelding van R40 verplicht is, in totaal 100 g/uur of meer bedraagt, moet een emissiegrenswaarde van 20 mg/Nm³ in acht worden genomen. De emissiegrenswaarde geldt voor de totale massa van de stoffen in kwestie.

De in §1 en in het eerste lid genoemde uitstoot van VOS moet worden beperkt alsof het om emissies gaat van een installatie in een gesloten systeem, voorzover dat technisch en economisch haalbaar is, om de volksgezondheid en het milieu te beschermen.

§4. Bij uitstoot van VOS waaraan na 28 september 2000 van de in §1 en §3 genoemde risicozinnen wordt toegekend of die van deze zinnen moeten zijn voorzien, moeten de in §2, respectievelijk §3, genoemde emissiegrenswaarden zo snel mogelijk in acht worden genomen.

§5. Noch het reductieprogramma, noch de toepassing van artikel 5.59.2.1, §4, ontslaat installaties die stoffen als genoemd in artikel 5.59.2.2 uitstoten van de plicht aan de eisen van dit artikel te voldoen.

AFDELING 5.59.3.
TOEZICHT, METINGEN EN NALEVING VAN EMISSIEGRENSWAARDEN

Art. 5.59.3.1. §1. Voor afgaskanalen waarop nabehandelingsapparatuur is aangesloten en die aan de uitlaatzijde in totaal meer dan 10 kg organische koolstof per uur als daggemiddelde uitstoten, worden de emissiewaarden continu gemeten door middel van een op kosten van de exploitant geïnstalleerde meetinrichting, gebouwd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk, goedgekeurd door een milieudeskundige, erkend in de discipline lucht.

§2. Voor andere afgaskanalen worden de emissiewaarden:
1° ofwel continu gemeten door middel van een op kosten van de exploitant geïnstalleerde meetinrichting, gebouwd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk, goedgekeurd door een milieudeskundige, erkend in de discipline lucht;
2° ofwel periodiek gemeten.
Bij periodieke metingen worden gedurende elke meetcampagne ten minste drie meetresultaten geregistreerd en gelden de volgende meetfrequenties:
1° voor stoffen, vermeld in artikel 5.59.2.2: maandelijks;
2° voor andere stoffen: zesmaandelijks.
De zesmaandelijkse meetfrequentie kan worden verminderd tot een jaarlijkse meetfrequentie in de gevallen waar naverbranding als zuiveringstechnologie wordt toegepast en indien de volgende werkwijze wordt toegepast:
1° de concentratie van stikstofoxiden, vluchtige organische stoffen en koolstofmonoxide wordt bepaald tijdens een meetcampagne als functie van de temperatuur in de naverbrander;
2° op basis van de interpretatie van deze metingen wordt de optimale temperatuur voor de reductie van deze 3 polluenten gekozen waarbij tevens voldaan is aan de emissiegrenswaarde voor VOS;
3° de naverbranding moet worden ingesteld op de optimale temperatuur en die zal continu worden geregistreerd.

[§2*bis*. De in §2 voorgeschreven meetfrequentie dient nageleefd te worden gedurende het eerste jaar:
1° na 1 januari 2004 voor bestaande installaties, voor zover nog niet even veel metingen werden uitgevoerd in het kader van een reeds bestaande meetmethodologie. In dit laatste geval worden de bestaande meetwaarden gebruikt ter evaluatie en wordt onmiddellijk overgegaan naar het controlemeetprogramma in bijlage 4.4.4.
2° na de ingebruikname voor nieuwe installaties
Mits de exploitant het in bijlage 4.4.4 vermelde controleprogramma toepast, kan na deze periode de meetfrequentie aangepast worden overeenkomstig de bepalingen van bijlage 4.4.4.]

Ingevoegd bij art. 44 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§3. Metingen zijn niet vereist op afgaskanalen waarvoor nabehandelingsapparatuur aan het einde van de pijp niet noodzakelijk is om te voldoen aan de bepalingen van dit hoofdstuk en indien voldoende gegevens beschikbaar zijn om de toetsing zoals bepaald in 5.59.3.2, §2, 3° uit te voeren.

Art. 5.59.3.2. §1. De exploitant moet aan de toezichthoudende overheid te allen tijde kunnen aantonen dat voldaan is aan:
1° de emissiegrenswaarden voor afgassen, de diffuse en totale emissiegrenswaarden;
2° de eisen van het reductieprogramma krachtens bijlage 5.59.2;
3° de voorschriften van artikel 5.59.2.1, §2.

Bijlage 5.59.3 bevat richtsnoeren voor een oplosmiddelenboekhouding, waarmee kan worden aangetoond dat deze parameters in acht worden genomen.

§2. Te dien einde berekent en controleert de exploitant jaarlijks de VOS-emissies ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen. Hij stelt jaarlijks en uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op het jaar waarin de emissies hebben plaatsgevonden, een document op waarin de volgende gegevens zijn opgenomen:
1° een beschrijving van de inrichting, met opgave van alle nodige gegevens, relevant voor de berekening van de emissies;
2° een overzicht van de resultaten van de metingen, uitgevoerd overeenkomstig artikel 5.59.3.1 (voorzover van toepassing);
[3° de berekening van de emissiewaarden en controle aan de in §1 vermelde voorschriften.]
De exploitant bezorgt een afschrift van dit document aan de toezichthoudende overheid of de afdeling [, bevoegd voor milieuvergunningen] wanneer die daarom verzoekt.

Gewijzigd bij art. 45 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Gewijzigd bij art. 198 B.Vl.Reg 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§3. Voor inrichtingen,
1° die geen gebruik maken van de in artikel 5.59.2.2, §1 en §3, vermelde stoffen en een jaarlijks oplosmiddelenverbruik hebben van minder dan 2 ton;
2° die gebruikmaken van de in artikel 5.59.2.2, §1 en §3, vermelde stoffen en een jaarlijks oplosmiddelenverbruik hebben van minder dan 1 ton,
gelden de voorschriften van §2 niet indien de exploitant door middel van een door de afdeling [,bevoegd voor milieuhandhaving] goedgekeurde methode kan aantonen dat hij de nodige maatregelen heeft genomen om aan de voorschriften van §1 te voldoen.

Gewijzigd bij art. 199 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

§4. Na een belangrijke wijziging wordt opnieuw nagegaan of de voorschriften worden nageleefd.

Art. 5.59.3.3. §1. Gasvolumes mogen worden toegevoegd om de afgassen af te koelen of te verdunnen indien dat technisch gerechtvaardigd is, maar ze worden niet meegeteld bij het vaststellen van de massaconcentratie van de verontreinigende stof in het afgas.

§2. Bij doorlopende metingen wordt geacht aan de emissiegrenswaarden voldaan te zijn indien:

1° geen van de gemiddelden onder normale omstandigheden gedurende 24 uur normaal bedrijf hoger is dan de emissiegrenswaarden;
2° geen van de uurgemiddelden onder normale omstandigheden hoger is dan 1,5 maal de emissiegrenswaarden.

§3. Bij periodieke metingen wordt geacht aan de emissiegrenswaarden voldaan te zijn indien in één toezichtcampagne:
1° het gemiddelde van alle metingen onder normale omstandigheden niet hoger is dan de emissiegrenswaarden;
2° geen van de uurgemiddelden onder normale omstandigheden hoger is dan 1,5 maal de emissiegrenswaarden.

§4. De naleving van artikel 5.59.2.2, §2 en §3, wordt gecontroleerd op basis van de som van de massaconcentraties van de verschillende vluchtige organische stoffen in kwestie. In alle andere gevallen vindt de controle op de naleving plaats op basis van de totale massa organische koolstof die wordt uitgestoten, tenzij in bijlage 5.59.1 anders is bepaald.

Art. 5.59.3.4. §1. Indien uit de verrichte metingen of uit de berekening en controle van de VOS-emissies blijkt dat niet is voldaan aan de in dit hoofdstuk vermelde voorschriften, meldt de exploitant dat onmiddellijk aan de toezichthoudende overheid. De exploitant neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat op een zo kort mogelijke termijn weer aan de voorschriften is voldaan.

§2. Indien de niet-naleving een direct gevaar voor de volksgezondheid oplevert en zo lang niet kan worden gewaarborgd dat overeenkomstig §1 weer aan de voorschriften wordt voldaan, schort de exploitant verdere uitoefening van de activiteit op.

HOOFDSTUK 5.60.
OPVULLING MET NIET-VERONTREINIGDE UITGEGRAVEN BODEM

Ingevoegd bij art. 4 B.Vl.Reg. 31 mei 2002, B.S. 19 juni 2002, tweede editie

Art. 5.60.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen, ingedeeld onder rubriek 60 van de indelingslijst.

Art. 5.60.2. De gehele of gedeeltelijke opvulling van groeven, graverijen, uitgravingen of andere putten mag uitsluitend gebeuren met niet-verontreinigde uitgegraven bodem, meer bepaald uitgegraven bodem, uitgegraven bodem die een fysische scheiding heeft ondergaan en gereinigde uitgegraven bodem die inzake fysische samenstelling voldoet aan de bepalingen van [artikel 162 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en bodembescherming].

Gewijzigd bij art. 52 B.Vl.Reg. 12 mei 2006, B.S. 30 juni 2006, derde editie.

[Inzake chemische samenstelling moet de uitgegraven bodem voldoen aan de waarden voor vrij gebruik van uitgegraven bodem, vermeld in bijlage V van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming].

[Behalve voor de bovenste laag van 150 cm waarvoor met toepassing van het standstillbeginsel de actuele milieukwaliteit moet worden gerespecteerd, kan in de milieuvergunning van de waarden, vermeld in het tweede lid, afgeweken worden:

1° voor groeven, graverijen, uitgravingen of andere putten die conform hun nabestemming ingedeeld worden in bestemmingstype I, II en III, tot maximaal 80% van de overeenstemmende bodemsaneringsnormen van het overeenkomstige bestemmingstype, vermeld in bijlage IV van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming;
2° voor groeven, graverijen, uitgravingen of andere putten die conform hun nabestemming ingedeeld worden in bestemmingstype IV en V, tot maximaal de waarden voor bestemmingstype III, vermeld in bijlage IV van hetzelfde besluit.

De bouwheer moet door middel van een studie, uitgevoerd door een bodemsaneringsdeskundige volgens een code van goede praktijk, het bewijs leveren dat het gebruik van uitgegraven bodem als bodem geen verontreiniging van het grondwater kan veroorzaken en dat mogelijke blootstelling aan de verontreinigde stoffen geen extra risico oplevert. In de studie worden de milieukenmerken van de uitgegraven bodem geëvalueerd afhankelijk van de milieukenmerken van de ontvangende grond.]

Vervangen bij art. 2, 1°, B.Vl.Reg. 9 januari 2004, B.S. 18 maart 2004
Gewijzigd bij art. 186 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
Vervangen bij art. 30 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

[Tevens] kunnen op basis van de geologische en hydrogeologische gegevens van de inplantingsplaats of op basis van de kwetsbaarheid van het grondwater in de milieuvergunning strengere waarden worden bepaald.

Gewijzigd bij art. 2, 2°, B.Vl.Reg. 9 januari 2004, B.S. 18 maart 2004

[Voor de opvulling met steekvaste bagger- en ruimingsspecie gelden dezelfde voorwaarden].

Toegevoegd bij art. 46 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Gewijzigd bij art. 3 B.Vl.Reg 14 december 2007, B.S. 22 april 2008.

Art. 5.60.3. §1. De aanvoer, de aanvaarding en de opvulling zijn enkel toegestaan voorzover dit gebeurt onder het toezicht van de exploitant of zijn afgevaardigde. De exploitant deelt de naam van die bevoegde afgevaardigde schriftelijk mee aan de toezichthoudende overheid.

§2. De uitgegraven bodem mag in de inrichting slechts worden aanvaard op voorwaarde dat het niet-verontreinigde uitgegraven bodem betreft zoals bedoeld in artikel 5.60.2, dat alle bepalingen van [het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming] zijn nageleefd en de oorsprong en herkomst van de niet-verontreinigde uitgegraven bodem bekend zijn en de samenstelling is vastgelegd.

Bij de aanvoer van de uitgegraven bodem wordt de conformiteit van de aangevoerde uitgegraven bodem [met het beoogde gebruik] nagegaan. Als dat relevant is, wordt de aangevoerde uitgegraven bodem daartoe op een representatieve wijze bemonsterd en geanalyseerd.

[Steekvaste bagger- en ruimingsspecie mag in de inrichting slechts worden aanvaard op voorwaarde dat zij voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 5.60.2, en dat de oorsprong en herkomst ervan bekend zijn en de samenstelling ervan is vastgelegd].

Bepaling toegevoegd bij art. 47 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).
Gewijzigd bij art. 4 B.Vl.Reg. 14 december 2007, B.S. 22 april 2008.

§3. Tenzij het anders bepaald is in de milieuvergunning, mag de normale aanvoer van uitgegraven bodem [en/of bagger- en ruimingsspecie] niet vóór 7 uur en na 19 uur plaatsvinden.

Gewijzigd bij art. 47 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

§4. Tenzij het anders vermeld is in de milieuvergunning, houdt de exploitant een register bij waarin tenminste de volgende gegevens zijn genoteerd :

1° het volgnummer, de datum en het uur van de aanvoer van de niet-verontreinigde uitgegraven bodem [en/of bagger- en ruimingsspecie];

2° de herkomst en oorsprong van de niet-verontreinigde uitgegraven bodem [en/of bagger- en ruimingsspecie];

3° de vervoerder van de niet-verontreinigde uitgegraven bodem [en/of bagger- en ruimingsspecie];

4° de hoeveelheid aangevoerde niet-verontreinigde uitgegraven bodem [en/of bagger- en ruimingsspecie];

5° opmerkingen over de uitgegraven bodem [en/of bagger- en ruimingsspecie] en aanvoer, met inbegrip van de geweigerde aangevoerde uitgegraven bodems [en/of bagger- en ruimingsspecie].

Gewijzigd bij art. 47 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

Art. 5.60.4. Op basis van de geologische en hydrogeologische toestand van de inplantingsplaats kan de vergunningverlenende overheid in de milieuvergunning maatregelen opleggen voor de opvolging van de grondwaterkwaliteit in de omgeving van de inrichting.

HOOFDSTUK 5.61.
TUSSENTIJDSE OPSLAGPLAATSEN VOOR UITGEGRAVEN BODEM

Ingevoegd bij art. 48 B.Vl.Reg. 28 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

Art. 5.61.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de inrichtingen ingedeeld onder rubriek 61 van de indelingslijst.

§2. De voorschriften van dit hoofdstuk gelden onverminderd de bepalingen van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering.

AANVAARDING EN REGISTRATIE VAN UITGEGRAVEN BODEM.

Art. 5.61.2. §1. Uitgegraven bodem mag slechts worden aanvaard op voorwaarde dat de oorsprong en de herkomst ervan bekend zijn en de samenstelling is vastgelegd overeenkomstig [het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming].

De aanvaarding gebeurt op basis van de documenten zoals voorzien in [het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming].

Gewijzigd bij art. 5 B.Vl.Reg. 14 december 2007, B.S. 22 april 2008.

§2. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning of dit besluit is de installatie en het gebruik van een geijkte weegbrug met automatische registratie verplicht. De ijking gebeurt overeenkomstig de wet van 16 juni 1970 betreffende de meeteenheden, de meetstandaarden en de meetwerktuigen. De toegang van de aanvoerende vrachtwagens is slechts toegelaten over de in werking zijnde weegbrug.

§3. Tenzij anders bepaald in de milieuvergunning mag de normale aanvoer van uitgegraven bodem niet vóór 7 uur en na 19 uur plaatsvinden.

§4. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, houdt de exploitant een register bij waarin ten minste de volgende gegevens zijn genoteerd :

1° voor wat betreft de aanvoer:

a) het volgnummer, de datum en het uur van de aanvoer van de uitgegraven bodem;
b) de herkomst en oorsprong van de uitgegraven bodem;
c) de vervoerder van de uitgegraven bodem;
d) de hoeveelheid aangevoerde uitgegraven bodem;
e) opmerkingen omtrent de uitgegraven bodem en aanvoer, met inbegrip van de geweigerde aangevoerde uitgegraven bodem.

2° voor wat betreft de opslag: de plaats waar de geleverde partij opgeslagen ligt.

3° voor wat betreft de afvoer:

a) de bestemming van de uitgegraven bodem;
b) de vervoerder van de uitgegraven bodem;
c) de hoeveelheid aangevoerde uitgegraven bodem;

§5. Op basis van de geo- en hydrogeologische toestand van de inplantings-plaats kan de vergunningverlenende overheid in de milieuvergunning maatregelen opleggen ter opvolging van de grondwaterkwaliteit in de omgeving van de inrichting.

HET WERKPLAN.

Art. 5.61.3. §1. De exploitatie beschikt bij de aanvang der activiteiten over een werkplan dat naargelang de aard van de inrichting omvat:

1° een overzichtelijke en duidelijke handleiding met betrekking tot de exploitatie van de inrichting;

2° de organisatie van de aanvoer van de uitgegraven bodem;

3° de organisatie van de verwerking (sorteren, zeven) van de aangevoerde uitgegraven bodem;

4° een plan van de opslag- en behandelingsruimte met aanduiding van de soort en de opslagcapaciteit voor de diverse uitgegraven bodem;

5° de organisatie van de afvoer van de uitgegraven bodem;

6° de verwerkingswijze van de aangevoerde uitgegraven bodem indien de inrichting (tijdelijk) buiten werking is;

7° het afwateringsplan omvattende het schema, de organisatie en de uitvoering van de maatregelen inzake de afwatering van de inrichting en/of het terrein;

8° de maatregelen voor het opvangen van storingen of ongewenste neveneffecten en het voorkomen van hinder.

§2. Het werkplan dient de goedkeuring van de toezichthoudende overheid te dragen. Het goedgekeurde werkplan wordt opgevolgd door de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 5.61.4. Het mengen van partijen grond met het oog op verdunnen van verontreiniging is verboden.

[DEEL 5BIS.
PAKKETTEN MILIEUVOORWAARDEN VOOR BEPAALDE INGEDEELDE INRICHTINGEN DERDE KLASSE

Ingevoegd bij art. 2 B.Vl.Reg. 15 september 2006 (B.S. 28 december 2006, tweede editie).

HOOFDSTUK 5BIS.0.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5BIS.0.1. Voor de categorieën van inrichtingen bedoeld in de rubrieken 15.5 en 19.8 van de indelingslijst, gelden de in dit deel onder de respectieve hoofdstukken vastgestelde milieuvoorwaarden als het geheel van de algemene en de voor die categorie van inrichtingen vastgestelde milieuvoorwaarden bedoeld in artikel 20 van het Milieuvergunningendecreet.

Art. 5BIS.0.2. §1. De bepalingen van de delen 3, 4 en 5 van dit besluit zijn niet van toepassing op de inrichtingen, bedoeld in artikel 5BIS.0.1, behoudens wanneer dit in de hoofdstukken van dit deel uitdrukkelijk anders is vermeld.

§2. Blijven alleszins onverminderd van toepassing, de bepalingen van artikel 4.1.1.1 volgens dewelke de exploitatie van een in de derde klasse ingedeelde inrichting slechts is toegestaan in zoverre de inplantingsplaats verenigbaar is met de algemene en aanvullende stedenbouwkundige voorschriften zoals vastgesteld in het goedgekeurde gewestplan of een ruimtelijk uitvoeringsplan of in een ander plan van aanleg.

§3. De begrippen en definities vermeld in artikel 1 van titel I van het VLAREM alsook in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM zijn van toepassing op dit deel 5BIS. De thematische gerangschikte definities van artikel 1.1.2 zijn van toepassing op de betrokken tekstonderdelen van dit deel.

§4. De in dit deel vermelde industrie- en andere gebieden betreffen de gebieden zoals bepaald door de stedenbouwkundige voorschriften van een goedgekeurd plan van aanleg, een ruimtelijk uitvoeringsplan of een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkavelingsvergunning.

Art. 5BIS.0.3. Als de milieuvoorwaarden opgenomen in de hoofdstukken van dit deel aangeven welke middelen moeten worden aangewend, kan de exploitant andere middelen toepassen mits bekomen van een toelating tot afwijking overeenkomstig de bepalingen van afdeling 1.2.2 van titel II van het VLAREM.

HOOFDSTUK 5BIS.15.5.
INRICHTINGEN BEDOELD IN RUBRIEK 15.5.
STANDAARDGARAGES EN –CARROSSERIEBEDRIJVEN

AFDELING 5BIS.15.5.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5BIS.15.5.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de standaardgarages en –carrosseriebedrijven bedoeld in rubriek 15.5 van de indelingslijst.

AFDELING 5BIS.15.5.2.
ALGEMENE MILIEUVOORWAARDEN VOOR STANDAARDGARAGES EN CORROSERIEBEDRIJVEN

Beste Beschikbare Technieken (BBT)

Art. 5BIS.15.5.2.1. §1. De exploitant moet als normaal zorgvuldig persoon steeds de beste beschikbare technieken toepassen ter bescherming van mens en milieu, en dit zowel bij de keuze van behandelingsmethodes op het niveau van de emissies, als bij de keuze van bronbeperkende maatregelen (aangepaste productietechnieken en -methoden, grondstoffenbeheersing en dergelijke meer). Deze verplichting geldt eveneens voor wijzigingen aan ingedeelde inrichtingen, alsook voor activiteiten die op zichzelf niet vergunnings- of meldingsplichtig zijn.
§2. De naleving van de voorwaarden in dit besluit wordt geacht overeen te stemmen met de verplichting uit §1.

Hygiëne, risico- en hinderbeheersing

Art. 5BIS.15.5.2.2. De inrichting moet zindelijk worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven moeten doeltreffende maatregelen worden genomen tegen ongedierte.

Art. 5BIS.15.5.2.3. Onverminderd artikel 5BIS.15.5.2.1 treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om:
- de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;
- de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van accidentele gebeurtenissen die eigen zijn aan de aanwezigheid of de uitbating van zijn inrichting. Dit houdt ondermeer in dat de nodige interventiemiddelen zijn voorzien. Het bepalen en het aanbrengen hiervan gebeurt in overleg met de plaatselijke brandweer.

[- lekkage van gefluoreerde broeikasgassen te voorkomen of tot een minimum te beperken. De terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen mag alleen worden uitgevoerd door een gecertificeerde technicus als vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen.]

Punt 3 toegevoegd bij art. 15 B.Vl.Reg. 4 september 2009, B.S. 27 oktober 2009.

Art. 5BIS.15.5.2.4. §1. Bij hinder of schade, of dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, moet de exploitant onmiddellijk de nodige maatregelen treffen om deze toestand te verhelpen en in voorkomend geval verdere verontreiniging te doen ophouden. Eventueel opgetreden verontreiniging moet hij op milieuhygiënisch verantwoorde wijze ongedaan maken.
§2. Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar het grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de toepasselijke reglementering. De exploitant beschikt over de middelen en/of het materiaal die een snelle uitvoering van deze maatregelen toelaten.

Art. 5BIS.15.5.2.5. §1. De exploitant doet onmiddellijk melding van het voorval en van de (overwogen) maatregelen bij de burgemeester en bij de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] bij:
- ernstige hinder of schade, of
- dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, of
- een vloeistoflek dat aanleiding heeft gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen.

§2. Indien nodig voor de bepaling van de te treffen saneringsmaatregelen, moet de exploitant op zijn kosten de vereiste metingen laten uitvoeren door een daartoe erkende milieudeskundige.

Gewijzigd bij art. 199 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Informatieplicht

Art. 5BIS.15.5.2.6. §1. De exploitant verschaft de toezichthoudende ambtenaren op eenvoudig verzoek de hem bekende relevante gegevens over de in de inrichting gebruikte en voortgebrachte grondstoffen, producten, afvalstromen of emissies.
§2. Indien de ambtenaar ernstige redenen heeft om te twijfelen aan de volledigheid of juistheid van deze gegevens kan hij door een erkend milieudeskundige en op kosten van de exploitant, monsternames, metingen en analyses laten uitvoeren van de bedoelde grondstoffen, producten, afvalstromen of emissies. De exploitant wordt op voorhand schriftelijk in kennis gesteld van de gemotiveerde beslissing van de ambtenaar.

Art. 5BIS.15.5.2.7. Alle documenten en gegevens die in toepassing van dit besluit moeten bezorgd worden aan de overheid moeten tevens ter beschikking worden gesteld van de werknemersvertegenwoordiging in de ondernemingsraad en in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen. Bij ontstentenis van deze beide organen worden de documenten en gegevens ter beschikking gesteld van de syndicale delegatie van de onderneming.

Art. 5BIS.15.5.2.8. §1.De exploitant van een inrichting neemt de nodige maatregelen om in geval van accidentele emissies die verontreiniging kunnen veroorzaken:
1° de toezichthoudende ambtenaar daarvan onverwijld in kennis te stellen;
2° derden die ten gevolge van de emissie schade kunnen lijden onverwijld te waarschuwen met opgave van de maatregelen die zij kunnen treffen om het gevaar af te wenden dan wel te beperken; deze bepaling is evenwel niet van toepassing wanneer de voorschriften vastgesteld door de federale overheid in het kader van de civiele bescherming van toepassing zijn;
3° de gevolgen voor mens en milieu zoveel mogelijk te beperken.

§2. Als de emissie gevaar kan opleveren voor beschadiging van een afvalwaterzuiveringsinstallatie, waarschuwt de exploitant bovendien onmiddellijk de beheerder van de betrokken installatie.
§3. Wanneer de zuiveringstechnische voorzieningen van een inrichting wegens storing of enige andere oorzaak uitvallen, of wanneer om enige andere reden de emissie- of immissienormen worden overschreden, stelt de exploitant de toezichthoudende ambtenaar daarvan onverwijld in kennis.

Beheer van afvalstoffen en van buiten bedrijf gestelde installaties

Art. 5BIS.15.5.2.9. Onverminderd de bepalingen die gelden voor de opslag van gevaarlijke stoffen, gebeurt de tijdelijke opslag van afvalstoffen, in aangepaste verpakkingen en/of afvalcontainers. Deze bepaling is niet van toepassing op inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfalt. Deze afvalstoffen moeten regelmatig uit de inrichting worden afgevoerd voor verwerking overeenkomstig artikel 5BIS.15.5.2.10. Het afvoeren van de afvalstoffen moet zodanig geschieden dat zich geen afval buiten de inrichting kan verspreiden.

Art. 5BIS.15.5.2.10. §1. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, moet voor de verwerking van afvalstoffen buiten het ophalen, sorteren en vervoeren, de voorkeur gegeven worden aan de verwerkingswijzen zoals hierna in afnemende graad van prioriteit vermeld:
1° hergebruik van producten;
2° recyclage van materialen;
3° winning van energie;
4° verbranding zonder energiewinning.

Slechts wanneer de beste beschikbare technieken geen van de voormelde verwerkingswijzen toelaten, mogen de afvalstoffen overeenkomstig de wettelijke bepalingen gestort worden in een daartoe vergunde inrichting.
§2. Om te kunnen voldoen aan de verwerkingshiërarchie zoals beschreven in §1 moeten afvalstromen die een verschillende verwerking dienen te ondergaan of kunnen ondergaan, gescheiden worden opgevangen of na ophaling mechanisch worden gescheiden.

Art. 5BIS.15.5.2.11. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, moeten de definitief door de exploitant buiten bedrijf gestelde installaties of onderdelen ervan, binnen de 36 maanden na de buitengebruikstelling zo zijn aangepast dat schade aan het milieu of hinder uitgesloten zijn.

Opslag van gevaarlijke stoffen

Art. 5BIS.15.5.2.12. Vaste stoffen in bulk

Vaste stoffen in bulk, die uitloogbare stoffen van bijlage 2B en van bijlage 7 van titel I van het VLAREM bevatten, worden opgeslagen op een vloeistofdichte ondergrond, voorzien van een opvangsysteem.

Art. 5BIS.15.5.2.13. Gevaarlijke vloeistoffen

§1. Bovengrondse tanks en/of vaten, die vloeistoffen van bijlage 2B en van bijlage 7 van titel I van het VLAREM bevatten, moeten in een inkuiping worden geplaatst, die voldoet aan de hierna vermelde voorwaarden:
1° de vloeren en wanden moeten bestand zijn tegen de inwerking van de opgeslagen vloeistoffen en moeten kunnen weerstaan aan de vloeistofmassa die bij lekkage uit de grootste in de inkuiping geplaatste tank en/of vat kan ontsnappen;
2° buizen of leidingen mogen slechts doorheen de wanden worden geleid mits toepassing van afdoende dichtingen;
3° de wanden moeten tenminste alle 50 meter van reddingsladders of trappen worden voorzien.
Voor tanks en vaten met een waterinhoud van meer dan 220 liter moet bovendien:
1° tussen deze en de binnenste onderkant van de wanden een minimumafstand, gelijk aan de helft van de hoogte van de tanks en/of vaten, worden gelaten;
2° een doorgang van tenminste 1 meter breedte tussen de tanks, de vatenopslag en de wanden volledig worden vrijgelaten.

§2. De in §1 bedoelde inkuiping moet een inhoudsvermogen hebben dat gelijk is aan of groter dan:
1° de helft van het totaal inhoudsvermogen van de erin geplaatste tanks en/of vaten;
2° het inhoudsvermogen van de grootste tank of vat, vermeerderd met 25% van het totale inhoudsvermogen der andere in de inkuiping aangebrachte tanks en/of vaten;
3° voor de opslag van vaten en bussen met een waterinhoud van minder dan 220 liter mag het inhoudsvermogen van de inkuiping worden beperkt tot 10% van het totale inhoudsvermogen van de erin opgeslagen vaten en/of bussen.

§3. In geval van herstelling van een der tanks die deel uitmaakt van een groep tanks en/of vaten opgesteld in éénzelfde inkuiping, moet deze tank gedurende de hele herstellingsperiode door een vloeistofdichte wand worden omringd, waarvan de hoogte gelijk is aan deze van de opstaande rand en/of muren die de hele groep omringt.

§4. In éénzelfde inkuiping mogen enkel vloeistoffen worden opgeslagen die bij vermenging hetzij geen, hetzij uitsluitend een chemische reactie kunnen doen ontstaan waarbij de vorming van andersoortige gevaarlijke stoffen dan deze die binnen de bak zijn opgeslagen, is uitgesloten.

Art. 5BIS.15.5.2.14. Verwijderen van gemorste verontreinigende stoffen

Onverminderd de bepalingen van artikel 5BIS.15.5.2.4 en 5BIS.15.5.2.5 moeten gemorste, al dan niet verdunde, verontreinigende stoffen worden verwijderd overeenkomstig de van toepassing zijnde reglementering.

Art. 5BIS.15.5.2.15. Opvang van bluswater

De opslaginrichting bedoeld onder de artikelen 5BIS.15.5.2.12 en 5BIS.15.5.2.13 moet zo uitgerust zijn dat de rechtstreekse lozing van met deze gevaarlijke stoffen verontreinigd bluswater naar oppervlaktewater of openbare riolering maximaal voorkomen wordt en moet zodanig uitgerust zijn dat dit water, alvorens het wordt geloosd, zo nodig al dan niet ter plaatse kan worden onderzocht en gezuiverd. De opvangcapaciteit voor verontreinigd bluswater wordt vastgesteld in overleg met de plaatselijke brandweer.

Beheersing van hinder door geluid

Art. 5BIS.15.5.2.16. §1. Het specifieke geluid in open lucht van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen mag op de in §3 of §4 van artikel 1 van bijlage 4.5.1 bij titel II van het VLAREM bepaalde meetpunten de met 5dB(A) verminderde richtwaarde in bijlage 4.5.4 bij titel II van het VLAREM niet overschrijden.

§2. Onverminderd de bepalingen van §1 moet het specifieke geluid binnenshuis van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken voldoen aan de volgende bepaling: het specifieke geluid gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn, dient beperkt te worden tot de in bijlage 2.2.2 bij titel II van het VLAREM bepaalde richtwaarden verminderd met 3 dB(A).

§3. Het specifieke geluid in open lucht van bestaande inrichtingen wordt op de in §3 of §4 van artikel 1 van bijlage 4.5.1 bij titel II van het VLAREM bepaalde meetpunten zodanig beperkt dat de richtwaarde in bijlage 4.5.4 bij titel II van het VLAREM zo goed mogelijk wordt benaderd, rekening houdend met de bepalingen van artikel 4.5.1.1 en met gebruik van de beste beschikbare technieken.

§4. Onverminderd de bepalingen van §3 wordt het specifieke geluid binnenshuis van bestaande inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken zodanig beperkt dat de richtwaarden van bijlage 2.2.2 bij titel II van het VLAREM zo goed mogelijk worden benaderd rekening houdend met de bepalingen van artikel 4.5.1.1 en met gebruik van de beste beschikbare technieken.

§5. Het specifieke geluid van de bestaande inrichtingen moet uiterlijk op 1 augustus 1998 voldoen aan de bepalingen van §3 en §4.

§6. Als het geluid in open lucht van een inrichting een incidenteel, fluctuerend, intermitterend of impulsachtig karakter vertoont, dan worden de in bijlage 4.5.5 bij titel II van het VLAREM aangegeven richtwaarden toegepast op de toepasselijke waarde. De toepasselijke waarde voor nieuwe inrichtingen is de in bijlage 4.5.4 bij titel II van het VLAREM aangegeven richtwaarde verminderd met 5 en voor bestaande inrichtingen de in bijlage 4.5.4 bij titel II van het VLAREM aangegeven richtwaarde.

§7. De voorwaarden vermeld in deze afdeling worden schematisch weergegeven in de beslissingsschema's 4.5.6.4 en 4.5.6.5 in bijlage 4.5.6 bij titel II van het VLAREM.

Beheersing van hinder door licht

Art. 5BIS.15.5.2.17. §1. Onverminderd andere reglementaire bepalingen treft de exploitant de nodige maatregelen om lichthinder te voorkomen.

§2. Het gebruik en de intensiteit van lichtbronnen in open lucht zijn beperkt tot de noodwendigheden inzake uitbating en veiligheid. De verlichting is dermate geconcipieerd dat niet-functionele lichtoverdracht naar de omgeving maximaal wordt beperkt.

§3. Klemtoonverlichting mag uitsluitend gericht zijn op de inrichting of onderdelen ervan.

§4. Lichtreclame mag de normale intensiteit van de openbare verlichting niet overtreffen.

AFDELING 5BIS.15.5.3.
SECTORALE MILIEUVOORWAARDEN VOOR STANDAARDGARAGES EN CORROSSERIEBEDRIJVEN

Keuringen, meet-, monstername- en registratievoorzieningen

Art. 5BIS.15.5.3.1. §1. De exploitant brengt, zo nodig in overleg met de toezichthoudende overheid, alle nodige meet-, monstername- en registratievoorzieningen aan. Deze voorzieningen en hun toegangswegen zijn steeds gemakkelijk en veilig toegankelijk en maken het mogelijk de metingen en monsternamen op veilige wijze te verrichten.

Deze voorzieningen moeten minimaal aan de volgende voorwaarden voldoen:

Milieucompartiment	Onderdeel	Minimale voorwaarden voor de meet- en monsternamevoorziening
Afvalwaterlozingen	Lozingspunten huishoudelijk afvalwater	Geen
	Lozingspunten bedrijfsafvalwater	Controleput voor schepstaalname, binnen de overgangstermijnen en randvoorwaarden vastgelegd in artikel 5BIS.15.5.4.3.11.
Luchtverontreinigende emissies	Stookinstallaties met warmtevermogen tussen 300 kW en 2 MW	Bij vloeibare brandstof: twee openingen Bij gasvormige brandstof: één opening (Cf. NBN T 95-001 of een gelijkwaardige norm)
	Motoren met inwendige verbranding (elektrische noodgroep)	
	Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen voorzien van een filterinstallatie met gebruik van actieve kool voor de adsorptie van de afvalgassen of een gelijkwaardige installatie, alsmede installaties waar uitsluitend bedekkingsmiddelen met minder dan 150 g VOS/l worden aangebracht	Geen
	Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen met een maximaal gehalte aan vluchtige organische stoffen, zoals conform de EG-richtlijn 2004/42/EG bepaald in bijlage 2B van het koninklijk besluit van 7 oktober 2005 inzake de reductie van het gehalte aan vluchtige organische stoffen in bepaalde verven en vernissen en in producten voor het overspuiten van voertuigen	Geen
Afvalstoffensamenstelling	Alle onderdelen	Geen
Geluidsproductie	Alle onderdelen	Geen

§2. De volgende metingen moeten worden uitgevoerd:

Milieucompartiment	Onderdeel waarvoor meetverplichting geldt:	Omschrijving meetverplichting
Afvalwaterlozingen	Lozingspunten huishoudelijk afvalwater	Geen
	Lozingspunten bedrijfsafvalwater	Geen
Luchtverontreinigende emissies	Stookinstallaties met warmtevermogen van 300 kW tot en met 1 MW	Om de 5 jaar op initiatief en op kosten van de exploitant door een laboratorium, erkend in de discipline lucht en dit tijdens een periode van normale bedrijvigheid (artikel 5.43.2.3.3)
	Stookinstallaties met warmtevermogen van [meer dan 1 MW tot en met 2 MW]	Om de 2 jaar op initiatief en op kosten van de exploitant door een laboratorium, erkend in de discipline lucht en dit tijdens een periode van normale bedrijvigheid (artikel 5.43.2.3.3)
	Motoren met inwendige verbranding (dieselgroep)	Geen
	Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen voorzien van een filterinstallatie met gebruik van actieve kool voor de adsorptie van de afvalgassen of een gelijkwaardige installatie, alsmede installaties waar uitsluitend bedekkingsmiddelen met minder dan 150 g VOS/l worden aangebracht	Geen
	Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen met een maximaal gehalte aan vluchtige organische stoffen, zoals conform de EG-richtlijn 2004/42/EG bepaald in bijlage 2B van het koninklijk besluit van 7 oktober 2005 inzake de reductie van het gehalte aan vluchtige organische stoffen in bepaalde verven en vernissen en in producten voor het overspuiten van voertuigen	Geen
Afvalstoffen-samenstelling	Alle onderdelen	Geen
Geluidsproductie	Alle onderdelen	Geen

De metingen worden uitgevoerd conform de meetmethodiek die is vastgelegd in de andere delen van titel II van het VLAREM.

Gewijzigd bij art. 187 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. De exploitant houdt de gegevens met betrekking tot de opgelegde meet- en registratieverplichtingen, met inbegrip van de registers en balansen, ter beschikking van de toezichthoudende overheid en bewaart ze gedurende ten minste 5 jaar. Het betreft inzonderheid de volgende meet- en registratieverplichtingen:

Onderwerp registratie- of bewaarplicht	Omschrijving registratie- of bewaarplicht
Metingen op rookgassen van stookinstallaties > 300 kW	Meetverslagen van de rookgasemissiemetingen
Koelinstallaties (alle)	Attest opgesteld door de constructeur of een milieudeskundige m.b.t. bouw en de opstelling van koelinstallaties
Koelinstallaties met een nominale koelmiddelinhoud van 3 kg of meer die gebruik maken van ozonafbrekende stoffen en/of gefluoreerde broeikasgassen, behalve in geval van hermetisch gesloten koelsystemen	Per koelinstallatie moet op een goed toegankelijke plaats een instructiekaart aanwezig zijn (artikel 5.16.3.3, §8, 1°)
	Per koelinstallatie wordt een installatiegebonden logboek bijgehouden in de nabijheid van de koelinstallatie (artikel 5.16.3.3, §8, 2°)
Persluchtreservoir < 300 liter en die onder een druk kan staan van meer dan 100 kPa	Attest van de constructeur of een milieudeskundige m.b.t. waterdrukproef, bouw van het reservoir volgens code van goede praktijk en goede werking veiligheidstoestellen (artikel 5.16.3.2, §1)
Persluchtreservoir > 300 liter en die onder een druk kan staan van meer dan 100 kPa	een attest opgesteld door de constructeur van het reservoir of door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen (artikel 5.16.3.2, §2)

§4. De exploitant is ertoe gehouden volgende controles en keuringen uit te voeren respectievelijk te laten uitvoeren overeenkomstig de methodiek bepaald in de andere delen van titel II van het VLAREM:

Onderdeel	Controleverplichting
KWS-afscheider	Certificaat/factuur van lediging van overbrenger: afscheider wordt zo vaak gereinigd als voor een goede werking noodzakelijk is Bij plaatsing of wijziging van afwateringscircuit attest van leverancier/plaatser waaruit blijkt dat de installatie voldoende gedimensioneerd is (cf. norm DIN 1999 of EN 858 of een gelijkwaardige norm)
Luchtzuiveringsinstallaties	Onderhouden overeenkomstig de specificaties van de leveranciers
Koelinstallaties met een nominale koelmiddelinhoud van 3 kg of meer die gebruik maken van ozonafbrekende stoffen en/of gefluoreerde broeikasgassen, behalve in geval van hermetisch gesloten koelsystemen	Periodieke lekdichtheidscontrole door bevoegd koeltechnicus: koelinstallaties moeten minimaal eenmaal per twaalf maanden op goed functioneren en vanuit het oogpunt van preventie worden gecontroleerd op mogelijke oorzaken van lekkage. (artikel 5.16.3.3, §7)
	Bepaling van het “relatief lekverlies” door bevoegd koeltechnicus (artikel 5.16.3.3, §6)
Stookinstallaties	Jaarlijks onderhoud/afstelling brander door erkend brandertechnicus
Brandblussers	Jaarlijks door de leverancier van brandblusser
Veiligheidsinformatiebladen van gevaarlijke producten	Controle door exploitant of de fiches niet ouder zijn dan 5 jaar
Motoren met inwendige verbranding (noodgroep)	De exploitant dient op basis van geregistreerde componenten en/of berekeningen volgens een code van goede praktijk, de uitstoot van de installatie te bepalen
Persluchthouder met inhoud > 300 l	Controle vóór indienststelling én 3-jaarlijks een in- en uitwendig onderzoek door erkend milieudeskundige discipline druktoestellen (artikel 5.16.3.2, §2)
Vloeibaar gemaakte handelspropaan, handelsbutaan of mengsels in vaste houders met inhoud > 300 l	Controle vóór indienststelling en 5-jaarlijks door milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen (artikel 5.16.6.7 en artikel 5.16.6.8)
Ondergrondse houder voor de opslag van gevaarlijke producten	Voor elke houder moet een door de constructeur van de houder ondertekende “verklaring van conformiteit van de houder” kunnen worden voorgelegd (artikel 5.17.2.6) Controle na installatie maar vóór ingebruikname (artikel 5.17.2.7) Beperkt onderzoek: 2-jaarlijks (artikel 5.17.2.8, §1) Algemeen onderzoek: 15-jaarlijks (artikel 5.17.2.8, §2) De bovenvermelde controles en onderzoeken moeten worden uitgevoerd door: ofwel een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; ofwel een bevoegd deskundige of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten bestemd voor de verwarming van gebouwen door een erkend technicus.

Bovengrondse houders van P3/P4 producten	Voor elke houder moet een door de constructeur van de houder ondertekende “verklaring van conformiteit van de houder” kunnen worden voorgelegd (artikel 5.17.3.3, §2) Controle na installatie maar vóór ingebruikname (artikel 5.17.3.4) Beperkt onderzoek: 3-jaarlijks (artikel 5.17.3.16, §1) Algemeen onderzoek: 20-jaarlijks (artikel 5.17.3.16, §2) De bovenvermelde controles en onderzoeken moeten worden uitgevoerd door: ofwel een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; ofwel een bevoegd deskundige of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten bestemd voor de verwarming van gebouwen door een erkend technicus.
Bodembeschermende voorzieningen (vloeistofdichtheid, controle op lekkage)	Jaarlijkse visuele controle door exploitant

Brandveiligheid

Art. 5BIS.15.5.3.2. §1. Teneinde een begin van brand doeltreffend te kunnen bestrijden zijn binnen de inrichting voldoende mobiele brandblusapparaten, haspels of ander materiaal voor brandbestrijding aanwezig. Het materiaal voor brandbestrijding is in goede staat van werking, tegen vorst beschermd, toegankelijk en over de inrichting verspreid.

§2. De brandblusapparaten worden jaarlijks gecontroleerd door een bevoegd deskundige en de exploitant ziet toe op de kwaliteit van de brandblusproducten en zorgt voor de duurzame kwaliteit van de blusproducten door ze vóór de uiterste gebruiksdatum te vernieuwen.

§3. Alle brandbeveiligingssystemen en blusapparaten die halonen bevatten, behalve deze die gebruikt worden voor kritische toepassingen, moeten buiten gebruik gesteld zijn, onder terugwinning van de halonen.

Art. 5BIS.15.5.3.3. §1. Voor de opslag van gassen en gevaarlijke producten in houders wordt verwezen naar de bepalingen van subafdelingen 5BIS.15.5.4.6, 5BIS.15.5.4.7 en 5BIS.15.5.4.8.

§2. Met betrekking tot de opslag van ontvlambare gassen en gasolie moeten de volgende veiligheidsafstanden worden geëerbiedigd:

Afstand in meter	Ontvlambare gassen	Zuurstoffles	Gasolietank
Ontvlambare gassen	0	5	5
Zuurstoffles	5	0	5
Limiet eigendom	3	2	3

Bovenvermelde afstanden worden horizontaal gemeten. Deze afstand kan verkleind worden mits het voorzien van een veiligheidsscherm. Het veiligheidsscherm bestaat uit materialen die minstens één uur brandbestendig zijn en brandverspreiding afremmen in geval van brand. Het veiligheidsscherm is minstens twee meter hoog en steekt minstens 50 centimeter boven de maximale hoogte van het opgeslagen materiaal.

Afvalstoffen

Art. 5BIS.15.5.3.4. Het tijdelijk voorhanden houden van de afvalstoffen, in afwachting van hun ophalen en verwerking bij derden, gebeurt in aangepaste verpakkingen en/of afvalcontainers met vermelding van de naam van de afvalstof zodanig dat elke vorm van milieuverontreiniging of hinder wordt voorkomen. Deze bepaling is niet van toepassing op inerte afvalstoffen.

Art. 5BIS.15.5.3.5. §1. De vloeibare gevaarlijke afvalstoffen en afgewerkte oliën worden in afwachting van het ophalen apart opgeslagen in recipiënten die bestand zijn tegen corrosie of tegen elke andere aantasting door de producten die ze bevatten. Deze vloeistoffen mogen niet gemengd worden omdat ze apart moeten afgevoerd en verwerkt worden.

§2. De vaste oliehoudende afval wordt opgeslagen in een daartoe bestemde container of vat en regelmatig afgevoerd, zonder verspreidingen in de buurt.
Recipiënten die oplosmiddelhoudende producten of afval bevatten, moeten goed gesloten worden bewaard. Schoonmaakdoeken die doordrenkt zijn met organische oplosmiddelen moeten na gebruik in gesloten containers worden bewaard.

§3. Gebruikte accu’s moeten worden opgeslagen in zuurbestendige en lekvrije bakken. De bakken moeten voorzien zijn van een deksel of overdekt opgeslagen worden om de vermenging van neerslag en eventuele lekkende zuren te voorkomen. De accu’s moeten rechtop worden opgeslagen.

§4. De opslag van voertuigen die mogelijker wijze zullen worden afgedankt, dient te gebeuren op een vloeistofdichte vloer, aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem, noch het grond- noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen. Alle afgedankte voertuigen moeten ingeleverd worden bij een daartoe erkende inrichting. [De goede werking van de koolwaterstofafscheider wordt altijd verzekerd. De koolwaterstofafscheider wordt zo dikwijls geledigd en gereinigd als nodig is om de goede werking ervan te waarborgen. De exploitant inspecteert daarvoor om de drie maanden de afscheider. Van de inspecties wordt een logboek bijgehouden.]

Gewijzigd bij art. 38 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009

§5. Afvalstoffen die asbestvezels of -stof bevatten moeten zodanig worden behandeld, verpakt zijn of afgedekt, met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden, dat er geen asbestdeeltjes in het milieu terechtkomen.

Art. 5BIS.15.5.3.6. Het is verboden te lozen:
1° lijm, verf, lak, oplosmiddelen, logen, beitsen en andere productmengsels, zelfs indien het gaat om producten of productmengsels op waterbasis of productmengsels die niet gevaarlijk zijn;
2° afvalwater van een watergordijn van een spuitzone of spuitcabine;

3° het eerste reinigingswater van recipiënten, installaties en hulpmiddelen zoals spuitapparatuur, die lijm, verf, bedekkingsmiddel, of dergelijke bevat hebben;
4° afvalwaters van afvalgasreiniging.

AFDELING 5BIS.15.5.4.
AANVULLENDE SECTORALE MILIEUVOORWAARDEN VOOR BEPAALDE ONDERDELEN VAN STANDAARDGARAGES (MET INBEGRIP VAN CARROSSERIEBEDRIJVEN)

Art. 5BIS.15.5.4.1. De bepalingen van de subafdelingen van onderhavige afdeling zijn enkel van toepassing in zoverre de standaardgarage (met inbegrip van carrosseriebedrijven) de respectieve in deze subafdelingen bedoelde onderdelen omvat.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.1.
Werkplaatsen voor het nazicht, het herstellen en het onderhouden van motorvoertuigen

Art. 5BIS.15.5.4.1.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 1°, a) van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.1.2. §1. De garages en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen en hun aanhorigheden zijn van alle bewoonde lokalen en hun toegangen afgescheiden door volle muren, schutsels, zolderingen, vloeren in metselwerk of in beton. Deuren met automatische sluiting die aan het vuur weerstaan mogen evenwel in de muren en schutsels worden aangebracht.

§2. De vloer van de garages en herstellingswerkplaatsen is effen, ondoordringbaar en onbrandbaar.

§3. De bewoonde lokalen dienen over tenminste een van de garage, herstellingswerkplaats en aanhorigheden onafhankelijke toegang te beschikken.

§4. De inrijgangen die van de garages en herstellingswerkplaatsen gescheiden zijn door een openluchtkoer van tenminste 3m diepte, moeten niet beschouwd worden als aanhorigheden voor de toepassing van de bepalingen van §§ 1 en 3.

Art. 5BIS.15.5.4.1.3. §1. De garages en herstellingswerkplaatsen worden voortdurend doeltreffend verlucht derwijze dat de atmosfeer er nooit giftig of ontplofbaar kan worden.

§2. In de schouwputten alsmede in de ondergrondse garages en herstellingswerkplaatsen dient ter naleving van de bepalingen van §1 een mechanische verluchtingsinstallatie voorzien op oordeelkundig gekozen plaatsen en in elk geval op het laagste niveau, die de in de schouwputten en de in de lokalen verspreide gassen opzuigt en in de atmosfeer loost.

§3. Het is verboden een ontploffingsmotor of een motor met inwendige verbranding werkingsklaar te maken of te herstellen, indien deze verrichtingen het langdurig draaien van deze motor vergen, tenzij er een opvanginrichting is voorzien die de afvalgassen rechtstreeks in de atmosfeer brengt.

§4. Bij het aansteken van een gasgenerator dienen alle voorzorgen getroffen om brand- en ontploffingsgevaar te vermijden. Het verplaatsen van toortsen of brandende stoffen voor het voormelde aansteken wordt tot het uiterste minimum herleid. Het aansteken van brandbare stoffen geschiedt in de mate van het mogelijke na ze in de gasgenerator geplaatst te hebben.
Het is verboden brandstof te brengen in de gasgenerator van een geborgen wagen, wanneer de gasgenerator ontstoken is.
Het is verboden een ontstoken gasgenerator te reinigen.
Het is verboden vuur in de gasgenerator van een geborgen wagen te onderhouden. Er dienen integendeel de nodige schikkingen getroffen om dit zo snel mogelijk te doven.

§5. Het herstellen van reservoirs van auto- en andere motorvoertuigen die brandstof hebben ingehouden bij middel van de steekvlam, de elektrische boog of enig ander toestel met open vlam is verboden.

Art. 5BIS.15.5.4.1.4. §1. De voedingsspanning der verplaatsbare lampen mag niet meer bedragen dan 25 volt in wisselstroom of 50 volt in gelijkstroom. Dit voorschrift is van toepassing vanaf de aansluiting van de verplaatsbare geleiders met de vaste geleiders. De transformatoren voor spanningsvermindering dienen gescheiden windingen te hebben. De massa van deze transformatoren dient met de aarde verbonden. De soepele geleiders hebben een voldoend weerstandsvermogen tegen slijtage. Ze mogen evenwel door geen metalen omhulsel beschermd worden.

§2. De verwarming van de parkeerruimten voor autovoertuigen en aanhangwagens, andere dan personenwagens, de garages en de herstellingswerkplaatsen mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

§3. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat moeten in de in §2 bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

§4. De vluchtdeuren van de in §2 bedoelde lokalen moeten langs buiten opendraaien en de doorgangen dienen van elke hindernis vrijgehouden.

Art. 5BIS.15.5.4.1.5. §1. Het is verboden in de parkeerruimten voor autovoertuigen, in de garages en herstellingswerkplaatsen:
1° gemakkelijk brandbare of ontvlambare stoffen of producten op te stapelen;
2° bussen met benzine of waarin benzine geweest is te plaatsen.

§2. De organisatie van de brandbestrijding en de brandbestrijdingsmiddelen worden vastgelegd in overleg met de bevoegde brandweer.

§3. In geval van brand of rookontwikkeling moet de brandweer worden opgeroepen en moeten alle middelen ter bestrijding van het onheil worden ingezet in afwachting van de komst van de brandweer.

Art. 5BIS.15.5.4.1.6. De nodige maatregelen dienen getroffen om de buurt niet te hinderen door geluid en trillingen veroorzaakt door:
1° het verkeer van voertuigen van, naar en op de parkeerplaatsen;

2° de luchtconditioneringsapparaten, ventilatoren enz. aangewend om de parkeerruimten, garages en herstellingswerkplaatsen te verluchten of te ventileren;
3° het warmdraaien van motoren of de werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen; hiertoe dient inzonderheid tussen een niet in een gesloten lokaal ingerichte parkeerplaats en elke naburige woning een ruimtelijke scheiding te bestaan van tenminste 50 m; bij werking van koelinstallaties op geparkeerde voertuigen dient daarenboven tussen de parkeerplaats en de naburige woningen gelegen binnen een straal van 100 m een geluidsdempend bufferscherm voorzien;
Andere maatregelen die gelijkwaardige waarborgen om de buurt te vrijwaren van geluid- en trillingshinder bieden, zijn eveneens toegelaten.

Art. 5BIS.15.5.4.1.7. De plaatsen waar geaccidenteerde of andere niet-rijklare motorvoertuigen worden gestald zijn uitgerust met een vloeistofdichte vloer, aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodanig dat gelekte vloeistoffen noch het grond- noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen. [De goede werking van de koolwaterstofafscheider wordt altijd verzekerd. De koolwaterstofafscheider wordt zo dikwijls geledigd en gereinigd als nodig is om de goede werking ervan te waarborgen. De exploitant inspecteert daarvoor om de drie maanden de afscheider. Van de inspecties wordt een logboek bijgehouden.]

Gewijzigd bij art. 39 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.2.
Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen

Art. 5BIS.15.5.4.2.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 1°, b) van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.2.2. Algemeen

§1. Alle werkzaamheden die aanleiding kunnen geven tot emissie van geur, rook of stofdeeltjes moeten worden uitgevoerd binnen in een gebouw. Tijdens deze werkzaamheden zijn ramen en deuren van het gebouw gesloten.

§2. Alle emissies naar de lucht, met uitzondering van stoom of waterdamp, moeten kleurloos zijn en zonder zichtbare mist of druppels.

[§3. Alle spuitwerk moet in een spuitcabine uitgevoerd worden. Dat is een volledig gesloten ruimte waarvan de afgezogen lucht via stoffilters naar buiten wordt geleid en die geconstrueerd is om het spuiten van voertuigen onder gecontroleerde omstandigheden te doen plaatsvinden. In afwijking daarvan mogen grondverven in een voorbehandelingsruimte verspoten worden als de grondlagen nog nageschuurd moeten worden en het spuitwerk zich beperkt tot één onderdeel per voertuig.
De voorbehandelingsruimte waar spuitactiviteiten plaatsvinden, wordt zo ingericht dat de verspreiding van verfdeeltjes en oplosmiddelen wordt vermeden. Dat wordt gerealiseerd met behulp van het volgende, waarbij de afgeozgen lucht via stoffilters naar buiten wordt geleid:

1° afscherming van de rest van de werkruimte, bijvoorbeeld door middel van gordijnen of door een open cabine;

2° afzuiging binnen de afgeschermde zone, zodat een onderdruk ontstaat die verspreiding van stofdeeltjes en oplosmiddelen naar de rest van de werkruimte voorkomt.

Het spuiten van lak in de openlucht is verboden.]

Vervangen bij art. 40 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§4. De spuitcabine mag niet onder een positieve druk staan die groter is dan 267 Pa. Elke spuitcabine is daarom uitgerust met een drukmeter die telkens aan het begin van een spuitcyclus wordt gecontroleerd. Er moet tevens een geluidsalarm in de spuitinstallatie aanwezig zijn, dat een signaal geeft in geval van een te grote overdruk.

§5. Alle spuitwerk moet worden uitgevoerd met hoog volume / lage druk toestellen die een aanbrengrendement hebben van ten minste 65 %. Tijdens het spuiten wordt de luchttoevoer ingesteld zodat een druk van 70 kPa aan de luchtkap van het spuitpistool niet overschreden wordt. Elke inrichting beschikt over een meettoestel om de druk van de luchttoevoer te kunnen meten.

Andere spuitapparatuur mag gebruikt worden, als aangetoond kan worden dat bedekkingsmiddelen kunnen worden aangebracht met een spuitrendement van ten minste 65 %.

§6. Bij het reinigen van spuitpistolen en -installaties moet steeds een recipiënt aangebracht worden om de spoelvloeistoffen op te vangen. Als hierbij organische oplosmiddelen gebruikt worden, moet de reiniging steeds in een volledig gesloten automatisch reinigingsapparaat gebeuren, of in een andere schoonmaakmachine met gelijke of lagere emissies.

Testen van het spuitpistool en proefspuiten na het schoonmaken moet worden uitgevoerd in een afgezogen ruimte of installatie. Bovendien moet een recipiënt worden aangebracht om de verspoten bedekkings- of schoonmaakmiddelen op te vangen.

§7. Alle personeel dat spuitwerk uitvoert, moet de noodzakelijke opleiding krijgen, alsook alle instructies met betrekking tot hun verplichtingen in verband met de controle van de installatie en van de emissies in de lucht.

§8. Elektrische of andere gereedschappen die stofemissies kunnen veroorzaken moeten voorzien zijn van afzuiging naar stoffilters. Waar abrasieve straalapparatuur wordt toegepast, moet het extract van zulke installaties worden afgevoerd naar stoffilters.

§9. Alle droge, stoffige materialen moeten in gesloten recipiënten worden bewaard.

§10. Washprimers op basis van organische oplosmiddelen mogen enkel worden gebruikt als ze noodzakelijk zijn voor de aanhechting van opeenvolgende lagen op blote metalen, op aluminium, zinkplaat of gegalvaniseerde metalen. Het gebruik van zulke washprimers moet worden beperkt tot ten hoogste 5 volumepercent van alle bedekkingsmiddelen, uitgezonderd wanneer beitsprimer wordt aangebracht als eerste laag op aluminium en uitgezonderd voor voertuigen met een massa die groter is dan 3,5 ton.

Art. 5BIS.15.5.4.2.3. Type bedekkingsmiddelen
§1. Het gebruik van volgende bedekkingsmiddelen is verboden:
1° verven of andere bedekkingsmiddelen die loodhoudende pigmenten bevatten;
2° polychloorbifenylen- (PCB's) en polychloorterfenylen- (PCT's) houdende pigmenten, lakken, verven en andere bedekkingsmiddelen;
3° bedekkingsmiddelen die bestaan uit of die stoffen bevatten waaraan een of meer van de risicozinnen R45, R46, R49, R60 en R61 is of zijn toegekend of die van deze zinnen moeten zijn voorzien wegens hun gehalte aan VOS die krachtens richtlijn 1967/548/EEG van de Raad als kankerverwekkend, mutageen of giftig voor de voortplanting zijn ingedeeld.

§2. Na 31 oktober 2007 is het gebruik van gechloreerde oplosmiddelen zoals per- en trichloorethyleen en methyleenchloride verboden.

§3. Na 1 januari 2007 is het aanbrengen van bedekkingsmiddelen die niet voldoen aan de hierna volgende samenstellingseisen, conform de EG-richtlijn 2004/42/EG bepaald in bijlage 2B van het koninklijk besluit van 7 oktober 2005 inzake de reductie van het gehalte aan vluchtige organische stoffen in bepaalde verven en vernissen en in producten voor het overspuiten van voertuigen, niet toegelaten:

	Productsubcategorie	Coatings	VOS g/l (*) (1.1.2007)
a	Voorbehandeling en reiniging	Voorbehandeling	850
		Oppervlaktereinigers	200
b	Plamuur/stopmiddelen	Alle types	250
c	Primers	Surfacer/vulmiddel en algemene (metaal)primers	540
		Washprimers	780
d	Aflakken	Alle types	420
e	Speciale aflakken	Alle types	840

(*) g/l gebruiksklaar product. Met uitzondering van subcategorie a) moet het watergehalte van het gebruiksklare product buiten beschouwing worden gelaten.

Art. 5BIS.15.5.4.2.4. Bouw- en lokaalvoorschriften
§1. De mechanische en chemische voorbehandeling dient te gebeuren in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat door brandvrije muren of automatisch sluitende poorten of gelijkwaardige installaties van de opslagruimten voor stoffen, producten, tussenproducten en reststoffen alsmede van de lokalen waarin de bedekkingsmiddelen op de voorwerpen worden aangebracht is gescheiden.
De installaties voor de bereiding of het aanbrengen van bedekkingsmiddelen moeten opgesteld worden in een volledig van de opslagruimten door brandvrije muren afgescheiden lokaal. De vloer van dit lokaal moet voorzien zijn van een opvanggoot en één of meer opvangputten.
De opvangputten en de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartimenteerde opslag moeten regelmatig, en ten minste na elk schadegeval, geledigd worden. De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden. Hiervoor moet beroep gedaan op een erkende overbrenger.
§2. In geval er ontvlambare producten worden gebruikt:
1° mag de verwarming van de lokalen waarin de installaties voor het aanbrengen van bedekkingsmiddelen zijn ondergebracht, enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen;
2° dienen met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat in de sub 1° bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst;
3° moeten de vluchtdeuren van de sub 1° bedoelde lokalen langs buiten opendraaien en dienen de doorgangen van elke hindernis vrijgehouden;
4° mag in de sub 1° bedoelde lokalen een maximum hoeveelheid van gebruikte grondstoffen en bedekkingsmiddelen worden gestockeerd die overeenstemt met de behoeften van één dag;
5° mogen in de sub 1° bedoelde lokalen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken;
6° is het verboden te roken in de sub 1° bedoelde lokalen; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;
7° dienen de cabines voor verstuiving alsmede de dompelbakken en sproeitunnels met de aarde verbonden; deze cabines en tunnels alsmede de afvoerinstallaties van de dampen en nevels mogen geen dode ruimte vertonen in dewelke zich ontplofbare mengsels of ophopingen zouden kunnen vormen;
8° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbaar materiaal te zijn. De leidingen en buizen die voor de afzuiging van de dampen en nevels die vrijkomen bij verstuiving worden zó aangelegd dat de neerslag, die er in ontstaat, gemakkelijk kan ontruimd worden. Zij worden regelmatig gereinigd met procédé's die alle veiligheidswaarborgen bieden. Het is verboden ze met vlam of met elk ander procédé dat vonken kan verwekken, te reinigen, wanneer in de bestuivingsinstallatie ontvlambare stoffen worden gebruikt. Alle metalen delen ervan dienen geaard.

Art. 5BIS.15.5.4.2.5. §1. Dampen, nevels die bij het verstuiven gevormd worden, moeten op de plaats zelf van hun ontstaan worden opgezogen, verwijderd, verdicht, opgeslorpt of te niet gedaan zodat zij niet kunnen:
1° in het lokaal blijven hangen of zich in de belendende lokalen verspreiden;
2° het gebuurte hinderen;
3° bij toeval ontbranden zowel binnen als buiten het verstuivingslokaal.

§2. De aan de bron mechanisch afgezogen dampen en nevels worden eerst van verfnevels ontdaan hetzij door een watergordijn, hetzij door droge filters en vervolgens, indien nodig om de emissiegrenswaarden voor organische oplosmiddelen na te leven, behandeld door een inrichting met actieve koolstof, door naverbranding of door enige andere doeltreffende zuiveringsinrichting, en dienen in de open lucht geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt en die tenminste 1 meter hoger is dan de nok van het dak van de woningen, bedrijfs- of andere gebouwen die gewoonlijk door mensen bezet zijn, gelegen in een straal van 50 meter rond de schoorsteen.

§3. Deze constructievereisten voor het lozingspunt en de schoorsteen zijn niet van toepassing indien uitsluitend gebruik gemaakt wordt van bedekkingsmiddelen met een gehalte van maximum 150 g/l organische oplosmiddelen.

§4. Als de spuitcabine uitgerust is met een actief koolfilter, dan moet die zo vaak vervangen of geregenereerd worden, dat de goede werking ervan gegarandeerd is.

§5. Bij defecten of pannes van installatie of apparatuur die kunnen leiden tot abnormale emissies moeten de werkzaamheden onmiddellijk gestaakt worden. De werkzaamheden worden pas hervat als de normale werking opnieuw kan worden gegarandeerd.

Art. 5BIS.15.5.4.2.6. Emissiegrenswaarden
§1. Volgende emissiegrenswaarden zijn van toepassing, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0 °C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de respectieve geloosde afvalgassen. Wanneer verschillende van deze afvalgassen langs eenzelfde schoorsteen of lozingskanaal in de open lucht worden geloosd, gelden alle emissiegrenswaarden voor elk van de respectieve emissies.

Type emissies	Parameters	Emissiegrenswaarden
Emissies van spuiten, van reinigen van apparatuur en van mengen van bedekkingsmiddelen	stofdeeltjes totaal	10 mg/Nm³
Emissies van abrasief stralen en andere bronnen	stofdeeltjes totaal	50 mg/Nm³

§2. Voor elke spuitcabine houdt de exploitant een verslag ter beschikking van de toezichthoudende overheid, waarin aangetoond wordt dat aan de emissiegrenswaarde voor stof van 10 mg/Nm³ voor het spuiten voldaan is. Dit verslag wordt opgesteld door een milieudeskundige, erkend in de discipline lucht en bevat minstens de volgende elementen:
1° het verslag van een meting waaruit blijkt dat de emissiegrenswaarde gehaald wordt;
2° een beschrijving van de voorwaarden die bij de exploitatie nageleefd moeten worden zodat de emissiegrenswaarde te allen tijde gerespecteerd kan worden.
In plaats van dit verslag kan ook een verslag aanvaard worden van een identieke spuitcabine. In dat geval moet de exploitant een attest toevoegen van de leverancier waarin die bevestigt dat de spuitcabine identiek is aan de cabine waarover het verslag werd opgesteld.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.3.
Het lozen van afvalwater

Algemeen

Art. 5BIS.15.5.4.3.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, a) van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.3.2. §1. De lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren of in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater is verboden, wanneer de openbare weg van openbare riolering is voorzien.

[§2. Een volledige scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, is verplicht op het ogenblik dat een gescheiden riolering wordt aangelegd of heraangelegd, tenzij het anders bepaald is in het uitvoeringsplan.
Voor bestaande gebouwen in een gesloten bebouwing is de scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, enkel verplicht indien daarvoor geen leidingen onder of door het gebouw moeten worden aangelegd.

De bepalingen van deze §2 gelden voor lozingen in die gemeenten waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld.

§3. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, milieuvoorwaarden uit dit reglement of milieuvergunningsvoorwaarden, moet voor de afvoer van hemelwater de voorkeur gegeven worden aan de afvoerwijzen zoals hierna in afnemende graad van prioriteit vermeld:
1° opvang voor hergebruik;
2° infiltratie op eigen terrein;
3° buffering met vertraagd lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater;
4° lozing in de regenwaterafvoerleiding (RWA) in de straat.
Slechts wanneer de beste beschikbare technieken geen van de voornoemde afvoerwijzen toelaten, mag het hemelwater overeenkomstig de wettelijke bepalingen worden geloosd in de openbare riolering.]

Vervangen bij art. 20 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

[§4. Voor de lozingen van afvalwater die niet zijn opgenomen in een van de op de zoneringsplannen aangeduide zuiveringszones, gelden - tenzij anders bepaald in de milieuvergunning - de lozingsvoorwaarden die in subafdeling 5BIS.15.5.4.3. zijn vastgesteld voor lozingen gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied.]

Toegevoegd bij art. 34 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Lozing van bedrijfsafvalwater

Art. 5BIS.15.5.4.3.3. Algemeen
Het onder deze subafdeling bedoelde bedrijfsafvalwater, ongeacht of het in gewone oppervlaktewateren dan wel in de openbare riolering wordt geloosd, mag geen stoffen bevatten in concentraties, hoger dan de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, die behoren tot de families en groepen van stoffen vermeld in de lijsten I en II van bijlage 2 C van titel I van het VLAREM, noch enige andere stoffen met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, van de flora of de fauna. Hetzelfde geldt eveneens voor de lozing in oppervlaktewateren van stoffen die eutrofiëring van de ontvangende wateren kunnen veroorzaken.

Art. 5BIS.15.5.4.3.4. Lozing bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater
De algemene voorwaarden voor het lozen in de gewone oppervlaktewateren van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, luiden als volgt:
1° het te lozen bedrijfsafvalwater dat in zodanige hoeveelheid pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;
2° de pH van het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen; indien het geloosde bedrijfsafvalwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater en/of van grondwater, kan voor de bepaling van de grenswaarden van de pH de natuurlijke pH van het bedoelde oppervlaktewater en/of grondwater aangenomen worden indien die pH meer dan 9 of minder dan 6,5 bedraagt;

3° het biochemische zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C in het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet meer bedragen dan 25 milligram zuurstofverbruik per liter;
4° de temperatuur van het geloosde bedrijfsafvalwater mag 30°C niet overschrijden; mits uitdrukkelijk in de vergunning opgenomen, is bij een buitentemperatuur van 25°C of meer of bij een koelwaterinname met een temperatuur van 20°C of meer evenwel een overschrijding tot 35°C toegestaan, in zoverre hierdoor de temperatuur, vermeld in de milieukwaliteitsnormen voor het ontvangende oppervlaktewater niet wordt overschreden;
5° in het geloosde bedrijfsafvalwater mogen de volgende gehalten niet overschreden worden:
   a) 0,5 milliliter per liter voor de bezinkbare stoffen (tijdens een statische bezinking van twee uur);
   b) 60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;
   c) 5 milligram per liter voor de apolaire koolwaterstoffen extraheerbaar met tetrachloorkoolstof;
   d) 3 milligram per liter voor de anionische, kationische en niet-ionische oppervlakte-actieve stoffen;
6° indien het geloosde bedrijfsafvalwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater en/of van grondwater kunnen de waarden vastgelegd in sub 3° en sub 5° van dit artikel vermeerderd worden met het gehalte in het opgenomen water;
7° een representatief monster van het geloosde bedrijfsafvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een scheitrechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden.

Art. 5BIS.15.5.4.3.5. Lozing bedrijfsafvalwater in de openbare riolering
§1. [De algemene voorwaarden voor het lozen van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat in openbare riolering gelegen in een zuiveringszones A of B van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, respectievelijk in het centrale gebied of een collectief geoptimaliseerde buitengebied van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, luiden als volgt:]

Gewijzigd bij art. 21,1°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.
1° de pH van het geloosde bedrijfsafvalwater moet tussen 6 en 9,5 begrepen zijn;
2° de temperatuur van het geloosde bedrijfsafvalwater mag 45°C niet overschrijden;
3° de afmetingen van de in het geloosde bedrijfsafvalwater aanwezige zwevende stoffen mogen niet groter zijn dan 1 cm; die stoffen mogen door hun structuur de goede werking van de pomp- en zuiveringsstations niet hinderen;
4° het geloosde bedrijfsafvalwater mag geen opgeloste, ontvlambare of ontplofbare gassen, noch producten die de afscheiding van dergelijke gassen kunnen teweegbrengen, bevatten; het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet de verspreiding veroorzaken van uitwasemingen waardoor het milieu wordt bedorven;
5° in het geloosde bedrijfsafvalwater, mogen de volgende gehalten niet overschreden worden:
   a) 1 g/l zwevende stoffen;
   b) 0,5 g/l stoffen extraheerbaar met petroleumether.
6° het geloosde bedrijfsafvalwater mag zonder uitdrukkelijke vergunning geen stoffen bevatten die:
   a) een gevaar betekenen voor het onderhoudspersoneel der riolering en zuiveringsinstallaties;
   b) een beschadiging of verstopping van de leidingen kunnen veroorzaken;
   c) een beletsel vormen voor de goede werking van de pomp- en zuiveringsinstallaties;
   d) een zware verontreiniging van het ontvangende oppervlaktewater waarin het water van de openbare riool wordt geloosd, kunnen veroorzaken.

[§2. De lozing van bedrijfsafvalwater in de in een zuiveringszone C gelegen openbare riolering van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, respectievelijk een collectief te optimaliseren buitengebied of een individueel te optimaliseren buitengebied van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, moet beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 5BIS.15.5.4.3.4.]

Gewijzigd bij art. 21, 2°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

Lozing van huishoudelijk afvalwater

[Art. 5BIS.15.5.4.3.6. Lozing van huishoudelijk afvalwater in oppervlaktewater en/of in het collectief te optimaliseren buitengebied of het individueel te optimaliseren buitengebied

§1. De algemene voorwaarden voor de lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren van een gemeente waarvoor het definitief gemeentelijk zoneringsplan nog niet is vastgesteld en/of in het collectief te optimaliseren buitengebied of het individueel te optimaliseren buitengebied van een gemeente waarvoor het definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, luiden als volgt:
1° het te lozen afvalwater dat in zodanige hoeveelheden pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;
2° de pH van het geloosde water mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen;
3° het biochemisch zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C van het geloosde water mag volgende waarde niet overschrijden:
   25 milligram zuurstofverbruik per liter
4° in het geloosde afvalwater mag het volgende gehalte niet overschreden worden:
   60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;
5° bovendien mag het geloosde afvalwater geen stoffen bevatten van bijlage 2C in concentraties die hoger zijn dan 10 keer de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, noch alle andere stoffen, met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora of fauna;
6° een representatief monster van het geloosde afvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een schei-trechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden
7° de installatie moet lekvrij zijn, structureel stabiel, duurzaam en corrosiebestendig.

§2. Voor bestaande lozingen in de gewone oppervlaktewateren in een gemeente waarvoor het definitief gemeentelijk zoneringsplan nog niet is vastgesteld en met een vuilvracht van maximum 20 inwonerequivalenten of afkomstig van uitsluitend voor bewoning dienende gebouwen, wordt geacht aan de voorwaarden onder paragraaf 1 te zijn voldaan indien het water minstens wordt gezuiverd door middel van een septische put of een gelijkwaardige individuele voorbehandelingsinstallatie, gebouwd en uitgebaat overeenkomstig een code van goede praktijk.

§3. Voor lozingen gelegen in een individueel te optimaliseren buitengebied wordt geacht aan de voorwaarden vermeld in paragraaf 1 te zijn voldaan indien het water minstens wordt gezuiverd door middel van een individuele behandelingsinstallatie voor afvalwater, waarvan de capaciteit is afgestemd op het aangesloten IE. Het verwijderingspercentage van deze individuele behandelingsinstallatie bedraagt minimaal 90% voor biochemisch zuurstofverbruik en minimaal 70% voor zwevende stoffen.

§4. De inrichtingen gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen of herbouwen van een gebouw na de vaststelling van het definitief zoneringsplan, moeten onmiddellijk aan paragraaf 1 en 3 van dit artikel voldoen.

Voor de inrichtingen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of herbouwen van een gebouw werd verleend voor de vaststelling van het definitief zoneringsplan, gaan de voorwaarden van deze subafdeling die in strengere zin afwijken van de situatie zoals die bestond voor de definitieve vaststelling van het gemeentelijk zoneringsplan, in voege ten laatste op 22 december 2015, tenzij anders vermeld in het uitvoeringsplan. Evenwel wordt geacht dat in dit geval met een bestaande individuele behandelingsinstallatie wordt voldaan aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.

§5. Voor lozingen in het collectief te optimaliseren buitengebied wordt geacht aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, te zijn voldaan indien het afvalwater minstens gezuiverd wordt door middel van een individuele voorbehandelingsinstallatie, die conform de code van goede praktijk gebouwd en uitgebaat is.

§6. Indien het collectief te optimaliseren buitengebied geheel of gedeeltelijk overgaat in het collectief geoptimaliseerde buitengebied, is de noodzaak tot afkoppeling van de bestaande individuele voorbehandelingsinstallatie in het veranderde gedeelte afhankelijk van de afwateringssituatie en/of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie.

§7. Indien het collectief te optimaliseren buitengebied geheel of gedeeltelijk overgaat in het collectief geoptimaliseerde buitengebied moeten de bestaande individuele behandelingsinstallaties voor afvalwater in het veranderde gedeelte afgekoppeld worden.]
Gewijzigd bij art. 22 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.
Vervangen bij art. 35 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Art. 5BIS.15.5.4.3.7. Lozing van huishoudelijk afvalwater in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater
Wanneer de openbare weg niet van openbare riolering is voorzien en het bovendien niet mogelijk blijkt het afvalwater overeenkomstig de wetten en reglementen, in een naburige waterloop te lozen, is de lozing van huishoudelijk afvalwater in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater toegelaten onder dezelfde voorwaarden als deze van artikel 5BIS.15.5.4.3.6.

[Art. 5BIS.15.5.4.3.8. Lozing van huishoudelijk afvalwater in openbare riolering en/of in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied

§1. De lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering, gelegen in zuiveringszone A of B van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, respectievelijk in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, is toegelaten onder de volgende algemene voorwaarden:

1° het geloosde afvalwater mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal in plastiek, noch vaste huishoudelijke afvalstoffen van organische of niet-organische aard bevatten;

2° het geloosde afvalwater mag niet bevatten:
   a) minerale oliën, ontvlambare stoffen en vluchtige solventen;
   b) andere stoffen extraheerbaar met petroleumether, met een gehalte van hoger dan 0,5 g/l;
   c) andere stoffen die het rioleringswater giftig of gevaarlijk kunnen maken.

§2. In een zuiveringszone A of B van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, respectievelijk in het centrale gebied of een collectief geoptimaliseerd buitengebied van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, wordt het huishoudelijk afvalwater bij voorkeur rechtstreeks geloosd in de openbare riolering. Indien de afwateringssituatie of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie dit vereist, kan door het gemeentebestuur opgelegd worden dat het afvalwater via een individuele voorbehandelingsinstallatie moet worden geleid alvorens te lozen in de openbare riolering.

§3. De lozing van huishoudelijk afvalwater in openbare riolering in een zuiveringszone C van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, moet beantwoorden aan de voorwaarden, vermeld in artikel 5BIS.15.5.4.3.6.

§4. Indien een zuiveringszone B geheel of gedeeltelijk overgaat in een zuiveringszone A, is de noodzaak tot afkoppeling van de bestaande individuele voorbehandelingsinstallatie in het veranderde gedeelte afhankelijk van de afwateringssituatie en/of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie.]

Vervangen bij art. 23 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.
Vervangen bij art. 36 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Individuele voorbehandelingsinstallaties, septische putten en koolwaterstofafscheiders

Gewijzigd bij art. 188 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5BIS.15.5.4.3.9. De werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties moeten aan volgende algemene bepalingen beantwoorden:
1° […] *Opgeheven bij art. 24 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.*
2° het lozen van geruimd septisch materiaal in de openbare riolering of in de collectoren is verboden;
3° septisch materiaal moet afgevoerd worden naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.

Art. 5BIS.15.5.4.3.10. §1. Het afvalwater afkomstig van garages andere dan koetswerkbedrijven, verdeelpompen, werkplaats voor herstellen van voertuigen en gelijkaardige afvalwaterstromen die koolwaterstoffen of bezinkbare stoffen kunnen bevatten, moeten afzonderlijk van de andere afvalwaterstromen worden verzameld en minstens behandeld in een koolwaterstofafscheider met automatische afsluiter en slibvangput. Bij lozing in oppervlaktewater moet de koolwaterstofafscheider bovendien extra voorzien zijn van een coalescentiefilter.

§2. Deze koolwaterstofafscheider wordt ontworpen en geplaatst volgens de voorwaarden van de Europese Norm EN 858 of een gelijkwaardige norm. De installateur van de koolwaterstofafscheider geeft een certificaat dat de conformiteit met de norm beschrijft. De exploitant controleert regelmatig en minstens jaarlijks deze koolwaterstofafscheider en ledigt deze indien noodzakelijk.

§3. Indien op de koolwaterstofafscheider enkel regenwaters zijn aangesloten die met koolwaterstoffen kunnen vervuild zijn, wordt het effluent van de koolwaterstofafscheider verder samen met of op dezelfde manier afgevoerd als niet-verontreinigd hemelwater.

Overgangsregeling

Art. 5BIS.15.5.4.3.11. §1. De bepalingen van [artikel 5BIS.15.5.3.1, §1] inzake controleputten voor schepstaalname van bedrijfsafvalwater, van artikel 5BIS.15.5.4.3.10 inzake opvang van waters, en van artikel 5BIS.15.5.4.3.2 inzake het afvoeren van hemelwater zijn enkel verplicht bij de aanleg van een nieuw bedrijfsgebouw of bij een ingrijpende verbouwing van een bestaand gebouw die ook heraanleg van de vloeren of verharding inhoudt.
Bestaande controleputten voor huishoudelijk afvalwater, bedrijfsafvalwater of het mengsel van beide bij bestaande gebouwen, mogen op geen enkel moment verwijderd worden maar moeten toegankelijk blijven.

Gewijzigd bij art. 189, 1°, B.Vl.Reg; 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. Voor bestaande koolwaterstofinstallaties zijn de voorwaarden van [artikel 5BIS.15.5.4.3.10] niet van toepassing.

Gewijzigd bij art. 189, 2°, B.Vl.Reg; 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.4.
Parkeerruimten voor motorvoertuigen

Art. 5BIS.15.5.4.4.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, e) van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.4.2. §1. De onderneming moet over voldoende parkeerruimte beschikken om alle wagens in herstelling en/of afgewerkt te parkeren. Bovendien moet er ook voldoende parkeerruimte zijn voor de bezoekers. De breedte, de stabiliteit en het onderhoud van de wegenis is zodanig dat een veilig verkeer wordt gewaarborgd bij alle weersomstandigheden. De ganse inrichting, inclusief de in- en uitrit, de parkeerruimte en de wegenis worden regelmatig grondig gereinigd. De in- en uitrit voor voertuigen is voldoende breed teneinde gevaarlijke verkeerssituaties te vermijden.

§2. De plaatsen waar geaccidenteerde of andere niet-rijklare motorvoertuigen worden gestald zijn uitgerust met een vloeistofdichte vloer, aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem dat voorzien is van een koolwaterstofafscheider en slibvangput, zodanig dat gelekte vloeistoffen noch de bodem, noch het grond- noch het oppervlaktewater kunnen verontreinigen. [De goede werking van de koolwaterstofafscheider wordt altijd verzekerd. De koolwaterstofafscheider wordt zo dikwijls geledigd en gereinigd als nodig is om de goede werking ervan te waarborgen. De exploitant inspecteert daarvoor om de drie maanden de afscheider. Van de inspecties wordt een logboek bijgehouden.]

Gewijzigd bij art. 41 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.5.
Luchtcompressoren, koel- en airconditioningsinstallaties

Art. 5BIS.15.5.4.5.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, h) van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Luchtcompressoren

Art. 5BIS.15.5.4.5.2. Luchtreservoirs kleiner dan 300 liter en onder een druk van méér dan 100 kPa.

De exploitant houdt ter beschikking van de toezichthoudende overheid, een attest opgesteld door de constructeur van het reservoir of door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen en waaruit blijkt dat voldaan is aan de voorwaarden vermeld in artikel 5.16.3.2, §1 van titel II van het VLAREM.

Art. 5BIS.15.5.4.5.3. Luchtreservoirs groter dan 300 liter en onder een druk van méér dan 100 kPa.
§1. De exploitant houdt ter beschikking van de toezichthoudende overheid, een attest opgesteld door de constructeur van het reservoir of door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen conform de bepalingen van artikel 5.16.3.2, §2.

§2. Vóór het toestel in dienst wordt gesteld:
1° levert de erkende milieudeskundige een verslag af conform de bepalingen van artikel 5.16.3.2, §2 van titel II van het VLAREM;
2° slaat de erkende milieudeskundige de letter E gevolgd door de datum van de waterdrukproef in de plaat van de houder en brengt zijn stempel aan naast deze aanduidingen.

§3. De reservoirs worden onderworpen aan een periodiek onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk. De milieudeskundige gaat door middel van een inwendig onderzoek de goede staat van bewaring van de platen na, alsook de goede werking van de veiligheidstoestellen. Indien door de milieudeskundige nodig geacht, worden deze onderzoeken aangevuld met een waterdrukproef.

§4. Het eerste periodiek onderzoek vindt plaats binnen de 3 jaren volgend op de beproeving die plaatsvond naar aanleiding van de ingebruikname. De periodiciteit van de volgende onderzoeken wordt door de erkende milieudeskundige vastgesteld in functie van de gedane vaststellingen, zonder dat de termijn tussen twee opeenvolgende onderzoeken meer dan 5 jaar mag bedragen. Bij elk periodiek onderzoek levert de erkende milieudeskundige een certificaat af waarin hij de uitgevoerde onderzoeken en gedane vaststellingen beschrijft en een termijn vaststelt binnen dewelke het reservoir aan een nieuw onderzoek moet onderworpen worden om in dienst te kunnen blijven.

Koel- en airconditioningsinstallaties

Art. 5BIS.15.5.4.5.4. §1. Het gebruik van de CFK's R11, R12, R113, R114, R115 en de BFK's halon-1301, halon-2402 en halon-1211 in koel- en airconditioningsinstallaties is verboden. Gebruik enkel fluorkoolwaterstoffen (HFK's) en fluorkoolstoffen (PFK's) omdat deze de stratosferische ozonlaag niet aantasten.

§2. Het aanwenden van chloorfluorkoolstoffen en halonen in of voorhanden houden ervan ten behoeve van koelinstallaties is verboden. Dit verbod geldt niet voor chloorfluorkoolstoffen aanwezig in hermetisch gesloten koelsystemen met een geïnstalleerde drijfkracht van 500 W of minder.

§3. De handelingen, voorafgaand aan de ingebruikname van een koelinstallatie, moeten gebeuren conform de bepalingen van de norm EN 378 of een gelijkwaardige code van goede praktijk. Voor de bouw en de opstelling van koelinstallaties wordt verwezen naar artikel 5.16.3.3, §2 van titel II van het VLAREM.

§4.De bewerkingen die verband houden met het onderhoud van koelinstallaties en waarbij de mogelijkheid tot het ontsnappen van koelmiddel bestaat, moeten worden uitgevoerd door bevoegde koeltechnici.

§5. De nodige voorzorgen zijn getroffen opdat bij een herstelling, een lek, een ontsnapping via veiligheidsklep e.d., het ontsnappende koelmiddel de buurt niet kan hinderen, noch het milieu kan bezoedelen. Om de eventuele lekken tot het strikte minimum te beperken worden de koelinstallaties en toebehoren onderhouden volgens een code van goede praktijk en afhankelijk van de gebruikswijze, regelmatig onderzocht door een bevoegd koeltechnicus. Bij vaststellen van lekkage moeten onmiddellijk de nodige herstellingen worden uitgevoerd om die lekkage te verhelpen en moet een nieuwe controle op lekdichtheid worden uitgevoerd. De resultaten van deze onderzoeken worden ingeschreven in een register dat ter inzage is van de toezichthoudende overheid.

Art. 5BIS.15.5.4.5.5. Maximale relatieve lekverliezen
§1. De hieronder vermelde voorwaarden zijn van toepassing op koelinstallaties met een nominale koelmiddelinhoud van 3 kg of meer die gebruik maken van ozonafbrekende stoffen en/of gefluoreerde broeikasgassen. De bepalingen van de hiernavolgende paragrafen zijn niet van toepassing op hermetisch gesloten koelsystemen.

§2. Alle maatregelen die overeenkomstig de beste beschikbare technieken haalbaar zijn, moeten worden genomen om het relatief lekverlies zoveel mogelijk en in elk geval tot maximaal 5 % per jaar te beperken.

§3. Als het relatief lekverlies meer bedraagt dan 5 % per jaar moeten zo snel mogelijk en uiterlijk binnen de dertig dagen na vaststelling van het lekverlies de nodige maatregelen genomen worden om het lek op te sporen en te dichten. Nieuw koelmiddel mag pas worden bijgevuld nadat het defect is verholpen en een controle op lekdichtheid door een bevoegd koeltechnicus is uitgevoerd. Een nieuwe controle op lekdichtheid moet worden uitgevoerd binnen drie maanden na de herstelling.

§4. Voor koelinstallaties die na 1 januari 2004 voor de eerste keer in dienst zijn genomen, moet, wanneer het relatief lekverlies meer dan 10 % per jaar bedraagt, zo snel mogelijk en uiterlijk binnen 30 dagen ofwel de installatie worden stilgelegd, het koelmiddel worden verwijderd en opgevangen, ofwel het koelmiddel worden verzameld in een of meer afsluitbare gedeelten van het koelsysteem.
De lekkage moet worden opgespoord en gedicht.
Als bij lekdichtheidscontroles en/of uit de in het logboek genoteerde hoeveelheden bijgevuld koelmiddel blijkt dat na herstellingen het lekverlies niet kan worden teruggebracht tot minder dan 5% per jaar, moet de installatie binnen 12 maanden na vaststelling van het lekverlies uit gebruik worden genomen.

§5. Voor koelinstallaties die voor 1 januari 2004 voor de eerste keer in dienst zijn genomen. Als na 1 januari 2005 het relatief lekverlies meer dan 15% per jaar bedraagt moet zo snel mogelijk en uiterlijk binnen 30 dagen ofwel de installatie worden stilgelegd, het koelmiddel worden verwijderd en opgevangen, ofwel het koelmiddel worden verzameld in een of meer afsluitbare gedeelten van het koelsysteem en de lekkage worden opgespoord en gedicht.
Als na 1 januari 2006 bij lekdichtheidscontroles en/of uit de in het logboek genoteerde hoeveelheden bijgevuld koelmiddel blijkt dat na herstellingen het lekverlies niet kan worden teruggebracht tot 10% per jaar of minder, moet de installatie binnen de 12 maanden uit gebruik worden genomen. Als om redenen van technische complexiteit die vervanging binnen 12 maanden niet mogelijk is, moet de termijn voor vervanging zo kort mogelijk worden gehouden en moet dat gemeld worden aan de toezichthoudende overheid.
Als na 1 januari 2007 bij lekdichtheidscontroles en/of uit de in het logboek genoteerde hoeveelheden bijgevuld koelmiddel blijkt dat na herstellingen het lekverlies niet kan worden teruggebracht tot 5% per jaar of minder, moet de installatie binnen de 12 maanden uit gebruik worden genomen. Indien om redenen van technische complexiteit die vervanging binnen 12 maanden niet mogelijk is, moet de termijn voor vervanging zo kort mogelijk worden gehouden en moet dat gemeld worden aan de toezichthoudende overheid.

§6. Voor de gevallen vermeld onder §4 en §5 geldt dat het koelmiddel pas opnieuw in het gehele koelsysteem mag worden ingebracht nadat het defect is verholpen en een controle op lekdichtheid door een bevoegd koeltechnicus is uitgevoerd en dat een nieuwe controle op lekdichtheid moet worden uitgevoerd binnen drie maanden na de herstelling.

Art. 5BIS.15.5.4.5.6. Periodieke lekdichtheidscontrole

§1. Koelinstallaties moeten minimaal eenmaal per twaalf maanden op goed functioneren en vanuit het oogpunt van preventie worden gecontroleerd op mogelijke oorzaken van lekkage.

§2. Als bij de in sub 1° vermelde controles het vermoeden van lekkage bestaat, moet die controle plaats vinden met lekdetectieapparatuur die geschikt is voor het betreffende koelmiddel en met een detectiegrens van ten minste 5 ppm of 7 g/jaar, onder een lichte overdruk ten opzichte van de normale bedrijfsdruk.

§3. Zowel een gedetailleerde beschrijving als de resultaten en bevindingen van die controles moeten onder vermelding van datum in het logboek worden geregistreerd.

Art. 5BIS.15.5.4.5.7. Documentatie

§1. De exploitant moet bij een koelinstallatie op een goed toegankelijke plaats een instructiekaart beschikbaar hebben. Die instructiekaart moet ten minste vermelden:
1° indien van toepassing, de naam, het adres en het telefoonnummer van de installateur en van de onderhoudsdienst;
2° het type koelmiddel dat wordt gebruikt;
3° de maximaal toelaatbare werkdrukken (hoge- en lagedrukzijde);
4° instructies over de wijze waarop een koelsysteem in of buiten bedrijf kan worden gesteld;
5° instructies over de wijze waarop het koelsysteem in geval van nood buiten werking kan worden gesteld.

§2. De beheerder van een koelinstallatie moet een installatiegebonden logboek bijhouden dat zich in de nabijheid van de koelinstallatie bevindt. Dat logboek kan ook geheel of gedeeltelijk uit een computerbestand bestaan. In dat logboek wordt, onder vermelding van datum, ten minste bijgehouden:
1° de datum van ingebruikname van de koelinstallatie met vermelding van type koelmiddel en de nominale koelmiddelinhoud;
2° de aard van controle-, onderhouds-, herstel- en installatiewerkzaamheden die aan een koelinstallatie worden verricht;
3° alle storingen en alarmeringen met betrekking tot de koelinstallatie die mogelijk aanleiding kunnen geven tot lekverliezen;
4° de hoeveelheid en het soort (nieuw, hergebruikt, gerecycleerd of geregenereerd) koelmiddel dat aan een koelinstallatie wordt toegevoegd;

5° de hoeveelheid koelmiddel die uit een koelinstallatie wordt afgetapt en de hoeveelheid koelmiddel die is afgevoerd, met vermelding van datum, vervoerder en bestemming;
6° een beschrijving en de resultaten van de lekdichtheidscontroles;
7° de persoon die werkzaamheden en waarnemingen heeft verricht als genoemd onder 1° tot en met 6° en, indien van toepassing, de naam van de onderneming waarbij de persoon in dienst is;
8° indien van toepassing, een attest dat is afgegeven door de onder g) bedoelde persoon met betrekking tot de door hem verrichte handelingen;
9° significante periodes van buitenbedrijfstelling.

§3. Om controle over de toegevoegde en afgetapte koelmiddelen mogelijk te maken, moet de exploitant de volgende documenten ter beschikking van de toezichthoudende overheid houden:
1° de facturen met betrekking tot de aangekochte hoeveelheden koelmiddelen;
2° het in §2 bedoelde logboek.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.6.
Opslag van gassen

Art. 5BIS.15.5.4.6.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, i) van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.6.2. Gassen in verplaatsbare recipiënten

§1. Het gezamenlijke waterinhoudsvermogen van de totale opslag van samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen in verplaatsbare recipiënten (gasflessen) moet worden beperkt tot [minder dan 1.000 liter.]

Gewijzigd bij art. 190 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. In de inrichting gebruikte en aanwezige gasflessen moeten:
1° goedgekeurd zijn door een erkende deskundige; deze goedkeuring blijkt uit de op de gasfles ingeponste datum;
2° zodanig opgesteld zijn, dat zij tegen omvallen en aanrijden zijn beschermd, steeds gemakkelijk bereikbaar zijn en niet in de onmiddellijke nabijheid van brandgevaarlijke stoffen staan;
3° voorzover zij een brandbare inhoud hebben, zodanig zijn opgeslagen dat zij zijn afgescheiden van flessen met oxiderende gassen;
4° zodanig zijn opgesteld dat uitstromend gas zich niet in een lager gelegen ruimte of in een riolering kan verzamelen.

Art. 5BIS.15.5.4.6.3. Gassen in vaste houders

§1. Enkel de bovengrondse opslag van handelspropaan/butaan of mengsels daarvan voor verwarmingsdoeleinden is toegestaan.

§2. De erkende milieudeskundige stelt een attest van goedkeuring op dat de door de constructeur verstrekte documenten, de gedetailleerde opgave van de controles, nazichten, onderzoeken en beproevingen, welke hij zelf uitgevoerd heeft, vermeldt.
In het attest van goedkeuring moet de erkende milieudeskundige zonder dubbelzinnigheid besluiten dat de houder al of niet in overeenstemming is met de voorschriften van een code van goede praktijk in functie van het in de houder op te slagen gas.

§3. De opslagplaatsen worden ten minste om de vijf jaar onderzocht door een erkende milieudeskundige. De periodieke onderzoekingen hebben plaats vóór het verstrijken van de termijn, daartoe vastgesteld door de erkende milieudeskundige bij het vorig onderzoek.
Een onderzoek heeft eveneens plaats na elke belangrijke herstelling van de houders.
Indien de houder sterk gecorrodeerd is, kunnen op vraag van de milieudeskundige, aanvullende onderzoeken, met inbegrip van een waterdrukproef, van de houder worden opgelegd.
Het periodiek onderzoek omvat:
1° de controle van de naleving van de voorschriften van titel II van het VLAREM;
2° de controle van de veiligheidstoestellen; wat de veiligheidskleppen betreft, worden deze tenminste om de tien jaar herafgesteld; alle kleppen moeten uitwendig zijn en voorzien zijn van een adapter binnen een termijn van 10 jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit;
3° de controle van de uitwendige invreting van de platen van de houders.
Ter gelegenheid van elk onderzoek stelt de milieudeskundige een verslag op waarin melding wordt gemaakt van de staat van bewaring van de houder respectievelijk van de werking van de kathodische bescherming, alsook van zijn vaststellingen betreffende de naleving van de reglementaire voorschriften en van de opgelegde voorwaarden.
Bovendien bepaalt hij, in dat verslag, de termijn gedurende welke, naar zijn mening, de houder nog veilig kan gebruikt worden voordat hij aan een nieuw onderzoek moet onderworpen worden.
De exploitant houdt de attesten van goedkeuring en de verslagen van onderzoek ter beschikking van de burgemeester en van de toezichthoudende overheid.

§4. Voor vacuümgeïsoleerde houders wordt de opslagplaats om de twee jaar door een bevoegd deskundige nagezien. De veiligheidskleppen zullen om de drie jaar worden vervangen door veiligheidskleppen afgesteld onder toezicht van een erkend milieudeskundige. De opslagplaatsen van brandbare of oxiderende gassen zullen tenminste om de zes jaar door een erkend milieudeskundige worden onderzocht. Deze periode van zes jaar gaat in vanaf de datum van inwerkingtreding van dit hoofdstuk.
De vacuümgeïsoleerde houders dienen geen intern nazicht te ondergaan indien de binnenmantel uit roestvrij staal of aluminium bestaat of indien het dauwpunt van het opgeslagen product lager is dan -10 °C. Ter gelegenheid van dit onderzoek stelt de erkende milieudeskundige een verslag op dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende overheid.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.7.
Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten

Art. 5BIS.15.5.4.7.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op de onderdelen 2°, *j)* tot en met *l)* van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.7.2. §1. Het opslaan van zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare en ontvlambare vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten mag enkel geschieden op plaatsen daartoe bestemd, te weten:
1° in open opslagplaatsen, zijnde ruimten in open lucht die voor maximum drie vierden van de omtrek zijn gesloten, eventueel voorzien van een dak;

2° in gesloten opslagplaatsen, zijnde ruimten die voor meer dan drie vierden van de omtrek zijn gesloten en voorzien zijn van een dak;
3° in veiligheidskasten.
Het is verboden deze opslagplaatsen aan te leggen in kelderverdiepingen.

§2. Het is verboden ontvlambare vloeistoffen op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40 °C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§3. In ruimten waar zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare of ontvlambare stoffen worden opgeslagen of gebruikt, is roken en open vuur verboden. Het verbod is duidelijk zichtbaar aangegeven door middel van tekst of een symbool.

§4. Onverminderd de algemene milieuvoorwaarden, inzonderheid deze bedoeld in artikel 5BIS.15.5.2.13, mogen in de plaatsen, bedoeld in §1, alleen elektrische verlichtingsmiddelen gebruikt worden. De elektrische installaties beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties, hierna AREI genoemd, inzonderheid aan deze die handelen over explosieve atmosferen.

§5. Alle opslagplaatsen en veiligheidskasten moeten op afdoende wijze, hetzij natuurlijk, hetzij kunstmatig geventileerd worden.

Art. 5BIS.15.5.4.7.3. §1. De zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare en ontvlambare vloeistoffen moeten in gesloten recipiënten bewaard worden. Zij moeten bovendien tegen de nadelige gevolgen van de inwerking van zonnestralen of van de straling van gelijk welke warmtebron beschermd worden.

§2. De recipiënten moeten met de nodige voorzichtigheid behandeld worden. De handelingen i.v.m. de hantering van die producten worden uitgevoerd door bevoegde personen die vertrouwd zijn met de risico's die eraan verbonden zijn.

§3. De opslag van en werkzaamheden met gevaarlijke stoffen geschiedt overeenkomstig de aanwijzingen, waarschuwingen of gegevens op de verpakking of het bij de desbetreffende stoffen behorende veiligheidsinformatieblad.

Art. 5BIS.15.5.4.7.4. Onverminderd de algemene milieuvoorwaarden, inzonderheid deze bedoeld in artikel 5BIS.15.5.2.1, 5°, moeten bussen, vaten, tanks en recipiënten waarin gevaarlijke stoffen of producten zijn opgeslagen, voorzien zijn van een duidelijk zichtbare en goed leesbare identificatie waaruit de aard van de stof of product die deze bevatten duidelijk blijkt.

Art. 5BIS.15.5.4.7.5. Gevaarlijke stoffen worden opgeslagen in verpakkingsmaterialen, houders of insluitsystemen die naar hun aard en functie geschikt zijn voor de opslag van de desbetreffende stoffen. De opslag van de werkvoorraden mag niet plaatsvinden naast een schrobputje of op een onverharde vloer.

Art. 5BIS.15.5.4.7.6. In de inrichting moeten de nodige interventiemiddelen, zoals absorptiemateriaal, overmaatse vaten, beschermingsmiddelen, afbakeningsmateriaal, enz., aanwezig zijn om in geval van lekkages, ondeugdelijke verpakking, morsen, en andere incidenten dadelijk te kunnen ingrijpen om de mogelijke schadelijke gevolgen maximaal te beperken. De afvalstoffen die hierbij ontstaan moeten verzameld, opgeslagen en verwijderd worden door een erkend overbrenger.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.8.
Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste houders

Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 5BIS.15.5.4.8.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, *m)* tot en met *o)* van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.8.2. §1. Onverminderd verdere bepalingen dienen de nodige voorzorgsmaatregelen getroffen te worden om te vermijden dat producten met elkaar in contact komen waarbij:
1° gevaarlijke chemische reacties kunnen plaatsvinden;
2° producten met elkaar kunnen reageren onder vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen en dampen;
3° producten samen ontploffingen en/of branden kunnen veroorzaken.

§2. Indien in de inrichting producten met verschillende hoofdeigenschappen worden opgeslagen, dient de opslagplaats verdeeld in verschillende compartimenten, waarbij in elk compartiment enkel producten met dezelfde hoofdeigenschap mogen worden opgeslagen. Deze compartimenten dienen aangegeven te worden door middel van wanden, veiligheidsschermen, markeringen op de grond, kettingen of vaste afbakeningen op 1 m hoogte.
Producten met verschillende hoofdeigenschappen mogen echter wel samen in éénzelfde compartiment worden opgeslagen indien volgens de afstandentabel, vermeld in §1 van artikel 5BIS.15.5.4.8.3, de minimum scheidingsafstand 0 m bedraagt.

§3. In de opslagplaatsen en in de zones die begrensd zijn door de scheidingsafstanden en/of de schermen voorgeschreven in artikel 5BIS.15.5.4.8.3 is het verboden enige fabricatie- of andere behandelingsoperatie uit te voeren die geen betrekking heeft op de opslag en overslag van de producten.

§4. De producten mogen niet buiten de daartoe bestemde opslagruimte worden opgeslagen. De verplaatsbare lege gecontamineerde recipiënten die gevaarlijke producten hebben bevat, dienen opgeslagen te worden op een hiervoor voorbehouden plaats die duidelijk is aangegeven.

Art. 5BIS.15.5.4.8.3. §1. Ten opzichte van bovengrondse compartimenten voor producten met een bepaalde hoofdeigenschap dienen minimale scheidingsafstanden uitgedrukt in meter te worden gerespecteerd zoals aangegeven in de hierna volgende afstandentabel:

	T^+/T	X_n/N	C	X_I	E	O	P1/P2	P3/P4
T^+/T	-	0	1	1	5	3	5	2
X_n/N	0	-	1	0	5	2	1	0
C	1	1	-	0	5	0	1	0
X_I	1	0	0	-	5	0	0	0

	T^+/T	X_n/N	C	X_l	E	O	P1/P2	P3/P4
E	5	5	5	5	-	10	10	5
O	3	2	0	0	10	-	5	5
P1/P2	5	1	1	0	10	5	-	0
P3/P4	2	0	0	0	5	5	0	–
• voor zelfontbranding vatbare stoffen • stoffen die met water brandbare gassen ontwikkelen	5	5	5	5	10	10	5	5
Tank vloeibare inerte gassen (bv. N_2, Ar, ...)	1	1	1	1	1	1	5	3
Tank vloeibare zuurstof	5	3	3	3	7,5	1	5	3
Opslag van meer dan 3.000 l H_2 in een batterij	5	3	2	1	7,5	7,5	5	3
Limieten eigendom	5	3	2	1	7,5	7,5	5	3

§2. De afstanden, aangegeven in §1, mogen verminderd worden door de constructie van een veiligheidsscherm, op voorwaarde dat de horizontaal omheen dit scherm gemeten afstand tussen het beschouwde compartiment en de elementen vermeld in de afstandentabel, vermeld in §1, minstens gelijk is aan de in §1 voorgeschreven minimale scheidingsafstanden.
Het veiligheidsscherm is ofwel van metselwerk met een dikte van tenminste 18 cm, ofwel van beton met een dikte van tenminste 10 cm, ofwel van enig ander materiaal met een zodanige dikte dat een equivalente brandweerstandscoëfficiënt verkregen wordt. Het scherm heeft een hoogte van minimaal 2 m en moet de maximale hoogte van de opgeslagen recipiënten of houders met minimaal 0,5 m overschrijden.

§3. De afstandsregels zijn niet van toepassing op:
1° de producten opgeslagen in laboratoria;
2° producten waarvan de totale opslagcapaciteit voor een bepaalde hoofdeigenschap, per opslagplaats lager is dan de ondergrens vermeld in klasse 3 van de overeenkomstige indelingsrubriek;
3° de opslagplaatsen bedoeld in rubriek 15.5, 2°, *q)*.

Art. 5BIS.15.5.4.8.4. §1. De nodige maatregelen (bv. aarding) dienen getroffen te worden om de vorming van gevaarlijke elektrostatische ladingen te voorkomen bij de opslag en behandeling van ontplofbare, zeer licht en licht ontvlambare en ontvlambare producten.

§2. De verwarming van de lokalen waar gevaarlijke producten worden opgeslagen, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om brand- en ontploffingsrisico te voorkomen.

§3. In de lokalen waar gevaarlijke producten worden opgeslagen:
1° mogen geen werkzaamheden worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en/of herstellingswerken op voorwaarde dat hiervoor de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen en mits schriftelijke instructies opgesteld en/of geviseerd door het diensthoofd Preventie en Bescherming of door de exploitant;
2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters of met reglementaire pictogrammen op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt te worden; de verplichting tot het aanbrengen van het voorgeschreven pictogram "rookverbod" is niet van toepassing wanneer dit pictogram is aangebracht bij de ingang van het bedrijf en wanneer dit vuur- en rookverbod geldt voor het hele bedrijf;
3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en uitwasemingen van onbrandbare of zelfdovende materialen te zijn.

§4. Het is verboden :
1° te roken, vuur te maken of brandbare stoffen op te slaan boven of nabij de houders, bij de pompen, de leidingen, de verdeelzuilen, de vulplaatsen en de losplaats voor de tankwagen binnen de grenzen van de gezoneerde plaatsen zoals weergegeven in het zoneringsplan, bepaald volgens het Algemeen Reglement op de elektrische installaties;
2° op de plaatsen niet toegankelijk voor het publiek, schoenen of klederen te dragen die aanleiding tot vonkoverslag kunnen geven;
3° ontvlambare producten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§5. De verbodsbepalingen, vermeld in §4, dienen verduidelijkt te worden aan de hand van veiligheidspictogrammen overeenkomstig de Codex over het Welzijn op het Werk, voorzover zij beschikbaar zijn.

Art. 5BIS.15.5.4.8.5. §1. Onverminderd de andere wettelijke of reglementaire bepalingen ter zake treft de exploitant de vereiste maatregelen om de buurt in voldoende mate te beschermen tegen de risico's van brand en ontploffing. Dit houdt ondermeer in dat er in de nodige brandbestrijdingsmiddelen dient voorzien te worden. Het bepalen en het aanbrengen van de brandbestrijdingsmiddelen gebeurt onafhankelijk van de milieuvergunning in overleg met de bevoegde brandweer.
De brandbestrijdingsmiddelen dienen in goede staat van onderhoud te verkeren, beschermd te zijn tegen vorst, doelmatig gesignaleerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld. De brandbestrijdingsmiddelen moeten onmiddellijk in werking kunnen worden gebracht.

§2. In de inrichting dienen in overleg met de bevoegde brandweer de nodige voorzieningen aanwezig te zijn om het wegvloeien van met gevaarlijke producten verontreinigd bluswater naar bodem, openbare riool, oppervlakte- of grondwater te voorkomen. Het opgevangen verontreinigd bluswater dient op een aangepaste manier verwijderd te worden. De bepaling van de opvangcapaciteit voor verontreinigd bluswater dient te gebeuren in overleg met de bevoegde brandweer.

Art. 5BIS.15.5.4.8.6. §1. De elektrische installaties, toestellen en verlichtingstoestellen dienen te beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties, in het bijzonder de artikelen die handelen over ruimten waarin een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan.

§2. Onverminderd de reglementaire bepalingen dienen de elektrische installaties in zones waar gevaar bestaat voor brand en ontploffing door de toevallige aanwezigheid van een ontplofbaar mengsel, ontworpen en uitgevoerd te worden volgens de vereisten van een zoneringsplan.

Art. 5BIS.15.5.4.8.7. §1. Houders, bestemd voor de opslag van zeer giftige, giftige, schadelijke of corrosieve vloeistoffen die een dampdruk hebben van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35°C, moeten voorzien zijn van een doeltreffend systeem, zoals een dampterugvoersysteem, een vlottend dak, of een gelijkwaardig systeem, zodat zowel bij de opslag als bij de behandeling luchtverontreiniging tot een minimum wordt beperkt.

§2. Bij het laden en lossen van opslaghouders en/of bevoorradende tankwagens, tankwagons of tankschepen met de in §1 bedoelde vloeistoffen, dient luchtverontreiniging tot een minimum te worden beperkt.

Art. 5BIS.15.5.4.8.8. De personen tewerkgesteld in de inrichting dienen op de hoogte te zijn van de aard en de gevaaraspecten van de opgeslagen gevaarlijke producten en van de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden.
De exploitant moet kunnen aantonen dat hij hiertoe de nodige en actuele instructies heeft verstrekt.
Ten minste éénmaal per jaar dienen deze instructies door de exploitant geëvalueerd.

Art. 5BIS.15.5.4.8.9. Met betrekking tot het vullen van de vaste houders en tankwagens gelden de volgende regels:
1° de nodige maatregelen moeten worden getroffen om het morsen van vloeistoffen en verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen;
2° de soepele slang die dient voor het bevoorraden moet door een toestel met schroefkoppeling of een gelijkwaardig systeem met de opening van de houder of van de kanalisatie worden verbonden;
3° elke vulverrichting moet gebeuren onder het toezicht van de exploitant of zijn aangestelde; dit toezicht moet derwijze worden georganiseerd dat de vuloperatie kan gecontroleerd worden en in geval van een incident onverwijld kan worden ingegrepen.
4° om overvulling te voorkomen moet bij de vaste houders een overvulbeveiliging worden voorzien, zijnde :
   a) ofwel een waarschuwingssysteem, waarbij een akoestisch signaal, dat steeds op de vulplaats hoorbaar moet zijn voor de leverancier en deze verwittigt zodra de te vullen houder voor 95 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;
   b) ofwel een beveiligingssysteem, waarbij de vloeistoftoevoer automatisch wordt afgesloten zodra de te vullen houder voor maximum 98 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;

   bij opslagplaatsen deel uitmakend van een brandstofverdeelinstallatie voor motorvoertuigen moet het beveiligingssysteem, vermeld in b), worden voorzien;
5° elke houder moet worden voorzien van een mogelijkheid tot peilmeting;
6° de standplaats van de tankwagen, de zones waar de vulmonden van de vulleidingen gegroepeerd zijn en de vulzones bij de verdeelinstallatie moeten zich steeds op het terrein van de inrichting bevinden en moeten:
   a) voldoende draagkrachtig en vloeistofdicht zijn;
   b) voorzien zijn van de nodige hellingen en eventueel opstaande randen, zodat alle gemorste vloeistoffen afvloeien naar een opvangsysteem; de verwijdering van de opgevangen vloeistoffen gebeurt overeenkomstig de reglementaire bepalingen, inzonderheid inzake de verwijdering van afvalstoffen;

   voor P_1- en/of P_2-producten moeten deze standplaats en deze zones zich steeds in open lucht of onder een luifel bevinden; onder de voormelde standplaats en zones mogen geen groeven, kruipkelders of lokalen worden ingericht; in geval van weegbruggen worden doeltreffende voorzieningen aangebracht om de verspreiding van lekken te begrenzen en om explosiegevaar te voorkomen;
   de bepalingen van dit punt zijn niet van toepassing voor opslagplaatsen van P3- en/of P4–producten die in de 3de klasse zijn ingedeeld;
7° tijdens het vullen met P_1- of P_2-producten moeten maatregelen getroffen tot het afvoeren van statische elektriciteit; de elektrische verbinding tussen de tankwagen en de houder dient tot stand gebracht alvorens de vuloperatie wordt aangevangen en mag slechts worden verbroken nadat de vulslang na het vullen is afgekoppeld;
8° afdoende maatregelen dienen getroffen voor het handhaven van de opslag bij atmosferische druk;
   het ondergronds verluchtings- en dampterugvoerleidingwerk dient aan dezelfde eisen te voldoen als het overige leidingwerk; het bovengronds geïnstalleerd verluchtingsleidingwerk dient bovendien mechanisch voldoende sterk te zijn;
9° het is verboden een houder te vullen met een andere vloeistof dan deze waarvoor de houder is ontworpen, tenzij na onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige is bewezen dat hij hiervoor geschikt is.

Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste ondergrondse houders

Art. 5BIS.15.5.4.8.10. De voorwaarden van afdeling 5.17.2 van titel II van het VLAREM zijn onverminderd van toepassing.
De exploitant moet met betrekking tot de naleving van deze voorwaarden beschikken over de in artikel 5BIS.15.5.3.1, §4 voor opslag in vaste ondergrondse houders bedoelde keurings- en controledocumenten. Hij houdt de bedoelde documenten steeds ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar.

Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste bovengrondse houders

Art. 5BIS.15.5.4.8.11. De voorwaarden van afdeling 5.17.3 van titel II van het VLAREM zijn onverminderd van toepassing.
De exploitant moet met betrekking tot de naleving van deze voorwaarden beschikken over de in artikel 5BIS.15.5.3.1, §4 voor opslag in vaste bovengrondse houders bedoelde keurings- en controledocumenten. Hij houdt de bedoelde documenten steeds ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.9.
Dieselverdeelinstallatie voor motorvoertuigen

Art. 5BIS.15.5.4.9.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, p) van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.9.2. §1. Het bevoorraden van eender welk voertuig geschiedt slechts na het stilleggen van de motoren van dit voertuig, bij niet roken of open vuur.

§2. Elke vaste houder die deel uitmaakt van een verdeelinstallatie voor de bevoorrading van motorvoertuigen moet worden voorzien van een eigen vulleiding.

Art. 5BIS.15.5.4.9.3. De vloer van de voormelde standplaats is vloeistofdicht en voldoende draagkrachtig. Deze vloer is voorzien van de nodige hellingen, zodat alle gemorste vloeibare brandstoffen afvloeien naar een collector en overeenkomstig de reglementaire bepalingen worden verwijderd.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.10.
Stookinstallaties

Algemeen

Art. 5BIS.15.5.4.10.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, t) van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.10.2. §1. Verwarmings- en stooktoestellen zijn zo afgesteld dat een optimale verbranding plaatsvindt. Binnen een inrichting worden geen andere brandstoffen dan aardgas, propaangas, butaangas of gasolie verstookt of verbrand.

§2. Buiten een stookruimte waarin verwarmings- of stooktoestellen zijn opgesteld is een goed bereikbare brandschakelaar aanwezig en een afsluiter waarmee de brandstoftoevoer kan worden afgesloten. Nabij de stookruimte is de plaats van de brandschakelaar en de afsluiter duidelijk aangegeven. Bij de afsluiter is het doel en de wijze van sluiten aangegeven.

Stookinstallaties gevoed met vloeibare brandstoffen

Art. 5BIS.15.5.4.10.3. De rookgassen van de stookinstallaties, gevoed met vloeibare brandstoffen, moeten voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden uitgedrukt in mg/Nm³ droog gas, bij een temperatuur van 0°C, een druk van 101,3 kPa en een zuurstofgehalte van 3 %, waarbij NO_x wordt uitgedrukt als NO_2:

1° tot 31 december 2007:

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x	CO
bestaande inrichtingen	220 (1)	650	250
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005	100	250 (2)	175
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	100	185	175

(1) Voor installaties die minder dan 1000 uren per jaar, herleid tot uren bij een belasting van 100%, vloeibare brandstof gebruiken, is geen emissiegrenswaarde voor stof van toepassing.

(2) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 450 mg/Nm³.

2° vanaf 1 januari 2008:

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x	CO
bestaande inrichtingen	200	650	250
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005	100	250 (3)	175
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	100	185	175

(3) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 450 mg/Nm³.

Stookinstallaties gevoed met gasvormige brandstoffen

Art. 5BIS.15.5.4.10.4. §1. De rookgassen van de stookinstallaties, gevoed met gasvormige brandstoffen, moeten voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden uitgedrukt in mg/Nm³ droog gas, bij een temperatuur van 0°C, een druk van 101,3 kPa en een zuurstofgehalte van 3, waarbij NO_x wordt uitgedrukt als NO_2:

1° bestaande inrichtingen:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x (1)	CO
vloeibaar gemaakt gas	50	350	250
aardgas	50	300	250

(1) Deze emissiegrenswaarde voor NO_x wordt tot 31 december 2007 verhoogd tot 500 mg/Nm³.

2° nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x (1)	CO
vloeibaar gemaakt gas	5	200	100
aardgas	5	150	100

(1) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, worden de bovengenoemde emissiegrenswaarden voor NO_X tot 31 december 2007 vervangen door 350 mg/Nm³ en na 31 december 2007 door 300 mg/Nm³.

~~(2) Deze emissiegrenswaarde voor NO_x wordt tot 31 december 2007 verhoogd tot 350 mg/Nm³.~~

3° nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x	CO

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x	CO
vloeibaar gemaakt gas	5	200	100
aardgas	5	150	100

§2. Voor een stookinstallatie die beurtelings met twee of meer brandstoffen wordt gevoed, zijn de genoemde emissiegrenswaarden voor elke gebruikte brandstof van toepassing.

§3. Rook- en uitlaatgassen uit stookinstallaties moeten op een gecontroleerde wijze via een schouw worden geloosd.

Meetverplichtingen

Art. 5BIS.15.5.4.10.5. §1. De concentraties in de rookgassen van stof, stikstofoxiden en koolmonoxide, alsmede de betrokken procesparameters, bedoeld in voorgaande bepalingen, moeten ten minste om de 5 jaar op initiatief en op kosten van de exploitant worden gemeten door een milieudeskundige, erkend in de discipline lucht en dit tijdens een periode van normale bedrijvigheid.

§2. Die metingen zijn niet vereist voor:
1° SO_2, als het gaat om in hoofdzaak met aardgas of met andere zeer zwavelarme brandstoffen gevoede stookinstallaties;
2° voor stof, als het gaat om in hoofdzaak met gasvormige brandstoffen gevoede stookinstallaties.

§3. Voor nieuwe installaties die na 1 januari 2004 in gebruik worden genomen, moet een eerste meting binnen 3 maanden na ingebruikname worden uitgevoerd.

§4. De resultaten van de bovengenoemde emissiemetingen moeten ter inzage van de toezichthoudende overheid worden gehouden.

§5. Er zijn enkel periodieke metingen vereist voor de periodes dat de stookinstallatie effectief gebruikt wordt. De werking van de stookinstallatie moet dan wel geregistreerd worden.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.11.
Motoren met inwendige verbranding behorende bij elektrische noodgroep

Art. 5BIS.15.5.4.11.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, b) van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Gasmotoren

Art. 5BIS.15.5.4.11.2. De emissiegrenswaarden die van toepassing zijn voor gasmotoren, bepaald in massa per volume in de droge rookgassen uitgedrukt in mg/Nm³ uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent, zijn de volgende, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2 en organische stoffen als totaal organische koolstof, zijn de volgende:
1° tot 31 december 2007:

type gasmotor	emissiegrenswaarden in mg/Nm³	
	NO_X	CO
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	-	2600
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	500 x η/30	650

η= nominaal motorrendement

2° vanaf 1 januari 2008:

type gasmotor	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	NO_X	CO	organische stoffen
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	1300 x η/30 (1)	1300	-
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	500 x η/30	650	150

η = nominaal motorrendement

(1) Voor gasmotoren waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993 wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 10.000 mg/Nm³.

Dieselmotoren

Art. 5BIS.15.5.4.11.3. De emissiegrenswaarden die van toepassing zijn voor dieselmotoren, bepaald in massa per volume in de droge rookgassen uitgedrukt in mg/Nm3 uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent, zijn de volgende:

1° tot 31 december 2007:

type dieselmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³				
		stof	SO_2 (bij gasolie)	SO_2 (bij stookolie)	NO_X	CO
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	≥ 0,3	300	0,20% (1)	1,00% (1)	-	1500
eerste melding/vergunning tot exploitatie is	0,3 – 3	50	0,20% (1)		4000	650

type dieselmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³				
		stof	SO_2 (bij gasolie)	SO_2 (bij stookolie)	NO_X	CO
verleend op of na 1 januari 2000						

(1) maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%)

2° vanaf 1 januari 2008:

type dieselmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³				
		stof	SO_2 (bij gasolie)	SO_2 (bij stookolie)	NO_X	CO
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	≥ 0,3	300	0,10% (1)	0,60% (1)	-	1500
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	0,3 – 3	50	0,10% (1)		4000	650

(1) maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%)

Gewijzigd bij art. 191 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 5BIS.15.5.4.12.
Elektrische installatie behorende bij elektrische noodgroep

Art. 5BIS.15.5.4.12.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, b) van rubriek 15.5 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.12.2. §1. Een erkende milieudeskundige controleert de elektrische installatie vóór de inbedrijfstelling en bij elke noemenswaardige wijziging.

§2. Het gebruik van PCB- of PCT-houdende apparaten is verboden. Bestaande PCB- of PCT-houdende apparaten dienen overeenkomstig de toepasselijke wetgeving inzake verwijdering van afvalstoffen zo spoedig mogelijk verwijderd te worden.

§3. Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 juli 1986 tot reglementering van de stoffen en preparaten die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen bevatten, dienen met betrekking tot de transformatoren met een individueel nominaal vermogen hoger dan 100 kVA de volgende voorschriften te worden nageleefd:
1° transformatoren die polychloorbifenylen (PCB's) of polychloorterfenylen (PCT's) bevatten, zoals askareltransformatoren, zijn verboden;
2° de transformator is beschermd tegen het binnendringen van regenwater of grondwater;
3° de vloer(en), wanden en zoldering(en) van het lokaal waarin de transformator is geplaatst, hebben een brandweerstand van tenminste een half uur (Rf½h); hetzelfde geldt voor de deuren en vensters in deze scheidingselementen, die voorzien zijn van een automatisch sluitingsmechanisme en niet mogen geblokkeerd worden in open stand;
de in het eerste lid gestelde bepalingen zijn niet van toepassing op transformatoren opgesteld in open lucht of in gesloten metalen kasten;
4° de nodige maatregelen zijn getroffen om bodem- en grondwaterverontreiniging te voorkomen; indien het koelstofgekoelde transformatoren betreft, moet onder de transformator een vloeistofdichte inkuiping voorzien die bij lek de diëlektrische vloeistof opvangt;
wanneer het gaat om een bestaande transformator dient voormelde inkuiping aangebracht bij een eerste vernieuwing, wijziging, vervanging of verplaatsing van de transformator.

Art. 5BIS.15.5.4.12.3. §1. De verwarming van de lokalen waarin de vast opgestelde transformatoren zijn ondergebracht mag enkel gebeuren door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

§2. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat dienen in de lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

§3. De vluchtdeuren van de lokalen moeten langs buiten opendraaien en de doorgangen dienen van elke hindernis vrijgehouden.

§4. In de lokalen:
1° mogen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en/of herstellingswerken op voorwaarde dat hiervoor de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen;
2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;
3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbare materialen te zijn.

HOOFDSTUK 5BIS.19.8.
INRICHTINGEN BEDOELD IN RUBRIEK 19.8.
STANDAARDHOUTBEWERKINGSBEDRIJVEN

AFDELING 5BIS.19.8.1.
ALGEMENE BEPALINGEN

Art. 5BIS.19.8.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de standaardhoutbewerkingsbedrijven bedoeld in rubriek 19.8 van de indelingslijst.

AFDELING 5BIS.19.8.2.
ALGEMENE MILIEUVOORWAARDEN VOOR STANDAARDHOUTBEWERKINGSBEDRIJVEN

Beste Beschikbare Technieken (BBT)

Art. 5BIS.19.8.2.1. §1. De exploitant moet als normaal zorgvuldig persoon steeds de beste beschikbare technieken toepassen ter bescherming van mens en milieu, en dit zowel bij de keuze van behandelingsmethodes op het niveau van de emissies, als bij de keuze van bronbeperkende maatregelen (aangepaste productietechnieken en -methoden, grondstoffenbeheersing en dergelijke meer). Deze verplichting geldt eveneens voor wijzigingen aan ingedeelde inrichtingen, alsook voor activiteiten die op zichzelf niet vergunnings- of meldingsplichtig zijn.

§2. De naleving van de voorwaarden in dit besluit wordt geacht overeen te stemmen met de verplichting uit §1.

Hygiëne, risico- en hinderbeheersing

Art. 5BIS.19.8.2.2. De inrichting moet zindelijk worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven moeten doeltreffende maatregelen worden genomen tegen ongedierte.

Art. 5BIS.19.8.2.3. Onverminderd artikel 5BIS.19.8.2.1 treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om:
- de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer;
- de buurt te beschermen tegen de risico's voor en de gevolgen van accidentele gebeurtenissen die eigen zijn aan de aanwezigheid of de uitbating van zijn inrichting. Dit houdt ondermeer in dat de nodige interventiemiddelen zijn voorzien. Het bepalen en het aanbrengen hiervan gebeurt in overleg met de plaatselijke brandweer.

Art. 5BIS.19.8.2.4. §1. Bij hinder of schade, of dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, moet de exploitant onmiddellijk de nodige maatregelen treffen om deze toestand te verhelpen en in voorkomend geval verdere verontreiniging te doen ophouden. Eventueel opgetreden verontreiniging moet hij op milieuhygiënisch verantwoorde wijze ongedaan maken.

§2. Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar het grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de toepasselijke reglementering. De exploitant beschikt over de middelen en/of het materiaal die een snelle uitvoering van deze maatregelen toelaten.

Art. 5BIS.19.8.2.5. §1. De exploitant doet onmiddellijk melding van het voorval en van de (overwogen) maatregelen bij de burgemeester en bij de afdeling [, bevoegd voor milieuhandhaving] bij:
- ernstige hinder of schade, of
- dreigend gevaar hiertoe voor de omgeving, of
- een vloeistoflek dat aanleiding heeft gegeven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen.

§2. Indien nodig voor de bepaling van de te treffen saneringsmaatregelen, moet de exploitant op zijn kosten de vereiste metingen laten uitvoeren door een daartoe erkende milieudeskundige.

Gewijzigd bij art. 199 B.Vl.Reg. 7 maart 2008, B.S. 21 mei 2008.

Informatieplicht

Art. 5BIS.19.8.2.6. §1. De exploitant verschaft de toezichthoudende ambtenaren op eenvoudig verzoek de hem bekende relevante gegevens over de in de inrichting gebruikte en voortgebrachte grondstoffen, producten, afvalstromen of emissies.

§2. Indien de ambtenaar ernstige redenen heeft om te twijfelen aan de volledigheid of juistheid van deze gegevens kan hij door een erkend milieudeskundige en op kosten van de exploitant, monsternames, metingen en analyses laten uitvoeren van de bedoelde grondstoffen, producten, afvalstromen of emissies. De exploitant wordt op voorhand schriftelijk in kennis gesteld van de gemotiveerde beslissing van de ambtenaar.

Art. 5BIS.19.8.2.7. Alle documenten en gegevens die in toepassing van dit besluit moeten bezorgd worden aan de overheid moeten tevens ter beschikking worden gesteld van de werknemersvertegenwoordiging in de ondernemingsraad en in het comité voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing der werkplaatsen. Bij ontstentenis van deze beide organen worden de documenten en gegevens ter beschikking gesteld van de syndicale delegatie van de onderneming.

Art. 5BIS.19.8.2.8. §1.De exploitant van een inrichting neemt de nodige maatregelen om in geval van accidentele emissies die verontreiniging kunnen veroorzaken:
1° de toezichthoudende ambtenaar daarvan onverwijld in kennis te stellen;

2° derden die ten gevolge van de emissie schade kunnen lijden onverwijld te waarschuwen met opgave van de maatregelen die zij kunnen treffen om het gevaar af te wenden dan wel te beperken; deze bepaling is evenwel niet van toepassing wanneer de voorschriften vastgesteld door de federale overheid in het kader van de civiele bescherming van toepassing zijn;
3° de gevolgen voor mens en milieu zoveel mogelijk te beperken.

§2. Als de emissie gevaar kan opleveren voor beschadiging van een afvalwaterzuiveringsinstallatie, waarschuwt de exploitant bovendien onmiddellijk de beheerder van de betrokken installatie.

§3. Wanneer de zuiveringstechnische voorzieningen van een inrichting wegens storing of enige andere oorzaak uitvallen, of wanneer om enige andere reden de emissie- of immissienormen worden overschreden, stelt de exploitant de toezichthoudende ambtenaar daarvan onverwijld in kennis.

Beheer van afvalstoffen en van buiten bedrijf gestelde installaties

Art. 5BIS.19.8.2.9. Onverminderd de bepalingen die gelden voor de opslag van gevaarlijke stoffen, gebeurt de tijdelijke opslag van afvalstoffen, in aangepaste verpakkingen en/of afvalcontainers. Deze bepaling is niet van toepassing op inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfalt. Deze afvalstoffen moeten regelmatig uit de inrichting worden afgevoerd voor verwerking overeenkomstig artikel 5BIS.19.8.2.10. Het afvoeren van de afvalstoffen moet zodanig geschieden dat zich geen afval buiten de inrichting kan verspreiden.

Art. 5BIS.19.8.2.10. §1. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, moet voor de verwerking van afvalstoffen buiten het ophalen, sorteren en vervoeren, de voorkeur gegeven worden aan de verwerkingswijzen zoals hierna in afnemende graad van prioriteit vermeld:
1° hergebruik van producten;
2° recyclage van materialen;
3° winning van energie;
4° verbranding zonder energiewinning.
Slechts wanneer de beste beschikbare technieken geen van de voormelde verwerkingswijzen toelaten, mogen de afvalstoffen overeenkomstig de wettelijke bepalingen gestort worden in een daartoe vergunde inrichting.

§2. Om te kunnen voldoen aan de verwerkingshiërarchie zoals beschreven in §1 moeten afvalstromen die een verschillende verwerking dienen te ondergaan of kunnen ondergaan, gescheiden worden opgevangen of na het ophalen mechanisch worden gescheiden.

Art. 5BIS.19.8.2.11. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, moeten de definitief door de exploitant buiten bedrijf gestelde installaties of onderdelen ervan, binnen de 36 maanden na de buitengebruikstelling zo zijn aangepast dat schade aan het milieu of hinder uitgesloten zijn.

Opslag van gevaarlijke stoffen

Art. 5BIS.19.8.2.12. Vaste stoffen in bulk
Vaste stoffen in bulk, die uitloogbare stoffen van bijlage 2B en van bijlage 7 van titel I van het VLAREM bevatten, worden opgeslagen op een vloeistofdichte ondergrond, voorzien van een opvangsysteem.

Art. 5BIS.19.8.2.13. Gevaarlijke vloeistoffen
§1. Bovengrondse tanks en/of vaten, die vloeistoffen van bijlage 2B en van bijlage 7 van titel I van het VLAREM bevatten, moeten in een inkuiping worden geplaatst, die voldoet aan de hierna vermelde voorwaarden:
1° de vloeren en wanden moeten bestand zijn tegen de inwerking van de opgeslagen vloeistoffen en moeten kunnen weerstaan aan de vloeistofmassa die bij lekkage uit de grootste in de inkuiping geplaatste tank en/of vat kan ontsnappen;
2° buizen of leidingen mogen slechts doorheen de wanden worden geleid mits toepassing van afdoende dichtingen;
3° de wanden moeten tenminste alle 50 meter van reddingsladders of trappen worden voorzien.
Voor tanks en vaten met een waterinhoud van meer dan 220 liter moet bovendien:
1° tussen deze en de binnenste onderkant van de wanden een minimumafstand, gelijk aan de helft van de hoogte van de tanks en/of vaten, worden gelaten;
2° een doorgang van tenminste 1 meter breedte tussen de tanks, de vatenopslag en de wanden volledig worden vrijgelaten.

§2. De in §1 bedoelde inkuiping moet een inhoudsvermogen hebben dat gelijk is aan of groter dan:
1° de helft van het totaal inhoudsvermogen van de erin geplaatste tanks en/of vaten;
2° het inhoudsvermogen van de grootste tank of vat, vermeerderd met 25% van het totale inhoudsvermogen der andere in de inkuiping aangebrachte tanks en/of vaten;
3° voor de opslag van vaten en bussen met een waterinhoud van minder dan 220 liter mag het inhoudsvermogen van de inkuiping worden beperkt tot 10% van het totale inhoudsvermogen van de erin opgeslagen vaten en/of bussen.

§3. In geval van herstelling van een der tanks die deel uitmaakt van een groep tanks en/of vaten opgesteld in éénzelfde inkuiping, moet deze tank gedurende de hele herstellingsperiode door een vloeistofdichte wand worden omringd, waarvan de hoogte gelijk is aan deze van de opstaande rand en/of muren die de hele groep omringt.

§4. In éénzelfde inkuiping mogen enkel vloeistoffen worden opgeslagen die bij vermenging hetzij geen, hetzij uitsluitend een chemische reactie kunnen doen ontstaan waarbij de vorming van andersoortige gevaarlijke stoffen dan deze die binnen de bak zijn opgeslagen, is uitgesloten.

Art. 5BIS.19.8.2.14. Verwijderen van gemorste verontreinigende stoffen
Onverminderd de bepalingen van artikel 5BIS.19.8.2.4 en 5BIS.19.8.2.5 moeten gemorste, al dan niet verdunde, verontreinigende stoffen worden verwijderd overeenkomstig de van toepassing zijnde reglementering.

Art. 5BIS.19.8.2.15. Opvang van bluswater
De opslaginrichting bedoeld onder de artikelen 5BIS.19.8.2.12 en 5BIS.19.8.2.13 moet zo uitgerust zijn dat de rechtstreekse lozing van met deze gevaarlijke stoffen verontreinigd bluswater naar oppervlaktewater of openbare riolering maximaal voorkomen wordt en moet zodanig uitgerust zijn dat dit water, alvorens het wordt geloosd, zo nodig al dan niet ter plaatse kan worden onderzocht en gezuiverd. De opvangcapaciteit voor verontreinigd bluswater wordt vastgesteld in overleg met de plaatselijke brandweer.

Beheersing van hinder door geluid

Art. 5BIS.19.8.2.16. §1. Het specifieke geluid in open lucht van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen mag op de in §3 of 4 van artikel 1 van bijlage 4.5.1 bij titel II van het VLAREM bepaalde meetpunten de met 5dB(A) verminderde richtwaarde in bijlage 4.5.4 bij titel II van het VLAREM niet overschrijden.

§2. Onverminderd de bepalingen van §1 moet het specifieke geluid binnenshuis van nieuwe inrichtingen alsmede van veranderingen van bestaande inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken voldoen aan de volgende bepaling: het specifieke geluid gemeten in de bewoonde vertrekken, waarvan vensters en deuren gesloten zijn, dient beperkt te worden tot de in bijlage 2.2.2 bij titel II van het VLAREM bepaalde richtwaarden verminderd met 3 dB(A).

§3. Het specifieke geluid in open lucht van bestaande inrichtingen wordt op de in §3 of 4 van artikel 1 van bijlage 4.5.1 bij titel II van het VLAREM bepaalde meetpunten zodanig beperkt dat de richtwaarde in bijlage 4.5.4 bij titel II van het VLAREM zo goed mogelijk wordt benaderd, rekening houdend met de bepalingen van artikel 4.5.1.1 en met gebruik van de beste beschikbare technieken.

§4. Onverminderd de bepalingen van §3 wordt het specifieke geluid binnenshuis van bestaande inrichtingen die een gemene muur en/of vloer hebben met bewoonde vertrekken zodanig beperkt dat de richtwaarden van bijlage 2.2.2 bij titel II van het VLAREM zo goed mogelijk worden benaderd rekening houdend met de bepalingen van artikel 4.5.1.1 en met gebruik van de beste beschikbare technieken.

§5. Het specifieke geluid van de bestaande inrichtingen moet uiterlijk op 1 augustus 1998 voldoen aan de bepalingen van §3 en §4.

§6 Als het geluid in open lucht van een inrichting een incidenteel, fluctuerend, intermitterend of impulsachtig karakter vertoont, dan worden de in bijlage 4.5.5 bij titel II van het VLAREM aangegeven richtwaarden toegepast op de toepasselijke waarde. De toepasselijke waarde voor nieuwe inrichtingen is de in bijlage 4.5.4 bij titel II van het VLAREM aangegeven richtwaarde verminderd met 5 en voor bestaande inrichtingen de in bijlage 4.5.4 bij titel II van het VLAREM aangegeven richtwaarde.

§7. De voorwaarden vermeld in deze afdeling worden schematisch weergegeven in de beslissingsschema's 4.5.6.4 en 4.5.6.5 in bijlage 4.5.6 bij titel II van het VLAREM.

Beheersing van hinder door licht

Art. 5BIS.19.8.2.17. §1. Onverminderd andere reglementaire bepalingen treft de exploitant de nodige maatregelen om lichthinder te voorkomen.

§2. Het gebruik en de intensiteit van lichtbronnen in open lucht zijn beperkt tot de noodwendigheden inzake uitbating en veiligheid. De verlichting is dermate geconcipieerd dat niet-functionele lichtoverdracht naar de omgeving maximaal wordt beperkt.

§3. Klemtoonverlichting mag uitsluitend gericht zijn op de inrichting of onderdelen ervan.

§4. Lichtreclame mag de normale intensiteit van de openbare verlichting niet overtreffen.

AFDELING 5BIS.19.8.3.
SECTORALE MILIEUVOORWAARDEN VOOR STAANDAARDHOUTBEWERKINGSBEDRIJVEN

Keuringen, meet-, monstername- en registratievoorzieningen

Art. 5BIS.19.8.3.1. §1. De exploitant brengt, zo nodig in overleg met de toezichthoudende overheid, alle nodige meet-, monstername- en registratievoorzieningen aan. Deze voorzieningen en hun toegangswegen zijn steeds gemakkelijk en veilig toegankelijk en maken het mogelijk de metingen en monsternamen op veilige wijze te verrichten.

Deze voorzieningen moeten minimaal aan de volgende voorwaarden voldoen:

Milieucompartiment	Onderdeel	Minimale voorwaarden voor de meet- en monsternamevoorziening
Afvalwaterlozingen	Lozingspunten huishoudelijk afvalwater	Geen
	Lozingspunten bedrijfsafvalwater	Controleput voor schepstaalname, binnen de overgangstermijnen en randvoorwaarden vastgelegd in artikel 5BIS.19.8.4.5.11.
Luchtverontreinigende emissies	Stookinstallaties met warmtevermogen tussen 300 kW en 2 MW	Bij vloeibare brandstof: twee openingen Bij gasvormige brandstof: één opening (Cf. NBN T 95-001 of een gelijkwaardige norm)
	Motoren met inwendige verbranding (elektrische noodgroep)	
	Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen voorzien van een filterinstallatie met gebruik van actieve kool voor de adsorptie van de afvalgassen of een gelijkwaardige installatie, alsmede installaties waar uitsluitend bedekkingsmiddelen met minder dan 150 g VOS/l worden aangebracht	Geen

Milieucompartiment	Onderdeel	Minimale voorwaarden voor de meet- en monsternamevoorziening
	Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen met een maximaal gehalte aan vluchtige organische stoffen, zoals conform de EG-richtlijn 2004/42/EG bepaald in bijlage 2B van het koninklijk besluit van 7 oktober 2005 inzake de reductie van het gehalte aan vluchtige organische stoffen in bepaalde verven en vernissen en in producten voor het overspuiten van voertuigen	Geen
Afvalstoffensamenstelling	Alle onderdelen	Geen
Geluidsproductie	Alle onderdelen	Geen

§2. De volgende metingen moeten worden uitgevoerd:

Milieucompartiment	Onderdeel waarvoor meetverplichting geldt:	Omschrijving meetverplichting
Afvalwaterlozingen	Lozingspunten huishoudelijk afvalwater	Geen
	Lozingspunten bedrijfsafvalwater	Geen
Luchtverontreinigende emissies	Stookinstallaties met warmtevermogen van 300 kW tot en met 1 MW	Om de 5 jaar op initiatief en op kosten van de exploitant door een laboratorium, erkend in de discipline lucht en dit tijdens een periode van normale bedrijvigheid (artikel 5.43.2.3.3)
	Stookinstallaties met warmtevermogen van [meer dan 1 MW tot en met 2 MW]	Om de 2 jaar op initiatief en op kosten van de exploitant door een laboratorium, erkend in de discipline lucht en dit tijdens een periode van normale bedrijvigheid (artikel 5.43.2.3.3)
	Motoren met inwendige verbranding (dieselgroep)	Geen
	Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen voorzien van een filterinstallatie met gebruik van actieve kool voor de adsorptie van de afvalgassen of een gelijkwaardige installatie, alsmede installaties waar uitsluitend bedekkingsmiddelen met minder dan 150 g VOS/l worden aangebracht	Geen
	Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen met een maximaal gehalte aan vluchtige organische stoffen, zoals conform de EG-richtlijn 2004/42/EG bepaald in bijlage 2B van het koninklijk besluit van 7 oktober 2005 inzake de reductie van het gehalte aan vluchtige organische stoffen in bepaalde verven en vernissen en in producten voor het overspuiten van voertuigen	Geen
Afvalstoffensamenstelling	Alle onderdelen	Geen
Geluidsproductie	Alle onderdelen	Geen

Gewijzigd bij art. 192 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.
De metingen worden uitgevoerd conform de meetmethodiek die is vastgelegd in de andere delen van titel II van het VLAREM.

§3. De exploitant houdt de gegevens met betrekking tot de opgelegde meet- en registratieverplichtingen, met inbegrip van de registers en balansen, ter beschikking van de toezichthoudende overheid en bewaart ze gedurende ten minste 5 jaar. Het betreft inzonderheid de volgende meet- en registratieverplichtingen:

Onderwerp registratie- of bewaarplicht	Omschrijving registratie- of bewaarplicht
Metingen op rookgassen van stookinstallaties > 300 kW	Meetverslagen van de rookgasemissiemetingen
Koelinstallaties (alle)	Attest opgesteld door de constructeur of een milieudeskundige m.b.t. bouw en de opstelling van koelinstallaties
Koelinstallaties met een nominale koelmiddelinhoud van 3 kg of meer die gebruik maken van ozonafbrekende stoffen en/of gefluoreerde broeikasgassen, behalve in geval van hermetisch gesloten koelsystemen	Per koelinstallatie moet op een goed toegankelijke plaats een instructiekaart aanwezig zijn (artikel 5.16.3.3, §8, 1°)
	Per koelinstallatie wordt een installatiegebonden logboek bijgehouden in de nabijheid van de koelinstallatie (artikel 5.16.3.3, §8, 2°)
Persluchtreservoir <300 liter en die onder een druk kan staan van meer dan 100 kPa	Attest van de constructeur of een milieudeskundige m.b.t. waterdrukproef, bouw van het reservoir volgens code van goede praktijk en goede werking

Onderwerp registratie- of bewaarplicht	Omschrijving registratie- of bewaarplicht
	veiligheidstoestellen (artikel 5.16.3.2, §1)
Persluchtreservoir >300 liter en die onder een druk kan staan van meer dan 100 kPa	een attest opgesteld door de constructeur van het reservoir of door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen (artikel 5.16.3.2, §2)

§4. De exploitant is ertoe gehouden volgende controles en keuringen uit te voeren respectievelijk te laten uitvoeren overeenkomstig de methodiek bepaald in de andere delen van titel II van het VLAREM:

Onderdeel	Controleverplichting
KWS-afscheider	Certificaat/factuur van lediging van overbrenger: afscheider wordt zo vaak gereinigd als voor een goede werking noodzakelijk is Bij plaatsing of wijziging van afwateringscircuit attest van leverancier/plaatser waaruit blijkt dat de installatie voldoende gedimensioneerd is (cf. norm DIN 1999 of EN 858 of een gelijkwaardige norm)
Luchtzuiveringsinstallaties	Onderhouden overeenkomstig de specificaties van de leveranciers
Koelinstallaties met een nominale koelmiddelinhoud van 3 kg of meer die gebruik maken van ozonafbrekende stoffen en/of gefluoreerde broeikasgassen, behalve in geval van hermetisch gesloten koelsystemen	Periodieke lekdichtheidscontrole door bevoegd koeltechnicus: koelinstallaties moeten minimaal eenmaal per twaalf maanden op goed functioneren en vanuit het oogpunt van preventie worden gecontroleerd op mogelijke oorzaken van lekkage. (artikel 5.16.3.3, §7)
	Bepaling van het “relatief lekverlies” door bevoegd koeltechnicus (artikel 5.16.3.3, §6)
Stookinstallaties	Jaarlijks onderhoud/afstelling brander door erkend brandertechnicus
Brandblussers	Jaarlijks door de leverancier van brandblusser
Veiligheidsinformatiebladen van gevaarlijke producten	Controle door exploitant of de fiches niet ouder zijn dan 5 jaar
Motoren met inwendige verbranding (noodgroep)	De exploitant dient op basis van geregistreerde componenten en/of berekeningen volgens een code van goede praktijk, de uitstoot van de installatie te bepalen
Persluchthouder met inhoud > 300 l	Controle vóór indienststelling én 3-jaarlijks een in- en uitwendig onderzoek door erkend milieudeskundige discipline druktoestellen (artikel 5.16.3.2, §2)
Vloeibaar gemaakte handelspropaan, handelsbutaan of mengsels in vaste houders met inhoud > 300 l	Controle vóór indienststelling en 5-jaarlijks door milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen (artikel 5.16.6.7 en artikel 5.16.6.8)
Ondergrondse houder voor de opslag van gevaarlijke producten	Voor elke houder moet een door de constructeur van de houder ondertekende “verklaring van conformiteit van de houder” kunnen worden voorgelegd (artikel 5.17.2.6) Controle na installatie maar vóór ingebruikname (artikel 5.17.2.7) Beperkt onderzoek: 2-jaarlijks (artikel 5.17.2.8, §1) Algemeen onderzoek: 15-jaarlijks (artikel 5.17.2.8, §2) De bovenvermelde controles en onderzoeken moeten worden uitgevoerd door: ofwel een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; ofwel een bevoegd deskundige of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten bestemd voor de verwarming van gebouwen door een erkend technicus.
Bovengrondse houders van P3/P4 producten	Voor elke houder moet een door de constructeur van de houder ondertekende “verklaring van conformiteit van de houder” kunnen worden voorgelegd (artikel 5.17.3.3, §2) Controle na installatie maar vóór ingebruikname (artikel 5.17.3.4) Beperkt onderzoek: 3-jaarlijks (artikel 5.17.3.16, §1) Algemeen onderzoek: 20-jaarlijks (artikel 5.17.3.16, §2) De bovenvermelde controles en onderzoeken moeten worden uitgevoerd door: ofwel een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; ofwel een bevoegd deskundige of voor de opslag van P_3- en/of P_4-producten bestemd voor de verwarming van gebouwen door een erkend technicus.
Bodembeschermende voorzieningen (vloeistofdichtheid, controle op lekkage)	Jaarlijkse visuele controle door exploitant

Brandveiligheid

Art. 5BIS.19.8.3.2. §1. Teneinde een begin van brand doeltreffend te kunnen bestrijden zijn binnen de inrichting voldoende mobiele brandblusapparaten, haspels of ander materiaal voor brandbestrijding aanwezig. Het materiaal voor brandbestrijding is in goede staat van werking, tegen vorst beschermd, toegankelijk en over de inrichting verspreid.

§2. De brandblusapparaten worden jaarlijks gecontroleerd door een bevoegd deskundige en de exploitant ziet toe op de kwaliteit van de brandblusproducten en zorgt voor de duurzame kwaliteit van de blusproducten door ze vóór de uiterste gebruiksdatum te vernieuwen.

§3. Alle brandbeveiligingssystemen en blusapparaten die halonen bevatten, behalve deze die gebruikt worden voor kritische toepassingen, moeten buiten gebruik gesteld zijn, onder terugwinning van de halonen.

Art. 5BIS.19.8.3.3. §1. Voor de opslag van gassen en gevaarlijke producten in houders wordt verwezen naar de bepalingen van subafdelingen 5BIS.19.8.4.6, 5BIS.19.8.4.7 en 5BIS.19.8.4.8.

§2. Met betrekking tot de opslag van ontvlambare gassen en gasolie moeten de volgende veiligheidsafstanden worden geëerbiedigd:

Afstand in meter	Ontvlambare gassen	Zuurstoffles	Gasolietank
Ontvlambare gassen	0	5	5
Zuurstoffles	5	0	5
Limiet eigendom	3	2	3

Bovenvermelde afstanden worden horizontaal gemeten. Deze afstand kan verkleind worden mits het voorzien van een veiligheidsscherm. Het veiligheidsscherm bestaat uit materialen die minstens één uur brandbestendig zijn en brandverspreiding afremmen in geval van brand. Het veiligheidsscherm is minstens twee meter hoog en steekt minstens 50 centimeter boven de maximale hoogte van het opgeslagen materiaal.

Afvalstoffen

Art. 5BIS.19.8.3.4. Het tijdelijk voorhanden houden van de afvalstoffen, in afwachting van hun ophalen en verwerking bij derden, gebeurt in aangepaste verpakkingen en/of afvalcontainers met vermelding van de naam van de afvalstof zodanig dat elke vorm van milieuverontreiniging of hinder wordt voorkomen. Deze bepaling is niet van toepassing op inerte afvalstoffen.

Art. 5BIS.19.8.3.5. §1. De vloeibare gevaarlijke afvalstoffen worden in afwachting van het ophalen apart opgeslagen in recipiënten die bestand zijn tegen corrosie of tegen elke andere aantasting door de producten die ze bevatten. Deze vloeistoffen mogen niet gemengd worden omdat ze apart moeten afgevoerd en verwerkt worden.

§2. Recipiënten die oplosmiddelhoudende producten of afval bevatten, moeten goed gesloten worden bewaard. Schoonmaakdoeken die doordrenkt zijn met organische oplosmiddelen moeten na gebruik in gesloten containers worden bewaard.

§3. Afvalstoffen die asbestvezels of -stof bevatten moeten zodanig worden behandeld, verpakt zijn of afgedekt, met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden, dat er geen asbestdeeltjes in het milieu terechtkomen.

Art. 5BIS.19.8.3.6. Het is verboden te lozen:
1° lijm, verf, lak, oplosmiddelen, logen, beitsen en andere productmengsels, zelfs indien het gaat om producten of productmengsels op waterbasis of productmengsels die niet gevaarlijk zijn;
2° afvalwater van een watergordijn van een spuitzone of spuitcabine;
3° het eerste reinigingswater van recipiënten, installaties en hulpmiddelen zoals spuitapparatuur, die lijm, verf, bedekkingsmiddel, of dergelijke bevat hebben;
4° afvalwaters van afvalgasreiniging.

AFDELING 5BIS.19.8.4.
AANVULLENDE SECTORALE MILIEUVOORWAARDEN
IN FUNCTIE VAN DE BIJKOMENDE ONDERDELEN DIE DE INRICHTING OMVAT

Art. 5BIS.19.8.4.1. De bepalingen van de subafdelingen van onderhavige afdeling zijn enkel van toepassing in zoverre het standaardhoutbewerkingsbedrijf de respectieve in deze subafdelingen bedoelde onderdelen omvat.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.1.
Mechanische houtbewerking

Art. 5BIS.19.8.4.1.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 1°, a) van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.1.2. §1. De afvalgassen dienen op de plaats waar ze ontstaan opgevangen en, na de eventueel noodzakelijke zuivering ter naleving van de van toepassing zijnde emissie- en immissievoorschriften, in de omgevingslucht geloosd via een schoorsteen of afvoerkanaal. Deze schoorsteen of afvoerkanaal dient voldoende hoog te zijn met het oog op een vanuit milieu-oogpunt en voor de volksgezondheid voldoende spreiding van de geloosde stoffen.

§2. De hierna genoemde emissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0° C, druk 101,3 kPa, droog gas, zijn van toepassing op de geloosde afvalgassen. De luchthoeveelheden die naar een onderdeel van de installatie worden toegevoerd om het afvalgas te verdunnen of af te koelen, blijven bij de bepaling van de emissiewaarden buiten beschouwing.

parameter			emissiegrenswaarde
1°	stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:		
	a)	≤ 500 g/u	150,0 mg/Nm³
	b)	> 500 g/u:	
		- in het afvalgas van slijpmachines	10,0 mg/Nm³
		- in het afvalgas van droogovens	50 mg/Nm³ (nat gas)
		- in de overige afvalgassen	50,0 mg/Nm³

Subafdeling 5BIS.19.8.4.2.
Verduurzamen van hout

Art. 5BIS.19.8.4.2.1. §1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 1°, b) van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

§2. Enkel volgende vormen van houtverduurzaming zijn toegelaten:
1° verduurzaming door dompelen in producten met minder dan 150 g VOS/l op emulsie of dispersie-basis;
2° verduurzaming door instrijken met producten met minder dan 150 g VOS/l op emulsie of dispersie-basis;
3° houtverduurzamingsprocédé's of –stations die de technische goedkeuring ATG van de Belgische Unie voor de technische goedkeuring in de bouw (BUtgb) zijn toegekend.

[§3. Overeenkomstig de EG-richtlijn 2001/90/EG van 26 oktober 2001 mogen de volgende stoffen niet worden gebruikt voor de behandeling van hout:
1° creosoot (Einecs-nr. 232-287-5 - CAS-nr. 8001-58-9);
2° creosootolie (Einecs-nr. 263-047-8 - CAS-nr. 61789-28-4);
3° destillaten (koolteer), naftaleenoliën (Einecs-nr. 283-484-8 - CAS-nr. 84650-04-4);
4° creosootolie, acenafteenfractie (Einecs-nr. 292-605-3 - CAS-nr. 90640-84-9);
5° destillaten (koolteer), bovenste (Einecs-nr. 266-026-1 - CAS-nr. 65996-91-0);
6° antraceenolie (Einecs-nr. 292-602-7 - CAS-nr. 90640-80-5);
7° teerzuren, kool, ruw (Einecs-nr. 266-019-3 - CAS-nr. 65996-85-2);
8° creosoot, hout (Einecs-nr. 232-419-1 - CAS-nr. 8021-39-4);
9° lagetemperatuurkoolteerolie, alkalische (Einecs-nr. 310-191-5 - CAS nr. 122384-78-5).

In afwijking van de verbodsbepalingen van het eerste lid:
1° mogen de genoemde stoffen en preparaten worden gebruikt voor de behandeling van hout in industriële installaties of door professionele gebruikers op wie de wetgeving van de Gemeenschap inzake de bescherming van werknemers van toepassing is, maar alleen voor herbehandeling in situ, indien zij:
   a) benzo-a-pyreen in een concentratie van minder dan 0,005 % in massa, en
   b) met water extraheerbare fenolen in een concentratie van minder dan 3 % in massa bevatten.

Deze stoffen en preparaten die voor de behandeling van hout in industriële installaties of door professionele gebruikers worden gebruikt,
— mogen uitsluitend in verpakkingen van 20 liter of meer in de handel worden gebracht;
— mogen niet aan consumenten worden verkocht.

Onverminderd de toepassing van andere communautaire voorschriften
inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en preparaten, dient op de verpakking van dergelijke stoffen en preparaten op leesbare en onuitwisbare wijze de volgende vermelding te worden aangebracht:
„Uitsluitend bestemd voor gebruik in industriële installaties of voor behandeling door professionele gebruikers";

2° mag hout dat overeenkomstig punt 1° in industriële installaties of door professionele gebruikers is behandeld en dat voor de eerste keer in de handel wordt gebracht of in situ wordt herbehandeld, uitsluitend door professionele gebruikers en in industriële

toepassingen worden gebruikt, bijvoorbeeld voor spoorwegen, bij de transmissie van elektriciteit en telecommunicatie, voor omheiningen, voor agrarische doeleinden (bv. palen ter ondersteuning van bomen) en in haveninstallaties en waterwegen;

3° is het verbod van §1 niet van toepassing op het in de handel brengen van hout dat vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn met de in §1 onder 1° tot en met 9°, vermelde stoffen is behandeld, indien dit hout als tweedehands product voor hergebruik in de handel wordt gebracht.

Het in het tweede lid, onder 2° en 3°, bedoelde hout mag echter niet worden gebruikt:
1° binnen gebouwen, ongeacht de bestemming ervan;
2° in speelgoed;
3° op speelplaatsen;
4° in parken, tuinen, en andere voorzieningen voor recreatie en vrijetijdsbesteding buitenshuis, indien het gevaar bestaat dat dit hout regelmatig met de huid in aanraking komt;
5° voor de vervaardiging van tuinmeubilair, zoals picknicktafels;
6° voor de vervaardiging, het gebruik en de hernieuwde behandeling van:
   a) kweekbakken;
   b) verpakkingen die in aanraking kunnen komen met voor menselijke en/of dierlijke voeding bestemde onbewerkte producten, tussenproducten of eindproducten;
   c) ander materiaal dat de hierboven genoemde producten kan verontreinigen.]

Vervangen bij art.193, 1°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. Overeenkomstig de EG-richtlijn 2003/2/EG van 6 januari 2003 mogen arseenverbindingen niet worden gebruikt:
1° als verbindingen en bestanddelen van preparaten gebruikt:
   a) ter voorkoming van de aangroeiing van micro-organismen, planten of dieren op:
      1) scheepsrompen;
      2) fuiken, drijvers, netten, alsmede alle overige apparatuur of uitrusting die bij de teelt van vissen en schaal- en schelpdieren wordt gebruikt;
      3) alle apparatuur of uitrusting die zich geheel of gedeeltelijk onder water bevindt;
   b) voor de verduurzaming van hout;
2° als stoffen en bestanddelen van preparaten gebruikt bij de behandeling van industrieel water, ongeacht het gebruik daarvan.
[3° in afwijking van 1° en 2°:
a) mogen de stoffen en preparaten voor de verduurzaming van hout alleen worden gebruikt in industriële installaties die van vacuüm- of druktechnologie gebruikmaken om hout te impregneren, als het oplossingen van anorganische verbindingen van koper, chroom en arseen (CCA) van type C zijn en als zij toegelaten zijn overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Richtlijn 98/8/EG;
b) mag hout dat overeenkomstig punt a) in industriële installaties met CCA-oplossingen is behandeld, voor professionele en industriële toepassingen in de handel worden gebracht, wanneer de structurele integriteit van het hout vereist is voor de veiligheid van mensen en van vee en het onwaarschijnlijk is dat mensen er gedurende de levensduur van dit hout mee in aanraking komen:
   1) voor de utiliteitsbouw;
   2) voor bruggen; als constructiehout in zoetwatergebieden en in brak water, bv. voor aanlegsteigers en bruggen;
   3) voor geluidsbarrières;
   4) voor lawineweringen;
   5) voor veiligheidshekken en vangrails langs snelwegen;
   6) als afrasteringspalen van rond naaldhout zonder bast, voor de veeteelt;
   7) voor steunmuren;
   8) voor telefoon- en elektriciteitspalen;
   9) als ondergrondse dwarsliggers;
c) moet behandeld hout, onverminderd de toepassing van andere EU-voorschriften inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen en preparaten, worden gekenmerkt met de tekst "Uitsluitend voor professionele en industriële toepassingen. Bevat arseen"; bovendien moet het in de handel gebrachte hout ook zijn voorzien van een label met de tekst "Draag handschoenen bij het omgaan met dit hout. Draag een stofmasker en oogbescherming bij het zagen of anderszins bewerken van dit hout. Afval van dit hout moet door een daartoe gemachtigde onderneming als gevaarlijk afval worden behandeld.";
d) mag het behandelde hout, vermeld in punt a), niet worden gebruikt:
   1) voor de woningbouw, ongeacht het doel;
   2) voor toepassingen waarbij gevaar van herhaald huidcontact bestaat;
   3) in zee;
   4) voor landbouwdoeleinden, m.u.v. gebruik als afrasteringspalen voor de veeteelt of voor utiliteitsgebouwen zoals bedoeld in punt b);
   5) voor toepassingen waarbij het behandelde hout in contact kan komen met halffabrikaten of eindproducten die bestemd zijn voor menselijke of dierlijke consumptie.]

Gewijzigd bij art.193, 2°, B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 5.19.8.4.2.2. §1. Bij de opstelling van houtdrenkingsinstallaties in een lokaal is dit laatste ontworpen en gebouwd rekening houdend met de eigenschappen van de drenkvloeistoffen.

§2. De bij de werkzaamheden vrijkomende dampen worden derwijze verwijderd dat de buurt er niet door wordt gehinderd.

§3. Maatregelen zijn getroffen om de verspreiding van de drenkvloeistoffen te voorkomen, inzonderheid dient:
1° de stabiliteit van de kuipen en houders onder alle omstandigheden gewaarborgd;
2° de ondersteuning van de kuipen en houders derwijze te zijn dat de belasting geen ongelijke inzakkingen of overmatige spanningen kan veroorzaken, die een gevaar voor kantelen of breuk zouden inhouden;
3° elk overlopen van de kuipen en houders verhinderd;
4° elke kuip voorzien van een deksel of onder een afdak geplaatst;
5° het uitdruipen van het hout te gebeuren in of boven de kuipen of houders; elke andere werkwijze, die gelijkwaardige waarborgen inzake het opvangen van de drenkvloeistof biedt, is toegelaten;
6° de kuip en houder derwijze opgesteld dat een gemakkelijk toezicht en onderhoud ervan mogelijk is, zowel langs de buiten- als langs de binnenzijde; ingegraven kuipen en houders zijn verboden;
7° de kuip en houder boven een dichte inkuiping geplaatst, die voldoet aan de volgende voorschriften:
   a) de wanden hebben een voldoende mechanische weerstand om de accidenteel aanwezige vloeistoffen te weerhouden;
   b) de wanden en de bodem zijn voldoende chemisch inert ten overstaan van deze vloeistoffen;

c) de nuttige inhoud is tenminste gelijk aan de inhoud van de grootste erboven geplaatste kuip of houder;
d) elke verbinding tussen een inkuiping en een grondwater, een openbare riolering, een waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren is verboden;
e) de inkuipingen mogen enkel vervangen worden door andere vloeistofopvanginrichtingen, indien deze een gelijkwaardige veiligheid waarborgen;

8° er voor gezorgd dat de openingen voor het vullen en ledigen, pompen, kleppen, enz. hetzij binnen, hetzij boven vloeistofopvanginrichtingen zijn geplaatst, die voldoen aan de bepalingen van sub 7°, tenzij gelijkwaardige maatregelen zijn genomen om de verspreiding van de vloeistoffen te voorkomen;

[9° om verduurzamingsproduct te kunnen opvangen en hergebruiken van zowel de eigenlijke verduurzaming als de nabehandeling, waarmee zowel de zuivere gebruiksoplossing van het verduurzamingsmiddel als het neerslagwater van beregening van opgeslagen verduurzaamd hout wordt bedoeld, worden afdruiprichels, afvoergoten, vergaarbakken en dergelijke alsook van gesloten omloopsystemen geplaatst. In geval van watergedragen producten worden de opgevangen restproducten hergebruikt.]

Toegevoegd bij art. 42, 1°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§4. Accidenteel verspreide vloeistoffen mogen geenszins rechtstreeks naar een grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren afgevoerd worden. Ze worden onmiddellijk verzameld en verwerkt overeenkomstig de toepasselijke reglementering. De exploitant beschikt over de middelen en/of het materiaal die een snelle uitvoering van deze maatregelen toelaten.

§5. Elk ernstig lek tengevolge van een accidentele gebeurtenis dat aanleiding kan geven tot bodemverontreiniging of tot verspreiding in de riolering, de oppervlaktewateren, de grondwaters of naburige eigendommen, wordt door de exploitant onmiddellijk aangegeven aan de toezichthoudende ambtenaar en aan de Burgemeester.

§6. Indien nodig voor de bepaling van de te treffen saneringsmaatregelen, moet de exploitant op zijn kosten de vereiste metingen laten uitvoeren door een daartoe erkende milieudeskundige.

§7. De werkzaamheden met drenkvloeistoffen worden enkel toevertrouwd aan bevoegde personen, die op de hoogte zijn van de aan de vloeistoffen verbonden gevaren voor de buurt en de verontreiniging van de omgeving. Nauwkeurige schriftelijke onderrichtingen betreffende de bij ongeval of incident te nemen maatregelen worden aan de betrokken personen gegeven; de nodige middelen staan daartoe ter beschikking.

§8. Bij gebruik van ontvlambare drenkmiddelen is het verboden binnen een zone van drie meter omheen de kuipen of houders:
1° te roken;
2° open gloeielementen te gebruiken, open vuur te maken en vonken te verwekken tenzij maatregelen zijn genomen om het brandgevaar tegen te gaan en om desgevallend elk begin van brand onmiddellijk te kunnen bekampen;
3° gemakkelijk brandbare stoffen te stapelen.

§9. In de onmiddellijke omgeving van de drenkkuipen worden de toepasselijke reglementaire pictogrammen aangebracht.

[§10. Hout of soortgelijke producten moet verduurzaamd worden onder dak. Daarna moet een voldoende lange fixatieperiode volgen. De exploitant beschikt over een procedure die de fixatieperiode bepaalt en rekening houdt met de zomer- of wintertemperatuur, het gebruikte verduurzamingsproduct, de temperatuur tijdens het proces en de nabehandeling, de luchtvochtigheid, de houtsoort en het houtvochtgehalte. De plaats waar de fixatie plaatsvindt, moet voorzien zijn van een afdak en als het behandelde hout niet drupvrij is, moet het vers verduurzaamde hout gedurende de eerste dagen na behandeling op een vloeistofdichte ondergrond opgeslagen worden.

Ingevoegd bij art. 42, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .

§11. De nabehandelingsinstallatie moet bij de verduurzaming zo dicht mogelijk in de omgeving van de eigenlijke verduurzamingsinstallatie geplaatst worden, bovengronds en op een verharde, vloeistofdichte ondergrond. Vers verduurzaamd hout wordt getransporteerd naar de nabehandelingsinstallatie over een verharde, vloeistofdichte ondergrond.]

Toegevoegd bij art. 42, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009 .

Indompeling in vloeistoffen bij atmosferische druk

Art. 5.19.8.4.2.3. §1. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op de houtdrenkingsinstallaties waarbij de behandeling bestaat in het indompelen in vloeistoffen bij atmosferische druk.

[§2. De installaties worden onder een afdak of in een lokaal geplaatst.]

Vervangen bij art. 43, 1°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§3. De drenkvloeistoffen, de hierbij gebruikte grondstoffen, alsmede het geïmpregneerde hout worden derwijze opgeslagen en behandeld, dat gevaarlijke, hinderlijke of ongezonde omstandigheden voor de buurt, alsmede elke verontreiniging, worden voorkomen.

§4. De drenkvloeistoffen worden klaargemaakt en gebruikt in geschikte kuipen, ontworpen en gebouwd volgens een code van goede praktijk, rekening houdend met de eigenschappen van deze vloeistoffen.

§5. Maatregelen zijn getroffen om het vallen van ongewenste voorwerpen of stoffen in de kuipen te voorkomen. Een dichte afdekking of gelijkwaardig alternatief voorkomt de verspreiding uit de drenkinstallatie van gevaarlijke, giftige en onwelriekende dampen.

[§6. Bij het gebruik van carbolineum of van creosoot als houtverduurzamingsproduct is drenken of dompelen bij atmosferische druk verboden.]

Toegevoegd bij art. 43, 2°, B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Behandeling in druktoestellen

Art. 5.19.8.4.2.4. §1. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op de houtdrenkingsinstallaties waarbij de behandeling gebeurt in druktoestellen.

§2. De drenkvloeistoffen, de hierbij gebruikte grondstoffen, alsmede het geïmpregneerde hout worden derwijze opgeslagen en behandeld, dat gevaarlijke, hinderlijke of ongezonde omstandigheden voor de buurt, alsmede verontreiniging van de omgeving, worden voorkomen.

§3. De drenkvloeistoffen worden klaargemaakt en gebruikt in geschikte kuipen, ontworpen en gebouwd volgens een code van goede praktijk, rekening houdend met de eigenschappen van deze vloeistoffen.

§4. De drukhouders worden gebouwd en geëxploiteerd volgens een code van goede praktijk. De exploitant houdt ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaren, een attest opgesteld door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk waaruit ondubbelzinnig blijkt dat de houder al of niet voldoet aan de voorwaarden van afdeling 5.19.2 van titel II van het VLAREM.

Gewijzigd bij art. 194 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§5. De houder, bedoeld in §4, wordt:
1° enkel onder druk gebracht wanneer men er zeker van is dat hij geen lucht meer bevat; het ledigen van de met drenkvloeistof gevulde houder mag nochtans met behulp van perslucht gebeuren op voorwaarde dat de druk van de perslucht één vierde van de maximale dienstdruk niet overtreft;
2° jaarlijks in- en uitwendig onderzocht door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk.

§6. De exploitant vergewist zich van de goede staat van onderhoud van de installaties, bedoeld in §4, en van de doeltreffende werking van de veiligheidstoestellen. Regelmatig wordt door een bevoegd persoon overgegaan tot een controle van de installaties (houders, buisleidingen, pompen, kleppen, slangen, koppelingen en beveiligingsinrichtingen).

De exploitant houdt een controleprogramma ter beschikking van de met het toezicht belaste ambtenaar. In dit programma zijn de aard en de omvang en de periodiciteit van de uit te voeren controles omschreven, bovendien zijn de namen van de bevoegde personen en van de erkende milieudeskundige die de laatste controle heeft uitgevoerd, vermeld.

§7. De data van de in §6 bedoelde controles, de meetresultaten en andere vaststellingen alsmede de eventueel uitgevoerde herstellingen of wijzigingen aan de installaties, worden in een register ingeschreven dat, samen met de controleverslagen, ter beschikking gehouden wordt van de toezichthoudende ambtenaar.

§8. Tenminste eenmaal per jaar wordt het in §7 bedoelde register door de exploitant of zijn afgevaardigde ondertekend nadat hij er zich van vergewist heeft dat:
1° het controleprogramma werd uitgevoerd;
2° aan de tijdens de controles gemaakte opmerkingen gepast gevolg werd gegeven;
3° naar aanleiding van de gemaakte opmerkingen frequentere tussenkomsten en/of controles al dan niet noodzakelijk zijn.

[§9. Tenzij het anders vermeld wordt in de milieuvergunning, moeten bij gebruik van creosoot de vacuümpomp en de drukaflaatleidingen uitgerust zijn met voorzieningen, bijvoorbeeld spatvanger en oliemistfilter, die voorkomen dat het impregneermiddel zich tijdens het proces via de luchtinlaat in de atmosfeer kan verspreiden. De dampen die ontsnappen uit de creosootketel bij het uitkoken van water dat verontreinigd is met creosootolie, en de dampen die ontsnappen uit de creosootketel bij het openen van de deur, moeten, voor ze naar de buitenlucht worden afgevoerd, via een doelmatige condensor of een andere doelmatige voorziening worden geleid en moeten worden gezuiverd via bijvoorbeeld een biofilter of een actieve koolfilter, of door naverbranding van de afgassen of op een gelijkwaardige wijze, om de emissie van de creosootfractie zo veel mogelijk te beperken.

Ingevoegd bij art. 44 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

§10. Na de eigenlijke verduurzaming van het hout volgt een navacuüm.]

Toegevoegd bij art. 44 B.Vl.Reg. 19 juni 2009, B.S. 28 augustus 2009.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.3.
Drogen van hout

Art. 5BIS.19.8.4.3.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 1°, *c)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.3.2. Enkel de volgende toepassingen voor drogen van hout zijn toegelaten:
1° Drogen van massief hout;
2° Drogen van fineer;
3° Drogen van gelijmde stukken.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.4.
Opslag van brandbare vaste stoffen

Art. 5BIS.19.8.4.4.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 1°, *d)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.4.2. §1. Hout dat buiten de inrichting is verduurzaamd is zodanig opgeslagen dat het permanent tegen regen of andere vormen van neerslag is beschermd

§2. Hout dat binnen de inrichting is verduurzaamd en dat:
1° is voorzien van een kwaliteitsverklaring, afgegeven door een door de Raad voor Accreditatie erkende instelling of een ten minste gelijkwaardige instelling, is opgeslagen boven een vloeistofdichte vloer of voorziening;
2° niet is voorzien van een kwaliteitsverklaring, afgegeven door een door de Raad voor Accreditatie erkende instelling of een ten minste gelijkwaardige instelling, is opgeslagen boven een vloeistofdichte vloer of voorziening en is tegen regen of andere vormen van neerslag beschermd.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.5.
Het lozen van afvalwater

Algemeen

Art. 5BIS.19.8.4.5.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, *a)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.5.2. §1. De lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren of in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater is verboden, wanneer de openbare weg van openbare riolering is voorzien.

[§2. Een volledige scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, is verplicht op het ogenblik dat een gescheiden riolering wordt aangelegd of heraangelegd, tenzij het anders bepaald is in het uitvoeringsplan.

Voor bestaande gebouwen in een gesloten bebouwing is de scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, enkel verplicht indien daarvoor geen leidingen onder of door het gebouw moeten worden aangelegd.

De bepalingen van deze §2 gelden voor lozingen in die gemeenten waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld.]

§3. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, milieuvoorwaarden uit dit reglement of milieuvergunningsvoorwaarden, moet voor de afvoer van hemelwater de voorkeur gegeven worden aan de afvoerwijzen zoals hierna in afnemende graad van prioriteit vermeld:
1° opvang voor hergebruik;
2° infiltratie op eigen terrein;
3° buffering met vertraagd lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater;
4° lozing in de regenwaterafvoerleiding (RWA) in de straat.
Slechts wanneer de beste beschikbare technieken geen van de voornoemde afvoerwijzen toelaten, mag het hemelwater overeenkomstig de wettelijke bepalingen worden geloosd in de openbare riolering.]

Gewijzigd bij art. 25 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

[§4. Voor de lozingen van afvalwater die niet zijn opgenomen in een van de op de zoneringsplannen aangeduide zuiveringszones, gelden - tenzij anders bepaald in de milieuvergunning - de lozingsvoorwaarden die in deze subafdeling 5BIS.19.8.4.5 van dit besluit zijn vastgesteld voor lozingen gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied.]

Toegevoegd bij art. 37 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Lozing van bedrijfsafvalwater

Art. 5BIS.19.8.4.5.3. Algemeen
Het onder deze subafdeling bedoelde bedrijfsafvalwater, ongeacht of het in gewone oppervlaktewateren dan wel in de openbare riolering wordt geloosd, mag geen stoffen bevatten in concentraties, hoger dan de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, die behoren tot de families en groepen van stoffen vermeld in de lijsten I en II van bijlage 2 C van titel I van het VLAREM, noch enige andere stoffen met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, van de flora of de fauna. Hetzelfde geldt eveneens voor de lozing in oppervlaktewateren van stoffen die eutrofiëring van de ontvangende wateren kunnen veroorzaken.

Art. 5BIS.19.8.4.5.4. Lozing bedrijfsafvalwater in oppervlaktewater
De algemene voorwaarden voor het lozen in de gewone oppervlaktewateren van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat, luiden als volgt:
1° het te lozen bedrijfsafvalwater dat in zodanige hoeveelheid pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;
2° de pH van het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen; indien het geloosde bedrijfsafvalwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater en/of van grondwater, kan voor de bepaling van de grenswaarden van de pH de natuurlijke pH van het bedoelde oppervlaktewater en/of grondwater aangenomen worden indien die pH meer dan 9 of minder dan 6,5 bedraagt;
3° het biochemische zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C in het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet meer bedragen dan 25 milligram zuurstofverbruik per liter;
4° de temperatuur van het geloosde bedrijfsafvalwater mag 30°C niet overschrijden; mits uitdrukkelijk in de vergunning opgenomen, is bij een buitentemperatuur van 25°C of meer of bij een koelwaterinname met een temperatuur van 20°C of meer evenwel een overschrijding tot 35°C toegestaan, in zoverre hierdoor de temperatuur, vermeld in de milieukwaliteitsnormen voor het ontvangende oppervlaktewater niet wordt overschreden;
5° in het geloosde bedrijfsafvalwater mogen de volgende gehalten niet overschreden worden:
   a) 0,5 milliliter per liter voor de bezinkbare stoffen (tijdens een statische bezinking van twee uur);
   b) 60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;
   c) 5 milligram per liter voor de apolaire koolwaterstoffen extraheerbaar met tetrachloorkoolstof;
   d) 3 milligram per liter voor de anionische, kationische en niet-ionische oppervlakte-actieve stoffen;
6° indien het geloosde bedrijfsafvalwater afkomstig is van het gebruik van een gewoon oppervlaktewater en/of van grondwater kunnen de waarden vastgelegd in sub 3° en sub 5° van dit artikel vermeerderd worden met het gehalte in het opgenomen water;
7° een representatief monster van het geloosde bedrijfsafvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een scheitrechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden.

Art. 5BIS.19.8.4.5.5. Lozing bedrijfsafvalwater in de openbare riolering

§1. [De algemene voorwaarden voor het lozen van bedrijfsafvalwater dat geen gevaarlijke stoffen bevat in openbare riolering gelegen in een zuiveringszones A of B van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, respectievelijk in het centrale gebied […] of een collectief geoptimaliseerde buitengebied van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, luiden als volgt:]

Gewijzigd bij art. 26, 1°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.
Gewijzigd bij art. 38, 1°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.
1° de pH van het geloosde bedrijfsafvalwater moet tussen 6 en 9,5 begrepen zijn;
2° de temperatuur van het geloosde bedrijfsafvalwater mag 45°C niet overschrijden;
3° de afmetingen van de in het geloosde bedrijfsafvalwater aanwezige zwevende stoffen mogen niet groter zijn dan 1 cm; die stoffen mogen door hun structuur de goede werking van de pomp- en zuiveringsstations niet hinderen;
4° het geloosde bedrijfsafvalwater mag geen opgeloste, ontvlambare of ontplofbare gassen, noch producten die de afscheiding van dergelijke gassen kunnen teweegbrengen, bevatten; het geloosde bedrijfsafvalwater mag niet de verspreiding veroorzaken van uitwasemingen waardoor het milieu wordt bedorven;
5° in het geloosde bedrijfsafvalwater, mogen de volgende gehalten niet overschreden worden:
   a) 1 g/l zwevende stoffen;

b) 0,5 g/l stoffen extraheerbaar met petroleumether.

6° het geloosde bedrijfsafvalwater mag zonder uitdrukkelijke vergunning geen stoffen bevatten die:
   a) een gevaar betekenen voor het onderhoudspersoneel der riolering en zuiveringsinstallaties;
   b) een beschadiging of verstopping van de leidingen kunnen veroorzaken;
   c) een beletsel vormen voor de goede werking van de pomp- en zuiveringsinstallaties;
   d) een zware verontreiniging van het ontvangende oppervlaktewater waarin het water van de openbare riool wordt geloosd, kunnen veroorzaken.

[§2. De lozing van bedrijfsafvalwater in de in een zuiveringszone C gelegen openbare riolering van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, respectievelijk [een collectief te optimaliseren buitengebied of een individueel te optimaliseren buitengebied] van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, moet beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 5BIS.15.5.4.3.4.]

Gewijzigd bij art. 26, 2°, B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.
Gewijzigd bij art. 38, 2°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Lozing van huishoudelijk afvalwater

[Art. 5BIS.19.8.4.5.6. Lozing van huishoudelijk afvalwater in oppervlaktewater en/of in het collectief te optimaliseren buitengebied of het individueel te optimaliseren buitengebied

§1. De algemene voorwaarden voor de lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld en/of in het collectief te optimaliseren buitengebied of het individueel te optimaliseren buitengebied van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, luiden als volgt:

1° het te lozen afvalwater dat in zodanige hoeveelheden pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;
2° de pH van het geloosde water mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen;
3° het biochemisch zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C van het geloosde water mag volgende waarde niet overschrijden: 25 milligram zuurstofverbruik per liter;
4° in het geloosde afvalwater mag het volgende gehalte niet overschreden worden: 60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;
5° bovendien mag het geloosde afvalwater geen stoffen bevatten van bijlage 2C in concentraties die hoger zijn dan 10 keer de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, noch alle andere stoffen, met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora of fauna;
6° een representatief monster van het geloosde afvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een schei-trechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden;
7° de installatie moet lekvrij zijn, structureel stabiel, duurzaam en corrosiebestendig.

§2. Voor bestaande lozingen in de gewone oppervlaktewateren in een gemeente waarvoor het definitief gemeentelijk zoneringsplan nog niet is vastgesteld en met een vuilvracht van maximum 20 inwonerequivalenten of afkomstig van uitsluitend voor bewoning dienende gebouwen wordt geacht aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, te zijn voldaan indien het water minstens wordt gezuiverd door middel van een septische put of een gelijkwaardige individuele voorbehandelingsinstallatie, gebouwd en uitgebaat overeenkomstig een code van goede praktijk.

§3. Voor lozingen gelegen in een individueel te optimaliseren buitengebied wordt geacht aan de voorwaarden vermeld in paragraaf 1 te zijn voldaan indien het water minstens wordt gezuiverd door middel van een individuele behandelingsinstallatie voor afvalwater, waarvan de capaciteit is afgestemd op het aangesloten IE. Het verwijderingspercentage van deze individuele behandelingsinstallatie bedraagt minimaal 90% voor biochemisch zuurstofverbruik en minimaal 70% voor zwevende stoffen.

§4. De inrichtingen gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen of herbouwen van een gebouw na de vaststelling van het definitief zoneringsplan, moeten onmiddellijk aan paragraaf 1 en 3 voldoen.

Voor de inrichtingen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of herbouwen van een gebouw werd verleend voor de vaststelling van het definitief zoneringsplan, gaan de voorwaarden van deze subafdeling die in strengere zin afwijken van de situatie zoals die bestond voor de definitieve vaststelling van het gemeentelijk zoneringsplan, in voege ten laatste op 22 december 2015, tenzij anders vermeld in het uitvoeringsplan. Evenwel wordt geacht dat in dit geval met een bestaande individuele behandelingsinstallatie wordt voldaan aan de voorwaarden onder paragraaf 1.

§5. Voor lozingen in het collectief te optimaliseren buitengebied wordt geacht aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1, te zijn voldaan indien het afvalwater minstens gezuiverd wordt door middel van een individuele voorbehandelingsinstallatie, die conform de code van goede praktijk gebouwd en uitgebaat is.

§6. Indien het collectief te optimaliseren buitengebied geheel of gedeeltelijk overgaat in het collectief geoptimaliseerde buitengebied, is de noodzaak tot afkoppeling van de bestaande individuele voorbehandelingsinstallatie in het veranderde gedeelte afhankelijk van de afwateringssituatie en/of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie.

§7. Indien het collectief te optimaliseren buitengebied geheel of gedeeltelijk overgaat in het collectief geoptimaliseerde buitengebied moeten de bestaande individuele behandelingsinstallaties voor afvalwater in het veranderde gedeelte afgekoppeld worden.]

Gewijzigd bij art. 27 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.
Vervangen bij art. 39 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Art. 5BIS.19.8.4.5.7. Lozing van huishoudelijk afvalwater in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater
Wanneer de openbare weg niet van openbare riolering is voorzien en het bovendien niet mogelijk blijkt het afvalwater overeenkomstig de wetten en reglementen, in een naburige waterloop te lozen, is de lozing van huishoudelijk afvalwater in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater toegelaten onder dezelfde voorwaarden als deze van artikel 5BIS.19.8.4.5.6.

[Art. 5BIS.19.8.4.5.8 Lozing van huishoudelijk afvalwater in openbare riolering en/of in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied

§1. De lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering, gelegen in zuiveringszone A of B van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, respectievelijk in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, is toegelaten onder volgende algemene voorwaarden:

1° het geloosde afvalwater mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal in plastiek, noch vaste huishoudelijke afvalstoffen van organische of niet organische aard bevatten.

2° het geloosde afvalwater mag niet bevatten:
   a) minerale oliën, ontvlambare stoffen en vluchtige solventen;
   b) andere stoffen extraheerbaar met petroleumether, met een gehalte van hoger dan 0,5 g/l;
   c) andere stoffen die het rioleringswater giftig of gevaarlijk kunnen maken.

§2. In een zuiveringszone A of B van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, respectievelijk in het centrale gebied of een collectief geoptimaliseerde buitengebied van een gemeente waarvoor een definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, wordt het huishoudelijk afvalwater bij voorkeur rechtstreeks geloosd in de openbare riolering. Indien de afwateringssituatie of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie dit vereist, kan door het gemeentebestuur opgelegd worden dat het afvalwater via een individuele voorbehandelingsinstallatie moet worden geleid alvorens te lozen in de openbare riolering.

§3. De lozing van huishoudelijk afvalwater in openbare riolering in een zuiveringszone C van een gemeente waarvoor nog geen definitief gemeentelijk zoneringsplan is vastgesteld, moet beantwoorden aan de voorwaarden, vermeld in artikel 5BIS.19.8.4.5.6.

§4. Indien een zuiveringszone B geheel of gedeeltelijk overgaat in een zuiveringszone A, is de noodzaak tot afkoppeling van de bestaande individuele voorbehandelingsinstallatie in het veranderde gedeelte afhankelijk van de afwateringssituatie en/of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie.]

Vervangen bij art. 28 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.
Vervangen bij art. 40 B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Individuele voorbehandelingsinstallaties en septische putten

Vervangen bij art. 195 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Art. 5BIS.19.8.4.5.9. De werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties moeten aan volgende algemene bepalingen beantwoorden:

1° […] *Opgeheven bij art. 29 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.*
2° het lozen van geruimd septisch materiaal in de openbare riolering of in de collectoren is verboden;
3° septisch materiaal moet afgevoerd worden naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.

Art. 5BIS.19.8.4.5.10.[…] *Opgeheven bij art. 196 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

Overgangsregeling

Art. 5BIS.19.8.4.5.11. §1. De bepalingen van artikel 5BIS.19.8.3.1, §1 inzake controleputten voor schepstaalname van bedrijfsafvalwater en van artikel 5BIS.19.8.4.5.2 inzake het afvoeren van hemelwater zijn enkel verplicht bij de aanleg van een nieuw bedrijfsgebouw of bij een ingrijpende verbouwing van een bestaand gebouw die ook heraanleg van de vloeren of verharding inhoudt. Bestaande controleputten voor huishoudelijk afvalwater, bedrijfsafvalwater of het mengsel van beide bij bestaande gebouwen, mogen op geen enkel moment verwijderd worden maar moeten toegankelijk blijven.

§2. […] *Opgeheven bij art. 197 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

Subafdeling 5BIS.19.8.4.6.
Parkeerruimten voor motorvoertuigen

Art. 5BIS.19.8.4.6.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, *g)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.15.5.4.6.2. §1. [Er moet] ook voldoende parkeerruimte zijn voor de bezoekers. De breedte, de stabiliteit en het onderhoud van de wegenis is zodanig dat een veilig verkeer wordt gewaarborgd bij alle weersomstandigheden. De ganse inrichting, inclusief de in- en uitrit, de parkeerruimte en de wegenis worden regelmatig grondig gereinigd. De in- en uitrit voor voertuigen is voldoende breed teneinde gevaarlijke verkeerssituaties te vermijden.

Gewijzigd bij art. 198 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.7.
Installaties voor het mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen

Art. 5BIS.19.8.4.7.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, b) van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.7.2. Algemeen

§1. Alle werkzaamheden die aanleiding kunnen geven tot emissie van geur, rook of stofdeeltjes moeten worden uitgevoerd binnen in een gebouw. Tijdens deze werkzaamheden zijn ramen en deuren van het gebouw gesloten.

§2. Alle emissies naar de lucht, met uitzondering van stoom of waterdamp, moeten kleurloos zijn en zonder zichtbare mist of druppels.

Art. 5BIS.19.8.4.7.3. Type bedekkingsmiddelen

§1. Het gebruik van volgende bedekkingsmiddelen is verboden:

1° verven of andere bedekkingsmiddelen die loodhoudende pigmenten bevatten;
2° polychloorbifenylen- (PCB's) en polychloorterfenylen- (PCT's) houdende pigmenten, lakken, verven en andere bedekkingsmiddelen;

3° bedekkingsmiddelen die bestaan uit of die stoffen bevatten waaraan een of meer van de risicozinnen R45, R46, R49, R60 en R61 is of zijn toegekend of die van deze zinnen moeten zijn voorzien wegens hun gehalte aan VOS die krachtens richtlijn 1967/548/EEG van de Raad als kankerverwekkend, mutageen of giftig voor de voortplanting zijn ingedeeld.

§2. Na 31 oktober 2007 is het gebruik van gechloreerde oplosmiddelen zoals per- en trichloorethyleen en methyleenchloride verboden.

§3. Na 1 januari 2007 is het aanbrengen van bedekkingsmiddelen die niet voldoen aan de hierna volgende samenstellingseisen, conform de EG-richtlijn 2004/42/EG bepaald in bijlage 2A van het koninklijk besluit van 7 oktober 2005 inzake de reductie van het gehalte aan vluchtige organische stoffen in bepaalde verven en vernissen en in producten voor het overspuiten van voertuigen, niet toegelaten [in gebied ander dan industriegebied (in de tweede kolom van de navolgende tabel staat “WG” voor watergedragen en “SG” voor solventgedragen):

Gewijzigd bij art. 199 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

Productsubcategorie	Type	Fase I 2007 VOS g/l (gebruiksklaar product)	Fase II 2010 VOS g/l (gebruiksklaar product)
a) Matte coatings voor wanden en plafonds (glans <= 25@60°)	WG	75	30
	SG	400	30
b) Glazende coatings voor wanden en plafonds (glans > 25@60°)	WG	150	100
	SG	400	100
c) Buitenmuren met minerale ondergrond	WG	75	40
	SG	450	430
d) Hout- en metaalverven voor binnen- en buitendecoratie en voor interieur- en gevelbekleding	WG	150	130
	SG	400	300
e) Vernissen en houtbeitsen voor houtwerk binnen en buiten, inclusief dekkende houtbeitsen	WG	150	130
	SG	500	400
f) Houtbeitsen met minimale laagdikte voor binnen en buiten	WG	150	130
	SG	700	700
g) Primers	WG	50	30
	SG	450	350
h) Hechtprimers	WG	50	30
	SG	750	750
i) Performante eencomponentscoatings	WG	140	140
	SG	600	500
j) Performante tweecomponenten-coatings voor specifiek eindgebruik zoals vloeren	WG	140	140
	SG	550	500
k) Meerkleurige coatings	WG	150	100
	SG	400	100
l) Coatings met decoratief effect	WG	300	200
	SG	500	200

[NVDR: WG = watergedragen coating, SG = solventgedragen coating]

Art. 5BIS.19.8.4.7.4. Bouw- en lokaalvoorschriften

§1. De mechanische en chemische voorbehandeling dient te gebeuren in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat door brandvrije muren of automatisch sluitende poorten of gelijkwaardige installaties van de opslagruimten voor stoffen, producten, tussenproducten en reststoffen alsmede van de lokalen waarin de bedekkingsmiddelen op de voorwerpen worden aangebracht is gescheiden.

§2. [Pneumatisch], warm, airless en electrostatisch spuiten, alsook emailleren en elektroforetisch lakken moet geschieden in een afzonderlijk uitsluitend daartoe bestemd lokaal dat door brandvrije muren van de opslagruimten voor stoffen, producten, tussenproducten en reststoffen alsmede van de lokalen waarin de voorbehandeling van voorwerpen gebeurt, is gescheiden.

Gewijzigd bij art. 200 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§3. De bepalingen van §1 en §2 zijn niet van toepassing op inrichtingen welke werken met het "in lijn"- of "lopende band"-principe.

§4. De installaties voor de bereiding of het aanbrengen van bedekkingsmiddelen moeten opgesteld worden in een volledig van de opslagruimten door brandvrije muren afgescheiden lokaal. De vloer van dit lokaal moet voorzien zijn van een opvanggoot en één of meer opvangputten.
De opvangputten en de afzonderlijke opvanginrichtingen van de gecompartimenteerde opslag moeten regelmatig, en ten minste na elk schadegeval, geledigd worden. De bekomen afvalstroom moet op een aangepaste manier verwijderd worden. Hiervoor moet beroep gedaan op een erkende overbrenger.

§5. In geval er ontvlambare producten worden gebruikt:
1° mag de verwarming van de lokalen waarin de installaties voor het aanbrengen van bedekkingsmiddelen zijn ondergebracht, enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen;
2° dienen met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat in de sub 1° bedoelde lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst;
3° moeten de vluchtdeuren van de sub 1° bedoelde lokalen langs buiten opendraaien en dienen de doorgangen van elke hindernis vrijgehouden;

4° mag in de sub 1° bedoelde lokalen een maximum hoeveelheid van gebruikte grondstoffen en bedekkingsmiddelen worden gestockeerd die overeenstemt met de behoeften van één dag;
5° mogen in de sub 1° bedoelde lokalen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken;
6° is het verboden te roken in de sub 1° bedoelde lokalen; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;
7° dienen de cabines voor verstuiving alsmede de dompelbakken en sproeitunnels met de aarde verbonden; deze cabines en tunnels alsmede de afvoerinstallaties van de dampen en nevels mogen geen dode ruimte vertonen in dewelke zich ontplofbare mengsels of ophopingen zouden kunnen vormen;
8° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbaar materiaal te zijn. De leidingen en buizen die voor de afzuiging van de dampen en nevels die vrijkomen bij verstuiving worden zó aangelegd dat de neerslag, die er in ontstaat, gemakkelijk kan ontruimd worden. Zij worden regelmatig gereinigd met procédé's die alle veiligheidswaarborgen bieden. Het is verboden ze met vlam of met elk ander procédé dat vonken kan verwekken, te reinigen, wanneer in de bestuivingsinstallatie ontvlambare stoffen worden gebruikt. Alle metalen delen ervan dienen geaard.

Art. 5BIS.19.8.4.7.5. §1. Dampen, nevels die bij het verstuiven gevormd worden, moeten op de plaats zelf van hun ontstaan worden opgezogen, verwijderd, verdicht, opgeslorpt of te niet gedaan zodat zij niet kunnen:
1° in het lokaal blijven hangen of zich in de belendende lokalen verspreiden;
2° het gebuurte hinderen;
3° bij toeval ontbranden zowel binnen als buiten het verstuivingslokaal.

§2. De aan de bron mechanisch afgezogen dampen en nevels worden eerst van verfnevels ontdaan hetzij door een watergordijn, hetzij door droge filters en vervolgens, indien nodig om de emissiegrenswaarden voor organische oplosmiddelen na te leven, behandeld door een inrichting met actieve koolstof, door naverbranding of door enige andere doeltreffende zuiveringsinrichting, en dienen in de open lucht geloosd langs een schoorsteen met een zodanige hoogte dat de omgeving niet gehinderd wordt en die tenminste 1 meter hoger is dan de nok van het dak van de woningen, bedrijfs- of andere gebouwen die gewoonlijk door mensen bezet zijn, gelegen in een straal van 50 meter rond de schoorsteen.

§3. Deze constructievereisten voor het lozingspunt en de schoorsteen zijn niet van toepassing indien uitsluitend gebruik gemaakt wordt van bedekkingsmiddelen met een gehalte van maximum 150 g/l organische oplosmiddelen.

§4. Als de spuitcabine uitgerust is met een actief koolfilter, dan moet die zo vaak vervangen of geregenereerd worden, dat de goede werking ervan gegarandeerd is.

§5. Bij defecten of pannes van installatie of apparatuur die kunnen leiden tot abnormale emissies moeten de werkzaamheden onmiddellijk gestaakt worden. De werkzaamheden worden pas hervat als de normale werking opnieuw kan worden gegarandeerd.

Art. 5BIS.19.8.4.7.6. Emissiegrenswaarden
§1. Volgende emissiegrenswaarden zijn van toepassing, uitgedrukt in mg/Nm³ en die betrekking hebben op de volgende omstandigheden: temperatuur 0 °C, druk 101,3 kPa, droog gas, van toepassing op de respectieve geloosde afvalgassen. Wanneer verschillende van deze afvalgassen langs eenzelfde schoorsteen of lozingskanaal in de open lucht worden geloosd, gelden alle emissiegrenswaarden voor elk van de respectieve emissies.

1° Emissies van ventilatielucht:

Parameter	Emissiegrenswaarde
organische oplosmiddelen	90,0 mg/Nm³

2° Emissies van dampen en nevels uit de voorbehandelingszone:

a) bij mechanische voorbehandeling:

Parameter	Emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
- ≤ 500 g/u	150 mg/Nm³
- > 500 g/u	50 mg/Nm³

b) bij thermische voorbehandeling:

Parameter	Emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
- ≤ 500 g/u	150 mg/Nm³
- > 500g/u	50 mg/Nm³
CO	100,0 mg/Nm³
zwaveldioxyde (SO_2)	100,0 mg/Nm³
stikstofdioxyde (NOx)	100,0 mg/Nm³

c) bij chemische voorbehandeling:

Parameter	Emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
- ≤ 500 g/u	150 mg/Nm³
- > 500g/u	50 mg/Nm³
som 1,1,1-trichloorethaan, per-, tri- en tetrachloorethyleen bij een massastroom van 2 kg/u of meer	100,0 mg/Nm³
methyleenchloride bij een massastroom van 3 kg/u of meer	150,0 mg/Nm³

3° Emissies van dampen en nevels uit de spuitzone of uit het spuitlokaal:

Parameter	Emissiegrenswaarde
stofdeeltjes totaal bij een massastroom van:	
- ≤ 500 g/u	150 mg/Nm³
- > 500g/u	50 mg/Nm³
organische oplosmiddelen:	90,0 mg/Nm³

§2. Met betrekking tot de meting en evaluatie van de meetresultaten van de in §1 bedoelde emissiegrenswaarden, gelden de bepalingen van de meetstrategie vastgesteld in hoofdstuk 4.4.

§3. De emissiegrenswaarden voor organische oplosmiddelen zijn niet van toepassing, indien de exploitant gebruik maakt van de toepassing van het reductieprogramma conform de bepalingen van hoofdstuk 5.59.
De exploitant kan naar keuze op één van de volgende vereenvoudigde manieren aantonen dat voldaan wordt aan de bepalingen van het equivalent reductieprogramma:
1° de exploitant toont ten alle tijde aan dat alleen gebruik gemaakt wordt van bedekkingsmiddelen met een solventgehalte < 150 g/l;
2° de exploitant toont aan dat het gewogen gemiddelde gehalte aan organische oplosmiddelen van alle ingezette producten die bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen gebruikt worden lager ligt dan 560 g/l;
3° de exploitant toont, met een vereenvoudigde oplosmiddelenboekhouding, jaarlijks aan dat in het voorbije jaar voldaan wordt aan de bepalingen van het equivalent reductieprogramma.

§4. Voor het bepalen van het gewogen gemiddelde gehalte aan organische oplosmiddelen van alle ingezette producten bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen volgens §3, tweede lid, 2°, voor een bepaalde periode, gaat de exploitant als volgt tewerk:
1° opstellen van een lijst van alle producten, zijnde bedekkingsmiddelen, reinigingsproducten, verdunners, die bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen gebruikt worden; voor elk product wordt het gehalte oplosmiddelen en het gehalte aan deklaagmateriaal (uitgedrukt als droge stof) genoteerd; bij het opstellen van deze lijst worden de solventarme of solventvrije bedekkingsmiddelen mee opgenomen; de gehaltes worden genoteerd als g VOS/l;
2° noteren van de hoeveelheden van aangekochte en in het proces ingezette producten en dit voor alle producten op de lijst onder 1°. Dit gebeurt door voor elk product:
   a) de in de beschouwde periode aangekochte hoeveelheden te sommeren
   b) hiervan de terug doorverkochte of op een andere manier afgevoerde niet gebruikte producten van af te trekken;
   c) bij het begin en einde van deze periode een inventaris te maken van de hoeveelheid;
   e) in voorraad en de toename in voorraad af te trekken respectievelijk de afname in voorraad bij te tellen;
   e) het resultaat uit te drukken in liter;
3° voor elk voor het aanbrengen van bedekkingsmiddelen ingezette product, de hoeveelheid ingezette VOS in g bepalen door het VOS-gehalte, bepaald onder 1°, en de ingezette hoeveelheid, bepaald onder 2°, met elkaar te vermenigvuldigen;
4° het gewogen gemiddelde gehalte aan organische oplosmiddelen te bepalen door het onder 3° bepaalde getal te delen door de som, in liter, van alle van aangekochte en in het proces ingezette producten zoals bepaald onder 2°.

§5. Voor het opstellen van de vereenvoudigde oplosmiddelenboekhouding volgens §3, tweede lid, 3°, voor een bepaalde periode gaat de exploitant als volgt te werk:
1° opstellen van een lijst van alle producten, zijnde bedekkingsmiddelen, reinigingsproducten, verdunners, die bij het aanbrengen van bedekkingsmiddelen gebruikt worden. Voor elk product wordt het gehalte oplosmiddelen en het gehalte aan deklaagmateriaal (uitgedrukt als droge stof) genoteerd. Bij het opstellen van deze lijst worden de solventarme of solventvrije bedekkingsmiddelen mee opgenomen. De gehaltes worden genoteerd als g VOS/l of in kg/kg (gewichts-%);
2° noteren van de hoeveelheden van aangekochte en in het proces ingezette producten en dit voor alle producten op de lijst onder 1°. Dit gebeurt door voor elk product:
   a) de in de beschouwde periode aangekochte hoeveelheden te sommeren;
   b) hiervan de terug doorverkochte of op een andere manier afgevoerde niet gebruikte producten van af te trekken;
   c) bij het begin en einde van deze periode een inventaris te maken van de hoeveelheid in voorraad en de toename in voorraad af te trekken resp. de afname in voorraad bij te tellen;
3° per product de hoeveelheid oplosmiddelen en de hoeveelheid deklaagmateriaal bepalen die met de aangekochte en in het proces ingezette producten zijn ingezet;
4° het totaal van de in de periode in het proces ingezette oplosmiddelen bepalen door de hoeveelheden onder 3° bepaald te sommeren;
5° noteren van de hoeveelheden solventhoudende afvalstoffen die in de periode zijn afgehaald door erkende overbrenger; op basis van het solventgehalte bepaald met een representatief staal van deze solventhoudende afvalstoffen, de hoeveelheid oplosmiddel berekenen dat via deze afvalstoffen is afgevoerd;
6° bepalen van de hoeveelheid oplosmiddel waarvan aangenomen wordt dat ze geëmitteerd werd in de voorbije periode, door van de hoeveelheid in het proces ingezette oplosmiddelen zoals bepaald onder 4° de hoeveelheid oplosmiddelen die via afvalstoffen is afgevoerd zoals bepaald onder 5°, af te trekken. Deze hoeveelheid wordt uitgedrukt in kg;
7° het totaal van de in de periode in het proces ingezet deklaagmateriaal bepalen door de hoeveelheden onder 3° bepaald te sommeren. Dit totaal wordt uitgedrukt in kg.
Er wordt voldaan aan de bepalingen van het equivalent reductieprogramma, indien de hoeveelheid oplosmiddelen waarvan wordt aangenomen dat ze is geëmitteerd zoals bepaald onder 6°, kleiner is dan 2,4 maal de hoeveelheid in het proces ingezet deklaagmateriaal, zoals bepaald in 7°.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.8.
Luchtcompressoren, koel- en airconditioningsinstallaties

Art. 5BIS.19.8.4.8.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, *h)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Luchtcompressoren

Art. 5BIS.19.8.4.8.2. Luchtreservoirs kleiner dan 300 liter en onder een druk van méér dan 100 kPa.
De exploitant houdt ter beschikking van de toezichthoudende overheid, een attest opgesteld door de constructeur van het reservoir of door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen en waaruit blijkt dat voldaan is aan de voorwaarden vermeld in artikel 5.16.3.2, §1 van titel II van het VLAREM.

Art. 5BIS.19.8.4.8.3. Luchtreservoirs groter dan 300 liter en onder een druk van méér dan 100 kPa.
§1. De exploitant houdt ter beschikking van de toezichthoudende overheid, een attest opgesteld door de constructeur van het reservoir of door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk en/of in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen conform de bepalingen van artikel 5.16.3.2, §2.
§2. Vóór het toestel in dienst wordt gesteld:
1° levert de erkende milieudeskundige een verslag af conform de bepalingen van artikel 5.16.3.2, §2 van titel II van het VLAREM;
2° slaat de erkende milieudeskundige de letter E gevolgd door de datum van de waterdrukproef in de plaat van de houder en brengt zijn stempel aan naast deze aanduidingen.
§3. De reservoirs worden onderworpen aan een periodiek onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline toestellen en installaties onder druk. De milieudeskundige gaat door middel van een inwendig onderzoek de goede staat van bewaring van de platen na, alsook de goede werking van de veiligheidstoestellen. Indien door de milieudeskundige nodig geacht, worden deze onderzoeken aangevuld met een waterdrukproef.
§4. Het eerste periodiek onderzoek vindt plaats binnen de 3 jaren volgend op de beproeving die plaatsvond naar aanleiding van de ingebruikname. De periodiciteit van de volgende onderzoeken wordt door de erkende milieudeskundige vastgesteld in functie van de gedane vaststellingen, zonder dat de termijn tussen twee opeenvolgende onderzoeken meer dan 5 jaar mag bedragen. Bij elk periodiek onderzoek levert de erkende milieudeskundige een certificaat af waarin hij de uitgevoerde onderzoeken en gedane vaststellingen beschrijft en een termijn vaststelt binnen dewelke het reservoir aan een nieuw onderzoek moet onderworpen worden om in dienst te kunnen blijven.

Koel- en airconditioningsinstallaties

Art. 5BIS.19.8.4.8.4. §1. Het gebruik van de CFK's R11, R12, R113, R114, R115 en de BFK's halon-1301, halon-2402 en halon-1211 in koel- en airconditioningsinstallaties is verboden. Gebruik enkel fluorkoolwaterstoffen (HFK's) en fluorkoolstoffen (PFK's) omdat deze de stratosferische ozonlaag niet aantasten.

§2. Het aanwenden van chloorfluorkoolstoffen en halonen in of voorhanden houden ervan ten behoeve van koelinstallaties is verboden. Dit verbod geldt niet voor chloorfluorkoolstoffen aanwezig in hermetisch gesloten koelsystemen met een geïnstalleerde drijfkracht van 500 W of minder.

§3. De handelingen, voorafgaand aan de ingebruikname van een koelinstallatie, moeten gebeuren conform de bepalingen van de norm EN 378 of een gelijkwaardige code van goede praktijk. Voor de bouw en de opstelling van koelinstallaties wordt verwezen naar artikel 5.16.3.3, §2 van titel II van het VLAREM.

§4. De bewerkingen die verband houden met het onderhoud van koelinstallaties en waarbij de mogelijkheid tot het ontsnappen van koelmiddel bestaat, moeten worden uitgevoerd door bevoegde koeltechnici.

§5. De nodige voorzorgen zijn getroffen opdat bij een herstelling, een lek, een ontsnapping via veiligheidsklep e.d., het ontsnappende koelmiddel de buurt niet kan hinderen, noch het milieu kan bezoedelen. Om de eventuele lekken tot het strikte minimum te beperken worden de koelinstallaties en toebehoren onderhouden volgens een code van goede praktijk en afhankelijk van de gebruikswijze, regelmatig onderzocht door een bevoegd koeltechnicus. Bij vaststellen van lekkage moeten onmiddellijk de nodige herstellingen worden uitgevoerd om die lekkage te verhelpen en moet een nieuwe controle op lekdichtheid worden uitgevoerd. De resultaten van deze onderzoeken worden ingeschreven in een register dat ter inzage is van de toezichthoudende overheid.

Art. 5BIS.19.8.4.8.5. Maximale relatieve lekverliezen

§1. De hieronder vermelde voorwaarden zijn van toepassing op koelinstallaties met een nominale koelmiddelinhoud van 3 kg of meer die gebruik maken van ozonafbrekende stoffen en/of gefluoreerde broeikasgassen. De bepalingen van de hiernavolgende paragrafen zijn niet van toepassing op hermetisch gesloten koelsystemen.

§2. Alle maatregelen die overeenkomstig de beste beschikbare technieken haalbaar zijn, moeten worden genomen om het relatief lekverlies zoveel mogelijk en in elk geval tot maximaal 5 % per jaar te beperken.

§3. Als het relatief lekverlies meer bedraagt dan 5 % per jaar moeten zo snel mogelijk en uiterlijk binnen de dertig dagen na vaststelling van het lekverlies de nodige maatregelen genomen worden om het lek op te sporen en te dichten. Nieuw koelmiddel mag pas worden bijgevuld nadat het defect is verholpen en een controle op lekdichtheid door een bevoegd koeltechnicus is uitgevoerd. Een nieuwe controle op lekdichtheid moet worden uitgevoerd binnen drie maanden na de herstelling.

§4. Voor koelinstallaties die na 1 januari 2004 voor de eerste keer in dienst zijn genomen, moet, wanneer het relatief lekverlies meer dan 10 % per jaar bedraagt, zo snel mogelijk en uiterlijk binnen 30 dagen ofwel de installatie worden stilgelegd, het koelmiddel worden verwijderd en opgevangen, ofwel het koelmiddel worden verzameld in een of meer afsluitbare gedeelten van het koelsysteem.
De lekkage moet worden opgespoord en gedicht.
Als bij lekdichtheidscontroles en/of uit de in het logboek genoteerde hoeveelheden bijgevuld koelmiddel blijkt dat na herstellingen het lekverlies niet kan worden teruggebracht tot minder dan 5% per jaar, moet de installatie binnen 12 maanden na vaststelling van het lekverlies uit gebruik worden genomen.

§5. Voor koelinstallaties die voor 1 januari 2004 voor de eerste keer in dienst zijn genomen. Als na 1 januari 2005 het relatief lekverlies meer dan 15% per jaar bedraagt moet zo snel mogelijk en uiterlijk binnen 30 dagen ofwel de installatie worden stilgelegd, het koelmiddel worden verwijderd en opgevangen, ofwel het koelmiddel worden verzameld in een of meer afsluitbare gedeelten van het koelsysteem en de lekkage worden opgespoord en gedicht.
Als na 1 januari 2006 bij lekdichtheidscontroles en/of uit de in het logboek genoteerde hoeveelheden bijgevuld koelmiddel blijkt dat na herstellingen het lekverlies niet kan worden teruggebracht tot 10% per jaar of minder, moet de installatie binnen de 12 maanden uit gebruik worden genomen. Als om redenen van technische complexiteit die vervanging binnen 12 maanden niet mogelijk is, moet de termijn voor vervanging zo kort mogelijk worden gehouden en moet dat gemeld worden aan de toezichthoudende overheid.
Als na 1 januari 2007 bij lekdichtheidscontroles en/of uit de in het logboek genoteerde hoeveelheden bijgevuld koelmiddel blijkt dat na herstellingen het lekverlies niet kan worden teruggebracht tot 5% per jaar of minder, moet de installatie binnen de 12 maanden uit gebruik worden genomen. Indien om redenen van technische complexiteit die vervanging binnen 12 maanden niet mogelijk is, moet de termijn voor vervanging zo kort mogelijk worden gehouden en moet dat gemeld worden aan de toezichthoudende overheid.

§6. Voor de gevallen vermeld onder §4 en §5 geldt dat het koelmiddel pas opnieuw in het gehele koelsysteem mag worden ingebracht nadat het defect is verholpen en een controle op lekdichtheid door een bevoegd koeltechnicus is uitgevoerd en dat een nieuwe controle op lekdichtheid moet worden uitgevoerd binnen drie maanden na de herstelling.

Art. 5BIS.19.8.4.8.6. Periodieke lekdichtheidscontrole

§1. Koelinstallaties moeten minimaal eenmaal per twaalf maanden op goed functioneren en vanuit het oogpunt van preventie worden gecontroleerd op mogelijke oorzaken van lekkage.

§2. Als bij de in sub 1° vermelde controles het vermoeden van lekkage bestaat, moet die controle plaats vinden met lekdetectieapparatuur die geschikt is voor het betreffende koelmiddel en met een detectiegrens van ten minste 5 ppm of 7 g/jaar, onder een lichte overdruk ten opzichte van de normale bedrijfsdruk.

§3. Zowel een gedetailleerde beschrijving als de resultaten en bevindingen van die controles moeten onder vermelding van datum in het logboek worden geregistreerd.

Art. 5BIS.19.8.4.8.7. Documentatie

§1. De exploitant moet bij een koelinstallatie op een goed toegankelijke plaats een instructiekaart beschikbaar hebben. Die instructiekaart moet ten minste vermelden:
1° indien van toepassing, de naam, het adres en het telefoonnummer van de installateur en van de onderhoudsdienst;
2° het type koelmiddel dat wordt gebruikt;
3° de maximaal toelaatbare werkdrukken (hoge- en lagedrukzijde);
4° instructies over de wijze waarop een koelsysteem in of buiten bedrijf kan worden gesteld;
5° instructies over de wijze waarop het koelsysteem in geval van nood buiten werking kan worden gesteld.

§2. De beheerder van een koelinstallatie moet een installatiegebonden logboek bijhouden dat zich in de nabijheid van de koelinstallatie bevindt. Dat logboek kan ook geheel of gedeeltelijk uit een computerbestand bestaan. In dat logboek wordt, onder vermelding van datum, ten minste bijgehouden:
1° de datum van ingebruikname van de koelinstallatie met vermelding van type koelmiddel en de nominale koelmiddelinhoud;
2° de aard van controle-, onderhouds-, herstel- en installatiewerkzaamheden die aan een koelinstallatie worden verricht;
3° alle storingen en alarmeringen met betrekking tot de koelinstallatie die mogelijk aanleiding kunnen geven tot lekverliezen;
4° de hoeveelheid en het soort (nieuw, hergebruikt, gerecycleerd of geregenereerd) koelmiddel dat aan een koelinstallatie wordt toegevoegd;
5° de hoeveelheid koelmiddel die uit een koelinstallatie wordt afgetapt en de hoeveelheid koelmiddel die is afgevoerd, met vermelding van datum, vervoerder en bestemming;
6° een beschrijving en de resultaten van de lekdichtheidscontroles;
7° de persoon die werkzaamheden en waarnemingen heeft verricht als genoemd onder 1° tot en met 6° en, indien van toepassing, de naam van de onderneming waarbij de persoon in dienst is;
8° indien van toepassing, een attest dat is afgegeven door de onder g) bedoelde persoon met betrekking tot de door hem verrichte handelingen;
9° significante periodes van buitenbedrijfstelling.

§3. Om controle over de toegevoegde en afgetapte koelmiddelen mogelijk te maken, moet de exploitant de volgende documenten ter beschikking van de toezichthoudende overheid houden:
1° de facturen met betrekking tot de aangekochte hoeveelheden koelmiddelen;
2° het in §2 bedoelde logboek.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.9.
Opslag van gassen

Art. 5BIS.19.8.4.9.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, *i)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.9.2. Gassen in verplaatsbare recipiënten

§1. Het gezamenlijke waterinhoudsvermogen van de totale opslag van samengeperste, vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen in verplaatsbare recipiënten (gasflessen) moet worden beperkt tot [minder dan 1.000 liter.]

Gewijzigd bij art. 201 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. In de inrichting gebruikte en aanwezige gasflessen moeten:
1° goedgekeurd zijn door een erkende deskundige; deze goedkeuring blijkt uit de op de gasfles ingeponste datum;
2° zodanig opgesteld zijn, dat zij tegen omvallen en aanrijden zijn beschermd, steeds gemakkelijk bereikbaar zijn en niet in de onmiddellijke nabijheid van brandgevaarlijke stoffen staan;
3° voorzover zij een brandbare inhoud hebben, zodanig zijn opgeslagen dat zij zijn afgescheiden van flessen met oxiderende gassen;
4° zodanig zijn opgesteld dat uitstromend gas zich niet in een lager gelegen ruimte of in een riolering kan verzamelen.

Art. 5BIS.19.8.4.9.3. Gassen in vaste houders
§1. Enkel de bovengrondse opslag van handelspropaan/butaan of mengsels daarvan voor verwarmingsdoeleinden is toegestaan.

§2. De erkende milieudeskundige stelt een attest van goedkeuring op dat de door de constructeur verstrekte documenten, de gedetailleerde opgave van de controles, nazichten, onderzoeken en beproevingen, welke hij zelf uitgevoerd heeft, vermeldt.
In het attest van goedkeuring moet de erkende milieudeskundige zonder dubbelzinnigheid besluiten dat de houder al of niet in overeenstemming is met de voorschriften van een code van goede praktijk in functie van het in de houder op te slagen gas.

§3. De opslagplaatsen worden ten minste om de vijf jaar onderzocht door een erkende milieudeskundige. De periodieke onderzoekingen hebben plaats vóór het verstrijken van de termijn, daartoe vastgesteld door de erkende milieudeskundige bij het vorig onderzoek.
Een onderzoek heeft eveneens plaats na elke belangrijke herstelling van de houders.
Indien de houder sterk gecorrodeerd is, kunnen op vraag van de milieudeskundige, aanvullende onderzoeken, met inbegrip van een waterdrukproef, van de houder worden opgelegd.
Het periodiek onderzoek omvat:
1° de controle van de naleving van de voorschriften van titel II van het VLAREM;

2° de controle van de veiligheidstoestellen; wat de veiligheidskleppen betreft, worden deze tenminste om de tien jaar herafgesteld; alle kleppen moeten uitwendig zijn en voorzien zijn van een adapter binnen een termijn van 10 jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit;
3° de controle van de uitwendige invreting van de platen van de houders.
Ter gelegenheid van elk onderzoek stelt de milieudeskundige een verslag op waarin melding wordt gemaakt van de staat van bewaring van de houder respectievelijk van de werking van de kathodische bescherming, alsook van zijn vaststellingen betreffende de naleving van de reglementaire voorschriften en van de opgelegde voorwaarden.
Bovendien bepaalt hij, in dat verslag, de termijn gedurende welke, naar zijn mening, de houder nog veilig kan gebruikt worden voordat hij aan een nieuw onderzoek moet onderworpen worden.
De exploitant houdt de attesten van goedkeuring en de verslagen van onderzoek ter beschikking van de burgemeester en van de toezichthoudende overheid.

§4. Voor vacuümgeïsoleerde houders wordt de opslagplaats om de twee jaar door een bevoegd deskundige nagezien. De veiligheidskleppen zullen om de drie jaar worden vervangen door veiligheidskleppen afgesteld onder toezicht van een erkend milieudeskundige. De opslagplaatsen van brandbare of oxiderende gassen zullen tenminste om de zes jaar door een erkend milieudeskundige worden onderzocht. Deze periode van zes jaar gaat in vanaf de datum van inwerkingtreding van dit hoofdstuk.

De vacuümgeïsoleerde houders dienen geen intern nazicht te ondergaan indien de binnenmantel uit roestvrij staal of aluminium bestaat of indien het dauwpunt van het opgeslagen product lager is dan -10 °C. Ter gelegenheid van dit onderzoek stelt de erkende milieudeskundige een verslag op dat ter inzage wordt gehouden van de toezichthoudende overheid.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.10.
Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten

Art. 5BIS.19.8.4.10.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op de onderdelen 2°, *j)* tot en met *l)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.10.2. §1. Het opslaan van zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare en ontvlambare vloeistoffen in verplaatsbare recipiënten mag enkel geschieden op plaatsen daartoe bestemd, te weten:
1° in open opslagplaatsen, zijnde ruimten in open lucht die voor maximum drie vierden van de omtrek zijn gesloten, eventueel voorzien van een dak;
2° in gesloten opslagplaatsen, zijnde ruimten die voor meer dan drie vierden van de omtrek zijn gesloten en voorzien zijn van een dak;
3° in veiligheidskasten.
Het is verboden deze opslagplaatsen aan te leggen in kelderverdiepingen.

§2. Het is verboden ontvlambare vloeistoffen op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur de 40 °C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§3. In ruimten waar zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare of ontvlambare stoffen worden opgeslagen of gebruikt, is roken en open vuur verboden. Het verbod is duidelijk zichtbaar aangegeven door middel van tekst of een symbool.

§4. Onverminderd de algemene milieuvoorwaarden, inzonderheid deze bedoeld in artikel 5BIS.19.8.2.13, mogen in de plaatsen, bedoeld in §1, alleen elektrische verlichtingsmiddelen gebruikt worden. De elektrische installaties beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties, hierna AREI genoemd, inzonderheid aan deze die handelen over explosieve atmosferen.

§5. Alle opslagplaatsen en veiligheidskasten moeten op afdoende wijze, hetzij natuurlijk, hetzij kunstmatig geventileerd worden.

Art. 5BIS.19.8.4.10.3. §1. De zeer licht ontvlambare, licht ontvlambare en ontvlambare vloeistoffen moeten in gesloten recipiënten bewaard worden. Zij moeten bovendien tegen de nadelige gevolgen van de inwerking van zonnestralen of van de straling van gelijk welke warmtebron beschermd worden.

§2. De recipiënten moeten met de nodige voorzichtigheid behandeld worden. De handelingen i.v.m. de hantering van die producten worden uitgevoerd door bevoegde personen die vertrouwd zijn met de risico's die eraan verbonden zijn.

§3. De opslag van en werkzaamheden met gevaarlijke stoffen geschiedt overeenkomstig de aanwijzingen, waarschuwingen of gegevens op de verpakking of het bij de desbetreffende stoffen behorende veiligheidsinformatieblad.

Art. 5BIS.19.8.4.10.4. Onverminderd de algemene milieuvoorwaarden, inzonderheid deze bedoeld in artikel 5BIS.19.8.2.1, 5°, moeten bussen, vaten, tanks en recipiënten waarin gevaarlijke stoffen of producten zijn opgeslagen, voorzien zijn van een duidelijk zichtbare en goed leesbare identificatie waaruit de aard van de stof of product die deze bevatten duidelijk blijkt.

Art. 5BIS.19.8.4.10.5. Gevaarlijke stoffen worden opgeslagen in verpakkingsmaterialen, houders of insluitsystemen die naar hun aard en functie geschikt zijn voor de opslag van de desbetreffende stoffen. De opslag van de werkvoorraden mag niet plaatsvinden naast een schrobputje of op een onverharde vloer.

Art. 5BIS.19.8.4.10.6. In de inrichting moeten de nodige interventiemiddelen, zoals absorptiemateriaal, overmaatse vaten, beschermingsmiddelen, afbakeningsmateriaal, enz., aanwezig zijn om in geval van lekkages, ondeugdelijke verpakking, morsen, en andere incidenten dadelijk te kunnen ingrijpen om de mogelijke schadelijke gevolgen maximaal te beperken. De afvalstoffen die hierbij ontstaan moeten verzameld, opgeslagen en verwijderd worden door een erkend overbrenger.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.11.
Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste houders

Gemeenschappelijke bepalingen

Art. 5BIS.19.8.4.11.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, *m)* tot en met *o)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.11.2. §1. Onverminderd verdere bepalingen dienen de nodige voorzorgsmaatregelen getroffen te worden om te vermijden dat producten met elkaar in contact komen waarbij:
1° gevaarlijke chemische reacties kunnen plaatsvinden;
2° producten met elkaar kunnen reageren onder vorming van schadelijke of gevaarlijke gassen en dampen;
3° producten samen ontploffingen en/of branden kunnen veroorzaken.

§2.Indien in de inrichting producten met verschillende hoofdeigenschappen worden opgeslagen, dient de opslagplaats verdeeld in verschillende compartimenten, waarbij in elk compartiment enkel producten met dezelfde hoofdeigenschap mogen worden opgeslagen. Deze compartimenten dienen aangegeven te worden door middel van wanden, veiligheidsschermen, markeringen op de grond, kettingen of vaste afbakeningen op 1 m hoogte.
Producten met verschillende hoofdeigenschappen mogen echter wel samen in éénzelfde compartiment worden opgeslagen indien volgens de afstandentabel, vermeld in §1 van artikel 5BIS.19.8.4.8.3, de minimum scheidingsafstand 0 m bedraagt.

§3. In de opslagplaatsen en in de zones die begrensd zijn door de scheidingsafstanden en/of de schermen voorgeschreven in artikel 5BIS.19.8.4.8.3 is het verboden enige fabricatie- of andere behandelingsoperatie uit te voeren die geen betrekking heeft op de opslag en overslag van de producten.

§4. De producten mogen niet buiten de daartoe bestemde opslagruimte worden opgeslagen. De verplaatsbare lege gecontamineerde recipiënten die gevaarlijke producten hebben bevat, dienen opgeslagen te worden op een hiervoor voorbehouden plaats die duidelijk is aangegeven.

Art. 5BIS.19.8.4.11.3. §1. Ten opzichte van bovengrondse compartimenten voor producten met een bepaalde hoofdeigenschap dienen minimale scheidingsafstanden uitgedrukt in meter te worden gerespecteerd zoals aangegeven in de hierna volgende afstandentabel:

	T^+/T	X_n/N	C	X_I	E	O	P1/P2	P3/P4
T^+/T	-	0	1	1	5	3	5	2
X_n/N	0	-	1	0	5	2	1	0
C	1	1	-	0	5	0	1	0
X_I	1	0	0	-	5	0	0	0
E	5	5	5	5	-	10	10	5
O	3	2	0	0	10	-	5	5
P1/P2	5	1	1	0	10	5	-	0
P3/P4	2	0	0	0	5	5	0	-
• voor zelfontbranding vatbare stoffen • stoffen die met water brandbare gassen ontwikkelen	5	5	5	5	10	10	5	5
Tank vloeibare inerte gassen (bv. N_2, Ar, ...)	1	1	1	1	1	1	5	3
Tank vloeibare zuurstof	5	3	3	3	7,5	1	5	3
Opslag van meer dan 3.000 l H_2 in een batterij	5	3	2	1	7,5	7,5	5	3
Limieten eigendom	5	3	2	1	7,5	7,5	5	3

§2. De afstanden, aangegeven in §1, mogen verminderd worden door de constructie van een veiligheidsscherm, op voorwaarde dat de horizontaal omheen dit scherm gemeten afstand tussen het beschouwde compartiment en de elementen vermeld in de afstandentabel, vermeld in §1, minstens gelijk is aan de in §1 voorgeschreven minimale scheidingsafstanden.
Het veiligheidsscherm is ofwel van metselwerk met een dikte van tenminste 18 cm, ofwel van beton met een dikte van tenminste 10 cm, ofwel van enig ander materiaal met een zodanige dikte dat een equivalente brandweerstandscoëfficiënt verkregen wordt. Het scherm heeft een hoogte van minimaal 2 m en moet de maximale hoogte van de opgeslagen recipiënten of houders met minimaal 0,5 m overschrijden.

§3. De afstandsregels zijn niet van toepassing op:
1° de producten opgeslagen in laboratoria;
2° producten waarvan de totale opslagcapaciteit voor een bepaalde hoofdeigenschap, per opslagplaats lager is dan de ondergrens vermeld in klasse 3 van de overeenkomstige indelingsrubriek;
3° de opslagplaatsen bedoeld in rubriek 19.8, 2°, *p)*.

Art. 5BIS.19.8.4.11.4. §1. De nodige maatregelen (bv. aarding) dienen getroffen te worden om de vorming van gevaarlijke elektrostatische ladingen te voorkomen bij de opslag en behandeling van ontplofbare, zeer licht en licht ontvlambare en ontvlambare producten.

§2. De verwarming van de lokalen waar gevaarlijke producten worden opgeslagen, mag enkel geschieden door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om brand- en ontploffingsrisico te voorkomen.

§3. In de lokalen waar gevaarlijke producten worden opgeslagen:
1° mogen geen werkzaamheden worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en/of herstellingswerken op voorwaarde dat hiervoor de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen en mits schriftelijke instructies opgesteld en/of geviseerd door het diensthoofd Preventie en Bescherming of door de exploitant;
2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters of met reglementaire pictogrammen op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt te worden; de verplichting tot het aanbrengen van het voorgeschreven pictogram "rookverbod" is niet van toepassing wanneer dit pictogram is aangebracht bij de ingang van het bedrijf en wanneer dit vuur- en rookverbod geldt voor het hele bedrijf;
3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en uitwasemingen van onbrandbare of zelfdovende materialen te zijn.

§4. Het is verboden :

1° te roken, vuur te maken of brandbare stoffen op te slaan boven of nabij de houders, bij de pompen, de leidingen, de verdeelzuilen, de vulplaatsen en de losplaats voor de tankwagen binnen de grenzen van de gezoneerde plaatsen zoals weergegeven in het zoneringsplan, bepaald volgens het Algemeen Reglement op de elektrische installaties;
2° op de plaatsen niet toegankelijk voor het publiek, schoenen of klederen te dragen die aanleiding tot vonkoverslag kunnen geven;
3° ontvlambare producten op te slaan op iedere plaats binnen de inrichting waar de temperatuur 40° C kan overschrijden ten gevolge van warmte van technologische oorsprong.

§5. De verbodsbepalingen, vermeld in §4, dienen verduidelijkt te worden aan de hand van veiligheidspictogrammen overeenkomstig de Codex over het Welzijn op het Werk, voorzover zij beschikbaar zijn.

Art. 5BIS.19.8.4.11.5. §1. Onverminderd de andere wettelijke of reglementaire bepalingen ter zake treft de exploitant de vereiste maatregelen om de buurt in voldoende mate te beschermen tegen de risico's van brand en ontploffing. Dit houdt ondermeer in dat er in de nodige brandbestrijdingsmiddelen dient voorzien te worden. Het bepalen en het aanbrengen van de brandbestrijdingsmiddelen gebeurt onafhankelijk van de milieuvergunning in overleg met de bevoegde brandweer.
De brandbestrijdingsmiddelen dienen in goede staat van onderhoud te verkeren, beschermd te zijn tegen vorst, doelmatig gesignaleerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld. De brandbestrijdingsmiddelen moeten onmiddellijk in werking kunnen worden gebracht.

§2. In de inrichting dienen in overleg met de bevoegde brandweer de nodige voorzieningen aanwezig te zijn om het wegvloeien van met gevaarlijke producten verontreinigd bluswater naar bodem, openbare riool, oppervlakte- of grondwater te voorkomen. Het opgevangen verontreinigd bluswater dient op een aangepaste manier verwijderd te worden. De bepaling van de opvangcapaciteit voor verontreinigd bluswater dient te gebeuren in overleg met de bevoegde brandweer.

Art. 5BIS.19.8.4.11.6. §1. De elektrische installaties, toestellen en verlichtingstoestellen dienen te beantwoorden aan de voorschriften van het Algemeen Reglement op de elektrische installaties, in het bijzonder de artikelen die handelen over ruimten waarin een ontplofbare atmosfeer kan ontstaan.

§2. Onverminderd de reglementaire bepalingen dienen de elektrische installaties in zones waar gevaar bestaat voor brand en ontploffing door de toevallige aanwezigheid van een ontplofbaar mengsel, ontworpen en uitgevoerd te worden volgens de vereisten van een zoneringsplan.

Art. 5BIS.19.8.4.11.7. §1. Houders, bestemd voor de opslag van zeer giftige, giftige, schadelijke of corrosieve vloeistoffen die een dampdruk hebben van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35 °C, moeten voorzien zijn van een doeltreffend systeem, zoals een dampterugvoersysteem, een vlottend dak, of een gelijkwaardig systeem, zodat zowel bij de opslag als bij de behandeling luchtverontreiniging tot een minimum wordt beperkt.

§2. Bij het laden en lossen van opslaghouders en/of bevoorradende tankwagens, tankwagons of tankschepen met de in §1 bedoelde vloeistoffen, dient luchtverontreiniging tot een minimum te worden beperkt.

Art. 5BIS.19.8.4.11.8. De personen tewerkgesteld in de inrichting dienen op de hoogte te zijn van de aard en de gevaaraspecten van de opgeslagen gevaarlijke producten en van de te nemen maatregelen bij onregelmatigheden.
De exploitant moet kunnen aantonen dat hij hiertoe de nodige en actuele instructies heeft verstrekt.
Ten minste éénmaal per jaar dienen deze instructies door de exploitant geëvalueerd.

Art. 5BIS.19.8.4.11.9. Met betrekking tot het vullen van de vaste houders en tankwagens gelden de volgende regels:
1° de nodige maatregelen moeten worden getroffen om het morsen van vloeistoffen en verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen;
2° de soepele slang die dient voor het bevoorraden moet door een toestel met schroefkoppeling of een gelijkwaardig systeem met de opening van de houder of van de kanalisatie worden verbonden;
3° elke vulverrichting moet gebeuren onder het toezicht van de exploitant of zijn aangestelde; dit toezicht moet derwijze worden georganiseerd dat de vuloperatie kan gecontroleerd worden en in geval van een incident onverwijld kan worden ingegrepen.
4° om overvulling te voorkomen moet bij de vaste houders een overvulbeveiliging worden voorzien, zijnde :
   a) ofwel een waarschuwingssysteem, waarbij een akoestisch signaal, dat steeds op de vulplaats hoorbaar moet zijn voor de leverancier en deze verwittigt zodra de te vullen houder voor 95 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;
   b) ofwel een beveiligingssysteem, waarbij de vloeistoftoevoer automatisch wordt afgesloten zodra de te vullen houder voor maximum 98 % is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;

   bij opslagplaatsen deel uitmakend van een brandstofverdeelinstallatie voor motorvoertuigen moet het beveiligingssysteem, vermeld in b), worden voorzien;
5° elke houder moet worden voorzien van een mogelijkheid tot peilmeting;
6° de standplaats van de tankwagen, de zones waar de vulmonden van de vulleidingen gegroepeerd zijn en de vulzones bij de verdeelinstallatie moeten zich steeds op het terrein van de inrichting bevinden en moeten:
   a) voldoende draagkrachtig en vloeistofdicht zijn;
   b) voorzien zijn van de nodige hellingen en eventueel opstaande randen, zodat alle gemorste vloeistoffen afvloeien naar een opvangsysteem; de verwijdering van de opgevangen vloeistoffen gebeurt overeenkomstig de reglementaire bepalingen, inzonderheid inzake de verwijdering van afvalstoffen;

   voor P1- en/of P2-producten moeten deze standplaats en deze zones zich steeds in open lucht of onder een luifel bevinden;
   onder de voormelde standplaats en zones mogen geen groeven, kruipkelders of lokalen worden ingericht; in geval van weegbruggen worden doeltreffende voorzieningen aangebracht om de verspreiding van lekken te begrenzen en om explosiegevaar te voorkomen;
   de bepalingen van dit punt zijn niet van toepassing voor opslagplaatsen uitsluitend bestemd voor de verwarming van gebouwen;
   de bepalingen van dit punt zijn evenmin van toepassing op opslagplaatsen van P3- en/of P4–producten die in de 3de klasse zijn ingedeeld;
7° tijdens het vullen met P1- of P2-producten moeten maatregelen getroffen tot het afvoeren van statische elektriciteit; de elektrische verbinding tussen de tankwagen en de houder dient tot stand gebracht alvorens de vuloperatie wordt aangevangen en mag slechts worden verbroken nadat de vulslang na het vullen is afgekoppeld;
8° afdoende maatregelen dienen getroffen voor het handhaven van de opslag bij atmosferische druk;
   het ondergronds verluchtings- en dampterugvoerleidingwerk dient aan dezelfde eisen te voldoen als het overige leidingwerk; het bovengronds geïnstalleerd verluchtingsleidingwerk dient bovendien mechanisch voldoende sterk te zijn;

9° het is verboden een houder te vullen met een andere vloeistof dan deze waarvoor de houder is ontworpen, tenzij na onderzoek door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen, of door een bevoegd deskundige is bewezen dat hij hiervoor geschikt is.

Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste ondergrondse houders

Art. 5BIS.19.8.4.11.10. De voorwaarden van afdeling 5.17.2 van titel II van het VLAREM zijn onverminderd van toepassing.
De exploitant moet met betrekking tot de naleving van deze voorwaarden beschikken over de in artikel 5BIS.19.8.3.1, §4 voor opslag in vaste ondergrondse houders bedoelde keurings- en controledocumenten. Hij houdt de bedoelde documenten steeds ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar.

Opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste bovengrondse houders

Art. 5BIS.19.8.4.11.11. De voorwaarden van afdeling 5.17.3 van titel II van het VLAREM zijn onverminderd van toepassing.

De exploitant moet met betrekking tot de naleving van deze voorwaarden beschikken over de in artikel 5BIS.19.8.3.1, §4 voor opslag in vaste bovengrondse houders bedoelde keurings- en controledocumenten. Hij houdt de bedoelde documenten steeds ter beschikking van de toezichthoudende ambtenaar.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.12.
Dieselverdeelinstallatie voor motorvoertuigen

Art. 5BIS.19.8.4.12.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, *p)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.12.2. §1. Het bevoorraden van eender welk voertuig geschiedt slechts na het stilleggen van de motoren van dit voertuig, bij niet roken of open vuur.

§2. Elke vaste houder die deel uitmaakt van een verdeelinstallatie voor de bevoorrading van motorvoertuigen moet worden voorzien van een eigen vulleiding.

Art. 5BIS.19.8.4.12.3. De nodige maatregelen moeten worden getroffen om het morsen van vloeibare brandstoffen, verontreiniging van de bodem, het grond- en oppervlaktewater te voorkomen.
In geval van een incident moeten onmiddellijk doeltreffende maatregelen getroffen worden om de verspreiding van vloeibare brandstoffen te voorkomen.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.13.
Stookinstallaties

Algemeen

Art. 5BIS.19.8.4.13.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, *v)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.13.2. §1. Verwarmings- en stooktoestellen zijn zo afgesteld dat een optimale verbranding plaatsvindt. Binnen een inrichting worden geen andere brandstoffen dan aardgas, propaangas, butaangas of gasolie verstookt of verbrand.

§2. Buiten een stookruimte waarin verwarmings- of stooktoestellen zijn opgesteld is een goed bereikbare brandschakelaar aanwezig en een afsluiter waarmee de brandstoftoevoer kan worden afgesloten. Nabij de stookruimte is de plaats van de brandschakelaar en de afsluiter duidelijk aangegeven. Bij de afsluiter is het doel en de wijze van sluiten aangegeven.

Stookinstallaties gevoed met vloeibare brandstoffen

Art. 5BIS.19.8.4.13.3. De rookgassen van de stookinstallaties, gevoed met vloeibare brandstoffen, moeten voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden uitgedrukt in mg/Nm³ droog gas, bij een temperatuur van 0°C, een druk van 101,3 kPa en een zuurstofgehalte van 3 %, waarbij NO_x wordt uitgedrukt als NO_2:
1° tot 31 december 2007:

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x	CO
bestaande inrichtingen	220 (1)	650	250
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005	100	250 (2)	175
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	100	185	175

(1) Voor installaties die minder dan 1000 uren per jaar, herleid tot uren bij een belasting van 100%, vloeibare brandstof gebruiken, is geen emissiegrenswaarde voor stof van toepassing.

(2) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 450 mg/Nm³.

2° vanaf 1 januari 2008:

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x	CO
bestaande inrichtingen	200	650	250

type inrichting	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x	CO
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005	100	250 (3)	175
nieuwe inrichtingen waarvoor eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005	100	185	175

(3) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 450 mg/Nm³.

Stookinstallaties gevoed met gasvormige brandstoffen

Art. 5BIS.19.8.4.13.4. §1. De rookgassen van de stookinstallaties, gevoed met gasvormige brandstoffen, moeten voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden uitgedrukt in mg/Nm³ droog gas, bij een temperatuur van 0°C, een druk van 101,3 kPa en een zuurstofgehalte van 3, waarbij NO_x wordt uitgedrukt als NO_2:

1° bestaande inrichtingen:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x (1)	CO
vloeibaar gemaakt gas	50	350	250
aardgas	50	300	250

(1) Deze emissiegrenswaarde voor NO_x wordt tot 31 december 2007 verhoogd tot 500 mg/Nm³.

2° nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2005:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x (1)	CO
vloeibaar gemaakt gas	5	200	100
aardgas	5	150	100

(1) Voor nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1996, worden de bovengenoemde emissiegrenswaarden voor NO_X tot 31 december 2007 vervangen door 350 mg/Nm³ en na 31 december 2007 door 300 mg/Nm³.
~~(2) Deze emissiegrenswaarde voor NO_x wordt tot 31 december 2007 verhoogd tot 350 mg/Nm³.~~

3° nieuwe inrichtingen waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2005:

gassoort	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	stof	NO_x (1)	CO
vloeibaar gemaakt gas	5	200	100
aardgas	5	150	100

§2. Voor een stookinstallatie die beurtelings met twee of meer brandstoffen wordt gevoed, zijn de genoemde emissiegrenswaarden voor elke gebruikte brandstof van toepassing.

§3. Rook- en uitlaatgassen uit stookinstallaties moeten op een gecontroleerde wijze via een schouw worden geloosd.

Meetverplichtingen

Art. 5BIS.19.8.4.13.5. §1. De concentraties in de rookgassen van stof, stikstofoxiden en koolmonoxide, alsmede de betrokken procesparameters, bedoeld in voorgaande bepalingen, moeten ten minste om de 5 jaar op initiatief en op kosten van de exploitant worden gemeten door een milieudeskundige, erkend in de discipline lucht en dit tijdens een periode van normale bedrijvigheid.

§2. Die metingen zijn niet vereist voor:
1° SO_2, als het gaat om in hoofdzaak met aardgas of met andere zeer zwavelarme brandstoffen gevoede stookinstallaties;
2° voor stof, als het gaat om in hoofdzaak met gasvormige brandstoffen gevoede stookinstallaties.

§3. Voor nieuwe installaties die na 1 januari 2004 in gebruik worden genomen, moet een eerste meting binnen 3 maanden na ingebruikname worden uitgevoerd.

§4. De resultaten van de bovengenoemde emissiemetingen moeten ter inzage van de toezichthoudende overheid worden gehouden.

§5. Er zijn enkel periodieke metingen vereist voor de periodes dat de stookinstallatie effectief gebruikt wordt. De werking van de stookinstallatie moet dan wel geregistreerd worden.

Subafdeling 5BIS.19.8.4.14.
Motoren met inwendige verbranding behorende bij elektrische noodgroep

Art. 5BIS.19.8.4.14.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, *c)* van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Gasmotoren

Art. 5BIS.19.8.4.14.2. De emissiegrenswaarden die van toepassing zijn voor gasmotoren, bepaald in massa per volume in de droge rookgassen uitgedrukt in mg/Nm³ uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent, zijn de volgende, waarbij NO_X wordt uitgedrukt als NO_2 en organische stoffen als totaal organische koolstof, zijn de volgende:

1° tot 31 december 2007:

type gasmotor	emissiegrenswaarden in mg/Nm³

	NO_X	CO
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	-	2600
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	500 x η / 30	650

η= nominaal motorrendement

2° vanaf 1 januari 2008:

type gasmotor	emissiegrenswaarden in mg/Nm³		
	NO_X	CO	organische stoffen
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	1300 x η / 30 (1)	1300	-
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	500 x η / 30	650	150

η = nominaal motorrendement

(1) Voor gasmotoren waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 1993 wordt de bovengenoemde emissiegrenswaarde voor NO_X vervangen door 10.000 mg/Nm³.

Dieselmotoren

Art. 5BIS.19.8.4.14.3. De emissiegrenswaarden die van toepassing zijn voor dieselmotoren, bepaald in massa per volume in de droge rookgassen uitgedrukt in mg/Nm^3 uitgaande van een zuurstofgehalte in de rookgassen van 5 volumepercent, zijn de volgende:

1° tot 31 december 2007:

type dieselmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³				
		stof	SO_2 (bij gasolie)	SO_2 (bij stookolie)	NO_X	CO
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	≥ 0,3	300	0,20% (1)	1,00% (1)	-	1500
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	0,3 – 3	50	0,20% (1)		4000	650

(1) maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%)

2° vanaf 1 januari 2008:

type dieselmotor	nominaal thermisch vermogen in MW	emissiegrenswaarden in mg/Nm³				
		stof	SO_2 (bij gasolie)	SO_2 (bij stookolie)	NO_X	CO
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend voor 1 januari 2000	≥ 0,3	300	0,10% (1)	0,60% (1)	-	1500
eerste melding/vergunning tot exploitatie is verleend op of na 1 januari 2000	0,3 – 3	50	0,10% (1)		4000	650

(1) maximum S-gehalte in brandstof (in massa-%)

Subafdeling 5BIS.19.8.4.15.
Elektrische installatie behorende bij elektrische noodgroep

Art. 5BIS.19.8.4.15.1. De voorwaarden van deze subafdeling zijn van toepassing op het onderdeel 2°, c) van rubriek 19.8 van de indelingslijst.

Art. 5BIS.19.8.4.15.2. §1.Een erkende milieudeskundige controleert de elektrische installatie vóór de inbedrijfstelling en bij elke noemenswaardige wijziging.

§2. Het gebruik van PCB- of PCT-houdende apparaten is verboden. Bestaande PCB- of PCT-houdende apparaten dienen overeenkomstig de toepasselijke wetgeving inzake verwijdering van afvalstoffen zo spoedig mogelijk verwijderd te worden.

§3. Onverminderd de bepalingen van het koninklijk besluit van 9 juli 1986 tot reglementering van de stoffen en preparaten die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen bevatten, dienen met betrekking tot de transformatoren met een individueel nominaal vermogen hoger dan 100 kVA de volgende voorschriften te worden nageleefd:

1° transformatoren die polychloorbifenylen (PCB's) of polychloorterfenylen (PCT's) bevatten, zoals askareltransformatoren, zijn verboden;

2° de transformator is beschermd tegen het binnendringen van regenwater of grondwater;

3° de vloer(en), wanden en zoldering(en) van het lokaal waarin de transformator is geplaatst, hebben een brandweerstand van tenminste een half uur (Rf½h); hetzelfde geldt voor de deuren en vensters in deze scheidingselementen, die voorzien zijn van een automatisch sluitingsmechanisme en niet mogen geblokkeerd worden in open stand;
de in het eerste lid gestelde bepalingen zijn niet van toepassing op transformatoren opgesteld in open lucht of in gesloten metalen kasten;

4° de nodige maatregelen zijn getroffen om bodem- en grondwaterverontreiniging te voorkomen; indien het koelstofgekoelde transformatoren betreft, moet onder de transformator een vloeistofdichte inkuiping voorzien die bij lek de diëlektrische vloeistof opvangt; wanneer het gaat om een bestaande transformator dient voormelde inkuiping aangebracht bij een eerste vernieuwing, wijziging, vervanging of verplaatsing van de transformator.

Art. 5BIS.19.8.4.15.3. §1. De verwarming van de lokalen waarin de vast opgestelde transformatoren zijn ondergebracht mag enkel gebeuren door middel van toestellen waarvan de plaatsing en het gebruik voldoende waarborgen bieden om elk brand- en ontploffingsgevaar te voorkomen.

§2. Met droog zand gevulde emmers of blustoestellen in goede staat dienen in de lokalen dicht bij de werkposten en de uitgangen geplaatst.

§3. De vluchtdeuren van de lokalen moeten langs buiten opendraaien en de doorgangen dienen van elke hindernis vrijgehouden.

§4. In de lokalen:
1° mogen geen werken worden verricht die het gebruik vereisen van een toestel met open vuur of dat vonken kan verwekken, tenzij voor onderhouds- en/of herstellingswerken op voorwaarde dat hiervoor de nodige voorzorgsmaatregelen zijn getroffen;
2° is het verboden te roken; dit rookverbod dient in goed leesbare letters op de buitenwand van de toegangsdeuren en binnen de lokalen aangeplakt;
3° dienen de schoorstenen en lozingskanalen van de opgezogen dampen en nevels van onbrandbare materialen te zijn.]

DEEL 6
MILIEUVOORWAARDEN VOOR NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN

HOOFDSTUK 6.1.
TOEPASSINGSGEBIED VAN DE MILIEUVOORWAARDEN VOOR NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN

Art. 6.1.0.1. Deze voorwaarden zijn behoudens andersluidende bepaling van algemene toepassing. Ze zijn evenwel niet van toepassing op de ingedeelde inrichtingen zoals bedoeld in art. 2 van het decreet houdende de milieuvergunning.

Art. 6.1.0.2. De bepalingen van dit deel van dit besluit zijn getroffen in uitvoering van:
1° voor wat de bepalingen terzake de lozing van afvalwater betreft:
- art. 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

[2° voor wat de bepalingen terzake verwarmings- en koelinstallaties betreft:
- art. 1 van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging]

3° voor wat de bepalingen terzake bodem- en grondwaterverontreiniging (met name ondermeer stookolietanks) betreft:
- art. 3 van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer

4° voor wat de bepalingen terzake geluidshinder betreft:
- art. 1 van de wet van 18 juli 1973 op de geluidshinder

5° voor wat de bepalingen terzake lichthinder betreft:
- art. 2 en 3 van de wet van 12 juli 1985 betreffende de bescherming van de mens en van het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende straling, infrasonen en ultrasonen

6° voor wat de bepalingen terzake asbestbeheersing betreft:
- art. 3 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en art. 1 van de wet van 28 december 1964 op de bestrijding van de luchtverontreiniging.

Gewijzigd bij art. 245 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Gewijzigd bij art. 25 B.Vl.Reg. 49 november 2003, B.S. 13 februari 2004 (eerste editie).

Art. 6.1.0.3. §1. De overtreding van de bepalingen van dit deel worden opgespoord en bestraft overeenkomstig de wettelijke bepalingen zoals vermeld in art. 6.1.0.2.

§2. […] *Opgeheven bij art. 38 B.Vl.Reg. 30 april 2009, B.S. 25 juni 2009.*

HOOFDSTUK 6.2.
BEHEERSING VAN OPPERVLAKTEWATERVERONTREINIGING

AFDELING 6.2.1.
LOZING VAN NIET-VERONTREINIGD HEMELWATER EN/OF BEMALINGSWATER, VAN HUISHOUDELIJK AFVALWATER AFKOMSTIG VAN WOONGELEGENHEDEN EN VAN HUISHOUDELIJK AFVALWATER, ANDER DAN AFKOMSTIG VAN WOONGELEGENHEDEN, MET EEN BIOLOGISCH AFBREEKBARE ORGANISCHE BELASTING VAN MAXIMUM 20 INWONERSEQUIVALENTEN IN EEN GEMEENTE WAARVOOR HET GEMEENTELIJK ZONDERINGSPLAN NOG NIET DEFINITIEF IS VASTGESTELD

Opschrift gewijzigd bij art. 30 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

[Art. 6.2.1.1. §1 De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de lozing van:
1° huishoudelijk afvalwater afkomstig van woongelegenheden;
2° huishoudelijk afvalwater, ander dan afkomstig van woongelegenheden, waarvan de biologisch afbreekbare organische belasting maximum 20 inwonersequivalenten bedraagt;
3° niet-verontreinigd hemelwater;
4° niet-verontreinigd bemalingswater.
Deze bepalingen gelden voor lozingen in die gemeenten waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld.

§2. De voorwaarden waaraan de lozing van huishoudelijk afvalwater, ander dan afkomstig van woongelegenheden, met een biologisch afbreekbare organische belasting van meer dan 20 inwonersequivalenten, zoals bedoeld in rubriek 3.2 van de indelingslijst, moet voldoen, zijn opgenomen in deel 4 van dit besluit.]

Gewijzigd bij art. 246 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.
Vervangen bij art. 31 B.Vl.Reg. 9 mei 2008, B.S. 23 juni 2008.

Art. 6.2.1.2. §1. Het is verboden huishoudelijk afvalwater te lozen in het gedeelte van een gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van hemelwater. De lozing van hemelwater is verboden in het gedeelte van een gescheiden riolering bestemd voor de afvoer van afvalwater.

§2. Het is verboden hemelwater te lozen in de openbare riolering wanneer het technisch mogelijk of noodzakelijk is dit hemelwater gescheiden van het afvalwater te lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater.

§3. Niet-verontreinigd bemalingswater dient bij voorkeur opnieuw in de bodem gebracht te worden. Wanneer het in de bodem brengen redelijkerwijze niet mogelijk is, moet dit niet-verontreinigd bemalingswater geloosd worden in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater. Het lozen in de openbare riolering is slechts toegestaan wanneer het technisch onmogelijk is zich op een andere manier van dit water te ontdoen.

Art. 6.2.1.3. §1. De lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolen, gelegen in een zuiveringszone A of B, is onderworpen aan de volgende algemene voorwaarden:
1° het geloosde afvalwater mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal in plastic, noch vaste huishoudelijke afvalstoffen van organische of niet organische aard bevatten.
2° het geloosde afvalwater mag niet bevatten:
   a) minerale oliën, ontvlambare stoffen en vluchtige solventen;
   b) andere stoffen extraheerbaar met petroleumether, met een gehalte van hoger dan 0,5 g/l;
   c) andere stoffen die het rioleringswater giftig of gevaarlijk kunnen maken.

§2. In een zuiveringszone A of B wordt het huishoudelijk afvalwater bij voorkeur rechtstreeks geloosd in de openbare riolering. Indien de afwateringssituatie of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie dit vereist, kan door het gemeentebestuur opgelegd worden dat het afvalwater via een individuele voorbehandelingsinstallatie moet worden geleid alvorens te lozen in de openbare riolering.

§3. De lozing van huishoudelijk afvalwater [in oppervlaktewater of in openbare riolering in een zuiveringszone C] moet beantwoorden aan de voorwaarden van art. 4.2.7.1.1.

Gewijzigd bij art. 202 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§4. Voor bestaande lozingen moet de in art. 4.2.7.1.1. §2 bedoelde installatie in werking zijn binnen de 5 jaar vanaf de datum van in werking treden van dit besluit.

§5. Indien een zuiveringszone B geheel of gedeeltelijk overgaat in een zuiveringszone A worden de bestaande septische putten in het veranderde gedeelte bij voorkeur afgekoppeld.

Art. 6.2.1.4. De werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties moeten aan volgende algemene bepalingen beantwoorden:
1° de individuele voorbehandelingsinstallaties moeten, in het geval het gaat om een septische put, jaarlijks geruimd worden om de goede werking ervan te vrijwaren en de openbare gezondheid niet te schaden of de hygiëne en veiligheid niet in het gedrang te brengen.
2° het lozen van geruimd septisch materiaal in de openbare riolen of in de collectoren is verboden.
3° septisch materiaal moet afgevoerd worden naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.

AFDELING 6.2.2
LOZING VAN NIET-VERONTREINIGD HEMELWATER EN/OF BEMALINGSWATER, VAN HUISHOUDELIJK AFVALWATER AFKOMSTIG VAN WOONGELEGENHEDEN EN VAN HUISHOUDELIJK AFVALWATER, ANDER DAN AFKOMSTIG VAN WOONGELEGENHEDEN, MET EEN BIOLOGISCH AFBREEKBARE ORGANISCHE BELASTING VAN MAXIMUM 20 INWONERSEQUIVALENTEN IN EEN GEMEENTE WAARVOOR HET GEMEENTELIJK ZONDERINGSPLAN DEFINITIEF IS VASTGESTELD

Subafdeling 6.2.2.1.
Algemeen

Art. 6.2.2.1.1. §1. De bepalingen van deze afdeling zijn van toepassing op de lozing van:
1° huishoudelijk afvalwater afkomstig van woongelegenheden;
2° huishoudelijk afvalwater, ander dan afkomstig van woongelegenheden, waarvan de biologisch afbreekbare organische belasting maximum 20 inwonersequivalenten bedraagt;
3° niet-verontreinigd hemelwater;
4° niet-verontreinigd bemalingswater;
alsook op de werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties.
Deze bepalingen gelden voor lozingen in die gemeenten waarvoor het gemeentelijk zoneringsplan definitief is vastgesteld.

§2. Voor de lozingen van afvalwater die niet zijn opgenomen in een van de op de zoneringsplannen aangeduide zuiveringszones, gelden de lozingsvoorwaarden die in deze afdeling 6.2.2 van dit besluit zijn vastgesteld voor lozingen gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied.

§3. De voorwaarden waaraan de lozing van huishoudelijk afvalwater, ander dan afkomstig van woongelegenheden, met een biologisch afbreekbare organische belasting van meer dan 20 inwonersequivalenten, zoals bedoeld in rubriek 3 van de indelingslijst, moet voldoen, zijn opgenomen in deel 4 van dit besluit.

Art. 6.2.2.1.2. §1. De lozing van huishoudelijk afvalwater in de gewone oppervlaktewateren of in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater is verboden wanneer de openbare weg van openbare riolering is voorzien.

§2. Het is verboden huishoudelijk afvalwater te lozen in het gedeelte van een gescheiden stelsel dat bestemd is voor de afvoer van hemelwater.

§3. Een volledige scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, is verplicht op het ogenblik dat een gescheiden riolering wordt aangelegd of heraangelegd, tenzij het anders bepaald is in het uitvoeringsplan.

Voor bestaande gebouwen in een gesloten bebouwing is de scheiding tussen het afvalwater en het hemelwater, afkomstig van dakvlakken en grondvlakken, enkel verplicht indien daarvoor geen leidingen onder of door het gebouw moeten worden aangelegd.

§4. Onverminderd andere wettelijke bepalingen, milieuvoorwaarden uit dit reglement of milieuvergunningsvoorwaarden, moet voor de afvoer van hemelwater de voorkeur gegeven worden aan de afvoerwijzen zoals hierna in afnemende graad van prioriteit vermeld:
1° opvang voor hergebruik;
2° infiltratie op eigen terrein;
3° buffering met vertraagd lozen in een oppervlaktewater of een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater;
4° lozing in de regenwaterafvoerleiding (RWA) in de straat.
Slechts wanneer de beste beschikbare technieken geen van de voornoemde afvoerwijzen toelaten, mag het hemelwater overeenkomstig de wettelijke bepalingen worden geloosd in de openbare riolering.

§5. Niet-verontreinigd bemalingswater moet bij voorkeur opnieuw in de bodem gebracht worden. Wanneer dat redelijkerwijs niet mogelijk is, moet het niet-verontreinigd bemalingswater geloosd worden in een oppervlaktewater, een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater of een leiding voor hemelwater. Het lozen in de openbare riolering is slechts toegestaan wanneer het conform de beste beschikbare technieken niet mogelijk is zich op een andere manier van het water te ontdoen.

Subafdeling 6.2.2.2.
De lozing van huishoudelijk afvalwater in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied

Art. 6.2.2.2.1. §1. De lozing van huishoudelijk afvalwater gelegen in het centrale gebied of het collectief geoptimaliseerde buitengebied is onderworpen aan de volgende algemene voorwaarden:
1° het geloosde afvalwater mag noch textielvezels, noch verpakkingsmateriaal in plastic, noch vaste huishoudelijke afvalstoffen van organische of niet organische aard bevatten;
2° het geloosde afvalwater mag niet bevatten:
   a) minerale oliën, ontvlambare stoffen en vluchtige solventen;
   b) andere stoffen extraheerbaar met petroleumether, met een gehalte van hoger dan 0,5 g/l;
   c) andere stoffen die het rioleringswater giftig of gevaarlijk kunnen maken.

§2. In het centrale gebied en in het collectief geoptimaliseerde buitengebied wordt het huishoudelijk afvalwater bij voorkeur rechtstreeks in de openbare riolering geloosd. Indien de afwateringssituatie of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie het vereist, kan het college van burgemeester en schepenen opleggen dat het afvalwater via een voorbehandelingsinstallatie geleid wordt voordat het in de openbare riolering geloosd wordt.

Subafdeling 6.2.2.3.
De lozing van huishoudelijk afvalwater in het collectief te optimaliseren buitengebied

Art. 6.2.2.3.1. [§1. De algemene voorwaarden voor de lozing van huishoudelijk afvalwater gelegen in het collectief te optimaliseren buitengebied luiden als volgt:
1° het te lozen afvalwater dat in zodanige hoeveelheden pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;
2° de pH van het geloosde water mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen;
3° het biochemisch zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C van het geloosde water mag volgende waarde niet overschrijden: 25 milligram zuurstofverbruik per liter;
4° in het geloosde afvalwater mag het volgende gehalte niet overschreden worden: 60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;
5° bovendien mag het geloosde afvalwater geen stoffen bevatten van bijlage 2C, van titel I van het VLAREM in concentraties die hoger zijn dan 10 keer de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, noch alle andere stoffen, met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora of fauna;
6° een representatief monster van het geloosde afvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een scheitrechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden.]

Vervangen bij art. 203 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

§2. Voor lozingen gelegen in het collectief te optimaliseren buitengebied [wordt geacht aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1,] te zijn voldaan indien het afvalwater minstens wordt gezuiverd door middel van een individuele voorbehandelingsinstallatie, gebouwd en uitgebaat volgens de code van goede praktijk.

Gewijzigd bij art. 41, 1°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

§3. Indien het collectief te optimaliseren buitengebied geheel of gedeeltelijk overgaat in een collectief geoptimaliseerd buitengebied is de noodzakelijke afkoppeling van de bestaande individuele voorbehandelingsinstallatie afhankelijk van de afwateringssituatie of de aard van de toegepaste zuiveringstechnologie.

[§4. Als het collectief te optimaliseren buitengebied geheel of gedeeltelijk overgaat in het collectief geoptimaliseerde buitengebied, moeten de bestaande individuele behandelingsinstallaties voor afvalwater in het veranderde gedeelte afgekoppeld worden.]

Toegevoegd bij art. 41, 2°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Subafdeling 6.2.2.4. De lozing van huishoudelijk afvalwater in het individueel te optimaliseren buitengebied

[Art. 6.2.2.4.1. *Vervangen bij art. 204 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.*

§1. De algemene voorwaarden voor de lozing van huishoudelijk afvalwater gelegen in het individueel te optimaliseren buitengebied luiden als volgt:
1° het te lozen afvalwater dat in zodanige hoeveelheden pathogene kiemen bevat dat het ontvangende water er gevaarlijk door kan worden besmet, moet ontsmet worden;
2° de pH van het geloosde water mag niet meer dan 9 of niet minder dan 6,5 bedragen;
3° het biochemisch zuurstofverbruik in vijf dagen bij 20°C van het geloosde water mag volgende waarden niet overschrijden: 25 milligram zuurstofverbruik per liter
4° in het geloosde afvalwater mag het volgende gehalte niet overschreden worden: 60 milligram per liter voor de zwevende stoffen;

5° bovendien mag het geloosde afvalwater geen stoffen bevatten van bijlage 2C, van titel I van het VLAREM in concentraties die hoger zijn dan 10 keer de milieukwaliteitsnormen van toepassing voor de uiteindelijk ontvangende waterloop, noch alle andere stoffen, met een gehalte dat rechtstreeks of onrechtstreeks schadelijk zou kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor de flora of fauna;
6° een representatief monster van het geloosde afvalwater mag geen oliën, vetten of andere drijvende stoffen bevatten in zulke hoeveelheden dat een drijvende laag op ondubbelzinnige wijze kan vastgesteld worden; in geval van twijfel, kan dit vastgesteld worden door het monster over te gieten in een scheitrechter en door vervolgens na te gaan of twee fasen gescheiden kunnen worden
7° de installatie moet lekvrij zijn, structureel stabiel, duurzaam en corrosiebestendig.

[§2. Voor lozingen gelegen in een individueel te optimaliseren buitengebied wordt geacht aan de voorwaarden vermeld in paragraaf 1 te zijn voldaan indien het water minstens wordt gezuiverd door middel van een individuele behandelingsinstallatie voor afvalwater, waarvan de capaciteit is afgestemd op het aangesloten IE. Het verwijderingspercentage van deze individuele behandelingsinstallatie bedraagt minimaal 90% voor biochemisch zuurstofverbruik en minimaal 70% voor zwevende stoffen.]

Vervangen bij art. 42, 1°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

[§3. De inrichtingen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen of herbouwen van een gebouw na de vaststelling van het definitief zoneringsplan, moeten onmiddellijk aan de bepalingen van deze subafdeling voldoen.
Voor de inrichtingen waarvoor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of herbouwen van een gebouw werd verleend vóór de vaststelling van het definitief zoneringsplan, gaan de voorwaarden van deze subafdeling die in strengere zin afwijken van de situatie zoals die bestond voor de definitieve vaststelling van het gemeentelijk zoneringsplan, in voege op de datum vastgesteld in het uitvoeringsplan. Evenwel wordt geacht dat in dit geval met een bestaande individuele behandelingsinstallatie wordt voldaan aan de voorwaarden, vermeld in paragraaf 1.]

Vervangen bij art. 42, 2°, B.Vl.Reg. 20 november 2009, B.S. 23 februari 2010.

Subafdeling 6.2.2.5.
Werking en onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties

Art. 6.2.2.5.1. De werking en het onderhoud van individuele voorbehandelingsinstallaties moeten aan de volgende algemene bepalingen beantwoorden:
1° het lozen van geruimd septisch materiaal in de openbare riolen of in de collectoren is verboden;
2° septisch materiaal moet afgevoerd worden naar een openbare waterzuiveringsinstallatie.

HOOFDSTUK 6.3.
BEHEERSING VAN HINDER DOOR LICHT

Art. 6.3.0.1. Onverminderd andere reglementaire bepalingen moet men de nodige maatregelen treffen om lichthinder te voorkomen.

Art. 6.3.0.2. Het gebruik en de intensiteit van lichtbronnen in open lucht zijn beperkt tot de noodwendigheden inzake uitbating en veiligheid. De verlichting is dermate geconcipieerd dat niet-functionele lichtoverdracht naar de omgeving maximaal wordt beperkt.

Art. 6.3.0.3. Klemtoonverlichting mag uitsluitend gericht zijn op de inrichting of onderdelen ervan.

Gewijzigd bij art. 247 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 6.3.0.4. Lichtreclame mag de normale intensiteit van de openbare verlichting niet overtreffen.

HOOFDSTUK 6.4.
BEHEERSING VAN ASBEST

Art. 6.4.0.1. Overeenkomstig de EG-richtlijn 87/217/EEG van 19 maart 1987 dienen bij het gebruik van asbest en werken met asbesthoudende producten de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat emissies van asbest in het milieu en afvalstoffen van asbest voor zover dat met redelijke middelen mogelijk is aan de bron worden verminderd en voorkomen. Bij gebruik van asbest impliceren deze maatregelen dat gebruik wordt gemaakt van de beste beschikbare technologieën, met inbegrip van recycling of behandeling waar zulks dienstig is.
Tevens dienen de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat:
1° tijdens het vervoer, het laden en het lossen van afvalstoffen die asbestvezels of asbeststof bevatten, deze vezels en stof niet vrijkomen in de lucht en geen vloeistoffen worden verloren die asbestvezels kunnen bevatten;
2° afvalstoffen die asbestvezels of -stof bevatten, zodanig worden behandeld, verpakt zijn of afgedekt, met inachtneming van de plaatselijke omstandigheden, dat er geen asbestdeeltjes in het milieu terechtkomen;
3° activiteiten die verbonden zijn aan het werken met asbest bevattende producten geen noemenswaardige milieuverontreiniging door asbestvezels of -stof veroorzaken;
4° bij de sloop van asbestbevattende gebouwen, constructies en installaties en het verwijderen van asbest of asbesthoudende materialen daaruit, waarbij asbestvezels of asbeststof kunnen vrijkomen geen asbest in het milieu terechtkomt. Tevens zijn hierop van toepassing de emissienormen zoals opgenomen in bijlage 4.4.2.15.

Gewijzigd bij art. 248 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

[§2. De volgende asbesthoudende toepassingen kunnen zelf worden verwijderd voor zover deze via eenvoudige handelingen (bvb. vlot losschroeven) kunnen worden weggenomen:
1° hechtgebonden asbest die niet beschadigd is of waarbij er geen vrije vezels zichtbaar zijn en waarbij verwijdering geen aanleiding geeft tot een wijziging van de toestand;
2° hechtgebonden asbest die beschadigd is of waarbij er vrije vezels zichtbaar zijn en die verwerkt is in een buitentoepassing waarbij geen derden aanwezig zijn, voor zover de verwijdering geen aanleiding geeft tot een wijziging van de toestand;
3° asbesthoudende koorden, dichtingen of pakkingen, remvoeringen en analoge materialen.

Andere toepassingen mogen alleen verwijderd worden door gespecialiseerde bedrijven.]

Ingevoegd bij art. 205 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§3. Bij de sloop en verwijdering van asbesthoudend materiaal als vermeld in §2, 1°, 2° en 3°, moet vezelverspreiding en blootstelling van personen aan asbestvezels verhinderd worden door de volgende maatregelen te nemen:
1° bevochtigen of fixeren van het materiaal;
2° de elementen één voor één verwijderen, bij voorkeur manueel, gebruik makend van handwerktuigen of in laatste instantie traagdraaiend gereedschap;
3° de materialen niet gooien;
4° de materialen niet breken;
5° de materialen opslaan in gesloten verpakking.

Bij de werkzaamheden mogen geen minderjarigen aanwezig zijn.

Voor persoonlijke bescherming tegen blootstelling wordt gebruik gemaakt van een stofmasker type P3 of gelijkwaardig stofmasker.]

Ingevoegd bij art. 205 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§4. De asbesthoudende toepassingen worden afzonderlijk opgeslagen en niet gemengd met het andere sloopafval;]

Ingevoegd bij art. 205 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

[§5. Het gebruik van mechanische werktuigen met grote snelheid (schuurschijven, slijpmachines, boormachines, e.d.), hogewaterdrukreinigers en luchtcompressoren, voor het bewerken, snijden of schoonmaken van objecten of ondergronden in asbesthoudend materiaal, objecten of ondergronden bekleed met asbesthoudend materiaal of voor het verwijderen van asbest is verboden.]

Toegevoegd bij art. 205 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

HOOFDSTUK 6.5.
PARTICULIERE STOOKOLIETANKS MET EEN WATERINHOUD VAN MINDER DAN 5000 LITER

Vervangen bij art. 206 B.Vl.Reg. 19 september 2008, B.S. 27 januari 2009.

AFDELING 6.5.1.
GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN

Art. 6.5.1.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op particuliere opslaginstallaties waarvan de stookolietank een waterinhoud heeft van minder dan 5.000 liter. Met opslaginstallatie wordt bedoeld het geheel van vaste houder(s), waarschuwings- of beveiligingssysteem, leidingen, in voorkomend geval inkuiping en lekdetectiesysteem en alle toebehoren tot aan de verbrandingsinstallatie en dienstig voor de verwarming van een onroerend goed dat hoofdzakelijk als woongelegenheid wordt gebruikt.

De opslaginstallaties en hun onderdelen dienen gebouwd, getransporteerd, geplaatst en aangesloten volgens de toepasselijke codes van goede praktijk.

Art. 6.5.1.2. De opslaginstallaties dienen beschermd tegen mechanische beschadigingen en elke vorm van aantasting o.a. door corrosie. De dichtheid van leidingen, koppelingen, kranen en toebehoren dient te allen tijde verzekerd. Niet toegankelijke leidingen dienen in een brandstofdichte greppel of buis geplaatst. Deze greppel of buis helt af naar een toegankelijke opvangput.

Art. 6.5.1.3. De houder dient uitgerust:
1° met een waarschuwingssysteem waarbij een akoestisch signaal dat steeds hoorbaar moet zijn voor de leverancier en deze verwittigt zodra de te vullen houder voor 95% is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn, ofwel
2° met een beveiligingssysteem, waarbij de vloeistoftoevoer automatisch wordt afgesloten zodra de te vullen houder voor maximum 98% is gevuld; dit systeem kan zowel mechanisch als elektronisch zijn;
3° met een ontluchtingssysteem dat uitmondt op een plaats waar de mogelijke hinder voor de buurt zo beperkt mogelijk is.

Art. 6.5.1.4. Alle openingen en aansluitingen aan de houder dienen geplaatst boven het maximumpeil van de opgeslagen brandstof, behalve voor bovengrondse houders dienend voor verwarmingsinstallaties zonder aanzuiging, zoals kachels.

Art. 6.5.1.5. De houder mag alleen gevuld zijn met die brandstoffen waarvoor hij gebouwd is. De nodige maatregelen dienen genomen om het morsen van brandstof tijdens het vullen te voorkomen.

AFDELING 6.5.2.
BEPALINGEN VOOR OPSLAGINSTALLATIES MET BOVENGRONDSE HOUDERS

Art. 6.5.2.1. Onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones is de opslag van brandstoffen in bovengronds geplaatste houders toegelaten in:
1° houders uit metaal;
2° houders uit gewapend thermohardende kunststoffen;
3° houders uit roestvrij staal;
4° prefabconstructies bestaande uit een prefab betonnen cilindrische houder waarin een metalen houder is geplaatst;
5° houders uit kunststoffen andere dan gewapende thermohardende kunststoffen, op voorwaarde dat zij na de plaatsing en voor het in gebruik nemen ervan een drukproef hebben doorstaan gedurende ten minste één uur bij een overdruk of een onderdruk van 30 kPa.

6° opslagsystemen die naar voorkoming van bodem- en/of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen bieden als voormelde houders; deze opslagsystemen moeten worden aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige; dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

Art. 6.5.2.2. De houders dienen in of boven een inkuiping geplaatst.
Dubbelwandige houders en prefabconstructies als vermeld in artikel 6.5.2.1. , dienen niet in of boven een inkuiping geplaatst mits ze uitgerust zijn met een permanent lekdetectiesysteem.
Een inkuiping mag alleen de houder en zijn toebehoren omvatten. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de houder mogen door de inkuiping gevoerd worden en wel boven het peil dat bereikt zou zijn wanneer de inkuiping gevuld zou zijn met de totale nominale inhoud van de erin geplaatste houders.
Indien zich hemelwater in de inkuiping kan bevinden dienen de nodige maatregelen getroffen om dit regelmatig te verwijderen zonder vervuiling van het milieu. Ongeacht de hoeveelheid water die zich eventueel in de inkuiping bevindt, moet deze steeds de totale maximale inhoud van de erin geplaatste houders kunnen opvangen.

AFDELING 6.5.3.
BEPALINGEN VOOR OPSLAGINSTALLATIES MET ONDERGRONDSE HOUDERS

Art. 6.5.3.1. §1. Onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones is de opslag van brandstoffen in rechtstreeks in de grond ingegraven houders toegelaten in:
1° dubbelwandige houders uit metaal;
2° houders uit gewapend thermohardende kunststoffen;
3° houders uit roestvrij staal;
4° prefabconstructies bestaande uit een prefab betonnen cilindrische houder waarin een enkelwandige metalen houder is geplaatst;
5° opslagsystemen die naar voorkoming van bodem- en/of grondwaterverontreiniging toe dezelfde waarborgen bieden als voormelde houders; deze opslagsystemen moeten worden aanvaard door een milieudeskundige erkend in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen; een attest van deze aanvaarding wordt opgesteld en ondertekend door de voormelde milieudeskundige; dit attest wordt ter inzage gehouden van de toezichthoudende ambtenaar.

§2. Onverminderd de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering van de handelingen binnen de waterwingebieden en de beschermingszones is de opslag van brandstoffen in houders geplaatst in een groeve toegelaten in:
1° de opslagwijzen vermeld in §1;
2° enkelwandige houders uit metaal.

§3. Het hoogste punt van de houder moet minstens 0,50 m onder het maaiveld liggen. Het plaatsen van roerende of onroerende lasten boven de houder moet vermeden worden. Indien dit toch gebeurt moeten alle maatregelen genomen zijn om beschadigingen aan de houder te voorkomen o.a. door een voldoende draagkrachtige afdekking die de lasten (met uitzondering van het eventuele opvullings- en afdekkingsmateriaal) niet overdraagt op de houder.

Art. 6.5.3.2. De aanvulling rond de houder dient te gebeuren met inert materiaal dat geen gevaar oplevert voor beschadiging of aantasting van de houder, zijn bekleding en de groeve. Bij metalen houders dient bijzondere aandacht besteed aan de mogelijke corrosie. Het aanvullingsmateriaal moet voldoende doorlatend zijn t.o.v. de brandstof, hiervoor mag de doorval van het zeefmonster door een zeef met maaswijdte 1,25 mm niet meer bedragen dan 15% van zijn droge massa.

Art. 6.5.3.3. De houder dient zich te bevinden op ten minste 1 m van de grenzen van de percelen van derden en op meer dan 0,75 m van ondergrondse constructies die niet tot de opslaginstallatie behoren. De onderlinge afstand tussen de houders dient minstens 0,50 m te bedragen.
De groeve mag alleen de houder en zijn toebehoren omvatten. Enkel de leidingen vereist voor de exploitatie van de houders mogen door de wanden van de groeve gevoerd worden en wel boven het peil dat bereikt zou zijn wanneer de groeve gevuld zou zijn met de totale nominale inhoud van de erin geplaatste houders, rekening houdend met het eventuele aanvullingsmateriaal. Wanneer de houder een inhoud heeft van meer dan 2.000 liter, moet tussen de wanden van de houder en de wanden van de groeve een vrije ruimte bestaan van minstens 0,50 m breedte om het onderzoek van de houder mogelijk te maken; indien de groeve wordt opgevuld dient deze ruimte minstens 0,30 m te bedragen.

Art. 6.5.3.4. Voor zover er een risico van oplichting van de houder ten gevolge van een onderdompeling in (grond)water bestaat, dient de houder stevig en onvervormbaar bevestigd aan een fundering of ballast waarvan het gewicht groter is dan de grootst mogelijk optredende opwaartse kracht.

Art. 6.5.3.5. De houder moet afhellen onder een helling van minstens 1cm/m in de richting van het mangat of de vul- of peilopening. Van zodra de waterinhoud van de houder gelijk is aan of groter is dan 3.000 liter moet een mangat aanwezig zijn met een opening waarvan de ingeschreven cirkel een diameter van ten minste 0,50 m heeft.

AFDELING 6.5.4.
DE CONTROLE OP DE BOUW VAN DE HOUDERS EN DE PLAATSING VAN EEN OPSLAGINSTALLATIE

Art. 6.5.4.1. Opslaginstallaties dienen geplaatst ofwel door een installateur die gemachtigd is om hiervoor een certificaat af te leveren ofwel onder toezicht van een erkende technicus. Na de plaatsing maar vóór de ingebruikname stelt de gemachtigde installateur of de erkende technicus een certificaat op waaruit ondubbelzinnig moet blijken dat de opslaginstallatie voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk. Dit certificaat vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de gemachtigde installateur of de erkende technicus.

Art. 6.5.4.2. Voor de bouw van een opslaginstallatie mag enkel gebruik gemaakt zijn van producten en onderdelen waarvan ofwel de overeenkomst met de toepasselijke code van goede praktijk gecertificeerd is door een erkende certificeringsinstelling ofwel na een beproeving overeenkomstig de toepasselijke code van goede praktijk. Voor wat betreft de prefabconstructie bestaande uit een prefab betonnen cilindrische houder waarin een enkelwandige metalen houder is geplaatst, bestaat het certificaat op zijn minst uit een verklaring van de fabrikant welke hij gemachtigd is af te leveren na keuring van een prototype.

Art. 6.5.4.3. Binnen de maand na de aanleg van de opslaginstallatie conform de bepalingen van dit hoofdstuk, brengt de gemachtigde installateur of de erkende technicus op de houder een duidelijk leesbare en onuitwisbare groene merkplaat aan waarop onuitwisbaar volgende gegevens dienen aangebracht:
- zijn erkenningsnummer;
- de datum van de plaatsing van de opslaginstallatie;
- de uiterste datum van de eerstvolgende controle ingeval van opslag in ondergrondse houder.

Art. 6.5.4.4.. Bij de oplevering van de opslaginstallatie bezorgt de gemachtigde installateur of de erkende technicus aan de eigenaar het certificaat van de installatie samen met de certificaten of de beproevingsverslagen van de onderdelen ervan. De eigenaar van de opslaginstallatie draagt er zorg voor dat de exploitant(en) in het bezit is (zijn) van een kopie van het certificaat van de installatie.

AFDELING 6.5.5.
PERIODIEKE CONTROLES, ONDERHOUD EN BUITENGEBRUIKSTELLING

Art. 6.5.5.1. Opslaginstallaties met bovengrondse houders dienen niet onderworpen aan periodieke controles.

Art. 6.5.5.2. §1. Opslaginstallaties met ondergrondse houders dienen vanaf de datum van de plaatsing ten minste om de vijf jaar onderworpen aan een periodieke controle als vermeld in artikel 6.5.5.3.

§2. Van de termijn, vermeld in §1, kan worden afgeweken bij gebruik van een controlemethode die toelaat de kwaliteit en de levensduur van de ondergrondse houder in te schatten, waarbij maximaal gezocht wordt naar het detecteren van niet-dichte houders en/of het classificeren van houders naargelang de kwaliteitstoestand.
De aanvaarding van laatstgenoemde controlemethode en de bijhorende criteria om de maximale termijn voor de hercontrole te bepalen, gebeurt door de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en bijkomend moet worden aangetoond dat deze controlemethode als basis dient voor het voorkomen van de milieuschade die kan ontstaan vanaf de eerste controle met dit systeem.

Art. 6.5.5.3. §1**.** De periodieke controles vermeld in de artikel 6.5.5.2 moeten worden uitgevoerd door een erkende technicus en omvatten:
1° een visuele controle van de opslaginstallatie met inbegrip van een controle van de wanden van de houder indien mogelijk zonder dat dit het uitgraven van de houder of het verwijderen van het aanvullingsmateriaal vereist;
2° een controle van de doeltreffendheid van het waarschuwings- of overvulbeveiligingssysteem;
3° een controle naar de aanwezigheid van water en slib in de houder;
4° een controle van de doeltreffendheid van het eventueel aanwezig lekdetectiesysteem;
5° een nazicht van het certificaat en het proces-verbaal van de vorige controle;
6° indien mogelijk een meting van het potentiaalverschil tussen de rechtstreeks in de grond ingegraven metalen houder en de omhullende bodem of aanvulling;
7° de uitvoering van een dichtheidsbeproeving op rechtstreeks in de grond ingegraven houders die niet zijn uitgerust met een permanent lekdetectiesysteem, bij een overdruk van minstens 30 kPa gedurende minimum 1 uur of bij een onderdruk van hoogstens 30 kPa; beproeving bij een overdruk van meer dan 30 kPa mag enkel geschieden indien de houders daartoe volledig worden gevuld met water; niet toegankelijke enkelwandige leidingen moeten worden beproefd bij een overdruk van ten minste 30 kPa gedurende 1 uur of bij een onderdruk van hoogstens 30 kPa. Een gelijkwaardige beproeving die toelaat de kwaliteit en de levensduur van de houder in te schatten, waarbij maximaal gezocht wordt naar het detecteren van niet-dichte houders en/of het classificeren van houders naargelang de kwaliteitstoestand, uitgevoerd overeenkomstig een door de afdeling bevoegd voor milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie aanvaarde code van goede praktijk, is eveneens toegelaten;

[Ingevolge de controle en vanaf 1 maart 2009] stelt de erkende technicus een certificaat op waaruit ondubbelzinning moet blijken of de opslaginstallatie al dan niet voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk. Dit certificaat vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de erkende technicus die de controle heeft uitgevoerd, de datum van de controle en de uiterste datum van de eerstvolgende controle.

Gewijzigd bij art. 31, 1°, B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

Al naargelang het resultaat van de controle is de houder gemerkt met een duidelijk leesbare en onuitwisbare groene, oranje of rode merkplaat. Op deze merkplaat wordt onuitwisbaar het erkenningsnummer van de erkende technicus, de datum van de controle en de uiterste datum van de eerstvolgende controle aangebracht.

Een groene merkplaat betekent dat de opslaginstallatie voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk en verder mag worden gebruikt.

Een oranje merkplaat betekent dat de opslaginstallatie niet voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk doch dat de vastgestelde gebreken geen aanleiding kunnen geven tot verontreiniging buiten de houder. De opslaginstallatie mag nog worden gevuld of bijgevuld tijdens een overgangsperiode van maximum 6 maanden die ingaat de eerste van de maand volgend op de maand vermeld op de oranje merkplaat. De exploitant dient alle nodige maatregelen te treffen, overeenkomstig het verslag van de erkende technicus, om de opslaginstallatie terug in goede staat te brengen. Vóór het verstrijken van voormelde overgangsperiode dient de opslaginstallatie terug aan een controle onderworpen.
Een rode merkplaat betekent dat de opslaginstallatie niet voldoet aan de bepalingen van dit hoofdstuk. In dergelijk geval is het verboden de opslagtank te vullen of te laten vullen. De exploitant dient alle nodige maatregelen te treffen, overeenkomstig het verslag van de erkende technicus, om de opslaginstallatie terug in goede staat te brengen waarna de opslaginstallatie terug aan een controle dient onderworpen. Binnen de veertien dagen nadat een rode merkplaat aangebracht werd maakt de exploitant of op zijn verzoek de erkende technicus hiervan melding bij de afdeling van de Vlaamse Milieumaatschappij bevoegd voor grondwater.

[§2. De periodieke controles die overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk voor 1 maart 2009 werden uitgevoerd, blijven onverminderd rechtsgeldig ook wanneer deze in de in §1 vermelde dichtheidsbeproeving niet hebben omvat.]

Toegevoegd bij art.31, 2°, B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

Art. 6.5.5.4. De exploitant dient er zorg voor te dragen dat de opslaginstallatie steeds in goede staat van werking en onderhoud verkeert en in het bijzonder dat elke verontreiniging van het milieu wordt voorkomen. Hij draagt er zorg voor dat de merkplaat steeds leesbaar blijft.
Indien zich een verontreiniging voordoet of lekkage vastgesteld of vermoed wordt, dienen onverwijld alle maatregelen genomen om de schade en verstoring van het milieu te beperken. Indien verdere verontreiniging van bodem en grondwater niet onmiddellijk

tegengehouden kan worden, wordt de opslaginstallatie buiten gebruik gesteld en wordt de houder geledigd. In dit laatste geval wordt de toezichthoudende ambtenaar onmiddellijk verwittigd.
Behalve in het geval van een ernstige verontreiniging en wanneer de voortschrijding ervan de saneringskosten sterk opdrijft, mag het buiten gebruik nemen van de installatie enkele dagen uitgesteld worden in de periode tussen 1 november en 31 maart om de exploitant en de gebruikers de mogelijkheid te geven om te voorzien in een alternatieve verwarmingsbron.

Na vakkundige herstelling mag de houder slechts opnieuw in gebruik worden genomen nadat een attest is afgeleverd door een erkende technicus. Rechtstreeks in de grond ingegraven houders dienen een geslaagde dichtheidsbeproeving als vermeld in artikel 6.5.5.3. te hebben ondergaan.
Uit het attest moet ondubbelzinnig blijken dat de houder en de installatie voldoen aan de voorschriften van dit hoofdstuk.

Art. 6.5.5.5. Onverminderd de toepasselijke wettelijke bepalingen met betrekking tot het beheer van afval dienen de houders van een opslaginstallatie die de eigenaar definitief buiten gebruik stelt, geledigd.
Rechtstreeks in de grond ingegraven houders dienen bovendien verwijderd; bij onmogelijkheid om de houder te verwijderen dient in overleg met een erkende technicus, de houder gevuld met zand, schuim of enig ander inert materiaal. Alle nodige maatregelen worden genomen om milieuverontreiniging te voorkomen.
Naar aanleiding van de buitengebruikstelling van de rechtstreeks in de grond ingegraven houder [en vanaf 1 maart 2009] stelt de erkende technicus een certificaat op waaruit ondubbelzinnig moet blijken dat de buitengebruikstelling werd uitgevoerd volgens de regels van het vak. Dit certificaat vermeldt bovendien de naam en het erkenningsnummer van de erkende technicus.

Gewijzigd bij art. 32 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

AFDELING 6.5.6.
ERKENDE TECHNICI EN GEMACHTIGDE INSTALLATIES

Art. 6.5.6.1. Onder gecertificeerde onderdelen van een installatie wordt verstaan de onderdelen waarvoor in uitvoering van ofwel de wet van 20 juli 1990 betreffende de accreditatie van de certificatie- en keuringsinstellingen, alsmede van de beproevingslaboratoria, ofwel een andere door de Vlaamse Regering goedgekeurde certificeringprocedure een certificaat van overeenkomst met de code van goede praktijk of technische specificatie werd afgeleverd.

Art. 6.5.6.2. De gemachtigde installateur is een natuurlijk persoon die een kaderfunctie bekleedt binnen een eenmanszaak of een vennootschap die opslaginstallaties voor brandstof installeert en met vrucht een opleiding heeft gevolgd in een door de Vlaamse minister erkende instelling. Deze opleiding bestaat uit minstens 10 uren theorielessen en 10 uren praktijk over volgende leerstof:
1° kenmerken van brandstoffen;
2° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bouw, het transport en de plaatsing van opslaginstallaties voor brandstof (inkuipingen inbegrepen);
3° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bescherming tegen corrosie en de bepaling van corrosiviteit van de bodem;
4° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de controle van opslaginstallaties en dichtheidsbeproevingen;
5° begrippen over brandweerstand en weerstand van materialen tegen de inwerking van brandstoffen;
6° de methodes en systemen voor lekdetectie;
Het attest afgeleverd door de erkende instelling geldt als erkenningsbewijs.
Als kaderpersoneel wordt beschouwd het personeel, vermeld in artikel 11, §3, van het koninklijk besluit van 26 september 1991 tot vaststelling van bepaalde toepassingsmaatregelen van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken.

Art. 6.5.6.3. De erkende technicus is een natuurlijke persoon die erkend is voor de controle van verwarmingsinstallaties in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater en aanvullend met vrucht een opleiding heeft gevolgd in een door de Vlaamse minister erkende instelling. Deze opleiding bestaat uit minstens 10 uren theorielessen en 10 uren praktijk over volgende leerstof:
1° kenmerken van brandstoffen;
2° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bouw, het transport en de plaatsing van opslaginstallaties voor brandstof (inkuipingen inbegrepen);
3° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de bescherming tegen corrosie en de bepaling van corrosiviteit van de bodem;
4° de codes van goede praktijk en de regels van goed vakmanschap i.v.m. de controle van opslaginstallaties en dichtheidsbeproevingen;
5° begrippen over brandweerstand en weerstand van materialen tegen de inwerking van brandstoffen;
6° de methodes en systemen voor lekdetectie;
Het attest afgeleverd door de erkende instelling geldt als erkenningsbewijs.

Art. 6.5.6.4. De inrichtingen die de opleiding, vermeld in artikel 6.5.6.2 en 6.5.6.3 verschaffen, kunnen erkend worden door de Vlaamse minister indien zij:
1° voorzien in het onderwijs van de leerstof als vermeld in artikel 6.5.6.2 en 6.5.6.3;
2° beschikken over een werkplaats voor praktische oefeningen met de nodige voorzieningen zodat alle proeven, volgens de stand van de technologie en minstens deze die erkend zijn door afdeling bevoegd voor milieuvergunningen, op houders van werkelijke grootte kunnen worden uitgevoerd;
3° examens organiseren over de onderwezen leerstof. De examens worden gehouden onder toezicht van een commissie bestaande uit minstens drie specialisten in de onderwezen vakken onder het voorzitterschap van een academische ingenieur of een ingenieur van academisch niveau. De Vlaamse minister kan zich in de examencommissie laten vertegenwoordigen;
4° personeel in dienst hebben met een voldoende geachte kwalificatie en onder leiding van een academische ingenieur of een ingenieur van academisch niveau.

Art. 6.5.6.5. De inrichtingen, vermeld in artikel 6.5.6.4, richten hun aanvraag tot erkenning aan de Vlaamse minister op het adres van de afdeling bevoegd voor erkenningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie of van het kabinet van de Vlaamse minister.
De aanvraag bevat volgende gegevens:
1° de bedrijfsgegevens;
2° de personalia van het leidinggevend personeel en van de lesgevers;

3° het programma van de lessen;
4° een beschrijving van het beschikbare materieel voor demonstratie, metingen en oefening.

Art. 6.5.6.6. In afwijking van de bepalingen van de artikelen 6.5.6.2, 6.5.6.3 en 6.5.6.4 zijn overeenkomstig de EU-richtlijn 2005/36/EG van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en de EU-richtlijn 2006/123/EG van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt, voor de toepassing van dit besluit van rechtswege als gemachtigde installateur respectievelijk als technicus erkend, de onderdanen van een EU-lidstaat die in het bezit zijn van het bekwaamheidsattest dat of de opleidingstitel die in het andere Gewest of in de andere EU-lidstaat verplicht wordt gesteld voor de toegang tot of uitoefening van hetzelfde beroep van gemachtigde installateur respectievelijk erkende technicus in de overeenkomstige discipline(s) of deeldomein(en) van deze discipline(s).

De onderdanen, vermeld in het eerste lid, moeten door middel van een schriftelijke verklaring, met daarin de gegevens betreffende verzekeringsdekking of soortgelijke individuele of collectieve vormen van bescherming inzake beroepsaansprakelijkheid, de afdeling bevoegd voor erkenningen vooraf in kennis stellen van het zullen verrichten van bedoelde diensten in het Vlaamse Gewest.
Overeenkomstig artikel 7 van de EU-richtlijn 2005/36/EG moet deze verklaring vergezeld gaat van de volgende documenten:
1° een bewijs van de nationaliteit van de dienstverrichter;
2° een attest dat de houder ervan rechtmatig in een lidstaat gevestigd is om er de betrokken werkzaamheden uit te oefenen, en dat hem op het moment van afgifte van het attest geen beroepsuitoefeningsverbod is opgelegd, ook al is het maar tijdelijk;
3° bewijs van beroepskwalificaties.

De van rechtswege erkenning als gemachtigd installateur respectievelijk als erkende technicus, als vermeld in het eerste lid, gaat in vanaf de datum van akteneming van deze schriftelijke verklaring door de afdeling bevoegd voor erkenningen.

AFDELING 6.5.7.
VOORWAARDEN VOOR BESTAANDE HOUDERS

Art. 6.5.7.1. .Als bestaande houders worden beschouwd de houders die vóór 1 augustus 1995 een eerste maal zijn gevuld.
Bestaande houders dienen uiterlijk op 1 augustus 2000 uitgerust te zijn met een waarschuwings- of beveiligingssysteem zoals bepaald in artikel 6.5.1.3.
Onverminderd de overige bepalingen van dit hoofdstuk zijn de bepalingen van dit hoofdstuk betreffende de verbods- en/of afstandsregels alsmede de constructie- en de installatiewijzen niet van toepassing op bestaande houders.
Bij vervanging van de bestaande houder dient de nieuwe houder aan de voorschriften van dit hoofdstuk te voldoen, behalve voor wat betreft de verbods- en/of afstandsregels.

Art. 6.5.7.2. §1. Opslaginstallaties met bovengrondse houders dienen vóór 1 augustus 2003 onderworpen aan een controle door een erkende technicus. Deze opslaginstallaties dienen niet onderworpen aan verdere periodieke controles.

§2. Opslaginstallaties met ondergrondse houders dienen vóór 1 augustus 2002 onderworpen aan een controle [als vermeld in §1 van artikel 6.5.5.3]
Vanaf de datum van deze controle dienen periodieke controles uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikelen 6.5.5.2 en 6.5.5.3.
De controles die overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk vóór 1 augustus 2000 werden uitgevoerd**,** blijven onverminderd rechtsgeldig ook wanneer deze de dichtheidsbeproeving niet hebben omvat.

Gewijzigd bij art. 33 B.Vl.Reg. 24 april 2009, B.S. 15 juli 2009.

HOOFDSTUK 6.6.
NIET-INGEDEELDE INRICHTINGEN VOOR VERWARMING VAN GEBOUWEN

Art. 6.6.0.1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op installaties voor de verwarming van gebouwen, andere dan deze bedoeld onder rubriek 43 van de indelingslijst, die ten minste een ketel of een blaasluchtgenerator omvatten die gevoed wordt met vaste of met vloeibare brandstof, daarin begrepen vloeibaar petroleumgas dat in vloeibare staat ingespoten wordt.

Art. 6.6.0.2. §1. De in artikel 6.6.0.1. bedoelde verwarmingsinstallaties moeten ieder jaar:
1° een onderhoudsbeurt krijgen;
2° onderworpen worden aan een controleproef, uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline "verwarmingsinstallaties gevoed met vloeibare brandstof".

§2. De in §1 bedoelde onderhoudsbeurt en controleproef dienen uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van het [besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater].

Gewijzigd bij art. 43 B.Vl.Reg. 8 december 2006, B.S. 27 april 2007, tweede editie.

HOOFDSTUK 6.7.
NIET-INGEDEELDE MUZIEKACTIVITEITEN

Ingevoegd bij art. 260 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 6.7.1. §1. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op muziekactiviteiten die plaatsgrijpen in open lucht en/of in een voor publiek, al dan niet tegen betaling, toegankelijke inrichting, andere dan een ingedeelde inrichting en waarbij muziek wordt geproduceerd ter gelegenheid van kermissen, carnavals, muziekfestivals, fuiven en andere bijzondere feesten of festiviteiten.

§2. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder "muziek" verstaan : alle vormen van muziekemissie electronisch versterkt en voortkomend van blijvende of tijdelijke geluidsbronnen.

Art. 6.7.2. De bepalingen van het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van geluidsnormen voor muziek in openbare en private inrichtingen zijn niet van toepassing op de muziekactiviteiten bedoeld in §1 op voorwaarde dat :
1° de muziekactiviteit voorafgaand is gemeld aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarin de muziekactiviteit plaatsgrijpt;
2° het college, bedoeld in 1°, de muziekactiviteit heeft toegelaten.

Art. 6.7.3. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waarin de muziekactiviteit plaatsgrijpt kan de gemelde muziekactiviteit, bedoeld in artikel 6.7.2, 1°, toelaten wanneer de muziekactiviteit beantwoordt aan de bepalingen van artikel 6.7.1. Bedoeld college kan, inzonderheid wanneer de muziekactiviteit is gelokaliseerd in de nabijheid van stiltebehoevende instellingen of zones, zoals bejaardentehuizen, ziekenhuizen, scholen en natuurreservaten, beperkende maatregelen opleggen, zowel wat het maximum toegelaten geluidsniveau, als wat de duur van de muziekactiviteit betreft, of de muziekactiviteit op de aangevraagde plaats verbieden.

HOOFDSTUK 6.8.
NIET-INGEDEELDE KOELINSTALLATIES

Ingevoegd bij art. 5 B.Vl.Reg. 14 maart 2003(1), B.S. 14 april 2003.

Art. 6.8.0. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op vast opgestelde koelinstallaties [met een geïnstalleerde drijfkracht van 500 W of minder] die gebruik maken van ozonafbrekende stoffen en/of gefluoreerde broeikasgassen. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op hermetisch gesloten koelsystemen.

Gewijzigd bij art. 35 B.Vl.Reg. 4 september 2009, B.S. 22 oktober 2009, tweede editie.

Art. 6.8.1. Het aanwenden van chloorfluorkoolstoffen en halonen in of voorhanden houden ervan ten behoeve van koelinstallaties is verboden.

Art. 6.8.2. De handelingen, voorafgaand aan de ingebruikname van een koelinstallatie, moeten gebeuren conform de bepalingen van de norm EN 378 of een gelijkwaardige code van goede praktijk.'

Art. 6.8.3. De bepalingen van §3 tot en met §8 van artikel 5.16.3.3. gelden eveneens voor de in artikel 6.8.0 bedoelde koelinstallaties.

[HOOFDSTUK 6.9:
BEHEERSING VAN BODEM- EN GRONDWATERVERONTREINIGING

AFDELING 6.9.1
WINNING VAN GRONDWATER EN BORINGEN

Art. 6.9.1.1. Grondwaterwinningen en boringen, met uitzondering van grondwaterwinningen voor handpompen, worden aangelegd, gewijzigd, verbouwd en geëxploiteerd volgens de regels van goed vakmanschap, die opgenomen zijn in de code van goede praktijk voor boren, exploiteren en afsluiten van boorputten voor grondwaterwinning, vermeld in bijlage 5.53.1, die bij dit besluit is gevoegd.

Art. 6.9.1.2. Het boorgat wordt bovenaan afgedicht om verontreiniging van de grondwaterlagen te voorkomen. Het is verboden om verschillende watervoerende lagen met elkaar in verbinding te brengen, zowel via meerdere filters in één boorgat als via de ruimte tussen de boorput en de wand van het boorgat. Het plaatsen van kleistoppen ter hoogte van de scheidende lagen of het cementeren van de ruimte tussen de ingebrachte buizen en de wand van het boorgat is verplicht.

AFDELING 6.9.2.
INDIRECTE LOZING IN GRONDWATER VAN HUISHOUDELIJK AFVALWATER

Art. 6.9.2.1. Voor de lozingen van afvalwater die niet zijn opgenomen in een van de op de zoneringsplannen aangeduide zuiveringszones, gelden de lozingsvoorwaarden die in dit besluit zijn vastgesteld voor lozingen in het individueel te optimaliseren buitengebied.

Art. 6.9.2.2. De volgende voorwaarden zijn van toepassing op de indirecte lozing van huishoudelijk afvalwater in grondwater:
1° elke lozingsmethode waarbij het afvalwater rechtstreeks in de bodem of in een grondwaterlaag wordt geïnjecteerd, is verboden;
2° alleen de indirecte lozing van huishoudelijk afvalwater is toegestaan. Het is verboden hierin afvalstoffen te lozen of te laten toekomen;
3° de indirecte lozing moet gebeuren via een besterfput die aan de volgende voorwaarden voldoet:
   a) een maximale diepte van 10 meter onder het maaiveld;
   b) zich bevinden op een afstand van ten minste:
      1° 50 meter van een oppervlaktewater;
      2° 50 meter van elke open kunstmatige afvoerweg voor hemelwater;
      3° 100 meter van een grondwaterwinning;
      4° 100 meter van elke bron van drinkwater, thermaal water of mineraalwater;
   c) geen overloop hebben;

d) voorzien zijn van een gemakkelijk en veilig bereikbare opening die toelaat monsters te nemen van de materie die zich in de besterfput bevindt;

4° de indirecte lozing in grondwater van huishoudelijk afvalwater is verboden als de openbare weg van openbare riolering is voorzien of als het gezuiverde afvalwater, rekening houdend met de afstandsregels, vermeld in punt 3°, b), in een gewoon oppervlaktewater of in een kunstmatige afvoerweg voor hemelwater geloosd kan worden;

5° het huishoudelijk afvalwater moet voor het in een besterfput geloosd wordt, behandeld worden volgens de algemene voorwaarden, vermeld in artikel 6.2.1.3, in een gemeente waarvoor het gemeentelijke zoneringsplan nog niet definitief is vastgesteld, of volgens de algemene voorwaarden, vermeld in artikel 6.2.2.3.1 en 6.2.2.4.1, in een gemeente waarvoor het gemeentelijke zoneringsplan definitief is vastgesteld.]

Toegevoegd bij art. 43 B.Vl.Reg 20 november 2009, B.S. februari 2010.

DEEL 7.
WIJZIGINGS-, OPHEFFINGS- EN SLOTBEPALINGEN

HOOFDSTUK 7.1.
WIJZIGINGSBEPALING

AFDELING 7.1.1.
TITEL I VAN HET VLAREM

Art. 7.1.1.1. […]

Art. 7.1.1.2. […]

Art. 7.1.1.3. […]

Art. 7.1.1.4. […]

Art. 7.1.1.5. […]

Art. 7.1.1.6. […]

Art. 7.1.1.7. […]

Art. 7.1.1.8. […]

Art. 7.1.1.9. […]

Art. 7.1.1.10. […]

Art. 7.1.1.11. […]

AFDELING 7.1.2.
OVERIGE WIJZIGINGSBEPALINGEN

Art. 7.1.2.1. […]

Art. 7.1.2.2. […]

HOOFDSTUK 7.2.
OPHEFFINGSBEPALINGEN

Art. 7.2.0.1. De volgende bepalingen worden met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit besluit opgeheven:

1° het koninklijk besluit van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater, zoals gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 12 juli 1985 en 4 november 1987;

2° de koninklijke besluiten houdende vaststelling van sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van welbepaalde nijverheden in uitvoering van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging:

- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de inrichtingen voor het reinigen van wagens en binnenschepen welke vloeibare producten transporteren, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de zuivelindustrie in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der visverwerkende nijverheid in de gewone oppervlaktewateren
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de steenkoolmijnen en de hieraan verbonden nevenbedrijven voor de voortbrengst en de valorisatie van de steenkolen in de gewone oppervlaktewateren
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van de bierbrouwerijen, mouterijen en drankconditioneringsbedrijven en bottelarijen, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de glasnijverheid in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de slachthuizen in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de pluimveeslachterijen in de gewone oppervlaktewateren
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der zetmeelproducerende en zetmeelverwerkende bedrijven in de gewone oppervlaktewateren

- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van de vlasroterijen in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van bedrijven, die voor de productie van oppervlakte-actieve stoffen, grondstoffen vervaardigen en/of verwerken voor technische doeleinden en van de zeepziederijen, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 augustus 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater afkomstig van de private en openbare stortplaatsen in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 4 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de grafische industrie in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 4 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der houtvezelplatenindustrie in de gewone oppervlaktewateren
- het koninklijk besluit van 4 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der wolwasserij, in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 4 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de vilbeluiken in de gewone oppervlaktewateren
- het koninklijk besluit van 4 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de viscoseproductie, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 12 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der textielveredeling in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 12 september 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de chloornijverheid in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen gewijzigd bij koninklijk besluit van 3 februari 1988
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de laboratoria, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de aardappelverwerkende nijverheid, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector der vruchten- en groenteconservenfabrieken, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de gelatine-industrie, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector meststoffenfabrieken, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 29 oktober 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector "ijzer- en staalwinning langs vloeibare weg"
- het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de non-ferrometalen in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen gewijzigd bij koninklijk besluit van 18 maart 1987
- het koninklijk besluit van 15 januari 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector wasserijen
- het koninklijk besluit van 2 april 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector van de pulp-, papier- en kartonindustrie
- het koninklijk besluit van 4 augustus 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de titaandioxyde-industrie
- het koninklijk besluit van 4 augustus 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de ondernemingen die lak, verf, drukinkten en pigmenten produceren
- het koninklijk besluit van 4 augustus 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de inrichtingen voor het reinigen van vaten
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de suikerindustrie en de bietenrasperijen
- het koninklijk besluit van 2 oktober 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de sector van de vleeswarenverwerking
- het koninklijk besluit van 7 oktober 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater dat hexa-chloorcyclohexaan bevat
- het koninklijk besluit van 13 oktober 1986 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de pulpfabrieken die werken met calciumbisulfiet
- het koninklijk besluit van 19 februari 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de farmaceutische nijverheid
- het koninklijk besluit van 18 maart 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van cadmiumhoudend afvalwater en tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing van afvalwater, afkomstig van de sector van de non-ferrometalen in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen
- het koninklijk besluit van 30 maart 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de sector van de petrochemie en van de daarvan afgeleide organische chemie
- het koninklijk besluit van 30 maart 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater dat kwik bevat en afkomstig is van bedrijven behorende tot andere sectoren dan de electrolyse van alkalichloriden
- het koninklijk besluit van 8 juli 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van bedrijven die polychloorbifenylen en polychloorterfenylen vervaardigen of verwerken
- het koninklijk besluit van 11 augustus 1987 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de opslagplaatsen van vloeibare koolwaterstoffen

- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de sector van de varkenshouderijen en van het ophalen van varkensmengmest
- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de sector van de productie en de verwerking van plantaardige en dierlijke oliën en vetten
- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector van de leer- en witlooierijen en pelterijen
- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector der cokesfabrieken
- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen die behoren tot de sector der spiritus- en gistfabrieken
- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de sector steengroeven, cementbedrijven, zandgroeven en ondernemingen van baggerwerken
- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de sector van de petroleumraffinaderijen
- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren van afvalwater afkomstig van de sector van de fabricatie van de peroxyden
- het koninklijk besluit van 3 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de sector van de kalvermesterijen
- het koninklijk besluit van 17 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de productie van pentachloorfenol
- het koninklijk besluit van 17 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de productie van DDT
- het koninklijk besluit van 22 februari 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de productie van chloorkoolwaterstoffen
- het koninklijk besluit van 29 december 1988 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater afkomstig van de inrichtingen van de sector van asbest
- het koninklijk besluit van 14 juni 1989 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren, van afvalwater, afkomstig van de sector van de natriumcarbonaatproductie
- het koninklijk besluit van 28 juni 1989 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de sector van de productie van methylcellulose
- het koninklijk besluit van 11 juli 1989 tot vaststelling van de sectoriële voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de bedrijven voor werktuigbouw, koudbewerking en oppervlaktebehandeling van metalen

3° het koninklijk besluit van 4 november 1987 houdende vaststelling van de basiskwaliteitsnormen voor de wateren van het openbaar hydrografisch net, en tot aanpassing van het koninklijk besluit van 3 augustus 1976 houdende algemeen reglement voor het lozen van afvalwater in de gewone oppervlaktewateren, in de openbare riolen en in de kunstmatige afvoerwegen voor regenwater;

4° de bepalingen sub 2° van artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 1987 tot vaststelling van de kwaliteitsdoelstellingen voor alle oppervlaktewateren van het openbaar hydrografisch net en tot aanduiding van de oppervlaktewateren bestemd voor drinkwater, zwemwater, viswater en schelpdierwater, gewijzigd bij besluit van 28 oktober 1992, alsmede de bijlage 1 bij dit besluit.

5° het koninklijk besluit van 29 december 1988 inzake voorkoming en vermindering van verontreiniging van de lucht door asbest.

6° het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 1994 betreffende de verontreiniging van de lucht door OZON

7° het koninklijk besluit van 1 juli 1986 tot vaststelling van de luchtkwaliteitsnormen voor stikstofdioxyde;

8° het koninklijk besluit van 18 augustus 1986 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging veroorzaakt door nieuwe grote stookinstallaties, gewijzigd door het koninklijk besluit van 17 november 1987;

9° het koninklijk besluit van 3 oktober 1975 betreffende de voorkoming van oppervlaktewaterverontreiniging door afvalolie.

10° de bepalingen van Hoofdstuk II van Titel III van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, goedgekeurd door het besluit van de Regent van 27 september 1947, herhaalde malen gewijzigd, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op de arbeidsveiligheid;

Gewijzigd bij art. 261 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

Art. 7.2.0.2. De volgende koninklijke besluiten zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van dit besluit voor toepassing in het Vlaamse Gewest nog slechts van kracht voor zover zij de bepalingen van dit besluit aanvullen:

1° het koninklijk besluit van 8 augustus 1975 betreffende het voorkomen van luchtverontreiniging door zwaveloxyden en stofdeeltjes afkomstig van de industriële verbrandingsinstallaties, gewijzigd door het koninklijk besluit van 18 augustus 1986, en meer bepaald voor wat de bepaling betreft van de kwaliteit waaraan brandstoffen moeten voldoen;

2° het koninklijk besluit van 6 mei 1936 betreffende de bereiding van drankwater, gewijzigd bij de besluiten van de Regent van 28 december 1945 en de koninklijke besluiten van 14 mei 1951 en 5 juli 1972;

Gewijzigd bij art. 262 B.Vl.Reg. 19 januari 1999, B.S. 31 maart 1999, eerste editie.

HOOFDSTUK 7.3. SLOTBEPALINGEN

Art. 7.3.0.1. Dit besluit treedt in werking de eerste van de maand volgend op de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Art. 7.3.0.2. §1. Onverminderd artikel 3.2.1.2. en de in de vergunning opgelegde bijzondere voorwaarden, gelden de in dit besluit vastgestelde algemene en sectorale voorwaarden in de plaats van deze die vermeld zijn in een voor de datum van inwerkingtreding van dit besluit afgeleverde milieuvergunning.

§2. De overgangsbepalingen in de sectorale hoofdstukken (opgenomen in de delen 5 en 6) gelden vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

§3. De vergunningsaanvragen welke vóór 1 augustus 1995 werden ingediend met toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning, gewijzigd bij de besluiten van 28 oktober 1992 en 27 april 1994, worden afgehandeld volgens de procedure die van toepassing was op het ogenblik van de indiening van de aanvraag.

Ingevoegd bij B Vl. reg. 6 september 1995, B.S. 29 september 1995, en trad in werking op 1 augustus 1995.

Art. 7.3.0.3. Dit besluit wordt gebundeld als titel II van het VLAREM.

Art. 7.3.0.4. De Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu is belast met de uitvoering van dit besluit.